

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

Bibliotheca S. J.
Les Fontaines
CHANTILLY

163/11

Hg $^{163}_{103}$

68-9

BIBLIOTHECA CARMELITANA.

T O M U S   P R I M U S.

BIBLIOTHECA
 CARMELITANA,
 NOTIS CRITICIS
 ET
 DISSERTATIONIBUS
 ILLUSTRATA:
 Curâ & labore
 UNIUS È CARMELITIS PROVINCIAE TURONIAE
Cosmœ de Villiers
 COLLECTA.

TOMUS PRIMUS.

AURELIANIS,

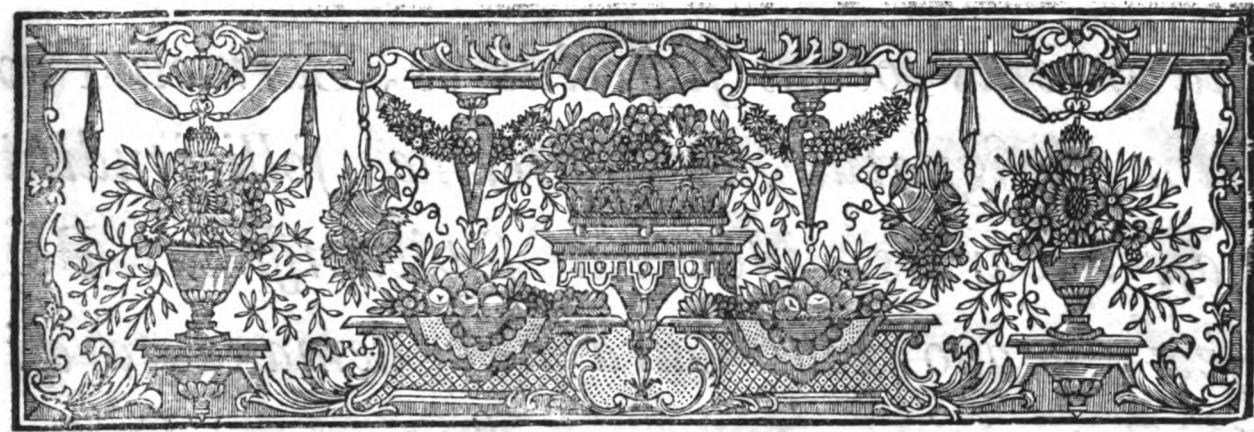
Excudebant M. COURET DE VILLENEUVE & JOANNES ROUZEAU-MONTAUT, Regis, Serenissimi
 Aurelianensium Ducis, Regiique Aurelianensis Collegii Typographi & Bibliopolæ.

M. DCCCLII.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.

EMINENTISSIMO PRINCIPI
DOMINO D.
F R I D E R I C O,
TITULI SAN-PANCRAZII,
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE
PRESBYTERO CARDINALI
LANTO A ROVERE,
TOTIUS ORDINIS CARMELITANI
PROTECTORI COLENDISSIMO.

*UMMO planè gaudio affectus est
Ordo noster, cum ei datum est patro-
cinio EMINENTIÆ TUÆ
gloriari, ac fulciri præsidio. Gemina siquidem
fuit lœtandi causa, tum propter EMINEN-
TISSIMI LAMBERTINI Exalta-
tionem, quo Patrono jucundè utebamur; tum*

A

E P I S T O L A

quia in ejus locum suffectus es, Carmeli Pro-
tector designatus, & paternæ sollicitudinis
quasi Vicarius. Noverat sapientissimus Pon-
tifex, à quo Tibi Cura hæc demandata est,
Affectionem in nos Tuum, nostrum erga Te sum-
mum & flagrans studium; nec alterius provi-
dentiæ melius credi posse, quam in se priùs sus-
ceperat, Ordinis Eliani tutelam. Ecquid verò
Tibi deesse potuit ad hoc pietatis officium?
Numquid exempla virtutis ad imitationem?
An incitamenta laboris ad æmulationem? Num
copiosa doctrinæ supellex? An exquisiti Lit-
terarum fructus? Num insitus Religionis amor?
An longa rerum experientia? Num aurei mores?
An exultissimum ingenium? Quibus omnibus
accèidunt singularis comitas, aditus facilis, &
prodigia sui, maximè in litteratos beneficentia.

Quem ergo alium Mæcenatem ambiant è Car-
melo Scriptores, in hac nostra quam Eminen-
tiæ Tuæ offero, Bibliotheca redivivi? Parùm
est densis è tenebris operosius erutos in lucem
prodire, nisi sub Tuis erumpant Auspiciis. Et
hanc quidem opem, EMINENTISSIME
PRINCEPS, suo quasi jure pollicentur sibi,
quod æquâ pietatis & scientiæ laude floruerint.

E P I S T O L A.

Sanè mirabitur Orbis Christianus tot ac tantos Viros, de Ecclesia, de Litteris benè meritos, ingratâ oblivione deseriri posse, nec illis, cum Te favente innotuerint, suum inter pios ac doctos locum iniquus denegabit. Quis enim iis venerabundus non assurget, quos Tibi probari semel intellexerit? Tanti ponderis esse norunt omnes judicium doctissimi simul & sapientissimi. **CARDINALIS**, qui cum sit perspicacioris ingenii & integerimæ lancis, nihil favori, totum causæ tribuere consuevit.

Singulares Animi Tui dotes, eximiaque ornementa, dum tacitus tecum reproto, **EMINENTISSIME PRINCEPS**, in avita decora, quibus resulges, excurrere non vacat. Quamvis Tibi **LANTIANA** Domus ortum dederit, eademque pro vetusta Nobilitate insignis, Heroüm ferax, in præcipuis Ecclesiæ, Reipublicæque munéribus egregiè versata, ipsisque Romæ Hierarchis cum affinitate tum sanguine copulata: Hæc omnia in Te complexus, Avorum gloriam novo splendore cumulas, ut merito dubitari possit, plusne dignitatis in Te contulerint, quam decoris in Eos refundas. Testis inclyta Le-

E P I S T O L A.

*gatio, quam apud Christianissimum Regem
strenue obiisti: Testis ingens fama, quam No-
mini Tuo conciliasti, Anconitis Præfectus &
Urbino. Quanto enim applausu Rempublicam
administraveris, quām vigili studio, præca-
veris annonæ difficultatem, quām solerti curā
plebem inter confluentium aliundè militum
turmas servaveris illæsam, quām prudenter
civium rixas compescueris, dissidia composue-
ris, quot demùm beneficiis gentem illam Tibi
devincentam habeas, nemo nescit.*

*Magna quidem illa, & summo digna Sedis
Apostolicæ Legato. Dicam tamen, E M I-
NENTISSIME PRINCEPS,
aliud esse quod in Te magis venerentur, lon-
gèque præ cæteris gloriæ titulis suscipiant.
Viri Deo sacri & Litteris dediti, Religionem
scilicet, probitatem, sanctimoniam, primum
que in Litteratos animum. Humaniorum,
sanctorumque disciplinarum studio naviter ac
feliciter incubuisti; Leges Civiles & Pontifi-
cias rimatus es; Academiæ Pisauensis decus
instaurasti, splendoremque pristinum restitu-
sti, accitis undequaque Magistris, vitâ & do-
ctrinâ selectis, ad studiosæ juventutis educa-
tionem;*

E P I S T O L A.

*tionem; præter hæc, Musæum aperuisti Libris
magno pretio conquisitis refertissimum, idem-
que publicæ utilitati consecrasti: Quod ut in
dies auctius fieret, magnis ditasti proventibus.*

*Indè non mirum, EMINENTISSIME
PRINCEPS, quod omnes cujuslibet ordinis
amatores bonarum artium in admirationem
Tui converteris. Hos inter Carmeli Familia
caput suum attollere, verùm etiam gestit, ne
tam benefici PROTECTORIS humanitas
grati ac memoris animi testimonio defraudetur.
Ideóque factum est, ut meas qualescumque lu-
cubrationes, hanc verò imprimis Carmelita-
rum Scriptorum Bibliothecam nuncupare Tibi
ac dicare summo perè cuperem. Votis annuisti:
Jam prodit Liber Tuo Nomine insignitus.
Utinam pariter elucescat ardor, quo Mæce-
natem amplissimum diu vivere salvum atque
incolumem precor,*

EMINENTISSIME PRINCEPS,

Humilissimus, obsequientissimus & addictissimus famulus,
Fr. COSMAS DE VILLIERS A S. STEPHANO,
Carmelita Provincie Turonie.

DE CARDINALIBUS ORDINIS CARMELITANI PROTECTORIBUS

A N N O T A T I O.

ARDINALIS PROTECTORIS Ordinum Religiosorum origo dicitur, inquit SS. DD. Noster Benedictus XIV. in Oratione, quam habuit die 23. Maii 1744. ad Carmelitas Romæ congregatos pro electione Prioris Generalis, à temporibus Divi Francisci; qui in Regula cum præcepisset suis fratribus, ut à Romano Pontifice Ordinis à se instituti Protectorem precibus impetrarent, aliis quoque Religiosis Ordinibus hoc ipsum ab Apostolica Sede obtainendi normam dedit.

GERVASIUS GIANCOLETUS, Gallus Cœnomanensis ortu, & Parisiensis Ecclesiæ Archidiaconus, creatus à Martino II. anno 1281. Cardinalis Presbyter tituli S. Martini in Montibus, suo Carmelitas patrocinio apud Sedem Apostolicam adjuvit, ut ab Honorio IV. facultatem obtinuerint assumendi Chlamides, sive Cappas albas, quas tunc temporis gestabant polymitas, sive variegatas. Qua de facultate certiores fecit Petrum Æmilianum Priorem Generalem, cæterosque Patres & Fratres, literis ad eos datis die 9. Februarii 1286.

BERENGARIUS FREDO LI, Bitterensis Episcopus, S. R. E. Cardinalis, à Clemente V. creatus anno 1305. tituli Sanctorum Nerei & Achillei, anno autem 1312. Episcopus Tusculanensis, Epistolam ad Carmelitas Londini congregatos eodem anno scripsit ad commendationem Gerardi de Bononia illorum Prioris Generalis.

PANDULPHUS, alias LANDOLPHUS MARA M AURUS, Bariensis Archiepiscopus, ab Urbano VI. mense Decembri 1381. creatus Cardinalis Diaconus tituli S. Nicolai in carcere Tulliano, concessit Carmelitis, in Provincia Angliæ constitutis, ut carnibus vesci possent diebus; quibus cæteris fidelibus hujusmodi esus non est interdictus.

BARTHOLOMÆUS MEZZAVACA Bononiensis, Theatinus Episcopus, ab Urbano VI. mense Decembri 1381. creatus est S. R. E. Cardinalis tituli S. Marcelli: ei Nicolaus de Luca, Ordinis Carmelitici Procurator Generalis, nuncupavit Tractatum adversus Ordinis sui titulum calumniantes. Bartholomæus obiit Romæ die 20. Maii 1396.

BALTHASAR COSSA, Neapolitanus, Bononiensis Archidiaconus, à Bonifacio IX. die 7. Februarii 1402. S. Rom. Eccles. creatus est Cardinalis tituli S. Eustachii, & paulò post Bononiam Legatus, concessit Indulgentias visitantibus Ecclesiam & Monasterium S. Martini de Aposa Bononiensi, Ordinis Carmelitarum.

GUILIELMUS ESTOTEVILLÆUS, Cardinalis S. R. E. tituli S. Martini in Montibus ab Eugenio IV. die 18. Decembris 1439. creatus; Rothomagensis autem Archiepiscopus anno 1453. electus, & ideo sèpè dictus Cardinalis Rothomagensis à Francisco Philepho vocatus *columna & columen S. Romanæ Ecclesiae*, Litteras encyclicas die 15. Octobris 1457. dedit; quibus ad universos & singulos Christi Fideles testaretur Calixtum III. Pontificem Maximum vivæ vocis oraculo induxisse: ut S. Albertus Drepanensis Carmelite coleretur more Sanctorum; quamvis nulla præcesserit solemnis Canonizatio. Anno 1473. Guillelmus tum Episcopus Ostiensis simul ac Rothomagensis, vigore Constitutionis Sixti IV. unà cum Christophoro de Martignone, Carmelitani Ordinis Priore Generali, divisionem Provinciarum fecit, & reformationem instituit.

JOANNES-BAPTISTA DE CIBO, Genuensis, à Sixto IV. die 7. Maii 1473. creatus est S. R. E. Cardinalis. Anno 1483. tanquam Carmelitarum Protector Sententiam & Decretum tulit de tunicis coloris nigri, quas in posterum ii Fratres gestare tenerentur. Anno 1484. die 9. Augusti, ad Summum Pontificatum electus; Innocentius VIII. nomine appellatus, obiit anno 1492. die 15. Julii.

GEORGIUS COSTA, Ulissiponensis, à Sixto IV. Cardinalium albo inscriptus est. Georgio huic tanquam Carmelitarum Protectori Innocentius VIII. anno 1491. die 8. Novembris Apostolicum direxit Breve; ut attenderet, ne Fratres de Observantia Congregationis Mantuanæ transirent ad antiquiores Conventuales, juxta Constitutionem Sixti Papæ. Georgius obiit Romæ, anno 1508. die 14. Septembris, anno ætatis suæ 102.

— SIGISMUNDUS DE GONZAGA, Mantuanus, à Julio II. Cardinalis creatus, in Carmelitarum Protectorem institutus, Apostolicum Breve à Clemente VII. accepit anno 1524. die 2. Aprilis, ut cum Nicolao Audet Priorë Generali, concederet facultatem confirmandi Provinciales ultrà triennium. Obiit Sigismundus Mantua, anno 1525.

— NICOLAUS DE FLISCO, sæpius DE FIESCO, Genuensis, ab Alexandro VI. mense Maio 1503. creatus est S. R. E. Cardinalis, tituli S. Nicolai *inter Imagines*. Anno 1524. die 28. Martii, veluti Carmelitarum Vice-Protector Decretum edidit, quo Definidores & Piores Congregationis Mantuanæ, qui per biennium non vacaverint ab officio, possent in Piores eligi. Nicolaus obiit eodem anno 1524. die 14. Junii.

— LAURENTIUS PUCCI, Florentinus, à Leone X. creatus est anno 1513. S. R. Ecclesiæ Cardinalis tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum. Anno 1524. Vice-Protector Carmelitarum afferitur deputatus Commissarius ad dirimendam controversiam de Generali officio inter Heliodorum, Neapolitanæ Provinciæ Vicarium, & Jacobum Flaminium, Provinciæ Lugdunensis Provincialem, ortam: ait anno 1526. die 12. Januarii, Laurentius à Clemente VII. vocatur simpliciter Carmelitarum Protector, & ad eamdem controversiam dirimendam deputatur Judex. Obiit Romæ Laurentius anno 1531. die 16. Septembris.

— ANTONIUS PALAVICINUS, Genuensis, ab Innocentio VIII. inter Cardinales S. R. E. nominatus fuit mense Martio 1503. Protector Carmelitarum obiit anno 1508. & in eodem munere successorem habuit Sigismundus de Gonzaga; sicut observat Julius II. in Bullario Carmelitarum, *tomo 1. pag. 439.* citatus.

— NICOLAUS PANDOLPHI, aliquando RIDOLFI, aliquando DE RODULPHIS, Florentinus, Leonis X. ex Sorore Nepos, ab eodem Summo Pontifice inter S. R. E. Cardinales, tituli Sanctorum Viti & Modesti *in Macello Martyrum* connumeratus est anno 1517. die 1. Julii. A Clemente VII. anno 1532. die 2. Aprilis, Carmelitarum Protector declaratus, deputatur Judex & Commissarius Apostolicus ad pacem promovendam inter Nicolaum Audet, Priorem Generalem, & Fratres Congregationis Mantuanæ. Obiit Ridolfus ineunte anno 1550.

— BERNARDINUS MAFFEUS, Romanus, à Paulo III. inter Cardinales S. R. E. creatus est, die 8. Aprilis 1549. & à Julio III. die 10. Decembris 1550. in Protectorem Carmelitarum institutus; atque inde Praes Capituli Generalis, quod Bergomi anno 1553. Mantuana Congregatio celebravit.

— JACOBUS PUTEUS, (Gallicè *Jacque du Puy*), Gallus, & in Provincia natus, & in Provincia Niciensis Episcopus, à Julio III. Cardinalis creatus, obiit anno 1563. Carmelitarum Protector; ut animadvertisit Pius IV. in assignando ad id munus successore S. Carolo Borromæo.

— S. CAROLUS BORROMÆUS, Mediolanensis, Pii IV. ex Sorore nepos, ab eodem Pontifice Maximo creatus est S. R. E. Cardinalis, 1560. Ad postulationem Joannis-Baptistæ de Rubeis Prioris Generalis institutus est Carmelitarum Protector die 5. Maii 1563.

— PHILIPPUS BONCOMPAGNUS, Bononiensis, Gregorii XIII. ex Fratre nepos, ab eodem Summo Pontifice S. R. E. Cardinalis creatus est anno 1573. & ob liberam S. Caroli Borromæi abdicationem institutus Carmelitarum Protector, die 5. Februarii 1573. ad preces Joannis-Baptistæ de Rubeis, Prioris eorum Generalis.

— DOMINICUS PINELLUS, Genuensis, Picenus Episcopus, S. R. E. Cardinalis nominatus à Sixto V. anno 1585. & ad votum Joannis-Baptistæ Caffardi, Carmelitarum Supremi Moderatoris, Protector eorum institutus est, die 13. Junii 1586. Cujus quidem ratione muneric & patrocinii confirmavit die 29. Novembris 1589. Statuta; quæ Joannes-Stephanus Chizzola & Hieronymus Aleottus, Commissarii & Visitatores Apostolici ediderant Parisiis in Regio Carmelo Maubertino, pro reformandis Galliæ Provinciis. Anno 1590. die 26. Junii, ad postulationem Magistri Laurentii Laureti, Ordinis Procuratoris, Decretum Apostolico Brevi Gregorii XIII. consentaneum tulit: Quo Mulieres in solemnioribus certis quibusdam Beatæ Virginis Mariæ festivitatibus possent ingredi & egredi Ecclesiam Carmeli Majoris Neapolis, per januam primi Claustrum ejusdem Conventus. Anno 1593. die 27. Martii, statutum edixit, ut Vicarius Generalis Mantua Congregationis accederet ad Capitulum totius Ordinis Generale cum duobus sociis, ad instar aliarum Provinciarum. Anno 1605. ad postulationem Philippi Theobaldi, Prioris Rhedonensis, reformationem inchoantis, à Paulo V. Apostolicum Breve obtinuit, quo decernebatur, ut quicumque Reformationem amplexus accederet, ad votorum renovationem teneretur, post annum Novitiatū emensum, calculo communitatis probatus. 2º. Nullus Provincialis, &c.

- **JOANNES GARCIAS MELLINI**, Rhodensis Archiepiscopus, anno 1605. à Paulo Quinto creatus S. R. E. Cardinalis tituli SS. Quatuor Coronatorum. Carmelitarum Protector, eorum Comitiis anno 1620. Romæ celebratis, ex Apostolica Commissione præfuit, & ibi primævas Rhedonensis inchoatæ Reformationis Constitutiones ad examen revocari jussit, quo expleto & accurate consummato, eas posteà ipse probavit. Nomen ejus reperitur inter Cardinales qui Canonizationi S. Teresiæ subscripserunt anno 1621. die 12. Martii.
- **MARTIUS GENETTUS**, Veletranus, anno 1626. die 19. Januarii, ab Urbano VIII. inter S. R. Ecclesiæ Cardinales nominatus, & anno 1627. die 30. Maii, declaratus tamquam Carmelitarum Protector, Decretum edidit anno 1634. die 12. Augusti, ut deputarentur Conventus pro Novitiatu Fratrum Laicorum in Provinciis Italiae. Eorum Comitiis Generalibus præfuit anno 1645. 1646. 1660. 1666. Obiit autem anno 1671.
- **PALUTIUS DE ALTERIIS**, Romanus, anno 1664. ab Alexandro VII. S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus est tituli Sanctorum XII. Apostolorum, ex Apostolica delegatione Innocentii XI. præfuit & Protector Carmelitarum Comitiis Romæ celebratis anno 1680. & aliis eorumdem Generalibus Comitiis anno 1686. approbavitque Decreta, quæ Pater Seraphinus à Jesu Maria, Commissarius Generalis, condidit pro reformatione Provinciæ Poloniæ, & Provinciæ Pedemontanæ: Anno 1692. ab Innocentio XII. institutus est Præses Capituli Carmelitarum Generalis.
- **JOSEPH SACRIPANTES**, Narniensis, ab Innocentio XII. inter Eminentissimos Purpuratos annumeratus die 12. Decembris 1695. & mensis Novembris die 21. an. 1698. Carmelitarum Protector declaratus, eorum Capitulo Generali præfuit anno 1698. celebrato, ex Commissione Apostolica summi ejusdem Pontificis, sicut & Comitiis aliis Romæ celebratis anno 1704. Idem Eminentissimus Cardinalis anno 1715. die quintâ Aprilis, donatione irrevocabili dedit Ecclesiæ & Parocho S. Mariæ Carmelitarum Transpontinæ Oratorium cum omnibus suis pertinentiis factum ab eodem Eminentissimo Cardinale & constructum propè dictam Ecclesiæ S. Mariæ Transpontinæ; quæ quidem Donatio Chirographo Summi Pontificis Clementis Papæ XI. munita fuit. Ab eodem Pontifice anno 1716. die 19. Maii constitutus est & deputatus, ut nomine Pontificis ejusdem præcesset Capitulo Generali dictorum Fratrum in alma urbe mox celebrando.
- **NICOLAUS GIUDICIUS**, Hispanus, anno 1725. die undecimâ Junii à Benedicto XIII. inter Eminentissimos Purpuratos accitus, & Carmelitarum Protector nominatus mense Januario 1727. obiit die 30. 1743.
- **PROSPER LAMBERTINI**, Bononiensis, quem Deus Optimus Maximus ad Ecclesiæ suæ sanctæ decus & incrementum diu incolumem servet, in summum Pontificem electus die 17. Augusti 1740. proprium Carmelitarum patrocinium, singularemque illorum curam cum universalis Ecclesiæ supremo regimine in se retinere non fuit designatus. Unde & illos Romæ ad Comitia Generalia in Aula Capitulari Conventûs S. Mariæ Transpontinæ die 23. Maii 1744. congregatos alloquens: » Profectò, inquietabat, nos Carmelitarum Ordinem plurimi facimus, eum diligimus, & singulari studio prosequimur: cum ante ocoulos habeamus præclara illius merita, non minus erga Catholicam Fidem, & hanc sanctam » Sedem, quam etiam erga Bononię Patriam nostram, &c.
- **FRIDERICUS LANTIUS à ROVERE**, Anno 1743. à Sanctissimo Domino D. Nostro Papa XIV. Benedicto inter S. Rom. Eccles. Eminentissimos Cardinales aggregatus fuit. Eminentissimus hic est Princeps, quem sua Sanctitas in sui ipsius locum sufficit, Carmeli Protectorem designans, & paternæ sollicitudinis quasi Vicarium. Hunc Deus Opt. Max. ad tutelam & gloriam Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo diu servet incolumen.

FACULTAS

FACULTAS R. P. GENERALIS.

NOS FR. ALOYSIUS LAGHIUS, sacræ Theologiæ Magister, & Doctor, humilis Prior Generalis, necnon Commissarius, ac Visitator Apostolicus totius Ordinis Fratrum Beatissimæ, semperque Virginis DEI Genitricis MARIAE de Monte Carmelo, antiquæ Observantiae Regularis.

AUCTORITATE nostrâ harum serie Facultatem facimus R. Patri COSMÆ A. S. STEPHANO, in Provincia nostra Turonie Priori Aurelianensi, typis mandandi Opus à se elucubratum, cui titulus: BIBLIOTHECA CARMELITANA, in qua recensentur Scriptores Ordinis Carmelitici, eorum lucubrationes, cum Notis Historicis, Topographicis, & Criticis, à seculo XIII. ad nostra usque tempora; præviâ tamen Approbatione R. admodum Patris Provincialis, & duorum Ordinis nostri Theologorum ab ipso designandorum, servatisque alias de jure servandis. Datum Romæ in Conventu nostro Generali Sanctæ Mariæ Transpontinæ, die 22. Augusti, anno reparatae salutis, 1747.

Fr. ALOYSIUS LAGHIUS Generalis Carmelitarum.

Fr. TIMOTHEUS BERGEROT, Assistens Generalis pro Gallia.

APPROBATIO R. P. PROVINCIALIS.

FR. SIMPLICIANUS A. S. GUILLELMO, Prior Provincialis Provincie Turonie, Ordinis Carmelitarum.

NOSTRI auctoritate officii, & tenore presentium facimus R. Patri COSMÆ A. S. STEPHANO, Provincia nostra Turonie alumno Sacerdoti, S. Theologiæ Professori Emerito, Societatis Litterarum Aurelianensis Socio & Deçano, necnon Provincia nostræ Definitori, in lucem edendi, typis mandandi Opus arduis ipsius elucubrationibus confectum, cui titulus: BIBLIOTHECA CARMELITANA, Notis Criticis & Dissertationibus illustrata, modò priùs à duobus Provinciae nostræ Theologis revisum & approbatum fuerit; servatis alias de jure & consuetudine servandis. Datum Parisiis in nostro Billetarium Conventu, die vigesimâ sextâ Junii anni 1749.

Fr. SIMPLICIANUS A. S. GUILLELMO, Provincialis.

APPROBATIONES DOCTORUM ORDINIS.

SAPIENTIAM antiquorum exquirere, & narrationes virorum nominatorum conservare sapientis est; hoc præstítit indefesso labore, egregio eloquio, veritate minimè fucatâ, Autor Bibliothecæ Carmelitanæ, Notis Criticis & Dissertationibus illustrata, R. admodum P. COSMAS A. S. STEPHANO, Carmelita, Definitor Provinciae Turonensis; qui eximio & nunquam satis laudando opere Patrum suorum scriptorum Carmelitarum, corporibus jam in pace sepultis, faciet nomen vivere in generationem & generationem. Hic viros gloriosos & parentes suos dum memorat, ipsorum gloria se adjungit, & virtutem suam meritis patrum suorum confortat, ostendit, eò uberiori quo antecessoribus in uno genere præstantibus, ipse solus omnium ingenia & mentes posteris admirandas præbet, & sic omnibus prodest, Patrum memoriam quasi consopitam revocat; contemporaneis in quo gloriari possint, in quo obstruatur os loquentium iniqua, ostendit. Posteros quod arma militæ nostræ non sint carnalia docet, & in quibus exerceantur præst. Omnibus tum fratribus, tum externis exempla insignis pietatis, affidui studii, scientiæque omnia complectitur, eò felicius præbet, quo patrum suorum virtutes propriâ pietate, parique scientiâ in sua exprimit persona. Tantis ducti momentis testimonium hoc damus & Autori & Operi ab ipso elaborato. Datum in Regio Collegio Maubertino, die Decembris decimâ secundâ, anno Domini 1749.

Fr. JOANNES-BAPTISTA-GERALDUS CHARMES, Carmelita, sacræ Facultatis Parisiensis, Doctor Theologus, & majoris Conventus ac Regii Collegii Maubertini Theologiæ Professor & affiliatus.

Q UO labore ac industriâ concinnatus est Liber, cui titulus, BIBLIOTHECA CARMELITANA: pari studio ac voluptate legendum confidimus. Id sancte debetur & Operis scopo & modestâ indefessi Auctoris eruditioni. Hæc nostra spes, fore, ut è redivivis Patrum nostrorum Scriptis ac exemplis accentuantur omnium nostrum mentes ad sacrarum Literarum amorem & virtutis religiosæ normam. Datum in Regio Collegio Maubertino, die 29. Decembris, anno Domini 1749.

Fr. TIMOTHEUS FAGE, Carmelita, Doctor Parisiensis, & Majoris Conventus, ac Regii Collegii Maubertini antiquus Theologiæ Professor & affiliatus.

APPROBATIO CENSORIS.

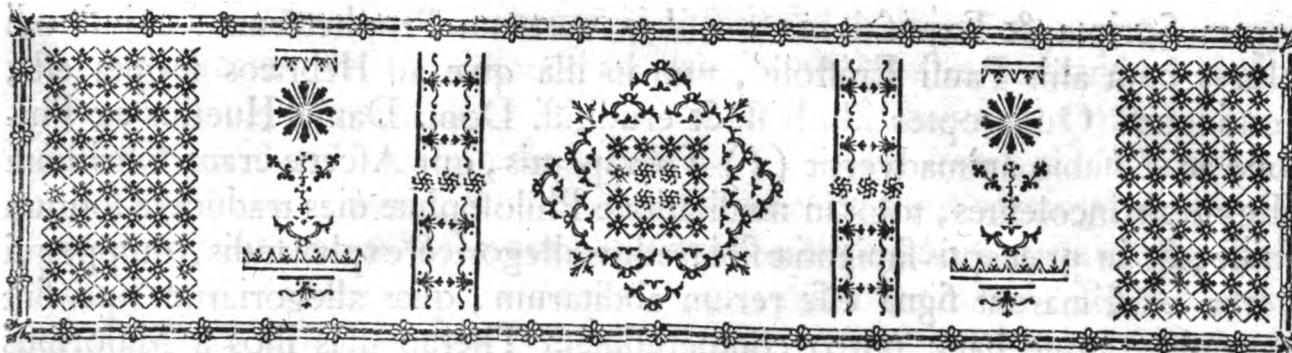
LEGI ex jussu Illustrissimi Galliarum Cancellarii Librum, cui titulus est : BIBLIOTHECA CARMELITANA : Opus maximis curis elaboratum & toti Carmelitano Ordini perhonorificum, in quo nihil mihi visum est quod Catholicæ Fidei, aut morum integritati contradicat. Datum Parisiis, die decimâ mensis Octobris, anni millesimi septingentesimi quadragesimi noni.

J. TAMPONNET, sacrae Facultatis Parisiensis Doctor & antiquus Syndicus.

PRIVILEGE DU ROY.

LOUIS, par la grace de Dieu, Roy de France & de Navarre : A nos amez & fœaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand Conseil, Prévôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos Justiciers qu'il appartiendra ; Salut. Notre bien amé le R. P. *** Nous a fait exposer qu'il désireroit faire imprimer & donner au Public un Ouvrage qui a pour titre, *BIBLIOTHECA CARMELITANA, Notis Criticis & Dissertationibus illustrata*, s'il nous plaisoit lui accorder nos Lettres de Privilége pour ce nécessaires. A ces Causes, voulant favorablement traiter l'Exposant, Nous lui avons permis & permettons par ces Présentes, de faire imprimer ledit Ouvrage en un ou plusieurs volumes, & autant de fois que bon lui semblera, & de le faire vendre & débiter par tout notre Royaume pendant le tems de neuf années consécutives, à compter du jour de la datte desdites Présentes. Faisons défenses à tous Libraires, Imprimeurs, & autres personnes, de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'en introduire d'Impression étrangere dans aucun lieu de notre obéissance ; comme aussi d'imprimer ou faire imprimer, vendre, faire vendre, débiter ni contrefaire ledit Ouvrage, ni d'en faire aucun extrait, sous quelque prétexte que ce soit, d'augmentation, correction, changement ou autres, sans la permission & par écrit dudit Exposant ou de ceux qui auront droit de lui, à peine de confiscation des Exemplaires contrefaits, de trois mille livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers audit Exposant, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts ; à la charge que ces Présentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la datte d'icelles ; que l'Impression dudit Ouvrage sera faite dans notre Royaume & non ailleurs, en bon Papier & beaux Caractères, conformément à la Feuille imprimée, attachée pour modele sous le contre-Scel desdites Présentes ; que l'Impétrant se conformera en tout aux Régemens de la Librairie, & notamment à celuy du 10. Avril 1725. qu'avant de l'exposer en vente, le Manuscrit qui aura servi de copie à l'Impression dudit Ouvrage, sera remis dans le même état où l'Aprobation y aura été donnée, ès mains de notre très-cher & fœal Chevalier le Sieur Daguesseau, Chancelier de France, Commandeur de nos Ordres, & qu'il en sera ensuite remis deux exemplaires dans notre Bibliotheque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, & un dans celle de notre très-cher & fœal Chevalier, le Sieur Daguesseau Chancelier de France : le tout à peine de nullité des Présentes ; du contenu desquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir ledit Exposant & ses ayans cause, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Présentes qui sera imprimée tout au long au commencement, ou à la fin dudit Ouvrage, soit tenuë pour duèmement signifiée, & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amez, fœaux Conseillers & Secrétaires, foy soit ajoutée comme à l'original. Commandons au premier notre Huissier ou Sergent sur ce requis, de faire pour l'exécution d'icelles, tous actes requis & nécessaires, sans demander autre permission, & nonobstant clameur de Haro, Chartre Normande, & Lettres à ce contraires ; Car tel est notre plaisir. DONNÉ à Paris, le quinzième jour du mois de Novembre, l'an de grace mil sept cent quarante-neuf, & de notre Regne, le trente-cinquième. Par le Roy en son Conseil. Signé, SAINSON.

Registre sur le Registre XII. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 357. fol. 236. conformément au Règlement de 1723. qui fait défenses, art. IV. à toutes personnes de quelque qualité & condition qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs de vendre, débiter & faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, soit qu'ils s'en disent les Auteurs, ou autrement, & à la charge de fournir à la susdite Chambre huit Exemplaires prescrits par l'art. 108. du même Règlement. A Paris, ce 25. Novembre 1749. Signé, LEGRAS, Syndic.

PRÆFATIO.

I.

TUDIUM cum divinæ tum humanæ scientiæ plerosque apud solitariæ ac asceticæ Professores vitæ etiam tenaciores semper viguisse certa probant Historiæ monumenta : neque defuit in Veteri Testamento inter eos , qui (a) primas hujus sanctæ conversationis lineas præfiguravere. Ut enim hos omittamus filios Prophetarum , qui in (b) Bethel & Jericho Kalendis & Sabbatis pios agebant Conventus , in quibus de animarum salute trahentes , suam de rebus spiritualibus intelligentiam & eruditionem prodebat. An non (c) Propheticis Divinisque sermonibus multos alios liberos spirituales instruebant , ipsius ad instar Eliæ , qui se (d) in exemplum ad ascesim Eliseo & filiis Prophetarum , in Carmelum secedens , exhibuerat. Rechabitæ quoque præcepta regularia tradiderant , quibus ut obedirent suos hortabatur Monachos (e) Macarius. (f) Esseni quidem Philosophiæ partem ratiocinatram , ut parandæ virtuti minimè necessariam relinquebant ; sed in morali sese exercebant sub Pædotribis , legibus patriis , quas non potest concipere humanus animus absque afflato numinis. Has autem addiscebant , & alio tempore , sed præcipue recurrente die septimo , quem sacratum existimabant. Ex illorum sanè numero , qui summum (g) studium Veterum Scriptis adhibebant , annumeratur iste Judæus , quem (h) Aristoteles non solum continentia in cibis & castitate mirabilem , sed eruditione & eloquentiâ etiam præclarum inter Philosophos commendat.

I.
Monachi stu-
dio scientia-
rum semper
dediti.

II. DE THERAPEUTIS quid refert Philo Platonici sermonis imitator ? » (i) Versantes sacra Volumina , inquit , dant operam Philosophiæ per manus acceptæ à Majoribus , scrutando ejus allegorias : quoniam sub apertis verbis latere credunt secreta naturæ conjecturis explicanda probabilibus. Habent etiam priscorum Commentarios , qui hujus sectæ Autores multa monumenta reliquerunt de allegoriis hujusmodi , ad quorum imitationem posteri se accommodant. Itaque non solum contemplantur , sed etiam Cantica , Hymnusque in Dei laudem componunt , vario metrorum carminumque genere , rhythmis concinnatos in augustiorem ac religiosam speciem. Inde quot genera scientiarum colerentur , judicaveris. Elucescente autem Evangelii radio , dixeris indè illos à cœlestis studio sapientiæ prosequendo abstinuisse ? Minimè. Quos enim , ait Philo , penes istos fuisse veterum quorumdam Commentarios , verisimile est , teste (k) Eusebio Cæsariensi , ipsa esse Evangelica & Apostolica Tom. I.

II.
Therapeutæ.

(a) Cassian. *Institut.* Lib. I. cap. 8.
(b) 4. *Reg.* cap. 2. v. 3. & cap. 4. v. 23.
(c) Origen. in *Ezechiel. Homil.* 4.
(d) Athanas. *Apolog. de fuga* , num. 20.
(e) Macar. *Serm. 50. de Institut. Monachor.*
(f) Philo , *Lib. quod omnis probus sit liber.*

(g) Joseph , de *Bello Judaico* , Lib. II. cap. 12. alias 7.
(h) Idem , contrâ Appio. Lib. I. cap. 5. alias 8.
(i) Philo , de *vita contemplativa*.
(k) Euseb. *Cæsar. Hist. Ecclesi.* Lib. II. cap.

P R Ä F A T I O.

lorum Scripta & Expositiones quasdam veterum Prophetarum: cuiusmodi plures cum aliis Pauli Epistolis, tum in illa quæ ad Hebræos scripta est, continetur. Quapropter illustriss. & eruditiss. Dom. Daniel Huetius ex Philone ac Eusebio animadvertisit (*l*) Therapeutis, qui Ascetæ erant Christiani Ægyptum incolentes, totos in meditatione Philosophiæ dies traducere solitum fuisse, & in præceptis sapientiæ sibi traditis allegoricè explanandis, quippe qui verba existimarent signa esse rerum abditarum, quæ allegoriarum ope sint eruendæ: atque hanc porrò consuetudinem Therapeutas illos à Majoribus accepisse.

III.
Idem &
Asceta

III. IDEM aliis terminorum involucris enuncians (*m*) Autor Libri de Ecclesiastica Hierarchia postquam initiandorum omnium excellentiorem & sublimiorem afferuit Ordinem Monachorum esse sanctam distinctionem, statim addit. » Unde sancti Præceptores nostri, divinis eos appellationibus sunt » prosecuti; nunc Therapeutas, id est, cultores, à sincero Dei famulatu & » cultu; nunc Monachos ab individua & singulari vita appellantes: utque » illos sanctis divisibilium complicationibus, sive sensibilium affectuum depres- » sionibus & abnegationibus, in divinam & Deo gratam monadem seu spi- » ritualem intelligentiam, perfectionemque promoveat. (*n*) *Monadica enim cognitio*, inquit, Clemens Alexandrinus, *est tendentia in unionem Dei-formam, quam acquirimus per fidem...* (*o*) *Sunt autem Therapontes & Therapeutæ, sive Dei Servi & Cultores...* (*p*) *qui liberalissimum & maximè regalem cultum exhibent, qui fit per piac religiosam mentem & cognitionem...* (*q*) *qui enim fuerit perfectus, exempla habet Apostolos... in eo quod vitam elegerit Monasticam.* Ad hujus autem modi cognitionem monodalem, & regalem cultum, atque liberalissimam servitudinem discutiendam simul ac peragendam, maximo quis opus esse studio, & continuâ in volvendis sacris Voluminibus diligentiâ negaverit?

IV.
Monozontes.

IV. HANC quidem Monasticam sive Asceticam scientiam callebant (*r*) *Monozontes*, quam Sanctus (*s*) Serapion, Antiochiæ Episcopus, circa annum 200. brevibus sed congruentibus Epistolis interpretatus est: & eam, quam à majoribus adolescens, anno 207. discere cœpit Magnus Antonius, discipulos post annum 305. non solum exemplo, sed verbo & scripto edocuit; quando (*t*) *Monasteria*, quæ anteà tam frequentia nondum erant in Ægypto, in montibus illo hortatore plurima excitata sunt, Eremusque à Monachis habitata est, qui relictis suis omnibus, cœlesti instituto nomen dabant: Antonius, inquam, qui priùs adeò attentus erat lectioni, ut nihil Scriptorum excideret, sed retineret omnia; ita ut ipsi deinde memoria Librorum loco esset: Is deinceps Monachis omnibus ad eum accedentibus, rogantibusque, ut illum sermocinantem audire liceret, Ægyptiacâ Linguâ Scripturæ sacræ, aiebat, *Sunt ad doctrinam satis: Sed operæ pretium est nos mutuò in fide co-hortari, atque verbis concitare. Vos itaque, ut filii, ea referre patri quæ nostis. ego vero utpote natu grandior, quæ novi, quæque experimento didici, trado vobis.* Et vero quâ scientiâ suas rationes (*u*) exemplis & sacræ Scripturæ monitis comprobat, distinctionem Angelorum exponit, Dæmonum astutias detegit, bonæ visionis à mala secernendæ viam aperit? Quâ doctrinâ Monasteria visitans, Mönachos quasi xenii donabat, utiliaque iis impertiebat?

(*l*) Huet. *Origenia. Lib. II. num. 3. pag. 173.*
(*m*) *Dionys. de Eccles. Hierarch. cap. 6. §. 1.*

(*n*) Clemens Alexandr. *Strom. Lib. III. pag. 428. C. Edit. Paris. in-folio.*

(*o*) *Ibid. Lib. III. pag. 594. A.*

(*p*) *Ibid. Lib. VII. pag. 741. B.*

(*q*) *Ibid. Lib. VII. pag. 741.*

(*r*) Athanaf. *Epist. ad Lucifer. Episc. & Cassian. pag. 965, collat. 18. cap. 5.*

(*s*) Hieronym. *de Scriptor. Eccles. cap. 41.*

(*t*) Athanaf. in *Vita S. Anton. num. 3. 14. 16. 36. 43.*

(*u*) *Ibid. num. 55. & seqq.*

P R A E F A T I O.

Quâ argumentorum vi subtilitatem (*x*) Philosophorum reprimit, objecta confutat, technas aperit, fallacias enodat, & sophismata contundit? Neque solum & unum putemus inter Monachos scientiâ præditum, atque sacrarum Literarum peritum: Nam teste S. Athanasio, (*y*) *erant in montibus Monasteria, quasi Tabernacula repleta divinis choris psallentium, lectionis studiosorum, quos morti proximus adhortabatur Antonius: custodienda est, inquiens, pia fides in Christo, & Patrum religiosa traditio, quam ex Scripturarum lectione & crebro meæ parvitatis didiscitis admonitu.*

V. Ex inferiori Thebaide si ad Sienem concendas in Vicum Tabennam, minora studiorum vestigia non reperies, ubi à Pachomio (*z*) statutum fuit ut Monasterii. *Economus* tribus per hebdomadam vicibus mysteria fidei exponeret, Sabbato semel, ac bis in quavis Dominica. Illud etiam insigniter adjecit Pachomius, ut Ecclesia erigeretur in pago quodam deserto, ad quam Sabbato & Dominico quovis die pauperes à vicinia pastores verbum Dei audiendi causâ convenirent. Sacrasitaque constitutis diebus ad congregatum populum lectiones habebat vir sanctissimus, cum fratribus suis ad Ecclesiam progressus, ad istud muneric obeundum, designatus foret. Multum (*a*) quoque fratribus Pachomius proderat, cum de rebus sacris dicturus, locum cepisset. Nam Sacrae Scripturæ Sermones iisdem exponebat, maximè si qui intellectu occurerent difficiliores aut magis abstrusi, de Domini Incarnatione, de Cruce, de Resurrectione. Orationem (*b*) quoque habuit ad eos, ne Libros amarent seculari scientiâ ad persuadendum ornatos. Cumque (*c*) finem dicendi fecisset, unà cum fratribus suas ad Deum preces fudit, quibus id videlicet postulabat, ut divinorum sermonum in animarum salutem suarum nunquam non meminissent. Exinde suam quisque cellulam repetiit, diutius secum meditaturus quæ audierat. Locum vero inter eos invenire nullum poterat otiosa de rebus ad mundum spectantibus confabulatio: sed vel scripturæ alicujus solutionem, vel quomodo secundum sanctissimam Dei voluntatem in virtute proficerent disquirebant. Hac porro consideratione seu meditatione finitâ, in unum omnes convenire, & inter se quæ dicta erant conferre instituerunt.

VI. QUONIAM (*d*) autem saepius ad fratres suos Dei verbum loquebatur Pachomius, nonnulli multas ejus in divinam scripturam cogitationes literis mandarunt. Ipse etiam Pater multas epistolas ad Monasteriorum Præfectos dedit: ipsi quoque simili modo eidem respondebant. Præterea Libri non deerant Monasteriis, sed omnes (*e*) suis accurate loculis disponebantur, & eorum cura ad *Economos* spectabat. Neque absque præpositorum licentiâ frater à fratre codicem (*f*) ad legendum mutuum postulare poterat. Qui (*g*) rufis in Monasterium ingressus fuerat, dabant ei viginti psalmos, aut duas epistolas Apostoli, aut alterius scripturæ partem; & si literas ignorasset, horâ primâ, tertîâ, & sextâ conveniebat magistrum ad id muneric præfatum, à quo discebat studiosissime cum omni gratiarum actione. Postea scribebantur ei elementa, syllabæ, verba ac nomina; & etiam nolens, legere compellebatur: & omnino nullus erat in Monasterio, qui non disceret literas, & de scripturis aliquid teneret, quod minimum est, usque ad novum testamentum & psalterium. Omne quoque quod in conventu fratrum audiissent

V.
Monachi Ta-
bennenses.

VI.
Idem Ta-
bennenses.

(*x*) Ibid. num. 72.

(*y*) Ibid. num. 44.

(*z*) *Vita S. Pachomii apud Bolland. tom. 3. Maii, pag. 303. num. 19. 20.*

(*a*) Ibid. num. 36. pag. 311.

(*b*) Ibid. num. 39. pag. 312.

(*c*) Ibid. num. 37. pag. 311.

(*d*) Ibid. num. 63. pag. 320.

(*e*) Ibid. num. 38. pag. 311.

(*f*) *Regula Pachomii, art. CIV. ad talcem opt-
rum Cassiani, pag. 1142.*

(*g*) Ibid. art. 80. pag. 1140.

P R Æ F A T I O.

disputatum, cogebantur inter se, ut recolerent. Nemo (*h*) vadens in congregacionem ad vescendum, dimittebat codicem non ligatum. Codices post nonam attendebat ad quem pertinebat. Manè (*i*) conferebant inter se quæ præpositos audiissent disputantes: & omnes (*k*) memoriter retexebant, quæ sibi fuissent imperata: de quibus si quis oblitus aliquid fuisset, aut hæsitasset in dicendo; negligentiae & oblivionis increpabatur. Pueri (*l*) in domo Monasterii, si essent dediti lusibus & otio, & correpti non potuerint emendari, tenebatur præpositus usque ad dies triginta ipse eos monere & corripere: & qui non timebant confundi pro peccato, verberabantur quamdiu disciplinam acciperent, & timorem.

VII. Ex hac docendi & discendi ratione facile quis intelliget quod ipsi Tabennensium Monachorum scientiam Philosophi demirarentur, adeò ut ex eis unus Panopolitanus (*m*) discipulo Pachomii Cornelio diceret: » ea de vobis » fama percrebuit, quod Monachi sitis qui multa & subtiliter intelligere, & » sapienter profari possitis. Alius autem experiri cupiens quām probè sacra- » rum literarum arcana perciperent, quæsitum Theodoro Thebæo proposuit » istud dicens? Quis, autem more cæterorum natus, nunquam deinde » mortuus est? Quis denique mortuus nunquam fætuit? Ad quæ cum Theo- » dorus reposuisset; hominem, mortuum quidem, sed numquam natum, » dici posse Adamum: ac natum quidem, sed mortuum nequaquam, esse » Enochum: Lothi denique uxorem post mortem suam nihil emisisse fœtoris, » quæ scilicet in statuam salis sit conversa. Hæc autem cum diceret Theo- » dorus, mox eum deserens Philosophus è loco discessit. Hic Theodorus in disciplinam Pachomii sese tradiderat, auditio quodam Monacho de tabernaculo (*n*) Moysi & de sanctis Sacrificiis differente, qui finitæ dissertationi addiderat: *Quodcumque ad vos modo dixi, jam ante à patre nostro Pachomio, auditu ipse percepi.* Theodoro, (*o*) quem Pachomius posteà præfecit Tabennensi Monasterio, consuetudo erat, ut diebus singulis sub vesperam in Pabau sese conferret, auditurus ibidem sermones, quos de rebus divinis è scripturis sacris proponebat Pachomius, quosque ipse deinde ad suos in Tabenna Monachos reversus exponeret, priusquam illi se ad somnum capiendum conseruent.

VIII. **CONSuetudo** (*p*) enim illis jam inde ab initio erat, circa vesperam, manuali opere ac cœnâ peractis, in unum simul considere ad scrutandas scripturas; ab omni alia solicitudine tunc liberi præterquam ab ea, quæ salutem eorum concernebat. Contigit autem aliquando, ut mortui Pachomii successore Orfisio Abate sedente, & pulchris sermonibus fratres confirmante, in promiscua turba aedesset ipse Theodorus, quem vidimus (*q*) *inquit Cassianus*, summâ sanctitate & perfectâ scientiâ prædictum, notitiâ scripturarum, quam ei non tam studium lectionis, vel literaturi mundi sola puritas consulit, si quidem vix ipsius quoque Græcæ linguæ per pauca verba vel intelligere posset, vel proloqui. Alter fuit Theodorus, Ecclesiæ (*r*) Alexandrinæ Lector & asceta, nonnunquam ideo *Politicus* (*s*) dictus, quia ex civitate Alexandria oriundus. Hunc inter Monachos suos adscriptum, cuidam è senioribus fratribus, Græcæ linguæ haud ignaro, solatii causâ, Pachomius adjunxit socium, & eodem utrumque contubernio uti voluit, donec Thebaici idiomatis cognitionem sufficientem esset assecutus. Virum porrò

(*h*) Ibid. art. 56. pag. 1139.

(*i*) Ibid. art. 7. pag. 1136.

(*k*) Ibid. art. 4. pag. ead.

(*l*) Ibid. art. 96. pag. 1142.

(*m*) *Vita Pachomii loco cit. num. 51. pag. 316.*

(*n*) Ibid. num. 24. pag. 305. num. 50. pag. 315.

(*o*) Ibid. num. 56. p. 317.

(*p*) Ibid. num. 79. pag. 317.

(*q*) *Cassian. Institut. Lib. V. cap. 33. pag. 134.*

(*r*) *Vita Pachomii num. 60. pag. 319.*

(*s*) Ibid. num. 79. pag. 327. cit.

P R Æ F A T I O.

porrò illum pulchrè perseverantem, singulari amore prosequebatur Pachomius: ideoque dedit operam ut Græcè loqui posset etiam ipse, Deo juvante, quo posset eum frequentius solari. Denique eumdem Præfetum fecit eorum, quos secum habebat Alexandrinorum, cæterorumque externorum. Theodorus igitur hic Alexandrinus vicem interpretis apud eos omnes subbibat, qui Ægyptiacæ linguae erant ignari, quibus cunctos Pachomii sermones fideliter omnino proponebat.

IX. Inde patet Monachos Tabennenses, non solum sacrarum literarum, sed etiam exoticarum linguarum, & scientiarum aliarum studio non segniter occupatos fuisse. Unde & animadvertisit Sozomenus, *Lib. VI. Hist. Eccl. cap. 28. pag. 678.* Quod Theonas à S. Petronio (*t*) visitatus sit circa annum 394. Ægyptiorum & Græcorum Romanorumque literis ac disciplinis eruditus, annis triginta silentium exercens. His autem Tabennensibus utrum Nitrienses & Schetenses cesserint, inspiciamus. Cum Ammon quidem ingressus (*u*) est interiora montis Nitriæ, nondum illic erant frequentia Monasteria: aucta (*x*) tamen & adeò amplificata sunt ab isto sanctissimo viro qui circa annum 355. devixit, ut in eo monte quinquaginta (*y*) ferè, & non multo minus Monasteria cernerentur, in quibus habitarent ad (*z*) quinque millia virorum sub anno 396. apud quos scripturarum divinarum, inquit Rufinus, meditationes & intellectus, atque scientiæ divinæ nusquam tanta vidimus exercitia, ut singulos penè eorum Oratores credas esse in divina sapientia. Inter eos autem claruit Ammonius (*a*) adeò studiosus, ut Origenis, Didymi, & aliorum Ecclesiasticorum Scriptorum libros diligenter volveret. Cum illo familiariter vixit Evagrius, vir doctus imprimis & tum intelligendi facultate, tum dicendi copiâ præditus, qui & sacras literas didicit sub Gregorio Episcopo Nazianzi. Abbas quoque Hor (*b*) sub se habens mille fratres habitu Angelico præditos, scripturas memoriter expromebat, & earum multa interrogantibus capitula solvebat. Marcus (*c*) etiam Ascetes seu exercitator, eò quod conscribendis potissimum opusculis ad vitæ asceticæ perfectionem tendentibus occupatus sit, à Palladio jam centenarius visitatus est. Celebres illic fuerunt quatuor Pambonis discipuli, Dioscorus, (*d*) Ammonius, Eusebius & Euthymius, quatuor fratres cognomento Longi ob proceritatem corporis, tantâ prædicti scientiâ, ut nihil Scripturarum eos fugeret, quæ plerisque imperviæ sunt. Ammonius præsertim vetus, novumque Testamentum memoriter retinens, etiam libros (ut mox diximus) eloquentissimorum virorum Athanasii, Basilii, Didymi, Pierii, atque Stephani usque ad sexcenta millia versuum legendō transiit. Theophilus (*e*) ipse, Alexandrinus Episcopus, vitam monasticam aliquandiu exercuisse fertur in eodem Nitriæ monte, ad quem posteà S. Cyrillum (*f*) ex sorore nepotem & in Episcopatu successorem misit sacris literis instruendum à sanctis Patribus illius loci incolis: ubi etiam instituti fuerunt duo Monachi nomine Isaac; (*g*) quorum unus presbyter, discipulus & successor Cronii presbyteri, ducentos & decem Monachos rexit, quorum plurimi Episcopis sunt annumerati. Alter presbyter Macarii discipulus, scripturam omnem memoriter tenens, centum & quin-

Tom. I.

* *

- (*t*) Ruffin. *Vit. Patr. cap. 4.* Tillemont. *tom. 15. pag. 32. lin. 6.*
- (*u*) Pallad. *Histor. Lauf. cap. 8.*
- (*x*) Socrates, *Histor. Eccles. Lib. IV. cap. 8.*
- (*y*) Rufin. *Vit. Patr. cap. 21.*
- (*z*) Pallad. *ibid. cap. 12.*
- (*a*) Sozom. *Lib. VII. cap. 30.*
- (*b*) Pallad. *cap. 9.*

- (*c*) Ibid. *cap. 20.* Tillem. *tom. 10. pag. 449.*
- 467.
- (*d*) Ibid. *cap. 77.* Pallad. & Pallad. *vit. Chrysost. cap. 17. pag. 157.*
- (*e*) Tillemont. *tom. 11. pag. 445. 476.*
- (*f*) Renaudot, *Histor. Pa. r. arch. Alexandr. pag. 106. & 108.*
- (*g*) Pallad. *Vit. Chrysost. cap. 17. pag. 161. & seq.*

P R Æ F A T I O.

quaginta sub se Monachos habebat, cujus discipulos septem & octo Episcopos constituit Theophilus.

X. Copres (h) Sacerdos & Monachus annos 80. aut 90. natus, Manichæum disputatione superavit circa annum 394. & à Patribus Scethiensibus ad conferendum de Melchisedech invitatus, certum eis subministrat argumentum hos solitarios à studio divinarum & Ecclesiasticarum etiam abstruso non abstinuisse. Certam quidem scientiam probant Abbatis Isaiae Regula, Epistolæ & Homiliæ; sicut & Macarii (i) Alexandrini doctrinam demonstrant ejus homiliæ quinquaginta & opuscula septem. **Paphnutius (k)** cognomento *Bubalus* in Scethi Eremo Abbas, vice luminaris magni, claritate scientiæ coruscans presbyter, ab adolescentia sua usque ad annum nonagesimum, Cœnobiorum scholis tanto ardore sese tradidit, ut Monasteriorum instituta, vel antiquissimorum Patrum doctrinam apprimè calleret. Theophilus (l) Alexandrinus Patriarcha, cum hæresim Antropomorphitarum in Epistola Paschali. oppugnasset longâ dissertatione: Monachi, qui in Egypti Monasteriis scientiâ & perfectione omnibus præeminebant, hanc epistolam refutare conati sunt; ut præter hunc Paphnutium, nullus eam cæterorum Presbyterorum qui in Eremo Scethensi aliis tribus Ecclesiis præsidebant, ne legi quidem aut recitari in suis Conventibus permiserint. Alter fuit **Paphnutius (m)** cognomine *Cephala*, magni Antonii discipulus, qui donum cognitionis divinarum Scripturarum habuit, eas omnes interpretans. Celeberrimus est alias **Paphnutius (n)**. Episcopus, qui in Concilio Nicæno protestatus est non esse grave Clericis & Sacerdotibus imponendum jugum de continentia servanda: Hic à puero in monasterio educatus fuerat, & ob singularem castimoniam ab omnibus laudatus: In superiori Thebaïde Episcopatum gerebat, cum aggregatus est numero eorum Confessorum quos Maximinus Imperator anno 311. ad opus in metallis faciendum damnaverat, dextris prius oculis effossis, & sinistro poplite succiso. Ideoque putat Bollandus (o) eundem esse cum Paphnutio, qui in Vita S. Antonii vocatur Confessor & Monachus. Synesius (p) etiam Ptolemaïdis in Lybia Episcopus, congratulatoriam Epistolam scripsit cuidam Joanni, quod *Ganus Abbas* ei monachicum vitæ institutum tribuisset, ac libros eorumque sensum qui quidem ad Theologiam pertinet; quodque adeundæ urbis Alexandriæ facultatem ideo confirmasset.

XI. IMPAR non fuit scientiarum studium apud Mesopotamiæ, Syriæ, Palæstinæ & Arabiæ monachos. Nam S. Ephrem (q) Nitibi natus, in monastica philosophia ab ineunte ætate sese exercuit; & cum nec ab ullo doctus fuisset, repente in Syrorum lingua ad tantam eruditionem pervenit, ut philosophiæ quidem difficillima quæque Theoremata facile perciperet: facultate vero ac splendore orationis & sententiarum crebritate simul atque sapientiâ Græcorum Scriptores longo intervallo superaret. Multa (r) Syro sermone composuit, & ad sanctam venit claritudinem, ut post lectionem Scripturarum publicè in quibusdam Ecclesiis ejus scripta recitentur. Dicitur (s) porro hic Edeissenæ Ecclesiæ Diaconus circiter tricies centena versuum millia in universum scripsisse, multosque habuisse discipulos, qui doctrinam ejus studiosè æmulati sunt. S. Hilario, S. Hieronymo (t) teste, Scripturas memoriter tenens, post orationes & psalmos quasi Deo præsente recitabat. Hujus

(h) Tillemont. tom. 7. pag. 417. & seqq.
 (i) Ibid. pag. 431. tom. 8. pag. 619. & seq.
 (k) Cassian. Collat. 3. cap. 1. & 2.
 (l) Idem, Collat. 10. cap. 1.
 (m) Histor. Lauf. cap. 91.
 (n) Socrates, Lib. I. cap. 8. 11. & Sozom. Lib. I. cap. 10 & 11.

(o) Bolland. 17. Januarii, §. 17. & vita Antonii num. 58. pag. 840.
 (p) Synes. Epist. 146. pag. 283.
 (q) Sozom. Lib. III. cap. 16.
 (r) Hieronym. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 115.
 (s) Sozom. loco citato.
 (t) Hieron. in vita S. Hilarii. pag. 77. tom. 4.

x.
Alii Nitrien-
ses.

x.
Monachi
Palæstini.

P R A F A T I O.

discipulus & sodalis S. Epiphanius, (*u*) juxta Besanducem, in territorio Eleutheropolitano vicum, ex quo ortus fuerat, Monasterium construxit. Qui cum ab ineunte adolescentia præstantissimis Monachis institutus fuisset, ejusque rei causâ diutissimè moratus esset in Ægypto in monastica philosophia celeberrimus extitit, non apud Ægyptios solum & Palæstinos, verum etiam apud Cyprios, apud quos electus est, ut in Metropoli totius Insulæ Episcopatum administraret. Quâ ex re per universum, ut ita dixerim, orbem terrarum maximam nominis famam adeptus est: *Pentaglottos* (*x*) appellatus, quia linguas Græcam, Syram, Hebræam, Ægyptiacam, & ex parte Latinam noverat.

XII. At verò quemadmodum Ægyptiis Monachis Historiam (*y*) Arianorum aliaque Sancti Athanasii Opera, ab illo ista postulantibus anno 358. debemus; ita desiderio, studioque Monachorum Syrorum referenda sunt S. Epiphanius tum *Panarium* quod adversùs hæreses circà annum 375. scripsit, (*z*) tum epistolæ nonnullæ quas eis dedit. Silvanus (*a*) ex Palæstina ortus, cum aliquandiu in monte Sina moratus fuisset, tandem Geraris juxta torrentem, maximum & nobilissimum Monasterium plurimorum bonorum viorum simul degentium constituit: ubi ex Scripturis (*b*) divinis Fratres lapsos ad pœnitentiam provocabat. Discipulum habuit & successorem nomine Zachariam, qui sub anno 415. (*c*) in præfato Geraris monasterio præerat, (*d*) quando repertum est corpus Zachariæ, Joïadæ filii, in vico Caphar in finibus Eleutheropolis, & ex verusto quodam Hebræorum Libro, non tamen Canonico, explicuit quisnam esset infans qui sub pedibus Prophetæ jacebat, regiâ sepulturâ honoratus. Ad alium Silvani Syrum Abbatem Zenonem (*e*) venerunt quidam Fratres, & interrogaverunt eum dicentes: Quid est quod scriptum est in Libro Job, nec Cælum mundum esse in conspectu Dei? In Syria quoque Palladius vitæ monasticæ prima recepit rudimenta sub Sancto Elpidio Abate in monte Luca, ad regionem Amorrhæorum propè Jericho, sicuti refert ipse in sua *Historia Lausiaca*, Cap. 4. & 106.

XIII. RUFINUS autem, qui monasterium in monte Oliveti fundavit circà annum 377. quamplurimos Fratrum habere se affirmat in cellulis suis illic manentes, qui pro S. Hieronymo plurimos (*f*) Ciceronis dialogos describebant: »Quorum ego, inquit, quaterniones cum scriberent, frequenter in manibus tenui & relegi: & quod mercedes multò largiores quām pro aliis scripturis solent, ab isto eis darentur, agnovi. Mihi quoque ipsi aliquandò cum de Bethleem Hierosolymam venisset, & codicem sēcum detulisset, in quo erat Dialogus Ciceronis: Et idem ipse Græcus Platonis quod dederit ipsum Codicem, & aliquandiu fuerit apud me, nullo genere negare potest. Sed quid immoror tandiu in re, quæ luce est clarius? Cum ad hæc omnia quæ suprà diximus, etiam illud addatur, ubi cesseret omnem commentum, quod in monasterio positus in Bethleem, antè non multo adhuc tempore partes grammaticas executus sit: Maronem suum, Comicosque ac Lyricos & Historicos Auctores . . . puerulis exponebat. » Deinde refert idem Rufinus, quod sex annis Dei causâ Alexandriæ commoratus fuisset, ubi Dydimum, ubi alios nihilominus illo non inferiores Serapionem & Menitem, viros naturâ & moribus & eruditione germanos audiret præceptores: quod-

xiiii.
Monachi
Palæstini.

(*u*) Sozom. Lib. III. cap. 14. & Lib. VII. cap. 32.
(*x*) Hieronym. adversus Rufin. Lib. II. pag 417.

& Lib. III. cap. 443. tom. 4. parte 2.

(*y*) Athan. tom. 1. pag. 343.

(*z*) Epiphan. tom. 1.

(*a*) Sozom. Lib. VII. cap. 32.

(*b*) Vita Patr. Lib. V. cap. 10. §. 85. pag. 605.

(*c*) Tillem. tom. 10. pag. 453.
(*d*) Sozom. Lib. IX. cap. 17.
(*e*) Vita Patr. Lib. V. cap. 10. §. 22. pag. 598.
& Tillemont. tom. 10. pag. 454—458.
(*f*) Rufin. Apolog. Lib. II. tom. 5. Oper. Sancti Hieronymi, 287.

P R A T I O.

que ad Eremi Magistros venisset, quibus & attentiùs & frequentiùs vocaverat ; ubi Macarius Antonii discipulus , & alter Macarius , & Isidorus , & Pambo , omnes amici Dei , qui eum huc docuerant , quæ ipsi à Deo didicerant.

XIV. IPSE S. Hieronymus (*g*) inter Opera Monachorum • recenseret *Scriptionem Librorum*, ut & manus operetur cibum, & animus lectione saturetur. Et ad Lucinium (*h*) scribens : *Si pergamenta*, inquit, *vel minus aliqua descripta sunt quæ sensum legentis impediunt, non mihi debes imputare, sed tuis & imperitiæ Notariorum, Librariumque incuriæ* : qui scribunt non quid inveniunt, sed quod intelligunt ; & dum alienos errores emendare nituntur, ostendunt suos. S. Nilus , in monte Sina eruditus Abbas , Monachum acediosum describens : » Acediosus (*i*) lectitans, ait, sæpius oscitatur , & » in somnum demergitur facile : confricat faciem, & manus extendit , & » oculos avertens à codice , parietem intuetur ; & rursus rediens , incipit » paululum legere , & aperiens ultimam partem Libri , curiosus inquirit , » enumerat folia , quaterniones supputat , scripturam vituperat & ornatum : » postremò complicans Librum , capiti suo supposuit , & obdormit soporem . » È contrà Palladius laudat Philorum , (*k*) Monachum & Presbyterum Galatam , cujus austерitate , constantiâ delectabatur S. Basilius magnus , & in opere diligentia : quippe qui à calamo & charta non recesserat , cum esset natus annum octogesimum. Alius Ancyrae in Galatia monachus cognomine Eleemon , (*l*) sive misericors aut eleemosinarius , si quis ei ex Fratribus donasset codicem , continuò hunc venderè consueverat. Iis autem sciscitantiibus cur vendidisset, dicebat : Unde probabo magistro meo , me ejus artem accuratè didicisse , nisi illo ipso usus fuero ad artem rectè exercendam.

XV. S. Basilius (*m*) monet suos Monachos , ut approbatos Libros legitent , apocryphos ne attingant quidem omnino. Quâ verò diligentia studere deberent, sic explicat. » Vos (*n*) quoque nihil debetis prætermittere , undè » non fructum aliquem capiatis , aut ubi non industriam vestram exerceatis : » sed præterea , quæ communiter cum cæteris discitis , etiam seorsim de rebus » ad utilitatem vestram spectantibus interrogare . . . Nolimus quæso nos ad » aliquid opus convertere , neque somno , rursum tradamus corpora nostra , » sed in attenta meditatione & exquisitione rerum necessariarum eam , quæ » reliqua est noctis partem traducamus . . . Si qua (*o*) autem inter Fratres » controversia sit , ea aut communiter in medium omnibus disceptanda pro- » ponatur , aut seorsim de iis cum Magistro Conventūs communicetur . » Et hæc (*p*) solvendi quæstiones ratio servetur etiam inter hospites jubet S. Antistes , ita ut sermocinatio , (*q*) atque veritatis inquisitio fiat absque ulla animi contentione , aut alta vocis prolatione.

XVI. NON solum natu majores & Monachos S. Basilius ad studium provocat , atque ad rectam studi rationem efformat , necnon ad scientiam differendi mutuam dirigit : verum & ipsos pueris in Monasterio instruendis præfatos Magistros edocet quomodo erga istos adolescentulos gerere sese debeant. » Cùm Dominus (*r*) dicat , finite parvulos venire ad me , & Apostolus eum » laudat , qui ab infantia sacras Literas didicisset . . . Qui à parentibus ad nos » adducuntur . . . educandi , illi quidem cum omni caritate , non secùs ac si communes

(*g*) Hieron. Epist. ad Rustic. olim. 4. nunc 95.

pag. 774.

(*h*) Idem , Epist. olim 28. nunc 52. pag. 578.

(*i*) Nilus , de octo vitiis . cap. 6. ad calcem vita

S. Chrysost. Edit. Bigot. pag. 376.

(*k*) Hist. Lauf. cap. 113.

(*l*) Ibid. cap. 115.

(*m*) Basil. de Asceti , tom. 2. pag. 383. C. Ed. Vet.

(*n*) Idem , Præm. in Reg. brev. pag. 623.

(*o*) Idem , in Reg. fus. ad Interrog. 49. pag. 600.

(*p*) Ibid. Interrogat. 45. pag. 597.

(*q*) Idem , Epist. ad Gregor. Nazianz. tom. 3.

pag. 44.

(*r*) Idem , Reg. fus. Interrog. 15 tom. 2. pag. 552.

P R Æ F A T I O.

» communes totius fratrum Collegii filii essent; seorsumque ipsis & locus in
 » quo habitent, & victus ratio quam teneant, assignari debet.... His autem
 » (f) qui tales sunt præficitur is, qui cum ætate, tum usu etiam rerum cæ-
 » teris antecedat, cujusque omnibus testata morum facilitas sit: quo videlicet
 » cum paterna lenitate, tum prudenti etiam sermone, errata corrigat ado-
 » lescentiolorum, appositis ad singula errata remediis adhibendis.... Atque
 » illud quoque considerandum est, ut literarum commentatio instituto nostro
 » conveniens sit: ut & Magistri scilicet vocabulis in sacris Literis usitatis
 » apud ipsos utantur; & loco fabularum, Historias ipsis rerum mirabiliter à
 » Dœ gestarum enarrent: itemque sumptis in Proverbis sententiis ad virtutem
 » erudiant. Profuerit illis, si proponentur præmia memoriæ cum rerum, tum
 » etiam verborum.

XVII. Non ita tamen adolescentes à lectione Gentilium Librorum ar-
 cendos existimavit S. Basilius, quin aliquam putaret indè futuram fuisse
 utilitatem, quæ ad animæ Monachorum conferret ædificationem. » Poëtis (1),
 » inquit, & Oratoribus, & omnibus hominibus utendum est... His externis
 » præinitiati, deindè sacras & arcanae doctrinas audiemur & assequemur...
 » Certè, quemadmodum plantæ propria virtus est fructu abundare tempestivo;
 » at folia nihilominus ramis conjuncta quemdam ferunt ornatum: sic & ani-
 » ma, cui præcellens quidem veritas fructus est, non abs re tamen exteriore
 » sapientia circumdatur, sicut foliis quibusdam umbram fructui ac aspectum
 » non intempestivum præbentibus. Dicitur enim & Moyses... Ägyptiorum
 » disciplinis mentem exercitatus, ita ad ejus, qui est, contemplationem pro-
 » cessisse: similiter autem & in sequentibus temporibus Danielem Babylone,
 » Chaldaeorum sapientiam dicunt didicisse, tunc denique divinas attigisse do-
 »ctrinas. Similia dixerat Origenes Homil. 6. in Genesim & Homil. 14. nec
 non Homil. 2. in Exodum, atque Philocal. cap. 13. similia S. Hieronymus
 Epist. olim 82. nunc 83. pag. 654. Gregorius Nissenus in vita Moysis:
 Augustinus, Lib. II. de Doctrina Christiana, cap. 40. & Gregorius Nazian-
 zenus, Orat. 20. in laudem S. Basilii.

xvii.
Monachi
scientiarum
exoticarum
periti.

XVIII. Si autem quid hic Theologus senserit de Monachis in scientia-
 rum inquisitione occupatis sciscitari volueris: recognita illos haud dubiè allo-
 cutum fuisse, cum diceret. » Turpe (u) est profectò cum in veste ac victus
 » ratione non magnificentiam, sed utilitatem amplectaris, ac genuum callo,
 » & lacrymarum fontibus, jejunii item & vigiliis, lectulique in terra strati
 » asperitate, laboribusque, atque omni corporis maceratione & subactione,
 » humilitatem infirmitatisque tuæ sensum ostendas ac per se feras: in divinis
 » disputationibus principatum ac tyrannidem tibi vindicare, nec quicquam
 » fasces submittere, ac suprà omnes legis Doctores supercilium attollere:
 » ubi hmilitas non solùm gloriam habet, verùm etiam securitatem. Quid
 » igitur? Interpellabit quispiam ex iis qui animo prædicti sunt? An tu hac
 » oratione nobis, ne de Deo loquamur, interdicis? Et quidnam ore versa-
 » bimus? Aut quo loco illud poneamus? Semper (x) laus ejus in ore meo:
 » &, Benedicam (y) Dominum in omni tempore: & Veritatem meditabitur
 » guttur meum: &, Ecce (z) labia mea non prohibeo: aliaque in eamdem
 » sententiam meditata ac definita testimonia producit. Cui leniter ac sine
 » animi acerbitate, ut hinc quoque animi moderationem doceamus, occur-

xviii.
Gregorii
Nazianzeni
opinio.

Tom. I.

* * *

(f) Ibid. pag. 554.

(1) Homil. 24. alias 23. tom. 1. pag. 492. Edit.
nov. alias 173.

(x) Gregor. Nazianz. Orat. 26. de moderatione

in disputationibus servanda.

(y) Ps. 33. v.

(z) Ps. 29.

(z) Ps. 39. v. 10.

P R Æ F A T I O.

» rendum est. Non ad silentium te hortor, Vir sapientissime, sed à pertinaci
 » contentione detergere suadeò : nec te veritatem perimere atque occultare
 » jubeo : sed ne præter legem doceas, veto. Nam & ipse vel primus inter eos
 » nomen profiteor, qui sapientiam & doctrinam laudibus efferunt, atque in
 » divinis sermonibus sacrisque studiis tempus conterunt. Ac Deus faxit, nè
 » quid unquam huic occupationi pervertendum ducam, nè ab ipsa sapientia
 » miser & infelix pronuncier, ut sapientiam & eruditionem aſpernari. Inte-
 » rim tamen excessum vito, cupiditatemque ineplebilem coerco : animoque
 » ita sum affectus, ut si mihi utrumque vitium fugere, ac mediocritatem aſ-
 » qui non liceat, ignarus esse malim, quam curiosus ; ac nimis timidus, quam
 » nimis audax & temerarius. . . Quare si consilio meo obsequamini, juve-
 » nes & senes, plebis præfecti & subditi, Monachi & vitam communem
 » amplexi, supervacaneas & inutiles ambitiones valere jubebitis.

IX.
S. Augustini
Aſterio.

XIX. Idem porrò Gregorius Evagrium (*a*) monachum, de Divinitatis simplicitate interrogantem, his laudibus extollit : *Prudentiam tuam vehemen- ter laudo, summèque admiror, qui talibus tantisque quæſtionibus causam præ- beas, accuratis interrogationibus, nobis dicendi necessitatem, probationisque laborem imponens; dum necessarias atque utiles quæſtiones in medium affers.* Undè S. Augustinus (*b*) scientiam & doctrinam Monachorum in Oriente & Aegypto commorantium demiratus dicebat : » In Oriente maximè atque in Aegypto. . . quis non illos miretur & prædicet, qui contemptis atque desertis mundi hujus illecebris, communem vitam castissimam, sanctissimam que congregati, simul ætatem agunt, viventes in orationibus, lectionibus, in disputationibus. . . concordissimam vitam & intensissimam in Deum, gratissimum munus ipsis offerunt, à quo ista posse meruerunt. . . Operantur manibus, ex quibus & corpus pasci possit, & à Deo mens impediri non possit. . . Hi verò Patres non solùm sanctissimi moribus, sed etiam divinâ doctrinâ excellentissimi, omnibus excelsi, nullâ superbiâ consulunt iis quos filios vocant.

XX.
SS. Sabæ &
Joannis Cli-
maci doctrina.

XX. S. SABAS ideo, cum (*c*) ſeculares quosdam qui mundo renuntiare vellent, admittebat, in Laura, in cellulis eos habitare non permittebat : sed in parvo Cœnobio illos manere jubebat; donec Psalterium & psallendi regulam didicissent, ac exactam Monachalis disciplinæ eruditionem accepissent. Dicebat autem ſemper, Monachum celliotam seu in cella residentem debere esse vi discernendi præditum, ſtuſum. . . aptum ad docendum, non indigentem doctrinâ. Sanctus etiam Joannes Climacus : » Dogmatum (*d*), aiebat, ingens est alta profunditas : mens autem Solitarii non absque periculo infiliet in ea. Tutum non est cum veste natare, neque cum paſſione aliqua Theologiam attingere. . . Solet (*e*) lectio non mediocriter illum illuminare, atque colligere mentem. . . Sit tibi operanti lectio, quæ informet actionem. . . Noli, antequam virtute ſpiritali prædictus ſis, eos libros legere qui menti nocere poſſunt : nam cùm verba revera tenebroſa ſint, imbecillioribus tenbras obducunt. Ampliora & copiosiora Sanctorum Patrum, qui primis Ecclesiæ ſex ſeculis floruerunt, testimonia proferre supervacaneum foret : cum alia longè plura ſequentibus temporibus adduci poſſe omnes fateantur eruditivi viri, idque palam loquantur Monachorum recentiorum Opera.

XXI.
Monachi

XXI. ILLORUM ſtudium & ſcientiæ acquirendæ desiderium aſſidua etiam in vestigandis perquirendisque Codicibus & ſcribendis ſat indicat diligentia,

(a) Orat. 45.

(b) Auguft. de morib. Eccl. cap. 31. n. 65. & 67.

(c) Vita S. Sabæ, num. 28. tom. 3. monum. Ecclef. Græca, pag. 258.

(d) Joan. Clim. Gradu 27. num. 10.

(e) Ibid. num. 79. in Biblioth. Patr. Paris.

1644. tom. 5. pag. 279. A. & 283. C.

P R Æ F A T I O.

ad exemplum Alexandri (*f*) Episcopi Hierosolymitani, qui primus Bibliothecam hujus Æliæ Urbis Ecclesiasticam construxisse legitur. Pierum (*g*) quidem Alexandriæ Ecclesiæ Presbyterum appellare possem, qui in tantam sermonis diversorumque tractatum venit elegantiam, ut Origenes junior vocaretur: constat enim hunc miræ Ascœfeos, & appetitorem voluntariæ paupertatis fuisse. At certiora subministrant argumenta Pachomii discipuli Tabennenses Monachi, Zacharias Silvani discipulus, Philoromus Galata, Eleemon pariter Galata Ancyranus, Rufinus, Hieronymus, eorumque discipuli, quorum mentionem superiùs (*h*) fecimus. Inter Schetienses Monachos celebratur Marcus (*i*), qui die quodam cum Abbatis sui Silvani vocem pulsantis audiisset, mox relicto Codice quem scribebat, foras egressus est: ingressus autem Abbas in cellam Marci, reperit quaternionem in quo literam (*k*) quam reliquerat medium quandò vocatus est, ut obedientiam impleret, completam. Ad eumdem Silvanum (*l*) adveniens quidam frater peregrinus dicebat fratribus: Quare *operamini escam quæ perit: Maria enim optimam partem elegit*: tunc Abbas dixit discipulo suo Zachariæ: *Da illi Codicem ut legat, & mitte illum in cellulam quæ nihil habet.*

Codicum &
Bibliotheca-
rum studioſi.

XXII. DE Anastasio (*m*) Abbe refertur, quod haberet Codicem in pergamenis valde optimis scriptum, qui totum Vetus & Novum Testamentum completeretur. Theodorus (*n*) Anachoreta operarius factus est, & de mercede diurna minuta trium numismatum comparavit, quibus emit Librum Novi Testamenti. Cyriacus (*o*) Abbas Presbyter Lauræ Calamonis juxta Fluvium jordanem, librum accepit mutuò ab Hesichio Presbytero Hierosolymitano: evolvens autem istud volumen, duos invenit in ejus fine Libros Nestorii heresiarchæ: Quapropter statim abiit, & librum reddidit Hesichio, qui duos Nestorii Libros ex volumine protinus proscidit, eosque igne tradidit. Cosmas (*p*) Lauræ Pharan Abbas, vir singularis religionis & fidei, rectorumque dogmatum valde tenax & zelator, ac divinarum Scripturarum scientiæ non mediocriter instructus, dicebat Joanni Moscho, qui eadem in Laura mansit annos decem: *Cum inveneris aliquid ex opusculis Sancti Athanasii, nec habueris chartas ad scribendum, in vestimentis tuis scribe illud.* Anno (*q*) 531. scripta sunt Opera Sancti Ephrem Diaconi, manu Jonæ Monachi, iussu Niconis Abbatis. S. Stephanus (*r*) junior, martyrio coronatus, anno 766. dum Abbatem gereret in monte Auxentio, more Apostolorum, connectendi & contexendi atque etiam eleganter scribendi artem didicit: ut ne alicui gravis & molestus esset, sed potius è propriis laboribus indigenti largiretur. Anno 787. Concilium Nicænum (*f*) secundum celebratum fuit, in quo *Ad. 2. 4. & seqq.* memoratur Stephanus Monachus custos Librorum Patriarchii. Nihil dixi de S. Pachomio, qui fertur (*t*) aliquando reperiisse volumen Origenis, & in aquas misisse continuò: atque dixisse, quod omnis (*u*) homo qui legit Origenem, & consentit his quæ pravè differuit, in profunda perveniet inferorum. Nihil dixi de Codice epigrapho S. Athanasii de *Incarnatione Domini*, in quo Christus vocatur Homo (*x*) Dominicus: acce-

XXII.
Alii Codic-
cum studioſi.

(*f*) Euseb. *Hist. Eccles. Lib. VII. cap. 20. pag. 181.*

(*g*) Hieronym. *de Scriptor. Eccles. cap. 76.*

(*h*) Suprà num. VI. XIII. XIV.

(*i*) Vita Patr. *Lib. III. §. 143. & Lib. V. cap. 14. §. 5. pag. 521. & 618.*

(*k*) Ibid. *Lib. III. §. 55. pag. 509.*

(*l*) Ibid. *num. 30. pag. 503.*

(*m*) Prat. Spirit. *cap. 134.*

(*n*) Ibid. *cap. 46.*

(*o*) Ibid. *cap. 40.*

(*p*) Oudin. *de Scriptor. Eccles. tom. 2. pag. 465.*

(*q*) Vita S. Stephani, in *Analec. Græc. pag. 428.*

(*r*) Tom. 7. *Concilior. pag. 82. 246. &c.*

(*f*) Vita Pachomii, *cap. 27. apud Rosweid. pag. 123.*

(*t*) Ibid. *cap. 44. pag. 132. & apud Bolland. 14. Maii.*

(*u*) Rufin. *Apolog. pro Origen. tom. 5. Oper. S. Hieronym. pag. 253.*

P R A E F A T I O.

pro autem isto Codice Appolinarista quidam, locum istum de quo erat quæstio, rasit; & eadem verba rescripsit quæ raserat. Codex redditus simpliciter receperus est: Movetur item pro eodem sermone quæstio: Ad probationem codex profertur: invenitur sermo de quo erat quæstio, ex litura in codice positus: fides Hieronymo proferenti talem codicem derogatur, eò quod litera illa corruptionis ac falsitatis videretur indicium. Hæc Rufini narratio, quam S. Hieronymus *Fabellam* (*y*) appellare voluit, clarè probat huic & aliis monachis solitum fuisse scribere Opera sanctorum Patrum.

xxiii.
Monachi
Operum Au-
tores.

XXIII. CIRCA annum 620. Antiochus, Palæstinæ Monachus, Homilias centum & triginta elaboravit, quas Monachi exscribere curarent, inquit *Baronius*, (*z*) ut eis uno loco non valentes consistere sub barbarorum grassationes, huc atque illuc per loca deserta salutem sibi quærentes, uti possent. Non solum antiquariorum & librariorum munere, sed etiam auctorum eruditione atque labore illustratos fuisse quis nescit? Ex Scriptorum Catalogo monachos expungis? Illum deficient Antonius, Pachomius, Theodorus, Arsiius, Ammonius Canoprae, Ammonius alter, Nitriensium Monachorum Pater, Serapio Episcopus Thmuensis, Basilius magnus, Gregorius Nazianzenus, Amphilius Iconiensis, Macarius Scethiensium Monachorum Institutio, Ephremius Edessenus, Evagrius Ponticus, Gregorius Nyssenus, Paphnutius, Epiphanius, Rufinus, Palladius, Hieronymus-Panodus, Anianus, Joannes Cassianus, Nilus Abbas, Sinaïta, Cyrillus Alexandrinus, Acacius Beræus, Pameus Ægyptius, Isidorus Pelusiota, Theodorus Cyrensis, Marcellus, Acemetarum Institutio, Auxentius, montis Olympi Abbas in Bithynia, Euthymius, Cœnobiarcha Palæstinus, Dorotheus Alexandrinus, Jobius, Operum S. Dionysii Areopagitæ laudator, Cosmas Indicopleustes, & alii quorum vitam monasticam, & Opera diligenter exponit R. P. Dom. Remigius Ceillier, Ordinis S. Benedicti, in Congregatione S. Vitoni & S. Hydulphi, Prior titularis Flaviniacensis, in egregio Opere Gallicè inscripto: *Histoire Générale des Auteurs Sacrés & Ecclæsiastiques*, Tom. IV. & seqq. usque ad XVI. inclusivè.

xxiv.
Monachi alii
Autores Ope-
rum.

XXIV. PERSIS autem primùm devstantibus, deinde Saracenis occupantibus Persidem, Syriam, Arabiam, Palæstinam, Egyptum, Pontum, Galatiam, Cappadociam, & majorem Asiæ, durum quidem jugum sunt experti Monachi, undequaque vel occisi, vel expulsi & vagabundi; plurimi tamen Libris aut scribendis aut elaborandis, aut colligendis non abstinuerunt. Testes occurunt Sophronius (*a*) primò Sophista, postea Monachus, tandem Hierosolymitanus anno 635. Patriarcha ordinatus, anno 644. defunctus.

Maximus (*b*) Constantinopolitanus Abbas, in exilio defunctus anno 662.

Thalassius, (*c*) S. Maximo præfato Martyri, synchronus & familiaris.

Anastasius (*d*) Abbas, ejus S. Maximi discipulus, ejusque itinerum, calamitatum & exiliorum comes individuus.

Theodosius (*e*) & Theodorus fratres, Monachi Orientales, circà annum 670. Scriptores.

Anastasius (*f*) Sinaïta, Patriarcha Antiochenus, hoc nomine tertius, circà annum 685.

Bartholomæus (*g*) Edessenus, in Syria Monachus, Legis Mahumedicæ confutator circà annum 730.

Joannes

(*y*) Hieronymus, *Lib. II. adversus Rufin. cap. 6. tom. 4. pag. 415. f. Tillemont. tom. 12. pag. 58. & 628.*

(*z*) Baron. *tom. 8. an. 614. num. 27.*

(*a*) Oudin. *de Scriptor. Eccles. tom. 1. 1606.*

(*b*) *Ibid. pag. 1635.*

(*b*) *Ibid. pag. 1619.*

(*c*) *Ibid. pag. 1652.*

(*d*) *Ibid. pag. 1654.*

(*f*) *Ibid. pag. 1663.*

(*g*) *Ibid. pag. 1783.*

P R A E F A T I O.

- Joannes (*h*) Damascenus anno 740. Presbyter ordinatus.
- Cosmas (*i*) Hierosolymitanus, Joannis Damasceni socius, & sub altero Cosma Præceptore Monacho condiscipulus, atque ex Abbe ordinatus Mاجumentis Episcopus, apud Græcos Hymnographus celebris.
- Anastasius (*k*) Monasterii S. Euthymii in Palæstina Abbas sub anno 745.
- Georgius (*l*) Abbas, ab officio quo Tarasio Patriarchæ Constantinopolitano inserviebat Syncellus dictus, anno 790.
- Nicephorus (*m*) ex Monacho Constantinopolitanus Patriarcha ordinatus, anno 806.
- Theophanes (*n*) in regione Sigriana Abbas *Agri*, & Confessor, atque sacræ Chronographiæ Scriptor, anno 813.
- Theodorus (*o*) Studita, Constantinopolitanus Abbas & Confessor, sub anno 820.
- Josephus (*p*) Theodori Studitæ Frater, ex Monacho Thessalonicensis Episcopus iisdem temporibus.
- Naucratius (*q*) Monachus, Cœnobii Studiensis alumnus, & Theodori Studitæ discipulus.
- Theostherictus (*r*) Cœnobii Mediciensis in Bithynia Monachus, ad annum 828.
- Christophorus (*f*) ex Monacho Patriarcha Alexandrinus, sub anno 830.
- Georgius (*t*) *Hamartolus*, sive *Peccator* vulgo dictus, Monachus Græcus, circa annum 840.
- Methodius (*u*) ex Monacho Patriarcha Constantinopolitanus, anno 842. creatus.
- Theophanes (*x*) Graptus, ex Monacho Hierosolymitano Nicænus Episcopus, circa annum 840.
- Ignatius (*y*) ex Monacho Diaconus & magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ Scerophilax, anno 840.
- Sabas (*z*) Monachus Græcus S. Joannicij Anachoretæ ac Abbatis discipulus, ad annum 850.
- Andreas (*a*) ex Monacho Hierosolymitano Cretensis Archiepiscopus, ad hæc tempora protelatur.
- Theognostus (*b*) Monachus, Patriarchæ Constantinopolitanæ Exarchus, sive Legatus, circa annum 858.
- Theodosius (*c*) ex Monacho Patriarcha Hierosolymitanus, anno 869.
- XXV. SEQUUNTUR & alii non pauciores Monachi suis Scriptis illustres, inter quos recensentur Michaël (*d*) Monachus, Constantinopolitanæ Ecclesiæ Diaconus, & Ignatii Patriarchæ Syncellus, ab anno 842. ad annum 880. clarus; caute distingueundus ab altero Michaële Syncello, qui monasticam amplexus vitam in Monasterio S. Theodori Studitæ, vitam ejus scripsit, & simpliciter *Michaël Monachus* appellatur, sub anno eodem 842. Michael Syncellus scripsit vitam S. Ignatii Patriarchæ.

Tom. I.

- (*h*) Ibid. pag. 1714.
- (*i*) Ibid. pag. 1785.
- (*k*) Ibid. pag. 1796.
- (*l*) Ibid. pag. 1933.
- (*m*) Idem, tom. 2. pag. 227.
- (*n*) Ibid. pag. 19.
- (*o*) Ibid. pag. 32.
- (*p*) Ibid. pag. 173.
- (*q*) Cave, Hist. lit. pag. 437.
- (*r*) Ibid. pag. 444.

- (*f*) Oudin. tom. 2. pag. 67.
- (*t*) Ibid. pag. 81.
- (*u*) Ibid. pag. 88.
- (*x*) Ibid. pag. 167.
- (*y*) Ibid. pag. 105.
- (*z*) Ibid. pag. 173.
- (*a*) Ibid. pag. 174.
- (*b*) Cave, pag. 465.
- (*c*) Ibid. pag. 468—469.
- (*d*) Oudin. tom. 2. pag. 334.

P R Æ F A T I O.

Georgius (*e*) Monachus, Basilii junioris Ascetæ discipulus, circà annum 896.

Epiphanius (*f*) Monachus & Presbyter Hagiopolita sive Hierosolymitanus, ab anno 956. ad annum 969. clarus.

Georgius (*g*) Monachus Græcus, qui vitas Imperatorum, quas Continuator Theophanis scripsit, contraxit anno 950.

Nicon (*h*) Armenus, *Metaneütes* vulgo dictus, errantium Armenorum prædicator sub anno 990.

Olympiodorus (*i*) Monachus, natione Græcus, Scholæ Peripateticæ Philosophus, scripsit circà annum 990.

Epiphanius (*k*) Monachus & Presbyter Constantinopolitanus, vitam S. Andreæ Apostoli dedit ad annum 1020.

Anastasius (*l*) Sinaïta, Antiochenus Patriarcha nomine Quartus, eodem tempore floruit, si Oudino credes.

Marcus (*m*) Hieromonachus, atque Lauræ S. Sabæ Præpositus, circà annum 1020.

Simeon (*n*) junior Theologus, Presbyter Constantinopolitanus S. Mamantis in Xerocero Monasterii Abbas seu Præpositus sub anno 1030. *Junior* vocatur; ut à *Simeone Metaphraſte* ſecernatur, quem vulgaris opinio vixiffe anno contendit, diſſentiente Oudino & afferente hunc Metaphraſtem ſcripſiſſe anno 1141.

Joannes (*o*) Xiphilinus, anno 1066. Patriarcha Constantinopolitanus, invitus ordinatus dicitur, cum vitam in olymbo religiosis exercitiis deditam agebat, Trapezunte oriundus.

Joannes (*p*) Mauropus, à nigris pedibus dictus, primùm Monachus, deinde Euchætarum Metropolita, anno 1054.

Georgius (*q*) Cedrenus Monachus, natione Græcus, ſcripsit Annales sub anno 1054.

Philippus (*r*) Solitarius Græcus sub anno 1090. ad Callinichum Monachum ſibi fratrem ſcripsit.

Gregorius (*s*) Monachus & Præpositus Monasterii in Oxia sive Oxeia Propontidis Insula ad annum 1118.

Jacobus (*t*) Monachus in Monasterio Coccinopati, floruit ad annum 1101.

Euthymius (*u*) Zigabenus Monachus Constantinopolitanus ſcripsit circà annum 1116.

Cyrus (*x*) Theodorus Podromus Scriptorem agebat iisdem temporibus.

Joannes (*y*) Zonoras in Aula Imperatoria Orientali magnus Vigilum Præfetus, posteà Monachus, anno 1110.

Elias (*z*) Cretenis junior & ultimus Orationum S. Gregorii Nazianzeni Commentator ad annum 1120.

Nicetas (*a*) Bizantinus, ex vita instituto dictus vulgo Philosophus, id est Monachus, eodem floruit tempore.

Alexander (*b*) natione Græcus, professione Monachus, nonnulla opuscula dedit circà annum 1120.

(*e*) Ibid. 403.

(*f*) Ibid. pag. 455.

(*g*) Ibid. pag. 461.

(*h*) Ibid. pag. 462.

(*i*) Ibid. pag. 513.

(*k*) Ibid. pag. 542.

(*l*) Ibid. pag. 558.

(*m*) Ibid. pag. 584.

(*n*) Ibid. pag. 585. & 1302.

(*o*) Ibid. pag. 684.

(*p*) Cave pag. 327.

(*q*) Idem, pag. 529.

(*r*) Oudin. tom. 2. pag. 851.

(*s*) Ibid. pag. 972.

(*t*) Cave pag. 559.

(*u*) Idem, pag. 567.

(*x*) Idem, pag. 593.

(*y*) Oudin. tom. 2. pag. 983.

(*z*) Ibid. pag. 1066.

(*a*) Ibid. pag. 1070.

(*b*) Ibid. pag. 1071.

P R A E F A T I O.

Nilus (*c*) seu Nicolaus cognomento *Dökapatrius*, Ecclesiæ Græcæ primūm Archimandrita, postmodūm Notarius Patriarchalis magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Proprædus Syncellorum, anno 1140.

Gerardus (*d*) à Nazareth, natione Judæus, Antiochenus Eremita, deinde Laodicensis Episcopus, anno 1140.

Theodorus (*e*) cognomento Ptochoprodromus, assumpto habitu Monachico, *Hilarion* dictus, anno 1150.

Joannes (*f*) Phocas Creta oriundus, factus Monachus invisit Loca sancta anno 1186.

Joannes (*g*) Camaterus, Canielejo Monasterio Præfектus, Astronomus circā annum 1190.

XXVI. *BROCARDUS* patriâ *Hierosolymitanus*, *Palæstinorum Doctor*, natione *Hebræus*, inquit Conradus (*h*) *Gesnerus*, Ordinis Carmelitici secundus è Latino Prior Generalis, bellorum turbibibus, Saracenorum insultibus, & suorum Eremitarum ex uno ad alium locum persecutionis fugiendæ causâ diversionibus, non modicè forsàn aliquos tepuisse, & alios, tyrones præsertim instructione, & vitæ regularis methodo cùm indigere nosset, anno (*i*) 1491. sui Ordinis Canonem, seu quædam, quæ observare tenerentur, eisdem *Latinè* composuit. Hic metam imponat Orientalibus Monachis, qui suis illustrem scriptis famam ad posteros transmiserunt, è quorum laterculo fortè non expungendus esset Simeon (*k*) *Siracusanus*, cuius in itinere socius fuerat *Cosmas Antiochenus* Monachus: Simeon enim Treviris in Germania defunctus anno 1035. Palæstinæ anteà Monachus & in monte Sinaï Eremita, fuit Pentaglottus, sive Linguarum quinque peritus, *Ægyptiacæ*, *Syriacæ*, *Arabicæ*, *Græcæ* & *Latinæ*. Occidentales autem Monachos studio scientiâque illustres hâctenùs omisimus: rem enim absolvit & eruditè confecit R. P. nunquam sine laude memorandus Domnus Joannes Mabillonius, duobus in Operibus Gallicè inscriptis: *Traité des Etudes Monastiques*, Paris. an. 1691. *Réflexions sur la Réponse de M. l'Abbé de la Trappe au Traité des Etudes Monastiques*, Paris. 1692. in-4°. Quibus non minores nec pauciores suppeditias sparsim addidit alter ejusdem Ordinis S. Benedicti Monachus, Congregationis S. Mauri Presbyter, R. P. Dómnus Antonius Rivet, veterum monumentorum perscrutator sagacissimus, in exquisito & eruditioñis oculatissimæ perito Opere Gallicè inscripto: *Histoire Littéraire de la France*, tomis plurimis contento, quorum primus Parisiis prodit in-4°. anno 1733. & octavus, 1747. quos alii prelo laborantes fecuturi sunt. Sed heu! Hunc invida mors nobis abstulit, anno 1749. die 7. Februarii.

XXVI.
Brocardus
Carmelita,

XXVII. ALIUD scientiæ Monachorum argumentum desumitur ex adunatione atque Instituti Monastici societate cum Ordinibus sacris & Ecclesiasticis Officiis, vel ipso ab Antonii tempore, cuius discipuli Macarius, Pambo, Isaac, Paphnutius & Cronius Sacerdotio sunt insigniti. Quid enim certò certius constabit (*l*), ex quo orbi illuxit firma & determinata hujus vitæ institutio, amantissimos quosque purioris Ecclesiasticæ disciplinæ Episcopos, non aliud antiquius habuisse, quam ut Instituta Monastica sacris muneribus, Monachos Clericis consociarent? Anno 311. Paphnutius alias Episcopus in inferiori Thebaide damnatus est ad Metalla cum aliis Confessoribus à Maximino

XXVII.
Monachi sa-
cris munieris
aggregati.

(*c*) Ibid. pag. 1181.

(*d*) Cave pag. 580.

(*e*) Idem, pag. 585.

(*f*) Oudin. pag. 1602.

(*g*) Ibid. pag. 1655.

(*h*) *Gesner. Bibliothec. univers. pag.*

(*i*) *Lezana, tomo 4. Annal. an. 1171 num.*

8. 9. & an. 1191. num. 9. pag. 71. & 115^x.

(*k*) *Bolland. 1. Junii, Fleury, tom. 12. Lib. LIX.*
num. 27. pag. 504. Rivet, Hist. Lit. de la Franc.

tom. 7. pag. 27. 67. 114.

(*l*) *Thomassin. Disciplin. Eccles. partie 1. Lib.*
III. cap. 13. pag. 667. num. 1. Latinè.

P R A E F A T I O.

Imperatore. Antè annum 325. Jacobus (*m*) Nisibiensis ex anachorefi ad infulam assumptus fuit. Solitarius Abrahamus (*n*) Presbyter in Edessena Dicēcesi plebem regebat anno 1334. verū & anno 354. S. Athanasius (*o*) Dra-
» contio Abbatii Episcopatum fugienti scribebat : » neque enim tu solus ex
» Monachis es ordinatus : neque tantum Monasterio præfuisti, vel solus à Mo-
» nachis dilectus es ; sed nosti Serapionem Monachum esse , & tam multis
» præfuisse Monachis. Nec te præterit quot Monachorum pater fuerit Apollos.
» Nosti Agathonem , nec ignoras Aristonem , ac meministi Ammonii cum
» Serapione profecti. Fortassis etiam ad te pervenit fama Muīti in superiori
» Thebaide commorantis , atque dicere potuisti quid Paulus qui Latii degebatur,
» egerit : ac similiter alii plurimi , qui tamen ordinati, non repugnaverunt;
» sed Eliſæi exemplo duci , nec ignorantes quid egerit Elias.... nec mini-
» sterium aspernati sunt.

XXVIII.
Alii Monachi
honoribus Ec-
clesiasticis insi-
gniti.

XXVIII. AMMONIUS Elæarchiæ Episcopus , de quo S. Athanasius mox loquebatur secerendus ab alio Ammonio juniore Episcopo , qui ad Theophilum Alexandrinum Patriarcham Epistolam (*p*) scripsit de conversatione & vita SS. Pachomii & Theodori ejus discipuli atque successoris. Hic enim Ammonius annos septemdecim natus , nomine Christianæ religioni dato, ad præfatum Theodorum Thebæum , Tabennesiotarum Abbatem adiit , anno 352. in Monasterio Pabau , ubi traditus est alteri Theodoro Alexandrino , & Ausonio , qui secundas ab eo partes tenebat : ad quem Theodorus Abbas , da (*q*) operam , inquit, ut in divinarum Scripturarum intelligentia præclarè eruditatur ; neque enim in Monasterio semper versabitur , sed rerum sacrarum in Dei Ecclesia minister fiet. Verū & anno 348. in Synodo Latorum ipse Pachomius accusatus , eò quod diceretur dignoscere occulta , videns eos qui circà se contendebant; silentium diu tenuit : tandem ab Episcopis Philone & Mobe , ut sua seque defenderet , jussus , hoc modo respondit. Numquid (*r*) antè etiam quam Episcopatus curam susciperetis , Monachi mecum in Monasterio ? An ignoratis , &c. A Joanne Cassiano celebratur » Panephysis op-
» pidi in Ægypto Episcopus Archebrius distinctione omni ævo suo proposi-
» tum solitudinis custodivit , ut nihil de præteritæ humilitatis tenore laxaverit ,
» aut de adjecto sibi honore blanditus sit. Non enim tanquam idoneum se ad
» istud officium testabatur ascitum : sed velut indignum ab illa Anachoreseos
» disciplina quærebatur expulsum ; eò quod triginta septem annis in eadem
» commoratus ad puritatem tantæ perfectionis pervenire potuisset.

XXIX.
Alii Monachi.

XXIX. PRIMUS Saracenorum Episcopus , anno 373. ordinatus est Moyses (*s*) Raithuensis Monachus , cuius successor in Pharan Episcopus fuit Natyrus sive Netreus , montis Sinaï Abbas. Dies haud dubiè me deficeret enumera-
» rantem quot Episcopi ex Mönachis fuerint recentioribus temporibus ordinati : Quantò autem plures (*t*) ad Presbyteratum , plures ad Diaconatum asciti ? Nam Sacerdotium ex Virginum ordine , inquit S. Epiphanius (*u*) , præcipue constat ; aut si minus ex Virginibus , certè ex Monachis. Sanctus etiam Hieronymus (*x*) refert quod S. Paulæ ad oppidum Nitriam advenienti occurserunt Sanctus & Venerabilis Episcopus Isidorus , & innumerabiles Monachorum , ex quibus multos sacerdotalis & Leviticus sublimabat gradus. Anno 394. Rufinus (*y*) vir Consularis ad Quercum sive suburbanum Chalcedonis &

(*m*) Tillem. tom. 7. pag. 262.

(*n*) Ibid. pag. 589.

(*o*) Athanaf. tom. 1. pag. 267. A.

(*p*) Bolland. 14. Maii , tom. 3. pag. 347.

(*q*) Ibid. num. 4. pag. 344.

(*r*) Ibid. pag. 323. in Vit. Pachom. num. 72.

(*s*) Tillem. tom. 10. pag. 454. & tom. 7. pag.

595. vit. Patr. Lib. V. cap. 10. §. 36.

(*t*) Thomassin. loco cit. cap. 13. num. 12.

(*u*) Epiphan. in Exposit. Fidei Cathol. cap. 21.

(*x*) Hieronym. Epist. olim 27. nunc 86. pag. 677. F.

(*y*) Sozom. Lib. VIII. cap. 17.

P RÆF A T I O.

& Ecclesiam maximam in honorem Apostolorum Petri & Pauli construxit : & juxta eam Monachos collocavit , qui Clericorum in Ecclesia ista munera explerent. Anno 399. cum S. Joannes Chrysostomus (z) audiisset , incolas Phœnices circà cultum Idolorum adhuc insanire , Monachos quosdam zelo Dei ferventes collegit ; eosque Imperialibus Edictis munitos , adversus simulacrorum tempa direxit. Et anno 405. coadjutores etiam exul mitti curavit ; atque ut alii plures mitterentur , ad Simeonem & Marinum Monachos , & in Diœcesi Apamensi Presbyteros , suam scripsit Epistolam sanctissimam.

XXX. IPSE S. Hieronymus (a) Ecclesiam oppidi Bethleemitici Presbyter anno 404. regebat , quo Abraames (b) Cyrensis regionis Abbas , postquam vicum quemdam montis Libani ad Fidem Christianam convertisset , & Sacerdotio insignitus gubernasset tribus annis , ad Monasticum rediit habitaculum : sed Carrarum posteà Pontifex in Mesopotamia creatus , obiit circà annum 422. Alios mitto , quos jam superius (c) videre est , & in virtutis Patrum , putà Danielem (d) , quem Paphnutius Bubalus coæquare sibi etiam Sacerdotii ordine festinavit : Eulogium (e) , qui in offerendis Sacramentis , uniuersujsque accedentium ad altare , meritâ culpasque cognoscet ; sicut & Dioscorus (f) habens in Monasterio centum fere Monachos summam curam habebat , ne quis eorum accedens ad Sacra , in aliquo deferret conscientiæ maculam. Legimus etiam quod Juvenalis (g) Hierosolymitanus Patriarcha è Monasterio S. Euthymii assumens Monachos Stephanum & Cosmam , Diaconos sanctæ Resurrectionis ordinaverit , posteà eundem Stephanum Samniæ Episcopum , Cosmam Presbyterum ordinatum Staurophylacem , id est , sanctæ Crucis custodem constituerit : quodque idem Cosmas ab Anastasio Juvenalis successore creatus fuerit Scytopolis Episcopus : cuius duos Fratres ex Laura præmemorati Euthymii accessitos Eudocia Augusta curavit ordinari Presbyteros ; Gabrielem quidem Ecclesiæ S. Stephani Præfectum , Chrysippum autem in Ecclesia S. Resurrectionis Staurophylacem.

XXXI. VERUM insuper quam frequens esset in Oriente atque probata deinceps Monachorum ad Presbyteratum vocatio indicat usus ille ad administrandum Pœnitentiæ sacramentum solos accersendi , solos adeundi Monachos seculo duodecimo : adeò ut Marcus (h) Alexandrinus Patriarcha inter complura alia dubitationum suarum capita , de hoc quoque Theodorum Balsamonem Antiochenum Patriarcham percontatus sit , an Presbyteri monasticam professionem nunquam amplexati , possent permittente Episcopo confessiones audire : nam defueverant omnino Presbyteri seculares ab audiendis confessionibus. Quod & confirmari videtur formulâ (i) usitatâ , quam Episcopi & copiam faciebant audiendi confessiones , & monita suggerebant saluberrima iis , quibus id munus defungendum mandabant , ad servandos religiosissimè Canones : adhibitâ tamen ea dispensandi sapientiâ & caritate , quæ ita eos urgente necessitate aliquantulum relaxet , ut cessante necessitate pristinus vigor revocetur. Atqui hæc formula (k) solis destinatur Monachis. Ex quo conjicias apud eos plerumque celebratas fuisse Confessiones . » Quantamcumque (l) autem invidiam incurrerint Orientales Monachi , quod ad eos tota confessionum potestas & pœnitentiarum administratio devoluta esset :

Tom. I.

* * * * *

(z) Theodoret. *Lib. V. Hist. Eccles. cap. 29.*
Tillem. tom. 11. pag. 155. & 301.
(a) Sulpic. *Dialogo 1. cap. 4.*
(b) Theodoret. *Vit. Patr. cap. 17.* Tillemont.
tom. 7. pag. 785. & tom. 12. pag. 407. & seqq.
(c) Suprà num. 9. & seqq.
(d) Cassian. *Collat. 4. cap. 1.*
(e) Rufin. *Vit. Patr. cap. 14.*

(f) Rufin. *ibid. cap. 18.*
(g) Vita S. Euthymii , in *Analectis Græcis* ,
pag. 30. 41. 44. 67. 76.
(h) Balsamon , in *Jure Orient. Interrog. 19. p. 373.*
(i) Ibid. pag. 457.
(k) Thomassin. *Loco cit. Lib. II. Cap. 12. num.*
15. pag. 257.
(l) Ibid. num. 16.

xxx.
Monachi Lib.
brarii.

xxxI.
Monachi Pœ
nitentiæ Sacra
menti Ministri,

P R Æ F A T I O.

» fatendum tamen debere eis plurimū Ecclesiam universam eo nomine , quod
 » apud eos & eorum studio atque industria vigeant etiamnum in Oriente
 » Canones Pœnitentiales , tum ad privatas , tum ad publicas pœnitentias , sive
 » de manifestis , sive de occultis criminibus , cum toto Occidente , tota illa
 » sanctimoniae disciplina labefactata sit.

xxxii.
Monachi a-
liorum Magis-
tri.

Monachi Ha-
reton debel-
latores.

XXXII. UBI adolescentes erudiendos committi peroptabat Chrysostomus (*m*) ? in Monasteriis. Ubi edicti fuere Epiphanius , ipse Chrysostomus (*n*) , Theophilus , Atticus , Cyrillus , & alii sexcenti Episcopi & Patriarchæ ? in Monasteriis ; adeò ut subsecutis seculis usus invaluerit in Oriente , ut eorum plurimi & plerique (*o*) indè assumerentur Episcopi. Ubi Catholicæ Fidei defensores & hæreton debellatores ? in Monasteriis. Hic attende quid egerint adversus Arianos Antonius , Pambo , Macarius , Pachomius , Theodorus ; & adversus Nestorianos Diodorus , Cassianus , Dalmatius , Maximianus & eorum Monachi ; adversus Eutychianos , Faustus , Martinus , Marcellus cum illorum Ascetis ; adversus Severianos & Acephalos , Nephalaus , Euthymius , Theodosius , Sabas , Cyriacus , aliqui Palæstinæ Archimandritæ cum illorum Cœnobitis & Lauratis. Annon inter insigniores Monothelitarum adversarios inscribuntur Sophronius , Maximus & Anastasius uterque ; sicut inter sacrarum Imaginum defensores Damascenus , Stephanus junior , Theodorus & Theophanes cognomine Grapti , Plato & Theodorus studita ? Annon ad Concilia ab Episcopis & Imperatoribus vocati & rogati sunt Monachi , non definitiones solùm audituri , sed vota etiam aut sententias consignaturi vel prolaturi ? Novimus certè quod Dalmatius (*p*) Presbyter Archimandrita Constantinopolitanus , qui annos quadraginta octo reclusus , extrà monasterii sui septa nunquam pedem extulerat , exiit tandem periclitantis fidei discrimine excitatus , & quod Cleri Constantinopolitani ducem se præsidemque agens , scripsit ad Concilium Ephesinum , à quo Epistolam Catholicam acceperat , Cyrillo adversus Nestorium & Joannem Antiochenum suffragaturus. Novimus quod Abrahamius (*q*) Presbyter & Archimandrita in Concilio Constantinopolitano sub Flaviano , *Act. IV.* egit adversus Eutychetem ; cuius condemnationi idem *Act. VII.* subscripsit viginti duos alios Archimandritas habens socios. Sacram novimus Epistolam Theodosii junioris ad Archimandritam Barsumam (*r*) in Concilio Chalcedonensi recitatam *Act. I.* quâ juberetur adesse Concilio Ephesino ut potè Presbyter puritate & Fide Catholicâ probatissimus , nomine omnium Orientis Archimandritarum. Novimus præfatæ Synodo Chalcedonensi (*s*) Ecumenicæ , *Act. IV.* confeditse duodeviginti Presbyters & Archimandritas.

xxxiii.
Monachi ad
Concilia voca-
ti.

XXXIII. OCCURSANT quoque magno numero Archimandritæ & Monachi secundæ Syriæ , qui libellum miserunt supplicem ad Hormisdam Pontificem , ut ejusdem tuitione munirentur adversus Hæreticos , qui Orientem depopulabantur. Eadem mente alium libellum supplicem Agapeto (*t*) Pontifici apud Constantinopolim tunc temporis versanti obtulerunt Marianus Presbyter , & Primas monasteriorum regiæ civitatis , & cæteri Archimandritæ , Monachi Hierosolymorum ac Orientales in Synodo Constantinopolitana congregati. Habemus S. Martini (*u*) Pontificis Romani Epistolam ad Georgium Archimandritam monasterii S. Theodosii datam , quâ laudat eum ob Apostolicæ Sedis Legatum Stephanum defensum à Monachis illius. In

(*m*) Chrysost. *Lib. III. advers. Vit. Monast.*
vituperat.

(*n*) Socrat. *Lib. VI. Cap. 3.*

(*o*) Thomassin. *loco citato, Cap. 17. num. 13.*

(*p*) Ibid. *Cap. 13. num. 2. Concil. tom. 3. pag.*

(*q*) Ibid. *pag. 104—105.*

(*r*) Ibid. *pag. 518.*

(*s*) Ibid. *pag. 1461.*

(*t*) Ibid. *tom. 5. pag. 22. 118.*

(*u*) Ibid. *tom. 6. pag. 33.*

P R Æ F A T I O.

Concilio Constantinopolitano Generali tertio, anno 680. celebrato inter Patres recensentur Stephanus (*x*) Presbyter & monachus, discipulus Archiepiscopi Theopoleos Antiochiae; Georgius Presbyter & Monachus & Apocrisarius Theodori Vicarii Sedis Hierosolymorum; Petrus Presbyter & Monachus; & locum tenens Sedis magnae Alexandriæ civitatis; Anastasius Presbyter & Monachus Oratoriorum Patriarchii Constantopolitanus. In Synodo (*y*) Nicæna secunda, quæ fuit oecumenica septimo anno 787. congregata Monachi pluri-mi, præter Hegumenos sive Abbates decem referuntur, *Aet. II.* suam post Episcopos professionem Fidei recitasse, & sequentibus (*z*) Actionibus suam edixisse sententiam, quos inter emicuisse videtur Joannes presbyter & monachus, locum tenens Orientalium Patriarcharum. Ad Synodus octavam, Constantinopoli aduersus Photium habitam anno 869. in Sess. VIII. die 5. Novembr. attulit Petrus (*a*) monachus libellum quo affereret, se neque aduersus Romanam Ecclesiam quidquam scripsisse, neque Synodo Photii anno 861. congregatæ interfuisse. Actioni seu Sessioni IX. die 12. Februarii 870. celebratæ adfuit primâ vice Josephus (*b*) monachus & Archidiaconus ac Vicarius Michaëlis Patriarchæ Alexandriæ. Ad calcem ejusdem Concilii prodiit Libellus (*c*) de tota Ignatii causa missus ad Nicolaum Papam Romanum, Ignatii Patriarchæ nomine à Theognosto monacho & Exarcho Constantinopolitano scriptus. In Concilio Lemovicensi, anno 1031. 14. Decembris sive die 8. Novembris celebrato, Clericus quidam Engolismensis narravit quomodo ante annos plures quidam ex fratribus (*d*) de monte Sinai, quorum alter *Simeon*, alter nomine *Cosmas*, utriusque Linguæ Græcæ & Latinæ periti, doctrinâ Catholicae Fidei perfluentes, consono ore dixissent, Sanctum *Martialem* extitisse Apostolum *unum de Septuaginta duobus*. Quo quidem testimonio comprobatur quantæ fuerint aestimationis doctrina & scientia monachorum etiam in Conciliis, sed & majoris in Occidente.

XXXIV. QUAMVIS autem Carmeli Eremitæ, quos S. Bertholdus, fave-
nte Aymerico Antiocheni Patriarcha, paulò post annum 1543. ad novam
regiminis formam adunatos collègerat, *simplices* (*e*) fuerint, *non litterati*, *pau-
peres*, *membranas fortè non habentes*, *nec Scriptores*; *orare potius consueti quam
scribere*: posteà tamen quam è Syriæ littoribus ad Europæas plagas translati,
ab Innocentio (*f*) IV. ad Ecclesiastica munera vocati fuere anno 1254. quo
*plures jam Fratres hujus Ordinis in Theologica Facultate instructi competenter
dignoscebantur primariis in Academiis adscripti*, adeò illustrem cucurrerunt
palæstram, nomenque suum ita celebre illustrarunt, ut non aliis solùm Uni-
versitatibus erigendis recentioribus & sacræ Theologiæ facultatibus augendis
suppetias qui contulerint, idonei fuerint accincti, sed ad Fidei Articulos
tuendos, & errores condemnandos & hæreses profligandas à Summis Ponti-
ficibus & Reverendissimis Præfulibus tum in Congressibus Ecclesiasticis, tum
in Conciliis adsciti & commissi, atque simul à Principibus & Regibus con-
numerati. Hinc Viennensi Concilio anno 1311. adfuit Gerardus (*g*) de
Bononia, totius Ordinis Prior Generalis, qui *sic in conspectu summi
Pontificis & Fratrum Cardinalium* (ut loquitur Berengarius Episco-
pus Tusculanensis Cardinalis), *multiplici virtutum odore redoluit*, *ut ob
multimoda scientiarum fluenta*, *ab ipso Domino nostro & Fratribus suis
in reputatione non modica*; & pro uno de mundi hujus literatis eleganti-
ribus reputetur. Eidem Ecumenicæ Synodo interfuit Guillelmus (*h*) Ra-

xxxiv.
Carmelitæ
scientiæ clari.

Carmelitæ
ad Concilia
vocati.

(*x*) Ibid. pag. 610. 618. 622. & seqq.
(*y*) Ibid. tom. 7. pag. 154.
(*z*) Ibid. pag. 159. 167. 104. 218. &c.
(*a*) Ibid. tom. 8. pag. 1101. & 1354.
(*b*) Ibid. pag. 1114.
(*c*) Ibid. pag. 1263.
(*d*) Ibid. tom. 9. pag. 878.

(*e*) Joan. Hildesheim. in *Defensorio*, Cap. i.
apud Specul. Carmel. tom. 1. pag. 146. num. 6+7.
(*f*) Bullar. Carmelit. tom. 1. pag. 13.
(*g*) Lezana tom. 4. anno 1311. num. 2. & an-
no 1312. num. 3. pag. 500. & 502.
(*h*) Ibid. num. 5. pag. 503.

P R Æ F A T I O.

dingius Anglus, qui anno sequenti Londinum vocatus est à Winchelseio Cantuariensi Archiepiscopo ad examen Templariorum prosequendum.

XXXV.
Carmelitæ
Errorum dam-
natores.

XXXV. GUIDO (*i*) de Perpiniano præfati Gerardi successor in supremo ejusdem Ordinis Regimine, anno 1318. constitutus, Artaudus Supprior Conventū Fratrum Carmelitarum Massiliensium, & Simeon Angelicus itidem Carmelita recensentur inter Prælatos & Magistros qui damnationis causam egerunt adversus Articulos ex postilla Fratris Petri Joannis Olivi super Apocalypsi extraetos, & ejus Sectatores. Anno 1333. aliás 1334. cùm Gerardus Odonis minister (*k*) Generalis FF. Minorum palam determinasset visionem animarum beatificam protelandam esse ad ultimum usque judicii diem, Prior Maubertini Collegii Matthias de Colonia, & Henricus de Aquila cum Re gente & Baccalaureis dogma Catholicum prædictæ opinioni contrarium propugnarunt, & inter Magistros (*l*) atque Doctores Parisienses, quos Rex Philip pus VI. proptereà congregavit apud nemus Vicennarum, annumeratur Petrus de Casa, tum quidem Prior Generalis ejusdem Ordinis Fratrum Carmelitarum. Anno 1360. Joannes de Venetta, secundæ continuationis Nangis Auctor, dum loquitur de Anglorum vastatione circa villas Parisiis vicinas, ait: »tunc (*m*) enim populus de villis campestribus fugerat Parisiis, quod erat »lamentabile, mulieres, parvulos & homines desolatos videre; in die sancto »Paschæ vidi in monasterio Fratrum de Carmelo Parisius Populum & Sa- »cerdotes de decem parrochiis campestribus Sacramentum ministrantes, & »Pascha suum ibidem per diversas Capellas & alia loca celebrantes. Anno 1382. in Synodo Londinensi (*n*), quam Guillelmus de Courtenay, Cantuariensis celebravit adversus Joannem Wiclefum, die 17. Maii nominantur inter magistros Theologos Robertus Glaunvile, Willielmus Dys, Joannes Lorey, Joannes Kiningham; & inter Baccalaureos in Theologia, Joannes Chiseldene atque Joannes Toniston Carmelitæ. In alia autem ejusdem Conciliï Sessione quæ habita fuit die 27. Junii interfuerunt Joannes Kyningham, Joannes Lorey, Petrus Stokes & Walterus Dys, itidem Carmelitæ. Hæc Synodus à Wiclefo (*o*) vocata est *Terræ motus frustra conatus*.

XXXVI.
Carmelitæ
ad Sorbonicas
& Regias vo-
tati congrega-
tiones.

XXXVI. ANNO 1381. seditiosi Malleatores, Gallicè *Mailloins* dicti, sibi timentes confugerunt ad Episcopum & ad Universitatem, ut apud Regem furentis populi vesaniam excusarent, flagitiisque veniam impetrarent. Orator ab Universitate delectus est magister Joannes (*p*) Goyleyn, qui propositiō nem primam ad Carolum VI. apud Vincennas tunc hospitantem, & hono ratiō rem semper locum tenuit. Anno 1387. Urbano VII. & anno 1390. à Bonifacio IX. præfatus Walterus Dys, aliás Gualterus (*q*) Disse Anglus, variis privilegiis auctus, in Hispanias Legatus Apostolicus fuit deputatus. Anno 1394. aliás 1395. die 2. Februarii Rex Galliæ Carolus VI. ex cunctis (*r*) oris Franciæ Prælatos Ecclesiasticos, & ex Universitatibus solemniores Doctores, apicibus regiis Parisios evocavit, ut sciretur qualiter maximum Ecclesiæ Schisma sopiretur: illos inter Doctores recensentur Petrus de Conne Prior de Carmelo, & Dominicus Herboly de Arragonia, dicti Ordinis de Carmelo. Ad idem Schisma sedandum convocata Sinodus Pisanæ, anno 1409. die 25. Martii, & 7. Augusti absoluta suos inter Magistros Theologos ac cenfet

(*i*) Baluz. *Miscellan.* tom. 1. pag. 208. 213.
270.

(*k*) Lezana anno 1333. num. 2. & 3.

(*l*) Baluz. *Vita Paparum Avenionens.* tom. 1.
pag. 792.

(*m*) Continuatio altera Chronicæ Guillelmi de Nangis, tom. 11. *Spicileg. Acher.* pag. 868.

(*n*) Tom. 11. *Concilior. Edit. Labb.* pag. 2054.
& 2060.

(*o*) Wiclef. 3. *parte serm.* 48. apud Th. Waldens.

tom. 3. tit. 11. cap. 105.

(*p*) Du Boulay, tom. 4. *Hist. Universit. Paris.* pag. 585.

(*q*) Lezana, an. 1387. num. 6. & anno 1390.
num. 3. pag. 724. 729. Fleury, tom. 20. l. 98.

(*r*) Tom. 11. *Concilior.* pag. 2512. & *Histor.*
Universit. Paris. tom 4. pag 734. lin. 1.

P R Æ F A T I O.

censet Matthæum (*f*) de Bononia, Ordinis Carmelitici Priorem Generalem partis Citramontanæ, Andræam de Luca, Procuratorem dicti Ordinis; Joannem de Florentia, Vicarium Generalem Provinciæ Tusciae; Bartholomæum de Florentia, Syndicum Universitatis Bononiæ; Joannem Grossi, Priorem Generalem partis Ultramontanæ; Raymundum Aquarium, Procuratorem Generalem ejusdem Partis; Thomam (*t*) Netterum cognomine Waldensem, qui peroravit, dispuavit de pace & concordia ineunda, conciones habuit, & multum ad unionem Ecclesiasticam conciliandam elaboravit.

XXXVII. CONSTANTIENSI (*u*) Concilio, quod anno 1414. inchoatum fuit, constat interfuisse Joannem Grossi, Priorem Generalem, præmemoratum Thomam Waldensem, Robertum Marescallum & alios ex diversis Regnis accersitos. Nicolaus de Spica (*x*), sacrae Theologiæ Professor, unus fuit à Doctoribus Universitatum primariis, quos Martinus V. Pontifex Maximus, anno 1422. consuluit an liceret census & redditus alienare & vendere: Hi autem cum respondissent licere, rum Pontifex extravagantem *regimini* protinus condidit. Concilium Basileense (*y*) convenerunt Joannes Faci, Prior Generalis, Natalis de Venetia Provincialis Romæ, & Procurator Generalis; Simon Rizer, Germaniæ Vicarius Generalis; Petrus de Nova Ecclesia, inferioris Germaniæ Superior Provincialis; Joannes Keningalus, Provincialis Angliæ; Hieronymus de Castellano, Provincialis Lombardiæ; Joannes Langatonus Anglus, Joannes Gauver Theutonicus: quorum nonnulli ab Eugenio IV. Ferriam & Florentiam vocati advenerunt, anno 1438. & comites habuerunt Jacobum (*z*) de Villeto & Gualterum Hantum seu Venantium; atque Bardinum Samsonis Procuratorem tunc Generalem. Eodem tempore florebat Joannes (*a*) de Vernone, qui numeratur inter Doctores Parisienses congregatos anno 1429. die 30. Martii in Capitulo apud S. Mathurinum, ubi Franciscus-Joannes Sarazin, Dominicanus, in Theologia Licentiatus, suos revocavit errores. Idem Vernonius cum Joanne Foreste, ejusdem Ordinis Professore Theologo, annumeratur selectis Doctoribus (*b*) Parisiensibus, qui deputati fuerunt, anno 1455. ad causam retractandam *Joannæ Darcie*, vulgo *Puellæ Aurelianensis*, memoriam vindicandam, necnon innocentiam probandam. Nomenque Joannis ejusdem de Vernone reperitur inter Doctores sacrae Facultatis Parisiensis qui anno 1444. die 12. Martii censuram tulerunt adversus *Festum Fatuorum*.

xxxvii.
Carmelite
Conciliis Ge-
neralibus in-
tersunt

XXXVIII. QUI adfuerint recentioribus Synodis & Congregationibus cum Ecclesiasticis, cum Doctoralibus, testes & Doctores, utpote notiores omittimus; sed eos expungere alienum videretur qui ad Universitatum Theologicarum erectionem fundationemque primas compararuunt. Nam S. Petrus (*c*) Thomas Aquitanus, Pacensis Episcopus & Constantinopolitanus Patriarcha, atque Innocentii VI. & Urbani V. Legatus, ex Academia Parisiensi in qua Lauream Doctrinalem acceperat, anno 1346. *Sorbonicam* desumptam quæ *Aetus Sorbonicus*; à Francisco Mairone, Ordinis Fratrum Minorum, anno 1313. institutus dicitur, Bononiæ primus omnium plantavit: imò ex monumentis (*d*) ejusdem Universitatis Bononiensis primus refertur sacram

xxxviii.
Carmelite
Universitatum
Fundatores.

Tom. I.

*****

(*f*) Tom. II. Concilior. pag. 2226.

(*t*) Pitseus, de Illustr. Anglia Scriptor. Etate

15. num. 796.

(*u*) Lezana, an. 1413. num. 4. pag. 777. &

seqq.

(*x*) Du Boulay, Hist. Universit. Paris. tomo 5.

pag. 363.

(*y*) Lezana, an. 1451. num. 2. pag. 820.

(*z*) Idem, an. 1438. num. 2. an. 1439. num. 2.

(*a*) Du Boulay, Hist. Universit. Paris. tomo 5. pag. 389. lin. 8.

(*b*) Nicolaus Gillius, in Carolo VII. an. 1455.

(*c*) Du Boulay, Hist. Universit. Paris. tomo 4. pag. 985. & 995.

(*d*) Lezana, an. 1364. num. 13. pag. 646.

P R A E F A T I O.

Facultatem Theologiæ ibi instituisse cum aliis octo Doctoribus, quorum è numero quartus nominatur Magister Thomas de Padua, textualis eximius & eloquentiâ clarus, Ordinis itidem Carmelitarum, anno 1364. Henricus de Hoita (*e*) in Academia Viennensi Austriæ Professor Theologiæ Facultatis institutus est sub initium hujus Universitatis, anno 1365. nascens : cujus ex primis quatuor Fundatoribus & Professoribus recensetur Fridericus (*f*) Wagner. Joannes Brammart Doctor Parisiensis, Germaniæ inferioris Prior Provincialis, fuit unus ex primis Professoribus Universitatis Coloniensis circa annum 1388. institutæ à tredecim Doctoribus Parisiensibus, quibus adjunctus est Simon de Spira, Professor Studii Carmeli Coloniensis. Inter primos sacræ Theologiæ Professores in Academia Pictaviensi, anno 1431. fundata connumeratur Sevinus Cousin, Doctor Theologus. Anno 1463. Mathurinus Courtois & Natalis Piter Carmelitæ, cum Bartholomæo Franciscano initium dederunt sacræ Facultati Bituricensi. Anno 1476. Dietherus Archiepiscopus originem præbuit Universitati Moguntinensi, in qua Matthias Emich unus annumeratur cum primariis Theologicæ Facultatis Professoribus.

XXXIX. EODEM anno devixit *Joannes Beetz*, Doctor quidem Coloniensis, verùm è Carmelitis secundus in Academia Lovaniensi Theologicam Cathedram concendit. Hæc quidem Universitas à Joanne IV. Brabantiae Duce fundata anno 1426. & à Martino V. confirmata : sed anno 1462. dum taxat Carmelitarum Collegium fundatum est, confirmante Pio II. (*g*) die 13. Februarii, approbante Theologicâ Facultate, & promovente *Godefrido de Lor* (*h*), alias à *Loë*, Carmelita, sacræ Theologiæ Doctore, qui primus ex illo Ordine Academicus illic & Professor fuit ad annum 1468. Academia Tolosana per Sanctum Regem Ludovicum, anno 1228. erecta suos inter accepit Carmelitas primū in suburbano anno 1242. fundatos, anno autem 1264. in civitatem translatos ; sicuti constat ex Bulla Clementis IV. (*i*) datâ die 23. Julii 1265. verùm quia Statuta nova essent huic Academiæ condenda, deputati sunt Lectores è Dominicanis, Franciscanis et Carmelitis prout legere est in recentiori Occitaniæ Historia Gallicè inscripta : *Histoire Générale du Languedoc*, in-folio. 1740. tom. 4. Lib. XXX. num. 39. pag. 214. ad annum 1309. Ubi quoque annotatur quod anno 1287. in Carmelo (*k*) Montispesulanî commorarentur viginti suprà centum Presbyteri præter Clericos & Fratres Laicos, & sex Professores ; quia Ordinis Collegium tum Generale.

XL.
Primi è Carmelitis Doctoris.

XL. ANNO 1260. è Carmelitis primus omnium in Academia Parisiensi Lauream Doctoralem jam obtinuisse fertur Gerardus (*l*) de Bononia ; in Oxoniensi Petrus (*m*) Swyngthonus & in Cantabrigiensi Humfridus (*n*) Nektonus. In Academia Parisiensi, juxta statuta Roberti (*o*) de Courceone, anno 1215. promulgata, sex annis saltem studuisse oportebat ad Artes docendi obtainendam facultatem, Theologiæ verò ad Magisterium obtainendum. Quibus expletis hic promovendi modus apud FF. Prædicatores servabatur. » Primo » (*p*) anno quis Baccalaureus vel à Capitulo Generali, vel à Magistro Ordinis nominatus sententias in Schola alicujus Theologiæ Magistri legebat : » nam Scholæ non erant nisi Magistrorum. In fine anni Prior Parisiensis cum » Magistris actu legentibus Baccalaureum illum Cancellario præsentabat,

(*e*) Oudin, tom. 3. pag. 1264..

(*f*) Specul. Carmelit. tom. 2. pag. 1096. & 1110.
num. 3877. & 3898.

(*g*) Bullar. Carmelit. tom. 1. pag. 267.

(*h*) Lezana, an. 1455. num. 3. pag. 886.

(*i*) Bullar. Carmelit. tom. 1. pag. Lezana,
an. 1242. num. 3. & an. 1264. num. 3. pag. 300.
& 376.

(*k*) Hist. Gen. du Langued. tom. 4. Lib. XXVIII.
num. 3. pag. 60.

(*l*) Lezana, an. 1297. num. 3. pag. 470.

(*m*) Idem, an. 1270. num. 14. pag. 406.

(*n*) Idem, an. 1259. num. 6. pag. 378.

(*o*) Fleury, Discours 5. sur l'Hist. de l'Eglise,
num. 2.

(*p*) Echard, S. Thomas Summa vindicata, p. 230.

P R A E F A T I O.

„affirmantibus illis etiam sub Sacramento credere se dignum illum esse, qui
 „licentiam, id est facultatem docendi, ut Magister acciperet. Servatis fer-
 „vandis, examinibus publicis & aliis, Licentiatus ille ac Laurea suo ordine
 „donatus principium suum habebat, cui Magistri omnes aderant: unde id
 „dicebant *Conventum in Theologia recipere*; & secundo illo anno ut Ma-
 „gister in Schola tunc sua Sententias legere pergebat. Tertio anno jam eme-
 „ritus regebat quidem adhuc Scholam, verum Baccalaureum substitutum
 „habebat, sub se Sententias legentem: cui in fine anni testimonium reddebat,
 „ut ipsi alias redditum fuerat, eumque licentiandum presentabat, ut ipse
 „alias à Magistro suo fuerat presentatus: eoque triennio totus Magisterii
 „cursus absolvebatur. Quam tamen sententiam lecturam necessariam fuisse
 „intelligas, absque præjudicio agonum aliorum Scholasticorum, qui ipsis
 „sustinendi erant; quorum numerum & ordinem ex antiquis Facultatis mo-
 „numentis eruas. Addo solum lecturam illam non ita accipiendam, quasi ex
 „quaternione scripta sua auditoribus legerent ac dictarent: quod nonnisi à
 „reformatione *Tutavillæana*, anno 1452. permisum est. Alias plane veterum
 „illorum mos fuit, qui lectiones suas summo studio prius compositas me-
 „moriter proferre tenebantur; ac eâ ratione quâ sermones dicuntur quasi
 „nullus scripto exciperet: Quas tamen lectiones quidam auditorum, celeri
 „ad scribendum manu pollentes excipiebant, quæ dicebantur *reportata* vel
 „*reportationes*.

XLI. QUO pacto, haud scio, contigerit ut à Carmelitis diuturnior tem-
 poris mora in studio Theologico postularetur: verum anno 1343. Petrus
 Raymundus Ordinis Prior Generalis Libellum supplicem obtulit summo Pon-
 tifici, petens ut sui Fratres Carmelitæ in eamdem palæstram currentes, simi-
 lem temporis metam, quâ cæteri Mendicantes fruebantur, obtinerent. Ideo-
 que Clemens VI. votis ejus annuens in Bulla 7. Martii data ait: » Sanè (q)
 » petitio vestra nuper Nobis exhibita continebat: quod cum à personis vestri
 » Ordinis lecturis Bibliæ . . . . in Parisiensi studio per dilectos filios Cancel-
 » larium Ecclesiæ Parisiensis, ac Magistros Facultatis Theologicæ studii ante-
 » dicti, sex in ipso studio, & in aliis generalibus studiis duodecim annorum
 » sub juramento mora temporis requiratur, & à personis aliorum Ordinum
 » Mendicantium ipsi Cancellarius, & Magistri moram hujusmodi minimè re-
 » quirant, Nobis humiliter supplicantis, ut Personas vestri Ordinis Personis
 » dictorum aliorum Mendicantium Ordinum quò ad hoc parificare de benigni-
 » tate Apostolica dignaremur . . . . Nos itaque vestrum Ordinem, & Perso-
 » nas ipsius paternæ dilectionis brachiis amplectentes, ac volentes propterea
 » vos gratiosè prosequi in hac parte, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut
 » quicunque Fratres ipsius vestri Ordinis ad hujusmodi lecturam Bibliæ in
 » dicto studio faciendam per te, fili Prior, & successores tuos Piores Gene-
 » rales dicti vestri Ordinis, qui erunt pro tempore, fuerint presentati ad
 » eamdem Lecturam, sine cujuscunque requisitione temporis ab eisdem Can-
 » cellario, & Magistris proinde libere admittantur, sicut Personæ aliorum
 » Mendicantium Ordinum prædictorum, quacunque constitutione contraria
 » per ipsos Cancellarium, & Magistros editâ, etiamsi foret juramento vallata;
 » nequaquam obstante, devotioni vestræ auctoritate Apostolica de speciali
 » gratia indulgemus, &c. . . . Datum Avenioni, Nonis Martii, Pontifica-
 » tûs nostri anno primo. »

XLII. QUEM fuerit hæc Bulla sortita effectum non mihi innotescit: verum
 adhuc reperio anno 1351. Joannem (r) Golem in Capitulo Generali Tol-

XLII.
Carmelitas ad
Gradus Aca-
demicos pro-
movendi for-
mae

XLII.
A Carmelitis
quanta requi-
ritur scientia.

(q) Bullar. Carmelit. tom. I. pag. 576.

(r) Lezana, an. 1355. num. 4. pag. 612.

P R A E F A T I O.

lano Lectorem Biblicum Parisiorum Cœnobii pro anno nono destinatum. Hinc quām instructum eum esse omni ex parte oporteret, qui ad Lauream docto- ralem contenderet, rectus rerum æstimator perpendat: proptereaque in Or- dine Carmelitico ad id bravium & onus non nominabantur, nisi jam longo tempore exercitati, quique alibi pluribus annis cum laude, eaque non mediocri, docuissent. Neque rationem quispiam deinceps sciscitaturus est, cur tot cùm in sacram Scripturam, cùm in Libros Sententiarum Commenta- ria nostrorum Auctorum recenseantur præter alia de rebus aliis Philosophicis, Astronomicis, Mathematicis, Historicis, Polemicis & Astericis volumina.

Carmelita-
rum Autorum
Catalogi &
Indices.

De his qui scripserint tūm universim, tūm speciatim Provinciis, Regnis, Na- tionibus & Congregationibus ad totum Ordinem Carmeliticum coalescenti- bus, non desunt Elucubratores, putà de Doctribus Parisiensibus Joannes Triffa circa annum 1363. de Neapolitanis, Franciscus Sixtus sub anno 1573. de Hispanis Valerius ab Embun, de aliis Illustribus Carmelitis Philippus Ri- botti ad annum 1370. Joannes Grossi an. 1430. Arnoldus Bostius an. 1490. Laurentius Burellus anno 1495. Conradus Tremonius, Hieronymus Tosta- tus, Hugo Durandi, Augustinus Biscarettus, Joseph Falco, Emmanuel Tanures, & sparsim Joannes de Lezana in suis Annalibus, &c. Sed qui pri- mus expresso *Carmelitanæ Bibliothecæ* nomine, sive *Illustrium aliquot Carme- litanæ Religionis Scriptorum*, & eorum *Operum Catalogum* juri fecit publi- co, Petrus Lucius est Belga, patriâ Bruxellensis. Hic jam pridem à Trithe- mio hunc centesimo post anno magna ex parte auctum, recognitum, & anno- tationibus illustratum, ordine alphabeticò digestum, typis commisit Floren- tiæ apud Georgium Marescotum anno 1593. in 4°. foliis octoginta tribus, pa- gellas sex & centum sexaginta complentibus.

XLIII.
Ludovici Ja-
cob Bibliothe-
ca.

XLIII. AMPLIOREM longè copiosioremque R. P. *Ludovicus Jacob* à S. Carolo anno 1670. defunctus allaborabat prelo paratum, & titulo inscriptum: *Bibliotheca Carmelitana, in qua agitur de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum, qui claruerunt ab anno 1141. ad nostra usque tempora.* Illius Codices Manu- scripti nonnulli servantur in Bibliothecis Carmelitanis, v. g. unus in Romano B. Virginis Transpontinæ Monasterio; alias in Ferrarensi; duo apographi in Majori Parisensi plateæ Maubertinæ Regio Conventu. Utrum aliquem præ manibus habuerit R. P. *Andreas à S. Nicolao* anno 1713. sicut affirmare, ita & negare non fuerim ausus: verum certò constat operam similem ab eo fuisse tentatam, istâ provinciâ anno 1700. à Reverendissimo Priore Generali *Carolo + Philiberto Barberio* acceptâ: distractas tamen & deperditas ejus Schedas esse, Lugduno missæ ad nos literæ affirmant; eas nisi obtinuerit R. P. *Joannes-Bap- tista Archietti*, eruditus Ferrarensis Mantuanæ Congregationis Carmelita, qui de Opere præfati Andreæ tamquam viso & possesto loquitur in Episto- la encyclica ad omnes Piores Ordinis sui Provinciales die 25. Januarii 1746. misâ, suppetias petens congruas ab eis pro simili Collectione perficiendâ. Autographam autem cùm P. Ludovici Jacob Bibliothecam, quæ in Archivæo Conventûs SS. Sacramenti Parisiensis, vulgò *des Billettes* nuncupati, serva- tur, exceptis duabus & triginta paginis, indè infeliciter distractis & omniò deperditis, præ manibus obvolveremus; eam recognoscendam, augendam, & typis mandandam animò recogitantes, variis etiam Reverendis Ordinis Carmelitici Superioribus Provincialibus encyclicam mense Maio anni 1741. scripsimus epistolam, quâ messem opellæ nostræ succrescentem expostulare- mus; accuratâ, quam potuimus, superadditâ recentiorum Bibliographorum Romæ, Florentiæ, Mediolani, Liguriæ, Pedemontii, Siciliæ, Hispaniæ, Bel- gii, Germaniæ & Galliæ Authorum lectione, qui post antedicti Ludovici Jacob obitum potissimè fuerunt editi, adhibitis etiam plurimis Manuscriptis in

P R A E F A T I O.

in angulo haetenus absconditis, erogatis pariter undequaque virorum eruditorum, qui sua nos consuetudine cohonestant curis & annotationibus.

XLIV. NEQUE vacua nos omnino spes decipit, quos succedanea seges opplevit, & larga manus ditavit. Benefici vero nostri cooperatores, quos sincera nostræ mentis gratitudo perpetuâ dignos memoriâ celebrandos agnoscit, obviant extranei quidem Viri clarissimi DD. *Bernardi*, Doctor Sorbonicus, Gallorum Authorum Anonymorum & Pseudonymorum indagator diligenterissimus; *Le Bœuf*, Altissiodorensis Canonicus, Voluminibus plurimis eruditione reconditioni plenis editis sat notus; *Daniel Poluche*, Aurelianensis, Societatis Literariae inter Aggregatos celeberrimus, & multis publico juri ductis Dissertationibus illustris; R. P. Domnus *Ludovicus Fabre*, Ordinis Sancti Benedicti Monachus & publicæ Bibliothecæ Aurelianensi Præfectus; R. P. Domnus *Guillelmus Gerou*, ejusdem Congregationis S. Mauri Monachus, & Historiæ Bituricensis accuratissimus perscrutator: Domestici autem Scriptores Carmelitæ adveniunt Reverendissimi Patres, *Elias de Amato*, Calaber, in suo Ordine primariis honoribus decoratus, sed nuper defunctus, anno 1748. mense Augusto; *Andreas Gargi*, Genuensis, non solum in majori Neapoleos Carmelo Magister & Professor Theologus, sed & Neapolitanæ Academiæ Sodalis; *Seraphinus Pontenza*, Sacer in Romano Transponentiae Ædituus, & Ordinis Parthenographus; *Agatangelus-Joannes-Baptista De la Faurie*, sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, & in alma Universitate Burdigalensi Anteceffor Regius, atque suæ Provinciæ Vasconiaæ ter Prior Provincialis; *Joannes-Baptista Charmes*, Theologicæ Facultatis Parisiensis Doctor, & in Majori Régio Carmelo Professor; *Philippus Chaudeau à S. Claudio*, sacræ Theologiæ Professor & Lugdunensis Prior; *Illuminatus à S. Spiritu*, Flandro-Belgicæ Provinciæ Procurator Syndicus, ibique pluries Prior: sed præ cæteris Reverendus admodum Pater Timotheus Bergerot, Reverendissimi Prioris Generalis *Aloysi Laghi*, Assistens, qui non solum benignas, subsidii nobis adducendi causâ, literas undequaque misit; verum & ipse tametsi omnibus Gallicæ nationis Carmelitarum negotiis Romæ gerendis onustus, & recentiori Operum Thomæ Waldensis (ad autographum Manuscriptum) editione promovendâ detentus, locupletes manu propriâ scriptas Aureliam ad nos Schedas transmisit. Neque nostro grati & memoris animi testimonio uspiam defraudabuntur Aurelianenses Reverendi Patres Societas-Jesu, qui non facilem solummodo & liberum intrâ suam Bibliothecam aditum nobis fecerunt; verum & urbanum & locupletem, & opportunum suorum Codicum usum commodatum addiderunt.

XLV. OMITTENDUS nec est R. P. *Cosmas l'Evêque à Cruce*, Parisiensis Provinciæ Carmelitarum Excalceatorum cum Prior Provincialis, tum Commissarius & Visitator Generalis, qui laboris nihil abstulit, ut aliquod à suis Sodalibus juvamen Operi nostro superadderet. Si quis ulterius inquireret qua de causa Carmelitis antiquioris Instituti Scriptoribus Excalceati Autores inserantur? Obvia præstò se præbet ratio. Quia 1°. Ex vetusto Carmeli truncо verè prognati sunt rami. 2°. Suæ illos Bibliothecæ P. Ludovicus Jacob honorificè sedulóque immiscuit; cuius ne minima quidem fragmenta perirent, expungendi nullatenus obstabant. 3°. Excalceatos Carmelitas ab extraneis potissimum Gallicis Scriptoribus citatos perpetuus reperio, absque ullo Congregationis Discalceatæ designato discrimine. 4°. Si diversarum alios Congregationum Autores Mantuanæ, Albiensis, Montis Oliveti, Montis Sancti, Siciliæ, &c. Scriptores nostram in Bibliothecam diligenter adduximus, nulla officit mora de fratribus nostris & Sanctæ Teresiæ filiis omittendis, quorum vitae sanctitas, & scientiæ honos montem illuminant Carmelum atque splendori augent fulgore.

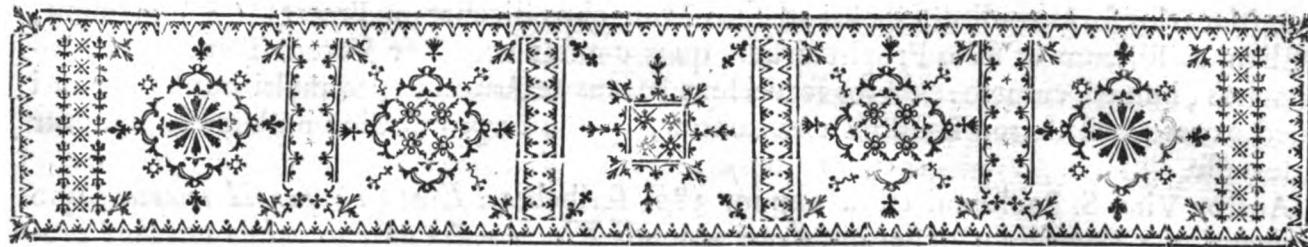
Tom. I.

XLIV.
Qui huic no⁴
stræ Bibliothecæ
ca opem cén-
tulerunt

XLV.
Carmelitæ
Discalceatæ tur-
huic Bibliothecæ
ca inserti.

* * * * *

DISSERTATIO

DISSESTITO

PRAEVIA

DE VITÆ MONASTICÆ ORIGINE.

I.

ONASTICE S nomen laxiori vel strictiori significatione sumi potest. Laxiori quidem significatione Monastica vita dicitur à monade, sive ab unione (*a*) indivisibili, quâ in Deiformem monadem ita colliguntur & perficiuntur Monachi; ut is dicatur Monachus, qui in tali unitate & communitate cum aliis unum cor habens, unum solum hominem faciat, juxta illud Ps. 132. *Ecce quām bonum & quām jucundum habitare Fratres in unum.* „Iste (*b*) etenim dulcis sonus, inquit S. Augustinus, Monasteria peperit: Ad hunc sonum excitati sunt Fratres, qui habitare in unum concupierunt. Iste versus fuit tuba ipsorum: Ex „voce hujus Psalmi appellati sunt & Monachi. . . Monasteria (*c*) enim sunt appellata novis „nominibus: res tamen ipsæ ante nomina sua erant. *Monos* enim solus est: Qui ergo sic „vivunt in unum, ut hominem unum faciant, ut sit illis verè quod scriptum est: cor unum, „anima una; multa corpora, sed non multa corda: rectè dicitur *monos*, id est unus solus. An vis discere quinam fuerint primi, quorum anima una & unum cor in Deum? „Audi Psalmum 132. qui incipit: *Ecce quām bonum & quām jucundum habitare Fratres in unum.* Centum viginti, qui simul erant in uno loco post Resurrectionem Domini & Ascensionem in cœlum, quibus in uno loco constitutis supervenit Spiritus Sanctus die Pentecostes, ipsi primi habitaverunt in unum: Qui omnia quæ habebant, vendiderunt, „rerumque suarum pretia ad pedes Apostolorum posuerunt. Et quid est in unum? Erat „illis, inquit, anima una, & unum cor in Deum. Ergo ipsi prius audierunt: *Ecce quām bonum & quām jucundum habitare Fratres in unum.* Primi audierunt, sed non soli audierunt. Non enim usque ad illos tantum ista dilectio & unitas Fratrum venit: venit enim & ad posteros ista caritatis exultatio.

II. STRICTIORI SIGNIFICATIONE Vita Monastica vocatur ea, quam dicit is qui cum externarum abdicatione rerum, propriæ etiam voluntatis arbitrium abdicavit, ut fiat membrum alicujus religiosi cœtūs, sub obedientia viventis, cum obligationis perpetuæ vinculo, quantum ex sua quidem est parte, insolubili. Et hoc sensu, Sanctus Antonius dicebat: „Quo ego (*d*) primù tempore Monachum cœpi agere, nullum uspiam extabat „Cœnobium, in quo de aliorum salute curæ aut metûs cuiquam erat: Sed quisque veterum Monachorum, persecutione jam finitâ privatim exercebatur: posteà vero tantum bonum, Deo adjuvante, effecit Pachomius, qui intra unius Monasterii septa, magnam colligit Monachorum multitudinem, sub uno capite communiter vicieturam.

P A R A G R A P H U S P R I M U S.

De vita Monastica Eliæ Prophetæ.

III. Altero vel utroque sensu acceptam Monasticam vitam præfiguravit (*e*) Elias Prophetæ, & hujus primas professionis lineas adumbravit. Dum (*f*) enim ad Carmelum montem secederet, vice sui Eliseum inunxit, seque in exemplum ad ascensem filiis Prophetarum exhibuit. Unde & Sanctus Antonius (*g*) dicebat apud semetipsum oportere *Ascetam ex magni Eliæ vitæ Instituto suam ipsius vitam quasi in speculo quotidie ediscere.*

Tom. I.

2

(*a*) Dionysius Areopagita vulgo dictus, cap. 6. de Ecclesiastica Hierarchia.

(*b*) Augustinus in Ps. 132. num. 26.

(*c*) Idem Sanctus Augustinus, 97. tract., in Joannem, num. 4.

(*d*) S. Antonius, in vita S. Pachomii, apud Papebroch.

die 14. Maii, tomo 3. pag. 326. hum. 77.

(*e*) Cassianus de Institut. Monach. Lib. 1. cap. 2. & 8.

(*f*) S. Athanasius in Apologia de fuga sua, num. 20.

tomo 1. pag. 332.

(*g*) S. Athanasius in Vita S. Antonii, num. 7. tomo 1.

pag. 802.

S. Macarius S. Antonii discipulus ad suos Monachos dicebat: » Fratres (*h*) carissimi, » Eliam & Elifeum ac filios Prophetarum, quos constat veraciter Veteris Testamenti Mo- » nachos, imitari curate. . . . Hos secuti sunt Paulus & Antonius, & multi hujus propositi » Sectatores; qui idcirco laudibus extolluntur, quia à cœpto Ordine nullatenus leguntur » deviassent.

Auctor Vitæ S. Pachomii circa annum 380. scribebat: *Erat (i) per id tempus*, quo persecutiones Gentilium desierunt *Beati Antonii Vita cunctis ad imitandum præclarè proposita*, qui magni Eliæ & Elisei, necnon Joannis-Baptistæ emulatores existens, &c.

S. Nilus (*k*) in Ascetico: » Elias, inquit, relictæ Judæâ, montem Carmelum deser- » tum & ferarum plenum incolebat, & præter arbores nullum habebat victus solatium. » Harum fructibus usum explebat necessarium. Eliseus itidem eamdem vivendi rationem » servabat: à Magistro enim suo cum reliquis virtutibus didicerat, & solitudine delectari.

S. Paphnutius (*l*) in Vita S. Onuphrii: *Profecèò*, inquit, *Vitam Beati Patris nostri Eliæ venerabiles Fratres nostros audivi frequenter laudare.*

S. Chrysostomus scribit, Lib. VI. de Sacerdotio, cap. 7. *Si talem mihi aliquem adducas Monachum, qualis Elias fuit, non tamen comparandus est ei, qui traditus populis curam gerit Pastoris.* Hunc textum adhibet S. Thomas 2. 2. quæst. 84. art. 8. ad primum; ut probet statum Parochorum longè perfectiore esse statu Monachorum: *Si attendatur difficultas, quam importat secum animarum cura; sicut animadvertisit Thomas Waldensis, tomo 3. tit. 9. cap. 82.*

PARAGRAPHUS SECUNDUS.

Elianam Monasticen imitantur Filii Prophetarum.

IV. Ante Christum natum anno circiter 915. surrexit Elias Propheta, qui Achabo Israëlis Regi, & Jezabelæ ipsius conjugi excidium denunciavit.

Anno 926. post reditum de monte Horeb, & assumptum Eliseum in Discipulum, Elias alios etiam Discipulos, inquit Salianus, in Monte Carmelo collegit, eosque ad vitam religiosè traducendam, nominatimque ad laudes Deo jugiter decantandas; unde & propheteare dicebantur, instituit; habitu à profanis hominibus, cultu, conversationeque distincti.

Addit Tirinus in caput 17. Lib. III. Reg. » Elias extrâ Montem Carmelum, Religio- » sum habuit Cœtum, quem tamen posteâ in Montem Carmeli situm adduxit; ubi Disci- » pulis, qui posteâ filii Prophetarum vocati sunt, Monasticæ vitæ formam indixit.

V. S. Bernardus suos Monachos alloquens: » Magnum (*m*) sanè, inquit, prophetandi genus, » cui vos deditos esse conspicio. » Quid illud? Nempe juxta Apostolum, non considerare quæ videntur, sed quæ non videntur, sine dubio prophetare est. Ambulare in Spiritu, ex fide vivere, quæ sursum sunt quærere, non quæ super terram, oblivisci quæ retrò sunt, & extendi in anteriora, ex magna parte prophetare est. Sic *Elias (n) in Monte Carmelo se in exemplum ad ascensim, filii Prophetarum exhibuit.*

» VI. Nos habemus, (*o*) inquietabat S. Hieronymus, propositi nostri principes, Pau- » los & Antonios, Julianos, Hilarionem, Macarios. Et, ut ad Scripturarum auctoritatem » redeam, noster princeps Elias, noster Eliseus, nostri duces filii Prophetarum, qui habi- » tabant in agris & solitudinibus, & faciebant sibi tabernacula, prope fluenta Jordanis, » in Bethel, in Jerico, in Monte Ephraïm; & in aliis longè remotioribus locis. » Nam teste S. Gregorio Nysseno *Eliæ (p) Collegia sese extenderunt à mari*, cui adhæret *Carmelus*, *ad Flumen usque Æthiopias, ad quod usque mons Galaad protenditur.*

Sanctus etiam Augustinus (*q*) animadvertisit, quod ii Prophetarum filii essent *Israëlitæ pro Philosophis, & homines vitæ severioris, abstracti à vulgo, qui (r) simul habitabant cum Eli- seo, quasi solitariam vitam ducentes; ne mundanis occupationibus impedirentur à dono Prophetiae.*

Quamvis autem à conjugio & familia non abstinerent omnes, generatim tamen loquendo, cœtus quosdam in Collegiis efformabant, vitam duram, castam, pauperemque ducebant sub uno præceptore, quem Patrem nominabant, in villis & castris rusticis. Ita suam enunciant opinionem clarissimi & eruditissimi Scriptores Angli *Historiæ Universalis*, tom. 2. Gallicè edito, pag. 595.

VII. Ex illorum Collegio haud dubiè ii erant filii Prophetarum, qui anno antè Christum natum 895. venientes in occursum Elisei, adoraverunt eum proni in terram. Quos (*s*) cum aleret ratus Eliseus, vitis agrestis grumulis mensas onerabat, & sylvestribus oleribus hospitalis humanitatis implebat officium.

(*h*) S. Macarius, *Sermone quinquagesimo ad Monachos.*

(*i*) Auctor Vitæ S. Pachomii apud Rosweyd, pag. 113.

(*k*) Nilus in *Ascetico* tom. 5. *Biblioth. Patrum*, Edit.

Paris. 1644. pag. 361. C.

(*l*) Paphnutius apud Rosweyd, pag. 100.

(*m*) Bernardus, *Serm. 37. num. 6. tomo. 1. pag. 1161. E.*

(*n*) S. Athanasius, *superiori num. 1. citatus.*

(*o*) S. Hieronymus, *Epiſt. 49. olim 13. ad Paulinum:*

(*p*) *Gregorius Nyssenus in caput 4. Canticorum, Verſ. 4.*

(*q*) S. Augustinus, *Lib. XVIII. de Civitate Dei*, cap.

41.

(*r*) D. Thomas 222. quæſt. 172. art. 4.

(*s*) *Sanctus Ambrosius de Elia & jejunio*, cap. 6.

Quod equidem percepérunt ii duo (*t*) adolescentes ex filiis Prophetarum, qui de monte Ephraïm advenerunt anno 830. in Collegium Eliæ.

Lotiori-ne mensâ Prophetæ alebantur alii? Jonas qui prophetavit anno 778. Micheas anno 707. Nahum eodem tempore, Sophonias anno 637. Abacuc anno 605; imò & Rechabitæ qui tempore Jeremiæ, anno 601. ante Christum habitabant in tabernaculis, vinum & siceram non bibentes?

PARAGRAPHUS TERTIUS.

Elianæ Monastices exercitia nonnulla servant Rechabitæ.

VIII. S. Hieronymus, (*u*) postquam suos inter duces & Monachos Veteris Testamenti annumeravit Eliam, Eliseum & filios Prophetarum, statim addit: De his sunt & illi filii Rechab, qui vinum & siceram non bibeant, qui morabantur in tentoriis, qui Dei per Jeremiam voce laudantur. Qui cum (*x*) multa vidissent exempla, Eliam, Eliseum, illos æmulati sunt.

„Rechabitæ, (*y*) inquit Macarius, qui, quantum in eis fuit, in Veteri Testamento vi-
tam Monasticam servarunt, eò quod patris sui Jonadab obedierunt, à Domino collau-
dantur. Hos Rechabitas, dilectissimi Fratres, imitari studere; ut & vos præceptis regu-
laribus, & monitis Magistrorum spiritualium sitis obedientes. „Eadem verba refert Bartholomæus, Urbini Episcopus, in Milleloquio S. Augustini, verbo, *Monachus*.

„Eliseum, ait Cæsarius, Collat. 21. cap. 4. ac reliquos ejusdem propositi viros Mo-
saïca legimus superasse mandata, de quibus Apostolus dicit: Circuierunt in melotis, &c.
„Quid de filiis Jonadab filii Rechab dicam? Qui omnes offerre possentionum suarum de-
cimas non contenti, sed ipsa prædia respuentes, semetipos potius Deo ac suas animas
obtulerunt.

Rechabitas (*z*) animadvertisit Nicolaus Serarius, *alios existisse genere ac stirpe, alios disciplinâ & instituto*: Sed monet S. Gregorius Nazianzenus (*a*) quod *fæcunditas in cæli-
batu præstantiores habet fætus, qui secundum Deum existunt, quam qui à carne ortum du-
cunt.*

Non desunt Interpretes & Scriptores, qui affirment Rechabitas non defecisse per ex-
cidium Jerosolymitarum; sed eorum plurimos solutâ captivitate Babylonicâ rediisse & ha-
bitasse in Jabel, prout innuit Sacra Scriptura, 1. *Paralipp.* 2. *vers. 55.* sic opinantur Hu-
go Cardinalis, *in caput 35. Jeremiæ, versu 29.* Cornelius à Lapide *ibidem*: Joannes-Stepha-
nus Menochius, Jacobus Tirinus, Alfonsus Toftatus &c. quibus recentiores accedunt An-
gli anonymi auctores *Historia Universalis*, tom. 3. pag. 97. Isaacus de Beausobre in *Histo-
ria Gallicè scripta: de Manichée & du Manicheisme*, tom. 1. pag. 456. Augustinus Calmet in *Dissertatione prævia ad Jeremiam Prophetam*, pag. *xlviij in-4°*. ubi & originem Instituti
Monastici trahere se gloriatur à viris tam Sanctis Veteris Testamenti, quales fuerunt Elias,
Eliseus, filii Prophetarum, Rechabitæ, Joannes-Baptista, hujus professionis Principes.

PARAGRAPHUS QUARTUS.

Elianam Monastiken delibant Eſſeni.

„IX. Uſus invaluit, inquit Hugo Grotius, (*b*) ut Assidæ appellarentur non ſolùm pii
homines qui legem obſervabant, ſed etiam ii qui ultrà Legem, institutis quibusdam ſive
votis ſe diſtinguebant, quæ dicerentur quaſi mantissa legis: Quales Jeremiæ temporibus
Rechabitæ. Unde & pietatis homines Eſſenos, qui ab antiquo valde tempore fuerant,
ponit Josephus, *Lib. XIII. Antiquitatum, cap. 9.* respiciens Rechabitas.

Josephus quidem de Eſſenis, quorum laudes & instituta fuſe proſequitur, quatuor in
locis habet mentionem, ſcilicet *Lib. XV. Antiquitatum, cap. 13. Lib. 16. earumdem An-
tiquitatum, cap. 13. Lib. XVIII. cap. 2. & Lib. II. de Bello Judaico, cap. 7.* alias 12.
nam variæ hujus Auctoris editiones admodum variantur.

Libro autem de Bello Judaico, *cap. 7.* aut 12. refert Eſſenorum Novitium, antequam
in conſortium admittatur, tribus annis exerceri ad oſtentationem continentiaz, & priuſquam
incipiat habere communem cibum, magnis execrationibus adjurare ſe primū quidem co-
lere Deum, deinceps quoque erga homines ſervare iuſtitiam.

Porphyrius Tyrius, *Lib. IV. de Abſtinentia*, ſcribit Eſſenos conjugium non amplexos
fuiffe, ſed omnem voluptatem averſatos tanquam malum, virtuti ſibi decentes eſſe tempe-
rantes, neque vinci paſſionibus. Interim (pergit idem Porphyrius) acceptos aliorum libe-
ros adhuc teneros & molles, ad disciplinam ſuiſ inſtruunt moribus, non minus ac ſi ipſorum

{*t*} 4. Reg. 5. Verſ. 22.

{*u*} Hieronymus in Epift. ad Paulinum citatā.

{*x*} S. Chrysostomus apud Michaëlem Chilerium, in

Catena Græca ad cap. 35. Jeremiæ, verſ. 5. pag. 750.

{*y*} S. Macarius, Sermone quinquagesimo ad Monachos.

{*z*} Serarius in Minervali *Lib. V. cap. 22.*

{*a*} Gregorius Nazianzenus, *Orat. 12. num. 2.*

{*b*} Grotius in priuſum *Librum Machabæorum, cap. 2.*

verſ. 42.

essent. . . Opes despiciunt, suscipiunt communem rerum usum; & non invenias apud illos unum qui altero plus habeat. . . Si quis hanc sectam amplecti velit non statim admittitur, sed foris expectare per annum debet. Peracto novitiatu, priusquam novus Dei cultor ad communem mensam admittatur, per professionem debet se constringere juramentis terribilibus se sequentem regulam servaturum.

X. Quas *magnas execrationes* Josephus appellat, & Porphyrius *juramenta terribilia*, S. Augustinus, (c) & post S. Augustinum Hugo Grotius vocat *Vota*.

XI. Essorum nomen innotescere cœpisse anno ante Christum 163. innuit idem Grotius; (d) quod & confirmat Augustinus (e) Calmet, post Flavium Josephum, (f) quem sequuntur anonymi Angli (g) Scriptores Historiae Universalis. Nominis autem etymon S. Chrysostomus (h) deducit à *vita honestate*, S. Nilus (i) à *contemplatione*, S. Cyrillus (k) Alexandrinus, à *pietatis exercitatione*. Et Photius, Cod. 104. de Libris Philonis scribens: » *Lecta*, inquit, & eorum vivendi ratio, qui *Philosophorum* *vita genus apud Judæos*, sive *contemplando*, sive *agendo secuti sunt*. *Hi Esseni*, illi *Therapeutæ appellabantur*, ac proximi quidem, non *Monaeteria tantum atque Semiteia ædificarunt*, sed etiam normam ius qui nunc *solitariam degunt vitam*, præscriperunt.

XII. Idem sapiunt S. Hieronymus in Epistola ad Eustochium 22. aliás. 13. & Lib. II. adversus Jovinianum: S. Epiphanius, hær. 29. num. 2. Dionysius Petavius in hunc locum Sancti Epiphanii: Cardinalis Baronius ad annum 64. num. 9. Humfredus Prideaux, Lib. XIII. Historiæ Judæorum, anno ante Christum 107. Daniel Papebrochius in Responsis ad Patrem Sebastianum Carmelitam, articulo 16. num. 69. Hippolytus Heliot in Dissertatione prævia ad Historiam de Ordinibus Religiosis, tom. 1. pag. 24. Angli Scriptores, tom. 7. pag. 228. Augustinus Calmet in Dissertatione prævia Commentariorum ad Evangelium Sancti Marci, articulo 3. pag. 39. Clarissimus Dominus d'Artigny, in Opere Galliè inscripto: *Nouveaux Mémoires d'Histoire*, &c. tom. 1. pag. 220. Bernardus de la Monnoye in Notis ad tom. 2. Menagiana dictum, pag. 199. Ubi probat ex Plinio, Lib. V. Historiæ Naturalis, cap. 17. vitam Monasticam non esse novam; cum *Esseni Palæstinae fuerint Eremitæ, quorum gens æterna, in qua nemo nascitur*.

» XIII. Essæi, inquit Suidas, (l) Judæi Ascetæ, à Pharisæis & Scribis in ascesi è dia-
» metro differentes, Abnepotes Jonadabi Rechab illius Justi, inter se amantes, volupta-
» tem aversantur, temperantiam verò & continentiam, & ab animi perturbationibus va-
» cuitatem, virtutem putant, in contemplatione plerumque perseverant: Unde Essæi vo-
» cantur, hoc est contemplatores.

Quapropter definire minimè fuerim ausus an Rechabita, utrumve fu erit Essenus is Judæus, cuius Aristoteles (m) laudavit mirabilem continentiam, sapientiam & castitatem. Rechabita (n) verò expressè afferit is Judæus, qui interfuisse refertur neci Sancti Jacobi, quam occisoribus ceu injustam exprobavit.

Essenus autem erat is Judæus, (o) nomine Judas, qui ante Christum natum anno 106. vaticinatus est & prædictus Antigonus, Aristobuli Regis Fratrem, esse moriturum in Stratonæ. Nam Antigonus equidem cæsus est in cella subterranea turris, quæ Stratonis vocabatur.

Essenus celebris fuit ante Christum natum anno 16. Manahemus, (p) qui Herodi Regnum Judaicæ gentis prædictus, & eum præmonuit de justitia & pietate ac æquitate erga subditos servanda.

P A R A G R A P H U S Q U I N T U S.

Therapeutæ fuerunt Essorum Successores in Eliano Instituto.

» XIV. Postquam, inquit Philo Judæus, (q) de Essæis differuimus, qui vitam activam exercent, Ordo postulat ut deinceps dicamus quæ dicenda sunt de contemplatione de-
» ditis. . . Institutum autem hujus Philosophiæ mox apparebat ex ipsis appellationibus. Vo-
» cantur enim Therapeutæ, Therapeutidesque, hoc est Curatores & Curatrices vero no-
» mine: vel quia profitentur medicinam præstantiorem, quæ animos liberat morbis gra-
» vibus, & adversus medelas contumacibus, quos inflixerunt voluptates, concupiscentiæ,
» dolores, timores, avaritiæ, insipientiæ, injustitiæ, & cæteræ perturbationes, vitiorum-

» que

(c) S. Augustinus in Ps. 70. num. 2. & in Ps. 132. num. 2.

(l) Suidas in Lexico, verbo, *Essæi*.

(d) Grotius superiori num. 9. citatus.

(m) Aristoteles apud Josephum, Lib. I. adversus Apionem, cap. 5.

(e) Calmet in Historia Veteris Testamenti, tom. 2. pag. 150.

(n) Eusebius Cesariensis, Lib. II. Hist. Eccles. cap. 23.

(f) Josephus Lib. VII. Antiquitat. cap. 9.

(o) Josephus, Lib. XIII. Antiquatum, cap. 19.

(g) Angli Scriptores, tom. 1. pag. 223.

(p) Idem Josephus, ibidem Lib. XVI. cap. 13.

(h) S. Chrysostomus, in Acta Apostolorum, Homil. 46.

(q) Philo Judæus, Libro de vita contemplativa: juxta

(i) S. Nilus, in Ascertico.

versionem Latinam Sigismundi Gelenii.

(k) S. Cyrillus Alexandrinus, Lib. V. contrà Julianum Imperator.

» que agmen innumerabile: Vel quia didicerunt à natura, & è sacris legibus colere illud
» *Ens*, & bono melius, & uno sincerius, & unitate in generando antiquius, atque (ut ita
» dicam) principalius. . . .

» Relictis facultatibus & avocamentis omnibus, fugiunt sine respectu Fratrum, libero-
» rum, parentum, uxorumque, & deserunt numerosas cognationes, societas, amicitias,
» ipsasque patrias, in quibus geniti, educative sunt. Demigrant autem extrâ mœnia, de-
» gunt in hortis aut villis solitariis, amantes solitudinem, non hominum tædio, sed ad ca-
» vendos congressus cum dissimilibus, quos sciunt moribus bonis officere.

» Hoc genus reperitur in multis orbis regionibus; maximè tamen in Ægypto frequen-
» tatur per Præfecturas singulas, præsertim circa Alexandriam. Ex omnibus autem locis
» optimus quisque Therapeutarum, tanquam hujus generis colonus mittitur in locum
» quemdam aptissimum, situm ad Stagnum Mariam in terreno colle acclivi leniter, tutum
» simul & laudatum ob aëris temperiem.

» Domicilia convenarum sunt admodum frugalia, parata contrâ æstum tantummodo
» & frigora, non contigua ut in urbibus; nec tamen longè remota, ut sibi possint invicem
» succurrere contra latronum incursus improvisos & fortuitos. Singuli autem habent sacras
» ædicas, quæ Semneia vocant sive Monasteria; ubi Solitarii Sanctæ vitæ mysteriis dant
» operam. Nec cibi potusve quidquam inferunt, aliudve in usum corporis, sed legem tan-
» tum & Prophetarum oracula divinitus prædicta, hymnosque, & quædam alia pietati,
» scientiæque promovendæ utilia. . . .

» Versantes Sacra Volumina dant operam Philosophiæ per manus acceptæ à Majori-
» bus, sectando ejus allegorias: Quoniam sub apertis verbis latere credunt secreta naturæ
» conjecturis explicanda probabilibus. Habent etiam priscorum commentarios, qui hu-
» jus sectæ auctores multa monumenta reliquerunt de allegoriis hujusmodi, ad quorum
» imitationem posteri se accommodant. Itaque non solùm contemplantur, sed etiam Can-
» tica, hymnosque in Dei laudem componunt, vario metrorum, carminumque genere ry-
» thmis concinnatos in angustiorem ac religiosam speciem.

XV. Eusebius (r) Cæsariensis loquens de tempore, quo S. Marcus Evangelista prædicavit Evangelium in Ægypto, quod Therapeutarum plurimi fuerunt amplexi: Cum Philo, inquit, Philosophorum Ascetarumque nostrorum vitam describit, satis superque indicat se non modo vidisse, sed etiam vehementer probare & mirari Therapeutas illos, qui Propheticam vivendi rationem æmulari studerent.

Illustrissimus juxta & peritissimus Daniel (f) Huet, eadem, quæ Eusebius, verba repe-
tens, Multa Philo, ait, de Therapeutis, qui Ascetæ erant Christiani Ægyptum incolen-
tes commemorat; sed illud præcipue, totos in meditatione Philosophiæ dies traducere
solitum fuisse ipsis, & in præceptis sapientiæ sibi traditis allegoricè explicandis, atque hanc
consuetudinem Therapeutas illos à majoribus accepisse.

» XVI. S. Hieronymus (z) de iisdem Therapeutis à Philone memoratis ait: Philo Ju-
» dæus Librum de prima Marci Evangelistæ apud Alexandriam scribens Ecclesia, in nos-
» trorum laude versatus est, & habitacula eorum dicens Monasteria. Ex quo apparet ta-
» lem primùm Christo credentium fuisse Ecclesiam, quales nunc Monachi esse nituntur &
» cupiunt; ut nihil cuiusquam proprium sit, nullus inter eos dives, nullus pauper. Patri-
» monia gentibus dividuntur, orationi vacatur & Psalmis, doctrinæ quoque & continen-
» tiæ; Quales Lucas refert, primùm Jerosolymæ fuisse cœdentes. . . . Tales, (u) in-
» quam, Philo, tales Josephus Eſſenos refert; ita ut vitæ (x) genus quod ducebant Eſſeni
& Therapeutæ simile prorsus effet vitæ Cœnobitarum & Monachorum.

Sozomenus *Lib. I. Historiæ Ecclesiasticæ, cap. 22.* Sermonem instituens de conversa-
tione Monachorum, apud quos adolescens & juvenis fuerat enutritus & institutus in
Monasterio Betheliæ (y) in Palæstina, sic loquitur: » Hujus excellentis Philosophiæ prin-
» ceps fuit, ut quidam memorant, Elias Propheta & Baptista Joannes. Verùm Pythagori-
» cus Philo suâ ætate Hebræorum præstantissimus, undique collectos in locum quemdam
» supra Mareotem in colle situm Philosophatos esse scribit. Eorum autem domicilia, vi-
» tam, & conversationem ejusmodi refert, qualem nunc ab Ægyptiorum Monachis obser-
» vari videmus. . . . Et Philo quidem, cum ad hunc modum narrat, indicare videtur
» Christianos quosdam sui temporis, qui ex Hebræis, Eſſenis & Therapeutis conversi, ad-
» huc Judaïco more vivebant, eorumque ritus nonnullos custodiebant. Unde conjicio
» hanc Philosophiam apud Ægyptios ex eo tempore Floruisse.

XVII. Hæc autem de Eſſenis & Therapeutis quibusdam ad fidem Evangelicam con-
Tom. I.

b

(r) Euseb. Cæsarien. *Lib. II. Historiæ Ecclesiæ, cap.*

26. & 17.

(f) Daniel Huet, in *Origenianis, Lib. II. quæst. 13.*
num. 3. pag. 173.

(z) S. Hieronymus, *Libro de Scriptoribus Ecclesiasti-
cis, cap. 22.*

(u) Idem Hieronymus, in *Epistola ad Eustochium 22:*

aliás 18. tom. 4. pag. 46.

(x) Bouhier, *Epist. 2. ad Patrem de Montfaucon,*
pag. 329.

(y) Sozomenus, *Lib. V. Histor. Ecclesiast. cap. 15;*
pag. 617.

versis opinio, inquit clarissimus Dominus Tillemontius, (z) tametsi non omnimodâ do-
netur certitudine; eo tamen certitudinis gradu vestitur & eâ dote, quâ nec possit exui, quia
nec confutari potest.

De qua etiam opinione differens alter eruditus Scriptor Claudius Florus, (a) notat cer-
tum esse, à tempore S. Marci plurimos extitisse viros, quos ferventior perfectionis Cristia-
næ sequendæ zelus, & amor solitudinis ad viciniam Alexandriæ allexit; ubi domibus
inclusi, orationi vacantes, sacram meditantes Scriporam, suisque manibus operantes, ci-
bum nonnisi post Solis occasum sumebant.

Cum ex Essenorum Judaïcâ factione, inquit Dionysius Petavius, (b), plerique se ad
Christianos aggregassent, quodnam iis aliud nomen affingerent Gentiles Historici. Nam
& diu posteà Christiani omnes à Græcis & Romanis Judæi nominati, & pro Judæis habití
sunt: ut non absurdum sit Philolianos præsertim illos Essæos Theoreticos, Christianos fuisse.
Quæ autem adversùs ea magno cum strepitu ac stomacho disputatur, cum aut levia sint,
aut facile dissolvi possint, nihil erit quod nos vetustissimæ illius opinionis, ac tantorum Pa-
trum auctoritatis ac consensionis pœniteat.

P A R A G R A P H U S S E X T U S .

Primo Ecclesiæ Seculo viget Elianum vitæ Monasticæ Institutum.

XVIII. Vitam Monasticam præfiguravit Elias Propheta, & primas hujus lineas
professionis adumbravit, quas secuti sunt Eliseus, filii Prophetarum, Rechabitæ, Esseni &
Therapeutæ; uti probant Sanctorum Patrum testimonia hactenus illata. Essenus equidem
erat is Simon, (c) qui anno Christi sexto somnium Archelaï Tetrarchæ explicuit, & hujus
Principis mox futuram deturbationem indicavit.

XIX. Ab Essenorum habitatione non longè distabat Urbs Hebronensis, (d) in qua na-
tus dicitur S. Joannes-Baptista, & inter eos vixisse in *desertis usque ad diem ostensionis suæ*.

Essenorum vitam Christo Domino nostro gratam probatamque fuisse ideo conjectant
eruditi Scriptores (e) quòd ii Esseni mansueti, humiles, ab hominum cœtu remoti, quieti
& solitarii, nec Domino Jesu Christo, nec ejus Discipulis ullum vel minimum facescere
negotium moliti sint, sed & Mosaïcam servarint legem sincerè, sine fraude, sine dolo,
absque hypocrisi, abs ullius probro culpæ alieni, utpote homines integerrimi.

In die Pentecostes, *Jesu nomine auditu*, inquit S. Epiphanius, (f) *conspicuisse quæ ab
Apostolis fierent portentis ac miraculis, in illum plurimi crediderunt*. Idem affirmat Josephus
Antiochenus, inferius (g) citandus, & in Speculo perfectæ Militiæ primitiæ Ecclesiæ, cap. 12.
dicens: *Perfectorum militum Christi Apostolorum Coadjutores surrexerunt strenuissimi viri so-
litarii, contemplationique dediti, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei imitatores, qui, &c.*

XX. Anno Christi 49. in Ægyptum peragrasse fertur S. Marcus, & Evangelium illic
prædicasse. Ab hoc Sancto Evangelista ad lumen Evangelicæ fidei adductos fuisse Thera-
peutarum plurimos, qui *propheticam vivendi rationem æmulari studuerunt*, scribit Eusebius
Cæsariensis, *Lib. II. Hist. Ecclesiast. cap. 17.*

Opinionem eamdem confirmat S. Hieronymus: (h) Eamdem affirmat Joannes Cassianus. (i) » Cum in primordiis fidei, inquit, pauci quidem, sed probatissimi Monachorum no-
mine censerentur, qui sicut à beatæ memoria Evangelista Marco, qui primus Alexandrinæ
Urbi Pontifex præfuit, normam suscepere vivendi, non solum illa magnifica retinebant,
» quæ primitus Ecclesiam vel credentium turbas in Actibus legimus celebrasse: etenim sece-
» dentes in secretiora suburbiorum loca, agebant vitam tanto abstinentiæ rigore distictam,
» ut etiam his qui erant religionis externæ, stupori esset tam ardua conversationis eorum
» professio . . . Illa (k) instituta in quibus ab exordio prædicationis Apostolicæ à sanctis &
» spiritualibus patribus fundata Monasteria ad nos usque perdurant.

Hinc Cardinalis Stanislaus Osius in Confessione fidei Catholicæ, cap. 74. (l) *Apostolo-
rum sc̄tatores vocat Therapeutas, quibus testimonium tribuit Philo Judeus. Et cap. 88. (m)
Certè Cassianus Lib. II. cap. 5. à Marco Evangelista Monachos normam vivendi suscepisse
scribit.*

R. P. Daniel Papebrochius in Responsiis ad patrem Sebastianum Carmelitam, articulo

(z) Tillemontius, tom. 2. *Hist. Eccl. pag. 103.*
E 550.

(a) Fleury, tom. 1. *Hist. Eccl. Lib. II. num. 6. pag.*
178. Edit. in-40.

(b) Petavius, in *Notis ad S. Epiphanium, hæresi 29.*
num. 5.

(c) Simon Essenus apud Josephum, *Lib. II. de Bello
Judaico, cap. 6.*

(d) Calmet dans le *Dictionnaire de la Bible*, au nom
Esseniens.

Angli Scriptores Historiæ Universalis, tom. 7. pag. 228.

(e) Baronius, anno 64. num. 9.

Angli Scriptores, loco citato.

D'Artigny, *Nouveaux Mémoires*, tom. 1. pag. 213.
Humfredus Prideaux, *Lib. XIII. Hist. Judeor. anno*

Christi 107.

(f) S. Epiphanius, *Hæresi 29. num. 5. citato.*

(g) Tom. 2. hujus Bibliothecæ, pag. 153.

(h) Hieronymus, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*,
cap. 11. superius citato, num. 16.

(i) Cassianus, *Lib. II. Institut. cap. 5.*

(k) Idem Cassianus, in *Epistola ad Castorem, Apten-
sem Episcopum, scripta.*

(l) Pag. 151. Edit. Antuerpiens. 1571. in-folio.

(m) Ibidem, pag. 166.

16. num. 69. Therapeutas Alexandriæ vicinos, *Alios*, inquit, *quos in aliis regionibus inter Græcos & barbaros indicat Philo*, aliorumque Apostolorum vel Apostolicorum virorum fuisse discipulos nequaquam ambigo; & veros omnino Monachos, (licet hoc nomen necdum usurparetur) id est solitarios agnosco. Hunc Papebrochii textum exscribit & approbat Hypolitus Helyot, in Dissertatione prævia ad Historiam de Ordinibus Religiosis, *tomo primo*, cap. 24.

PARAGRAPHUS SEPTIMUS.

Tribus Ecclesiæ Seculis eluent quædam Eliani vestigia instituti.

XXI. Res (*n*) omnis non solum naturalis, sed etiam moralis habet initia, ab eo quod paulatim efficiuntur, dissimillima. Et illa dissimilitudo aliquando tanta evadit, ut res inchoata & res eadem suis ornata complementis, diversis nominibus induatur, vel spolietur. Hinc vita monastica sive strictius sive laxius intellecta, & ab Elia Propheta inchoata & adumbrata sectatores allexit, quos nomina diversa texerunt & ornarunt. Quos enim inspeximus appellatos Filios Prophetarum, Rechabitas, Essenos & Therapeutas, hos Ascetas, Cœnobitas, Monazontes & *Monachos* (*o*) quædam quasi rudimenta gratiæ fecerunt exordientis; ut loquitur Lucas Holstenius.

XXII. Nam in primordiis fidei, pauci, inquit Cassianus, (*p*) sed probatissimi Christiani in locis suburbanis ac secretioribus segregati à credentium turbis, & à parentum se consortio, mundique istius conversatione secessentes, Monachi sive Monazontes singularis ac solitariæ vitæ distinctione nominati sunt: unde consequens fuit, ut ex communione consortii Cœnobitæ, cellæque ac diversoria eorum Cœnobia vocarentur.

Nondum enim tam frequentia erant Monasteria, inquit S. Athanasius; (*q*) neque ullus norat Monachus vastam eremum; haud procul suo pago is se exercebat solus. Istud (*r*) antiquissimum Monachorum genus, quod per annos plurimos solùm inviolabile usque ad Abbatis Pauli vel Antonii duravit ætatem.

Hi solitarii, contemplationi dediti, utpote Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei imitatores, propheticam vivendi rationem æmulari studuerunt; sicuti ferunt peritissimorum allata (*s*) virorum suffragia.

S E C U L O S E C U N D O.

XXIII. Anno cxi. Dio (*t*) Chrysostomus Essenos commendat, beatam prorsus civitatem incolentes, quæ ad mortuum mare sita est juxta Sodoma in Palestina mediterraneis; sive, ut loquitur Caius Plinius, (*u*) » Ab occidente littora lacus Asphaltitæ Esseni fugiunt usque quæ nocent..... Ita per seculorum millia (incredibile dictu) gens æterna est, in qua nemo nascitur; tam foecunda illis aliorum vitæ pœnitentia est. Infra hos Engadda opidum fuit, secundum ab Jerosolymis fertilitate, palmetorumque nemoribus, alterum bustum. » Quem Plinii textum afferens vir clarissimus Dominus Bernardus de la Monnoie, (*x*) probat inde vitam Monasticam non esse novam; cum *Esseni Palæstina fuerint Eremitæ, quorum gens æterna, in qua nemo nascitur*. Esseni etenim non Monasteria tantum atque semneia ædificarunt, inquit Photius, (*y*) sed etiam normam iis qui nunc solitariam degunt vitam, præscripserunt.

Anno 112. obiisse perhibetur Sanctus Narcissus (*z*) Jerosolymorum Episcopus; qui cum infamiam ab homuncionibus gravissimam perpessus & infamiam sustinere non posset, atque alioqui Philosophicæ vitæ jamdudum amore teneretur, relictæ Ecclesiæ plébe, in solitudine ac in deviis agris plurimos annos delituit: sive, ut scribit Baronius, (*a*) *multis annis vitam annachoreticam duxit*.

Anno 145. Marcio suam equidem hæresim spargere cœpit: sed *initio vitæ suæ castitatem præ se ferens, Monachorum instituta professus est*, inquit Sanctus Epiphanius, (*b*) cui adhærent Florus (*c*) & Tillemontius. (*d*)

Anno 162. Celsus Epicureus Librum, qui inscribitur: *sermo verus adversus religionem Christianam promens, dicebat: Pythagoras cum discipulis ejus fabis sibi interdixit, animantisque omnibus; nec tamen credibile est illos ideo laudandos magis esse, aut Deo cariores præ ceteris, non item alios.*

(*n*) Papebrochius, in *Notis ad Vitam S. Pachomii*, die 14. Maii, tom. 3. pag. 293. num. 22.

(*o*) Holstenius apud Papebrochium, *Ibidem*, pag. 292. num. 19.

(*p*) Cassianus, *Collatione 18. cap. 5.*

(*q*) Athanasius, in *Vita Antonii*, num. 2. pag. 795.

[*r*] Cassianus, *loco citato*.

[*s*] Allata suffragia, superiori Paragrapho 6.

[*t*] Dio Chrysostomus, apud

[*u*] Plinius, *Lib. V. Historiæ Naturalis*, cap. 27.
[*x*] De la Monnoye, in *Notis ad tom. 2. Menagiana*, pag. 199.

[*y*] Photius, *Codice. 104.*

[*z*] Euseb. *Lib. VI. Histor. Eccles.* cap. 9. & seqq.

[*a*] Baronius, tom. 2. ann. 199. num. 5.

[*b*] Epiphanius, *hæresi 42.*

[*c*] Fleury, tom. 1. *Hist. Eccles. Lib. III.* num. 34.

[*d*] Tillemont, tom. 2. pag. 391. & tom. 7. pag. 103.

Respondet autem Origenes : (e) *Hic considerandum discrimen, quid Pythagoricos, quid nostros Ascetas ad abstinentiam ab animantibus moveat. Illi abstinent propter fabulam de migratione animæ in varia corpora. Nos autem, dum aliquid tale facimus, jugillamus corpus nostrum, & in servitutem redigimus.* Ex his autem Ascetis paulò post exorti sunt Monachi, inquit Florus, *Lib. VI. Hist. Eccles. num. 20. tom. 2. pag. 172.*

De iisdem Ascetis locutus fuisse Origenes (f) creditur *Homil. 25. in Numeros dicens: In populo Dei sunt quidem, sicut Apostolus dicit, qui militant Deo. Illi sine dubio se non obligant negotiis secularibus . . . Pugnant autem orationibus & jejuniis, justitiâ & pietate, mansuetudine, cunctisque continentiae virtutibus, tanquam armis bellicis communici.*

Tempore scilicet Origenis, inquit Tillemontius, (g) nomen Ascetæ frequens adhibebatur ad solitarios designandos. Hinc

Anno 190. S. Serapio, qui Sedem Antiochenam tenere cœpit ad annum 211. quasdam breves (h) epistolas scripsit *Asceticæ vitæ congruentes.*

Eodem tempore florebant Therapeutæ vel eorum discipuli à S. Marco Evangelista plurimi conversi, qui, teste Sozomeno, (i) soli deorsum degentes, Deum Psalmis & hymnis venerabantur studiosè suis in Monasteriis & semneis; ita ut Philosophorum, Ascetarumque subsequentium vitam degerent.

P A R A G R A P H U S O C T A V U S.

Annis subsequentibus, Elianum perseverat institutum.

XXIV. Essenos à Rechabitis ortos fuisse, & ab Elia originem proinde accepisse satis superque certum constat ex dictis, indicatque non obscure Philo scribens eos habuisse priscorum commentarios, qui hujus sectæ auctores multa monumenta reliquerunt, quorum lex & Prophetæ primò numerantur.

S E C U L O T E R T I O.

XXV. Caius Solinus, (k) quem anno 209. scripsisse ferunt, hos Essenos summis extollit laudibus, tamquam *præditos memorabili disciplina.*

Anno 210. S. Clemens (l) Alexandrinus monet totam *Asceseos perfectæ praxim contineri præviis virtutum exercitiis.* » Beatus (m) autem Joannes, inquit, pilos camelorum elegit: » Ovinâ etiam pelle Elias utebat, & ovinam pellem stringebat zonâ factâ ex pilis . . . » fixis (n) ergo oculis eos intueamur, qui magnificæ Dei gloriae perfectè servierunt . . . » Therapeutæ (o) Dei affectatores & cultores sunt omnes, qui sunt virtute præditi . . . » Perfectus (p) reverà vir iste probatur non in eo quod vitam elegerit Monasticam; verùm » ille, qui indivulsus est à Dei charitate, insurgitque adversus omnem tentationem, quæ » affertur per filios, uxores, famulos, & possessiones . . . Is totus est hospes & peregrinus in tota vita . . Vivit in solitudine, ut non locus eum cogat, sed liberum eligendi arbitrium eum justum ostendat.

Monachi autem, inquit Alardus Gazæus, (q) à Græcis Patribus vocantur Ascetæ, id est, pugiles seu exercitatores: eò quod tota eorum exercitatio velut quædam virtutum palæstra esse debeat. Idem asserit amplissimus Dominus Joannes Bouvier, in Epistola Gallicè scripta ad Bernardum de Montfaucon, *pag. 23.* ubi animadvertisit Monachos à prima sua institutione nomen Ascetarum speciatim fuisse sortitos.

Hinc etiam Eusebius (r) Cæsariensis Petrum Apselatum appellat *Ascetam:* Quia hoc nomine, inquit Tillemontius, (s) illis temporibus designabantur Christiani, qui vitam austriorem, reconditioremque & puriore ducerent: unde ad Monachos & Solitarios delatum est. Et Ludovicus Cousin Gallicè vertit: *Pierre Moine, surnommé Apselame.* Joannes quoque Christophorus textum Græcum Eusebii vertit Latinè: *Petrus, qui & Apselamus, dicebatur Asceta; id est Religiosus vel Monachus, vitam solitariam & meditationi deditam secutus.*

Hæc confirmantur ex S. Athanasio (t) scribente quod S. Antonius diceret oportere Ascetam ex magni Eliæ vitæ instituto suam ipsius Vitam quasi in Speculo quotidie ediscere: quia

(e) Origenes, *Lib. V. contrâ Celsum, tom. 2. pag. 487. F.*

(f) Origenes idem, *Homil. 25. in Numeros, tom. 1. pag. 168. L.*

(g) Tillemont, *tom. 7. Hist. Eccles. pag. 103.*

(h) S. Hieronymus, *Libro de Scriptoribus Eccles. cap. 41.*

(i) Sozomenus, *Lib. I. Histor. Ecclesiast. cap. 12.* Eusebius Cæsar, *Lib. II. Hist. Eccles. cap. 17.*

(k) Solinus, in Poly-Historia, *cap. 36.*

(l) Clemens Alexandrinus, *Lib. IV. Stromatum, pag. 527. B.*

(m) Idem Clemens Alexandrinus, *Lib. II. Pædagogi, pag. 203. B. C.*

(n) Idem, *Lib. IV. Stromatum, pag. 516.*

(o) Idem, *Lib. V. Stromatum, pag. 594. A.*

(p) Idem, *Lib. VII. Stromatum, pag. 741. B. . . 745. B.*

(q) Gazzæus, in *Notis ad Librum primum Joannis Cæsarii, cap. 2.*

(r) Eusebius, *Libro de Martyribus Palæstinis, cap. 10. pag. 274.*

(s) Tillemont, *tom. 5. Hist. Eccles. pag. 417.*

(t) Vide superiorem paragraphum primum, num. 3.

quia & ipse magnus Elias in Carmelum montem secessit, ut vice sui Eliseum inungeret, quemque in exemplum ad Ascensim filiis Prophetarum exhiberet.

Dominica etenim *Ascensis*, inquit Clemens (*u*) ipse Alexandrinus, gratae ac lubenter animam abducit à corpore, siquidem ipsa quoque seipsum transferendo avellet, si modo nostram fragilitatem applicemus ad Dei corruptionem. . . . Qui (*x*) seipsum castravit, hoc est qui castitatem delegit, . . . ipse sibi Deo majorem acquirere dignitatem . . . Qui (*y*) enim seipsum continuuit, instar est viduae, quae est rursus virgo per temperantiam. Nam virginis quidem sunt, quae expectant Dominum propter charitatem, suumque accendant lumen ad rerum contemplationem, prudentes Virgines.

XVI. Anno 230. De iisdem Ascetis scribebat Origenes: (*z*) » In populo Dei sunt quidam, sicut Apostolus dicit, qui militant Deo, . . . pugnant autem castitate, cunctisque continentiae virtutibus, tanquam armis bellicis communici.

Anno 250. Porphyrius, *Lib. IV.* de Animantibus animadvertisit, quod Esseni sui temporis per professionem sese constringerent juramentis terribilibus se regulam sedæ suæ servatores.

Anno eodem 250. Sanctus Paulus in eremum secessit, in qua illum sequenti seculo medio S. Antonius reperiit, & inde rediens ad suos Monachos exclamabat: vœ mihi (*a*) peccatori, qui falsum monachi nomen fero: vidi Joannem in deserto, & verè vidi Paulum in Paradiſo.

Vitam hujus Pauli S. Hieronymus (*b*) adoritur his verbis: » Inter multos sæpè dubitatum est, à quo potissimum Monachorum eremus habitari cœpta sit. Quidam enim altius repentes, à beato Elia & Joanne sumfere principium. Quorum & Elias plus nobis videatur fuisse, quam Monachus: & Joannes ante prophetare cœpisse, quam natus sit. Alii autem, in quam opinionem vulgus omne consensit, afferunt Antonium hujus propositi caput: Quod ex parte verum est. Non enim tam ipse ante omnes fuit, quam ab eo omnium incitata sunt studia.

Anno 271. S. Antonius (*c*) decem & octo annos natus, antè domum suam, vitæ asceticæ operam dare cœpit; atque attentus sibi, asperum vitæ genus toleranter egit. Nondum enim tam frequentia erant in Ægypto Monasteria; neque ullus Monachus vastam Eremum: sed unus quisque sibi ipsi vacare siceret, is haud norat procul suo pago sese exercebat solus.

Erat autem tunc temporis in vicino pago senex homo, qui à juventute Monasticam egreditur vitam. Hunc cum videret Antonius, probò ejus imitandi studio incensus, primùm cœpit ipse in locis pago vicinis commorari. Atque hinc si quèm audiret alicubi degere ad virtutem strenuum, hunc prudentis apis more perquirebat; neque ante ad sedes remigrabat, quam hominem vidisset, atque hinc accepto ceu viatico, ad virtutisiter instituendum revertebatur.

Cum ita vitam suam institueret Antonius, diligebarunt ab omnibus: ipse vero sedulis quos adibat fratribus, libenter obsequebatur, abdiscebatque in quo quisque eorum virtutis & ascetos genere se exerceret. Quod ex scripturis didicisset, multas esse inimici insidias, asceticæ vitæ cum contentione operam dabat.

Ex isto S. Athanasi textu, initia describentis vitæ Sancti Antonii, constat Ascetas, Solitarios & Monachos longè antiquiores extitisse ipso Antonio, tametsi nondum tam frequenter extitissent in Ægypto Monasteria.

Anno 288. ut legitur apud Theophanem, vel anno 296. ut opinatur Tillemontius, (*d*) à bellica expeditione adversus Ægyptios suscepit reversus Diocletianus (*e*) Augustus, suum fuorem omnem emisit contra Asceteria. Ascetas quidem ab initio Ecclesiæ semper substituisse fatetur idem Tillemontius, (*f*) qui Ascetas notat adjungi Therapeutis, de quibus loquitur Cæsariensis Eusebius, illoisque Ascetas vel in pagis aut villis vixisse vel solos, vel plures in eadem domo simul duos vel tres, vel sex, vel etiam aliquando decem, sed absque ulla dependentia aut determinata regula, solo Dei timore ductos, ad observationem mandatorum ejus.

XVII. » Asceteria (*g*) igitur erant secessus exercitationis, & Monasteria; Asceta proinde idem ac exercitator, Monachus & Religiosus: vox scilicet Græca *Aschein* à ludis veterum ad res sacras translata est: Erat enim se exercere, idem quod præparare se ad certamen: inde de omnibus dici cœpit, qui in studio pietatis præ cæteris defudarent.

» Quemadmodum (*h*) enim omnes Christiani vocabantur *Teleioi* seu *perfetti*, ex verbis Tom. I.

(*u*) Clemens Alexandrinus, *Lib. IV. Stromatum*, pag. 484. C. D.
 (*x*) Ibidem, *Lib. III. pag. 459. A.*
 (*y*) Ibidem, *Lib. VII. pag. 742. A. C.*
 (*z*) Origenes, *Homil. 25. in Numeros*, tom. 1. pag. 268. L. Edit. Genebrardi, in-folio.
 (*a*) Hieronymus, *in vita Sancti Pauli*, tomo 4: pag. 69.
 (*b*) Hieronymus *ibidem*, pag. 68.

(*c*) Athanasius, *in vita S. Antonii*, num. 2. pag. 795. & seqq;
 (*d*) Tillemont, *Hist. des Empereurs*, tom. 4. pag. 434.
 (*e*) Nicephor. Callixt. *Lib. VII. Hist. Ecclesiast. cap. 6. pag. 34.*
 (*f*) Tillemont, tom. 7. *Hist. Eccles.* pag. 103. & 177.
 (*g*) Matthias Martinus, *in suo Ethymologico*, pag. 804.
 (*h*) Casaubon *adversus Baronium*, *Dissertatione 24* num. 41.

» Christi apud Matthæum, *cap. 5. vers. 48.* & ex Apostolo in Epistola ad Colossenses, *cap. 1. vers. 28.* peculiari tamen notione Christiani vocati sunt illi, qui mundo renuntiassent, & » vitæ austerioris propositum suscepissent. Sic planè usu venit in vocibus *Aschein*, & *Asceta* » vel *Asceteria*. Nam omnis Monachus appellabatur *Asceta*, & omnis Sanctimonialis *Asceteria*: quamvis non omnis *Asceta* esset Monachus, nec omnis *Asceteria* Sanctimonialis. Usu » tamen venit ut hæc voces usurparentur peculiariter de Monachis & Sanctimonialibus? quia » studio pietatis præ cæteris incumbebant, duriorisque vitæ genus ducebant.

XXVIII. *Monasteria*, (*i*) quidem ab exordio *Prædicationis Apostolicæ*, à sanctis & spiritualibus patribus fundata ad nos usque perdurant, inquiebat Joannes Cassianus; cui assentiens Socrates (*k*) aliter *Monasteria Ægypti* ab ultima antiquitate trahere originem. Eamdem opinionem subindicant Scriptores superiori paragrapho quinto laudati; quotquot mentionem egerunt de *Therapeutarum Monasteriis*.

Licet autem à nonnullis soleant indifferenter Monasteria pro Cœnobiis appellari, hoc tamen interest, inquit Joannes (*l*) Cassianus, quod Monasterium nomen est diversorii, nihil amplius quam habitaculum significans Monachorum: Cœnobium verò etiam professionis ipsius qualitatem disciplinamque designat. Monasterium enim potest etiam unius Monachi habitatio nominari; Cœnobium autem appellari non potest, nisi, ubi plurimorum cohabitantium degit unita communio.

XXIX. Inde est quod Philo Judæus, ut animadvertisit Sozomenus, (*m*) appellat Therapeutarum ædes, *Monasteria*. Ruffinus, *Lib. II. de vitiis Patrum*, *cap. 5. Venimus*, inquit, *ad civitatem quamdam Thebaïdis, nomine Oxyrinchum, in qua erant multò plura Monasteria quam domus*. Palladius in *Historia Lausiaca*, *cap. 9. Abbas Or*, inquit, *sive Hor habebat fratrum Monasteria mille*. Monasteria enim non illic intelliguntur ampla ædificia, quorum ambitu plurimæ continerentur officinæ, sed Monæ seu unius solitarii mansiones; sicuti notarunt Tillemontius, *tom. 7. Histor. Ecclesiast. pag. 702 & 679*. Amplissimus Dominus Bouhierus, in *Epistola prima ad Bernardum Domnum Patrem de Montfaucon*, *pag. 75*. Ipse Bernardus de Montfaucon, in *Notis ad Librum Philonis, de Therapeutis*, *pagg. 79. 80. 114. &c.* ubi hæc Monasteria dicuntur eadem esse atque Semneia, Asceteria, Eremitoria, &c.

P A R A G R A P H U S N O N U S.

Quarto Seculo efflorescit vita Monastica Institutum Elianum.

XXX. (*mm*) Elianum institutum pro vita Monastica fuisse ab antiquioribus Scriptoribus usurpatum; ita ut utraque phrasis voces Synonymas aut falten analogas significaret, aperte denotant cum allata, tum afferenda eorumdem Scriptorum suffragia; verbi gratiâ:

Anno 304. Sanctus Gordius Martyrium passus, *relicis honoribus*, inquit S. Basilius, (*n*) & rebus aliis, *in via loca priùs contendebat*, *vitam inter feras mansuetiorem societate convivante Idololatrarum existimans*, *Eliæ Prophetæ secutus fuerat exemplum*.

Anno 305. Sanctus Antonius (*o*) quinquaginta quinque annos natus, è Castello, in quo vitam Asceticam annis viginti seorsim duxerat, egreditur tanquam ex adyto mysteriis, atque divino afflatus numine. Tuncque multis persuasit Monasticam ut eligerent vitam: atque ita demum in montibus excitata sunt Monasteria, eremusque à Monachis habitata est. Antonius autem dicebat (*p*) *apud semetipsum oportere Ascetam ex magni Eliæ vite instituto suam ipsius vitam quasi in Speculo quotidie ediscere*.

Eamdem vitæ normam suorum in animum instillavit haud dubiè Antonius discipulorum, (*q*) quorum alii in Ægypto ac Lybia, alii in Palæstina atque Arabia floruerunt plurimi ac probatissimi.

Anno 307. Apollonius (*r*) Monachus, cum vitam magnificam egisset inter Fratres, etiam Diaconus ordinatus est. Tempore autem persecutionis Licinii Imperatoris, singulos circuire Fratres solebat, & illös cohortari ad Martyrium. Cumque fuisset etiam ipse comprehensus, Præside inferioris Thebaïdis Arriano, & in carcerem trusus, quemdam Philemonem choraulam famosissimum ad fidem Christianam convertit, & ambo ignibus traditi sunt. Appollonium autem sive dixeris unum ex illis Ascetis, quos S. Antonius initio suæ vitæ perquirebat prudentis apis more, ut aliquem audiret ad virtutem strenuum; sive unum affirmaveris Monachum ex ipsius S. Antonii discipulis; instituto ab Eliano alienum non removebis.

(*i*) Cassianus, in *Epistola ad Caftorem, Aptersem Epis-*

copum.

(*k*) Socrates, *Lib. IV. Hist. Eccles. cap. 23.*

(*l*) Cassianus, *Collatione 13. cap. 9. & 10.*

(*m*) Sozomenus, *Lib. I. Histor. Eccles. cap. 12.*

(*mm*) Vide inferiorem num. 53. ad ann. 762.

(*n*) S. Basilius, in *Homilia de S. Gordio, tom. 1. pag.*

446. Edit. Vet.

(*o*) S. Athanasius in *vita S. Antonii*, num. 14. pagi

807. & 808. Edit. Recent.

(*p*) Idem S. Athanasius *ibidem*, num. 7. pag. 802.

(*q*) Sozomenus, *Lib. I. Histor. Eccles. cap. 13*

Pag. 422.

(*r*) Ruffinus, *in vitiis Patrum*, *cap. 19.*

Tillemont, *tom. 5. Hist. Eccles. 353. & 360.*

Fleury, *tom. 2. Lib. IX. num. 36. pag. 674. Edit. in-40.*

Anno 313. Martyrio coronatus est S. Petrus Alexandrinus Archiepiscopus ; cujus post mortem , per (f) omnes regiones , omnesque insulas , constitutis ubique Ecclesiis , diffundi cœpit Christi fides , tunc & Monasteria cœpta sunt construi , & Ascetarum habita- cula in vitæ innocentia , & rerum omnium abdicatione fundari.

Anno 314. Palæmon (t) inter antiquiores Anachoretas celeberrimus , Sanctum Pachomium Monachorum habitu induit. Ex illis , inquam , antiquioribus erat Palæmon anachoretis , quos Sanctus Onuphrius (u) audierat frequenter laudare vitam Beati Patris Eliæ Prophetæ.

Anno 317. S. Chariton Lauram condidit prope fluenta Jordanis in via Hierichuntina , à Hierosolymis distantem sex milliaribus versus Orientem. Quam quidem Lauram conse- cravit S. Macarius , qui Sedem Hierosolymitanam tenuit Episcopus ab anno 313. ad an- num 331. Hic autem Chariton Abbas distinguendus est altero Charitone , qui Martyrium passus est anno 275. sub Aureliano Præfecto : ut animadvertisit Tillemontius , tom. 3. *Hist. Imperatorum* , pag. 548. & 718. atque tom. 4. *Hist. Ecclesiastica* , pag. 354. & 682. sicut & tom. 11. ejusdem *Hist. Ecclesiastica* , pag. 501. necnon Daniel Papebro- chius , tom. 3. Maii , in *Historia Chronologica Episcoporum Hierosolymitanorum* , pag. 17. col. 1. num. 73. Ex habitatione autem Abbatis Sancti Charitonis conjicimus eum & ejus discipulos aliquam habuisse successionem cum Elia , Elisæo , & filiis Prophetarum , qui teste S. Hieronymo , (x) habitabant in agris & solitudinibus ; & faciebant sibi tabernacula , prope fluenta Jordanis.

Anno 325. S. Pachomius Tabennense (y) Cœnobium construxit. Tabenna vicus erat in Nomo Disopolitano superiori , ad Dioecesim Tentyritem pertinens. Cum autem Mo- nasterii constructi spatia multitudini Monachorum nequaquam esse videret Pachomius , nonnullos è suis in alium quemdam desertum locum , *Proou* vocatum traduxit , quorum operâ usus , aliud ibidem exstruxit Monasterium. *Economum* quoque & duos alios , qui Fratrum istis degentium curam haberent , Monasterio præfecit : distinxit Præfectos contu- berniorum , & subpræfectos constituit , ad formam Tabennesiensis Monasterii.

Post hæc , cum in Monasterio etiam *Proou* (z) Fratrum numerus non parùm excrevis- set , senex quidam Asceta , qui & ipse Monasterio antiquiorum Monachorum cum poter- tate præerat , & *Eponymus* vocabatur , ad Pachomium venit , utque Monasterii ad id usque tempus à se administrati , curam suscipere vellet , plurimum rogabat. Nomen autem Mo- nasterii erat *Chenobosciorum*. (a) Hujus itaque administratione suscepit , alias etiam Fra- tres eò deduxit , iisque ipso in loco precatus , divinæ eos providentiaz commisit : statuens ut cum Fratribus , qui jam antè istic fuerant commorati , ipsi quoque habitarent , eadem- que uterentur vitæ regulâ. Ibidem similiter *Economum* , & qui secundum ab eo locum te- neret , necnon contuberniorum Præfectos & subordinatos designavit.

Quin & in quartum etiam Monasterium , quod *Monchosin* nuncupabant , Fratres di- misit , secundum traditam aliis omnibus vivendi normam ibidem victuros. Hoc autem fe- cit rogatus à præcipuis Asceterii illius moderatoribus , & Regulas præscripsit Monachis illis , inter quos erat etiam senex quidam *Joannes* (b) nomine , in vita spirituali admodum exer- citatus. Sic autem magna cum diligentia Fratres visitans Pachomius , si quos spiritu valen- tiores deprehendebat , hosce per singula Monasteria , quanto tempore erat abfuturus , aliis jubebat præesse , non aliter quam in suo ipse Monasterio cum potestate præerat. Qua de causa S. Pachomius & ejus discipuli pertineant ad Erianum institutum , explicatur inferiùs , num. 31. anno 380.

Anno 326. Sanctus Ammon , cum esset adolescens , ad montem Nitriæ se contulit , in quo illa pauca Monasteria , (c) quæ ab ultima forsitan antiquitate trahebant originem , aucta plurimum & amplificata sunt ab isto Sanctissimo viro , qui S. Antonium frequenter invisebat , & à quo vicissim ipse invisebatur ; tametsi à Nitria mons S. Antonii tredecim dierum itineris intervallo distaret , sicuti notat S. Athanasius. (d) Indè montes Nitriæ at- que Scethis , qui ad Æthiopiam & Mauritaniam , quibus & affine extabat desertum Cellarum , protendebant , Monachorum multitudine repleti sunt , qui juxta Eliæ exemplum sese invicem virtutibus superabant , & tanto se studio exercebant , ut *Carmelus campus* , *Nitria* , *Scethe* , *Scithicaque regio* appellarentur.

Cum Abbas Ammon ingressus est in interiora montis Nitriæ , inquit Palladius , (e) non- dum illuc erant frequentia Monasteria ; sed aucta atque amplificata sunt mirum in modum

(f) *Auctor vita Pachomii apud Bollandistas* , tomo 3. Maii , pag. 295. num. 1.

(t) *Ibidem* , cap. 1. pag. 297. num. 4.

(u) *Paphnutius* , in *vita S. Onuphrii apud Rosweyd* , pag. 100.

(x) *Hieronymus* , in *Epistola ad Paulinum* 49. olim. 13.

(y) *Vita S. Pachomii* , cap. 5. num. 35. die 14. Maii , tomo 3. pag. 310. num. 35.

(z) *Monasterium Proou* vel *Proou* , vel compendiose

Bau , Baum ; aliquandò *Pabam* , & *Pibi* legitur.

(a) *Chenoboscia* civitas , quæ & *Anserum pascua* , si- gnificat : habebat vicinum Monasterium.

(b) *Joannes* nonnunquam appellatur *Jonas*.

(c) *Socrates Lib. IV. Historia Ecclesiast.* cap. 24.

(d) *S. Athanasius* , in *vita Sancti Antonii* , num. 602 pag. 841.

(e) *Palladius* , in *Historia Lausiaca* , cap. 8.

ab isto præfato viro Sanctissimo. Porrò hic Nitriæ mons, addit Rufinus (*f*) est famosissimus, in quo quinquaginta & non minus cernebantur vicina sibi, & sub uno posita Patre tabernacula, in quibus aliqui plures simul, aliqui pauci, nonnulli etiam singulares hababant. Et Sozomenus (*g*) pariter ait: *Philo undique collectos viros in locum quemdam suprà Mareotem locum in colle situm Philosophatos esse scribit. Forum autem domicilia, vitam & conversationem ejusmodi refert, quam nunc ab Ægyptiorum Monachis observari videmus.*

Undè verisimillimum est, inquit Dominus Bouhier (*h*) Monachos hos Nitrientes, exemplo Therapeutarum instructos, piâque stimulatos æmulatione, idem quod alii seniores pridem observassent, in suis recentioribus Cœnobiis statim imitatos, vitam Cœnobiticam instituisse. Neque ullum esse dubium potest, addit Bernardus de Montfaucon, (*i*) quin Ægypti Monachi Therapeutarum tamquam successores habeantur, & eadem Cœnobia aut iis alia vicina loca incoluerint.

Anno 328. S. Hilario celebris esse cœpit in Palæstina. Ejus patria fuit Tabatha, (*k*) vicus ad austrum Urbis Gazæ situs. Cum autem Alexandriæ Grammaticam edisceret, magni Antonii visendi causâ, in solitudinem annos natus quindecim ad eum perrexit. Quem ut statim vidit, mutato habitu pristino, duobus ferè mensibus cum eo mansit, & anno 306. ad patriam cum Monachis reversus est: ubi facco tantum cooperiens membra, & pelliceum habens ependyten, quem illi beatus Antonius proficiscenti dederat, æmulabatur Ægyptiorum Monachorum disciplinam, quæ Sozomeno (*l*) præbuit causam cur scriberet, *Palæstinam quoque philosophari cœpisse ab Ægyptiis eruditam.*

Anno 330. S. Epiphanius (*m*) inter discipulos aut sodales annumeratus, à Monachis præstantissimis in Ægypto ab ineunte ætate institutus ad vigesimum usque annum ætatis, Monasterium condidit in Eleutheropolitana regione, ad quam fuerat reversus. Salaminensis in Cypro Episcopus ordinatus est anno 367. ubi defunctus est anno 403. die 12. Maii. Hic autem adversus Origenistas scribens, *Hæresi 63. num.* ait: *Elias in desertis locis assidue vivebat, quemadmodum Eliseus, & Joannes-Baptista; ac ceteri omnes, qui, ut præclarè ex Evangelico Domini mandato, insignem illam imitationis angelicæ notam atque formam exprimerent, semeptisos propter regnum cœlestè castraverunt.*

Anno 334. Abraham (*n*) Solitarius & Presbyter in Mesopotamia, quam discipulis S. Antonii novimus fuisse illustratam, & proinde Eliano instituto per eos ditatam, florebat; & ad conversionem suæ neptis laborabat, atque pro fidelibus ad fidem Christianam à se adductis Ecclesiam construebat.

Anno 349. Tabennenses (*o*) nonnulli Monachi Sanctum Antonium inviserunt, qui eos interrogavit quomodo ageret ac valeret Abbas Pachomius: illis autem lamentantibus, intellexit Antonius eum obiisse, & dixit: nolite flere. Evidem affirmo; magnum is suscepit ministerium, cum tantam Fratrum multitudinem in suam admisit disciplinam, Apostolorum viam ingressus. Respondit Abbas Zachæus; Quin tu potius ipse, O Pater, mundi quâ pater, lumen clarissimum dicendus es, cujus ad ipsos usque Imperatores fama pervasit, qui tuâ causâ debitas Deo laudes persolvere minimè dubitant. Cui Antonius; non ita, Zachæe, sentio.

» Etenim quo ego primum tempore Monachum cœpi agere, nullum uspiam extabat
» Cœnobium, in quo de aliorum salute cura aut metus cuiquam erat: sed quisque anti-
» quorum Monachorum, persecutio jam finitâ, privatim in vita sese Monastica exerce-
» bat. Postea verò Pater vester tantum bonum, Deo adjuvante, effecit. Alius quidem an-
» te, cui Aotæ nomen voluit tale ministerium suscipere: verùm quia non ex toto corde ei
» rei studuit, successu conatus ille caruit. De Abbatे porrò vestro multorum sermonibus
» accepi, in divinis eum Litteris apprimè fuisse versatum.

Neque hoc tantum præstitit Pachomius, (*p*) ut intrâ unius Monasterii septa magnam colligeret Monachorum multitudinem, sub uno capite communiter victuram (quod & Antonius in suo Montis exterioris Monasterio, Ammonius in Nitria, & Serapion in Palæstina, & alibi alii ad imitationem Pachomii fecere) sed etiam ut plura ejusdem formæ ac regulæ Monasteria, sub unius Patris communis (Generalem nunc diceremus) colligeret regimine. Addidit etiam tertium quidpiam, quod, tamquam plenum difficultatibus ferè insuperabilibus, consequentiam & imitationem apud alios quam Tabennesiotas non habuit; ut septem Monasteria virorum, quæ ipse formavit, quæque usque ad decem Theodorus auxit, præter tria vel quatuor Monasteria mulierum, uni, majoris in Pabau Monasterii *Œcono*, omnem manuum laborem penderent, ab eoque vicissim acciperent omnia

(*f*) Rufinus, *Lib. II. in vita Patrum*, cap. 21.
(*g*) Sozomenus, *Lib. V. Historia Ecclesiast. cap. 15.*
(*h*) Bouhier, *in Epistola 1. ad Patrem de Montfaucon*, pag. 75.
(*i*) Montfaucon, *in Notis ad Librum Philonis de Therapeutis*, pag. 114.
(*k*) Hieronymus, *in vita S. Hilarionis*, tom. 4. parte 2. pag. 75.
(*l*) Sozomenus, *Lib. III. Hist. Eccl. cap. 14. pag. 519.*

(*m*) Vita S. Epiphanius apud Bollandistas, tom. 3: Maii, pag. 33 num. 10.
(*n*) Tillemont, tom. 7. *Hist. Eccles.* pag. 589.
[*o*] Vita S. Pacomii, num. 77. pag. 326. apud Bollandistas, tom. 3. Maii.
Tillemont, tom. 7. citato, pag. 480.
[*p*] Papebrochius, *in Notis ad vitam S. Pachomii*, tom. 3. Maii, pag. 293. num. 24.

nia ad victum & vestitum necessaria; ita ut tota Tebennesiotarum communitas vocaretur.

XXXI. Anno 350. S. Frontonius ih montem Nitriæ duxit Fratres circiter septuaginta. Quod equidem contigisse sub Antonino Imperatore, tertio decimo anno imperii ejus, sive anno Christi 150. asserit anonymus vitæ S. Frontonis Scriptor, apud Heribertum Rosweydem citatus, pag. 251. Sed dixerim ego, inquit Papebrochius, (q) aut appendiculam istam, merum esse imperitumque glossema; aut potius non integrè transcriptam à libriis, misereque truncatam fuisse, & sic restituendam: *Hæc sub Ammonio, Nitriensium Monasteriorum Praefecto ac primo institutore, & Constantio Imperatore gesta sunt, tertio decimo anno Imperii ejus, qui esset Christianæ ærae annus CCCI.* Ast admittentne hanc Papebrochii interpolationem Auctores paulò superiùs citati, qui Monasteria in monte Nitriæ admittunt fundata ab ultima antiquitate?

Anno 359. quo Sabianus esset Dux Mesopotamiae, Malchus Senex, cuius varios casus & infelices eventus descripsit S. Hieronymus, (r) vitam Monasticam in Chalcidenium Cœnobio dudum jam egerat. Ejusdem aut alterius Malchi apud Chalcidenses & Antiochenes Monachos degentis mentionem habet Theodoretus, *Lib. IV. Historiæ Ecclesiasticae*, cap. 28.

Anno 360. S. Julianus Sabas florebat apud Syros in Mesopotamia, ubi *Aon Abbas périnde ac S. Antonius apud Ægyptios auctor fuit solitariæ*, inquit Sozomenus (s) & arctioris philosophiae illius, cuius fuit auctor Elias Propheta.

Anno 364. Macarii (t) duo in Sceti & in monte regionis illius præfuerunt. Horum alter *Ægyptius* dictus est, alter *Politicus*, id est *Urbicus* appellatus, quia oriundus ab Urbe Alexandriæ. *Ægyptius* philosophari cœpit in Cœnobia *Pispir* circa annum 340. & in solitudine sexaginta annos vixit, ætatis anno moriens nonagesimo. Alter vero seriùs quidem, sed omnibus ferè arctioris disciplinæ exercitationibus perfunctus, creditur anno 364. ætatis annos octoginta natus habitationem Sethicæ solitudinis primus (u) invenisse. Macarium jam audivimus suos discipulos hortantem, (x) ut *Eliam, Eliseum, & filios Prophetarum imitarentur, qui à cæpto Ordine nullatenus leguntur deviasse.*

• Anno 370. Abbas Pambo inter Nitrienses & Scethienses Monachos celebris, interrogatus quid sentiendum esset de quodam solitario, qui facultates suas & opes Monasteriis, Ecclesiis, incarcерatis distribuerat, eum respondit (y) suscepisse firmissimum & constantissimum zelum Eliæ Prophetæ, ut Deo placeret: sive ut habet Heraclidis Paradisus, p̄fatus Monachus Eliæ moribus vixit.

Anno 375. in Chalcide ad extremas Syriae limites vivebat Sanctus Marcianus, de quo Theodoretus in *Historia Religiosa*, cap. 3. ait: *Num Marianum conjungemus cum Eliâ & Joanne & similibus, qui circuibant in ovinis & caprinis pellibus errantes in solitudinibus & montibus, & speluncis, & foraminibus terræ?* Duos admisit contubernales, *Eusebium*, qui sacri illius tugurii fuit hæres, & *Agapetum*, qui has leges Angelicas transtulit Apameam, ubi duo instruxit maxima philosophiae gymnasia; in quibus in hodiernum usque diem degunt plusquam quadringenti viri, virtutis Athletæ, & amatores religionis, verique Dei cultus, & qui suis cœlum coëmunt laboribus.

Anno 380. Auctor (z) vitæ S. Pachomii scribebat „ Patris nostri Antonii, Ascetæ clarrisimi, & in omni virtutum genere excellentis, ea fuit vitæ ratio, quam & magnus Elias & Eliseus & Joannes-Baptista quondam tenuere: Quod de Antonio, postquam is è vita mi- graverat, orbi testatum voluit Sanctissimus Archiepiscopus Athanasius, cum præclarè ab eo acta describeret, quibus etiam scriptis Sancti Patris Ammon conversationem comple- xus est (ejus videlicet qui primus fuit fratum in monte Nitriæ solitariè degentium): „ Sed & Pachomius quidam extitit in Thebaïde, & Monachus evasit in paucis insignis.

Anno 379. obiit S. Basilus Cæsariensis, in Cappadocia Archiepiscopus, cuius verba jam superiùs retulimus num. 30. anno 304. verùm insuper de illo ejus Frater S. Gregorius Nis- senus ait: *An etiam ad sublimem Eliam sermone nostrum Doctorem suæ vitæ instituto illius gratiæ assimilari dicemus?* Sanctus quoque Gregorius Nazianzenus in *Oratione* 19. de eodem Sancto Basilio: *Nobiscum*, inquit, *in Pontum secessit, & Monasteriis, quæ ibi sunt, præfuit, solitudinemque cum Elia & Joanne, qui admodum philosophi fuerunt, mirè amplectebatur.* Ipse S. Basilus, in cap. 3. *Isayæ*, vers. 15. ait: *Nonnulli sunt pauperes beati dicti, ardore tuendæ religiosæ pietatis, omnia contempserunt, & mundiam affluentiam nihil duxerunt: cuius modi erat pauper Elias; cuiusmodi fuerunt singuli quique sanctorum illorum, qui circuissent in melotis, in pellibus caprinis egentes, afflicti, dolore male affetti.*

Tom. I.

d

[q] Papebrochius ibidem, in *vitis ad vitam S. Pachomii*, tomo 3. Maii, pag. 296. col. 1. Litera, 9.

[r] Hieronymus, in *vita Sancti Malchi*, tomo 4. parte 2. pag. 96.

[s] Sozomenus, *Lib. I. Histor. Ecclesiast.* cap. 12. & *Lib. VI. cap. 33.*

[t] Sozomenus ibidem, *Lib. III. cap. 14. pag. 515.*

[u] Tillemont, tom. 3. pag. 574. & 648. Cassianus, *Collatione*, 15. cap. 3.

[x] Macarius superiùs citatus, num. 3.

[y] Palladius, in *Historia Lausiacæ*, cap. 7. pag. 715 & 949.

[z] Anonymus Auctor vitæ S. Pachomii, apud Bollandist. die 14. Maii, tom 3. pag. 295. col. 2.

Anno 389. obiit S. Gregorius Nazianzenus, qui in Oratione 25. de seipso ait: *Me quoque Eliæ, qui igneo curru abreptus est, fallebat, & Elisei melote, quæ plus virium habuit, quam filia ferica, & aurum vestibus per vim assutum.* Idem in Oratione 5. quæ vitæ Monasticæ commendatio est: *Ut ab omni negotio feriatus, inquit, tranquillè philosopharer, mecum ipse cum spiritu colloquium haberem, Eliæ Carmelum animo agitabam.* In Oratione 13. *Carmelum Eliæ considerabam, &c.*

In Carmine de vita sua, num. 22. pag. 5. Edit. Morelli, Paris. 1630.

*Ac jam quidem statueram, haud me dare
Carni: subibat Elias menti meæ,
Carmelus ejus, & novum viðus genus;
Et solitudo prodromi dulce opus
Ac vita simplex filiorum Jonadab
Rechabus (a) etiam filiis vitam indigam
Celsamque suadens (quippe jam norat genus
Vita altioris persequi) in pretio licet
Tum nondum egestas effet ac miraculo - - - - -
- - - - -
O mea (b) progenies, sed Regi vive superno,
Divitiasque omnes in eo censumque repone.*

De Æde Eliæ, nomine *Dominicum vel Xereion*, vel *Syriacum*, aut *Eliæ Martyrium* nuncupata, extat Epigramma S. Gregorii Nazianzeni quartum, in Editione Leuclavii Basiliensi anno 1571. Sed in Editione Morelli Parisiensi anno 1630. tom. 2. pag. 195. His iambis versibus Latinis donatum:

EPIGRAMMA IN TEMPLOM ELEIÆ.

*Hospes fareptam cernis hic Sidonie
Viduæque Turrim, quæ pium vatem Dei,
Cum premeret urbes aspera vindex fame,
Per quam hospitali peccore exceptit domo:
Cui nihil habebat vas nisi olei paululum,
Præter farinæ pabulum, nil hidria.
Quod cum dedisset hospiti, haud parca manu,
Hoc munus ipsum nutrit totam & domum.
Hujusce natum, dum effet in vivis, alens,
Post luce cassum à morte revocavit statim.
Et quæ parens ante orbitatem luxerat,
Effœda rursus mater est, partu sine.*

Anno 390. Sancti Ephrem discipuli Mesopotamienses, cum Ægyptiorum Monachis contendentes, in immensam excreverant multitudinem; non solum ab Abbe Aone in viam Eliani instituti apprimè ducti; sed etiam ab eodem Edesseno præfato Ephrem eruditè stimulati. Is enim Sanctissimus Diaconus anno 378. defunctus, illos adhortatus in *Parenesi* 41. pag. 415. scripserat » Quid Elias postulavit à vidua? Nonne modicum aquæ » in vase, & buccellam panis, & quidem cum angustia: omne quippe studium ponebat » in bonis, quæ ipsi in cœlo reposita erant. Diligamus igitur & nos vitam Sanctorum, » Fratres charissimi. » Ab eodem scopo vix discedit, dum suos Monachos ad exemplum S. Antonii, Eliam sibi proponentis, revocat.

Nam in Epistola ad Joannem Monachum scripserat, pag. 272. *Cur non oculos dimittimus ad vitam Abbatis Antonii? Et ipsum cuncta ex divina egisse revelatione comperiemus.*

(a) Gregor. Nazianzenus. Idem iamb. 18. num. 64. | (b) Idem Gregor. Carmine 3. pag. 58.

mur.

Anno 392. Sanctus Paphnutius (*c*) Solitarium & Anachoretam inquirens, à quo vitam perfectiorem edoceretur, hæc à S. Onuphrio (*d*) qui in Thebaïde ad Hermopolitanum Monasterium annos septuaginta vixerat, & obiisse creditur circa annum 370. audivit: „Profe-“ fectò vitam beati Patris nostri Eliæ venerabiles Fratres meos audivi frequenter laudare, „qui se in eremo in tanta abstinentia & oratione studuit affligere, ut maximam virtutem „à Deo meruisse accipere, & igneo curru transvectus, Spiritus Sancti dona quæ habue-“ rat, discipulo impartiri, & adhuc longævus senio, mortis pœnam non videre.“

Anno 394. obiisse creditur S. Gregorius Nyssenus Episcopus, qui in Oratione de Baptismo Christi ait: *Elias Carmelum incolebat*; *Clarum autem Mons propter virtutem inhabitan-“tantis, & famâ celebratus . . . . Elias (e) ille, qui de Galaad, sideris instar exorsus est, in horrido squalidoque corpore, caprinis pellibus tectus . . . . Quicunque igitur ad imitatio-“nem generosi in hoc vate animi seipso supra modum hunc attollunt, egentes, pressi, adflicti in montibus, antris, cavernis terræ, quibus denique mundus non est dignus, hi gregatim circa universi hujus caput conspecti, Ecclesiæ gloria fiunt.* Eundem Gregorium jam audivimus superiori num. 6. dicentem: *Eliæ Collegia sese extendisse à mari, cui adhæret Carmelus, ad flumen usque Aethiopiam, ad quod usque mons Galaad protenditur. Aethiopiam au-“tem, Mauritaniam & Lybiam dicebamus superiori numero trigesimo ad annum 326. non lon-“gè distare à deserto Cellularum, quod triginta leucis erat diffitum à regione Sethica, quæ terminus erat montis Nitriæ.*

P A R A G R A P H U S D E C I M U S.

Quinto Seculo Vita Monastica Eliæ Prophetæ memoratur.

XXXII. Anno 402. Eusebius (*f*) Teledani prope Antiochiam Monasterii Abbas, & Juliani Sabæ, de quo mentio facta est anno 360. obiit apud Syros & Mesopotamenses Monachos famâ celebris. Julianus hic, cuius tamquam recenter defuncti laudes effert S. Chrysostomus *Homiliâ 21. in Epistolam ad Ephesios*, Ecclesiam (*g*) & Monasterium construxerat in Monte Sinaï, in quo posteà vixit Sanctus Nilus, necnon Sanctus Joannes Climaclus.

Anno 406. Sanctus Joannes Chrysostomus, (*h*) apud Arabissum exul, plures scripsit litteras Phœnichiæ Monachis, qui Christiana in Religione Gentiles & paganos instruerent. *Scimus autem*, inquit Theodoretus (*i*) *quod magnum quoque Eliam, qui hanc vitam Mo-“naстicam persequebatur, Deus jussit versari in medio impiorum; & secundum Eliam, tan-“topere celebratum Joannem, qui amplectebatur solitudinem, transmisserit ad ripas Jordanis, illuc baptisare jubens & predicare.*

Anno 417. Joannes Cassianus, ad postulationem Castoris, Aptensis Episcopi, suos de Cœnobiorum institutis Libros duodecim scripsit, secundum eam quam viderat Monasteriorum regulam, per Aegyptum & Palæstinam antiquitùs fundatorum, quæ à tempore S. Marci Evangelistæ, ad sua usque ipsius Cassiani tempora perdurabant.

Petit quidem Tillemontius ut suam Cassianus narrationem probet: Verum & hanc probavit narrationem Cassianus ex seniorum testimonio quos audivit in Aegypto ad quam perrexit anno 394. & ibi septem annos permansit, & à discipulis cum Antonii, tum Pachomii superstitibus, tantibusque audivit Antonium & Pachomium non fuisse primarios vitæ Monasticae autores, sed incitatores & tamquam reformatores: audivit ab ipso scriptore vita S. Pachomii, tunc temporis superstite, Monasticae vitæ lineas primas in Veteri Testamento præfiguratas fuisse ab Elia Prophetæ, ab Eliseo, à filiis Prophetarum, prout relatum est superiori num. 3. Tillemontius (*k*) ipse fatetur ex Therapeutis, qui tempore S. Marci Evangelistæ Christianam religionem amplexi sunt, ortos fuisse Ascetas & Monachos: fatetur (*l*) veros Monachos ad exemplum Hierosolymitanæ primorum Ecclesiæ formatos fuisse: fateatur Sinaïtas Monachos à saracenis occisos, S. Antonio antiquiores extitisse, æquè ac S. Palæmonem, Sancti Pachomii præceptorem, qui ab aliis senioribus in eadem vita fuerat instructus. Quam autem continuam habuerint Monasteria successionem, probabilibus ostendimus argumentis usque ad S. Antonii ætatem, & à temporibus S. Antonii usque ad annum 417. quo Cassianus suos scripsisse Libros supponitur.

Anno 420. die 30. Septembbris obiit S. Hieronymus, (*m*) qui inter vitæ Monasticae

(c) Paphnutius apud Rosweydem, pag. 99. & 100.
(d) Tillemont, tom. 10. pag. 49. & 723.
(e) Gregorius Nyssenus, in caput 4. Cantic. vers. 4.
(f) Tillemont, tom. 7. pag. 584. & 585.
(g) Tillemont, ibidem, pag. 583. Ex Theodoreto, in Lib. de vitiis Patrum, cap. 3.
(h) Chrysostomus, tom. 5. Edit. Lugdun. pag. 662.

Tillemont, tom. 21. pag. 304.
(i) Theodoret, in Historia Religiosa, cap. 3. citato:
(k) Tillemont, tom. 2. Histor. Ecclesiast. pag. 1022 & 550.
(l) Idem Tillemontius, tomo 7. pag. 102. 103. 104. & 172. 173. 177.
(m) Hieronymus, in Epist. ad Paulinum 49. olim 134

duces & principes recenseret non solum Paulos, Antonios, Julianos, Hilariones & Macarios; verum etiam Eliam, Eliseum, & filios Prophetarum qui habitabant in agris & solitudinibus, & faciebant sibi tabernacula propè fluenta Jordanis. Imò & addit Terapeutas & Essenos de quibus scripserunt Philo Judæus & Flavius Joseph, tales fuisse, (n) quales nunc Monachi esse nituntur & cupiunt.

Anno 421. Palladius (o) Helenopoli in Bythinia natus, suam scripsisse fertur Historiam Lausiacam. Vitam anteà Monasticam primùm duxerat in Cappadocia, in Monasterio S. Basili, posteà in Amorrhæorum spelunca, sub magistro Sancto Elpidio in monte Luca prope fluenta Jordanis, in Laura Sancti Charitonis. Mansit (p) quoque tres annos in montibus Nitriæ, novem annos in Cellis ad interius desertum constructis. Quibus in locis plurimos inspeximus Elianæ Monastices sectatores floruisse.

Anno 422. Sanctus Zozimus (q) sive Sozimus, funus S. Mariæ Aegyptiacæ curavit. Hic Monachus ab incunabilis anachoreticam annos quiquaginta tres vitam priùs duxerat; cum in Monasterium Palæstinæ perrexit, in quo asceticam exercuit disciplinam, & in severioris abstinentiæ opere factus est probatissimus. Hujus autem juxta Monasterii consuetudinem, Dominicâ Quadragesimæ, unâ die Jordanem transmeavit, vinginti dierum exigens iter; cum in cœlum inspiciens intentis obtutibus, vidi à parte dextrâ, ubi orabat, umbram quasi humani corporis apparentem, &c. De quibus consulendi sunt Heribertus Rosweydus, in *vitis Patrum*, pag. 382. col. 2. lineâ 12. Franciscus Pagi, tomo. 2. *Criticæ in Annales Baronii*, tomo 2. anno 525. numero 10. pag. 526. Claudius Fleury, in *additionibus ad tomum 5. Historiæ Ecclesiastice*, pag. 5. Adrianus Baillet in *Vitis Sanctorum Gallicè editis*, ad diem secundum Aprilis, &c.

Anno 423. adscribitur mors Sanctæ Euphraxiæ seu Euphrasii, Antigoni, Theodosii Junioris Imperatoris consanguinei, filiæ. Hæc virgo, patre defuncto, à matre in Thebaïdem inferiorem ducta est ad Monasterium habens cellulas centum tringinta, quas incolebant Sacræ Moniales, apud quas Euphrasia septennis veste Monachali induita, virtutibus, miraculisque clara, perseveravit ad annum ætatis suæ trigesimum, quo defuncta est. Hujus vitam edidit Heribertus Rosweydus, in *vitis Patrum*, Lib. I. pag. 351.-361. Joannes Bollandus, die 13. Martii, pag. 263. Ludovicus Bulteau, in *Historia Monastica Orientali*, pag. 105. Tillemontius, tom. 10. pag. 725. Eamdem vitam laudavit Sanctus Johannes Damascenus, in *Oratione 3. de Sanctis Imaginibus*, pag. 814. Adrianus autem Baillet, ad 3. diem Martii, Chronologicam Seriem perturbat, Sanctam Euphrasiæ scribens Theodosio Magno natam fuisse anno 380. & circa annum 431. defunctam fuisse.

Anno 427. S. Nilus (r) in monte Sinaï florebat inter Monachos, qui animo cogitantes Eliam, magno studio contendebant, æquum esse arbitrantes, ut quorum incolebant regionem, eorum quoque imitarentur virtutem . . . Porro autem inclitus Elias huc venit fugiens Jezabel; & hanc ille habuit Spelucam, melote corpus induit antiquo majorum indumento. Ejusdem Sancti Nili alterum dedimus textum superiori num. 3.

Anno 428. S. Euthymius (s) Abbas, Lauram construxit, quam anno sequenti Juvenalis, Patriarcha Hierosolymitanus consecravit. Euthymius anno Christi 377. natus Melitenæ, quæ urbs erat Armeniæ ad Euphratem Metropolis; postquam ab Acacio & Synodo tunc ejusdem Ecclesiæ Lectoribus per labores asceticos anteà exercitatus, educatus & eruditus fuisset, atque omnem Ecclesiasticorum graduum Seriem percurrisset, invitus ab Otreio Episcopo, nondum annos novem decim natus, Presbyter Melitenensis Ecclesiæ ordinatur, eique Monasterium urbi vicinum demandatur regendum. Hæc autem idcirco illi demandata est, quod à pueris Monasticæ vitæ amator extitisset. Quadragesimæ tempore, in monte secedere solebat, Eliæ & Joannis philosophiam æmulaturus. Jerosolymam venit anno Christi 405. & Pharan Lauram, olim ab Abbe Charitone fundatam habitavit: & in ea quinque annis transactis cum beato Theotisto, in Curtilam profectus est anno 410. Apud ipsum duo primi discipuli Martinus & Lucas Fratres seculo renunciaverunt, qui Monasterium illic construxerunt circa vicum Metopa dictum. Anno 420. Euthymius venit in solitudinem Ruban juxta mortuum mare: deinde in solitudinem Ziphorum, propè vicum Aristobuliadem ad illas speluncas, quæ olim Davidem exceperant à Saüle infectatum; & loco delectatus Euthymius, illic Monasterium extruxit. Ex locis igitur & conversatione, S. Euthymius Eliæ successor aperte declaratur.

XXXIII. Anno 429. die 7. Aprilis, adversus errores Nestorii Epistolam encycliam scripsit S. Cyrillus, (t) Alexandrinus Patriarcha. Is Theophyli successoris ex Fratre nepos, liberalibus studiis instructus, ab eo jam anteà fuerat missus ad montem Nitriæ, ubi

(n) Idem Hieronymus, in *Epistola ad Eustochium* 18.
olim 22. tom. 4. parte 2. pag. 45. 46.

(o) Tillemont, tom. 11. pag. 501. & 638.

(p) Palladius, in *Hist. Lausiana*, cap. 8. 20. 106. &c.

(q) Papebrochius, tom. 1. Aprilis, pag. 68. num. 7.

Ludovicus Bulteau, in *Historia Monastica Orientali*,
pag. 285.

(r) S. Nilus, in *Historia cœdis Patrum in Sina*; apud Bollandum, die 14. Januarii, tom. 1. pag. 358. num. 21.

(s) Vita S. Euthymii, num. 28. 29. 42. tom. 2. Monumentorum Ecclesiæ Grece, pag. 223. 224. 233. & Analecta Greca, pag. 26. & 31.

(t) Tillemont, tom. 14. pag. 267. & 330.

ubi Scripturarum (*u*) divinarum meditationes & intellectus, atque scientiae divinæ tanta vigebant exercitia, ut singulos penè Monachos credidisses Oratores in divina fuisse sapientia. Cyrillus illic annis quinque in Eremo Sancti Macarii mansit, Scripturarum lectioni intentus sub Serapione præceptore, tanto ediscendi studio accensus, ut sæpè insomnis unâ nocte quatuor Evangelia, Catholicas Epistolas, & eam ad Romanos legeret: cumque felici memoriâ polleret, scripturasque in Ecclesia legere ac interpretari jussit: sicuti refert Severus, Aschmoninæ Episcopus, cuius testimonio utuntur Florus, *tomo 12. Historiæ Ecclesiasticæ, Lib LVIII. num. 30. pag. 390.* Renaudot in *Historia Patriarcharum Alexandrinorum, pag. 106. 108. & 367.* Isaac de Bausobre, Calvinianæ Sectæ Minister, in *Opere Gallicè inscripto: Histoire Critique de Manichée & du Manichéisme, tom. 1. Lib. I. cap. 5. pag. 65. & 66.*

Eo quidem tempore, quo Nitrienses inter Monachos degebat S. Cyrillus, scripsit Commentarios in Micheam Prophetam. Hujus autem Prophetæ caput septimum versu decimo quarto verba interpretans: *Pasce populum tuum in verba tua, gregem hæreditatis tuæ, habitantes solos in medio Carmeli,* ait: » Habitant quidem separatim segregati & electi, » & digressi ab aliis qui sola terrena sapientia, & possessionem temporalem magni faciunt . . . Quam ob rem, tranquillum possidentes animum, . . . venerandam & admiratione dignam vitam agitamus, & seorsim sumus . . . habitamus autem nos solitarii, quasi in saltu & monte: ac saltum quidem abundantem ligno, & bene florentem geminam institutionem, moralem, inquam, & dogmaticam: Montem vero quodam modo, quod in eo excelsum & sublime est. Nihil enim eorum quæ nos philosophamur, & quibus in Ecclesia non injuria suadetur, humile ac depresso est.

Hæc Sancti Cyrilli verba magnam exhibent affinitatem, cum Essenorum doctrina, quorum & Asceteria ipse incolebat, regionem frequentabat, & interpretationes admittebat, ex quibus institutionem moralem hauriebat & dogmaticam; qualem iisdem solitariis adjudicat Philo Judæus. Unde non omnino contemnendi essent ii Scriptores, (*x*) qui Sanctum Cyrrillum analogicè saltem *Carmeli incolam* appellaverunt. Nam & ipse se recenset inter Carmeli Solitarios, de quibus loquitur Micheas Propheta, & annis quinque vixit inter Monachos montis Nitriæ, qui vocatus est *Carmelus campus*.

XXXIV. Anno 434. Lybiā vastantibus Mazicis, S. Arsenius (*y*) Scethicam Solitudinem, quam ab annis quadraginta incolebat, deserere, coactus est, & illam deseruit plorans dicensque: *Perdidit mundus Romam, & Monachi Scethim.* Porro quâ ratione Monachi Scethici, æque ac Nitrienses, & deserti Cellarum pertinerent ad Elianæ Monastices asellas & successores, dictum fuit superiori *num. 31. ad annum. 364. & 370. pag. 13.*

Anno 439. vivere desit Petrus Galata, cuius celebrem habet mentionem Theodoreus, (*z*) & eum recenset inter Monachos prope Antiochiam commorantes, quorum & mentionem fecimus *num. 32. ad annum. 402. pag. 15.*

Anno 440. S. Alexander, Acæmeta cognominatus, obiit. Is Constantinopolitanus origine, cum audiisset in Syria Cœnobia esse Sanctorum Monachorum, quorum præclara & laudabilis esset conversatio, illuc perrexit: cum suum in Monasterio desiderium explevisset quadrennio, salutatis Fratribus, in interiorem solitudinem *Eliæ vatis exemplo* recepsit: inde ad conciliando Chisto gentiles, Rabbulum & ejus socios triginta latrones atque alios convertit. Postea viginti annos præfuit Monasterio trans Euphratem extucto, & quadragesitos in eo Monachos ad virtutem instruxit. Tum peregrinus in solidudine Euphratensi, Antiocheni, Palmyreni, atque variis in Monasteriis quinque annos transagit, quibus expletis venit Constantinopolim, ibique annis aliis quinque absolutis, Monachos Acæmetas instituit & gubernavit. De illo consule Joannem Bollandum, die 15. Jannuarii, Baronium in *Appendice tom. quinti ad annum 436. Tillemontium, tom. 15. pag. 52.*

Anno 444. S. Cyrillus, Alexandrinus Patriarcha, scripsit ad Calosyrium, Arsinoëtam Episcopum, de Monachis montis Calamonis ejusdem Diœceseos, opinantibus & afferentibus mysticam benedictionem nihil ad sanctificationem juvare, si quid ex ea fieret residui, & relinqueretur in alium diem. Ast insaniunt qui hæc afferunt, inquiebat S. Cyrillus (*a*) in sua Epistola: *neque enim alteratur Christus, neque sanctum ejus corpus immutatur: sed benedictionis vis ac vivificans gratia perpetua in ipso existit.* (*aa*)

Calamonis Monasterium à Scethica regione, habitatisque locis remotissimum, opinatur Tillemontius (*b*) eum esse Calami eremum aut Porphyronis cœnobium, quod Cassianus (*c*) *Tom. I.*

(*u*) Ruffinus, *Lib. II. de vitiis Patrum, cap. 21.*

(*x*) Speculum Carmelit. *tom. 2. pag. 142. 143. num. 526. & seqq.*

(*y*) Tillermont, *tom 14. pag. 693.*

(*z*) Theodoret in *Historia Religiosa, cap. 9. & Lib. IV. Histor. Ecclesiast. cap. 28.*

(*a*) Cyrilus Alexandrin. *tom. 6. pag. 365.*

(*aa*) Remigius Ceillier, *de Scriptoribus Ecclesiast. tom. 13. pag. 358. & 403.*

(*b*) Tillemont, *tom. 10. pag. 444. & tom. 14. pag. 663.*

(*c*) Cassian. collat. 3. cap. 5. & collat. 24. cap. 4.

Fleury, *tom. 6. Hist. Ecclesiast. tom. 6. Lib. XXVII. num 1. pag. 263.*

invicit anno 390. Non longè à Calamonis Eremo, & inter Scethiotas. (*d*) Solitarios degabat Joannes *Nanus*, *Colobus*, seu *Curtus* & staturā *Brevis*. (Gallicè *Saint Jean le Nain*) qui ad pœnitentiam convertit S. Paëfiam, cuius equidem pœnitentia unius horæ, refertur Deo fuisse gratior, quam aliorum pœnitentia prolixior, sed non æquè fervens & ardens.

De Altero Calamonis Monasterio propè Jordanem constructo, in quod se contulerunt Sophronius & Joannes Moschus, sermo redibit inferius, *num. 39. ad annum 566.*

Anno 445. die 8. Maii juxta Græcos, die 19. Julii: juxta Latinos obiit in Throë, propè Canopum in inferiori Ægypto, S. Arsenius (*e*) cuius ad obitum lacrymans Abbas Pœmen, sive Pastor Abbas Pambonis in Cellis & Scethica regione, Monachi discipulus exclamavit: *Beatus es, Abba Arseni, qui flevisti temetipsum in seculo isto; Qui enim se in hoc seculo non fleverit, sempiterne plorabit illic.*

Ad eamdem societatem æque ac ad eamdem regionem revocari potest obitus S. Achillæ in solitudinibus Nitriæ & Scethi, S. Arsenio familiaris & celeberrimi, cuius & frequentem reperies mentionem in *vitis Patrum*, apud Heribertum Rosweydem, *pagg. 514. 516. 518. 597. 598. &c.* apud Joannem Cotelerium, in *Monumentis Ecclesiæ Græcæ*, *tom. 1. pag. 388. & seqq.* apud Ludovicum Bulteau, in *Historia Monastica Orientali*, *pag. 136.* apud Claudium Fleury, *tom. 1. 2. Historia Ecclesiastica*, *pag. 5. & seqq.* apud Ludovicum Nanum de Tillemont, *tom. 14. Hist. Eccles.* *pag. 702. 703.* ubi & obitum S. Achillæ assignat anno 450.

Anno 449. obiit S. Isidorus, ideo Pelusiota cognominatus, quia in Monasterio *Lychnos* prope Pelusium vitam Monasticam illic à S. Hilarione (*f*) introductam servavit, pilosâ veste indutus, ad imitationem Eliæ Prophetæ & Joannis Baptistæ; ut ipse notat *Lib. I. Epist. 5.*

Anno 457. Martyrius in monte Nitriæ instructus, & in spelunca postea Lauræ S. Eu-thymii ad vitam Anachoreticam formatus, successit Anastasio Patriarchæ Hierosolymitanæ; prout scribit Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum*, *tom. 3. Maii præfixa*, *pag. 25. num. 105. & 113.*

Anno 460. die primâ Januarii obiit S. Simeon Stylites, orbis terrarum miraculum, appellatus à Theodoreto (*g*) teste coætaneo. Primitus Monasticæ vitæ præceptis Simeon instruc-tus fuerat in Teledano prope Antiochiam coenobio, cuius mentio facta est superiori *num. 32. ad annum 402.* & in quo *Eliæ Prophetæ imitatio* Monachis tenenda proponebatur; adeò ut in ipsa, quam pro matris defunctæ anima effundebat, oratione Simeon diceret: *Domine (h) Deus virtutum, qui Eliam corvis deferentibus escam pavisti, suscipe animam ejus in pace.*

„Simeon Stylita (*i*) mortuus, ejus discipulo Danieli per somnum visus est, qui eum ad columnarem vitam vocaret, columnamque ascendere illi præciperet. His visis, è lectulo consurgens statim, ut visio ipsi declarabat, sic ascendere in columnam constituit, eamdemque vitæ rationem, quam Simeon prius servaverat, inivit: *visus novus Eliseus*, qui „Eliæ sibi exemplum proposuit.

Anno 470. Sancta Euphrosina (*k*) virgo defuncta est. Hæc Alexandriæ nata, suæ anno ætatis decimo octavo, sexum sub habitu virili celans, vitam Monasticam Smaragdus nomine appellata, triginta & octo annos egit in Monasterio Alexandriæ vicino, in quo trecenti quinquaginta duo Fratres commorabantur. Monasteria autem Ægypti ab ultima antiquitate, & à tempore S. Marci Evangelistæ perseverabant, uti probatum est ex testimoniis Philonis Judæi, Socratis, Hieronymi, & Joannis Cassiani. Sanctam Euphrosynam, cuius reliquiæ dicuntur asservari in Parthenone Monialium *Regalis-loci* Gallicè (*l*) *Réau-lieu*, propè Compendium in Gallia, multi cum Sancta Euphraxia, de qua locuti sumus *num. 22. ad annum 423.* perperam confundunt.

Anno eodem 470. die 14. Februarii è vivis excessit S. Auxentius, (*m*) è Perside oriundus, sed in Syria natus. Anno ætatis suæ vigesimo quinto in montem (*n*) *Oxiæ* à Chalcedone dissipitum lapide milliario secessit, in antro profundo pelle oyinâ indutus, *ad imitationem Sancti Joannis-Baptistæ*, manens ad annum usque 451. Deinde in montem altiorem & asperiorcm nomine *Siopam* concendit: in quo intrâ cellulam ligneam inclusus, plures instruxit discipulos & discipulas; quarum duæ primæ, Eleutheria & Cosmia, nobiles; & in aula Sanctæ Pulcheriæ Imperatricis, insignes. Originem dederunt facello & ibi-

(*d*) Idem Tillemont, *tom. 10. pag. 427. 437. & 438.*

(*e*) Idem Tillemont, *tom. 14. pag. 696. & 697. tom. 25. pag. 147. - 170.*

(*f*) Hieronymus, *in vita S. Hilarionis*, *tom. 4. parte 2. pag. 84.*

Cotelier, in *Monumentis Ecclesiæ Græcæ*, *tom. 1. pag. 602.*

Cellier, *de Scriptoribus Ecclesiast.* *tom. 13. pag. 600.*

(*g*) Theodoreto, in *Historia Religiosa*, *cap. 26.*

Evagrius, *Lib. I. Historia Ecclesiastica*, *cap. 13.*

Tillemont, *tom. 15. pag. 357.*

(*h*) Vita S. Simeonis Stylitæ, apud Rosweydem, *pag. 172. col. 2. sub finem.*

(*i*) Vita S. Simeonis Stylitæ, apud Bollandum, *cap. 112. num. 41. die 5. Januarii, tom. 1. pag. 282.*

(*k*) Bollandus, *die undecimæ Februarii*, *pag. 636. Rosweydem, pag. 364.*

(*l*) Tillemont, *tom. 10. pag. 50.*

(*m*) Bollandus, *die 14. Februarii*, *pag. 772.*

(*n*) Baronius, *tom. 6. ad annum 451. num. 117. 118.*

dem fundato Parthenoni Monialium, intrâ quod septuaginta sacræ virgines in eodem monte *Siope* manserunt. Qui mons *Siope* propter vivendi rationem, quam incolæ servabant, appellatus est alter (*o*) *Carmelus*, sicut & ipse Auxentius alter *Elias*.

Anno 473. vivere desit S. Euthymius (*p*) Laurarum in via Hierichuntina & in aliis solitudinibus propè fluenta Jordanis, quas filii Prophetarum incoluerant, fundator. Fuit etiam socius S. Theodisti, Cœnobiorum Palæstinae Fundatoris aut Promotoris. Euthymius porrò ab adolescentia, *Eliæ* & *S. Joannis Philosophiam imitatus*, ut dictum est ad annum 428. Monachorum deinde Archimandrita declaratus est omnium, quia in Diœcesi Hyerofolimitana commorabantur.

Anno 474. die 5. Martii moritur (*q*) S. Gerasimus, qui ex Licia oriundus, postquam in patrio Monasterio præclarè fæse gessisset, ab omnibus fermè Anachoretis de Magni Euthymii coruscante gratia certior factus, hunc in *Rubam* adiit; deinde Lauram; & in medio Lauræ Cœnobium condidit ad ripas Jordanis: plures Solitarios & Anachoretas collegit, & instituit.

Anno 492. (*r*) Salustius, Hyerofolimitanus Patriarcha, communis omnium assensu qui ad se convenerant ex solitudine, statuit ut Monasteriis quæ erant circa sanctam Civitatem, præcessent Sabas & Theodosius; atque hic quidem Cœnobitis qui communiter vivebant, ille verò Anachoretis qui separatim degebant. Unde S. Sabas constitutus est Exarcha Anachoretarum Diœcesis Hyerofolimitanae, Theodosius verò Cœnobiarca illorum Monachorum qui vitam communem agebant.

Anno 493. Salustio defuncto, (*s*) Elias in Patriarcham Hyerofolimitanum electus est. Hic S. Euthymii discipulus, Cellam propè Hyerichuntinam urbem construxerat, & celeberrima ædificaverat Monasteria: sed Patriarcha factus, omni studio contendit, ut circà se congregaret bonos Monachos sanctæ Resurrectionis, circà turrim David dispersos in aliquibus cellis: Monasteriumque construxit ad Episcopatum, & cellas ædificavit ad illos excipiendos, unicuique eorum qui conveniebant, abundè suppeditans necessaria.

P A R A G R A P H U S   U N D E C I M U S.

Sexto Seculo frequens Eliæ Monasticae habetur memoria.

XXXV. In sequentium decursu temporum celeberrima Laurarum fit mentio. *Lauram* distinguunt à Cœnobia, inquit Henricus Valesius, (*t*) eò quòd Laura quidem constat multis cellis longè à se invicem disjunctis: Cœnobium verò uno clauditur muro. In Laura degabant Anachoretæ: in Cœnobia Monachi simul vivebant.

Joannes autem Bollandus, in vita S. Charitonis, ad diem 11. Januarii, pag. 643. Et in Notis ad vitam S. Theodosii, §. 4. num. 18. ibidem pag. 683. animadvertisit nomen Lauræ repetendum esse videri à fluvio *Laura*, qui regioni vicinæ quam præterfluit, & Monasteriis in ea ædificatis nomen dedit. Unde & Cyrillus (*u*) Scytopolitanus in vita S. Quiriaci ait: » Divinus Cyriacus in eam se confert solitudinis partem, in qua Anachoretarum nullus neque manserat, neque pertransierat aliquando. Nominabatur locus ab accolis *Susacim*: in quo & *Sucæ* & *Novæ Lauræ* ambo fluvii, eorum quos novimus maximi & profundissimi, conjunguntur & confluunt.

At verò Glossator (*x*) Epistolæ Antiochi Monachi ad Eustatium Abbatem, notat quòd suo tempore Neoterici Græci *Lauram* dicerent *insignia Monasteria, pro magna hominum copia, quæ devotionis ergo instar multarum aquarum confluunt.*

XXVI. Anno 501. Sanctus Sabas (*y*) ab Elia Hierosolymitano Patriarcha suam ad Lauram *Castelli* revocatus atque restitutus. Is Sanctus tot Laurarum fundator, ortum habuit ad vicum *Mutalascum* in Diœcesi Cæsariensi Cappadocia, anno 439. In omni regula Monastica, quam ibi edocuit Sanctus Basilios ad Elianum institutum efformatum, decem annis exercitatus, Hierosolymæ civitatis desiderio videndæ accensus, anno 457. in Monasterio S. Passarionis, sub Elpidio Abbatे, hyemavit; sed famâ S. Euthymii pervulgata delectatus, ad eum accessit anno 458. Euthymius autem Sabam judicans juniores, ut in Laura admitteretur, in Monasterium ad Theodistum misit: cuius post obitum anno 466. ad S. Euthymium rediit, & in ejus Laura remansit. Euthymio pariter defuncto die 20. Januarii 473. Sabas in Solitudinem secessit anno 474. & annis quinque speluncam propè Tor

(*o*) Bollandus, pag. 777. mensis Februarii.

(*p*) *Analecta Græca*, tom. 1. pag. 13.

(*q*) *Analecta Græca*, tom. 1. pag. 59. 60. & 107.

Evagrius, Lib. I. *Histor. Eccles.* cap. 21.

(*r*) Vita S. Sabæ, cap. 29. in *Monumentis Ecclesiæ Græcae*, tom. 3. pag. 260.

(*s*) S. Sabæ, cap. 31. in *Monumentis Ecclesiæ Græcae*, tom. 3. pag. 262.

(*t*) Valesius, in *Annotationibus ad primum Librum*

Evagrii, cap. 21. pag. 64. col. 2. C.

Tillemont, tomo 16. pag. 79.

{*u*} Cyrilus, in *Analectis Græcis*, pag. 414.

{*x*} Glossator, apud Baronium, tom. 8. ad annum 614; num. 28.

(*y*) Vita S. Sabæ, in *Monumentis Ecclesiæ Græcae*, tom. 3. pag. 222.

Bulteau, in *Hist. Monastica Orientali*, pag. 645.

rentem *Cedron* habitavit ; ubi accitis discipulis centum & quinquaginta , Ecclesiam erexit , quam anno 491. Salustius , Hierosolymitanus Patriarcha , consecravit . Rumore de Sabæ morte sparso ab æmulis , Sabas petiit Jerosolymam ad Eliam Patriarcham , qui eum , ut diximus , ad Lauram *Castelli* remisit anno 501. sed non minus odii passus est à discolis . Hi enim nec illum ejicere , nec præsentem sustinere valentes , turrim quam propè Torrentem *Cedron* ædificaverat , diruerunt , & eremi supellestilia tollentes , in Lauram *Succæ* aufugerunt . At verò ab Aquilino hujus Præfecto , ne hospitum quidem jure admissi , in *Cellas* Lauræ Thecuæ dirutas abierunt .

Anno 502. Monachi præfati discoli , cellis dirutis , alias addiderunt , quæ postea *Novam Lauram* composuerunt . Eorum tamen rebellium Monachorum de salute anxius Sabas , summam pecuniæ ad illos misit , & cellularum dominium eis ab Elia Patriarcha obtinuit , templumque magnificum eis construi curavit , & per hæc beneficia ad mansuetudinem obedientiamque reduxit ; eis anno 503. Abbatem præfecit nomine Joannem , qui primus ipsius discipulorum extiterat .

Anno 518. S. Sabas invisit (z) Eliam Patriarcham , qui in exilium ad *Hæclam* seu *Ailam* , Arabiæ petrosæ Urbem , pulsus fuerat . Cum autem uno die venisset ad congressum , ut consueverat ; cunctabatur ingredi ad ipsum Patriarcham , usque ad medium noctem : tūm verò lacrymosos habens oculos , & acerbè ejulans Elias , » heu ! Pater , inquit » Sabam intuens , hâc horâ mortuus est Imperator Anastasius ; & oportet me quoque de- » cimo die post eum excedere , ut causam nostram agamus ante horribile tribunal . » Et mors quidem Imperatoris statim fuit audita ; deinde etiam vitâ excessit Patriarcha , sicut prædicterat .

Anno eodem 518. ducenti (a) Monachi secundæ Syriæ , quorum viginti quinque Archimandritæ , & eorum primus Alexander Sancti Maronis præfectus , libellum miserunt ad Hormisdam sumnum Pontificem , quem *Caput omnium fidelium* appellant & interpellant , pro fide Catholica tuenda adversus Eutychianos hæreticos : Qui aliis Monachis euntibus ad mandram Sancti Simeonis Styliæ pro causa Ecclesiæ , insidiati sunt in itinere , & ex eis trecentos quinquaginta viros occiderunt .

Anno 519. juxtâ Bollandum , obiit S. Theodosius (b) Cœnobiorum , de quo mentio jam facta est ad annum 492. Hic Theodosius in Cappadocia circâ annum 423. natus , transiit in Palæstinam anno 551. ubi primum se cuidam Recluso Longino instruendum tradidit ; deinde Magistros accepit Martinum & Lucam , qui primi fuerunt S. Euthymii duo discipuli , athletæque in vico Lazariorum inter Ascetas maximè refulerunt , atque Monasterium extruxerunt .

Theodosii famâ pervulgatâ , plures ad eum accurrebant , & eorum causa Lauram efficeri similem cogitabat ei , quæ jam in *Pharan* erat fundata . Sed præfecturam reformidans , in *Rubam* fugit , secus mare mortuum ; in excelsum montem ascendit , ubi annos trincta sine pane vixit , agrestibus herbis & radicibus cum aqua contentus . Tribus primum , sex postea discipulis , & deinde accendentibus quinquaginta , Theodosius Lauram condidit & maximum Monasterium , speciem urbis exhibens ; ut potè in quo non solùm artes ad vitam necessariæ exercebantur , sed & Xenodochia ad infirmos curandos , Ecclesiæ quatuor extabant : una pro Græcis , secunda pro Bassis seu Europæis è Tracia & Mæsia advenientibus , tertia & quarta pro Armenis ; ita verò ut unus quisque Monachorum *Sæcta Evangelia* in sua Ecclesia simul & lingua divinam audirent vocem .

Theodosius magnam habuisse necessitudinem aut analogiam cum Eliano instituto indicatur ex eo quod 1°. In Cappadocia primum accepit initia vitæ Monasticæ à S. Basilio fundatæ . 2°. Vitam imitari satagebat magni (c) Basilii , & ejus sermonum lectione plurimum delectabatur : Sanctus autem Basilius (ut dictum est superius , num. 30. ad annum 379.) ad sublimem Eliam assimilari suæ vitæ institutum satagebat , solitudinemque cum Elia & Joanne-Baptista philosophiam sustinebat . 3°. Theodosius Lauras & Monasteria condidit in Palæstina , prope fluenta Jordanis , ubi habitarunt filii Prophetarum . 4°. Vixit in Rubam , secus mare mortuum , à quo plurimum non distabat Eessenorum habitatio ; ut afferit Caius Plinius super. num. 23. anno 112. citatus , pag. 7.

Anno 524. (d) Palæstinæ Samaritani bello aggressi Christianos , Neapolim cingunt , ubi Tyrannide aslumprâ , sibi Regem coronaverunt Julianum nomine quemdam , suæ gentis hominem . Tunc Episcopum Neapoleos Ammonam S. Sabæ quondam discipulum jugulavere ; quondam vero presbyteros comprehenos atque concisos , unâ cum reliquiis Sanctorum Martyrum frixerunt , multaque hujusmodi atrocitatis perpetrarunt facinora .

Anno

(z) Papebrochius , in *Historia Chronologica Patriarchatum Hierosolymitanorum* , tom. 3. Maii , pag. 25. num. 114.

(a) Tomo 4. Conciliorum , pag. 1461.

Baronius , tomo 6. anno 517. num. 29.

Fleury , tom. 7. Lib. XXX. num. 32. pag. 214.

(b) Vita S. Theodosii , apud Bolland. die 11. Januarii .

Bulteau , pag. 680.

Fleury , tom. 7. Lib. XXX. num. 25. pag. 49. & seqq. *Analecta Græca* , pag. 16. 17. 24. 25. 34.

(c) Vita S. Theodosii , citata apud Bollandum , cap. 9. num. 39. pag. 672.

(d) Vita S. Sabæ , cap. 70. in *Monumentis Ecclesiæ Græca* , tom. 3. pag. 332.

Anno 525. Monasterium (e) Eunuchorum in regione Hierosolymitana conditum est hâc occasione. Julianâ videlicet patriciâ defunctâ in urbe Constantinopolitana, relictis ingentibus pecuniæ summis, Eunuchi ejus venerunt Hierosolymam, & ad Sanctum Sabam in magnam Lauram perrexerunt, cum multa quam ferebant pecunia, rogabantque illum in Cœnobio ut accenserentur. Quapropter ad Monasterium S. Theodoſii dimitti sunt in quo vitam edočti Monasticam, rogaverunt Petrum Patriarcham, ut daret ipsis locum ad servandam quietem idoneam. Archiepiscopus accersivit Alexandrum, præpositum Monasteriorum Eliæ Patriarchæ, circâ Hyerichuntem fundatorum, suasitque illi ut ad paucos dies admitteret illos incolas. Quibus equidem Alexander divisit Monasteria, atque ab eodem tempore divisum *Monasterium Eunuchorum*, appellationem accepit.

Anno 528. Sanctum Sabam, (f) tametli annos nonaginta natum hortati sunt Petrus, Hyerosolymitanus Patriarcha, & ejus comprovinciales Episcopi, ut Constantinopolim proficeretur, Justinianum Imperatorem precaturus de tributorum Palæstinæ remissione. Accurrens obviam Imperator, reverenter salutavit Sabam, & cum gaudio atque lacrymis caput ejus deosculatus est; tum ab eo acceptâ benedictione, de illius manu suscepit libellum supplicem Palæstinorum Episcoporum, & quæcumque Sabas petiit, absque mora concessit: multum quoque adhibuit studium in exequendo quarto senis postulatu. Nam Hyerosolymam misit Theodorum quemdam, machinarium & architectum, qui novam B. Virginis Mariæ Ecclesiam ædificaret, atque tractatoribus Palæstinæ præcipit, ut aurum ad edificium absolvendum subministrarent necessarium. Ad quintum Sabæ postulatum Imperator constitutionem effecit, quâ mille aureos ex Palestina tributis dari juberet Abbat Sabæ in *Castræ* constitutionem, necnon tribui præsidium militare, quod ex publica pecunia aleretur, & ejusdem Sabæ Monasteria custodiret.

Anno 529. S. Euthymius (g) Cœnobiarcha, obiit, si Papebrochii computationem admittes. Petrus autem Patriarcha intellectâ Euthymii morte, cum aliis quibusdam aliarum civitatum Episcopis, festinavit ad Monasterium, ut exequias celebraret.

Eodem anno S. Sabas (h) Scytopolim venit, hospitatus apud parentes Cyrilli, qui vitam ejus & vitam S. Euthymii scripsit. Is Cyrillus à S. Saba benedictionem petiit & obtinuit, dicente patri ejusdem Cyrilli: *Hic puer à præsenti tempore discipulus meus est, parvum solitudinis filius.* Annos tamen tredecim Cyrus prius transegit, quam Hyerosolymam peteret, & ex matris mandato, Joannis Silentarii disciplinæ sese committeret, qui eum in Monasterium S. Euthymii prius misit, ubi à Leontio (i) Præfecto, inter Monachos cooptatus fuit.

Anno 531. die 5. Decembris moritur S. Sabas, (k) anno ætatis suæ nonagesimo quarto. In Palæstinam venerat annos natus decem & octo, manserat in cœnobia annis septemdecem: in variis solitudinibus & in magna Laura annos egit quinquaginta novem. Composuit *Typicum* seu *Rituale*, in quo tamquam in Indice notaverat primis tantum verbis ea festa quæ celebranda occurserent, & hymnos ac alia officia, quæ festis his diebus essent recitanda. Morti proximus, (l) in propria decumbens turricula, convocatis Lauræ Patribus, dedit illis quemdam præpositum, Berytum genere appellatione *Melitam*; adhortatus eum, ut *Constitutiones* suis Monasteriis traditas inviolatas servaret, quas ei scriptas tribuit.

XXXVI. Anno 535. Justiniano Imperatore, floruisse dicitur Cosmas Egyptius, cognome *Indicopleustes*; quia primùm mercator, negotiationis & quæstûs causâ, Aethiopiam, Indiam, Orientalesque alias regiones peragravit, & Monachale institutum dein amplexus, multa scripsit, quorum nonnulla edi curavit Dominus R. P. Bernardus de Montfaucon, in secunda Græcorum Patrum collectione.

Paginâ 229. Lib. V. Cosmas commemorat melotem, per quam Elias Eliseo discipulo suo duplia dona concessit. *Lib. II. de Mundo*, pag. 242. Cosmas recenset quendam negotiatorem *Menam* dictum; qui, postquam in Raithu Monachus factus est, paulò post è vivis excessit.

Ipse autem Cosmas vixit inter Monachos Aegyptios eorum successores, quos S. Antonius in magni Eliæ instituto suam ipsorum vitam quasi in speculo ediscere docuerat. 2º. Teste S. Gregorio Nysseno, *Eliæ collegia obtinuerunt, & sese extenderunt à mari, cui adhæret Carmelus, ad flumen usque Aethiopiam, ad quod usque mons Galaad protenditur.*

3º. Anonymus auctor vitæ Sanctorum Barlaam & Josaphat, cap. 12. afferit in Indiis existisse magni Eliæ, atque Elisei, necnon & Sancti Joannis-Baptistæ instituti æmulatores, quorum & S. Hieronymus (m) mentionem habet dicens: » Quid referamus Armenios,

Tom. I.

f

(e) In eadem S. Sabæ vita, cap. ibidem, paginâ edem 339.

(f) Ibidem, cap. 31. pag. 262. cap. 70. pag. 340. & seqq.

(g) Papebrochius, in *Historia Chronologica* citata, pag. 27. num. 120.

(h) Vita S. Sabæ, cap. 75. eodem, tom. 3. pag. 350.

(i) Ibidem, cap. 135. in *Monumentis Ecclesiæ Græcæ*, tom. 2. pag. 315.

(k) Vita S. Sabæ, cap. 77. tom. 3. pag. 354. & cap. 88. pag. 371.

(l) Ibidem, cap. 76. pag. 353.

(m) Hieronymus, in *Epist. 44. aliâs 17. ad Marcellam de sanctis locis*, tom. 4. parte 2. pag. 551.

» quid Persas , quid Indiae & Aethiopiæ populos , ipsamque juxta Aegyptum fertilem Monachorum , Pontum & Cappadociam , Syriam Cœlen & Mesopotamiam , cunctaque Orientis examina ? Vox quidem dissona , sed una religio . Tot penè psallentium chori , quo gentium diversitates . » 4° . In Raithu non longè à monte Sinaï florebant ii Monachi , quos Sanctus Nilus revocabat ad imitationem & exemplum Eliæ , qui montem Carmelum incoluit . Elianæ igitur successionis in testem frustrâ non adducetur Cosmas Aegyptius ; à quo etiam discimus persecutionem , quam circâ annum 522 . suscitavit Indiarum Tyrannus Dhou NAOVAS , adversus Homeritas seu Christianos ; quorum Sacerdotes Monachos & virgines in fossas & fornaces ignitas injici fecit .

Eamdem persecutionem referunt Claudius Fleury , tom . 7 . Hist . Ecclesiast . Lib . XXXI . num . 60 . pag . 272 . Bartholomæus d'Herbelot , in Bibliotheca Orientali , pag . 465 . Ludovicus Bulteau , in Historia Monastica Orientali , pag . 692 . &c .

XXXVII . Anno 536 . Agapeto Romano Pontifici , in Urbe Constantinopolitana tunc temporis immoranti , Libellum supplicem obtulerunt Monachi cum hujus Regiæ civitatis , tum & Hyerosolymorum , qui illic aderant . Inter eos subscripterunt (n) Silas , Presbyter & Prior Monasterii Eliæ ; Jacobus , Presbyter & Archimandrita Monasterii Abi- bi Syrus ; Domitianus , Presbyter & Archimandrita Monasterii Martyrii qui sunt in Eremo Sandæ civitatis ; Cassianus Presbyter Lauræ beati Sabæ ; Dominicus , Presbyter & Prior Monasterii de Turribus Jordanis ; Thomas , presbyter Montis Sinaï , & Legatus Ecclesiæ Pharan & Lauræ Raithu .

Anno 537 . obiisse fertur (o) Cassianus , cuius mentio mox facta . Hunc enim mortuo S . Saba , Patres qui in maxima Laura relicti fuerant , ex sententia Petri Patriarchæ , præposuerunt Abbatem , qui eo tempore Sucæ congregationem gubernabat , virum à teneris unguis Monachum , à S . Saba eruditum , qui Presbyter fuerat maximæ Lauræ , & annos octo Lauram Sucæ rexerat . Gregis autem Sancti Sabæ pastor dormit & requievit post obitum Sancti Senis , anno decimo sexto .

Anno 542 . S . Euthycius , (p) ex regione Phrygium , natus in villa Theii seu Amasiæ , amplectens re atque habitu ac sermone Philosophiam illam , quam ex utero matris adamaverat , imitatus est Eliam Thesbitem , atque Joannem-Baptistam , qui Asceticam vitam imitari valentibus ostendentes , solitudinem primi coluerunt . Ast quamquam non desertum , non Carmelum habitavit , sed Amasiorum Metropolim elegit , ubi desiderio suo faceret satis , & Monasterium ibi construxit .

Anno 545 . Patres maximæ Lauræ S . Sabæ præpositum designarunt Abbatem (q) Cononem , virum Monasticis virtutibus , rectisque dogmatibus celebrem , qui post mortem ejusdem Sancti Sabæ venerat ad Sacra loca adoranda , & in præfatam maximam Lauram à Deo fuerat adductus ; ubi cunctos Patres temperamento Spiritualis intelligentiae ac discretionis ædificavit . Præterea , Neolauritas Origenistas ejecit , & Orthodoxos Sabaitas per regionem dispersos undique congregavit , imminutumque Sancti Sabæ gregem ad paucos redactum auxit , & illustriorem effecit .

Anno 546 . (r) Origenistæ Neolauritæ , seu Novæ Lauræ Monachi , dirum adversus Sabaitas , sive Catholicos maximæ Lauræ S . Sabæ Monachos bellum & schisma moverunt , & eos fatigaverunt . At verò post quintam Synodum Constantinopolitanam , Justinianus Imperator Hyerosolymam cum misisset ea , quæ in hac Synodo fuerant gesta , & ab omnibus Episcopis Palestinæ manu oreque confirmata , ii Neolauritæ Monachi à communione Catholica segregari coeperunt . Nam Eustochius (s) Patriarcha , diversis modis eos aggressus , & octo per menses admonitione ac hortatione usus , adhibitisque Imperatoriis iussiōnibus , sed frustrâ ; per Anastasium Ducem , omnes à Nova Laura illos ejecit , proculamandavit , tamquam communem perniciem hominum .

Anno 547 . novam Lauram cum nollet Eustochius (t) relinquere , centum viginti Monachos collegit ; sexaginta nimilum è maxima Laura , ex quibus Joannem quemdam , qui Scholarius fuerat , præpositum in ea ordinavit & constituit ; alios verò sexaginta è reliquis Eremi orthodoxis Monasteriis , quorum unus erat ipse Cyrilus Scythopolitanus , de quo mentionem habuimus ad annum 529 . & quem Patres maximæ Lauræ de sententia & permissione Sancti Joannis Silentarii , è Monasterio Sancti Euthymii evocaverunt .

Anno 554 . Paramonus , S . Cyriaci (u) discipulus , in solitudine , quæ jacet inter Sufacim & Lauram Sucæ , nonaginta stadiis distantem , in Spelæo inter myricas agrestes sito , reperiit quamdam Sanctam pœnitentem , nomine Mariam , quæ Psaltria cum anteā fuisse .

(n) Tom . 5 . Conciliorum , pag . 22 . 34 . & 250 .
Fleury , tom . 7 . Hist . Ecclesiast . Lib . XXXII . num . 34 . pag . 381 .

(o) Vita S . Sabæ , cap . 88 . pag . 371 .

(p) Acta Sanctorum , die Aprilis , tom . 1 . pag . 155 .
num . 14 . & seqq .

Ceillier , tom . 16 . de Scriptor . Ecclesiasticis , pag . 628 .

(q) Vita S . Sabæ , cap . 89 . pag . 371 .

(r) Ibidem , cap . 60 . pag . 375 .

Concilium Nicœnum secundum , Art . 2 . tom . 7 . pag . 83 :
Baronius , tom . 7 . ad annum 532 . num . 9 .

Fleury , tom . 7 . Lib . XXXIII . num . 20 . & 53 . pag .

432 . & seqq .

(s) Papebrochius , in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymit . tom . 3 . Maii , pag . 28 . num . 125 .

(t) Vita S . Sabæ , cap . 90 . citato , pag . 375 .

(u) Vita S . Cyriaci , in Analectis Græcis , pag . 223 .

multis occasionem præbuerat delinquendi: sed illic post defunctam in *Sucæ Lauram* trans-tulerunt, & quæ de more fiunt ad sepulturam, domum ei fecerunt sepulchrum Monachi, reliquiis in spelunca ipfa depositis.

Anno 557. S. Cyriacus (*x*) in Spelæo S. Charitonis, annos septem & centum natus oœ-cubuit. Is in Græcia ortus Corinthi anno 448. Jerosolymam venerat, & ad Lauram S. Euthymii accesserat anno 467. qui eum ad Gerasimum dimiserat propè Jordanem. De-functo S. Gerasimo anno 474. Cyriacus in Lauram S. Euthymii rediit, in qua ab Elia Præfecto benignè acceptus est. Divisione autem inter Fratres orta, recessit anno 484. in *Sucæ Lauram*: in qua variis ministeriis præclarè gestis, anno ætatis suæ quadragesimo, ad presbyteratū honorem provehitur, deinde sacerorum Vasorum custodiam & Ecclesiæ curam decem & octo annos gessit. Dein in Eremum *Natupha* secessit, in qua quinque annis mansit, unde abiit in Lauram *Sufacim*, ubi annis septem transactis, in Lauram *Sucæ* avenit; & indè in Cella S. Charitonis annos quinque transegit, ubi ne tantillum quidem de statio-ne ad divinos hymnos, & ministerio eorum qui ad ipsum accedebant, remittebat, etiam in gravissima senectute sua.

Anno 558. S. Joannem Silentiarium, qui Lauræ suæ custodem diu tenuit Leonem, obiisse credit Baronius; (*y*) cum existiment alii eum fato functum fuisse anno 548. ætatis suæ nonagesimo nono expleto. In Armenia Joannes natus Nicopoli anno 450. die 8. Januarii, Episcopus Colonensis ordinatus fuerat anno 481. Episcopatu abdicto, Jerosolymam petit anno 491. & in Lauram S. Sabæ, ocultatâ dignitate ingressus, eremiticam anno sequenti vitam amplexus est. Absente autem aliquot annis Sancto Saba, Joannes in solitudinem *Rubaæ* secessit, in qua quinquennio mansit. Sanctus Sabas Constantinopoli reversus, non ægrè suasit Joanni, ut in suam priorem Lauram rediret, in qua quadraginta & amplius annos peregit.

Anno 559. Jacobus Eremita (*z*) florebat propè oppidum Porphyronem, in loco Solitario, non procul à monte Carmelo: & ideo in Opere Gallicè inscripto: *Martyrologe Universel*, vocatur à Claudio Chastelain, *Jacques du Carmel*. Hujus autem Jacobi vita celebris adeò affulgebat ore omnium, ut è viginti aut triginta Monasteriis, Clerici atque Monachi accurrerent, ab eo benedictionem accepturi: Quorum quidem Monasterium plurimum in Carmeli vicinia, aut ad ejus radices extitisse notat & animadvertisit Joannes Bollandus, in Notis ad vitam S. Cyrilli, die 28. Januarii, §. 2. num. 14.

Anno 560. Isaac Anachoreta Syrus, Acephalorum hæresim fugiens, Italiam transit, ubi propè Spoletum in Umbria, fundato Monasterio, vixit saltem usque ad tempora penè Gothorum extrema, id est ad annum 552. quo Totilas Ostrogothorum in Italia regnavit. Hic Abbas Isaac *Lib de contemptu mundi*, cap. 18. Monachis imitandum proponit *Eliam Zelotem*, qui cum zelaret pro legi Dei, in jejunii armatura reducebat ad memoriam possessoris sui mandata Spiritus Sancti.

Hæc verba sat ostendunt Isaacum pro Elianæ Monastices traditione testem: Ast insuper Syrus erat: Syri autem inquit Sozomenus, (*a*) contendebant cum Agyptiorum Monachis, quos S. Antonius (*b*) in magni Eliæ instituto suam ipsarum vitam quasi in speculo ediscere docuerat.

Idem Abbas Isaac, sollicitus suæ paupertatis custos, (*c*) fortē sententiam tenebat ad exemplum Eliæ, dicens: *Monachus, qui in terra possessiones querit, Monachus non erit*. Quam quidem sententiam adducunt, ad commendandum pauperum Monachorum Itatum, S. Gregorius Magnus, Sanctus Thomas (*d*) & S. Bonaventura: (*e*) Enim verò, *Quid Eliæ pauperius, inquietabat Chrysostomus?* (*f*) Sed propter eò omnes divites vincebat, quoniam pauper hic erat. Ipsam verò paupertatem ex mentis opulentia elegit. Idcirco Rex Achab, pauperis indigebat, & verbis nihil plusquam melotem habentis inhiabat, qui tantum habebat auri: adeò splendidior trabea erat melote, & regalibus aulis justi spelunca.

Abbatis Isaaci successores in Monte-Lucano, prope Spoletum, etiamnum perseverare testatur Bernardus de Montfaucon, suo in *Diaro Italico*, cap. 26. pag. 373. Qui & ejus Operum catalogum assignat in *Bibliotheca Bibliothecarum Mff.* tom. 1. pag. 268. col. 1. B. necnon Casimirus Oudin, tom. 1. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1401.

Anno 561. vivebat Joannes in Chusibæ Laura, à Monasterio S. Euthymii duodecim mil-lenis passibus distata, in extremitate vallis ad Septentrionalem partem viæ publicæ, quæ Hierosolymis dicit Hyericuntem. Hic Monachus vitam asceticam ab omni materia se-cretam exercens, Cæsariensis Episcopus ordinatus est, teste Joanne Moscho, in *Prato spirituali*, cap. 24. & 25.

(*x*) Ibidem, pag. 202. & seqq.

(*y*) Baronius, tomo 7. anno 538.

(*z*) Surius 28. Januarii.

Papebrochius, in *Historia Chronologica* citata, pag. 30. num. 132.

Speculum Carmelit. tom. 2. pag. 164. num. 184.

(*a*) Sozomenus, Lib. VI. Hist. Ecclesiast. cap. 33.

(*b*) Athanas. in vita S. Antonii, num. 7. pag. 802.

(*c*) S. Gregorius, Lib. III. Dialogorum. cap. 13: & 14.

(*d*) S. Th. in *Opusculo* 17. capp. 6. 14. 15. & 16.

(*e*) S. Bonaventura, in *Opusculo* 19. cap. 6.

(*f*) Chrysostomus, *Hemil. 2. ad Populum Antioche-*

num, sub finem.

Chosibæ autem Monasterium seculo duodecimo in admiratione perstittiſſe asſeverat, Joannes Phocas. » Namque, *inquit*, speluncarum ipſa foramina Monachorum ſunt cellæ, » & Templum ipsum & cæmeterium in petræ. ſciflura excavantur, adeò ſolis calore deuſ- » ta, ut ex ſaxis illis ad modum pyramidum ignis lingulæ exilire conſpiciantur; aquaque » Monachorum potui congeſta talis ſit, qualem è stagno hauries, cum ſol æſtate mediā » laculus inſiſtens, eos ignitis radiis æſtuque ferventissimo incendit. In hoc Monasterio di- » verloſ ſanctitate conſpicuoſ viros in viſimmo: inter eos unum ſigniferum, coram cum Deo » colloquentem, cui *Luca Senis* nomen eſt.

Anno 562. Abbas Zofimus (*h*) Ciliſ florebat in Monte Sina; à quo Sanctus Doro- theus (*i*) plurimas ſalutares ſententias ſe accepiffe teſtatur, & inter eas hanc reſert. » Ad- » huſ in animo noſtro vigent mundi blanditiæ, adhuc in nobis ipſius affectum abſcondi- » muſ . . . ſi forte fabrile aliquod instrumentum pulchrum fuerit, immodicè illo affi- » ciuſ & ut dixit Abbas Zofimus, permittimus ut illud instrumentum fiat nobis loco » centenarii.

Zozimus hic Ciliſ non idem eſt aque Abbas alter Zofimus (*k*) ex Phœnicio, quæ ma- ritima dicitur, ortus. Patriam iſte habuit *Sindem vicum*, ab urbe Tyro viginti ferè ſtadiis diſtantem. Vir tum ciborum abſtinentiā & uſu ciborum, tum aliis virtutibus tam illuſtris, ut non modò ea quæ futura erant prævideret, verum etiam ab omni animi perturbatio- ne liber eſſet per Dei gratiam.

XXXVIII. Anno 563. Sanctus Dorotheus in Monasterio Sancti Seridi jam dudum inſtructus prope Gazam & Majumam extrui curavit Monasterium, in quo S. Dositheum ipſe inſtruxit diſcipulum, quem inſirmum & ægrotantem adhortans, dicebat: *Dei memor eſto, eumque tibi præſentem conſidera.* Hac autem Dei præſentis recordatione uti ſolebat magnus Antonius, ſuam exemplum Eliæ vitam efformans, ut animadvertit Sanctus Atha- naſius. (*l*)

Unde Sanctum Dorotheum inter Eliani instituti ſequaces annumerans Joannes Bollan- dus, anno 1656. die 16. Novembriſ ad Priorem Carmelitarum Mechliniensem ſcribebat: » Reverende in Christo Pater, veni nudius tertius vefperi huc Antuerpiā. Unum rogo, » ut ſi Reverentia veſtra habeat tertium tomum R. Patris Lezanæ, eum mihi uſque in diem » craſtinum commodèt. Ego craſtino die ipſe referam, vel certe referam, vel certe re- » mittam. Eſt mihi nunc ſub prælo vita S. Dosithei; quem uti Sanctum Dorotheum ejus » magiſtrum habeo uifile Ordinis veſtri in ditione Gazeſi in Paleariſtina.

Idem Bollandus, in *Commentario ad vitam Sandi Dosithei*, quam die 13. Februarii, tom. 3. edidit Antuerpiæ, anno 1658. ad idem propositum ſcripsit: » Miror Joannem- » Baptiſtam de Lezana, accuratiſſimum Scriptorem Annalium Ordinis Carmelitici, nec » quinto nec ſexto Seculo, Barnaſuphi, Siridi, Dorothei, & Dosithei meminiſſe: cum » utrumque Zofimum alioſque quām plurimos commemoret ſui instituti profeffores, & » magni Eliæ imitatores: Quod de Dositheo ſociiſque potiori jure afferere poterat.

De illis Sanctis forte Lezana tacuit; vel quia Dorothei opera præ manibus non habuit: vel quia clarè diſtinguere non valuit variouſ nomine Dorotheos, quales ſunt:

DOROTHEUS, Antiochenus preſbyter, anno 304. de quo tracbat Tillemontius, tom. 5. pag. 155. & 657. neſnon Caſimirus Oudin, tom. 1. pag. 1378.

DOROTHEUS, Sacrarum Monialium, anno 330. in Anthribe, Diocēſeos Alexandrinæ civitate Director, de quo agunt Palladius, in *Hiftoria Laufiaca*, cap. 36. & Tillemontius, tom. 11. pag. 519. & tom. 14. pag. 247.

DOROTHEUS, S. Siridi & Barnaſuphi diſcipulus ab anno forſan 501. de quo loquitur domnus Remigius Ceillier, tom. 16. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 603.

DOROTHEUS, Eutychetis fautor, quem Marcianus Imperator anno 451. in exilium mi- ſit; uti referunt Tillemontius tom. 15. pag. 437. 613. 669. 672. Remigius Ceillier, tom. 14. pag. 667. 668.

DOROTHEUS, Alexandrinus Monachus, quem Anastasius Imperator ad iſulam Oaſim exulem fecit, anno 510. de quo Tillemontius, tom. 16. pag. 686. Ceillier, tom. 16. pag. 193. Bulteau, in *Hiftoria Monastica Orientali*, pag. 660.

DOROTHEUS, Arianorum Constantinopolitanorum Epifcopus, anno 407. defunctus, de quo Socrates, *Lib. VII. cap. 6.* Tillemontius, tom. 12. pag. 420.

DOROTHEUS, Neocæſariensis Epifcopus, qui anno 449. Ephesino Latrocinio per Lega- toſ interfuit; ſicuti refert Tillemontius, tom. 15. pag. 676. 678.

DOROTHEUS, Ancyranus Epifcopus Catholicus, anno 536. de quo Tillemontius, tom. 16. pag. 728.

DOROTHEUS,

(g) Joannes Phocas, in *itinerario de locis Sacris num. 19.*

(k) Evagrius, *Lib. IV. Hiftor. Eccles. cap. 7. pag. 483.*

(h) Moſchus, in *Prato Spirituali*, cap. 123. & 124.

Moſchus, in *Prato Spirituali*, cap. 40.

(i) Dorotheus, *Doctrinæ 1. 2. & 8. tom. 11.*

Bulteau, in *Hiftoria Monastica Orientali*, pag. 705.

Biblioth. Patrum, pag. 762. 764. 784. & 797. Edit. Paris. 1644.

(l) S. Athanasius, in *vita S. Antonii*, num. 7.

(m) Vide *Speculum Carmelit.* tom. 1. pag. 840. num.

2908. & tom. 2. pag. 853. 2907.

DOROTHEUS, Tyrius Episcopus, qui consuluit Leonem Imperatorem de Concilio Chalcedonensi anno 451. de illo agit Tillemontius, *tom. 15. pag. 678. 798.*

DOROTHEUS, Palæstinæ Præfectus, qui Acephalos ejicit anno 452. De illo mentionem habet Tillemontius, *tom. 15. pagg. 735. 736. 741. 755.*

DOROTHEUS, Marciopolitanus Episcopus, Nestorianorum fautor anno 434. de quo Tillemontius, *tom. 14. pag. 573. Fleury, tom. 6. pag. 212. 498.*

DOROTHEUS, Anachoretarum præfectus circa annum 646. de quo Remigius Ceillier, *tom. 16. pag. 602. Casimirus Oudin, tom. 1. pag. 1630. 1634. 1635.*

DOROTHEUS, Pont-Euxinus, Monachorum Abbas seculo decimo : uti videre est apud Adrianum Baillet, die 9. Septembris.

XXXIX. Anno 566. Antonius Abbas, Monasterium Eliotarum condidit propè Hierosolymam, in quo Joannes Moschus annos decem versatus est, totidemque annos (*n*) Cyriacus Abbas, qui Lauram Calamonis incoluit : ubi duos Libros Nestorianâ hæresi infec-tos detexit, & eos igni tradi curavit ab Isycho, presbytero Hierosolymitanæ Ecclesiae. Laura hæc Calamonis distingueenda est à Monasterio Calamonis, de quo mentio facta est superiori num. 35. *ad annum 444. pag. 18.*

Anno 570. Vivebat Joannes ideo Sabaita dictus ; quia Lauram S. Sabæ suæ annis ætatis extremis incoluit. In Bythinia ad montem Latrum, (*o*) in Monasterio sub disciplina cuiusdam senis duri & asperi novem annos asceticam duxit vitam, tum Achatius sive Aca-cius nomine appellatus. Dein in Ponti Monasterium recessit, annos tredecim ibi personam *Stulti* simulans : posteà in Palæstinam adveniens, Antiochus nomine Lauram S. Sabæ ha-bitavit ; ubi à S. Joanne Climaco (*p*) frequentatus, nonnullas vitæ suæ circumstantias ei retulit.

Anno 580. florebat Joannes Byzantinus, S. Theodosii Cœnobiarçæ discipulus ; qui ex primo Scholarij ordine (Gallicè , Capitaine des Gardes du Corps de l'Empereur) vi-tam elegerat Monasticam. Eam autem vivendi rationem postquam exercislet in maxi-ma Laura S. Sabæ, Cœnobium construxit in Turri, quam anno 458. Eudoxia Augusta, Theodosii Imperatoris conjux, triginta stadiis distantem à Laura S. Euthymii construi curaverat. Præfatum autem Cœnobium Scholarium dictum est à Joanne Scholario, qui & illud ædificavit, & annis triginta rexit & incoluit. Scholares enim dicebantur Milites, qui ad Imperatoris custodiæ eligebantur magnoperè distincti.

Anno 582. S. Euthycius, Constantinopolitanus Patriarcha, obiit. Ab eo fundatum fuisse anno 542. Monasterium in Amasæorum Metropoli, postquam ipse jam ab ineunte ætate, ad imitationem Eliæ & Joannis-Baptistæ, vixerat, ut animadvertissem ad annum 542. Non hujus autem solius Monasterii, verùm ex mandato sui Episcopi provinciam admisit Totius Monachalis ordinis in ea Metropoli gubernandi ; ex eoque munere Catholicus seu Generalis appellatus est anno 552. Constantinopolitanus eligitur Patriarcha : anno 556. in exilium pel-litur à Justiniano Imperatore, hæresim Aphthordocitarum seu Incorruptibilium profitente : revocatur anno 566. à Justino Imperatore. Constantinopoli moritur anno 582.

Anno 583. Eutychi Patriarchæ panegyrim recitavit Eustathius, presbyter familiaris do-mesticus, qui cum eo in exilium profectus, atque inde reversus, ab ejus latere nunquam discessit, anosque, menses, dies & horas illius vitæ accurate descripsit.

Anno 584. deceperat à duobus annis Cosmas, Lauræ Pharan Abbas, dum Antiochiæ degeret. Hic vir singularis religionis & fidei, Catholicorumque dogmatum valde tenax & zelator, atque divinis in scripturis non parùm instructus, dicere solebat Monachis eum visitantibus : Cum inveneris aliquid ex opusculis Sandi Athanasii, nec habueris chartas ad scribendum, in vestimentis illud scribe.

Sanctum autem Athanasium fuisse Monastices Elianæ locupletissimum testem, probant ejus testimonia sèpiùs allata. Præterea, Lauram Pharan jam pridem fuisse celebrem, sex milliaribus ab Hierosolyma distantem, probant monumenta quæ descripsimus ex vita Sanc-torum Charitonis, Euthymii, Sabæ, Cyriaci & aliorum Anachoretarum qui laudantur in Monumentis Ecclesiæ Græcæ apud Joannem Cotelerium, *tom. 2. pag. 209. 210. 232.* necnon apud Joannem Moschum, in *Prato spirituali*, cap. 40. &c.

Eodem in cœnobio obierat anno 570. die 1. Julii Simeon Salus, de quo illustrem ha-bet memoriam Evagrius, *Lib. IV. Histor. Ecclesiast. cap. 34.* Hic Simeon, Emissæ in Syria natus, ab adolescentia vitam Asceticam ducens in Monasterio Chusibæ admirabili, de quo mentio facta est ad annum 561. *Stultus* videri voluit propter Christum, ut majori sapientiæ dote, atque certiori gratiæ divinæ abundaret dono. Deinde annos non paucos in columnæ intrâ ejusdem Monasterii septum egit.

Anno 590. Nicolaus (*q*) Abbas in Palæstina circà fluvium Arnonem celebrabatur, qui Tom. I.

(*n*) Pratum Spirituale, cap. 46.
(*o*) Baronius, tom. 10. ad annum 956. num. 8.
Bulteau, in vita Monastica Orientali, pag. 795.

(*p*) Joannes Climacus gradu 4. num. 109;

(*q*) Pratum Spirituale, cap. 155. & 112;

seipsum Saracenis tribus obtulit pro liberatione cujusdam adolescentis, quem illis ruenentibus miraculosè liberavit. Ast alter Abbas Cappadox nomine Leo, non tantummodo se obtulit, sed etiam seipsum dedit, & mortem passus est pro redemptione trium aliorum Monachorum.

Unde S. Joannes Climacus (*r*) suos Monachos instruens dicebat: » Nemo præceptis » Evangelicis impossibilitatem querulus objiciat. Sunt enim animæ, quæ plus quam præ- » ceptum fuerit illis per Evangelium, fecerunt. Persuadebit tibi id penitus is, qui plus- » quam seipsum proximum dilexit, ac pro eo animam posuit, & cum imperium Dei de » hoc non accepisset.

* Anno 593. Barsanuphius Ægyptius vitam ceu carnis expertem in cella Monasterii S. Seridi propè Gazam quinquaginta & amplius annis reclusus, transgit; adeò ut nec vi- fus apparuerit, nec terrestre quidquam gustaverit, inquit Evagrius Scholasticus, *Lib. IV. cap. 33.* qui suam Historiam hoc anno 393. scribebat.

Barsanuphius discipulum habuit *Joannem*, cognomine *Prophetam*, qui Præceptor & Magister fuit S. Dorothei. Conterraneus autem, & in ea regione instructus Sozomenus (*f*) juxta Betheleam, exprefse afferit monasticæ *Philosophiæ Principem* fuisse, ut quidam memo- rant *Eliam Prophetam*.

Anno 596. moritur S. Simeon Stylita (*t*) junior die 24. Maii, ætatis suæ anno 75. A teneris ungulis, inquit Evagrius *Lib. VI. cap. 23.* asperum vivendi genus in columna ex- coluerat, præceptore Joanne itidem stylitâ, in columna intrâ Monasterium Montis-Mira- bilis, ab Antiochia Syriæ novem milliaribus distans: » (*u*) Mons quidem admirandus, in- » trâ urbem & mare elatus. Res egregia ac spectabilis, & advenientium oculis delicium » conspicitur. . . . Orontes fluvius innumeris inflexionum vorticibus ad pedes montis pro- » fluit, & in mare aquas immittit. In montis hujuscे vertice magnus ille vir, tranquillè vi- » tam agens, & in corde assensiones disponens, corpore sublimis extollitur, & cum ipso » corpore æthereus fieri, interque Deum & homines medius esse contendit. At quâ ratione » Deo dedito viro ista res admiratione digna evenerit, ipse dicam.

» Lapidarum opera summitate montis admirandi excavata, Monasterium ex uno con- » flatum, compaginatumque lapide extruxit. In medio Monasterii inter excisos lapides suâ » sponte nata columna gradus appinxit, super petram, ut sacro eloquio traditur, pedi- » bus firmatis. Versùs exorientem solem Templum pulcherrimum Deo erexit, in quod » discipulos convocabat. Atque ita sub dio ipse commorans, illi totâ nocte in templo stan- » tes, ut decebat Sanctos debitum Deo cultum offerebant.

Hæc minimè confundenda sunt cum Monasterio Chosibæ, cuius sermo factus est su- periori num. 37. ad annum 561. pag. 23. & 24.

P A R A G R A P H U S D U O D E C I M U S.

Septimo Seculo Elianæ Successionis continua series agitur.

XL. Totus Monachalis Ordo sex prioribus Ecclesiæ seculis ad Eliæ Thesbites imitationem & cultum aut venerationem referendus esse visus est pluribus, qui vitam Asceti- cam colere studuerunt; sicuti nuper dicebat *ad annum 582.* Eustachius, Constantinopolitanus presbyter, in vita S. Euthycii Patriarchæ.

Neque verò seculis sequentibus alia videbitur alteri Monasticæ professionis Principi aut Magistro imputatio adjudicata; tametsi Antonii, Pachomii, Amonis, Arsenii, Basilii, Theodosii, Euthymii, Sabæ, & aliorum titulo decorata propagari videatur per Ægyptum, Syriam, Palæstinam, Arabiam, Indiam, Cappadociam, Pontum, Armeniam; & per alias Orientis regiones. Quia fluminis instar, indeſinenti fluxu, intrâ sui alvei primarii limites seſe continentis, hæc professio primum & originalem fundatoris Eliæ alveum retinebit continuum, non illum absorbentibus, sed perpetuò servantibus in immensum auctis Monasteriis, coenobiis, eremitoriis, asceteriis, Lauris & aliis sedibus solitariis, quæ veluti Torrentium accessione, priorem & antiquiorem denominationem aliquandò ſæpiusque oc- cultant, aut vulgari eloquendi modo interrumpunt, sed nunquam delent penitus, nec tollunt.

XLI. Raithu vel Raithi, regio in Arabiæ Petrosæ plaga meridionali, erat locus duo- rum dierum itinere distans à Monte Sina versùs Occidentem; ubi multos Monachos oc- ciderunt saraceni circà annum 373. die 14. Januarii, prout animadvertisit Tillemontius, *tom. 7. pag. 573. & seqq.* Illos autem Raithienses æquè ac Sinaïtas Monachos *Elianæ asceticæ imitatores* fuisse affirmat S. Nilus superiori num. 32. *ad annum 427.* citatus.

(*r*) Climacus, *Gradu* 26.

(*f*) Sozomenus, *Lib. V. cap. 15.* *Lib. VI. cap. 32.* & *Lib. I. cap. 12.*

(*t*) Ceillier, *tom. 17. pag. 568.*

Fleury, *tom. 8. Lib. XXXV. num. 30. pag. 71.*

[*u*] Joannes Phocas, *de locis Sanctis*, *num. 2.* apud Papebrochium, in limine, *tomi secundi Maii*, *pag. 3.*

Anno 600. ad Abbatem Sinaï Palladium S. Gregorius Magnus Epistolam scribit, in qua hunc obloquentum verbis contristatum solatur, docet quid erga detrahentes agendum sit, orationes ab eo petit, & ad illum vestes mittit. Hæc Epistola olim 45. Lib. VIII. Indictione 3. Nunc autem Epist. 2. Lib. XI. Indictione 14. mense Septembri, pag. 1092.

Anno 600. florebat *Joannes*, cognomine *Pastor* Abbas Raithu, ad quem S. Joannes Climacus Epistolam direxit, postulans ab eo, ut suis Raithiensibus Monachis præscriberet, quæ in divina speculatione, sicut olim Moyses in ipso hoc Monte Sinaï videret; ac veluti tabulas quasdam divinitus scriptas, librum à se mitteret, atque doctrinam novo Israëli proponeret, eis scilicet Ascetis qui perfectè atque integrè de spirituali Ægypto, siue de laborioso hujus vitæ mari exierant. *Joannes* hic distinguedus est ab Abate *Pemen*, qui *Pastor* etiam appellabatur, prout annotavimus superiori num. 34 ad annum 445.

Anno 600. ad Joannem Climacum Montis Sinaï Abbatem scribit S. Gregorius Magnus Epistolam, in qua summus Pontifex orationibus Joannis fese commendat, æterna bona ei precatus; simulque mittit lectos & lectisternia in peregrinorum usus. Hæc Epistola erat olim 16. Lib. XII. Indictione VII. nuper autem prodit prima Lib. XI. Indictione IV. mense septembri, tom. 2. Operum S. Gregorii, pag. 1091. Edit. Patrum Benedictinorum.

Anno 604. aut priùs S. Joannes Climacus ad postulationem Joannis Raithu suam Paradisi scalam, & eidem *Pastori* Epistolam nuncupavit. Ipse Joannes Climacus à pueritia ob scientiam *Scholasticus* dictus, & cognominatus postea *Climacus* à libro quem *Scalam Paradisi* inscripsit, triginta capitibus conflatam, quibus tamquam tot gradibus ad religiosæ Monasticæque perfectionis culmen ascenditur.

Natus creditur in Judæa circà annum 525. Prima vitæ asceticæ rudimenta in Eremo ad Montis Sinaï declivium annos quatuor didicit ab Abate *Marryrio*, & anno suæ solitudinis quarto, ætatis suæ vigesimo, professionem emisit. Annis novemdecim ibi peractis suo Magistro defuncto, vitæ genus Anachoreticum in planicie seu campo (x) Tholæ dicit, in Cellula quinque milliaribus distata ab Ecclesia quam Justinianus Imperator extru, curaverat, annos quadraginta secutus est. Verùm anno 600. Christi, ætatis suæ 75. in Abbatem Monasterii præfati Montis Sinaï electus est. Regiminis tamen affectus tædio, suo germano Fratre *Georgio* in Abbatem successorem constituto, pristinam in solitudinem rediit, in qua diem extremum obiisse creditur anno 605. aut 606.

Anno 606. Cyriacus Abbas, de quo mentio jam facta est superiori num. 39. ad annum 566. & num. 37. ad annum 554. ab annis decem in Monasterio manens, Lauram Calamoris incolere cœpit, Catholici dogmatis adversus Nestorianos devotissimus lector & defensor.

Anno 607. (y) Abrahamius, Monasterii S. Mariae Novæ propè Hiericuntem à S. Saba constructi, Abbas, factus est Episcopus Ephesinus. Constantinopoli cœnobium construxit Abrahamitarum Monasterium dictum; cum anteā in Diœcesi Hierosolymitana Cœnobium ædificasset, quod Byzantinorum fuit dictum.

Anno 608. florebat (z) Anastasius, presbyter & Monachus Montis Sinaï, & ideò *Anastasius Sinaita* vulgo appellatus. Porro in Hodego, seu in Libro qui Latinè inscribitur: *Dux viæ*, ait: *Quot millia vitam Monasticam agentia, sicut Elias, & Eliseus, & Daniel in veteri Testamento?*

Anno 613. moritur Sanctus Theodorus (a) Siceota, in Galatia natus propè Anastasiopolim, Theodosio Diœcesano Episcopo presbyter ordinatus, in desertum Chosiba seu Chusibæ (de quo fusè dictum est super. num. 37. ad annum 561.) secessit, ubi & vitam Monasticam gessit: deindè Siceonum reversus, plurima construxit Monasteria, quorum curam Archimandrita sustinuit. Circà annum 590. ab Ancyra Archiepiscopo factus est Episcopus Anastasiopolitanus: sed anno 500. à Cyriaco, Constantinopolitano Patriarcha, dimissione obtentâ, Anachoritism resumere cogitans, in Lauram S. Euthymii advenit: Ast ex revelatione Sancti Georgii jussus est suam ad Diœcesim remeare: in qua miraculis clarus, obiit præfato anno 613. die 22. Aprilis.

Anno 614. Sandâ civitate (b) Hierosolymitanâ à Persis captâ, pretiosoque Sanctæ Crucis lignio asportato, Monachi aut cæsi, aut fugati sunt; & ipse Antiochus Lauræ Sabæ asceta, mala perpessus est multa.

Anno circiter 620. Præfatus (c) Antiochus, rogante Eustatio, Monasterii Atalinæ Ançyanæ tunc Abbatे, scripsit *Pandeçtem Scripturæ Sacrae*, sive Compendium Moralis Christianæ è sacris Scripturis petitæ, homilias cxxx. comprehendens; quibus præmittitur Præfatio necnon Epistola ad eundem Eustathium nuncupatoria. Homilias istas observat Baronius ita elaboratas, ut Monachis prodeßent, uno loco non valentibus consistere, sub

(x) Bulteau, pag. 808. & seqq.

(y) Pratum Spirituale, capp. 66. 68. 97. & 142.

(z) Ceillier, tom. 16. de Scriptoribus Ecclesiasticis, pag. 431.

(a) Bollandistæ, in Actis Sanctorum die 22. Aprilis, cap. 4.

Fleury, tom. 7. Lib. XXXIV. num. 46. pag. 621.
Bulteau, in Historia Monastica Orientali, pag. 759.

(b) Baronius, tom. 8. ad annum 614. num. 27.

Fleury, tom. 8. Lib. XXXVII. num. 24. pag. 302.

(c) Ceillier, tom. 16. pag. 605.

barbarorum grassationes, huc & illuc per loca deserta salutem sibi quærentibus.

Antiochus autem *homil. 21. de Virginitate* ait: (d) » Ne Legis quidem tempore, facilè quis ullum enumeret Virginem, nisi Angelum illum terrestrem, ac planè cœlestem hominem Eliam Thesbitem, & hujus discipulum Eliseum.

Homil. 89. de Indopis: (e) » Qui peculio exuit se . . . Qui se exuit possessione factum, Eliæ comperitur esse imitator, Joannis item & eorum qui dicunt: Ecce nos reliquimus omnia, &c.

Homil. 203. de Silentio: (f) » Monachus silentii & quietis amator, non potest non à Deo diligi . . . Qui nullo non tempore expetunt adeuntque solitudines . . . Magnum illum imitari conspiciuntur Eliam, ac præcursorum & Baptistam Domini Joannem.

Homil. 222. de Renunciatione: (f) » Sicut amicos addebet Christi, illorum fac emule ris vitæ rationem & institutum. Fac repræsentantes Joannem illum Christi præcursorum . . . Quin Eliæ etiamnum & Elisei, atque aliorum non paucorum vitam nihil dissimilem comperties fuisse.

Anno 622. Georgius, Alexandrinus Patriarcha, die 23. Januarii electus, & fato functus anno 360. scribebat vitam S. Joannis Chrysostomi, in qua hunc Sanctum Patriarcham Constantinopolitanum, primis annis Asceticæ vitæ sequacem, exhibet; atque Monachos propè Antiochiam commorantes hortantem repræsentat, (h) ut *Sandorum conversationem* pia emulatione imitarentur, præcipue quidem Eliæ & Elisei prophetarum: Qui quidem Angeli terrestres effecti, pretio inopie & extremæ penuria mercati, regnum cœlorum consequuti sunt. Hæc autem hortamenta penitus consona sunt aliis ejusdem Chrysostomi verbis superiùs relatis ad annum 560. pag. 23.

Anno 623. Joannes Moschus, à tribus annis Romæ defunctus, anno scilicet 620. creditur. Is vitam Monasticam primùm egit in Monasterio S. Theodosii. Abbe jubente, in Aegyptum negotia sui cœnobii tractaturus petivit, & ad Oasim usque perrexit, visendi causâ Leonem Cappadocem, cuius mentio superiùs facta est ad annum 590. Indè reversus Moschus, apud Eliotas annis decem mansit, dein pròpè Jordanem in deserto, postea in Laura S. Sabæ. Auditis autem Persarum incursionibus, se contulit Antiochiam, deinde Seleuciam, & pervenit ad Monasterium alterius *Theodosii in Scopulo*. Rediit in Palæstinanum, & absque mora ad montem Sinaï, posteaque in Raithu. Anno 606. in Aegyptum cum Sophronio petiit Alexandriam, ubi magno & honorando nomine apud S. Joannem Eleemosynarium valuerunt. Alexandriâ relicta circa 616. annum; Samum navigio pergentes, Romam advenerunt: Ubi Moschus scripto Libro, qui *Pratum Spirituale* inscribitur, mortem oppetiit anno 620.

Anno 624. notus erat Marc-Abrahamus, ex Cascara oriundus, qui vitam Monasticam professus fuerat apud Chaldæos, inter quos *Aon primus fuisse vitæ Monasticae promotor*, perinde ac S. Antonius apud Aegyptios auctor fuit arðioris philosophiae, cuius principes memorantur à Sozomeno (i) Elias Propheta & Joannes-Baptista.

Mar apud Syros idem sonat, quod apud Hispanos Dom. Aon autem sive Aones est nomen fictitium: hic enim Monachus apud Sozomenum appellatus vero nomine, dicebatur Eugenius, qui à Syris cognominatus est Avum aut Abum, id est Pater. Ita suam interpretationem exponit Isaac de Beausobre, in Opere Gallicè inscripto: *Histoire Critique de Manichée & du Manichéisme*, tom. 1. Lib. I. cap. 12. pag. 136. & 141. in suis Notis.

Anno 625. florebat (k) Justinus Abbas & Præfector Luræ S. Sabæ; qui tanto splendore inclaruerat virtutum, inquit Antiochus Monachus, in Epistola nuncupatoria ad Eusethium Abbatem, ut dignitate Presbyterii cohonestari promeruerit. In illo Monasterio, gratiâ præduce Christi, numerosam admodum congregationem adscivit. Sic tenax & observans Canonis ac exterarum Constitutionem Luræ Laurentii, ut ab his neutrobi evanriet, sui semper similis; adeò ut non facilè quis uspiam inveniat, inter vitæ Cœnobiticæ professores, qui sic tueatur ac servet mordicūs Spiritualem vivendi Sanctionem . . . Semen est hic Sancti Patris nostri Sabæ.

Anno 628. Sanctus Anastasius, natione Persa, coronam adeptus est Martyrii. Hunc recens Baptisatum, & à via perversa conversum præfatus Justinus, Luræ S. Sabæ Præfector, tradidit uni Monacho valde prudenti & virtutis studio. Qui cum Anastasiū & Græcas Literas & Psalterium docuisset, ejusque rectam animadvertisset institutionem, & optimam propensionem ad Monasticam vitam, tonsis ejus capillis, & expletis in eo documentis quæ lex postulat, sacro illum induit Schemate.

Anno

(d) Antiochus, tom. 12. *Bibliotheca Patrum*, pag. 47.

(e) Ibidem, pag. 157.

(f) Ibidem, pag. 177. & 178.

(g) Ibidem, pag. 200.

(h) Vita S. Chrysostomi, tom. 6. pag. 8. col. 2. B.

Edit. Lugdun. 1687.

(i) Sozomenus, Lib. I. *Historia Ecclesiæ*, cap. 12.

Lib. III. cap. 14. Lib. VI. cap. 33. pagg. 419. 516.

& 677.

(k) Antiochus Monachus, tom. 12. *Bibliotheca Patrum*

citato, pag. 11. col. 2. D.

Annis septem peractis sanctissimè, Anastasius desiderio incensus Martyrii, à Magistro facultatem discedendi obtinuit, & pro suscipiendo benedictionem postulavit. Cæsaream Palæstinæ perveniens, in Templo Deiparæ Virginis diebus duobus remoratur. Deinde ve-
lut delator aut explorator tentus, ad Marzabanum, posteà in Persidem ad Chosroam Regem ductus est, à quo Martyrii coronâ donatus est Quinto Kalendas Februarii, anno Christi 623.

Anno 635. (*l*) Saraceni ab æstate Urbem Sanctam Hierosolymam cinxerunt obsidione, quæ duravit annos duos, scilicet ad æstatem anni 637. quo, fide datâ, eam ingressus est Humar seu Omarus hoc nomine primus, qui *populo in ea modico extremis conditionibus pepercit*, inquit Wilelmus Tyrius, *Lib. I. Historia Hierosolymitanæ, cap. 2.*

Anno 644. (*m*) S. Sophronius obiit. Is in Urbe Damascena natus ad Pilosophiam Mo-
naстicam variis in Palæstinæ Monasteriis duxit, & Joanni Moscho diu se adjunxit Socium in peregrinationibus. Româ reversus, & mortuo S. Modesto, ad sedem Hierosolymitanam promotus est anno 635. Stephanum Dorensem Episcopum ad sedem Apostolicam adversus Monothelitas delegavit, eo quod ipse propter incumbentem Saracenorum incursionem id corporaliter agere præpediebatur. Cum decimum annum sui Patriarchatûs numeraret, eum obiisse mense Martio 645. conjectat Papebrochius ex disputatione, quam Pyrrhus, Monothelitarum defensor, habuit cum S. Maximo mense Julio, *Indictione tertia*, id est anno 645. accusans *Sophronium, paulò ante Patriarcham Hierosolymorum, tempore impor-*
tuno excitasse sermonem de operationibus. Quæ verba recens detunctum videntur significare.

Menæorum (*n*) instaurator S. Sophronius audit. Sunt autem Menæ Ecclesiæ Græcæ duodecim codices, quibus continentur per singulos singulorum mensium dies, variaæ Dei & Dei-paræ Virginis ac Sanctorum Laudes in Templis Græcorum, sub diversis Officiis decantari consuetæ. Porrò collatis diebus Menæorum cum diebus per Sanctum Sabam in Rituali seu (*o*) *Typico* ordinatis, manifestè appetet, Cantica omnia, quæ S. Sabas in *Typico* tamquam in *Indice* notaverat primis tantum verbis, integrerrimo textu, & eodem prorsùs ordine in Menæis esse collocata, quo ea S. Sabas in *Typico* designaverat. Cum verò successu temporum, maximè autem grassantium barbarorum furore, Menæa quemadmodum & *Typicum* seu Rituale, penè interiissent, à Sophronio, deinde à Joanne Damasceno pristino nitori redditæ sunt, additis ab utroque plurimis Odis in laudem Sanctorum, qui post Sancti Sabæ tempora vixerunt.

Anno 646. Dorotheus, (*p*) Solitariorum & Anachoretarum Præfectus, aliquot Epistolas scribebat, quarum in penultima Abbatem Pastorem citans aiebat: *Præclarè Abbas Pastor intelligit illud, ne quis curet de crastino.* In ultima autem Epistola ad imbecilliorum quemdam Fratrem, cogitantem de Procuratore qui temporalia Monachis administrabat, sic loquitur: *Quod ad necessitatem corporis attinet, si quis dignus refocillatione sit, etiam Saracenorum corda flectet Dominus, ut faciant cum eo misericordiam, juxta necessitatem ipsius.*

Dorotheum hunc Seniorem esse S. Joanne Climaco, indicant verba Epistolæ penè ultimæ; si Abbas Pastor is sit, ad quem scriperit Joannes Climacus. Postremæ autem Epistolæ verba innuunt præfatum Dorotheum scripsisse post Saracenorum imperium, longè latéque in partibus Syriæ & Palestinae dilatum.

Anno 650. vivebat Joannes, Auctor Historiæ Sanctorum Barlaam & Josaphat, quam alii Joanni Climaco, alii Joanni Damasceno, alii Joanni Abati Montis Sinaï adjudicant. Hujus autem Historiæ Auctor, *cap. 2.* eadem ferè verba exscribit, quæ (*q*) in Prologo vitæ S. Pachomii leguntur de origine vitæ Monastices; scilicet hujus Philosophiæ principes fuisse magnum Antonium & venerandum Pachomium, *magni Eliæ, atque Elisei, necnon Sandi Joannis-Baptistæ emulatores.*

Anno 680. (*r*) Joannes, Carpathiorum in Asia minori Episcopus, scripsit Epistolas consolatrices, sive *capita paracletica* ad Monachos, quos novimus fuisse propagines Ascetarum Æthiopiarum, Indiarum, deserti Cellarum, Scheti & Ægypti; sicuti jam innuimus superiori num. *36. ad annum 535.*

Anno 690. non omittendus est tam antiquior Leontius Byzantinus, Lauræ S. Sabæ Monachus propè Urbem Hierosolymam. Hic Leontius, cuius asceticævitæ initia Casimirus Oudinus (*s*) assignat ad annum 604. laudatur in septima Generali Synodo, *Actione quartæ*, his verbis: (*t*) » Hic, qui lectus est pater, in una Urbium Cypri, decore sanctissimo claruit, & multa præconia & festivos sermones habemus: cum quibus est etiam sermo ejus in Transfigurationem Salvatoris nostri. Conscriptis autem & vitam S. Joannis Tom. I.

h

(*l*) Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolimit.* tom. 3. Maii, pag. 32. num. 141.

(*m*) Idem Papebrochius, *Ibidem* pag. 32. num. 142. & die 11. Martii.

(*n*) Pagi in *Critica Baronii,* tom. 2. ad annum 636. num. 4.

(*o*) Vide super. num. 36. ad annum 532.

(*p*) Oudin, tom. i. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1634. & 1635.

(*q*) Super. num. 111. *Paragrapho primo.*

(*r*) Oudin, *tomo citato*, pag. 1670. Guillelmus Cave, in *Historia Litteraria*, pag. 402. Bulteau, in *Historia Monastica Orientali*, pag. 884.

(*s*) Oudin, *tom. 1. citato*, pag. 1575. & 1576.

Cave, *Hist. Litter.* cap. 352. & 353.

(*t*) Evagrius, *Lib. IV. cap. 35. tomo 6. Conciliorum;* Edit. Labbean. pag. 246.

„ Archiepiscopi Alexandriæ, cognomento Eleemonis, id est Misericordis : Quin & S. Si-
„ meonis Simplicis, & alia quædam. Atque in omnibus suis Orthodoxus cernitur. „ Floruit
temporibus Imperatoris Mauricii, qui anno 601. occisus est.

Distinguendus est hic Leontius, qui Neapoleos, vulgo *Lemissæ* vel *Nemosiæ* factus est
Episcopus, ab altero Leontio, qui præfecturam accepit Monasterii S. Euthymii, & hujus
vitæ scriptorem Cyrilum Scythopolitanum Fratribus hujus Monasterii aggregavit, sicuti
dictum est superiori *num. 35. ad annum 529.*

P A R A G R A P H U S D E C I M U S-T E R T I U S.

Oðavo Seculo Successionis Elianæ monumenta subsistunt.

X L I I . Quamvis Saracenorum dominium in Ægypto, Syria & Asia tum Christianorum
tum Monachorum paci & habitationi tranquillæ plurimum hot Seculo & Seculis
futuris obstiterit, non deficiunt tamen vestigia Monasteriorum, aut Laurarum illic perse-
verantium, in quibus Monachi aut Eremitæ manserint, vel indè aliò transmigraverint.

Anno 705. S. Joannis Damasceni præceptor (*u*) Joannes, Patriarchæ Anastasio succes-
sit in sede Hierosolymitana. Joannes autem Damascenus in Laura S. Sabæ vitam exercuit
Monasticam, cuius Socium & sequacem habuit Cosmam, qui ex Abbe factus postea est
Episcopus Majemensis circa annum 730.

Anno 713. florebat (*x*) Joannes in monte *Siope Bythiniæ*, qui & Carmelus aliquando
dictus est: ubi S. Auxentium habitasse annotavimus *superiori num. 34. ad annum 470.* Post
obitum S. Auxentii, Sergius ejus discipulus in eadem spelunca commoratus est, cui suc-
cessit Vindemianus : Vindemianum secutus est Gregorius, quem exceptit præfatus Joannes.

Anno 715. Solimanus (*y*) Abdelmelici filius, Mahumedanorum Califa, ad regendam
Ægyptum misit Asamam antecessoribus crudeliorem, qui vetuit ne Monachi fierent ulli,
& ad habitum nemo suscipiendum admitteretur. Omnes Monachos censu habito numera-
vit, eosque manicam ferream in dextera ferre jussit, ut agnoscerentur, inscripto simul Ec-
clesiæ nomine aut Monasterii ; & si qui fugientes, aut absque manica ferrea reperirentur,
eos aut membris truncatos inutiles reddebat, aut oculos eruebat.

Anno 719. è medio sublatus est (*z*) Omar nomine secundus, seu Homar vel Humar,
aut Amrus, Abdel-Azizi filius, & Solimani Califæ successor, qui auditâ Tyrrannide quam
Asama in subditos præsertim Monachos exercebat, in Ægyptum misit, & comprehendit
eum, & collo ejus injecit torquem ferream, manibus autem pedibus compedes ligneas ;
atque ita cum portaretur, sub tormento in via obiit.

Omarus initio imperii benignus erga Christianos fuit, Ecclesiæ & Episcopos à tributis
immunes esse voluit. Sed paulò post, litteras misit, quibus edicebat, ut qui securi in Ægy-
pto & Syria manere vellent, Mahumedanam religionem amplectentur ; qui nollent, regio-
ne exederent. Omari nomine primi Califæ, qui Sanctam civitatem Jerolonymam cœperat
anno 637. renovavit Edictum, quo Judæi & Christiani prohiberentur ne vestimenta sine
segmentis furvi coloris induerent, & ne cidares candidas capiti imponerent.

Anno 720. S. Stephanus (*a*) junior clarere cœpit in monte S. Auxentii. Quemadmo-
dùm autem, inquit ejus vitæ scriptor, Eliâ assumpto, confessim Eliseus melotes & gratia
in duplo agnitus est; simili modo, Joanne ex hac vita egresso, ejus vivendi moris, loci
& gratiæ in duplo multò cumulatiū heres fuit venerandus Stephanus.

Anno 730. Bartholomæus inter Edeßæ Monachos, quorum decessores instruxerat S.
Ephrem, eamdem philosophiam edoctus, scripsit confutationem *Hagareni* seu Mahume-
dicæ Legis, quam *Al-Coranum* vulgò vocant.

Anno 735. (*b*) Sinaïtæ Monachi, ob Saracenorum incursus, in Bythiniam Dei mo-
nitu aufugerunt ad montem *Latrum*, cuius mentio facta est *superiori num. 39. ad
annum 570.* In isto monte invenerunt Lauram & Ecclesiam S. Eliæ nomine dicatas. Vide
inferiùs ad annum 959.

Anno 740. Stephanus (*c*) Abbas, ex Oriente profectus, à puero religiosam vitam æmu-
latus, coenobia virorum ad Jordanis solitudinem habitantium, & Sanctorum Euthymii,
Sabæ & Theodosii asceteria lustravit ; & exploratâ singulorum vivendi ratione, postea
Leone Isaurico imperante, Constantinopolim venit, hospes à Sanctissimo Germano acce-
ptus : apud quem aliquandiu moratus, plurima ab eo didicit, magnumque indè fructum
percepit, atque in rebus agendis circa reformationem Monasteriorum eidem Germano
subditorum perficiendam ad normam Cœnobiorum Palæstinorum, salutari consilio illum

(*u*) Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriar-
char. Hierosolymit. citata*, pag. 35. num. 157.

(*x*) Vita S. Stephani junioris, in *Analectis Græcis*,
pag. 417.

(*y*) Renaudot, in *Historia Patriarcharum Alexan-
drinorum*, pag. 198.

Herbelot, in *Bibliotheca Orientali*, pag. 821. col. 1.

(*z*) Idem Renaudot, *ibidem*.

(*a*) Vita S. Stephani citata, pag. 425.

(*b*) Baronius, tom. 10. ad annum 956. num. 8.

(*c*) Idem Baronius, tom. 9. ad annum 730. num. 7.
Bollandus, die 14. Januarii, pag. 976.

adjuvit. Hinc illud Monasterium, quod *Anserum lacus* dictum est, in quo ipse vixit, & magno Monachorum auxit numero; & ad disciplinam præditorum Ascetarum Palæstinorum ita piis exhortationibus adduxit, ut ad perfectionem pristinam singuli alacriter properarent.

Anno 746. mensis Januarii die decimo octavo, horâ quartâ, magnus terræ motus in Palæstina, circa Jordanem, & in omni Syria factus est; adeò ut multæ hominum myriades penè infinitæ perierint, & Ecclesiæ Monasteriaque conciderint, & maximè circa Sanctæ Civitatis solitudinem. (d)

Anno 746. Christianorum hostis (e) Merwan Ægyptum invadens, delusus est à Sanctimoniali quadam captiva: quæ ne violaretur, unguentum ei promisit adversus vim cujuscunque gladii, idque in suo collo experiri jussit, prout fecit; sed eo succellu, qui monstraret maluisse eam mori quam pollui.

Sanctimonialium autem statum ne putaveris hoc seculo incœpisse. (f) Philo Judæus com memorat Therapeutides, quæ in semineis & asceteriis manentes, ad extreemam usque senectutem virgines perseverant. S. Ignatius Martyr, in Epistola ad Smyrnæos, salutat Virgines. S. Victoria, (g) quæ sub Decio Imperatore Martyrium passa est, Monasterio constructo, mater septuaginta Virginum facta est. (h) S. Antonius Sororem suam Virginibus notis sibi atque fidelibus commendavit, atque ad Parthenonem duxit, ut illic educaretur. S. Pachomius (i) imperavit suis Monachis, ut Sorori suæ procul à se Monasterium construerent. Quod ubi factum est, convenerunt ad eam plurimæ, & brevi tempore magnæ multitudinis Mater effecta est. (k) Maximianus furebat in omnia Asceteria; & omnia crudeliter dirui jubebat; Virgines vero turpiter probris afficiebantur. In Perside, (l) sub Sapore Rege circa annum 325. innumerabilis multitudo virginum, pro fide Catholica martyrio consummata est. S. Basilius, vel Auctor libri de virginitate; *Cum ferveret*, inquit, *persecutionis immanitas, electæ virgines ad illudendum impius hominibus traditæ, corporibus inviolatæ perdurarunt.*

In civitate Ancyra Galatæ, inquit Palladius, (m) erant multæ aliæ virgines, nempè ad duo millia, vel plura, quæ exercebantur asceticè, & in omni virtutis institutione militabant. Notus est (n) Elias, qui in Athlebe civitate magnum ædificavit Monasterium, in quo trecentas Virgines, in omnibus curam gerens, suppeditans omnia, quæ ad usum pertinent necessaria. Notum est (o) Monasterium à Melania Seniore Hyerosolymis anno 378. ædificatum, in quo virgines quinquaginta degebant. Notus est mos, de quo loquitur S. Hieronymus, (p) in Ægypti & Syriæ Monasteriis, ut virgines crinem Monasteriorum matribus offerrent defecandum, tælo posteà incessuræ capite, ligato pariter ac velato. Notum est Monasterium Sanctæ Euphraxiæ, in quo septuaginta virgines anno 423. divinum certamen currebant. Notum est in urbe Hierosolymitanum, ad quod accessit Imperatrix (q) Eudocia, Meliam juniores visitatura. Notum est Montis Siope Monasterium anno circiter 460. à S. Auxentio ædificatum, in quo Eleutheria & Colmia nobiles, & in Aula S. Pulcheriæ Imperatricis insignes, originem dederunt Parthenoni Monialium septuaginta.

XLIII. Anno 750. (r) Anastasius, Monasterii Sancti Euthymii in Palæstina Abbas, S. Joanni Damasceno præbuit occasionem scribendi Opusculum de *Trisagio*, illud totum ad filium Dei referens, & Petri Cnaphei hæresim imprudenter fovens.

Anno 726. Bagdadi Eremita honorifice habebatur in Chaldæa, ubi ejus nomine jussit ædificari civitatem *Bagdadum* in ejusdem Eremitæ tugurio Abu-Giafar-Almansor, è Dynastiæ Abassidarum secundus nomine. Quâ autem ratione Chaldæi Monachi Elianum ad institutum pertinuerint, dictum est superius ad annum 535. idque confirmatur opinione Baronii (f) non solùm proponentis vitam Monasticam tanquam ab Elia Propheta ortam, & à S. Antonio edoclam, sed etiam afferentis (t) discipulos S. Antonii tamquam palmites replevisse terrarum orbem tam sanctâ propagine, nimirum in Palæstina, Syria, Asia minore, Cappadocia, Ponto, Mesopotamia, usque ad latrones Bessas & Dacos &c. De Bagdadensis porrò urbis ædificatione legere poteris Elmacinum, *Lib. II. Saracen. Histor. cap. 3. Franciscum Pagi, tom. 3. Critic. Baronii, pag. 327. num. 7. Bartholomæum d'Herbelot, in Bibliotheca Orientali, pag. 163. Claudium Fleury, tom. 9. Histor. Eccles. Lib. XLIV. num. 9. pag. 478.*

(d) Theophanes apud Fraciscum Pagi, in *Critica Baronii*, tom. 3. pag. 268. num. 1. col. 2.

(e) Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 34. col. 2. num. 152.

(f) Philo, *Lib. de vita contemplativa*, apud Eusebium Cesariensem, *Lib. II. Hist. Eccles. cap. 17.*

(g) Petrus de Natalibus, *Lib. I. cap. 83.* apud Tillemonium, tom. 3. pag. 329. 704.

(h) S. Athanasius, in *vita S. Antonii*, num. 3. pag. 796.

(i) Vita S. Pachomii, cap. 3. apud Bollandum die 14. Maii, pag. 304. col. 2. num. 22.

(k) Baronius, tom. 2. ad annum 301. num. 31.

(l) Sozomen. *Lib. II. Hist. Eccles. cap. 13.*

(m) Palladius, in *Historia Lausiacæ*, cap. 133.

(n) Idem, *ibidem cap. 35.*

(o) Idem, *ibidem cap. 118.*

(p) Hieronymus, in *Epistola ad Sabinianum* 93. olim 48. anno 409. scripta.

(q) Tillemont, tom. 6. *Hist. Imperat.* pag. 81. 86.

(r) Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 35. num. 156.

Oudinus, tom. 1. *de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1796.

Fleury, tom. 9. *Hist. Eccles. Lib. XLII.* num. 42. pag. 316.

(s) Baronius, tom. 3. ad annum 340. num. 7. & 8.

(t) Idem, *ibidem seu cod. tom. 3. ad annum 328.* num. 18.

Anno 765. (u) S. Stephanus junior Constantinopoli coronatus est Martyrio. Is in vertice Montis Siopæ, S. Auxentii Eremum seu potius caveam effodit, in qua (x) novus iste Eliseus, inquit ejus vitæ Scriptor, antiqui Eliæ, ut in Monte Carmeli, meliora angustius tabernaculum fixit.

Anno 767. S. Joannis Damasceni obitus adjudicari (y) potest, quia S. Stephani juniores defuncti laudes cecinit. Inter Sabaïtas in solitudine vivens, doctos Libros scripsit, quorum vim ferre non valens Constantinus Copronymus, absentem primùm annuo cœpit ferire anathemate; deinde propius congregati ausum exiliis, carceribus maceravit: à quibus, anno 775. mortuo Copronymo, solutus Joannes, clam reversus est Constantinopolim; neque multò post vitâ excessit, prius saltē quād imaginibus cultus suus & pax Orthodoxis redderetur, quibus sub Leone Chazaro, Copronomi filio, quādam veluti inducīa obtigerunt, mitigatā quā prius ferbuerat persecutione.

Jam animadvertisimus ad annum 531. & 646. quomodo (z) S. Sabas divinum Officium in certum quemdam *Typum*, seu *formam* Scriptis traditam, reliquerit, quam à Sanctis Eu-thymio & Theoctisto per traditionem acceperat: hi porrò à majoribus suis & Charitone præsertim Abbe desumpserunt. Hanc vero divini Officii normam, à S. Saba in literas missam, cum ob irruptionem vastantium omnia barbarorum interiisset, S. Sophronius studio, laboreque suo restituit; ac post eum S. Joannes Damascenus renovavit, & denuō in literas misit, qui Græcos Ecclesiasticæ Hymnodiae Libros sic restituit, ut videatur ei tribui posse, quidquid de Sanctis aut festis, & statim ejus præcedentibus, absque auctoris nomine continent. Hinc est quod Simon Wagnereckus, (a) post Leonem Allatium existimet *Typicum Hierosolymitanum pro nomothetis habere Sandos Sabam & Joannem Damascenum..*

Anno 780. S. Andreas florere desūsse creditur. Ex Urbe Damasco oriundus, sed Hierosolymitanus fæpissimè appellatus, propter vitam Monasticam quam in regione Hierosolymana duxit, Ecclesiæ Cæsariensis in Cappadocia fuit promotus: sed quo anno non conveniunt Scriptores. Eum enim dicunt floruisse anno 711. Claudio Florus, tom. 9. *Hist. Eccles. Lib. XLI. num. 23. pag. 267.* Franciscus Pagi, in *Critica Baronii*, tom. 3. ad 712. pag. 175. anno 720. Philippus Labbeus, *Lib. de Scriptor. Ecclesiasticis*: Anno 850. Casimirus Oudinus, tom. 2. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 174. Anno 680. Guillelmus Caveus, in *Historia Litteraria*, pag. 350. anno 761. adrianus Baillet, in *vitis Sandorum*, ad diem 17. Octobris.

Anno 785. Monachi (b) Syriæ, in quos prīmi inciderunt Legati à Tarasio Censtantinopolitano Patriarcha ad Patriarchas Antiochenum, Alexandrinum & Hierosolymitanum missi ad Synodum Nicænam hos convocaturi: Hi, inquam, Syriæ Monachi, sibi, Legatis & suis Patriarchis ab ea legatione metuentes, utpote ansam daturā suspicantibus & crudelibus Mahomedanis, consilio inter se inito, ipsorum Patriarcharum nomine, cum Legatis remittendos ad Synodum censuerunt illorum Syncellos; quibus & literas suas tradidérunt, quas legere est tom. 7. *Conciliorum*, pag. 171.

Anno 709. Septimæ Synodo Ecumenicæ interfuerere plures Monachi Joannes & Thomas, à Patriarchis Antiocheno & Alexandrino deputati, Theodoretus à Hierosolymano, Plato Hegumenus *Sacundionis*, alter Elias vocatus, Theophanes auctor Chronographiæ, Eu-thymius Sardum in Lydia Metropolita; & alii plures, quorum nomina refert Franciscus Pagi, tom. 3. *Criticæ Baronii*, pag. 378. num. 2. necnon Philippus Labbeus, tom. 7. *Conciliorum in Actis Synodi Nicænae, Adiōne 1.*

Anno 796. orto dissidio (c) in Palæstina inter Saracenorum Principes & Califas, bifa-riam exercitibus constitutis, varias urbes vastaverunt Saraceni. Depopulati sunt Eleuthéropolim, Ascalonem, Gazam, Sariphæam, abductis in captivitatem universis. Tandem tempore Quadragesimæ ad Lauram Sancti Sabæ accessere; cumque frustra peterent pecuniam, quam Monachi non habebant, telorum imbræ in eos effudere, quibus triginta circiter (d) Sabaïtæ patres sauciati sunt, lethaliter plerique. Iterum postea in Lauram irrue-runt, & demum Monachos viginti intrò inclusos copioso fumo diu cruciarunt, & exanimarunt.

Anno 798. S. Plato, (e) à S. Theodoro Studita vocatus *suis Elias*, propter barbaræ gentis incursionem, ex priori Monasterio *Symbolorum* Montis Olympi, cuius mentio facta est ad annum 720. Constantinopolim ad venit: ubi ad regimen habendum teneretur, vitam Re-clusam

(u) Vide superius ad annum 720.

(x) Vita S. Stephani junioris, in *Analepsis Græcis*, pag. 433.

(y) Papebrochius, in *vita S. Joannis Damasceni die 6.*

Maii, tom. 2. pag. 110. col. 2. num. 14.

Baillet, *Vie des Saints le 6. Mai.*

Fleury, tom. 9. *Histor. Ecclesiast. Lib. XLII. num. 42.* pag. 321.

(z) Papebrochius, tom. 2. *Maii citato*, pag. 111. col. 6. num. 17.

(a) Wagnereckus S. J. Presbyter, in *Prologomenis ad Marianam Græcorum pietatem.*

(b) Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 38. col. 2. num. 169.

Fleury, tom. 9. *Lib. XLIV. num. 26. pag. 515.*

(c) Pagi, in *Critica Baronii* tom. 3. pag. 411. num. 30:

(d) Bollandistæ ad diem 20. *Maii.*

(e) Vita S. Platonis, cap. 5. die 4. *Apriis*, tom. 1. Bollandist. pag. 367. & seqq.

clusam elegit in cella tam augusta, ut æstativo tempore adeò calida, ut altera Babylonica fornax crederetur, propter inflammationem & ardorem plumbi, quo regebatur.

Anno 799. Georgius Hierosolymitanus Patriarcha sedulò cogitans & vehementer optans Christianos Principes ad Terræ-Sanctæ liberationem excitare, Monachum misit, qui (*f*) de Hierosolymis veniens, Reliquias multas attulit Regi Francorum & Longobardorum Carolo, qui eundem Monachum remisit, & cum eo Zachariam Presbyterum de Palatio suo, & per illum multam pecuniam misit per illa Sancta loca, ubi Dominus noster corporaliter est conversatus.

Anno 800. Idibus Decembris, „Zacharias (*g*) Presbyter cum duobus Monachis, uno de Monte Oliveti, altero de Bethleem, Romam venit. Quos Episcopus Hierosolymitanus ad Regem Carolum direxit: qui benedictionis causâ claves etiam civitatis cum ve- xillo detulerunt. Quos Rex bene suscipiens, aliquot dies secum detinuit, & menie Aprilis remuneratos absolvit.

PARAGRAPHUS DECIMUS-QUARTUS.

Seculo nono Successionis Eliæ Series perseverat.

XLI. Anno 801. vivere desierat Stephanus (*h*) Sabaita ideò dictus à Laura S. Sabæ, in qua diu vixit. Is Sancti Joannis Damasceni nepos & Thaumaturgus appellatus, Eliæ restorationem ad sedem Hierosolymitanam prædixerat, sicut reipsa contigit anno 795. & duobus post eam annis defunctus est ipse Joannes.

Anno 805. Monachos sexaginta (*i*) è Patalaria insula in Hispaniam aportatos Mauri vendiderunt: Eorum autem aliqui per liberalitatem Imperatoris Caroli Magni ad sua loca reversi sunt anno sequenti. Patalariæ extræ Gangem in India, insulæ Monachos fuissent propagines Monachorum Aethiopiarum, Scethi, Nitriæ & Aegypti probant monumenta, quæ superiùs allata sunt ad annum 535.

Anno 807. Legatus (*k*) Regis Pessaruti, nomine Abdella (hunc sub nomine Haronis vel Aaronis sibi appellamus) cum Monachis de Hierusalem ad Carolum Magnum XI. Kalend. Septembris pervenerunt; Legatione Thomæ Patriarchæ fungentes; quorum nomina fuere Georgius & Felix. Georgius Abbas erat de Monte Oliveti, & erat natione Germanus.

Anno 809. Harone defuncto (*l*) Califa, duo ejus filii de Imperio certantes non solummodo inter se cuncta cœde miscentes, sed Christianos cædibus, incendiis, rapinis infestantes, magnorum malorum causa fuere. Ac per hoc Ecclesiæ, inquit Theophanes, quæ in Sancta erant civitate, desertæ factæ sunt; & Monasteria duarum, videlicet memoriae Charitonis & Cyriaci, atque S. Sabæ, necnon & reliqua Sanctorum Cœnobia Euthymii & Theodosii, quæ erant in desertis Palæstinæ, pariter Monachis destituta fuere ad annum usque 813.

Eam (*m*) calamitatem prædictissimam dicitur Joannes quidam *Reclusus* in Monasterio Nitriæ, finem accepturam vaticinans sublati tyrannis, sed majori aliâ calamitate, quod ita successit. Nam ex Romanorum insulis, hoc est ex Archipelago, vel etiam ex omni tunc Græcorum quam Latinorum ditione collectus exercitus (*n*) Alexandriam appulit, urbemque depopulatus est, tum multa captivorum millia in servitutem abduxit, quos inter inventi sunt sexenti & amplius Monachi, qui ad Stagnum Mariam commorabantur, heredes aut successores Therapeutarum, aut Essorum, quorum Monasteria suam ad ætatem perseverasse scribebat Joannes Cassianus, *Lib. II. Institut. cap. 5.*

Anno 813. Theophanes (*o*) suam absolvit Chronographiam. Constantinopoli natus anno 758. *Polydironium* Monasterium propè Sigrianam petit anno 780. ac Monasticam vitam deinceps coluit. Ex Polydironio in *Calonimum* insulam discessit, ubi paterno prædio in Monasterium commutato, sexennium egit. Inde regionem Sigrianam repetens, præedium quod *Ager* vocabatur, comparavit; constructoque Monasterio, ipse Abbatis vicem obiit, & ideo à posteris Theophanes, *Agri Abbas*, aliquando denominatus est; atque à malis quæ pro cultu Sanctorum imaginum passus fuit, *Confessor* dictus. Anno 817. vel 818. fractus miseriis & ærumnis, ad Samothracem insulam relegatus, diem supremum obiit.

Anno 820. S. Theodorus (*p*) Studita scripsit ad Hierosolymitanum Patriarcham *Thom. I.*

(*f*) Annales Metenses apud Duchesnium, tom. 3. pag. 288.

Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 49. num. 174.

(*g*) Annales Metenses, loco citato, pag. 289.

Papebrochius, loco citato.

Baronius, tom. 9. ad annum 800. num. 31.

Fieury, tom. 10. Lib. XLV. num. 22. pag. 40.

(*h*) Pagi, tom. 3. citato, pag. 379. num. 6.

Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 39.

num. 172.

Bollandistæ, die 13. Julii.

(*i*) Annales Metenses citati, pag. 293.

(*k*) Idem Annales Metenses, apud Duchesnium, tom. 3. pag. 292.

Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 448. num. 4.

(*l*) Baronius, tom. 9. anno 800.

(*m*) Pagi, tom. 3. citato, pag. 473. num. 23.

(*n*) Renaudot, in *Historia Patriarcharum Alexandrinorum*, pag. 251.

[*o*] Oudinus, tom. 2. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 19.

[*p*] Baronius, tom. 9. anno 817, num. 41. & 45.

mam, significans quanta paterentur in Oriente Sanctorum Imaginum defensores. Alias addidit ad Moderatorem Lauræ S. Sabæ, hoc titulo inscriptas: *A Deo honorato, dilecto & spirituali Patri meo, Moderatori celebris Laurae beatissimi Patris nostri Sabæ, & iis qui sub eo sunt Sanctis Patribus Theodorus minimus presbyter & præpositus studiani.* Alias quoque iis adjunxit literas ad Abbatem Lauræ Sancti Charitonis, ejusdem pariter argumenti.

Quàm altè fuerint menti S. Theodori insculpta Eliæ Prophetæ exempla, S. Antonii & S. Basilii præcepta, clamant ejus ubique admonitiones & hortamenta.

Nam Catechesi X. (q) notat Martyres obedientiæ ac pietatis esse omnes, quotquot vitam obeunt divinam, de quibus ait Apostolus: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, &c.*

Catechesi XXVIII. (r) monet ut juxta præceptum Divi Antonii comparemur procincti ad iter; ne quis deinceps dies temere atque dissolute labatur, qui inertem nobis & sine fruge vitam consumat. Hanc autem vigilantiam ex imitatione vatis Eliæ hausit S. Antonius, sicut animadvertisimus superiùs ad annum 563. ubi de Sancto Dorotheo egimus.

Catechesi LV. (s) de Abstinentia S. Theodorus ait: *Fabule sanè quidem haud nos Dominius jussisset panem poscere quotidianum perpetem; non Elias quotidie in deserto epulum à corvo, non Paulus qui ante Divum Antonium solitudinem incoluit, diurnum panem divinitus accepisset, non magnus Antonius plus diurno ac septimano jejuno prætulisset quotidie paulò quam necessitas fuerat, comesse minus.*

Ast indè minimè luspiceris Regularum diversitatem officere unitati aut denominationi Eliani instituti. Nam, ut animadvertisit Lucas Holstenius, (t) *Illæ Regulæ à singulis, ut præsens usus poscebat, Patribus scriptæ in commune proponebantur; ut ex his quique, pro locorum & nationum differentia, vitam uniformi, quoad præcipua, disciplinâ temperarunt;* remanente antiquioris Eliani denominatione instituti æquè ac origine.

Anno 821. In Laura S. Sabæ florebant duo pietate simul & eruditione celeberrimi Fratres, (u) Theodorus cognomine Graptus, & ejus germanus Theophanes. Thomas autem Hierosolymitanus Patriarcha, zelo accensus pro Sanctorum Imaginum cultu, ad earum defensionem valdè aptum invenit Theodorum; ut qui & virtute etet celebratus, & in dicendo exercitatus, & Zelum spiraret ferventem ac juvenilem. Et r̄ ipsa Theodorus, *Ecce me,* dicit Pontifici, *mitte me, & proficiscar; & tuis adjutus precibus, pudore afficiam impietatem.* Illum igitur Antistes mittit cum Theophane, qui eum sequeretur Constantinopolim, & quæ erant fraternali sentiebat, & pro pietate cum eo conspirabat.

Imperator autem Leo Armenus in iram & furorem erumpens, ambos diu flagris cœsos ad Ponti ostia exilio relegandos decernit. Eo autem necato, Constantinopolim venerunt, anno 821. & cum rursus liberè defensionem sacrarum imaginum prædicarent, à Michaële (x) Balbo iterum pulsi sunt civitate.

Anno 829. Abrahamicæ (y) Monachi, ab Abrahamio Abbe aut potius fundatore (de quo egimus ad annum 607.) sic appellati, dura propter sacrarum imaginum cultum, multa perpessi à Theophilo Imperatore, cui & vitæ Monasticæ antiquitatem à tempore Apostolorum stantem probarunt, relegati sunt ad Pontum-Euxinum, ubi flagris tamdiu cœsi sunt, ut extremum spiritum paulò post exhalarint. Abrahamus (z) autem successoribus Elianis adjungitur; quia Cœnobii S. Mariæ prope Hiericuntem Antistes sive Abbas fuerat, priusquam ad sedem Ephesinam promotus, Monasterium Constantinopoli condidisset.

Anno 835. Theodorum & (a) Theophanem Imperator Theophilus, cuius impietatem arguebant, jussit sibi fisti, & eorum non solum vultibus, sed & pectori carmina inscribi, tamquam si viri seditiosi essent, eosque in exilium egit; ubi Theodorus post quadriennium obiit Apameæ in Bythinia. Hi porrò duo Fratres Grapti cognomine dicti sunt: quia iambis versibus inscripti facies, punctim cute ad carnem ac asperso atramento; eo ferè modo quo Turcæ hodiè Christianos invisentes loca sacra ad pugnum inscribunt.

Anno 840. Theophanes (b) Theodori Grapti Frater, à Methodio Constantinopolitano Patriarcha Episcopus Nicænus ordinatus est. »Cum autem quidam eam ægrè ferrent orationem, atque dicerent: Homo Syrus est; & quis novit an sit Orthodoxus, cum nemmo ei testimonium deferat. Ad quos Methodius: Ego nullum aliud melius testimonium desidero quod ille præfert, ostendens iambis inscriptum vultum.

Anno 846. (c) S. Joannicius vivebat Anachoreta in Monte Olympo, ubi S. Plato, S. Theodorus Studita, S. Auxentius, S. Stephanus junior, & alii quorum habita est superiùs

[q] Tom. 2. Bibliothec. Patrum, pag. 626.

[r] Ibidem, pag. 640. & 726.

[s] Ibidem, pag. 665.

[t] Holstenius apud Papebrochium, tom. 3. Maii, pag. 193. col. 1. num. 20. lineā septimā.

[u] Baronius, tom. 9. anno 817. num. 40.

[x] Pagi, tom. 3. citato ad annum 821. num. 15. pag. 504.

[y] Fleury, tom. 10. Lib. XLVII. num. 32. pag. 334.

[z] Pratum Spirituale, cap. 68. & 97.

[a] Pagi, tom. 3. citato ad annum 435. num. 12. pag. 564.

[b] Pagi, ibidem.

Baillet, in Vitis Sanctorum, die 27. Decembris.

Fleury, tom. 10. Lib. XLVI. num. 33. pag. 212. & 404.

[c] Baronius, tom. 9. anno 782. num. 3.

Bollandus, tom. 1. Aprilis, die 4. in Notis ad vitam S. Platonis, pag. 367. F.

Baillet, Vie des Saints 4. Novembre.

Fleury, tom. 10. Lib. XLVIII. num. 23. & 38. pag. 434. & 463.

mentio, magni vatis Eliæ memoriam renovaverant celebrem. Postea Joannicius Eriste in eadem Bythiniae Provincia Cœnobii Monachus fuit & Abbas.

Anno 850. Sabas (d) Monachus Græcus, Sancti Joannicij discipulus, vitam ejus scripsit, quæ extat Græcè manuscripta in Bibliotheca Cœsarea Vindobonensi, inter Codices Historicos Græcos, Codice XIX. Eamque in pergamento scriptam servari in Bibliotheca Štortiana, & in Bibliotheca Ambrosiana Mediolanensi, asserit Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum* tom. 1. pag. 500. col 1. C. & pag. 700. col. 1. E. &c.

Anno 860. Georgius (e) *Hamartolus*, Monachus Græcus, quem Latino eodem cognomine *Peccatorem* appellamus, quo passim ad sui contemptum exprimentem Græci & Latini Monachi à seculo nono ad seculum duodecimum utebantur, scripsit *Chronicum ex variis auctoribus & interpretibus sacris contextum*, ab exordio mundi usque ad annum circiter 866. In hoc autem Chronicō, ad tempora Claudi Imperatoris animadvertisit *Essenos* propagasse vitam duram quidem, *solitariam & laboriosam, sed piam & sanctam*. Quapropter à nostro proposito alienum non est, ut Georgium in testem apellemus pro tuenda Essenorum vita Monastica.

Anno 869. (f) Theodosius è suo Monasterio, quod ab Hyerosolymis lapide decimoquinto distabat, ob virtutum merita raptus, ad sedem hujus Sanctæ civitatis Patriarchalem promotus fuit, *super omnes Christianos, qui sunt in Terra Promissionis*, inquit Bernardus Francus, cuius loca Sancta sequenti anno visitantis Itinerarium vulgavit Joannes Mabillonius, tom. 2. seculi Benedictini tertii, folio 423.

Anno 881. (g) Elias nomine tertius, Patriarcha Hyerosolymitanus, scripsit *ad Carolum juniores Imperatorem, & ad cunctos Episcopos & Principes & Nobiles Regni Gallie*, in qua notat Saracenorum adversus Christianos vexationem adeò invalescere, ut *MONAZONTES fame tabescant, atque in caputitate multi non redempti deficiant*. Ast ex S. Athanasio, (h) ex S. Basilio, ex Joanne Cassiano & aliis Asceticis Scriptoribus novimus MONAZONTES eosdem fuisse atque solitariè viventes seu Monachos. Ii autem quorum meminit Elias Patriarcha, cum degerent in Palestina, facile judicaveris eos extitisse successores filiorum Prophetarum, qui juxta fluenta Jordanis casas humiles incoluerunt, successores Essenorum: successores discipulorum S. Hilarionis; & discipulos Sanctorum Charitonis, Euthymii, Theodosii, Sabæ, Cyriaci, & aliorum Abbatum Elianæ Monastice heredum.

Anno 882. collocari potest Arsenius (i) Pegadensis, vel Polycarpus Asceta, vel alias quisquis auctor vitæ S. Syncleticæ. Is enim Scriptor refert Sententias & monitiones quæ leguntur Lib. V. de vitiis Patrum, necnon inter monita S. Dorothei, & in Scala S. Joannis Climaci; & in aliorum antiquiorum Patrum scriptis, in quibus Elianæ successionis frequentissima celebratur memoria. Quam haud dubiè renovatura fuisse crederetur ipsa Sancta Syncletica, si constaret eam S. Antonio conterraneam coetaneam que aut paulò superarem fuisse; sicuti arbitrari videntur ii, qui post Nicephorum (k) Calixtum, vitam ejus adjudicant magno S. Athanasio. Qui in vita Syncletices fecit, ut sicut in hoc libro mulieres, ita in libro vite S. Antonii quod sequerentur viri institutum, tamquam in commentario expressum, haberent.

» Habuit autem Antonius discipulos multos probatos admodum, inquit idem Nicephorus, & qui magistrum vitæ institutione, sapientiae studio & virtute reliqua satis feliciter retulerunt. Qui partim in Aegypto & Libya, partim in Syria & Arabia sunt Philosophati... (l) verùmenimvero auctorem divinæ istius Philosophiae quidam laudant Eliam illum æmulatorum, quidam vero Joannem-Baptistam. Philon autem Iudeus, temporibus suis Iudeos quosdam, vios graves & venerandos, dicit circa Lascum Maræoticum ad Alexandriam pertinentem, novum philosophandi morem complexis esse: quorum domicilia, vitæ consuetudinem, aliaque omnia instituta, talia aliquis esse ex descriptione ejus colligat, qualia prisci apud Aegyptios Monachi sunt consecrati.... Propè eos Virgines etiam vetulas fuisse scribit, Philoquæ Philosophiae ejus amore, eundem vitæ cursum diligenter, & consilio voluntario cælibatum consecratæ vitam ita transigerent.

Anno 886. S. Germanus (m) Hegumenus in Vico Sarnis juxta Philippopolim in Asia minori construxit Monasterium Cosinirense. Ab adolescentia Germanus veniens ad loca sancta, ad Eremum progressus est, in Monasterio S. Joannis-Baptistæ, juxta Jordanis

[d] Oudin, tom. 2. pag. 173.

[e] Oudin idem, codem tom. 2. pag. 81.

[f] Papebrochius, in *Historia Chronologica citata*, pag. 41. col. 2. num. 380.

[g] Idem, *Ibidem* pag. 42. col. 1. num. 181.

Ex tom. 2. *Spicilegium Acheriani*, pag. 370.

[h] Athanasius, in *Epistola ad Lusiferum Episcopum*, pag. 96.

S. Basilius, *De Institutis Monachorum*, cap. 2.

Cassianus, *Collatione* 18. cap. 5.

[i] Auctor vite S. Syncleticæ, inter Opera S. Athanasii,

tomo 2. pag. 709. & seqq.

Tillemont, tom. 8. pag. 227. 710. & 711.

Baillet, *dans les Vies des Saints du 5. Janvier*.

[k] Nicephorus Callixtus, Lib. VIII. Histor. Eccles. cap. 40.

[l] Idem, *ibidem* cap. 39. pag. 610. & 621.

[m] Daniel Cardon, in *Actis Sanctorum*, die 12. Maii;

tom. 3. pag. 161. & seqq.

fluenta, ubi Abbas Zozimus, qui S. Mariæ Ægyptiæ funus curavit, manserat, vitam Monasticam professus est ad annum ætatis suæ usque trigesimum, quo in confinio Macedoniae & Thraciæ Cœnobium Cosinitrense construxit, ubi ad senilem ætatem perveniens, & suam è vita emigrationem præsentiens, suos Monachos hortatus est, „ ut pacem ad invicem inter se haberent, atque si possent cum omnibus; ut mundum vili pretio habent, & ex animo abnegarent; paupertatem volentibus animis exciperent, quia hæc Ascetam Deo arctius astringit; ut senioribus obsequerentur juniores, & juniorum vitia seniores patienter tolerarent.

Anno 887. obierat S. Josephus (*n*) Cantor, seu Hymnographus, Sancti Theodori Studitæ frater, & in vita Monastica socius. A S. Gregorio (*o*) Decapolitano & aliis Sacramum Imaginum cultoribus Romam fuerat missus: sed nonnullis navigiis cum eo quo Sanctus Josephus vehebatur, ipse captivus in Cretam abducitur, ibique gravissimis catenis vincitus, in carcerem conjicitur. A sua captivitate reversus, Thessaloniam venit, in loco vasto, desertoque Monasterium ædificavit, in quo Elianum institutum, quod à fratre Theodoro Studita didicerat, memorare non fuit oblitus, nec inscius. Hic est Josephus, qui anno 823. visitavit in Monte Olympo (*p*) S. Joannicum, à quo mortem proximam suam ipsius Josephi didicit.

P A R A G R A P H U S D E C I M U S - Q U I N T U S.

Decimo Seculo Elianæ successionis hæreditas conspicitur.

XLV. Anno 940. Basilius (*q*) Scholiastes Homiliarum seu Orationum Sancti Gregorii Nazianzeni floruit, & ideò tanquam testis adduci potest opinionis ejusdem S. Gregorii, circa Eliæ Prophetæ vitam in Carmelo Monasticam; sicuti probant superiùs allata testimonia, ad annum 389.

Anno 944. è Cappadocia Constantinopolim (*r*) translatum est corpus Sancti Gregorii Nazianzeni: cuius quidem translationis anonymous coætaneus Scriptor imitationem Eliæ Prophetæ laudibus Sancti ejusdem Gregorii inserit dicens: „ subito me quædam quasi à Sinxo monte depellunt tonitrua & fulmina cogitationum.... Quis verò mente in res tantas intentus non cogitet aut ignem Eliæ è Cœlis prorumpentem, aut currum igneum, ipsum in sublime tollentem. „ Alias vidimus eumdem Sanctum Gregorium, Elianæ Monastices imitatorem fidelissimum.

Anno 945. S. Lucas (*s*) junior, Thaumaturgus appellatus Soterii in Attica, ubi septem annis vixerat, beatam emisit animam. Per septem annos Solitarius egerat in monte Joannitza, propè Corinthum sito. Sanctus autem Joannicius vitam Anachoreticam duxerat circa annum 800. in monte Olympo, quem habitatum fuisse vidimus à Sanctis Platone & Theodoro Studita, Elianæ imitationis sequacibus; prout superiùs dictum est ad annos 798. & 820. atque 846.

Anno 952. Basilius (*t*) in Elea civitate, Pergamo proxima in Asia natus, patrem habuit Anthiocum, navalis exercitus Comitem, matrem verò Eudociam, Sancti Joannicii consanguineam. Pridie suarum nuptiarum aufugit in Montem Olympum, & in Laura S. Eliæ vitam duxit Monasticam: sed suorum visitationibus affinium pertæsus, ad Brachianam, propè montem (*u*) Latrum recessit, ad Petrum frequentissimi Monasterii Abbatem, cuius & servitio sese mancipavit. Mortuo Petro, Basilius in montem Olympum rediit, ubi Abbas præfatæ Lauræ S. Eliæ electus, diem extremum solvit ad annum 953.

Anno 957. floruisse creditur Epiphanius (*x*) Monachus & Presbiter Hagiapolita ideò dictus, quia Hyerosolymis inter Elianæ institutionis successores & discipulos Sanctorum Charitonis, Euthymii, Theodosii, Sabæ, Cyriaci & aliorum vixit.

Anno 958. obierat Paulus Eremita, Basilius (*y*) Eleensis frater, parentibus iisdem Antiocho & Eudocia natus; uxore defunctâ, in Bythiniam propè Maritatem secessit ad montem Latrum, in Laura S. Eliæ monasticam ducens vitam. Egregia eum vita conspicuum ita effecit non Orientali tantum Orbi, sed etiam Occidentali, ut summi Pontificis & Principum salutationibus frequentaretur; eò quod imprimis audiret fide Catholicus, & Apostolicæ Sedi summè addictus atque unitus.

Anno 959. Constantinus Porphyrogenneta Imperator, Nicæam urbem appulit, & inde ad

[*n*] Pagi, tom. 3. ad annum. 883. num. 13. pag. 738.
& num. 18. pag. 494.
[*o*] Oudin, tom. 2. citato, pag. 24.
[*p*] Baronius, tom. 9. ad annum. 823. num. 36. pag. 733.
[*q*] Idem, ibidem & eod. tom. 2. pag. 438. 439.
[*r*] Bollandistæ, ad diem 9. Maii, tom. 2. pag. 454.
col. 1. linea primæ.
Tillemont, tom. 9. pag. 555. & 726.
[*s*] Bollandus, die 7. mensis Februarii.
Pagi, tom. 3. citato, ad annum 945. num. 4. pag. 849.

Fleury, tom. 12. Lib. IV. num. 33. pag. 58.
(*t*) Idem Fleury, eodem tom. 12. Lib. IV. num. 52.
pag. 101.
(*u*) Vide superiùs ad annum 584. 735.
(*x*) Oudin, tom. 2. pag. 455. 456.
Cave, in *Historia Litteraria*, parte 2. pag. 170.
(*y*) Basilius, de quo dictum est superiùs ad annum 952.
Fleury, tomo 12. citato, Lib. LV. num. 52. pag. 101.
& 108.

ad montem Olympum transit; cuius tortuosis anfractuosis, præruptis ac quam difficilimis ad ascensum collibus vix superatis, ad Sanctorum Monachorum cellas pervenit: Quibus visis ac salutatis, eorumque salutaribus precibus communium, hi Sancti Patres monent, in ejusdem Olympi summo vertice seniorem Ascetam in Spelunca signis effulgentem.

De monte Latro Olympi vieino (z) loquens Baronius occasione Pauli Eleensis, ait: » Paulus verticem montis Latri concendit, in cuius vertice saxum attollitur, columnæ in instar, in quo vitam Angelis parem exercuit annis pluribus: locus haud ignotus, quem antea S. Athanasius Anachoreta, tempore Michaëlis Imper. Iconoclastæ, petit; & columnam hanc nullius manu laboratam concendit. Saxum id præcelsum erat, nubes ipsas penè attingens, in cuius vertice nativa spelunca visebatur, quam subiens, duos viginti annos inclusus in ea mansit. » Porro illustrem montem illum reddiderunt Monachi Sinaiæ, qui ob Saracenorū incursus indè profecti, Dei monitu illuc migrarunt anno 735. In eoq[ue] habitavit Acacius, de quo Joannes Climax scribit, *Gradu 4. num. 109.* ut animadvertisimus ad annum 584.

Anno 960. Monachorum montis (a) Thaboris memoria celebris haberur. Cum enim Muazzus Califa misisset in Palæstinam *Cosmam Minæ* filium, ut pecunias ad fiscum spectantes colligeret, Cosmas ducenta aureorum millia ex tributis confecit, & eam pecuniam depositus in Monasterio montis Thaboris.

Monasterium autem illud sub nomine S. Eliæ perficiisse seculo duodecimo affirmat Joannes (b) Phocas anno 1185. & seculo decimo-tertio Guillelmus (c) Tyrius.

Anno 969. Joannes (d) ex Monacho ad Sedem Hierosolymitanam, pro more Græcorum, promotus est. Saraceni autem eum virum combusserunt, eò quod ipsius monitis putarent, fore ut ipsos Nicephorus Imperator invaderet. Vitam S. Joannis Damasceni, argumento ex Arabica quadam ac simplicissima narratione accepto, scripsit hic Patriarcha, duobus fortè Seculis postmortem Damasceni: sed nondum Constantinopoli illa innotuerat vita quando suum jam cultum ibi habebat Damascenus, & elogium in Synaxariis.

Anno 980. Elias (e) Cretenis junior, Orationes S. Gregorii Nazianzeni commentatus est. Scripsisse quoque dicitur Scholia in Opera S. Joannis Climaci, in quibus ad gradum Scalæ octavum ait: (f) » Elias & Joannes sunt perfectæ conversationis typus & forma. Qui seorsum orantes, & à mundo solitaria loca, & à secularium tumultibus segregatae quærentes & colentes, docuerunt p[er]fectionis amatores locum & modum, virtutumque studium. »

Elias hic junior appellatur, ut secernatur à seniore altero Elia, Cretensem Archiepiscopo, qui Ecumenicæ Synodo Nicænæ secundæ anno 787. interfuit: hanc tamen distinctionem non animadverterunt Approbatores Interpretationis Gallicæ Operum S. Joannis Climaci, quam edidit Arnaldus d'Andilly, Parisiis 1658:

P A R A G R A P H U S D E C I M U S-S E X T U S.

Undecimo Seculo Eliana Successionis testimonia perhibentur.

XLVI. Anno 1000. Hegesippus junior, ab Hegesippo Seniore Apostolicorum temporum vicio distingendus, de Excidio Urbis Hierosolymitanæ Libros quinque scripsit; in quibus ita Flavii Josephi Judæi vestigiis insistit, ut magis interpretis, quam Exscriptoris officio videatur fungi. Ad nostrum propositum duo illius testimonia referri sufficiet. Nam *Lib. I. cap. 6.* memorat illum *Judam Essenum*, probitate vitæ & mysticâ observatione celebrem, qui ex vaticinio prædixit Antigonus Aristobuli Regis Judæorum Fratrem, moritum in Turri Stratoni: *Lib. II. cap. 3.* refert alterum *Essenum*, interpretem Senni, quo Archelaus videt spicas novem & plenas magnas à bobus vorari, respondisse novem spicis signari novem annos, quibus potestatis usus eidem Archelao, Herodis magni filio, fuit maximus & amplissimus datus. Quæ quidem testimonia ex Flavio Josepho (g) retulimus, ad probandum existimatorem quā pollerent Esseni tempore nostri Jesu Christi, *num. 13. pag. 4.*

Nequem minus valere possumus pro tempore quo vixit noster Josippus seu Hegesippus, quem juniorum fuisse anno 1118. suspicantur ex eo quod vocet, *Lib. III. cap. 5.* Antiochiam, *Persarum quondam caput*, *nunc repulsorum*; ex quo ab Occidentalibus Crucefignatis post diuturnam & laboriosam obsitionem occupata fuit.

Tom. I.

(z) Baronius, *tom. 10. ad annum 956. num. 7. pag. 741.*

(a) Renaudot, in *Historia Patriarcharum Alexandrinorum*, *pag. 371.*

(b) Joannes Phocas, *de Ecclesiæ Santiis* *cap. 11.*

(c) Guillelmus Tyrius, *Lib. XXII. Historia Hierosolymitanæ*, *cap. 26. pag. 1037.*

(d) Papebroc. in *Hist. Chronol.* *cit. pag. 62. num. 183.*

Idem Papebroc. in *Notis præviis ad vitam S. Joannis Damasceni*, *tom. 2. Maii*, *pag. 109. col. 1. num. 3.*

Oudin, *tom. 2. pag. 474.*

(e) Idem Oudin, *codem tom. 2. pag. 1066. & seqq.*

(f) Tom. 5. *Biblioth. Patrum*, *pag. 752. A.*

(g) Superius, *num. 13. & 18. pag. 4. & 6.*

Anno 1010. Hakemus, Ægypti & Syriae Califa, jussit Hierosolimis destrui Ecclesiam, templum atque alias Ecclesias: sive ut loquitur Joannes Scylitzes Curopalates, is Hakemus religiosa perdidit Monasteria, & in iis qui p̄ea vita exercitationibus erant dediti, eos p̄ om̄em terram exorres egit. Idem referunt Baronius ad annum 1009. num. 4. Renaudotus in *Historia Patriarcharum Alexandrinorum*, pag. 391. Papebrochius in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum*, pag. XLIII. num. 186.

Hakemus idem leges promulgavit contra Iudeos & Christianos de (h) furvis vestibus, de crucibus ferendis pondo librarum quinque; uti legere est apud Renaudotum, pag. 393. 396. 397. 399. necnon apud Bartholomaeum d'Herbelot, in *Bibliotheca Orientalis*, pag. 422.

Alt decem post annos Hakemus à præfatis legibus immunes Christianos fecit edictum proulgato: Quo hac libertas permanuit integrum ad annum 1052.

Anno 1011. Ad Monasterium montis Sinai, ubi quingenti & amplius Monachi sub disciplina Abbatis manebant, habentes ibidem Episcopum, venerunt Saracenorum decem millia armatorum, ut Monachos perimerent, habitaculum eorum cum Ecclesiis diruerent. Propinquantes autem, à quatuor milibus, conspiciunt totum montem ardente & fumantem, flamasque in cœlum ferri, & cuneta ibi posita cum hominibus remanere illæsa. Quod cum renuntiassent Regi Babylonio, poenitentiâ ductus tam ipse quam populus Saracenus, valde doluerunt de his, quæ contra Christianos egissent. Ita scribunt Radulphus Glaber, & Ademarus apud Franciscum Pagi, tom. IV. pag. 200. num. 5.

Anno 1020. Marcus Hyeromonachus, magnæ Lauræ Sancti Sabæ Asceta, composuit *Commentarium in Typicon* ejusdem Sancti Sabæ; de quo mentio facta est ad annum 644. & 767. Composuit, inquam, Marcus *Syntagma de dubiis*, quæ ex *Typico* suborirentur, capitibus centum absolutum. Arbitratur equidem Casimirus Oudinus (*i*) Marcum Hyeromonachum, non tantum scripsisse *Commentarium in Typicum*, sed ipsum *Typicon* nomine S. Sabæ insignitum; in quo utpote agitur de *Tribus Græcorum Quadragesimis*, quæ institutæ fuerunt sub Seculi decimi finem, & undecimi initium, circa annum 1010. vel 1020. quò floruit Marcus Hyeromonachus: *Constitutiones* (*k*) autem, quas S. Sabas suis Monasteriis inviolatè servandas tradidit, Oudinus contendit longè diversas fuisse à *Typico*. Verum jam animadvertisimus, locis *cuiq[ue]*, successu temporum superaddita fuisse multa *Typico* S. Sabæ: unde tota Oudini evanescit ratio.

Anno 1050. Itinerarium Antonini Placentjpi collocari nihil vetat. Nam censeo, inquit Papebrochius, decimi vel undecimi Seculi scriptum istud riederi, tum ex stili Barbarie, tum ex aliis adjundis.

Auctor autem hujus Itinerarii, num. 25. de monte Hermon, cuius ad pedes ascendit de Fluvio nubes, ait: » in ipsa ripa est fons, ubi baptisavit S. Joannes. In ipsa Valle in- » ventus est Elias, quando Corvus ei deferebat panem & carnes. In circuitu autem Val- » lis ipsius multitudo Eremitarum.

Quæ verba commentans præfatus Papebrochius, additæ, est yerismile satis, ad locum
memoriâ absconditi quondam ibi Eliæ celebrem, aliquando habitaſſe Eremitas, quos ibi
collegerit, volens post se relinquere Monasticæ virtus successores, ut dicitur in Libro I. de
Institutione (in) Monachorum, cap. 5.

Inde patet quām alienus fuerit uterque Scriptor (Antoninum dico. & Papebrochium) ab opinione (*n*) Vanderhandi & aliorum alterentium Corvos Eliæ fuisse Orebinas seu *Arabes negotiatores*, sive *Cives Urbis Arabo* in vicinia Bethsan aut *Scythopoleos*.

Anno 1070. Theophylactus, Acriðæ in Bulgaria Archiepiscopus, collegit ex S. Joanne Chrysostomo commentarios in Sacram Scripturam. In illis autem Commentariis super Epistolam Divi Pauli ad Hebreos, cap. VI. v. 37. ad illa verba: *Circuerunt in ovium & caprarum exuviis*, &c. ait: » ut Elias, & qui cum eo erant . . . adeo nihil factum possederunt: Meliore autem, pecudis vel ovis est pellis . . . penuria laborantes, ut ipse Elias & Eliseus . . . in solitudinibus errantes, & montibus & speluncis & cavernis terræ; ut Elias, & qui clanculum Prophetæ ab Abdia in spelunca alebantur. » Clarum istud est suffragium traditionis continuæ & non interruptæ, pro vita Monastica Elias Prophetæ, Elisei & filiorum Prophetarum.

Anno 1072. Nicetas Serronus, Heraclæs Archiepiscopus. Theophylactus æqualis, commentarios edidit in Orationes S. Gregorii Nazianzeni, quarum in 28, in Maximum Philosophum habitâ, hæc leguntur: *Elias libenter in Carmelo cœlesti Philosophia operum dabit, & Joannes in Deserto.*

Anno 1097. die 21. Octobris obſideri cœpit ab Occidentalibus Cruce signatis Antioche.

(h) Vide superius ad annum 719.

{i} Oudin, tom. 2. citato pag. 585.
 {i} Cuvillier, in vita S. Ign.

(k) *Cyrillus, in vita Sancti Saba, cap. 76, in Monumentis Ecclesiæ Græcæ, tom. 3. pag. 353.*

(1) *Papebrochius*, in *Noris ad Imperium*, p. 55.

-卷之二。馬王，頁一八。列于第六。

(m) Tom. 9. Bibliotheca Patrum, 652.

(n) *Vandenhahd*, in Libro inscripto; *Paradiso Biblica*.

— 1 —

na civitas; cuius à Septentrione *Montana nigra*, ubi & priscis temporibus, inquit Willemus^(o) Tyensis, multa etaduntur fuisse Virosorum religiosorum Monasteria; & usque in presenti sensu Deum timentium loca plura sovet & nutrit venerabilia: » quorum facta est mentio annis 402 . . . 596 . . . & futura est inferius ad annos 1140. & 1150. &c.

Anno 1099. Idibus Julii, Godefridus Bulloius Sanctam Civitatem Hierosolymam & manibus Infidelium cepuit. Rex iste qui anno sequenti 1100. sexto Idus Julii obiit, jussit eleemosinam omni die Sabbato exhiberi Eremitis, qui tunc incolebant Montana Judeæ; sicuti constat ex ejusdem Godefridi Regis decreto, quod secum ex Cypro attulit Jordanus^(p) de Mantua. Constat insuper ex Joanne^(q) Phoca, in via quæ ab Hierusalem ad Montana Judeæ ducet, existisse & Cœnobiam, & Monasterium, & Lauram.

PARAGRAPHUS DE CIMUS-SEPTIMUS.

Duodecimo Seculo Eliana Successio notior affulget.

XLVII. Anno 1124. » Cœpit Orientalis Ecclesia revirescendo, inquit Cardinalis Jacobus Vitriacensis, (r) florere, & cultus religionis in partibus Orientis ampliari. » Alii ad exemplum & imitationem Sancti viri & solitarii Eliæ Prophetæ in monte Carmelo, & maximè in parte illa, quæ supéreminet civitati Porphyriæ, quæ hodie Cayphas appellatur, juxta fontem, qui fons Eliæ dicitur, non longè à Monasterio Beatae Virginis Margaretæ, vitam solitariam agebant in alvearibus modicarum Cellularum, tanquam apes Domini, dulcedinem spiritualem mellificantes . . . Alii in monte Thabor, in quo Dominus præsentibus Moysè & Eliæ transfiguratus, gloriæ futuræ resurrectionis ostendit, propter loci reverentiam & honorem Monasterium extruxerunt. Alii propter Jordani fluminis sanctitatem & aquarum opportunitatem vicinarum, construxerunt habitationes: Alii desertum Quarentenæ elegerunt; Alii in Eremo illa, quæ adjacet Galileæ, solitariam acceperunt.

Anno 1130. Gerardus a^(s) Nazareth, patria Galilæus, prosapia & origine Latinus, Anachoreticam agebat vitam in Montana nigra: ubi ad Guillelmum Presbyterum de conversatione Servorum Dei in Terra Santa librum scripsit; in quo haec lequuntur: Aliud est genus Religiosorum, qui singillatum habitabant à Seculi rebus alieni. Hi sunt, qui ad exemplum Prophetæ Eliæ silentium solitudinis præferunt tumultibus Civitatum, &c. his portò Montanæ Nigræ Solitariis alios Aymericus Antiochenus Patriarcha Eremitas adjunxit, quos è Carmelo adduxit circa annum 1160. At omnes fugati sunt anno 1167, quo Monasterium illorum dirutum est à Chorasmianis; sicuti refert Guillelmus de Sanvico, in suo *Chronico*, cap. 2. & 8.

Anno 1140. Josephi^(t) Antiocheni de Primitiva Ecclesia liber adjudicari potest, qui laudatur à S. Brocardo, Carmelitarum Priore Generali secundo, in Statutis anno 1191 scriptis. Nam sesqui-Seculum elabi debuit, tempisque sufficiens intercedere ad majorem antiquitatem & auctoritatem libro Josephi Antiocheni conciliandam, inquit Papebrochius. Præfati autem libri capite XII. haec leguntur:

» Perfectorum Militum Christi Apostolorum coadjutores surrexerunt strenuissimi viri solitarii, contemplationi dediti, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei sequaces, qui de monte Carmeli descendentes, per Galileam, Samiam, & Judæam, fidem Christi constantissime sparserunt.

Huic opinioni plurimū favent Eusebius Cæsariensis, Hieronymus, Epiphanius, Sozomenus, ipse Papebrochius, Baronius, Cassianus, Nicephorus Callistus, illustrissimus Daniel Huet, Petavius, & alii superius citati, pag. 5. 6. 7.

Anno 1143. Haimericus sive^(u) Aymericus, Ecclesiæ Antiochenæ Decanus, RADULPHO ejusdem Ecclesiæ Patriarchæ sublatu suffectus est; sed à RAINALDO DE CASTELLIONE, (x) Antiocheno Principe, male, paulò post tractatus, Antiochiam deseruit anno 1144. & in regnum se contulit Hierosolymitanum: ubi à BALDUINO III. Rege, ac ejus matre MELISENDE, atque Regni universis Episcopis benignè acceptus est; nec Antiochiam rediit, nisi metu solatus per Rainaldi Principis captivitatem, quæ sub finem anni 1160. contigit.

Non desunt tamen^(y) Scriptores, qui Aimerici Patriarchæ electionem affigunt anno

(o) Guillelmus Tyensis, Lib. IV. Histor. Hierosolymie, cap. 10. pag. 687. ligea 50.

(p) Vide Biblioth. Carmelitanam, tom. 2. pag. 150.

(q) Joannes Phocas, de Loci Sanctis, num. 27. apud Papebrochium, tom. 2. Maii, pag. 8.

(r) Jacobus Vitriacensis, in Historia Orientali, cap. 12. pag. 1074. & 1075.

(s) Vide Biblioth. Carmelitanam, tom. 1. pag. 954. Antonius Rivet, in Historia Literaria Francæ, tom. 9. pag. 162. num. 212.

(t) Ibidem, tom. 9. pag. 162. Papebrochius, in Historia Chronologica citata, tom. 3: Maii, pag. 21. col. 2. num. 93.

(u) Guillelmus Tyensis, Lib. XV. cap. 16. & 18:

Baronius, tom. 12: ad annum 143. num. 25. pag. 883c

(x) Guillelmus Tyensis, Lib. XVIII. cap. 1. pag. 950. 951..

(y) Lezana, tom. 4. Annali anno 1154. num. 3: dicitur 1153: num. 4.

1137. quia hanc desumunt vel ab initio causæ Radulphi, quæ moveri cœpit apud Sedem Apostolicam anno 1137. vel ab ejusdem depositione per Sententiam Alberici, Ostiensis Cardinalis, & in Terram Sanctam Apostolici Legati, consummatam & latam anno 1140. mense Decembri, quò electus est AIMERICUS, potentia RAINALDI Principis Antiocheni, & PETRI ARMOINI, qui Castelli Antiocheni custos erat, & Americi patruus aut avunculus.

Anno 1545. Aimericus Antiochenus (*z*) Patriarcha, toto regno Hierosolymitano gratiosus, facile potuit à Frederico Acconensi Episcopo impetrare ut Bertholdus de Malfaida Lemovicensis, de Villa Solmiacum aut Soligniacum nuncupata (in qua duabus leucis à Lemovicis ad Orientem distante, prædium etiamnum possident Carmelitæ) ejus consanguineus, in Priorem Eremitarum Carmeli montis institueretur. Aimericus autem cum esset opulentissimus, suppeditavit Bertholdo sumptus ad Monasterium (*a*) extruendum, in quo Eremitæ jam non sparsim per montis antra & Spelæa instar Palæstinorum Anachoretarum morarentur, sed simul convenirent, ut facilius Bertholdi & successorum regimini atque obedientiæ subderentur.

Anno 1540. Liber de *Institutione primorum Monachorum*, in *Lege veteri exortorum*, & in *Nova perseverantium*, de Græco in Latinum idioma translatus est curâ & diligentia Patriarchæ Antiocheni Aimerici. (*b*) » Hic enim intelligens quosdam Eremitas eorum qui ab Occidente supervenerant, spretis Seniorum monitis, non rectè ambulare ad veritatem Religiosæ vitæ Eremiticæ, in prædicto libro descriptæ; & perpendens hoc ideo maximè contingere, quia Græcas literas ignorantes, nesciebant codicem legere, fecit librum illum de Græco in Latinum transferri.

Notus quidem est Joannes Hierosolymitanus Episcopus XLII. juxta supputationem Reverendi Patris Papebrochii, quamvis in Catalogis Latinis numeretur 44. Ast utrum huic Joanni præfatus liber adjudicandus, non una vox est eruditorum virorum, quos recenset Bibliotheca Carmelitana, tom. 2. pag. 27. - 40.

Cur autem Latina præmemorati libri translatio assignatur anno circiter 1150. quia facta est quo tempore Aimericus in regno Hierosolymitano commoratus, Bertholdum Eremitarum Carmeli Priorem constituit, & statuit ut eis deinceps præfasset, & ut quilibet eorum obedientiam devoveret, atque sub cura illius & regimine omnes viverent. Ipso autem (*c*) Papebrochio afferente, Aimericus post sex aut annos quinque exilii rediit Antiochiam: vel juxta narrationem Guillelmi Tyrensis, rediit anno 1160. quo Rainaldus Princeps (*d*) Antiochenus in captivitatem incidit; ut alibi fatetur idem Papebrochius.

Anno 1560. Aimericus Antiochiam revertens, Eremitas Carmeli nonnullos secum adduxit, & jādudūm constitutis in Montana Nigra aliis Anachoretis adjunxit, quorum Priori Eusebio Epistolam postea scripsit S. Cyrillus, Carmelitarum Socius. Nam illarum regionum omnes Monachi, inquit Guillelmus de Sanvico, cap. 2. sui Chronicæ, quamvis essent locis separati, eamdem vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ Montis Carmeli. Neque tamen rectè afferuit (*e*) Papebrochius, Eremitas quos Aimericus secum in Montanam Nigram adduxit, Albertinæ Regulæ fuisse informatos: Hæc etenim Albertina Regula data fuit anno 1209. sicut animadvertisit idem Reverendus Pater (*f*) Hagiographus.

Anno 1573. S. Cyrilli Constantinopolitani Presbyteri accessum ad Montem Carmelum assignant nonnulli Scriptores (*g*) Carmelitæ, qui hunc fuisse salutatum à S. Brocardio Vicario, dicente: *In monte hoc omnis Religio primordiæ iter effluxit; ipse est caput, & principium omnium Religiosorum*, qui cæteris cujuscumque habitus formam vivendi præstitit, normam, regulam, statuta, & omnia, quæ à quacumque Religiosa institutione noscuntur approbata.

De forma quidem habitus Carmelitarum scripsit præfatus S. Cyrillus in Epistola ad Eusebium Montis Neroi seu Montanae Nigrae Priorem, his verbis capite secundo: » Saraceni moleste ferebant, quod nostræ Religionis Professores, veste albâ desuper induiti incederent; cum soli eorum Satrapæ hujusmodi coloris habitu desuper uterentur. Propter quod gestationem pallii albi dictis Professoribus interdixerunt: pro quo Professores prædicti pallium barratum tunc unanimiter assumperunt. Quod pallium, sicut scis, ex septem partibus duplicis coloris ad invicem distinctis, sed consutis, ipsum tota-

» liter

- Speculum Carmelitarum, tom. 1. pag. 897. num. 3268.
Baronius, tom. 12. anno 1136. num. 30.
Tom. X. Conciliorum Edit. Labbean. pag. 1026.
Fleury, tom. 14. Lib. LXVIII. num. 52. & 74.
(*z*) Papebrochius, in Notis ad vitam S. Alberti, die 6. Aprilis, pag. 785. num. 85.
Vinea Carmeli, pag. 17. num. 22.
(*a*) Speculum Carmelit. tom. 1. pag. 900. num. 3276.
Lezana, ad annum 1542. num. 4.
(*b*) Cyrillus, in Epistola ad Eusebium Montis Neroi Priorem, cap. 4. edita in vinea Carmeli, pag. 7. - 28.
(*c*) Papebrochius, in Historia Chronologica, tom. 3. Maii, pag. 64. col. 2. Lit. C.

(*d*) Guillelmus Tyrensis Lib. XVIII. de Bello Sacro, cap. 28. pag. 951.

Pagi, tom. 4. ad annum 1163. num. 9.

Papebrochius, in Notis ad vitam S. Alberti, die 8. Aprilis, pag. 785. num. 85.

(*e*) Idem, in Notis ad Chronicæ Guillelmi de Sanvico, tom. 3. Maii, pag. 65. col. 1. lit. G.

(*f*) Idem in vita S. Alberti; tom. 1. Aprilis, cap.

12. pag. 796. E. num. 124.

(*g*) Speculum Carmelit. tom. 2. pag. 286. col. 2. num. 1052. Not. A.

» Liter integrantibus, perpendicolariter à collo usque ad talos descendantibus constat.

Hæc Cynilli verba omnino consonant legibus, quas Salahadinus (*h*) tunc Imperio potitus adversus Christianos renovavit de vestimentis duplici colore distinctis, & de candidis prohibitis, ut jam animadvertiscas ad annum 719. & 1010.

Dederat (*i*) Mūhamēd. Pseudopropheta Hamzæ avunculo suo vexillum candidum: colorque ille in Haliadarum familia, & Sectis quæ Halim sequuntur, perseverat. Omar au-
-com Ben-Alkebat, sive filius Elkātabi, qui Sanctam civitatem Hierosolymam cœpit anno
637. (*k*) & populo qui in ea erat modico, extremis conditionibus pepercit, (*l*) in omnes
provincias scripsit ut Christiani compellerentur zonariā induere, & vestibus suis panno-
rum segmenta affuere.

Anno 1183. (*m*) ex Salahadini exercitu nonnulli milites in Montem Thabor (quod prius fuerat inauditum) ascenderunt, & Monasterium Græcorum, quod dicitur *Sancti Eliæ*, pro libro tractantes arbitrio, ipsum etiam majus cœnobium effringere tentaverunt.

» Mons Thaborius, inquit Joannes Phocas, terrestre cælum . . . Collis est rotundus
» & moderate sese erigens: in vertice duo extuncta sunt Monasteria: in his extraneæ lin-
» gue laudibus Christiani, solitariam vitam amplexati, numen propitium reddunt, Mo-
» nasterium, in quo salutaris Christi Transfiguratio accidit, Latinorum Monachorum mul-
» tiudo tenet: lèvum, qui nostrâ consuetudine Monachum induerint Nazareni, Sacro-
» sanctum illum locum sanctificati sanctificant.

Istud Græcorum Monasterium idem forsitan censi posset, quod superius memoratur
ad annum 960. Alterum autem Latinorum, idem quod anno 1124. celebratum est.

Anno 1185. Joannes Phocas, Cretæ oriundus, postquam in Patmo insula vitam exer-
-cit Monasticam, Sancta loca Syriæ, Phœniciae & Palæstinæ peragravit, compendiariam
horum descriptionem Leo Allatius Latinam fecit, quam & Græco-Latinæ edidit Amste-
lodami Bartholdus Nibusius anno 1653.

» Mons Carmelus, inquit Phocas, cap. 31. de quo in veteri recentioreque Scriptura plu-
» rimus sermo est, jugatur Mons, ab ipso maris sinu, qui circâ Ptolemaïdem & Caï-
» pham incurvatur; initium ducens, & ad Galileæ fines perveniens. In extrema parte ju-
» gi quæ mare respicit, PROPHETÆ ELIA SPELUNCA spectatur: in qua Angelicam vitæ
» rationem cum exegisset mirificus ille vir, in aëra sublatuus est. Erat eo loci antiquitus
» MONASTERIUM MAGNUM, ut structurarum vestigia ad hæc usque tempora commons-
» trant. Sed illud, tempore quod omnia in senium impellit, & gentium variis excursioni-
» bus penitus abolitum. Verum ante aliquot annos quidam Monachus, dignitate Sacer-
» dos, capillitio albus, è Calabriâ oriundus, EX PROPHETÆ REVELATIONE in Montem
» appellens, ea loca, Monasterii nempè reliquias, vallo perparvo cinctum, & turri ædifi-
» catâ, temploque non ingenti extucto, Fratribusque fermè ad decem collectis, etiamnum
» sanctum illum ambitum colit.

Hic Joannis Phocæ textus fusiùs discutitur in *Bibliotheca Carmelitana*, tom. 1. columnâ
685. & seqq.

Anno 1187. Sanctus Bertholdus, primus Latino more Prior Generalis Eremitarum
Montis Carmeli, obiisse creditur, GUIDONIS DE MALEFAYDA, nobilis Equitis filius, in vico
Salaniac, Dicecesis Lemovicensis natus, animarum zelo accensus, Cruciatâ signatus, in
Orientem è Calabria profectus est, militiâ Ecclesiasticâ insignitus.

Cum sacer Christianorum exercitus anno 1097. die 21. Octobris Antiochiam Syriæ Me-
tropolim obsidere cœperit: sed mox alterâ die, ab ipsis Saracenis ac Turcis vicissim obsideri
cœperunt Christiani; adeò ut fame ac morbo miserè per dies viginti sex afficti fuerint.
In hac tribulatione Bertholdus promisit se Deo, & B. Mariæ Virgini jugiter in Monte
Carmeli servitum, si Dominus respiceret plebem suam.

Sanctâ Hierosolymitanâ Civitate liberatâ anno 1099. quæ amplures devoti peregrini, Ere-
mitarum Montis Carmeli (ab ea civitate quinquaginta milliaribus distantis) famâ permo-
ti, mundo renunciarunt, & eorum contubernio se junxerunt. Inter eos illustrior BER-
THOLDUS, jam voto constrictus, Religionis habitum postulavit, induit, & virtutibus atque
sanctitate in eo adeò profecit, ut Aimericus, Antiochenus Patriarcha, Comitiis congregatis,
Fratum qui diversas Terræ-Sanctæ solitudines incolerent, Priorem (*o*) Generalem
eum præficerit circâ annum 1145. Ordinis autem Carmelitani regimen cum Bertholdus
renuisset annis quadraginta duobus, animam Deo latenter in Carmelo redidit anno æta-
tis suæ centesimo decimo quinto.

Anno 1188. ineunte, vel potius anno 1187. declinante, obiit Aimericus seu Haymeri-
Tom. I.

(*h*) Renaudot, in *Historia Patriarchar. Alexandrinor.*
pag. 340. linea 19.

(*i*) Idem, ibidem pag. 219. & 229.

(*k*) Wilhelmus Tyriensis, lib. I. Histor. Hierosolymit. cap. 2. pag. 629.

(*l*) Renaudot, loco citato, pagg. 293. 294. 300. 393.
540. 608.

(*m*) Willemus Tyrius, Lib. XXII. cap. 26. pag.
1037.

(*n*) Joannes Phocas de locis Sandis, cap. 11. apud
Papebrochium, tom. 1. pag. 4.

(*o*) Onuphrius Panvinus, in *Chronico Ecclesiastico ad*
annum 1141.

cus, Antiochenus Patriarcha, qui Eremitis Carmeli præfecit S. Bertholdum more Latinorum, Priorem primum Generalem, & in eodem monte ad honorem B. Mariæ Virginis Monasterium ædificari fecit, muro alto circulariter circumdatum: in quo quidem eos includere intendebat; sed priusquam hoc Monasterium consummatum, sustulit eum de mundo Deus, inquit S. Cyrillus in *Epistola ad Eusebium*, Priorem Montis Neroi propè Antiochiam, cap. 4.

Quapropter constantior illa videtur assertio, (p) ait *Baronius*, quod Ordo religiosorum Carmelitanorum, qui in Palæstina in ipso Monte Carmelo fixere sedes sub Alexandro Romano Pontifice sumpsit *innovati statūs* originem. Horum autem promotor, propagator, & custos fuit ille, qui fungebatur in Oriente legatione Apostolicæ Sedis, Haimericus Patriarcha Antiochenus; qui considerans complures ex Occidente, qui venierant Eremiticam acturi in Terra-Sancta, hinc inde dispersos barbarorum incursibus, collegit eos in unum, duxitque in Montem Carmelum, Eliæ habitatione egregiè olim ita nobilitatum, ut ubi recentiores ab antiquioribus successionem (q) per annos circiter bis mille ducentos continuam & nullatenus interruptam accipientes, eundem Eliam Prophetam jure profiterentur suum Parentem & Magistrum quoad locum & habitacionem, quoad exemplum & imitationem, quoad cultum & venerationem; alio quocunque omisso & excluso Principe atque fundatore; ut innuant testimonia Sanctorum Patrum & scriptorum haec tenus allata; non solitudinem tantum Eliæ, sed & alias virtutes ad perfectionem statūs Monastici conduceentes proponentium atque diligenter describentium.

Anno 1189. S. Brocardus, Hierosolymitanus patriâ, Carmeli Eremita, qui vices Prioris, absente S. Bertholdo, gerebat anno 1193. quo Sanctum Cyrrillum Constantinopoli illuc advenientem recepit & salutavit dicens: *In hoc monte omnis Religio Monastica primordialiter effluxit; ipse est caput & principium omnium Religionum &c.* Sanctus, inquam Brocardus anno 1189. mortuo Sancto Bertholdo, Comitiis in generalibus electus est in Secundum Eremitarum Priorem Generalem; qui suos Tyrones agnoscens instructione & vitæ regularis methodo indigere, bellorum præsertim turbinibus, & Saracenorum insulibus saepius grassantibus; ideo statuta quædam eis latinè tradidit anno 1191. è quibus nonnulla postea Albertinæ fuerunt inserta capita.

Hæc Statuta, quæ ab Alexandro IV. vocantur *Constitutiones Ordinis*, cap. 1. exscriptum referunt textum ex Josephi Antiocheni libro desumptum, in quo dicitur: » Perfectorum (r) militum Christi Apostolorum Coadjutores surrexerunt strenuissimi Viri Solitarii, contemplationique dediti, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei imitatores: qui de monte Carmeli descendentes per Galilæam, Samariam & Iudæam, fidem Christi constantissimè sparserunt.» Qem etiam eundem textum referens Joannes Bacho (s) addit: *sicut in prima Constitutione dicti Ordinis Carmelitani, edita ab antiquo, inventur.* Statutis autem S. Brocardi antiquiorem agnoscunt nullam Carmelitæ Constitutionem. Quæ cum diceretur jam edita ab antiquo, dum Joannes Bacho scriberet anno 1330. Satis adveratur illorum (t) Sententiae, qui librum Josephi Antiocheni assignant anno 1320.

Opinionem porrò Josephi Antiochi de successoribus Eliæ florentibus tempore Christi, plurimum invaluisse apud Scriptores etiam Orientales, S. Brocardo æquales & fermè coæctaneos, probant testimonia Ruperti Abbatis, Guillelmi à Sancto Theodorico, Petri Comes-toris & aliorum paulò recentiorum.

1º. Quidem Rupertus Abbas Tuitiensis anno 1133. circiter defunctus, in suis Commentariis ad *Caput 4. Cantic. Versu 1º. ait*: » Greges Caprarum quæ apparuerunt de monte Galaad, utique Greges sunt rationales, qui tunc apparuerunt, cum Viri illi esse cœperunt, de quibus Apostolus dicit: *circuierunt in melotis & in pellibus caprinis, egenites, angustiati, &c.* Apparuerunt, inquam, de monte Galaad, . . . cuius habitator fuit Elias, . . . ille primus auctor & institutor eorum, qui dicti sunt filii Prophetarum, quos fuisse Monachos in Veteri Testamento consentit autoritas Patrum. » Hæc Ruperti verba haud dubiè consona sunt iis, quæ superiùs relata sunt ex Sancto Gregorio Nysseno. (u)

2º. Guillelmus, S. Theodorici Remensis Monasterii Abbas, in *Epistola ad Carthusianos de monte Dei*, loquens de vita Monastica: » Res est antiqua (x) inquit, . . . antiqua hereditas Ecclesiæ Dei, à tempore Prophetarum præmonstrata, jamque novo gratiæ sole exorto, in Joanne Baptista instaurata . . . Post passionem verò Domini, calore adhuc in cordibus fidelium effusi ejus Sanguinis recenti memoriâ, solitariam hanc vitam eligentibus, paupertatem spiritûs sectantibus, & in spiritualibus exercitiis, & in contemplatione

(p) *Baronius*, tom. 12. ad annum 1181. num. 15.

(q) Guillelmus de Sanvico, in suo *Chronico*, cap. 8. apud *Papebrochium* tom. 3. Maii, pag. LXIV. col. 1. linea 9.

(r) Vide super. num. 19. pag. 6. & num. 47. ad annum 1540. pag. . . .

(s) Joannes Bacho, in suo *Compendio Historiarum*,

cap. 2. edito tom. 1. *Speculi Carmelit.* pag. 161. num. 718.

(t) Vide *Bibliothecam Carmelitanam*, tom. 1. pag. 301. & tom. 2. pag. 155. & 156.

(u) Superiori num. 30. ad annum 394. pag. 15.

(x) Guillelmus S. Theodorici, inter Opera S. Berardi tom. 2. pag. 201. 202. num. 1. 3. & 4.

Dei pingue otium altero in alterum zelantibus, deserta repleta sunt, ex quibus legimus Paulos, Macarios, Antonios, Arsenios & alios quāmplures in sanctæ hujus conversationis Republica consulares viros. Eadem ferè verba & eodem sensu desumpta reperies apud Joannem Cassianum, *Lib. II. Institut. cap. 5. necnon collat. 18. cap. itidem 5.*

3º. Petrus Comestor circà annum 1170. scribens Historiam Evangelicam, *cap. 31.* loquitur de tribus Judæorum Sectis quæ tempore Baptismi Joannis vigebant: *Esseni*, inquit, *ferè in omnibus Monasticam agebant vitam . . . habebant omnia communia . . . simul & cum silentio edebant*, &c.

4º. Joachimus, Abbas Florensis in Calabria, superstes (y) anno 1200. in caput secundum Apocalypseos scribebat: » eodem tempore appertionis quartæ, inventæ sunt reliquiæ in Populo Græcorum, & Viri probatissimi, Habitatores Eremi; quorum alii, qui imitatione Eliæ antè processerant, omnino jam arescere incipiebant; alii verò qui successerant in imitatione Elisei, cœperunt fieri patres Monachorum & Virginum, quorum imitatio usque ad Latinos pervenit.

5º. Chronicón Ordinis F F. Prædicatorum, Constitutionibus ejusdem Ordinis adjunctum, sic habet ad annum 1241. » Fuerunt ab initio nascentis Ecclesiæ in Terra Sancta & maximè in monte Carmeli Eremitæ multi . . . quorum conversationem videns felicis recordationis D. Albertus, Patriarcha Hierosolymitanus, multum eos spiritualiter in Domino nutriebat.

6º. Eidem opinioni favent Prælati Terræ-Sanctæ, (z) scilicet Richardus Nicosiensis Archiepiscopus, Guillelmus Ebronensis, & Guillelmus Tyberiadensis Episcopi, in literis Acone die vigesima-tertiâ mensis Septembris anno 1282. datis ad Martinum IV. Romanum Pontificem, in quibus dicunt: *Ordo Fratrum Beatæ Mariæ de monte Carmelo, qui inter cæteras Sacras Religiones Apostolicæ Sedi devotas claret devotione conspicuâ, fuit in Cismarinis partibus à tempore, cujus non extat memoria, à priscis Patribus in Terræ-Sanctæ solatium institutus.*

7º. Verba eadem leguntur in literis, quas in eadem Civitate Aconensi ad eumdem summum Pontificem Martinum IV. die 12. Julii 1683. dederunt Frater Nicolaus Largius, dominus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Magister, & pauperum Christi custos, ac Frater Guillelmus de Bello-loco, pauperis Militiae Templi Magister humilis.

Jam verò institutum duodecimo Seculo dices Ordinem, quem Scriptores Seculi decim tertii asseruerunt institutum fuisse à tempore, cujus non extabat memoria? Talis est Ordo Carmelitarum, quorum *Monasterium magnum* in monte Carmelo *antiquitus* extitisse affirmat Joannes Phocas anno 1185. Aymericum Antiochenum fuisse Ordinis Carmelitarum promotorem & propagatorem affirmat Baronius, cui & consentit R. P. Dominus Antonius Rivet, in *Historia Literaria Franciæ*, tomo IX. pag. 139. num. CLXXIX.

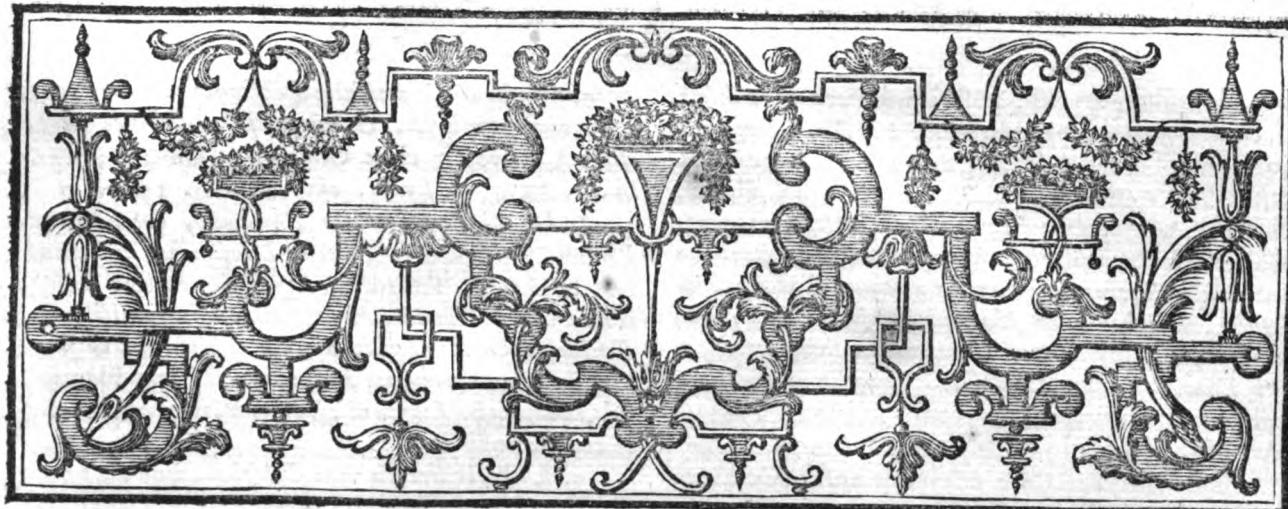
Reformati autem alios ejusdem Religionis asseclas supponunt antiquiores, qui à Majoribus suum acceperint Institutum. Ii, à quibus S. Bertholdus edoctus fuit imitationem Elianam in vita Monastica, gloriantur alios habere Seniores, qui continuâ nec interruptâ serie trahebant originem, cujus perpetua successio gradatim ascendebat ad S. Antonium; à S. Antonio, ad Essenos & Therapeutas; ab Essenis & Therapeutis, ad Assidæos & Rechabitas; à Rechabitis, ad Prophetas & filios Prophetarum; quibus Elias Propheta se in exemplum in Monte Carmelo exhibuit, primas Monasticæ professionis lineas adumbrans; prout allata innuunt haec tenus hujus Dissertationis Historica Segmenta, uniuscun- jusque fano & prudenti proposita judicio.

(y) Pagi tom. 4. ad annum, 1190. num. 5. pag. 693.
(z) Prælati Terræ - Sanctæ, in literis relatis à Thoma Waldensi, tom. 3. tit. 9. cap. 89.

Et tom. 1. Speculi Carmelitani, pag. 115. num. 5002
& seqq.

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA CARMELITANA, NOTIS CRITICIS ET DISSERTATIONIBUS ILLUSTRATA.

A.

I.

DAMUS DE BODROMO, natione Germanus : BODMATICUM enim vulgo Bodmen, castrum Germaniae est in Suevia ad Lacum Constantensem : Floruit circa annum 1350. scribens lecturam Sententiarum Lib. IV. & Determinationes Theologicas, Lib. I.

Ita referunt Arnoldus Bostius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*; Conradus Gesnerus in *Bibliothecā universalī*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium Carmelitar. anno 1350. num. 7. pag. 598.* Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Catalogo Scriptor. Carmelit.* pag. 65. Daniel à Virgine Mariā, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1095. num. 3870

II.

ADAMUS HEMLINGTONUS, alias HEMELENDUNUS, natione Anglus, patria Norfolcensis, & ibi Carmelita, Oxonii primū, deinde Lutetiae Parisiorum, Scientias, tūm Philosophicas, tūm Theologicas affatim hausit, usque ad supremam lauream, quam consecutus est sub anno 1420. Decessit Norwici, postquam scripsisset,

1. *Conciones*, Lib. I.
2. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.
3. *De Actu Parisiensi*, Lib. I.

De illo loquuntur Joannes Lelandus, & Pitseus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*: Conradus Gesnerus in *Bibliothecā universalī*, referens Joannem Balaeum: Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus Sacri*, pag. 7. Edit. Colon. 1608. in-folio. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 332. Lezana ad annum 420. num. 8. pag. 793. Daniel à Virgine Tom. I.

Mariā, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3943. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliothecā mediae & infimae Latinitatis*, tomo 1. pag. 23.

III.

ADAMUS SAXLINGHAMUS, natione Anglus, in Conventu Carmelitarum Norwicensi Monachus: Vir in scholasticis Concertationibus tūm sacris, tūm prophanicis, & in Concionibus ad populum non inelegans: Quas Cōciones, ut ex Lelando colligere est, postea Latinas fecit. Scripsisse dicitur circa annum 1350.

1. *Disputationes Philosophicas*, Lib. I.

2. *Disputationes Theologicas*, Lib. I.

3. *Sermones per annum*, Lib. I.

Ejus mentionem habent Joannes Pitseus, *Lib. de illustribus Angliae Scriptoribus*, ætate 14. num. 567. Conradus Gesnerus in *Bibliothecā universalī*: Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus Sacri*, pag. 8. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Alegreus Cassanatus, pag. 296. Lezana, tomo 4. pag. 598. num. 4. Daniel à Virgine Mariā, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1114. num. 3943. Fabricius in *Bibliothecā mediae & infimae Latinitatis*, tomo 1. pag. 27. Jacobus Frisius in *Epitome Biblios. Gesneriana*, pag. 6. col. 2.

IV.

ADRIANUS ARNOLDI, seu DE ARNOLDIS, natione Belga, in Conventu Fratrum Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli, Brugis in Flandriâ vitam religiosam professus est, anno à Christi nativitate 1583. Ibidem primū Deo Missæ Sacrificium obtulit anno 1490. Lector institutus anno 1500. promotus Sacrae Theologie Baccalaureus anno 1507. Doctor Parisiensis anno 1515. renuntiatus.

Episcopus Rossensis in partibus Infidelium, anno 1517. die 18. Septembris, cum pensione super mensam Ecclesie Cameracensis, ad exercenda Pontificalia in Diœcesi Cameracensi, Vicarius in spiritua-

A

A.

libus ibi assumptus est, post Trinitatem Dominicā 24. consecratus ab Episcopo Morinensi (seu TERANOAE Morinorum) ejusque Suffraganeo, & Episcopo Sarpenano, Suffraganeo Tornacensi. Anno 1518. die 18. Februarii, consecravit Altare Venerabilis Sacramenti in Choro Carmelitarum Antuerpiensium, *in honorem Venerabilis Sacramenti, ac Sanctorum Catharinae & Ursulae, Virginum & Martyrum*, Anno 1525. die 24. Aprilis, consecravit Capellam à latere Aquilonari Chori ejusdem Ecclesiae. Decessit Bruxellis, & ibi in Carmelitarum Conventu sepultus est mense Novembri, anno 1536. Brugenses Carmelitae Anniversarium ejus hactenus celebrant infra Octavam Fidelium Defunctorum. Scriptit,

1. In *Magistrum Sententiarum Libros IV.*
2. In *Biblia Sacra.*
3. *Conciones per annum*, Lib. I.

Adrianum de Arnoldis memorant *Acta Consistorialia Leonis X.* ad diem 18. Sept. 1517. Codex Ms. Carmelitarum Brugensium. Liber Ms. Rerum memorabilium Conventus Antuerpiensis, Carmelitanus: Daniel à Virgine Mariā, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 906. num. 3151. Idem in *Vined Carmeli*, pag. 506. num. 906.

V.

ADRIANUS HECQUET, natione Belga, Atrebas ortu, in patriā Habitum Religionis Carmelitanæ induit, & Conventum suæ Civitatis Prior rexit, Doctor Theologus Coloniensis (Parisiensis FERREOLI LOCRIUS;) Poëticæ tamen arti non segniter addictus, & aliás celeberrimus Ecclesiastes. Post assiduas in studio vigilias, post magnos in sudore labores, post insignia in zelo Catholicæ Fidei sustinendo probamina, post longam in observantia regulari perseverantiam, obiit Atrebati, anno 1580. Scriptit,

1. *Peripetasma argumentorum insignium*: nimirum de immortalitate, aeternaque felicitate; de Evangelii semine; *Funera potissimum doctorum Virorum illustria*: De crapulæ vito; jocos & sales; Epigrammata, & Carmina miscellanea, &c. Lovanii, Typis Joannis Bogardi, anno 1564. in-4°. Hanc editionem citat Georgius Daudrius in *Bibliotheca Classica*, pag. 158. sed aliam anni 1557. in-8°. Lovaniensem appellat, pag. 1497.

2. *Scenam rerum inversam*, versu heroico & prosa editam in-8°.

3. *Enarrationes locupletissimas*, seu *Homilias in Evangelia quadragesimalia*. Parisiis, apud Michaëlem de Roigny, anno 1570. in-8°. Extat in *Bibliothecâ Carmelitarum Aurelianensem*. Aliam tamen nominant Parisiensem, anni ejusdem 1570. apud Michaëlem Sonnum, editionem factam ibidem in-8°. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 92. & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 13. Auctor Ethicæ Amoris, tom. 3. pag. 515.

4. *Revocationem Hæreticorum à Lutherismo*, reliquisque Hæresem generibus ad *Evangelicam & verè Catholicam Ecclesiæ Fidem*. Antuerpiæ, anno 1557. in-8°. apud Bellerum, & Gravum.

5. Gallico idiomate, *Le Chariot de l'Année*, hoc est Latinè, *Anni Curriculum*, in quo tractatur de proprietatibus quatuor anni temporum; deque historiis ac materiis dierum Festorum per annum occurrentium, Lib. IV. Lovanii, apud Joannem de Winghe, anno 1552. in-12.

6. *L'Arrêt du Cœur*, hoc est, *Moram seu Refrænationem cordis*, in quâ explicatur quo pacto verus Christianus debeat in suo requiescere Creatore, &c. Antwerp. apud Guillelmum Simonis, 1557. in-16.

7. *La forme de parfaite Pénitence pour apprendre à soi bien confesser, & mettre la conscience en bon état*. A Anvers, chez Guillaume Simonis, 1569. in-16. Item, à Lyon, chez Benoist. 1569. in-16.

8. *De l'instruction des Paroisses*, contenant des Prônes pour toutes les Fêtes & Dimanches de l'année; hoc est Latino sermone, *Institutiones sive Institutiones Parochiarum*, sive Sermones familiares in Epistolas & Evangelia dierum festivorum & dominicalium per annum. Antuerpiæ, Typis Plantinianis, in-16. & Lugduni, 1574. Parisiis antea 1572. si credes Possevino.

9. *L'Ordinaire du vrai Chrétien*, hoc est Latinè, *Ordinaria veri Christiani Methodus ad Deum orandum*. Parisiis, in-16. anno 1570. si Dupino fidem adhucueris; anno 1576. si Foppens credideris; & Georgio Draudio in *Bibliotheca Exotica*, pag. 35.

10. *Orationes funebres*, quæ citantur in Athenis Belgicis, pag. 97.

11. *Epistolas varias ad PIUM IV. Pontificem*, aliasque Ecclesiæ Præsules, editas ad calcem Enarrationum in Evangelia quadragesimalia, pag. 244. & seqq.

12. *Conciones*, quas Lovanii de ipsis Evangelii Dominicalibus publicè habuit, ac latinè pronuntiavit, ibidem promittit typis edendas, pag. 293. Enarrationum: Ast alia non videntur ab Instituti-nibus Parochialibus, quas latino prælo dedit, etiamsi num. 8. gallico idiomate annuntiaverimus, quia hoc sermone annuntiat Dupinus.

Adrianum Hecquet laudant Ferreolus Locrius in *Catalogo Scriptorum Arteficiæ*, ad calcem *Chronici sui Belgici* edito: Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus Sacri*, pag. 10. Georgius Daudrius in *Bibliotheca Classica* primæ editionis, pag. 158. 543. & 1497. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 97. Ludovicus Ellies Dupin in *Tabulâ universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 1. pag. 1153. & tom. 2. pag. 2870. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, tom. 1. pag. 13.

Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 401. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmelit.* pag. 65. Daniel à Virgine Mariā, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1106. num. 3923. &c. sed præcipue Petrus Lucius in *Carmelitanâ Bibliothecâ*, pag. 33. versâ; ubi *Arteficiæ oppidum mihi cum primis charum*, inquit, eò quod ob nomen & Christi fidem Bruxellâ exularem, illud unicū refugium & receptaculum mihi fuerit; anno 1581. die 23. Aprilis, ut ipse refert ad Rmum. Joannem Stephanum Chizzolam, in *Epistolâ nuncupatoriâ*, ad *Librum Joan. Trithem. de laud. Ord. Carmel. præfixâ*

V. I.

ADRIANUS SAREMBIUS, natione Polonus, Carmelita Cracoviensis patriâ, in divinis apprimè Vir litteris excutissimus, Fidei Catholicæ ingenuus zelo, quem sui vulgo Hæreticorum Conscutorem uno ore vocarunt. Regius fuit eloquii cœlestis Concionator in Regno Poloniae notissimus circâ annum 1626. scribens:

1. *Hæreticorum Malleum*, id est, *De Sacramentis Ecclesiæ*. Cracoviæ, anno 1626. in-8°.

2. *De arte benè moriendi*, Polono priùs, deinde Latino idiomate Librum unum ibidem editum.

Ita exhibent Relationes Ms. Carmelitarum Polonorum ab Alegro Cassanato laudata in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 492. Eundem proinde nominarunt Sarembium Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Carmelitarum Scriptorum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariā, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

A.

Paulò antè, imò eodem tempore florebat in Poloniâ **A D A M U S F R A N C I S C U S W I S I N S K I**, magnæ famæ Carmelita, Vir Apostolicis Missionibus totus deditus, cui **P A U L U S V**. Pontifex Maximus permisit, ut in itinere Altare portable habere posset, ac super eo, ubi Ecclesiarum commoditas non foret, sacro-sanctum Missæ Sacrificium per quemcunque Sacerdotem approbatum Secularem, seu de Superiorum suorum licentiâ, Regularem, in suâ ac familiae suæ præsentia celebrari facere liberè & licite valeret. Hâc de facultate concessâ die 13. Novembris 1620. Litteræ Apostolicæ referuntur *tom. 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 383.

V I I.

A E G I D I U S C R O S E O L, natione Gallus, Provinciæ Turonie Carmelita, Cœnobii Rupellensis alumnus, Supprior, Vicarius, & successivè Prior, in sacrâ Facultate Picaviensi Licentiatus, in divinis Scripturis perscrutandis velut apis argumentosa solersque factus, mirabiles sapientia protulit favos: dum concionabatur fax erat ardentissima; in doctrina fana instruebat omnes, multa sua bona Rupellensi Cœnobia & spiritualia, & temporalia procuravir, & ad senectam venerabilem perductus, in pace quievit sub anno 1556.

Scriptit ad *Henricum Secundum, Gallie Regem Christianissimum, Libellum supplicem, pro sui Conventus Rupellensis conservatione*, Mss. Cum enim situs hujus Cœnobii à portu Marino non longè distans, ad constructionem Arcis aptus, Regio Suæ Majestatis in Consilio judicaretur; jussio Domino **D E S T I S S A C** Rupellensi Pro-Regi intimata fuit. Intimationem sibi factam Pro-Rex significavit nostro **A E G I D I O C R O S E O L**, ejusdem Conventus Vicario; qui statim totis nervis & Regem à Decreto, & Pro-Regem ab executione Decreti divertere contendit, ad hoc libello supplici de die 16. Januarii anno 1556. oblato eidem Pro-Regi. Quo in libello & Conventus splendorem, & divini cultus majestatem, & Religionis observantiam, & Navigantium devotionem fusè exponebat. Cui tamen libello nihil deferens Pro-Rex, jussit & præcepit Carmelitis è suo Conventu recedere, & ad Xenodochium Sanctorum **J U L I A N I**, **T H O M A E**, **N I C O L A I A F O N T E**, & **J O B** se recipere & transferre: clavibus ejusdem Xenodochii illis Religiosis ab Eleemosinario, die decimo Kalendas Februarii ejusdem anni 1556. præmanibus datis. His autem discedentibus, sine morâ demolitionem ædificiorum aggreditur dictus Dominus **D E S T I S S A C**. Quam demolitionem agrè ferentes Rupellensium **M A J O R** & **D E C U R I O N E S**, intercessionem suam intimant prædicto Pro-Regi: à quo minimè auditi & repulsi, ad Regium Tribunal accurrunt, Conventus Carmelitarum conservationem submissè deprecantes, tûm ob loci reverentiam, tûm ob Ascetarum pietatem allegantes; insuper pactum inter **C A R O L U M V**. Gallie Regem, & Rupellenses Cives quondam initum fuisse asseverantes; ut Arx tunc temporis in medio Rupellæ erecta, solo adæquaretur, novaque nusquam reædificaretur.

Quibus verbis & pactis commotus Rex **H E N R I C U S S E C U N D U S**, demolitionem jussam fieri vetat; sed heu! tardius vetat. Jamjam etenim **C A R M E L I** præcipua moles Rupellensis ædificiorum prostratae erant, nulloque ad habitandum apto superstite loco, in Xenodochio suo Carmelitæ remanere sunt coacti. Dominium tamen fundi **D U P E R R O T** non abnegarunt.

A E g i d i u m C r o s e o l commandant *Archiva Carmeli Rupellensis*. Mathurinus Aubron in *Annalibus Carmelitarum Provinciae Turon. Mss. cap. 5.* Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Descriptione Mss. Conventuum Carmelitarum Provinciae*

Turon. pag. 8. Hugo à S. Francisco in Vita Philippi Thibault, cap. 57. pag. 414.

In eodem *Encomio Mss. pag. 11.* recensetur **A E G I D I U S B I Z E U I**, Nannetenensis Carmelita, inter suos insignis tûm ob non vulgarem doctrinam, tum ob pietatem extraordinariam. Divini verbi præco excellens, celebriores Picavienses, Andegavenses & Aremoricos suggestus, magno cum Auditorum plausu conscedit. Carmeli sui Nannetenensis electus Prior anno 1590. conversatione suâ affabili & sanctâ de omnibus promeritus est. Annis & meritis onustus, octogenarius obiit versus annum 1600. reliquias *Concionibus Mss.* in eodem Carmelo.

Eadem in pagina hujus brevis Encomii Mss. laudatur A E G I D I U S C H R O N A Y S, Aremoricus Brito, patriâ Dolensis Carmelita; vir selectâ sapientia illustris, virtute multiplici ornatus, notâque probitate clarus. Puritatis Angelica imitator, illo castior nemo, in divino recitando Officio præcipue devocio illius elucebat. Electus Dolensis Prior, vigilantiâ suâ magnum observantiae obtulit incrementum. Defunctus est anno 1601. conscriptis ad *Deum piis Orationibus Mss.*

V I I I.

A E G I D I U S F A B E R, vulgo **D E S M E D T**, Bruxellis natus, ibidem Carmelitanæ Militiae nomen dedit; ubi post confusa Scholarum curricula, Doctor Theologus Lovaniensis, Matricula Universitatis inscriptus est anno 1468. adeò divinis & humanis Literis profecerat, ut cunctis non solum charus, sed & venerabilis exiterit. Celeberrimus sui seculi Ecclesiastes cum esset, ut audiretur ipse concionaturus, loca omnia in subselliis occupabantur, & Templum replebantur auditoribus adstantibus ereatis & intentis.

Et verò, quæ tria M. Tallius in Oratore desiderat, Lib. ad M. Brut. num. 13. ut doceas, ut delectas, ut moveas; ea summiæ **A E g i d i u s F a b e r** Carmelita, Doctor Lovaniensis tenuit, sic, ut rem illustraret differendo, & animos audientium devinciret voluptate, eos denique promoveret atque incitaret. Erat enim in eo, ut illis temporibus, eximia doctrina, divina memoria, summa cum Sacræ tûm Prophanæ Historiæ cognitio; atque hæc omnia vita decorabat gravitas & integritas morum, atque conservationis sagacitas, quibus virtutum momentis nomen apud omnes celebre compasavit.

Tantam auctoritatem apud **M A X I M I L I A N U M** Imperatorem est assecutus, ut Cæsarea Majestas suis eum Consiliis adhiberet, & plurimis Carmelitanæ Cœnobia beneficiis afficeret; atque Bruxellense solemnii etiam Equitum aurei Velleris inauguratione illustraret. Illustravit autem ipse suum & Ordinis nomen multis voluminibus, quæ scriptis ad annum usque 1506. quo Bruxellis defunctus, sepulturam per honorificam accepit, eleganti Sarcophago tectus; ubi cernebatur effigies Viri sculpta. Quod honoris signum anno 1572. Hæretici sustulere, & ad profanos usus lapidem addixere: hujus Fratribus Cœnobii in exilium, ob Fidei defensionem, miserè actis. Scripta ejus referuntur à Trithemio & aliis Scriptoribus Bibliothecariis:

1. *Commentarii in Ruth, & Job*, Lib. II.
2. *Commentarii in Evangelia & Epistolas D. Pauli*, Lib. VIII. de quibus Commentariis mentionem habet Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacrae* tomo 2. pag. 719. col. 2. A.
3. *Commentarii in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
4. *Quæstiones ordinariae*.
5. *Determinationes Theologicae*.
6. *Orationes ad Clerum*.
7. *Sermones ad Populum*.
8. *De Testamento in Cruce*.

A.

9. *Contra Proprietarios.*

10. *De ortu Religionum.*

11. *Præcepta Vitæ Religiosæ.*

12. *Chronicon Ordinis sui.*

13. *Història Brabantie Mss. quæ citatur à Jacobo Lelong in Bibl. hist. Gal. pag. 814. num. 15721.*

Ægidium Fabri collaudant Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum.* Possevinus, *tom. 1. Apparatus Sacri,* pag. 14. Guillelmus Eisengrenius in *Catalogo testimoniis veritatis.* Conradus Gesnerus in *Bibliothecâ Universali:* Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Civitatis Bruxellensis:* Cornelius Callidius, *Lib. de Scriptoribus illustribus.* Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis,* pag. 106. Andreas Valerius, & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ,* pag. 29. Aubertus Miræus in *Elogiis Belgicis.* Dictionarium Morerianum, verbo, *Fabri.* Dupinus in *Tab. univers. de Scriptor. Eccles.* tom. 1. pag. 910.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliothecâ,* pag. 2. *revers.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris,* pag. 380. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineâ Carmeli:* Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annalium, ad annum 1506. num. 8. pag. 1019.* Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput 7. Auberti Miræi de origine & incrementis *Ordinis Carmelitarum,* pag. 211. Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli,* pag. 511. num. 916. Idem *tom. 2. Speculi Carmelitani,* pag. 1106. num. 3923.

I X.

ÆGIDIUS FERNANDIUS, natione Hispanus, Provinciâ Bæticus, Patriâ Requenensis, *Pintia* Conventûs Filius, & postea Prior. Vir sapientissimus, & Religionis amans: à Consultationibus sacri fidei Senatus: Complutensi in Academiâ quondam sacræ paginae Interpres, omni excultus scientiarum eruditione. Quod probavere mirabiles hujus Religiosi Viri, publicæ *Pintia*, *Salmanticæ*, *Compluti*, *Romæ*, & *Cremonæ* Disputationes habitæ cum adstantium gratissimo plausu. Circâ annum 1605. scripsisse fertur,

1. *De Metaphysicis.*

2. *De Theologicis.*

3. *De variis Fidei Mysteriis*, Opera Mss. quæ in Bibliothecis Carmelitarum asservari subinnunt. *Relationes Bæticæ Mss.* quas citat Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 452. & 453.

X.

ÆGIDIUS HONESTUS, sive DE HONESTIS, natione Siculus, Patriâ Drepanitanus, ibi Carmelitanam Religionem profectus est. In nonnullis Ordinis sui Cœnobiosis graviores disciplinas Regentis munere docuit, & Sacræ Theologiæ Magister renuntiatus, apud suos refulxit. Bis in Siciliâ Provinciæ S. Alberti gubernacula annis octo moderatus est. Visitatoris, Commissarii Generalis, & Reformatoris munus quinque per lustra egit eadem in Insulâ: & in Provinciâ S. Angeli, Vicarii Generalis Provinciam rexit. Per hosce honorum gradus, prudentiâ, morum suavitate, ac virtutum ornamen conditis, omnium amorem, ac venerationem sibi conciliavit.

In Generalibus Comitiis Romæ coactis anno 1598. Generalem totius Ordinis Moderatorem Patrum vota pro meritis creare decreverunt: eique postmodum S. R. E. Cardinalis MONTEPULCIANUS, Episcopalem Infusulam *Policastrum*, quam resignare cogitabat N. INCOMELLI Romanus, obtulit non immerito: at agnoscens **Æ**gidii humilitas se tantorum onerum moli imparem, utramque dignitatem constanti animo recusavit.

Ad Ordinis sui splendorem memorabilia dedit Opera: nonnullis ornamenti celeberrimum SS. Virginis

Templum & Cœnobium Drepanitanum, cui præfuit, cohonestavit; & capite S. Viti Martyris, memorati Cardinalis dono locupletavit, extructo in ejus honorem Sacello. *Drepani*, & *Panormi* Cœnobia Sancti ALBERTI, & S. MARIAE DE ITRIA fundavit. Tandem tantorum meritorum merce gravidus, animam *Drepani* exoneravit die 19. Maii, anno 1611. Scripsisse fertur,

De septem post mortem receptaculis animarum.

Id testatur Leonardus Orlandinus in *Descriptione Drepani*, pag. 63. & in *Epistola nuncupatoria*; prout legitur apud Antoninum Mongitorem, in *Bibliot. Sicul. tom. 1. pag. 3.* ubi alii quoque Autores referuntur nostri **Æ**gidii Honesti qui laudes dicunt; nempe Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 81. *revers.* Rocchus Pirrus in *Notis Eccles. Mazar.* pag. 550. Octavius Caëtanus in *Vitis Sanctorum Siculorum*, tom. 1. *animadv. pag. 82.* & tom. 2. pag. 208. Vincentius Nobilis in *Thesauro abscondito pro Sanctissimâ Virgine Drepani*, cap. 23. pag. 200. & 790. Quibus adde Daniele à Virgine, *tom. 1. Speculi Carmelitani*, pag. 659. num. 2528.

X I.

ÆGIDIA A SANCTO FRANCISCO, in inferiori Armoriciâ orta Nobilibus & piis Parentibus JOANNE DU RUFLAY DE LA CORNILLIERE, & **Æ**GIDIA DE PLEUMOGAT, anno 1600. die 22. Januarii; ab anno ætatis sexto peculiariter delectabatur aspectu Cœli, quò melius frui rata in locis elevatoriis, ea ascendebat; hinc terram quasi vilem despiciebat. Etiam à pueritiâ singulariter in eâ eluxit devotio ad gloriosam Dei Matrem, nec non erga S. Prophetam ELIAM, cò quod in libro quodam legisset, ipsum in Carmelo honorasse Virginem Deum paritaram. Et indè promota fuit, ut huic se daret Ordini. Nam anno 1618. die 22. Augusti in Parthenonem Venetensem apud Armoricos, qui vulgo NAZARETH vocatur, ingressa est, & ad diem 7. Januarii anno 1618. postulatrix ratione ibi servatâ, sacram Religionis Habitum induit, & anno 1619. infra Octavam SS. Sacramenti, solemnia sua vota dixit. Virtutibus decorata variis, extates & charismata cœlestia recepit à Deo, plurimisque probata tentamentis. Cum aliis sex Monialibus destinata ad novam Rhedonensis Parthenonis foundationem, illuc pervenit die 16. Aprilis, anno 1622. ubi sanctissimè vixit, & obiit anno 1647. die 16. Januarii, non sine magnâ sanctitatis opinione.

Hæc Monialis est nostra **Æ**GIDIA quam indicat Mathurinus à S. Annâ in *Vita Venerabilis Fratris JOANNIS A S. SAMSONE*, Carmelite, cap. 14. pag. 144. dicens: » Visus est Fr. Joannes semel & iterum, à Sanctimoniali summæ perfectionis, eique (hoc utique vinculo) dum viveret, arctissimè conjuncta. Primo vidit eum in aëre sublatum, vestitum cappâ albâ, multum radiante & fulgidâ, manuque suâ Conventum suum benedicentem; deinde ei & secundò apparuit cum esset in gravi quâdam angustiâ, eamque est consolatus, certiore faciens de suâ cum eo, gloriose & honorifico nexu, futurâ Societate, & statim evanuit. Eadem verba Gallicè describit Donatianus à S. Nicolao in *Vita Ejusdem Fr. Joannis à S. Samson*, pag. 14.

Scriptit Gallicè,

1. *De la Divine Providence, Mss.*
2. *Des Mystères de la Très-Sainte Trinité, & de l'Incarnation, Mss.*
3. *De la Solitude du Carmel, Mss.*
4. *Des louanges de la Sainte Vierge, Mss.*

Vita ejus prodit uno Gallico Libello descripta, quam laudat Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli*, pag.

A.

pag. 558. num. 999. Idem tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1056. num. 3651. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in Anno Carmelitico Mss. ad diem 16. Januarii. Hugo à Sancto Franciso in Vita R. P. Philippi Thibault, cap. 41. pag. 292. ubi vocat eam ÆGIDIAM DU RUFLAY A S. CLARA. Quæ verba eadem exscribit Ludovicus Jacob in Catalogo Mss. Monasteriorum Ordinis Carmelitarum, pag. 219. Eadem mentio habetur in Concordato Provinciae Turonensis cum Monialibus in Armoricâ, quod prodiit tom. 2. Bullar. Carmelitar. pag. 475. col. 1. lin. 50.

X I I.

ÆGIDIUS LEON DELICATUS, natione Siculus, Saccæ natus, & Ordinis Carmelitici Professus Religiosus, Sacrae Theologiae Magister, nedium doctrinâ præclarus, verùm etiam vita integritate illustris; historicâ etiam eruditione dives enuit. In Sicilia nonnulla rexit Ordinis sui Cœnobia, Prioris munere. Obiit Saccæ, anno 1597. posthumo relieto Opere Italice conscripto; scilicet,

Giardino Carmelitano Parti Quattro, nel quale si contengono l'Historia dell' Origine, Continuatione, e Multiplicatione della sacra & antichissima Religione Carmelitana. Panormi, apud Joannem-Baptistam Maringum. 1600. in-4°.

Hujus meminerunt Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, ad annum 1200. num. 3. pag. 155. & ad annum 1503. num. 9. pag. 1012. Idem an. 1307. num. 3. pag. 487. Roccus Pirrus in *Notis Eccles. Agrigent.* pag. 336. & 339. Ludovicus Jacob in Catalogo Mss. *Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 232. Antoninus Mongitor in *Bibliot. Sicul.* tom. 1. pag. 4. Augustinus Biscarettus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Daniel à Virg. tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 535. num. 1928. Daniel Papebroch. tom. 2. mensis Maii, pag. 719. littera, A & pag. 342. num. 17.

X I I I.

ÆGIDIUS DE MERICA, natione Germanus: *Emmericum* enim Urbs est munita Germaniæ in Circulo Westphaliæ, in Clivensi Ducatu, ad Rhenum Fluvium, anteà subacta domino Belgarum. **ÆGIDIUS** noster professione fuit Conventus Mechliniensis in Belgio, eo tempore, fulgore strictioris Observantiae à Joanne Sorethio, Ordinis Priore Generali stabilitæ, illustris. Conventus autem Antuerpiensis, Mechliniensis, & alii in Brabantia & Hollandia siti, tunc temporis erant sub Carmelitarum Provinciâ Germaniæ, seu Allemaniae inferioris.

ÆGIDIUS probationis anno ibi completo, tribus solemnibus Votis Deo & B. Virginis Mariæ se tradidit anno 1485. die 6. Februarii. In vigilia Assumptionis, anno 1497. deputatus fuit ut haberet solemnem Orationem ad Universitatem Coloniensem, & institutus ibi Lector atque Baccalaureus, in Capitulari Congregatione die 6. Maii anno 1498. habitâ; Lector principalis Antuerpiæ, nec non etiam in Comitiis Generalibus eodem anno ad Conventum Nemausensem celebratis die 3. Junii à PONTIO RAINAUDO, Prior secundus jam Antuerpiæ factus, ad promotionem Doctoralem postulatus. Quo quidem Prioratus tempore, augusti Chori ac ambitûs structuram magno animo inchoavit: verùm anno 1499. sexto Idus Maii assumptus est in Episcopum Beritensem, ac Suffraganeum Cameracensem; consecratusque fuit eodem anno, Festo die Nativitatis B. Virginis. Ex hac vita migravit anno 1505. die 5. Februarii. Scriptis,

1. *Orationem solemnem ad Universitatem Coloniensem*, jam deperditam arbitror.

Tom. I.

2. *Commentarios in Biblia sacra*, quos Biblicus Lector Coloniae dictavit; sed perierunt.

De Ægidio Emmericano loquuntur Alexander VI. in Bullâ ejus promotionis, Lib. 261. fol. 214. Codices Mss. Carmelitarum Mechliniensium & Antuerpiensium: Antonius Sanderus in *Chorographia Brabant.* sub titulo, *Chorographia sacra Carmeli Mechliniensis*. Daniel à Virgine, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 907. num. 3154. Idem Daniel in *Vineæ Carmeli*, pag. 505. num. 905. Ludovicus Jacob in Catalogo Mss. *Episcoporum Ordinis Carmelitarum* & ubi animadvertisit Ægidium de Merica, Beritensem Episcopum, fuisse Cameracensem Suffraganeum sub Henrico de Berghe, & Jacobo de Croy, Archiepiscopis: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, an. 1493. num. 8. pag. 982. Idem Lezana, tom. 4. anno 1505. num. 5. pag. 1017. ubi refert Ægidium de Merica sepultum fuisse Antuerpiæ in Choro Carmelitarum Ecclesiæ quem inchoaverat; perfecit autem R. P. Magister Sebastianus Grays, Electus Prior anno 1502.

Porro Antonius Sanderus jam citatus in Chorographia sacra Carmeli Antuerpiensis, sic loquitur:

„ **Ægidius de Merica**, Episcopus Beritensis, & Suffraganeus Cameracensis, ob magnum pietati ad junctum doctrinæ decus, ad Cameracensis Ecclesiæ regimen assumptus, perfecta gregis sui forma factus. Dum hic Priorem ageret, uti publicum omnibus oraculum erat; indeque delicium hinc fuit, „ quod incolere incipientibus Antuerpiam, tam stabilis, tam magnifico Claustrorum & Chori ædificio ausus fuerit dare, & dederit initium; sicut Antuerpiæ, ita & Cameraci venerationi fuit & amori. De illo Ægidio Liber, qui Priorum hujus Conventus seriem continet, ita habet:

Quem studium & pietas, quem mens sine felle doloque.

Ad Cameracensem sustulit Ecclesiam: Quam, Birutinenis jam factus Episcopus, Urbem Diu docuit sanctis moribus & monitis.

X I V.

ÆGIDIUS RICHARDUS, natione Belga, Gandavensis Carmelita, sacrae Theologiae Doctor, Lector Apostolicus in Sapientia, totius Ordinis Procurator Generalis constitutus anno 1534. à Nicolo Audetho, Priore Generali: vivere desit post annum 1540. postquam edidisset Opera, quæ inscribuntur:

1. *De Romano Pontifice*, in Oratione habitâ Romæ ad Paulum III. Pontificem Maximum & Eminentissimos Cardinales, in Sacello Pontificio; sicut refert Abraham Bzovius in *Pontifice Romano*: quem scripsit. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. 2. pag. 242.

2. *De Functione Apostolica*: Qui tractatus non fortè differt à præcedenti.

3. *De Regno Christi*.
4. *De Gloria Hierosolimæ*.
5. *De Dignitate Hominis*.
6. *De Ecclesiastica Unione*.
7. *De Dignitate Sacerdotali*.
8. *De divinae vocis virtute*.
9. *De Sapientia Spiritus*.
10. *De inscrutabilibus Dei viis*.
11. *De Fæcunda Ecclesiæ sterilitate*.

Quæ omnia prodierunt Venetiis, anno 1540. ut notant Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scriptoribus Sæculi decimi sexti*, cap. 51. & Ludovicus Ellies Dupinus, tom. 1. *Tabulae universalis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1034. Sed hunc non designant Carmelitam: hoc tamen Ordine Professum

B

A.

appellant Abraham Bzovius in *Traetatu de Romano Pontifice*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 242. Idem in *Catalogo Procuratorum Generarium Ordinis Carmelitarum Mss.* Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, anno 1287. num. 4. pag. 439.

X V.

AE GIDIUS ROSENensis, EPISCOPUS, ex Ordine Carmelitano assumptus, Illusterrissimi ac Reverendissimi Wilhelmi Episcopi, & Principis Argentoratensis Suffraganeus: Ast dum Diocesis & patria ista per bella adeò attrita esset, ut ipsem D. Episcopus & Princeps Wilhelmus, pro suâ dignitate subsistere in eadem vix posset, ex speciali Sedis Apostolicæ licentiâ Dominus noster Ægidius transit in Diocesim Trevirensim, ibique Pontificalia administravit usque ad annum 1442. quo mortuus fuit, & Conventui Trevirensi sua legavit; pro quibus dictus Conventus Trevirensis, se, ad memoriam ipsius in quatuor anni temporibus servandam, perpetuis temporibus obligavit.

Hæc scribuntur in Codice Ms. *Actorum Capitularium Provincie Allemanniæ inferioris*, & ex illo retulit in *Historiam Provincie Carmelitanæ*, præfatae Allemanniæ Jacobus Milendunck, Prior & Provincialis, teste Daniele à Virgine Mariæ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3919.

X V I.

AE GIDIUS SCRINIUS, natione Siculus, patriâ Drepanitanus Carmelita, meritò laudum Praconis celebratus: fuit enim prudentia, ut scientiarum omnium resertissimum Scrinium. Persæpè Prioris munere, Ordinis Cœnobia gubernavit. Provinciae Siculæ S. Angeli præfuit Provincialis. In Romana Curia Procuratorem Generalem sub Joanne-Baptista Rubæo, Priore Generali anno 1564. electo egit: ibique magnam nominis famam & estimationem assecutus est. Pluries in Pontificio Sacello Orator, & in Archigymnasio Romanæ Sapientiae publicus Scientiarum Professor, sui laudem excitavit. Fuit etiam in Sicilia Vicarius Generalis; ubi senex apud Drepanitanos Fratres obiit die 6. Aprilis, anno 1589. postquam scripsisset pro suo Procuratoris Generalis munere, *Orationes habitas in Sacello Pontificio*.

Eum commendant Carolus Cartarius in *Athenæo Romano* Ms. Prosper Mandosius in *Relatione* Ms. Ludovicus Jacob in *Catalogo* Ms. *Procuratorum Generarium Ordinis Carmelitarum*; ubi eum vocat Ægidium *Scrigneum*: Roccus Pirrus in *Notis Ecclesiæ Mazariensis*, pag. 550. Antoninus Mongitor in *Appendice prima ad Bibliothecam Siculam*, pag. 1. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, fol. 31. reversi. ubi eum vocat Ægidium de *Scrineis*.

X V I I.

AGATANGELUS A JESU MARIA, Carmelita Discalceatus, alias AUGUSTINUS SPINULA, AURELII ac ELEONORÆ SPINULÆ, Patritiorum Genuensium Filius, anno à partu Virginis 1580. mense Martio in lucem editus, divino se famulatu devovit in Ordine Carmelitico Teresianæ Observantiaz, mense Aprili anni 1595. in quo Provincialis, Definitoris Generalis, Visitatoris in Gallia, Apostolicique Curatoris, jussu Urbani VIII. Pontificis Maximi apud Camaldulenses Etruriæ munere functus, sui Ordinis Cœnobia plura fundavit, Evangelique Präco, præcipuas Italiae urbes illustravit. Genuæ morbo extinctus die 18. Junii 1641. posteris reliquit *Conciones*, tūm *Quadragesimales*, tūm *An-*

nuales Mss. quæ apud *sos Religiosos viros* summo studio custodiuntur.

Hæc ad verbum refert R. P. Augustinus Oldoinus Socieratis Jesu, in *Athenæo Ligustico*, anno 1680. Perusæ edito in-4°. pag. 4. & 5. ubi sponsores adhibet Petrum de Crescentiis, Placentinum, in *Præsidio Romano*, & Michaëlem Justinianum Genuensem, in *prima Parte Scriptorum Ligurum*.

X V I I I.

AGATANGELUS A S. TERESIA, natione Polonus, in seculo dictus ALEXANDER PINOCIPIUS, Carmelita Excalceatus: scripsit post annum 1672. Opera Latino prælo parata:

1. *Meditationes de Beatissimâ Virgine & Sancto Joseph.*
2. *Responsonem ad quemdam Religiosum Ordinis Sancti Francisci*, in suis editis *Concionibus contentem Monita spiritualia Sanctæ Teresæ*, non suis *Carmelitis*, sed *Reformatis S. Francisci* fuisse tradita.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, per R. P. Martialem à S. Joanne-Baptista, Burdigalæ edita anno 1730. in-4°. pag. 1.

X I X.

AGNES A JESU, natione Hispana, ortu Cæsaraugustana, ex nobili CASANATORUM Familiâ genita, Carmelita Excalceata, magnis decorata virtutibus, sanctissimè decessit Cæsaraugusta, anno gratiæ 1620. die 18. Junii: postquam scripsisset suâ vulgari lingua,

1. *Relationem de statu animæ & Orationis sua & favoribus quos sub illâ à Deo recipiebat.*
2. *Certamen pro Domini solemnitate.*

Hæc prodierunt cum ejus Vitâ à nobilissimo ac eruditissimo Equite Michaële Baptista de Lanuza, editâ Mantuæ Carpentanorum, *Typis Regiis*, 1638. ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca personata Mss.* pag. 8.

X X.

ALANUS BEUCLIFFUS, natione Anglus, & ideo BRITO dictus ex iis unus Anglis fuit Crucigeris, qui loca Palæstinæ sacra, devotionis causâ peragantes, Carmelum montem consenserunt, & hujus incolis Eremitis nomen suum dederunt. Anno 1231. mortuo Bertholdo istius nominis secundo, illorum Priori Generali quarto, nostrum Alanum communis consensu ad supremam totius Ordinis dignitatem exercerunt, Pastorem sibi eligentes non mediocri prudenteria præcellentem, qui tanto in Terræ Sanctæ discrimine, torque calumniantium Ordinem Carmelitanum turbinibus vexatum, is solus præ alis Director moderatus fuerit.

Anno 1237. Comitia Ordinis Generalia in eodem Carmeli Conventu celebravit: ubi decretum fuit, omnibus & singulis Fratribus Carmelicolis licitum esse, ob frequentes Saracenorum incursiones tyrannicas, ad Europam se se transferre, ibidemque suam Religionem ulterius propagare: quod hactenius in particulari sæpius factum fuerat, nunquam tamen ex generali Ordinis decreto. Quapropter anno sequenti quidam natione Cyprii ad eam Insulam pervenerunt: Alii in Sicilia nati, eò etiam navigarunt: Alii quoque natione Galli, Galliam & Provinciam, undè oriundi erant, appulerunt.

Ipse Alanus anno 1244. assumpto secum Simone Stockio, qui jam suum anachoreticæ vitæ in Carmelo sexennium compleverat, ut nonnulli referunt, cum multis aliis sui Ordinis Fratribus in Angliam transmigravit; ubi tunc quinque ad minus extabant ejusdem Ordinis Monasteria, sive potius Eremitoria, ejusque

* A.

fedem primariam fixit; sed non diu eam tenuit; nam anno sequenti, Capitulo Generali Aylesfordiæ celebrato 1245. Officio sui, libens volensque Generalatûs se abdicavit: & Angliâ relictâ, Coloniam Agrippinam convertit; ibique apud Fratres suos convixit, ac tandem sancto fine quievit; & in Choro Fratrum, antè summum Altare sepulcrum obtinuit. Scriptis,

1. *Decretum Capituli Generalis, anno 1237. celebrati*: quo licentiam aliquibus Fratribus concessit Terram Sanctam deserendi, & ad proprias regiones redeundi, illicque Monasteria hujus Religionis ædificandi: ut loquitur Guillelmus de San-vico in *Chronico de perditione Monasteriorum Terra Sanctæ, ac de multiplicatione Ordinis per Europam, cap. 3.*

2. *Convocationem Fratrum suorum anno 1244. factam ad Capitulum sui Ordinis Generale pro futuro anno 1245. apud Aylesfordiam in Cantia celebrandum.* De hac convocatione loquitur Segerus Pauli in *Chronologia Vitæ S. Simonis Stockii, anno 1244.*

3. *Libellum supplicem ad Summum Pontificem Innocentium IV.* In quo rationem suæ transmigrationis exponebat, privilegia, ac favores pro Ordinis sui confirmatione atque ampliatione postulabat. Hujus meminit Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium, anno 1244. num. 2. pag. 303.* Votis Alanus & Fratrum Carmelitarum annuit Pontifex Maximus anno 1245. per Bullam quæ incipit: *Ex Officii nostri debitâ, &c.* Datum Lugduni sexto Idus Junii. Originale extat in Conventu Carmelitarum Tolosano: prodidit autem Venetiis, anno 1507. in antiquo *Speculo Ordinis Carmelitarum, pag. 61.* & nuper Romæ, anno 1715. tom. 1. *Bullarii Carmelitarum*, cuius in *pag. 6. num. 2. & 3. hæc Pontificis Romanus leguntur:* „Quieta quoque vestræ providentes, & paci adjici-““mus, ut nullus in eadem Eremo Priorem instituere““absque Fratrum vel majoris, & senioris partis ipso-““rum assensu præsumat.

„Ad hoc etiam Regulam approbatam à bonæ me-““moriæ Honorio Papâ Prædecessore nostro, & ab eo““vobis traditam in remissionem peccaminum obser-““vandam, auctoritate Apostolicâ confirmamus, & in““eodem loco perpetuis temporibus præcipimus obser-““vari.

4. *Institutionem Hilarionis Carmelitæ in Vicarium Generalem, seu Provincialem Terræ Sanctæ, anno 1244. factam*: Quò ipse Alanus ad propria Angliæ loca reversurus, Carmeli, & Palæstinæ Cœnobiorum curam commisit huic viro sancto Hilarioni: à quo postea Sanctus Galliæ Rex Ludovicus IX. anno 1254. Fratres Carmelitas sex in Gallias secum ducendos impetravit. Quæ leguntur tom. 4. *Annalium* hujus Ordinis, an. 1244. num. 2. pag. 302. & an. 1256. num. 10. pag. 363. Quamvis ibidem anno 1254. num. 10. pag. 356. nonnulli Scriptores Carmelitæ suspicentur Priorem Carmeli eo 1254. anno fuisse Nicolaum Gallicum, qui S. Simoni Stockio postea successit in Generalatûs Officium.

Alanum Britonem commandant Joannes Pitheus, & Balæus de Scriptoribus Angliæ, Cent. iv. cap. 7. Joannes Grossi, in *Viridario, Clavi 2. Partis prima.* Arnoldus Bostius, Lib. 7. *Spectati historialis, cap. 11. Joannes Palæonydorus, Lib. 3. Fasciculi tripartiti, cap. 3.* Sege-“rus Pauli in *Chronologia vitæ Sancti Simonis Stockii, anno 1235. & seqq.* Franciscus Voërsius Cherafscus, in *Catalogo Generalium Ordinis Carmelitarum: Philippus Metius, Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelitarum, num. 5.* Ludovicus à Sanctâ Teresiâ, in *Successione Eliæ, cap. 219. pag. 488.* Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium, an. 1231. num. 4. pag. 274. & seqq.* Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli, pag. 528. num. 941.* Alegreus Caßanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 259.* sed dupli-

ab errore illuc irrepto cave, quo Alanus dicitur anno 1237. Prior Generalis electus, & anno 1236. defunctus: Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mf. Priorum Generalium Ordinis Carmelitarum, &c.* Plurimi Scriptores eum Britonem Aremoricum in minori Britaniâ, non Anglum in Albio natum autemant; sed parvi momenti res mihi viderur, & ideo dubium ad solvendum non immorabor.

X X I.

A LANUS LYNESSIS, natione Anglus, in Comitatu Norfolciensi ad Oppidum *Linum* natus, unde & de *Linna* cognominatus est, propè Ostia Fluvii *Uſæ*, in orâ Oceani Germanici. In hujus civitatis suburbis, ad stagnum *Tugazum*, Cœnobium Carmelitarum Ordinis ingressus est juvenis; & illud institutum integro affectu amplexus, ibidem in obsequio divino, regulari disciplinâ, & Bonarum Litterarum studiis reliquam ætatem transegit; Prior ad multos annos suis optimè præfectus.

In Academiâ Cantabrigiensi Doctoralem Gradum suscepit, & magno cum honore sustinuit: erat enim Philosophus & Theologus insignis, qui acutè disputando, & lucide docendo, nec non eruditè concionando celebrem sibi conciliavit laudem, atque parem multis attulit utilitatem. Vir mirè industrius, & nullis laboribus fessus, sacras summâ litteras pervolvit industriâ, & in divinis eloquiis multa enucleavit, & ad captum humanum faciliora reddidit. In quo pio conatu optimam secutus viam, & alia cum aliis sacræ loca Scripturæ conferens, & ad antiquos Ecclesiae Patres, sanctosque recurrens Doctores, nihil temerè, solumque suo genio innixus, interpretatus est.

Sacras enim Traditiones, & perpetuam doctrinæ successionem examinare non omittens, à primis Ecclesiæ primitivæ Doctoribus exordium labores sumens, nunquam interruptâ serie per ordinem usque ad suum tempus devenit. Selectissimos quoque cùjusque ætatis perlegit, quid quisque suo tempore crediderit, docuerit, tenuerit, scriperit, accuratè notavit; & omnia, vel ad documenta fidei, vel ad mores rectè formandos, omnemque vitam bene instituendam, piè, prudenter, & eruditè retulit. Quod autem præfatos Doctores non perfunctoriè percurrit, vel cursim legerit, sed cum attentione perlegerit, arguento est, quòd Indices (Tabulas ille vocat) in plerosque sedulitate incredibili composuerit; ex quibus omnes materiæ notæ melioris apud quemque Doctorem ad Communes Locos referuntur.

Hæc Joannes Lelandus, quibus Abraham Bzovius addit, quòd ad errores Wicclifistarum extirpandos plurimum in Angliâ contulere viri aliquot Illustres ex Ordine Carmelitano: è quibus primas tulit Alanus de Linna, qui vivere desit anno 1420. herculeo labore vivere non cessans in suis Scriptis, quæ sunt:

1. *De vario Scripturæ sensu, Lib. I. qui incipit: Quia secundum Apostolum, 1. ad Timoth.*

2. *Moralia Biblorum, Lib. I. Perfidia abominatione facit ho.*

3. *Elucidarium Scripturæ, Lib. I. In principio creavit Deus Cœlum.*

Horum meminère non solum Joannes Lelandus, de Scriptoribus Angliæ, cap. 29. Joannes Pitheus, ibidem ætate 15. & Joannes Balæus, ibidem Cent. VII. cap. 54. pag. 552. verùm etiam Antonius Possevinus in *Bibliothecâ Selectâ: Sixtus Senensis, Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ, pag. 192.* Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scripturâ Sacra, pag. 358.* & Jacobus Lelong, tomo 2. *Bibliothecæ Sacrae, pag. 599. col. 2. C.*

4. *Sermones notabiles, Lib. I. Incipit: Venit ita Dei in filios diffident.*

5. *Prælectiones Theologicae, Lib. I.*

A.

6. *Elucidationes Aristotelis*, Lib. I.
Hos etiam Doctorum Indices, seu Tabulas, ut vocant, fecit pro omni materia apud eos invenienda, scilicet,
7. *In Antiquitates Josephi*, Tabul. I. quæ incipit: Ad laudem Omnipotentis Dei.
8. *In S. Hieronymum super Josue*. Adventus Christi est duplex.
9. *In Quæstiones S. Augustini*. Achab de suâ deceptione.
10. *In Homilias Sancti Basili*. Adorant Magi Christum, & quo.
11. *In Moralia S. Gregorii*. Abominabilem facit hominem.
12. *In eundem super Ezechielem*. Abscondere desiderium cœlestis.
13. *In Homilias ejusdem*. Abstinentia; Homilia octava.
14. *In Bernardum*, super Missus est. Angelus Gabriël de majori.
15. *In tria Opuscula ejusdem*. Anima quomodo jugulatur.
16. *In eundem super Cantica*. Ad laudem Dei, Patris cœlestis.
17. *In Homilias Alcuini*. Amicus Dei fit homo, quinque modis.
18. *In Petrum de Aurorâ*. Actus molles diligit diabolus.
19. *In Gerardum Laodicensem*. Abbas Helias constituitur, Capit.
20. *In Officiarium Joannis Boethi*. Abstinentia à carnibus recepta.
21. *In Revelationes sanctæ Brigittæ*. Ad laudem Dei, & Mariæ Matris.
22. *In Hugonem de S. Victore*.
23. *In Petrum Blesensem*. Angelorum vox qualis, Capit.
24. *In Richardum super Threnos*. Abjicere. Quod abjecerunt Imper.
25. *In eundem super Somnium Nabuchodonozor*. Actio. Mota de ipsâ. cap. 10.
26. *In eundem super Psalmos*. Amor est duplex. Cap. octavo.
27. *In eundem de duodecim Patriarchis*. Amor sapientiæ qualis est. cap.
28. *In Sermones Gilberti*. Acquiescere Deo debemus, in quantum.
29. *In Distinctiones Guilielmi Parisiensis*. De abstinentiâ primò & post.
30. *In Sermones ejusdem*. Abstinendum est à multis sermoni.
31. *In Cantica Necham*. Ad laudem Genitricis Dei, de cuius.
32. *In Prophetias sanctæ Brigittæ*. Afflictio est utilis, & quare.
33. *In Miracula sanctæ Mariae*. Adjutorium Mariæ. Nota in.
34. *In S. Thomam Aquinatem, de Perfectione*. Amor. Nota de eo, cap. 13.
35. *In Sententias ejusdem S. Thoma*. Ad Omnipotentis laudem, hæc.
36. *In Ægidium de Regimine Principis*. Ad laudem Christi Jesu, & Sanct.
37. *In Sententias Scoti*. Abstractio ab eodem abstracto.
38. *In Sententias Bachonthorpii*.
39. *In Compendium Theologie*. Accusant Christ. diversa genera.
40. *In Sermones Losani*. Abjicere peccata debemus. Serm.
41. *In Chronicon Rogeri Howeden*. Abbas de Burgo Sancti Petri.
42. *In Gesta Carmelitarum Philippi Ribboti*. Abiit Helias contra Orientem. Lib.
43. *In Reductorium Bibliorum*. Abominari non debemus duo genera.
44. *In Mariale majus*. Assumptio Mariæ patet sub fine.
45. *In Mariale minus*. Abstinentia Mariæ, Capite primo.
46. *In Stimulum amoris*. Ad amorem Dei, quomodo debet.
47. *In Threnos Lathbery*. Abjicere peccata, quater conv.
- Joannes Lathbery Anglus Minorita, floruit anno 1405.
48. *In Nicolaum Gorham super Mathæum*. Abiit Jesus de Hierusalem ad.
- Nicolaus Gorham Dominicanus Anglus, floruit anno 1400.
49. *In eundem super Lucam*. Abnegare se, quomodo quis.
50. *In Quadragesimale Voraginis*. Abscondit se Christus à Judæis.
51. *In Costasi Apocalypsim*. Abscondent se multi; cap. 6. Hic HENRICUS alias COSTESAY, vel COSSEYE, vel COSTEBIUS aliquando vocatur, professione Minorita, Anglus, cuius mentionem habet Jacobus Leiong, in *Bibliotheca sacra*, tom. 2. pag. 787. col. 1. D. ubi eum vixisse scribit, anno 1360. Sixtus autem Senensis in *Bibliotheca sancta*, Lib. 4. pag. 239. anno 1336. Quo etiam anno illum obiisse refert Balæus, Cen. V. cap. 38. pag. 489. Cui assentitur Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*, pag. 326. col. 2. nec non Carolus Ducange, in *Indice Auctorum ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis affixo*.
52. *In Sermones Antiquorum*. Ambulare coram Deo. Serm. 26.
53. *In Sermones proprios*. Abscondere vult Deus mundo.
54. *In Dialogum Augustini*, Tab. I. Quæstionum sexaginta quinque Dialogus sub titulo Orosii percontantis & Augustini respondentis, rejicitur in *Appendicem Operum S. Augustini*, tom. 6. editionis R R. Patrum Benedictinorum.
55. *In Conflictum virtutum & vitiorum*, Tab. I. Hunc Tractatum AMBROSIO AUTPERTO adjudicant iidem accuratissimi Editores, eumque rejiciunt in *Appendicem ejusdem tomi sexti*, pag. 219. Quibus accinit Sodalis Dom. Antonius Rivet in Opere Gallicè inscripto: *Histoire Litteraire de la France*, tom. 4. pag. 148. ubi animadvertisit Anonymum Mellicensem in suo *Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 51. annotasse quod Ambrosius Autpertus scripsit in modum Prudentii *Psycomachia*, quod interpretatur *Pugna animæ*, Librum de *Conflictu virtutum & vitiorum*, quem & misit ad Lanfridum Abbatem.
56. *In Historiam Lombardicam*, Tab. I.
57. *In Proprietates Bartholomæi Glaunuyile*, Tab. I. Has proprietates rerum memorat. Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 639. quem secutus est Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*, pag. 104. col. 1. ubi notat Auctorem Minoritam Angulum, qui vulgo vocatur BARTHOLOMÆUS ANGLICUS, floruisse anno 1360.
58. *In Origenem, in Hilarium, in Eusebium, in D. Ambrosum, in Rabbanum Maurum, in Sanctum Joannem Chrysostomum, in Cyrillum, in Joannem Cassianum, in S. Joannem Damascenum, in S. Remigium, in Venerabilem Bedam, in Haimonem, in Casiodorum, in S. Anselmum, in Berchorium, & alios*.

Quæ

A.

Quæ omnia, sicut & alia multa ejus Scripta diligenter servata fuerunt in Anglicanis Bibliothecis, in insigni præsertim illâ Carmelitarum apud Norwicum.

Alanum de Linna commemorant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus: De *Scriptoribus Angliae*: Guillelmus Eisengrenius, in *Indice Testium Veritatis*, Antonius Possevinius, *tomo 1. Apparatus Sacri*, Abraham Bzovius, *tomo 5. Annal. an. 1422*: Jacobus de Plebe Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in Collegio Pisano circa annum 1592. Theologæ Professor publicus, in quodam *Indice aliquot Scriptorum illustrium Carmelitarum*, R. P. Magistro Nicolao Aurifico Carmelitæ transmiso. Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliotheca Getheriana*, pag. 17. col. 1.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitanâ Bibliothecâ*, pag. 3. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decor.* pag. 332. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, an. 1421. num. 5. pag. 795. Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli*, pag. 504. num. 904. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3943. Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. &c.

X X I .

ALBERTUS A. S. AEGIDIUS LEROY, natiōne Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, patriâ Dolensis, quartus stricioris Observantiae Professus in Carmelo Rhedenensi anno 1609. die 2. Junii, sub R. P. Philippo Thibault, Priore: unus è primis junioribus Provinciae Carmelitis Turonie, qui studii causâ, anno exeunte 1616. *Flexiam* (ubi Cœnobium Carmeliticum anno 1629. erectum fuit) missi sunt, & beneficentia Nobilissimi Dom. DU ROCHE-PORTAIL, Avi materni illustrissimorum Dominorum DE BRISSAC, ibi sustentati. Sacris Literis apprimè imbutus ALBERTUS, variisque disciplinis instruētus, anno 1620. in Conventu Nannetenisi nuper reformato Lector Theologiae fuit institutus: sed ad altiora tendens, & graduū Academicorum cupidus, à suo Generali facultatem obtinuit, ut Lutetiam Parisorum pateret, in Almâ Universitate studiis vacaturus; ubi Lauream quidem Doctoralem assecutus est, suam autem in Provinciam Turoniam difficiliorem expertus redditum, usque ad Capitulum Provinciale Andegavi, die 23. Aprilis 1653. celebratum, in quo, habita ratione sententia à R. P. Priore Generali ANTONIO PHILIPPI late, ALBERTUS admittitur ad locum & vocem in dictâ Provinciâ; dummodo scripto renuntiet, omnibus & singulis juribus ac titulis sui Doctoratus. Vir alias moribus venerandus, scientia divinæ indagatos assiduus, decepsit in Conventu SANCTÆ ANNÆ apud Aremicos ALRIENSIS, die 14. Novembris, anno 1670. Ejus Opera sunt Gallica & Latina:

1. *Oraison funebre du Roy Très-Chrétien Louis XIII.* A Paris, 1643. in-4°.

2. *Paulus predicans Resurrectionem Mortuorum*, Latinè. Rhedonis, Typis Jacobi Dionysii. 1654. in-4°.
1. vol. Epistola tamen dedicatoria Illustrissimo ac Reverendissimo DD. FERDINANDO DE NEUVILLE, Episcopo Macloviensi, signatur die undecimâ Februario, anno 1656.

Liber iste est *Explanatio Theologica Capitis decimi quinti, prioris Epistolæ B. Pauli ad Corinthios, adversus Athæos*, quos adversus Author oculo præstare tentat, quæ difficultatem, ut ibi præfatur, & operam postulare videntur non mediocrem, ita ad mentem S. Pauli necessaria, ut vix eorum uno dempto aliquid certum possis ex eâ elicere.

Primum est, ut Textus Græci & Latini phrasim, & vim loquendi ita exprimat ipse ALBERTUS; ut
Tom. I.

quæd ejus fieri potest, sermonis proprietate & nōtore sensum assequatur.

Secundum, Ut si quæ discrepantia inter Textum Græcum & Latinum juxta Vulgatam oboriatur Versionem, placide & benignè attemperetur.

Tertium, Ut leni & facilis neku series Orationis, & rationum Apostoli devinciatur, nihilque coactum, dissonum, hiulcum appareat.

Quartum, Non solum rationum momenta expenduntur, sed earum principia indicantur, suaviter tam, & absque ullo strepitu, & interpolatione.

Quintum, Sensui Patrum accommodatè omnia digeruntur, quem delibat magis Author, quām profundit in Paraphrasi, illum fusiū prosecuturus in artificio Capitis quod Paraphrasi subjungitur.

Sextum, Designatur præcipuum quod in hoc capite probare contendit Apostolus argumentum; eoque omnes rationes & sententiae ejus collineare ostenduntur in artificio Capitis, Sanctorum etiam adhibitis Patrum interpretationibus, quæ ad rem faciunt.

Septimum, Omnes rationes Apostoli hoc Capite sparsas colligit Interpres methodo Theologicâ, ut uno quasi oculorum conjectu vis & efficacia earum, ad Resurrectionem probandam cernatur: ipsaque ratio se Fidei subdere non gravetur, perspectis hinc inde viribus argumentorum, quæ plusquam triginta profert Apostolus.

Ottavum denique, credibilitatem hujus articuli, quò cæteri nituntur, eam esse arbitratut A. B. R. T. U. S., quam nec Rhetorum, nec Philosophorum argutiae evertere possint: cum ipsæ, quibus nos petunt, oppugnationes, vel flatu ipso dissipentur; unde constet Atheismum, qui hodiè multorum ingenia occupat, non solum à Fide, sed à ratione deficeret, specie tenus ejus Sectatores esse homines, cetera pecudes;

Egregiam hanc elucubrationem & facundam explanationem qui viderint eruditæ Viri, in sacrarum Scripturarum interpretationem, dignam quæ reponatur non abjicient. Autorem autem Virum Græcas Latinæque Linguae peritum agnoscent Hugo à S. Francisco, Carmelita, in *Vita Philippi Thibault*, cap. 10. 15. & 26. pag. 70. 119. & 197. Licinius à S. Scholasticâ, in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, cap. 16. & 18. pag. 177. & 208. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3825. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in brevi *Encomio Illustrium Carmelitarum Provinciae Turonie*, Mss. pag. 24. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Personata*, Mss. pag. 10.

X X I I .

ALBERTUS ANNUBA, Beneventanus Carmelita, Sacrae Theologiae Magister & Doctor, atque Commissarius Generalis, edidit idiomate Italico,

Trionfi della Chiesa Militante. Beneventi, anno 1700. sicuti scribit Elias de Amato in Schedis Mss. ad nos missis anno 1748.

X X I V .

ALBERTUS BARRA, Neapolitanus Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor Collegii patrii Academicici, ibique Curia Archiepiscopal Theologus deputatus, nec-non Librorum Censor, insignis item Concionator; Sacram Theologiam Regentis munere docuit in patrio Conventu Neapolitano, & Patavii. Commissarium & Visitatorem Generalem Provinciæ Poloniæ anno 1632. instituit R. mus. THEODORUS STATIUS tunc temporis Vicarius, sed postea Prior Generalis, eumque Apostolicâ auctoritate munivit URBANUS VIII. die 16. Novembris ejusdem anni.

C.

A.

Patavii obiit die 20. Octobris 1665. Scripto dato quod Italicè inscribitur.

Il Compendio della Vita della B. Soror Maria Magdalena de Pazzi Fiorentina, dell' Ordine dei Carmelitani dell' Offervantia. Neapoli apud Lazarum Scorigium, anno 1627. in-4°.

Albertum Barra vocat Urbanus VIII. de cuius vita probitate, prudentia, doctrinâ, Religionis zelo, & in agendis dexteritate plurimum in Domino confidit.

Hæc verba leguntur in Breve Apostolico ad ipsum dato Romæ die 16. Novembris 1632. quod prodiit tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 436. Eum quoque laudant Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 6. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3720.

X X V.

ALBERTUS CZEPELIUS, aliâs CEPHELIUS, natione Polonus, patriâ & professione Carmelite Cracovieusis, vitâ & moribus vir venerandus; sapientiâ genere vario notus, obiit anno 1639. postquam Typis commisisset Latino Poëmate, & Polonicâ iterum Prosâ,

Vitam, Miracula & transitum B. Mariæ Magdalene de Pazzi, Lib. II. Cracoviæ 1628. Eum commendant Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 501. Relationes Polonorum Carmelitarum Mss. ibidem citatae: Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

X X V I.

ALBERTUS DRAGA, aliis DRAGHIUS, aliis DRACO, natione Longobardus, patriâ Brixiensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacrae Theologiæ Magister, & in patrio Urbis Gymnasio, atque Bononiensi Professor publicus, post Prioris officium & alia munia, obiit anno 1606. Scriptis,

1. *Opera diversa sub titulis Prosaorum*, seu partibus seu voluminibus distincta, diversis in locis edita.

2. *Dialogos* tribus aliis voluminibus *absolutos*.

3. *Alia minora* Typis commissa.

Illum memorant Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus sacri*, pag. 23. ubi animadvertisit quod hic DRAGA non est ille ALBERTUS DRAI, qui inter Hæreticos primæ classis proscribitur in Indice CLEMENTIS VIII. Octavius de Rubeis in *Elogiis historicis Brixiae*, pag. 231. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 4. ubi ex fidâ Relatione se didicisse asserit ALBERTUM DRAGA anno 1592. Conventus Bononiensis Priorem, multa præter eruditissimas per Quadragesimam *Conciones*, acri suo judicio limanda & expolienda adhuc premere: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 453. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 510. num. 912. Idem tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3721. ubi eum obiisse anno 1626. refert; anno 1620. Ludovicus Jacob in *Indice sua Bibliothecæ Carmelitanae* Mf. &c.

X X V I I.

ALBERTUS DREPANITANUS, (Sanctus) quia Drepans Carmelitarum in Cœnobio Habitum Religiosum sumpfit, in MONTE ERYCINO natus est patre BENEDICTO ABBAESE seu de ABBATIBUS, & JOANNA POLITIA, apud Siculos, nobilitate clarissimus, qui longam viginti annorum sterilitatem passi fuerant. At edito voto, quod nascituram pre-

lem B. V. Mariæ in Ordine Carmelitarum dicarent, optatam fecunditatem impetrarunt.

Voti conscius ALBERTUS, ad Carmelitarum Cœnobium propè Drepanum convolavit, in quo mirabili animi æstu sanctissimum vitæ genus amplexus est. Virtutibus omnibus instructus effulsi: in sacramrum studiis litterarum adeò profecit, ut inter eruditissimos è tempestate eminuerit. Conciotioris munere suscepit, innumeros vitiorum cœno ad salutarem pœnitentiæ viam revocavit, ac nonnullos Ethnicos, & Judaicâ labe affectos, ad Catholicæ Fidei lumen reduxit.

Eximii viri sanctimoniam quamplurimi Deus miraculis illustravit: illudque in primis memorabile narrant ejus vitæ Scriptores. Quid? dum ingenti Classe premebatur Messana anno 1301. à ROBERTO Neapolis Rege, dira famæ Urbem aggressa, supremum exitium minabatur obsecris; ad Civium preces Deum exoravit ALBERTUS; & extemplo quatuor onerariæ naves per medios hostes in portum appulsæ, egestatis angustias expulere, & Urbem à periculo liberarunt. Prophetiæ dono futura prædixit; cordium abdita divinâ luce perfusus penetravit, aliaque mirabilia peregit, quæ sanctitati suæ venerationem, nomini splendorem conciliarunt.

Hinc non immerito Ordinis sui Fratres Siculæ Provinciæ præfecerunt, quam zeli ardore, eximiâ prudentiâ, ac virtutum splendore illustravit. Demum in Cœnobio Messanensi, dum ab hominum frequentiæ semotus solitudinis deliciis fruebatur, ingravescente ætate, cœlestis patriæ desiderio æstuare cœpit. Ineunte mortis die, Fratribus convocatis, obitus sui, ac sororis horam eodem die *Drepani* morituræ prædixit. Instante verò transitu, genibus innixus Deum exoravit, & Salutatione Angelicâ bis ad Sanctam Virginem Mariam recitatâ, ad ea verba *In manus tuas, Domine, commendô spiritum meum*, animam efflavit, quæ in candidissimæ Columbae specie rectâ ad Cœlum viâ, videntibus Fratribus, evolavit die 7. Augosti 1306. Corpus verò durissimo cilicio circumseptum, odorem effudit gratissimum. Messanensem populum ad sanctissimi viri exuvias vocavit æs campanum, quod nemine pulsante ejus mortem enuntiavit.

Ad Cathedralem Ecclesiam funebri pompâ delatum fuit; & cum inter Clerum populumque orta esset contentio, cantandumne Defunctorum sacrum, an verò Confessorum; Deo remissa est quæstionis solutio: jussit enim Archiepiscopus Messanensis ut Deum enixe orarent: annuit Deus populi votis, ideoque duo Angeli lumine radiantes, è Cœlo delapsi, albis amicti vestibus, aureisque stolis præcincti, decantabant, *Os Justi meditabitur sapientiam*: & statim evanuere. Itaque patefactâ divini numinis voluntate, confessim Confessorum solemnia celebrata, non sine lætâ lacrymarum effusione: quibus expletis, cadaver ad Carmelitarum ædem redditum, innumetata edidit miracula: quorum famâ permotus CALLIXTUS III. Pontifex Maximus, ad postulationem Reverendissimi Magistri JOANNIS SORETH Prioris Generalis, permisit anno 1454. ut in honorem B. ALBERTI Altaria & Ecclesiæ erigerentur. De cuius quidem Summi Pontificis vivæ vocis oraculo, ipso annuente, consentiente atque mandante CALLIXTO, GUILLELMUS DESTOUVILLE, Cardinalis titulo Sancti Martini in Montibus, Protector Ordinis, attestationem fecit eodem anno, die 15. Octobris publicam & authenticam, per suas patentes Litteras suo sigillo munitas. Quod etiam postea confirmatum fuit à SIXTO IV. per Bullam *Cœlestis uulnæ milium*, Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis 1476. pridiè Kalendas Junii, Pontificatus anno quinto; ad petitioñem CHRISTOPHORI MARTIGNONI Prioris Generalis,

A.

qui JOANNI SORETH immediatè succedit anno 1472.

Non solum inter Santos, & egregios virtù & moribus Viros Albertum recensimus, sed & inter claros Religionis Christianæ &que Carmelitanæ Scriptores illum jure nominare possumus; nam composita plures

Homiliae videlicet de piis moribus: de timore Dei: de amore fraterno: de Patientia: de Mundi consumptu: de fallaciis diaboli, & similibus.

Sic testantur Theodoricus de Aquis, Coloniensis Carmelita, in *Vita* ipsius S. Alberti anno 1394. scriptor Joannes-Maria de Poluciis, quem Polytianum non nulli indicant, Novolaciensis Carmelita, Sacra Theologiae Baccalaureus, in *Vita* ejusdem S. ALBERTI, *Venetis* anno 1499. edita in-8°. Baptista de Cataneis, Carmelita Venetus, Doctor Theologus circa Saeculi decimi sexti initium in suo Ordine clarus, qui creditur Auctor Codicis Vaticani Ms. sub num. 3813. in quo *Vita* ejusdem S. ALBERTI describitur, cum Vitis S. Andreae Corsini, S. Angeli Martyris, & S. Simonis Stockii, Carmelitarum: nisi cum Joanne Alberto Fabricio, tom. 5. media & infima Latinitatis, pag. 714. dixeris Auctorem Vitæ S. Andreae Fesulanum tantummodo esse Petrum Andream à Castaneis Carmelitam Florentinum, qui anno 1460. flouerit. Petrus Lucius, Bruxellensis Carmelita, in *Carmelitanæ Bibliotheca* pag. 3. revers. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 278. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium* anno 1307. num. 10. pag. 493. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3643. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca personata* Ms. pag. 10.

Exteris Scriptoribus annumerantur Joannes Tritheimius, *Lib. de Scriptorib. Carmelit.* Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universalis*: Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*, Cent. 4. Appendix secundâ, ad Joannem Rufum; Antonius Possevinus, tomo primo Apparatus sacri; Vincentius Coronelli, tomo secundo *Bibliotheca universalis*, num. 3154. Antoninus Mongitor, tom. 1. *Bibliotheca Sicula*, pag. 11. & 12. Alios omitto Auctores, qui vitam ejus scripserunt: sed plerique Joannem Mariam de Poluciis fecuti, mortem ejus anno 1292. assignarunt: quibus ipse Adrianus Baillet adhærens, nonnulla S. Alberti miracula audet temerè asserere Chronologicæ Historiæ minimè cohædere. Accuratiorem verò Chronologiam reperies apud Bollandistas in *Actis Sanctorum*, tom. 2. mensis Augusti, pag. 219.—225. Nam hæc est

De Sancti ALBERTI ætate Disquisitio.

ANTIQUISSIMA vita S. Alberti exemplaria MSS. tria tantum novimus; unum videlicet, quod reperit & fecutus est Vincentius Barbarus; alterum, quod etiamnum servari creditur in Bibliotheca Vaticana, Cod. 3813. tertium denique, quo usus est Theodoricus de Aquis, & (nisi forte Theodoricum ipsum præ oculis habuit) Joannes Maria de Poluciis, qui cum opere Theodoriciano, ut ex editione Surii licet colligere, mirificè congruit. Hæc tria inter se differunt narrationis ordine, stylo, ætate; si tamen ætas diversa dici potest, cuius omne discrimen intrâ novennium comprehenditur.

De ætate quidem dubitari non potest quin Ms. Barbari prius fuerit Vaticano; Vaticano autem Theodoriciano. Cum enim singulorum Auctores anonymi vitam integrum, quatenus posuerunt, complecti manifestè voluerint; plus tamen aliquid habet secundus quam primus; plus tertius quam secundus: nam de administratione Provinciae Siculæ S. ALBERTO demandatâ, & non sine illustribus prodigiis ab eo suscepit gestaque nihil memorat Barbarus; non omissurus

utique, si in suo Ms. legisset: de eadem tamen certò meminit Ms. Vaticano apud Lezanam ad annum Christi 1270. num. 2. sed multò parcius, quam Theodoricus in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. num. 2197. Quis porro nescit, istiusmodi auctuaria esse posterioris Auctoris indicia luculenta.

Præterea, in miraculo, quo Catanae herniâ liberatus fuit anno 1385. ipso Sancti Festo, juvenis quidam Nicolaus, hoc solum de illo subditur apud Barbarum, num. 37. Quod surrexit coram, pristina saluti restitutus, & sit eam continuè atque solemniter Religionem Carmelitanam ingressus. Hoc eodem anno scribi potuit; non item quod additur in Ms. aliis: illum eumdem videlicet in Religione laudabiliter (non vivere, sed) vixisse; adeoque mortuum esse post vitam in religiosa disciplina aliquandiu traducitam. Vide Theodoricum, num. 2217. & Ms. Vaticano apud Lezanam ad annum 1385. num. 5.

Deinde Ms. Theodorici ad calcem vitæ prodigium de Nobili è furcâ suspensi narrat, quo nullum est in Sancti vita mirabilis. Cur igitur hoc alia Ms. non attingunt? Opinor, quia serius vel accidit vel innotuit, quam illa scriberentur. Quare Theodoricianum exemplar ætate tertium inter ea statuimus, non tamen anno 1394. recentius; cum hoc ipso anno fuerit à Theodorico exscriptum; ut probat solidè Daniel à Virgine Mariâ in *Speculo* supra, num. 2173.

Postremò non minus evidenter id erui potest ex eorumdem exemplarium stylo. Barbarus opusculum suum Nicolao Audetto, Ordinis tum Carmelitatum Magistro Generali dedicans, ita scribit: *Alienum tuæ Amplitudini dicatum laborem . . . exhibemus; alienum, inquam; quod cum tot annorum marcore & seu obicitam, nec sine Dei providentiâ, divi Alberti vitam in manibus haberemus, quæ vestro Carmeli Ordini hac tenus desiderata est.* (Nondum ulla Typis excusa prodierat; manuscriptam autem aliam ignorabat Barbarus:) *Hanc non solum à nobis in capita distinctam, verum etiam novâ quâdam interpretatione sub eodem continuato tenore; velut antiqui textus teitorio, latinitate donatam, nostroque addito Corollario, Amplitudini tuæ felicitatis condonamus: non enim digna erat, quæ sub veteri exemplari, propter fæcutinam barbariem evanidis cum diverticulis infantilibusque regressionibus exhiberetur, & inordinata tandem & situlentæ farraginis feculentia, luminis sui candorem labefactaret.*

Vides hinc, Barbari Prototypon tam putidè scriptum fuisse, ut censuerit ipse, phrasibus barbaris latinæ esse substitutas, tum amputandam quoque inanum diverticularum ac regressionum infantilium ineptam garrulitatem. Atqui hæc vitia non sunt in Ms. Vaticano, ut liquet ex pluribus ejus textibus, apud Saracenum hoc die in Menologio Carmelitarum, & Lezanam ad annos varios, recitatis; multò minus in exemplari Theodoriciano, quod licet latinitate non splendeat affectatâ; neque barbarum tamen est, nec uspiam luxurians, nedum inordinatum; sed Vaticano nitidius. Ut ergo primi cujusque operis conatus informes ferè sunt, & secundis tertisque curis magis ac magis elimari solent ac perfici; ita dubium videri non debet, quin Ms. exemplar Barbari fuerit Vaticano vetustius, & Vaticano Theodoriciano.

QUOD ORTUM SANCTI ALBERTI, nemo mirabitur minus perspectum fuisse primo vita ejus Auctori, qui scribere illam cœpisse videtur post annum septuagesimum nonum ab hujus Sancti obitum. Verum quia S. ALBERTUS anno Christi 1306. Postquam appropinquasset ad decrepitam ætatem, ut est in Codice Vaticano apud Lezanam ad annum 1307. num. 4. sive ingravescente ætate, ut scribit Barbarus, num. 19. è vivis excessit, necesse profecto est, ut

A.

& conjuncti matrimonio parentes, & natus ex iis Albertus regnante in Sicilia PETRUM I. longissimo intervallo præcesserint: quandoquidem constat hunc anno 1282. qui fuit antè obitum Sancti quartus tantum & vigesimus Aragoniae, Regno sex annos administrato, Siculum adjunxisse.

Statuamus autem, quod verisimile est ALBERTUM decepsisse sexagenario aliquanto majorem, ac pròindè natum circa annum 1240. sequetur, ut BENEDICTI cum JOANNA conjugium, per annos omnino sex & viginti sterile, initum fuerit versus annum Christi 1214. hoc est annis ut minimum viginti quatuor antequam PETRUS, JACOBUS Primi Aragoniae Regis Filius, nasceretur, ut certum est ex Aunalibus Aragonum Zuritanis ad annum 1234. Cæterum cum conjugio BENEDICTI, & ALBERTI nativitati annum 1240. assignamus, id ex merâ conjecturâ nos facere profitemur; cùm annus aliter determinari non possit: pendet enim hujus rei demonstratio ex ætate, quam Sanctus vivendo attigit: hanc autem certò non exprimit phrases allatae: quas Lezana ad annum 1307. num. 3. ad illas explicandas putat sufficere annos 57. Saracenus contrà annos 80. procurrit. Nobis, quia nihil obstat, viam placuit medium inire quidem, at nemini ut certam præscribere.

ANNO ÆTATIS OCTAVO Religiosum habitum suscepisse S. Albertum passim afferunt auctores: verum ætas proiectior inferri videtur ex Actorum Sancti veterum meditata lectione. Nam 1°. referunt rogatum fuisse Benedictum, ut ALBERTUM filiolum suum pueræ genere regio claræ desponderet; idque cùm vix octavum ætatis annum ingressus esset. Consulta super hac re à Benedicto conjux fortissime restitit: quæ filio revelavit votum, quo antè conceptionem Religioni ab utroque parente fuisset addictus. Hæc vir audiens, obstupuit, nec amplius de hujusmodi re ullam voluit deinceps facere mentionem. Quæ non obscurè spatiū temporis aliquod indicant effluxisse: ridiculum enim fuisset mentionem de illâ sponso facere, postquam Religiosum ALBERTUS habitum palam induisset.

2°. Afferunt Acta, SANCTUM à dæmone, mulieris formosissimæ speciem præferente ad Religionis propositum deferendum, adeundasque secum nuptias fuisse tentatum, idque in exordiis sua conversionis. Hæc autem accommodari puero non possunt, octo nondum annis nato, sed ad ætatem lubricam usque proiecto, ut expressis verbis notat Barbarus num. 5.

3°. Qui ad annum octavum ætatis ALBERTI tyrocinium referunt, fateri coguntur vel publicam ejus solemnem emissam fuisse anno ætatis hujus nono; quod absurdum est, ut post annum Christi millesimum repugnet Ecclesiastica disciplinæ, annum in masculis Religionem profitentibus saltem decimum quintum ætatis impletum exigenti; ut probat Thomassinus in veteri & nova Ecclesiæ Disciplina, Parte 1. Lib. III. Cap. 55. vel tyrocinium ejus ad annos plures extendendum est, cum Ægidio Leoindelato in Paradiso (Italicè Giardino) Carmelitano, pag. 100. & 101. ac Philippo à Visitatione, in Vita SANCTI hujus Gallica, probationem ejus ab anno ætatis octavo usque ad octavum decimum prorogantibus. Quod Actis veteribus, annum unicum ab ingressu ad professionem apud Barbarum, Theodoricum ac Surium adstruentibus, apertissime refragatur.

Restat igitur, ut Actis vetustioribus hoc loco renuntiet, qui juniores sententiam, pro verâ certâque tueri velit. Atque hæc fortè causa fuit R. P. Josepho Falconi, cur in Chronico Carmelitano, Editionis Italicæ anni 1595. pag. 541. relicta cæterorum opinione, S. Alberti conversionem seu primum ad Cœnobium accessum differendum censuerit usque ad annum

ætatis ejus decimum octavum: in quo proprius abesse videtur à vero, quamquam difficile est annum certum determinare.

DE LIBERATIONE MESSANÆ; Acta Vetera Barbari, Theodorici, Polucii in eo consonant, quod rem hanc evenisse testentur post inaugurationem in urbe Panormitana Friderici Aragonici Siciliæ Regis, hoc est, post vii Kalendas Aprilis anni 1296. ut explicat ibidem Barbarus, & confirmat, apud Petrum de Marca in Limite Hispanico, hujus Friderici Legatus olim, Nicolaus Specialis, Rerum Sicularum, Lib. III. Cap. 1. At quanto hæc Messanum liberatio inauguratione Friderici posterior fuit? Respondet primò solus Barbarus: *Non post temporis seri circulum: Quæ quidem phrasis ultrâ pauculos annos non videtur extendi posse.* Respondet secundò idem cum Theodorico ac Polucio id contigisse, Messanam obsidente Roberto Duce Calabriæ, (qui anno 1309. Siciliæ Rex coronatus est.) Atqui hanc obsidionem accidisse anno 1301. narrant Specialis, Lib. VI. Cap. 1. & seqq. Fazellus, Decadis posterioris Lib. IX. & Buonfiglius, Parte 1. Lib. IX. Non est igitur, quod hic annus aliis inquiratur.

IN TERRAM SANCTAM abiisse anno m. CCLXXXV. afferunt recentiores plerique Auctores ex Actorum exemplaribus, altero Theodoriciano, num. 2193. & altero Poluciano apud Surium, Cap. 12. ubi hæc itineratio refertur ad annum m. CCXCV. Ast locus iste suspectus, immo corruptus videtur ab imperito Librario, qui in Prototypo suo legerit in Terra Sacca, putavitque scribendum in Terra Sanda. Nam apud Theodoricum, num. 2192. Sanctus Drepani sifititur, mox num. 2193. absque ullâ descriptione itineris, tribus his tantum voculis, in Terra Sancta erat quidam Judæus, qui tenebatur morbo epileptico; tum num. 2194. sine ullâ mentione reditus è Terrâ Sanctâ, profici sci dicitur eodem anno versus civitatem Agrigentinam; quasi verò Drepanum, Terra Sancta, & Agrigentum in eodem circiter terrarum tractu sita essent, & æquè commodè possent adiri, neque adeò notatu satis digna videretur ex uno locorum illorum ad alterum profectio reditusve. Confirmat verò nostram suspicionem non solum quod de Terrâ Sanctâ, neque è Codice Vaticano quidquam citatur, neque verbum ullum occurrit apud Mantuanum, sive in Fastis ad hunc diem, sive in Hymno de S. ALBERTO, neque apud Joannem Grossum, aut Palæonydorum; neque in ullo ejusdem Officio proprio: sed vel maximè, quod unicum illud factum, quod Polucus ac Theodoricus in Terra Sancta contigisse scribunt, Barbarus ex antiquissimo omnium exemplari, num. 13. diserte cum adjunctis omnibus accidisse narrat in opido Sacca. Hunc autem cum sequantur Falco in Chronico Carmelitano, Leoindelicatus in Paradiso, Octavius Cajetanus in Vita S. Alberti, qui sine dubio saltem Policianum in Opere Suriano omnes viderunt, vitiatum hic Polucii textum evidenter agnoscent.

ANNO 1306. obiisse S. Albertum arbitramur, tametsi Barbari Codex dicat anno 1307. quia Codex iste cum cæteris aliis consentit Sanctum expirasse *septimo idus sextiles* (circâ horam vespertinam Dominicæ diei) ut legitur apud Lezanum ad annum 1307. num. 4. Atqui ab anno 1306. nunquam dies Dominicæ incidit in diem septimam Augusti, præterquam anno Christi millesimo trecentesimo sexto: Videtur ergo omnino hic annus, & non alias, S. Alberto fuisse supremus; atque adeò à Barbaro, vel ejus Typographo, perperam notatus fuisse unius litteræ adjectione annus m. CCCVII. pro m. CCCVI. qui quidem error in editionem illam facilius credi potest irreperere potuisse temerè, quam in Codicem Vaticanum hæc verba, circâ horam vespertinam Dominicæ diei; cum in

A.

in eadem Barbari editione aliis haud absimilis observari possit, quo videlicet fol. 28. Libellus impressus legitur anno M. DXXXVII. cum folio 3. & 4. colligatur impressus fuisse M. DXXXVI.

Hæc fuerunt collecta ex R. P. Petri Boschii, S. J. Notis præviis ad vitam S. Alberti datis, tom. 2.

A. Sanct. die 7. Augusti, num. 16. 17. 22. 23.

24. 28. 29. 30. 32. 33. & 36. pag. 219.—225.

Cur autem Acta S. Alberti anno M. CCCLXXXV. antiquiora reperiri affirmaverit, quia Barbari Codex omnium antiquissimus definit ad miraculum Herniæ sanctæ hoc anno, ad quem definit etiam Codex Vaticanus, non item Theodoricus, neque Pollicius, certò mihi minimè probatur.

Ad hanc Disquisitionem elucidandam non parùm conferunt quæ inferiùs dicuntur, verbo ANDREAS RASO.

XXVIII.

ALBERTUS DE FARIAS, natione Hispanus, Provinciae Bæticæ Carmelita, Scholasticæ Theologiæ peritissimus, circa annum 1542. scripsisse dicitur,

1. *Lecturas Theologicas*, Libris duobus.

2. *Dialogos mixta Phrasis, in quibus Sacrae Scripturae Hebraismos & Gracismos enodat subtiliter, Libris duobus.*

Ita testantur *Relationes Bæticæ Mss.* ab Alegreto Castanato citatae in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 292. Quem exscripsit Nicolaus Antonius in *Bibliothecâ Hispanâ*, tomo 1. pag. 5. & supponit Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65.

XXIX.

ALBERTUS A SANCTO JACOBO, natione Gallus, in seculo dictus CHRISTOPHORUS MERCIER, natione Burgundus, Carmelita Excalceatus: vir insigni prudentiâ præditus, variis officiis etiam Prioris Provincialis Burgundiæ, edidit Gallicè Libros inscriptos,

1. *La sainte Solitude, ou Description Poétique de l'Hermitage des Carmes Déchaussés de Marlan*. Bruxellis, 1644. in-8°.

2. *La Vie de la Vénérable Mere Marie-Therese de Jesus, Fondatrice des Carmelites en Franche-Comté*. Lugduni, apud N. Liberal. 1673. in-4°. Hujus meminit Jacobus Lelong in *Bibliothecâ Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6315.

3. *Transtulit etiam ex Hispanico in Gallicum idiomam, Opus inscriptum: Lumen Vivis, mortuorum experientiâ, cum notis Illustrissimi Dom. Joannis de Palafox. Lugduni, 1656. in-8°. Quod Opus scripsit suâ vulgari lingua Franciska à SS. Sacramento Pamplonenis Tereiana Monialis, anno 1629. die 27. Novembris defuncta, ut legitur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2. & 162.*

XXX.

ALBERTUS A JESU MARIA, natione Gallus, patria Juliodunensis in confinio Agri Picaviensis, Turonensis, & Andegavensis; in seculo dictus MORICE, Carmelita Excalceatus, Provinciae Parisiensis Asceta, Lutetiae Parisiorum obiit anno 1649. die 14. Januarii; postquam Gallicè scripsisset,

1. *Eloge en l'honneur de Sainte Thérèse sur la Canonization.*

2. *Tragedie de saint Hermenigilde, Martyr.*

3. *Trage-Comedie de la Vie & heureux décès de saint Alexis.*

Tom. I.

4. *Exclamations de sainte Thérèse en Vers. Parisis*, apud Claudiū Sonnum, 1618. in-8°.

Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Personatâ Mss.* pag. 10. ex *Schedis Mss.* quas accepit à Ludovico de S. Theresiâ Carmelitâ Discalceato Parisensi.

XXXI.

ALBERTUS JOANNIS, natione Belga, patria Harlemius, Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor Lovaniensis: vir eximia virtutis & doctrinæ, qui naturæ debitum solvit Mechliniæ, anno 1496. Operibus scriptis quæ titulo notantur:

1. *Lectura in Ecclesiasticum.*

2. *In primam Joannis Epistolam Canonicam.*

3. *Quæstiones in Magistrum Sententiarum.*

4. *Sermones, & alia, quæ lucem non viderunt.*

Hujus meminerunt Possevinus, tomo 1. *Apparatus Sacri*: Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Brabantia*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 114. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 41. Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca Sanctæ*: Jacobus Lelong, tomo 2. *Bibliotheca Sacra*, pag. 600. col. 2. C. Aubertus Miræus de *Scriptoribus Sæculi XVI.* cap. 13. E Carmelitis Augustinus Biscarretus in *Patribus Vineæ Carmeli*: Marcus Antonius Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. an. 1496.* num. 4. pag. 996. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1106. num. 3923. &c.

XXXII.

ALBERTUS MASSARIUS, natione Italus, patria Medicinensis, Sacrae Theologiae Magister post obitum THEODORI STRATII Prioris Generalis, in Vicarium Generalem totius Ordinis Carmelitici fuit ab URBANO VIII. institutus anno 1642. die 8. Maii; & anno sequenti 1643. die 5. Augusti in supremum ejusdem Ordinis Rectorem, ob grassantia bella quæ Comitiis Generalibus celebrandis obstarent; nec non ad postulationem sociorum Generalium; qui tunc temporis eas vices gerebant Joannis-Baptista de Lezana, & Joannis Antonii Philippini, ab eodem Summo Pontifice confirmatus est atque in Priorem Generalem assumptus; qui dum sollicitè boni Pastoris munus obiret, & suorum Praedecessorum vestigiis insistens, Regulari Observantia, & Reformationi promovendæ incumberet, ex hac ad aliam vitam præmaturè obiit eodem anno 1643. die 29. Octobris.

Scripsit ad Patres Carmelitas Provinciae Turonie Sententiam judicalem, die 28. Julii 1642. quæ decrevit, ut Definitorium Capituli Provincialis Provinciae Turonie judiceret de legitimâ causâ non confirmandi Priores à Conventibus prius electos; atque ut ad idem Capitulum spectet nova Priorum non confirmatorum electio. Confirmata est hæc ALBERTI MASSARII tum Vicarii Generalis Sententia ab Eminentissimo MARTIO GINETTO Cardinali, Ordinis Protectore, atque munita Apostolicâ auctoritate URBANI VIII. per Bullam, *Exponi nobis nuper*, datam anno 1643. die 2. Junii. Attamen Patres Capituli Provincialis dictæ Provinciae Turonie anno 1644. die 22. Aprilis in Conventu S. Joseph de Châlain congregati, censuerunt verba Sententia hujus intelligenda esse de casibus & necessitatibus bonum commune Provinciae spectantibus, quæ prævideri non poterunt ante Capitulum Provinciale. Sententia ALBERTI MASSARII prodiit Romæ, tom. 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 493.

De illo mentionem habent celebrem Urbanus VIII.

D

A.

ibid. pag. 491. & 494. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 541. num. 975. Idem, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 136. num. 583. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Priorum Generalium Ordinis Carmelitarum*: Columbanus à Nostrâ Domînâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. eorumdem Priorum Generalium*, Gallicè scripto: Acta publica Mss. Capitulorum Provincialium Provinciæ Turoniæ ad annum 1644.

XXXIII.

ALBERTUS LAZARUS, Romanæ Provinciae alumrus Carmelita, Veneti Conventus diu incola, ubi & obiit die 8. Decembris 1675. Scriptis Italicè,

Motiva ferè omnium Bellorum Europæ, aliarumque Mundi partium, ab anno 1499. Opus integrum sex tomis ab Auctore intentum: ex quibus tres lucem viderunt Venetiis in-4°. ut legitur tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3722.

XXXIV.

ALBERTUS NAUCLERIUS, Neapolitanus Carmeli Majoris alumnus, Prior Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Urbe: obiit Neapoli die 3. Augusti, anno 1571. cuius meminit Philocalus Caputus in Tractatu Italicè scripto: *Monte Carmelo*: At quæ prodierint ex eo eruditionis monumenta, non recenset: sicut animadvertisit R. P. Andreas Garsi Genevensis, & in eodem Neapolitano Carmelo Professor Sacrae Theologiae, & ejusdem Urbis Academiæ Socius, in Schedis Mss. ad nos missis Neapoli Aureliam anno 1747.

XXXV.

ALBERTUS DE NUSSIA, natione Germanus, patria Novesiensis in Diœcesi Coloniensi, Religione Carmelitanâ Franckfordiensis Cœnobii alumnus: Vir modestiæ, ac aliis animi corporisque ornamentis à Deo egregiè dotatus, doctrinæ præsertim sacræ litteraturæ laudem summam promeritus, purissimæ Conceptionis Dei-Paræ Defensor. Agunt de eo & scriptis ejus, Jacobus de Plebe Servita, Antonius Poslewinus, Franciscus Swertius, & alii, sed præsertim Trithemius in Libro de *Luminaribus Germaniaæ*, ubi addit: *Vivit adhuc in Gymnasio Colonienſi*, anno 1495. At de illo fusiūs agemus verbo: PHILIPPUS ALBERTI.

XXXVI.

ALBERTUS POLEVITIUS, natione Polonus, patria & Cœnobio Cracoviensis in declamandis ad Populum Concionibus, sui temporis, sine injuriâ, per annos quadraginta & amplius, facile Princeps: religiosâ Vir celeberrimus pietate, assiduus sacrarum litterarum investigator; obiit *Cracovia*, anno 1627. Scriptis autem & prælo dedit Latinè,

1. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

2. *Sermones de Sandis & de Tempore*, Lib. II.

Ita Relations Mss. Carmelitarum Polonorum quas memorant Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 493. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

XXXVII.

ALBERTUS DE PORCETO, natione Germanus, Theologus Concionator celebris, circa annum 1443. (si idem fuerit atque ALBERTUS DE BURRETO) Scriptis,

1. *Expositionem super Magnificat*; quæ Mf. assertor in Bibliotheca Carmeli Boppardiensis.

2. *Conciones Quadragesimales*, quæ Mss. servantur in Bibliotheca Carmeli Aquisgranaten sis.

3. *Viridarium Virginis gloriose*, Mf. Ibidem.

Sic testantur Relationes Mss. Carmelitarum Provinciæ Alemaniae, quas profert Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1095. num. 3870.

XXXVIII.

ALBERTUS SCACHINUS, natione Italus, patria & Cœnobio Parmensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacrae Theologiae Magister, Sanctæ Inquisitionis Consultor in Patria; ubi obiit anno 1676. die 26. Octobris; postquam scripsisset Italico idiomate inscriptum Opus,

Obscuritas illuminata & illuminans, ex triumpho funebri Sepulchri gloriose Redemptoris nostri, tribus partibus distinctum. Parma, anno 1658. in-4°.

Hæc leguntur tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3722.

Non omittendus mihi hinc non videtur **ALBERTUS JANIN**, natione Gallus, patria Cabillonensis, Provinciae Narbonæ Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor Parisiensis, anno 1540. in Provinciale electus, qui anno 1547. plagis ab Hæreticorum furore saucius, occubuit; dum Provinciæ suæ habendas adhuc Praeses teneret, & tanquam Martyr habetur; teste R. P. Philippo Chaudeau à S. Claudio, in *Schedis Mss. ad nos Lugduno Aureliam anno 1741. missis*.

XXXIX.

ALBIZUS AZOLINUS, natione Italus; Cœnobii Florentini alumnus Carmelita, eruditio ne, prudentiâ in Monastico regimine & vita austerritate conspicuus; jejuniis, atque vigiliis singulariter deditus. Fuit primum Diffinitor & Provincialis Thusciæ, & Lector sententiarum Florentiarum in Capitulo Brixensi 1387. & in Placentino anno 1396. Diffinitor & Provincialis ejusdem Provinciæ; ac in Capitulo Sylvarum anno 1399. iterum Provincialis institutus. Post, in Capitulo Bononiensi anno 1405. Provincialis etiam, & Diffinitor Provincialis ejusdem Thusciæ dicitur. Ac tandem in Capitulo Balneolarum anno 1416. etiam Provincialis nominatur; postea Florentiæ anno 1428. vita sanctimoniam decorus obiit.

Scriptis, in *Magistrum Sententiarum Questiones*.

Vide Archivum Carmelitarum Florentinorum, Lezanam, tomo 4. *Annalium*, an. 1418. num. 5. & an. 1428. num. 5. pag. 788. & 812. Danielem à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 976. num. 3424.

XL.

ALEXANDER BLANCKART, alias CANDIDUS, natione Germanus, Ultrajectensis Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor Colonien sis, ejusdemque Facultatis publicus & ordinarius Professor, nec non Universitatis Decanus anno 1554. electus; patriique Cœnobii Prior & Pastor in eadem Civitate ad S. Nicolaum; interfuit Concilio Tridentino, anno 1551. sub JULIO III. inter Theologos à Serenissimâ MARIA CAROLI V. Sorore, Belgii moderatrice, missus: in quo Concilio habuit Orationem ad Patres die 25. Octobris, & alteram in Dominicâ 4. Avdentus. Obiit Coloniae anno 1555. die ultimâ Decembris. Scriptis typisque mandavit,

1. *Orationes duas in Concilio Tridentino habitas*.

2. *Judicium Joannis Calvini de Sanctorum Reliquiis collatum cum Orthodoxorum S. Ecclesia Catholicæ Patrum Sententiis*, ad R. P. Dominicum Joannem Hulss, Monasterii Campensis Abbatem.

A.

Colonia, 1551. apud Gasparem Gennepaeum, in-8°. Opus autem Calvini quod impugnare aggressus est Alexander Blanckart, inscribitur in *Admonitio apposita de perquirendis Reliquiarum, quas vocant, frustulis, ex fide Pontificiorum*. Quem tractatum Calvini tangit pro suo haeretico more Petrus Baylus, tom. 4. *Dictionarii Critici*, pag. 3041. edit. Roterd. 1720.

3. *De retributione Justorum post mortem*. Colonia, apud eundem, in-8°.

4. Edi curavit *Biblia facta Belgicè seu Flandricè*. Colonia, 1547. Typis Gasparis Gennepæi: dicata Georgio Egmundano, Episcopo Ultrajectino.

Hæc refert Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 3. pag. 249. &c. tom. 5. pag. 608. cui prævivit Daniel à Virgine Mariæ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1195. num. 3871. Sequuntur autem *Bibliotheca Belgica* Joannis-Francisci Foppens, pag. 44. Supplementum *Dictionarii Moretiani* 1749. tom. 1. pag. 219. col. 2.

X L I.

ALEXANDER A CONCEPTIONE, Polonus, Carmelita Excalceatus, edidit patrio idiomate,

1. *Orationes Funebres*.

2. Aliud Opus inscriptum: *Castis & Astris militans Eques*, in-folio, 1685. inquit Auctor *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2.

X L I I.

ALEXANDER DORIA, aliis AURIA, antiquorum Carmelitarum Genuense Cœnobium plures cum laude, plausuque rexit admirabili, sacrae Theologiae Doctor, Evangelii Præco eruditus, à studiis Patavii & Romæ, Gallia Cisalpina Provincialis, è vitâ anno 1647. excessit. Reliquit in posterorum commodum,

1. *Quadragesimales Conclaves*.

2. *Consultationes Morales*; ut refert Raphael Soprænus, in *Syllabo Scriptorum Ligurum*, apud Augustinum Oldoinum, in *Athenæo Ligustico*, pag. 9. citatus.

X L I I I.

ALEXANDER A S. FRANCISCO, Natione Italus, in seculo dictus LÆLIUS UBALDINUS, LEONIS XI. Summi Pontificis ex Sorore Nepos, parentibus MARCO-ANTONIO UBALDINO, & LUCRETIA ex Comitibus GERARDESIAE ex MEDICEA Familia, ad annum 1588. Romæ natus est decimo quinto Kalendas Novembbris. Cum ibi philosophicis disciplinis imbueretur, Concionibus PETRI A MATRE DEI, & exemplo juvenis VINCENTII ex familia CRESCENTIORUM, nobilitate illustris, qui Carmelitarum Excalceatorum habitum anno 1604. assumpsérat, permotus, in eodem S. MARIE DE SCALA dicto Monasterio admitti postulavit; & à jam memorato Petro vestitus fuit anno 1605. die primâ Aprilis, & ex eo tempore quo ejus Avunculus Summus Pontifex electus, adorationis solemnitate ad Altare S. PETRI honoratus fuit.

Emenso tyrocinii sui curriculo, cum admirabili spiritu fervore, non minori alacritate ac pietate, per vota solemnia, hostiam se viventem Deo obtulit. Obedientia, paupertatis, pénitentia, sui abnegationis, omniumque virtutum cultor eximius, anno 1614. missus Parisios, ut Noxitios, ac juniores Fratres ad Instituti sui perfectionem promoveret, potens opere & sermone, doctrinâ & exemplo, tum ibi, tum postea anno 1617. die primâ Aprilis, CHARENTONII, primærum Excalceati Carmeli spiritum, quo plenus erat, abunde communicavit.

Anno 1619. primo Galliæ Carmelitarum hōrum Capitulo Provinciali Definitor interfuit; & indē Romanam petuit, Conventum S. MARIE DE SCALA Prior gubernaturus, ad quod officium electus fuerat in Capitulo Romano Provinciali, & ad primi socii munus in Capitulo Generali. Romanæ Provincie postea Provincialis, dum Neapolitanum Conventum visitaret, à gravi, quâ oppprimebatur, infirmitate quasi miraculosè sanatus est. Anno 1629. in Comitiis Generalibus annumeratus est inter Definitores Generales: sed non multò post in lethalem morbum incidit, de quo magnâ perfusus lātitia, cum fratribus, qui aderant, Hymnum *Te Deum laudamus* alternatim cantans, votaque sua renovans, dicenti Dom. COCCINO Rotæ Decano, *In domum Domini ibimus*, respondit, *Lātantes*: ac paulò post Sacramentis munitus, purissimam Deo animam reddidit, non sine sanctitatis opinione, die 19. Aprilis 1630.

Omnia ferè ejus Opera duobus tomis in-4°. prædiere Romæ, annis 1670. & 1671. curâ Philippi Mariae à S. Paulo, Carmelitæ Excalceati, Congregationis Indicis Consultoris. Præcipua Latino idiomate sunt,

1. *Thesaurus Pauperum, ad thesaurizandos thesauros in Cælo*. Lugduni, apud Claudium du Four, an. 1633. in-8°. anteà prodierat Opus mirâ pietatis refertum.

2. *De Præsentia Dei*.

3. *Schola Virtutum*.

4. *Horologium Animæ*: Italicè.

5. *Epistola plures, tum Latinè, tum Italicè, ante & post Religionis ingressum, scriptæ*.

6. *Soliloquia Animæ* manuscripta Charentonii, composita, Parisiis asservata apud suos sodales.

7. Ex Hispano in Italicum idioma transtulit *Opera Ven. P. Joannis à Cruce*, cum ejusdem Virtù & annotationibus *Didaci à Jesu*. Romæ 1637. in-4°. apud Franciscum Corbelleti.

Alexandrum à S. Francisco celebrant Ludovicus à S. Theresia, Lib. I. *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallicæ*, Cap. 97. pag. 77. & 253. quorum ipse testis fuit: Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi* 3. parte: Petrus à S. Andrea, tomo 1. *Histor. General. Congregat. Carmelit. Excalceat. Italicæ*, Lib. III. Cap. 42. & 43. Philippus Maria à S. Paulo in ejus *Vitâ*, quam Libris quatuor distinctam, Romæ edi curavit, anno 1668. Quibus accedunt alii Carmelitæ ex antiquiori Observantiâ Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Personatâ Ms.* pag. 13. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 3. *Speculi Carmelitani*, pag. 1051. num. 3638. & pag. 1127. num. 3961. sed non omitenda *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2. & seqq.

X L I V.

ALEXANDER A S. FRANCISCO, in seculo dictus LUDOVICUS VALLOTA, ex antiqua familia ortus Mediolani, AMBROSIO VALLOTA, atque CÆCILIA MERCANTULA parentibus, die 12. Decembris, Æra vulgaris M. DCXVI. Dux ex antiqua familia ortum. Nam in Musæo Antiquitatum, præcipue Mediolanensium, apud Joannem Sitonum J. C. C. extat Sententia lata sub die Mercurii decimo quinto mensis Augusti, anno ab Incarnatione M. CCXXIII. indictione xi. ALBERTI VALLOTA, Consulibus Justitia in libera Mediolanensi Republica. Documentum verè magnificiendum, inquit vir clariss. & peritiss. Philippus Argelatus in sua Bibliotheca omni genere perfecta & absoluta Mediolanensi, obstatem; & quia autographum est in Pergamento ALBERTI filii quondam Traversi DE SANTA MARIA Sacri Palatii Civitatis Mediolani Notarii, ad ostendendam quoque familiæ Mediolanensis vetustatem aptissimum.

A.

Ex eadem gente ortus noster LUDOVICUS VAILOTA, Sacris initiatus, primisque studiis optimè imbutus, Religionem Carmelitarum Excalceatorum amplecti decrevit, & in eadem nomine assumpto ALEXANDRI A S. FRANCISCO, professus est die 26. mensis Martii, anno 1679. Vir fuit acris ingenii, optimique consili, nec non in gerendis rebus summè prudens, literis quoque ac pietati totus deditus; ita ut munera Prioris, Definitoris, ac Provincialis à suis obtainere meruerit. Eximius S. R. E. Cardinalis à PLATEA FAVENTIA Episcopus ALEXANDRUM nostrum à Consiliis, & Theologum suum voluit. Examinator item Synodalibus, & S. Officii Consultor pluribus annis in eadem Faventia Civitate, cunctis plaudentibus extitit: ex quā in patriam redux, anno M. DCCXXVI. die 13. in Domino mortuus est. Reliquit post se

Volumen integrum *Consultationum Canonico-Moralium*; quod prælo paratum habebat *Mf. in-folio*. Servatur in Bibliotheca FF. Carmelitarum Excalceatorum Mediolanensi; sicuti refert vir clariss. Dom. Philippus Argelati in Bibliotheca Mediolanensi, tomo secundo, pag. 1561. num. M. DCCXLII.

X L V.

ALEXANDER A JESU MARIA, Polonus Carmelita Excalceatus: Vir summæ eruditionis & eloquentiæ; disputavit acriter contra hæreticos, quos publicè superavit. Edidit,

1. *Metaphysicam*, in-⁸ anno 1679.
2. *Orationes Funebres in sepulturis Principam & Magnum*.

3. *Tria volumina exquisitissimarum Concionum*, prælo parata *Mss.* asservantur in Archivo Provinciæ Poloniæ suorum sodalium; teste Martiali à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 7.

X L V I.

ALEXANDER KOSLINSKIUS, aliis Koslius, aliis Roslinski, Polonus Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor, Provinciæ suæ Præfecturam gerens anno 1636. ejusdem Provinciæ Poloniae Relationem misit Romam: Quā usus est Lezana in suis Annalibus, anno 1397. num. 2. tomo 4. pag. 744. item anno 1437. num. 4. pag. 843. pro fundatione Cœnobii Jaslenensis:

Ibi in primis traditur Carmelitani Cœnobii Cracoviensis fundatio per *Uladislm* iv. Poloniæ Regem, & *Hedvigim*, Reginam Consortem, facta anno Christi 1397. extra Urbem Cracoviam, in parte Occidentali; in loco nuncupato ad *Arenas*: indè imagini Divæ Virginis inditum nomen in *Arenis*, & à Violis in *Violetto*. Quæ fundatio confirmata est à BONIFACIO IX. per Bullam, *Sedis Apostolicæ providentia*, datam Romæ, Nonis Januarii, anno 1401. Idem *Uladislaus* Carmelitis Cracoviensis, quatuor temporibus cujuslibet anni, quinque Marcas salis ex Zuppis Brochensis & Wicliensis fodinis contulit anno 1413. & aliam Marcam de custodiâ piscium eis dedit capiendam anno 1430. die 3. Septembri. Alia etiam privilegia hujus Regii Cœnobii à Regibus concessa idem ALEXANDER refert: quorum authentica instrumenta prodierunt tomo 1. *Bullarii Carmelitarum*, pagg. 156. 617. 618. & 619. atque 411. & 412.

Anno 1492. die 16. Junii INNOCENTIUS VIII. per Bullam, *Sacrae Religionis*, permisit Carmelitis Cracoviensis, ut possint deferre sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum discoopertum per Ecclesiam, & Claustrum singulis feriis quintis, & in quibusdam anni Festivitatibus. Sed Conventus hic, sicut & Polonica Carmelitana Provincia sœva diuturnas calamitates postea subiit, inter quas non ea prorsus de-

lenda est, quæ anno 1587. sœvit in istud Cœnوبium. Nam hostiles eo anno & amicæ acies circumsedebant Urbis Cracoviensis mœnia. Lascius Magister Equitum, seu hærefoes quā infectus erat, seu temulentia vitio, ignem injici jussit in ædes Monasterio & templo vicinas. Hinc mox mirabile spectaculum: Flamme viscera tenebant ædificiorum vicinorum, & indè corripentes Monasterium & Templum, & jam illa in cineres redegerunt: duntaxat inter horrendum incendium illæsa persistit *Imago B. Virginis*, & ejus Sacellum. Res fuit admiranda omnibus; hoc unicum pietatis propè monumentum integrum, inter ignes tam subitos, acres, & immensos, & insperatos remansit.

Eidem Monasterio & Templo instauratis haud minus triste accidit infortunium anno 1655. Quando à Suecis Cracovia occupata est. Hic enim pietatis & cultus erga Dei-param hostes, *Arenensis Virginis* memoriam omnino abolere decreverunt Monasterium & Templum aggrediuntur, & subvertunt: concidunt Cœnobii habitacula, & ambulacula, & Templi vasta moles. Sola, manifesto & admirando miraculo, persistit illa veneranda Thaumaturgæ Divæ *Virginis* *image*. Ast furibundus miles, stricto gladio, experiar, inquit, *an vestra Maria miracula adhuc faciat?* Directoque in venerandam faciem Benedictæ Virginis iœtu; immanem illam altè eidem, proh dolor! infigit: eamdem rursus, atque iterum contorquens; repetitis vesanâ rabie plagis, dexteram ejus partem validè confodit, & convulnerat. Sed scelestum, non ut Poëta inquit, *insequitur pede, pœna, clauda*, verùm citatissimo impetu assequitur. Trajicitur à Catholicis in fugâ globo bombardæ igneo, momentoque occiditur.

Anno 1657. viðricibus Polonorum armis, receptâ Regni sede Cracoviâ, etiam sacræ *imaginis Arenensis* gloriam, sedemque Augustissimæ Virginis ex ruderibus suis, novo splendore, & magnificentia consurgentem, videre fuit. Nam 8. Septembri Reverendiss. Dom. NICOLAUS OBORSKI, Episcopus Laodicensis, Suffraganeus, Archidiaconus, & Officialis Generalis, atque sub id tempus Administrator Episcopatus Cracoviensis, ipso natali Virginis Sanctissimæ, natales redivivas, iterum *Arenensis* gloriæ celebravit, prium hic in illâ adhuc informi vastitate, bustoque tremendum Altaris sacrificium Deo immortali offerens, miro omnium gaudio & plausu; cum cernerent refloscere inter spinas ruderum virginea Carmeli lilla. Cura deinceps omnium eò præcipue incubuit, ut locus ille à squallore quantociùs vindicatus, devotioni eò concurrentium adaptaretur, ligneaque primum ædicula, protegendæ utcunque sacræ imagini, subito opere facta: mox advocata operariorum manus, quæ ingentibus ruinis ocyus expurgatis, condendo iterum Sacello virgineo, locum faceret admirabili omnium fervore, sedulitate, operarumque acceleratione, rem voto publico desideratissimam, brevi perfecit, liberali pecuniarum subsilio, ab illustrissimo Dom. PETRO GEMBICKI, Episcopo Cracoviensi, supremæ voluntatis tabulis assignato, piâque aliorum munificentiâ.

Hæc leguntur in *Historia Imaginis Cracoviensis in Arenis seu Violetto*, scripta à Domino NICOLAO GRODZINSKI, Regis Secretario: postmodùm auctâ & Typis editâ Cracoviæ, anno 1669. apud Michaëlem Korybuth. Partim etiam prodiit tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 661. num. 255. & ibid. tomo 2. pag. 1104. num 3914. Alexandri autem Koslinkii mentionem faciunt Joannes Baptista Lezana, tomo 4. *Annal. anno 1397. num. 2. pag. 744*. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918. Ludovicus Jacob in *Indice Scriptorum Carmelitarum Mf.*

XLVII.

A.

X L V I I .

ALEXANDER-MARIA BRIANTUS, Mediolanensis, doctrinâ, & morum integritate singulari clarus, sacro Carmelitarum Ordini in Congregatione Mantuana nomen dedit. Seriis autem & amœnis scientiis operam tam sedulam navavit; ut nedum Oratoriæ facultatis gratiâ in omnium ore versaretur, sed etiam ad Religionis primaria munera, Fratrum suorum accendentibus suffragiis ascenderet. Anno enim 1673. Definitor electus est; tum Cœnobii S. Joannis ad Concac anno 1694. Prioratu decoratus, pluribus eruditionis sacræ præcipue monumentis nonagenarius in ipso Conventu in Domino quievit. Habemus ab eo conscripta Opera, quæ h̄ic proferimus:

1. *L'Antiparistasi del Santo Amore, o sia dell' Origine, Antichità, Cadute, Rinovazioni, e progressi della Scuola di Santa Maria della Neve, e di San Giovanni alli fonti del P. Alessandro Maria Brianti Carmelitano Milanese.* Milano, per il Monza, 1660. in-4°.

2. *Li Sacri Notturni del nove lezioni di Giobbe.* Milano, presso il Ramellati 1669. in-8°.

3. *Quadragesimale compiuto Ms. in-fol.* magnæ molis. Extat in Bibliotheca supradicta Sancti Joannis ad Concac, Mediolanensi.

4. *Quadragesimale nel Deserto, o sia lo stesso Quadragesimale ridotto in CLXXII. Sonetti Ms. in-fol.* Extat ut suprà, atque in fine sic legitur:

„ Trovandomi ottuagenario per passare le ore dell' ozio, che mi concede la Religione, ho ristretto le moralità del mio Quadragesimale in pochi Sonetti, &c. Il mio fine fu di dedicargli alle Sante Teresa, e Maddalena de Pazzi, acciò mi fossero assistenti nell' ora della mia morte, &c. gli ho dato nome di Quaresima nel deserto, perchè osservo, che ella è poco osservata, è più perchè, e un fiore d'un terreno, che pafisce la sterilità, &c.

5. *Discorso dell' ingratitudine.* Ms. in-fol. Ibid.

6. *S. Simon Rappresentazione in Versi Italiani d' Atti V.* Ms. in-4°. Ibidem

7. *Opusculum miscellanearum rerum, tam ad eruditionem sacram, quam ad profanam, Italico & Latino sermone spectantium,* Ms. in-4°. ibidem.

Agunt de illo Alex. Carolus Vaghys Carmelita, in *Commentario Fratrum & Sororum Ordinis Beatissimæ Virginis Montis Carmeli Congregationis Mantuanae, impresso Romæ, anno 1735.* pag. 336. & Vir clariss. Dom. Philippus Argelati Bononiensis, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, &c.* Mediolani, anno 1745. duobus tomis in-folio, pag. 227. tomo ~~secundus~~, num. cccxx.

X L V I I I .

ALEXANDER SALICINUS, Ferrarensis, Carmelita Congregationis Mantuanae, nonnulla edidit *Poëmata ex Hieronymo Pruffaldo, & Dialogum super Orthographiam, ex Monumentis extractum Hieronymi Ruscelli,* in-8°. Ferrarie, apud Valentem Pahizza; & Mantua, anno 1563. Hæc refert Elias de Amato suis in Schedis Miss. ad nos Aureliam & Monte Altino missis, anno 1748.

X L I X .

ALEXANDER A S. TERESIA, natione Belga, in seculo VAN-DER-BERGHE dictus, ex Dynastiâ DE GEMERT, Ordinis Teutonici Commendatariâ, natus Bruxellis anno 1639. apud antiquioris Observantiaz Carmelitas Professionem Religiosam emisit anno 1658. Annis plurimis Philosophiam & Theologiam suis perlegit Lovanii, & laude mulè Tom. I.

Scripturas sacrâs exposuit usque ad annum quo móruus est. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Clypeus Religionis.* Coloniae Agrippinæ, 1679. duobus tomis in-4°. In priori parte detegit Novatorum in rebus Religionis mille fallendi artes. S. Augustini authoritatem expendit: perpetuam stabilit concordiam inter Clericos & Religiosos Operarios: propugnat primatum positivè primum Summi Pontificis Romani, ac simplicem ei debitam obedientiam: novitatem in rebus ad Religionem pertinentibus damnat: Parochis sua jura, Regularibus quoque sua asserit privilegia: sanctissimam Dei-param mediata concordia statuit patronam.

In secunda parte propugnat exterrnum Religionis cultum; sacros ritus, cæmonias, symbola, testeras, pretiosum ac magnificum templorum ornatum; frequentem SS. Eucharistæ communionem; cultum Sanctorum, maximè B. V. Deiparae, earumque sacrarum imaginum; ecclesiasticas processiones; exsequias monitorum salutarium B. V. Mariæ ad suos cultores indiscretos celebrat; agitque de plurimis aliis cæ tempestate, quæ sum scribebat Librum, tum inter Catholicos, tum inter hos & catholicos controversis.

2. *Præco Marianus,* denuncians illustrissima, uberrimaque elogia & præconia, quibus SS. Deipara Virgo ante mille annos à Verbo incarnato, à SS. Patribus fuit celebrata; nec non cultum, quo fuit venerata latinè. Coloniae Agrippinæ, anno 1681. in-4°.

3. *Regula fidei,* contrâ novam quandam doctrinam, docentem septem esse puncta credenda necessaria necessitate medii. Flandricè, Ypris, anno 1682. in-12.

4. *Confutatio justificationis præceos,* quæ nonnulli sub nomine Patrum in Belgio consueverunt anxiâ curâ proponere septem puncta, tanquam necessaria necessitate medii credenda, Latinè. Ypris, anno 1683. in-8°.

5. *Hydra profanarum novitatum: sive descriptio historica Theologica Causarum præcipuarum omnium Hæreson & Schismatum irrepentium: unaque generalis earumdem profanarum novitatum confutatio,* Latinè. Coloniae-Agrippinæ, anno 1684. in-8°.

6. *Tempestas Novaturiensis;* singulas percellens novitates nunc grassantes, præsertim circa administrationem Sacramentorum Eucharistiae. Latinè. Coloniae-Agrippinæ, 1686. in-4°.

Hoc Opus censoria virgulâ sèpiùs notat Henricus à S. Ignatio, in sua *Ethica Amoris, tom. 3. Lib. V.* Cap. 4. num. 17. pag. 208. col. 2.
Cap. 5. §. 4. num. 22. pag. 211. col. 2.
Cap. 19. num. 246. pag. 238. col. 1.
Cap. 37. §. 4. num. 2549. pag. 586. col. 2.

Ibidem, num. 2552. pag. 588. col. 1.

7. *Sacrarium reclusum:* in quo confutantur if qui lectionem Sacrae Scripturæ in vernaculâ linguâ cuilibet premiscuè licitam esse contendunt. Flandricè, Ypris, anno 1690. in-12.

8. *Sanctum Sandorum conclusum:* in quo ostenditur illicitum esse Missam, præcipue Canonem in lingua vulgari imprimere, legere, &c. Flandricè, Ypris, anno 1690. in-12.

Hæc ad nos Bruxellis Aureliam scribebat R. P. Illuminatus à Spiritu Sancto, anno 1741. die 13. Augusti: omisssâ tamen Censurâ Henrici à S. Ignatio, quam legere est locis citatis.

L.

ALEXIUS A SANCTO ALBERTO, sive potius à S. ANTONIO, Carmelita Excalceatus Provinciae Genuensis, ejusdemque Reipublicæ Theologus, edidit opus Latinum inscriptum,

E

A.

Jura Creditorum contra decoctum seu latitancem, omnium bonorum suorum administratione privatum, nedum in externo, & judiciali foro, sed etiam interno conscientia, ante quamcunque judicis declarationem. Massæ, anno 1725. in-4°.

Monet Censor operis, illud tenuem umbram esse magni corporis, quod exuberanti doctrinæ suæ, in Orbe litterario ad communem utilitatem editurus speratur. Vide *Bibliothecam Carmelitanam Excalceatam*, pag. 7.

L I.

ALEXIUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, patria Parisinus, Carmelita Provincia Turonie: vir mundo sibi omnino mortuus: virtutibus Christianis & Religiosis acquirendis unicè occupatus, de cætero nihil sollicitus; ad strictiorem observationem in Brasiliæ Provincias introducendam missus est à Reverendissimo Priore Generali PAULO A S. IGNATIO. Galliæ, Hispaniæ, Lusitaniæ peragatis, dum ad *Portum-Calensem*, præstolatur navium discessum, morbo corruptus, vivendi finem fecit die 17. Novembris, anno 1688. sepultus apud RR. PP. Dominicanos ejusdem urbis. Id refert Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo in brevi Encymio Ms. *Illustrium Carmelitarum Provincia Turonie*, pag. 28. Quid autem scripsit Alexius, non exhibetur.

L II.

ALEXIUS A S. MARIA, natione Pedemontanus, ex oppido Carruti, in Diœcesi Montis Regalis, dictus in sæculo JOANNES-MATHÆUS LUBATVS, Carmelita Excalceatus: vir tūm à Religiosis, tūm à sæcularibus, ob eximias dotes ac virtutes, in maximâ veneratione habitus. Ab emissâ professione, usque ad mortem, continuis gravissimisque infirmitatibus, tanquam aurum in fornace probatus, nonnulla tamen Opera, ad animos disponendos per varia pietatis exercitia, diebus novem præcipuas festivitates præcedentibus, edidit Italico idiomate, seipsum continuò ad mortem disponens, quæ ipsi contigit. Taurini, anno 1713. die 20. Februarii.

1. *Pietatis Obsequium propositum ad debitè celebrandam S. Joseph festivitatem, illiusque patrocinium obtinendum.* Taurini, anno 1702. in-8°.

2. *Debita præparatio pro solemnitate Assumptionis Beatae Virginis Mariae.* Ibidem, 1704. in-8°.

3. *Animæ Christianæ eruditio, ut Apostolorum exemplo, ad Spiritum Sanctum recipiendum, se disponat.* Ibidem, anno 1708. in-8°.

4. *Occursus Spiritualis Verbo Incarnato.* Ibidem, anno 1709. in-8°.

5. *Devotæ Reflexiones virtutum S. Teresiae in apparatum suæ festivitatis.* Ibidem, anno 1710. in-8°.

6. *Pia confortatio dolentis Matris Dei, in vita & Passione Jesu-Christi, exercitium pietatis distributum, pro singulis feriis sexiis Quadragesimæ.* Ibidem, anno 1711. in-8°.

7. *Mystica vocatio ad Evangelicam Cænam, in Eucharistiæ Sacramento præparatam, exercitium devotionis distributum à vigiliâ Festi usque ad ejus Octavam.* Ibidem, anno 1714. in-8°.

8. *Sublimitas Mariae Virginis, in suæ Conceptio-nis Immaculatae privilegiis, piis exhibita, ut motu-rum præparationis, ad hanc festivitatem celebrandam.* Ibidem, anno 1716. in-8°.

9. *Sanctitas super alios à Christo magnificata, in suo Præcursoro Joanne-Baptistâ.* Ibidem, anno 1718.

10. *Cælestes Benedictiones super genus humanum desuentes, in felicissimo Beatae Virginis Mariae Na-talito.* Ibidem, anno 1722.

11. *Virtus in Auldæ educata, in Clauſtro ad perfectionem adducta, in dupliſtatu ſæculari & Religioso, vener. Sororis Annae Mariae à S. Joachimo Teresianæ Carmelitanæ Monialis, in ſæculo diæta Dom. MARGARITA FORNI, primæ honoraria puella Sereniffimæ Infantis Mariae Sabaudiae. Taurini, anno 1713. in-4°.*

Hæc Referuntur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 7. & 8.

L III.

ALEXIUS A PASSIONE, natione Italus, Tuderti in Umbriâ, nobilibus ortus parentibus, dum Romæ humanioribus Litteris operam daret, duodenis se Deo inter Carmelitas Excalceatos in Conventu S. MARIA DE SCALA consecravit. Professione emissâ, Theologiæ vacans, Superiorum mandato, et si reluctans, Sacerdotio initiatus est. Cellæ Custos assiduus, aut orans, aut scribens, suis laboribus, Superiorum licentiâ Ecclesiam lampadibus, & reliquiarum thecis argenteis ornavit, & ad aliorum æmulationem inscripsit, *tabore calami religiosi*: mortis Tyrocinium insanabili morbo, ad quinque annos extenso, corde in Deum semper elato, didicit. Demum die 29. Octobris anni 1674. Ecclesiæ sacramentis munitus, animam pœnis corporeis purgatam, Creatori reddidit. Prælo dedit.

1. *Vitam vener. Paulæ à Jefu Carmelitana Excalceata,* Prioris & Fratrum Carmelitarum Discalceatorum S. Marie de Scala nomine. Romæ, anno 1679. in-4°.

2. *Vitam vener. Patr. Stephani à Sandis, Carmelita Discalceati.* Ibidem, in-4°.

3. *Vitam S. Teresiae, ære incisæ.*

4. *Plura alia Opuscula spiritualia, aut suo superpresso, aut alio nomine edita.*

Hæc habet Martialis à S. Joanne Baptista in suæ *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 8.

L IV.

ALEXIUS PORRUS, natione Italus, patrìa Mantuanus, Mantuanæ ipsius Congregationis Carmelita: cuius primum Procurator Generalis, & anno 1587. Vicarius Generalis extitit. S. Theologiæ Magister, Sancti Officii Inquisitionis Consultor, & in Patria Synodalis Examinator, atque Venetiis diu functus munere Exorcistæ, ut loquitur Antonius Possevinus. Mantua obiit anno 1609. Scriptæ Opera plurima, quæ titulum præ se ferunt, Italico tamen idiomate.

1. *Lectione spiritualis ad illam Salomonis Sententiam, Eccles.* 1. *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.* Parmæ, apud Erasmus Viottum, an. 1594. in-4°.

2. *Lectione spiritualis in quadragesimum octavum Carmen Petrarchæ.* Parmæ, apud Erasmus Viottum, 1594.

3. *Oratio de Purgatorio & suffragiis mortuorum in anniversario generali Confratrum Sodalitatis Santissimi Crucifixi.* Ibidem anno, apud eundem Typographum.

4. *Oratio in laudem S. Hiacinthi Poloni, Ordinis Prædicatorum.* Placentia, apud Joann. Basacium, anno 1594. in-4°.

5. *Responſio ad quæſita quatuor de S. Paolo.* Primum, Quo tempore, & quomodo conversus est. Secundum, Num in ipſa conversione, an postea fuit raptus ad tertium Cœlum: num tertium Cœlum intelligendum sit illud quod Veneri tribuitur, aut aliud juxta Astrologos. Tertium, Quænam fuerint arcana illa, quæ se vidisse D. Paulus scripsit. Quartum, Quid

A.

illud sit, quod sibi datum fuisse inquit, neimpè stimulum carnis, post raptum ad tertium Cœlum. *Cremonea*, apud Barucinum Zannum, 1595.

6. *Vas veritatis*. Quo duodecim dubia solvuntur de origine, nativitate, vita, operibus & morte Antichristi. *Venetiis*, apud Petrum Dusinellum & Hieronymum Porrum, anno 1597.

7. *Discursus adversus Astrologos judiciarios, sive Divinatores*. *Venetiis*, apud Antonium Rampazzettum, anno 1597.

8. *Oratio in laudem Academia Veneta*. *Venetiis*, apud Petrum Dusinellum, 1597.

9. *De signis & prodigiis admirandis in morte Christi*. Ibidem, apud eundem Dusinellum, 1598.

10. *Discursus in laudem Rosæ purpureæ Pratorum*. Quæ est oculus & pomphortorum, & gemma juventutis. *Rome*, apud Guillel. Facioetum, 1599.

11. *Antidotarium adversus Damones*. *Venetiis*, apud Robertum Mejetum, 1599.

12. *Compendium Rhetorica, ex insignioribus Oratoribus Græcis & Latinis*.

13. *Tractatus de Sybillis*.

14. *Tractatus in Hymnum, Ave maris stella*.

Hæc Antonius Possevinus Alexii Porri Conterraneus & Coetaneus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 38. & 39. Verùm & alii Porrum celebrant; puta Hyppolitus Donismondi Franciscanus in *Historia Eccles. Mantuan. parte 2. Lib. X*, pag. 437. Georgius Draudius in *Bibliotheca Clàssica*, pag. 195. & 232. *prima Editionis*: Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum*, pag. 42. Ludovicus Ellies Dupin in *Tabula universalis Scriptorum Ecclesiast. tom 1.* pag. 1408. N. Lengler in *Tabellis Chronologicis*, pag. 30. Supplementi.

È Carmelitis, Petrus Lucius in Catalogo Vicariorum Generali Congregat. Mantuanæ: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 430. Joannes Maria Pensa in *Theatro illustrium Carmelitarum Mantuanorum*. Paulus ab omnibus sanctis in Catalogo *Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3725. Ludovicus Jacob in *Indice Ms. Script. Carmel.*

L V.

ALEXIUS A SPIRITU SANCTO, Neapolitanus, Carmelita Discalceatus, excellentissimæ Vir memorie, in Scholastica tam doctus, ut alter Scotus ob subtilitatem estimaretur; Pluries Prior, bis Provincialis, obiit Panormi, cum bona vita integrimæ opinione post annum 1664. Scriptor Apologia R. P. Nicolai à Jesu Maria Carmelitæ Discalceati, hoc titulo donatam:

P. Nicolaus vindicatus, sive defensio pro apologia Patr. Fr. Nicolai à Jesu Maria contra Baizam. Autographum asservatur in Archivo Romano; Epigrammum autem in Bibliotheca communis Neapolitana PP. Carmelit. Excalceat. teste Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, anno 1678. edita in-folio, pag. 9.

L VI.

ALOISIUS A S. JOSEPH, ex nobili Florentinâ Familiâ MAGALOTTI progenitus, Philosophicis ac Theologicis disciplinis apprimè excultus, utriusque Juris Doctor; cum Romæ D. Coccio, Rotæ Decano in consribendis decisionibus adjutor esset, magnique nominis umbram sequeretur, divinâ luce perfusus, rerum omnium vanitatem considerans, anno ætatis suæ 27. Christi verò 1614. die 7. Junii, religioso Carmelitarum Excalceatorum habitu, in Tyrocinio Romano S. MARIA DE SCALA induitus est,

ac sequenti solemnitatem professionem emisit. Virtutes sic omnes excoluit, ut in spirituali militia intet veteranos accenderetur: dicendi gratiam naturalem cum arte ita conjunxit, ut maximo auditorum fructu, per plures annos Verbum Dei prædicaverit.

Peracta fundatione TRIDENTINI Conventus; dum Cœnobii Romani S. MARIA DE VICTORIA Priorem agerer ab URBANO VIII. AGATANGELO A JESU MARIA, Visitatori Apostolico magnæ CAMALDULÆ, Comes additus, in ea Eremo celebri, regularem Observantiam maximè promovit. Anno 1653. novæ Provinciæ Pedemontanæ à Capitulo generali Provincialis electus, eodem munere in ejusdem Provinciæ Capitulo iterum insignitus, frustra se expedire semel & iterum ab illius regimine tentavit. Procurator ac postea Definitor Generalis; licet iis officiis imparem se crederet, in iis tamen se dignissimè gessit, virtutum exercitiis, ad virtutis amorem fortiter omnes excitans.

Ob sanctitatis opinionem, quæ in Urbe pollebat, autoritate publicâ juvandis energumenis Praefectus, plurimos à spiritualium nequitiarum tyrannide, per jejunia, macerationem corporis, preces & insignem humilitatem, ac Ecclesiæ remedia liberavit. Matutinis horis ac effractas, cum inresset, corporis vires non attenderet, apoplectico symptomate, ad mortis confinia deductus est: sed morbi vi præsentibus remediis immutata, sibi redditus, per medium circiter mensem, se æternitatis itineri, magno virtutum apparatu, præcinxit; donec iterante morbo, die natali B. VIRGINIS, anno 1669. animam Deo reddidit.

Jussu FERDINANDI III. Romanorum Imperatoris, patrio sermone luculenter scriptis,

1. *Vitam venerabilis servi Dei Dominici à Jesu Maria Carmelite Excalceati*: Quæ in processibus pro ejus Beatificatione compulsata est. Eo optante in Latinam edi, fortè quia prævenit JOANNES CARAMURI, lucem non vidit Ms. Servatur in Conventu Romano S. MARIA DE SCALA.

2. *Secundi nocturni Lectiones Officii S. Teresiae à nonnullis ei adjudicantur*. Hæc omnia describuntur in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 8. & 9.

L VII.

ALOISIUS LAGHI, in *Foro Livii* vitam auspicatus est. *Forum Livii*, vulgo *Forli*, Urbs est Italiae in Romandiola Provincia; Episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate in Via Emilia, & sub dominio Summi Pontificis: locum Carmelitis in ea civitate dederunt anno 1347. ad Monasterium construendum *Pepus (a) de Orbonis*, & *Catharina ejus uxor*, *Cives Forlivenses prole carentes*, ut loquitur CLAUDIO VI. donationem hanc approbans per Literas Apostolicas eo anno datas Avenione, quinto Idus Novembbris.

At oīs iūs piis & honestis parentibus natus, & humanioribus disciplinis apprimè imbutus, Carmelitis nomen dedit, apud quos in Philosophia & Theologia stadium adeo solerter cucurrit, ut Cathedram istatum Facultatum cum honorifice Magisterii nomine concendere fuerit præmeritus. Lectoris & Prioris munere plures functus, suæ Provinciæ Praefecturæ insignitus, in Theologum Eminentiss. PROSPERI LAMBERTINI Cardinalis, tunc Bononiensis Archiepiscopi, qui anno 1740. die 17. Augusti ad Summum Pontificatum electus fuit sub nomine BENEDICTI XIV. assumptus est: Assistentem pro Italia Generalem quinque circa menses, Vicarium Generalem biennio gessit, tandem anno 1744. die 14. Maii ad supremum totius Ordinis moderamen præfecerunt eum Comitia Generalia Romæ celebrata, eodem ipso

(a) Bullar. Carmelit. tom. 1. pag. 585;

A.

Præside jam memorato Summo Pontifice BENEDICTO XIV. cuius

O R A T I O

SS. DD. N. B E N E D I C T I X I V.

*Pont. Opt. Max. habita die 23. Maii 1744. in
Aula Capitulari Conventus S. Mariæ trans Pon-
tem, ad P P. Carmelitas in ea congregatos, Ca-
pitulum Generale constituentes pro Electione Gene-
ralis; quæ coram ipso Pontifice, ipsoque Præside
eadem die facta est.*

VITA functo dilecto Filio nostro Nicolao Car-
dinali Judice^(b) novissimo Carmelitarum Ordinis
Protectore, consuetudo postulabat, ut in locum ipsius
alius à Nobis sufficeretur Cardinalis, qui Protecto-
ris vestri munus obiret, quæ originem dicit à tempo-
ribus Divi Francisci Fratrum Minorum Institutoris,
qui in regula cum præcepisset suis, ut à Romano
Pontifice Ordinis à se instituti Protectorem preci-
bus impetrarent, aliis quoque Religiosis Ordinibus
hoc ipsum ab Apostolica Sede obtinendi normam
dedit.

» Quod verò Cardinalem Protectorem à Nobis ad-
» huc non acceperitis, non idcirco factum putetis,
» quod Nos Ordinem vestrum pauci faciamus. Pro-
» fectò Nos Carmelitarum Ordinem plurimi facimus,
» eum diligimus, & singulari studio prosequimur:
» cùm ante oculos habeamus præclara illius merita,
» non minùs erga Catholicam fidem; & hanc sanctam
» Sedem, quæ etiam erga Bononiam Patriam no-
» stram. Ex Historia quippe accepimus B. Petrum
» Thomam Candiæ Archiepiscopum, Carmelitarum
» alumnū & ornamentum, labente seculo xiv. plu-
» rimū laborasse, ut pacem, unde publica Bononiæ
» felicitas maximè pendebat, inter Urbanum Quin-
» tum Pontificem, & Barnabam Viscomitem stabili-
» ret. Huc accedit, quod idem Beatus Præfus præ-
» dicti Pontificis iussu unà cum aliis ingenio & fa-
» pientia præstantissimis viris in Academia Bono-
» niensi, quæ jampridem Legum studiis celebraba-
» tur, Theologicæ doctrinæ studium, quod ad eam
» diem in celeberrima illa Universitate nemo pro-
» fessus fuerat, primò instituerat.

» Protectionem igitur Ordinis vestri omnino No-
» bis retinere voluimus, ut Capitulo vestro Generali,
» quod ex suppuratione temporis haud longè abesse
» intelligebamus, summo animi nostri gaudio, præsse-
» mus, vobisque sartam-tectam tueremur libertatem
» eligendi, quem ad vestri Ordinis regimen magis
» idoneum judicaretis: non quod veriti simus, ne
» quicunque Cardinalis vobis in Protectorem obti-
» gisset, libertatem vestram præriperebat, aut minue-
» ret: sed quod rebus ubique gentium bellorum tu-
» multu perturbatis, & Siciliâ tûm etiam Calabriâ
» pestilentia metu trepidantibus, non injuriâ suspiciati
» sumus, ne novi Protectoris animo insideret Aposto-
» lico Brevi Generalem vobis esse constituendum.
» Quod quidem à Nobis ægrè fit: neque unquam id
» factum, aut fiet, nisi gravi fortasse difficultate
» Capitulum Generale impediri contingeret, & ma-
» jor magisque sana vocalium pars id à Nobis fieri
» depositeret. Optamus enim servari, quantum potest,
» Religiosorum Ordinum Constitutiones, & electionis
» jus ab illis præscriptum haud quaquam disturbari.
» Ecce vobis rerum series, & consilii nostri ratio;
» ut jam intelligatis, quid faciendum vobis sit, &
» quid Nos tandem à vobis expectemus. Congregati
» hic estis in unum, & ex tot terrarum Orbis parti-

(b) Nicolaus Cardinalis Giudice nominatus est Carmeli-
tarum Protector anno 1727. mense Januario, & obiit anno

» bus post longa & periculosa itinera huc convenistis;
» ut Ordini vestro caput statuatis. Nos autem huc
» venimus, ut in quem uniusmodi, aut plura suffra-
» gia convenient, præsentia & auctoritate nostra
» comprobemus. Præsto sumus libertatis vestra vin-
» dices & stateres. Neminem proponimus, neminem
» vobis commendamus. Neque unus præ alio Nobis
» est magis acceptus: æqualiter omnes respicimus.
» Hoc unum à vobis petimus, ut unusquisque vestrum
» suffragium ferens oculos ad Cœlum erigat, secum
» ipse cogitans, non sibi fortasse futuram, dum vivet,
» gravioris momenti occasionem, quâ Ordinem suum
» juvare valeat opportuniùs, eique magis rependere
» vices beneficiorum, quæ eidem se debere profitetur.

» Injuriam autem viris probitate au scientiâ præ-
» claris facere videremur, si ad memoriam vestram
» revocaremus eligendum à vobis præditum esse de-
» bete singulari vitæ exemplo, moribus minimè re-
» prehendendum, sanâ solidâque doctrinâ conspi-
» cuum, regularis Observantia zelo, tûm etiam Sa-
» cras Literas promovendi studio incensum, &, quod
» caput est, virum prudentiæ laude præstantem, aliis
» que gubernandis idoneum. At longè gravior injuria
» vobis fieret præmonendo, in suffragiis ferendis,
» nullam gentis, aut generis, vel amicitiæ, nullam sive
» acceptorum, sive obtainendorum beneficiorum ha-
» bendam esse rationem, sed publicum universi Or-
» dinis bonum unicè respiciendum.

» Agitur his diebus, quod bene nostris, ab Eccle-
» sia memoria de electione Sancti Matthiæ ad Aposto-
» licam dignitatem. Apostolus quidem Petrus, ut
» Ecclesiæ caput à Jesu Christo constitutus, locutus
» est, dixitque impleri oportere locum Apostolicum,
» Judæ prævaricatione vacuum. Implevit illum Divus
» Matthias in Apostolorum Collegium coaptatus. Et
» congregatis adhuc in eodem electionis loco Disci-
» pulis, cum Pentecostes festum ageretur, tunc in-
» gens ille factus est de cælo sonus, tanquam adve-
» nientis Spiritus vehementis, qui totam illam bea-
» tissimam Domum implevit. Tunc super Apostolo-
» rum aliorumque, qui ibi aderant, capita apparue-
» runt linguae tanquam ignis; tunc denique omnes
» Spiritu Sancto repleti sunt.

» Nos quamquam haud digni, nihilominus verè
» ac legitimè in locum Magni Apostoli Petri succe-
» sumus; & certè sumus, licet immerentes, Ecclesiæ
» Caput. Vos itaque hortamur, ut locum Moderato-
» ris vestri vacuum impletatis, atque iisdem verbis
» utimur, quibus usi sunt ii, qui ad Apostolicam
» electionem congregati orant: *Tu Domine, qui
corda nosti omnium, ostende quem elegeris: non
quidem per sortes, ut tunc peculiari quodam tuo,*
» nobisque impervio consilio factum est, sed per
» viam suffragiorum, quam deinde Ecclesia tuo
» illustrata lumine præscriptis: atque illud Nobis
» Domine permanenter tribue, ut omnes quotquot
» adsumus, Spiritu Sancto, & donis illius repleti,
» hoc est repleti Spiritu sapientiæ & intellectus,
» Spiritu consilii & fortitudinis, Spiritu scientiæ &
» pietatis, Spiritu denique timoris tui ex hoc loco
» discedamus.

Hac Petri voce instructus totus Carmeliticus Cœtus,
supremum sibi Moderatorem alacribus suffragiis præ-
fecit nostrum A L O I S I U M, qui seennio sagacis,
& sui prudentis absoluto regiminis, Comitia Gene-
ralia Bononiam ex Mandatis S S. D. Nostri BE-
DICTI XIV. Pontificis Maximi, convocavit, ut
Successor eligeretur, die 17. Maii anno 1750. Festa
sanctissimo Pentecostes. Scripsit,

1. *Prolusiones Theologicas Mss.*

Christi 1743. die 31. Januarii, ætatis suæ 82. cum mensibus
sex & diebus quatuor, natus anno 1660. die 16. Junii.

A.

2. *Epistolas plurimas* suis subditis Carmelitis & aliis, *Mss.* quarum una Romæ in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, die 14. Octobris, anno salutis 1749. data est ad convocationem Capituli Generalis proximè futuri: in quâ hæc, inter alia, sunt notanda.

» Appropinquante jam, dilectissimi Fratres, Jubilæi anno, quem ob sacra Mysteria divinitus instituta, & à Dei populo mysticè celebrata, Veteris Testamenti Scripturæ, tempus Redemptionis, & requietionis appellant, communem nobis omnibus lætitiae causam advenire intelligimus. Vobis primò quidem, qui memores tanti oneris, quod præterita generalia Comitia infirmis nostris humeris impoñuere, divinâ quasi misericordiâ impulsâ, præseftes nostras fractas vires ab hoc Prioris Generalis munere redimere deliberabitis; ac deinceps de alio viro ad Pastorale regimen magis idoneo, cui suprema nostri Ordinis administratio concredi possit, & debeat, consulere habebitis.

» Nobis præterea tempus istud, vestraque consultatio simul maximi gaudii causa erit. Nam gravissimi periculi magnitudine, & pondere abdicatis; atque ab iis curis, & laboribus, qua animum torquent omnino vacui, quæque potissimum ob temporum vicissitudines hæc tenus ferè annorum novem spatio patienter, leniterque sustinere debuimus, in posterum ab omni externarum rerum negotio præculi positi, absque ullâ animi nostri molestiâ, Religiosam quietem, & tranquillitatem colere poterimus, ut in breviori quæ nobis superest præsentis lucis usurâ, soli Deo Optimo Maximo, sanctius vacare studeamus.

L V I I I.

A LOISIUS A NATIVITATE DOMINI, in seculo PEANES nuncupatus Bavisii oppidi Diocesis Montis-Regalis in subalpinis die 16. Aprilis 1685. natus, solemni Professione inter Carmelitas Pedemontanæ Provinciæ die 25. Decembris 1703. annumeratus est. Primum Philosophiæ ac Theologiæ Professor in Cœnobio Taurinensi, deinde à R. Gaspardo Pizzolanti Priori totius Ordinis Carmelitici Generali missus in Provinciam reformatam Sancti Alberti, statim Syracusis, postmodum Catanae suos edocuit Soiales, quos sacrâ efformabat doctrinâ etiam anno 1739: quò *Theologiam Polemicam*, tribus ingentis molis *voluminibus*, summâ claritate necnon eruditione refertam composuit, & prælo paratam tenebat; teste Reverendo admodum Patre Timotheo Bergerot Carmelitarum, Reverendissimi P. Aloisii Laghi, Prioris Generalis pro Gallia Assistente, in Schedis *Mss.* ad nos Româ Aureliam missis die 17. Septembris 1748.

L I X.

A LOISIUS SADOC, natione Siculus, patrìa Panormitanus Carmelita, factæ Theologiæ Doctor, doctrinâ instruictissimus, & inter illustiores sui temporis Viros clarus; Sicula Provincia plures præfuit, quæ virtute, ac Litteris plurimùm exornavit. Nam in Capitulo Generali Nannetensi 1430. Definitor; in Comitiis Generalibus Astensis anno 1440. Definitor simul ac Provincialis; & in Congressu Generali anno 1447. Romæ celebrato etiam Definitor adfuit. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Disputationes quædam*, Lib. I.
2. *Sermones plurimi*.
3. *Alia quæ perierunt*.

De eo Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal.* anno 1390. num. 5. & anno 1450. num. 9. pag. 729. & 875. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Tom. I.*

Carmelitani, pag. 1067. num. 3694. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Ludovicus Jacob in *Indice Mss. eorumdem Scriptorum*: & in *Catalogo Mss. Fundationum omnium Conventuum Carmelitarum*, pag. 165. Antoninus Mongitor, tom. 2. *Bibliotheca Sicula*, pag. 23.

L X.

A LPHIUS MATTHIOLUS, natione Siculus, ortu Alcamensis: *Alcamus* enim urbs est ad radices montis *Bonifati* in *Valle Mazara*. In Ordine S. Mariæ de Monte Carmelo vif gravioribus disciplinis, divinis humanisque Literis instruictissimus, sacrae Theologiæ Magister, Philosophiam ac Theologiam docuit: & præsertim Drepani, Panormi, Neapoli, & Patavii Ordinis Academias, Regentis munere instruxit. In Romano Sapientiæ Lyceo Professorem egit doctissimum: ibique à doctrinæ, & eruditionis præstantiâ magnam nominis celebritatem est assecutus. *Conciones* in *Cinerali Jejunio* habuit eloquentiâ & eruditione refertas: etenim Ecclesiastes fuit celeberrimus.

Siculas Provincias S. Alberti, & S. Angeli rexit. In Sicilia etiam, Neapoli, atque Hispaniis Visitator Generalis, & Apostolicus Commissarius. Romæ ad munus Procuratoris anno 1593. in Comitiis Generalibus *Cremonæ* celebratis à JOANN-E-STÉPHANO CHIZZOLA, Generali electo destinatus fuit: anno 1598. HENRICI SILVII Prioris Generalis socius nominatus; aliisque sèpius præclarissimis muneribus, ac dignitatibus ornatus effulgit. A Duce FERIAE, Siciliæ Moderator, PHILIPPO III. Catholico Regi in Episcopum Agrigentum oblatus est. Alcamense Cœnobium magnificentissimis ædificiis illustravit. Tandem morum integritate conspicuus, Romæ decessit anno 1620. in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ hoc Epitaphio cohonestatus:

HIC JACET
MAG. ALPHIUS MATTHIOLUS,
SICULUS ALCAMENSIS,
SANCTITATE, DOCTRINA, PRUDENTIA,
RBGIMINE ADMIRABILIS,
OMNIQUE VIRTUTUM GENERE
FLORENTISSIMUS,
MULTUM DOCUIT, MULTUM PROFUIT,
MULTUM PRÆFUIT.
OBIT M. D. C. XX.
EX CARMELITANA FAMILIA.

Scriptit;

1. *Lectiones Theologicas & Philosophicas*.
2. *Conciones per sacrum Quadragesimale Tempus*.
3. *Orationes varias*.
4. *Lucubrationes in Metaphysicam, & alia multa*.
De eo Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 4. Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus sacri*, pag. 43. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 453. Rocchus Pirrus, in *Notis Ecclesie Mazariensis*, pag. 580. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. an. 1500. num. 5.* pag. 1004. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitani*: Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3694. Antoninus Mongitor, tom. 1. *Bibliotheca Sicula*, pag. 21. Idem, tom. 2. in additionibus, pag. 34. Franciscus à S. Mariâ, in *Chronico Carmeli Excalceat*. tom. 2. Lib. VIII. Cap. 67. pag. 593. &c. Daniel Papebrochius, tom. 2. mensis Maii, pag. 58. num. 10.

F

A.

L X I.

ALPHONSUS A S. ALBERTO, natione Hispanus, patria Ecijensis, alias Astigenis, in seculo dictus TAMARIS, Carmelitis Excalceatis Hispalensibus nomen dedit: Philosophiae ac Theologiae Professor, Prior diversis in locis, Provinciae Baeticæ Praefectus, atque suæ Congregationis Definitor Generalis: Vir sacrarum Scripturarum peritissimus, ac sui ævi inter Concionatores celebri, qui vocem evangelicæ tubæ undequaque emisit, Hispali, Cæsaraugustæ, Barcinone ac Matriti plures animas ad meliorem frugem convertens, obiit anno 1632. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Conciones de Dei-Parâ*: volumine uno.
2. *Concionum aliarum* volumina duodecim Mss.
3. *In Summam D. Thomæ Commentaria* Mss.
4. *In universam Philosophiam Commentaria* Mss.

Eum celebrant Hyppolitus Marracius Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, in *Appendice Bibliothecæ suæ Marianæ*: Nicolaus Antonius, tom. 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 6. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca personata*, Ms. pag. 16. Joseph à S. Theresiâ, tom. 4. *Hist. General. Congregationis Hispanicæ Carmelite. Excalceat. Lib. XVIII. Cap. 40.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 210.

L X I I.

ALPHONSUS DE ALFAMA, natione Lusitanus, Ulyssipone natus, Ordinis Carmelitarum Vicarius in Hispaniis Generalis, vir omnium sani virtutum laude, ac Religionis sacrae dexteritate spectatissimus, atque eo nomine memorabilis, quod magni illius Lusitanorum Comestabilis NONNI ALVARI PEREIRAE, post suspensum à se in Ulyssiponensi Carmelitarum Templo fatalem illum tot palmarum gladium, seculo renuntiantis, Sacramentum, religiolam vitam in eodem Ordine profitendi, factus ex munere tantæ rei spectator & auctor, sub JOANNE GROSSI, Priore Generali, anno 1423. suscepit.

Construxerat primùm anno 1387. magius hic Princeps plurimis victoriis obtentis gloriosus, illustrissimum Ulyssipone Cœnobium sub titulo S. MARIE DE VICTORIA, accersisque Fratribus Carmelitis, in MAURÆ Conventu jam-diù commorantibus, illud tradiderat, donariis & dotationibus dicatum: posteà, anno scilicet jam memorato 1423. habitum Fratrum Donatorum (ut loquuntur) in eo suscepit è manibus ALPHONSI nostri de Alfama, qui ad annum saltem 1438. illic floruisse dicitur scribens,

1. *Super Cessiani Collationes Librum unum*, cui titulus est, *Doctrinale Patrum*.

2. *De Ordinis Carmelitarum progressu* Lib. II.

Alphonsum de Alfama memorant Joannes Pinto de Victoriâ, in *Relationibus* Mss. quarum meminit Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 343. Nicolaus Antonius, tom. 2. *Bibliotheca veteris Hispanie*. Lib. X. Cap. 5. num. 286. pag. 159. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Vicariorum Generalium Ordinis Carmelitici*; ubi eum anno 1438. à Joanne Faci, Priore Generali, Vicarium Hispaniarum nominatum censet. Quod si verum esset, non Vicarius Generalis, sed Provincialis aut Prior Ulyssiponensis Veste Religiosa Illustrissimum PEREIRAM induisset, ut afferunt alii Auctores memorati: Paulus ab omnibus Sanctis, *ad Caput septimum Auberti Miræ de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 212. Idem Paulus, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

ALPHONSUS AB ANGELIS, natione Hispanus, patria Zeluvia, in Extremadura, Salmanticae in Collegio Angelorum trabeam induit, in qua ad litteras & virtutes multum profecit. Ad altiora vocatus, Salmanticae Carmelitis Nudipedibus annumerari petens, *Pintiam missus*, ibi Deo se vovit & consecravit. Facultates Philosophicas ac Theologicas maximo sapientissimorum plausu, publicè explanavit. Plures Ordinis sui Praefecturas habuit, vivens ipso 1724. anno.

1. *Secunda parti tomii duodecimi Salmanticensium Theologorum Carmelitarum Excalceatorum excusi* Lugduni anno 1704. manum extremam imposuit.

2. *Tomum sextum cursus Theologiae Moralis Salmanticensium eorumdem Matriti anno 1724. recusi*, ad finem usque perduxit: sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat.* pag. 210.

L X I V.

ALPHONSUS ALVAREZ, Hispanus, nobili genere, in Oppido Vallis-Arearus, vulgo Valderas, Diocesis Legionensis, die 28. Junii 1619. natus est, parentibus PETRO ALVAREZ, & ELISABETHA BARBA. In Patria quatuor denis vestem induit Carmelitanam, ibique Professionem emisit. Post absolutum Philosophiae ac Theologiae curriculum, utramque facultatem ipse Fratres suos docuit Methymna à Campo-Abulæ & Vallis-leti. Institutus ad hæc sacræ Theologiae Magister, lauream doctoralem publicè in Salmanticensi suscepit anno 1656. in eaque publicum Philosophiae Professorem diu egit. Interea bis Cœnobium Salmanticense Prior, & semel Provinciam Castellæ Vicarius Provincialis moderatus est.

Affemptus posteà, nominatione Regis Catholici in antistitem, Romam venit, & die 9. Septembris anno 1669. creatus est Archiepiscopus Lancianensis in Regno Neapolitano: consecratus deinde in Ecclesia Transpontina sui Ordinis die 22. ejusdem mensis, & anni, per manus FRIDERICI, Cardinalis SFORTIAE, assistantibus THOMA SARRIA, Archiepiscopo Tarantino, & JOANNE CARAMEL, Episcopo Campanensi. Item Pallium archiepiscopalē recepit in urbe, die 21. Octobris ejusdem anni, de manibus FRANCISCI, Cardinalis MAIDALCHINI.

Româ egressus, venit *Lancianum*, & possessionem sedis iniit die 7. Decembris labente eodem anno. Post triennium, ad diem scilicet 29. Maii 1673. ex nominatione Regis Catholici, institutus est Archiepiscopus Brundusinus, in eodem Regno Neapolitano, cuius sedis possessionem iniit die 2. Julii ejusdem anni. Tandem ab eodem Rege Catholico CAROLO II. promotus est ad Ecclesiam Salernitanam, anno exeunte 1675. non longè à Neapoli, cui amplissimæ Ecclesiæ Metropolitanæ Praeful datus fuit hoc ipso anno i 676. die 22. Junii, admissus deinde Posseffor per Procuratorem sub 15. diei Septembr. sequentis. Ubi obiit anno 1682. Scripsit,

1. *Lectiones varias Theologiae* Mss.

2. *In universam Philosophiam Commentaria* Mss. Quæ dictavit Salmanticae publicus Professor. De eo Historia Brundusina, edita Litii, anno 1674. Lib. 5. cap. ultimo: Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 907. & 908. num. 3156. Ibid. pag. 1083. num. 3799. Columbanus in *Historia Chronolog. Ord. Carmelit. Ms.*

A.

L X V.

ALPHONSUS BOHORQUEZ, natione Hispanus, Wandalus seu Baeticus, patria Villamartinensis, nobili sanguine natus, sed nobiliori apud Carmelitas religiose virtutis praestantia decorus; Martus est oppidum ad rivum Sallum, 9 millibus à Gienno versus occidentem: In Lycaeo Ursanensi publicus, cum Philosophia, tum Theologia, Professor annos triginta & amplius extitit, pro Gaditano Antistite Universus Disquisitor, & Senatus Fidei clarissimus à qualificationibus Consultator. Provincia sua Baetica praefecit, ubi & floruit circa annum 1617. tandem sexagenarius obiit in Patria Villamartinensi, anno 1620.

Multa scripsisse fertur, sed quæ latent adhuc in Bibliothecis Hispanis Carmelitarum. Ita loquuntur Emmanuel Romanus: *De Antiquitat. & Scriptor. Carmelitani Ordinis: Alegreus Cassanatus, in Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 473. ubi citat *Relationes Mſſ. Carmelitarum Provincie Baeticae*: Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 10. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

L X V I.

ALPHONSUS A CONCEPTIONE, Hispanus, in Veteri Castellâ natus, inter Carmelitas Excalceatos ascitus, in evolvendis SS. Patrum Homiliis ac Concionibus animum intendit, ex quibus præclaros ipse Sermones ad populum habuit. Post adeptam illustrem eruditissimi Declamatoris famam, obiit Burgis, anno 1675. Illius Civitatis Cœnobium sequentibus voluminibus Mſſ. locupletavit ibi afferatis.

1. *De Locis Communibus*, in-4°. pag. 376.
2. *De eadem materiâ*, pag. 350. in-4°.
3. *Animadversiones pro Concionibus Adventus & Quadragesimæ*, in-4°. pag. 332.
4. *Sanctorale & Sermones varii*, in-4°. pag. 252.
5. *Alii Sermones varii*, in-4°. pag. 368.
6. *Mariale*, in-4°. pag. 198.
7. *Festa Christi*, in-4°. pag. 151.
8. *Aliud Mariale*, in-4°. pag. 183.
9. *Animadversiones pro Concionibus Dei-pata*, in-8°. pag. 362.
10. *Alii Loci Communes*, in-8°. pag. 294.
11. *Multiplex animadversio expositiiva*, in-8°. pag. 182. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 210.

L X V I I.

ALPHONSUS A S. HIERONYMO, Hispanus; in Oppido Manzanares, Diocesis Tolitanæ, in Novâ Castellâ ortus, Carmelitas intet Discalceatos professionem emisit in Pastranensi Cœnobio: postea in Complutensi Ordinis sui Collegio Theologiam docuit; & ibi magnis dotibus decoratus obiit anno 1669. summo sua Provincia luctu. Edidit, Hispanico idiomate,

Vida, Virtutes, y milagros de la prodigiosa Virgen y Madre Anna de S. Augustin, Carmelita Descalza, Fundadora del Convento de Valera, y Compañera de S. Teresa de Jesu en la fundacion de Villa-Nueva de la Jara.

Idest Latinè: *Vitam, Virtutes, & miracula admirabilis Virginis & Matris Anna à S. Augustino, Carmelita Discalceata, Fundatrix Conventus Valera, & Sodalis S. Teresiae de Jesu in Fundatione Monasterii Villa-Nova de la Jara.* Matriti, apud Franciscum Nieto, 1668. in-4°. Hanc Vitam Alphonsus dicavit Cardinali Montis-Alti, & eam Gallicè

transtulit Bernardus à S. Clemente, Carmelita Excalceatus. *Burdigalæ*; 1685. in-8°.

Alphonsum à S. Hieronymo celebrant Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispana*, pag. 336: Daniel à Virgine Maria, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 1127, num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 210.

L X V I I I.

ALPHONSUS A S. HILARIONE, Hispanus, patria Carebucyenſis, in Baeticâ superiori, anno 1585. piis parentibus in lucem editus, apud Excalceatos Carmelitas Vota sua in Monasterio Giennensi dixit. In Collegiis Provinciae sua suos edocuit sodales; indè ad Rectoratum Biacensem, & Hispalensem assumptus, omnia rectissimi moderatoris munia constanter obivit Prior Granatensis ac Gienensis. Indè totius Congregationis Definitor Generalis est constitutus: quo in munere cum prudenter se gessisset, obiit Antiquaræ, anno 1642. *Anticaria* est Urbecula, quæ olim Singlia dicta fuisset refertur, in Regno Granateni, & in Confinio Wanadalitæ: postquam scripsisset,

1. *De Mysterio SS. Trinitatis. Biatæ*, anno 1628. in-4°.
2. *De Mysterio Incarnationis.* Ibidem, 1629. in-quarto.
3. *De Peccatis.* Ibidem, 1630. in-4°.
4. *Conciones & Discursus Morales*, tomis tribus, in-4°. Mſſ. qui asservantur Antiquariae. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 211.

L X I X.

ALPHONSUS A JESU MARIA, Hispanus, nobili ex sanguine natus die 14. Julii, anno 1565. Posthumus in oppido del Villarejo de la Penuela, ad Collegium Carmelitarum Excalceatorum Complutense le contulit, ubi die 20. Aprilis, anno 1685. Habitum induit, & Pastrana suo tempore professus est. Pergens de virtute in virtutem, ad supremum totius Congregationis Generatum quartus anno 1606. electus fuit, & iterum sextus anno 1619. Arctissimum Conversationis observantissimus Cultor Sententiam tulit in Josephum & S. Mariæ, quintum Generalem suum decessorem, qui Comitia Generalia ad annum distulerat. Denique, anno 1638. septuagenario major, in Collegio Complutensi, die 8. Decembris vitam cum morte consummavit. Scripsit Hispànice,

1. *Doctrinam de Religiosis, seu Doctrinam Religiosorum.* Matriti, anno 1613. in-4°.
2. *Peligros, y reparos de la perficion, y Paz Religiosa*: idest Latinè; *Pericula & remedia perfectio- nis & tranquillitatis Religiosa.* Compluti, an. 1625. & 1626. apud Joannem de Orduna, in-4°. Item Barcinone, anno 1636. & 1638. in-4°. Italico idiomate donavit Optatus à S. Carolo Excalceatus Carmelita Neapolitanus. Gallicantum itidem in sermonem transstulit alius Carmelita Nudipes, & prodiit hoc opus Montibus in Hannoniâ, apud Wodre, in-4°.
3. Ejusdem operis partem alteram, Barcinone, ut diximus, in-4°. anno 1638. & alibi cum versionibus citatis.
4. *Otrasdobs Cartas Pastorales: sive alias tres Epistolæ.* Compluti, 1621. in-4°.
5. *Manual de Prelados: seu Manuale Prelato- rum.* Compluti, anno 1621. in-4°.
6. *Advertimientos para las Leies y Capítulos*: seu Latinè, *Animadversiones pro Legibus recte intelligendis, & Capitulis ritè celebrandis.* Compluti.
7. *Compendium Diplomatum ac privilegiorum Carmelitis Excalceatis concessorum.* Veleſii, 1623.

A.

8. *Ordinis Rituale*. Matriti, anno 1608. Distinguendum est ab altero opere inscripto: *Ceremoniale Carmelitarum Excalceatorum*, quod Matriti edidit anno 1679. Sebastianus à Jesu-Mariâ.

De nostro Alphonso Ludovicus à S. Tereſiā in *Successione Eliae*, Cap. 279. pag. 648. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 24. Idem, tomo 2. pag. 654. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 211. &c. Vide alios infer. citandos, verbo, *ILDEFONSUS A JESU MARIA*.

L X X .

ALPHONSUS *LITTA* A S. AUGUSTINO, Mediolanensis, ex ALEXANDRO *LITTA*, atque ANNA ARCONATA, parentibus nobilibus ortus, in adolescenti ætate illustris adeò singulari pietate claruit, ut spes de eo concepta fuerit, nec ipsa ulla fefellerit. Nam annum tantum decimum septimum attingens, austera Carmelitarum Excalceatorum Religionem ingressus est, reliquo familiæ nomine, atque à S. Augustino vocari voluit, scilicet anno redempti Orbis 1660. In eâ sequenti anno professus die 11. Novembris; virtæ perfectioris exemplis scientias addere instituit, adeò ut Cathedras Philosophicam & Theologicam ascendere meruerit: nec non tam singulari prudentiâ prædictus fuit, ut ad moderandos sua Religionis Conventus nonnullos tam virorum, quam seminarum à suis deligeretur.

Pluries etiam Definitor sua Provinciae Mediolanensis extitit: & quamquam Orationis assiduae, & Regulæ asperitatis assertor studiofissimus foret, attenuat calatum tractare nunquam destitit; ut facile agnoscere potest ex Opere infra memorando. Ad ejus gloriam augendam non parùm inter est hic subjecere, Nepotem illius esse Præsulem doctissimum, exemplarissimumque ALEXANDRUM *LITTA*, nunc Ecclesiæ Cremonensis Episcopum, ab omnibus laudatissimum. Annorum interim, virtutumque plenus ad superos evolavit Alphonsus, die 27. mensis Januarii, anno 1728. Opus quod reliquit, inscribitur,

Compendium totius Collegii Salmanticensis Theologiae & Philosophiae, Mf. in-folio, ingentis molis: quod extat apud suos Mediolanenses in Cœnobio S. CAROLI dicto. Ita refert Joannes Sitonus S. J. in suo *Theatro Genealogico* Mf. penes Auctorem; nec non in suis Schedis Mf. inquit vir clariss. Philippus Argelati in *Bibliotheca Mediolanensi*, pag. 807. num. 990.

L X X I .

ALPHONSUS LOARTE, apud Cassanum LAERTA CARRÉNUS, natione Hispanus, patriâ & Carmelo Toletanus: vir clarâ sapientiâ notus, & clariori Concionandi dexteritate notissimus, PHILIPPUS III. Hispaniarum Regis Catholici à concionibus Sacris, ad quem auditores ovanter accedebant dicentem. Obiit Toleti, anno 1619. solemniter inter suos Busto reconditus. Doctor Valentinus, & tam insignis Concionator, ut propter eloquentiæ flumen, quo fulgebat, Cicero, vel Demosthenes Toletanus vocaretur, inquit Lezana, tomo 3. *Annal.* anno 1088. num. 29. pag. 525.

Hujus extant diversorum Sermonum gratissimi Codices Typis dati, inter principum Concionatorum Hispaniæ opera, nomine eorum inserti: inquit Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 482. Relationes Mf. Carpentanorum seu Matritensium Carmelitarum proferens.

L X X I I .

ALPHONSUS A M A T R E D E I, in saculo dictus MARTINEZ, teste Ludovico Jacob, in *Biblioth. personarum* Mf. pag. 17. natione Hispanus, in Oppido S. Romani, Principatus Asturiarum natus anno 1568. in Theologiâ Compluti egregie excultus, apud Carmelitas Excalceatos Segovienses, anno 1587. se recepit; S. Joanni à Cruce gratissimus, FERDINANDIA S. MARIA Congregationis Italicae Præpositi Generalis Germanus Frater; ac in omnibus quæ ad eruditionem, ac observantiam regularem attinet, apprimè similis, atque primus SEGOBIAE Sectator Excalceatorum familia, ubi decepsit anno 1636. die 28. Augusti; Didacus de Colmenares dicit, anno 1635. Scriptit Alphonsus, Hispanè,

1. *Chronico de la Reforma de su Religion*: id est Latinè, *Chronicon suæ Religionis reformatæ*. Illos Latinè Scriptos refert Martialis à S. Joanne-Baptistâ, inscriptos Annales Religionis tribus tomis.

2. *Sancctoral Carmelitano*; id est Latinè, *Sancctorale Carmelitanum*, Hispanè.

3. *Vida del V. P. Fr. Juan de la Cruz*: seu Latinè, *Vitam Venerab. Patr. Fratr. Joannis à Cruce*, quæ ad informationes hujus Canonizationis promota fuit.

4. *De Scapulari B. Virginis, ejusque favoribus, miraculis, &c.*

5. *Bibliothecam Carmelitanam Excalceatorum, & animadversiones ad Ordinis martyrologium*. Hanc tamen Bibliothecam vocant Cassanatus, Labbeus, & Teisserius simplicem *Indicem Scriptorum Carmelitarum*, quem Emmanuel Roman antiquioris regularis observantiae Carmelitarum, edidit in fine Libri de *Viris illustribus Carmelit.* Matriti, anno 1627. in-4°. Latinè & Hispanè editi.

ALPHONSUM A M A T R E D E I celebrating Didacus de Colmenares, *Lib. de rebus Segobiensibus*. Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput 7. Auberti Miræ, *de Orig. & Incred. Ord. Carmelit.* pag. 212. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 28. Philippus Labbeus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 198. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 10. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 212. &c.

L X X I I I .

ALPHONSUS A M A T R E D E I, alter Carmelita Excalceatus, sed Italus in Oppido Sabioneta, Diœcesis Cremonensis, circa annum 1570. ortus, humanioribus ac Philosophicis disciplinis instructus, Medicinæ studiunt, egregiâ cum laude currens, Doctorali Laureâ decoratus est, Romæ sic feliciter in praxim deduxit, ut tanquam oraculum in desperatissimis morbis consuleretur. Vetus tricenario major, in tyrocinio S. MARIAE DE SCALA, salutarem animæ suæ medicum quæsivit Christum, & vota ei dixit die 14. Julii anno 1602. Prioris, Definitoris, Provincialis officiis clarus, dum se ad Sacrificium Missæ Sacrum disponeret, applexiâ corruptus, sacro extremæ-unctionis oleo munitus, repentinâ quidem, sed non improvvisâ morte sublatus est in Conventu Tusculano die 15. Januarii, anno 1631. Edidit Italicè,

1. *Instruzione per agiutar à moribondi*. Id est Latinè, *Instrukcionem ad adjuvandum morti proximos*. Romæ, anno 1618. ex Officinâ Mascardi. Hanc tribus partibus absolutam dicavit Eminentiss. Cardinali MELLINO Ordinis Protectori: sed eam Nicolaus Antonius,

A.

Antónius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 28. adjudicat Alphonso à Matre Dei Hispano: cui & *Institutionem pro agonizantibus* attribuit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*.

2. *De Oratione & Contemplatione*, Opus egregium, cum imaginibus ad vivum experimentibus operationes animæ in iis exercitiis.

3. *Manuscripta Philosophica*; ac *quorundam Religiosorum Vitas*, qui virtute & pietate floruerunt.

Ita refert Petrus à S. Andréâ, *tom. 1. Historia generalis Congregationis Italicae*, *Lia. III. Cap. 47*: pag. 622.—623. & 624. nec-non Martialis à Sancto Joanne-Baptistâ, *in Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 212. &c. Paulus ab omnibus Sanctis, *in Catalogo Scriptorum Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, *in Indice eorumdem Ms.*

L X X I V.

ALPHONSIUS MORALES, natione Lusitanus, Theologus insignis Carmelita, & Poëta clarissimus, circa annum 1555. floruisse fertur, & paulò post edidisse

Carmen elegantissimum in laudem Auctoris, & Libri S. Ildephonsi Toletani, de illibata Virgine Mariâ, & in Scholia sten illius; videlicet in Michaëlem Alphonsum Carranzam Carmelitam.

Sic Joannes Pinto de Victoriâ, *in Relationibus Mss.* quas citat Alegreus Cassanatus, *in Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 398. ubi rectè animadvertisit, quod Alphonsi Morales Carmen sese etiam extenderit ad Scholia Michaëlis Alphonsi Carranzæ: qui primus edidit prædictum S. Ildephonsi Librum, anno 1556. ut assérer Nicolaus Antonius, *tom. 1. sua Bibliothecæ veteris Hispanæ*, pag. 187. num. 284. *Ibid. pag. 295. num. 332.* Idem, *tom. 2. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 104. Alphonsi Moralis meminerunt etiam Paulus ab omnibus Sanctis, *in Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. & Ludovicus Jacob, *in Indice Scriptorum eorumdem*, *Ms.*

L X X V I.

ALPHONSIUS NAVARRO, Bæticus Carmelita: Vir pius, & religiosa certè venerandus pietate, circa annum 1615. scripsit Librum idiomate Hispanico,

De la Gracia, o Indulgencia quellaman Sabatina concedida a los que traen el Escapulario de Nuestra Señora del Carmen.

Anno scilicet 1609. in Lusitania tempeſtas magna exorta est, per annos aliquot continuata. Nam sub finem dieti anni 1609. auctoritate Inquisitionis Generalis suspensa Ulyſſipona fuit publicatio *Bulla Sabatina*, & prohibiti Concionatores de ejus privilegio tractare. Negotium hoc ad Romanam Curiam delatum fuit, & delecti atque ex Lusitania Romam destinati duo Ordinis Carmelitani S. Theologiae Doctores: qui cum ad urbem pervenissent, Commissiōnem R. P. Generali HENRICO SYLVIO remiserunt. Is, ut negotium istud feliciorē sortiretur exitum, extraordinarias indixit preces, pietatisque opera, quibus Beatissimam Virginem Mariam Piissimam Matrem, filiis suis in hoc negotio redderent propitiam.

Patres Commissarii, ubi Tribunalibus Romanis sese insinuarunt, frequentius adire Curiam cœperunt, supplicando, ut ad osculum pedum suæ Sanctitatis admitterentur, quo ipsum Pontificem Maximum de controversiæ & causæ totius statu informarent. Eminentiss. Cardinalis FARNESIUS, ei Libellum porrexit supplicem, qui ad sacram remissus fuit Congregatiōnem Sanctæ & Generalis Inquisitionis, cui præsidebat Eminentiss. Cardinalis Dominicus Pinellus; aliis sociis Eminentiss. Cardinalibus, Aldobrandino, Aragonio, *Tom. I.*

Sancti Eusebi, Banchieto, Claramontio, Paravisiño; Millino, Ascoli Dominicanus, Zapata Archiepiscopo Burgense, Veraldo, Ara Cœli Dominicano; consultationibus super hâc causâ habitis, cum jam dictis Eminentiss. aderant Reverendiss. Patres Commissarii Sancti Officii, ac P. Procurator Generalis Ordinis S. Dominicci, Sacrique Apostolici Palatii Magister, ac Dom. Pegna Romanæ Rotæ Praeses, aliique Judices complures.

Sub ideum tempus altera specioso titulo, difficultas mota fuit in Hispania coram Rege Catholico PHILIPPO III: Camerale nonnulli Majestati Regiae exponebant, è re Cameræ suæ esse, abstinentiam illam ab eſu carnium diebus Mercurii, quam PP. Carmelitæ, ratione privilegiū *Bulla Sabatinae* prædicabant, & innumeri in inclitis illis regnis obserabant, præpedire ne per eam trecenta, & amplius scutorum millia redditibus suis annuatim deciderent. Et, ut efficacius moverent, addebat exemplum, dicentes, de facto in Lusitanæ regno publicationem *Bulla Sabatinae*, hujusmodi abstinentiæ fundamentum, publicè fuisse suspensum. Nec quidquam tamen Regini animum supplex supplicatio movit: pro rescripto seu responso habuit illud Hispanorum *Nada*, id est nihil: adjuncta ratione, regio catholicoque animo dignissimæ, his verbis prolatæ: *Mas quiero Vasallos devotos de la Virgen, que el aumento de mis rentas. hòc est: volo potius subditos B. Virgini devotos, quam redditum meorum augmentum.* Literas insuper exaravit ad summum Pontificem, supplicans, ut privilegia & gratias confraternitati sacri Scapularis in favorem animarum purgatorii concessas confirmare dignaretur. Alias etiam dedit ad Eminentiss. Cardinalem MILLINUM, & ad Dom. FRANCISCUM Comitem de CASTRO, suum apud suam Sanctitatem Oratorem, instando pro expediendo negotio, & controversiâ illâ terminandâ.

Alli etiam Sutimates ac Prælati, qui in favoremi sacri Scapularis laborarunt, & pro Sabatini privilegi confirmatione, multi hinc recenseri possent, quorum numero annumerandus eruditissimus Cardinalis BELARMINUS non semel Carmelitas Religiosos hortabatur, ad causam suam constanter prosequendam: quod & feliciter promoverunt Reverendissimi Patres Generales Ordinis S. Francisci, & Societatis Jesu CLAVDIUS AQUAVIVA. His quippè mediatoribus actum est, ut sacra Congregatio decreverit, gravissimi hujus negotii summam diligentissimo examini Eminentiss. Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalium MILLINI, & S. EUSTEBI, ac Reverendiss. sacri Apostolici Palatii Magistri, cum clausulâ *ad referendum esse remittendam*; ac postmodum suam Sanctitatem pleniū informandam.

Anno ergo 1611. die 20. Julii prima in ædibus Eminentissimi FERDINANDI TABERNA Episcopi Novariensis & Cardinalis titulo S. EUSEBII Consultatio habita fuit. Si ullibi unquam suæ fuere difficultates, hinc fuerunt vel maximè; cum ne unus quidem ex propositis articulis decidi potuerit. Ex quo necesse fuit Patribus in causa hac Commissariis præcipere, quatenus pro sequenti consultatione parati essent, respondere & satisfacere cuivis instantiæ in proposita causa facienda. Ultimâ die jam dicti mensis Julii, in ædibus Eminentiss. Cardinalis MILLINI resumpta fuit consultatio, & propositæ difficultates. Die 6. Augusti ex hac vitâ migravit Eminentiss. Cardinalis PINELLI; Ordinis Carmelitarum Protector, & ejus in locum Pontifex Cardinali MILLINU substituit. Deinde indicta fuit sessio post Festum omnium Sanctorum. Dum autem ultimam in hac sessione sententiam Patres Commissarii & definitivam præstolarentur; en tibi iterum novi mo-

G

A.

tus, & obstacula, ut totus annus re infecta defluxerit.

Anno illo sic elapsò, novas cum anno novo 1612. Patres Commissarii fecere instantias, quibus id effecerunt, ut tandem in ædibus Eminentissimi MILLINI ad diem 8. Martii nova publicaretur in causâ hâc Congregatio & simul indicerentur PP. Commissariis, ut rationibus, informationibus & instrumentis ad rem facientibus probè instructi ad dictam diem ibidem compararent. Comparuère ii Patres & horum primus JOANNES à S. THOMA Ulyssiponensis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor Conimbricensis ad sacrum Cœtum solemnem habuit orationem in quâ post urgentes rationes, authoritates Doctorum Universitatum *Sabbatinum privilegium suscipientium* & approbantium adduxit. Fuere post hanc alia plures eadem super re conventiones & consultationes habitæ: quarum ultimâ die undecimâ Februarii desideratum causæ finem imposuit anno 1613. promulgando definitivum PAULI V. decretum: quale statim transmissum fuit in Lusitaniam ad supremum Tribunal sacræ Inquisitionis regni ejusdem Lusitaniae; prout fusius dicemus inferiùs, verbo, JOANNES à S. THOMA, tomo secundo.

Alphonsum Navarro memorant Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ* pag. 30. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 473. Paulus ab omnibus Sanctis ad *Caput septimum Alberti Miræ de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 212. Ludovicus Jacob in *Indice Scriptorum Carmelitarum*. Daniel à Virgine in *Speculo Carmelit. tom. 1. pag. 568. num. 2218. & seqq.*

L X X V I.

ALPHONSUS PELAEZ, Hispanus Carmelita, Vir pius & doctus scripsit Hispánicè, *Triumpho del Santissimo del Bautismo, y revelacion de un insigne Milagro que obro Dios librando de los Espiritus malignos a una muger, que havia sido dellos a tormentada por fartaalle su gracia*. Id est Latinè, *Triumphum Sanctissimi Sacramentii Baptismi, & manifestationem insignis miraculi, quod Deus per auxilium suæ gratiæ operatus fuit in muliere quæ liberata est à spiritibus malignis illam infestantibus*. Pinçia, apud Andream Merchan, 1605. in-8o.

Id exscribo ex unâ Nicolai Antonii *Bibliothecæ Hispanæ*, tomo 1. pag. 31.

L X X V I I.

ALPHONSUS RAMIREZ, natione Hispanus, ortu & professione religiâ Carmelita Toletanus, divini verbi præco facundissimus, anno 1621. typis commendavit eruditam,

Orationem funebrem Reverendi admodum P. Mag. Alphonsi Loarte, Carmelitarum novæ Castellæ Provincialis. Quam à se visam esse testatur Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 484. & post hunc memorant Ludovicus Jacob in *Indice M. Scriptorum Carmelitarum*; atque Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo eorumdem Scriptorum*, pag. 66.

L X X V I I I.

ALPHONSUS SOBRINO, natione Hispanus, patriâ Hispalensis, Carmelita, divini verbi declamator insignis, sacrarum litterarum benè dives, nobilisque Theologus, Bæticæ suæ Provinciæ nonnunquam Prior Provincialis obiit anno 1628. postquam scripsisset Hispánicè,

1. *Tratado dela immaculada Concepcion de la Virgen Maria Nuestra Señora*: seu latinè; *Tractatus de Immaculata Concepcion Beatis. Virginis*

Mariæ, Lib. I. octodecim tractatibus divisum. Petro Quignonio Hispalensi Antistiti nuncupatum. Hispali, 1615. in-4°.

2. *Carta a todos los Prelados de Espana en nombre de la Religion del Carmen, para que pidan a su Santidad la Declaracion en el articulo de la Concepcion de Nuestra Señora*. Hoc est Latinè, *Epistolam ad omnes Hispanie Praesules, in quâ totius Carmelitæ Familiae nomine nuncupat eos, quatenus summum Pontificem exorent fidei definitionem super Immaculata Beatiss. Virginis Mariæ Conceptione*.

3. *Sermones*, volumine uno.

De eo Joannes-Baptista de Lezana in *Apologetico pro Immaculata Dei-paræ Virginis Conceptione*: Ferdinandus de Salazar de *Immaculata ejusdem Beatiss. Virginis Mariæ Conceptione*: Hyppolitus Maracci in *Bibliothecâ Marianâ*. Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 38. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 494. Ludovicus Jacob in *Indice Carmelitarum Scriptorum* M. Paulus ab omnibus Sanctis, ibid. pag. 66.

L X X I X.

D I S S E R T A T I O

De Manuscripto ALPHONSI DE THERAMO, Carmelite.

ALPHONSU.S DE THERAMO, de Regno Angliae, Prior Conventûs Captunensis, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmeli in Insulis Majoricis, anno Dominicæ Incarnationis millesimo quadringentesimo vigesimo primo, mense Januarii, die secundâ ejusdem mensis, xv. Indictione, regnante Serenissimo Rege Alphonso, Rege Arragonum, & Siciliæ, Valenciæ, Majoricarum, Sardiniae, & Corsicæ, Regiminis vero ejusdem anno sexto præsentavit & publicè legi fecit coram Judicibus Regiis Petro de Terrâ Novâ & Paulo de Rubengerio de Placentiâ, & Notariis publicis, quamdam Bullam Papalem fel. record. Alexandri Papæ IV. impetratam, per dictum Ordinem; petiitque dictus Venerab. Prior à memoratis Judicibus & Notariis implorando, ut ipsam Bullam in formam publicam ad cautelam dicti Ordinis, cuius interest & interesse poterit in futurum, redigere & exemplare vellent. Cujus Bullæ tenor sic talis est :

Alexander Episcopus servus servorum Dei, universis, &c. Tenore cujusdam, &c. Datum Roma 7. Decembris apud Sanctam Mariam Majorem, Pontificatus nostri anno primo.

Authenticum apographum hujus instrumenti transsumi curavit anno 1430. die sexto Augusti, indictione octavâ, in Civitate Agrigentinâ, per Judices & Notarios publicos, Matthæum de Montelione & Nicolaum de Ursone, coram R. Patre & Dom. Laurentio, Agrigentino Episcopo, aliisque probis viris testibus R. Pater Magister Gerardus de Trapano, Ordinis S. Mariæ de Monte-Carmeli, & Sacræ paginæ dignissimus Professor, ac totius insulæ Siciliæ ejusdem Ordinis Provincialis; sicuti fusiūs & pleniūs refertur à R. P. Daniele de Virgine Mariâ, tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 545. num. 2161. ad quem hæc omnia instrumenta, quæ apud Genuenses Carmelitas etiamnum asservantur, transmissa sunt singulari curâ R. P. Seraphini à Jesu Mariâ Ordinis Carmelitarum Provincialis Scotiæ; cum anno M. DCLXVIII. Genuæ esset cum R. P. Matthæo Orlando Generali Ordinis ejusdem Commissario ac Visitatore Apostolico: quæ perlata deinde Antuerpiam exhibita fuerunt admôdum R. D. Joanni de Weze, Officiali, & Archi-

A.

presbytero, ac Canonicō Graduato Ecclesiæ Cathedra-
lis Antuerpiensis, & ab ipso, atque Graphiario Curiæ
spiritualis Antuerpiensis, examinata, authenticæ judi-
cata, approbata, & ita signata die 1. Septembris,
anno Domini m. DCLXXI. atquæ postea tradita fuerunt
admodum R. D. Auberto Vanden Eede, ejusdem Ec-
clesiæ Cathedralis Antwerp. tūm Archidiacono, & ab
eodem examinata, & authenticæ judicata, approba-
ta, signata, & sigillo munita die 12. Decemb. 1671.

Similia instrumenta authenticæ Joannis XXII. &
Alexandri V. exemplaria alia extant Messanæ in Si-
ciliâ solemniter facta per Matthæum de Pagliarino
anno Domini m. CCCXLIII. Et horum apographa, ex
Commissione Reverendissimi p̄fati P. Matthæi in
Belgium transmisit R. P. Magister Jacobus Lombardi
Provincialis ejusdem Ordinis Provinciæ S. Alberti
in Siciliâ: quæ sunt ejusdem tenoris sicut in præscrip-
tis Genuenibus exemplaribus, si excipies aliquot dic-
tiones seu *Varias lectiones*, & varia variorum testium
suffragia & syngrapha; quæ & anno 1633. probata
fuerunt die 21. Maii per *Philippum Biundum* publi-
cum Notarium. Similia etiam exemplaria servantur
Romæ in Archivis Ordinis Carmelitici, quæ prodie-
runt *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 166.

Difficultates nonnullas, quæ fidem horum instru-
mentorum elevare videntur, opponit vir eruditio-
clarissimus Dom. Joannes Launoius, Theologus Pa-
risiensis, in *Dissertatione tercia contra Sabbatinæ
Bullæ privilegium*, Cap. 1. & seqq.

I. Sic exponitur: Leo à S. Joanne hanc Bullam
Alexandri III. semel atque iterum tribuit, in *Picturâ
vestis Religiosæ*, sect. (non xci. ut legitur apud Lau-
noium) sed ix. pag. 85. & 92. Verum responsio est
obvia. Nam ipse Leo in *Mariano fædere*, quod Gal-
licè Parisiis prodiit, & alibi ferè quadragesies prælo
recusum est, Alexandrum V. expressit perpetuò.
Quare in *Picturâ vestis Religiosæ* error prælo vel au-
thoris memorie adjudicandus est, & ab ipso Launoio
re ipsa fuisse adjudicatus in suarum Dissertationum
editione secundâ & posteriori, si uti voluisset lectione
operis Latinè inscripti, *Tractatus Theologicus de sin-
gulari Immaculata Virginis Protectione*, pag. 178.
quod Parisiis prodiit in 4°. apud Dionysium Thierry,
anno m. DCL. Auctore P. Irenæo à S. Jacobo Carme-
litâ.

II. In publico Notariorum Majoricæ instrumento,
Auctor Bullæ vocatur Alexander IV. Ast hic error
prælo attribuendus est ex sententiâ perpetuâ & con-
stanti Auctorum qui de Scapulari scripsierunt, Bullam
hanc Alexandri V. vindicantes.

III. Bulla Alexandri V. apud Marcum Antonium
Alegreum Cassanatum, in *Paradiso Carmelitici De-
coris*, pag. 79. num. 9. hunc Romæ, nunc in Urbe
veteri data fuisse dicitur. Sed hic *Paradisus Carme-
litici Decoris*, cum in Indicem Romanum Librorum
prohibitorum, pag. 216. æquè translatus inscribatur,
ac Joannis Launoii, de *Simonis Stocchii viso*, de
Sabbatinæ Bullæ privilegio, & de *Scapularis Car-
melitarum sodalitate Dissertationes quinque*, &c.
pag. 352. diù non hinc sistemus.

IV. Bulla Romæ data traditur septimo Decembris.
Quod evidentissimum suppositionis indicium est, cùm
Alexander V. Romam nunquam ierit post suam crea-
tionem. Verum non desunt Auctores qui scripsierint
Alexandrum V. Romæ fuisse, quales sunt Illustriss.
Dom. Petrus le Camus, Bellicensis Episcopus, in
Chronographic Tractatu Gallice edito, de *Primatu
& Principatu S. Petri atque Successorum*, seculo xv.
pag. 700. Ludovicus Carion in *Chronico*, Jacobus
Meyerus in *Flandriæ Annalibus*, Dionysius Mutsaert
Præmonstrat. in *Chronico Ecclesiast. ad annum 1409.*
citatus *tomo 1. Spec. Carmel.* pag. 564. num. 2208.

Jacobus Estrichardus in *Vita Rupertii Imperatoris*.
Joannes Cœchlæus idem innuere videtur, Lib. I.
Historia Hussitarum, ubi refert Joannem Hus ab
Alexandro Romam fuisse citatum. Quæ verba Cœchlæi
transcripsit Henricus Spondanus *ad annum 1409.*
num. 23. Extat etiam Alexandri V. Diploma datum
Romæ ad SS. duodecim Apostolorum kalendis Decem-
bris, quod penes se habuit Fr. Joannes Jacobus,
Ordinis S. Augustini, inserendum suæ *Historiæ Pro-
vinciæ Salyum*, teste Theophilo Raynaudo in *Scapu-
lari Partheno Carmel.* Parte 2. Quæst. 2. pag. 214.

Præterea Romæ conscribi posse quidam autumant
Canonistæ, Literas Pontificias, si Curiam, id est,
*Audientiam Literarum & Causarum Romæ celebran-
dam reliquerit*. Sic enim separari posse Curiam à Pon-
tifice colligunt ex Glossa in §. *Porrò*, Cap. ubi de
Eleccióne in 6. Vide Molinam, tom. 1. de *Justitiâ &
Jure*, *Disput. 92.* *Filliucium*, tom. 1. tract. 15. Cap. 6.
num. 136. & seqq. Bonacinam, tom. 2. *Disput. 10.*
Quæst. 2. punto 8. *Proposit. 1. num. 5.* Constat
autem ex Raynaldo quod extremo anno 1409. Ale-
xander V. accepto Urbis Imperio, administrationem
illius demandavit Petro, tit. S. Praxedis Presbytero
Cardinali, instruxitque illum auctoritate.

Deinde si locorum diversitas, in quibus Bullæ aliae
dicuntur apud graviores viros datae, nulli vertitur
crimini; cur Bullæ Alexandri V. probroso suppositio-
nis suspicio imputaretur? exempli gratiâ: Bulla Nico-
lai IV. *Turbato corde*, legitur apud Bzovium ad an-
num 1288. data *Reate Nonis Septembris*, *Pontifica-
tus anno primo*. Apud Lucam Wadingum, tom. 2.
Annal. Minor. ad annum 1290. Apud Urbem vete-
rem, quinto *Idus Septembris*, anno *Pontificatus ter-
tio*. Apud Cherubinum, tom. 1. *Bullarii*, in Nicolo-
lao IV. *Romæ*, *Nonis Septembris*, *Pontificatus anno
primo*. In margine insinuat Cherubinus datam olim
fuisse *Reate die tertio Septembris*, *Pontificatus anno
primo*. Bzovius iterum in margine ait esse *Epistolam*
194. Wadingus eam pariter refert ex Vaticano Re-
gesto, asseritque esse *Epistolam 379*. Unde hoc?
Num fallax esse Regestum argues, aut potius dece-
ptos Amanuenses? Qui fit ut propter diversitatem
locorum ab Auctoris designatorum, adversus Bullæ
veritatem nemo concludat?

V. Alexander V. Bullas suas Kalendis, Nonis &
Idibus consignat: Non igitur *septimo tantum Decem-
bris*, sed *septimo Idus* posuisset in Bulla de qua agi-
tur. At brevitatis causâ si Amanuensis voluit appo-
nere *septimo Decembris*: quid Bullæ veritati hæc
scribendi methodus obstat?

VI. Bulla, de quæ agitur, non extat in Regesto
Epistolarum Alexandri V. quod in duos distribu-
tum libros habet Bibliotheca Vaticana: vehemens
indè suppositionis est argumentum. Id quidem faten-
tur Carmelitæ: sed instrumenta exhibent authenticæ,
quibus Summi Pontifices Clemens VII. anno
1530. die 12. Augusti, Gregorius XIII. an. 1577.
die 10 Septembris, Pius V. an. 1566. die 18. Fe-
bruarii, & Clemens X. anno 1673. die 8. Maii,
atque sacræ Rituum Congregationis Cardinales anno
1672. die 2. Januarii dederunt suum suffragium; cùm
Bullam hanc Alexandri Quinti citaverint, & Indul-
gentias Confraternitati Scapularis concessas appro-
baverint.

VII. Thomas Waldensis Alexandro V. coœvus
Opera sua Martino V. dicavit ad annum m. CCC.
xxvii. & in Libro Sacramentalium, tit. ix. cap.
lxxxiv. & lxxxix. Carmelitarum antiquitatem,
& prærogativas proponit: deinde eodem titulo cap.
xcii. de Religioforum vestibus, quas in Sacramentalium
ordinem redigit; cùm tit. x. cap. xciii de merito-
rum & suffragiorum communione ex professo dis-
se

A.

rit, refertque formulam, quā sic utitur Carmelitarum Antistes: *hac item formā dicit Prælatus Carmelitarum: omnium, quæ per Fratres nostros operari dignabitur clementia Salvatoris, vobis participatiōnem perpetuam concedimus.* At Bulla Alexandri, quæ tunc nota esse debuit, cum allis Carmelitis, tūm maximè Waldensi, qui in Angliā Provincialem Ordinis sui agebat, non meminit Waldensis ipse. At in memoratis rerum conditionibus non meminisse, haud obscurum suppositionis argumentum videtur.

Respondent Carmelitæ quod 1º. Thomas Waldensis cap. lxxxiv. probat ex Joanne Jerosolimitano, Lib. V. de Institutione Monachorum, cap. 5. Carmeli Eremitas in Cœnaculum Hierosolimitanæ Civitatis convenisse cum Apostolis ad Festum Pentecostes eo anno quo Christus ascendit in Cœlum. Undè infert Congregationes Monachorum non esse sectam novam; sicuti contendebat Wiclefus dicens quod *fīvē Benedictūs, fīvē alijs quisquam novam scētam supra Christianam collegerit, non in hoc est laudandus; nec persona ipsum sequens scētāliter, sed culpanda*: Wiclef. lib. de novatione vel fundatione novarum sectarum, cap. 3. Quid ad hanc propositionem cogit Bulla Alexandri IV?

2º. Thomas Waldensis cap. lxxxix. ex ejusdem Joannis Hierosolimitani Lib VI. cap. 3. probat Eliam & Filios Prophetarum fuisse primos qui se castraverunt propter Regnum Cœlorum, adversus Wiclefum Lib. de Ecclesiâ & membris ejus cap. vi. dicentem: *Carmelitæ, inquiunt, cum antè Incarnationem Domini fundati & Beatam Virginem Patronam habeant singularem, patet eorum excellentia supra cunctos. Nam ut fingunt, Elias fundavit eos in Monte Carmelo tamquam Filios Prophetarum.* Sequitur *Fratres etiam Beatae Virginis debent dici.* Addit postea Waldensis Epistolam Episcoporum Terræ Sanctæ, & Epistolam Magistrorum Militiæ domus Hospitalis Sancti Joannis & Miliciæ Equitum Templi, scriptam utramque ad Summum Pontificem ann. 1282. & 1284. pro Carmelitis, quorum Ordo in Cismarinis, inquiunt, partibus à tempore quo memoria non existit à Sancsis Patribus, in ejusdem Terræ Sanctæ solarium extitit institutus. Quid ad hoc Bulla Alexandri V?

3º. Thomas Waldensis cap. xcii. probat ex S. Augustino, Lib. XIX. de Civit. cap. 19. indifferens esse quo habitu vestiamur, vel quo more vivamus, dummodo non sit contra divina præcepta, & istam fidem per quam venitur ad Deum, quisque sectetur; adversus Wiclefum Lib. citato de Ecclesiâ & membris ejus, cap. 15. dicentem: *Quid rogo facit habitus corporalis, Claustrum sensibile, vel quæcumque alia traditio à Fratribus adinventa. Revera nihil facit ad sanctitatem eorum, sed hypocrisii eorum manifestum indicium.* Cū enim tam virtuosè & tam ædificatoriè possunt vivere sine tali signo sensibili, ipsum facit nihil. Addit Waldensis tanquam ex Sancti Augustini Libro de verâ Innocentiâ, propositione xx. quod apud S. Prosperum legitur in Ps. 100. ¶ 39. Nec non in Pseudo-Decretali Epistola I. Zepherini; sed revera prodiit ad caleem tomī x. Operum S. Augustini pag. 224. inter Sententias S. Prosperi; proposit. xxi. *De occultis cordis alieni temerè judicare peccatum est, & eum cujus non videntur nisi opera bona, iniquum est ex suspicione reprehendere: cum eorum, quæ homini sunt abscondita, solus Deus Judex sit justus, qui & Inspector verus.* Deinde sic arguit adversus ipsum Wiclefum: *Possem item interrogare te ipsum quid fecerit tibi talare vestimentum quod induis cum manicis strictis aut amplis? Quid mantellum aut pileum? Quid li neum aut laneum omne quo nuditatem tuam tegere consueisti? Quid grisea regmenta vel*

» varia, quibus collolardi tui quotidiè vestiuntur ea sc̄ta: cūm tam virtuosè & ædificatoriè possetis vivere sine tali signo sensibili? Unde contra te concludis nihil hoc vobis efficere, sed hypocrisii vestre esse indicium manifestum. « Quid ad hæc confert Bulla Alexandri V?

4º. Thomas Waldensis, Cap. xciv. (non xciii.) formulæ, quā Prælatus Carmelitarum utitur, legitimum sensum probat ex verbis Apostoli 2. Corinth. 1 v. ¶ 15. dicentis: *Omnia enim propter vos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei: propter quod non deficimus.* Unde sic arguit Waldensis. *Qui nunquam deficit orare, & omnia facere propter fratres, & hoc respondeat, perpetuam & plenam participationem bonorum promittit. Quod quia in uno semper impleri non potest: ideo supponit gratiam talem abundare per multos, præsentes scilicet & suā successionē futuros.* Præterea hæc formula continetur in orationibus, quas Prælatus Carmelitarum fundebat & etiamnum fundit super Confratres Scapularis, quos recipit ad participationem beneficiorum Ordini Carmelitico à summis Pontificibus collatorum. Hanc igitur Confraternitatem Scapularis, & Bullas summorum Pontificum eam approbantium supponebat Thomas Waldensis. Bullam autem Alexandri V. si non retulit Waldensis, dicat ipse clarissimus Dom. Joannes Launoius, cur alias non retulerit omnes & singulas priores? An omnes supposititiae ideo censendas sunt? Judicet justus judex; & æquum suspicionis indicium palam afferat, proferat, & publicet.

VIII. Baptista Mantuanus sub annum m. ccccxc. pro Carmelitis Apologiam scriptit. Quin autem in ejusmodi Commentario Bullam Alexandri V. producendi opportuna erat occasio. Hic tamen Auctor Italus ne verbo quidem attigit eam Bullam, quam nec ignorare potuit, nec tacere debuit, modo suppositiam non crediderit.

Respondent Carmelitæ, in Apologiâ, quam pro Carmelitis ad D. Sigismundum Gonzagam, Cardinalem Ordinis Protectorem à Julio secundo designatum, tomo 1. Bulgar. Carmelit. pag. 439. anno 1508. die 16. Junii direxit Baptista Mantuanus, centum & amplius Bullarum Bullâ Martini V. recentiorum non meminit, quas citandi major aderat opportunitas adversus Ordinis Carmelitici detractores illum vocantes *Gentem obscuram & ignobilem.* Inferes ne indè supposititias has Bullas fuisse Baptistæ Mantuano? Postquam appellavit summos Pontifices, qui regulam Carmelitarum probarunt, Innocentium, Alexandrum, Nicolaum, Clementem, Joahinem, Urbanum, Bonifacium, Eugenium, Sixtum, Innocentium; addit, & plures alii summi Pontifices confirmarunt. Videat jam Launoius quanti valeat suum argumentum negativum. In rebus enim quæ ex conditione facti pendent, si non quadret, ipso teste in præfatione ad dissertationem de argumento negativo; aliquando probabilitatis habet nihil. Non quadrare autem hic argumentum Launoii negativum quis inficiabitur?

IX. Joannes Trithemius in Monasterio Spanheimensi ix. Kalendis Maii, anno Domini m. ccccxcii. Apologiam Ordinis Carmelitani scripsit R. P. Joanni Wirici Carmelitarum per inferiorem Allemaniam Provinciali, ac cæteris Patribus in Conventu Agrippensis capitulariter congregatis nuncupatam; in quâ de Bullâ Alexandri V. ne unum quidem verbum facit. Trithemius igitur eam ut apocrypham prætermisit, aut certè nondum exierat è falsiorum arculis, ubi recens nata; usque è fovebatur, donec difficilioris ad detegendam erroris maturitatem adipisceretur.

Respondent Carmelitæ Trithemium nullam in suā Apologiâ Bullam citasse nominatim, sed generatim dumtaxat

A.

dumtaxat dicentem, Cap. 5. Quia eti nos privilegia Carmelitici Ordinis non penitus lateant, tamen nostri non est propositi, in lucem ea traducere. Et Cap. XII. Si quis viros sanctissimos, qui in hoc Ordine claruerunt, ex nomine scire desiderat, Historias & Chronica dicti Ordinis legat, & eam praecepit quam Frater Joannes Mechliniensis Conventus, dictus Oudewater, multo labore composuit, & Carmelitici Ordinis fasciculum, tripartitum nominavit, in quo quidem Opere, Lib. 3. Cap. XI. appellatur instrumentum Genuense Bullæ Alexandri V. ipso fatente clariss. Dom. Launoio, sed non verè scribente, quod eam ut apocrypham prætermisit Trithemius, &c.

X. Venetiis anno M. DVII. editum est Speculum Carmelitanum, ubi reperitur collectio Bullarum nonaginta trium, quæ ut volunt, à variis Pontificibus ad illud usque tempus concessæ fuerant. At in hac collectione Bulla Alexandri V. desideratur. Desiderari vero nec posset, nec deberet, si homo Italus & diligentissimus, ut appetet, Collector eam tenuisset pro verâ, vel dignum fide instrumentum Genuensium Carmelitarum judicasset.

Respondent Carmelitæ Speculo Carmelitano inseratas non esse omnes & singulas Bullas Ordini concessas, ut patet ex recenti Carmelitarum Bullario Roma edito 1715. & 1718. Nedum hujus Speculi Collectorem velint Baptista Cataneum esse diligenterum appellari, quin & incorrectum notat Daniel à Virgine Mariâ, tomo 1. sui Speculi Carmelitani, pag. 823. num. 3098. Illumque cùm animadvertisset Joannes-Baptista de Lezana Amanuensem esse Codicis Bibliothecæ Vaticanæ 3813. afferere non dubitavit hunc Codicem, haud paucis nec levibus mendis scatere, ut dicemus inferius, verbo *Baptista Cataneus*.

Speculi Carmelitani antiquioris Exemplaria vetusta Mss. extant variis in locis. Typis editum Venetiis quidem Speculum Carmelitanum anno Christi M. DVII. fuit: ast valde incorrecte, inquit Daniel à Virgine, tomo 1. citato, pag. 6. num. 13. Codex Mechliniensis Manuscriptus correctiori limâ exaratus est anno Christi 1484. per Joannem Oudewater, alias Palæonydorum: In eo autem Codice Mss. folio CLXXIII. pag. 2. extat perversto charactere exarata Bulla Joannis XXII. communiter nuncupata Sabbatina. Et immediate post subjungitur; hæc est Bulla Joannis XXII. quam Alexander V. confirmavit; cuius originales dicitur esse in Angliâ, & in Conventu Januensi ejus instrumentum authenticum. Hæc Daniel ibidem, pag. 125. & 126. num. 535.

X I. Haud inefficax suppositionis ratio comparatur ex contumelioso scribendi modo nonnullorum Carmelitarum. Quis enim nescit cordatos & eruditos viros in eâ versati sententiâ, ut omnino putent calumnias argumentum esse desperatae causæ ac perditissimæ quam certissimum? Calumniæ si quidem arma sunt eorum, qui vincuntur.

Respondent Carmelitæ; absit ut quemquam calumnia conturbet Sapientem, & perdat robur cordis illius, ut dicitur Eccles. Cap. 7. v. 8. Verum antequam adversus clariss. Dom. Launoium ne unam quidem voculam Cheronius, Aquinas & Fesaius, Carmelitæ scripsissent, cur ipse in veteri suo libello de Origine & confirmatione privilegiati Scapularis Carmelitarum an. 1642. ea posuit vocabula quæ adversariis bilem movissent, & in posteriori Editione resecanda vel immutanda esse judicaverit, sicuti refert in Præfatione. Perierat ne causa Launoii, an viguerat? Si viguerat: calumniæ non semper arma sunt eorum qui vincuntur. Si perierat, etiamnum periit ex parte Launoii dicentis, pag. 10. Quæ ex pluribus Carmelitæ Historicis narrantur, incerta & apocrypha demonstrantur. Pag. 14. Thomas Aquinas ut Lectio Tom. I.

ribus minus cautis tenebrarum aliquid offendere, excurrit in argumenta inficialia. Pag. 43. Ex celebritate famæ, quæ à Virgilio describitur, (a) confirmata est visio Stochii. Pag. 78. Cheronius parum reverenter habet Scripturam, cum illius veritate lucem accommodat Bullæ, quam aliquis tenebrio sub nomine Joannis XXII vulgavit. Pag. 130. Hi existimant se posse calumniando ad cœlestia regna pertingere, dummodo id faciant, quod Bulla hæc Sabbatina faciendum præcipit. Pag. 192. Cheronius & Aquinas eos, legitimâ ratione contradicunt, perinde vocant in invidiam, ac si in Christianæ Religionis arcem invaderent, aut in immortalis Dei possessionem involarent. Pag. 164. Cheronius riam infinitis fraudibus aperit, & nulla non falsa instrumenta, tanquam vera defendendi modum præscribit, tantum abest & consulat veritati. Pag. 168. Cheronius, Aquinas & Fesaius, nihil est non insulsi (cum venia dixerim) nihil non absurdii, in quod toto impetu non impingant. Sed nesciunt vel dissimulant, insulsi & absurdis responsibus argumenta confirmari, non dilui atque ita per summam inconsideriam & ablepsiam (cæcitatem) iras & fremitus suos in se convertunt.

» Pag. 171. Beatus Augustinus in Libri III. de Doctrinâ Christianâ, Cap. X. prudenter omnino scribit: Si animam occupaverit alicujus erroris opinio, quidquid afferuerit Scriptura, figuratum homines arbitrantur. Ita Fesaius, Aquinas, & Cheronius, & præsertim ultimi duo, cum illorum animam occupaverit Bullæ Alexandri V. opinio, quidquid Historici omnes afferuerint, figuratum arbitrantur ad interpretationes vanas & frivolas distinctiones miserâ irreligiosâ methodo detorquent.

» His adjungit se Theophilus Raynaudus in Opere, quod Scapulare Stochianum inscripsit. Hic Author postquam editis Gratianopoli Libris Anomala pietatis & heteroclita spiritualia, incredibili prosectorus est, ad Scapulare Stochianum & Bullam Sabatinam tuendam, se totum convertit. Ex Libris Fesaii, Aquinatis & Cheronii multa corradit, & in suos usus derivat, pleraque mea nugis & tergiversationibus involvit, & alia turpiter dissimulat; contumelias, probra, cæteraque verborum dehonestamenta passim adhibet, quibus calones, lixæ, ganeones uti consueverunt. Et tamen certum est, Scapulare Stochianum & Bullam Sabatinam inter pietatis anomala & heteroclita spiritualia reponi posse. Sic enim Libros suos inscripsit. Quæ igitur hominis constantia? Quæ fides? Quæ religio? Illius videlicet qui mortalium vanissimus est omnium, qui laureolam in mustaceo querit.

In aliis controversiis Joannes Launoius quot injurias & dicteria suo in adversarios è calamo excussit? v. g. in Joannem Guesnæum de Magdalena Massiliensi Advenâ scribentem, Cap. I. Disquisitionum. O rarissimi judicij virum! qui unâ manu salutem Archiepiscopo suo dicit, alterâ colaphum impingit. Quo in negotio infelici successu prodit se socium illius, non cui dñm est, sed qui dixit: Ave Rabbi. In Vincentium Bonum Ordinis Prædicatorum, pro tuendâ S. Thomæ opinionem loquentem, quartâ parte Epistolarum suarum in Epistola ad Mag. Thomam Fortinum, Doctorem Parisiensem, & Collegii Harcuriani Provisorem, Cap. 8.

» Simia semper erit simia: Calumniator semper erit Baro, & Frater Baro semper erit Baro. Tum si Fratri nos ita criminari liceat, nunquam poterimus commissum à Fratre Jacobo Clemente collegâ quondam suo parricidium diris atque execratione.

(a) Fama, malum quo non aliud velocius ullum: Mobilitate viget, viresque acquirit eundo. Aeneid. Lib. IV. v. 174.

H

A.

centiam in Rhetoricâ & Matheſi , juventutem in Philosophiâ , Theologiâ , ac Utroque Jure comparandis insumpſit : in ſingulis , ut in latinâ Poëſi emicuit , ac in Uroque Jure lauream Doctoris obtinuit . In ſtudiis condiscipulum habuit HUGONEM BONCOMPAGNONUM ; qui poſteā fuit GREGORIUS XIII . & memoriam antiqui amici ſempre retinuit .

In Concilio Tridentino , cui adfuit , eximium præbuit insignis eruditio , ſapientia , ac prudentia ſpecimen . E Concilio iſto in Belgium , Germaniam & alia Regna Septentrionalia à Patribus miſſus , ad expedienda quædam Catholicam Religionem ſpectantia : iis peractis , in Poloniâ mansit , Aulæ Reginæ Præfectus . Inter Equites Melitenses poſteā adſcriptus , obſidioni adfuit Augustæ Veromanduorum , ob animi magnitudinem magnum ibi nomen aſsecutus : imò & in cujusdam honestæ viduæ domo , duas ſic ejus ſpeciosas Virgines tutatus eſt , ut evaginato , gladio mortem ſocio minatus fit ; niſi abſ ſua impudentia deſiteret , puellarum honori ac honestati conſulens .

Quiā verò acceptus erat Deo , neceſſe fuit , ut eum tentatio probaret . Morte namque cujusdam Nobilis , à duobus æmulis , & falsis testimonioſ ei imputatâ , MARIANUS diro mancipatus eſt carceri , factum quidem negans , ſed contrà falsos teſtes nihil comprobans . Tranquillitatē animi judeſ admiratus , teſtes ſeparatim interrogans , cum discordes reperifſet , ad atrocis calumniae confeſſionem adegit , MARIANUM liberavit , qui ſontes precibus ſuis pluriſbus expenſis pecuniis , à debitâ pœnâ & punitione liberavit .

Venieps indè in Hispaniam , Præfectus junioris Principis SULMONE conſtitutus eſt : ſed Aulæ pertæſus , nuncium ſeculo remittere decrevit . Dumque id meditaretur , conſpiciens Fratr . THADÆUM , Eremitarum Tardanensis ſolitudinis Præſidem , iſpum allo- cutus , illius ſolitudinis exercitia , ut ſibi congrua comprobans , eorum habitum ab anno 1562. uſque ad annum 1570. geſtavit : Paſtranae , mediante S. Ter- refia , Carmelitis Excalceatis ſe addixit , inter quos Sanctimoniam effulſit . Poſt graves in iſto reformato Instituto procellas ortas aī. 1576. factâ tranquillitate anno 1581. Provinciale primum Reformationis celebratum eſt Capitulum Compluti ; in quo MARIANUS electus eſt Fundator futuri Conventū Ulyſſiponensis , quem facile perfecit anno 1583. autoritate PHILIPPI II. Regis tunc ibi degentis , cui chariſſimus erat .

Anno 1583. alia provinciālia Comitia Amoldova- riæ Campeſtris , vulgo Amoldovar del Campo Oppidum , in Castellâ novâ celebrata ſunt , in quibus electus eſt ſecondus Definitor ; poſteaque Prior Ma- tritenſis , ubi Capitulo congregato anno 1588. electus eſt tertius Consultor Generalis . Demùm plenus die- rum ac bonorum operum , anno 1594. ad cœleſtem Patriam Matriti tranſit .

Scriptit , 1. Orationem latinam habitam anno 1581. in primo Capitulo Carmelitarum Excalceatorum Compluti celebrato , ſed ab alio pronuntiatam . Prælo ſubjecta hæc oratio etiamnum ſervatur in Seritano illorum Cœnobio . Seria vulgo Xeres de Guadina , eſt oppidum Wandalitiæ ad Anam fluvium : Gallicè ſur la Guadianne .

2. Acta & decisiones Tridentinæ Synodi , eleganti ſermone ſcripta : quaꝝ Mſ. ibidem ſervantur . Ambroſium Marianum celebrent S. Terrefia , præcipue Libr. fundationum Cap. 16. Ludovicus à S. Terrefia in ſucceſſione Eliæ , Cap. 276. pag. 634. ubi notat eum in primo Provinciali Capitulo celebrato Compluti anno 1581 electum fuiffe hujus Congregationis Secretarium . Ibid. Cap. 278. pag. 646. Franciscus

à S. Mariâ in Histor. general. Congregat. Hispan. Lib. VI. Cap. 2. & ſeqq. Philippus à SS. Trinitate in Decore Carmeli Religioſi , parte 2. Daniel à Virgine Mariâ , tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1052 num. 3639. Martialis à S. Joanne Baptista in Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 10. & ſeqq.

LXXXVII.

AM BROSIOU ROCA DE LA SERNA , natione Hispanus , patriâ Valentinius , Artium ac Theologiæ Doctoř ejusdem Gymnaſii , ibidemque Philosophiæ & apud ſuos Sodales Carmelitas Theologiæ Professor ; egregius idem ſalutis animarum tam in Confessionibus , quam in Concionibus & Consultationibus Promotor , Provinciam Ordiniſ ſui Bæti- cam visitavit , Comitiisque anni 1642. Provincialibus præfuit . Legationem etiam Valentiniæ gentis publicam apud PHILIPPUM IV. Catholicum His- paniarum Regem geffit ; in quâ Matriti obiit diem ſuum die 29. Maii , an. 1649. Scripta ejus ,

1. Luz del Alma ; ſeu Latinè , Lux animæ , prodiit ſub nomine Gerardi à Ieſu Mariâ , Valentiæ , apud Joannem-Baptiſtam Marzal , 1634. in-24. & alias uſque ad annum 1644. Deinde inſcripto authoris no- minè , ibidem apud Joannem-Laurentium Crabrera 1657. & Matriti 1665. in-8°. apud Andream Garzia de la Iglesia , cum additionibus F. EMMANUELIS à Zurita Carmelitæ .

2. Bosquejo de la Vida de San Andres Corsino Carmelita y Obispo de Fiesoli : id eſt Latinè , Deli- neatio Vitæ Sancti Andreæ Corsini Carmelitæ & Epis- copi Fesulanii ; Valentiæ , apud Joannem-Baptiſtam Marzal , anno 1630. in-8°.

De eo Nicolaus Antonius , tomo 2. Bibliotheca Hispanæ , pag. 316. Daniel à Virgine Maria , tomo 2. Speculi Carmelitani , pag. 1079. num. 3791. Ludovicus Jacob in Indice Scriptorum Carmelitarum .

LXXXVIII.

AM BROSIOU DE VALLEJO , natione Hispanus , patriâ Matritensiſ , nobili stirpe natus , Didæum de Vallejo Capitaneum , & Elizabetham de Mella parentes habuit . In patriâ Religiosum habitum induit , & professionem emiſit die 25. Januarii , anno 1581. Postquam ipſe ſtudiis for- matus , Philosophiam , Theologiam , Regentis mu- nere , in ſuo Collegio Salmanticensi diu docuit , Ma- gisterii gradum obtinuit . Deinde primarios ſuę Provin- ciæ Conventus , Abulensem ſcilicet , Vallisoletanum , & Matritensem Prior rexit . Semel atque iterum Castellanam Provinciam moderatus eſt Provincialis , electus primū anno 1606. ſecundò ad annum 1618. ſuperstes in hoc officio uſque ad infulam . Item Pro- curator Generalis onnium ſuę Ordiniſ Provinciarum Hispaciæ , in Curiā Regis Catholici extitit : nec non Qualificator Sancti Officii Inquisitionis , ad supremum ejusdem Curiæ Tribunal .

Prædictis officiis egregiè perfunctus , ex nominatione Regis Catholici PHILIPPI III. auſsumitur in Antiftitem : creatus die 2. Decembris 1619. Epis- copus Popajanensis in Peruviâ , ſeu Americâ Meridi- nali , ſub Metropoli S. Fidei de Bogotâ . Deinde , promovente PHILIPPO IV. Hispaniarum Rege , translatus eſt ad Eccleſiam Truxellenſem , ſub Metro- poli Limanâ , die 27. Januarii , anno 1631. ubi obiit die 29. Octobris , anno 1635. Dum in vivis eſſet , Episcopus , curavit extrui à fundamentis prima- riū Sacellum , quod Crucem vulgo vocant Templi Matritensiſ ſuę Ordiniſ , ibique ad latus dexterum ſupremi

A.

supremi Altaris, sub ipsius imagine, sequens Inscrip^{tio}, seu Cenotaphium legitur.

ILLUSTRISS. ET REVERENDISS. DOM.
FRATER AMBROSIUS A VALLEJO,
SACRI HUJUS CONVENTUS
A PRIMIS ANNIS ALUMNUS,
CONVENTUS PROVINCIÆQUE SEMEL,
ATQUE ITERUM APEX:
IN PERUENSI REGNO,
PRO MERITIS EPISCOPUS DE TRUXILLO DESIGNATUS,
CUI MIRIFICE PRAEFUIT ET PROFUIT:
SACELLUM HOC A FUNDAMENTIS EREXIT,
ET IMMORTALI SÆCULORUM REGI,
QUA POTUIT PIETATE,
DICAVIT, DONAVIT QUE,
ET SIBI EX ULTIMISTABULIS TESTAMENTI,
IN SEPULTURAM ELEGIT;
RECESSIT A VITA, ET MUNERE XXIX. OCTOBRIS,
AN NO. M. DC XXXV.

De illo Hieronymus de Quintanâ in *Historia Martitensis*, Cap. 52. & 137. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 490. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitarum*: Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Daniel à Virgine, tomo 1. *Speculi Carmeli*, pag. 908. num. 3158. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Qui fatentur eum scripto illustrem, sed scriptorum elucubrationum titulos non præbent.

LXXXIX.

ANACLETUS A SANCTO JOANNE, natione Gallus, patriâ Andinus, in seculo JOANNES DE LA FONTAINE dictus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Rhedonis vota dixit anno 1623. Vir Observantiæ regulari, in quâ initia hujus Reformationis fervida calebant, omnimodâ clarus, multos ad annos perfectiora satagens, & meliora æmulans Charismata, miris ad virtutem gressibus proficiebat; dum Turonibus septuagenario major obiit die 7. Junii, anno 1685. Scriptus Gallicè.

De l'Orthographe Françoise: id est Latinè, *De Orthographiâ Gallicâ*. Andegavi, 1637. in-8°.

Hujus meminerunt Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Personatâ Ms.* pag. 22. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1094. num. 3862.

XC.

ANASTASIUS COCHELET, natione Gallus, Provinciæ Campanus, patriâ Macerensis, (vulgò Mezieres) ad Mosam fluvium, Provinciæ Franciæ Carmelita, professione Rhemensis, Sacrae Theologiæ Docto^r Parisiensis, in utroque Conventu Prior, suæ Provinciæ Provincialis. Vir undequaque doctus, Religionis Catholicæ defensor insignis, adversus hæreticos pugil egregius, tūm in Galliâ, tūm in Belgio, & Antuerpiæ: ubi tempore Henrici II. Christianissimi, ob intestinos Galliarum motus, cum Fratribus suis Carmelitis commoratus, verbis & scriptis perfidiam hæreticam insectans, in fide Romanæ Ecclesiæ Catholicos confirmavit. Postea rediit in Galliam, ubi Rhemis anno Christi 1624. ad meliorem vitam transmigravit, ætatis suæ circiter 75. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Palæstra honoris D. Virginis Hallensis pro Justo Lipsio*. Antuerpiæ, 1607. in-8°. ibid. 1627. in-4°.

Hujus Dissertationis meminit Joannes-Petrus Niceron, tomo 24. *Suarum Memoriarum*, pag. 132.

2. *Calvini infernus adversus Joannem Polyan*. Tom. I.

drum. Antuerpiæ, apud Moretum 1608. & 1610. in-8°.

3. *Cœmeterium Calvini, adversus eundem Polyan*. Antuerpiæ, 1612. in-8°.

Utrumque Opus istud Gallico idiomate scriptum, referunt Georgius Draudius in *Bibliothèd Clâssicâ*, pag. 72. 1re. editionis, & Ludovicus-Ellies Dupin in *Tabulâ universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 3: pag. 263.

4. Gallicè etiam, *Répétitions du S. Sacrifice de la Messe en forme d'Homelies, contre du Plessis Mornay*. Id est Latinè; *Repetitiones de S. Sacrificio Missæ ad normam Homiliarum scriptæ, adversus Plessæum Mornæum*. Antuerpiæ, apud Joannem Keerbergheum, an. 1601. in-8°. Egregium hoc opus continetur pag. 930. absque Præfatione & Tabulâ: Exemplar unum asservatur in Majori Carmelo Aurelianensi.

5. *Reponse à l'abjuration de la vraye foy que les Calvinistes font, en apostasiant de la foy Catholique, Apostolique & Romaine*. Sive Latinè: *Responso ad abjurationem veræ fidei, quam faciunt Calvinistæ, à fide Catholicâ, Apostolicâ, & Romanâ apostantes*. Antuerpiæ, 1604. in-8°. Hoc opus & alterum, num. 4. citatum, referuntur apud Georgium Draudium in sua *Bibliotheca Exotica*.

6. *Commentaire Catholique en forme de Discours, sur les deux Lettres missives: pag. 27. l'une de Frederic Eleâeur & Comte Palatin: l'autre de très-Illustre Prince Louis de Bourbon, Duc de Montpensier, sur la fuite de sa fille, Abbesse du Monastère des Religieuses à Jouyrd*. Seu Latinè, *Commentarius Catholicus ad instar Discursus Sermonis concinnatus, in duas Epistolas missivas: quarum una est Frederici Eleâtoris & Comitis Palatini: altera Illustrissimi Principis Ludovici Borbonii, Ducis Monpensierensis, de fugâ hujus filiæ Carolæ, Monasterii Monialium Fotrensis Abbatissæ*. Antuerpiæ, apud Cornelium Verschueren, anno 1616. in-8°. Nuncupatus amplissimo Dom. Jacobo Roelans Jurisconsulto, Senatori, & Syndico Civitatis famosissimæ Antuerpiæ: & approbatus per Laurentium Beyerlinck S. Th. L. Archipresbyterum Canonicum, Librorum Censorem Antuerpiensem, die 16. Januarii 1616.

Post Epistolam nuncupatoriam, referuntur præfatae duæ Epistolæ Gallico idiomate scriptæ: quarum prior Comitis Palatini ad Ducem Monpensierensem denuntiat hujus filiæ Carolæ fugam à Monasterio Fotrensi, & ejus adventum in palatum dicti Palatini, qui eam benignè & sponte à seipso receptam ibi servari, ob singularem sui in illam affectum, & propter honorem Dei ad quem tota videtur hæc Abbatissæ tendere: cetera Epistolæ Comitis Palatini partibus Calvinianæ hæreseos irretiti verba eò fleetuntur, ut Duci Catholicæ Monpensierensi suadeat, ad filiam liberâ conscientiâ uti volentem admittendam, in hæreditate bonorum suæ familie possidendorum. Epistola hæc signatur *Heldebergæ*, die 25. Martii, 1572:

Posterior Duci Monpensierensis Epistola est responso ad Comitem Palatinum, signata *Aqua Sparæ*, *Aqua sparsa* vulgò *Aigueperse*, urbs caput Ducatus Monpensierensis, die 28. Martii, eodem anno 1572. In eâ Ludovicus nomine *secundus*, Dux Monpensierensis cognomento *Bonus*, die 10. Junii, anno 1513. natus, & die 23. Decembri an. 1582. defunctus, suum primò intimum dolorem de suæ profanâ dilectissimâ filiæ fugâ exprimit, quæ in domo paternâ ad fidem Catholicam piissimè educata, & Religiosis pannis induita, atque tredecim aut quatuordecim annos Abbatissæ dignitate præfulgida, ad terram hæreticam, duobus tribus viris scelestissimis comitantibus, aufugerat. Inde est, quod Palatino de Comite dolens conqueritur, eam scribente à se in do-

A.

mum receptam, honoris in Deum refundendi gratia: quasi honor Dei ex Sacramento & voto sacrilegè violato promoveri, suboririve posset. Siccine Majores nostri, Reges, Dinastræ, aut Principes etiam fœminæ nostræ, nomen *Christianissimum* sibi comparare? Hæc primæ Regiæ nostræ stirpis est virgo, quæ gloriae & extincto religionis sensu, æquum judicavit, & sanctum Monialis habitum, quem octodecim saltem annis gessit, & titulum commodumque Abbatissæ, quo tredecim vel quatuordecim annis gavisa est, expoliare, abdicare; Patremque, Fratrem, sorores, parentes, imò & Regem suum, suamque gentem relinquere, ut alios in Germaniam conquereret.

Postea probat, & fusè demonstrat Catholicus Princeps filiam suam iniquè conqueri posse de vi quantulacunque sibi illata ad Professionem Religiosam adigendam: frustraneas ejus desertionis rationes disjicit: Comitem Palatinum adhortatur, ut sanum consilium ei instillet, ad pristinam viam reducat, à spe auxilii regni revocet; cum Rex ipse vel Reginæ tam perverso favere proposito minimè velint, qui suis à Majoribus vitio ferre opem non didicerunt. Neque conscientiæ libertatem prætendere posset hæc filia vaga, quæ scitè novit nullam Europæ Provinciam extare, in quâ liberior conscientiæ meatus patet: nisi de fide agatur, è cuius mutatione quid commodius & utilius hacdenus vicinæ ac exteræ gentes perceperint, non ostendere potuerunt. Quapropter ipseniet profitetur piissimus Princeps Ludovicus in avia religione constanter se permanere velle, quæ à Christo tradita est Ecclesiæ, in Conciliis probata, hæresem victrix à quibus continuò vexata fuit; & quæ ideo tanto gaudio illustrem Ducem perfundit, ut inter Natos suos ipse nunquam habiturus sit, quos ab eâ neverit averruncatos. Quoad facultatum maternarum jus hæreditarium, reminiscatur hæc virgo, quam tenues sperare posset, cùm è Monasterio, longè majorem suffurata sit bonorum copiam, quam quod ei eveniret, si jus omne ad Principem suum fratrem anteà non detulisset.

Hæc sunt præcipua monita, quæ suæ filiæ *Dux Monpensierensis* mandavit, sed frustræ. Nam illâ die 12. Junii, anno 1574. nupsit *GUILIELMO NASSAVIO* Principi Araucano, & die 6. Maii 1582. obiit; cui tamen piissimus Parens quamdam pecunia summam, juxta Theologorum Parisiensium Sententiam concesserat, ut liber evaderet à vexatione, quam ei quinquaginta millia Militum Germanorum tunc Gallias devastantium, minabantur.

Hæc sunt quæ *ANASTASIUS COCHELET* in illo *Commentario*, Cap. 10. pag. 283. aureis verbis percurrit, in suo *Catholico Commentario*; ita ut quinque prioribus illius Capitibus confutet Epistolam Comitis Palatini, cæteris verò posterioribus Capitibus quindecim, à paginâ 76. ad 307. totus sese impendat, Scripturas sacras, Sanctos Patres, Scriptores Historicos, Mythologos, Philosophos, & Jurisperitos referens, ad comprobanda sancta Illustrissimi Principis LUDOVICI sensa. Codex *ANASTASII COCHELETI* unus nitidis typis pressus asservatur in Regio majori Carmelo Aurelianensi.

Hunc autem Authorem Fidei Catholicæ strenuum defensorem celebrant Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*: Dominicus Gravina in opere inscripto, *Vox tururis*, parte 2. cap. 26. Jacobus Gautier, in *Tabulis Chronologicis*, seculo 17. Joannes-Franciscus Foppens, *tomo 1. Bibliotheca Belgica*, pag. 49. ubi non recte illum anno 1614. obiisse scribit; Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 417. Daniel à Virgine Mariâ in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 914. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 969. num. 3407. Ibidem,

pag. 1088. num. 3826. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mf. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 219. &c.

X C I.

ANASTASIUS GARCIA, natione Hispanus, Valentinus patriæ, Sacrae Theologie Doctor & Professor in eâdem Valentinâ Academia, patrii Cœnobij Carmelitici Prior, Aragoniæ Provinciae Præfectus, obiit Valentia, anno 1628. postquam scripsisset,

1. *Sermonem de S. Teresa*, Hispаниè. Valentia, an. 1615. in-4°. Legitur in collectione Sermonum, qui dicti sunt in Beatificatione hujus Sanctæ Virginis.
2. *Varios Tractatus Theologicos Mff.*
3. *Commentaria Philosophica Mff.*

De eo Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 493. Josephus à Jesu-Mariâ in *Collectione Sermonum de Beatificatione S. Teresa*. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mf. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 260. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

X C II.

ANASTASIUS A S. TERESA, natione Hispanus, patriæ Velecita Malacitanus, vulgo *Malaga*, inter Carmelitas Excalceatos Cœnobii Granatensis professus: Vir felicissimæ memorie, vasti & subtilis ingenii Religiosus homo, in omni disciplinatum genere versatissimus: Lectoris Artium ac Theologie tûm Scholasticæ, tûm Moralis, in Collegiis sui Instituti Malacitano, Batiensi, ac Giennensi, necnon Historiographi Generalis suæ Congregationis munia præclarè exercuit; sacrosque libros interpretandi à Superioribus eximio decoratus labore, plura etiam tûm versibus tûm solutâ oratione, tûm hispano, tûm latino sermone, conscribebat anno 1728. Edidit autem,

1. *Genethliacon pro Ludovico I. Hispaniarum Principe*, Versibus Hispánis. Giennii, 1707. in-4°.
2. *Giennensis Ecclesiæ Festiva*, pro natali ejusdem Principis: solutâ oratione. Ibid. eod. anno, in-4°.
3. *Plura Poëmata*; tûm Latino, tûm Hispano idiome, in gratiam Sanctorum cum Christo in Cœlis regnantium, ibidem.
4. *Ecloga latina Mf. pro natali Ferdinandi Hispaniarum Principis*; ad instar illius Publii Virgilii, incipientis: *Sicelides Musæ*, Ecloga IV.
5. *Topographia Sanctæ Eremi Carmelitarum Excalceatorum*, dictæ nomine *Beatissimæ Virginis Mariae ad Nives*: in gratiam Eremitarum, & Excellentissimi Marchionis de *Estepa*. Cordubæ, anno 1708. in-4°. Hispaniè
6. *Velerium festivum in gratiam Philippi V. Hispaniarum Regis*. Granatæ, in-4°. Hispaniè.
7. *Oratio Panegyrica pro Immaculata Conceptione Beatae Virginis Mariae*. Giennii, 1719. Hispaniè.
8. *Perfectus Puer Novennis*: seu vita admirabilis Infantis Dom. Francisci de Paresa. Giennii 1721. Hispaniè, in-4°.
9. *Poëma Hispanæ compositum in gratiam Senericissimæ Hispaniarum Reginæ Aloysiae Gabriæ*, quo Moniales Teresianæ illi charissimæ, S. Joseph gratias rependunt, ob natale LUDOVICI I. Cujus intercessione hoc præclarum beneficium Regina referebat acceptum, & cui devotissima exitit: id ita suadentibus iisdem Monialibus. Servatur Manuscriptum.
10. *Quæstio scholastica de Sacramento Pœnitentia valido & informi, juxta legitimum D. Thomæ*

A.

mentem. Latinè *Mf.* Servatur in Conventu Regio Granatensi P.P. Prædicatorum.

11. *Defensorium pro quodam Novitio Carmelita Excalceato, ante annum 15. habitu Religionis induit.* *Mf.* Servatur Hispanè in pluribus Conventibus Bæticæ Superioris.

12. *Propugnaculum pro Religionibus in duas partes distributum, Mf.* Giennii. Servatur Hispanè.

13. *Censura mystica, jam prælo parata, in-8°.*

14. *Vita Vener. Matr. Mariae à S. Joseph, Fundatricis Monialium Teresianarum Conventus de Aquilar; prælo etiam parata in-folio.* Hispanè.

15. *Bibliotheca Scriptorum Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ: quâ usus est Martialis à S. Joanne-Baptista; cuius è Bibliotheca Burdigalæ edita anno 1730. hæc de Anastasio à S. Teresia collegimus, pag. 12. & 13. ubi & alia ejusdem Anastasii in *Sacram Scripturam Commentaria* promittuntur:*

X C I I I.

ANASTASIUS VIVES DE ROCAMORA, natione Hispanus, gente Valentinus, patria Oriolensis, ex antiquâ & Nobili Familiâ, Parentibus FRANCISCO VIVES, Utriusque Juris Doctore, & DIONYSIA TORRES ROCAMORA, natus est die 16. Maii, anno 1599. Post mortem matris, Paréns cum altera prole, & Anastasio nostro, nondum undeno habitum Carmeliteum induit in Conventu Patriæ die 15. Decembris anno 1609. Ibi absoluto tyrocinio, & expleto legitimo ætatis tempore, professio nem emisit ANASTASIUS die 17. Maii, anno 1615. Postea studiis operam dedit: & Philosophiam in Conventu Alicantensi, Theologiam verò Valentia intrâ Claustra docuit: institutus subindè S. Theologiae Magister.

Regimini adhibitus, patrum ORIOLÆ Cœnobium; item Valentinum Prior, necnon & Provinciam Aragoniæ moderatus est, electus Provincialis in Comitiis Calatajubii celebratis anno 1653. Sub eo munere Romam venit & Generali Capitulo in Urbe celebrato 1654. Post quadriennum, præfectura, officiis & voci ad ea passiva (ut dicitur) validicens, Oriolam ad patrum Conventum secessit, ubi per biennium manens, ex constanti abnegatione sui, apud alios contemptam sui nominis fermè impressit. Dum hæc agebat, & latere judicabat ANASTASIUS, à Rege Catholico proditus est, atque ipsius nominatione, nihil minus cogitans, assumitur in Antistitem.

Igitur creatus est Episcopus SEGOBRICENSESIS in Hispaniâ, non adeo longè à patriâ, die 30. Maii 1661. Possessionem dignitatis init die 19. Augusti ejusdem anni, per Procuratorem; munus autem Consecrationis Valentia, in Ecclesiâ sui Ordinis die 9. Octobris, eodem anno accepit, per manus Martini Lopez de Hontireros Archiepiscopi Valentini, Assistantibus Didaco de Chueca Episcopo Tervelensi, & Acacio March Episcopo Oriolensi. Post hæc solemniter ingressus est Ecclesiam suam ANASTASIUS die 23. ejuldem mensis Octobris. Ubi manens, non pauca Disciplina Ecclesiastica, zeli & frugalitatis, cùm interim effusissimus in pauperes esset, dedit exempla. Semel & iterum universam Diœcesim suam, frequenter pedes incedens, personaliter visitavit: Synodusque Diœcesanam Segobricæ, anno 1668. celebravit.

Postquam verò Ecclesiam suam annis XII. pastori li sollicitudine rexit, & magnificum Sacellum, dicatum Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, hujus annuâ solemnitate stabilitâ & dotatâ, in Templo Cathedrali, erexit, ornavit. In Eremiticum Cœno-

bium sui Ordinis, in Territorio Oppidi Ordæ, sub Detrusensi Diœcesi, non procul à Segobrica, lubens secessit, impetrata prius Apostolicæ Sedi Benedicione & pensione annuâ, copiosiori sane, quam postulaverat, ex Ordinatione Regis Catholici, sibi reservata. Instituto autem Successore die 17. Julii 1673. reliquum vitæ tempus cum fratribus suis ANASTASIUS egit, quasi unus ex illis, in ipsis etiam vilioribus domus occupationibus frequens, constanter usque ad mortem perseverans: quam demum pretiosam in conspectu Domini obivit in eodem Conventu, ipso Festo Sanctissimæ Trinitatis, horâ tertia post meridiem, die 20. Maii, anno 1674. Edidit,

1. *Synodum Diœcesanam Segobricensem, anno 1668. celebratam. Valentia, 1669. in-4°.*

2. *Epistolam Pastoralem huic Synodo præfixam.*

De eo Nicolaus Antonius tomò 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 316. Josephus Saenz Cardinalis d'Aguirre in collectione Conciliorum Hispaniæ. Daniel à Virgine Mariâ tomò 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 909. num. 3159. Ibidem, pag. 1077. num. 3764. Ludovicus Jacob in *Indice Mf. Scriptorum Carmelitarum*: Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte-Carmelo in *Historiâ Chronologicâ Ordinis Carmelitarum Mf.*

X C I V.

ANDREAS ANGELIUS, Romanus Carmelita, post navatam studiis operam, Sacrae Theologiæ Magister in Ordine suo renuntiatus, Regimini adhibitus, geminæ Provinciæ, Romanæ primum, mox Aprutinæ Prior Provincialis præfuit; titulumque Provinciarum Saxoniæ, ac terræ Sanctæ successivè tulit. Claruit multipli eruditione illustris, nec non zelo Religionis eximio. In patriâ tandem extinguitur, mortuus apud S. Martinum in Monte Exquilio, anno 1678. Typis tradidit Italico idiomate,

La Vida di San Canuto Martire, Re della Dania, o Danimarca. Romæ, 1677. in-4°. Et ibidem eodem anno Latinam hanc vitam evulgavit.

Ita Prosper Mandosius in *Bibliothecâ Romanâ, Centuriâ 5. num. 4. pag. 283.* Daniel à Virgine Mariâ, tomò 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3723.

Eadem vita citatur in *Catalogo Librorum Nobilissimi Dom. Abbatis d'Orleans de Rothelin*, pag. 318. num. 2984.

X C V.

ANDREAS BARZESKI, Polonus, Provinciæ Russiæ ter Provincialis Moderator, & in Comitiis Ordinis Carmelitici Romæ habitis anno 1744. die 24. Maii, coram Praefide SS. Domino Nostro Papa Benedicto XIV. in Assistentem pro Carmelitis Germaniæ & Poloniæ Generalem assumptus plures sanctas & funebres Panegires edidit Polonicè, quarum,

1. *Dixit ad solutionem Oðlavæ Solemnis de Coronatione (Gallice, Couronnement. Deficit enim alia vox verè Latina, nisi Coronis coronidis) Imaginis miraculosa Sanctissimæ Virginis Mariæ, celebrata in Templo FF. Minorum de Observantia Sokalenium, anno 1724.*

2. *In Metropolitana Ecclesia Leopolitana, ad finem Oðlavæ Assumptionis Beatis. Virginis Mariæ, anno 1725.*

3. *Ad Funera Illustriss. & Excellentiss. Dom. D. Comitis Matthæi Rzemuski, Palatini Podlachiae, & Summi-Præfeci exercituum Poloniae. Leopoli, anno 1738.*

4. *In Leopolitana Metropolitana Ecclesia ad obitum Illustriss. Reverendissimi & Excellentiss. Dom. D.*

A.

Comitis Joannis Skarbek Archiepiscopi Leopolitani, anno 1734.

5. *Panegyrim ad solutionem Octavae Solemnis de coronatione imaginis miraculosa B. Virginis Mariae in Ecclesia FF. Prædicatorum Podkamiensium, anno 1727.*

6. *Ad finem octavae Solemnis De Conceptione B. Virg. Mariae in Ecclesia Metropolitana Leopolitana, anno 1732. celebratæ.*

Hæ omnes Orationes Leopoli prodierunt annis superius designatis ex Typographia Confraternitatis SS. Trinitatis Leopolitana: sicuti nos monuit idem Andreas Barzeski in Schedis ad nos Roma Aureliam missis die 4. Februarii 1749. in quibus notatur alias octoginta Panegyres de Sanctis ab eodem Oratore prælo paratas esse; sed timendum ne sumptus typis obstant impendendi, quos solvere solent Auctores in Polonia æque ac in Italia.

X C V I.

ANDREAS BLANCHARD, natione Arvernus, patriæ Claromontanus sacræ Theologiae Doctor Parisiensis, suæ Carmelitanæ Provinciæ Narbonensis Definitor, strictioris observantiae cupidus, & primævæ sui Ordinis solitudinis amans, à Rmo. THEODORO STRATIO Priore Generali, Commissarius Generalis constitutus est, ut ejusdem Reverendissimi nomine quamdam Paræciæ Bernos in Diœcesi Vasatensi Eremum *La Graville* nuncupatum acceptaret.

Ad postulationem scilicet Illustrissimi Dom. HENRICI LITOLPHI MARONI, Episcopi Vasatensis, & Nobilissimi Domini HENRICI DE GOURNAY, Comitis loci DE MARCHEVILLE, dictus Rmus. STRATIUS anno 1638. Literas Patentes dedit die 15. Aprilis ad construendam Eremum, in qua vetus illa reviviseret disciplina Ordinis Carmelitici, secundum quam olim antiqui dicti Ordinis Fratres sub primitivâ Regulâ à S. ALBERTO quondam Patriarchâ Hierosolimitano traditâ in Monte Carmelo, & in aliis Palæstinæ locis solitariam, Eremiticamque vitam in Cellulis separatis ducebant; eâ tamen conditione ut dicta Eremitus *La Graville*, ab ipso Ordinis totius Priore Generali immediate dependeret, regimen teneret, & visitationem vel ab eodem, vel ab ejus Commissariis acciperet. Quare dictus Comes HENRICUS DE MARCHEVILLE, è Gallia Romam, non aliam ob causam magno suo impendio & labore venit, quam ut suo, & dicti Henrici Litolphi Episcopi nomine supplicaret jam memorato Theodoro Stratio, qui ANDREAM nostrum BLANCHARD, in Commissarium Generale ad id instituit, cum facultate fundandi, servatis servandis, prædictam Eremum. Quas quidem Reverendissimi THEODORI STRATII Literas-Patentes, & conditiones iis insertas confirmavit URBANUS VIII. in Diplomate Apostolico, die 4. Maii 1639. signato.

Cui equidem pio favere consilio Vir Nobilis de QUINCARNON, Dominus loci *La Graville*, in Paræciæ Bernos jugera quadraginta umbroso nemore densisque arboribus insita, & solo inculta expensa dedit, concessit Carmelitis eâ conditione, ut inibi Eremum duodecim Religiosis idoneam construerent, quæ quidem deficiente fundus ad Dominum suum pristinum rediret. Hæc accepit noster BLANCHARD scripto publici Tabellionis mutuo dato die 4. Februarii 1641. Ad construendam autem Eremum Dominus vir humanissimus DRILLON II. Archidiaconus Vasatensis quater mille libras dono dedit, quas idem ANDREAS BLANCHARD nomine Reverendissimi Prioris Generalis acceptavit anno 1644. Quo etiam anno, die 6. Februarii, Donatio Domini QUINCAR-

NON in publicis Curia Präsidialis Vasatensis Commentariis perscripta est: quorum autographum exemplum asservatur in proprio Burdigalensium Carmelitarum Archivo, anno 1641. die 13. Februarii. Vicani Paræciæ Bernos suum pro ædificandâ dictâ Eremo consensum præbuerant. Et eodem anno Illustrissimus Dom. LITOLOPHI Episcopus Vasatensis Literas-Patentes à Rege Christianissimo Ludovico XIII. postulaverat, Regiumque inde Diploma acceptum in supremo Burdigalensi Senatu inscribi curaverat die 29. Julii.

Insignia vero hæc omnia initia in fumum posteâ dissolvit probrofa JOANNIS LABADIE nequitia. Hic parentibus, JOANNE-CAROLO LABADIE in arce Burgeni (id est Gallicè, Lieutenant dans la Citadelle de Bourg, en Guienne,) apud Aquitanos subcenturione, & N. COIBOT Catholicâ muliere natus, anno 1610. post studia Humaniorum Litterarum egregie emensa, in Societatem Jesu ingressus, in quâ quindecim annis mansit, multam celebremque è Concionibus famam sibi concilians, sed amplam disseminandæ non satis inveniens, eam Societatem deseruit anno 1639. die 17. Aprilis, sacerdotii gradu jamdum insignitus. Peragrat Burdigalâ, Parisiis, Ambiano, Vasatâ, & Tolosate, ibique ob varia sua pessima dogmata, vigilantibus semper ab Illustrissimis Antistitibus in judicium vocatus & damnatus, tandem anno 1649. circâ festum omnium Sanctorum, ad Eremum *Graville* advenit, in quâ sub nomine *Joannis à Jesu-Christo* latens, benignè à nostro ANDREA BLANCHARD suscepimus, & Eremiticâ Carmeli hujus veste induitus; aut potius tanquam divinitus vocatus seipsum induit.

Magnalia de habitu Eliæ, quem Carmelitæ gestare gaudent, prædicans, & hujus Prophetæ spiritum atque ministerium de se affectans, ad restituendum regnum gratiæ, quod anno 1666. futurum esse fingebat, missum seipsum gestiebat. Quosdam hujus non solum solitudinis Eremitas, sed alios etiam Eremiti Aginnensis Carmelitas, quibus P. SABRE' Prior præterat, decepit. Aginnenses enim hi nonnulli solitarii, literis LABADIE invitati cum dicto Priore ad Eremum Gravillanam accedentes, tanquam eximio munere donandi permiserunt, ut in seipso dictus Joannes Labadie insufflaret, spiritum eis promittens accepturis, sicut à Christo hunc acceperant Apostoli.

De his certior factus Illustriss. Dom. SAMUEL MARTINEAU, qui in Sede Vasatensi successerat Illustriss. Dom. HENRICO LITOLPHI die 22. Maii 1645. defuncto, ad *Gravillam* die 3. Maii 1650. accessit in Comitatu Prætoris Vasatensis ejusque domesticorum. In Priorem restituit ANDREAM BLANCHARD, quem authoritate propriâ deposuerat JOANNES LABADIE; cuius & scripta hominis fanatici, in manu cujusdam Novitii Carmelitæ ea per fenestram projicere machinantis reperta, eidem Priori commisit Illustrissimus Antistes, absente ipso LABADIE à die 28. Aprilis, quâ unus Vasatensis Vicarius Generalis hanc Eremum inviserat: hinc enim aufugerat fanaticus homo, asinæ insidens, Carmelitano habitu vestitus, Crucifixi Christi effigiem in manu tenens.

Post redditum Præfulis, quæ gesta erant, Literis Eremitæ mandarunt LABADIE, qui restituendum esse P. SYLVESTRUM in Priorem respondit, scripta omnia subripienda, & in tuto ponenda. Decepti Eremitæ nimiumque dociles fanatico viro obediunt, è manibus ANDREÆ BLANCHARD claves avellunt, scripta rapiunt, & in terram fodunt. Per ANDREAM nostrum monitus Vasatensis Antistes, in eodem Comitatu Prætoris, & supremæ Curiæ Burdigalensis decreto

A.

creto munitus accurrit ; sed & colloquium ei dene-gatur , & fores occluduntur : muros scalis ascendunt , Eremitæ in Capellam sese recipiunt ; Frater BASILIUS obviam Antistiti solus advenit , crucem in humeris portans , Crucifixi Christi effigie in gestans , & Novum Testamentum suprà pectus . Septem Eremitæ ju-bente Prælato abducuntur , & in Æde Episcopali de-tinentur , usque dum ab erroribus avocati , locum in quo scripta fanatici viri servabantur , detexerint . Ere-mus Gravillana deseritur , partim destruitur , & ANDREAS BLANCHARD in suam Provinciam Narbonen-sem secedit , Vesunctionensem Conventum postea eli-gens , ubi piè moritur anno 1661. die decimâ sextâ Junii .

Scripsit : *Constitutiones in Eremo Gravillanâ ser-vandas* , quarum meminit Daniel à Virgine Mariâ , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1088. num. 3827. post Ludovicum Jacob in *Descriptione Provinciae Narboneæ* , Cap. 4.

Andream Blanchard memorant etiam Urbanus VIII. Pontifex Max. in *Diplomate Apostolico* die 4. Maii , an. 1639. signato pro fundatione Eremi Gra-villæ , quod exhibetur tomo 2. *Bullarii Carmelitarum* pag. 478. Hyppolitus Heliot in *Historia Monastica gallicè* edita tomo 1. pag. 339. Joannes - Petrus Niceron in *Memoriarum suarum de Viris in Re Litte-raria illustribus* , tom. 18. pag. 389. & tom. 20. pag. 156. N. Goujet ibidem & in *Supplemento Dictionarii Moreriani* , an. 1735. edito , pag. 312. tomî secundi , verbo Labadie : Ludovicus Jacob jam citatus in *Cata-logo Mf. Monasteriorum Ordinis Carmelitici* , pag. 62. R. P. Agatangelus Lafaurie semel & ite-rum Provincialis Carmelitarum Provinciæ Vasconiaæ in *Schedis Manuscriptis* Burdigalâ Aureliam ad nos missis anno 1742. die 17. Aprilis. Quibus annume-randus est Vir clariss. & doctiss. Antonius Arnaldus , Doctor Sorbonicus in Epistola anonyma inscripta Gallicè : *Lettre d'un Docteur en Théologie à une personne de condition & de piété , sur le sujet de l'Apostasie du Sieur Jean de Labadie , du premier Mars 1651.* in-4°. pag. 36. &c.

X C V I I.

ANDREAS BOUUTTIER , natione Gallus , Provinciæ Narboneæ Carmelita , ortu & professione Monasticâ Claromontanus , Sacra Theologiæ Gradu Parisiensis Licentiatus , plurimis in Conventibus Prior , atque suæ Provinciæ semel & iterum Præfetus , primusque in eâ anno 1619. institutæ Reformationis Cabilone Superior & Pro-motor fuit . Hic Religionis suæ primævera verus Secta-tor , zelo fervens , devotione , mansuetudine , cha-ritate & dexteritate clarus , orationi assiduus , atque mortificationi deditus , bonum Christi odorem spar-gens , pede suos Conventus Prior Provincialis invise-bat . Quo quidem munere dum fungebatur iteratis vici-bus , Turnonio pestem fugiens in Oppidum Arvernæ Daponum , ibi mense Octobri anno 1643. obiit , honorem Sanctis conferri solitum ab incolis accipiens , quos concionibus & bono vita instituto jam anteà informaverat , & pia tûm ejus de vestimento-rum fragmentis obtinendis devota exagitavit concer-tatio . Scripsit ,

1. *Conciones Adventuales & Quadragesimales.*
2. *Monasticas Exhortationes.*
3. *Epistolas ad suum Institutum spectantes.*

Ast utrum earum quidpiam Manuscriptum super-fit in Bibliothecis suæ Narboneæ Provinciæ , penitus ignoro .

De illo celebrem habent mentionem Acta Mf. Pri-orum Provincialium hujus Provinciæ Narboneæ : Ludo-Tom. I.

vicus Jacob in *Catalogo Mf. Monasteriorum Ordinis Carmelitici* , pag. 62. Philippus Chauðeau in *Schedis Mf.* ad nos Lugduno Aurelias missis anno 1741. die 2. Julii ; cum hoc tamen discrimine , quod Andream Boutier Philippus Doctorem Sorbonicum , Ludovicus autem Licentiatum Parisiensem appellat . Utri eorum fidem dabimus ? Ludovico Jacob coœvo , & præ manibus habenti Catalogum Doctorum Car-melitarum Parisiensium .

X C V I I I.

ANDREAS A CASTRO , cognomen accepit , qui ex honesta Familia oriundus ANDREAS FERRARO vocabatur : quia in *Castro Regali* , quod Oppidum est amplum Siciliæ in agro & Diœcœli Messanensi natus est . Vestem Carmelita-nam induit & professus est in Provincia *Montis Sandi* , in quâ pœclaram nominis famam sibi comparavit , tum disciplinas edocendo , tum conciones dicendo . Singulas suæ Provinciæ Dignitates , atque Præfecturam bis postquam sustinuisse , obiit Neapoli die 24. Julii 1685. Edidit fortè ,

1. *Gli Trionfi dell'Innocenza , Rappresentazione Spirituale* 1651. De isto opere loquitur Leo Allatius in *Drammaturgia* ; & Prosper Mandosius illud adju-dicat ANDREÆ FERRARIO ROMANO , in sua *Biblio-theca Romana* , Cent. IV. num. 72. pag. 258. Eumdem vero atque nostrum ANDREAM A CASTRO asserere non auderem .

2. *Alia Opera* certa reperies inferiùs , verbo , ANDREAS FERRARO .

X C I X.

ANDREAS DE CONFLUENTIA , sic cognominatus ab Urbe , in qua natus est , & quæ sub dominio Electoris Trevirensis , ad con-fluentes Mosellæ in Rhenum fluvium distat à Coloniâ decem milliaribus in Meridiem , apud Gallos dicta Coblenz. Noster autem ANDREAS gentilitio cog-nomine appellabatur H E E T W I C H . Carmeli Coloniensis alumnus , in Academia ejusdem Civitatis ab-soluto studiorum tum Philosophiæ , tum Theologiæ stu-dio , Lauream Doctoralem fuit promeritus . Anno 1470. in suo Cœnobio vices Prioris , & in Sacra Facultate personam Decani sustinebat , quando votum dedit die 11. Octobris circa Propositiones PETRI DE RIVO in Sacra Facultate Lovaniensi Baccalaurei . Obiit Coloniæ die 26. Augosti , anno 1476. postquam scripsisset ,

1. *In Libros IV. Sententiarum lectruram.*

2. *Sermones per annum. Lib. III.*

3. *Votum seu suffragium propriâ Syngraphâ* munitum circa propositiones de futuro contingentí per Petrum de Rivo Lovaniensem Baccalaureum propugnatas , de quibus judicandis anno 1470. die 11. Octobris , ut jam diximus , indicta & cele-brata fuit Congregatio facultatis Theologiæ Uni-versitatis studii Coloniensis in Monasterio Prædicato-rum ad horam primam post meridiem : sicuti legere est apud illustris. Dom. Carolum du Plessis d'Ar-gentré , Tudensem Episcopum , in *Collectione Judi-ciorum de novis erroribus* ; tom. 1. parte 2. pag. 273.

Andream de Confluentia commendant Joannes Trithemius Lib. de *luminaribus Germaniæ* : Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Jacobus Frisius ibidem , pag. 42. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Carmelitanâ Mf.* PAGINA XVII. quæ nobis prima est autographa hujus Bibliothecæ , quia sexdecim alia priora ab otiosis hominibus indè dis-tractæ fuerunt & avulsæ . Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmel.* pag. 66. Daniel à

K

A.

Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1096 num. 3872. & pag. 1099. num. 3895.

C.

ANDREAS CORSINUS (Sanctus) de nobilissima Stirpe Corsina, jampridem supremi Magistratus administratione, belli pacisque rebus gestis clarissimā, Nicolao & Peregrinā parentibus, effusis in Coelum precibus, & Cœlestis Reginæ beneficio imperatus, sub anno 1301. ortum duxit Florentiæ Hetruscarum in Urbium flore. Ubì & Carmelitanam Vestem induit circa annum 1316. Hujus humilitate ac obedientiâ exploratâ satis, de more Patres ad professionem admiserunt anno sequenti 1317. bonarum studiis divinis humanisque litterarum instructus ad eam pervenit ætatem, in quâ de primo Sacro Missæ offerendo cogitatum est. Corsini omnes statuunt, ut eam cantaturus oblationem magnis apparatibus, ingentique pompa celebraret. Sed Andreas, habitâ prius à Priore Provinciali licentiâ, secessit in Conventum Silvarum in Florentina Civitate septem millibus passibus dissitum; ibique immaculatum Sacrificium Deo acceptissimum novus Sacerdos immolavit.

Anno 1329. in Comitiis generalibus apud Pisas celebratis Andreas Joanne Alerio supremo Ordinis Carmelitici Moderatore Lutetiam Parisiorum deputatus est; incredibili autem Scientiarum divinarum amore captus, dies noctesque in libris evolvendis ita opportunè & feliciter operam navavit, ut immenso trienni Theologico cursu indè fuerit evocatus. Avenionem versus rediens, PETRUM CORSINUM, quem posteà URBANUS V. inter Cardinales accersivit, patruum visitans, ibidem per aliquod tempus detinebatur. Quo tempore cæcum quemdam, qui ad portam Templi sedens Cathedralis, à præter-euntibus eleemosinam petebat, invenit, ac aspersione aquæ lustralis lumen præstitit stirpem postulantem. Anno autem 1345. in Capitulo Mediolanensi, inter designatos ad legendum Biblia Parisis pro septimo anno refertur, sub PETRO RAYMONDO Generali, dum Priorem Cœnobii Florentini gereret P. VITALIS DE ARTIGOSA. Sunt qui afferant nostrum ANDREAM quo tempore commoratus fuit Avenione, vices Procuratoris Ordinis exercuisse, absente Petro Thoma; verum, quicquid sit; absolutâ Parisis lecturâ Bibliorum, in patriam reversus, Florentini Monasterii Prior factus est anno 1347. Si ad id munericus assumptus non fuerit anno 1337. ut opinari videtur Lezana, qui eum censem Provincialatu Thusciæ insignitum interfuisse in Capitulo Generali Metensi anno 1348. tandem ob mortem FULIGNI CARBONI Episcopi, qui eo anno contagii labे periit, ad Episcopatum Fesulanum assumptus fuit anno sequenti 1349.

Ad hanc Sedem confirmatus fuit à CLEMENTE VI. tertio Idus Octobris, anno octavo ejusdem Pontificis, qui jam memoratus annus est 1349. Unde corrigi debent Autores illi vitæ ipsius, qui assumptionem istam ad Episcopatum dicunt contigisse anno 1359. vel anno 1360. ut putat BOLLANDUS, vel anno 1362. ut opinatur PETRUS-THOMAS SARRACENUS: Ipse autem ANDREAS timens ne sub tanto premeretur onere, tertio milliario ab Urbe apud Cartusienses latitavit. Quapropter Canonici ceterique apud quos jus erat, illum per omnem Provinciam queri jubent: sed ubi nequeunt eum invenire, iterum Congregatio de revocandâ electione decernitur; & dum illorum vacillantia corda in ambiguo versarentur, Infans coram frequenti cœtu dixit: *Elegit Deus Andream in Sacerdotem sibi; ecce enim apud Cartusienses orat; ibi eum invenietis.*

Hæc narratio, quam ex *Sirio Lezana* hausit non omnino congruit verbis CLEMENTIS VI. in Epistola 135. ad ANDREAM nostrum datâ: in quâ Summus is Pontifex testatur se xiv. Kalendas Martii, Pontificatus sui anno secundo provisiones omnium & singularum Ecclesiarum Cathedralium in partibus Tusciæ consistentium, ad quarum regimina Prælati earum consueverunt, seu debent per electionem assimi, tunc ubicunque vacantium sibi reservasse. Quam quidem reservationem attendens FRANCISCVS VENTURIUS de S. Severo Episcopus, electionem ANDREÆ in *Vitâ ejus*, Cap. 5. sic paucis mutatis enarrat.

» Fulgineo Carbone Episcopo Fesulano, viro pio » ac prudenti, pestilentia vivis sublato, Clemens VI. » Summus Pontifex, seu Clero Fesulano suggestente, » ut temporum mores tum ferebant, seu tum exi- » miæ ejus (ANDREÆ) sanctitatis ut verisimilius » videtur, opinione permotus, Andream Episcopum » Fesulanum resuntiavit, literasque ejus rei, ut moris » est, ad eum & Clerum, populumque Fesulanum » dedit, anno ejus saeculi quadragesimo nono. Quod » adeò non solùm præter spem sed omnem prorsus » expectationem Andreæ contigit: ut nuncio accep- » statim, ut eum honorem evitaret, se in fugam de- » derit, latebrisque abdiderit; cumque diu jam, fru- » strâ quæfitus fuisset, & ejus inveniendi parùm spei » superesset, Ecclesiæ Fesulanæ Canonici quid agen- » dum esset inter se consultabant. Tunc Deus, qui » ex ore infantium perficit laudem, suscitavit spiri- » tum pueri triennis, qui magnis vocibus exclamavit, » Elegisse Deum Andream Sacerdotem sibi, proindè » in Ecclesiâ quâdam non longè ab Urbe eum oran- » tem inventuros.

Ad hujus igitur Ecclesiæ administrationem, manifesta Dei vocatione assumptus Andreas, eâ curâ divinum ad cultum incubuit, eâ vigilantiâ animarum saluti prospexit, eâ demùm sanctimoniam opus sibi divinitus demandatum explevit, ut merito omnibus Ecclesiarum Pasto-ribus absolutissimum exemplar esse possit. Ingentem pecuniarum vim, non solùm in sublevandis pauperum miserijs profudit, sed etiam in excitandis, instauran- disque sacris ædificiis; adeò ut sèpè numero admiratio animum subeat, undenam tam ingens pecuniarum copia illi ad tantos sumptus sustinendos sufficerit. Satis enim constat, Ecclesiæ illius proventus haud sanè amplos tunc fuisse. His etiam accedunt, quas ut sodalibus suis Carmelitis gratificaretur, expensas fecit. Nam & ipsorum Ecclesiam ex parte la- bentem restituit, & Bibliothecam plurimis, optimis- que Sanctorum Patrum Codicibus locupletavit, aliis- que eos quâm-plurimis beneficiis affecit.

Sedem Apostolicam eo obsequio & cultu venerabatur, ut nihil amplius desiderari posset: singulis etenim annis, aut ad summum bienniis, Legatos ad obse- quium ei exhibendum, & de Ecclesiæ sua statu refe- rendum destinabat; ejusque mandatis non solùm prom- ptissimè parebat, sed etiam cum se occasio offerret, jussa officiis præveniebat. Multus etiam erat in componendis discordiis, quæ inter cives Florentinos assidue oboriebantur; nec solùm privatim odiorum semina familiaribus colloquiis opprimebat, sed & in publicis Concionibus de christianâ charitate, civilique concordiâ sèpenerò sermonem instituebat. Quæ cum famâ evulgarentur, in causâ fuere, cur ejus potissimum operâ, in componendis civilibus Bononensis contentionibus Urbanus V. circa annum 1368. ute- retur. Tandem sanctitate, spiritu propheticō, miraculorum gloriâ & eruditione clarus, Fesulae obdormivit in Domino die 6. Januarii 1373.

Quamvis is S. Præful Testamento cavisset, ut suum corpus Florentiæ in Carmelitarum Ecclesiâ sepulturæ

A.

mandaretur; non permiserunt tamen Fesulanii Montis accolae se tanto thesauro spoliari; sed in Cathedrali Aede, ut honorificè conderetur, curarunt. Quod deinde iidem Carmelitæ, noctu, pià fraude clàm sublatum, in eorum Ecclesiam asportarunt: ubi haec tenus assertatur in sublimi marmoreo Sepulchro, signis, picturisque, ut ea ferebant tempora, egregie exornato, incorruptumque populo ad hæc usque tempora colendum ostentatur. Epitaphium ibidem marmoreæ tabulæ inscriptum, pio magis quam erudito stylo COLUCCIUS SALUTATUS, Reipublicæ Florentinæ ab Epistolis secretis, magnique suâ ætate in Literis nominis scripsisse fertur his versibus:

*Montis Carmeli de Religione vetustâ
Raptus ad Ecclesiam Fesuleamque Mitram.
Progenie celebris, virtute celebrior omni
Hoc de Corsinis marmore subtegitur,
ANDREAS Christi famulus de jure vocatus,
Numinis æterni totus in obsequio.
Virtutis cultor, Pater auxiliator egenis,
Exemplo vitæ mirus & eloquio:
Qui, qualis fuerit miracula multa fatentur,
Quæ Deus ostendit Corporis ad tumulum.*

Complura multis utilia scripsit, teste Arnoldo Bostio, Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelit. Cap. 15. sed quæ ad nostram pervenerunt notitiam, hæc sunt,

1. *Commentaria in Sacram Scripturam*, quæ Parisiis dictavit, quo tempore illic commoratus est, à Capitulo Mediolanensi anno 1345. depuratus est ad Biblia Sacra in ista celeberrima Academia legenda. Quæ fide Ludovici Jacob citat Jacobus Lelong in Bibliotheca Sacra, pag. 58. col. 2. B.

2. *Sermones plurimi*. Cum enim præclarè diceret, & ob insignem Sanctitatis famam jam omnibus venerabilis esset, quam plurimi non solum ex proximis villis, sed etiam ex Florentina Civitate ad ipsum audiendum confluebant: inquit Franciscus Venturius in ejus vita, Cap. 6.

3. *Edita Episcopalia*, quibus Clericos suos ad residentiam coegit. Nam, ut omnes apud Ecclesiæ suas residerent, perpetuis edictis, singulis annis cavit, pœnisque inflictis, reluctantibus ad officium compulit, teste eodem Venturio, ibidem.

4. *Leges Ecclesiasticae, fœnora criminosa & matrimonia clandestina damnantes*. Nam quamvis permulta essent vitiorum capita, quæ sanctissimo amputanda fuerunt; duo tamen præcipue multum ei negotii, ac laboris attulero. Nam & commercia contractusque, qui promiscue siebant, sèpè vetiti fœnoris criminis obnoxii erant: & matrimonia plenumque inter personas Sacris Legibus prohibitas, ac sèpius furtim, & absque ullâ Ecclesiæ solemnitate, aut etiam scientiâ firmabantur. Ex quibus duabus teterrimis fontibus, quam ingens animarum pernicies longè latèque grassaretur, nemo est qui non videat. His Beatus Andreas omni Ecclesiasticae Disciplinæ vigore obviavit, eorumque ora oppositis Sanctissimis legibus obstruxit; nec paucos sanè contractus usurarum titulo damnatos, irritos reddidit, multorumque connubia contrà Ecclesiastica Decreta sancta rescidit diremitque. Ac ne deinceps clam & absque Sacerdotum notitiâ celebrarentur, severissimis edictis statuit; ut ait idem Venturius.

5. *Liber expensarum*, quas fecit in *Domo Episcopali Fesulanâ ac in Cathedrali Ecclesiâ*. Hic liber propriâ manu Sancti Andreas descriptus, reperitur in actis & processu ejus Canonisationis, asservatis Romæ in Archivo Conventûs S. Mariæ Transpontinæ:

& fragmenta nonnulla illius libri, quæ probant hujus Sancti Præfus munificentiam in Pauperes, nec non sollicitudinem in Episcopali munere obeundo, prodierunt Antuepiæ an. 1680. *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 264. num 955.

6. *Liber Actorum Curiae Episcopalis Fesulanæ*, in quo inter alia legitur, quod » anno Domini 1349. » Reverendus in Christo Pater & Dominus D. F. Andreæ Dei gratiâ Episcopus Fesulanus fecit & consti- » tuit suum Syndicum & Procuratorem ad petendum » & recuperandum omnia legata relicta Pauperibus, » & pro infra-inscriptis in his constituit, cum patientiâ » & dispensatione Pauperum, Fratrem Salvium An- » dreæ Ordinis Carmelitarum præsentem, &c. « Hic Liber Ms. Notarii publici manu subsignatus reperitur in actis & processu S. Andreæ Canonizationis, asservatis Romæ in Archivo Carmelitarum Conventûs S. Mariæ Transpontinæ; & fragmentum modò allatum prodiit editum, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 265. & 266. num. 958.

7. *Liber Instrumentorum & procriptionum tempore D. F. Andreæ Episcopi Fesulanæ*. In isto libro legitur quod » anno Domini 1365. Indictione 4. die » 11. Novembris, Reverendus in Christo D. F. Andreæ, Dei, & Apostolicæ sedis gratiâ Episcopus » Fesulanus, omni viâ, jure, & modo quibus melius » potuit, constituit, & ordinavit suos veros legitimos » Procuratores & Nuntios speciales discretos Viros » M. Bartholomæum Francisci de Pistorio Scriptorem » & abbreviatorem Domini Nostræ Papæ, Andream » Tini, & Baynum Philippi de Pistorio, Mercatores » Romanam Curiam sequentes, nominatim ad visitan- » da limina Apostolica pro eo, pro quocunque bien- » nio, & comparendum, & se præsentandum coram » Sede Apostolicâ, & Domino Papâ Urbano præsenti » futuro, & quamcumque reverentiam & obedien- » tiam exhibendam &c... Actum Fesulæ in Episco- » pali Palatio &c. » Pro annis aliis similia sequun- » tur mandata procuratoria de visitandis liminibus » Apostolorum, & ad comparendum coram Sede Aposto- » licâ. Quæ Mss. asservantur in dicto Carmelitarum Cœnobio S. Mariæ Transpontinæ, & partim edita prodiunt jam citato *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 266. num. cod. 958.

S. Andreæ Canonizationis in Album Sanctorum relati anno 1629. die 22. Aprilis, Acta leguntur eodem *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 257. num. 904. & seqq. nec non *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 323. 419. & 421. Ipsius porro vitam, gesta, & miracula, plures gravesque Autores scripsierunt, specialiter

Franciscus Catanius Dacettus, Fesulanus etiam Episcopus, in gestis Fesulanorum Pontificum. Laurentius Surius *tomo 1. die 6. Januarii*. Zacharias Lippeolus, *tomo 1. Gabriel Flamma volum. 1.* Alphonse Villegas de *vitis Sanctorum*. Franciscus Haræus: Petrus de Rebadeira. Joannes - Petrus Masseus, omnes de *vitis Sanctorum*. Silvanus Razzicis de *Sanctis Hebruriæ*. Abraham Bzovius & Odericus Raynaldus in *Annalibus Ecclesiasticis*, ad annum 1373. Franciscus Venturius Episcopus de Sancto Severo. Fridericus Chrystophanus; Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum* pro die 30. Januarii: ubi duplarem ipsius vitam sequitur; alteram ex *Codice Manuscripto 3813. Vaticanæ Bibliothecæ notis illustratam* per Dominicum à Jesu Carmelitam Excalceatum, & breviorem aliam ex Manuscripto Monasterii *Rubæ Vallis Canonorum Regularium* in *Soniâ Silva* juxta Bruxellam. Joannes - Baptista Deti Episcopus Portuensis, S. Rom. Ecclesiæ Cardinalis in Relatione factâ in Consistorio secreto coram SS. D. Urbano Papa VIII. & Cardinalibus, quæ Typis prodiit *tomo*

A.

2. *Speculi Carmelitani*, pag. 238. num. 834. & seqq. Comes Antonius de Montecatino Consistorialis Aulæ Advocatus in *Oratione habitâ coram eodem Pontifice Maximo & Cardinalibus*, in Consistorio publico, ibidem, pag. 240. num. 844. & seqq. Joannes Ciampolus Secretarius Apostolicus, & ejusdem Urbani VIII. Domesticus, in *Responso illic dato*, ibidem, pag. 241. num. 848. Ferdinandus Ughellus in Italiae Sacrae tomo 3. pag. 329. Giry in *vitis Sanctorum Gallicè editis*, ad diem 4. Februarii. Adrianus Baillet ibidem.

E Carmelitis Petrus Andreas de Castaneis, cuius Codex Manuscriptus, quo usi fuerunt Bzovius & Odericus, asservatur in Bibliotheca Vaticana tomo 4. *Inventarii*, Codice 3813. citato apud Bernardum Montfaucon in sua *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 110. col. 2. A. Eam tamen suspectam habendam esse afferit jam nominatus Adrianus Baillet in *Tabula critica ad diem 4. Februarii*: At quæ sit suspicionis nota non designat. Arnoldus Bostius in *Speculo Historiali Lib. VIII.* Vitam S. Andreae Corsini distribuit in sex Capita: Et ejusdem tenoris extat in vetusto Codice Ms. Carmeli Mechliniensis (in quo alia plura sunt Monumenta vetustiora Ordinis hujus) exarato anno 1484. hæc autem Mechliniensis est eadem cum ea quam ex Joanne Gillemanno, seu Manuscripto Rubeæ Vallis PP. Bollandus & Henschonius inseruerunt *Actis Sanctorum tomo 2. Januarii*, ad diem 30. secundo loco; si Prologum excipies, qui diversus est in Codice Mechlinensi Ms. folio 162. & editus prodiit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 236. num. 826. Vitam istam, quam edidit Surius, & suis Annalibus frustratim inseruit Joannes-Baptista Lezana, agnoscit Adrianus Baillet esse scriptum ab Autore S. Andreae ferè coetaneo, aut paululum suppare: sed eam à Carmelitis infartam (gallicè) qu'elle a été fourrée par les Carmes; fuisse deblaterat; nullo tamen cujuspam assignato farturæ indicio.

Enimvero Carmelitas interpolationis reos universim appellat. Totusne Scriptorum hujus Ordinis Chorus in judicium vocandus est? An Joannes Grossi, qui clarere cœpit anno 1389. & obiit anno 1437. An Joannes Oudewater seu Palæonyderus, qui scripsit anno 1495. Balduinus Leertius, qui mortuus est anno 1483. Arnoldus Bostius tum Lib. II. de Patronatu B. V. Mariæ, Cap. 9. tum Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelitici Cap. 15. Petrus Lucius in *Carmelite Bibliothece*, folio 4. verso. Daniel à Virgine Mariâ in vineâ Carmeli, pag. 491. num. 836. Ludovicus Jacob in *Bibliothece Carmelite* Ms. pag. 17. Sed hi homines pauca dixerunt de S. Andrea Corsino. An Petrus-Thomas Sarracenus in *Menologio Carmelitarum*, pag. 335. & seqq.? An Joannes-Baptista Lezana in *Annalibus Ordinis*? An Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 1. pag. 152. Ast hi Surium secuti sunt, a quo Scriptores recentiores sua hauserunt sensa? An Marcus Antonius, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 308? Verum prosâ scripsit vitam S. Andreae Corsini, quam metro cecinit Dominicus Valerianus, Rector Parochialis Ecclesiæ S. Joannis in fonte Ravennæ Civitatis. Tandem Codex Ms. Rubeæ Vallis vitam S. Andreae Corsini sub iisdem ferè titulis habet, quod exhibit Codex Ms. Bibliothecæ Vaticanae. Majori sancè suspicione Adrianus Baillet S. Andream Corsinum scribens anno 1359. Episcopum Ordinatum, quem certa Monumenta probant ad Sedem Fesulanam assumptum fuisse anno 1349. dignus æstuat. Vide *Speculum Carmelitarum tomo 2. pag. 335. num. 820. & seqq.*

C I.

ANDREAS A CRUCE in seculo dictus LAO, natione Siculus, patriâ Catanensis, die 13. Februarii 1614. natus, antiquorum Carmelitarum Institutum à teneris annis amplexus est. In eo gravioribus scientiis insigniter excultus, adeptam doctrinam virtutum splendoribus illustravit: ideoque ad nonnullos honorum gradus ascendit, ab incomparabili morum integritate & egregiâ doctrinæ excellentiâ promeritos. Philosophiam ac Theologiam, non sine plausu, Sodales suos docuit, ab ingenii acie demiratus. Studiorum, ut vocant, Regens & Praefectus effulgit in Regni Neapolis Cœnobio, & alibi; ac Sacrae Theologiæ laureâ ornatus est. In Publicâ Patavinâ Academiâ, Sacrarum Litterarum explanator, eximiam eruditionem detexit. Anno 1640. ætate adhuc florente, Siculam Provinciam S. Alberti insigni prudentiæ laude moderatus est: in eâque Provinciâ Visitatorem, & (ut dicunt) Reformatorem & Commissarium Generalem egit.

Indè arctioris vita desiderio existimatus, ad Carmelitas Excalceatos transit anno 1647. accepto nomine ANDREÆ A CRUCE. Sed tanti viri jacturam ægrè ferens Carmelitarum Antiquorum cœtus, hunc discessum irritum tentavit: hinc per annos quatuor apud sacram Congregationem ab his Ordinibus disceptatum, & ex utrâque parte pugnatum pro hujus doctissimi ac illustrissimi Viri regressu, ac tuitione, sed tandem adjudicatâ primævo Ordini causâ anno 1651. ut ipse refert Andreas Leo in limine tom. 2. *Theologie sue*, & Lezana in suis Consultationibus, Consultat. 17.

Andreas ex obedientiâ ad dimissum institutum remeare coactus est, ut gravis culpæ & apostasiæ notam declinaret. Nec minori existimatione exceptus hujus regressus: ideoque ab his ad Procuratoris Generalis, semel ad Vicarii Generalis munera sui Ordinis assumptus est. Quo ipsum in pretio habuete Romani Pontifices, ex eo colligimus, quod inter Consultores sacræ Rituum Congregationis ascripsere; Congregationis SS. Inquisitionis Censorem, & Episcoporum Examinatorum delegerunt. Alexander VIII. Reverendissimi titulo exornavit anno 1665. die 28. Martii Apostolicis Literis datis Andream, & ut primum suffragium post Vicarium Generalem haberet in Generalibus Ordinis Comitiis decrevit.

Concionatoris munus egregiè exercens, inter celeberrimos ævi sui Ecclesiastes, qui eloquentiæ gloriâ Italiam illustrarunt, meritò cooptatus est. In præcipuis Europæ Civitaribus Conciones habuit, semper faustis omniū acclamationibus auditus: & multoties ad eadem pulpita instanter revocatus. Ob sacræ eloquentiæ vires, ac zelum in excitandis ad penitentiam, & virtutes populis, Concionatorum Pater, sacrarum Literarum familiaris Doctor, populorum ac plausum Magnes, passim vocatus. Dum *Rome* in Vaticana Basilicâ è suggestu orabat singulari laude, & incredibili audientium frequentiâ, plures CLEMENS IX. ad ipsum audiendum accessit. Neapoli, cineralis ieiunii Conciones in Ecclesiâ S. Joannis Majoris eo excepere plausu viri docti, ut nonnulli libellum Poëticis encomiis concinnarunt, quem hoc titulo prænotatum typis tradidere Neapoli anno 1643. nempe *Sacre acclamatiōne alle Glorie sublimi del M. R. P. Andrea Lao.*

Ob virtutum splendorem, doctrinæque opinionem, & uberrimis animarum lucris, quæ declamando assecutus est, omnium venerationem sibi conciliavit. Proceribus ideoque carus fuit S. R. E. Cardinalibus & Episcopis jucundus, ac omnibus gratissimus, qui eundem veluti singulare Carmelitici instituti, Roma-

naque

A.

næque Aulæ ornamentum intuebantur. Tandem virtutibus, doctrinâ, & honoribus cumulatus, è vivis abiit Genuæ, 23. Decembbris anno 1675. relictâ apud mortales clarissimi nominis famâ.

Edidit plurima opera inferius nominanda, verbo *Andreas Lao.* Sed veste Carmelitarum Excalceatorum indutus & nomine *Andreas à Cruce* appellatus typis mandavit.

In primam partem D. Thomæ Disputationes Theologicas à Quæst. 1. usquè ad Quæstionem 23. inclusivæ. Tomo primo. Genuæ apud Joan. Mariam Ferronum, 1650. *in-folio*; cuius mentionem habet Maritalis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 14.

C I I.

ANDREAS DIENNENSIS, à Villâ *Dienna* ab Aurilliaco duodecim millibus distâ in Diœcesi Floropolensi, sic nuncupatus, Provinciæ Aquitaniæ Carmelita celeberrimus, staturâ pusillus, sed famâ magnus. Decennio Theologiam suos edocuit sodales, postea duodecim annis tyrocinio Novitiorum præfuit Magister, ex quo in Pedemontium monente Christianissimo Rege *Ludovico XIV.* missus fuit, opus Reformationis à *P. Valentino* inchoatum completerus. Taurinense & Niciense Cœnobia successivè Prior rexit. Reformatos juvenes Pedemontii Carmelitas Theologicis disciplinis quadrennio imbuit, eâ Conventione factâ ut singulis Capitulis Provincialibus Conventus reformandus aliquis adhibetur usque ad integrum totius Provinciæ Pedemontanæ reformationem: in quâ singularis & eximis pietatis exemplis relictis ad suam Aquitaniam redit: alternis vicibus Prioris & Magistri Novitiorum officio functus est vir summæ pœnitentia exercitiis addictus, sarcina pro lecto & lapidem pro cervicali habens, atque flagellationes usque ad sanguinis copiosam exercens effusionem, quâ & pavimenta cruentabat. Anno Christi 1729. die 2. Februarii non sine magnâ sanctimonî famâ, obiit *Albiæ*, ætatis suæ anno 92.

Summam. D. Thomæ adeò memoriter callebat, ut in familiaribus colloquiis opportunè & subito quæstionem & articulum recitaret, quibus & quemdam sanctorum Patrum textum adderet. Inter varia ejus Opera Theologica recensetur *Egregius de Sacra Scripturâ Tractatus* Ms. quo usus est R. P. Joannes-Baptista Charmes, qui Sacram Theologiam *Albiæ* profitebatur, anno 1728.

Præterea Scripsit *Methodum recitandi Sacrum Rosarium*: cuius & apographum Ms. asservatur apud eumdem R. P. Joannem Charmes. Methodus hæc quam suis Novitiis servandam tradiderat, & post Matutinas mediâ nocte horas recitatas, ab eis impleri curabat Andreas, versus quatuor Sacra Mysteria explicantes, continet ad finem cuiuslibet Salutationis Angelicæ recitandos; teste eodem R. P. Charmes in *Schedis Mss. ad nos missis*, pag. 16.

C III I.

ANDREAS AB EPIPHANIA, natione Hispanus, patriâ Cordubensis, sanctitatis & eruditioñis, ab ipsis professionis apud Carmelitas Excalceatos emissæ anno 1642. initiis nonmodica specimina dedit. Dignitatum libenter oblatarum apprimè contemptor, paupertatis eximius cultor, in solitudinis laboribus exercitatissimus, obiit in Eremo *Sanctæ Maria ad Nives*, Superioris Vandaliæ, anno 1702. ætatis 68. reliquit in eadem Eremo præclari ingenii monumentum.

Tractatum de virtutibus & vitiis: *in-4°. folia Mss. 450.* completestem; prout legit Maritalis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibl. Carmel. Excalceat.* pag. 14. Tom. I.

C I V.

ANDREAS FESULANUS A S. TERESIA, Polonus natione, Carmelita primum antiquioris observantiae regularis alumnus. Qui, postquam in Poloniâ Vicarii Provincialis, & in Bohemia Commissarii Generalis officium aliquot annis, magnâ cum laude & prudentiâ administrasset, à Calceatis ad Excalceatos Carmelitas anno Christi 1629. transit. Multos hæreticos ad fidem Catholicam, peccatores ad pœnitentiam *Pragæ* convertit: plurimumque pro animarum salute ac gloriâ Dei promovendâ laboravit. Vir pietate & eruditioñis famâ præclarus, divinæ gloriæ zelo valde fervidus & cupidus, omnium vitiorum osor, omniumque virtutum cultor & amator celeberrimus. Obiit Cameneci in Polonia circa annum 1651. postquam edidisset,

De Jubilæo & Indulgentiis tractatum: *Pragæ, 1625. in-4°.*

Ita scripsit de eo Paulus ab omnibus sanctis Carmelita Excalceatus in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob missis, quas hic in *Bibliotheca Carmelitana sua Ms.* memorat, pag. 18.

C V.

ANDREAS FERRARO dictus, quia ex honestâ familiâ *Ferraria*, & à *CATRO*, quia in civitate *Castri regalis*, Diœcesis Messanensis in Siciliâ ortum habuit. Regularem disciplinam Provinciæ Reformatæ, & ut vocant, primi instituti *Montis Sancti* inter Carmelitas antiquiores amplexus est.

Exacto studiorum curriculo, clarissimam nominis famam sibi comparavit; sive è suggestu declamando, sive è Cathedrâ Docendo. Concionatoris munere, pluries in cinerali jejunio eruditioñis ac eloquentia ubertatem patefecit in præcipuis Siciliæ & Italæ urbibus: dicendi copiæ pondus non leve addidit fervidus animarum zelus. Philosophiam & Scholasticam sodales suos docuit cum doctrinæ laude.

Pro meritis exigentibus, ad nonnullos Ordinis honores evectus est; fuitque in cœnobio Neapolitano studiorum Præfectus: Conventus *Montis Sancti* bis Prior; Provinciæ Montis Sancti Definitor, Vicarius Provincialis; ipsamque Provinciam semel & iterum rexit: primâ vice, ex nominatione factâ per *ALEXANDRUM VII.* Pontificem Maximum anno 1658. die 12. Aprilis. Doctrinam morum integritate, ac virtutum splendore exornavit. Tandem vitæ sanctimonî, ac religioñis disciplinæ zelo insig-nis, obiit Neapoli die 24. Julii 1685. Edidit,

1. *Intelligentias Divinas Beatæ Mariæ Magdalena de Pazzis*, *Ordinis Carmelitarum*, Lib. VII. Neapoli, Typis Hyacinthi Passari 1666. *in-folio*, Latinè.

2. *Divini Amoris Spicula S. Mariæ Magdalena de Pazzis*. Ibidem apud eumdem. Anno 1673. *in-16.* Italicè.

3. *Discorso Funerale nella morte dell' Ill. Sig. D. Diego Marotta Presidente di Giustitia nel Regno di Sicilia*. Panormi apud Augustinum Bossium, 1661. *in-4°.*

4. *All' una delle due discorsi disingannanti*, Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1667. *in-4°.* & iterum apud eumdem 1679. *in-8°.*

5. *Sacra Novena Problematica dell' Incarnatione del verbo per li giorni d' innanzi il parto di Maria Vergine*. Neapoli apud Hyacinthum Passarum, 1679. *in-4°.*

6. *Compendio della Vita di S. Maria-Magdalena de Pazzis Carmelitana*. Ibidem apud eumdem 1669. Et iterum Panormi apud Petrum de Insulâ, anno 1669. *in-16.*

L

A.

7. *Saette d'Amor Divino di S. Maria-Magdalena de Pazzis Carmelitana*; Neapoli apud Hyacinthum Passarum, anno 1674. *in-16.*

8. *L'Imparadisata Maria Predica della Lettera die Maria Vergine à Messinesi*. teste Placido Reina loco mox citando.

Andream Ferraro à Castro Commandant Placidus Reina, in *Notis Histor. Messanae*, parte 2. pag. 56. Daniel à Virgine Marià, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3723. Marcellus Baro, in *Carm. Sacr. pag. 80.* Antonius Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tom. 1. pag. 27. Prosper Madosius, in *Bibliotheca Romana Centur. 4. num. 72. pag. 258.* Romanum quemdam profert Andream Ferrarium, qui evulgavit anno 1651. *Gli trionfi dell' Innocenza, Rappresentazione Spirituale.* De hoc etiam mentionem habuit Leo Allatius in *Drammaturgia*; ut dictum est, verbo, *Andreas à Castro*.

C V I.

ANDREAS A SANCTO GABRIELE, Belga, Carmelita Excalceatus, Provinciae Belgicae S. Joseph; vir pietate & doctrinâ clarus, scripsit circa annum 1668.

De *Solitudine Beatae Virginis Mariae Librum*: teste Ludovico Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 18.

C V I I.

ANDREAS GARGSI, Genuensis Carmelita, Provinciae Longobardiae alumnus; à Reverendissimo Priore Generali Neapolim ad Majorem Conventum missus est; in quo Sacram Theologiam suos sodales magno eruditorum virorum applausu etiamnum triginta annos natus docet; atque literarum humaniorum peritiâ clatus, nec-non variarum disciplinarum aggregatione præstans, Academiæ Neapolitanæ inter socios ascitus, *Schedas Manuscriptas*, in quibus, Indiculo Alphabetico, *Scriptores Carmeli Majoris & eorum monumenta atque horum sagacem Censuram* exhibet & recenset, missas Neapoli Aureliam anno 1747. elucubravit, dum alia opera juri publico dederit.

C V I I I.

ANDREAS A SANCTO GREGORIO, Carmelita Excalceatus, è Clavaro natus, sacro Fonte nuncupatus ANDREAS COSTAGUTUS, Bononiæ anno 1659. edidit volumen prænotatum: *Theatrum virtutum*, quo Alexandri VII. Pontificis Maximi virtutes & laudes explicat, ut Michaël Justinianus in *prima parte Scriptorum Ligurum* refert, teste Augustino Oldoino in *Athenæo Ligustico*, pag. 23. qui & ibid. pag. 578. notat quod,

Clavarum, aliis *Claverinum*, & à Georgio Merula *Claverium* nuncupatum, Oppidum est mediterraneum; sed non multum à mari Ligustico Orientali distans, circa annum salutis 1167. à Genuensis, ad ostia fluvii Athelæ, vulgo *Lavagna* in planicie excitatum. Distat à Genua, cui paret, viginti quinque milliaribus, & quinque à Rapallo in ortum. Antequam *Clavari* nomen acciperet, dicebatur *Burgus longus*, ab hostibus pluries eversus, à civibus semper restitutus est.

C I X.

ANDREAS HAASIUS, in Prussia Regali natus, Carmelita regularis Observantie antiquioris alumnus, sacrae Theologiae Magister, Gedanensis, seu Dantiscani Coenobii fæpius Prior, Germanorum facundus Ecclesiastes annis 38. & ultra conti-

nuit: decepsit Gedani, anno salutis nostræ 1670. die 16. Maii, ætatis suæ 70. Scripsit,

1. *Librum precarium*, molis medii Breviarii, *in-4°.* Typis Dantiscani, anno 1660.

2. *Psalterium*, & officium S. Simonis Stockii, *in-4°.* Idem typis.

3. *Conciones Latinæ & Germanicæ concinnatas*, sed nondum editas.

Hæc leguntur apud Daniëlem à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1104. num. 3916.

C X.

ANDREAS A JESU, primus Carmelita Excalceatus Polonus, in oppido Brzasth Poloniae aliquot leucis à Cracoviâ distito, nobilibus & piis parentibus natus est, & Sacro Baptismate regeneratus a patruo suo Abbe Monasterii Tineensis Ordinis S. Benedicti anno Domini 1584. die 28. Maii, in quam inciderat festum gloriosæ Ascensionis Domini; Pater ejus vocabatur JOANNES BRZECHFFA, vir insigis prudentiæ ac facundiæ.

Andreas humanioribus literis instructus, anno ætatis suæ 15. ab Eminentissimo Cardinali RADZEWILLO Romam ductus, Rhetoricæ, ac Philosophicæ operam dedit. Cum quâdam die ad Ecclesiam Sancte Marie de Scalâ veniens, concionantem audiisse Ven. P. Joannem à Jesu Mariâ, tanto divini amoris accensus est ardore, ut inter Carmelitas Discalceatos aggregari instanter postulaverit. Cujus rei certior factus pater JOANNES BRZECHFFA, missis ad Clementem VIII. ac Cardinalem Protectorem epistolis, enixè petiit, nè dilectissimus filius religionis habitu indui permitteretur. Jubente ergo Pontifice, facto per quinque menses rigido ejus vocationis examine à Cardinali BARONIO, suæque post illud libertati redditus, induitus est die 15. Octobris, anno 1602. Non solum non potuere missi à Patre Romam Consiliarii, eum à Religionis proposito divertere; sed etiam, ut fortius tentationi resisteret, post tertium Noviciatus mensem, se in eâ perseveraturum vovit.

Induendo vestem Carmelitanam nomen *Andrea* mutaverat, vocatusque fuerat novitius *Bruno*; sed vota religiosa emittens, impositum in baptismate nomen *Andrea* resumpsit, Patrum determinato Consilio. Emissa igitur solemní professione, Inter manus Vener. P. Petri à Matre Dei, anno 1603. die 11. Novembris, Genuam studiorum causâ missus, ibique anno 1609. die 14. Maii sacerdotio initiatus, peracto Theologicæ curriculo, in Poloniæ, superiorum jussu, rediit; ibique eximiâ sanctitate, ac prædicationis efficaciâ, velut alter Apostolus ubique exceptus, Lublini, anno 1613. Leopoli, Praesmilia, ac Cracovia Conventus erexit.

Universalis applausus, æmulos ipsi paravit; à quibus multa passus, persecutioni cedens, in Germaniam & Belgium recessit. Colonia, Latinis, ac Italicis concionibus, multos ad meliorem frugem reduxit. Ob singularem prudentiam, egregiam doctrinam, ac vite sanctimoniam, ab ANTONIO Vigiliarum Episc. sanctæ Sedis Nuncio Apostolico, Visitator regalis Monasterii Sancti Cornelii Lindensis Ordinis S. Benedicti, locorumque dependentium constitutus est anno 1615. Inde missus Antuerpiam, fuit à confessionibus venerabili Matri ANNÆ A S. BARTHOLOMÆO. Anno 1617. venit Bruxellas, ubi & Vener. Matr. ANNAM A JESU alias S. TERESIAE sociam vidit: & ex utriusque conversatione multum profecit.

Anno 1618. à R. P. Generali in Poloniæ remissus, toti Provinciæ, ac Populo concionibus suis illuxit. Factus tunc Definitor Provincialis, in Conventu Posnaniensi Festum Canonizationis S. TERESIAE anno 1624. celebravit. Anno 1628. sacrae Congregationis

A.

de propugnandâ fide Decreto , ac Urbani VIII. autoritate, ad instantiam D. JOSEPHI DE VELAMIN Kiovensis Metropolitæ, electus fuerat Monachorum Ruthenorum S. BASILII Reformator; sed ab executione, ob supervenientes gravissimas infirmitates, præpeditus est. Extremis vitæ diebus, doloribus ac internis laboribus purgatus, cum mortem instare cognosceret, Ecclesiæ Sacramentis insigni pietate receptis, vix pelli & ossibus hærens, obdormivit in Domino, die 29. Aprilis anno 1640. Scriptit

1. *Vitam Fratris Alexii à S. Bernardo Carmelitæ Discalceati Poloni*: ut refert Petrus à S. Andrea tomo 2. *Historia Generalis Fratrum Discalceatorum &c.* Lib. I. Cap. 19.

2. *De Excellentia & prærogativa B. V. Mariae*; Libros duodecim, quos in Coventu Posnaniensi degens, ex pluribus Bibliothecis materiâ collectâ, partim absolvit; sed ob varias infirmitates, integros perficere non potuit, teste P. Martiali à S. Joanne-Baptista. Inscriptum erat hoc Opus: *Hamus aureus*, cuius Libro IV. ultimam imposuit manum.

3. *Visera misericordiae Sanctorumque revelationes parvætas*. Lib. I. Ità Paulus ab omnibus Sanctis in Schedis Mss. ad Ludovicum Jacob missis.

4. *Opera mystica Venerab. Joannis à Cruce*, ex Hispanico idiomate in Latinum translata, una cum elucidatione phrasium mysticarum eorumdem Operum à R. P. Nicolao à Jesu Maria, Collegii Salmanticensis Lectore datâ. Coloniae Agrippinæ, in-4°. apud Jodocum Kalkoven 1639.

Andrea à Jesu vitam scripsere Ignatius à S. Joanne Polonus etiam Carmelita Discalceatus; Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 125. Petrus à S. Andrea in *Historia Generali Carmelit. Excalceat. Congregationis Italicae* tomo 1. Lib. II. Cap. 7. pag. 193. & tomo 2. Lib. I. Cap. 18. ibidem Lib. III. Cap. 19. Illum insuper commendant Nicolaus à Jesu, Polonus Discalceatus Carmelita, in censura seu approbatione ejus operum, sed præfertim de Excellentia & Prærogativa B. V. Mariae: de quo quidem *Hamus aureo* ait: quod omnia placent, gravitas materiae, styli elegantia, rerum varietas &c. Franciscus à S. Maria Lib. VII. *Reformationis S. Teresiæ* Cap. 34. num. 8. Isidorus à S. Joseph tomo 1. *Annalium*: Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag 14. & 15. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 18. Idem in *Bibliotheca Personata* Ms. pag. 24. Paulus ab omnibus Sanctis in Schedis Mss. ad eumdem Ludovicum Jacob missis; in quibus inter Opera Andrea nostri reponit.

5. *Officium devotum & eruditum è Sanctissimo Patrum Sententiis mirâ varietate contextum*.

C XI.

ANDREAS A JESU, natione Hispanus, Granatae, nobilibus Parentibus ortus; ibique Carmelitarum Nudipedum Sodalitio mancipatus, sic insigni modestiâ emicuit, ut intuentes ad cordis compunctionem excitaret. In Oratione, ac sacrorum Librorum lectione defixus, sui contemptor humilius, virtutis famam declinare non potuit, vix eum à se divelli patiebatur Illustr. Dom. PIMENTEL, Episcopus Cordubensis. Antiqueram Civitatem pestilentiâ afflictam suis confessionibus ac concionibus audiendis & dicendis maximè adjuvit: & quos eripere non potuit à corporis morte, quantum in ipso fuit, à peccatorum contagio liberavit. Piissimè obiit die 25. Aprilis 1653. Prælo dedit, ab Excellentiss. Dom. CENTURIONE Marchione de Etapa rogatus.

1. *Explicationem Castelli animæ à S. Teresiæ composti, Hispanicæ*.

2. *Teresiorogiam, seu præclara facinora S. Teresiæ*, ex Psalmo 44. Latinè, in-folio.

3. *Codicem Eucharisticum Ms. in-4°*. Qui assertatur in Antiquarense Cœnobio; ut refertur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 16.

C XII.

ANDREAS A JESU, Hispanus Carmelita Discalceatus, Vir tûm virtutibus, tûm litteris clarissimus, quem in intimis semper habuit illustriss. Archiepisc. Hispalensis JACOBUS DE PALAFOX, Joannis de Palafax Episcopi Oxomensis nepos; Author est *notarum in Opera S. Joannis à Cruce*, ultimæ editionis Hispalensis; teste Autore Bibliotheç Carmelitarum Excalceatorum, pag. 16.

C XIII.

ANDREAS A S. JOANNE-BAPTISTA, Carmelitarum Nudipedum Sodalis, vertit Hispanicæ Belgicum seu ex Belgico idiomate Librum ADRIANI VAN LYERE, Antuerpiensis Jesuitæ, Inscriptum

De Religione & Cultu Sanctissimi nominis Mariae: seu Hispanicæ *De la Religion y Culto del Santo nombre de Maria* 1640. uti refert Philippus Alegambe, de *Scriptoribus Societatis*, Appendice in Adriano Van Lyere, pag. 548.

Alegambeum excripsit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 59. ubi addit se non facilè dicturum, an Hispanus fuerit Andreas à S. Joanne-Baptista, quamvis Hispanæ scripserit. Eadem verba Martialis à S. Joanne-Baptista retulit suam in *Bibliothecam Carmelit. Excalceatorum*, pag. 16. subdubitatem hanc non exhibet Ludovicus Jacob sua in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 18. ubi tantummodo notat Andrea à S. Joanne-Baptista meminisse Philippum Alegambe, & Hyppolitum Marraccium, natione Italum, patriâ Lucensem, statu Clericum Regularem Congregationis à Matre Dei, in *Bibliotheca Mariana*.

C XIV.

ANDREAS LAO, natione Siculus, patriâ Catanensis, Carmelitarum Antiquiorum primò Sodalis, deinde Excalceatorum Socius factus, & ANDREAS A CRUCE vocatus ab anno 1647. ad annum 1651. quo per Decretum sacræ Congregationis die 21. Octobris latum, Romam pergere adstrictus, ibidem coram Eminentiss. Dom. D. MARTIO S. R. E. Cardinali GINETTO, Ordinis Protectore instanti, ac irreparabiliter sub peccato mortali Apostasie, & aliis censuris dicto sacræ Congregationis Decreto præcipiente, ad verustiorem Ordinem jussus est redire; ut refert Lezana in *Consultationibus Consultat.* 17.

Cætera, quæ ad ejus laudem spectant, jam relata fuere superius, verbo ANDREAS A CRUCE, quibus addere non pigebit ANDREAS LAO institutum fuisse Vicarium Generalem in Italia, anno 1661. die 17. Decembris, dum Prior Generalis HIERONYMUS ARI Provincias Ultramontanas visitaret; id confirmante ALEXANDRO VII. Apostolicis Litteris. Qui & aliis Litteris anno 1665. die 28. Martii titulum Reverendissimi ei contulit. Anno sequenti Procurator Generalis sub MATHEO ORLANDI, totius Ordinis Supremo Moderatore. Genuæ, mortalitatis exuvias reliquit die 23. Decembris, anno 1675. Edidit

1. *Compendiosas totius Philosophiæ Disputationes, in quibus dilucidè, & succintè rationes magni*

A.

ponderis, juxta Angelicam D. Thomæ Doctrinam objectionesque uniuscujusque funditus dispunguntur. Neapoli, ex Tipographia Aegidii Longi 1643. in-12. & in-4°.

2. *In primam partem D. Thomæ Disputationes Theologicas à Quæst. 1. usque ad Quæstionem 23. inclusivè. tom. 1. Genuæ, apud Joannem Mariam Ferronum, in-folio anno 1550. quō vestem Carmelitarum Excalceatorum gerebat Andreas à Cruce.*

3. *In Primam partem D. Thomæ Disputationes Theologicas, de Libro vita, de Omnipotentia, de Trinitate, de Creatione, de Angelis: tom. 2. Ibid. apud eundem, 1652. in-folio; cujus ad limina profert suum ad antiquiores Carmelitas redditum & regressum.*

4. *In primam secundæ D. Thomæ Disputationes Theologicas, de fine, de beatitudine, de voluntario & involuntario, de actibus humanis, de bonitate & malitia humanorum actuum tom. 3. Ibid. apud eundem, 1653. in-folio: cujus initio repetit quæ jam dixerat de suo regressu apud suos vetustioris Ordinis Sodales.*

5. *In primam secundæ D. Thomæ, de conscientia; tom. 4. Ibidem apud eundem, anno 1656. in-folio; cui inseruit*

6. *Opusculum sive Tractatum de Romano Pontifice; exinde seorsim recusum Romæ, anno 1663. in-8°. & tandem in Bibliotheca maxima Pontificia edita à Joanne de Roccaberti Archiepiscopo Valentino, tom. 3. Romæ, Typis Joannis-Francisci Buagni, an. 1697. in-folio à pag. 591.*

7. *De laudibus Beatæ Virginis Mariae de Monte-Carmelo Lib. I. Ad R. P. Magistr. Athanasium Ancitellum, Priorem Neapolitanum Majoris Carmeli. Neapoli 1643. in-4°. Italicè.*

8. *Libellum supplicem Alexandro VII. oblatum, in quo postulat ut is Summus Pontifex confirmet translationem Conventus Melevitani extra muros Civitatis siti in Civitatem veterem, vulgo la Notabile Insula Melitensis. Cui postulationi annuit Romanus Pontifex, ut ejus probant litteræ ad Episcopum Melevitanum datæ 22. Decembris 1666. & editæ tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 545.*

9. *Libellum supplicem eidem Alexandro VII. oblatum, in quo nomine totius Capituli Generalis anno 1666. celebrati, Conventus Rothomagensis novum Reformationi strictiori addictus, recipiat Novitios. Qui libellus prodiit eod. tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 546. cum assensu sacræ Congregationis, & decreto Eminentissimi Cardinalis GINETTI, Ordinis Carmelitici Protectoris.*

10. *Epistolam Encyclicam ad universas & singulas Ordinis Carmelitici Provincias, quibus denuntiat Canonizationem S. Mariæ Magdalena de Pazzis decretam fuisse die 10. Septembris à Clemente IX. 1668. Hæc istius Epistolæ verba mihi notanda credidi: teneor certiorem reddere Paternitatem vestram ad majorem Dei gloriam, quod totam hanc machinam inexcogitabilibus laboribus, tam intellectus, quam corporis solus nemine adjuvante, vel cooperante; Deo tamen dante ad finem deduxi. Unde P. V. enixè deprecor ut dignetur memoriam mei facere in sacrificiis suis, &c. Hæc Epistola reperitur in Libris Actuum Provincialium Ordinis Carmelitani; signaturque Romæ die 18. Septembris 1668. Priore Generali Mathæo Orlando, & Provinciæ Turoniæ Provinciali RENATO A S. ALBERTO.*

11. *Libellum supplicem Clementi IX. oblatum, in quo postulat facultatem taxandi (ut loquuntur) Provincias Ordinis, pro expensis faciendis in Canonizatione Beatæ Mariæ Magdalena de Pazzis. Annuit Summus Pontifex, & Breve Apostolicum*

ei dedit signatum die 25. Februarii 1669. editumque tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 712.

12. *Commentaria in universam Philosophiam, duobus tomis in-8°. distincta eidem Andreæ Lao adjudicat Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 18. & in Bibliotheca Personata Ms. pag. 24. sed in neutrâ minimè assignat Editionis locum, aut annum, aut Typographum. Unde illa Ms. Commentaria forsitan supersunt.*

13. *De Epistola Mariana ad Messanenses tractatum adjudicat eidem Andreæ Placidus Reina Not. Histor. Messanæ part. 2. pag. 496. Sed publicam non vident lucem, inquit, Antonius Mongitor in Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 30.*

Andream Lao commendant, Alexander VII. in Brevi Apostolico die 17. Decembris 1661. quo instituit Vicarius Generalis, vocat illum virum, charitate, prudentiâ, dexteritate, doctrinâ, rerum agendarum peritiâ, integritate, & Religionis zelo clarum: tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 556. Joannes-Baptista de Grossis in *Decad. Catan.* tomo 1. cordâ 2. mod. 10. pag. 160. Abb. Michael Justinianus in *Litteris memor. parte 3. lit. 117.* pag. 593. Daniel à Virgine Mariâ tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3724. Joseph Maria Fornarius in *Anno memorabili Carmel.* tomo 2. pag. 732. Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanae*, Lib. VIII. Cap. 13. Renatus à S. Alberto Provinciæ Turoniæ Prior Provincialis, in *Epistola Rhedonis* die 20. Octob. an. 1668. ad suos Religiosos Carmelitas scripta: Franciscus Fulvius Frugon in *Cane Diogenis latr. 5. nar. 10.* pag. 603. Jacobus-Philippus Tomasinus in *Gymnasio Patavino* Lib. III. Cap. 5. pag. 287. & Cap. 35. pag. 332. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 16. Placidus Reina, & Ludovicus Jacob locis citatis. Antonius Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 29. & 30. Cujus ferè unius verba exscriptimus, verbo, ANDREAS A CRUCE, pag. 57. Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis.*

C X V.

A NDREAS DE LEZANA, natione Hispanus, Provinciæ novæ Castellæ, Carmelite Toletanus, Joannis-Baptistæ Frater decennio major, sacræ Theologiæ Doctor & Professor in Collegio Complutensi præclarus, Concionator insignis, Vir pietatis & morum suavitatis laude celebris scripsit,

1. *Orationem funebrem R. P. Hieronymi Gratianni à Matre Dei, ab Aldorete, Carmelitæ successivæ Discalceati & Calceati, anno 1615. editam in-4°.*

2. *Alia Opera Philosophica & Theologica Mss. in Musæo Carmelitarum antiquioris regularis observantiae Complutensi asservata.*

Eum laudant Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 470 & 472. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 19. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 66. Joannes-Baptista de Lezana illius ex utroque Parente Germanus Frater, tomo 3. *Annalium*, ad annum 1088. num. 29. pag. 525. ubi eum reponit inter illustres viros, qui tum Sanctitate, tum Doctrinâ claruerunt in Cœnobio Toletano.

C X VI.

A NDREAS DE LUCA sive de LUCHA, natione Italus Carmelite, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, anno 1396. in Comitiis Generalibus

A.

ralibus *Placentiae* habitis designatus Lector Sententiarum, & Bibliorum Paviae. In Capitulo Generali Conventus *Silvarum* anno 1399. Socius Generalis **JOANNIS GROSSI** ordinatur. In Capitulo porrò *Bononiensi* anno 1405. Procurator Curie Romanae dicitur, & Diffinitor & Provincialis Franciae.

Anno 1408. quo *Luce* detinebatur **GRIGORIUS XII.** Romanus Pontifex, cum Dominica IV. Quadragesima, quæ *Lætare* dicitur, occurreret; quâ die Ordo Carmeliticus in Sacello Papæ coram ipso, & Cardinalibus sermonem & orationem solitus est habere, **ANDREAS** noster in ista Concione exprobravit dicto Pontifici Maximo, quod vota & Sacramenta ab ipso emissa, videlicet de Unione Ecclesiæ procuranda, & tollendo Schismate, violasset. Cardinalis propterea Camerarius **ANDREAS** in vincula conjectit, & à Concionatoris munere interdixit. Hincque ortum habuisse dicitur, ut nemo coram Papa sermonem haberet, qui non prius Magistro sacri Palatii eum in scriptis ostendisset.

Non diu tamen in vinculis detenus fuit, aut certè precibus amicorum liberatus, & pro suâ in dicendo libertate apud Fratres suos charus semper habitus, in Capitulo *Bononiensi* 1411. etiam Procurator Generalis Curie Romanae vocatur. Quo titulo etiam insignitur in Comitiis Generalibus *Balneolarum*, anno 1416. Quin insuper ab anno 1409. electus fuerat Archiepisc. *Atheniensis* die 6. Septembris; ut constat ex Actis Consistorialibus Alexandri V. in Summum Pontificem Pisis hoc anno, mense Junio electi. An verò **ANDREAS** sub eo tempore consecratus fuerit: vel potius intra Claustra manserit, incompertum nobis est. Circà annum 1418. eum è vivis abiisse autumat Joannes-Baptista de Lezana.

Distingui debet à **NICOLA DE LUCIA** Carmelitâ etiam Procuratore Generali, qui paulò antiquior fuit; ut inferius dicetur; tom. 2. Quamvis hic noster **ANDREAS**, etiam **NICOLAUS** sive potius **ANDREAS NICOLAI** vocetur in Capitulo *Balneolarum*. Scripsit,

1. *Commentaria in quosdam sacra Scriptura Libros*, quæ Tirini Longobardorum publicè dictavit. Horum meminit Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, pag. 1210. col. 1. lin. 1.

2. *Conciones in Sacello Pontificis dictas. Mss.* De illo loquuntur Joannes Balæus in *Catalogo Scriptor. Angliae Cent. VII. Cap. 38.* in Appendix 3. ad Thomam Colbii pag. 536. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annalium Carmelitarum*, annis præcipue 1408. & 1418. pag. 788. & 966. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 909. & 910. num. 3162 Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 191

C X V I I .

D I S S E R T A T I O

De Vita & Operibus ANDREÆ MASTELLONEI.

ANDREAS MASTELLONE, Neapolitanus natus die 15. Octobris 1641. patrem habuit divitem Mercatorem, Mercatorumque Neapolitanorum Consulem; habuit & fratrem Episcopali dignitate insignitum; sed ipse insciis parentibus ad Carmelum Parthenopes (a) advolavit, ubi in Cœnobio **SANCTÆ MARIAE A VITA** professus est Philosophiam & Theologiam Doctor & Magister, suæ postea Provinciae Præfectus, atque pro Italia Generalis Assistent, necnon Academiæ *Degl' Incolti di Montalto* Socius numeratus, assumpto nomine *Di Partenifilio*, ob summam, quâ in Beatam Mariam Virginem æstuabat, devotionem: Librorum etiam examen Censor Neapo-

(a) *Parthenope est Urbs eadem atque Neapolis.*

Tom. I.

litanus, jure accepto gessit, & anno suæ secundo & octogesimo ætatis exuvias mortales spoliavit, lumine privatus, post Christum natum anno 1723. Sequntur multa ejus

OPERA EDITA,

1. *La prima Chieza dedicata à Santa Maria Magdalena de Pazzi, consecrata della Natione Napolitana; narrativa historica*, in-4°. Stampata in Napoli per Geranimo Fapolo, 1675.

2. *Vita Sancti Simonis Stockii, Conclusionibus descripta*, in-4°. Neapoli, 1680.

3. *Quattro Altari eretti in quattro sermoni, è patriche spirituali à Christo Nostro Signore sacramentato, nell' Exposizione solenne del santissimo Sacramento*, in-8°. Napoli, per Geronimo Fapolo, 1687.

4. *Le due Salutazioni di Maria Virgine, spiegate in lessioni scriturali, e morali*: in tre tomi in-4°. Il primo tomo della *Salutazione Angelica*: in Napoli, per Francisco Benzi, 1688. L' due altri della *salutazione della Chieza*, parimente in Napoli, l'anno 1688. per Carlo Porfile.

5. *Il Presepio architettato in nove ragionimenti historicò-morali, per apparecchio alla nascita del Signore*: in-4°. Napoli, per Carlo Porfile, 1689.

6. *La Litania della B. Vergine spiegato in Lettioni Ecclesiastiche*. Cinque tomi in-4°. Napoli, per Carlo Porfile, 1694.

7. *Il Cantico della Vergine, spiegato in Lettioni Ecclesiastiche*. Tre tomi in-4°. Il primo Napoli, per Michel-Angelo Barba, l'anno 1695. Il secundo, e tertio nella Stamparia del Gramignani. 1697. & 1699.

8. *Applauso di santa Chieza alla Croce; ed Orazione funebre nella morte Serenissima Regina delle Spagne, Maria-Ludovica Borbona*. Un tomo in-8°. per il Gramignani, 1696.

9. *Sermoni Ascetici*. Cinque tomi in-8°.—Il primo intitolato, *il Candidato avertito*.—Il secundo, *Novitio avisato*.—Il tertio, *il Professo corretto*.—Il quarto, *il Religioso rinovato*.—Il quinto, *le Vergini esortate*. Napoli, per Giovan Francesco Paci, 1696.—1697. 1698.—1700.

10. *Narrativa Historia della Vita del Servo di Dio Fra Paolino Zabatta Carmelitano di Santa Maria della Vita Napolitana*. Un tomo in-8°. Napoli, per il Gramignani, 1697.

11. *Narrativa Historia della Vita del Servo di Dio Fra Pietro della Croce, di Santa Maria della Vita*, in-8°. Francesco Paci, 1698.

12. *Pratiche Evangeliche Dominicali: predicate in Napoli nella Chieza di Santa Maria Ancillarum, nel corso di tre anni*. Quattro tomi in-foglio.—Il primo, *Abbraccia il tempo del Avento, e dopo l'Epiphania*.—Il secundo, *della Quaresima e Pasquale*. Ambidue stampati in Napoli, per Nicolao Abri, 1700. e 1703.—Il tertio, *Abbraccia il tempo dopo la Pentecoste d'alla prima, alla xij. Dominica*; in Napoli, per Nicolo Abri, 1712.—Il quarto, *della Dominica xij. fin alla xxiv.* in Napoli, per Nicolo Abri 1713.

14. *Il parto della Vergine Madre, narrazioni historiche, &c. per la Novenna è Feste della nascita del Signore*. 2. tom. in-12. Napoli, per Nicolo Abri, 1702.

15. *Mercoldi di Santa Maria della vita; O miracoli favori della B. Vergine, à suoi divoti, applicati a gli Evangelii del anno*. 2. tom. Napoli, in-4°. per Nicolo Abri, 1704. Ast animadvertisendum est in Neapolitano Carmelitarum Cœnobio Sanctæ Mariæ de VITA dicto, in quo Imago miraculosa Beatae Virginis Mariæ colitur, singulis diebus Mercurii, concionem sacram haberi.

16. *Trattamenti spirituali di Santa Maria della*

M

A.

Vita. Due Centurie di miracoli e favori fatti della B. Vergine à suoi divoti. 8. tom. in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, è suo heredi.—1. tom. 1709.—2. 1710.—3. & 4. 1711.—5. & 6. 1714.—7. 1715.—L'ottavo intitolato: *Trattamenti, nelle Feste della nascita del Signore, nelle delizie del Bambino Giesu.* 1715.

17. *Memorie Historiche della Madonna de Bagni di Magliano.* Un tomo in-16. Nicolo Abri, 1711.

18. La miracolosa imagine di Nostra Signora del Carmine della terre del Greco. 1. tom. in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, 1711.

19. *La Divotione della città di Sorrento verso nostra Signora del Carmine.* Uno tomo in-4°. Neapoli, per Nicolo Abri, 1711.

20. *Il Misterio del Corro di Cristo discifrato in tre Parabole del Evangelo.* Uno tomo in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, 1710.

21. *Raggionamento familiare per la Rinovazione de Voti.* in-4°. di pochi fogli. Napoli, per Nicolo Abri, 1712.

22. *Notitia historica della fundazione, ed Imagine di Nostra Signora della Transportina.* Napoli, in-8°. per Antonio Abri, 1717.

OPERA MANUSCRIPTA,

1. *L'Espectazione della Nascita di Giesu Cristo. Tre Novenne d'apparechio al santo Natale.* Tre tomi.—Il primo intitolato, *La Vergine Annunciata.* —Il secundo, *Le Fasce del Bambino Giesu.* —Il terzo, *Il Viaggio de Pastori in Bethleem.*

2. *La Passione di Cristo considerate ne Venerdì di Marzo: in S. Maria Ancillarum.*

3. *Annuncio d'allegrezza alla B. Vergine per la Resurrezione del Figlio: overo spiegatione del antifona: Regina Cœli.*

4. *Ricorso di Cristiani à Maria, nel Sub tuum Præsidium. Nel Annunciata di Napoli.*

5. *Il Salmo 86. Fundamenta in montibus sanctis, spiegato letteralmente della B. Vergine: nella Chiesa dell' Annunciata.*

6. *Riflessi à Maria Vergine; overo, uno Mariale di tutto l'anno fatta in piu anni ne Sabbati, nella Chiesa dell' Annunciata: due tomi.*

7. *Panegirici della B. Vergine, e de Santi.* 2. tom.

8. *Il Religioso in Chiesa, ed in Capitolo.* 2. tom.

9. *La Pastorale Ecclesiastica, in cinque Discorsi fatti in S. Maria Ancillarum.*

10. *Brevi considerazioni allegoricè-morali sopra il Salmo 118.*

Hunc Indicem nobis subministravit R. P. Timotheus Bergerot, & in eo desideratur aliud opus quod saltem apponendum est numero 23. sub hoc titulo:

23. *Effercitio di ringratiamento alle tre Persone Divine, in memoria di quindici favori particolari, cò quali fu da esse privilegiata S. Maria Madalena de Pazzi.* in-8°. in Napoli, per Giova. Francesco Paci, 1673. Ex tribus MASTELLONIS elucubrationibus, quas Nicolaus Toppi annumeravit sua in *Biblioteca Neapolitana*, pag. 14. ista non omittitur.

Elias autem de Amato suis in *Schedis Mss.* anno 1747. datis, recensuit solummodo Panegyricas Orationes de B. Vergine & de Sanctis, inter Manuscripta designatas, quas tamen scribit fuisse typis datas Neapolii apud Abri; addens quod alia innumerabilia scripsit Andreas Mastellone, qui obiit privatus lumine anno 1723. Nihil dicam de Auctoriis aut Editoribus Speculi Carmelitani, *Antuerpiæ* anno 1680. Typis eius: Nostro enim Andreæ adjudicant tom. 1. pag. 1070. num. 3723. tantum *Narrationem Historicam de Conventu ac Ecclesia Monialium Carmelitarum S. Mariae de Pazzi: Overa inclusa*, inquit Nicolaus Toppi loco citato, *Inclusa la Vita della Venerabile*

Madre Suor Paola Maria Antinori, Fondatrice di detto Monastero.

C X V I I I.

ANDREAS A MATRE DEI, natione Hispanus, *Palencie* in Castella veteri ortus, *Vallisoleti* apud Carmelitas Excalceatos Sacramentum Religiosæ Vitæ dixit. Prudentiâ ac pietate conspicuus, Provincialis ac Definitoris Generalis præfecturis laudabiliter functus est. Theologâ docte dictatâ, in Collegio Salmantino, unâ cum aliis egregiis Theologis Magistris, *Theologici cursus* Autoribus Fabricaz huic sedulam navavit operam. E vivis cessit anno Christi 1674. posterior. Scripsit autem continuaturus Moralem partem, cui Franciscus à Jesu Maria initium dederat, de quibusdam Sacramentis, evulgato volumine uno.

1. *De Sacramento Ordinis, Sacramento Matrimonii ac de Censuris.* Salmanticæ, 1668. in-folio, tom. 3.

2. *Cursus Theologiæ moralis Tractatus quatuor, de Legibus, de Justitia & Dominio, de Restitutione & Contractibus.* Lugduni, apud Laurentium Arnaud, & Petrum Borde, anno 1670. in-folio tom. 3.

3. *De Statu Religioso, de Horis Canonicas, de Voto & Sacramento, de Privilegiis & Simonia.* Lugduni, apud eosdem tom. 4. in-folio. At Editio Matriensis, anno 1709. accuratior est, in qua juxta Decreta Alexandri VIII. & Innocentii XI. quædam opiniones mutatae sunt.

4. Scripsit alter ANDREAS A MATRE DEI, Carmelita Hispanus Excalceatus, anno 1614. defunctus, *Relationem virtutum R. P. Thomæ de Aquino, Hispani Carmelitæ Discalceati*, patriâ Hispalensis: qui obiit Matriti cum magna Sanctitatis opinione. Quà quidem Relatione usus Franciscus à Santa Maria, tomo 2. *Reformationis S. Therese*, Lib. VII. Cap. 12. num. 6.

5. *Relationem de aliis Carmelitis Excalceatis Matriensis: quam Relationem idem Franciscus à S. Maria inseruit suo jam citato Operi.*

De Seniore isto Andrea mentionem habent Michael Baptista de Lanuza Lib. III. *Vita Vener. M. Isabellæ à S. Dominico Carmelitana Discalceata*, Cap. 5. Franciscus à S. Maria Loco citato. Ludovicus Jacob in *Scheda Mss.* ad pag. 19. suæ *Bibliothecæ Carmelitæ Mss.* affixa: ubi dictus Andreas vocatur Vir summâ probitate, Religione & vitæ innocentia præclarus, Deo & Angelis dignus, ac apparitionibus illustris, qui Prioris officium diversis in locis gessit.

Posterior ANDREAS A MATRE DEI, in Collegio Salmanticensi Professor laudatur tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ* pag. 671. tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1127. num. 3961. in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 16. & 350.

C X I X.

ANDREAS A S. MICHAELIS;

A Frater Laicus inter Excalceatos Carmelitas in Conventu Angelopolitanæ apud Indos adscriptus ab 1598. ortum habuit *Metymna Sidonia* anno 1577. Post varios vitæ suæ eventus Sodalitio Carmelitico nomen dedit. Difficile autem effatu est, quantum suæ Congregationi, tūm ob singularem virtutum copiam, tūm ob ingenii excellentiam Mathematicarumque profundissimam cognitionem, decoris ac splendoris contulerit. Exuit mortalitatem *Salvatoræ* dum illius Oppidi suorum Sodium Conventui fabricando incumbebat, apud Indos Occidentales semper illustris, anno 1644. Scripsit,

1. *De Architectura*, in-folio magno.

A.

2. *De modo exhauriendi subterraneos latices.*
3. *De motu Cælorum.*
4. *De vera Arcæ-Noë dimensione contra Goropiam.*
5. *De merito Beatissimæ Virginis Marie mathematicè comprobato.* Hæc omnia Mss. asservantur in Scriniis Angelopolitanis Carmelitarum Excalceatorum; sicuti refertur in *Historia Ordinis illorum tomo 6. Lib. XXIII. Cap. 29.* nec-non in *Bibliotheca eorumdem*, pag. 17.

C X X .

ANDREAS DELLA MONACHA, natione Italus, patria Brundusinus, Carmelita antiquioris regularis observantiae tenax, sacræ Theologiae Magister & Regens, patrii Cœnobii Prior, & suæ Provinciæ Apuliae Provincialis, nec-non in Sicilia Visitator Generalis scripsit Italicè.

Memoria Historica dell' antichissima e fedelissima Città di Brindisi: seu Latinè *Commentarios Historicos de antiquissima & fidelissima Civitate Brundusii. Litii*, apud Petrum Micheli, anno 1674. in-4°. Quod quidem Opus ferè totum est extractum ex manuscriptis Codicibus FERRANTIS GLIANES anno 1550. exaratis: tametsi ANDREAS ut suum dederit; qui & alia haust ex Manuscriptis Commentariis JOANNIS MARIE MORICINO & JOANNIS-BAPTISTÆ CASIMIRI, quos ANDREAS citat in Praefatione, ut notat in sua *Bibliotheca Neapolitana* pag. 242 Nicolaus Toppi; qui Codicem M. FERRANTIS GLIANES penes se habuisse testatur. Hanc *Memoriam Historicam* Nicolaus Haym recenset in *Bibliotheca Italiana de Libris rariss.* pag. 52. num. 14. nec-non Daniel à Virgine, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3724..

Orationem Latinam in Comitiis Generalibus, Romæ habitam anno 1660. & editam Iria seu Voherii, Typis Hæredum Laurentii Valar: inquit Elias de Amato, in *Schedis Mss. ad nos e Monte-Altino missis Aureliam* anno 1747.

C X X I .

D I S S E R T A T I O

De Vita & Scriptis ANDREÆ A S. NICOLAO.

ANDREAS A SANCTO NICOLAO, Lotharingus, humanioribus Literis operam *Vesunctione* navavit, & antiquioris regularis Carmelitarum habitum ibi postulavit: ad quem admissus, Carmelum Divisionensem, qui pluribus abhinc sacerulis Novitiatus est Provinciae Narbonensis dictæ, petuit: ubi emissâ Votorum professione, ad Philosophia & Theologiae studiorum cursum absolvendum destinatus fuit. Quo absoluto, suos Sodales ipse Philosophiam in Mimatensi, annis 1666. & 1667. Theologiam in Claromontano Cœnobio docuit, anno 1668. cum jam sacræ Theologiae Baccalaureatu in Academia Vesunctionensi insigniretur; in qua & gradum Doctoralem posteâ fuit adeptus.

Vir Linguarum Hebraicæ, Græcæ & Latinæ gnarus, concionatoria eloquentia peritissimus, decem annis per Adventum & Quadragesimam magno cum audientium applausu sermones habuit. Seminarium Mimatense Illustrissimo Domino HYACINTHO SERRONI Episcopo præfactus rexit: officium Prioris gessit in Conventibus Cabilonensi, Molineni, quem à fundamentis restituit, & Vesunctioni quem etiam laborem refecit. Definitoris plures dignitate decoratus, & Commissarii Generalis exercitio funetus, suam Narbonensem eo zelo mansuetudine

temperato Provinciam gubernavit, ut ne minimos quidem defectus regularis observantia irrepere pateretur; omnibus tamen singulorum fratrum animis ita sibi devinctis, ut nemo eum non coleret, non timeret. Diuturnis tandem infirmitatibus probatus, *Vesunctione* occubuit anno 1713. si JACOBUS LE LONG & BERNARDO DE LA MONNOYE, fidem adhibueris, anno autem 1714. si R. P. PHILIPPO CHAUDEAU Cabilonensi Carmelitæ credideris, ætatis suæ 78. cum ingenti suorum Fratrum & virorum peritorum mœrore. Opera ejus inscribuntur,

1. *Antiquité, Priviléges, & Devoirs du Tiers-Ordre de la B. Vierge Marie, &c. seu Latinè Antiquitates, Privilegia, & Officia Tertiarii Ordinis B. V. Mariæ de Monte Carmelo.* Lugduni, anno 1666. in-12. Ad Illustriss. Dom. D. Hyacinthum Seroni Episcopum & Dominum Mimatensem Episcopum, & Gabalorum Comitem dedicatur hic liber quem censurâ multatavat Ludovicus Jacob, in *Epistola Mf.* quam Reverendissimo Mathæo Orlandi Priori Generali mittendam parabat anno 1676. quia Andreas ibi à Cap. 6. pag. 54. & seqq. in antiqua Lege Mosaïca Tertiarios Carmelitas supponit. Quæ sanè suppositio sine quadam analogia & similitudine longinqua, & umbratili figura vix admitti potest. Præfata Ludovici Jacob *Epistola Mf.* in Scriniis Carmelitarum Parisiensium de *Billetis* asservatur,

2. *La Vie de sainte Marie-Madeleine de Pazzis: à Clermont 1670. in-12. seu Latinè, Vita S. Mariæ-Magdalena de Pazzis.* Claromontii, an. 1670. in-12.

3. *De Eloquientia, Elegantiæ, Rhetorices & Philosophia laudibus, Orationes quatuor.*

4. *Tumulus Sereniss. Annae Austriacæ Regis Gallicarum parentis Reginæ. Soluta oratione.* Lugduni, anno 1666. folio unico.

5. *Proborum hominum ærumnæ: Metro Elegiaco.*

6. *Salomon seu Mulier fortis & Machabæorum mater: Versu Lambico.*

7. *Sequani Christiani, seu Christiana Sequanorum Decas Historica, ex publicis privatisque Tabulariis, Necrologorum Fastis, Historicorum assertis, Codicibus manuscriptis, aliisque optimæ notæ monumentis, &c. aucta & vindicata Mf.* ita profertur apud Jacobum le Long, in *Bibliotheca Historica Gallæ*, pag. 69. num. 1561.

8. *Polypticton Vesontino-Sequanicum, sive Ecclesiæ omnium, quas varia Abbatia, Prioratus, Paræcia, vel etiam Sacelli, & Capellæ nominibus latè complectitur Diæcis Vesontina, ipsaque superior Sequanorum Burgundia, syllabus absolutus, Mf.* in Archivo Carmelitarum Vesontinorum antiquioris regularis observantiae servatur, citaturque à memorato Jacobo le Long loco jam annuntiato, pag. 137. num. 2702.

9. *Mémoires de l'Histoire du Bourbonnois, par André de Saint Nicolas, Prieur des Carmes de Moulins: seu Latinè, Commentarii de Historia Ducatus Borboniensis: Authore Andrea de S. Nicolao, Priore Carmelitarum Molinenorum Mf. laudatur apud Jacobum Lelong in Bibliotheca Historica Francie, jam citatâ, pag. 777. num. 15121.*

10. *Veteres Sequanorum Reguli, seu Superioris Burgundia Comitum à Regibus Italies propagata Genesis, ab anno 970. ad annum 1361. Accessit Viennensem, divitumque Cabillonensem inlyta progenies; prævia item de Regibus, Comitibus Cisjuranæ & Transjuranæ Burgundia, ac primùm de ipsis Castellæ Regibus, Matiscensibus Consulibus, Salmansibus Dynastis, montis-Aviis Toparchis, aliisque Gentis hujus Burgundie agnatis & affinibus ad calcem subjecta Traictatio: Ex publicæ fidei monumentis nunc primùm eruit & vindicavit Andreas à*

A.

S. Nicolao, Theologiæ Doctor, Carmelitarum in Provincia Narbonenſi Provincialis Mſ. affervantur in Vesuntino Cœnobio, & laudantur à Jacobo Lelong in Bibliotheca Historica Franciæ, pag. 779. num. 15429.

11. De Sepulchrali lapide antiquis Burgundo-Sequanorum Comitibus Vesuntione in Sancti Joannis Basilica recens posito, Diatriba Analytica Vesuntione, apud Benoît, anno 1693. in-8°. citatur in eadem Bibliotheca Jacobi Lelong, pag. eadem 779. num. 15425.

12. Lettre en forme de Dissertation sur la découverte prétendue de la Ville d'Antre en Franche-Comté. Seu Latinè : Epistola ad formam Dissertationis de inventione Civitatis Antreæ in Comitatu Burgundo-Sequanorum. Divione, 1698. in-12. In illa Epistola quam memorat Jacobus Lelong in Bibliotheca citata pag. 800. num 15425. Andreas impugnat Opus Gallicè inscriptum : La découverte de la Ville d'Antre, à Petro Dunod Jesuita, editum Parisiis 1697. in-12.

13. Historia celeberrimæ Abbatie S. Stephani Divionensis, quæ ab anno 1726. in Ecclesiam Cathedralem erecta fuit. Divione, anno 1699. in-folio Id testatur R. P. Philippus Chaudeau in Schedis Mſ. ad nos missis.

14. La conduite des Séminaires : sive Latinè, Modus regendi Seminaria. Lugduni, in 8°. teste eodem R. P. Chaudeau in iisdem Schedis Mſ.

15. Historia Provinciae Narbonæ Carmelitarum, quæ est quarta Ordinis Carmelitici, in-folio Mſ. De qua loquitur ipse Andreas in Epistola Mſ. ad Ludovicum Jacob Claromontio Parisios missa, an. 1665. die 1. Maii. De ista Historia parata mentionem agit Ludovicus Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 19. nec non Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani ; pag. 1009. num. 3524. & antea pag. 338. num. 1206.

16. Tractatus seu Relatio de Episcopis assumptis ex Provincia Carmelitana Narbonæ Mſ. de quo ibidem Daniel à Virgine Maria pag. 929. & 951. num. 3255. & 3347. Tractatum tamen hunc existimo esse partem Operis præcedentis.

17. Variae ad diversos, illustres & peritos Viros Epistolæ Mſ. Quarum quinque ad LUDOVICUM JACOB datae affervantur in Scriniis Carmelitarum Parisiensium Conventū SS. Sacramenti vulgo, des Billetes dicti. In una die 27. Martii 1665. signata postulat Descriptionem Provinciae Narbonensis Carmelitarum ab ipso Ludovico Jacob editam. In altera die 1. Maii, eod. an. 1665. data nonnullas adversus eamdem Descriptionem difficultates urbanis & officiosis vocibus opponit.

In alia die 19. Maii eod. an. 1665. scripta alias difficultates de eadem Descriptione profert.

In alia, die 6. Januarii subsignata de Litterarum commercio mutuarum resumendo, quod ob Philosophiam in Conventu Mimatenſi dictatam ab ipso fuerat intermissum, loquitur.

In alia, die 30. Aprilis 1668. Quasdam adhuc dissonantias Chronologiæ in dicta Descriptione occurrentes generatim notandas aliquando promittit, loquiturque de Concionibus quas apud Gabalos tempore Quadragesimæ ultimo dixit, & de Theologiæ lectionibus quas mox resumpturus erat. Hæ quinque Epistolæ Claromontio Parisios missæ fuerunt.

Aliam Epistolam Prior Cabilonensis ipse ANDREAS ad Daniëlem à Virgine Maria misit circa annum 1672. in qua simul adjunxit extractum scriptum è Tabulis publicis Civitatis montis-Pessulanæ, quæ idiomate Gallico proferunt Capitulum Carmelitarum Generale in eadem Civitate celebratum die Festo S.

Magdalena, 1287. Quo quidem in Capitulo statutum fuit ut Cappa barrata in Cappas albas mutarentur. Vide Speculum Carmelitanum tomo 2. pag. 592. num. 2074. & præsentem hanc Bibliothecam inferius, verbo, PETRUS AMILIANUS, tom. 2.

18. Ad Historiam & Bibliothecam Ordinis Carmelitarum conscribendam, multa collegerat monumenta; quæ infirmitatibus detentus, & morte præventus ordinare non potuit, & posteà perierunt. Hoc Opus, adhortante Rever. MATTHÆO ORLANDI Priore Generali, cuius Epistolæ apographum Manuscriptum, universum ad singulas Ordinis Provincias directæ an. 1670. die 16. Septembris præ manibus habemus, suscepereat : atque Prioris Generalis nomine, illud in memoriam revocat Vir clarissimus Dom. Bernardus de la Monnoye, in Notis ad Criticos Historicos, Adriani Baillet, art. 107. & R. P. Chaudeau in Schedis Mſ.

19. De scribenda illustrissimæ Abbatie Clunianensis Historia cogitavit, conventione factâ cum Eminensissimo Emmanuele Theodosio de Turre Arvernorum Bullonio, qui Cardinalium Decanus obiit Romæ die 2. Martii 1715. sed hujus Eminensiss. Cardinalis rebus in Gallia perturbatis, nihil illius Historiæ in Scriptis apparuit.

Andream à S. Nicolao laudant Ægidius Menage in Historia Sableæ Civitatis, pag. 75. ubi Commentarios Historicos Ducatus Borbonii citat : Jacobus Lelong in Bibl. Histor. Franciæ Gallico idiomate scripta, locis citatis : Bernardus de la Monnoye in Notis ad Eruditorum judicia ab Adriano Baillet edita, tomo 2. pag. 69. Edit. 2. in-4°. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 19. Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani locis citatis, & pag. 1088. num. 3826. Philippus Chaudeau in Schedis Mſ. quas nobis Aureliam misit die 2. Julii 1741., cum Prioris Lugdunensis vices gereret.

Egregium quoque testimonium Andreæ nostro perhibet Dominus Edmundus Martenne, cum ejus socio Domno Ursino Durand, in Opere Gallicè edito Parisiis 1717. in-4°. sub hoc titulo : Voyage Litteraire &c. Nam parte 1. pag. 166. refert quām urbanè fuerit anno 1708. receptus à P. Andrea de S. Nicolao Carmelitarum Bisuntinorum Priore, qui ad Historiam Comitatus Burgundiæ plurimū allaborravit, & eidem Domno Martenne, suas latabundus Schedas commodavit. Unde & idem Martenne ibidem confitetur præfato Andreæ referendum esse quidquid in Collectione & in Thesauro Anecdotorum optimum de Ecclesia & Diœcesi Visuntionensi recentiū insertum est.

C X X I I.

ANDREAS A S. PETRO, natione Vasco, honestis Parentibus in Oppido Moneau, Diœcesis Condomenis natus, Vestem Carmelitanam induit 1634. & anno sequenti 1635. Professionem emisit. Moribus & vitâ purus & integer, primis quasi ab unguis magnam ad Reformationis amplexum pensionem demonstravit : amicitiâ junctus cum R. P. Mauro Carmelita, ad regularem observantiam tenendam firmissimus, primariis suæ Provinciae officiis & dignitatibus præfulsit. Vir sublimis ingenii & nobilitate mentis commendandum se præbuit tūm in Concionibus habendis ad populum, tūm in sacræ Theologiæ altis enodandis mysteriis, quæ magno Discipulorum concursu, & numero appauidentium auditu Professor publicus explicuit in Academia Burdigalensi. *Hec nobis Aureliam Burdigalæ scripsit R. P.*

A.

R. P. Agathangelus, Joannes-Baptista de la Faurie, Parisinus, Doctor Theologus, in Alma Universitate Burdigalensi Antecessor, & suæ Provinciae Vasconiaæ ter Provincialis, die 17. Aprilis 1742.

C X X I I .

ANDREAS RASOI, natione Siculus, Carmelita S. Alberti in Sicilia Provinciae alumnus, sacrae Theologiae Magister & Professor, compendiosam vitæ S. Alberti Drepanensis Carmelitæ, cuius mentionem fecimus superiori *colon. 20. & seqq.* Chronogiam anno 1671. exaravit his verbis:

„ Circa Nativitatem & obitum S. Alberti Autores variè loquuntur; & ideo censui potius ex Historiis hujus Regni Siciliæ dilucidanda. Fridericus Imperator & Rex Siciliæ, Filius Henrici VI. Imperatoris & Constantia Filiae Rogerii Regis Siciliæ, natus est anno 1193. & mortuus ætate annorum 57. anno 1250. Frederico successit Conradus II. dictus Conradinus, loco cuius defectu ætatis præfuit Manfredus, qui Diadema Regni Siciliæ se ornavit anno 1258. Carolus Dux Andegaviae succedit Manfredo occiso: qui regnavit usque ad occasionem & expulsionem Gallorum. Siculi se tradiderunt Petro Regi Arragonum, & fuit Rex Siciliæ usque ad annum 1286. & mortuus est. Successit Petro Jacobus Filius anno dicto 1286. discessit ex Sicilia ad Regnum Arragonum, & loco ejus regnavit in Sicilia Fridericus, Filius dicti Petri, Frater Jacobi.“

Ibi consequenter tradit Andreas successionem Regum Neapolitarum & agit de bello inter Reges Fridericum Siciliæ, ac Carolum Neapolis, atque de obsessione Messanæ, in qua meritis & oratione S. Alberti tunc viventis Urbs Messanensis fuit liberata ab hostibus, miraculo navium præbentium tritum: idque circa, aut paulò post annum Christi millesimum trecentesimum.

„ Hæc legi & inveni in Historiis scribentium facta Siculorum, & Regni Neapolis: Et his stantibus dicendum est pro valde certo tempore Imperatoris Friderici, anno circiter 1220. conjunctos fuisse matrimonio Parentes Divi Alberti, cuius nativitas post annorum xxvi. sterilitatem evenit, & senex obiit tempore Friderici Regis Siciliæ, post obsessam, & miraculo Navium vehementum triticum liberatam Messanam, securâ pace. Quantum ad miracula, quæ post ejus obitum scribuntur contigisse anno Christi 1300. & anno 1304. dicendum quoad Chronogiam, errasse Autores ita scribentes. Nam vel facta sunt, dum esset in vita, vel anno 1309. post ejus mortem.

Ità P. Andreas Rasoi, cuius præfatae Regum Siciliæ successioni ferè convenit Pirrus Roccus in Chronologia Regum Siciliæ præfixa notitiis Ecclesiasticorum Siciliensium. Quapropter sententiam de obitu S. Alberti anno 1307. & verisimiliorem tenendam merito arbitratus est Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annalium*, pag. 487. Quam deserere maluit Adrianus Baillot, quam alias Historicos Scriptores errantes, à quibus nimis rūm arripuit ansam asserendi nonnulla S. Alberti miracula Chronologiae Historicae minimè cohætere. Chronologia Andreæ Rasoi Typis Antuerpianis tradita prodiit *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 645. num. 2231. cui testimonium perhibent Jacobus Lombardus Provincialis Provinciæ S. Alberti in Sicilia, Mathæus Orlandi Expriore Carmelitarum Generali ad Cephalonensem Episcopatum assumptus, & Daniel à Virgine Maria, Carmeli Flandri Belgii Exprovincialis. *Vide quæ superius dicta sunt col. 23. sub finem.*

Tom. I.

C X X I V.

ANDREAS A REGIBUS, Carmelita Discalceatus, Ulyssiponensis Conventus Professus, scientiæ & pietate in tota Lusitania venerationem sibi conciliavit. Plura Monasteria ac Provinciam suam gubernavit: Doctrinæ ac eloquentiæ sua monumenta sunt valde utilia & prælo parata.

1. *Commentaria in Genesim.*

2. *Sermones variæ.*

Hac, & nihil ultra, leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 17.

C X X V.

ANDREAS STRENGNART, natione & Carmelitanæ professione Leodiensis, Professor Theologus Coloniensis, annis multis Prior Carmeli Leodiensis, à Sérenissimo Principe Leodiensi GERARDO GROESBECK suffraganeus Leodiensis assumptus: à GREGORIO XIII. Summo Pontifice nominatus Episcopus Tagastensis die 28. Junii 1578. per annos triginta sex in Episcopalibus functionibus vices gessit, sub tribus Episcopis, GERARDO GROESBECK, Cardinali per hunc eundem annum purpurato, ERNESTO BAVARO & FERDINANDO BAVARO.

Serpentis perditionem Leodiensem Hæreticos Calvinianæ & Lutheranæ dogmata acerrimè oppugnavit & repressit, pro domo Dei se murum opponens. Anno præsertim 1580. mense Februario, cum quidam Hæretici Artesii, & Hannones in Civitate Aquisgranensi sua dogmata in publica Concione profiteri ausi fuissent, & Primores illius Civitatis dogmatibus suis infecissent, postquam à Cæsare RODOLPHO II. per Legatos, & Internuntios, pro restauranda ibi Religione, magnis sumptibus & vigiliis laboratum esset, sed frustrâ; Hæreticis, & maximè Calvinistis, in sua hæresi pervicacibus, Majestatem blasphemantibus, dominationem spernentibus, tandem à Cæsare ERNESTUS BAVARUS, Leodiensis Præsul ad eos delegatur, ut ibi Magistratus Catholicos, tum avitam Religionem restauraret.

Quod ut facilius solidiusque præstaret, evocavit Leodio Dom. STRENGNART Suffraganeum: qui tum Sacramento Confirmationis conferendo, tum catechisandis rudibus, & à vera fide aberrantibus, sedulò incumbens; vix dici potest, quantum progressum fecerit. Repletus longitudine dierum, & multitudine bonorum operum, senio confectus, ad alteram vitam migravit anno 1615. die 17. Maii, Leodii, ibidemque sepelitur in Choro Ecclesiæ Carmelitarum, antè majus Altare sub honorifico tumulo marmoreo, cum sequenti Epitaphio:

D. O. M.

ANDREÆ STRENGNART,
THEOLOGO CARMELITÆ
LEODIENSI, EPISCOPO TAGASTENSIS,
GERARDI CARDINALIS,
ERNESTI ET FERDINANDI
ELECTORUM COLONIENSIVM,
IN EPISCOPATU LEODIENSIS
ANNIS XXXVI. SUFFRAGANEO.
QUI OCTOGENARIUS OBIIT,
ANNO M. DCXV. DIE XVII. MAI.

Requiescat in Pace.

Opera non-pauca nec parvi momenti ab illo elucubrata accuratè refert Joannes Chapeauville, tomo 3. de Gestis Episcoporum Leodiensium, in Gerardo

N

A.

GROESBECK, Cap. 21. & 33. Item in Ernesto Bavarо, pluribus in locis, & maximè Cap. 29. & 33.

De illo celebrem quoquè mentionem habent Petrus à Beeck in *Historia Aquisgranensi* Cap. 13. Laurentius Melart in *Historia Huenfi*, an. 1580. pag. 229. & 298. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 385. num. 1047. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 910. & 1106. num. 3163. & 3921. Ludovicus Jacob in *Catalogo Alphabetico Mss. Praefulum Ordinis Carmelitarum, ab anno Christi 1141. usque ad nostra tempora. Gallia Christiana tomo 3. novæ editionis* pag. 911. num. xci.

C X X V I.

ANDREAS A S. TERESIA, natione Germanus, Carmelita Discalceatus, Provinciæ SS. Sacramenti Theologus, edidit Germanico idiomate prænotatum opus, *Tiresias Monachensis*. Tübingæ, 1667. in-4°. ut constat ex Catalogo Franco-Furtensi; inquit, Ludovicus Jacob in *Scheda Mss. ad suæ Bibliothecæ Mss. pag. 9. affixa*.

C X X V I I.

ANDREAS A S. TERESIA, Discalceatus alter Carmelita, natione Lusitanus, *Ulyssipone*, nobilibus Parentibus ortus, *Cordubæ* professus, pius, doctus, mansuetus, ævo suo gubernandi dono, non tam singularis quam unicus videbatur. A CAROLO II. Hispaniarum Rege, cui sicut & Reginis fuit charissimus, in Episcopum designatus fuerat, sed divinâ providentiâ, in Religione monastica perpauens, gubernium illius avertere non potuit. Pluries Prior, semel & iterum Definitor Generalis, quater Provincialis, verbo & opere suis præluxit inferioribus, clarus doctrinâ sed clarius virtutibus, elevavit animam *Malacæ*; anno 1715. ætatis suæ 81.

Hispanico idiomate mandavit Typis ibidem,

1. *Sermones varios.*
2. *Epistolam Pastoralem ad suos Religiosos.*
3. *Aliam Epistolam Pastoralem ad eosdem.*
4. *Epistolam in aliqua verba Psalmi xxviii.* teste Autore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 17.

C X X V I I I.

ANDREAS TARGETHUS, à *Gottolingo* ditionis Brixiae oriundus, apud Carmelitas Venetiarum, à teneris annis *Patavii* bonarum litterarum studiis operam dedit, ubi summâ omnium admiratione, brevi tempore adeò profecit, ut egregius Philosophus & Theologus evaserit; deinde magna cum laude in eadem Academia Doctoratus laureâ insignitus fuerit. Qui cum summæ & exquisitæ eruditioñis opinione apud omnes clareret, dignus visus fuit, qui diversis in Italiæ Collegiis, præsertim Cremonensi, Patavino, Florentino & alibi doctissimi Regentis munere fungeretur. Tandem suam in Provinciam rediens, à Rever. Priore Generali Joanne-Baptista Caffardo Commissarius primùm Generalis Constituitur, ac tandem omnium consensu Provincialis eligitur anno 1592.

Opera plurima in *Magistrum Sententiarum*: ac in *Philosophia & Theologia Libros* eruditè conscripsit: quorum tamen titulos non suppeditarunt, qui Bibliothecarii Scriptores de illo memoriam egerrunt, Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 78. Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico*: Ale-greus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 437. Christophorus Sylvestrinus in *Examine*

Theologico: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 19.*

C X X I X.

ANDREAS TORRES, Carmelita Neapolitanus, sacræ Theologiæ Doctor, & primarius in Majori Conventu Carmeli Neapolitani Professor: vir probitate, ingenio & litteris clarus, edit ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem Italica Lingua,

Una prædica per la Canonisatione di S. Andrea Corsino, Fiorentino Carmelitano, Vescovo di Fesole, fatta in Roma, E ivi impressa nelle Stamperia della Camera Apostolica. Seu Latinè; Sermonem de S. Andrea Corsino, Carmelita, Episcopo Fesulano, factum Romæ, & ibidem impressum in Typographia Camerae Apostolicae, anno 1629. in-4°.

Hujus Andreæ meminerunt Augustinus Biscarretus Carmelita, in gaudio Religionis Carmelitanae Mss. pag. 19. Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 15. sed Ludovicus Jacob afferit præfatum Sermonem factum fuisse Neapoli; Nicolaus Toppi dicente, Romæ.

C X X X.

ANDREAS ULASTO, Appulus, Carmelita Nojanus, Typis edidit Opus *De Ecclesiasticis Sacramentis*. Neapoli apud Mutium 1712. in-4°. Similiter Opus *De Censuris*, apud eundem. Hæc habemus ex Schedis Mss. R. P. Elia de Amato ad nos missis anno 1748.

C X X X I.

ANELLUS ANTIGNANUS (apud Italos AGNELLUS) Neapolitani Carmeli majoris Prior, obiit die Januarii 1639. scripsit autem *Opera Musicalia*, seu *Cantiones sacras*, quæ Typis prodierunt Neapoli; sicut animadvertisit Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1074. num. 3755. ubi & alii recensentur Carmelitæ rerum Musicalium peritissimi Autores.

ANTONIUS SUMMONTIUS, ejusdem Conventus Neapolitani Prior, ubi obiit die 10. Decembris 1673. **HIERONYMUS CASATUS FILAGUS**, Novariensis, ibidem Prior, & mortuus die 12. Aprilis 1669. **NICOLAUS SPINULA**, Genuensis, **PHILIPPUS CHRISTIANELLUS**, Perusinus &c. quorum *Opera sacra Musicalia* typi cusa sunt, Neapoli, Venetiis, Mediolani, Lodani &c.

ANELLUS sive AGNELLO: *Anelli*, etenim nomen Neapolitanæ Nobilitati notum est, inquit Daniel Papebrochius tomo 1. Aprilis, ad Cap. XII. *Vitæ S. Francisci de Paula*, pag. 190. Not. d. Agnello Neapolitanus, Carmelita, sacræ Theologiae Magister, & Provinciæ Romanæ Præfectus institutus in Comitiis Generalibus Bononiæ, anno 1405. celebratis, ad Episcopalem Sedem Acciensem, in Corsica Etruriæ adjacente Insula sitam, electus est septimo kalendas Junii 1421. Et huic Ecclesiæ postquam præfuisset laudabiliter annis viginti, obiit anno 1441. Scripsit

1. *In quosdam sacræ Scripturæ Libros Commentaria Mss.*

2. *In Magistrum Sententiarum Elucidationes Mss.*
De isto Agnello mentionem faciunt *Acta Consistorialia MARTINI*: Ferdinandus Ughellus tomo 5. *Italiae sacra*, fol. 1259. num. 14. sed Consistorialibus Actis contrarius, promotionem Agnelli perperam assignat tertio kalendas Maii. Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 16. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 910. num. 3165.

A.

ANELLUS seu AGNELLUS ROSSI, Frater Ducus de Castellucia, Eques Neapolitanus, apud Carmelitas scientiâ & pietate claruit; nam in majori Carmelo Regens primarius Philosophiæ & Theologiæ per multos annos exitit & Concionator famosus circa annum 1670. quando publico juri fecit

1. *Cursus Philosophiæ*, Neapoli.

Cursus Theologiæ, ibidem: teste Nicolao Toppi in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 16.

CXXXII.

D I S S E R T A T I O

De Beata ANGELA, Carmelitana Moniali.

1. **A**NGELA sive ANGIOLA, natione Sicula, patriâ Sciacensis, seu Saccensis, vel ut Incolæ loquuntur Schiavensis vel Sciacchitana; prout observat Dom. Joannes Gelé, Ordinis S. Benedicti è Congregatione S. Mauri Monachus, in versione Gallica Latinæ Geographiæ Michaelis-Antonii Baudran. *Sacca* etenim Urbs est Siciliæ, in ora australi Insulae, & in Valle seu Provincia *Mazara*, veteribus *Therma Selinuntia*, ad montis radices, cum portu.

2. ANGELA post votivam ad S. Loca peregrinationem, vixit propè *Siaccam* solitaria, cuius quidem antiquissimus ibi cultus peragitur; memoria autem vitæ distinctior nulla. Nam in Syriam ineunte seculo XIII. perrexisse fertur, & ad Montem Carmelum advenisse ubi Religiosam professionem inter manus S. Brocardi Prioris Carmelitarum Generalis secundi emisisset, atque in solitudinem Palæstinæ recessisset, ac indè in Siciliam multos annos rediisset, nec non apud Schiavenses mortua, ad Cœlos evolasset circa annum 1230.

3. Nullum equidem hujus sepulturæ vestigium appetet; sed Altare illius in honorem erectum est in Ecclesia Carmelitarum, in facello, quod Patronati Illustrissimæ Dynastie Dominorum DAIDONI Sciacca Incolarum nuncupatur. In ea porro Capella, Angela Carmelitico habitu induita repræsentatur in manu tenens Jesu-Christi crucifixi effigiem. Quod constat ex Epistola R. P. Joannis-Mariæ Chiappisi, Prioris ejusdem Conventus data die 25. Augusti, anno 1741. in qua certum exhibetur de cultu omni hominum memoria antiquiori, testimonium; & in præfata Ecclesia servari quotannis solito, die sexta Julii, cum indulgentiis plenariis.

4. Longè antè scriperat *Egidius Leondelictus* de quo superiori pag. 8. num. 12. hujus Conventus alumnus & professus Carmelita, in *Giardino Carmelitano*, quod » *Sancta Angela, Regis Bohemiæ filia, Virgo, sacra & antiquissimi Carmelitarum Ordinis Monialis, Sanctitate illustrat Pragam urbem Regiam Regni Bohemiæ. Celebratur de illa solemnis festivitas Dominicâ primâ mensis Julii in celebri Conventu Civitatis Sciavæ in Sicilia maxima cum devotione, ac populorum illorum cursu. Pœnitentes confessi, sacrâque Communione refecti, lucrantur ibidem à primis Vesperis usque ad Solis occasum sequentis diei dictæ Festivitatis, Indulgentiam plenariam concessam à Clemente VIII. uti patet ex ejus Brevi Apostolico emanato Romæ 10. Junii Salutis nostræ 1593. Pontificatus sui anno secundo.*

5. ANGELAM nostram Schiavensem Leondelictus vocat REGIS BOHEMIÆ FILIAM ex opinione vulgari, quam sequi non tenemur juxta illud Baronii monitum ad annum 1125. num. 14. dicentis: *Non debemus numero Historicorum veritatem Historiæ estimare; sed quantâ fide polleat primus Autor cujusdem assertionis. Nam reliquos pri-*

*mum sequi Autorem, & ejus vestigiis inhærere, frequentiori usu in more possum reperimus. Primus autem Angelæ Bohemæ Autor vitæ, cum scriperit Cap. 4. quod intellexit *Sancta Angela de hæresi, quæ Praga exurrexit anno Domini millefimo quadragesimo decimo; quæ etiam nunc adhuc durat: Se non antiquiore seculo decimo quinto floruisse manifestat.**

6. Hyppolitus Marraccius Lib. I. cui titulus *Heroides Marianæ*, seu *de illustrium Fæminarum Principum in Dei-param pietate*, Romæ edito anno 1659. ex veteri Codice Ms. & ex R. P. Joanne Paulo à Porra ejusdem Ordinis Servitarum (ut loquuntur) Religioso, Cap. 1. § 13. scribit quidem Angelam Vladislai Bohemiæ Regis Filiam anno 1230. floruisse. Ast hujus vitæ Scriptor Cap. 4. jam citato narrat quod Mamoluca quidam cum multis *Æthiopibus veniret*, ut Monasterium Hierosolimitanum, cuius Priorissa tunc erat, noctu per vim invaderet. Mamolucana autem gens fertur cœpisse potiri rerum anno 1250. & extincta esse anno 1516. An commodè hæc nota temporis potest conciliari cum anno 1230?

7. Vladislau II. Regno Bohemiæ potiri cœpit anno 1109. & sexdecim annis regnavit, scilicet ad annum 1125. Attamen Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. pag. 539. num. 1940. difficultatem habet quod fuerit Angela Priorissa circa annum Christi 1218. & quod annis 35. præfuerit suo Monasterio: sed solvens difficultatem conjicit eam præfuisse annis 25. tantummodo (facile quippe mutantur numeri) & anno Christi 1243. paulò antequam Saraceni Hierusalem caperent, ex illa discessisse, & in Europam navigasse. Hæc-ne possunt ætati Vladislai II. convenire? Fateor *VLADISLAUM* II. vocari à Bohuslao Aloysio Balbino Societatis Jesu Presbytero, eum Bohemiæ Regem, qui anno 1149. navigavit in Syriam, rebusque maximis pro Religione, in Tyro & Palæstina gestis, revertit in patriam; & quem Patrem Angelæ suspicatur in *Dissertatiuncula* ad Venerabilem Patrem Carolum Carmelitani Ordinis, ex Comitibus Sclavatis directa, quæ legitur in præfato *Speculo Carmelitano* tom. 2. pag. 538.

8. Re autem maturius expensâ, in *Epitome Rerum Bohemicarum*, Lib. III. Cap. 13. animadvertisit quæ de S. Angela RAYMUNDI (hujus enim Virginis Patrem hoc nomine indicant Scriptores) Bohemorum Regis Filia dixit Bollandus, accuratori examine indigere » sæpè me timor, inquit, incessit » vehemensque suspicio, ne in S. Angela, quam » Raymundi Bohemiæ Regis Filiam tot egregii Scriptores faciunt, omnes erreimus. Quem enim unquam » Raymundum Bohemia Regem habuit? Moveret » etiam quod hoc ipso tempore, Raymundum Principis Antiochiae filium & Boamundum Tripolitanum » Comitem ejus fratrem legamus. Adde alia, quæ minus probabile narrationem faciunt, de quibus » ego singulari Dissertatiunculâ ad Venerabilem Patrem Carolum, Carmelitani Ordinis, ex Comitibus Sclavatis, directâ. Itaque non immerito Bollandus noster: *Vita*, inquit, *B. Angelæ, quam Ms. naœ sumus, non tenui eget examine. In eadem sententia est P. Daniel Papebrochius, Vir eruditissimus & dignissimus Bollandi Successor, ut litteris ad me Antwerpia nuper datis, significavit. Obiisse traditur B. Angela vi. Julii.* »

Scripta B. ANGELÆ.

9. Antonius Possevinus in Appendix ad Apparatum recognitum hæc habet » *Angela Virgo, Raymundi Bohemorum Regis Filia, in Tyro Palæsti.*

A.

» næ post mortem Patris , sub Doctore Brocardo Hierosolimitano , Carmeli velamen accepit , & » vitam agens anachoreticam , scripsit *Contemplationes de Christo* Lib. I. *De Eucharistia* Lib. I. » *Revelationes*. Lib. I. vivebat anno MCXC.

10. Verùm R. P. Joannes Pinus , Societatis-Jesu Presbyter Theologus , in Commentario prævio Critico ad vitam B. Angelæ , inter Acta Sanctorum , tom. 2. mensis Julii § 2. pag. 354. num. 25. ait : » Possevinus , dum scribit in *Appendice ad tomum I.* » *Apparatus sacri ANGELAM fuisse RAYMUNDI BOHEMORUM REGIS FILIAM* , convincitur errasse » accensendo Regibus Bohemiæ Raymundum , qui » nunquam fuerit in rerum natura. Quæro etenim ; » quis Raymundus ille fuerit ? quando vixerit ? cui » Regi præcesserit ? cui successerit in Bohemorum » Regni administratione ? quando denique è vivis » excesserit ? Silent altum Regum tabulæ , silent Autores antiquiores , ex proposito de hac quæstione » tractantes , teste Bohuslao Balbino , Bohemicarum » Historiarum peritissimo »

11. Possevino æqualis Martinus-Antonius Delrio , Lib. IV. Disquisitionum Magicarum , Cap. 1. §. 4. pag. 509. Edit. colon. 1633. » *De Prophetiis seu Revelationibus Virginum seu Mulierum* , seu ca- » nonizatae & notæ Sanctitatis fuere ; fuere , inquit , » multæ hujusmodi , quarum extant Revelationes , » ut S. Angelæ Filia Regis Bohemiæ , Virginis Or- » dinis Carmelitarum , quæ scriptit *Librum Revela- tionum* ante annos quadringintos » Delrio porrò mortuus est anno Christi 1608. ætatis suæ 57. die 19. Octobris : Possevinus autem die 26. Februarii anno Christi 1611. ætatis suæ 78. Et Disquisitiones Magicæ primis donatæ sunt Typis Coloniensibus anno 1599.

11. Jacobus Frisius in Biblioth. Tigurina pag. 50. col. 2. » Angela Virgo Bohemorum Regis Filia , in Tyro Palæstinæ , post mortem genitoris , sub Do- » cto Brocardo Hierosolimitano , Carmeli velamen accepit , & anachoreticam vitam dicens , Scripsit » *Contemplationes de Christo* , Lib. I. *De Eucharistia* , » Lib. I. Item *Revelationum Librum*. Claruit anno 1190. Corpus ejus Pragæ in Carmelitarum Mo- » nasterio conditum est. » Ex hac Bibliotheca Tigu- ri edita suam narrationem accepisse videretur Possevinus.

13. Observat autem Daniel Papebrochius in *Responsione ad P. SEBASTIANUM Carmelitam* , 1. parte §. 32. & 33. pag. 195. quod nec convenit inter Autores de Libris ab ANGELA scriptis , quia Josias Simlerus in Bibliotheca Gesneriana au- genda , eidem Angelæ adscribit Librum I. *Revelationum* ; quem ultimum Martinus Del Rio simili modo citat : » sed ambo , inquit Papebrochius , » corrigendi sunt , ex Antonio Possevino in Appa- » ratu , ubi librum istum adscribit Angelæ de Ful- » gineo. Merito sanè : nam totum textum habes » insertum hujus ejusdem vitæ à Confessario ipsius » Beatæ iv. die Januarii nostri. » Ratio tamen à Papebrochio petitur qua de causa *Liber Revelationum* , qui Angelæ Carmelitanæ adjudicatur à Josia Simlero , Jacobo Frisi , Martino Del Rio , Antonio Possevino & Bohuslao Balbino , attribuatur Angelæ de Fulgineo , anno 1309. defunctæ ; quam Martinus Del Rio commemorat Lib. 3. parte 1. quæst. 4. sect. 5. pag. 406. col. 1. B. Sed numquid sola Angela hæc de Fulgineo Scriptit Librum *Revelationum* ? Contrarium evincit Del Rio pag. 509. citata. Inter eas autem haud dubiè potuerunt Scriptores recensere Angelam Carmelitanam , cuius vitæ Autor plures refert *Revelationes*. Cætera , quæ hunc spectant Scriptorem , videnda sunt inferius , verbo , ANONI- MUS BRUGENSIS.

CXXXIII.

ANGELICA MARIA A JESU ; Florentina , S. MARIE MAGDALENÆ de Pazzis , & MARIE DE MEDICIS Magni HENRICI IV. Francorum , & Navarræ Regis Christianissimi Conjugis Consanguinea , ex illustri GUADAGNORUM Familiâ orta , habitum Monialium Carmelitarum Teresianarum in Conventu Incarnationis Parisiis sumpsit : Deindè , per multos annos in Monasterio *San-Dionysiano* propè Parisis , Priorissæ vices tenuit. Virgo eminentis virtutis & perfectionis , atque præclari ingenii : piissimam efflavit animam in eodem Monasterio ad Fanum S. Dionysii sito anno gratiæ 1643. die Augusti 10. magno suarum Consolalium merore , sub GERMANO A S. VINCENTIO , Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italicae Vicario Generali. Scriptit Gallico sermone ,

Exhortations , & avis Spirituels à ses très-chères Sœurs , les Carmelites de la Réforme de Sainte Thérèse.

Ita Ignatius-Joseph à Jesu Maria , Carmelita Excalceatus Abbavillæus , in ejus vita Compendio Ms. Angelus Manrique , Ordinis Cisterciensis Monachus , mentionem etiam de nostra Angelica , in Vita Ms. Vener. ANNÆ DE LOBERA A JESU MARIA Carmelitanæ itidem Teresianæ : & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 20. per ipsum Ignatium-Joseph à Jesu Maria vivâ voce id edocitus.

CXXXIV.

ANGELUS A S. AGNETE , natione Gallus ; Provinciâ Armoricus , in Civitate Quintinensi *San-Briocensis* Diœcesis , anno 1596. aut 1597. natus ; quindennis , innocens ut Angelus , mitis ut agnus inter B. Virg. MARIE DE MONTE-CARMELO Alumnos in Conventu Rhedonensi consecratur , sine mora. Carmelitanam vestem induens , puerum exuit , atque mox virtutum Catechesi appetit imbutus. Triginta annis , quibus Religiosum egit , per omnes Monastici Ordinis gradus transit. Ad Provinciæ suæ Turoniæ clavum in Paulo-polensi de Leonia , anno 1641. dié 28. Aprilis Capitulo electus , fide plenus , sermone potens ; mansuetus parvulis , infirmis pro- vidus , exhortatione fervens , ad arguendum pervigil , ad condonandum pronus , dum ex officio sua Mo- nasteria perlustrat , itinere medio , inter Dolenses & Rhedonenses morte appetitur die 20. Septembri , anno 1643.

Is est , qui anno 1641. primi sui Provincialatûs , fundationem Conventûs *Flocelleriensis* in inferiori agro Pictaviensi construendi tractavit. Is est , qui ad postulationem Eminentiss. Cardinalis RICHELÆI permisit , ut URBANUS AB ASCENSIONE Moniales Congregationis Calvarianæ Visitatorem iteratis vicibus gereret. Is est , qui Decretum R^{mi} THEODORI STRATII Prioris Generalis , circa Confessarios Monialium Carmelitanarum in Conven- tu Scotiarum Nannetensi & Nazarethino Venetensi commorantium , die 11. Junii 1639. signatum executioni dari curavit. Is est , qui Concordatum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ cum Monialibus Carmelitanis Rhedonensis & Ploermelensis in Armorica sitis , Apostolico Diplomate URBANI VIII. die 14. Februarii , anno 1639. confirmatum promulgari fecit.

Opera ejus Manuscripta asservantur in Capsula communis Provinciæ Turoniæ : cuius & Provincialium Acta celebrem habent nostri Angeli memoriā : sicut & Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in Catalogo Ms. Provincialium horum , pag. 15. nec-non in *Encomio brevi Ms. Il- lustrium*

A.

Iustitium Carmelitarum ejusdem Provinciae, pag. 20.

C X X V.

ANGELUS AB ANNUNTIATIONE, Belga, patria Namurcensis, Carmelita Excalceatus, edidit Gallicè,

Histoire de l'origine des Miracles de la Croix de Carenco, divisée en trois parties. A Anvers, chez François Chien. 1652. in-8°.

Eiusdem nominis Angelus ab Annuntiatione, Gallus, primus Definitor Provinciae S. Teresiae anno 1664. electus, qui eodem obiit anno, magnus virtutum cultor, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 20.*

C X X VI.

ANGELUS, aliis ARCHANGELUS ANGELUS A S. JOSEPHO, Carmelite Discalceatus, ante dictus ANGELUS ROCCA; Nobilis Savonensis, SIMEONIS ex VIOLENTE FERRERA Uxore filius, natus anno salutis 1589. scripsit Italicè,

1. *Prædicam Spiritualem pro Novenna B. Virginis celebranda.* Savonæ, anno, in-12.

2. *Revelationem Historicam Apparitionis B. Virginis Savonenfis.* Genuæ, anno 1653. in-12.

3. *Prognosticum Cometæ die 18. Martii anno 1636 viss.*

Ita scribunt Collectores Ligurum Scriptorum, quos exscripsit Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico, pag. 59.*

C X X V I I.

ANGELUS DE BERGAMO, Italus, Carmelita Mantuanæ Congregationis, Doctor Theologus Bononiensis, ibidemque apud suos Sodales in Conventu S. Martini Majoris Professor, edidit Latinè,

Orationem de divina sapientia, & B. Hieronimi Theologorum Bononiensium Protectoris piissimi laudibus, habitam in Ecclesia Cathedrali Bononiae, in Festo S. Hieronimi, anno 1574. Bononiae, apud Joannem Rossium, eod. an. 1574. in-8°.

Ita Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 20.*

C X X V I I I.

ANGELUS DE AUGUSTINIS, sive ANGELINUS, ex illustri & Christiana AUGUSTINORUM Familia natus, cum pubertatis attingeret annos, utrique Parenti se Carmeliticum Clastrum ex consilio Dei-paræ aditum fatur, qui unicâ tantum prole donati inentem adolescentis agrè ferebant: tandem agnitâ Dei voluntate post receptum ab eo habitum, inenarrabili gaudio sunt perfusi. Emisâ professione apud Florentinos Carmelitas tantâ doctrinâ, claritate & excellentiâ suos Sodales antecelluit, ut in sacra Theologia, aliisque scientiis eruditus, ejusdem sacræ paginae brevi tempore Lectio sit adscriptus; & Prior Silvarum ab anno 1419. ad annum 1430.

Deinde singulis annuentibus, Monasterii sui Ordinis Florentiæ; postea communi omnium laude, Thusciæ Provinciæ Carmelitarum Antistes est declaratus. In quo regimine studiosos summo opere protegebat, audaces charitate refrænabat: in via Domini tardis, concionando, stimulos addebat; superbis Dei iram, humilitatemque commemorabat; adeò ut nihil omnino posset excogitari ad Antistitis munus pertinere, quod ANGELUS angelicis instructus virtutibus, non administraret suæ Provinciæ Thusciæ.

Tom. I.

Provincialatus tempore jam transacto, Florentiæ ad sui Ordinis Silvarum, Monasterium propè Sig-niam, se transtulit, ubi arduâ ac solitariâ vitâ, ceteris cum fratribus militavit, atque in Dei servitio, & Matris devotione ineffabiliter accensus, Congregationem Mantuarum anno 1413. inchoatam, mirâ eruditione & exemplo excoluit. In senectute tandem bona repertus Florentiam ad patriam, Carmelicolasque suos veniens, jejunio ac mirâ abstinentiâ maceratus, seduloque pernoctans in Dei-paræ MARIAE Matris Sacello, ab ea proprii obitûs diem scire promeruit. Quapropter maximo perfusus gaudio, & exclamans: *Cupio, VIRGO MATER, nunc dis-solvi, & esse cum CHRISTO;* in morbum incidit. Ad Thorum fratibus circumfusis, cinerem, cilicia, ac spinarum manipulos ad se adduci voluit; inter quæ positus, profusis lacrymis, animam suam Deo commendavit, mente in Domini passionem, oculisque in Crucifixi imaginem defixis; his denique elevatis in cœlum, annum ætatis agens sexagesimum primum, millesimo quadringentesimo, trigesimo octavo, decimo septimo kal. Septembris, illa Davida pronuntians: *Si iniquitates observaveris, Domine, Domine quis sustinebit?* Migravit è vita, sepultus in Ecclesia Carmelitarum, sub altari S. Luciæ Virginis, ejus tumulus his vetustis Carminibus exornatus:

*Quid nos Religio moneat, quid vita pudica
Et nōram, & multos nunc docuisse juvat
Carmeli testes, quorum sum Sacra secutus,
Angelus: & tanto nomine dignus eram.*

Vir fuit venerabilis, & sanctæ vitæ, etiam miraculorum famâ celebris, atque Concionator insignis, ac magni judicij, ex primis Observantie Conventus Silvarum Institutoriis, undè Mantuana Illustrissima Congregatio exordium postea duxit. Depingitur ut Beatus, & cum duobus Angelis, qui ejus capiti florium coronam imponunt unâ manu; aliâque vas ante ipsius pectus tenent, in quo ex illius ore, dum concionatur, cadentes rôsa recipiuntur. Scripsit,

1. *Commentaria in quatuor Libros Magistri Sententiarum: Mss.*

2. *Conciones variæ ad populum, Mss.*

3. *Exhortationes ad suos Carmelitas Religiosos, Mss.*

Vitam ejus diu asservatam in Florêntino Carmelit. cœnobio, transmisit in Belgium R. P. STEPHANUS STRAVALLE Conventus istius Prior, cùm literis datis anno 1673. die 27. Aprilis; quibus adjunctum erat instrumentum authenticum syngraphâ testium notabilium, & tabellionum publicorum munitum: hæcque prodiit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 651. num. 2248. & seqq. Ibidem pag. 652. num. 2250. Vita alia memoratur copiosius scripta in Conventu Silvarum nuncupato. Illius etiam Beati meminerunt Michaël à fonte in *Compendio Historiali*, Toleti in Hispania edito anno 1619. in *Catalogo Sanctorum Beatorum & Sanctimoniorum famâ illustrium*, ad annum 1438. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 343. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1413. num. 2. pag. 776.* & ad ann. 1438. num. 3. pag. 847. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 501. num. 897. & tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 976. num. 3426. S.

C X X I X.

ANGELUS BLANC, Hebraicæ, Græcæ, & Latinæ linguæ peritissimus, Sabaudus, Carmelita Rupeculenfis, sacræ Theologiae Doctor ac

O

A.

Professor, Concionator seculo medio decimo septimo celebris, ac Poëta laureatus apud Hispanos, apud quos studia peregit: diversis in locis Prior, ac primus Vicarius Provincialis Reformationis apud Carmelitas Provinciae Narbonae; deinde suæ Provinciæ ad clavum tenendum electus Arelate anno 1634. Dominicâ tertia post Pascha; postea 1640. Praeses Capituli Luca celebrati, obiit Prior Pineti, anno Domini 1651. Scripsit,

1. *S. Angeli Carmelitæ & Martyris vitam*, Carmine Latino.

2. *De S. Joannis-Baptista laudibus libros duos*, etiam Carmine Latino.

3. *De Confraternitate sacri Scapularis Libellum*, Gallicè. Lugduni, anno 1638. suppresso nomine.

4. *Sermones Adventus, & Quadragesimæ*, quos editioni paratos vidit Ludovicus Jacob apud Authorem.

Angeli le Blanc meminerunt Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 488. Hypolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario*, Cap. 7. Auberti Miræ, de *Origine & incrementis Ordinis Carmelitici*, pag. 212. Franciscus Bonæ-Spei in *Visione Eliae*, pag. 325. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 520. num. 929. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 3825. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 20. Andreas Rossotti in *Syllobo Scriptor. Pedemonis*, pag. 49.

C X L .

ANGELUS BUCCELLINUS, Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Theologus, edidit Italico Sermone,

Seraphini Georgii Carmelita Institutionem, pro Confratribus Ordinis Carmelitarum, adjunctis Statutis Sodalitatis, & variis miraculis ac gratiis, à B. V. Maria concessis. Brixæ, per Antonium Rizzardi, anno 1643.

Hæc scripsit Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, in *Schedis Mf.* ad Ludovicum. Jacob, qui eas nominat in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 20.

C X L I .

ANGELUS DE CAMBOLAS, ex illustri sanguine satus Tolosæ nascitur, & habitum antiquioris regularis observantiae Carmelitanum ibidem induit. Emissa professione, in Provinciam Turoniam transvolat, ad studia Philosophiæ Theologiæque percurrenta. Quibus absolutis, in suam rediit Tolosanam, concionatoris in celebrioribus Regni Galliarum Cathedralibus Ecclesiis, viginti annorum spatio, Provincialis Prioris dictæ Provinciæ per tres vices, diversarum ejusdem Regni Provincialium Ordinis sui Commissarii seu Visitatoris Generalis undecies, nec-non Conventus Parisiensis Maubertini Prioris & Commissarii Generalis, Definitoris itidem Generalis quater, postea per sexennium Procuratoris Generalis Paulo à sancto Ignatio Priorem Generalem gerente, munera probè ac sedulo exercuit.

Anno 1692. die 12. Junii, ab INNOCENTIO XII. titulum Reverendissimi accepit, & Universalis Romanæ Inquisitionis inter Qualificatores, cooptatus. Anno 1698. sub CAROLO PHILIBERTO BARBERIO supremo Ordinis Moderatore ad officium Procuratoris Generalis iterum assumitur. Tandem in Comitiis Romæ Universalibus die 10. Maii 1704. habitus in Priorem Generalem eligitur. Nihil eo in suo regimine non molitus est, ad Pontificum, Regum, & Principum gratiam sibi promerendam, siue splen-

dorem Ordinis quounque modo promovendum. Plurima in Italia Collegia constituit, in quibus juniores Carmelitæ studiis commodius, liberius vacare possent. Errantes Religiosos ad strictiorem regularem observantiam exhortando & scribendo revocavit: proprietatis vitium ab uno quoque longè amandavit. Emenso sui Officii cursu in Galliam rediit, ubi annuo sexcentarum librarum censu donatus à Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. apud suos Tolosates sodales octogenario senior obiit anno 1716. die 14. Septembris.

Præter *Conciones*, & *varios Theologie Tractatus*, quos antequam sacræ Theologiæ inter Magistros annumeraretur, dictaverat, nonnullas *Pastorales* scripsit *Epistolas*, quarum una Romæ die 6. Novembris 1707. data ad Religiosos Provinciae Turoniæ Carmelitas, sic incipit:

» Præter commissam nobis moderandi Carmeli curam, quâ vehementer astringimur, specialis erga Provinciam vestram dilectio nostræ ab illa vigilantiæ oculos vel brevi divertere non permittit. Mater illa quondam, ac Nutrix nostra teneris nos ab annis formavit: nostram illa juventutem pietatis ac doctrinæ lacte nutritivit. Hærent adhuc animis nostris tempora illa & mores, illa senum gravitas, tyronum modestia, præpositorum zelus, obtemperatio subditorum, domi disciplina, foris opinio, ubique & in omnibus æmulatio sanctitatis, &c.

Angelum de Cambolas commendant *Archiva Ordinis Carmelitici*; nec-non Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in *Historia Chronologica ejusdem Ordinis Mf.* pag. 156. & seqq. sed præsertim Pontifex Maximus *Innocentius XII.* in Diplomate Apostolico ad eum dato 1692. die 12. Junii, quo illum decorat titulo Reverendissimi, cum omnibus huic annexis singulis privilegiis. Prodiit tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 649.

Andreas Capero nostri Angeli de Cambolas Procurator Generalis, à PHILIPPO V. Catholico Hispaniarum Rege, ad Episcopatum *Lucensem* Augusti promotus est anno 1711. & expleto longo ibi mortalitatis cursu, obiit anno 1717. mense Augusto; ut notat Columbanus in *Chronolog. cit.* pag. 157. & 158.

C X L I I .

ANGELUS CAPREOLUS, natione Italus, Brixensis patriæ, Mantuanæ Congregationis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, Concionator præclarus, vir in divinis literis versatissimus, apud suos sodales in magno pretio habitus, diversis in locis Prior, deinde suæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1479. Mantua electus; qui claruit ad annum 1482. in utroque jure optimè versatus, ut facile perspici potest ex luculentissimo Opere cui titulus inscribitur,

Stella. Opus justæ magnitudinis in septem Rubricas digestum, Confessoribus, & animarum curam gerentibus non inutile. Tractat enim de variis casibus, circâ negotia Religiosorum, Curatorum seu Plebanorum, Episcoporum, usurariorum Negotiatorum, &c. Extat excusum Brixæ per Joannem Antonium Brixianum anno 1511. in-4° studio & diligentia R. P. Augustini Passirani, authoris nepotis: cuius in fronte Operis extat Epistola dedicatoria.

De Angeli Capreoli laudibus & scriptis agunt dictus Augustinus Passiranus, Antonius Possevius in *Apparatu sacro*. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothæ Conradi Gesneri*, pag. 51. col. 1. ubi Monachum simpliciter eum vocat, absque instituti designatione. Aubertus Miræus, de *Scriptor. Eccles.* Cap. 18. ubi eum malè vocat *Andream*. Petrus Lucius in *Carmelis*.

A.

Bibliotheca, folio 5. verso. Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 363. Daniel à Virgine, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1067. num. 3695. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. anno 1479. num. 2. pag. 949. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmeliteana* Ms. pag. 20.

C X L I I I.

ANGELUS CASTIGLIONI, alias CASTILLIONEUS, Nobilis & Patricius Genvensis, quem tamen veluti Mediolanensem laudat Vir clariss. PHILIPPUS ARGELATI, duas de pietate atque doctrina Congregationes Carmeli optimè meritas illustravit. Prima autem fuit Congregatio celeberrima Monachorum S. MARIAE MONTIS OLIVETI, quam ingressus anno 1525. die 2. Julii & Prior extitit in eo Carmelo anno 1538. Altera verò est Congregatio Mantuana, ad quam transiit anno 1558. Is sacræ Theologiaz Doctor egregius, in dicendis ad populum sermonibus disertus & eloquens; utpote qui per annos sex & triginta in celeberrimis Italæ quibusque Civitatibus Conciones habuit.

Hoc functum sacro munere per decem continuos annos Genuæ fuisse asserit ARGELATUS, non tantum tempore Quadragesimæ & Adventus, verùm etiam infra annum in Cathedrali Templo, atque in festis diebus etiam post prandium lectiones habebat cum magno populi concursu. Quam carus fuerit Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis & Primatebus, sat indicant, quas ad S. Carolum Borromæum scripsit, Epistolæ. Quid amplius? Castillionæ Sententias tanti fecerunt sacrarum Literarum Professores Theologi, ut vulgari imo & singulari vocabulo: THEOLOGUS-JANUENSIS vocitaretur. Quoties sagacem ejus prudentiam, morum suavitatem & sermonum sunt facundiam demirati Magnates atque Litterarum Cultores? Tam illustris Carmelita è vivis excessit anno 1584. sed apud posteros immortaliter memoriæ tradidit Opera quæ sequuntur his titulis inscripta:

1. Ad instantiam Illustriss. & Reverendiss. Dom. Gabrieli Paleotti Cardinalis & Bononiensis Archiepiscopi Omelie lxxxv. per tutto l'anno, divise in tre parti. Milano, presso il Ponzio 1583. in-4°. Hæ Homiliae, S. Carolo Borromæo Cardinale, Mediolanensi Archiepiscopo, & Ordinis Protectori postea nuncupatae fuerunt, qui eas typis dari instituit à R. P. Francisco Adorno Societ. Jesu Presbytero Theologo, & nostri Angeli Castillionæ ex sorore nepote, tres in tomos divitas, Mediolani, anno 1585. in-4°.

2. *Oratio habita Mediolani anno 1568. in Ecclesia Majori*, ob quam multi Hæretici publicè & coram populo sectam abjurarunt. Hanc edidit hortante præstantissimo Cardinali Gabriele Paleoto jam memorato; ut animadvertisit Carolus Vaghous infrà citandus.

3. *Oratio altera in funere Joannis Mathæi Gilberti Episcopi Veronensis*, habita Venetiis; sed edita Mediolani anno 1585. in-4°. ut testatur Oldoinus, in Athenæo Ligustico, pag. 30. ubi Carmelitam Excalceatum falso putat eum fuisse.

4. *Vita nonnullæ Sanctorum* Ms. Ex eodem Carolo Vagho Carmelita.

5. Angeli Castillionæ Januensis Theologi familiæ Alumni Carmeliticæ Dialogi sex de animadversione, ac circumspetione adhibenda in legendis Ecclesiasticis Scriptoribus, præsertim Chrysostomo Theophilacto, Nazianzeno, Tertulliano, Hilario, Ambrosio atque Hieronymo; è quibus Autoribus citantur pleraque insigniter dicta, quæ ad tuendam

fidei Catholicae sinceritatem, & ad proborum monrum institutionem, nec-non ad nostræ tempestatis convincendos Hæreticos plurimum conferant. Adebat ibidem elogium Gregorii à Montibus de hoc Opero, & index locupletissimus. Ms. autographum aservatur Mediolani in *Bibliotheca Ambrosiana* sign.

i. num 103. pag. 318.

6. *Quadragesimales Conciones*, nec-non Sermones de Sanctis & Festivitatibus. Ms. in-folio magnæ molis, & pertinebant ad Magistrum de Mediolano: nunc autem aservantur in *Bibliotheca Carmelitarum Coenobii S. JOANNIS AD CONCHAM* Mediolanensium Congregationis Mantuanæ.

7. *Risposta contro una Lettera à lui scritta da Colso Martinengo dimorante in Geneva, in confutazione degli Eretici*, data in Geneva li xv. Luglio M. DLIV. in-4°. pag. 105. sign. G. num. 16. Ms. servatur in *Bibliotheca Ecclesiae Metropolitanæ Mediolanensis*.

8. *Epiſtola plures tam Latina quam Italica ad S. Carolum Borromæum*, cum iſtius Responſionibus Ms. quæ in laudata Collectione Ambrosianæ Bibliothecæ aservantur.

Laudant Extranei Angelum Castillionæum Hieronymus Ghilinus, Abbas S. Jacobi de Cantalupo in Regno Neapolitano, in *Theatro virorum illustrium*, parte 2. edito Milani Italicè in-8°. 1633. Iterum Venetiae anno 1647. in-4°. Antonius Pollevenus in *Apparatu sacro*. Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Ludovicus-Franciscus-Joseph de la Barre in *Dictionario Moreriano* anni 1725. tomo 2. pag. 215. lit. C. §. *Cette famille de Castiglione*. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* pag. 346. num. 487. Augustinus Oldoinus Societ. Jesu, in *Athenæo Ligustico* Perusia edito anno 1680. in-4°.

E Domesticis Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca* fol. 6. Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*; Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 429. Daniel à Virgine Maria in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. pag. 1067. num. 3696. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 21. Carolus Vaghous in *Commentario Fratrum & Sororum Carmelitarum Congregationis Mantuanae*.

C X L I V.

ANGELUS CORADELLUS, natione Italus, patria Brixiensis, Congregationis Mantuanae Carmelita, & hujus Vicarius ter Generalis, anno 1515. & 1521. Bergomi, Parmæ autem anno 1527. electus: sacræ Theologiaz Doctor Bononiensis: Vir multiplici doctrinæ clarus ac morum candore cœlebris, Theologus & Philosophus præstantissimus, cuius Magister ANTONIUS DE AVERRARIA Carmelita ejusdem Congregationis itidem Vicarius bis Generalis, hoc præbuit de illo testimonium.

„Ipse Discipulus me Magistrum suum scientiâ & probitate præcellit: in Religione suæ ætatis parem invenio neminem. Memini ego, dum eum Philosophiaz & Theologiaz initis imbuere, sapè dixisse: O si te discipulum quandoque videam me Magistrum tuum scientiâ superasse. Quæ verba ita cordi affixit, ut totus studio traditus, sapè noctes decurreret insomnes; tantoque discendi ardore æstuabat, ut velut Plato vel Pithagoras alter, multa terrarum spatia peragravit, & ad floridum Parisiense Gymnasium perveniens, ibi abundè sumpserit, quod sitierat ardentè. Ad annum 1530. vixit Coradellus, & Brixia obiit, sepultusque cum sequenti Epitaphio, quod refert in suis Orbis deliciis Franciscus Swertius Antuerpiensis.

A.

*Hoc tumulo, Coradelle, jaces: an Sydera Cælo
Adscitus fausto jam premis astræ pede?
Jam premo. Non debet terrena sede gravari
Angelus; ætherei, sed colere arva poli.
Ergo cur tumulum lacrymis perfundit inanem
Brixia? Non videt hic, dum nimis illa gemit.*

Joannes Thomas Musconius Amico Pos. Scripsit
Coradellus,

1°. In sacram Scripturam Lucubrations: quas
non omisit memorare Jacobus Lelong in sua Biblio-
sheca Sacra, pag. 685. E. col. 1.

2. Commentaria in Theologiam.

3. Discursus Philosophicos & Logicales.

De Angelo Coradello præclara perhibent testimonia, Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Antonius de Averraria in *Prologo Libri sui de virtutibus*, qui Ms. extat in Bibliotheca Patrum Carmelitarum antiquorum Conventus Cæsaraugustani; teste Alegre Cassanato in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 390. Petrus Lucius in *Carmelitana Biblioteca*, folio 6. ubi eum vocat Doctorem Bononiensem & Parisiensem. Josephus Falco in Chronico Carmelitico. Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3696. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 21. &c.

CXLV.

ANGELUS DALFAU, Catalanus, ex Oppido Ostalrique, Gerundensis Diœcesis Carmelita, ex peregrinatione Hierosolymitana reversus, scripsit Hispanè,

Itinerario de la Tierra Santa. Quem Librum editioni paratum, occasione belli ea in Provincia grassantis perdidit. Obiit Barcinone die 1. Julii 1663. teste Nicolao Antonio, tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 671.

CXLVI.

ANGELUS DERTANNE, Aquitanus, Aurilliaci ex illustri familia ortus, Carmelita Provinciæ Aquitaniæ Alumnus, sacrae Theologiae Professor, variis in Conventibus Prior, Aurilliacensis Monasterii partem Refectorio contiguam refecit, & ibidem suæ mortalitatis exuvias reliquit anno 1678.

In Psalmos expositiones apud Eruditos commendas dedit: Quæ Mss. servantur Aurilliaci in Bibliotheca Carmelitarum; teste R. P. Charmes in *Schedis Mf.* pag. 13.

CXLVII.

ANGELUS DE DUCCIS, natione Lombardus, Brixiensis patriæ, Congregationis Marianæ Carmelita, Doctor Theologus Bononiensis, Symphoriano Champier Lugdunensi Medico charus; cum Gallias lustraret, scripsit ad eundem Champeum,

1. *Pro Italib Scriptoribus Apologeticum*. Lugduni, per Stephanum Gueynardum & Jacobum Huguetan, anno 1507. in-folio editum, & nuncupatum præmemorato Symphoriano Champier.

2. *Orationum & Epistolarum, Librum unum*.

Ejus memoria celebratur apud Jacobum Frisium in *Epitome Bibliothecæ Gesneri*, pag. 51. col. 1. & apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 22. nec-non apud Paulum ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmelitarum*, pag. 67.

CXLVIII.

ANGELUS DUSSSEL, natione Aquitanus, patriæ Aurilliacensis, statura pusillus, sed ingenuo gygas, eruditione insolitus, nihil in disciplinis

tum Sacris tum Profanis ignorans, in Theologicis reconditus, in Philosophicis acutus, in Rhetoricis facundus, in Juris Canonici & Civilis rebus apprimè consultus, in Grammaticis solers, in Medicis expertus, in Poëticis venustus, in Mathematicis abstrusus, in Historicis assiduus, in omni scientiarum genere versatissimus. Ab omni officio alienus, Theologiam suos Aquitaniæ Provinciæ Carmelitas annis vinti quinque docuit, Tractatus memoriter Theologicos sæpius dictans. Dissertationes multiplices elicit; Conclusiones quot ad usum juniorum suorum sodalium scripsit accommodatas facile vix aut credibile dictu est. Indolis fervida, sed vita modesta & religiosa: hic vir Figeaci occubuit anno Christi 1735. ætatis suæ 58. sicut in suis ad nos missis die 5. Novembris 1745. testatur R. P. Joannes Charmes, *Schedis Mf.* pag. 16. qui ejus familiari consuetudine per annos duodecim usus est.

CXLIX.

ANGELUS ESPIN, Hispanus Carmelita regularis antiquoris observantie, sacrae Theologiae Doctor ac Professor, R. P. Hieronymi Ari Prioris Generalis Assistens; vir vita innocentia, morum gravitate, & literarum cognitione percellens, scripsit circa annum 1663.

De Sacramentis tomos 5. teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 22.

CL.

ANGELUS FARDELLA, nobilis Drepanitanus, Carmelita: vir gravioribus disciplinis apprimè instructus, quas Regentis munere docuit, & Concionator eloquentia illustris. Drepanense semel & iterum Prior Cœnobium rex. Claruit anno 1650. Edidit Italicè,

1. *Orazione Funerale recitata nella città di Piazza il giorno 30. di Gennaro dell. Anno 1648. nell' esequie del Sig che fù D. Giuseppe Strarabba: sive Latine, Orationem funebrem recitata die 30. Januarii, anno 1648. ad exequias Dom. Dom. defuncti Joseph Strarabba. Panormi apud Buam, & Portam novam, 1648. in-4°.*

2. *Il titolo di Maria, Maria del Carmine, Predica fatta in Palermo nel 1648. sive Latine, Concionem de titulo B. V. Mariae de Monte-Carmelo, factam Panormi, 1648. Ibidem apud Petrum de Isola 1648. in-8°. sicut refert Antoninus Mongitor, tomo 1. Bibliothecæ Siculæ, pag. 35.*

CLI.

ANGELUS A S. GABRIELE, Hispanus Carmelita Excalceatus Pastranus, Novitiorum Magister Monasterii S. Petri Pastranæ: vir zelo, fervore, & penitentiâ clarus, qui vixit circa annum 1588. dum Coigregatio Carmelitarum Excalceatorum adhuc suberat Joanni-Baptistæ Caffardo totius Ordinis antiquoris Priori Generali. Scripsit anno declinante 1571. vel ineunte 1572. *Epistolam adversus V. P. Joannem à Cruce*, cui respondet R. P. Magister Dominicus Bannes, Ordinis Prædicatorum præclarum decus, quam refert in sua *Historia Generali Franciscus à S. Maria*, Lib. 4. Cap. 26. ad annum 1572. die 23. Aprilis.

Angelum à S. Gabriele memorant Franciscus à S. Maria in dicta *Historia Generali Carmelitarum Excalceatorum Hispanæ*, lib. 4. Cap. 30. num. 3. Joannes Caramuel in *vita Domini à Jesu Maria*, pag. 281. Dominicus Bannes in *Epistola ad S. Teresiam*. Hieronymus à S. Joseph, Lib. II. *Vite Joannis à Cruce*, Cap. 6. & 7. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 22.

CLII.

A.

C L I I .

ANGELUS A S. HILARIO, Gallus, Carmelita Provinciae Franciae, in Conventu Merensi commoratus, Poëta Latinus, obiit circa annum 1664. postquam edidisset Carmina quæ inscribuntur Latinè,

1. *Celeberrimus invictæ Fratrum Mendicantium unionis Triumphus, dicatus Religiosissimis vita Apostolica Professoribus.* Parisiis, apud Dionysium Langlum, 1634. in-4°. *Tableau des Excellences de la Bienheureuse Vierge Marie du Mont-Carmel:* id est Latinè,

2. *Tabella Excellentiarum B. Virg. Mariae de Monte-Carmelo.* Metis, apud Joannem Antonium, 1638. in-8°. Gallico Carmine, prout scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel.* Ms. pag. 22.

C L I I I .

ANGELUS JEROSOLIMITANUS (Sanctus) Hebraeus gente inter Carmeli Eremitas à S. Brocardo admissus Priore Generali, à quo & in Siciliam missus est ob Ordinis communem forsan necessitatem, tranquillitatem sublevandam & promovendam, prædicationi insistens, ab incestuoso veritatis & virtutis inimico Berengario, pro fide Ecclesie & virtute pudicitiae, lethaliter in capite vulneratur anno Domini 1220. die 5. Maii quo ejus festivitas per totum Ordinem celebratur. Scripsisse fertur,

1. *De Caufis mirabilibus Ordinis Tractatum.*

2. *Epistolarum librum unum, &c.*

Triplex est S. Angeli vita: Prima extat apud Benedictum Gononum, inter vitas Patrum Occidentis editas Lugduni anno 1625. folio 227. è pervetusto quodam Codice Ms. Romæ quasi divinitus reperto, bonâ fide fideliterque descripta & excerpta anno Domini 1601. Habet Manuscriptum istud appendiculam de vita S. Simonis Stok, verbo tenus transcriptam ex viridario Joannis Grossi, qui cum adhuc in vivis fuerit anno 1400. Si ab eadem manu est Appendicula illa, à qua est vita S. Angeli, non poterit se ultra sæculum xv. Christianæ æræ Codicis totius vetustas extendere. Esse autem ab eadem manu, videtur judicatum fuisse anno 1635. ab illustr. Horatio Justiniano cum testibus nonnullis congregatis; ut observat Irenæus à S. Jacobo in *Tractatu de singulari Virginis Immaculatae protectione*, pag. 19.

Altera vita sæculo decimo sexto inveniente reperta est apud Siculos in Ms. Panormitano, indeque edita sub hoc titulo: *Vita S. Angeli Martyris, cum revelationibus ei à Christo factis in deserto, quibus prædicuntur victoriae Turcarum, invasiones, calamitates, excidia, eversiones Regnum & afflictiones Christianorum in multis Provinciis, præcipue in Italia.* Titulum sequitur Epistola editoris ad Generalem Ordinis Audetum, cum indiculo Capitum. Hanc vitam R. P. Daniel à Virgine Maria totam inseruit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 351. & seqq. non ex impresso Panormitano immediate, sed ex fide transumpti Ms. anno 1647. Româ missi à R. P. JOANNE-BAPTISTA DE LEZANA. Et hujus Autographum sive Originale habuerunt Agiographi Belgæ Jesuitæ, missum Antuerpiam Neapoli anno 1637. curâ R. P. ANTONII BEATILLI, ejusdem Societatis Jesu. Ex illo autem Autographo supplerunt tum alia quædam, tum insignem unum plurium linearum in dedicatoria Epistola hiatum in quo refertur quod S. Angelus, quando Epistola scribebatur, necdum erat à Sede Apostolica Canonisatus.

Tom. I.

Prior vita, simpliciori & contractiori stilo, sed subbarbare scripta, videri posset primus ac genuinus Autoris sui foetus, nisi dubitationem injiceret alia quædam vita (hanc vocamus tertiam) ex ultrajectino Ms. sumpta, quam Daniel Papebrochius antiquorem & sinceriorem censuit, & post duas alias collocavit in collectione Actuum Sanctorum mensis Maii, tomo 2. pag. 835. cum observationibus non-nullis acceptam ex præfato Ms. legendario ultrajectino Ecclesie S. Salvatoris, quod apud dictos Belgas Jesuitas Agiobiographos fuit, & HERIBERTUS ROSENWEDUS transcribendum curavit, ex autographo (quantum HENSCHENIUS meminit) sæculo XIV. exarato: circa quod tempus rem totam primò fuisse compositam sibi persuadet Papebrochius, propter ea omnia quæ ipsam haud fictio-nis condennant. Nec videntur posse adscribi tem-pori, ei ætati, quæ casus est Angelus, magis pro-pinquo.

C L I V .

ANGELUS A JESU MARIA, Mediolani, nobilissimis ortus Parentibus circa annum 1580. Patrem Marchionem DE SOCINO, qui sæculi vanitates fastidiens, sub humili Capuci-norum habitu, Pater AMBROSIUS DE MEDOLANO dictus est. Mater quoque Monialis effecta est: tam ille, quam ista sancto fine quieverunt; Sororem quoque habuit, quæ inter Moniales Teresianas piè obiit.

ANGELUS noster vix pubertatem exceperat cum Excalceatis Carmelitis nomen dedit die 25. Decembris 1594. Romæ Priore FERDINANDO A JESU MARIA, & Magistro Novitiorum JOANNE A JESU MARIA. Transtactis, miro spiritu fervore, primis religiosæ vita anni, Conventu Cremonensis Prior electus, hinc Monasteriorum Gallæ & Lotharingie Visitator Generalis; posteà Genuensem Conventum regens, de fundanda prima Congregationis Eremo, obtinuit à Superioribus veniam, & locum elegit in medio Monte Ligustico, *Genuam inter & Savonam*: quam quidem Eremum copiosum nobilium Genuensium elargitionibus construi curavit, cum sufficientibus redditibus, ad vitam sanctæ, religiosæ ac tranquilli ducendam, ab humano Con-sortio separatam.

Anno 1617 electo in Præpositum Generalem Vener. P. DOMINICO A JESU MARIA, & in varias divisæ Congregatione Italica Provincias, primus Longobardia Provincialis renuntiatus est Angelus triennio sequenti Definitor Generalis; in omnibus præfecturis præbens seipsum exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in sanctitate, & charitate non ficta. Anno 1625. die 16. Aprilis, animam Deo reddidit, cum magna sanctitatis opione. Scriptit,

Septem Epistolas Pastorales Italicas, ad Religiosos suæ Provinciæ directas, & in collectione Mediolanensi editas anno 1671. in-4°. Quæ tractant de Mediis ad perfectionem religiosam obtinendam conducentibus: sexta tamen est Elogium R. P. Hypoliti ab omnibus Sanctis, nobilis Romani, ac Prioris Conventu Mediolanensi, cuius merita recenset.

Angelum à Jesu Maria commendant Historia Generalis Carmelitarum Excalceatorum *Congregationis Italicae*, tomo 1. Lib. I. Cap. 25. Philippus à Sancta Trinitate in *Decore Carmelitani Religiosi*, parte 3. pag. 58. Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 17. & 18. Bibliotheca Mediolanensis, ubi hæc leguntur:

p

A.

A N G E L U S A J E S U M A R I A, Mediolanensis, in seculo dictus **G E O R G I U S S T A M P A**, spretis paternæ domūs commodis, & nobilissimi sanguinis stemmate post habito; natus enim erat anno 1584. filius Marchionum de Socino in Ducatu Mediolanensi, severiorem Carmelitarum Nudipedum vitam amplexus fuit, in qua studiis peractis majoribus, missus eam ob causam ad Archigymnasium Salmanticense, Italiam postmodum repetens, Cœnobitis Neapolitano *Matris Dei*, & Genuensis S. ANNÆ præfuit, primusque Lombardia Provincialis renuntiari promeruit.

Sacrum Dei verbum populis fervido instructus zelo ministrabat. Quod cùm Genuæ perageret, decem scutorum millia, tribus tantummodo Concionibus recitatis, ab astantibus eleemosynæ titulo ferunt collegisse: quibus usus est ad excitandum in Liguriæ oris sui instituti asceterium, cui nomen *il Deserto San Gio. Baptista in terra de Verazze*. Suos etiam Sodales die ix. mensis Februarii anno Christi 1614. in urbem Mediolanensem induxit, templo & Cœnobia conditis extrà urbis *Portam quæ Nova* dicitur, sub nuncupatione S. CAROLI. Magna cum sanctitatis opinione Romæ requievit in Domino, anno Redemptionis nostræ 1635. illiusque effigies apud eosdem Nudipedes Carmelitas in patria servatur, hoc addito Elogio, ex sacris potissimum Libris desumpto:

P. FR. ANGELUS A JESU MARIA,
MEDIOLANENSIS,
HUIUS MONASTERII FUNDATOR,
MUNDANIS OPIBUS,
STEMMATI, DITIONIBUS VALERE JUSSIT.
SURREXIT QUASI IGNIS,
ET VERBUM IPSIUS
QUASI FACULA ARDEBAT;
CONVERTIT COR PATRUM AD FILIOS,
ET COR FILIORUM AD PATRES EORUM.
CŒLO NATUS EST ROMÆ, ANNO M. DCXXXV.
IV. NONAS MAI,
ÆTATIS XLIX.

Opera illius his notantur titulis,

1. *Lettere Pastorali*. Editæ sunt in libro, cui titulus: *Lettere Pastorali, de Generali Carmelit. Scalzi*. Milano, nella stampa Arcivescovile, 1671. in-4°.

2. *De Religiose perfectionis periculis atque remediis*. Ms. apud suos.

3. *Medulla Spiritus*, Ms. Ibidem.

4. *Concionum plura volumina* Ms. Ibidem.

Præter Autores jam citatos, agunt de Angelo à Jesu Maria Joachim Garbicellus seu Joachim à Sancta Maria, Carmelita Discalceatus, in *Libro de Fundatione Cœnobii S. Caroli Mediolanensis*. Philippus Piciellus in *Athenæo illust. Vir. Mediolanensi*. pag. 37. Joannes Sitonus in *Theatro Genealogico* Ms. penes ipsum Autorem, & in *Schedis* Ms. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* tomo 2. pag. 1436. num. 1625.

C L V.

A N G E L U S A S. J O S E P H, Provincia Germania Discalceatus Carmelita, in qua fuit Magister Novitiorum, Prior Tridentinus & Definitor Provincialis circa annum 1640. Pietate simul ac eruditio clarus edidit Latinè,

Apophthegmata sacra, pro qualibet Hebdomada & anni die accommodata, ex scriptis SS. Tereſiæ à Jesu

& Joannis à Cruce desumpta. Monachil in Bavaria, anno 1642. Ibidem 1647. apud Melchiorem Segen. Item Valentia, sumptibus Joannis Sonzoni, in-12. 1651.

Hoc opusculum prodiit postmodum Gallicè, Montis Hannonia, Typis Stievenart, 1644. in-12. operâ R. P. Gasparis à Matre Dei. Italice translatum à R. P. Leone à Regibus, Græcii editum Flandricè, per R. P. Paulinum à S. Joseph. Colonia, 1678. in-12.

Alius ejusdem nominis floruit Angelus à S. Joseph Carmelita Excalceatus Lingonensis patria, Parisiensis Provincialis anno 1652. electus, qui obiit Parisis, anno 1661. Nostrum autem Autorem memorant Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 22. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 19. Sed Ludovicus Jacob vocat eum patria Genuensem, qui à Superioribus missus fuit in Germaniam.

C L V I.

A N G E L U S A S. J O S E P H, itidem Carmelita Excalceatus, in seculo dictus **J O S E P H U S LABROSSE**, *Tolosæ*, divitibus ac honestissimis parentibus ortus anno 1636. in ejusdem civitatis Cœnobio veste Religionis indutus, ac solemniter professus, in Philosophicis ac Theologicis disciplinis non mediocriter instructus, zelo salutis animarum flagrans, in Missionariorum numerum adscribi petit, & à Superioribus obtinuit. Tolosâ itaque cum R. P. CHERUBINO A S. JOSEPH profectus, in Gymnasio sui instituti Romano Missionum, sub R. P. CELESTINO A S. LUDUVINA Batavo Lugdunensi, celeberrimi JACOB GOLII germano fratre, in Arabicâ lingua ad stuporem eruditio hujus elementa lingua prælibavit.

Ad Orientales Missiones destinatus, itineti se accingens, anno 1664. *Smyrnam* appulit: ubi linguarum Persicæ, Turcicæ, & Armenicæ, passim fragore captato promptuarium quoddam vocabulorum pugillaribus inferens, quod quatuor mensium itineri usui fuisset, die 4. Novembris, *Aspahamum* pervenit: ubi sub magisterio BALTHAZARIS Sodalis, Lusitani, in lingua Persica exercitatus paucos post menses, cœpit è musæo absque interprete ad forum prodire, & è foro ad suggestum. Hinc residentias Carmeliticas suas Persidis & Arabiæ peragrans, modo mathematicos, modo medicos, modo controversistas sustinebat Persas, cum quibus conatus mirificos exercebat.

In iis exercitiis, ut Infidelium conversioni strenue adlaborans, per decem & octo annos, quibus in Perside aut in Arabia permanxit Prior Aspahensis, & indè Bassorensis. Alt Bassora civitate *Hafeno* Principi, Turcarum armis sublata & capta; fuisse novæ ditionis jugum formidabile ut quidam Carmelitis *Constantinopolim* deputaretur ad *Portam*: quo Excellentissimi Galliæ Legati, Marchionis de Nointel ope diplomata quædam ad firmam hujus Missionis & Ecclesiæ tutelam atque manutenendam corroborandam, obtineret. Quocirca speciali horum Missionariorum impulsu, ac R. P. Visitatoris Generalis jussu, ANGELUS noster discedens die 13. Aprilis, anno 1678. Bassora *Constantinopoli* applicuit die 4. Novembris ejusdem anni: ubi, à præfato Excellentissimo Legato perquam benignè exceptus, dignos tantis auspiciis, atque adeò majores optatis, obtinuit favores, tūm à PORTA, tūm ab ipso Legato: qui patentes literas ultrò concessit, quibus Bassorensis Missionis superiorum, in Gallicæ nationis Consulem erigebat; concessu etiam ad hunc effectum;

A.

capitulationum Galliæ cum PORTA , magnifico autographo , quo vel unico titulo patuit aditus obtinendi diplomatis imperatoriaz Portaz .

Quod cum feliciter admodum emanasset , acceptis paulopost plurimis ab Eminentiss. Cardinali CIBO , ad motum proprium INNOCENTII Pontificis Maximi , adhortatoriis epistolis , ut *Romanum* quantocius advolet ANGELUS eo anno 1679. die 18. Novembris pervenit ; ubi non semel à Pontifice summo accersitus , magnificis muneribus donatus est. Parisios perrexit anno 1680. advenitque die decimâ Augusti. Tunc à suo præposito Generali Bruxellis agente , in Belgium vocatus , ab eodem Visitator Generalis Missionum Hollandiæ suarum est constitutus.

Quibus absolutis , in Angliam missus , idem Missionarii officium adimplerurus , tempore Jacobi secundi ; sed inde fugere coactus , in Hibernia aliquot annis permanxit : tandem Provincia sua Aquitania restituta , primùm Cœnobii Perpinianensis Prior , deinde Definitor Provincialis , Vicarius Provincialis , ac tandem anno 1697. Provincialis. Quo quidem munere fungens , dum eundem Perpinianensem Conventum visitaret , ibidem eodem anno , die 29. Decembris , extremum diem obiit ; Vir de Religione Catholica , ac Eruditis omnibus benè meritus ; ætatis anno suæ 61. Opera ejus edita inscribuntur ,

1. *Pharmacopœa Persica* , ex idiomate Persico in Latinum convertsa; Opus Missionariis , Mercatoribus , cæterisque Regionum Orientalium lustratoribus necessarium. Accedunt in fine specimen notarum in Pharmacopœam Persicam &c. Parisiis , 1681. in-8°. Typis Stephani Michalet , cum amplis indicibus.

Huic præmisit Operi Angelus eruditissimam Præfationem criticam circa nœvos & errores versionis Persicæ Evangeliorum , quâ usus est Briandus Waltonius in Bibliis Polyglottis Angliæ , observatos quidem ab aliquibus Autoribus , sed minus officiosè excusatos ; ut referunt Acta Eruditorum Lipsiæ , anni 1682. pag. 181. Hæc autem censura in ipsum Angelum alteram animadversionem adduxit ex parte THOMÆ HYDE : qui ad calcem *Cosmographiæ Perit-Sol* retaxat ANGELUM nostrum minimè autorem esse versionis Pharmacopœæ Persicæ afferendo , sed MATTHÆUM A S. JOSEPHO alterum Carmelitam Excalceatum. Quod tamen ullo absque fundamento profertur. Autorem porrò , qui Persico idiomate Pharmacopœam compositum , vocatum fuisse ELEN , MOURAFFER , MONCHAMEDEL , notant etiam Acta Lipsica jam citata.

De illa videri possunt Diarium Eruditorum Galliæ anno 1682. Claudius Frastenius in *Disquisitionibus suis Biblicis* , pag. 836. Cherubinus à S. Joseph in *Bibliotheca Critica sacra* , tomo 4. pag. 680. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra* , pag. 653. col. 1. A. &c.

2. *Gazophilacium linguae Persarum* , triplici linguarum clavi , Italica , Latina , Gallica , nec-non specialibus præceptis ejusdem linguae referatum. Opus Missionariis Orientalibus , linguarum Professoribus , sacrorum Bibliorum Scrutatoribus , cæterisque Regionum Orientalium Lustratoribus , perutile ac necessarium &c. Amstelodami , 1684. ex officina Jansenio Vaesbergiana in-folio.

Elegans ac politum Opus istud laudant Dom. Marchio DE NOINTEL , pro Rege Christianissimo Constantinopoli Legatus : Dom. Joannes-Franciscus PAITIS DE LA CROIX , Regis Galliæ Interpres : Dom. Joannes Chardin ; horum trium testimonia leguntur in limine *Gazophilacii* : quibus accensendi sunt Adrianus Baillet in *Collectione Judiciorum Eruditorum de Grammaticis* , tomo 2. artie. 743. pag. 646. Edit. in-4°. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra* , pag. 1197. &c. pag. 652. 653.

3. *Summa Divi Thomæ in Persicum idioma conversa* quod res , quæ de Dogmatibus & Moribus tractant , inquit Autor *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum* , pag. 22. Imo & hanc versionem Ms. afferit hic Autor ex testimonio Carmelitarum Sodali , Aquitanorum , qui cum ANGELO nostro diu conversati sunt : cuius quidem celebrem fecerunt mentionem non tantum illustres & eruditæ viri jam citati , sed etiam Innocentius XI. in Epistolis Eminentissimi Cardinalis Cibo ad ipsum Angelum scribentis ; Joannes Chardinus Eques in itinere Persiæ , tomo 4. pag. 204. Edit. in-12. Joannes-Petrus Niceron in suis Memoriis , tomo 29. pag. 26. & seqq.

C L V I I.

ANGELUS A S. JOSEPH , Ligur ex Oppido Ultri , Carmelita Discalceatus , ante ingressum Religionis , PANTALEO MUSUS nunquamatus , cum in suo Ordine , cui nomen dederat die 27. Septembris anno 1617. ætatis sua septimo suprà decimum , cœnobii pluribus præfuisset , Librum compositum sub hoc titulo ,

Sententiae spirituales ex operibus Seraphicæ Virginis Terefae & Venerabilis Fr. Joannis à Cruce pro singulis totius anni diebus distributæ ; Monachii anno 1642. evulgatum. Meminerunt hujus Michael Justinianus in prima parte *Scriptorum Ligurum* : & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* , pag. 33. Qui & pag. 623. animadvertisit quod

Vultrum , vel *Vutrum* est Oppidum Liguriæ Occidentalis , aut Veitri , vulgo *Voltaggio* seu *Ottaggio* in finibus Genuensium intra Montis Apennini radices , medium inter Genuam & Dertonam. Aliis *Voltri* , *Vultri* seu *Utri* videtur Pagus Oræ Ligusticæ à Genua decem mille passibus in occasum Savonam versus.

C L V I I I.

ANGELUS MARIA A RESURRECTIONE , Discalceatus Carmelita , in sœculo vocatus BALTHAZAR CAVIGNANUS , Panormi natus anno 1599. cum ad decimum septimum ætatis annum pervenisset , humanioribus eruditus literis , Panormitanus Novitiatu Religionis Carmelit. nomi dedit die 13. Apr. anno 1616. emensoque probationis anno , communis omnium plausu Vota solemnia dixit die 16. Aprilis anno 1617. Religiosus fuit regularis observantiae rigidissimus Custos , integerrimis moribus instructus , in sacrarum Litterarum lectione assiduus , divinarum contemplationi rerum addictissimus , mundique contemptor eximius : Conventus Panormitani , postea Motucensis Prior. Tandem metitis plenus , die 31. Decembris anno 1672. Panormi diem clausit extreum. Italicè edidit Librum , cui titulus ,

Christo Amante dell'Anima detto il Passare Solitario. Opera non meno erudità che profitte vole à qualisvoglia persona spirituale. Id est Latinè , Christus Amator Anima. Opus non minus eruditum , quam spiritualibus proficuum personis. Panormi , duobus tomis in-4°. Quorum primus anno 1664. & secundus anno 1670.

Ex hujus Autographo , quod servatur in Conventu Panormitano S. MARIA DE REMEDIIS , colligitur tomum secundum non fuisse integrè Typis editum , qd infirmitates fortè , quas biennio ante mortem , religiosæ ac invictæ fortitudine pertulit.

Apud nonnullos Scriptores laudatur Angelus Maria à Resurrectione ; sed præcipue apud Antoninum Mongitorem in *Bibliotheca Sicula* , tomo 1. pag. 35.

A.

nec-non apud Martialem à S. Joanne-Baptista in
Biblioteca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 23.

C L I X .

ANGELUS MARIN A S. CRUCE, alias BONUS-JOANNES, *Villa-nova* sub Montiregalensi Diœcési, die 25. Julii anno 1638. ortus, & die 10. Maii solemniter professus inter Taurinenses Carmelitas anno 1661. postea Astæ Professor Philosophiam & Theologiam suos Soda-les edocuit: atque idiomate Italico scripsit: *Historia della miracolosa vita di San Andrea Corsino Carmelitano vexovo di Fiesole, cavata del surio &c.* Astæ anno 1671. item *Tractatum de Deo in via Resoluti Doctoris*: qui Mſ. in Cœnobio Carmelitarum Taurinensi asservatur: inquit R. P. Timo-theus Bergerot in Schedis Mſ. anno 1748. con-cinnatis.

C L X .

ANGELUS MERULUS, vulgo MERLI, aliquando MERLUS, natione Longobardus in Oppido Dorno Diœcesis Ticinensis natus, nobilissimus ortus Parentibus, Carmelita Papienis, sacræ Theologiæ Doctor Theologus, atque Academiæ ejusdem Professor primarius; di-versis in Conventibus Prior, deinde Provincialis Hiberniæ, Scotiæ, Saxoniæ & suæ Lombardiæ: in qua ultima plures Commissarius ac Visitator Generalis extitit, nec-non R^{mi} HENRICI SILVII Socius universum gregem suum lustrantis: Vir eruditio-nis eximia, Cathedram Ticinensem per longam annorum seriem regens, & Concionatoris munus in Italia magno cum Auditorum plausu sustinens, obiit Papiæ septuagenario major, die 2. Februarii 1649. Scripta ejus sunt,

1. *Epistola exhortatoria pro Reformatione amplectenda, ad sua Religiosos Provinciae Lombardiæ, excusa anno 1618.* in-4°.

2. *Nocturni duo, quos juniores Carmelitæ Clerici pro defunctis Fratribus suis Carmelitis recitare tenentur.* Ticini seu Papiæ, anno 1619. in-8°.

3. *Tractatus de Incarnatione, Mſ. in Bibliotheca Papieni Carmelitarum servatus.*

4. *Sermones Quadragesimales & Adventuales Mſ.* Ibidem.

5. Italicum in idioma transtulit *Conceptus de divino Amore à S. Teresia Hispanicè scriptos.* Papiæ anno 1623. in-8°. ex officina Joannis-Baptistæ Rubei.

Hispanicè, inquam, inscribuntur: *Conceptos del Amor de Dios sobre algunas palabras de los Cantares de Salomon.* Hunc quidem Librum flammis ab ipsa Teresia incumbere jussum, ut Confessario jubenti obsequeretur, qui mali exempli rem, ut scilicet foemina Interpretam Cantici Canticorum ageret aversatus fuerat, refert HIERONIMUS GRATIANUS, in præfatione quadam libro Teresiæ adjecta; servatamque tantummodo portionem quamdam ex principio, quam transcriperat sibi Monialis quedam cui GRATIANUS notas aliquas, cùm editurus esset, adjunxit.

Angelum Merli commendant Franciscus Voërsius Carmelita, in vita Reverendissimi Henrici Silvii Carmelitarum Prioris Generalis; Augustinus Biscarretus in *Palmitibus vinea Carmeli*: Nicolaus Antonius tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 239. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 23. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3725.

C L X I .

ANGELUS MINECUCCIO, aliàs MINICUCIO, natione Italus, ab oppido Canepina, in Diœcesi Hortana situ, non longè ab Urbe, Carmelita S. Th. Magister, patrii Conventus Rector, & pluribus modis auctor, itemque Romæ Cœnobiorum S. MARTINI & TRANSPORTINÆ Prior, nec-non Provinciæ Romanæ Provincialis anno 1615. electus, & in sua patria die 26. Martii 1630. mortuus. Scripsit Italico sermone ad MARCELLUM DE AQUAVIVA Archiepiscopum Hidruntinum,

Meditationes nonaginta duas, quas opusculo B. Petri de Alcantara, de oratione, operâ suâ correcto, notationibus & correctionibus ornato, adjunxit. Romæ, anno 1600. apud Guillelmum Faciottum, in-12. Hæ Meditationes versantur *circa vitam & Passionem Domini Nostri Jesu-Christi*.

Angelum Mineuccium celebrant Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3726. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 23. Petrus Lucius in *Bibliot. Carmel.* folio 75. iterum signato verso: nam errore typographicò foliorum ordo perturbarur à folio primum signato 76- ex quo poste resumitur foliorum numerus, seu zyfræ 73. 74. 75. & 76. Porro folio iterum notato 75. verso, ubi agitur seu celebratur Sebastianus Avezzanus, dicit Petrus Lucius, quod hujus Avezzani notitiam ipsi Lucio primus omnium dedit Reverendus Magister Angelus Minicucius à Canepina, dilectus meorum studiorum socius, vir perquam eruditus, nec minus virtutis quam eruditionis studiosus.

C L X I I .

ANGELUS MONSIGNANUS, natione Italus, patria Forojuliensis, Carmelita sacræ Theologiæ Magister, in Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1680. in Procuratorem Ordinis constitutus, post mortem FERDINANDI TARTAGLIE, die 1. Martii defuncti, in Priorem Generalem eodem anno 1682. die 4. Aprilis statim electus est à viris Religiosis S. MARIE Transpontinæ, prout fiducia-ria ipsis facultas fuerat concessa in dicto Capitulo, adveniente forsan morte Prioris Generalis; Ordinem quinque rexit annis, quibus evoluris Comitia celebravit Romæ Generalia in quibus successorem anno 1686. obtinuit Reverendissimum P. Paulum à S. Ignatio. Scripsit,

1. *Epistolam ad Patres Provinciae Turoniæ, pro nominandis Commissariis, qui correctiones Directo-riorum, si quæ sint faciendæ, revideant, datam Ro-mæ, die 26. Augusti, 1682.*

2. *Decretum divisionem Vicariæ Brasiliensis, in Vicarias Bahia & Fluvii Januarii statuens.* Cum enim Vicaria Carmelitarum Brasiliensis, quæ unita est Provincia Lusitaniæ, & ab ea omnino dependet, constet tredecim Conventibus quorum sex siti sunt ex parte Episcopatūs & Diœcesis Fluvii Januarii; alii verò septem ex parte Diœcesis Bahiensis, & Pernambucanæ: & una dictarum partium seu Conven-tuum distet ab altera ultrà ducentas leucas, nec facili-sit hinc inde transitus, ob mare quod interjicitur adeò tempestuosum, & periculis plenum, ut nonnisi certo anni tempore navigari possit, facileisque inde succedant navium submersiones, prout accidit anno 1685. in personam actualis Vicarii Provincialis unà cum duodecim aliis Religiosis, qui naufragio miserri-mè perierunt. Ob hanc distantiam, expensas naviga-tionum maximas, & alia plurima incommoda, Monsignanus cum supremo Carmelitici Ordinis Con-silio necessarium judicavit præfata Conventuum divisionem statuere; & suum statutum Apostolico Diplomate

A.

diplomate die 8. Februarii 1686. munire curavit.
Decessit autem *Forolivii* 1. Aprilis 1697. ætatis 69.

De illo mentionem habent Innocentius XI. in præfato diplomate Apostolico, quod typis mandatur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 638. Liber communis Ms. Ordinis Carmelitici, ubi de *Generalibus*: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in *Narratione Ms. Historica Chronologicaque Ordinis Carmelitici*, pag. 155. Gregorius à S. Martino in libro Gallicè inscripto: *Apologie pour l'Antiquité des Religieux Carmes*, §. 16. pag. 363.

C L X I I I.

ANGELUS NEPOS, alias de NEPOTE, *avel de NEPOTIBUS*, à Monté-Calero, Taurinensis agri subalpinus, sive Pedemontanus, S. Th. Magister & Regens *Papiae ac Patavii*, necnon Lombardæ Provincialis, atque CAROLO EMANUELI Sabaudia Duci à sacris Confessionibus. Obiit die 16. Decembris exeunte anno 1623. Scripsit in gratiam promovendorum ad sacros Ordines librum, quem titulo decoravit,

Erotemata Sacramentorum, Papia, 1595. in-4°.
Item Severini 1614.

Angelum de Nepotibus commendant Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3726. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 23. Andreas Rossotti in *Syllobo Scriptorum Pedemontii*, pag. 52.

C L X I V.

ANGELUS PALACIUS, natione Hispanus, in oppido Aguero Diœcesis Pampeñonensis natus, sacræ Theologæ Doctor, Ticini, Romæque inter exteris, *Oscæ* hinc in schola regni Aragoniæ Theologiam docuit; Aragoniæ etiam Præfectum Provincialem egit, Bæticæque & Catalauniæ Visitatorem: atque in Urbe Congregationum sanctæ Inquisitionis & Indicis Consultorem gessit; quo tempore ad Antonium S. R. E. Cardinalem ZAPATAM scripsit,

1. *Sententias Theologicas.* Romæ, 1613. in-4°.

2. *In D. Thomæ summa Theologicam Commentaria*, in quatuor tomos divisa; quorum *Mss.* in *Bibliotheca Carmelitarum Transpontina* vidit Ludovicus Jacob anno 1640. & postea typis mandata fuere anno 1670. Cæsar-Augustæ, apud Augustinum Verges, in compendium redacta studio & opere *Dionysii Blasco Oscensis Professoris Carmelitæ*.

3. *De abditissimo SS. Trinitatis Mysterio Traictatum*: incipit: *Postquam D. Thomas à Quæstione secundâ, &c.* Manuscriptum hunc tractatum vidit ibidem in-4°. Ludovicus Jacob, & eo usus est dictus Dionysius Blasco ad suam Theologiam abbreviatam edendam.

Id animadvertisit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 2. pag. 115. col. 1.* verbo, *Michaël Ripol.* Ludovicus autem Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 23. notat nostrum Angelum Palacium floruisse ad annum 1640.

C L X V.

ANGELUS A PASSIONE, natione Gallus, Provinciæ Aremoricus, in seculo dictus BERITAUT, natus est Ploermeli, quod oppidum est minoris Britanniæ in Diœcesi San-Maclovienſi. Vota dixit apud Carmelitas Rhedonenses, & post Philosophiæ atque Theologiæ tūm Scholasticæ cum Ethicæ studia peracta in Conventu Aurelianensi, statim è subsellio in Cathedram ascendit, jussu & ordinatione Superiorum Magister & Professor earumdem disciplinarum. Prior dein Flexiensis, Pictaviensis. Tom. I.

sis, Ploermelensis & Pontis-Abbatis atque suæ Turoniaræ Provinciæ Custos posteà, & Vicarius tandem Generalis Monialium Carmelitanarum Rhedonis & degentium exxit sex annis.

Vir facie decorus, amabilis aspectu, & continua vitæ serie Religiosæ apud omnes gratiosus & commendabilis, sui nomen ipsius, & egrégiam mentis indolem, atque virtutis laudem indicat. ANGELUS etenim fuit cordis innocentia, morumque integritate, quam quotidianus cilicinæ subuculæ, nec-non ferrellum catenarum usus fovebat: ANGELUS mira mansuetudine, quam ne ullus iræ igniculus, nec ulla rerum intempestiva temerabat occasio: ANGELUS scientiarum amplitudine, quam opera typis edita testantur: ANGELUS radio sapientiæ, quæ præfulgit aliis, & animarum salutis zelo quo omnibns omnia factus est: ANGELUS, quem summa etiam à minimis vitæ commodis alienatio demonstrabat, bonorum contemptus, dignitatum neglectus: ANGELUS fervida, quem efformabat cordis & mentis oblatio, nec unâ quidem intermisâ nocte, quâ assurget, & aliis præiret ad officium divinum persolvendum; cui nec defuit in ipsa suæ mortis vigilia; dum fatum Rhedonis solvit quinto nonas Julii, anno Christi nati 1731. ætatis suæ septuagesimo secundo. Opera quæ publico juri fecit, alia Gallico, Latino alia sermone, vocantur:

1. *Le Disciple Pacifique de S. Augustin*, sive Latine, *Pacificus S. Augustini Discipulus*, 2. tomis in-4°. quorum primus Parisiis editus fuit anno 1715. apud Andream Cailleau. Alter, ibidem, anno 1718. Primus tomus, qui paginas 858. complectitur, præviā Dissertationem evolvit, in qua primum de veneratione S. Augustino & ejus discipulis coætaneis atque supparibus, Prospero, Orosio, Fulgentio, debita tractatur: deinde agitur de hæresibus Pelagii, & Conciliis quæ illas condemnarunt: tandem Semi-pelagianorum errores exhibentur, & quinam horum fautores extiterint declaratur. Pagina 161. materia libertatis incipit evolvi per Analysem operum S. Augustini ad hanc doctrinam spectantium. Pagina autem 277. præbet exordium secundæ parti hujus voluminis, circa gratiam versanti.

2. *Inquisitor Canonum*, sive expositio & resolutio conscientiæ casuum ex regulis Canonicis deducta. Tribus tomis in-12. Rhedonis, annis 1724. 1725. & 1726.

3. *La Théologie des Peres des premiers Siècles de l'Eglise*. Ibid. 3. vol. in-8°. 1728. Neque Galici sermonis nitorem, neque venustam Theologiæ canitatem omnino continet id Operis.

4. *Abregé des Annales de Baronius Ms. in-4°*. Asservantur apud Carmelitas Rhedonenses; sed inde multum utilitatis hodjè non expectandum est.

Angelum à Passione commendant Necrologium *Carmelitarum Rhedonensium*: Mathæus à S. Stephano, Præfectus Provinciæ Turoniaræ in *Apodixi defunctoria*, quam Parisiis die 8. Julii 1731. de ejus morte, scripsit ad suos Religiosos Carmelitas: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrium Provincia Turoniaræ*, pag. 31.

C L X V I.

ANGELUS PEREIRA, natione Hispanus. in antiquo Barcelos oppido natus est, in Diœcesi Bracharensi, Carmelitanæ antiquioris Observantiaræ habitum induit in Collegio Conimbricensi; ubi postea Theologiam docuit. Olisipone Priorem egit sacræ Theologiæ tūm Doctor, & anno 1600. die 14. Maii institutus est Episcopus Martyriensis sub

Q

A.

Patriarchatu Antiocheno , & Suffraganeus Conimbricensis Episcopi. Obiit in oppido Pereira , propè Conimbriam die 20. Junii 1614. Scripsit ,

Varios Theologiae Tractatus : quorum nonnulli Mss. forsan asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Conimbricensium antiquioris regularis observantiae.

De Angelo Pereira loquuntur *Acta Consistorialia Clementis VIII. ad annum 1600. die 14. Maii* : *Relationes Carmelitarum Lusitanorum Mss. in Belgium missæ*. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani* , pag. 910. num. 3166.

C L X V I I .

ANGELUS A S. PAULO , Hispanus Carmelita Excalceatus , scripsit circa annum 1591. *Relationem de virtutibus & sanctitate Ven. P. Joannis à Cruce Carmelita Excalceati* , sicuti monent Franciscus à S. Maria *tomo 2. Historiae Reformatio-* nis S. Teresiæ , Lib. VIII. cap. 5. Hieronimus à S. Joseph , Lib. V. *Vita Joannis à Cruce* , cap. 9. Ludovicus Jacob , in *Scheda volatili ad pag. 23.* suæ *Bibliotheca Carmelitana Mss. addita*.

C L X V I I I .

ANGELUS PIUS CHIAPPANUS , Mediolanensis , antiquioris Observantiae Carmelita , S. Theologiz Magister , Doctor & Professor : acutissimo vir ingenio præditus , omnes præ se tulit virtutes , homine pietatem profitente dignas. Philosophiæ studiis Theologica adjunxit : & ne quid in eo ad animi culturam pertinens deesset , cùm Poësis , tūm sacræ eloquentiæ ornamenti eluxit. Inter primarios ævi sui scholasticos habitus , in Cœnobio Transpontino sui Ordinis in urbe Roma studiorum Præfecturam non paucos annos gessit : tūm in Pa- piensi Archigymnasio quasi per gradus ad primariam Theologiz Cathedram ascendit. Nam Logicam pri- mūm , hinc Ethicam , mox Metaphysicam antea docuerat. Inter Affidatos Academicos , quibus adscriptus fuerat , primas quodammodo tenere videbatur.

Sacras conciones habuit cum Auditorum non minori fructu , quām plausu , Panormi , Neapoli , Romæ , Venetiis , Bergomi , in aliisque præcipuis Italiae urbibus. Alumnis suæ Provinciae Lombardiae præfuit , Regiorumque Ministrorum , ob doctrinæ præstantiam , blandamque morum comitatem , animos sibi devinxit. Cum inter nobiles viros orieban- tur controversiæ , ad eum tamquam ad virum in hac materia peritissimum undique confluere solebant omnes ; ardentesque lites inter Papiensem urbem & literis in eo lycæ vacantes juvenes , electus ar- biter summâ prudentiâ , ac felicitate composuit. Ad immortalitatem transit in antiquiore Mediola- nensi Carmelo S. Mariæ die 20. Auguſti , anno Christi Salvatoris 1664. Hæc sunt doctrinæ illius monumenta :

1. *La Carita indefessa. Panegirico per San Carolo* , detto nel Duomo di Milano. Ivi , 1643.

2. *L'Ambrosia: Panegirico per il B. Ambroſio da Siena Dominicanο*. Cremonæ , 1623.

3. *Panegirico per Sancta Tereſa*. Mediolani , 1632.

4. *Alcune Poesie Italiane per varie opportunità*. Mediolani , 1630.

5. *Libro di Lezioni in materia di Cavalleria , e di duelle fatte à Cavalieri di Milano*. Volumen M. magna satis molis , quod prælo paraverat.

6. *Quadragesimale Mss.* quod etiam in lucem edere statuerat.

7. *Opera quædam ad speculativas scientias spectan- tia Mss.* apud suos asservata.

Angelum Pium Chiappanum laudant Philippus Pici- nelli inter Canonicos Regulares Lateranenses Mediola-

nenses in *Athenæo virorum Literator. Mediolanenum Italice edito anno 1670. in-4°*. Daniel à Virg. Maria *tomo 2. Speculi Carmel.* pag. 1071. num. 3726. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici* , pag. 139. ubi vocat illum Joannem-Baptistam Chiappanum. Philippus Argelati in *Biblio- theca Scriptorum Mediolanenum* *tomo 1. pag. 427.* num. 572.

C L X I X .

ANGELUS A PRÆSENTATIONE , natione Hispanus , patria Granatenis , ex patre Genuensi ortus , Carmelita Discalceatus in Conventu S. Joannis de Portu Novitus , Vicarius Panuelæ , anno 1580. & Rector Biacensis , anno 1591. vir nobilitate , eruditione , & Religione clarus , scripsit , *Historicam relationem de fundatione Cœnobii Hispaniensis Carmelitarum Excalceatorum* , anno 1674. facta ; in qua de primis illius incolis miranda recen- set apostolicæ paupertatis , austritatis , patientiæ , humilitatis , aliarumque heroicarum virtutum exem- pla.

Angelum à Præsentatione celebrant Franciscus à S. Maria *tomo 1. Historia Congregationis Hispanicae* , Lib. III. cap. 13. & 24. Lib. IV. capp. 4. 9. 20. & 42. Ludovicus Jacob in *Scheda apposita ad pagi- nam 23.* suæ *Bibliothecæ Carmelitanae Mss.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblio- theca Carmelitarum Excalceatorum* , pag. 22. Doro- theus à S. Renato in *Commentar. super libros Regum* , pag. 233.

C L X X .

ANGELUS A PURIFICATIONE , Hispanus Carmelita Excalceatus , natus in op- piedo Somosierra duabus Castellis confini , Pastrana Professus , virtute , scientiâ , Concionibus clarus , Historiographus à superioribus destinatus , plura scrip- psit quæ in *Bibliotheca Matritensi* servantur. Edidit

Sermonem Panegyricum de Immaculata Concep- tione Beatissimæ Virginis : teste Martiali à S. Joanne-Baptista , in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceato- rum* , pag. 22. ubi nihil ultrà de illo refert.

C L X X I .

ANGELUS ROBERTUS LAURENTUS DE BONONIA : Vir magni ingenii , omnique genere virtutum exornatus , in Cathedra , & in fug- gestu ejus eloquentia animos alliciebat. Doctoris Theologi insignibus Bononiæ fuit decoratus , Prior patriæ 1631. Definitor 1632. Procurator Generalis Curia Romanæ. Quo tempore cognitâ ejus sapien- tiâ , & prudentiâ ab Eminentiss. Dom. S. R. E. Car- dinali M A R I O G I N E T T O Ordinis Carmelita- rum Protectore ; cum idem Eminentissimus ab Ur- bano VIII. Pontifice Maximo destinatus esset Ple- niopotentiarius Legatus à Latere in Dietam (ut lo- quuntur) Monasterii celebrandam pro pace univer- sali , uti suum Theologum secum duxit LAURENTUM , qui cum eodem Cardinali permanit usque ad annum 1638.

Deinde Romam reversus , pér Apostolicum Di- ploma præmemorati Summi Pontificis Urbani VIII. suæ Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis instituitur Romæ die 5. mensis Junii 1638. in Conventu S. Chrysogoni. Elapsò autem biennio , Bononiæ congregatum fuit Capitulum ejusdem Congregationis Generale , cui præfuit ex Decreto Apo- stolico Eminentiss. Dom. S. R. E. Cardinalis J U L I U S S A C H E R U S , de Latere Legatus Bononiæ ;

A.

& ibidem , concurrentibus omnium Patrum vocalium votis , dempto uno , in Vicarium Generalem suæ Congregationis electus , & denuò confirmatus est L A U R E N T U S , ob egregiam humanitatem . Anno autem 1642. post Generalia F E R R A R I A Comitia celebrata , in quibus electus est Vicarius Generalis R. P. D O M I N I C U S M A S S O N I U S de L U C A , ipse Laurentus petiit Viterbium , ibique , præ intensâ applicatione ad restituendam regularem observantiam , lethali morbo corruptus , efflavit animam . Cujus ad laudes Clemens-Maria Felina in suo Musæo virorum illustrium Congregationis Mantuanæ , hos cecinit versus , illum loquenter inducens duobus prioribus versibus :

*Jura vetusta colo ; veterum monumenta reservo ;
Moribus antiquis omnia reddo nova.
Os edat , aut edat , fratrem non inquinat ullum ;
Mappula labra polit : dant labra verba poli.
Urbs vita Angelicam non possidet , Angele , vitam ;
Quam cupis , in Cœlo est ; i , cape , funde tuis.*

Ad horum intelligentiam versuum præfatus
FELINA notat quod 1º. LAURENTUS Pastor
zelantissimus fuerit antiquæ Observantiaæ restitutor,
& Romani sui Archivi Fundator. 2º. Clericos suos
Religiosos omnes, exceptis iis qui Lectoris seu Pro-
fessoris munus sustinerent, in Choro frequentes
esse voluerit. 3º. Silentii observantiam rigorosè
præceperit: studiorum enixus promotor, otiosa col-
loquia in proficias & utiles dissertationes converte-
rit. 4º. Primus Mantilium communitatem in Re-
fectorio decreverit; ita ut omnibus fratribus, qui
prius de iis singularem sibi curam adhibuerint, qui-
libet Conventus ipsa subministraret, singulisque
hebdomadis immunda tolleret, ac substitueret mun-
da. 5º. Viterbium petierit, & ibi morbo lethali cor-
reptus, vitam obierit mortalem.

Laurentus *Assertiones de Coticula Eliæ & Adami*
publicè propugnavit Romæ anno 1628. in Comitiis
Generalibus.

Praeclaræ de illo testimonia exhibent Urbanus VIII.
in Diplomate Apostolico die 20. Martii 1638. dato
quod prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag.
469. Petrus-Thomas Sarracenus in *Menologio Carmelitarum*, pag. 61. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 23. Carolus Vaghush in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, pag. 164. 165.
& 284.

CLXXXI.

ANGELUS R O C C O , natione Italus ,
patriâ Barensis , sacræ Theologiæ Magister ,
Conventus patrii diu Præfectus scripsit Italico ser-
mone *De Privilegiis Fratr. Religiosorum & Confra-
trum Ordinis Carmelitarum.* Barii , anno 1669. in-
12. Florebat etiam anno 1680. testibus Editoribus
Speculi Carmelitani , uti videre est *tomo 1. pag.
1074. num. 3755.*

CLXXXII.

*Malamente
q' est' autra si' i'
qui respicio aum:
done già pralato
i/ o/ Vllois i/ lopma
alla cof. i/ o/ a. Ma
vole Anglus detraher*

ANGELUS RUBEUS, seu ROSSI,
Bergomensis, Theologus celebris, Philo-
phus ac Orator præclarus, Lector fuit Philosophiæ
in Bononiensi studio; arque cum ibidem Professo-
ris munus præclarè sustinuissest, in Collegio Docto-
rum Theologorum Bononiensium receptus est anno
1573. die 3. Augusti: bis Definitor Generalis, sci-
licet, anno 1571. & 1575. Præfes Comitiorum
Generalium suæ Congregationis Mantuanæ ex au-
toritate Summi Pontificis Gregorii III. anno 1577.
Procurator Generalis in Curia Romana anno 1584.

Vir moribus purissimus exitit, Apostolicus Concionator, ad quem audiendum ingens populus concurrebat: religiosæ paupertatis rigorosus cultor: latissimam charitate fervens, non solum Prior in patria probos subditos protegebat, malosque corrigebat; verum etiam plurimorum Secularium Spiritualis Pater & Judex, innocentium animas Dei amore magis in dies accendebat, & corda pœnitentium à vitiis purgabat; tandem ardenti zelo ignitus, in magna opinione decepit. Cujus ad honorem Clemens Felina in suo *Museo virorum illustrium cecinit:*

*Emicat Angelicus candor, rubet altus & ardor
Hanc animam Sponsus diligit, ut similem.
Angelus est lingua, flamas quoque nutrit amoris;
Sed simul æs resonans, ad pia Templa vocat.
Mens pia post aurum neque abit, neque sperat in
auro;
Mira facit: Quis hic eft? Nomen & acta docent.
Provida virga Ducis mare rubrum pandit amoris;
Progreditur virtus, crimina mersa jacente.
Urbis corda tenet; dat Cœli oracula cella;
Tanta super montes Urbs latitare nequit.*

Scipio Rubeus, *De laudibus Divinae sapientie*,
atque Beati Hieronymi Orationes editas Bononiae,
1574. in-4°. sicut refert Clemens Maria Felina loco
citato, & Carolus Vaghush in *Congregationis Man-*
tuana Commentariis, pag. 308.

CLXXXIV.

ANGELUS SAGARRO, natione Catalanus, Barcinonensis patria, sacræ Theologiae Doctor, atque Collegii S. ANGELI ejusdem Civitatis Rector: Vir morum comitate gratus, & eruditione celebris, decepsit Perpiniani anno 1620. postquam scripsisset,

i. Varios sacrae Theologiae Tractatus: qui *Mſſ.* Barcinone asservantur in Bibliotheca dicti Collegii, quod possident Carmelitæ antiquioris regularis Observantie.

2. *Sermones Quadragefimales Mss.* ibidem assertos.
 3. *De illustribus Viris Ordinis Carmelitici Librum*

De Angelo Sagarro loquuntur Theophilus Raynaudus in *Scapulari Partheno Carmelitico*, tomo 7. Aubertus Miræus de *Scriptoribus saeculi xviii.* Cap. 190. pag. 287. Ed. Fabric. ubi vocatur Angelus, ut exprefcè refert Nicolaus Antonius tom. 1. Bibl. Hisp. pag. 125. qui eum vocat Antonium. Emmanuel Roman, Lib. de *illustribus Viris Ordinis Carmelitici*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 484. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 24. Antonius Teifflet in *Catalogo Autorum*, pag. 19. Paulus ab omnibus Sanctis in *Actuario*, Cap. 7. de origine & incrementis *Ordinis Carmelitici*, Auberti Miræi, pag. 212.

CLXXXV.

ANGELUS DE SALAZAR, natione Hispanus, *Buldecanensis* in Diœcesi vetustioris Castellæ, vulgo *Burgos*, Doctor Theologus, Prior Abulensis, & quinquies Castellæ Provincialis, qui & Sanctam TERESIAM solvit voto, quo seipsam obstrinxerat de faciendo semper quod perfectissimum judicaret, & facultatem ei dedit duo prima Monasteria Carmelitarum Excalceatorum construendi, & in illos Vicarius Generalis à Reverendiss. Dom. PHILIPPO SEGA PLACENTINO Episcopo &

A.

Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniæ Nuncio constitutus , anno 1579. atque posteà juxta postulacionem Reverendissimi Prioris Generalis JOANNIS BAPTISTÆ CAFFARDI in Visitatorem Provinciarum Hispaniæ institutus à GREGORIO XIII. per Litteras Apostolicas , anno 1581. die 8. Augusti , datas , anno sequenti 1582. Vallisoleti obiit ; ibidemque honorificè sepultus apud suos ad lœvam majoris Altaris. Scripta ejus dicuntur ,

1. *Super Regulam Carmelitarum Commentaria Manuscripta.*

2. *Statuta particularia pro Carmelitis Excalceatis*, quorum duo primi fuerunt JOANNES YEPES A CRUCE , & ANTONIUS DE HEREDIA A JESU : qui vota sua in tuguriolo Durvellæ renovarunt cum professione primitivæ Regulæ , anno 1568. die 28. Novembris : Sed Statuta sua dedit Angelus de Salazar anno tantum 1579.

3. *Sermonum Libri duo Mss.*

De Angelo Salazar mentionem habent , S. Teresia Libro fundationum , Cap. 12. & de vita sua Cap. 32. & 34. Gregorius XIII. in Diplomate Apostolico pro Erectione primæ Provinciæ Fratrum Discalceatorum , anno 1580. die 22. Junii dato , quod legitur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum* , pag. 209. col. 1. Idem Pontifex Maximus in alio Diplomate Apostolico die 5. Augusti 1582. quo Angelus Salazar confirmatur Visitator Provinciarum Hispaniæ , apud idem *Bullarium* , pag. 215. Joannes-Baptista Rubeus in facultate data S. TERESIAE anno 1567. die 14. Augusti , pro duobus fundandis Monasteriis apud Franciscum à S. Maria , *tomo 1. Historia Carmelitarum Excalceatorum Lib. III. Cap. 4.* Ipsem Franciscus à S. Maria ibidem , *Lib. I. Cap. 15. num. 2. Lib II. Cap. 4. num. 4.* ubi vocat Angelum de Salazar *virum virtutis singularis & perfectionis* , S. Theresia perquam amicum : Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 419. Ludovicus à S. Teresia in *successione Eliæ* , pag. 271. pag. 621. & 622. ubi narrat quomodo ejus successor ALPHONSUS GONZALES , tum Provincialis Durvellæ tuguriolum seu agreste Cœnobium petiit , ubi Priorem instituit ANTONIUM A JESU , Supprietum JOANNEM A CRUCE , Editum & Ostiarium fratrem JOSEPHUM A CHRISTO. Idem Cap. 275. pag. 635. refert quomodo post mortem illustriss. Dom. NICOLAI HORMANET in Hispaniarum Regnis Nuncii Apostolici 1577. defuncti , res Carmelitarum Excalceatorum acriter turbaræ fuerint. PHILIPPUS enim SEGA factus tunc Nuncius Apostolicus , illos regimini Superiorum Carmelitarum mitigatorum subjecit , & eorum Vicarium Generalem die 1. Aprilis 1579. commisit nostrum ANGELUM DE SALAZAR , determinato tamen ejus autoritatis exercitio. Ludovicus Jacob meminit etiam hujus in sua *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 24. Joannes Caramuel in *vita DOMINICI A JESU MARIA* , pag. 536. Joannes de Palafox in *votis ad epistolam S. Teresiae* 25. num. 6.

CLXXVI.

ANGELUS SAVORUS , Genuensis Carmelita in Conventu Mantuanæ Congregationis Genuensi , S. MARIAE ANGELORVM dicto , & in Promontorio extrâ & propè ejusdem celebrissimæ Civitatis mœnia constructo , religiosam professionem emisit. Vir doctrinâ & morum probitate conspicuus ; Philosophus , Theologus peritus , ac Orator clarus , ex Theatinorum Ordine ad observantiam Carmelitanam transiit. Tempore communis pesti-

lentiæ in Carmelo Parmensi aderat anno 1630. ubi extra Monasterium unâ cum aliis suis Sodalibus Sacerdotibus charitativè ministrabat Sacramentum Pœnitentiæ illis ægrotis à peste oppressis. Neque silentio committendum quod mirâ sapientiæ necnon sermonis facundiâ , quâ in insignioribus Italiae suggestibus trahebat infinitum Auditorum numerum , plurimos Peccatores in cœlum dirigeret , efficacissimè commoveret , sœpiùs illuminaret , & animarum salutem operaretur. Qua de re loquens Clemens-Maria Felina in *Musæo illustrium virorum canit* :

*Angelus ore Magus , Cœlos non tartara cogit.
Flebit ad ima Deum ; fert super astra viros.
Irradiat cœcos ; claudos regit ; omnia sanat ;
Ecce salutis aquas ; Angelus ore movet.*

Savorus scripsit *Conciones Mss.* verùm ubi serventur , non determinant Scriptores qui mentionem ejus habent Clemens Felina *loco citato* , & Carolus Vaghush in *Commentariis Congregationis Mantuanæ pag. 322.*

CLXXVII.

ANGELUS SCAMNUS , Mediolanensis , Religionem Carmelit. Congregationis Mantuanæ illustravit. Humanitate & clementia conspicuus , inter Doctores Theologos Collegii Bononiensis adscriptus est anno 1606. die 30. Januarii , & Definitoris munere insignitus anno 1604. die 22. Septembris. Rectus & prudens Præsul in patria , in arduis constans , in prosperis moderatus , litteris summopè deditus , vitam scribendo consumpsit , usque ad diem 31. mensis Maii , anno redempti Orbis 1613. qui fuit illi sexagesimus & ultimus De illo Distichon istud enunciavit Clemens-Maria Felina.

*Mens justa , os prudens , cor forte , animusque modestus ;
Quadruplici firmant cardine gesta Patris.*

Scamni Opera , quæ noscuntur : hos titulos habent :

1. *Disputationes in universam Philosophiam* : Voluminibus IV. ingentis molis comprehensæ , & politis characteribus scriptæ , Mss. in-4°.

2. *Dilucidatio in Libros Posteriorum Analyticorum* , cum Tractatu de scientia ; Mss. in-folio.

3. *Commentaria in primam , secundam & tertiam partem D. Thomæ* , Mss. in-4°.

4. *Tractatus de Incarnatione* , Mss. in-4°.

5. *Quæstiones variae Theologicæ* , Mss. in-4°.

6. *Tractatus varii , in quibus agitur de furto & Contrafictibus , de Usura & Restitutione* Mss. in-folio justæ molis.

Opera sex ista manuscripta servantur in Biblioteca Mediolanensi Carmelitarum Congregationis Mantuanæ , nimis in Cœnobia S. Joannis ad Concham.

7. *Oratio in laudem S. Hieronymi* , edita anno 1574. Bononiæ , in-4°.

8. *Oratio de Mutinensem Civium laudibus* , edita Cremonæ , anno 1583. in-4°.

Angelum Scamnum celebrant Joannes-Baptista Guarguantus in *Relatione de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ* : Clemens-Maria Felina in *Musæo Congregationis Mantuanæ* : Carolus Vaghush in *Commentariis Congregationis Mantuanæ* , pag. 153. & 333. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* , *tomo 2.* pag. 1300 num. 1519.

CLXXVIII.

A.

C L X X V I I I .

ANGELUS SPENEL, natione Gallus, patrìa Podiensis seu Aniciensis Vellaunorum, Carmelita in Cœnobio Lunelli apud Occitanos sive Professor, Doctor Theologus, diversis in locis Prior, & primus Narbonæ Provinciae Definitor, obiit Lodvensis Prior circa annum 1658. clarus plurimis operibus, quorum tituli dicuntur,

1. *Oratio, seu Encyclopediæ Encomium, habita pro felicibus auspiciis studiorum alii Carmelitarum Papiensum Collegii. Ticini, ex Officina Joannis Nigri, 1622. in-4°.*

2. *Oratio Panegyrica S. Tereſiæ, Gallicè.*

3. *Sermo Panegyricus S. Ignatii de Loyola, Gallicè, Montis-Pefuli, 1634. in-24.*

4. *Concio Panegyrica S. Augustini, Gallicè 1625. Duci Ventadurio dicata.*

5. *Fax sacrae devotionis Dei-paræ, Gallicè. Lugduni, apud Jacobum Gaudion, 1634. in-24.*

6. *Sermonum Liber : Gallicè, Montis Pefuli, apud Antonij du Buisson, 1649. in-8°.*

7. *Triumphus divinarum perfectionum in SS. Sacramento Pænitentia, mystice representatus per cursum Eliæ, cum duodenaria Panegyri, Gallicè, Lugduni, 1640.*

8. *Virginalis Paronymphus in festa omnia B. Virginis Mariæ, Gallicè.*

9. *Economia omnium Christianarum virtutum, Gallicè.*

10. *Zodiacus Mysticus solis justitiae super omnes & singulos anni dies Dominicos, Gallicè.*

11. *Emblemata sacra super singulos dies festos sanctorum, Gallicè.*

Angelum Spenel commandant Ludovicus Jacob in *Descriptione Provinciae Carmelitarum Narbonæ, cap. 4.* Idem in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 24.* Daniel à Virgine Maria, *tomo. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1088. num. 3825.* ubi eum obiisse circa annum 1652. asserit ex ipsa Ludovici Jacob fide: Philippus Chadeau à S. Claudio in *Schedis Ms. ad nos Lugduno Aureliam missis die 2. Julii 1741. pag. 28.* ubi eum defunctum *Anicii Vellaunorum* scribit. Andreas Rossotti Cisterciensis Monachus in *Syllabo Scriptorum Pedemontii, pag. 52.* ubi eum perperam appellat natione *Sabaudum*, patria *Annesfiensem*. Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Marianæ.*

C L X X I X .

ANGELUS A S. TERESIA, Polonus, Carmelita Discalceatus edidit multos *Panegyres funerales, in-4°.*

ANGELUS HIERONYMUS A S. TERESIA, Italus, Carmelita Excalceatus, edidit Italico Sermone Librum titulo inscriptum, *Peregrinus, &c. Placentia, 1689, in-12.* Ibidem obiit eodem anno 1689. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 22.*

C L X X X .

ANGELUS BENEDICTUS A S. VINCENTIO, Carmelita Discalceatus, natione Siculus, patria Panormitanus, anno 1654. natus & Bayda die 25. Octobris anno 1671. professus. Enensis Philosophicis ac Theologicis disciplinis, has suos sodales mira claritate docuit; in omnibus scientiis, ingenii facilitate absolutissimus evasit; Oratoriæ, Poëticam, Astronomiam, Algebraam, Musicam, ac Mathematicas docere potuit. In utroque Jure sine laurea Doctor à peritissimis etiam viris consulebatur, Prior Latinam & Italicanam, Gallicam etiam, Hispanam ac Tom. I.

Hebræam linguam apprimè callebat: fama ejus in totam Siciliam, ipso tamen minor evolavit.

Nóvus tunc Siciliæ Rex, VICTOR AMEDÆUS, ad Academias Taurinensis Præfecturam invitans, honorem senectutis prætextu vidit eum repellentem. Inquisitionis Consultor, & Qualificator diu fuit. Theologiae Mysticæ abdita feliciter rimatus est; & divina patientes, ab illis & illis oribus secrevit. Post officia Prioris Panormitani, ac Definitoris Provincialis, totius Provinciae præfecturam egit. Tandem post senectutem bonam, ad Patres suos appositus est die 17. Decembris, anno 1725. Edidit Italicè sub nomine Fabii Cavalleani,

1. *Discursum Philosophicum & Astronomicum, in-12.*

2. *Antitheatrum gloriae Seraphicæ S. Tereſiæ, 1725. in-4°. suppresso Auctoris nomine. Quæ vero typis digna reliquit, sunt*

1. *Commentaria in totam D. Thomæ Summam.*

2. *Medicina Hypocratica, contraria Sophistica, in-4°.*

3. *Historia Siciliae, in-4°.*

4. *Paradoxa Musicalia.*

5. *Traictatus Astronomia, in-folio.*

6. *Commentaria in quinque libros Decretalium.*

Hæc de illo scribebat Eusebius ab omnibus Sanctis Definitor Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicae, in *Epistola* data die 30. Januarii 1727. cuius ipse meminit Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 23.*

C L X X X I .

ANNABANGELIS, Parisina, Monialis Teresiana, filia CLAUDII GIRAUT, in suprema Curia Parisiensi Senatoris, & CAROLÆ LECLERC: Religionis habitum induit anno 1622. ætatis autem decimo-quinto cum novem mensibus. Virtutibus heroicis, orationis sublimitate, ac rebus præclarè gestis insignis, obiit Parisis die 26. Aprilis anno 1664. postquam edidisset Gallicè,

Traictatum de Excellentia Orationis & Psalmodie, ex verbis & exemplis Sanctorum collectum. Parisiis, anno 1694. cum Vita ipsius ab Erudito Clarissimo que Dom. FRANCISCO CORDIER edita in-8°. apud N. Remy.

Hujus meminit Annæ ab Angelis Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ, pag. 291. num. 6316.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca sua, pag. 24.*

C L X X X I I .

ANNABANGELIS, AUSTIN, natione Hispana, Vallisoleti anno 1547. nobilibus orta parentibus; patrem habuit JOANNEM PERUXA REVOLIEDO, Gaditanæ civitatis Gubernatorem; matrem verò MAGDALENAM PEREZ DE ARGUEGLIO. Ætatis suæ anno 29. Religionis induita fuit habitum à S. TERESIA in Conventu MALAGONensi, transacto que Tyrocinii anno, solemnem professionem ibidem emisit. Ad Fundationem postea Monasterii VILLANOVA DE LAXARA assumpta, ibi Sacrifice ac Janitricis, atque Priorissæ munericibus successivè fundata fuit. Tum VALENTIAM simul ad novam fundationem missa est, & indè anno 1616. Superiorum jussu, VILLANOVA rediens, donis semper cœlestibus cumulata, ad finem vitæ pervenit, & animam sanctam suam exhalavit die 11. Decembris, anno 1624.

Ex formalí Superiorum præcepto *Vitam suam* scripta, usque ad ultimam infirmitatem. Relationes aliae de hac ultimâ infirmitate, de morte, de virtutibus, miraculis, & aliis successibus, scriptæ sunt à Monia-

R

A.

libus oculatis testibus , aut ex juridicis informationibus desumpta . *Toleti* servatur vita ab ipsa scripta .

Vitam ejus scripsit Alphonsus à S. Hieronymo , ut diximus suprà , pag. 32. Hispanè editam Matriti , anno 1668. *in-4°*. Quam in Gallicum idioma transstulit Bernardus à S. Clemente , Typis Burdigalensisbus anno 1685. donatam *in-8°*. Eam paulò compendiosiorem tradiderat Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli* , parte 2. pag. 92. & seqq. Franciscus à S. Maria , tomo 1. *Histor. General. Congregat. Hispan.* Lib. III. Cap. 12. num. 3. Cap. 13. num. 6. Idem Lib. V. Cap. 3. Hieronymus à S. Joseph , tomo 1. *Annalium Carmelitarum Excalceatorum Hispaniae* , Lib. I. Martinus à Matre Dei , in *Gymnasio Philosophiae Christianæ* , cap. 2. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 24. & seqq. Pauca insunt tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1061. num. 3675.

Apographum illius vitæ , quam Anna incœpit scribere anno 1606. jussu R. P. JOSEPHI A JESU MARIA præpositi Generalis , quamque deinde anno 1609. scribere perrexit , jubente altero præposito Generali ALPHONSO A JESU MARIA : Apographum , inquam , hujus vitæ manuscriptum , asservatur Insulis in Belgio apud Patres Carmelitas Discalceatos ; sicuti Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 25. refert ex *Schedis CLAUDII DORESMIEUX* , ad ipsum missis. Incipit hoc Apographum : *Sub annum duodecimum , castitatis votum feci , &c.* Alterum Apographum possedit Ignatius Joseph à Jesu Maria , alias Jacobus Samson , Carmelita Excalceatus , alio sub titulo , nempè *Revelationum suarum Relatio* : teste jam citato Ludovico Jacob ibidem per eundem Ignatium edocto .

C L X X X I I I .

ANNA A S. BARTHOLOMÆO , apud Hispanos kalendis Octobris 1549. piis parentibus FERDINANDO GARCIA & CATHARINA MANÇANAS nata est in oppido *Almendral* non procul ab *Abula* civitate Episcopali , in Regno Castellæ veteris. A teneris annis relicto seculo S. Matrem Teresiam zelo ac pietate imitata , inter primas Abulensis Parthenonis Moniales à Virgine Matre Maria de S. Hieronymo , quæ absente Teresi illud regebat , suscipitur non ut choro , sed ut rei domesticæ serviat : & ipsa prima fuit soror laïca , quam Reformatio istarum Monialium agnovit. Recurrente anno , solemnia vota summâ devotione dixit .

Comes S. TERESIÆ per quatuordecim annos individua , quæ obedientia merito ab ea facultatem scribendi characteresque pennæ efformandi , miraculosè recepit ; ita ut haud ulteriori adhibitâ diligentia , epistolas impostorum exaraverit , ut & alia quæcumque scribenda quæ sibi occurserunt. *Albam* cum ipsa perveniens , felici ejus morti adfuit anno 1582. die 4. Octobris. *Abulam* posteà Superiorum jussu reversa , & inde *Occanam* ad novam foundationem missa , suam futuram in Gallias transmigrationem , aliaque multa prædictit. Iter cùm aliis aggressa , superatis constanti animo frequentibus itineris laboribus ac periculis , pervenit tandem *Parisios* , mensis Octobris Idibus , anno 1603. Eam autem Superiores , quantumvis renitentem , ad statum choristarum sublimarunt , novæque foundationis *Pontifara* Priorissam elegerunt ; & inde Parisis primo Novitarum Magistram , ac posteà Priorissam instituerunt .

Finito officii triennio Parisis , ad novam foundationem Turonensem destinata est : ubi completo trienni officio , audiens Carmelitas Excalceatos advenisse Parisios , illuc accessit , cùm illis actura , secularibus & externis liberè ac sincerè dicens Superiori-

bus , velle se ad Ordinis Carmelitici obedientiam redire. Non completis itaque in Gallia totaliter septem annis , in Belgium venit à Serenissimis atque piissimis Principibus , ALBERTO & ISABELLA evocata. *Montis Haunoniae* per annum commorata , indè inchoavit anno 1611. *Antwerpia* novam foundationem : ubi & vivens virtutum excellentiâ , mortua verò miraculorum gloriâ claruit. Ibi autem obiit die 7. Junii , SS. Trinitati sacrâ , anno 1626. ætatis suæ 76. professionis 57. Scripsit suo vulgari Idiomate

1. *Vitam suam* , jubentibus Superioribus & Confessariis.

2. *Instructionem pro Novitiis*.

3. *Cantica spiritualia*.

4. *Exercitia pro qualibet Hebdomadæ die*.

5. *De Passione Domini Nostri Jesu-Christi* , Lib. I.

6. *De Christi Nativitate* , Lib. I. Quæ omnia in Gallicum idioma , per CYPRIANUM A NATIVITATE , prodierunt Parisis apud Sebastianum Huré 1646. *in-12.* Deinde cum *Auctuario de morte ejus & miraculis* , ac vita quarumdam Antwerpensis Cœnobii Monialium Pietate illustrium. Bruxellis apud Joannem de Smedt , anno 1708. *in-8°*.

Vitam ejus scripsere CHRYSOSTOMVS HENRIQUEZ , Hispanè , quæ edita est Bruxellis , *in-4°* anno 1632. quam in Gallicum sermonem transstulit Dom. RENATUS GAULTIER , & Typis Parisiensibus commisit apud Sebastianum Huré , anno 1633. *in-8°*. ut animadvertis Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ* , pag. 291. num. 3606. ELEONEORA A S. BERNARDO , ejus Socia. Utriusque Congregationis Carmelitarum Excalceatorum Historici , FRANCISCUS A S. MARIA , & PETRUS A S. ANDREA. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi* , 3. parte , pag. 63. Aquinas à S. Joseph , in libro de *Heroicis ejus virtutibus* &c. edito Gallicè Parisis 1646. *in-12.*

De Anna à S. Bartholomæo honorifice locuti etiam fuere Angelus Manrique in *vita Annæ à Jesu* : Michaël de Marillac Franciæ Pro-Cancellarius , libro Gallicè scripto , *De institutione Monialium Tereſianarum* : Andreas Duval , Doctor Sorbonicus in *vita Mariae ab Incarnatione* : Ludovicus Donius Attichius , Præfus Aduensis in *vita Petri Cardinalis Berullæ* . Germanus Hubertus , Abbas Cericiacensis , in *vita ejusdem Cardinalis* . Arturus à Monasterio in *Martyrologio fæmineo* : Jacobus Amelotte Oratorianus , in *vita Margarittæ à SS. Sacramento Carmelitæ Belnensis* , Lib. IX. Franciska à S. Teresia in *vita Isabellæ ab Angelis* : Hilarion de Coste , tomo 2. *Elogiorum illustrium Mulierum* . Antonius Sanderus in *Auctuario ad tom. 1. Flandriæ illustræ* : Joannes Caramuel in *vita Dominici à Jesu Maria* : Joannes-Baptista Senault in *vita Magdalena à S. Joseph* . Aubertus Miræus Lib. de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum , pag. 192.

Et alii quamplurimi , inquit Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 25. Quibus haud dubiè connumerandi occurunt Daniel à Virgine Maria in *vinea Carmeli* , pag. 598. num. 1069. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1058. num. 3658. Ibidem pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* , pag. 26. & seqq. ubi ex Lib. Thomæ Aquinatis jam citato , Cap. 16. num. 163. profertur Relatio CLARE A CRUCE Monialis Tereſianæ juramento firmata , asseverantis Annam à S. Bartholomæo plura alia , valde utilia spiritualia , exarasse opuscula ; ac ad unius Superioris iussum , tantâ promptitudine combussisse , ut Superior qui

A.

ejus obedientiam probare volebat, tempus ad revocandum imperium non habuerit. Joannes-Franciscus Foppens, Canonicus Graduatus & Penitentiarius Ecclesiae Metropolitanæ Mechliniensis, in *Biblioth. Belgica*, pag. 64. ubi nostræ Annæ adjudicat vitam ac res gestas Seraphicas Matris suæ Therese. Iterum Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Personata Ms.* pag. 26.

A N N A, sive potius, **A G N E S C O R R E Y T S**, prima Priorissa Parthenonis Brugensis, quod *Sion* vulgo nuncupatur, & ejus Mater **A G N E S V A N, DE VALLE**, Vidua, cum Domino Martino REYNGOUT, locum donante, primæ fuerunt Fundatrices hujus Conventus inchoati anno 1487. & primæ ibi Carmelitano habitu vestitæ (postmodum à Reverendiss. Domino Suffraganeo Tornacensi **ÆGIDIO**, sacro velo donatæ) simul cum duabus Monialibus Carmelitissimis, quæ Harlenio venerant pro instructione conferenda, perfectam vitam Carmeliticam inchoarunt, in abstinentia, orationis, aliarumque Monasticarum virtutum exercitiis. Agnes porro Priorissa in bono odore virtutifero decepsit anno 1497. ut refert Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1057. num. 3654. nullo ejus assignato Opere.

C L X X X I V.

A N N A G E L T R U D A A S S. I N C A R N A T I O N E, in seculo nuncupata **P I A U T I L L A C O N T R E R A D E M A G I S T R I S**, Romæ nobilibus ex Parentibus anno 1627. nata, ibi anno 1642. die 25. Maii professionem, ætatis dispensatione ab **U R B A N O VIII**. obtentâ, emisit apud Moniales Carmelitanas ideo vulgo dictas *Barberinas*; quia illarum Monasterium fundavit sub titulo Incarnationis *Camilla*, alias *Innocentia Barberini*, filia fratri Urbani VIII. ætatis suæ anno decimo quinto, quinques illud Antistita rexit, defuncta die 21. Februarii, anno Christi 1714. suæ 87. ætatis. Scriptis Italice,

1. *Regola per l'educande col modo di contenersi nel vestire, e loro portamenti.*

2. *Relazione della fundazione del vener Monastero della sanctissima Incarnazione di Roma, racolta da Mss. si conservano in detto Monastero.*

3. *Annali del Monastero della SS. Incarnazione di Roma, detto delle Barberine.*

C L X X X V.

A N N A A J E S U, dicta in seculo **A N N A D E L O B E R A**, *Methymnae Campi* in Castella veteri, nobilibus & piis Parentibus die 25. Novembris anno 1545. nata est. Pater ejus vocabatur **D I D A C U S D E L O B E R A** ortus *Placentia*; Mater verò **F R A N C I S C A D E T O R R E S** oriunda ex Cantabria. Unicum habuit fratrem natu majorem nomine **C H R Y S T O P H O R U M D E L O B E R A** qui mortuus est in Societate Jesu. Ab ipsis incunabulis usque ad septimum ætatis annum, quo Sacramentum Confirmationis recepit, surda & muta permansit. *Abula* die 1. Augusti 1570. à **S. T E R E S I A** inter suas Moniales reformatas admittitur. Sicque statim idonea vita religiosa visa est, ut vix tertium Novitiatum mensem compleverat, cum *Salmanticanam* ad novam foundationem cum aliis quinque missa, quam **S. T E R E S I A** tantâ prudentiâ ac sanctitate præditam judicavit, ut novi Conventus injunxerit Præpositæ, nihil sine ejusdem **A N N A** consenseret gerere.

Anno 1571. die 21. Octobris solemnem professionem ibi emisit, postquam spatio quinque mensium, mortificatione multiplici, ac cœlestibus instructionibus proficere non destitit. Novæ foundationi *Veras* præficitur, & completo officii sui tempore

Priorissæ à **S. T E R E S I A G r a n a t a m** novum Monasterium erectura mittitur. Electa deinde Veacensis Conventus iterum Priorissa, ad novam fundationem *Malacensem* destinatur; sed cum **S. J O A N N E A C R U C E** profecta ad fundationem Monasterii *M a t r i t e n s i s* perrexit anno 1588. à Summo Pontifice Breve quoddam obtinuit, quo unicum habere è Carmelitis Excalceatis Commissarium, **J O A N N E M A C R U C E**, Moniales Teresianæ permittebantur. Displiuit istud Diploma **N I C O L A O A J E S U M A R I A** Vicario Generali, aliisque Superioribus Excalceatis, qui nova Statuta post mortem **S. T E R E S I A** condiderant; eoque res devenit, ut pluribus habitis Consultationibus, earum gubernationi protinus renuntiaverint. Terruit, & ultrà modum afflxit **A N N A M**, ejusque socias tale decretum; quæ tandem obtinuere, instantे **P H I L I P P O II**. Rege Catholico, ut Superiores Decreto Vicarii Generalis cederent: sed ad illorum satisfactionem, & aliarum Monialium exemplum, aliquæ officiis privatæ; **A N N A** etiam per aliquod tempus sacrâ Communione privata.

M A T R I T O remota, *Salmanticanam* missa est, ubi anno 1596. electa est Priorissa, miris multis clara, & ab Academiæ Magistris velut ipsa Magistra fuit consulta & audita. Superatæ Superiorum resistentiâ, **A N N A A J E S U** cum **A N N A A S. B A R T H O L O M E O** & aliis quatuor Monialibus die 20. Augusti 1603. de Conventu Salmanticensi discedit versus Galliam proficisciens, & à Praeposito Generali nominatur Priorissa Conventus Parisiensis, ad quem pervenit die 15. Octobris. Novas fundationes erexit Divione ac Pontisaræ: & pro aliis construendis à Serenissima Belgii Gubernatrice Isabella invitata, ac sollicitata, illuc pervenit ineunte anno 1607. Maximâ venerationis significatione *B r u x e l l i s* excepta, illic Monasterium ædificavit; aliud deinde Lovanii, cui **E L I Z A B E T H A M A S. P A U L O** præfecit; deinde *Montibus Hannoniae*, cui Priorissam dedit **E L E O N O R A M A S. B E R N A R D O**.

Hispanos Carmelitas Excalceatos in Belgium adducere tentavit; sed ab iis passa repulsam, scripsit ad Patres Congregationis Italicae, imo & ad **P A U L U M V.** summum Pontificem, qui votis ejus acquiescens, nonnullos tum in Belgium, tum in Galliam, cum literis commendatitiis ad Regem misit anno 1610. Adventantes sex Patres Bruxellas, quorum primus erat **T H O M A S A J E S U**, insigni charitate suscepit. Aliud Monasterium Antuerpiæ erexit, anno 1612. Septem annorum spatio ante mortem, variis infirmitatibus ac doloribus cruciata, paralysi, podagrâ, hydropsi, dolore pectoris, ardore intolerabili; ac duobus ante mortem annis, duabus plagiis in genibus, ac utrâque manu, & paulo ante mortem, in ore & gutture, receptis mirâ pietate sacramentis, potens opere & sermone, clara miraculis, prophetiæ dono, ac rebus gestis, obdormivit in Domino die 4. Martii anno 1621. ætatis suæ 75. cum tribus mensibus. Scriptis Hispanicè,

1. Jubente Hieronymo Gratiano à Matte Dei, *Historiam fundationis Conventus Granatensis Monialium Carmelitarum*. Edita est & cum aliis fundationibus **S. T E R E S I A**, cap. 31.

2. *Compendiosam Relationem de vita, virtutibus & miraculis S. T E R E S I A*, quam varii Authores citant.

3. *Epistolas quoque varias, pietate ac divina prudentiâ refertas, quarum nonnullæ sunt editæ Hispano sermone.*

4. *Multum insudavit variis editionibus Operum S. T E R E S I A*, versionibusque prælo cudendis. Ea in linguam Belgicam verti curavit, & Typis edi; ut ex ejus Epistola mensis Aprilis, anni sequentis patet. Hortata est insuper, & ursit R. P. **B A S I L I U M**

A.

L E G I O N E N S E M, ut versioni Latinæ Operum eorumdem incumberet: quod virum illum celebrem fecisse saltem ex parte, colligitur ex illa ejusdem *ANNAE epistola*, anno 1608.

5. Ipli etiam debetur S. Theresia vita, cum imaginibus ære incisis, ejusdem gesta, miracula nec-non revelationes repræsentantibus; de quibus ipsamet in eadem Epistola, anni 1608. *Brevi*, inquit, *transmittam illam*, cum *imaginibus revelationum & miraculorum*, ex quibus librum confecimus. Quod sanè idem videtur cum *compendiosa Religione* de qua locutu fuimus num. 2.

Vitam Annæ à Jesu Angelus Manriquez, Vicarius Generalis Ordinis Cisterciensis in Hispania, sub hoc titulo Hispano: *La venerab. Mad. Ana de Jesus, discipula, y Compañera de la S. Madre Teresa de Jesus, fundadora en las Provincias de Francia, y Flandres*, ad Elisabetham Hispaniæ Infantem Belgarum Gubernatricem Bruxellis, 1632. in-4°. Ità Nicolaus Antonius *tomo 1. Biblioth. Hispanæ*, pag. 72. *vitam hanc Gallico idiomate* donatam Renatus Gauquier edidit Parisiis in-8°. 1636. apud Taupinart; sicut animadvertis Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6303. Cum novis additionibus prodiit eadem Gallico sermone Bruxellis, 1639. in-8°. Vitam ejusdem Annæ scripsit Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 40. & seqq. Compendium ejus habet Joannes Caramuel in *Vita Dominicæ à Jesu*, sub finem: Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1058. num. 3656. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 30. & seqq. Beatrix à Conceptione in vita ejusdem Annæ Ms. quæ extat Cabilone Anibarorum apud Moniales ejusdem Instituti.

De Anna nostra Lobera mentionem insuper celebrem habent Franciscus à S. Maria *tomo 1. Historia Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanæ*, Lib. II. cap. 4. 47. & 49. Lib. III. cap. 20. & 33. Hieronymus à S. Joseph, *tomo 1. Historia suæ Congregationis*, Lib. I. cap. 18. Bruno à S. Teresia in ejus vita Compendio: Petrus à S. Andrea in *Historia Congregationis Italicae*: Isidorus à S. Joseph ibidem: Egidius Gelenius in *Sacrario Colonieni*: Arturus à Monasterio in *Martyrologio fæmineo*: iterum Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 598. num. 1069. Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum*, ad diem 4. Martii: alii, quos suprà citavimus, ubi de Anna à S. Bartholomæo egimus, pag. 107. & 108. Quibus annumerandus est Ludovicus à S. Teresia, qui cùm esset Visitator Generalis *Vitam ejusdem ANNÆ DE LOBERA* reliquit manuscriptam in Conventu Monialium Excalceatarum Bruxellensium, id asseverante Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 26. & in *Bibliotheca Personata Ms.* pag. 27. S. Teresia à Jesu ad nostram Annam direxit *Epistolam* 65. & de illa sàpè loquitur.

C L X X X V I .

ANNA A JESU cognomento DE HERRERA MENESEZ, Hispana, Carmelitana Teresiana, professa anno 1568. die 15. Augusti, Priorissa Monasterii *Veacensis*: virgo jeuniis, vigiliis, mortificatione, pœnitentiâ, oratione, ac cunctis misericordiâ & charitatis operibus præclara scripsit,

Relationem de virtuibus P. Joannis à Cruce: quâ usus est P. Hieronymus à S. Joseph, id referente Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 25. & in *Bibliotheca Personata Ms.* pag. 27. Qui & animadvertis quod plures sanctimoniales ejusdem Instituti & nominis cum virtutis opinione magna floruerunt, nempè,

Anna à Jesu Divionensis, ejusdem Congregationis alumna, virgo charitate, patientiâ, humilitate, & oratione celebris, obiit Divione circâ annum salutis 1609. ætatis suæ 20. religionis 4. cuius corpus asservatur incorruptum. Ejus meminit Andreas Duval Sorbonicus Doctor in *Vita Ven. Soror. Mariæ ab Incarnatione*.

Anna à Jesu, Ximenez nuncupata, Hispana, Mariæ ab Incarnatione de Bracamonte Mater & Monialis Carmelitana Teresiana, Matrona magnæ pietatis, parisque fervoris famâ insignis, obiit Albæ circâ annum 1604. De ejus virtute testimonia perhibent Michaël Baptista de Lanuza, *Lib. I. Vitæ Isabellæ à S. Dominico*, cap. 8. & Franciscus à S. Maria in *Historia Reformationis S. Teresie*.

Anna à Jesu, Teresiana Parisiensis, miraculose sanata intercessione Vener. M. Magdalena à S. Joseph; ut testatur Joannes-Baptista Senault Congregationis Oratorianæ præpositus Generalis in *Vita ejusdem Magdalena à S. Joseph*.

Anna à Jesu Carmelitana Santonensis, crudeli vomitu laborata, miraculose ab eadem Magdalena sanata, ex *Libro vitæ* hujus *Magdalena* 2. cap. 28.

Anna à Jesu, Hispana, Vallisoletana, virgo charitate, regularitate, & sanctimonîa celebris, sed forsan non distincta ab Anna à Jesu de Herrera Menevez, de qua Franciscus à S. Maria *Lib. II. Historia Reformationis S. Teresie*, cap. 17. 18. *Lib. III.*

C L X X X V I I .

ANNA A SS. SACRAMENTO, natione Burgunda, Divionensis patriâ, honestis nata parentibus, ab ineunte ætate Teresianam vestem induit in Cœnobio Divionensi: in quo tam uberes virtutum fructus collegit, ut omnibus præluxerit pietatis exemplo; & ut elegantibus Monialibus tum Divionensis, cùm Cabilonensis semel & iterum præfuerit auctoritate & officio. Obdormivit in Domino, Divione, anno 1638. die 14. Julii. Edidit Gallico idiomate,

1. *Exercice interieur de l'Ame dévote & religieuse pour tous les jours de l'année, divisé en quatre parties.* A Dijon, chez Claude Guyot, 1628. in-8°.

2. *La Vie de Sœur Terese de S. Joseph, de Tournus, Novice Carmelite au Couvent de Châlons sur Saône, morte l'an 1621. le 7. May*, jussu piissimi ac eruditissimi Dom. Jacobi de Gallemant, Doctoris Sorbonici, ac primi superioris (Apostolicâ auctoritate) Monialium Teresianarum per Universum Galliarum Regnum fundatarum; tunc *Cabilone ad Ararim* commorantis. Asservatur *Ms. Cabilone*, apud sanctimoniales Carmelitanas: quarum beneficio etiam penes se habuit LUDOVICUS JACOB, mediante suâ charissimâ sorore EUPHRASIA JACOB A S. ANGELO, ejusdem Monasterii Moniali.

3. *La Vie de Sœur Geneviève de S. Denis, Carmelite de Châlons*, quam refert doctissimus & celeberrimus vir Andreas Duval, Doctor Sorbonicus & Professor Regius, etiam earumdem Monialium secundus Superior per Gallias, in *Vita Ven. Sororis Mariæ ab Incarnatione Teresianæ*.

Hæc habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 26. ubi animadvertis quod alia Anna à SS. Sacramento Monialis Teresiana Conventus Ambianensis, Fundatrix fuerit Cabilonensis, genere & pietate clara anno 1669.

C L X X X V I I I .

ANNA MARIA A S. TERESIA, Genuensis, illustrissimorum parentum JOANNIS-AUGUSTINI CENTURIONIS, & CORNELIE CENTURIONIS

A.

RIONIS PALLAVICINÆ filia, nata anno Christi 1585. die 25. Martii, Carmelitana Excalceata 1599. die 4. Octobris in Monasterio *Jesu Mariae* professa, Antistita *Genuæ & Savoneæ*: virgo sanctitate, apparitionibus & signis præclara, atque omnibus numeris Christianæ & Angelicæ perfectionis verè illustris; migravit in cœlum anno Christi 1654. die 29. Martii, ætatis suæ 69. *Savoneæ*.

Scripsisse fertur Opusculum eximium, cuius titulus est: *Clavis Cœli*, quæ prodiit in-12.

Vitam ejus fuscè satis habet Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 216. & seqq. Et de illa locutus est Ludovicus Jacob in *Scheda Ms. affixa ad paginam 26. suæ Bibliothecæ Carmelitanæ*.

C L X X X I X.

ANONYM A Galla, Monialis Carmelitana antiquioris regularis Observantiae, in Cœnobio de Scotis, (Gallicè DES COUETS) propè civitatem Nannetensem ad Ligerim sito, tum sub Regimine Carmelitarum Provinciæ Turoniæ professa, scripsit circa annum 1486. Gallicè,

La Vie de Françoise d'Amboise, Duchesse de Bretagne, Fondatrice & Supérieure des Religieuses Carmelites de la Province de Touraine. Incipit: Premièrement, quand elle fut menée en Bretagne, elle n'avoit que quatre ans, &c. Hanc Vitam Ms. possedit olim R. P. Leo à S. Joanne, ut asserit Ludovicus Jacob, qui eam vidit, in *Bibliotheca sua Carmelit.* pag. 26.

C X C.

ANONYM A Hispana, Monialis Teresiana; circa annum 1610. edidit Hispanico idiomate, *Cantilenam in S. Teresia Beatificationem*, quam legit idem Ludovicus Jacob in certamine Poëtico in eamdem Beatificationem confecto. *Ibid.* in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 26.

C X C I.

ANONYM A Lusitana, Carmelitana Excalceata, in Conventu S. Alberti Ulyssiponensi professa, scripsit Lusitano idiomate, *Relationem Compendiosam de vita & virtutibus Venerab. Archangelæ à S. Michaële Hispanæ*, ejusdem Monasterii Monialis, quæ obiit anno 1630. Ejus meminit Georgius Cardosus in *Hagiologio Lusitano*; in *Notis ad diem 25. Januarii*, §. 11. pag. 254. col. 2. & Ludovicus Jacob ibidem, scilicet in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 26.*

C X C I I.

ANONYMUS Carmelita Theologus scripsit Latino sermone opus non indignum, inquit ibidem Ludovicus Jacob, quod sic prænotatur: *In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.* Incipit:

„ Abbreviatio operis Carmelitæ distincta per alphabetum tam de tempore, quam de Sanctis, secundum diversas materias, continent probatas per rationes naturales fundatas in dictis sanctorum diversorum. „ Et quia anima Deo devota, dum sanctis meditationibus incalescit, in ea pro nimio amore ignis divisorius inardescit; ideo in divino amore est inclinandum, ut ipsa in ejus amore liquefiat. Hic Codex Ms. asservatur in *Bibliotheca Carmelitana Semurensium apud Mandubios*, in-4°.

C X C I I I.

ANONYMUS Augustanus Carmelita Theologus & Historicus, scripsit Latinè,

1. *Septem Capitula de Religione Fratrum Carmelitarum*, Lib. I. Qui Ms. asservatur in amplissimo Tom. I.

ma Bibliotheca publica *Augusta Vindelicorum*; ut colligit Ludovicus Jacob loco citato, ex ipsius Catalogo ab Elia Ehingerio, ejus Bibliothecæ Praefecto, confecto & edito in-folio.

2. *Quædam de origine Ordinis Carmelitarum*, Ms. Ibidem.

3. *Sermonem pro novo anno, & de pluribus Sanctis*, Ms. Ibidem.

4. *Quasdam autoritates ex jure decrptas*, Ms. Ibidem.

5. *Sermonem pro animæ commendatione cujusdam Principis defuncti*, Ms. Ibidem.

6. *Legendam de S. Alberto Carmelit.* Ms. Ibidem.

7. *Sermones de Concessione Mag. Thomæ Haselbach.* Ms. Ibidem.

8. *Casus Papales & Episcopales* Ms. Ibidem. Hic Anonymus claruit anno Christi 1410. teste Ludovicu Jacob in *Bibliotheca Carmel.* Ms. pag. 27.

C X C I V.

ANONYMUS BONONIENSIS Carmelita, cuius adversus errores scripsit Sixtus IV. anteà Franciscus de Ruvere, Savonenis, Ordinis Minorum, anno 1471. die 8. Augusti Papa creatus, & anno 1484. die 11. Augusti defunctus, ætatis suæ 70. Anonymus noster affirmabat Deum suā omnipotentiam damnatum hominem salvare non posse; ut referunt Autores quotquot de Sixto IV. locuti sunt, quos citat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 204.

C X C V.

D I S S E R T A T I O

De ANONYMO BRUGENSI, vita B. Angelæ Carmelitanae, Scriptore.

ANONYMUS BRUGENSI vocatur Carmelita, quia vita Beate Angelæ ex Ordine Carmelitano Monialis scripsit post annum M. CDX. quo tempore vigebat Pragæ Hussitarum hæresis: sicut ipse testatur Cap. 4. Carmelitam quidem fuisse probant tum hæc verba capituli secundi: Apparebat autem (Angelæ) Jesus in forma pulcherrimi pueruli porridentis ipsi Latinum Librum precum horiarum Ordinis Fratrum nostræ Dominae: tum hæc præsertim alia capituli tertii: Priorissa Hierosolymitana Librum ejus (Angelæ) insperxit; & cognito quod preces illæ veræ essent nostri Ordinis. Brugenesis quoque vocatur noster Carmelita Scriptor; quia S. Angelæ vita Codex vetustus Ms. repertus est in Monasterio Brugensi Carmelitissarum Provinciae Flandro-Belgicæ, quod erectum est anno 1487. sub titulo *Sion*.

Aliam tamen scripsit Segerus Pauli Carmelita Coloniensis, cuius in prologo, vita à se Ms. præfixo, contendit, quod probabilitate non careat, eumdem Scriptorem non primigenium vitæ istius auctorem fuisse, sed abbreviatorem: quia „ tametsi Jacobus Frisius in sua Bibliotheca Tigurina aliquam hujus Virginis Angelæ memoriam fecit, nihil tamen eorum adducit, quæ præsens vita complectitur; „ quin potius illorum, quæ refert, nulla in his actis fit mentio. Unde & conjectura non levis datur, „ eamdem vitam, quam hic damus, potius esse „ Compendium quoddam ex ipsius fusoribus olim scriptis, excerptum; in quo non pauca prætermis ferit abbreviator recentior, qui post annum M. CDX. vixit. E contra vero arguit R. P. Joannes Pinus ad diem sextam Julii, tomo 2. pag. 353. num. 19. Neutram vitam (siquidem duæ exaratæ fuerint) esse genuinam, propteræ quod altera ab altera in punctis non paucis discrepet. Quidni potius sua,

S

A.

quæ habet Frisius, hauserit ex Compendio aliquo ab Scriptore quodam recentiore concinnato ?
 „Angela quidem fuit & virtute & scientiis omnibus ad miraculum exulta (*inquit Bohuslaus Balbinus Miscell. hist. decadis 1. Lib. IV. §. 28.*) „Mirantur & commendant ejus Opera, quæ Latinè scripsit, exhortationes ad moniales suas, cœlestes revelationes, ac librum de venerabili Sacramento, aliaque plura, Delrio, Possevinus nostri, tum Carmelitani Scriptores. Ac forte id est, quod eam in effigie apud S. Gallum Pragæ videris inter Sanctos ejus Ordinis depictam, Librum tenetem, cui Libro monstrantia, ut vocamus in Templo, superstat. Prius etiam notaverat Segerus Pauli jam citatus, quod extat Coloniæ in Germania, ex ipsius Beatæ Angelæ Virginis sacris Reliquiis pars quædam sat justæ quantitatis, cuidam tabella quadrangulari venerabiliter & singulariter (non admixtis aliis Reliquiis) imposita, cum hac inscriptio ex parte aversa : Sanctæ Angelæ Virginis Ordinis Carmelitarum sepulta.

Unde mirum non est quod Vir clariss. Dom. Claudio Chatelain in additionibus ad Martyrologium Universale, Gallicè abs se vulgatum, sic habeat die 6. Julii, pag. 334. *En Boheme, Sainte Angele, ancienne Carmelite, fille du Roy Vladislai II. id est Latinè: In Bohemia, S. Angela vetus Carmelitana, Vladislai II. Filia.*

Attamen R. P. Joannes Bollandus in Sanctis Prætermis ad diem xxviii. Februarii, *tomo 3. pag. 718.* notat vitam B. Angelæ non tenui examine egere. Praefatus ipse Balbinus in Epitome rerum Bohemicarum, *Lib. III. Cap. 13.* vehementer timeret ne in S. Angela, quam Raymundi Bohemiæ Regis filiam tot egregii Scriptores faciunt, omnes erremus. „At quod iisdem Patribus Carmelitis narrantibus dico, (subdit idem Balbinus) Pragense Cœnobium Carmelitanarum Virginum réxisse, & Pragæ vi. Julii mortuam, sustineri non potest; cum, quod certissimo constat, nullum Cœnobium aut Parthenonem sacram ejus Ordinis ante Caroli IV. tempora Bohemia habuerit. Primus hic felicissimus Imperator Carmelitanos altissimi Operis Basilicâ Mariæ ad Nives Pragæ exstructâ, & cum Cœnobia iisdem donatâ, in Bohemiam adduxit, aliud que novum pro iisdem Cœnobium Thacoviæ fundavit; cuius exemplum Guttensteinii Comites sequuti, postea duo Cœnobia Chiffense & Rabsteinense construxerent.

De fundatione Carmeli Pragensis à Carolo IV. factâ idem anteà scriperant Joannes Dubravius Olomucensis Episcopus in *Historia Regni Bohemiae, Lib. II. pag. 182.* Wenceslaus Hageccius seu Hageththus in *Chronica Bohemiae, fol. 315.* & his antiquior Clemens VI. Romanus Pontifex legitur concessisse Carmelitis facultatem habendi locum in Civitate Pragensi anno 1346. die 29. Martii, teste Regesto Vaticano, quod citatur in *Bullario Carmelitano, tom. 1. pag. 585. col. 1.* unde spernenda minimè videtur assertio Ludovici Jacob scribentis in *Catalogo Ms. omnium foundationum Carmelitarum Conventuum, fol. 210.* S. Angelam Regis Bohemiæ Filiam non sepulturam accepisse in Monasterio Carmelitarum Pragensium, quod tunc non erat constructum.

Neque hæc sola narratio dubiam reddit vitam S. Angelæ sive Pragensis, sive Schiavensis: Nam vita Ms. quam à Segero Pauli exarata possident Agiographi Bollandistæ, multis oppletur vel destituitur circumstantiis, quas habet vel omittit vita Ms. ab Autore Brugensi concinnata. Quapropter certum quidquam non efficiunt tūm ea, quæ tempus pere-

grinationis spectant, tūm ipsum tempus quo in vivis extitit; uno Autore sic, alio Chronologicam utriusque temporis suppurationem ordinante: quinimò certiora sunt expectanda documenta, quibus constaret Angelam Pragensem ab Angela Schiavensi distinguendam esse; vel tempus designandum quo alterutra aut utraque extitisset.

Interim per nos licet, ut æquâ lance ponderentur historica cùm exterorum tūm domesticorum testimonia Autorum, quorum è Catalogo minimè amovendos arbitramur Joannem de Carthagena Minoritam *tomo 2. Homiliarum, Lib. XVII. Homil. 4.* dicentem: „Postmodum verò, ut observavit D. Thomas 2. *Quæst. 174. art. 6.* sub finem, non defecit Spiritus propheticus in Ecclesia Christi, etiam in fœmineis. Etenim dono prophetiae fluerunt B. Angela Monialis Carmelitana, filia Regis Bohemiæ, S. Brigitta &c. R. P. Josephum Andres è Societate Jesu, in Collegio Cesaraugustano ejusdem Societatis Primariæ Cathedræ Theologæ Moderatorem, ac sancti Officii Qualificatorem Lib. inscripto, *Decor Carmeli*, edito anno 1669. Cesaraugustæ in 16. dicentem, pag. 390. num. 296. quod Virginibus Carmelitanis adscribatur nobilitatis & sapientiae illustrata fulgoribus S. Angela Bohemiæ Regis filia, quæ &c.

C X C V I.

ANONYMUS CLAROMONTANUS in Alvernia vocatur Librarius sive Amanuensis, qui Codicem Ms. vitæ S. Brocardi secundi Prioris Generalis Ordinis S. Mariæ de Monte-Carmelo in Palæstina, exaravit: de qua R. P. Joannes Veldius in Commentario prævio ad vitam ejusdem Beati Brocardi hæc habet die 2. Septembris, *tomo 1. pag. 576. & 577. num. 7. & 8.*

Número quidem 7. Brocardi vitam quamdam manuscriptam huc transmisit anno 1670. Ludovicus à S. Teresia Definitor Provincialis Carmelitarum Discalceatorum Provinciae Parisiensis, datis ad Henschenium & Papebrochium perhumanis litteris xvii. Martii, in quibus hæc notavit Papebrochius: *Vita hæc nullo modo est antiqua: petii ut auctor significatur, aut salem ejus ætas; tum ut mitteretur nota ceterarum ab eodem ut suspicor collectarum vitarum. Scripsit x v. Aprilis m. d c l x x.* An & quid responsum fuerit, hæc tenus ignoror. Rectè autem advertit antiquam non esse; siquidem ex oratione parænetica Thomæ Bradleyi Episcopi Dromorensis, novo Speculo Carmelitano inserta parte 4. pag. 662. compilata & concinnata est, ut patebit volenti utramque conferre. Enimvero si ante Bradleyum aut Bostium scripta fuisset, non latuisset, opinor, Speculi Auctorem, qui eam utique velut antiquiorem Bradleyo & Bostio prætulisset, vel saltem cum eis contulisset.

8. Cæterum stylus oratorius est magis quam historicus, nec satis limatus, subinde etiam hiulus, quædam addita sunt, alia perperam transposita, ut num. 7. verba Patriarchæ, quæ Bradleyus post Beati mortem retulit. In fine præfixi exordiū auctor anonymus magnificè præfatur, se lente admodum & morosè singula considerasse, nec aliquid falsum aut leve aut ineptum scribere voluisse. Utrum pronissis steterit, judicandum relinquimus eruditō lectori.

Titulus est hujusmodi: *De Sancto Brocardo primo Generali Priori & Legislatore Ordinis Beatissimæ Dei Genitricis de Monte-Carmelo.* Hic Anonymus contradicit Lezanæ & Speculo Carmelitano, imò sibi ipsi; nam in vita num. 4. hæc habet: *Congregationem Fratrum Montis-Carmeli ... mortuo Sancto Bern*

A.

choldo prædecessore suo per annos xxxii... gubernavit.

Præterea in ipso vita initio (nisi mendum sit descriptis) turpem committit parachronismum, emortualem Beati annum statuens 1117. qui in Petri Thomæ Saraceni sententia natalis ipsi fuit; imò cum probabilius nec dum natus esset. Nam obiit octogenarius circa annum 1221. Unde hæc vita desumpta sit, indicatur ad calcem his verbis: *Excerptum ex Manuscripto Biblio. Carmel. Discalc. an. M. DCLXX. die ix. Martii notato s. GGGG in Conventu nostro S. Petri Claromontano, nempe in Alvernia, ut patet ex citata epistola Ludovici à S. Teresia.*

Quamquam autem parva sit hujus Anonymi Scriptoris auctoritas, vitam tamen illam, additis quibusdam annotationibus, edendam censuimus: tum quod Mſ. alia de Beato Brocardo non suppeterent, tum ne ingratu videremur iis, qui eamdem Majoribus nostris humaniter transmiserunt.

C X C V I I.

D I S S E R T A T I O

De ANONYMO Excalceato Carmelita, in Judaismum prolapso.

ANONYMUS Excalceatus Carmelita quidam Siculus, Philosophiæ ac Theologiæ quondam Prælector primarius, in Monasterio S. Pancratii Romæ anno 1689. commorans, illata sibi fuisse narrat duo vulnera pessima; unum à Confessario, putans sacramentalem suam Confessionem ab illo fuisse revelatam: alterum à sacra Congregatione, quæ ipsius privavit voce activâ & passivâ. Tum subjungit hæc duo vulnera fuisse causam, cur à Religione & à fide recesserit in Ægyptum aufugiens, & se Doctoribus Hebræis tradens.

Cujus criminis fuerit reus, aperit ipse in prima sua epistola pag. 6. de SS. Sacramento Eucharistiæ loquens: *Multoties, inquit, inventa est fraud in hoc Sacramento, ex malitia Sacerdotis non consecrantis, inter quos & ego.* Facinoris autem, quo factus est Judæus & à Christianismo recessit, laborem ut abstergat, rationes alias contra fidem Catholicanam Romanam proponit, quas velut insolubiles immoderatâ jastantiâ, vir petulans propalare non cessat. Mentem aperit, quando regressum ad fidem Catholicanam sub tali clausula, spondet his verbis:

Duas rationes propono, quibus si sapientes Catholicæ responderint directè, juxta artem sillogisticam, & jura civilia, & axiomata Theologica; promitto eis me Romanum iterum, & fidem Catholicam derelictam, iterum amplexurum, puniendum, vel dimittendum, juxta voluntatem Inquisitionis Romanae.

PRIMA RATIO CONTRA EUCHARISTIAM.

„Si per hypotesin daretur lex præcipiens Judicibus occidere quemlibet tamquam reum mortis, „qui probatur esse reus mortis ex ore & omnino liberâ voluntate unius tantummodo testis, talis lex esset penitùs abolenda, ut potè contraria rationi: posset enim unusquisque pro suo libero arbitrio, occidere quemlibet gladio judicis: insuper esset contra jus gentium, omnes enim judices omnium nationum neminem judicant nisi ex ore ad minus duorum testium; ut videtur apud Hebreos, Turcas & Christianos: insuper esset contrà legem Moïs, ut patet Deut. 19. 15. *Non stabit testis unus, &c.* insuper esset contrà Evangelium, ut patet Mat. 18. 16. *Adhibe tecum; &c.*

„Sed multò majoris momenti est, adorare tanquam Deum, aliquid quod reverâ non est Deus, & quam occidere aliquem tamquam reum, qui reverâ

„nōn est reus; cum occisio sit contra sextum præceptum, & adoratio ejus qui non est Deus, sit contra primum. Ergò, si daretur lex præcipiens fidelibus adorare tanquam Deum, aliquid quod probatur esse Deus, ex ore & omnino liberâ voluntate unius tantummodo testis, talis lex esset penitùs abolenda. Major & Minor patent, ex quibus consequentia sequitur à minori ad majus: sed fides Catholica Romana est hujusmodi: Ergò

„Hæc Minor subiuncta probatur: quia fides Catholica Romana præcipit suis fidelibus adorare quamlibet Hostiam in particulari: sed quælibet Hostia consecrata in particulari, cum ante consecrationem non sit Deus, probatur esse verus Deus ex ore & omnino liberâ voluntate unius testis, nempe Sacerdotis consecrantis. Ergò fides Catholica Romana præcipit suis fidelibus adorare aliquid tanquam Deum; quod probatur esse verus Deus ex ore & omnino liberâ voluntate unius tantummodo testis.

Respondeat R. P. Joannes-Baptista Bituricus Capucinus in Epistola data Turonibus in Conventu Capucinorum, die 3. Maii, anno 1689. *his verbis:*

Antequam respondeam in forma, supponendum primò, quid sentiat fides Catholica Romana de Eucharistiæ Sacramento, quantum attinet ad difficultatem de qua est quæstio. Profitetur in hoc Sacramento, post panis & vini consecrationem, Dominum Nostrum Jesum Christum, verum Deum atque Hominem, verè, realiter ac substantialiter contineri, & ibi cultu latræ adorandum: sed non docet esse de fide, quod Christus sit sub quælibet hostiâ in particulari. Unde quamvis de fide sit Christum esse sub omni Hostia ritè consecrata, tamen, de fide non est hanc Hostiam in particulari & in individuo esse ritè consecratam: imò nemini constare potest evidenter aut certò Sacerdotem qui consecravit, protulisse verba consecrationis cum debita & legitima intentione: propterea, quando Christiani fideles adorant Hostiam, illorum adoratio est semper conditionata, & tacitè subintelligitur, modò sit ritè & legitimè consecrata; nec aliud intendit fides Catholica Romana. Unde si forte continget Hostiam, quæ proponitur, non esse verè consecratam; v. g. eo quod Sacerdos non protulit verba consecrationis, vel non habuit intentionem consecrandi, quantumvis fideles cultum externum, & adorationem exhiberent huic Hostiæ, illam tamen non adorarent: quia, quod est conditionatum, non ponitur nisi, adimplerâ conditione; & cum adorent Hostiam, ex hypothesi quod sit consecrata, si forte non est consecrata, non adorant illam; & sic nunquam decipiuntur, nec errant. Observandum autem non esse necessarium, ut qui adorat, faciat mentionem expressam, & explicitam de sua intentione non adorandi nisi ex hypothesi; neque necesse esse, ut in actu adorationis habeat hanc intentionem actualem, sufficit quod habeat habitualem, quæ consistit in illa animi dispositione adorandi Christum verum Deum, & non adorandi quidquid non est Deus.

Supponendum secundò istam propositionem: *hæc Hostia in individuo est verus Deus*, quamvis non sit certa de fide, esse tamen certam certitudine morali sufficiente ad hoc, ut adoretur: quia quandiu non datur fundamentum & causa rationabilis dubitandi, quilibet fidelis debet certus esse, omnem & quamlibet Hostiam esse verè consecratam; quemadmodum debemus certi esse, quemlibet baptisatum esse verè baptisatum, nisi sit aliqua ratio dubitandi de validitate baptismi. His præmissis,

Respondeo: si daretur lex præcipiens fidelibus adorare adoratione absolutâ tanquam Deum, aliquid

A.

quod probatur esse Deus ex ore, & omnino liberâ voluntate unius tantummodo testis; talis lex esset penitus abolenda; concedo. Si non præciperet Fidelibus illud adorare adoratione absolutâ, talis lex esset abolenda: nego. Hic autem advertendum, quod fides Catholica Romana non præcipit Fidelibus adorare quamlibet Hostiam in individuo, adoratione absolutâ; quia, ut jam dixi, non est de fide quamlibet Hostiam in particulari esse verè & legitimè consecratam; & sic non est de fide quod hæc Hostia in particulari sit Deus.

Potest opponi hæc difficultas: Si quis assereret hanc vel illam Hostiam consecratam in individuo non esse verum Deum, & nollet illam adorare, haberetur ab Ecclesia Romana ut Hæreticus: ergo Ecclesia Romana censet esse de fide, quod quamlibet Hostia consecrata in individuo est verus Deus, & quod illi debetur adoratio.

Respondeo negando sequelam. Nam quamvis Ecclesia Romana non doceat esse de fide quamlibet Hostiam consecratam in particulari esse verum Deum, & quamvis fieri possit, ut ille qui negaret hanc Hostiam in particulari esse verum Deum, non esset Hæreticus; tamen Ecclesia, quæ judicat de externis, præsumeret illum esse Hæreticum; quia si non assignaret aliquam causam rationabilem dubitandi de intentione Sacerdotis consecrantis, censeretur dubitare de institutione ipsius Sacramenti. Cur vero ita se gerat Ecclesia Romana, sic explico.

Conclusio Theologica educitur ex duabus præmissis, quarum una est de fide, & altera naturaliter evidens. Si quis negat conclusionem Theologicam; cum non præsumatur illum velle negare præmissam quæ est naturaliter evidens, præsumitur illum negare alteram quæ est de fide; & sic habetur Hæreticus. Res illustrabitur exemplo. Si quis negaret, Christum esse visibilem, præsumeretur de illo quod esset Hæreticus: quia hæc propositio, Christus est visibilis, est conclusio Theologica hujus syllogismi: Omnis homo est risibilis, sed Christus est homo, ergo Christus est risibilis. At non præsumeretur illum velle negare hanc propositionem: Omnis homo est risibilis, quæ est naturaliter nota; sed aliam, Christus est homo, quæ est de fide. Ita si, dum Infantulus coram multis baptisatur, aliquis diceret, gratiam huic infantulo non fuisse collatam, & peccatum originale non esse illi remissum, haberetur ut Hæreticus: quia præsumeretur eum non velle negare, quod infantulus sit baptisatus, cum sit evidens; sed negare quod Baptismus conferat gratiam, & habeat vim, & efficaciam remittendi peccatum originale; & sic præsumeretur illum destruere institutionem Baptismi: eodem modo in nostro casu.

Ista propositio: *hæc Hostia in individuo est Deus*, est conclusio Theologica, quæ sic elicetur: Omnis Hostia consecrata est Deus; sed hæc Hostia in individuo est consecrata; ergo hæc Hostia in individuo est Deus. Si quis neget hanc propositionem; hæc Hostia in individuo, est Deus; non præsumitur eum velle negare hanc propositionem; hæc Hostia in individuo, est consecrata; siquidem, res patet ex facto Sacerdotis celebrantis; sed alteram, omnis Hostia consecrata est Deus: & sic præsumitur illum destruere institutionem Sanctissimi Sacramenti.

Confirmatur hæc nostra solutio, ex eo quod, si ille qui negaret Christum esse sub hac Hostia in particulari, diceret se habere fundamentum credendi, v. g. quod celebrans non protulit verba consecrationis, aut non habuit intentionem consecrandi. Certum est quod negando propter similem causam Christum esse sub hac Hostia particulari, non haberetur pro Hæretico. Eodem modo, si quis nega-

ret, quod infantulo recens baptisato sit collata gratia, & remissum peccatum originale, modo haberet fundamentum credendi quod baptisans non adhibuit aquam naturalem, vel non protulit debitam formam, vel non habuit intentionem faciendi quod facit Ecclesia, in hoc casu non haberetur Hæreticus.

Hæc tenus R. P. Joannes-Baptista Bituricus, qui similes sui adversarii fallacias paralogismos & sophismata solvere, enucleare, percutere & reperire, rectâ, clarâ & sillogisticâ methodo pergit. V. g. Excalceatus Carmelita proponit hoc pag. 15.

RATIO SECUNDA IN IDEM RECIDENS SACRAMENTUM.

» Nulla fides potest præcipere suis Fidelibus adorare aliquid tanquam verum Deum, quod ipsamet fides non docet esse verum Deum; alioquin » præciperet aliquid supra suas vires, & contra » rationem: sed fides Catholica Romana non docet » aliquam Hostiam consecratam esse verum Deum: » Ergo fides Cath. Romana non potest suis Fidelibus » præcipere adorare aliquam Hostiam consecratam. » Major est certa: minor probatur. Quia non est assi- » gnabilis talis Hostia, an sit Romana, vel Gallicana, » vel Hispanica &c. Ergo fides Catholica non docet » aliquam Hostiam consecratam esse verum Deum.

Respondeo 1°. inquit R. P. Joannes-Baptista: Itane argumentatur egregius ille vir Philosophiæ ac Theologiæ quondam Prælector, & jam Cathedræ Mosaicæ Candidatus? ad prima Dialecticæ principia remittendus est, ut discat syllogismum ex tribus negativis compactum non valere. Quapropter nego consequentiam; & jure disputationis possem ab omni alia responsione abstinere: verum ne sibi fingat eludere me difficultatem,

Respondeo 2°. Nulla fides potest præcipere suis Fidelibus adorare aliquid tanquam verum Deum, quod ipsamet fides non docet esse verum Deum. In hac propositione latet fallacia, & æquivocatio in illo termino fides: nam fides aliquando idem sonat ac fides Catholica Romana, id est Ecclesia; aliquando idem quod virtus Theologica, quâ firmiter credimus quicquid Deus revelavit Ecclesiæ: & in utraque significatione passim usurpatur ab Excucullato. Igitur ad tollendam omniem amphibologiam, sic est dicendum:

Nulla Ecclesia potest præcipere suis Fidelibus adorare tanquam verum Deum, id quod ipsamet Ecclesia non docet esse verum Deum: distingo, si non doceat esse certum certitudine morali quod illud sit Deus, concedo non posse Ecclesiam præcipere ut illud adoretur; si docet esse certum certitudine morali quod illud sit Deus, nego. Ecclesia autem Romana, quamvis non doceat esse de fide, quod quamlibet Hostia consecrata in particulari, sit Deus; tamen docet hoc esse certum certitudine morali, quæ sufficit ad hoc, ut Ecclesia possit præcipere Fidelibus adorare quamlibet Hostiam consecratam.

Dico hanc certitudinem moralem sufficere; neque enim major potest exigi, alioqui non teneremur venerari parentes, cum nobis non constet esse nostros parentes nisi illâ certitudine morali. Si quis objiciat, hanc certitudinem moralem, fundari in testimonio unius, scilicet Sacerdotis consecrantis: Respondeo satis esse. Ad confirmationem hujus meæ assertionis observandum, doceri à Canonistis, quod licet regulariter, unius vel singularis testis non probet; dari tamen aliquos casus, in quibus probat, v. g. quando agitur de crimen laesæ Majestatis. Si in gratiam Majestatis humanæ, testis singularis auditur, & ipso creditur; quidni, quando agitur de Majestate Divina? Auditur testis unus ad ulciscendam injuriam factam homini Regi; nonne etiam ipso adhiben- da

A.

da fides, ad præcavendum ne Deo Optimo Maximo inferatur injuria, vel tractando irreverenter Sacramentum, vel non reddendo honorem illi debitum?

Ex lege divina & naturali tenemur Deum colere & sancta sancte tractare. Unde præceptum de adorando Christo in Eucharistia, sequitur naturaliter ex institutione Sanctissimi Sacramenti. Quia, ubi cunque est Christus, est adorandus, & pro sua dignitate, excellentia, & maiestate tractandus. Ergo cum sit de fide Christum esse sub Hostia ritè consecrata, qui videt confici Sacramentum, & Hostiam ritè consecrari, per se loquendo, & seclusis specialibus circumstantiis, tenetur illam Hostiam adorare. Ecclesia prudenter hoc præcipit, & fidelis adorans prudenter se gerit; nam agit ex prudenti existimatione: imò esset maximè imprudens si dubitaret sine fundamento. Fateor quod si per accidens, & ratione alicujus specialis circumstantiæ, occurrat ratio dubitandi, an Hostia sit consecrata; ut accidere potest, vel ex defectu in materia, vel ex defectu in celebrante: tunc non deberet adorare Sacramentum, nisi cum explicita condicione.

Ineptè subjungitur, quod non est assignabilis talis Hostia, an sit Romana, an Gallica, an Hispanica, &c. Respondeo esse maximè assignabilem: est enim omnis & quælibet Hostia quæ proponitur, sive Romæ, sive in Gallia, sive in Hispania adoranda. Nam docet Ecclesia certum esse certitudine morali, quod quælibet Hostia quæ proponitur est ritè consecrata, & consequenter quod sit adoranda.

*Contra Sacramentum PÆNITENTIAE
breve Argumentum.*

» Deus non potest fallere nec falli: ergo qui stat à loco Dei, non ponens in numero cum Deo, non potest fallere nec falli. Patet consequentia ex legè delegatis & delegati, & ex Prophetis veris missis à Deo, qui neminem fecellerunt. Sed Confessarius promittens secretum Confessionis potest fallere: Nam sæpè fecellit, & inter alios me decepit reuelando meam Confessionem sacramentalem Superioribus Generalibus Religionis: Ergo Confessarius promittens secretum non stat loco Dei: Ergo etiam promittens absolutionem peccatorum, non stat loco Dei. Patet consequentia: Quia decipiens in uno, potest etiam decipere in alio: ergo in nullo est credendus: idéoque ad perpetuam memoriam injuriæ, expressi in sigillo æreo ipsum Caput Asini, quod Confessarius revelavit me depinxisse in contemptum Superioris Conventus Pancratiani, extra Urbem Romæ, & ad perspicuum veritatis indicium subitus rationes istas impressi. Datum in Ægypto, die 2. Februarii, anno 1689.

Respondeo, inquit *Joannes-Baptista Bituricus*, distinguendo consequens. Qui stat loco Dei, ut sic formaliter, & reduplicativè, non potest fallere, nec falli; concedo consequentiam. Materialiter & specificativè; nego consequentiam. Ad elucidandam solutionem, observandum quod Minister hujus Sacramenti, quando utitur potestate sibi à Deo traditâ ad perficiendum Sacramentum, tunc stat loco Dei, & operatur in persona Christi: & sic non potest fallere, nec falli. Sacerdos in Ordinatione duplum accipit potestatem, scilicet consecrandi Corpus & Sanguinem Christi, & absolvendi Pœnitentes à peccatis: consecrans formaliter & reduplicativè, non potest falli; quia si profert verba cum intentione consecrandi, certum est quod conficit Sacramentum: non potest etiam fallere; quia certum est quod Fidelibus proponit Corpus Christi adorandum & sumendum. Eodem modo absolvens, ut sic,

Tom. I.

reduplicativè non potest fallere; quia quando profert verba cum intentione absolvendi, certum est quod Pœnitens dispositus absolvitur: non potest etiam falli, etiamsi Pœnitens propter suam indispositionem, non absolvatur; quia non absolvit nisi cum tacita illa conditione, si Pœnitens est dispositus.

Quod si Sacerdos non profert verba consecrationis, aut absolutionis cum debita intentione, tunc non stat loco Dei, nec operatur in persona Christi, ut patet: quandoquidem non utitur potestate sibi traditâ ad executionem talis ministerii: unde nihil mirum si fallat. Idem dicendum in omnibus aliis quæ non sunt de essentia talis ministerii; nam in illis Sacerdos non stat loco Dei.

Quoad veros Prophetas à Deo missos, quid mirum? si non fecellerunt: quandoquidem manifestantes quæ Deus ipsis revelaverat, ut sic, reduplicativè stabant loco Dei. Ex dictis liquet Confessariorum non stare loco Dei, nisi quando profert verba absolutionis cum debita intentione: unde promittens se daturum absolutionem, aut promittens secretum ut sic, non stat loco Dei, & potest fieri ut fallat.

Non est prætermittendum, quod Excucullatus recurrat ad quamdam legem, quam appellat Delegantis & Delegati: debebat indicare, unde illam hauserit. Certum est, neque in Jure Canonico, neque in Jure Civili, ullam esse legem, in qua dicitur Delegatum non posse fallere nec falli. In quodam Canone Decreti, Summus Pontifex, loquens de Delegato, dicit quod de ejus actibus dubitari non potest: sed hoc nihil aliud probat: nisi actus vi Pontificia Commissionis editos, validos esse: quod nihil conducit ad præsens institutum.

Dixi fieri posse, ut Confessarius promittens secretum, fallat illud revelando: sed iste casus est rarissimus, atque, ut ita dicam, inauditus. Neque enim existimo, quidquid Excucullatus, confessionem ipsius sacramentalem, à Confessario fuisse revelatam: imò teneor credere, & reverè credo, illum Confessarium fuisse virum probum, & à tanto crimine prorsus immunem.

Nonne in dubio quisque præsumitur bonus? Si tritum istud, inter Juristas, axioma, valet *ad purgandum à calumnia, hominem cuius probitas non indubitate*: quid censem in nostro casu? Agitur de Religioso, notæ probitatis viro, cuius fama est illibata, cum sit à Superioribus deputatus, ad Confessiones excipendas. Non æquum est; ut damnum aliquod in honore, aut fama patiatur, ex dicto unius tantummodo testis; maximè cum testis ille sit ex multis capitibus infamis, sit gravissimorum scelerum reus, quin etiam propria facinora prodat, ac prœindè suam allegans turpitudinem, non sit audiendus.

Sileat sicophanta, sed ipsius testimonio jugulatus, aut respondeat huic syllogismo, cuius duas præmissas ipse subministrat. Decipiens in uno, potest etiam decipere in alio, & in nullo credendus: sed Excucullatus decepit in uno, quippe qui ex malitia non consecravit, ut ipsem fatetur: Ergo Excucullatus potest decipere in casu præsenti, & in nullo est credendus. Quidni pertæsus inclamat?

Heu patior telis vulnera facta meis.

Disceptionem claudit, ac firmat, impressione sui sigilli, in cera miniata, seu Hispanica. Scuti aream ornatis in caput, arrestis auribus longissimis; ad marginem leguntur hæc verba, *EX HOC ORE NOVA DOMINUM*: in capite scuti splendent sacratissimi Caracteres, radiorum orbe circumfusi. De illis taceo; displicet enim quod sacra prophanis, seria ridiculis miscuerit: cæterum hominis seipsum exprimentis,

T

A.

artem démiror, symbolo congruo duram cervicem, & aures incircumcisas adumbrantis. Igitur Prælector primarius, abdicatis Doctoratūs infulis ASINUS DE AESOPI PUTEO prodiit. Injuriam non facio, ita volenti: illo quippè se typo signat, illo stemmate gaudet, & gloriatur.

Quoniam verò de vitulo fusiùs egit (*suis in objectionibus circa adorationem vituli*) liceat de vituli, & Asini capitibus observationem, à proposito non alienam, intexere. Tradunt celeberrimi Doctores, non integrum vitulum, sed solum caput ab Aarone fuisse conflatum, & Idolum ab Israëlitis adoratum, nihil aliud fuisse, quam caput Bovis. Ego igitur BOVIS CAPUT, in memoriam revocans, & habens præ oculis ASINI CAPUT in sigillo effictum: Christianæ fidei Desertorem obtestor EX UTRIUSQUE ORE NOSCAT DOMINUM pro nobis incarnatum, natum. Cognovit Bos Posseforem suum, & ASINUS præsepe Domini sui: Iste verò Dominum suum negat, ac deserit. Plura recensere non vacat: hæc autem, nisi fuerit ASINUS AD LYRAM, sufficient pro redimenda lite DE ASINI PROSPECTU instituto.

Ad objectiones in Ægypto propositas respondet Capucinus Gallus: utinam qui Christum negavit, ad cantum Galli resipiscat. Turonibus in Conventu Capucinorum. Die tertia Maii, anno 1689.

Hæc Epistola R. P. Joannis-Baptistæ Biturici Capucini, sic incipit:

Responso ad Objectiones à quodam Excucullato contra fidem Catholicam propositas.

» Quidam Professus in Ordine Carmelitanorum » Discalceatorum, Philosophiæ, ac Theologiæ quon- » dam Prælector primarius, à Christianismo defi- » ciens, factus est Judæus: tam execrandi facinoris » labem ut abstergat, rationes aliquas contra fidem » Catholicam Romanam proponit, quas velut info- » lubiles immoderata jaætantia, vir petulans propa- » lare non cessat. Mensem aperit, quando regressum » ad fidem Catholicam sub tali clausula, spondet his » verbis: *Duas rationes propono quibus si, &c.* ut suprà. Hæc Epistola duas & viginti paginas in-4°. complectitur editas Turonibus, apud Petrum Gri-pon, Typographum Regium, m. DC. LXXXIX.

Secunda Epistola, quæ ad paginam 53. sequitur, ibidem edita in-4°. 1690. sic incipit:

Iterata Responso quâ Excucullati pertinacia retunditur.

» Excucullato iterum negante, cantat iterum Gal- » lus. Vedit indefessus conclamatæ Synagogæ Patro- » nus responsonem meam, & pro sua pervicacia si- » lere non potuit; lapsui recentem latebram ut quæ- » rat calatum repetit: & ea quæ ex sacris Theolo- » giæ placitis stabilieram, iterato conatu convellere » pertentat. Rursus igitur in arenam descendo, ni- » miùm sanè officiosus erga Siculum, dum vir inur- » banus, dicam an crudelis? Vesperas Siculas com- » memorat, suorum scilicet in Gallos immanitatem » ac fævitiam. Paucis hominem volo, multa vana & » futilia ille congerit, quæ sigillatim discutere, nec » mihi per otium licet, nec argumenti gravitas pati- » tur: quæ verò ad rem faciunt, & vim aliquam viden- » tur habere, perstringam. Aspiret Deus Optimus » Maximus qui Gallo dedit intelligentiam..... » die 13 Junii, anno 1690.

Epistola tertia, Turonibus etiam edita 1691. in-4°. percurrens à pagina 54. ad paginam 60. inchoatur his verbis:

TERTIUS GALLICANTUS;
seu *Responso ad Epistolam EXCUCULLATI,*
Clarissimo DD. MOYSI-ISRAELI,
Peregrino Cayrum.

CLARISSIME ET CHARISSIME DOMINE;

R Omam petens pro Capitulo nostro Generali proximè futuro, perveni Massiliam, ubi tuam illam epistolam accepi, quâ me vocas amicum dilectissimum; ac deinde narras quæ tibi Romæ acciderint. Dicis illata tibi fuisse duo vulnera pessima; alterum à Confessario, putas Sacramentalem Confessionem ab illo fuisse revelatam: alterum à sacra Congregatione, quæ te privavit voce activâ & passivâ; & subjungis hæc duo vulnera fuisse causam, cur à Religione & à fide recesseris. Responsionem rogas his verbis: *Rescribas mihi propriâ manu, quam videre maximè cupio: dum non possum te videre per præsentiam.* Et in eadem epistola fiduciam & benevolentiam erga metuam ita significas: *Hæc breviter tibi dico familiari meo charissimo per solas epistolæ noto, utinam te per præsentiam cognoscerem, & os ad os loquerer.*

Liberter annuo charissime Domine; atque ut urbanitati tuæ vices rependam, ultrò me tibi voveo; exploratum habeas, me ad omnia obsequia tibi præstanta paratissimum. Scribo igitur manu propriâ, ut morem geram, sed festinanter; quoniam, propter brevitatem temporis, discessum maturare cogor.

Doleo super te, frater mi; doleo, inquam, non quod bonæ famæ jacturam feceris, non quod suffragiorum jure spoliatus fueris: quamvis dicas hæc duo damna, esse duo vulnera pessima, & insanabilia. Quid illa? si cum jaætura divinæ gratiæ & salutis æternæ conferantur. Doleo igitur de pessimo statu animæ tuæ. An malevoli homines tibi nocuerint, non est meum disquirere, Dominus judicabit: sed dato quod ab iis injustè lœsus fueris, longè gravius est vulnus, quod per defectionem tuam tibi ipsemet inflixisti. Causam tanti peccati ne refundas in alios; detrimentum in bonis animæ nullus patitur nisi à seipso. Conscientiam tuam compello, charissime; nonne illa tuum tibi lapsum improperat? Ne obscurdescas aure cordis tui.

Prioribus libellis Synagogam laudas, quasi ad Judaismum, velut ad tutiorem salutis viam confugeris. An putas tuum transitum ad Hebræos, pietas & Religionis larvâ obduci posse? Nullus unquam sive Christianus, sive Judæus in animum inducit, te è Carmelo discessisse, & in Ægyptum descendisse, ut Deo melius inservias. Revertere, quæso ad ubera matris Ecclesiæ Romanæ, quæ olim succisti; illa te mortuum plangit, reduci ac redivivo gratulabitur. Pœnitentiam age, crimen lacrymis ablue: quod ira, quod odium, quod vindicta, & alii præcipites animi conturbati & graviter vulnerati, motus suasere, illud jam rescindat mens pacata, & sui compos. Peccasti, noli in peccato perseverare: peccare humanum est, perseverare diabolicum.

Venio, non disputaturus, ut alias, sed humillimè & ex intimo cordis affectu rogaturus, miserearis animæ tuæ: pacificus est ingressus meus, & fratrem ut frater amicè complector. Theologiæ polemicâ non utar, &c..... vale. Massiliæ, in Conventu Capucinorum, die 27. Martii, 1691.

Clarissime & charissime Domine,

Addictiss. & obsequentiss. in Christo Servus,
F. JOANNES-BAPTISTA BITURICVS,
Capucinus indignus.

A.

C X C V I I I .

ANONYMUS GALLUS natione, genere perquam illustri nobilis Carmelita, officio non parvo inter suos spectabilis, & (quod caput est) animi sinceritate, & rerum historicarum tractatione insignis, Epistolam ad Reverendum Patr. Danielem Papebrochium scripsit, tacito loci ac personae nomine, quam idem Papebrochius inseruit tomo 2. Maii ad diem 11. in Commentario Apologetico ad queras Patrum Carmelit. pag. 712. num. 14. ed. Antuerpiæ M. DCLXXX. Hujus autem Epistolæ tenor hic est :

» Quid sentiam de iis, quæ in Aprili suo scriptis
» Rev. vestra de nostro Ordine, latius aperiātū
» occasione commodiori. Dicam interim, quod in plu-
» rimis non recedo à vestris assertis, eoque minus
» quo plus studii & laboris per multos jam annos
» insumpsi in iis ad fundum disquirendis. Veritatem
» amo, non commenta, quibus undique repleta est
» historia Ordinis : à quibus utinam semel benè re-
» purgetur! Sarraceni in Menologio absurditates sæ-
» piùs demiratus sum : tentavi aliqua conciliare, sed
» frustrà, præsertim in Alberto Legislatore. De aliis
» taceo. Mentre meam circa illas materias sæpe dis-
» cretioribus quibusdam è nostris aperui : & plura,
» de quibus agit Rev. v. antequam illa vidissim,
» jam olim judicavi. Unde non difficile erit excusare
» Rev. v. (quod etiam præstiti, & quantum pru-
» dentia patietur, præstare pergam) quasi ad hæc
» scribenda aliena ingressione impulsam. Utinam ille
» Armamentarii Autor tacuisse, nec vobis occasio-
» nem dedisset discernendi à proposito olim factō!
» Utinam & in posterūm taceat! Quod vix credi-
» derim. Sed de his modò satis : alias datā oppor-
» tunitate pluribus. Interim maximè laudo tracta-
» tum de Diplomatibus discernendis, qui super omni-
» nia placet. Appreco felicia Reverentiae vestrae
» festa Pentecostalia : rogoque Dominum, ut ipsam
» divinis Sancti Spiritus charismatibus replere di-
» gnetur, ut Ecclesiam doctissimis suis lucubrationi-
» bus ditare festinet. Hoc voveo : hoc opto.

Huic Epistolæ libenter assentimur, quatenus asse-
rit multas absurditates irreplisse in Petri - Thomæ
Sarraceni Menologium : id enim jam animadver-
terat Lezana tomo 4. Annalium Carmelitarum,
anno 1205. num. 2. & anno 1214. Rectè
quoque Papebrochius de S. Alberto Legislatore lo-
catus est ; sed præverant idem Lezana & Ludovicus
à S. Teresia. Armamentarii Autorem durioribus im-
politioribus utentem vocibus, damnaverunt Seraphi-
nus à Jesu-Maria, anno 1674. tunc Provinciæ suæ
Flandro-Belicæ negotia Romæ curans ; & Ludovicus
Perez, ibidem ab eruditione non Theologica tantum,
sed & Historica æstimatissimus, qui ad Papebro-
chium scripserunt die 24. Februarii, ipso teste in
eodem tomo 2. Maii , pag. 95. num. 150. Ita illi :

» Verbis non magis humanis, quam (ut credere
» juvat) sincero animo, fidem mihi (inquit Pape-
» brochius) reipsa facientes, quod nullam vellent
» habere partem in amaris querelis, quibus *Arma-*
mentarii Carmelitici Autor, cum Martium nostrum
» temerè usus, suorum opplere aures, animosque
» averttere conatus fuit, jam inde ab anno 1669.

In plurimis Papebrochium æquè ac Scriptores
Carmelitas excusare non difficile esse autumamus.
Nam errata plurima serpere in Operibus Papebro-
chii : ipse hodie fatetur ; & ultro deleret quod
tomo 4. Maii in vita S. Catharinæ Senensis, cap. 17.
num. 321. pag. 935. scripsit de Conventu Belli-
Rignardi , quem confudit pag. 935. cum fictitio
quodam Viro Beato : cuius non tantum Ecclesia,
inquit, sed etiam ipsa appellatio haðenùs nobis

*ignota fuit : libenter discemus locum ac diem cultus ;
aut quidquid de ejus vita aut miraculis, scripto &
memoriâ est conservatum.*

Anonymus quis fuerit is Carmelita, genere per-
quam illustri nobilis, natione Gallus, officio non
parvo inter suos spectabilis, si conjectare licet :
ANGELUM DE CAMBOLAS hunc fuisse vix ullus
dubito : vir enim fuit ex nobili familia ortus, na-
tione Gallus, Tolosæ natus, Parisiensis in sacra pa-
gina Doctor illustris, Prior Lutetiarum & Tolosæ, ac
in Provincia sua ter Provincialis, atque in tota Gallia
Generalis Commissarius, qui per duodecim annos
in Romana Curia pro suo Ordine Procuratoris Ge-
neralis munus & onus optimè sustinuit, ac tandem
anno 1704. die 11. Maii electus est supremus to-
tius Ordinis Carmelitici Moderator ; ut dictum est
superius, col. 106. num. cxli. Adde quod stilus Epi-
stolæ col. 107. citatæ, idem atque Epistolæ ad Pa-
pebrochium datæ, de qua nunc agitur, penitus appa-
reat ; ita ut ovum ovo non videatur similius.

C X C I X .

ANONYMUS ITALUS, Provinciæ Ro-
mandiolæ & Piceni Carmelita, Opus Italico
idiomate scriptum edidit, cuius titulus est :

*L'Arte della Salute, ou vero Regola per vivere
perfetta mente, compresa in tre Precetti ; dedicata
à Gesù, Maria, e Giuseppe : tradotta dal Latino
e dilucidata da un Religioso Carmelitano della anti-
ca osservanza. Opera utilissima ad ogni stato, massi-
me Religioso. Roma, anno 1734. per Giovanni
Zempel, vicino monte Giordano in-16. pag. 70.*

Hujus operis edendi licentiam concessit Rever.
P. Ludovicus Benzoni, Prior Generalis. Approba-
tionem verò dederunt Rever. Magister Jacobus Al-
bertus Cavina Exvicarius Generalis, & R. P. Ma-
gister Petrus-Thomas Cacciari, Collegii Transpon-
tinæ Regens, Provincialis Hyberniæ, & Cleri Ro-
mani Examinator Synodalibus, necnon sacrae Theolo-
giæ Professor.

Primo Capite seu primo præcepto tractatur de
Conscientiæ puritate, quæ duobus modis acquiritur,
purgando quæ malè facta sunt, & nihil agendo
quod purgatione indigeat. Ad conscientiam emun-
dandum Confessio præterit & Contritio desideran-
tur : ad eam à malo faciendo avertendam, attenio
circa ea quæ præcipiuntur agenda ; continua de no-
vissimis meditatio, Dei præsentis cogitatio, occa-
sionis peccaminosæ fuga, otiositatis devitatio, Li-
brorum spiritualium lectio, quotidiana Missæ audi-
tio, quotidianum conscientiæ examen, diurnæ me-
ditationis praxis, frequens Sacramentorum usus, fer-
vida in B. Virg. Mariam devotione, & piissimi atque
prudentissimi Confessarii electio, prærequiruntur.

Secundo Capite ventilatur praxis de pura inten-
tione in Communione, in actionibus quotidianis ;
ita ut à matutinis horis usque ad vesperam intenda-
mus Dei gloriam promovendam ; nihil aliud optan-
tes sive prosperum sive adversum, nisi quod Deo
fuerit benè placitum ; semper attendentes quam in
partem nostra mens vertatur.

Tertio Præcepto discutitur quomodo mens huma-
na Dei voluntati sese conformet, &c. Alia legenda
sunt in ipso libro, cuius analysim exscribere nos
impedient sequentes articuli.

C X C X .

ANONYMUS LEODIENSIS Carmeli-
ta Provinciæ Gallo-Belicæ Asceta, quem
Patrem HIACINTHUM appellant, nomine Viri clariss.
& amplissimi Domini VYON D'HEROUVAL, in Par-
isiensi Regiarum Rationum Curia Auditoris, Epistolam

A.

scripsit anno 1683. quasi *Rome* apud la Roche, ad insignia veritatis, sed reapse *Leodii Gallico Idiomate* editam, adversus præstantissimum & eruditissimum *C A R O L U M D U F R E S N E*, Dominum du Cange, Regi Christianissimo à Conciliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstorem, qui anno 1682. ad R. P. Daniellum Papebrochium Epistolam, de Actis Sanctorum compositis gratulatoriam miserat, in qua inter alia de Carmelitarum antiquitate jocosè ludebat, & addebat :

„Credo quod, qui Carmelitæ pallia circulata fuisse docuerunt, expressa voluerint eo planè modo, quo exprimuntur circuli in pallio Eliæ Salmanticensis. Adde quod seculo isto nullius omnino moris esse videatur vestes ex panno virgulato faciendas sic contexere, ut linea à collo ad pedes descendenter, sed ut transversæ formarent circulos. Miror bonos istos Patres adeò cervicosè stare prætensâ Ordinis sui origine, & tuendis Autoribus purè imaginariis, atque ad beneplacitum fabricatis.

De Antiquitate sui Ordinis Carmelitas rectè loqui probatum fuit in *Dissertatione prævia* huic *Bibliotheca* præfixa : Autoribus etiam tuendis eos adhædere non purè imaginariis atque ad beneplacitum fabricatis testantur rationes, quæ *tomo 2. num. xxiii. & xxiv. pag. 25. & seqq.* referuntur. Quæ autem illorum ad Pallia circulata spectant, ipse Papebrochius *tomo 2. mensis Maii*, pag. 815. Not. K. ait: „Cæterū non magnoperè repugnabo, si quis sustinere velit ut probabile, quod primi ex Asia in Europam transgressi Carmelitæ, disformiter usi sint panno illo, unde Carpitas faciebant; sic ut aliis quidem virgulæ suæ aut etiam virgæ (nam & in latitudine diversitas erat) à collo ad talos perpendiculariter penderent: aliis circulorum instar corporis ambirent; atque hinc cofusâ utriusque formæ memoriam, factum est, ut tam variæ utriusque modi picturæ in locis variis inveniantur: omnes tandem tendant ad multitudinem virgarum, barrarum, & circulorum.

Jam dixerat in *eodem tomo ad 8. Aprilis*, pag. 797. num. 126. „Carpitam scilicet appellantur, quod nomen Italicum est, ipsam illam variegationem propriissimè significans, in eo cui intexitur panno. Hujus assertionis testes habeo Autores Academicos *Vocabularii della Crusca*, collecti ex solis Scriptoribus seculi XIV. quod Tuscanæ linguæ aureum seculum, & Venetiis impressi anno 1623. producunt hi Franciscum Berni in suis Rythmis burleschis sive satyricis ita jocantem: „Mi vien veduta, attraverso à un disco, una carpita di lana di porco: id est, video transversim in disco, unam carpitam ex lana porcina contextam, scilicet satacam.

„Indicant autem iidem Academicci, carpitam esse quæ alio nomine dicitur *Celone*; id est ut explicant ipsi, pannus virgulatus quo mensa infernitur. Quo etiam in sensu Belgis & Anglis dicitur *Carpet*... Forfitan à verbo carpire. Unde *Carpita* participale deducitur, sicut *ferita* à ferire; verbum Italicum & in Lombardia, ac nominati Vercellis, unde Albertus advenerat, idem est quod Latinis discriminare, distinguere... adeò ut vesti, panno, aut stragulo ad mensæ, vel lecti integumentum virgulatum colorato, quale fuisse Carmelitarum Carpitam in confessu est, aptius nullum nomen possis excogitare. Quare etiam eo nomine usus est Ordo Carmeliticus, quamdiu usus ipisis Carpitis.

Accurata hæc non sunt Papebrochii verba. Nam 1º. Autores in *Vocabulario della Crusca* collectos scribit esse ab Academicis solos qui seculo XIV. vixerint;

suæ tamen interpretationis testem appellat Franciscum Berni, qui seculo decimo sexto ad annum 1530. Florentinum Canonicatum obtinuit: de quo quidem Poëta jucunda leges, quæ Vir clarissimus Bernardus de la Monnoye notavit ad articulum 1371. pag. 45. tom. 5. Adriani Baillet de Poëtis Modernis.

2. Ante seculum XIV. vocabulum, *Carpita*, in usu erat apud Carmelitas, quorum Comitia Generalia Londini à Petro de Amiliano celebrata anno M. CCLXXXI. statuerunt, ut *Frater professus habeat unam Carpitam, quæ est nostræ Religionis signum, non de petiis consutam, sed contextam, & habeat septem radios tantum, ut simius uniformes*. Primi legimus *tomo 10. Concilior. Labbe*, pag. 935. E. in Concilio Tricassino anno M. CXXVIII. celebrato, cap. 70. Regulæ Templariorum: *Credimus enim potius saccum, culcitram & coopertorium unicuique sufficer. Qui verò ex his uno carebit, Carpitam habeat. Vercellas neque Italianam incolebant, unde Albertus advenerat, Patres Tricassini, & Joannes Michaëlensis, hujus Regulæ Scriptor, ut animadvertisit Dom. Joannes Mabillonius in *Admonitione Opusculi sexti S. Bernardi, tomo 1. in-folio* pag. 541. Quid amplius Pelagius Diaconus, exeunte seculo VI. libello 10. de Discretione, apud Heribertum Rosweidum, de vita Patrum, pag. 604. num. 76. Nota 36. dicit: *Videns autem AEgyptius Monachus vestitum Arsenium. mollibus, & budam de papyro, & pellestratam sub ipso ægrotante, & modicum capitale de cartica sub caput ejus. Indubie legendum Carpita*, inquit ipse vir clariss. Dom. du Cange in suo Glossario mediæ & infirmæ Latinitatis, verbo, *Cartica*.*

3. Haud probabile est quod primi ex Asia in Europam transgressi Carmelitæ disformiter usi sint panno illo unde Carpitas faciebant. Nam Autor Epistolæ ad Eusebium Montis Neroi Abbatem, cap. 6. contrarium asserit: contrarium indicant Comitia Londinensis statuto suo jubentia, ut *Frater habeat septem radios tantum, non circulos, ut simius uniformes*: Contrarium asserit Joannes Hildesheimensis in suo *Defensorio*, cap. 10. dicens: „Chlamides cum barris septenariâ distinctione nostri Præcessores portare consueverunt: ego vidi in Francia anno Domini M. CCCXXXVIII. Fratrem centenarium, devotum, & fide dignum, Bartholomæum nomine, qui dixit, hujusmodi varias barras in juventute se porrasser. Is autem Bartholomæus coævus erat Capitulo Londinensi, quod radios, non circulos memorat.

4. Eliæ Salmanticensis pictura certum nihil probat. Tum quia *Pictoribus atque Poëtis quidlibet audendi semper fuit aqua potestas*; inquit Horatius de Arte Poëtica, versu 9. Tum quia ipso scribente Papebrochio *tomo 1. Aprilis* in notis ad vitam S. Alberti, cap. 12. num. 121. pag. 795. Salmanticensis Ecclesia circa annum M. CCCXXX. à *Sanctio de Castella* picturis exornata fuit: quando Carmelitæ *Librum Joannis Hierosolimitani* præ manibus habentes, legebant cap. XI. Eliam Prophetam albæ pallio indutum fuisse; ut animadvertisit Philippus Ribotii, Lib. VII. cap. 5.

C C.

A NONYMUS NEAPOLITANUS Carmelita anno 1452. die quo natus est Infans FERDINANDUS, ad Alphonsum Regem Castellæ veniens hic Religiosus, homo literis & moribus insignis: *Hodie, inquit, Rex, in Hispania Citeriori Puer tui generis natus est, qui maximus olim inter Christianos Principes nominabitur: quippe qui res magnas, multas & sanctas, domi foribusque geret; quibus fidem nostram, Religionemque Christianam,* &

A.

Hispania nomen altius attoller. Cujus verbis & vaticinio Rex, quoniam Carmelita hic Sanctus à multis qui mores ejus noverant, habebatur, & multa quæ anteà prædictisset, verissima reperiebat, magnam fidem adhibuit: quam non multò post, cum de Joannæ Reginæ partu nuncium accepisset, affectus lætitia confirmavit.

Hæc referunt Lucius Marineus Siculus, *Lib. IX. de Rebus Hispánicis*, cap. 3. Joannes Mariana, *de Rebus Hispánicæ*, *Lib. xxv. cap. 18. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 329. Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. Carmelit. ad annum 1450. num. 2. pag. 873.* Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 976. num. 3425. Joseph-Nicolaus Charenton in *Historia Hispánicæ*, Gallicè ex Joannis Marianæ Historia traducta, *tom. 5. Lib. XXV. num. 91. pag. 109.*

Ferdinandus V. de quo vaticinium protulit noster Anonymus Neapolitanus, præfato anno 1452. die 10. Martii natus est vespere inter secundam & tertiam horam, ex Joanne II. Aragoniæ Rege, & Joanna Henriquez Parentibus. Anno 1469. die 18. Octobris uxorem duxit Isabellam Castellæ. Anno 1492. Urbem & Regnum Granatæ occupavit die 2. Januarii. Plurimas novi Orbis Insulas procurante Chrystophoru Columbus possedit anno 1493. Neapolitanum Regnum Gallis abstulit anno 1503. Navarram invasit anno 1512. die 22. Aprilis; & Catholici nomen accepit ab Innocentio VIII. & Alexandro VI. Quæ cum aliis gestis veritatem vaticinii certò probant.

Deceptor tamen Franciscus Junctinus in suis *Commentariis ad Ptolomæum de Astrorum judiciis*, *Lib. IV. cap. 2. tom. 1. pag. 676.* nativitatem Ferdinandi Regis Catholici affigit anno 1450. die 21. Martii, hora 5. miuuto 49. post mesidiem: & inde genethliogiam deducit, secundum quam notat quod Ferdinandus » habuit easdem, quas Sixtus V. stellas » fixas, & præter has signum in occasu, & ultra eas; » quia erat Princeps & Nobilis, ipse habuit Satur- » num in prima domo in sua altitudine Dominum » quartæ; & significavit in rebus subterraneis ac » thesauris & absconditis fore divitem, ac si domi- » nari debuisset illis terris inventis: ipse autem re- » cuperavit Regnum Granatæ, & plura alia invenit, » & multa fecit pro Ecclesia, & fugavit Turcas. Verùm si unquam, hic profectò valet adagium; *Pyrrhonias hæsitatio*: tempus enim nativitatis omnino fallit & fallitur.

C C I.

D I S S E R T A T I O

De ANONYMI Parisiensis Responso ad Librum Gallicè inscriptum:

L e s . M o i n e s E m p r u n t e z .

ANONYMUS PARISIENSIS Carmelite, quem JOANNEM DE VAUX A SS. SACRAMENTO vocatum fuisse novimus, Idiomate Gallico lucubrationem edidit sub hoc titulo: *Réponse pour les Religieux Carmes au Livre intitulé, Les Moines Empruntez. A Cologne, chez Etienne ETMULER M. DCXCVII.* Hoc est Latinè: *Responsio pro Religiosis Carmelituis ad librum inscriptum: Monachi Mutatitii. Colonia, 1697. in-16. pag. 150.*

Operi præfigitur Epistola Autoris ad amicum sex paginis contenta, & Parisiis signata die 20. Februarii 1697. F. P. du S. S. R. C. Arbitratur Anonymus noster fama circumferri Autorem libri de Monachis Mutatitiis esse hominem Ecclesiasticum. Quæ opinio consentanea est clariss. Dom. Nicolao Lenglet, in *Methodo Gallicè inscripta, De ratione studendi Historia, Tom. I.*

tomo 3. pag. 132. præfatum librum esse opus Petri Faydit Ricomagensis in Alvernia Presbiteri; qui scripserit impotenter animo, quam accurata veraque stilo, sub nomine PETRI JOSEPH.

Verùm erudit viri hodie sciunt Autorem genuinum esse JOSEPHUM-PETRUM HAITZE, vulgo D'ACHE, ortu Caballionensem (Gallicè *de Cavaillon*) in Comitatu Vindascino, & Aquis-Sextiis in Provincia defunctum die 26. Julii, anno 1736. cujus Opera recensentur *tom. 2. supplementi Moreriani 1749. pag. 5.*

1º. Ad palnare Haitzei argumentum evertendum Anonymus Carmelita refert verba S. Athanasii in *Apologia de fuga sua, num. 20. pag. 332. alias 714.* dicentis. Magnus autem Helias dum ad Carmelum Montem secederet, *Deum invocavit . . . ipse servatus est, ut vice sui Elisæum inungeret, seque ipse in exemplum ad Ascensem filiis Prophetarum exhiberet.* Asceta autem nomine S. Athanasius haud dubie intellexit Monachum. Nam in vita S. Antonii, *num. 7. pag. 802.* de hoc Monachorum restauratore loquens ait: *Dicebat autem apud se meipsum oportere Ascetam ex magni illius Heliae vita instituto suam ipsius vitam quasi in Speculo quotidie ediscere.* Hinc tot SS. Patres & Scriptores in præviā Dissertationem nostræ Bibliothecæ adducti, qui Prophetam Eliam vita Monasticae Principem, Patrem, Magistrum & Fundatorem conclarant; sed eo sensu, quo Joannes Cassianus, *Lib. II. Institut. Cap. 2.* dixit: *In veteri Testamento professionis hujus Monasticae fundavere primordie, Elias scilicet & Elisæus, ut divinarum Scripturarum autoritate monstratur.* Et cap. 8. *Professionis hujus præfiguravere lineas in veteri Testamento, ii de quibus Apostolus: Circuierunt, inquit, in melotis & in pellibus caprinis egentes.* Idem Collat. xviii. cap. 8. *Anachoretæ . . . vastos Eremi recessus penetrare non timent, ad imitationem scilicet Joannis-Baptistæ, qui in eremo totâ permanit ætate: Helia quoque & Helisæi atque illorum de quibus Apostolus ita commemorat: Circuierunt in melotis. &c.*

2º. Quæstio movetur utrum Carmelitæ possint reēte dici filii & successores Eliæ Prophetæ. Verùm, ut ait S. Basilius, vel aliusquis Autor *Constitutionum Monasticarum, cap. 18.* Qui in vita cœnobitica præmoverunt, sunt filii multi apud quos sit Pater unus, qui cœlestem Patrem imitetur; filii, inquam, qui una inter se concordibus animis adstricti, patrem honestissimis virtutum officiis, quasi prehensâ manu excipiunt, & rationem conjunctionis suæ ducem sibi ac custodem asciscunt, & se inter se vinculo Spiritus Sancti constringunt. « Hoc autem vinculo erga Prophetam Eliam tanquam Patrem & Ducem atque Custodem constrictos enunciant sexcenta testimonia Autorum qui à seculo duodecimo de illis locuti sunt.

Neque *Fundatoris Carmelitarum titulum Eliæ Prophetæ denegat Papebrochius tomo 2. mensis Maii* in suo Apologetico Commentario, *pag. 710. num. 9.* quatenus juxta narrationem Joannis Phocæ circa annum M. CLXXXV. *de locis Sanctis, num. xxxi.* scribentis, quod S. Bertholdus primus Latinorum Carmelitarum Prior Generalis ex revelatione Eliæ Prophetæ, in Montem Carmelum appellens, reliquias Monasterii antiquitatis constructi, & variis gentium excursionibus penitus aboliti, vallo exiguo cinxerit, & turri extructâ temploque parvo, collectisque fratribus circiter decem, hunc Sanctum coluerit.

Joanne Phocæ antiquior Gerardus de Nazareth vocatus, quia ibi natus, ex eremita & monacho Montis Neroi seu Montanæ nigrae, propè Antiochiam ad Laodicenum Episcopatum, assumptus, *de Conversatione virorum Dei in Terra Sancta morantium*

V.

A.

scribebat, ann. circiter M. cxi. ad Guillelmum Presbyterum: Aliud est Religiosorum genus, qui singillatim habitant à seculi rebus alieni, quod laudabile semper fuit. Hi sunt qui ad exemplum Eliæ silentium solitudinis præferunt tumultibus civitatis: amant enim secretam contemplationem Deitatis.

Jacobus de Vitriaco in Historia Hierosolymitana, cap. 52. notat ante annum M. cxx. quod viri sancti seculo renuntiantes. » Alii ad exemplum & imitationem sancti viri & solitarii Eliæ Prophetæ, in Monte-Carmelo, & maximè in parte illa quæ super pereminet civitati Porphyriæ, quæ hodie Cayphas appellatur, juxta fontem, qui fons Eliæ dicitur, non longè à Monasterio Beatæ Virginis Margaretae, vitam solitariam agebant, in alvearibus modicarum cellularum, tanquam apes Domini, dulcedinem spiritualem mellificantes.

Jacobo Vitriacensi anno 1244. Romæ defuncto suppar Guillelmus de Sanvico, quem propterea amo; & si quid in illo sibi sensu abundantius dixit, quam per summum examinandi rigorem probari possit; dignum venia judico ac præ ceteris Carmelitarum originum Scriptoribus lectu dignum: inquit Papebrochius, tom. 3. mensis Maii in Patriarcharum Hierosolymitanorum Historia Chronologica, pag. 64. num. 257. Guillelmus, inquam Savicensis in sui Chronicæ cap. 1. refert, postquam Godefridus de Bulyon Dux Lotharingiæ, & exercitus Christianorum Cruce signatus, civitatem Jerusalem de manibus infidelium recuperaverunt, totamque Terram Sanctam, à diversis mundi partibus multos devotos Christianos in eam advenientes, in causa fuisse, cur status Carmelitanæ Religionis ibi dilatari cœperit.

» Hos enim devotos diversarum nationum advenas sancta conversatio & abundans justitia illorum Religiosorum Montis-Carmeli ita ædificabat, & ad contemplationem cœlestium trahebat, ut multi... in antris Carmeli montis residere, se felices putarent... Qui cum ita multiplicati fuissent, ut in Montem Carmeli omnes commode recipi non possent, repleverunt desertas Terræ-Sanctæ solitudines, in quibus prædecessores eorum antiquitus habitaverunt, quarum famosiores hic commemo-rabo. Aliqui enim eorum sequentes vestigia sanctorum Patrum hujus Religionis, videlicet beati Joannis-Baptistæ, & filiorum Prophetarum, construentes, construentes sibi modica tabernacula, in solididine Jordanis latuerunt: Quidam autem ipsum desertum montis Quarentenæ elegerunt, ut illic vitam solitariam in modicis cellulis Domino ducerent propter fontem, cuius aquas steriles & amaras Elisæus Propheta sanavit; & in quo deserto Dominus Jesus-Christus quadraginta diebus & quadraginta noctibus jejunavit.

Alii vero eorum, in eremo illa quæ adjacet mari Galileæ, in qua Jesus frequenter turbis prædicavit, & ex quinque panibus hordeaceis duobusque piscibus multitudinem magnam hominum saturavit, & variis miraculorum signis illustravit, solitariam sibi elegerunt habitationem. Nonnullos quoque eorum duxit Aymericus Patriarcha Antiochenus in solidudem montis Neroi, qui alio nomine Montana nigra appellatur, ubi in antris absconsam vitam Domino servabant. Qui omnes, quamvis essent locis sejuncti, eamdem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ Montis-Carmeli. « Hi autem Eremitæ Carmeli eam servabant vitam solitariam, juxta quam Eliam Prophetam tamquam suum colebant Patrem, Ducem ac custodem; ita ut eo vinculo se constringerent, sicut loquitur S. Basilius citatus. Ergo Carmeli Eremitæ dici rectè possunt filii Prophetæ Eliæ, quem concor-

dibus animis & honestissimis virtutum officiis, quasi prehensâ manu excipiunt omnes, alio secluso Patre.

3º. Quæritur quâ ratione Carmelitæ dici possint successores Eliæ Prophetæ? Nam Carmelitæ, cùm ad explicandam suam Elianam successionem se accingunt, inquit Papebrochius, tom. 1. Aprilis in Notis ad vitam S. Alberti, cap. 9. num. 84. pag. 789. persuadere nituntur majores suos sub Bertholdo, ex disciplina eorum vixisse, quos ipsi putant ab Elianis immediatè fluxisse. In hac tamen connexione demonstranda cardo vertitur prætensiæ antiquitatis.

Demonstrant autem ex continua perpetuaque Monachorum serie viventium ad exemplum & imitationem Eliæ Prophetæ à temporibus S. Bertholdi ad S. Joannis Climaci ætatem; à S. Joanne Climaco ad sanctum Antonium; à S. Antonio ad Jesum Christum; à tempore Verbi Incarnati, ad solutionem Captivitatis Babylonicae: à tempore Danielis Prophetæ usque ad filios Prophetarum, & à filiis Prophetarum usque ad ipsum Eliam Prophetam, cuius Carmelitæ se ultrò profitentur successores non solum quoad exemplum & imitationem, sed etiam quoad locum & habitationem, quoad cultum & venerationem. Si qui enim Monachi Bertholdo antiquiores hæc tria simul habuerint, vel unum ex his tribus obtinuerint, Brochardus & ejus posteri illos ceu decessores suos atque Magistros habent, quorum interruptio nulla probatur ex dictis in Dissertatione prævia ad hanc Bibliothecam. Et hanc ob orationem atque cotitandi dispositionem,

4º. Nihil prohibet quominus Elisæus Prophetæ recensetur inter eos qui in veteri Testamento professionis monasticæ fundavere primordia, & lineas præfiguravere. Ad hæc enim primordia fundanda, & ad istas lineas præfigurandas non requiritur totus exercitorum apparatus, quibus se obstrinxerunt Antonius, Pachomius, Macharius, Ammon, Hilario, & eorum discipuli atque posteri; sed sufficit ut præcipias virtutes solitudinis, recessus ab hominum cœtu, castitatis, paupertatis, & abdicationis rerum temporalium, exercuerint, & alia compleverint opera, quibus faciem perfectioris vitæ attulerint ad posteriora secula, & solitariæ cujusdam formæ genus præbuerint. Hæc est Prophetica & Ascetica quam sapientissime legimus laudatam à sanctis Patribus.

Votorum etiam & firmorum in suo instituto promissorum similitudinem, adumbrationem, & linearis præfigurationem in illis veteris testamenti plurimis Prophetis, Rechabitis, Essenis & Therapeutis fuisse sat indicant ponderosa momenta. Enim vero *Deo fieri potest promissio per solam interiorum cogitationem*, inquit D. Thomas 2. 2. quæst. 88. a. 1. Et hujusmodi promissio potest votum æquivalens appellari. Nam, ut ait Thomas Waldensis, tom. 1. *Doctrin. Lib. 3. art. 2. cap. 17.* » Quid est illud quod æquivalens valet voto? Dico quod est divinus instinctus, immobilitans affectum tendentem in Deum. Et talis professor fuit Elias, talis etiam erat Joannes Baptista; qui, quamvis non vovebant vocaliter aliquam regulam charitatis, habebant tamen Dei instinctum immobilitantem eorum affectus conversionis in Deum.

5º. Hinc aliquis assensus dari posset Lucæ Holstenio apud Papebrochium, tom. 3. mensis Maii, in prænotatis ad Vitam S. Pachomii, §. 3. pag. 292. num. 19. afferenti Monachismum hodiernis obligacionibus constrictum, non esse Christianismo vetustorem. » Ejus in veteri Testamento figura potius, inquit, quam forma, præfigia potius quam exempla reperiuntur. Anachoresis Eliæ, hujus & Eliæ discipulorum convictus, Nazaræorum & Rechbarum

A.

» instituta, tamen si que occurant alia hujus generis,
» videri possunt quedam quasi rudimenta gratiae,
» Monachos facere exordientis. Esseni quoque, &
» quos Philo libro proprio describit, ... multis, ut
» palam est, differentiis à Monachorum instituto dis-
» crepabant. Quæ tamen differentiae non impe-
» diant, quotimam Eliam, Eliseum, filios Prophetas,
Rechabitas, Elenos & Therapentas, atque plurimos
Aceros tandem tanquam viros glriosos, & pa-
rentes nostros, in generatione sua cœnobitica, mo-
naistica, eremita aut anachoretica, cuius initium &
exemplum in instituto vita magni Eliæ prospiciens,
quasi in speculo, suam ipsius vitam quotidie Antonius
ediscebat, teste S. Athanasio superius citato.

6º. His ritè & attente perpensis, omnia Libri Gallicè inscripti, *les Moines Empruntez*, argumenta, vel potius argumentationes evanescunt captiosæ; nec officient quin continet & firmè probatà successione innixus Joannes Grossi suo in *Viridario*, parte 1. Clavi 1. Eliam Prophetam vocet Ordinis candidi & albi, videlicet Fratrum B. Mariae de Monte Carmeli CAPUT: Joannes Bacho in *Compendio Historiarum & iurium pro defensione eorumdem*, particula 3. scribat quod Ordo Carmeliticus Eliam Prophetam tanquam PATRONUM acceperit: Patronum similiter Carmelitarum appellat Joannes Hildechiemensis in suo Defensorio, cap. 1. 3. 4. & 5. FUNDATOREM Carmelitanæ Religionis, Joannes Hierosolymitanus Lib. de Institutione Monachorum, cap. 1. Philippus Ribotii Lib. 1. de Peculiaribus gestis Religiosorum Carmelitarum, cap. 11. & alibi passim; nec non Thomas Bradley in suo Chronicō, cap. 2. Quid plura, inquit Thomas Waldensis in Epistola nuncupatoria Martino V. Pontifici Maximo, quæ præfigitur *tomo 1. Doctrinal; PATRIARCHA NOSTER, HOC EST CARMELITARUM HALIAS.*

C C I I .

ANONYMUS PARISIENSIS, Baccalaureus Carmelita, Henrico Cornelio Agrippæ affinis, orationem habuit Parisis circa annum 1528. cum iam sacræ Theologæ Baccalaureus formatus, ad Professoris manus appellatus & promotus fuit. Hæc autem Oratio Typis Lugdunensibus prodiit & Coloniensibus, *tomo 2. Operum præfati Agrippæ*, ubi num. 8. retenetur, pag. 1096. & in altera Editione, *tomo pariter 2. parte istidem 2. pag. 423. & 424.* hæc autem Oratio talis habetur:

» Si unus Ego ex Periandri Corinthii aut Lyco-
» phronis Schola essem, qui felicitatem ipsam in
» gloria & honore locasse feruntur, susceptor aman-
» tissime; multum gauderem me his ornatissimi elo-
» qui tui divitiis coram tantis viris tam cumulatissi-
» me laudatum, insuper & hac roseæ veluti ovali
» corona tam magnificè adornatum.

» Sed ipsa cum professæ Religionis humilitas, tum
» ipsa humanitatis meæ mediocritas faciunt, quo-
» minus hasce tam insignes laudes, quas tuā erudi-
» tio mihi exequiente amore describit, pro meis
» agnoscam: admirorque, colendissimi Patres, quid-
» nam commoverit Reverentiam vestram, post alia
» multa in me collata beneficia, me his ornamentis
» titulisque decorate, huic sublimi loco sufficere
» tanta venerationis pompa comitari.

» Certè non sum is, cui tam egregiae laudes ac
» splendidi tituli, tam sublimia pulpita convenient.
» Vestra hæc munera sunt, vobis ista debentur enco-
» mia, qui tanquam cœlestia cœli sidera, divinæ &
» huīnæ sapientiae lumine repleti coruscatis, à qui-
» bus mihi longè satius esset doceri quam laudari,
» quam coronari, quam proferri. Sed vestra hæc est
» erga me humanitas & benevolentia: non meunt

» meritum. Quicquid ergo istic nunc de me benè
» dictum est, totum id vestræ refero benevolentiae,
» sed & totum me in vobis debere fateor. Conabor
» igitur & nitar, favente Christo, vestrisque conati-
» bus, aliquando evadere, qualem nunc me præ-
» dicatum audistis, aut fore opinamini: vobisque
» dum dabitur occasio, de tanto in me collato ho-
» noré, non minus re quam sermone me satisfa-
» cturum dicite.

» Sed jam precor vos, Domini; modica hæc ami-
» citæ & obsequii pignora, vinum videlicet amici-
» tiæ symbolum, fructusque futurorum bonorum in-
» dices, hilari animo mecum convivantes excipite.
» Vos, fratres amantissimi, currite, festinate, & cla-
» risimis istis Dominis meis singula diligent curâ
» ministrare.

Huic Orationi adjungere forsitan aliquis intempesti-
vum minimè cogitaret quod refert vir clariss. Dom.
Archimbaud in Opere Gallicè inscripto: *Nouveau Recueil de Pièces Fugitives d'Histoire, de Littérature, &c.* edito Parisiis 1717. in-12. tom. 1. pag. 137. R. P. Constantinum, Carmelitam, natione Sa-
baudum, in Sacra Facultate Parisiensi Doctorem;
nuper electum fuisse ad Philosophiam in Regio Mau-
bertino Collegio edocendam Professorem. Hic in un-
te anno 1717. Actum Sorbonicum Eminentissimo
Dom. D. Ludovico-Antonio de Noailles, Archiepis-
copo Parisiensi nuncupatum propugnavit, præviâ tum
habitâ ad eundem Cardinalem Oratione, &c.

C C I I I .

ANONYMUS PATAVINUS, Carmeli-
tæ dici voluit is Commentator, cuius Opus inscri-
bitur Italicè,

Tragedie di Euripide intere XIX.

Fratmenti & Epistole Græco-Italiane, in versi, &c.

Id est,

Euripidis Tragœdiae integræ XIX. Fragmenta &
Epistolæ, Græcè & Italico carmine exhibitæ, cum
annotationibus ad texturn & interpretationem, opera
P. Carmeli, Academicæ Patavini. *Patavii, in Typo-
graphia Seminarii, an. 1743. in-8°. Alph. a. pag. 8.*

Hæc leguntur inter *Nova Acta Eruditorum*, anno
M. DCCXLVIII. publicata Lipsiæ, pag. 533. & scqq.
ubi horum Diariorum Collector ait, pag. 534. mensis
Septembri.

» Quæ Reverendus noster P. Carmeli in hac novâ
» *Euripides* editione præstiterit, videamus. Habemus
» præ manibus quatuor priores Fabulas, *Hecubam*;
» quæ tredecim plagulas implet; *Oresten*, quæ tor-
» dem; *Phænissas* & *Medeam*, quarum illa quinde-
» cim plagulas, hæc undecim & dimidiam occupat;
» Dederit-ne jam plures, vel etiam integrum *Euri-
» pipedem*, quem titulus promittit, nobis in comperto
» non est. In his Lectoribus Italics, tam vulgaribus,
» quam eruditis, illis nempè; qui exquisitam Criti-
» cem non postulant, sic pro instituto suo fecit satis.
» Criticus enim non est, & falluntur, qui novas, aut
» à Codicibus, aut ab ingenio comparatas, opes ab
» eo requirunt. Nos certè neque in *Hecuba*, neque
» in *Medea*, quas integras perlegimus, horum us-
» quam quidquam vidimus. ....

» Pag. 144. Ferendum est quod Criticus non sit;
» quem tamen *Euripides*, si quis alias maximè flagi-
» tabat. Natura non cuivis hoc doarum indulxit. Sua-
» demus tamen, ut, (si pergit in cœpto opere, quod
» vehementer cupimus, &, ut ipsi feliciter cedat,
» optamus, modo non jam absolutum sit) ut, in-
» quam, saltem bonos, quibus abundat Italia, vete-
» res Codices manu exaratos lustrer, & eruditis inde
» yariis lectionibus nos beat. Quo munusculo *Euri-
» pidis* amantes æternum sibi habebit obligatos, &

A.

» operi suo, sic satis commendabili, grande pretium
» & decus adder.

C C I V.

ANONYMUS SYRIUS, seu Palæstinus, aut natu & ortu, aut recto & domo Carmelita, Breviarium suis Sodalibus congruum scripsit circa annum 1209. aut seriùs poodit cum hoc titulo: *Breviarium secundum Ordinem Fratrum gloriose Virginis Mariae de Monte Carmeli, extractum & excerptum de approbato usu Dominici Sepulchri Hierosolimitanae Ecclesiae, in cuius finibus dictorum Fratrum Religio summis exordium.* De isto Breviario mentionem habet Lezana *tomo 4. pag. 79. & 90.* sed quā ratione dicatur *extractum & excerptum de approbato usu Dominici Sepulchri Hierosolimitanae Ecclesiae, non explicat.*

Guillelmus autem Tyrius, *Lib. 9. cap. 9.* de Bello sacro, postquam descripsit quomodo Regnum Hierosolimitanum fuerit Godefrido Bullonio delatum, sic loquitur: *Postquam igitur Regnum obtinuit, paucis diebus interpositis, sicut Vir religiosus erat, in his quæ ad decorum Domini habebant respectum, sollicitudinis suæ cœpit offerre primitias. Nam protinus in Ecclesia Domini Sepulchri & Templo Domini Canonicos instituit . . . anno 1100 Ordinem & Institutionem servans, quas magnæ & amplissimæ à piis Principibus fundatae, ultrà montes servant Ecclesiae.*

Idem Tyrius, *Lib. XI. cap. 15.* de Arnulpho Patriarchâ queritur, quod *Ordinem, quem primi Principes studiosè & cum multâ deliberatione instituerant, Canonicos Regulares commutari.* Creatus est autem Patriarcha Arnulphus anno M. CXI. Ad hanc commutationem consequenter Jacobus de Vitriaco scribit *Lib. I. Historia Orientalis, Cap. 58.* » *Patriarchalis Ecclesia, quæ est Dominic Sepulchri sub Monte Calvariæ, Canonicos habet Regulares, secundum Habitum & Regulam B. Augustini viventes: Habent autem Priorem, ad quem cum prædictis Canonicis pertinet eligere Patriarcham, qui est eis loco Abbatis. In Ecclesiis autem Templi Domini & montis Sion, & montis Oliveti sunt Abbates & Canonici, secundum Regulam prædictam S. Augustini Domini no ministrantes.*

Inter hos, urbe à Saracenis profugos vivebat ALBERTUS AEONE, ibidemque in divinis Officiis servabat usum S. Sepulchri: quem multi tūm in Galliā tūm in Belgio receperunt, edocti à Canonicis è Terrâ Sanctâ venientibus. Et sic instituta *Congregatio Canonorum Sancti Sepulchri*, reddidit Europæ, quod indè acceperat, cum exigua valde mutatione; adeo ut in solâ ultrajectinâ Diœcesi fuerint domus Regularium istiusmodi viginti-quatuor, & Sanctimonialium ejusdem Congregationis omnino septem.

Specimen autem officii ab illis usurpati habemus in Ms. plusquam à trecentis ut *quadragecentis annis* exarato, cui titulus incipit, *Matutinale temporis Hierimalis, secundum normam legendi in Ecclesiâ Domini Sepulchri.* Continentur autem in hoc Ms. & quæ ac in prædictato Carmelitarum excuso Breviario, festa Episcoporum Sanctorum Ecclesiae Hierosolymitanæ, scilicet *Matthiae Episc. & Conf. III. kal. Februarii, Simeonis Episc. & Mart. x v. kalendas Martii, Alexandri Episc. & Mart. xv. kal. Aprilis, Quiriaci Episc. & Mart. iv. Nonas Maii, & Narcissi Episc. & Conf. iv. kalendas Novembri.*

C C V.

ANONYMUS UBIUS, sive Coloniensis, quem alias novimus esse R. P. Paulum ab omnibus Sanctis, Carmelitam Excalceatum, Coloniæ Agripinæ, anno 1643. edidit Collectionem nonnullorum

Opusculorum, à viris doctis & extraneis elaboratorum in gratiam Ordinis Carmelitici. Hæc Collectio isto inscribitur titulo: *De ortu & progressu ac Viris illustribus Ordinis gloriissima Dei Genitricis, semper Virginis Mariae de Monte-Carmelo tractatus, Joannis Trithemii Abbatis spannei mensis, Auberti Miræ Bruxellensis & Joannis de Carthagena Ordinis Minorum de Observantia. Accedit Catalogus Illustrium Scriptorum ejusdem Ordinis, cum aliis quibusdam Opusculis. Coloniæ Agripinæ, sumptibus Socii Kalckavon, anno 1643. in-12.*

De iis Auctoriis, quos à suâ dissentire opinione circa originem Carmelitarum noverit R. P. Papebroc. audi quid judicet. Scio, inquit, & demonstrare possum Trithemio, Carthagene, Miræ, Bollando, Henschenio, Hazaert, aliisque varia hujus generis scripta, ab Aybo ipsorum divertissima, esse oblata, rogatis ue ea in nomen suum asciscerent, quod à Carthagena & Miræ impetrarunt Carmelitæ. Immediatè antè hæc verba dixerat: *Mysteria illa sic placuerunt Trithemio, aut potius ei qui Trithemio obtulit sub ejus nomine vulgandum Libellum, ab aliquo Carmelitâ compositum.* Hæc Papebrochius ad 8. diem Aprilis in vita S. Alberti, *cap. 13. pag. 799. num. 132.*

Ad singula responderet Daniel à Virgine, Provincia Flandro-Belgicæ Carmelitarum Provincialis, in libro qui inscribitur, *Propugnaculum Carmelitanae Historiaæ, editum tomo 1. Speculæ Carmelitani, à pag. 742. ad pag. 790. in-fol.* Dissertationibus XXIV. contentum. *Dissertatio* porrò *decima-octava*, quæ à paginâ 781. initium assumit, fusiori stylo revincit quæ compendiosius sic annuntiari possunt, quibus Auctorum recentiorum nonnulla superaddimus testimonia.

1º. Ipse Trithemius ad calcem Operum suorum, inter ea recenseret *Laudes Ordinis Carmel. Libri II.* Et etiam Libri primi hoc initium apponit: *precibus & instantiâ.* Libri secundi enuntiat exordium his voci bus: *Postquam auxiliante Domino.* Ejusdem Operis meminerunt Duraclusius, ipius Trithemii discipulus, & ex eo, ac duobus aliis, Possevinus in *Apparatus sacro*; Joannes Busæus initio Operum spiritualium ejusdem Trithemii, *in-vita ipsius*, typis editorum Moguntiæ, anno 1600. Philippus Labbe in *Dissertatione historica de Scriptor. Eccles. tom. 1. pag. 614.* Henricus Warton in *Appendice ad Historiam literariam Guillelmi Cave, pag. 134. col. 2.* Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universalis Scriptorum Ecclesiasticorum, tom. 1. pag. 923.* Joannes Grancolas, in *Crisi compendiosa Auctorum Ecclesiasticorum, tom. 2. pag. 471.* quibus annumerandus est Rutgerus Vernai, Canonicus Regularis, Trithemio charissimus, qui *Carmen cecinit in Librum eundem*; & Joannes Empolis, Canonicus S. Petri Dunensis, qui paria *Encomia cecinit in eundem Joannis Trithemii Librum*, quæ legi possunt ad calcem *Bibliotheca Carmelitanae Petri Lucii, & tom. 1. Speculi Carmel. pag. 303.*

2º. Aubertus Miræus, teste præfato Papebrochio; *tom. 2. mensis Maii, pag. 712. num. 13.* quasi Historia totius Carmelitanae designasset ideam, quando inter scribendorum librorum initia, minus ad veri falsique discrimen exercitatus, quam fuit posteâ Belgicas antiquitates tractando factus, permisit suo illi libello (cui ad aliorum similiūm normam simplex titulus erat: *ORIGO TERESANARUM*) alium titulum præfigit à suâ consuetudine, & ab ipso suæ scriptioris argumento alienissimum, nec non alloquium ad Lectorem sibi obtrusum, conforme titulo, quo promittuntur *ORDINIS CARMELITANI, AB ELIA PROPHETA PRIMUM INCHOATI, AB ALBERTO PATRIARCHA JEROSOLIMITANO VITÆ REGULA TEMPERATI, A BEATA TERESIA VIRGINE HISPANA, AD PRIMÆVAM REVOCATI,*

A.

» REVOCATI, ORIGO ATQUE INCREMENTA.
 » Quæ omnia ex nota sui avunculi mente volebat
 » Illustriss. Dominus Aubertus Tanden Eeden, An-
 » tuerpiensis Episcopus, & Libellum prædictum ge-
 » minæ suæ simplicitati restitui, quando Miræ Ope-
 » rum omnium Coordinatorum Editio nova, quæ
 » parabatur, procederet.

Hæc dixit R. P. Papebrochius, qui alias asseruit quod *ignosci debeat Myræo, qui Archiducum Alberti & Isabellæ Sacellanus & Bibliothecarius, gratiosis apud eosdem Principes Carmelitis Discalceatis nimium facile credidit.* Librum autem inscriptum, *Ordinis Carmelitani*, &c. nunquam suum fœtum proprium & sibi charum agnoscit ipse Aubertus Miræus in *Fastis Belgicis*, quando magis erat ad veri falsique discrimen exercitatus, ut loquitur R. P. Papebrochius. Ast in his *Fastis Belgicis* ad diem 21. Novembris, ubi de S. ALBERTO Patriarcha Hierosolimitano agit, hæc habet: S. Alberti Festivitatem *Carmelite Discalceati die 8. Aprilis* celebrant. . . . Vide *Origines nostras Carmelitanas*, Cap. 1. Hæc etenim Origines Carmelitanæ aliud non sunt præter Librum inscriptum: *Ordinis Carmelitani . . . Origo atque incrementa:* cuius in Cap. 1. peculiariter tractat de S. Alberto & de Regulâ ab eo scriptâ. Librum eundem tanquam fœtum Auberti Miræi agnoscunt Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*, Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 146. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 108. Antonius Sanderus in *Elogio ejusdem Auberti Miræi*, quod legitur ad calcem ipsius Supplementi sive Auctuarii Bibliothecæ Trithemii, pag. 198. Edit. Fabricii, &c.

3°. Si Miræo & Carthagena, aut aliis scribebentibus de Carmelitana Historia, subministrata fuissent monumenta, quibus uti possent, an id vituperandum? Iis Miræus & Carthagensis, si uterentur, prout æquum judicarent, an ideo culpandi? haudquaquam.

4°. Bollandus & Henschenius in Præfatione generali ad tomum primum Januarii, & ad tomum primum Febr. Actorum Sanctorum rogant & obtestantur sibi communicari monumenta de Sanctis. Eadem ratio est de P. Hazaert. Carmelitæ iis si aliqua obtulerint, penes eorumdem Bollandi & Henschenii atque Hazaert judicium & arbitrium fuit, ut adderent, demerent & mutarent quidquid arbitrarentur. Ista si vituperanda, præstaret profecto deinceps nihil communicare.

C C V I.

ANONYMUS VENETUS, Carmelita, scripsit seculo decimo quinto *De sua Familiae rebus gestis Commentarios*, inquit Josias Simler, in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ; & post ipsum Jacobus Frisius ibidem, verbo, *Carmelita*, pag. 135. col. 2. Inter Venetos Carmelitas Scriptores præmemorato seculo decimo quinto Natalis de Venetiis obtulit Libellum supplicem Eugenio IV. Summo Pontifici, ne fratres Carmelitæ ad Ordines Monasticos transirent sub pena excommunicationis, Carthusiensis duntaxat excepto; ut videre est *tom. 1. Bullar. Carmelit.* pag. 184. Verum aliud quid indicatur in Commentariis Anonymi nostri Veneti citatis? Nicolaum de Venetiis Carmelitam reperio in Nomenclatura Doctorum Bononiensium, ex Commentariis Caroli Vaghi, pag. 290. anno 1400. laurea decoratum.

C C V I I.

ANONYMUS VERCELLENSIS, Pedemontanus Carmelita, scripsit Latinam Epistolam ad Henricum Cornelium Agrippam, quæ Lib. I. xxxvii. sic legitur, pag. 709. alias 32. *tom. secundi, parte 2.*
Tom. I.

» SPÉCTABILIS amice honorande; salutem.
 » Accepi abs latore harum mearum, te Ticinense
 » gymnasium reliquisse, ac Casalensem urbem inco-
 » lere. Quo non parva me tenuit admiratio. « Gau-
 » deo tamen, eò quod te mihi habeam vicinorem, &
 » ad quem commodius (si quid contigerit) faciliusque
 » advolare potero. Unum præ omnibus abs te scire cu-
 » pio, numquid servi illi, quos tibi sum impertitus,
 » sint obsequentes, an non: si obsequentes, gratum est;
 » si non, doleo, & omnia tibi placita enitar facere, ut
 » tibi, sicut & mihi, inserviant: & si opus fuerit, ad
 » te veniam succinctus. Spero brevi tibi aliqua impar-
 » tiri, quæ non modici erunt momenti: ad omnia tuus
 » sum, & nihil avidius cupio, quam tibi rem gratissi-
 » mam facere, ubi opera mea valuerit. Vale, & me
 » tibi commendatum suscipe: & horum meorum lato-
 » rem tibi gratissimum habe, eumque dictis tuis favo-
 » rabilibus prosequere. Ex Carmelo nostro Vercellensi,
 » vicesimo septimo Novembris, anno 1512.

Eà tempestate florebant in Pedemontanis regioni-
 bus, Angelus Ducus, Heliodorus Cremonensis, Ste-
 phanus Gorgonius, Emmanuel Trugg, Hieronymus
 Grumellus, Vercellensis Prior, & alii Carmelitæ:
 sed horum quis fuerit præmemoratae Auctor Epistolæ,
 incertum est.

C C V I I I.

ANONYMUS WOLSPERGENSIS, vel Wolspurgensis, sua in Religione *Hyacinthus à Matre Dei* vocabatur: Provinciæ Carmelitarum superioris Germaniæ alumnus, in ea gradatim ad singula officia, eminentioresque dignitates promotus fuit; ita ut non tantum Novitiorum Magister, plures Prior; sed & bis Provincialis extiterit acclamatus. Senio confectus, & plusquam Jubilarius (ut loquuntur) obiit circa annum 1724. postquam scripsisset Li-
 brum Latinè inscriptum:

» Nova Schola virtutum: quæ clarè docet facilem
 » modum vacandi internæ Orationi, & ambulandū
 » utiliter in Dei præsentia; nec-non per xviii. Me-
 » ditationes, & xxxii. breves Considerationes,
 » actus diversarum virtutum, & inordinatarum pa-
 » sionum dominium; ac tandem fructuosè Novitia-
 » tum inchoandi, & Religiosa exercitia peragendi:
 » in gratiam juniorum Religiosorum, ut cuncta ad
 » prefectum spiritualem necessaria inveniant, quasi
 » in compendio collecta. Per Sacerdotem sacri Ordi-
 » nis Carmelitarum strictioris Observantie Provini-
 » ciæ Germaniæ Superioris. Viennæ, Typis Joannis
 » Jacobi Kurner, Procerum Typographi, anno 1707.
 » tom. 1. in-8°.

Hæc scribebat suis in schedis R. P. Bagnani, Bi-
 » bliothece Transpontinæ Carmelitarum primarius Cu-
 » stos, anno 1749. in Urbe defunctus mense Octobri.

C C I X.

ANSELMUS A SANCTO CAROLO, natione Armoricus, religiosa sua dixit Vota in Rhedonenſi Carmelo, anno 1631. die 29. Junii. Post consueta studiorum Philosophia & Theologiae curricula expleta, variis apud suos Sodales officiis functus est. In Capitulo Provinciali Andegavensi die 23. Apri-
 » lis 1655. nominatus fuit Procurator Syndicus suæ Provinciæ ad Curiam Senatus Parisensis: plures Prio-
 » ris vices gessit, & Nannetis obiit anno 1670 die 19. Septembri.

Scripsit, suppresso nomine, linguâ vulgari, sive Gallico idiomate,

*Ecrit sommaire contenant les défenses du Provin-
 » cial, des Définiteurs, de XVIII. Convents, & de
 » près de quatre cens Religieux Carmes Réformez de la*

A.

Province de Touraine, & Observance de Rennes, contre les Religieux de la nation de France.

Id est Latinè :

Scriptum compendiosum, continens rationes pro defensione Provincialis, Definitorum, XVIII. Convenitum, & quadringentorum fermè Religiosorum Reformatorum Carmelitarum Provincia Turonie, & Observantiae Rhedonensis, adversus Religiosos nationis Francie. Parisiis, 1661. in-4o.

Hoc Scriptum prodiit occasione dissensionum, quæ pro eligendis Superioribus emerserunt in Carmelitarum Provincia Turonie. Provinciam Religiosi & Monachi certum vocant quemdam numerum Cœnobiorum sub unius regimine Visitatoris, quem alii Provincialem Priorem appellant, adunatorum; diversis etiam sibi in politicis Provinciis, & aliquando rebus aut dominiis fundata sint & constructa.

Quo sensu Provincia Carmelitica Turonie, tempore majoris schismatis Ecclesiæ, avulsa est & separata à Provincia Francie, anno M. CCCLXXXIV. Tunc enim, ex Decreto Comitiorum Avenionensium, à Provinciis quæ Clementi VII. Antipapæ adhæabant, divisi sunt & separati Conventus præfatae Provincie, Turonensis, Aurelianensis, Ploermelensis, Andegavensis, Rupellenensis, Nannetensis, Juliodunensis, Pictaviensis, Leonensis, & Pontis-Abbatis; atque Provinciam novam nomine Turonie dictam efformarunt: cui quindecim Monasteria recentiora deinceps accessere in eamdem societatem; videlicet Hennebontense, anno 1389. Vivonense, anno 1400. Dolense, anno 1403. Boni-doni seu Venetense, anno 1424. Rhedonense, anno 1450. Alnense, quod anno 1352. erat fundatum, ab Aquitaniæ Provincia per R. P. Joannem Soreth, anno 1457. segregatum est: Chalense S. Joseph in tractu Andegavense; anno 1617. Guildonense, anno 1620. Alriense divæ Annae, anno 1628. Flexiense, anno 1629. Parisiense SS. Sacramenti, anno 1631. Josselinense, anno 1640. Flostellerense, anno 1642. & Erémus Fontis-Bellaquensis, anno 1188.

Perfecti quidem illi sunt, inquit S. Augustinus in Ps. 132. num. 9. Qui norunt habitare in unum: Sed Non possunt omnia in multitudine tam exactè fieri; ut animadvertisit S. Chrysostomus, Homil. 14. in Acta Apostolor. Namque crescente numero Discipulorum, factum est murmur Græcorum adversus Hebreos. Quin & facta fuerat contentio inter Discipulos Christi, quis eorum videretur esse major. Quid mirum igitur si jurgia, si dissidia nascantur inter Discipulos Pachomii, Euthymii, Sabæ, & alios perfectioris asseclas Monastices? Dissensiones, discordiae à multitudine vix disjungi possunt, inquit Petrus Nicollius in Damin. IV. post. Trinit. num. 9.

Carmelitæ proinde homines humanum quid experti sunt. In Comitiis Provincialibus Leonæ habitis, anno 1457. statuerunt alternam suorum Provincialium electionem in posterum servandam inter Franco & Britones, non soli quidem natalis, sed ratione loci Professionis religiosæ. Cujus quidem Statuti causa fuit diversitas Principum, quibus subjiciebantur Religiosi, Regis scilicet Galliæ, & Armoriciæ Ducis; & hoc ad pacem inter nationes diversas facilius tuendam, unicuique vices regiminis tribuendo alternas, nec uni plus favendo parti, quam alteri.

Variis tamen temporibus, violato Statuto, pax violata est, variæ lites natæ sunt usque ad annum 1632. quo Definidores petierunt à Reverendissimo Patre Theodoro Stratio, ut alternam hanc Provincialium electionem abrogaret, eo quod nullum in Reformatione Rhedonensi discrimen esset Professoris, nec ulla Professorum distinctio. Respondit autem dictus Reverendissimus Prior Generalis: *Quam-*

vis cesseret distinctio inter Professos utriusque partis, nimirum Francie & Britannie, stare tamen potest sub discrimine nationis. A Majoribus nostris semel sancita non sunt facile tollenda, aut immutanda. Cui responsioni adhærentes nostri Carmelitæ, antiquam Provincialium alternam electionem statuerunt; sed non sicut antiquitus observandam decreverunt ratione loci Professionis, verum ratione loci nativitatis, juxta placitum suæ Reverendissimæ Paternitatis.

At diù hæc minimè stetit ordinatio. Nam Constitutionibus, quas Urbanus VIII. approbavit anno 1639. sine utriusque partis scitu & consensu, inserti sunt articuli nonnulli antiquæ consuetudini contrarii: videlicet Parte primâ, cap. 5. num. 20. *Nullum deinceps in Provincia nationum discrimen habeatur, nec procuretur sub pena anathematis: & Parte 3. cap. 4. num. 6. Rejeclio in perpetuum ex Provincia & Observantia etiam in electione Provincialis, nationis discrimine.* Quæ tamen Constitutiones acceptatæ sunt in dicta Provincia, ut constanter permaneat alterna Provincialium electio, aut taliter reclamantibus semper pro illa tenenda Religiosis Francie usque ad annum 1662. quo in Comitiis S. Annæ, die 13. Octobris, electus est in Provincialem Philippus à SS. Trinitate, Andinus natione, Religiosus ex omni parte paci consulens, divi Francisci Salesii Genevensis Episcopi consanguineus, Deo & hominibus dilectus.

In Gallias autem adveniens Reverendissimus Pater Hieronymus Ari, totius Ordinis Carmelitici Moderator supremus, Provincialem celebremque habuit Rhedonis, anno 1663. die 19. Octobris, Congregationem, in qua non solùm Provincialium alterna probata fuit & confirmata electio; sed, ut major tenaciorque inter utriusque distinctionis Religiosos pax vigeret atque concordia, quoad locales etiam Piores, & Definidores, Commissarios Generales, Socios Provincialium ad Capitulum Generale profecturos, atque ipsorum Provincialium Assistentes alterna per electiones partitio sancita est, atque ab omnibus praesentibus vocalibus, quorum è numero erat ipse Anselmus Prior tunc Alnensis, signata.

C C X.

A NSELMUS A. S. MARIA, Anglus Carmelita Discalceatus, Missionis Anglicanæ Vicarius, edidit Anglico sermone brevem Relationem de sacro Scapulari, cui titulus est: *Hortus Confraternitatis Beatae Virginis Mariae de Monte Carmelo, Delphis, 1652. in-12.* Ita refert Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 28.

C C X. I.

A NTONIUS A. S. AGNETE, Ferrarensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, in sacris & humanis Litteris versatissimus, bis Prior fuit sui Conventus, annis scilicet 1475. & 1483. Vir, inquam, qui otio nunquam vacavit, & ne dum sacris Litteris insignis extitit, verum in liberalibus disciplinis ornatus. Peritus enim extitit *Aritmeticus, Astrologia delectatus; in describendis, & pingendis Geographicis Chartis fidelissimus: Cantus plani & figurati fundamenta possidebat: Latinum idioma purgatissime callens; pius ac facundus Orator emicuit, & animos efficaci Dialecticæ coincebat.* Totus itaque Deo, studiisque dicatus, moribus simplex, corde sincerus, & candidissimus vixit ad annum 1486.

Opera ejus Manuscripta plurima, quæ ad disciplinas jam memoratas spectant, in Bibliotheca Carmelitarum Ferrarensium asservantur.

De illo cecinit Clemens Maria Felina in suo *Museo*:

A.

Computat, Astra colit, pingit, canit, orat & infert:

Artibus est dives; Cor tamen arte caret.

Corripit, illustrat flammis, ANTONIUS AGNES
Tu simul, igne Patris, crimina, corda cremas.

Felina quidem alludit ad ejus Opera, ad sumnum zelum & humanitatem in regimine, ad metuendum S. Antonii ignem; necnon ad flamas, à quibus Diva Agnes illæsa multos ad Christi fidem convertit: sicuti notat Carolus Vaghush in suis *Commentariis*, pag. 226.

C C X I I.

ANTONIUS DE AVERARIA, Bergomensis Carmeli alumnus, Mantuanam illustravit Congregationem, & inter Cœnobitas S. Joannis ad Concham Mediolanenses plurimùm excelluit: Magistrum etiam habuit clarissimum Baptista Mantuanum, adeo ut sacrarum litterarum cognitione, atque in humanioribus disciplinis mirifice ornatus evaserit. Non Concionator tantum egregius pluribus in locis effulgit, verum & optimus in sacra Theologia Magister, multoties Regens Studiorum extitit Brixia: fuit Præceptor P. Magistri Joannis Angelici Capreoli de Brixia, Prior sui Conventus Bergomi, anno 1490. Brixia, 1504. Mediolani, 1509. fæpc Definitor, & Vicarius Generalis, 1511. & 1517. In hac secunda vice suæ Præfecturæ, ad instantiam Cardinalis Sigismundi Gonzagæ Protectoris Ordinis Carmelitani, dedit licentiam & facultatem Patri Joanni-Baptista Granelo eundi Parisios ad studium in ea Universitate conficiendum. Tandem senio confessus vitam cum morte commutavit, Ferraria, anno 1523. & hujus in honorem cecinit Clemens Maria Felina:

*Hoc duce describitur tellus, hoc iterum ad astra:
Nam datus è Cœlis, jam benè novit iter.*

Multa scripta reliquit, sed pauca typis donata. Nam

1. *De Virtutibus Sermones quinquaginta* prodiunt Mediolani, anno 1509. apud Hotardum Poncium, in-8°. quorum egraphum unum assertari in Bibliotheca Brixiensium Carmelitarum testatur Joannes-Baptista Gargantus in Relatione Conventuum Congregationis Mantuanæ.

2. *Artium Epitome*. Lib. II.

3. *Epistolæ plurimæ*. Lib. I.

4. *Carmina varia*. Lib. III.

Antonium Averarium celebrant, Josias Simler & Joannes-Jacobus Friesius in *Epitome Bibliothecæ Gefnerianæ*, pag. 57. col 2. Joannes Balæus, Cent. XII. pag. 161. Aubertus Miræus, *de Scriptoribus seculi XVI. cap. 16*. Philippus Picinellus in *Athenæo Virorum Litteratorum Mediolanensem*, pag. 42. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tom. I. pag. 323. ubi erroneè scribit Antonium Averarium obiisse anno 1511. qui Vicarius Generalis erat anno 1517. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensem*, pag. 108. num. 151. & ipse Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*.

E Carmelitis, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 383. & 390. ubi errore forsan Typographicò contraria dicuntur de anno quo defunctus est Antonius Averarius. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 28. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3697. Clemens-Maria Felina in *Museo Congregationis Mantuanæ*, pag. 130. Carolus Vaghush in *Commentariis ejusdem Congregationis Mantuanæ*, pag. 116. 119. & 307.

ANTONIUS MEDIANENSIS alter Carmelita, sacræ Theologiæ Professor, & Provinciæ Lombardiaæ Præfectus, anno 1461. *Libellum supplicem* obtulit Pio II. Pontifici Maximo, nè loca reciperentur in Provincia Lombardiaæ, nisi præhabitâ super hoc maturâ deliberatione in Capitulo Generali. Annuit votis ejus Pontifex Romanus, per Literas Apostolicas, die 27. Octobris ejusdem anni 1461. signatas, quæ prodierunt in *Bullario Carmelitarum*, tomo I. pag. 266.

C C X I I I.

ANTONIUS BIENVENU, natione Gallus, parræ Turonensis, sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, Concionator sui ævi præclarus, in Comitiis Provincialibus anno 1516. apud Rhedenes celebratis electus est à Gremialibus Conventuum Franciæ, cùm JOANNES JARI gubernaret Conventus Britanniæ; ut monuimus superiori pag. 109. Illud officium per sex annos in Gallia gessit noster BIENVENU: interfuit etiam Generali Capitulo, Senis, anno 1517. celebrato, ibique in eodem suæ Provinciæ Turoniæ regimine confirmatus est. Elapsa quadriennio, assumitur in Episcopum Ebronensem, sub Patriarcha Hierosolymitano, die 24. Maii, anno 1521. à Leone X. & Suffraganeus Piætaviensis, anno 1522. destinatus ab Adriano VI. Episcopale munus non diù sustinuit; obiit enim anno 1523. postquam scripisset *Conciones plurimas*, & nonnulla *Theologica Commentaria*.

De illo mentionem habent *Acta Confessoria* Pauli III. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 910. num. 3167. Columbanus in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciae Turoniae*. Idem in *Encomio brevi Carmelitarum Provinciae Turoniae*.

C C X I V.

ANTONIUS BOSIUS, *de Novellaria*; Congregationis Mantuanæ Carmelita, Philosophus, Theologus, & Orator clarissimus, in Conventu Brixiano Professoris onus aliquibus annis virili & indefesso labore sustinuit: anno 1688. Definitor Generalis, atque Novellariensis sui Cœnobii Præsul ferè usque ad exitum vitæ fuit, cum omni mansuetudine & charitate proprios erga subditos. Ad Dominum migravit anno 1702. die 30. Novembris, ætatis suæ septuagesimo. Reliquit,

1. *Multa preiosa Scripta Philosophiae ac Theologiae Mss.*

2. *Doctum Quadragesimale Ms.*

3. *Quamplurimas Orationes panegyricas Mss.*

Ita testatur Carolus Vaghush in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 312.

C C X V.

ANTONIUS BRELUQUE, natione Burgundus, Carmelita Semuriensis Provinciae Narbonæ, Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque Prior majoris Conventus, atque Procurator Generalis in Curia Regis Christianissimi, & Concionator eximius; decessit Parisiis anno 1591. die primæ Maïi dum Conciones Quadragesimales habebat in Templo S. Stephani de Monte: ibidemque apud suos tumulatus. Scripta ejus dicuntur:

1. *Sermones super Psalmum XXXV. Dixit in justus, &c.* Quos Mss. vidit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Semuriensium Mandubiorum*, in-4°. Codice 108. Quosque citat indè Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra, parte II.* pag. 1211.

2. *Carmina Latina nonnulla*, quæ sparsim leguntur ante Ordinis Carmelitici supplementum, &

A.

antè *Constitutiones Parisienses pro reunione Carmelitarum Galliae*, Parisis, anno 1590. editas Latinè in-4°. prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 28. Quæ quidem Constitutiones inscribuntur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 132. col. 2.

C C X V I.

ANTONIUS A CONCEPTIONE, Granatensis, Hispanus Carmelita Discalceatus, Patranae professus, Cathedræ & Præsulatu, multa talenta superlucratus est, quibus superaddidit *Concionem habitam Hispanicè*, in *Capitulo Ecclesiæ Toleranæ*, editam anno quem non assignat Author *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 37.

C C X V I I.

ANTONIUS CORROSETUS, Parisinus, Ægidii Corroseti Typographi, & Antiquitatum Parisiensium (quarum meminerunt Joannes la Caille in *Historia Artis Typographicae*, pag. 225. & Jacobus le Long in *Bibliotheca historica Galliae*, pag. 22. num. 751. & pag. 742. num. 14523.) Auctoris Frater, Carmelita, S. Theologiæ Baccalaureus Parisiensis, Poëta non injucundus, obiit Parisis, ibidem sepultus in Claustro majoris Conventus Plateæ Maubertinæ post annum 1568.

1. Scriptit *Epigrammata Latina in laudem R. P. Mag. Thomæ Beauxamis Carmelitæ Melodunensis*, Doctoris Parisiensis, quæ leguntur antè hujus Doctoris Opera.

2. *Epigramma Gallicum in honorem R. P. Magistri Dionysii Perronetii, Melodunensis Carmelitæ, Doctoris Parisiensis*, quod ante hujus Opera Gallica legitur.

De Antonio Corrofeto agunt memoriam Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 403. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ord. Carmel.* pag. 67. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 29.

C C X V I I I.

ANTONIUS A CRUCE, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Barcinone natus, S. Frexi de Bolarque Prior, magnum patientiæ Speculum scriptit circè annum 1595.

1. *Relationem Conventus S. Joseph Barcinonensis*: quâ usus est Franciscus à S. Maria, tomo II. *Historia General. Reformationis S. Teresiae*, Lib. VII. cap. 7.

2. *Testamentum Christi*, Hispanicè, in-folio. Quod Ms. asservatur in quodam Monasterio Monialium Teresianarum Novæ-Castellæ.

3. *De sancta Contemplatione* Ms. teste Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 37.

Huius Antonii meminit etiam Ludovicus Jacob in *Scheda Ms.* addita ad paginam 29. *Bibliothecæ Carmelitana Ms.* ubi alterum commemorat, & *Antoniū à Cruce*, Aragonem, Darocensem, dictum Cutanda, primum Magistrum Novitiorum Cæsar-Augustæ, Virum sanctissimum, qui obiit Cæsar-Augustæ, anno 1590. quem laudat etiam Franciscus à S. Maria, tomo I. Lib. II. cap. 38.

C C X I X.

ANTONIUS A CRUCIFIXO, in seculo dictus MANGARDA, luce donatus Perni in Taurinensi Dioecesi, apud Carmelitas Taurinenses Vota Solemnia dixit die 25. Januarii, anno 1651. Theologiæ Magister, typis consignavit tres Tabulas, quamlibet foliorum quatuor, quibus universa Theologia Moralis clare breviterque continetur, impressas

Monte-Regali, penè Franciscum-Mariam Gislendi, anno 1671. Item composuit *Chronogiam sui Ordinis ex Lezana collectam*, quam ad sua usque tempora perduxit. *Manuscriptam* servant eam Carmelitæ Taurinenses in suo Cœnobio, inquit R. P. Timotheus Bergerot, in Schedis Ms. anno 1748. concinnatis.

C C X X.

ANTONIUS DARIO, Carmeli Majoris Neapolitani Alumnus, & Prior, necnon Neapolitani Cœnobii studiorum Praefectus, obiit die 12. Martii 1569. postquam scripsisset *de Laudibus Neapolitanæ Urbis*, teste Philocalo Caputo in Monte-Carmelo; prout animadvertisit R. P. Andreas Gargi in Schedis Ms. datis anno 1747.

C C X X I.

ANTONIUS A S. DOROTHEA, Boëticus, Carmelita Excalceatus, in coacervandis Sanctorum dictis indefessus, scripsit *Stomaticam Exgesim*, seu *Expositionem*, ex variis Authorum sententiis coagmentatam, adunatis in unam connexiōnem non solum sensibus, sed ipsis quoque Scriptorum vocibus. Asservatur Ms. in Bibliotheca Cœnobii Malacitani Carmelit. Excalceat.

C C X X I I.

ANTONIUS AB EXPECTATIONE, Carmelita Discalceatus, Lusitaniæ Provinciae. natus in Oppido de Mantegas, Ulyssipone Profesus, in Conimbricensi Collegio sui Instituti Theologice Moderator, obiit Adollalbi, anno 1725. Scriptit patrio Idiomate.

1. Opus inscriptum, *Stella de Alba seu Panegyricas Orationes S. Teresiae*, unanimi omnium consensu laudatas, Conimbricæ, annis 1710. & 1716. tomis duobus in-folio.

2. Alterum Opus, cui titulus est: *Solitudo de Basaco*, & *Meditationes pro Hebdomada sancta*: Ulyssipone, anno 1719. in-4.

3. *Sermones de S. Joseph* Ms.

4. *Divina Chronologia & Sacra Historia* Ms. quæ cum dictis Sermonibus asservantur apud Carmelitas Excalceatos Conventus de Adollalbo in Lusitania: teste illorum Bibliothecæ Authore Martiali à S. Joanne-Baptista, pag. 38.

C C X X I I I.

ANTONIUS FERRARI, Regno Siculus, Apatriæ Politienis, antiquioris regularis Observantiae, *Musicus & Organista insignis*, edidit ad R. P. Mag. Felicem à Leonibns S. Th. Doctorem, & Carmelitarum Provinciae Siciliæ S. Alberti Provinciale, Italico Idiomate.

Ghirlanda di sacri Fiori. Romæ, apud Bartholomæum Zannetum, 1617. in-4°. & Panormi 1623.

De illo laudes tenent Petrus Carrera, tomo II. *Memoriarum Catanae*, pag. 368. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 29. Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, pag. 66.

C C X X I V.

ANTONIUS FIDEI seu DE FIDE, Florentinus Carmelita, Doctor Theologus, destinatus fuit ad sacra Biblia legenda suis Sodalibus Collegii Florentini in Capitulo Generali Bononiæ celebrato, anno 1411. Episcopus Calvensis in Regno Neapolitano sub Metropoli Capuana, quinto Kalendas Martii electus est, anno 1415. per Litteras Joannis XXIII. datas *Constantie* illâ die, anno 5. Pontificatus.

Cæterum

A.

Cæterum pròpter summam, summeque infelicem illorum temporum, pertinacissimo omnium vigente Schismate, calamitatem, verosimile est ANTONIUM nostrum possessionem Ecclesiæ Calvensis nunquam iniisse. Postea vero electo ad Summum Pontificatum Martino V. & diuturnâ illâ Orbis Christiani tempestate sedata, ad Infulas canonice promotus est ANTONIUS; non quidem *Calvii* in Campania, sed *Suanæ* in Etruria.

Igitur secundo Idus Augusti, anno 1418. institutus est ANTONIUS noster Carmelita, Episcopus *Suanensis*, sub Metropoli Senensi, per Litteras Martini V. datas *Genevæ* illâ die, anno I. Pontificatus. Dùm *Suanæ* sederet ANTONIUS noster, consecravit Ecclesiam Sancti Georgii Montis-Marani suæ Dioecesis, teste inscriptione, hodièque in pariete prostante his verbis conceptâ: *Anno Domini m. cccc xix. fuit consecrata Ecclesia S. Georgii, Montis-Marani per Dominum Antonium de Florentia, Episcopum Suanensem, die xxx. mensis Octobris.* Obiit tandem ANTONIUS hic *Lucæ*, ineunte anno 1433. die 5. Januarii, & apud suos Carmelitas sepulturam accepit. Scriptit,

1. *Quæstiones Theologicas.*
2. *Sermones ad Populum.*
3. *De Fide Catholica*, Lib. I.

ANTONIUM DE FIDE celebrant *Regestum* Commune Ordinis Carmelitani *Mf. fol. 27. Lib. I. de Provisionibus Prælatorum, sub Joanne XXII. anno V. fol. 318.* Ferdinandus Ughellus, *tomo III. in Episcopis Suanensibus*; & *tomo VI. in Calvensibus Episcopis*, ubi ANTONIUM nostrum præsentem fuisse Concilio Constantiensi scribit; eumque doctrinâ, & oratoriâ arte, inter Patres illustrem vocat. Ast error est in verbis ipsius dicentis, ANTONIUM à Martino V. electum Episcopum Calvensem, anno 1415. cùm certo certius sit, assumptionem Martini V. ad Pontificatum incidisse die xi. Novembri 1417. Eum simpliciter Episcopum Suanensem vocant Fasti Theologici sacræ Universitatis Florentinæ, pag. 55. cuius Decanus ibi refertur fuisse.

Ejusdem ANTONII meminerunt Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana Bibliotheca*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Antonius Sanderius, *Lib. III. de Claris Antonii*: Petrus Lucius in *Compendio Historiali*, cap. 14. ubi notat ANTONIUM DE FIDE, anno 1422. cum Benozzo Frederico Episcopo Fesulano adstitisse Consecrationi Ecclesiæ Carmelitarum Florentinorum. Idem Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 81. folio verso. Martinus Pensa in *Oratione de Titulo*, *Sanctis ac Doctribus Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 341. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo III. Annalium*, anno 743. pag. 365. num. 8. Idem, *tomo IV. anno 1412. num. 6. pag. 775.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 29.* Daniel à Virginie Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 911. num. 3169. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, *tomo I. pag. 329.*

C C X X V.

ANTONIUS DE FRANCIA, itâ nuncupatus est, quia natione Gallus erat. In Congregatione Mantuana magnam sibi estimationem comparavit: vir summâ præditus prudentiâ, moribus & doctrinâ insignis. Nam anno 1457. Visitator, Definitor, & Curiæ Romanæ Procurator, anno 1463. Definitor & sacræ Theologiæ Lector, anno 1465. Vicarius Generalis, anno 1469. Procurator Generalis, anno 1475. electus est: quod munus dûm in Urbe gereret, absens iterum ad ejusdem Congregati Tom. I.

tionis Præfecturam Generalem assumpitus fuit anno 1478. quo & obiit dié undecimâ Novembri. Præscripsit modum tutum & facilem pro œconomia fideliter servanda: Librosque Chori emendavit, refecit & auxit: ideoque Clemens Felina ad ejus laudem cecinit:

*Gallus in occidui sequitur vestigia Solis,
Dux vigil æternos, & vocat ore dies.
Perfecit œconomus Libros Christique, Polique
Sic notat supero credita dupla Libro.*

Multa scripsit, præter *Libros Chori*: sed nondum aliquid typis evulgatum vidimus, inquit Michael Justinianus, *I. Parte Scriptorum Ligurum*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico*, pag. 45.

Uterque scilicet Scriptor supponit Antonium nostrum fuisse Ligurem, ex Alegreto Cassanato idem perferam affirmante in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 361. Non itâ sentiunt Lezana ad annum 1467. num. 2. pag. 914. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit. pag. 67.* Clément Maria Felina in *Musæo Congregationis Mantuana*: Carolus Vaghis in *Commentariis Fratrum & Sororum Congregationis ejusdem*, pag. 98.-103.

C C X X V I.

ANTONIUS FRIZZA, natione Ligur, ex Oppido Novarum, (vulgò *Novi*) in ditione Genuensis Republicæ, Carmelita Taurinensis, Doctor Theologus, Regensque primarius in Collegio Carmelitico Ticineni, ibique Rector; postea Terræ Sanctæ & Lombardia Prior Provincialis, atque Ferraria Commissarius Generalis, obiit senex, anno 1613. postquam scripsisset,

1. *Sermones Quadragesimales*, qui Mss. assertantur Romæ in Bibliotheca Transpontina.
2. *Compendium Missalis & Breviarii*, Mss. assertatum Taurini apud Carmelitas antiquiores.
3. *Regulas Arithmeticæ*, Mss. Taurini, ibidem.
4. *Compendium Rhetoricæ*. Mss. Taurini, ibidem.

Antonium Frizza commandant Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 81. verso, lin. 21. ubi dicitur *Vir apud suos & probatæ eruditionis & pietatis; quondam in diversis locis, modò Papia Regens doctissimus. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 427. Franciscus Voërsius, in *Vita Henrici Silvii Prioris Generalis*: Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitani*, pag. 67. Lüdovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 29.

C C X X V I I.

ANTONIUS GERUNDENSIS cognomento, natione Hispanus, quem Catalanum alii, alii Celtiberum existimant, Carmelita celebri memoriam dignus, in Gerundensi Musæo strenuus, Philosophia atque Theologiæ Interpres, necnon Verbi divini sui temporis inter declamatores facile Princeps, à Joanne XXII. Episcopus Galteiensis creatus, postea Episcopi Gerundensis Coadjutor Episcopus; cum Religionis suæ augendæ fervidus zelo, Gerundense Cœnobium annuis dotibus auxisset, anno 1324. obiit anno 1330. Sepultusque inter suos Gerundenses Carmelitas, in frequenti Cœnobii Capitulo: ubi celebri Sarcophago, cui insculpta est Episcopi Fundatoris imago, cum Inscriptione hac:

D. O. M.

HIC REQUIESCEIT IN CHRISTO
FRATER ANTONIUS † EPISCOPUS;
GERUNDENSIS EPISCOPI CAUDJUTOR.

X.

A.

Scripsisse fertur,

1. In Magistrum Sententiarum Commentaria.
2. Conciones Dominicanas, & Sandorales: quæ Mss. dicuntur asservari tomis plurimis, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum Gerundensium.

3. In Philosophiam Aristotelicam Commentaria.

Antonium Gerundensem celebrant Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annalium, anno 1262. num. 2. pag. 458. Onufrius Scholanus Carmelita in Schedis è Catalonia missis, anno 1633. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 286. Ludovicus Jacob in Catalogo Ms. Præfulum Ord. Carmelit. Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 965. num. 3393.

Verum enim verò notandum quod *Galtellis*, olim Urbs Sardiniae Episcopalis sub Archiepiscopo Calaritano, nunc tantum Vicus est, *Galtelli* dictus, in ora Orientali Insulae, & in Provincia Calaritana; ejus verò Episcopatus unitus fuit Calaritano Archiepiscopatu ab *Alexandro VI*. Pontifice Maximo; ut animadvertisit Michaël Baudran in *Geographia*.

C C X X V I I.

ANTONIUS A JANUA, à Patria Genueni sic denominatus, sacrae Theologiae Doctor, in Capitulo Generali Brugensi, anno 1379. ordinatus est Lector Biblicus Tolosæ pro quinto anno. In Brixiensibus Comitiis Generalibus, anno 1387. celebratis erat Definitor Terræ Sanctæ, & pro primo anno post Capitulum istud Brixense instituit Procurator Ordinis, & Regens Romanæ Curiae. Quod quidem *Regentis Curiae* munus exercebat antè Capituli ejusdem Brixensis convocationem: nam in expensis ipsius ea computatur, quam fecit noster *Antonius Magister*, quandò ivit de Janua usque ad Portum Veneris, ut faceret Sermonem coram Papa in Vigilia Vigilie Nativitatis Domini.

Unde *Lezana* colligit 1°. Vitum doctum hunc *Antonium* fuisse. 2°. Januam, ubi *Urbanus VI*. Pontifex Romanus tunc morabatur, convenisse. 3°. Sermonem coram Pontifice Romano ab uno Carmelita quartæ Dominicæ Adventus fieri, hoc etiam tempore observatum fuisse. Neque enim alia de causa, in Vigilia Vigilie Nativitatis Domini Sermo iste à nostro Magistro *Antonio* fieret, nisi ratione quartæ Dominicæ Adventus eo die occurrentis.

Plurima sustulisse hunc adversa probatur, tūm quia, dūm ex Janua ad Portum Veneris transfreraret, à Pyratis captus, omnibus utensilibus quæ habebat, spoliatus fuit: tūm quia officium Procuratoris Ordinis exercuit tempore calamitoso, quo illi agendum erat cum Schismaticis viris contraria sua parti sentientibus. Ast minimè corrigendum erit *Necrologium* Carmelit. Genuenium, in quo *ANTONIUS MILANTA* dicitur obiisse ann. 1445. si fidem adhibueris Raphaeli Soprano, cuius testimonium reperies inferius citatum verbo *ANTONIUS MILANTA*. Scripsit,

1. In Libros nonnullos sacræ Scripturæ Commentaria, quæ Tolosæ dictavit publicè, anno 1378.

2. In Metaphysicam Commentaria, quæ in Curia Romana publicè dictavit, anno 1386.

De illo mentionem habent Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annalium ad annum 1387. num. 5. pag. 724. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 29. Idem in *Bibliotheca Personata* Ms. pag. 30.

C C X X I X.

ANTONIUS A JESU, seu AB HEREDIA, natione Hispanus, ex Regno Castellæ, patria Requenensis, circa annum Domini 1517. na-

tus, in patrō Cœnobio inter Carmelitas decennis puer ascitus, quadraginta annis, & subditus & Superior variis occupatus officiis, laudabiliter vixit in antiquiori regulari Observantia: cùm S. Teresiam; anno 1567. mense Augusto, adjuvit in fundatione Conventū Monialium Metymnensis, quem Prior ipse rexit. Quin & ejusdem Virginis hortatione, Regulam juxta primitivam in pagulo Durvello Professionem, genibus flexis coram Sanctissimo Sacramento solemnem emisit die 28. Novembris 1568. cum S. Joanne à Cruce, cui additus est *Frater Joseph à Christo*, quos non multò post conveniens *Alphonsus Gonzales Provincialis*, *Antonium* creavit Priorē, *Joannem à Cruce* Suppriorem, & *Josephum* cæteris pusillæ familiae officiis præfecit.

Angelicam ibi vitam ducebat *Antonius*, cùm à S. Teresia missis Epistolis vocatur *Pastranam*, ut ibi novam fundationem oblatam velut primus & unicus renovati Carmeli Superior acceptaret. Illuc accedens, reperit induitos Reformationis habitu *Marianum* & S. *Benedictum*, *Joannem à Misericordia*, atque *Balthasarum à Jesu*. Ipsam Fundationem complevit die 13. Junii 1569. Conventui præfecit Superiore P. *Balthasarem Nieto*, qui assumpserat cognomen à *Jesu*, sed anteà suā virtute & doctrinā fuerat in antiquo Carmelo venerabilis. His ita dispositis, rediit Durvellum Antonius, qui anno 1570. die 10. Junii, *Manzeram* transtulit Conventū Durvelani fundationem, postulante Nobilissimo Dom. *Ludovico de Toledo*, qui illuc construxerat Ecclesiam, in qua reposuerat Imaginem B. V. Mariæ, ex Flandria asportatam.

Electus posteà fuit *Antonius à Commissariis Apostolicis*, ad instantiam *Philippi II. Regis Catholici*, Prior Conventū Tolentani Carmelitarum Calceatorum, ad Reformationem illuc introducendam anno 1573. Deinde, anno 1575. Conventum in *Almadouar* fundavit, die 7. Martii. Anno 1585. Antonius erat Prior Hispalensis, & sub hoc titulo astitit Capitulo Provinciali Ulyssipone, in quo eligitur primus Definitor; sed obcrepans suas infirmitates, huic officio renunciavit. Anno 1587. die 18. Aprilis, in Capitulo Provinciali Vallisoletano eligitur secundus Definitor, & Vicarius Provincialis Lusitanæ. Anno 1588. titulo Definitoris Provincialis primo Generali Capitulo die 19 Junii interest, in quo eligitur tertius Definitor pro expeditione Capituli, & post electionem Vicarii Generalis, creatur secundus Consultor sive Definitor Generalis, ex sex tunc electis, juxta numerum Provincialium. Anno Domini 1590. in Generali Capitulo etiam Matriti congregato confirmatur in iisdem officiis tertii Definitoris & secundi Consultoris Generalis. Anno 1591. titulo Definitoris adfuit tertio Generali Capitulo Matritensi, in quo eligitur Provincialis Provinciæ Sancti Angeli Custodis in superiori Boëtia: quâ occasione pretiosæ interfuit morti S. Joannis à Cruce. Anno 1593. non potuit ad Capitulum totius Ordinis Carmelitani Generale Cremonæ celebrandum interesse, præ senectute & infirmitatibus: in quo quidem Capitulo Congregatio Carmelitarum Excalceat. consentiente recens electo Reverendissimo *Joanne-Stephano Chizzolá* Priore Generali, separata est ab antiquo Ordine.

Scripsit *Epistolas plurimas*, quæ Mss. sparsim asservantur in Hispania apud Carmelitas Excalceatos.

Antonium de Heredia à Jesu celebrant S. Teresia, Lib. Fundationum, cap. 3. 12. & 13. Franciscus à S. Maria, tomo I. Histor. Carmelit. Excalceat. Lib. III. cap. 14. num. 5. & alibi passim: Ludovicus à S. Teresia, de Successione Eliæ, cap. 271. pag. 620. & seqq. Daniel à Virgine Maria, in *Vineæ Carmeli*, pag. 590. num. 1056. Idem, tomo II.

A.

Speculi Carmelitani, pag. 580. num. 2328. pag. 1044. num. 36. 11. &c. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, Parte II. pag. 13. Alegreus Caffanarus in *Paradiso Carmelitici Deco-*
ris, pag. 48. & alii quoquod egerunt de Reforma-
tione S. Teresiae.

C C X X X

ANTONIUS A JESU I. alter Carmelita Excalceatus, Hispanus, patria Valentinus, Provincia Aragoniae S. Josephi Alumnus, circa annum 1600. scripsit *Relationem de Carmelitarum Excalceatorum Conventis Valentini S. Philippi pene-*
nitentia & austernitate. Quà quidem Relatione usus est Franciscus à S. Maria, Lib. VIII. *Historia Refor-*
mationis S. Teresiae, cap. 28. num. 4.

ANTONIUS A JESU II. alias Carmelita Excalceatus, Novitus Segobiensis, Pampelonensis Intola, 1587. Prior in diversis locis, Definitor Generalis, & Provincialis Provinciae Castellae Veteris: Vir sanctitate & penitentiâ admirabilis, de quo idem Franciscus à S. Maria, Lib. VII. cap. 35. & 36.

ANTONIUS A JESU III. alias Carmelita Excalceatus, Belga, præter quædam *Opuscula Flan-*
driæ idiomate scripta, in illud idem idioma trans-
stulit:

1. *Tractatus aliquot spirituales S. Joannis à Cruci*. Antuerpiæ, 1637. in-12.
2. *Institutionem Novitiorum quam composuit* Joannes à Jesu Maria Præpositus Generalis. Ibidem scilicet Antuerpiæ, 1649. in-12.

Ita referunt Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 30. & Martialis à S. Joanne-Bap-
tista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 38.

C C X X X I.

ANTONIUS A JESU, alias Carmelita Excalceatus, Lusitanus Theologus & Concio-
nator illustris, qui moritur Malag, in Conventu S. Andreæ, anno Domini 1648. die 27. Martii. Scriptis *Epistolas spirituales*, & *Opera quadam mystica*.

De illo loquuntur Joannes à Christo in *Chronico Carmelitarum Excalceatorum*, Parte 2. Lib. VI. cap. 32. num. 5. Georgius Cardosus in *Agilogio Lusi-*
tano, die 27. Martii, §. 1. Joannes Caramuel in *Vita Dominici à Jesu Maria*, pag. 535. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 29.

C C X X X I I .

ANTONIUS A JESU MARIA I. circa annum 1644. inter Carmelitas Excalceatos Hispanos scripsit Hispánice tomos quinque in-12. inscriptos: *Legatio Dei ad animam*, & *animæ ad Deum*: qui Ms. asservantur in Conventu eorum Guadalaxarano.

ANTONIUS A JESU MARIA II. Excalceatus alias Carmelita Bæticus; cùm esset Collegii suorum Sodalium Hispalensis Rector, vitæ cessit, relinquens Tomos tres multipliæ instruzione, consultis ac dogmatibus constantes, in-folio. qui Ms. in eodem Collegio asservantur.

ANTONIUS A JESU MARIA III. alias Excalceatus Carmelita, Provinciae Castellæ-Novæ, scripsit *Vitam S. Angeli Carmelite*: quæ Ms. servatur in Collegio Complutensi Carmelit. Excalceat.

ANTONIUS A JESU MARIA IV. Excalceatus Carmelita Matritensis, sed Cœnobii Mexi-

tanii Professus & Alumnus, ingenii sagacissimi vir, qui primus omnium, Molinosii Opera, veneno & hæresibus infecta proclamavit, mira eruditione scripsit:

1. *Contra Quietistarum errores*: sed aliorum diligenter contra eosdem Opera prius prodiere.

2. *In Bæticum duos Libros*, qui Ms. manse-
runt.

3. *Vitam Eminentiss. Balthasaris Moscoso & Sandoval*. Matriti, 1680. in-folio.

4. *De persecutionibus quas in Anglia patiuntur Catholicæ*, Hispanica Lingua.

Vide *Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 38. necnon illorum *Históriam Generalem*, tom. 6. Lib. XXVI. cap. 29.

C C X X X I I I.

ANTONIUS A JESU MARIA V. Excalceatus Carmelita Hispanus, Prior Hispalensis B. Mariæ de Remedio, anno 1652. Prior Ecclesiæ genfis, anno 1665. constitutus, scripsit ad R. P. Thomam Hurtadum Toletanum, Clericum Regularium Minorum, Theologum celeberrimum, *Epistolam Latinam*, quæ præfigitur *resolutionibus Orthodoxo-moralibus de Martyrio*, Colonia Agrippinæ, anno 1665. editis in-folio, quasque scripsit dictus Thomas Hurtadus, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 30.

ANTONIUS AB INCARNATIONE; Carmelita Excalceatus Hispanus, scripsit *Annotatio-nes pro Sermonibus*, qui dicuntur in *Capitulis sui Instituti Conventualibus*. Volumen unum in-4°. quod servatur Ms. in Conventu Antiquarense Carmelit. Excalceat. ut refert Martialis in *sua Bibliotheca*, pag. 38.

C C X X X I V.

ANTONIUS A S. JOANNE-BAPTISTA 3 natione Hispanus, in Tractu Bürgensi natus, Institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus est in Vallisoletano Cœnobio. Vir à pueritia omnibus optimis Artibus instructus, & per omnem vitam assidua in Doctorum lectione veratus, obiit Salmanticæ, anno 1699. postquam scripsisset *Tomum duodecimum Cursus Salmanticensis*, qui posthumus editus Lugduni, anno 1704. in-folio, sicut refert Martialis in *sua Bibliotheca*, pag. 39.

C C X X X V.

ANTONIUS-JOSEPH-AMABILIS FEYDEAU; natione Gallus, Provincia Borbonensis, Molinæ patriæ, ex nobili genere natus est anno 1658. *Divione Vestem Carmelitanam induit*, anno 1674. Cabillonensi autem in Monasterio consuetum Studiorum cursum emensus, suos ibidem Sodales cum Philosophiam tūm sacram edocuit Theologiam. Cœnobitis postea Nemausensi, Amiliato, Lunellensi, Turnoniensi, Molinensi & Bagnolensi præfuit Prior; atque etiā Parisiensi Regio Maubertino, cuius Conventualia filiationis jura fuerat anteā per electionem consecutus. Expleto ibi Prioris munere, ab Innocentio XII. Pontifice Romano Procurator Generalis nominatus, deinde à Benedicto XIII. per Breve Apostolicum in Comitiis Generalibus Ferraria die 6. Maii 1728. promulgatum, institutus totius Ordinis Carmelitani supremus Moderator. A Christianissimo Galliarum Rege Ludovico XV. Episcopus Dinensis in Gallia Narbonensi sub Archiepiscopo Ebredunensi designatus, in Consistorio D. Papæ, die 4. Julii 1730. fuit propositus, & in altero die 11. Septembris ejusdem anni; sacratus autem Romæ, 24. Sep-tembris 1730. ab Eminentissimo Cardinali Melchiore

A.

DE POLIGNAC, Assistentibus R. P. FOUQUET, Episcopo titulari Eleuterapolitano, & N. DE LA BAUME, Episcopo titulari Halicarnasseo.

In Galliam rediens AMABILIS FEYDEAU, magnis honoribus Lugduni cumulatus est, & anno 1731. die 25. Aprilis, dum suam ad sedem properans, Turnonio transiret, ubi vices Prioris quondam gesserat, à Civibus & Carmelitarum Priore PHILIPPO CHAODEAU perhonorificè receptus fuit. Plebem suam pastorali sollicitudine rexit ad annum 1741. quo cessit è vita mortali die 30. Novembr. Præfus fuit egregiis ornatus dotibus, regulari Observantiæ insignitus, multiplici ditatus scientiæ, præcellenti donatus ingenio, sacrâ dicendi facundiâ præditus, & colloquio jucundo hilaris, omnibusque suis amabilis Fratribus, quem purpurare sæpius cogitavit Benedictus XIII. Scripta ejus titulo notantur:

1. *Sermones Adventus & Quadragesimæ*, quos magno Auditorum plausu Gallicè dixit variis in Ecclesiis Cathedralibus, Mss.

2. *Rationes, quæ movent ad recipiendam Constitutionem Unigenitus*, editæ Latinè, ann. 1742. absque Authoris, Urbis & Typographi nomine appellato.

3. *Genealogia & Historia antiquissimæ & nobilissimæ Prosapie de Conti*, Innocentio XIII. ex hac oriundo nuncupatæ. Cujus gratitudinis causâ, idem Summus Pontifex aureum numisma nostro AMABILI FEYDEAU, tunc temporis Priori Collegii Maubertini, Parisios misit.

Eundem commandant ii Pontifices jam memorati *Brevibus atque Litteris Apostolicis*. Gallia Christiana in *Mutationibus factis in Clero post tomum tertium editum*, quæ prodierunt initio tomi quinti ejusdem Galliæ Christianæ, pag. 51. Liber Ordinis Carmelitani Mss. in-folio. Acta communia Mss. Provinciae Narbonensis Carmelitarum: Philippus Chaudeau à S. Claudio, Lugdunensis Carmeli Prior, in *Schedis Mss. ad nos datis*, 1741. Lucas-Joseph Cerrachini in *Factis Theologicis sacræ Univeritatis Florentinæ*, anno 1738. editis Italicè, in-4°. pag. 696.

C C X X X V I.

ANTONIUS LANQUIER, Arrebatensis, Carmelita Provinciæ Belgicæ, Doctor Theologus Parisiensis, ac Ecclesiæ Regiensis, vulgo RIEZ, in Provincia aliquandiu Ecclesiastes: Vir eximia pietatis, & singularis eruditionis famâ conspicuus, edidit ad Reverendissimum Dominum Joannem DE ANGESTO, Noviodunensem Episcopum, & Comitem Parem Franciæ, Latinè:

Synopsim ad piam Concionem faciendam Orthodoxis, in magnis illis sacro-Sanctis Passionis, Resurrectionis, & Ascensionis Dominicæ festivis diebus. Parisii, apud Michælem Sonnium, 1517. in-16.

Antonium Lanquier celebrant Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 96. Antonius Sanderus, *Llib. III. de Claris Antonii*, pag. 194. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 81. Joannes Molanus in *Bibliotheca Materiarum*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 135. Alegreus Cassanatus, pag. 405. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30. & alii plurimi ejusdem Ordinis Scriptores, putâ Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss.* fol. 25. verso, ubi testatur præfatum Librum pluries à se visum fuisse in Gallia.

C C X X X V I I.

ANTONIUS LOPEZ, Lusitanus, Salmanticæ in Provincia Castellæ Carmelitanam Professionem emisit; illic Universitati adscriptus est

regularis vir Observantiæ amantissimus & mortificationis, & aliundc oratione facundus, & conversatione gratus. Fuit ideo Prior plures in diversis locis, ac etiam suæ Provinciæ Veteris-Castellæ Praefectus: in decernendis negotiis quæsitus, Deum prius precibus consulebat, consilium postea petebat à prudentissimis amicis. Admirandus in patientia, orationibus & jejuniis, obiit Abulæ bono Sanctitatis odore, anno 1628.

Laborum suorum unum tantum habemus volumen, quod inscribitur: *Commentaria super Genesim Mss.* quæ Augustinus Biscarretus Abulæ videt in manibus de Vega, hujus Conventûs Prioris, pii ac docti Viri. Id refert ipse Biscarretus in suis *Palmitibus Mss. Vineæ Carmeli*, fol. 25. verso.

C C X X X V I I I.

ANTONIUS DE LOR, natione Occitanus, Concionator celeberrimus, in Academia Tolosana Doctor sacrae Theologiæ, die 16. Februar. anno 1602. laureatus, ejusdem Civitatis suo in Carmelo Prior, anno 1622. quo munere fungens anno 1625. ut Definitor Provincialis affuit Comitiis Generalibus Romæ celebratis. Praeses Capituli Provincialis Vasconia fuit electus anno 1628. an verò de facto præfuerit, certò asserere non auderem. Peste tandem sublatus est currente anno 1631. Scripsit,

1. *Sermones Adventuales*, tom. I. in-8°.

2. *Sermones Quadragesimales*, tom. I. in-8°.

3. *Sermones de Sanctis*, tom. I. in-8°. Tres hi tomi editi fuerunt Tolosæ, anno 1623. apud Petrum Bosc.

De Antonio Lor mentionem habent Maracci in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*, col. 107. Gregorius Canalis Prior Carmelitarum Generalis, in suo *Regesto Mss.* fol. 52. & 53. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*, fol. 25. verso. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30. Ludovicus Perez à Castro in suis *Collectaneis Mss.* fol. 181. & 187.

C C X X X X I X

ANTONIUS DE MARAVES, aliis MARAVER, natione Hispanus, vel Belga, patria Utricensis, Carmelita, Philosophæ Doctor ac Professor, circa annum 1620. scripsit,

1. *In universam Aristotelis Logicam Commentaria*; Quæ Mss. asservantur Attributi in *Bibliotheca Carmelitarum antiquioris regularis Observantiæ*.

2. *In odo Aristotelis Libros Physicorum Commentaria* Mss. ibidem servata.

De Antonio isto locutus est Jacobus à S. Bernardo, Carmelita Provinciæ Franciæ, in *Relationibus Attributis*, anno 1656. scriptis ad Ludovicum Jacob, eas referentem in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30.

C C X L.

ANTONIUS A S. MARIA, quem alii Valeria, alii Conca seu Conciæ Castellanæ Civitati ortum dicunt, Vocabatur MILES; eo quod per aliquot annos miles ac bellator fuisse strenuissimus, sed pro galea humilitatem, pro serico cinereum, pro thorace cilicum, verè humili in cinere & cilicio, variatâ militiâ optimam partem elegit, quæ non est ab eo ablata. *Pastranae* inter Carmelitas Discalceatos professus, sic orationi vacavit, ut quod legendo didicerat, scriptis eructaverit.

Post mortem ejus in Oppido Guadalaxara, reperta sunt volumina viginti sex ab eo scripta, quorum quatuor solùm publicâ luce fruuntur Idiomate Hispan.

1. *Patrocinium*

A.

1. *Patrocinium Beatissimæ Virginis in Hispania.*
Matriti , anno 1608.

2. *Hispania triumphans , ac Ecclesia laureata per totum globum mundi.*

3. *Vita S. Juliani , Episcopi Conchæ.*

4. *Vita Henriquez Pimentel , ejusdem Civitatis Episcopi.*

Servantur Guadalaxaræ sequentia Opera Mss.

1. *Transumptum S. Angeli Martyris : tomus duo , in-4°.*

2. *Directorium Religiosorum , cum Principibus agentium juxta præclarissimam S. Teresia & SS. Patrum Sententiam , in-4°.*

3. *Misericordia humanae , & Misericordia divinae , in-4°.*

Hæc referuntur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum , non assignato loco , nec anno nec Typographi nomine , nec Authoris vita tempore

C C X L I .

ANTONIUS A S. MARIA , Discalceatus alter Carmelita Hispanus , ut mihi videtur præcedenti senior : qui ex Hieronymiano , quod prius fuerat , Monacho , pluribus domi Carmelitanæ Nudipedum muneribus , plurima de Verbo Dei ad concionem dicendi laude clarus , tam ardenti , propaganda Religionis flagrabat amore , ut in Guineam ad animas Deo lucrandas profectus sit : sed proh dolor ! cùm transfretaret , mersus obiit mari , anno 1582. Scriptis ,

Sacrarum Concionum in festis Beatae Virginis , & in diebus Dominicis insigne Volumen Mss.

Id testantur Franciscus à S. Maria in *historia Carmeli Reformati* , tom. 1. lib. 5. cap. 22. Mss. eas laudat Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 30. ubi celebrat &

Alium Antonium à S. Maria Hispanum , Didaci de Lugones & Antoniæ Miniæ filium , patriâ de Alva de Tormes , Carmelitam Excalceatum , qui Manzeræ anno 1575. die 6. Februarii Novitus fuit : Vir admirabilis virtutis & potentia obiit anno 1587. De eo Franciscus à S. Mariâ , tomo 2. Lib. VII. Cap. 54: Alius item ANTONIUS A S. MARIA , Carmelita Discalceatus , Vicarius Provincialis Hiberniæ , vir pietate & religione clarus , obiit anno 1652.

C C X L I I .

D I S S E R T A T I O

De Vita & Operibus ANTONII MARINARI.

ANTONIUS MARINARIUS , natione Italus , Provinciâ Hydruntinus , Professione Religiosâ Cryptaliensis in agro Tarentino , & Carmelitarum Provinciæ Apuliæ alumnus : primò Venetiis , deinde Romæ circa annum 1531. Theologiam docuit , & postea Neapoli. Anno 1539. Præfector suæ Provinciæ atque Definitor Comitiis Generalibus Vicentia celebratis interfuit , & anno 1542. Cœnوبium erexit Barensse , teste Antonio Beatillo , *Lib. IV. Histor. Baren.* fol. 205. Visitator Generalis Siciliæ , in Capitulo Veneto anno 1548. nominatur Procurator Generalis , & iterum Apuliæ Provincialis : quo munere sicut & Definitoris fungebatur in Comitiis , quæ Romæ ad Monasterium S. Martini de Montibus celebrata fuere anno 1564. in quibus dictum est de eo : *Qui cum sit doctrinis admodum præditus , quovis honore dignus judicatus est à suo Provinciali Capitulo.*

BONÆ SFORTIÆ , Sigismundi Poloniae Regis conjugi , quæ Barium post mortem Serenissimi Principis mariti se contulerat anno 1548. ubi & die 17. Novembris 1558. defuncta est , à Concionibus sacris extitit Marinarius ; vir summis naturæ dotibus excel-

Tom. I.

lens , in literis etiam diligenter excultus , prudentia & consilio magnus , virtute & religione insignis ; ingenio , eloquentia , nec-non eruditione celebris , apud sanctos Patres Concilii Tridentini annis 1545. & 1546. ingenti habitus honore & pretio ; ubi » egregium sui ingenii specimen dedit , inquit Petrus Lucius. Nam ad quinquaginta usque Hæreticorum » argumenta ex ordine recensens , eorumdem rationes & auctoritates adducens , demum ordine retrogrado ab ultimo ad primum usque clarissimis » scripturis & rationibus confutavit & elicit.

Hujus quidem rarum memoria exemplum confirmarunt & testati sunt Laurentius Lauretus , Adriæ Episcopus , & Nicolaus Aurificus , ambo Carmelitæ , qui sacro huic Concilio interfuerunt anno 1563. Id quidem silentio commisit alto *Paulus Sarpi* , pseudo-nomine *Petrus Suavis* , sua in ejusdem Concilii Tridentini Historia , cui multa Marinarii nomine argumenta Lutheranis dogmatibus proxima & consona inferuit , ut inferius referuntur , ne fraudulentâ simulatione doctrinam Marinarii obtregere videremur: qui laudes , quibus eum tanquam orthodoxum Theologum cumularunt , minimè infirmare aut abolere cogitamus. Præ cæteris testem habemus , non solùm Michaëlem Abbatem Justinianum , *Epiſt. 70.* non solùm Guillelmum Eisengrenum in Catalogo testimoniū veritatis , edito Dilingæ anno 1565. sed etiam Sforziam Palavicinum Cardinalem , in Historia Concilii Tridentini , *Lib. VI. Cap. XI. num. 14. sub finem* , ubi hæc Latino sermone donata leguntur : » Ex his mendaciis (*Petri Suavis*) quorum hic aperte convincitur , merito mihi licet conjicere , æquè planè commentitia esse , quæ ille de multorum sententiis colorat , præsertim verò Lunelli Franciscanorum Præsidis , & Marinari Carmelitarum : quarum rerum & in Actis & in Litteris Legatorum ad Farnesium Cardinalem , & in aliis copiosis monumentis , quæ apud me sunt , ne vestigium quidem comperio , prout absque dubio comparissem.

Marinaritus autem labore & senio confectus , in patria sua anno 1570. humanæ naturæ debitum solvit , & in Cryptaliensium Carmelitarum Templo sepulturæ traditus , Epitaphium istud nuper accepit.

D.

O.

M.

ANTONII MARINARII
PROVINCIAE CARMELITARUM APULIAE;
QUAM SEPTEM FERE LUSTRA
REXIT PROTO-MAGISTER ET AUXIT,
SARCOPHAGUM.
HIC
CLARUS INGENIO;
INTER CONCILII TRIDENTINI PATRES
GLARIO,
GENERALIS ORDINIS PROCURATOR;
PLURA SCRIPSIT,
ET PRÆLO RELIQUIT MONUMENTA;
HUJUS OSSA
EX CHORI PARIETINIS EFFOSA
HÆC APTIOR URNA CLAUDIT.
OBIIIT ANNO DOMINI M. DLXX.
DIE XX. MARTII.

Z

A.

Certa ANTONII MARINARII Opera.

1. *Consonantie Jesu Christi & Prophetarum: hoc est ad ipsius Christi necessariam cognitionem ex divinis Scripturis Compendium.* Parisiis, apud Oudinum Petit, 1541. in-8°. Hanc editionem agnoscit Sixtus Senensis in *Bibliotheca sacra*, pag. 198. col. 2. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universalis*, fol. 52. verso. Joannes-Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 64. col. 1. Georgius-Matthias Konig, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 509.

Secundam Editionem Antuerpiæ factam in 8°. eodem anno, refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 31.

Tertiam Editionem Parisiis factam apud Vivantium Gaultherot, anno 1543. in 8°. recenset Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 108. num. 2220. ipsius manu notato. Hanc enim Bibliothecam numeris ab ipso Dubois signatis ditatam possumus, secundum ordinem quem in pulpitibus Tellerianis libri tenebant, antequam in Bibliothecam Regiæ Abbatiae Sanctæ Genovefæ Parisiis transferrentur.

Quartam Editionem Parisiis factam anno 1686. in 8°. sub hoc titulo : *Concordia veteris & Novi Testamenti*, appellat Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, pag. 847. col. 1. E.

Quintam Editionem sub eodem titulo factam Parisiis anno 1587. in 8°. exhibit Guillelmus Crowæus in *Elencho Scriptorum*, pag. 63. nec-non Cherubinus à S. Teresia, Carmelita Discalceatus, in *Bibliotheca Criticæ Sacrae*, tomo 1. pag. 137.

2. *In Epistolas D. Pauli Commentaria Mff.* quæ morte præventus absolvere non potuit : Sed *Commentaria in Epistolam ad Romanos Mff.* in-4°. asserta Parisiis, in *Bibliotheca Cardinalis Mazarinii* vidit Ludovicus Jacob : nunc autem extare Parisiis in Regia Bibliotheca, Codice 6206. assertit Jacobus le Long loco citato.

3. *Oratio habita ad Patres in Concilio Tridentino*, anno 1545. die 20 Decembris, quæ incidebat in diem Dominicam quartam Adventus. Legitur & prodiit inter *Acta Concilii Tridentini* apud Lovanienses edita anno 1567. in-folio, pag. 18. nec-non tom. 14. *Concilior. Edit. Labb.* pag. 999. In ea tractat Marinarius de insufficiencia Legis Mosaicæ, & de fide in Christum necessariò habenda, ad salutem æternam consequendam.

4. *Oratio habita ad Patres Concilii Tridentini*, anno 1546. die 4. Aprilis, quæ incidebat in diem Dominicam quartam Quadragesimæ, Paschate occurrente ad 25. diem Aprilis. Eam tamen Orationem Gabriel Cossart notat ad diem 28. Martii 1547. quamvis jam à die 11. ejusdem mensis & anni decreta fuisset Concilii translatio. Prodiit hæc Marinarii Oratio Antuerpiæ, anno 1547. cum præcedenti, & Lovaniæ, 1567. inter *Acta Concilii Tridentini*, pag. 43. ut animadvertisit Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptor. Eccles. Seculi XVI. Cap. 56.*

Prodiit etiam tom. 14. *Concilior. Edit. Labb.* pag. 1033. In ea Oratione Marinarius duo probat: Primum, ut per bona opera Deo Patri placeamus indulgentissimo. Secundum, ut ab operum nostrorum gloria aversi, in illius Patris clementia & voluntate securè & in perpetuum conquiescamus.

In utramque Orationem insurgens Petrus Suavis lib. 2. *Historia Concilii Tridentini*, pag. 140. Edit. Latin. Londinensis 1620. refert quod » è Patribus plerique, cum... in memoriam revocarent, quæ ille Fr. Marinarius in diversis Concionibus, ac nominacim in Missa, Dominica 14. Adventus Su-

» perioris, & in Quadragesima differuerit, quibus cunctos ad fiduciam omnem in Deo collocandam hortatus erat, damnata operum confidentiæ ; & heroicas veterum actiones, ab hominibus tanto pere decantatas, splendida, sed vera peccata affirmaverat ; immo de certitudine gratiæ aliquid prodiderat, licet sermone adeò ambiguo & artificioso, ut si reprehenderetur, effugium ad evadendum non deesset ; plerique, inquam, his consideratis suspicari cœperant, eum à Protestantum doctrina non omnino alienum.

Hæc gratis fingi à Fr. Paulo Sarpi jam probavimus ex Catholicis Scriptoribus : neque ipse Petrus Franciscus Le Courayer in Interpretatione Gallica hujus *Historiæ*, Lib. II. tom. 1. pag. 268. num. xlvi. not. 4. omnino assentiri ausus est Paulo Sarpi, propter silentium Raynaldi, Pallavicini, & ipsius Fr. Pauli oscitantiam, nulla monumenta proferentis, ex quibus suam propriam tulerit sententiam adversus Antonium Marinarium, sicuti magis ac magis elucesceret ex dicendis.

Scripta ANTONIO MARINARIO à Fra-Paolo adjudicata.

Præter duas Orationes, quas Antonium Marinarium in Concilio Tridentino habuisse constat, quinque alios ei adjudicat Fra-Paolus Sermones ibidem pronuntiatos, dogmatibus Lutheranis valdè proximos, quorum

1. *Agit de Traditionum auctoritate.* Lib. II. *Historia Tridentini*, pag. 139. *Edit. Lat. Londiensis.*

2. *De Fide justificante.* Ibidem, pag. 156.

3. *De Operibus preparatoriis ad justificationem.* Ibidem, pag. 154.

4. *De Libertate arbitrii.* Ibidem, pag. 164.

5. *De Gratia per Sacraenta producta.* Ibidem, pag. 187.

Hi Sermones, inquam, referuntur apud Fra-Paolo in *Historia Concilii Tridentini*, & ideo Antonius Marinarius ab eo recensetur Lib. II. pag. 153. inter illos Theologos, qui ingenii dexteritate freti, assensum tandem sustinuerunt, donec rationum momenta expenderentur. Ast eosdem sermones omisit Sfortia Pallavicinus, Antonium Marinarium constanter habens seu summum Theologum, Catholicæ Fidei strenuum defensorem, & præcellentí clarum eruditione.

Alii qui Marinarium nostrum laudibus extulerint, & fidem Catholicam ejus celebrarint, annumerandi occurunt, Abraham Bzovius, in *Pontifice Romano. Hector Pintus, in Commentariis super Danielem Prophetam*, pag. 49. Antonius possevinus, in *Apparatus sacri tomo primo*; & Lib. II. *Bibliotheca selectæ*, Cap. 69. Antonius Sanderus, Lib. III. de claris Antoniis, pag. 198. Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca sacræ. Hieronymus Rubeus*, Lib. X. *Historia Ravennatæ. Joannes Molanus in Bibliotheca Materiar. Andreas Schottus in Catalogo Interpretum Scripturæ Sacrae. Petrus de Alva in Militia Immaculatae Conceptionis. Rosverus Pontanus in vera narratione rerum memorabilium ab anno 1550. Philippus Labbe in Synopsi Historiæ Conciliorum*, pag. 166. Aubertus Miræus de *Scriptoribus seculi XVI. cap. 56. num. 5.*

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 6. Franciscus Sixtus *Tesseradecke Genealogia Jesu Christi*, cap. 197. Josephus Falconius de *Illustribus viris Ordinis Carmelitarum*. Emmanuel Roman in *Catalogo Scriptorum ejusdem Ordinis. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 290. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca*

A.

Carmelitana Ms. pag. 31. Daniel à Virgine Maria
etomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num.
3698. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus vineæ Carmeli* Ms. folio 25. verso. Ludovicus Perez à
Castro, in *Collectaneis* Ms. fol. 10. 118. & 161.
Didacus Coria, in *Chronico Carmelitico*, Lib. XII.
cap. 9. &c.

C C X L I I I .

D I S S E R T A T I O

De Vita & Scriptis ANTONII MARINARI
Junio ris.

ANTONIUS MARINARIUS junior, Marinarii præcedentis pro-nepos, die 10. Januarii 1605. natus est Cryptaliis, vulgo *Legrottaglie*, oppido Diæcæsos Tarentinæ. Sacro fonte lustratus est ibidem die 17. ejusdem mensis; parentibus *Antonio Marinario*, utriusque juris Doctore, & *Stellæ de Eleætis*. Humanioribus operâ darâ literis, Carmelitanam in patria induit vestem die 16. Julii 1622. & inibi ad diem 20. recurrentis ejusdem mensis anno 1623. professionem emisit.

Philosophiæ ac Theologiæ studuit Lytii, Neapoli, & in Urbe apud Transpontinam: sed & Lytii (Gallicè *Luce*) Presbyter à Francisco Cardinali Boncompagno Archiepiscopo, die 8. Aprilis 1628. ordinatus est. Obtentâ deinde Magistrali laureâ, & Professor Theologiæ institutus, diu cum laude & fructu docuit Præneste: hinc Romam venit, & publicus Lector in Archigymnasio Urbis creatus, ad plures annos Logicam legit, item & Metaphysicam, usque ad infulas. Locum etiam habuit inter Patres Theologos ejusdem Collegii, ex decreto speciali URBANI VIII, illis aggregatus. Decanus etiam hujus studii extitit.

Interea Provinciam Romanam in munere Provincialis per triennium moderatus est, electus Canepiæ die 18. Maii 1636. Bis patriæ Provinciæ Apulæ Visitator Generalis fuit, semel Præses Comitiorum ipsius, die 5. Junii, anno 1661. apud Bitumum, titulum quoque Provincialis Daciæ obtinuit, arque Cœnobium Prænestinum Prior rexit. Quo tempore assumptus est, sub die nimirum 10. Martii 1645. in Theologum & familiarem Eminentiss. Francisci Barberini S. R. E. Cardinalis Vice-Cancellarii: cuius etiam vices gessit in visitandis aliquot Sanctimonialium Conventibus ipsi subjectis.

Tandem Eminentissimus idem Cardinalis, præfati sacri Collegii Decanus, in Suffraganeum sibi destinavit Antonium nostrum & pro Dicecibus Ostiensi, Velitrinæ, ipsum pariter Vicarium Generalem ibi constituens. Quapropter die 7. Februarii 1667. creatus est Episcopus Tagastensis Titularis in Africa: Munus autem Consecrationis, per manus ejusdem Eminentiss. Cardinalis Barberini suscepit Romæ, die 111. Februarii, in Ecclesia S. Laurentii in Damaso: Assistentibus Josepho-Maria Suarez, quondam Episcopo Vasionensi, & Petro Caraccio, Episcopo Larinensi. Marinarius obiit Velitris, die 20. Augusti 1624. & sepultus in Ecclesia Carmelitarum ejusdem civitatis, qui ejus tumulo hoc apposuerunt Epitaphium, à cornu Epistolæ Aræ majoris inscriptum.

D.

O.

M.

FR. ANTONIUS MARINARIUS,
CARMELITA,
CRYPTÆ AUREÆ Cœnobii ALUMNUS,
COMITIORUM PRÆSES,

ET BIS VISITATOR GENERALIS,
SUAM APULÆ PROVINCIAM DECORAVIT:
ARCHIGYMNASII IN URBE LECTOR PUBLICUS,
AC LECTORUM DECANUS,
PROVINCIALIS ROMÆ GUBERNIO,
DACIAE TITULO:
AB ALEXANDRO VII. TAGASTÆ,
D. AUGUSTINI PATRIÆ,
CREATUS EPISCOPUS,
EM. AC R. CARD. FRANC. BARBERINI,
S. R. E. VICEMANCEL. ET EPISC. OSTIEN.
THEOLOGUS,
MONIALUM VISITATOR,
ET SUFFRAGANEUS.
EX EDITIS CONTRA JANSENIUM OPERIBUS
IPSIUS ENITESCIT DOCTRINA SINGULARIS.
IN HOC CONVENTU, QUEM DIU REXIT,
BONORUM HEREDE CONSTITUTO,
SUB PROTECTIONE
EMINENTISSIMI ET REVERENDISSIMI CARDINALIS
FRANCISCI BARBERINI,
SUUM EXTREMUM OBIIT DIEM,
ANNOS NATUS LXXXIV.
MENSES VII. DIES XVI.

SCRIPTA EJUS TITULO DECORANTUR:

1. *Oratio Panegyrica pro Beati ANDREÆ CORSINI*, Carmelitæ, & Episcopi Fesulanæ Canonisatione, habita Romæ in Ecclesia Carmelitarum Beatæ Virginis Mariæ Transpontinæ, die 3. Maii 1629. dicata ad R. P. Gregorium Canalium, Carmelitarum Generalem. Prodiit Romæ in-4°. apud Jacobum Mascardum, 1629. Latinè.

2. *Oratio in funere Illustrissimi Garciæ Cardinalis Mellini*, Ordinis Carmelitarum Protectoris, habita Romæ die 19. Octobris 1629. in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ; & dicata ad Illustriss. Dom. D. Scipionem Cardinalem Borghesium. Prodiit Romæ apud Jacobum Mascardum, eodem anno 1629. in-4°. Latinè. Hujus meminit Antonius Teissier, in *Catalogo Auditorum*, pag. 24.

3. *Thesis Theologica de Beatificatione*, in laudem S. Andreæ Corsini. Prodiit Latinè, anno 1629. Romæ, apud eundem Mascardum, in-4°.

4. *Disputatio de Fide, Spe & Charitate*, dicata ad Reverendiss. P. Theodorum Stratium, totius Carmelitarum Ordinis Vicarium Generalem. Prodiit Latinè Romæ, anno 1631. in-4°. apud eundem Jacobum Mascardum.

5. *Oratio Panegyrica de S. Agapito Prænestino*, & Davide Palæstino, habita Romæ Latinè, & ibidem edita.

6. *De Opinione probabili Dissertatio*, Romæ typis Philippi Mariæ Mancini, anno 1666. in-8°.

7. *Verus Augustinus*, adversus Cornelium Jansenium, tribus tomis in-4°. Quorum primus prodiit Velitris apud Petrum-Guillemum Cosassium, anno 1669. Secundus & tertius ibidem anno 1677.

8. *Alia Manuscripta* quæ servantur in Carmeli Velitri Bibliotheca.

Antonium Marinarium juniores laudibus commendant Leo Allatius in *Apibus Urbanis*, pag. 43. Joseph-Maria Suarez in *Præneste antiqua*, Lib. II. cap. 6. pag. 140. Aubertus Miræus de *Scriptoribus seculi XVII.* cap. 235. num. 7. Ludovicus de S. Amore in suo Gallicè scripto *Diario de rebus Romæ* gestis circa quinque propositiones Cornelii Jansenii Ypresiensis Episcopi, pag. 447. col. 1. ubi Marinarium nostrum vocat *virum valde fervidum*, & *Theologum indolis admodum scholasticæ*. Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 29. & 343.

A.

E Carmelitis, Ludovicus Perez à Castro in *Collectedaneis Mss. folio 161. verso.* Petrus Isimbardus ibidem citatus, *folio 82. verso.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 911. num. 3170.* Ibidem, *pag. 1071. num 3727.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 31.*

C C X L I V.

ANTONIUS A MATRE DEI, Catalanus, Carmelita Excalceatus, ingenio subtilis & eruditione singularis, ut ejus scripta indicant, teste Martiali in *sua Bibliotheca, pag. 41.* Extat ejus unus tractatus inscriptus Hispanè, *Divino Norte*, seu Latinè, *Divinus Polus*, qui agit de *Divinâ Unione*, Ms. asservatus in Vicensi Cœnobio. Alter ibidem asservatur tractatus Ms. de *Humilitate*, cedro dignus.

ANTONIUS A MATRE DEI, alias Carmelita Discalceatus, natione Hispanus, patria Conchensis, ex Milite factus Teresianæ Reformationis sequax in Castellæ nova Provincia strenuus, Librum edidit Hispanè inscriptum: *Del Patrocinio de Nuestra Señora en los Reinos de Espana: sive Latinè: De Patrocinio Beatae Virginis Mariae in Regno Hispania.* Matriti, anno 1618. *in-4°.* si credas Nicolao Antonio, *tom. 2. Bibliotheca Hispanæ, pag. 671. col. 2.* Ast is videtur idem atque ANTONIUS A S. MARIA, quem suprà, *pag. 163.* retulimus ex *Bibliotheca Discalceatorum Carmelitarum.* Diversus-ne etiam fuit ab alio ANTONIO DE MATRE DEI, Hispano Carmelita Discalceato, qui Secretarius fuit Provincialis Veteris Castellæ, & anno 1655. Prior *Logronensis?* Eodem anno 1655. erat Hispanus alias ANTONIUS A MATRE DEI, Excalceatus Carmelita, Prior *Metrymnensis*, ut observat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 32.*

C C X L V.

ANTONIUS A S. MATTIIA, Catalonia Provincia Discalceatus Carmelita, scripsit vernaculo, sed nitido & aperto sermone duos tractatus, quorum alter *de perpetuâ mortificatione, in-8°.* Alter *de sanctâ exinanitione & plenitudine, in-8°.* utrumque in unum volumen *in-4°.* redigit; ac ex Celtibero idiomate in Hispanum transtulit JOSEPH A JESU MARIA, Discalceatus Carmelita, ejusdem Provincia alumnus, qui obiit *Conchæ*, anno 1629. Hæc autem Opera Ms. asservantur in Archivio Carmelitarum Excalceatorum Barcinonensi.

C C X L VI.

ANTONIUS MILANTA, pattiâ Januensis, dicitur fuisse Procurator Generalis in Curia Romana anno 1474. vel quia forsan obiit, vel quia officio renuntiavit JOANNES DE PRATO, qui anno 1472. in Capitulo Generali Astenfi declaratus fuerat. Hoc tamen unum constat, quod Antonius Milanta eo anno 1474. officium Procuratoris Generalis in Curia Romana exerceret: quâ de causâ à Chrystophorò Martignono, totius Ordinis supremo Moderatore, qui ab Italiâ recedebat, Vicarius Generalis constitutus fuit; ut probant Literæ hujus Reverendissimi Martignoni, datæ die 13. Martii, præfato anno 1474.

Raphaël de Sopranis in *Bibliotheca Ligurgica*, Januæ quidem anno 1667. Typis data, de nostro Antonio sequentia scribit: » Antonio Milanta Carmelitano stimatissimo Theologo, colla grande utilità dell' Ordine Procuratore Generale. Morì anno

» 1445. è tutt'one lasciassse eruditissimi Scritti, essi però non solo uscirono alle stampe, ma per poca di chi doveva custodirli, sono di presente totalmente Smaritti.

Hæc quidem Soprani sententia de anno mortis Milantæ proximè posset accedere ad opinionem Ludovici Jacob, in suo *Catalogo Mss. Procuratorum Generalium* scribentis, hac dignitate insignitum, fuisse anno 1445. defunctum Genuæ Milantam: Obstant autem Literæ Martignoni datæ anno 1474. sicut animadvertisit Ludovicus Perez de Castro, *tom. 4.* suorum *Annalium Mss.* sub eodem anno 1474.

Fatendum tamen est Necrologium Carmelitarum Genuensium omnino favere opinioni Raphaëlis Soprani & Ludovici Jacob, qui illud exscriperunt, & in eo propriis oculis viderunt Milantam illic anno 1445. obiisse. Major insuper, aut saltem non minor difficultas emergit ex Annalibus Joannis-Baptistæ de Lezana, *tom. 4.* qui Antonium à Janua asserit in Capitulo Brugensi anno 1379. ordinatum fuisse Lectorem Biblicum Tolosæ pro quinto anno; & anno 1387. in Comitiis Brixiensibus Procuratorem Generalem fuisse institutum à Joanne de Raude supremo Moderatore Ordinis. Hunc autem Antonium Genuensem, qui magnam ad senectutem proiectus, obierit anno 1445. distinguamus ab Antonio Milanta, qui Procuratoris Generalis munus 1474. gesserit: emanebit ea solummodo judicandi ansa, utrum perperam duos Antonios Genuenses in unum efformarint nonnulli scriptores citati. Vide quæ superius dicta sunt verbo, *Antonius à Janua, column. 170.*

C C X L V I I.

ANTONIUS A SANCTO NICOLAO, Provincia Neapolitanæ Discalceatus Carmelita, verus Israëlite, in quo nec fraus, nec dolus, die ac nocte in Cellâ suâ, ex quâ raro exibat, in Lege Domini meditans, obiit Neapoli, anno 1719. relictis Operibus metro scriptis, quæ titulum habent:

1. *Carmina ad Sanctos Eliani Ordinis, qui ante Teresianam Reformationem vixerunt.* Accessit ejusdem *Manipulus Varius florum Poëticorum.* Neapoli 1694. *in-4°.*
2. *Carmina ad Indigetes Eliani Ordinis, qui post Reformationem vixerunt.* Ibidem, 1701. *in-4°.*
3. *Carmina ad Illustriores proceres Empyrei.* Ibidem 1712. *in-4°.*

Hæc referuntur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum citatâ, pag. 41.*

C C X L V I I I.

ANTONIUS OLIVAN A MALDONADO, natione Hispanus, Celtiber, patria Cæsar-Augustanus, & inter Carmelitas antiquiores Cæsar-Augustanos ascitus, atque istius Cœnobii patrii Prior dignissimus, nec-non Vicarius Generalis Aragonicæ Provinciae: Vir pietate & sacrarum Litterarum notitia venerabilis. Obiit anno 1631. postquam edidisset Hispanticè,

1. *Gobierno Moral de la Alma; id est latinè, Moderamen Morale Animæ: duobus tomis in-4°.* Barcinone 1623. apud Hieronymum Margarit.
2. *Sermones de Quarefma* duobus libris *Mss.*
3. *Sermones de Sanctis*, duobus aliis Libris *Mss.* Qui omnes cum aliis operibus *Mss.* in *Bibliothecâ Carmelitarum Antiquorum Cæsar-Augustanâ* recludentur.

Hujus Antonii mentionem habent Alegreus Casanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 500.* Nicolaus,

A.

Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 116. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1079. num. 3791. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario Miræo*, pag. 212.

C C X L I X.

ANTONIUS DE PISIS, cognomento, MATTHÆI, aliquando *Mathæus Antonii* natione Thuscus, patriâ Senensis, Carmelita sacrae Theologiae Doctor, ac Professor, anno 1396. in Capitulo Generali *Placentia* ordinatus est ad Lecturam Bibliorum & Sententiarum in Conventu *Papæ*. Deindè in Capitulo Generali Bononiensi anno 1405. Provincialis Provinciæ nominatus est. Item in Capitulo Generali Bononiensi 1411. Lector Sententiarum *Pisis* eligitur. Undè cognomen de *Pisis* accepisse creditur. In Capitulo Montispessulano anno 1420. Definitor Generalis & Provincialis Thusciæ nominatur. Ex quo etiam Capitulo habetur ipsum astitisce Concilio Sénarum, quod habitum est anno 1423. cum Magistro Matthæo de Florentia Ordinis Carmelitarum Theologo præstantissimo: si quidem pro expensis utriusque in eo Concilio contractis numerantur viginti quinque ducati. In Capitulo autem Astensi anno 1440. nedum Provincialis Thusciæ, sed & Definitor etiam ejusdem Provinciæ appellatur. Sed in Capitulo Generali Cabilonensi anno 1444. solùm Provincialis nuncupatur. In Romanis Comitiis Generalibus Ordinis anno 1447. Provincialis & Definitor Thusciæ commendatur; sicut in Cœtu Generali Avenionensi anno 1455. Provincialis honestatur. Scriptor,

1. *In Libros quosdam sacræ Scripturae Commentaria*, quæ Ticini publicè dictavit.

2. *In Libros Sententiarum Commentaria*, quæ ibidem & *Pisis* habuit Mss.

De illo loquuntur Liber Ordinis Carmelitici Ms. fol. 47. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1451. num. 5. pag. 878. Sed præsertim ad annum 1455. num. 10. pag. 888. Ludovicus à S. Teresia in *Successione Eliana*, cap. 243. pag. 556. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 32. per Schedam Ms. ibi affixam. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra*, pag. 611. col. 1. E. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Personata*, pag. 31. notat in *Libros Sententiarum Commentaria* jam annuntiata *Antonii de Pisis* olim extitisse Parisis in *Bibliotheca Mazarina*, ubi illa Mss. se vidisse testatur; sed anno 1668. delata cum omnibus aliis Mss. ejusdem Bibliothecæ in Regiam Bibliothecam. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 1. pag. 520. col. 2. C.* testatur quod asservatur in *Bibliotheca Ambrosiana Mediolanensi*, Lit. M. *Matthæus Pisanus de LXXII. Interpretibus*, & in *Aristea*, ad *Pau- lum II. Pontificem Maximum*. Dicel-ne hunc *Matthæum Pisanum* esse eundem atque nostrum *Matthæum Antonii de Pisis*?

C C L.

ANTONIUS DE LA PORTE A S. MARTINO, mortuus Armoricanus, sed cùm Patris de la Porte, tūm matris de Beaufort ex utrāque illustri familia Andegavensi oriundus, strictiorem regularem Carmelitarum Rhedonensium observantiam professus est in manibus Venerabilis P. *Philippi Thibault* anno 1611. hujus Cœnobii Reformatoris & secundâ vice Prioris anno 1616. *Flexiam* missus est Theologiae operam navaturus in Collegio RR. PP. Societatis Jesu: ubi Congregationis Sanctæ Mariæ

Tom. I.

Asseclis pias frequentè exhortationes edicens, plurimos ex eis ad suum institutum Carmeliticum adduxit. Anno 1619. Præfato *Philippo Theobaldo* Provinciali, Rhedonis institutus Philosophiae Professor triginta suos sodales edocuit, quos postea rebus Theologicis imbuit. Anno 1623. Prior Cœnobii Picaviensis nuper reformati nominatus, cùm Priorem Juliodunensem gereret atque Definitorem crescentis Reformationis, cuius & Vicarium Provinciale anno 1625. elegerunt. Anno 1626. Prior Andegavensis, quo quidem officio absoluto, anno 1629. in Basilica S. Mauritiæ Andegavensi, per Octavam SS. Sacramenti Conciones magno cum audientium aplausu habuit, quas ab omni veritate Carmelita nullus illic oraverat. Ab anno 1631. quo PP. Carmelitæ Observantæ Rhedonensis sequaces in Conventum SS. Sacramenti Parisiensem vulgo *des Billettes* dictum fuerunt introducti, *Antonius noster* per annos fermè viginti, suggestus celebriores in ea Civitate occupavit, in qua decessit die 20. Septembris 1650. cùm jam Commissarium R. Theodori Stratii Generalem anno 1637. gessisset ad Reformationem statuendam in majori Collegio Carmelitarum Maubertino. Edidit vulgari suo idiomate Gallico,

1. *La présence de Jesus-Christ dans les Hopitaux & Prisons*: id est Latinè, *De praesentia Jesu-Christi in Xenodochiis & Carceribus*. Lib. I. Parisiis, apud Laurentium Cottereau, 1648. in-12°. sub nomine pauperis Sacerdotis.

2. *Conversation intérieure avec Jesus-Christ dans le Très-Saint Sacrement de l'Autel*: id est Latinè, *Conversationem interiorem cum Jesu Christo in SS. Altaris Sacramento*. Parisiis, apud Sebastianum Hurè, 1644. in-12°.

3. *De la maniere de bien vivre dans les Compagnies*: seu Latinè, *De modo benè vivendi in Societatibus*. Ibidem, apud eundem 1644. in-12°.

4. *Le tresor des Richesses dans le sein des Pauprives*: sive Latinè, *Thesaurum divitum in sinu Pauperum*. Ibidem, apud eundem 1644. in-12°.

5. *Les Conduites de la Grace*: seu Latinè, *Conduitus Gratiae*, in tomos iv. divisos. Parisiis, apud viduam Joannis Petit-Pas 1645. 1648. in-4°. & apud Natalem Carolum & Florentium Lambertum, 1646. in-4°. & Lugduni.

6. *La Vie de Mademoiselle la Conseillere de Ferranti Beaufort*: Seu *Vitam Dominae de Ferrante Beaufort*. Parisiis, apud Laurentium Cottereau, 1650. in-8°. Hujus meminit Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Francæ*, pag. 65. num. 1485. sub hoc titulo integro: *L'idée de la véritable Dévotion en la Vie de Mademoiselle de Beaujart*.

7. *Les Vacances Spirituelles*: sive Latinè, *Férias Spirituales*. Mss.

8. *Contemplations amoureuses sur la Passion de Jesus-Christ*: sive Latinè, *Amatorias Contemplationes in Passionem Jesu Christi* Mss. in *Bibliotheca Bibliolarum*.

Antonium de la Porte à S. Martino Carmelitam Cardinalibus Alphonso Lugdunensi & Armando Duci Richellæo, nec-non Carolo Delaporte Franciæ Polemarcho, Duci de la Meilleraye, & Armoricae Pro-Regi sanguine junctum laudant Petrus à S. Joseph, Fulliensis, in *Præfatione* tomi 1. *Theologiae temporis*: Philippus Labbe in *Bibliotheca Anti-Janseniana*. Hugo à S. Francisco in *vita Philippi Thibault*. Capp. 14. 25. 34. 40. 45. 46. & præsertim 54. pag. 109. 187. 249. 270. 282. 303. 328. 331. & præcipue 384. & seqq. Ubi eunt vocat *Virum rare Doctrinæ, modestiæ angelicæ, egregiis dotibus præcellentem, virtutum exemplar, humilitati & suo Religioso statui aded addictum*, us

A a

A.

quidam illustris & Proceribus Regni Francie diceret,
 « Patrem de Porta esse virum Religiosum , qui
 » suum præferebat Claustrum Palatio, cucullum Mo-
 » naisticum humerali Episcopali , de quo verba ipsi
 » detulerat . » Licinius à S. Scholastica in *Vita ejusdem Philippi Thibault* , Cap. 13. 16. 18. 21. pag. 139. 177. 207. & 241. R. P. Theodorus Stratius in *Decretis pro recto regimine majoris Conveniens Parisiensis* , & *Collegii Maubertini* anno 1627. editis tomo 2. *Bullar. Carmelit.* pag. 460. col. 2. linea 38. & pag. 461. col. 1. num. 4. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* affixâ Schedâ Manuscriptâ , pag. 32. Daniel à Virgine Maria , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1989. num. 3828. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in *Encomio brevi Mss. Carmelitarum illustrium Provinciae Turonia* , pag. 21.

C C L I .

ANTONIUS RAPE , Flander Carmelita , sacrae Theologiae Lector , & Prior Angiæ , sed obiit Antuerpiæ anno 1508. die 11. Junii : Vir optimi ingenii & præclaræ eruditionis famâ insignis ; Beatusimæ Virginis Dei-Paræ Cultor egregius , scripsit *Sermones varios* , præsertim de *festivitatibus B. V. Mariae* .

Id testantur Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana* . Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vinea Carmeli* : Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliana* , pag. 324. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Mss.* pag. 33. Vide *Spec. Carmelit.* tomo 2. pag. 1014. num. 3540.

C C L I I .

ANTONIUS RISIUS , sœpius Riccius de Novellaria , quæ civitas est Diœcesis Regiensis in Emilia , Carmelita Congregationis Mantuanæ , in præcipuis Italiae suggestibus Concionator insignis , & in Bononiensi Theologorum Collegio adscriptus anno 1542. die 12. Septembris Ferrariae dum *Conciones tempore Quadragesimæ haberet* , mulieres quasdam vitæ malæ convertit auxiliante Deo , atque fundavit eadem in civitate Cœnobium *Convertitorum dictum* .

Congregationis in suæ Moderatorem supremum ter electus , annis scilicet 1537. 1543. & 1549. prudenter illam gubernavit ingenii summi vir , qui moralibus in scribendis præcipiis in patrio Carmelo Novellariano die 13. Decembris obiit anno 1571. Hunc quidam notarunt anno III. summo Pontifice anno 1529. reprehensum fuisse literis Apostolicis quod se Vicarium Generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupari , nominari & scribi faceret ; cum Vicarius Generalis tantum esset Congregationis Mantuanæ . Ast Antonius Riccius non solum in Universitate Bononiensi publicus Lector ; verum est Illustrissimi Dom. D. Nicolai Cardinalis Sfondrati , tunc Cremonæ Episcopi , & postea Summi Pontificis nomine GREGORII XIV. intimus Theologus & Consulter : in Tridentino Concilio sapientissimum Oraculum , in cuius Sententiam pro gravissima controversia , relictis cæterorum allegationibus , sacratissimus ille Senatus abiit , si fides dabatur Clementi Felinæ de Riccio nostro canenti :

*Felvineum illustro Catum : sacrumque Tridenti ;
 Spargo nitore Polum ; sum Cynosura Petri.*

Antonii Ricci Opera recensentur ;

1. *De Consolatione in morte Illustrissimæ Dominiæ Constantiæ , Comitissæ Novellariae Venetiis , apud Franciscum de Franciscis* , anno 1564. in-8°.

2. *Tractatus de Jurisdictione Prælati : seu de personali in suis Diœcefibus Episcoporum residentia.* Hoc opus , quod summo pretio fuisse fertur apud Patres Concilii Tridentini , asservatur Romæ manuscriptum in Archivo Carmelitarum Conventus S. Chrysogoni.

3. *Sententia de Indulgentiis.* Hæc Sententia servatur Ms. in Codice Bibliothecæ Vaticanæ , signato 4896. fol. 249. Et in fine hæc leguntur : *Hæc de Indulgentiis ego Frater Antonius Riccius de Novellaria Carmelitarum & Theologorum minimus collegi , & die 17. Julii 1547. pronunciavi.*

4. *De modo præparandi animum ad mortem.* Ferrariae , anno 1565. in-8°.

Antonium Ricciū de Novellaria celebrant Antonius Possevinus , tomo 2. *Apparatus sacri. Antonius Sanderus* , Lib. III. de *Claris Antoniis* , pag. 231.

E Carmelitis Philippus à SS. Trinitate , Lib. VI. *Historia Carmelitarum* , cap. 5. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 396. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 33. Daniel à Virgine , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1068. num. 3698. Ludovicus Perez de Castro in *Collectedaneis Mss.* fol. 177. & 180. Carolus Vaghæus in *Commentariis* , pag. 192. & 312.

C C L I I I .

ANTONIUS DE ROVIGO ; natione Italus , Carmeli Ferrarensis alumnus , Mantuanæ Congregationis filius , vir gravissimus , virtutibusque plenus , ac strenuus Concionator , atque summae integritatis custos , reliquit & edidit inter alia ingenii sui Monumenta ,

1. *Orationem funebrem* in laudem R. P. Valentini Manduli , Congregationis suæ Vicarii Generalis , anno 1640. defuncti die 8. Januarii.

2. *Novitiorum documentum.* Ferrariae , anno 1648. in-8°.

Ita referunt Joannes-Baptista Guarquantus in *Relatione Congregationis Mantuanæ* . Carolus Vaghæus in *Commentariis ejusdem Congregationis* , pag. 229.

C C L I V .

ANTONIUS ROULIN , natione Gallus ; patrìa Bituricensis , Provinciae Franciæ alumnus , Venerab. P. Philippi Thibault Discipulus , in magno Conventu Collegii Maubertini Parisiensis , circa annum 1604. Disciplinis Philosophicis & Theologicis operam navans , scripsit postea , videlicet circa annum 1636. in Schedis Manuscriptis ,

Relationem de Virtutibus Philippi Theobaldi & Carmelita Provinciae.

De ista Relatione , quæ & usus est , loquitur Hugo à S. Francisco in *Vita ejusdem Philippi Theobaldi* , cap. 4. 5. & 7. pag. 19. 27. & 46. Licinius à S. Scholastica in *Vita ejusdem Philippi Thibault* , cap. 6. pag. 59. item cap. 7. pag. 66. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 33.

C C L V .

ANTONIUS SABRÉ , Aquitanus , Aginensis Eremitarum Superior , vocatur pri- mū cum suis sodalibus deceptis à fanatico Joanne Labadie , qui eos ad Eremum Gravilla in Diœcesis

A.

Vasatenſi ſitam acceſſerat, ſed ab Iuſtissimo Dom. Samuele Martineau, Vasateni Epifcopo, ad rectam fidei Catholicae veritatem reductus, ſcripſit gallico idiome Epiftolam ad dictum Joannem Labadie, qui ad Religionem prætenſam reformatam tranſugerat, ſub hoc titulo :

Lettre du R. P. Antoine Sabré, Prêtre, Religieux Solitaire, écrite au ſieur Labadie ſur le ſujet de fa Religion P. Réformée, editam Vasatis jubente Iuſtissimo Dom. Epifcopo Vasateni, & poſteā Typis Parifiensibus renovatam anno 1651. *in-4°*. Huius Epiftolæ meminerunt Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 68. num. 966. Joannes-Petrus Niceron in ſuis *Memoriis seu Commentariis*, tomo 20. pag. 141. Vir Clariss. Dom. N. Goujet, Canonicus S. Jacobi de Xenodochio Parifiensi, apud eundem Niceronium, & tomo 1. *Supplementi Dictionarii Moreriani*, verbo *Labadie*. Aſt ex hiſ non omnino liquet Antonium Sabré fuiffe Carmelitam, licet cum ſuis ſodalibus ad Eremum Gravileanam acceſſerit, Carmelitarum Eremitarum tunc temporis, ſcilicet anno 1645. habitaculum. Eremum enim Aginnensem hodiè incolunt Fratres Laici votis ſimplicibus conſtituti, habitum funigerorum Excalceatorum geſtientes : Qui de *Antonio Sabré* nuper interrogati, eum ſibi ignotum eſſe responderunt ; teſte R. P. Agatangelo Lafaurie, Provinciæ Vasconia Carmelitarum ſemel & iterum tertio & quarto Provinciali, in ſchedis ad nos benignè miffis Burdigalæ Aureliam anno 1742. die 17. Aprilis. Cetera conſule ſuprā, pag. 70.

C C L V I .

MARCUS- **A**NTONIUS A SAGRAMENA, natione Hiſpanus, Matritenſis patria, Carmelita Provinciæ Castellæ novæ, non tan- tum alumnus, ſed etiam Superior Provincialis, ſa- crae Theologie Doctor ac Professor, nec non à ſacris Qualificationibus ſupremi Senatus fidei : accu- ratus admodum divinæ paginæ indagator, atque Concionator celeberrimus, anno 1623. edidit,

Sermonem de SS. Ignatio de Loyola, & Franciſco Xaverio, quem in Imperiali Collegio Jeſuitarum habuit Matriti ad populum, in eorum canonizatio- ne ; ibidem impressum *in-4°*. Præterea plurima præ- lis iteranda reliquit Mſ. teſte Alegro Caſſanato in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 488. quem Ludovicus Jacob exſcripſit in ſua *Carmelitana Bibliotheca Mſ.* pag. 33. Eundem Antonium à Sagramena reponuit Paulus ab omnibus Sanctis inter Scriptores Carmelitas in ſui Catalogi pagina 67.

C C L V I I .

ANTONIUS SPATA, natione Siculus, Carmelita, ſacræ Theologie Magister, & in Florentino Ordinis ſui Lyceo ſtudiorum Regens, & Orator eximius, edidit Italice :

Il Mifíco Ritratto de Chriſto, Panigirico ſacro per la Natività di S. Maria Madalena de Pazzi. Lucae apud Mareſcandulos, 1693. *in-4°*.

Hæc referuntur à Joanne Cinello in *Bibliotheca Volan.* plur. 13. pag. 26. & Antonino Mongitore in *Appendice* tomi ſecundi *Bibliotheca Sicula*, pag. 7. col. 1.

C C L V I I I .

ANTONIUS A S. SPIRITU, Lusitanus natus in oppido Montis-Majoris, Carmelita Excalceatus, Ulyſſipone profeffus, Theologus &

Concionator illuſtris ; vir in omni disciplinarum genere peritissimus, ſed humilitate clarior, Epifcopatum (a) Agolæ à Rege oblatum, quantum potuit, recuſavit ; ſed onus ſubire coactus, confeſcuratus eſt ; & accepta poſſeſſione ibidem mottuus eſt anno 1677. Ejus opera ſunt quinque tomis in-folio contenta, Lugduni anno 1661. & ſequentiibus edita.

Primus tomus continent *Directorium Morale*, ſive *tractatus de Sacramentis in communi & in particu- lari*, atque de *Censuris*.

Secundus tomus de detem *Decalogi præceptis*.

Tertius tomus de *privilegiis, obligationibus Religiosorum, ac de regime Prælatorum regularium*.

Quartus tomus, *Consulta varia*.

Quintus, *Directorium Theologiae Myſticæ*.

Antonium à Spiritu ſancto commandant Nicolaus Antonius, Bibliothecæ Hiſpanæ tomo 1. pag. 118. tomo 2. pag. 318. Ibidem, pag. 655. ubi notat eum paulo ante annum 1672. quo edita fuīt hæc Bibliotheca Hiſpana, Definitorem Generalem ſuę Congregationis geſiſſe. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 33. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Ibidem, pag. 1135. num. 3969. Ubi notat eum obiiffe ante annum 1677. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 41. & 42. Auguſtinus à Virgine Maria, Lib. de *Privilegiis omnium Religiosorum*, pag.

C C L I X .

ANTONIUS TABARES, aliis TAVARES ; Lusitanus, antiquioris regularis Observantiae Carmelita, Ulyſſiponensis patria & Religiosâ profes- ſione, Theologus bonarum literarum cultor aſſiduus, ſcripſit circa annum 1623. *De Virtutibus SS. Ignatii de Loyola & Franciſci Xaverii*.

Ita Alegreus Caſſanato in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 485. Nicolaus-Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hiſpanæ*, pag. 128. Ludovicus Jocob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 33. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitani*, pag. 67. Aubertus Miræus *Libro de Scriptoribus ſacculi XVII. cap. 190*.

C C L X .

ANTONIUS VASQUEZ DE ESPINOSA ; Natione Baeticus, patria Xerezensis (b) Carmelitarum antiquorum Hiſpalenſium ſodalis, fidelis Censor Theologus, magnusque Indorum Catechista, Hiſpali ex Indis reverſus moritur anno 1630. Scripſiſſe fertur vulgari ſermone,

1. *Confessionario general, luz, y guia del Cielo para poderſe Confessor, &c.* Sive Latinè, *Confefſarium generale, lumen, & viam ad Cælum, cum me- thodo conſtendi, &c.*

2. *Circunſtantias para los tratos y contratos de las Indias del Peru y Nueva Eſpaña.* Id eſt Latinè, *Modum faciendi contractus cum Indis Peruæ, & novæ Hiſpaniæ.* Malacæ, 1624. *in-8°*.

3. *Summario de Indulgencias :* Latinè, *Sum- marium Indulgenciarum.* Matriti apud Joannem Gon- zalez, anno 1623. *in-8°*. Plenum pietate, atque eruditione opus, inquit Nicolaus-Antonius. Aliud opus eſt :

4. *Viage, y Navegacion del año de M-Dc-XXII. que hizo la Flota de Nuevá Eſpaña y Honduras &c.*

(a) Agola eſt Urbs in Æthiopia Superiori ſita.

(b) Xera Urbs Hiſpaniæ Baeticæ, vulgo Zeres de la Fron- tera, Gallis Cherez de la Frontiere.

A.

Sivè Latinè ; *Itineratio & Navigatio quas fecit Clavis novæ Hispanie*, anno 1622. Malacæ, apud Joannem René, anno 1623. in-8°.

5. *Indiæ descriptionem* ingenti volumine aggressus est, sed morte præventus non absolvit.

6. *Cæli Pharus* ei adjudicat Ludovicus Jacob: sed *Pharus* iste alius non videtur esse à Confessionario generali, sivè *methodo confitendi* peccata, quam *num. 1.* citatam appellat *Guia del Cielo*.

De Antonio Vasquez de Espinosa loquuntur Antonius de Leon, in *Bibliot. Orientali & Occident.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 129. col. 2. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 497. Emmanuel Roman in tract. de Scriptoribus Illustribus Ord. Carmelit. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 33. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo*, pag. 67.

C C L X I .

ANTONIUS A VILLA FORTE, Hispanus Carmelita sacræ Theologiæ Doctor Complutensis, Provinciæ veteris Castellæ alumnus, à Confessionibus sacris Illustrissimo Domino Gaspari Cardinali Quirogæ Archiepiscopo Toletano & Hispaniæ Primi : qui ad gravissima regiminis sui negotia, est consilio & industriâ usus nostri Antonii, circa annum 1585. Scriptissime fertur à Ludovico Jacob,

In *Theologiam Commentaria Mss.* de quibus tamen de illo loquentes nihil dicunt Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 429. Emmanuel Roman in *Elucidationibus variis antiquitatis Carmelitarum*. Ludovicus autem Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 34.

C C L X I I .

ANTONIUS A SANCTO VINCENTIO Carmelita Excalceatus, edidit Italico Sermone, 1. *Meditationes pro Festis Ordinis Carmelitarum*, Ferrariæ, 1688. in-12°.

2. *Prototypon Anachoretæ*, seu *Vita S. Onuphrii*. Parmæ, 1689. in-12°.

Vir fuit hic Antonius summæ mortificationis & pœnitentia, defunctus Rosani, anno 1700. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 42. ubi memoratur etiam

Antonius Clemens qui *Collectanea de Viris Illustribus Carmelitis Excalceatis Congregationis Italicae*; teste Petro à S. Andrea, *tomo 2. Histor. general. hujus Congregat. Lib. II. cap. 38.* pag. 489.

C C L X I I I .

ANTONIUS FRANCISCUS A S. JACOBO, alias Excalceatus Carmelita, Papiensis, Vir spectabilis, ac multæ doctrinæ & eruditionis, Prælector fuit, Bononiæ, Cremonæ, Tridenti, ac in Seminario Missionum S. Pancratii; mortuus Bononiæ, anno 1695. reliquit tomos quinque in-4°. de *Sacramentis*, Prælo dignos, quos præ humilitate occultaverat; nunc autem asservantur Mss. in Biblioteca Cœnobii Rosani.

ANTUERPIENSE CŒNOBIUM Carmelitarum Excalceatorum, edidit idiomate Hispanico, *Historiam Vita, Virtutum, ac miraculorum Venerab. P. Joannis à Cruce, Carmelitæ Excalceati, desumptam ex informationibus factis pro ejusdem Canonizatione*. Antuerpiæ Typis Bellerianis anno 1625. in-4°. deinde prodiit verba Germanicæ, Coloniæ apud Bernardum Gualterum, prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 34.

C C L X I V .

APOLLINARIS A S. CAJETANO, Carmelita Discalceatus, in toto Regno Neapolitanó multa Doctrinæ ac ingenii argumenta præbuit, qualia sunt,

1. *Fastus sanctitatis*, seu *sacra Novenna Sandæ Matris Teresie*, Venetiis celebrata. Ibidem, 1701. in-4°. Italicè.

2. *Eques Eremita*, seu *Historia Panegyrifica V. P. Ambrosii Mariani à S. Benedicto..Neapoli*, 1703. in-4°. Italicè. Ita Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 42.

C C L X V .

ARCHANGELA DE GIRLAMIS, quia Patrem habuit JOANNEM DE GIRLAMIS, & DE TRINO nuncupata, quia nata est *Trini* in Monte Ferrato. In seculo LEONORA appellata, senilem à primis unguibus ætatem demonstravit, decernens Deo consecrari. Carmelitici Ordinis habitum, anno 1477. in Conventu Monialium Congregationis Mantuanæ recepit *Parma*, de S. MARIA MAGDALENA cognominato. Ubi sic in primordiis suscepitæ Religionis se gessit, ut non tam Novitia, aut nova sanctimonialis, sed ex veteribus & antiquis una à cunctis haberetur: ut idcirco ab eis summè coleretur, & ipsa alacriter in Dei servitio diu noctuque proficeret.

Electa proinde est jam vocata ARCHANGELA, ad ejus Monasterii regimen, sororum concordi, ipsâ invitâ assensu. Onus tamen sibi impositum, Jesu sponsi amore, sic ferebat, ut domesticorum & exterorum omnium benevolentiam sibi conciliaret: erat namque omnium solatum & refrigerium. Anno 1491. THOMAS DE CARAVAGIO Vicarius Generalis suæ Congregationis Mantuanæ illam è Parthenone Parmeni *Mantuam* dimisit in Monasterium, quod Illustriss. Marchio FRANCISCUS & ELIZABETA ejus conjux in eadem Civitate construi absolverunt, anno 1492. consentiente Illustriss. LUDOVICO GONZAGÆ Mantuano Antiste. Archangela ibi gravi morbo infirmata, & sæpius repetendo: *Jesus amor meus*; & *Jesu Christi Fili Dei vivi, miserere mei*, ac Simbolum pronuntians, Ecclesiæque Sacramentis receptis, animam placide suo sposo reddidit die 25. Januarii 1494. Ejus corpus in eo Monasterio, quod titulo Sanctæ Mariæ de Paradiso insignitur, piè tumulatum est. Scriptit Italicè,

1. *Admonitiones & Exhortationes ad suas Möniales*, Mss. quæ ibidem asservantur.

2. *Statuta pro Regulari Observantia* tenenda postulata recepit à præmemorato Thoma de Caravaggio, cuius articulus consulendus est inferius, *tomo secundo*.

ARCHANGELAM de Trino commandant Author ejus vitæ fusi scriptæ apud Lezanam *tomo 4. Annalium*, annis 1462. 1477. & 1494. Franciscus Voërsius in Catalogo Conventuum Congregationis Mantuanæ. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 402. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 193. & 256. Joseph Andres Societ. Jesu Presbyter in *Decore Carmeli*, pag. 302. Carolus Vaghæ in Congregationis Mantuanæ pag. 269.

C C L X V I .

ARCANGIOLA FORTUNATA, in seculo Lucia *Bona* nuncupata, anno 1656. mense Februario nata, vestem induit Religiosam anno 1671. in recenti Monialium Parthenone Carmelitano Capreeni: *Caprea* porro urbs est insulæ Regni

A.

Regni Neapolitani. *Archangela nostra lingua Latinam absque Magistro & Magistra didicit, & ad Cœlum evolavit, die 27. Octobris 1734. Reliquit Italicè,*

1. *Librum, quo sui integra Observantia Cœnobii describitur, Ms. in-4°.*

2. *Poëses Spirituales Ms. quas decantabant suæ Moniales, in-4°.*

3. *De Actis heroicis Venerab. Matr. Seraphinae, Fondatricis & Prioris Conventus sui Capreensis Ms. in-folio.*

4. *Historiam foundationum septem Monasteriorum, quæ præfata Seraphina extrui curavit, Ms. in-folio. Quatuor ista Manuscripta servantur in dicto Cœnobia Capreensi.*

Hæc tenemus à R. P. Seraphino Maria Potenza, Sacro-S. Mariæ Transpontinæ in urbe hodie Æditio, qui *Vitas plurium servorum Dei, & Piarum Monialium Ordinis Carmelitici, ingentibus Codicibus in-folio* collegit: teste R. P. Timotheo Bergerot Assistente Generali, in Schedis Ms. Romæ Aureliam ad nos missis, die 4. Februarii 1749.

C C L X V I I.

ARCHANGELUS, aliis ANGELUS CAPELLONUS, Ligur, Religiosus Carmelita, qui floruit anno salutis 1587. *Plurima scripsit, quæ Mss. custodiuntur Genuæ in Cœnobia sui Ordinis, sicuti refert Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico, pag. 59. ex Raphaële Soprano, Genuensi Patritio, in Vitis Ligurum illustrium.*

C C L X V I I I.

ARCHANGELUS, aliis ANGELUS PARISOLA, Genuensis Theologus primi nominis, qui inter Carmelitici Ordinis Viros doctrinâ præstantes clarebat seculo decimo-sesto, posteris reliquit *Volumina manuscripta plurima Concionum & Sermonum*, qui in Cœnobia Carmelitarum Genuensi custodiuntur; si fidem dabis Raphaeli Soprano in *Vitis Ligurum illustrium*, & Augustino Oldoïno in *Athenæo Ligustico*, pag. 59. Hunc virum insignem anno 1586. die 12. Novembris defunctum appellat LAURENTIUM PARISOLA, Ludovicus Jacob in Catalogo Ms. Fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici, pag. 96.

C C L X I X.

ARCHANGELUS AUGUSTINI, Venetus Carmelita, sacræ Theologiae Magister & Doctor, suæ Provinciæ Moderator, sub anagrammatico nomine SELVAGII CANTURANI, plura & varia Opera Gallica transtulit in Italicum idioma:

1. *Illustrissimi D. D. Jacobi-Benigni Bossuet, Meldensis Episcopi, Discursum supra Historiam Universalem, nec-non ejus Continuationem. Venetiis, anno 1712. apud Pezzanam.*

2. *Mores Israélitarum & Christianorum à clarissimo Viro Domino Claudio Fleury, concinnatos. Venetiis, eodem anno 1712.*

3. *Eiusdem Domini Fleury Historiam Ecclesiasticam, tom. 12. in-4°. Typis Venetis, apud A. Manfré, 1719.*

4. *Historiam prophanam sex in tomos distributam, in-12. Typis Seminarii Patavini, apud Joannem Manfré, 1719.*

5. *Discursus super Artem Medices.*

6. *Alia plura, teste R. P. Elia de Amato, Calat Tom. I.*

bro, Montaltino Carmelita, in Schedis Ms. ad nos scriptis anno 1747. De Traductione facta ab Archangelo Augustini, *Discursus de Historia Universalis Dom. Boffet*, mentionem habet Joannes-Petrus Niceron, *tomo X. suarum Memoriarum*, pag. 93. nec-non Philibertus Papillon, in *Bibliotheca Scriptorum Burgundorum*, Gallicè in-folio edita Divione, anno 1742. pag. 65.

C C L X X.

ARCHANGELUS LANFRANCO; natione Insuber, patria Papiensis, sacræ Theologiae Doctor celeberrimus & Professor, Carmelita excellentis ingenii, qui summa cum laude in sua Papiensi Academia Metaphysicam legit & Philosophiam, & in eadem patria diem clausit extrémum, anno Christi 1565. ibidemque tumulatus apud charismos Sodales, qui in ipsius memoriam, Statuam & sequens Epitaphium consecrarunt: quod in suis Orbis terrarum deliciis refert *Franciscus Swertia*.

D.

O.

M.

REVERENDUS CARMELITÀ
D. ARCHANGELUS LANFRANCUS;
PAPIENSIS,
INFULA THEOLOGORUM REDIMITUS.
TICINENSI GYMNASIO VIVENS LEGIT;
LEGENS OBIIT;
LEGERAT UT DOCERET;
SCIEBAT UT BENE AGERET.
ANNO M. DLXV. VII. KAL. DECEMBRIS.

Scripsit,

1. *In Libros Sententiarum Commentaria: quæ Mss. extant Papiæ in Bibliotheca Carmelitana.*

2. *Quæstiones quodlibetales Mss. ibidem.*

3. *In universam Aristotelis Philosophiam Commentaria, scilicet in ejus Logicam, Physicam, Meteora, Libros de Cœlo & Mundo, Libros de Anima; in parva naturalia; in Libros Topicorum; in Libros XII. Metaphysices, &c. quæ omnia Mss. ibidem servantur.*

De illo mentionem tenent Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio verso 81. linea 24. Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Philippus à S. Jacobo in *Catalogo illustrium Carmelitarum*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 34*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 381. ubi dupli errorre appellatur *Lombardellus, natione Belga*. Hunc errorem pro suo more exscripsit Paulus ab omnibus Sanctis in suo *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 67. Altero errore uterque scribit Lanfrancum floruisse anno 1508.

C C L X X I.

ARCHANGELUS A SANCTO LUCA; natione Gallus, Provinciæ Armoricanus, Rhedenus natus, strictiorem Turoniac Provinciæ Observantiam professus est anno 1612. in manibus PHILIPPI THIBAULT, cui postea socius velut alter Josue ascensus anno 1615. in montem cum nostro Moysè ascendit legem reformationis inchoandam postulaturo, sive primæva hujus strictroris observantiae exercitia scripturo; quæ in Conventibus Rhedenensi & aliis imposterum reformatis servata sunt. ARCHANGELUM nostrum vix anno vigesimo octavo natum THEOBALDUS anno 1618. Provincialis electus & confirmatus, in Priorem Rhedenensem sui successorem eligi fecit, atque in socium ad Capitulum Generale Romæ cele-

B b

A.

brandum anno 1620. iturus assumpsit. Variis postea in Conventibus Prior, plures Definitor & Vicarius tum reformationis, tum suæ Provinciæ; cuius est ad Præfecturam promotus die 10. Maii 1632. ad Comitia Provincialia in Conventu Boni-Doni celebrata.

In hoc Capitulo, ut jam notavimus decreverunt Definitores petere à Reverendis. *Theodoro Stratio*, ut alternativam in electione Provincialis abrogaret; quibus Reverendis. respondit: *Quamvis cesseret destinatio inter professos utriusque partis, nimirum Francie & Britannie, stare tamen potest sub discrimine Nationis. A Majoribus nostris semel sancta non sunt faciliter tollenda aut immutanda.* Archangelus noster tametsi nativitate & professione Armoricus Rhedenensis, affiliatione tamen Andegavensis erat juxta ordinem à *Philippo Theobaldo* statutum, quo Noviti (qui ad annum 1619. in Conventu Rhedenensi uno tyrocinium suum exercebant) cum professionem emitterent, alicui Provinciae suæ Cœnobio destinati devinciebantur, sicuti eorum in actu professionis scripto designabatur. Quapropter ipse *Archangelus* anno 1618. quo in Priorem Rhedenensem electus est, *Andegavi* ceu filius hujus Conventū commorabatur.

Eodem anno 1632. antequam confirmationem sui Provincialatus Româ reciperet, in Provinciam Tolosanam perrexit Commissarius Generalis ad reformationem illuc inducendam, de quâ optimè meritus, ad suos rediit, & per litteras à Rev. *Theodoro Stratio* datas die 15. Novembris sequentis ejusdem anni institutus est Commissarius Generalis per totam Galliam, cum potestate plenissima reformandi Conventus, instituendi Noviciatus in omnibus Provinciis Galliae, ubi desiderabuntur, easque visitandi personaliter, aut per alios ab eo deputatos, &c. Eundem ob finem alias ei scripsit ter literas anno sequenti 1633. die 1. Januarii, die 19. Februarii & 9. Aprilis, quâ & Apostolicum Breve illi misit præmemoratus Reverendissimus. Absoluto Provincialatus triennio, Capitulum Provinciale coëgit Aureliam die 4. Maii 1635. jam in Priorem Rhedenensem 2°. vice electus. Anno quoque 1648. in Capitulo Pictaviensi Definitor tertius nominatus est, & tandem senex obiit *Andegavi* die 16. Januarii 1663. vir disciplinæ regularis assertor indefessus.

Reverendissimo P. M. Sebastiano Fantono Magistro Generali Ordinis Carmelitarum *undecim capita ad reformationem spectantia* humiliter proposuit approbanda in Capitulo Generali celebrato Romæ anno 1620. nomine totius Observantie Rhedenensis. Quæ à præfato Rev. remissa sunt examinanda Procuratori Generali & Definitoribus Provinciarum Galliæ; & ab iis posteà approbata & signata die 15. Junii ejusdem anni 1620. scilicet R.R. PP. *Gregorio Canalio* totius Ordinis Procuratore Generali, *Philippe Pioquelin* Provinciali & Definitore Narbonæ, *Joanne Marquet* Franciæ, *Gisleno Livio* Vicario Provinciali & Definitore Belgicæ, *Joanne Bourgois* Priore Parisiensi, *Joanne Tuaut* Aquitaniæ, *Joanne Antonio Fezai* Provinciæ, *Philippe Thibault* Provinciæ. Hæc *undecimæ capita* Typis edita prodierunt Andegavi apud P. Yvain, 1663. *in-4°.* in vita R. P. *Philippi* mox nominati, pag. 210. & seq.

Archangelum à S. Luca celebrant R. P. *Theodorus Stratius* in literis ad eum datis, quarum fragmenta referuntur in eadem vita *Philippi Thibault*, cap. 47. & 54. pag. 338. & 396. Acta seu Liber Mss. gesta continens Provincialium Provinciæ Turonie. Hugo à S. Francisco in vita citata *P. Philippi Thibault*, pag. 14. 15. 17. 20. 25. 27. 28. 31. 32. 33. 37. 40. 46. 54. 55. & 56. pag. 110. 114. 138.

154. 186. 201. 214. 237. 239. 241. 282. 594. 402. & 410. 489. Licinius à S. Scholastica in vita ejusdem *Philippi Thibault*, cap. 13. 16. & 19. pag. 139. 177. & 222. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in Catalogo Mss. Provincialium Provinciæ Turonie, pag. 14.

C C L X X I I .

ARCHANGELUS A S. MICHAEL, natione Longobardus, patria Cremonensis, Carmelita Discalceatus Provinciae Longobardie, S. Angeli alumnus. Hic vir cum esset magnis decoratus virtutibus, & summâ præditus prudentia, in Regnum Sarmatarum missus, plures Prioris, Definitoris, semel Provincialis præpositi anno 1655. munus, magna cum laude & fratribus fructu, sapientissime gessit. Polonicè autem scripsit,

1. *De Dei-Paræ Virginis de Monte Carmelo, Scapularis gratiis beneficiis ac Privilegiis*, Librum. Cracoviæ, anno 1653.

2. *Grammaticam Polonicam à multis laudaram*.

Ita testantur *Relationes Mss.* Pauli ab omnibus Sanctis, quas in testimonium accersit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 34.

C C L X X I I I .

ARCHANGELUS MICHAEL MARIA GERVASI Neapolitanus, utriusque juris Doctor, & Chronista Ordinis Carmelitici, typis dedit Neapolitanis anno 1720. *Vitam S. Angelæ Carmelitanae* Monialis, Bohemorum Regis filiæ, si fidem dabimus Eliæ de Amato in Schedis Mss. ad nos datis anno 1748. Sed timendum ne plurimi Carmelitæ vocent filiam Bohemorum Regis Beatam Virginem Angelam Siculam natione, in oppido *Sciacca* natam, quæ in Syriam transnavigans in Carmelum perrexisse, & virginitatis velum à S. Brocardo receperisse refertur; & postquam in solitudinibus Palæstinæ aliquot annis vixisset, in Siciliam rediisse, & *Sciacca* circa annum 1230. obiisse, non verò *Pragæ*. Vide superius, col. 100. & 137.

C C L X X I V .

ARCHANGELUS PAULIUS, Florentinus, Carmelita, Doctor Theologus, virtute & literis clarus, nec non facultatis Musicæ peritisimus, patrii Cœnobii Prior, ibi & alibi Novitiorum Magister, & tandem Florentiæ mortuus die 4. Januarii 1635. postquam accuratè scripsisset,

1. *Directorium Chori*, juxta Ritum Ordinis Carmelitarum. Neapoli, 1614. *in-4°. cum Ordinis ejusdem Processionali*.

2. *Vitam S. Andreæ Corsini*, ex Hispanico in idioma Etruscum reddidit, & dicavit R. Patri Nicolo Gaglio Florentino, Thusciæ Provinciali. Florentiæ, apud Zenobium Pignonæ, 1616.

3. *Cantionem sacram & plenam in Missa decantandam*. Florentiæ, 1624. Hanc dicavit Joanni-Stephano Barberio Procuratori Generali.

4. *Brevem introductionem ad firmissimè cantandum*. Florentiæ, apud Petrum.... Hanc dicavit ad R. P. *Gregorium Canalium*, anno 1623. mense Octobri ab URBANO VIII. Romano Pontifice Vicarium Generalem nominatum usque ad Capitulum Generale Romæ anno 1625. celebrandum.

De Archangelo Paulio loquuntur Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3727. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 34.

A.

C C L X X V.

ARCHANGELUS A. S. JOSEPHO, Carmelita Discalceatus Provincie Genuensis, scripsit Italice Librum, cui titulus est, *Sapiens Moralis, Christianus & Politicus* in duas partes divisus, inquit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat*. pag. 42. Ast Lector indè doctior?

C C L X X V I.

ARISO, Anglus Carmelita, & in Gymnaſio Carmelitico Coloniae Agrippinæ Philosophia Professor, scripsit Latinè, *Decem Quæſtiones Philosophicas Mſ.* quarum principium deest. Asservantur Genuæ in *Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum*, & eas ibi vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. die 15. Octobris; ut ipse testatur in sua *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 35. Ast quo tempore floruerit Ariso, quis deprehenderet?

C C L X X V I I.

ARNOLDUS LANDIVISQUEUS, Aquitanus Carmelita, patria Condomiensis, Provincie Vasconiae alumnus, Philosophia Professor ac Theologia Doctor, scripsit *Polyanthem Logices*. Burdigalæ, apud Joannem Guyard, anno 1525. in-4°. prout animadvertis Antonius Duverdier, in *Supplemento Bibliotheca Gesneriana*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 35.

C C L X X V I I I.

ARNOLDUS ANEDELIUS DE SONIS, alias AVEDELIUS, natione Aquitanus Carmelita, Doctor Theologus, Vir multiplicis eruditionis fama conspicuus, Philosophus, Theologus, Mathematicus & Orator per celebris. Scripsit circa annum 1510.

1. *Adversus futurorum Præagos Librum unum.*
2. *Contra quorundam diffamationem Librum I.*
3. *Supra quosdam Canones, Librum unum.*
4. *Epistolas ad diversos.*
5. *Officium S. Angeli, Carmelitæ Martyris.*

De Arnaldo Anedilio loquuntur Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*, Antonius Possevinus, tomo 1. *Apparatus sacri*; Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 384. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3805. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 35. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum*, pag. 67.

C C L X X I X.

ARNOLDUS DE AUSTRIA, natione Teutonicus, Cœnobii Viennensis Vindebonæ alumnus, & Gymnasii ejusdem urbis Doctor, in divinis Scripturis valde eruditus, in Philosophia seculari notabiliter doctus, Concionator per celebris, circa annum 1400. scripsit,

1. *In sacram Scripturam Quæſtiones*, quas citat Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 616. col. 1. C.
  2. *Volumen insigne super Sententias*, Lib. IV. inquit Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ordinis Carmelitici*.
  3. *Sermones varios*.
- Hunc ARNOLDUM appellat etiam Lezana in Annalibus ad annum 1400. num. 4. ARNOLDUM DE VIENNA, qui in Capitulo Generali Bononiæ,

anno 1411. aderat Provincialis: sed subdubitatum Daniel à Virgine Maria, quia in Registro Provincie Germanie superioris refertur, quod ARNOLDUS ASEHAUSEN, anno 1411. ad breve tempus fuerit institutus Provincialis in illo Capitulo Generali.

Hujus ARNOLDI DE AUSTRIA occasione scribit Petrus Lucius, Carmelitas Vindebonæ habuisse olim amplissimum Conventum; verum paulò ante annum 1593. sævâ seviente pestilentia, cunctis ferè Carmelitis morte sublatis, Patres Societatis Jesu Cœnobium istud occupasse; cuius loco, inquit Daniel à Virgine, pro Carmelitis alius circa annum 1660. in suburbio adificatus est Conventus, operâ potissimum & sollicitudine R. P. GABRIELIS AB ANNUNCIATIONE, qui Provincia Belgicæ alumnus, etiam dudum antè, Decreto Capituli Generalis, per Germaniam, in utramque Provinciam Reformationem, & strictiorem Observantiam introduxit, & stabilitavit, jam tamen antè in Provincia Allemaniae inferioris inchoatam per ANTONINUM A CHARITATE, Turonie Provincia alumnus.

Hic natione Gallus, patria Flexiensis, Turonicam Reformationem amplexus est anno 1618. quam tanto fovit ardore, sustinuitque, ut in sua Provincia plures Prior, à Comitiis Provincialibus Pictavii congregatis die 23. Junii 1647. deputatus fuerit in inferiorem Germaniam, illam præfatam Reformationem illatus, auctoritate Commissarii Generalis, quam illi postea contulit Rev. Joannes-Antonius Philippinus; ubi magno cum fructu annis novem laborans, ad suos Turonie Provinciae sodales reversus, occubuit plenus dierum & meritorum, in Conventu Parisiensi SS. Sacramenti, die 11. Junii 1657.

ARNOLDUM de Austria commandant Trithemius, loco citato, & Libro de *Luminaribus Germanie*: Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*: Jacobus de Plebe in *Indice Scriptorum Ordinis Carmelit.* Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 7. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Guillelmus Eisengrenius in *Catalogo testimoni veritatis*: Joannes Molanus in *Bibliotheca materiarum*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 324. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium ad annum 1400. num. 4. & ad annum 1411. num. 7. pag. 752. & 773.* Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3873. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 35. &c.

Antonini laudes celebrant non tantum præfatus Rev. Joannes-Antonius Philippinus, in Epistola mox citata & typis Romanis donata, atque in *Actis Provincialium Provinciae Turonie affervata*; necnon paucis quibusdam mutatis, partim in *Vinea Carmeli*, pag. 356. num. 658. relata, sed etiam Daniel à Virgine Maria, ibidem num. 657. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1102. num. 3902. Hugo à S. Francisco, in *Vita Philippi Thibault*, Cap. 33. pag. 247. Licinius in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, Cap. 16. pag. 181. Hippolitus Heilot in *Historia de Ordinibus Religiosis*, Cap. 46. pag. 338. tomi primi.

C C L X X X.

ARNOLDUS DE BISSALIS, natione Teutonicus, Carmelita, Doctor Theologus: Vir ob ratam morum integritatem, doctrinæ profunditatem & pietatem singularem URBANO V. Summo Pontifici charus, à quo Episcopus Galloensis in Sardinia sub Archiepiscopatu Calaritano fuit constitutus, scripsit circa annum 1366.

1. *Sermones Dominicales Mſ.* qui incipiunt: In

A.

medio Carmeli pascuntur Bazar. Hi asservantur in Bibliothecis Moguntini & Boppardiensis Carmeli.

2. *Distinctiones Magistri Sententiarum in Epitomen redactas*, quas Augustinus Biscarretus impressas afferit Parisis 1541. & Lugduni apud Anton. Vincente.

3. *Sermones de Sanctis*, & alia Opera, inquit Lezana, tom. 4. ad ann. 1366. num. 15. pag. 662.

Arnoldo de Bissalis egregia reddunt testimonia Joannes Trithemius, Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum, & Lib. de Luminaribus Germaniae: Conradus Gesnerus in Bibliotheca Universalis: Antonius Possevinus, tom. 1. Apparatus sacri, pag. 119. Alegreus Cassanatus, pag. 359. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 912. num. 3172. & pag. 1096. num. 3873. Arnoldus Bostius, Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitici, Cap. 18. Guillelmus à S. Basilio, anno 1664. Prior Carmeli Moguntini, anno 1664. in Schedis Mss. Lutetiam Parisiorum missis: Paulus ab omnibus Sanctis, in Catalogo Mss. Episcoporum & Suffraganeorum quorundam Nationis Germanicae, ex Ordine Carmelitico assumptorum, Parisis itidem misso ad Ludovicum Jacob, qui hunc & illas Schedas citat in Bibliotheca sua Carmelitana Ms. pag. 35. Petrus Lucius in Carmelitana Bibliotheca, pag. 7. Philippus Metius, Lib. de illustribus Viris Ordinis Carmelitarum, &c.

C C L X X X I.

ARNOULDUS BOSTIUS, natione Belga, Carmelita Gandavensis, Doctor Theologus, Philosophus, Orator, & Poëta, vitâ & conversatione devotus; qui cùm ab Oratoria dicendi facultate posset plurimum, vel in primo juventutis flore non quotidianæ virtutis, ac scientiæ specimina præclarissima edidit, multos suo exemplo, & scriptis ad sancta studia provocans; adeò ut teste Balæo, sui Sodales ad veram sapientiam, quæ in sacris literis continetur, converterentur. In tanta propterea aestimatione fuit apud exteros, ut Hermolaus Barbarus Patriarcha Aquileiæ, & S. R. E. Cardinalis, ac Robertus Gaguinus Generalis Ordinis SS. Trinitatis opera ipsi dedicaverint. Fuit autem inter primicias reformationis B. Soreth, à quo & signalem hausit, vel auxit pietatem erga SS. Virginem Mariam. Migravit senio proximus Gandavi anno Christi 1499. pridiè nonas Aprilis.

SCRIPTA EJUS INSCRIBUNTUR:

1. *De Immaculata Conceptione Virginis Dei-Paræ, contra Vincentium à Novo-Castro, Dominicanum. Incipit, usquequo semper.*

2. *De Patronatu B. Virginis Mariae*, Lib. unus carmine ac prosâ scriptus, & Adriano de Eechout Doctori sacrarum literarum, Carmelique Gandensis Priori. Incipit, *Petiti Vir Clarissime*. Ex hoc opere Godefridus Henschenius Caput XII. quod est de S. Petro Thoma, integrum inseruit inter Analecta ad ejusdem Sancti Vitam recusam anno 1659. Prodiit Typis Antuerpiensis in-folio, tom. 1. Speculi Carmelitani, pag. 375. & seqq. Habuit olim Manuscriptum hunc librum Joannes Balæus, & extat etiamnum Coloniae & Mechliniæ, apud antiquiores Carmelitas.

3. *Brevi-loquium tripartitum de Institutione, Initiatione, ac Confirmatione Ordinis Dei-Paræ Virginis Mariae de Monte Carmelo*. Incipit, in diebus Regis Achab, Prodiit ex Codice Ms. Mechliniensi, Antuerpiæ in-4°. apud Jacobum Meursium 1662. in Vinea Carmeli, pag. 51. & seqq. cum Notis R. P. Danielis à Virgine Maria, Exprovinciali Provinciæ Flandro-Belgicæ.

4. *Speculum historiale sedatorum SS. Prophetarum Eliae & Elisei*, quod tractat de Institutione & peculiaribus gestis, ac viris Illustribus sacri Ordinis Beatissimæ Virginis Mariae de Monte Carmelo, Lib. IX. Incipit: Cum ad profectum Religiosæ vite. Hoc opus fuit concinnatum circa annum 1490. nam anno 1494. illud exscripsit Joannes Geerbrandus à Leydis, qui idipsum testatur sub finem voluminis istius: Quod extat Mss. in Astensi antiquorum Carmelitarum Bibliotheca: Alter Epigraphus Codex Ms. servatur in Belgio, in Chartophylacio Provinciae Flandro-Belgicæ. Hujus Prologus operis, & excepta solummodo quadam, cum summiis Librorum & Capitum editus est, tomo 1. Speculi Carmelitani Antuerpiæ donati anno 1680. in-folio, pag. 274. & seqq.

5. *De Illustribus Viris Ordinis Beatissimæ Genitricis Virginis Mariae de Monte Carmelo*, Liber unus; qui scriptus fuit anno 1475. sicut hujus cap. 41. notatur. Extat in volumine Ms. Carmeli Mechliniensis, complectente etiam varia alia antiqua Ordinis Carmelitici monumenta. Prodiit autem Antuerpiæ in-folio, anno 1680. tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 886. & seqq. Plerisque continet Viros Authores, de quibus agitur Libro nono Speculi historicalis, sed alio ordine, ut notat Daniel à Virgine Maria, tomo 1. pag. 290. num. 1187. Perperam autem Joannes-Franciscus Foppens in Bibliotheca Belgica, pag. 94. confundit hunc Librum cum Brevi-loquio tripartito, cuius mentio facta est num. 3. superiori; licet in quibusdam codicibus Manuscriptis dicatur *De Viris Illustribus* Lib. III. qualis fuit is, quem in Anglia possedit Joannes Balæus. Incipit: *Vetus Religionis*. De his operibus loquens Albertus Miræus, in *Auctuario de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Cap. 494. petit cum voto, *Quos Libros utinam quis proferat!* Quæ verba minimè convenient cum iis, quæ superiùs dicebat R. P. Daniel Papenbrochius, pag. 149. lin. 9. & lineis ultimis.

6. *De Illustribus Viris Carthusiæ*, Liber 1. qui incipit: *Venerabilis & intermis.* Ex hoc Libro Petrus Sutor Carthusianus multa adducit in suos de Vita Carthusianorum Libros. Fuit autem Coloniae excusus anno 1609. curâ Theodori Petreii Carthusiani; sicuti notat Fabricius in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 366.

7. *De quatuor Novissimis*, Lib. I.

8. *Epistolarum ad diversos*, Lib. I.

9. *Carmina diversa*, Lib. I.

10. *Alia quoque nonnulla* composuit.

Arnoldum Bostium valdè commendant Hermolaus Barbarus, qui ei dedicat quoddam *Opusculum Sandi Dionysii Arcopagite*: Robertus Gaguinus in *Epistolis*: Joannes Trithemius, Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, Cap. 930. Idem in Chronico Monasterii Spanheimensis refertur Literas ad Arnoldum Bostium destinasse: verùm priusquam Gandavum delatae essent, ipse Bostius ibidem vivere desierat isto anno 1499. pridiè Nonas Aprilis: Carolus Bovillus, in Epistola ad Germanum Ganagnum, Regium Consiliarium, anno 1509. 20. Martii. Ex Ambianis scripta & citata, in Annalibus typographicis, tom. 2. pag. 210. lin. 28. Henricus-Cornelius Agrippa, Lib. 7. Epist. 26. ad Senatum Colonensem, ubi eum vocat *Boschmannum*: Bartholomæus Chassagne, Praes Aquisensis, parte 12. Catalogi gloria mundi: Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Gandavi*: Antonius Sanderus de Scriptoribus Flandriæ: Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 94. jam citata. Franciscus Swerius in *Athenis Belgicis*, pag. 140. Gerardus-Johannes Vossius, Lib. 3. de *Historicis Latinis*, Cap. 10. pag.

A.

Pag. 641. Jodocus Beffelius, Aquisgraniensis Patri-
tius, Austriæque Duci Consiliarius, in *Literis ad
ipsum Bostium datis*, quæ præfiguntur Operibus
Joannis Beetz Carmelitæ: Conradus Gesnerus, in
Bibliotheca universali: Antonius Possevinus, tom. 1.
Apparatus sacri: Jacobus-Philippus Foresta, Ber-
gomensis, in *Supplemento Chronicorum ad annum
1400*. Joannes Balæus, in *Scriptoribus Angliae sub
LEONE X.* Gabriel Naudæus, in *Apologia pro
magnis Viris de magia accusatis*, Cap. 17. Gallicè
scripta, pag. 365. edita Amstelodami, 1712. in-12.
Hippolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*:
Desiderius Erasmus, in *Epistolis*: Philippus Labbe,
in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 15. Antonius
Teillerius, in *Catalogo Auctorum*, pag. 30. Ludovicus
Ellies Dupin, in *Tabula universali Auctorum
Ecclesiasticorum*, tom. 1. pag. 881. Georgius-Mat-
thias Konigius, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag.
127. Casimirus Oudinus, in *Commentar. de Scriptor.
Eccles. tom. 3.* pag. 2739. lin. 28. &c.

E Carmelitis, Ubalterus de Terra nova, in *Vita
B. Soreth*, Cap. 16. pag. 34. Edit. Rhedon. Joannes
Palaeonydorus, in *Epistola ad Rev. P. Rumoldum
Laupach*, quæ præfigitur ejus *Fasciculo tripartito*,
tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 221. num. 936.
Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 7.
Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium ad
annum 1499. num. 5.* pag. 1001. Ludovicus à Sancta
Teresa, in *Successione Eliana*, Cap. 251. pag. 574.
Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Deco-
ris*, pag. 377. ubi perperam scribit Bostium obiisse
anno 1501. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*,
pag. 31 & 506. Idem, tom. 1. *Speculi Carmelitani*,
pag. 274. num. 1129. & pag. 375. num.
1522. Ibidem, tom. 2. pag. 886. num. 2997. pag.
1014. num. 3540. & pag. 1107. num. 3923. Paulus
ab omnibus Sanctis, in *Auctuario ad Cap. 7.*
*Auberti Miræi de origine & incrementis Ordinis Car-
melitarum*, pag. 212. Ludovicus Jacob, in *Biblio-
theca Carmelitana Ms.* pag. 36. ubi satis accuratè
locutus non mihi videtur, dicens Bostium senem
obiisse: Nam anno 1494. quo Trithemius suam de
Scriptoribus Ecclesiasticis Bibliothecam absolvit, ad-
huc *Gandavi ætate virili* Bostius componebat opera,
ut refert ipse Trithemius, Cap. 938. Quin & Bostius
Priorem ibi gerebat, teste Antonio Sandero, tom. 1.
Flandriæ illustrata, Lib. 4. Cap. 2. pag. 256. virili;
inquam, ætate componebat annos ætatis XLV: su-
pergressus, inquit, Joannes-Albertus Fabricius, in
Notis ad Caput 930. Bibliotheca Trithemii citatum.
Senex autem dicendus-ne homo est virilis ætatis, cui
additi sunt quinque tantum anni, quando mortuus
anno 1499: die 4. Aprilis, ad senectam tendens?

C C L X X X I I .

ARNOLDUS A SANCTO CAROLO,
Belga, Carmelita Clericus, natus est Bellioli,
in Flandria Occidentali, ex honestis, Catholicisque
parentibus, PETRO HANS & MARIA LAVIX,
die 27. Octobris 1650. in Carmeli Ordine Professus
1671. die 17. Maii, obiit in eodem Mechliniensi
Carmelo, cum magna sanctitatis fama, anno 1672.
die 5. Septembris, anno ætatis 22. nondum com-
pleto: sepultus in hujus Cœnobii Claustro ad partem
Australern. In Sepulchro ejus, ad parvum lapidem
album hæc apposita est Epigraphe:

D. . O: M.

Hic JACET VENERABILIS FRATER
ARNOLDUS A SANCTO CAROLO,
ALIIS HANSENIUS, BELLIOIANUS CLERICUS,
Tom. I.

QUI IN ODORE SANCTITATIS VIXIT;
ET OBIIT IN HOC CARMELO
DIE VI SEPTEMBRIS, ANNO M. DCLXXII.

Scriptit pro suo usu *Libellum* per modum Scri-
nioli spiritualis, in quo recondidit selectissima subli-
mis perfectionis exercitia, quæ ipse sedulò gerebat.
Libellum hunc disgescit, & in Flandricum traduxit
& edidit R. P. Michaël à S. Augustino, quondam
Provincialis Carmelitarum Provinciae Flandro-Bel-
gicæ, sub hoc titulo: *Scrinium spirituale piorum
exercitiorum*, & efficacium stimulorum ad vitam vir-
tuosam, christianam & perfectam, manuscriptorum
& exercitiorum per Venerab: Frat. ARNOLDUM
A SANCTO CAROLA, &c. Gandavi, anno 1677.
in-12. Flandricæ.

Vitam ejusdem Arnoldi ibidem typis mandavit
eodem anno 1677. Corträci p̄fatus Michaël à S.
Spiritū, Flandricæ; cujus quidem vitæ compendium
seu synopsim Latinè reddidit Daniel à Virgine Ma-
ria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1031. num.
3582. & seqq. Vide inferiùs, tom. 2. verbo MICHAEL
A SANCTO AUGUSTINO.

C C L X X X I I I .

ARNOLDUS DE LIMONE, natione
Gallus, Provinciae Narbonæ Carmelita, sacræ
Theologizæ Doctor, in Capitulo Generali Montis
Pessulanii, anno 1420. institutus fuit Lector Biblio-
rum Tolosæ, pro septimo anno; Carolo Burgundo
Nivernensem Comiti à Confessionibus: antea, scili-
cet anno 1431: ex Pénitentiario Ecclesiæ S. Joannis
Lateranensis, ad idem munus gerendum in Eccle-
siam S. Petri translatus, deinde anno 1436. electus
est Episcopus Bethleemitanus, sexto Kalendas De-
cembris, usque ad annum 1466. quod senex obiit.

Scriptit in *quosdam sacra Scriptura Libros Com-
mentaria*, quæ dictavit Tolosæ, post annum 1420.

De illo agunt *Acta Consistorialia EUGENII IV.*
Samarthanpi, in *Catalogo Episcoporum Bethleemitanorum*, inter Episcopos Antissiodorenses, inserto
Gallizæ Christianæ. Liber Ms. Ordinis Carmeli-
tici, folio 31. Lezana, tom. 4. ad annum 1431:
num. 3. pag. 820. Daniel à Virgine Maria, tom. 2:
Speculi Carmelitani, pag. 912. num. 3173. Ludovicus
Jacob, in *Catalogo Praefulum ex Ordine Car-
melitico assumptorum*, Ms. Nonnulli vocant eum
ARNALDUM.

C C L X X X I V .

ARNOLDUS DE TRONCA;
Tolosanus Carmelita, sacræ Theologizæ Doctor,
non vulgaris famæ, doctrinæ ac virtutibus ornatus,
ac in negotiis peragendis prudentissimus, & Procu-
rator Generalis ab anno 1351. ad annum 1366. sic
enim nominatur in Capitulis Generalibus Tolosano
1351. cum Tolosæ tum esset Prior, Perpinianensi
1354. Ferrarensi 1354. & Burdigalensi 1358. atque
Trevirensi 1362. ubi & Prior Tolosæ nominatur,
nec non socius Joannis Balistarii, Prioris Genera-
lis, designatur. Suspicatur Lezana eumdem esse at-
que ARNALDUM AMATI, qui in Capitulo
Metensi anno 1348. Prior Curia Romanæ vocatur,
ac anteâ eodem munere honestatur in Comitiis Gene-
ralibus Mediolanensis, anno 1345. Lugdunensis
bus, 1342. & Lemovicensibus, 1339.

ARNOLDUM sive ARNALDUM DE TRONCA, vel
DE TRENKA commemorant Augustinus Biscarretus
in *Palmitibus Vinea Carmeli*. Joannes-Baptista de
C C

A.

Lezana, tom. 4. anno 1348. num. 5. Ibidem, anno 1362. num. 3. Ibidem, anno 1363. num. 9. scilicet pag. 591. 636. & 640. Ludovicus Jacob, in Catalogo Mf. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitani: Quid autem scripsiterit non indicant.

C C L X X X V .

ARNOOLDUS A JESU MARIA, Carmelite Discalceatus, Polonus, edidit idiomate Latino:

1. *Manuale devotionis erga S. Joseph.* 1682. in-8°.
2. *Septenam sacram pro recolendis doloribus & gaudiis S. Joseph.* Latinè & Polonicè, 1687.

C C L X X X V I .

ARNOOLDUS A SS. PETRO & PAULO, Italus, Excalceatus Carmelita Provinciae Mediolanensis, edidit *Collationum spiritualium Eremitarum Carmelitarum Discalceatorum Marlanensem*, tomos duos, in-4°. quorum primus editus est Leodii, anno 1698. Secundus Mutinæ, 1722. Primus dum ejusdem Eremiterat Superior, secundus in suam Provinciam redux.

C C L X X X V I I .

ARSENIUS A SANCTO ANTONIO, Italus Carmelita Discalceatus, in *Sabinis ortus*, Professionem emisit Romæ in Conventu *Sanctæ Mariæ de Scala*, anno 1678. Pluribus annis socius R. P. Caroli Felicis, præpositi Generalis, obiit Prior Conventus *S. Sylvestri* in Tusculano, anno 1703. postquam edidisset sermone Italico Opus inscriptum:

Stimulus devotionis erga Beatissimam Virginem de Monte Carmelo. Romæ, semel & iterum, in-8°. In Opere isto tractatur de confraternitatis antiquitate, gratiis & privilegiis à summis Pontificibus ei concessis, sicut notatur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 43.

C C L X X X V I I I .

ARSENIUS A PRÆSENTATIONE, Calaber, Laureanus, Carmelite Excalceatus, Prior Consentinus anno 1661. Concionator magni nominis ac Theologus, scripsit,

Epistolam Apologeticam, quâ probat *Vaticinium Joachimi*, Abbatis Florensis, non competere Augustianis Eremitis, sed Carmelitis Discalceatis; in quo quidem vaticinio dicitur quod *surget Ordo qui videtur novus, & non est: induitus vestibus nigris, & desuper accinctus zonâ pelliceâ*.

De isto Arsenio loquitur Gregorius de Lauro, Abbas Sagittariensis, Ordinis Cisterciensis, in *Beati Joachimi, Abbatis Florensis*, mirabilium veritate defensa, Cap. 51. pag. 186. & 187. ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 36.

C C L X X X I X .

ASPAHAENSIS Cœnobii Carmelita Excalceatus Anonymus, Missionarius Apostolicus in Persarum Monarchia, scripsit *Breviarium novi Martyrii quinque Persarum*, Italicè, quod postea Latinè versum prodiit Coloniae, apud Bernardum Gualterum, anno 1624. in-4°. Ita Paulus ab omnibus Sanctis in *Schedis Mf.* ad Ludovicum Jacob, qui eas citat in sua *Bibliot. Carmelit.* Mf. pag. 36.

C C X C .

AUGUSTINUS A BARIUS, natione Italus, patria Patavinus, sacræ Theologiae in Academia Ticinensi Doctor laureatus, Orator egregius ac facundus, obiit sub mense Novembri anni 1593. Duo reliquit Opera, quorum inscribitur,

1. *Oratio de regno Philosophiae*, Patavii habita, & anno 1580. edita in-4°. apud Laurent. Pasquat.

2. *Oratio de perfectione humana per literas humaniores acquirenda*, Patavii habita mense Decembris, & ibidem edita in-4°. anno 1587. Hæc Oratio incipit: *Si quis est qui miretur, &c.* Nuncupatur Rev. Patri Laureto, Provinciali Carmelitarum Provinciae Venetiarum.

Augustinum Abarium commendant Ludovicus Perez de Castro, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* folio 152. verso. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca itidem Carmelitana Mf.* pag. 37. Elias de Amato, in *Schedis Mf.* ad nos missis anno 1748.

C C X C I .

AUDOMARUS A SANCTO BERTIO, Belga, Carmelita antiquioris Observantie, in Provincia Flandro-Belgica professus, & quondam Supprior, obiit *Antuerpiæ*, anno 1689. die 28. Februarii, ætatis 45. professionis 25. & sacerdotii 22. postquam edidisset Opera quæ inscribuntur:

1. *Christianus interior*, Gallicè datus à Domino de Bernieres, in Latinum sermonem versus, prodiit Antuerpiæ, anno 1686. tomis quatuor in-8°.

2. *Deus solus*, Gallicè scriptus à Dom. Henrico Boudon, Latino idiomate donatus prodiit Antuerpiæ, anno 1686. in-8°.

3. *Thesaurus aureus divinarum Monitionum S. Mariae Magdalena de Pazzis*: Latinè; Antuerpiæ, anno 1687. in-12. Hæc accepimus ex *Schedis Mf.* quas ad nos Bruxellis Aureliam benignè misit R. P. Illuminatus à S. Spiritu, Syndicus Procurator Carmelitarum Flandro-Belgicæ Provinciae, anno 1741. die 13. Augusti.

C C X C I I .

AUGUSTINUS BISCARETUS, natione Italus, patria Chieriens (vulgo Chieri) * Provincia Lombardia alumnus, sacræ Theologiae Magister & Doctor Romanus, ab epistolis fuit & secretis Reverendissimo P. Priori Generali Theodoro Stratio, à quo in Bohemiam missus, Pragam pervenit, quo tempore hæc obsideretur à Suecis civitas, in qua die 4. Octobris lue obiit, anno 1639. aliis 1638. Scripta ejus sunt,

1. *Relatio de Canonisatione S. Andreæ Corsini, Ordinis Carmelitarum*. Italicè: *Allegrezzze fatte in Roma dalli Reverendi Padri Carmelitani, per la Canonizzazione di Santo Andrea Corsino. Anno 1624. Romæ, in-4°.* apud Jacobum Mascardum.

2. *Favores singulares, quibus Beata Virgo Ordinem Carmelitarum decorare dignata est.* Italicè: *Favori singolari con i quali la Beata Vergine si è compiaciuta adornare la ma Religione.* Mf.

3. *Descriptio Miraculi patrati à Beata Virgine Maria, in favorem cuiusdam, qui Cremonæ liberatus fuit à suspedio.* Italicè: *Signalatissima gratia fatta dalla B. V. Maria del Carmine, à Giovanni Battista Bazio detto Zamarino, li 22. di Marzo 1625.* Cremonæ, eodem anno, suppresso Scriptoris nomine. Hæc Relatio etiam prodiit tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 606. & 607. num. 2343. & seqq. omisso quoque Auctoris nomine: sed recensetur in Catalogo Operum Augustini Biscareti, qui eum postea Ludovico Jacob tradidit.

4. *Bullarium Ordinis Carmelitarum*, Mf.

A.

5. *Historia Carmelitarum Astensis Conventus*. Ms.

6. *Necrologium Carmelitarum Conventus Cremonensium*. Ms.

7. *Catalogus Scriptorum Carmelitarum Sub-Alpinorum*. Ms.

8. *Palmites Vineae Carmeli*. Lib. I. in-folio Ms. qui cum aliis Manuscriptis ejusdem Biscareti Operibus asservatur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ. Hic autem Liber non omni ex parte accurate scriptus videtur nonnullis Carmelitis, sed non mirum, quia Auctor morte præventus illum absolvere non potuit.

Augustinum Biscarenum commendant Andreas Rossori in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 87. Leo Allatius, in *Apibus urbanis*. Hyppolitus Maracci, in *Bibliotheca Mariana*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 2. pag. 243. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 18. Antonius Teissierius, in *Catalogo Scriptorum*, pag. 33. Michael Justinianus, in *Bibliotheca Ligustica, prima parte*, pag. 91. ubi non omnino verè appellat nostrum Biscarenum, Scriptorem accuratum, sicuti notant,

E Carmelitis Joannes-Baptista Lezana, *tomo 4. Annalium, ad annum 1296. num. 3. pag. 468.* & *Consulso 2. de Officiis Sanctorum*. Ludovicus Perez de Castro, in *Collectaneis Mss. folio 140. verso*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmeliteani, pag. 1081. num. 3727*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 37. &c.*

C C X C I I.

AUGUSTINUS GUARDIUS, Marianæ Congregationis Carmelita, edidit sermone Italico *Thesaurum cœlestem*: in quo refert indulgentias Templis Ordinis Carmelitarum concessas, & miracula patrata B. V. Mariæ de Monte Carmelo ope, & ex variis Auctoribus collecta. Brixia, anno 1611. & Venetiis, anno 1621. in-8°. Ita Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmeliteani, pag. 1071. num. 3728.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 36. &c.*

C C X C I V.

AUGUSTINUS A JESU MARIA, Hispanus natione, patria Vallisoletanus, inter Carmelitas Excalceatos Pastranae professus, semel & iterum Provincialis Definitor Generalis, obiit Cordubæ anno 1675. postquam edidisset duos tantum Libros, cùm alios plures è thesauro mentis suæ proferre potuisset vir humilis. His sunt Hispano idiomate,

1. *Arte de orar Evangelica mente: sive Latinæ, Ars concepcionandi evangelicæ*. Conchæ, 1648. in-4°.

2. *Vita V. M. Ludovicae Magdalena à Jesu, Comitissæ de Paredes*. Matriti, 1705. in-4°. posthumæ.

De illo dicunt Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ, pag. 137. & tom. 2. pag. 655*. Marialis à Sancto Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 43.*

C C X C V.

AUGUSTINUS A. S. JOSEPH, in provincia superiori Bætica natus, & inter Carmelitas Excalceatos professus: Vir inter omnes fui temporis in Theologia Scholastica, Positiva, Mystica, in Historia sive sacra sive humana peritos, eruditissimus, plurima reliquit Opera Mss.

1. *Animadversiones in Historiam Prophetam*,

in-4°. Extabant Malacæ anno 1712. sed furto sublatæ sunt.

2. *Directorium pro frequenti Communione Monachum*, extat Gienni, in-4°.

3. *Discretio spirituum*, in-4°. Extabit Malacæ, Biatæ, nunc solùm Gienni reperitur.

4. *De Sphæra*, in-4°. Hispali servatur.

5. *De Theoria Planetarum*, ibidem, in-4°.

6. *De Geographicis Elementis*, ibidem, in-4°.

7. *Apologia pro Religiosis qui student Mathematicis*, ibidem, in-4°.

8. *Epitome omnium Operum D. Augustini*, cui extremam feliciter adhibuit manum, anno 1640. paulò post morturus Hispali, in Collegio S. Angeli Custodis; ut dicitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 44.

C C X C V I.

AUGUSTINUS NUNEZ DEL GADILLO, natione Hispanus Provinciæ Bæticus, in Cabra oppido Diocesis Cordubensis natus, Cœnobii Carmelitarum antiquiorum Granatensis filius, vix dum vigesimum ætatis annum attigerat, cum publicus factus est Philosophia in Ossunnensi Musæo Professor, uno civitatis ore conclamatus. Ex Bætica Valentiam adductus est pro Verbo Christi prædicando. Cæsar-Augustum inde vocatus, in ejus Xenodochio Regali, quatuor habuit, inconcusa annorum serie, ad populum Quadragesimales cursus, grandi animorum fructu, & lucro grandi eleemosynarum hujus Xenodochii. Imperialis Juratorum, quos vocant Patriæ Patres, Senatus singularem Augustino Nuñez, Cathedram instituit, annuo duplicato Ducatorum censu, pro eo quod publicè ipse Theologiam docebat, in auditâ Auditorum concursu turmatim ad eum confluentium Matriti, ubi admirationem Curiæ Philippi IV. Catholicæ Regis sibi comparaverat. Obiit anno Christi 1631. ætatis suæ 59. cuius funus apud Sodales suos celebratum spissæ nobilium atque sacerorum hominum defuncti Sanctimoniam acclamantium comitatu processit die 2. Augusti Oratione funebri habitâ per R. P. Dominum PLACIDUM MARTO FRANGIPANE, ex Clericis Minoribus Sociumque Typis Carpitanæ: Mantua vulgaris est. Scripsit plura, sed edidit tantum,

1. *De la Victoria de los Justos celebrada per David el Psalmo XVII*. Cujus argumenti volumina quatuor se datarum promiserat: sed primum ad excellentissimum Ducem de Cardona dicatum prodidit Granata, anno 1618. apud Martinum Fernandez Lambrano, in-4°.

2. *Primera, y segunda parte de Sermones de Quarasma*. Matriti, anno 1629. in-4°.

3. *Breve declaracion del Arte de Raimundo Lullo*. Granata, anno 1623. in-8°.

4. *Abecedario espiritual ad Margaritam infantem*.

5. *Desposorios de Christo, y el alma sobre el Psalmo XLIV*. Quinque tomis.

6. *Estatos del Alma*, Lib. I. quinque partibus divisus.

7. *Hambre de Dios, seu famæ Dei*. Libro singulari.

8. *Breredad de la Vida*. Lib. I.

9. *Fortaleza del Alma, seu fortitudo animæ*. Lib. I.

10. *Humildad, y sus excellencias, sive de humilitatis excellencia*. Lib. I.

11. *Lazos de Amor sobre el Pater noster, seu amoris vincula super Orationem Dominicam*. Lib. I.

12. *Querellas de Amor, id est Querimonia Amoris*. Lib. I. .

A.

13. *Inconstancia de fortuna, sobre el Evangelio del Rico avariento.* Lib. I.
 14. *Toques divinos sobre el Evangelio del Prodigio,* id est *Tractatus divini super, &c.* Lib. I.
 15. *Provechos de la Communion, sive utilitas Communionis.* Lib. I.
 16. *Concepcion de Nuestra Señora sin pecado Original.* Lib. I.
 17. *Del Amor de Christo al alma: sive Amor Christi erga animam.* Lib. I.
 18. *Espuela de Amor divino, id est Calcar amoris Divini.* Lib. I.
 19. *In primam Parem D. Thomae Commentaria, uno Volumine, Hispanæ.*
 20. *Sermo in Beatificationem S. Teresiae habitus.* Matriti anno 1615. in 4°. qui legitur in Collectione R. P. Josephi à Jesu Maria.
 21. *Alia opera, quorum titulos reperies in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 499.*
 Augustinum Nuñez celebrant Laudibus & Scriptis R. P. Placidus Martus Frangipanus Ordinis Minorum in *Oratione funebri citata.* Hippolytus Maracci in *Bibliotheca Mariana:* Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis:* Emmanuel Roman in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ, pag. 138.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 37.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1077. num. 3765.*

C C X C V I I.

AUGUSTINUS ab omnibus Sanctis, natione Italus Carmelita Excalceatus, (a) *Monopoli* defunctus, Vicarius Cœnobii, edidit Italicè Librum, cui titulus est, *Chori Novem Angelorum.* Neapoli, anno 1698. in 4°.

C C X C V I I I.

AUGUSTINUS A REGIBUS, Hispanus, in seculo dictus Carrasio, (b) *Astigiensis* patria, Carmelita Discalceatus, Pastræ professus primò Laicus, posteà Sacerdos, S. Teresiae charus & familiaris, sacræ Theologæ Professor Granatensis, Prior Cordubensis anno 1586. Provinciae Bæticæ Provincialis, posteà Definitor Generalis, magnus virtutum Cultor, migravit propè *Solanum* in Bætica anno 1596. & ejus corpus integrum asservatur in Conventu Aquilarensi, miraculis coruscans.

Scripsit *Dissertationum Theologicarum opus insigne* quod asservatur Mf.

De illo mentionem habent S. Teresia in *suis operibus*: Didacus Yepez in *Vita S. Teresiae*; Franciscus Ribera in *Vita ejusdem S. Teresiae*; Aubertus Miræus in *Præfatione ad Librum de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*: Jacobus Gafarellus in *Politicissimo Typo S. Teresiae*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 38.* Ludovicus à S. Teresia in *successione Eliæ, Cap. 276. & 278. pag. 633. 634. 644. & seq.* Franciscus à S. Maria, tom. 1. *Histor. Carmelit. Excalceat. Hispanæ, Lib. 2. Cap. 33. 43. 44. & 45.. Ibidem, Lib. 5. Cap. 17. Ibidem, Lib. 6. Cap. 17. 47. Ibidem, Lib. 7. Cap. 40. & alibi.*

Hieronymus à S. Joseph, tomo 1. *Annalium ejusdem Congregationis*: Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiae Carmelitanae*. Isidorus à S.

(a) *Monopolis* est Urbs Regni Neapolitani in Provincia Bariensi.

(b) *Astigi* est Urbs Hispanæ Bæticæ;

Joseph, tomo 1. *Annalium, Cap. 17.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1052. num. 3640.*

C C X C I X.

AUGUSTINUS A SANCTIS, Provincia Calaber, in *Murano* (quod oppidum est Brutiorum, vulgo *Morano*, Castrum Regni Neapolitani in Calabria citeriori, in monte situm in confinio Basilicatae) natus è familia de *Feoli*, Carmelita Excalceatus, vir ingenio profundissimo perspicaciæ præditus, Concionator eximius, & per multos annos Romæ nec non Melitæ Lector Philosophiæ ac Theologiæ, plurimis & diversis in Conventibus Prior, peste mortuus anno 1656. Definitor & Vicarius Provincialis, postquam scripsisset Italicè,

1. *Un Trattato de Trinitate; opera affai Stimata dal Padre Fra Modesto à S. Gregorio;* cujus opera recensebuntur, tomo secundo.

2. *De Angelis in Compendio.*

3. *Sermoni sopra la Regola primitiva de Carmelitani Scalzi, con la Dedicatoria ad Alessandro settimo suo Penitente, è Consultore de S. Officio, essendo Priore in Malta.*

Hæc scribebat Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana, pag. 6.* anno 1678. edita. Unde liquet hunc Augustinum à Sanctis distinguendum esse ab altero Carmelita Excalceato Italo, qui Augustinus à Sanctis omnibus edidit Italicè librum, cui titulus, *Novem Chori Angelorum*, Neapoli, anno 1698. in 4°. & obiit in Cœnobio Monopolitano. Quæ *Monopolis* est Urbs Regni Neapolitani in Provincia Barensi, in Apulia, & in ora finis veneti, inquit Michael Baudran, tom. 1. pag. 607. *Geographia.*

C C C.

AUGUSTINUS SCHIAFFINUS, Genuensis, & Cœnobii Montis Oliveti in ora Ligustica Professus Carmelita & Prior, Poëta non ignobilis, rerumque historicarum, patriæ singulariter peritus, obiit in prædicto Cœnobio, die 20. Martii 1649. ætatis suprà 70.

Scripsit diversa Poëmata typis edita Genuæ.

Item reliquit *Annales Ecclesiasticos Genuenses*, quinque tomis in-folio absolutos, Mff. prout legitur tom. 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3728.*

C C C I.

AUGUSTINUS SUAREZ, Hispanus. Carmelita, Doctor Theologus, Provincialis Bæticæ, edidit *Statuta quædam pro Carmelitis Hispaniæ*. Hispali, 1573.

De illo mentionem habent Hyppolitus Marraccius in *Pontificibus Marianis*: Petrus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis*: Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelitana*. N. Oxeda, de *Conceptione Beatae Virginis Mariæ*: Franciscus à S. Maria, Lib. 3, *Hist. Carmelit. Excalceat. Hispaniæ, Cap. 1. & 22.* Ludovicus à Sancta Teresia, in *successione Eliæ, Cap. 277. pag. 636.*

C C C II.

AUGUSTINUS A S. TERESIA, natione Italus, Carmelita Discalceatus, Goani Carmeli in Indiis Prior, scripsit *Relationem itineris & Martyrii*, quod subierunt in Insula Summatta Achieni, Ven. P. DIONYSIUS A NATIVITATE, Gallus Neustrius, & Fr. REDEMPTUS A CRUCE, Lusitanus;

A.

Lusitanus; quæ prodiit Romæ, apud Dominicum Manetium, *in-8°*. Italicè, & Gallicè apud Ludovicum à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, *Lib. II. Cap. 20. pag. 351.* & seqq.

Augustinum à S. Teresia auctorem hujus Relationis nominat Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Mſ. missis ad Ludovicum Jacob*, qui eas in testimonium appellat, *pag. 38. Biblioth. Carmelit. Mſ.*

C C C I I .

AUGUSTINUS A VIRGINE MARIA, natione Armoricus, patria Leonensis, in seculo dictus GUILLEMUS DE GOAZMOAL, Patris Irenæi à Sancto Jacobo, de quo inferius; Frater, Carmelita Provincia Turonie alumnus, anno 1640. die 10. Augusti, *Rhedonis* professus, Philosophiæ postea & sacræ Theologiæ Professor, Anno 1660. Hennebontensis, & anno 1669. Prior Autelianensis, in Capitulo Nannetensi anno 1672. in primum Definitorem electus, deinceps Vicarius Generalis Parthenonis Nazarethani ad Vénétum in Armoricæ institutus: Vir moribus candidus, in negotiis peragendis prudentissimus, & singulari eruditione præclarus, obiit anno 1689. die 27. Junii, in præmemorato Parthenone Vénetensi. Edidit,

1. *Theologia Thomistica Cursus in sex tomos divisum*. Parisiis, apud Edmundum Couterot, anno 1660. *in-12.*

2. *Privilegia omnium Religiosorum, ordine alphabetico juxta materias digestum*. Lügduni, sumptibus Horatii Boissat, & Georgii Remens, anno 1661. *in-8°*. Vol. I.

3. *Philosophia Aristoteles-Thomistica Cursus sex Voluminibus distinctum*. Lugduni, apud Horatium Boissat & Georgium Remens, anno 1664. *in-12.*

4. *Breviarium Juris Canonici*, *Mſ.*

Augustinum à Virgine Maria commendant *Acta Mſ. Provincia Turonie*, Item *Acta Capitularia Mſ. Conventus Aurelianensis*. Franciscus Bonæ-spei, in *Visione Elia*, Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 38*. Idem, in *Bibliotheca personata Mſ. pag. 32*. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1089. num. 3829*. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mſ. illustrium Carmelitarum Provincia Turonie*, *pag. 26*. Ubi & *pag. 18*. memoratur.

C C C I V .

AUGUSTINUS A SS. SACRAMENTO, Rhedonensis filius, pius ac devotissimus, animarum saluti promovendæ propenfissimus, qui multas equidem Christo animas tum privatis colloquiis, tum publicis sermonibus lucratus est. Decem & octo annis paralyticus, forti animo & inconcussâ patientia infirmitatem suam sustinuit. Cessit è vivis *Andegavi*, anno 1635. Unus fuerat è primis Carmelitis Rhedonensisbus, qui Exercitia spirituālia Reformationis amplexi sunt septimo Kalendas Maii 1615. Dolens nuperrimè reformati Cœnobii Prior anno 1617. & inter Reformationis Definitores quartus nominatus in Congregatione septima quæ celebrata fuit Ploermeli, die 29. Septembris 1625. sicuti refert Hugo à Sancto Francisco, in *Vita Venerabilis PHILIPPI THIBAULT*, *Cap. 15. 18. & 37. pag. 119. 142. & 270.*

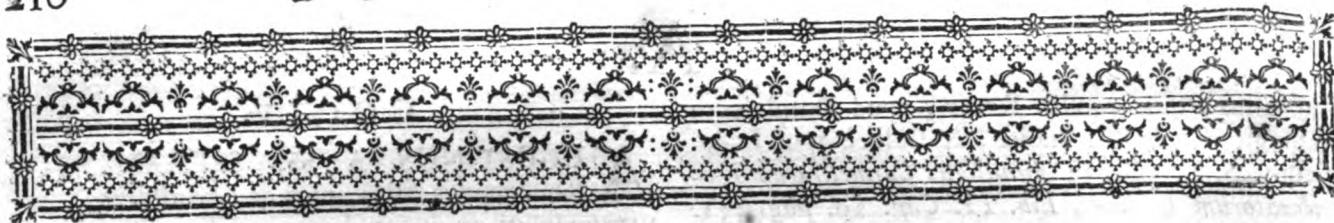
C C C V .

AURELIUS REGINUS DE CREMA, Italus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & hujus Vicarius Generalis Bononiæ, anno 1593. electus, sacræ Theologiæ Doctor, vir prudentiæ, & sapientiæ, nec non morum honestatis famâ percelebris. *Quædam Opera* scripsisse fertur, sed horum titulos non assignant, qui de illo mentionem habent Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 440.*

C C C V I .

AUSTREMUS FARNETANUS, Carmelita Theologus, an Anglus? *Farnia* enim est Insula parva Angliæ in Oceano Germanico, ad oram Northumbriæ. An Italus? nam S. STREMONIUS, Arvernorum primus Episcopus, à Romanis Episcopis est directus, teste S. Gregorio Turonensi, *Lib. de Gloria Confessorum*, *Cap. 30. pag. 918.* Quo tempore vixit FARNETANUS? quo anno suum scripsit *Amphiteatrum Elia?* Non assignat Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, qui Auctorem hunc, & hujus Auctoris istud Opus exhibet in *Auctuario Capitis septimi Auberti Miræi, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*. Neque certius aliquid profert Ludovicus Jacob, qui Paulum exscripsit in *Biblioth. Carmel. Mſ. pag. 38.*

B.

I.

AL DUINUS LEERSIUS, natione Gallo-Belga, Carmelitarum antiquioris Observantiae Attributensium Supprior, totus in exscribendis & seligendis testimoniis, quæ ad honorem Beatae Virginis Mariae Ordinis Carmelitici præluculent Auctorum, occupatus, obiit anno 1483.

Scripsit „*Collectaneum Exemplorum & Miraculorum*: Qualiter glorioissima Dei Genitrix Virgo semper Maria, Carmelitarum Fratrum Patrona singularissima, & singulare refugium, Ordinem suum, & Fratres provexit, protexit, ampliavit, exaltavit, quotidie honorat & custodit.

Exstat Opusculum istud in volumine *Mf.* Cenobii Carmelitarum Mechliniensis; in quo alia multa antiqua ejusdem Ordinis monumenta continentur exarata, anno Christi 1484. Et indè, atque etiam ex altero vetusto Apographo *Mf.* inter se collatis, prodidit typis Antuerpiensis, *in-folio anno 1680. tom. 1. Speculi Carmelitani*, pag. 364. num. 1488. Ast ex alio Epigrapho *Mf.* Roma in Conventu S. Mariæ Transpontinæ asservato, Joannes-Baptista de Lezana transtulerat in suum Librum, cui titulus: *Maria Patrona*.

Tractatus iste Leersii, qui tredecim in Capita dividitur, aliquid vix continet, quod in aliis ejusdem Ordinis Carmelitani Scriptorum Antiquorum monumentis reperiatur. Sed hic non omittendus ab eo citatus *LUDOLPHUS SUCHENSISS*, Ecclesiæ Parochus, qui in quibusdam Codicibus *ILLUDOLPHUS DE SUCHEM* vocatur. Hic ad Balduinum, Comitem de Stainfort, Paderbornensis Ecclesiæ Episcopum, composuit circa annum 1335. Librum de *Terra Sancta*, & *itinere suo Hierosolimitano*, & *mirabilibus in mediterraneo mari conspectis*, atque aliis, quæ ista quinquennii peregrinatione didicisset; in quo Libro hæc habet:

„Juxta Aeon, à dextris ad tria millia, non longè à mari, est Mons Carmeli, qui est planus & spatiösus: & desuper pulchris, multisque herbis & amoenitatibus decoratus. In hoc monte Elias degenerat, & multa miracula faciebat: In quo monte pulcherrimum cernitur sterile Monasterium in honorem S. Mariæ factum; & Fratres, qui de ipso originem sumpserunt, *CARMELITAE* dicti sunt usque in præsentem diem; itidem & quindecim cernuntur in Terra Sancta habuisse Claustra.

Balduini Leersii laudes celebrant Hyppolitus Maracci, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. ad annum 1483. num. 7. pag. 958.* Wastelius, in *Notis ad Librum de institutione Monachorum*: Philippus à SS. Trinitate, in *Vita S. Angelæ*, quæ legitur in *Decore Carmeli*, *parte 1. pag. 112.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 39. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 378. num. 687. Ibid. pag. 505. num. 906. Idem, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3924.

I I.

BALTHAZAR A S. CATHARINA SENENSI, Italus, Bononiensis patria, ubi professionem emisit anno 1615. inter Carmelitas Excalceatos:

Philosophiæ ac Theologiæ Professor, Prior in diversis locis, Definitor & Provincialis Longobardia, ac tandem Procurator Generalis, obiit Romæ, anno 1673. die 6. Decembris. Eximium & eruditum Opus idiomate Italico edidit inscriptum:

1. *Splendores reflexi Sapientiæ cœlestis*, emissi à glorioſis Hierarchis, Thoma Aquinate & Teresia à Jesu, *supra arcem interiorem*. Cremonæ, anno 1671. *in-folio*.

2. *Epistola Pastoralis ad Religiosos suæ Provinciæ Longobardia*, scripta die 15. Decembris, anno 1644. in qua, occasione vicinæ festivitatis Natalis Domini, Superiores hortatur, ad inferiores amandos. Extat in Collectione Mediolanensi Epistolarum Pastoralium, pag. 324.

3. *Ascensus Animæ ad Deum*, quæ ad divinam unionem aspirat: quem in Italicum idioma vertit & edidit *Romæ*, 1664. ex Hispanico sermone per Josephum à Jesu Maria edito *Matri*, typis Didaci Riaz de la Carrera, anno 1656. *in-8°*. ut observavit Ludovicus Jacob.

Balthazarem nostrum commandant non solùm is Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 38. sed etiam Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3962.

I I I.

BALTHAZAR NIETO, posteà A JESU, natione Hispanus, patria Zafranus in Estramadura, professionem antiquioris Observantiae Carmelitanam emisit Hispali, sed exinde tertius post Joanem à Cruce atque Antonium à Jesu, Carmelita Discalceatus, Pastranæ secundi hujus Instituti Cenobii & Novitius anno 1570. & Vicarius; & paulò post primus Prior anno scilicet 1571. quo Reformationem Teresianam professus est; cuius exemplo plures antiquioris Observantiae Religiosi ad novellam transierunt. Vir potens opere & sermone, pœnitentia cupidus, & in concionibus dicendis fervidus, atque Catholico Hispaniarum Regi Philippo II. percharus.

Scripsit *Sermonum Volumina*, quæ *Mff.* credunt asservari in Bibliothecis Carmelitarum Excalceatorum Hispaniæ.

De illo agunt S. Teresia, *Cap. 6. Fundationum*: Didacus Yepez, in *Vita* hujus S. Teresia, Franciscus Ribera, in *Vita* ejusdem: Franciscus à Sancta Maria, *tom. 1. Histor. Reformat. Lib. 2. Cap. 28. 30. 31. 36. 43. 44. & 45.* Ibid. *Lib. III. Cap. 1. & sèpc. Lib. VI. Cap. 7.* Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historiæ Carmelitanæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 39. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1044. num. 3620. Ludovicus à Sancta Teresia, in *Successione Eliæ*, *Cap. 72. pag. 628.* ubi renovationem nostri Balthazaris anno uno differt.

I V.

BALTHAZAR LIMPO, Lusitanus, currente anno 1478. Mauræ, quæ antiquum est & illustratæ Transtagana Provinciae oppidum, sub Ebroensi Dicēci, ex RODERICO LIMPO, & AGNETE ROCHA, nobilibus parentibus or-

B.

tus, in patrio Ordinis Carmelitani Cenobio vota Religiosa dixit ad annum circiter 1495. Literis ac Monasticâ disciplinâ excultus, & docere sacram scientiam ex Cathedra, & multititudinem ex pulpitis verba faciens, cum per tempus licuit, Christiano ritu instruere ferventer est agressus. *Ulyssipone*, ubi tunc primaria Lusitanæ Academia, quæ postea anno 1534. *Comimbriam* translata, florebat; primarium, docendi publicè Theologiam, locum obtinuit, diu tenuit, magnoque Auditorum confluxu & fluxu moderatus est.

Concionandi munus Apostolico planè præscripto tractavit: Reges, quorum ordinarius Prædicator fuit institutus, Aulam, Curiam & Populum arguens, obsecrans, saleque suæ Doctrinæ increpans, pari omnium approbatione Ordinum avidissimè auscultabatur. *CATHARINÆ AUSTRIACÆ* inclytæ Heroïnæ, *JOANNIS III. Lusitanæ* Regis piissimæ conjugi, Regiæque proli à Confessionibus. Plurimum apud Reges ipsos & Principes auctoritate, rerumque gerendatum peritiæ valuit.

Nec adeo hisce publicæ Rei arduis negotiis se detineri passus est homo ad plura, eaque altiora natus; quin sodalitio ornamentum, fratribus domicilia, & (quod maximum est) integræ Lusitanæ Provinciæ decorem pristinum, religiosâ disciplinâ revocatâ sollicitus procuraret: adeo ut *Martinus à Portugallia*, in Lusitanæ Regnis, cum potestate plena Legati à latere, eo tempore Nuncius Apostolicus, Kalendis Januarii 1528. nostrum Balthazarem tunc Provincialem, postulante Serenissimo dicto *JOANNE III. Rege Lusitanæ*, ad sex annos proximè futuros reformatorem Ordinis sui Carmelitici & personarum illius atque Præsidentem constituerit. Igitur sexennio isto Lusitanicam Provinciam rexit & auxit, iteratis vici bus in Præfectum Provincialem assumptus, cum pridem *Ulyssiponensis* domûs regimen Prior tenuisset.

Anno 1536. die 15. Novembris eligitur Episcopus *Portucalensis* (vulgò *Portuenfis*, vernaculè *Porto*.) Ubi, quantum pro Domo Dei in spiritu alibus & temporalibus amplificanda laboraverit & infudaverit, opera in ipsam collata, pleniùs notum faciunt. Constructo enim anno 1529. Templi primarii Choro, & Libris, pro dñinis Officiis concinnidis, abundè instructo, aliisque in sedis ac Capituli coimmódum pariter, & decorem peractis, Diœcesanam Synodus, ad diem 2. Octobris, vergente anno 1540. celebravit. Ad Concilium Tridentinum à præmemorato *JOANNE III. Lusitanæ Rege*, unicus inter illius regni Antistites, missus, *Tridentum*, labente anno 1546. (ut conjici datur) ingressus, Sessioni sextæ, die 13. Januarii 1547. celebratae affuit & subscriptis. Pariter septimæ, die 3. Martii habitæ & Congregationibus, super Concilii in alium locum translationem coadunatis, interfuit. In octava Sessione, quæ ad decimum diem celebrata fuit, *Profeßus se paratum ad utrumque Concilium, dummodo res concorditer procederet*. Tridenti *Bononiam* profectus 15. Septembribus ejusdem anni, in hanc urbem concessit; & in ea civitate Concilium continuandum firmiter sustinuit in Congregatione 25. Februario 1548. At vero cum effectus voto non corresponderet, nec Synodales actos debitu cum fervore procederent; diutius *Bononiae* immorari, minus utile arbitratus, *Romam* se contulit, urbem sub finem Septembribus ingressus.

Magnam illic famam sibi comparavit, & multum egit, ut sanctæ *Inquisitionis* Tribunal in Lusitanæ Regno, ea amplitudo, ea suprema auctoritas, quæ diu valuit, *PAULO III.* ipsius firmissimis argumentis ad annuendum ducto, concederetur. Jam ab

eodem Pontifice maximo obtinuerat anno 1547. die 21 Octobris, ut Ecclesia Parochialis *S. Vincentii de Alzena* Portugalensis suæ Diœcesis uniretur Collegio Carmelitarum Conimbreñi *B. V. Mariae Conceptionis* quod ex suis propriis bonis, sumptuosis ædificiis, pro usu & habitatione quindecim Collegialium Fratrum dicti Ordinis, Theologiae & Artibus studiorum à fundamentis constructum ornarat anno 1542. Cum & ipse *JOANNES III. Lusitanæ Rex* annitos redditus usque ad summam trecentorum Ducatorum ascéndentes pro dicti Collegii dote & sustentatione eidem Collegio assignaverat.

Reversus postmodum in patriam & *Portum Balthazar*, hujus sedem ad annum usque 1550. tenuit: Quo currente, ad diem 23. Maii Archiepiscopus *Bracharenſis*, ibi Primas Hispaniarum nuncupatus, qui urbis pariter est Dominus, ablectus est. Die 1st. Septembris anno 1550. fuit ipsi concessum *Pallium*. Ad hæc, ut Regi à sanctioribus Consiliis esset destinatur. Nobilioribus in hunc modum, totius Lusitanæ dignitatibus omnibus, plenè insignitus. Plura in urbe Metropoli, amplissimaque Dicelesi, pastoralis sollicitudinis, pietatis ac beneficentiae monumenta exhibuit: inter quæ, duo illa primum locum habere videntur, & census perpetuus studiis publicis *Brachare* addictus, & Reliquiarum *B. PETRI Martyris*, primi Bracharenſium antistititis, in oppidulo *Rates*, in Metropolitanum Templum translatio: eleganter hic exornato sacello, ac quinque institutis Capellis, qui divini Officii pensum quotidie persolventes, bis ad aram celebrant. Post octo circiter annos in sede Bracharenſi propè exactos, & plures rerum heroicè gestarum vicissitudines, quibus Ecclesiam suam, & totum Portugallia Regnum illustraverat, *Brachare* ad diem 31. Martii, anno Christi 1558. ætatis 80. decepsit *LIMPUS*, in Sacello, quod pretiosâ supellectili & dote instruxerat, ad pedes *S. PETRI RATENSIS*, ex ultinis testamenti tabulis, sepultus. Cujus elogium breve ac elegans scriptis Gaspar Alvarez Loufada, his verbis:

» Emmanuele Soza vitâ functo, Balthazar Limpus, è Carmelitana familia Monachus & Portuensis Episcopus, Primatalem Bracharensem dignitatem capessit. Fuit vir profecto nunquam satis laudatus; sive mores, sive doctrinam & eloquentiam in concionando, sive justitiam in gubernando consideres. Fuit corpore mediocri & robusto, vultu sereno & amabili, oculis candidis: Religiosorum & doctorum hominum fautor & Literarum studiis eruditus. Quotidianus illius sermo tam elegans & cultus erat, ut præmeditato, & ex arte videretur loqui. In reliquiis, magni animi, liberalis & mirè clemens. Octogenarius, ferè albescente polo, ferrata quintâ, ultimâ die Martii, anno 1558. animam exhalavit. « Scriptis,

1. *Constitutiones pro Reformatione Carmelitarum Provinciæ Lusitanæ*, quas promulgavit post annum 1528. quo Reformato & Præsidens declaratus est ejusdem Provincia ad sex annos.

2. *Constitutiones Synodales*, quas promulgavit vergente anno 1540. Episcopus Portuenis. Ha Constitutiones, inquit Rodericus de Cunha, multa eruditio concepsa, in magnam hujus & finitimarum Diœcesum utilitatem, diu in viridi observantia, usque ad novæ Synodi, post generalem Tridentinam Celebrationem, fuerunt.

3. *Sermones varios*: quorum ratione Limpus vocatur ab Illustriss. Dom. Martino de Portugallia, Nuncio & Legato Apostolico, non solum Provincialis in sacra Theologia Magister, sed & verbi Dei Praeco celeerrimus.

Balthazarem Limpum magnis celebrant encomiis

B.

mox vocatus Martinus de Portugallia in suis literis ad eum datis Ulißipone anno 1518. Kalendis Januarii , quæ prodierunt , *tomo 2. Bullar. Carmelit. pag. 40.* Ubi testatur Carmelitas Lusitanæ Provinciae ab hinc aliquot annis in viam salutis reductos & reformatos fuisse citra non minori studio , & sollicitudine , quam vita sanctimonia dilecti in Christo Fratris Balthazari . Joannes-Baptista de Rubeis , totius Ordinis Carmelitarum Prior Generalis , qui anno 1567. ab obitu Balthazaris nono , Lusitaniam ex munere lustravit , in suo *Regesto* , *folio 208.* Rodericus de Chuna , Archiepiscopus Bracharenensis cum in *Historia Ecclesiastica Portu*s , *parte 2. cap. 25.* tum in *Bracharense Historia* , *parte 1. cap. 18.* & *parte 2. cap. 80.* Georgius Cardosus , *tomo 2. Agiologii* , *ad diem 31. Martii.* Gaspar Alvarez Louzada in *Elogio nostri Balthazaris* apud eundem Cardosum citato. Gaspar Barrareyros in *Literis de nostro Balthazare* , *datis Romæ 22. Novembri 1547.* apud Rodericum de Chuna relatis , *cap. 80. Historie Bracharense citato.* Antonius Vasconzellos in *Descriptione Lusitanæ* , *pag. 437.* Franciscus Longus à Cariolano in *Summa Conciliorum.* Gaspar Estacus in *Antiquitatibus Lusitanæ* , *cap. 25. num. 14.* Ignatius Morales in *Encomio Cominibriae.* Nicolaus Antonius , *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ* , *pag. 319.* Ubi Balthazarem nostrum obiter commemorans , vocat *Virum clarissimum.* Ludovicus Isaac Lemaitre , vulgo Dominus de Sacy in *vita Bartholomæ à Martyribus Gallicè scripta* , *cap. 5. pag. 28.* Edit. in-8°.

E Carmelitis , Pintus à Victoria in *Hierarchia Carmelitana* : Simon Cohelo in *Chronico Carmelitico* : Didacus à Coria in *Dilucidario Carmelitico* : Philippus à S. Jacobo sive de Sant-Iago in *Catalogo illustrium Carmelitarum.* Daniel à Virgine Maria , *tom. 2. Speculi Carmelitani* , *pag. 912. num. 3174.* & seq. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 39.* &c. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* , *pag. 395.*

V.

BALTHAZAR LIMPO , Junior , Lusitanus , Carmelita Ulyssiponensis , Viri Clarissimi (Verba hæc profert NICOLAUS ANTONIUS) Balthasar Limpi Præsulis Bracharensis pronepos ; sacræ Theologiæ Doctor ac Professor , diversis in locis Prior , & anno 1637. Præfectus Provinciae Portugalliae & Algarbiorum creatus pro suis Sodalibus. Ante Provincialatum hunc absolutum , obiit anno 1689. Scriptis Hispano Idiomate ,

1. *Doze fugas de David de seu imigo Saül* : sive Latinè , *De fuga David à facie inimici sui Saül.* Hoc est , expositio literalis & moralis in primum Librum Regum , à cap. 18. ad caput 27. Ulißipone 1642. typis Antonii Alvarez , *in-folio.* Laudant hunc Librum Petrus de Alva , in Appendix *Militiae Conceptionis.* Nicolaus Antonius , *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ* , *pag. 318.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 40.* quem exscriptis Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra* , *pag. 1216.* lineâ ultimâ.

2. In *D. Thomam Commentaria* , quæ morte præventus absolvere non potuit : teste præfato Ludovico Jacob *ibidem* ; ut & rectè commemorat inter eos qui nostrum Limpum citant , Franciscum Bonæ spei in *Visione Eliæ*.

V I.

BALTHAZAR ROMAYA , natione Germanus , patriâ Coloniensis , Carmelita antiquioris Observantie , Doctor Theologus Lovaniensis , anno

Domini 1609. die 17. Novembri promotus Colonensis Prior , primus Coloniae , seu alterius inferioris Germaniae Provinciae Præfetus. Nam anno 1613. in Comitiis Generalibus Romæ celebratis in Fœsto Pentecostes , quo in Generalem Priorem electus est Rev. P. Sebastianus Fantonus. » Cum Provincia » inferioris Germaniae duabus , Germanicâ videlicet » & Brabanticâ , partibus constaret , & ideo Prior » Provincialis dictæ Provinciae illius Domos regulares , cum propter nimiam à se distantiam , tum etiam idiomaticis seu linguarum diversitatem , sine gravibus expensis & incommodis ac vita periculo visitare non possit : Definitores Capituli hujus Generalis , instantibus dictæ Provinciae Fratribus eamdem Provinciam in duas invicem distinctas , Germania videlicet inferioris , & Coloniae Provincias ; quarum quælibet per proprium Provinciale regi , & gubernari deberet , diviserunt. At Germaniae inferioris Ferdinandum de sancto Victore , qui ante totius Provinciae Provincialis existebat , Colonensis vero Provinciarum hujusmodi Priores Provincialiales Baltazarem Romaya respectivè constituerunt & deputarunt. » Quæ divisio confirmata fuit Brevi Apostolico PAULI V. Romani Pontificis eodem anno 1613. die 30. Decembris.

Porro noster Balthazar Romaya , post turbulentissima hæresem & bellorum in Germania grassantium tempora , magno animo , & pietatis zelo Conventum Colonensem , ingenti gravatum ære alieno , ab eo suâ industriâ exemit. Monasterii fabricam , multum amplificavit , & ad formam pro Religiosa juventute , in studiis & Noviciatu , juxta Ordinis statuta , & Pontificum Decreta , instituenda , educanda , & conservanda , aptiorem redigere cœpit ; quamvis aliundè impeditus , opus ad suam completam perfectionem perducere nequiverit.

Plurimos , pro Fratrum studentium usu , ad Bibliothecam Colonensem libros procuravit. Literarum studia , quæ temporum injuria , & bellorum adversitatibus , in Provincia sua languebant , seu potius quasi in semine extinta erant , insigni prudenter , & dexteritate resuscitavit , & instauravit. Hinc merito , ut instaurator istius Conventū , & Provinciae , Venerabilis est. Post multos labores , *Boppardie* , morbo correptus , anno 1620. die 6. Octobris , pè in Domino obiit , in Choro sepultus.

Opera nonnulla scripta reliquit , quæ Mss. in Bibliotheca Carmelitarum Boppardiensi latitare creduntur.

Celebrem de eo memoriam faciunt Valerius Andreas in *Factis Academicis studii Generalis Lovaniensis* , editis Lovanii , apud Hieronimum Nempeum 1650. in-4°. PAULUS V. Pontifex Maximus in *Constitutione* quæ incipit : *Christi fidelium* , jam citata , & *tomo 2. Bullar. Carmelit. pag. 369.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 40.* Daniel à Virgine Maria , *tomo 2. Speculi Carmelitani* , *pag. 1012. num. 3533.*

V II.

BAPTISTA CATANEUS , quem nonnulli vocant JOANNEM-BAPTISTAM DE CATANEIS , Carmelita Venetus , Doctor Theologus , Prior Verone , Patavii , & in patria , deinde Provinciae Venetiarum Provincialis , qui reliquit plurimos libros pro libraria , casulas quinque , planetas de serico Sacrissimæ , unum velum : qui annuatim dedit Conventui ducatos quatuordecim , & multa alia bona , ad Cœlos consendit anno à partu Virginis 1532. die 24. Junii. Sui rebus Ordinis edendis valde impensus plurima de illo tractantia , &

ab

B.

ab aliis Carmelitis Scriptoribus composita Typo tradidit.

1. Speculum Carmelitarum. *Venetiis*, an. 1507. in-fol. Quod Opus est Collectio sat indigesta plurimorum Monumentorum ad sacrum Ordinem B. V. Mariæ de Monte Carmelo spectantium: ratione cuius Daniel à Virgine Maria, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 823. num. 3098. fateri non dubitavit CATANEUM esse Auctorem incorrectum.

2. Missale Carmelitarum etiam correxit; jussu Reverendiss. Baptista Mantuani, editum Lugduni 1516. in-folio, si fidem dabis Ludovico Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelite*. *Mf.* pag. 189.

3. Codicem manuscriptum Bibliothecæ Vaticanae, num. 3813. de *Vitis Sanctorum Carmelitarum* scripsit, teste Joanne-Baptista de Lezana, tomo 4. ad annum 1307. num. 7. pag. 492. linea penè ultima. Verum & idem Lezana ad an. 1186. num. 41 pag. 96. animadverterat quia *Codex ille Vaticanus haud paucis, nec levibus mendis scatere conspicitur*. Quinam Autores sint illarum Vitarum, vide infra, ubi de PETRO ANDREAI.

De Baptista Cataneo loquuntur Aubertus Miræus in *Auctuario Bibliotheca Ecclesiasticae*, Cap. 486. Daniel Papebrochius, tom. 1. Act. Sanct. Aprilis, die 8. ad Cap. 4. Vitæ Sancti Alberti Jerosolimitani Patriarchæ, num. 30. pag. 775. ubi eum jocosè confutans ait: *Magister Baptista Cataneus* . . . *Scriptor tam antiquus, ut neque Gesnero, neque Lucio Belga in Bibliotheca Carmelitana innotuerit*. Casimirus Oudinæs, tom. 3. *Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 2255. Irenæus à S. Jacobo, *de singulari Virginis protectione*, pag. 39. Emmanuel Roman, *de Scriptoribus Ordinis Carmelit.* Daniel à Virgine Maria, tom. 1. pag. 522. num. 2091. Ibidem, tom. 2. pag. 273. num. 984. & alibi passim. Ludovicus Jacob, loco citato, & insuper in *Catalogo Monasteriorum Ordinis Carmelitani*, *Mf.* pag. 267. De eo Necrologium Carmelitarum Venetorum. Philippus Dubois, Doctor Sorbonicus, nomen eius recitat in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 244. num. 220. ubi Librum ab eo editum Venetiis, 1507. appellat *Speculum Carmeli*. Vide inferius JOANNEM BAPTISTAM CATANEUM.

V I I I.

BAPTISTA FERRARIENSIS, alias PANETIUS, natiōne Italus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & bis Vicarius Generalis, scilicet Reveri, anno 1485. & Brixiae, anno 1493: electus, sacræ Theologiæ Doctor & Professor. HERCULI primo Duci Ferrariae à Consiliis & Secretis: Vir non tantum omnis generis disciplinarum cognitione clarissimus; verum etiam Linguarum Græcarum, Latinarum, &c. peritissimus, & præter quamdam præclaram pietatem, magnis animi dotibus à Deo illustratus. Theologus sanctus, Philosophus, Historicus, & Poëta egregius, migravit Ferrariae, annib 1497: die 27. Martii. Scripsit multa instructa volumina, quibus nomen suum longè latèque divulgavit, inquit Trithemius; qui bulve se utilem præsentibus & notum posteris redidit. Horum è numero feruntur,

1. *Historia à Christi nativitate ad sua usque tempora*, quam floridam inscripsit. *Lib. I.*
2. *Chronica Ordinis Carmelitarum*. *Lib. I.*
3. *Chronica Ferrariensis*. *Lib. I.*
4. *De Ruina Imperii Romani*. *Lib. II.*
5. *De Monte Sina*. *Lib. III.*
6. *De Vita Melchitidis*. *Lib. I.*
7. *Epigrammata ad diversos*. *Lib. I.*
8. *Sermonum opus insigne* Bononiæ impressum, apud Benedictum Calcographum, anno 1506. & *Tom. I.*

dicatum Reverendissimum Baptista Mantuano.

9. Convertit de Græco in Latinum *Complures Sermones S. Joannis Chrysostomi*.

De Baptista Ferrarensi sive Panetio laudes celebant, Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 890. Idem *Lib. de Scriptor. Ordinis Carmelit.* Antonius Possevinus, tomo 1. *Apparatus sacri*, pag. 168. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 8. Paulus Longius in *Citizeni Chronicus*. Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 11. pag. 657. Paulus Morigia, *Lib. de Religionibus*. Jacobus Gaddius, tomo 1. *Scriptorum non Ecclesiasticorum*. Hieronymus Ghilinus in *Theatro Illustrum Literatorum*. Jacobus de Plebe in *Indice Scriptorum Carmelitarum*. Joannes-Albertus Fabricius in *Notis ad cap. 890. Bibliotheca Trithemii*, & in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 1. pag. 451. Joannes-Baptista de Lezana ad annum 1486. num. 7. pag. 963. Ibidem, anno 1493. num. 7. pag. 985. sed præcipue ad annum 1494. num. 5. pag. 989. Alegreus Cassanatus, pag. 369. *Paradisi Carmelitici Decoris*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* *Mf.* pag. 24. Aubertus Miræus de *Scriptoribus Seculi XVI. cap. 13.* &c.

IX.

BAPTISTA FERRARIUS, natiōne Italus, & Religione Carmelitanus Mantuanus, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor cùm apud suos Sodales, tūm apud extraneos auditores: Vir comitate morum, pietate religionis, & eruditio[n]is fama celebris, scripsit circa annum 1525.

1. *In Philosophiam Commentaria Mff.* Quæ Mantuæ asservantur in *Bibliotheca Carmelitana*.

2. *In Theologiam Scholasticam & Moralem Commentaria Mff.* ibidem.

3. *Opera nonnulla Spiritualia Mff.* ibidem.

4. *Poëmatæ seu potius Poëses Latinas Mff.* ibidem. Ita referunt Philippus à Sant-Iago in *Catalogo Virorum Illustrum Ordin. Carmelit.* Joannes-Maria Pensa in *Theatro Virorum Illustrum Conventus Mantuae*. Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 389. Ubi simpli-citer vocatur *Ferratas Italicus*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* *Mf.* pag. 40. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmel.* pag. 72.

X.

DISSERTATIO

De Vita & Scriptis BAPTISTÆ MANTUANI.

BAPTISTA SPAGNOLUS MANTUANUS, à Mantua patria sua sic denominatus, die 17. Aprilis, anno 1444. ortus ex nobili viro PETRO SPAGNOLO. Quo anno Ordinem Carmelitanum ingressus fuerit, vix novi: ex nonnullis tamen circa 1464. Quidquid sit, magno pietatis zelo reformationem Mantuanam, quæ quadraginta ab hinc annis florescere coepit, & ingenti splendoris honore augescere, est amplexus, eamque plurimi summorum Pontificum gratiis & privilegiis dñari curavit, cùm in primis hujus Congregationis in Vicarium Generale fuisset electus, 1°. *Novelariæ* an. 1483. tūm *Mantua* 1489. Postea *Mutinæ* 1495. Deinde *Novelariæ* 1501. Deinceps *Mutinæ* 1507. Et tandem sexto Ferrariae anno 1513. Quin & eodem anno in Comitiis Generalibus Romæ celebratis die 22. Maii, tamen absens in Priorem totius Ordinis Generalem assumptus fuit.

Quæ pius hic Prior pro sibi commissi gregis conservatione gesserit, quis enarrare poterit? Verbo

E e

B.

& exemplo, quibus præterat, proficere curabat; cunctos, aut fratres, vel filios, eos præsertim, quos per reformatæ vitæ tramitem incedere conspexerat, diligebat. Carmelum Mediolanensem, propæ portam Comensem situm reformavit anno 1508. postulante nobili viro Carolo Dom. Clarimontis Christianissimi Regis Francorum in Italia locum tenentis Generalis. Eamdem reformationem anno 1514. in Conventu Pistorii promovit ad postulationem Vexilliferi & primorum Civium ejusdem Urbis. Ordinis Congregationibus nedum Mantuanæ, cuius ipse alumnus, sed & Albiensi nuper emergenti opem ferebat: Quæ enim, vel specie tenuis, strictioris Observantie specimen præbebant, fovere, sui officii partes esse jure existimabant.

Resticta illi fuerat Generalis auctoritas, in Capitulo Generali proximè præcedenti, circa Provinciales in suis officiis non impediendos, & Conventus Religionis observantioribus Fratribus non concedendos: nihilominus, quæ poterat industriâ, Provinciales recte in officiis munere exercendo se gerentes ope & consilio fovebat; negligentibus autem, arguens, obsecrans, increpans, in omni patientia & doctrina aderat. Quia tamen in Capitulo Romæ anno 1513. congregato statutum erat ut Provinciales per sexennium in Provincialatu gerendo permanerent, credens hoc Fratrum & Domorum Ordinis statui prospéro in spiritualibus & temporalibus adversari, à summo Pontifice LEONE X. Breve impetravit, quo decernitur ut ex tunc in perpetuum Provinciales ad triennum duntaxat eligi, & deputari deberent. Quod quidem Breve Sigismundo S. Mariæ Novæ Diacono Cardinali Mantuano, & Bernardino de Senis Vicario Generali, nonnisi post mortem nostri Baptista Spagnoli Mantuani, datum est, die 22. Martii, ann. 1517. Incipit: *Dudum pro parte quondam BAPTISTÆ MANTUANI.*

Sicut invitus ad summum in Ordine Carmelitano fastigium concendit, ita & ultraneus triennio post deseruisse communiter dicitur apud Scriptores, abdicans se Generalatu, partim quod imparem se oneri præ humilitate putaret, partim ut melius Deo, sacrisque studiis vacaret, mortuus anno 1516. Mantuæ: x. Kalendas Aprilis, juxta Gerardum-Joannem Vossium, sed xiii. Kalendas Aprilis, juxta alios, die Dominicæ Cœnæ, ætatis anno sue 68. Ast si sponte honorem Generalatûs depositus, hunc paucis diebus ante mortem abdicavit; nam LEO X. Pontifex Maximus Joan. Baptistam de Parma constituens ejus Successorem, ait in Literis Apostolicis die 30. Martii 1516. anno quarto sui Pontificatus: » Cum, » sicut accepimus, quondam Baptista Mantuanus, dum » viveret, totius Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de » Monte Carmelo Prior Generalis nuper fuerit vitâ » functus: Nos qui dictum Ordinem in visceribus » gerimus charitatis, cupientes eidem, ne, sine ca- » pite existens, contingat ipsius Ordinis Fratres & » personas à virtutum & verae religionis via deviare, » opportunè providere, ac de te, quem alias præ- » dictus Baptista pro tuis singularibus virtutibus in » Vicarium tunc Generalem in toto Ordine creavit, » & illius Visitatorem deputavit, ac omnes Fra- » tres illi subjectos tuæ Jurisdictioni subjecit; & » Nos etiam occurrente obitu dicti Baptista, Præ- » sidentem, ac Vicarium Generalem in Capitulo » Generali dicti Ordinis fecimus & constituimus, » plurimum in Domino confidentes, &c.

Baptista Spagnoli Mantuani corpus adhuc integrum & incorruptum anno Christi 1640. vidit Mantuæ Ludovicus Jacob, in Sacello B. Virginis Mariæ de Monte Carmeli. Quod simile testatur Philippus à SS. Trinitate, in ejus Vita dicens: Nunc venera-

bile Corpus magna cum pietate in primo Ecclesiæ Mantuanæ Sacello ad levam ingredientium asservatur & colitur: quod in sua perseverans incorruptione vidi ipse anno Domini 1656. In ejus memoriam Sebastianus Murro, Colmariensis Canonicus Epitaphium sequens lusit:

D. O. M.

Clauditur hoc saxo Vir nulli laude secundus,
Maxima Carmeli spesque decusque soli :
Contulit huic laurum triplicis facundia lingue;
Exculto tantum præstit ingenio!
Quicquid enim laudis Latium vel Gracia docta;
Quicquid & Hebreus possidet, hic meruit.

Franciscus Swertius in Deliciis Orbis terrarum; duo sequentia M A N T U A N I Epitaphia refert.

D. O. M.

Alter hinc jacet à Marone Vates,
Natus Mantuæ, & quidem Poëta
Dignior titulo, nisi incidisset
In fluctus varios scientiarum;
Quo Musas coluit minore curâ:
Primus hic tamen à Marone natus
Mantuæ, coluit Poëta Musas,
* Andinosque bibit sacro ore fontes.

VIXIT ANNOS LXXII. NATUS 1444.

A L I U D:

D. O. M.

Mantua me genuit, tenuit quoque Mantua. Sacra
Nunc mea nunc cineres Mantua cara teneat.

O P E R A B A P T I S T Æ M A N T U A N I primum edita separatim, edita sunt posteâ simul collecta Parisiis, anno 1513. in-folio, cum Commentariis Murrhonis, Brantii & Ascensii, tribus Voluminibus, quorum duo duntaxat appellantur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 393. num. 72. Recentior tamen editione & ampliori prodierunt Antuerpiæ, 1576. ex recognitione Laurentii Cuperi, Carmelitarum inferioris Alemaniæ Provincialis. Continentur,

T O M O P R I M O,

Initio Voluminis, Epistola Dedicatoria ad Joannem-Baptistam Rubeum, totius Ordinis Carmeliticæ Priorem Generalem, in qua Laurentius Cuperus Baptistam Hispaniolum vindicat ab ea, quam in eum tulerunt in officio censura Paulus Jovius, & Lilius Gregorius Cyraldus.

1. *BAPTISTÆ MANTUANI Psalmi septem*, quos Bononiæ edidit, dum civitas illa lue premere-tur lethali anno 1482. Hi Psalmi, quos ipse Mantuanus prosaicâ methodo scripsit, ibi primum excusi ipsissimi sunt, quos Ludovicus Ellies Dupin perperam metro compositos affirmat in *Tabula universali Authorum Ecclesiasticorum*, tomo 1. pag. 918.

2. *Apologeticon in Mastigophoros & castigatores suorum operum*. Prosaicè prodierat Lugduni 1528. in-4°. apud Guidonem Morinum. Baptistæ adversarii aiebant levibus ipsum oblectari studiis, virum Carmina dedecere Religiosum: Poësim inventum esse Gentilium, & propterea respuendum, quo-

* *Andes Vicus est propæ Mantuam Urbem, ubi natus est*
Viculus.

B.

Nam falsa deridendaque contineat: propter humana studia vapulasse Hieronymum, & liventes scapulas reportasse: multa in Poëtarum libris obscenè dicta, turpiter facta recitari: Evangelia simplici nudoque sermone tradita; & apud Boëtium Severinum à Philosophis vocari Musas Scœnicas Theatralesque metricalas. Hæc sunt præcipua objectamenta, quibus noster Mantuanus eruditione omnium Scientiarum divinarum humanarumque genere fœtâ respondet.

3. *De horum temporum calamitatibus libri tres*, metricè, sicut & alia opera tribus voluminibus prioribus contenta. Peculiaris horum trium librorum Editio prodiit Bononiae anno 1489. in-4°. Alia *Daventriae* anno 1492. in-4°. Duplex alia cum Commentariis Jodoci Badii Ascensii, Parisiis anno 1499. & 1505. in-4°. Dicantur hi tres libri Rever. Dom. Oliverio Carafæ, Sabinensi Episcopo & Cardinali Neapolitano, qui postea Ostiensis Episcopus, Cardinalium Decanus, Romæ obiit octogenario senior, die 20. Januarii, anno 1511. Longarum Navium novemdecim Præfectus à Sixto IV. institutus fuerat anno 1472. ad bellum cum Venetiarum Republica gerendum adversus Turcas, quos denominat noster Mantuanus, Lib. 1. pag. 2. reversa, & pag. 3. recta.

4. *Bucolica seu adolescensia in decem Eglogas divisa*, à pag. 57. ad pag. 97. In Epistola dedicatoria ad *Paridem Cæsarium* Kalendas Septembbris 1498. data, notat Auctor Eglogas octo priores à se in Gymnasio Paduano, dum Philosophiæ studeret, elaboratas fuisse, antequam Religiosam vestem indueret: ex his proinde quædam *juvenilia* deleantur exopiat. Bucolica isthac decem prodierunt separatis, Commentariis Jodoci Badii Ascensii illustrata. Parisiis, anno 1502. in-4°. Item *Daventriae*, anno 1505. in-4°. Item cum iisdem Commentariis *Notisque Joannis Murrillii*, Coloniæ, anno 1565. in-8°. Item alia Ingolstadt. 1570. in-8°. Citatur in *Bibliotheca Classica Georgii Draudii*, pag. 1518. Michaël de Ambacia Dominus de Chevillon Eglogas Gallico sermone donavit sub hoc titulo: *Les Bucoliques de Baptiste Mantuan, contenant dix Eglogues. A Paris, chez Denis Janot, 1530. in-4°.* Laurentius de la Gravière, posteà quarundam Eglogarum interpretationem Gallicam publici juris fecit. *Les premières, seconde, troisième, quatrième & sixième Eglogue de Frere Baptiste Mantuan, de l'Ordre des Carmes. La première, traitant de l'honnête amour & heureuse issuë d'icelui. La seconde, de l'amour folle & enragée. La troisième, de la malheureuse issuë d'amour folle. La quatrième, de la nature des femmes; & la sixième, de la difference d'entre les Rustiques & les Citoyens. A Lyon, chez Jean Temporal, 1558. in-8°.*

Quinta Egloga agit de consuetudine Divitum erga Poëtas. Septima, de conversione juvenum ad Religionem Monasticam, cuius paginâ 83. versâ Auctor memorat suum in Carmelum ingrediendi propositum. Octava, de rusticorum Religione. Nona, de moribus Curia Romanæ. Decima, de Fratrum Observantium, seu Mantuanæ Congregationis sectatorum, & non observantium, sive antiquioris regularis instituti Carmelitici affectarum controversia, circa colorem vestis religiosæ, quam gerere tenentur Carmelitæ, uti jam explicuimus superius, pag. 144. & 145. atque 146. Eclogæ cum notis excusæ sunt Coloniæ anno 1688. in-12°. sicuti notat Basnagius in *Histor. operum eruditorum*, anno 1688. Octobr. pag. 194. quem exscriptis Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 453.

5. *Contra Poëtas impudicè loquentes Carmen*, à pagina 97. ad paginam 99. inclusivè.

6. *Epigrammatum ad Falconem Protonotarium Liber*. Omnia hujus libri Carmina ad dicti Falconis laudes tendunt, duobus exceptis, quorum alterum, pag. 102. ad *Pomponium Lætum*; alterum, pag. centesimæ undecim. versâ ad *Philippum Bayeriam* dirigitur. Quis fuerit Pomponius Lætus gravi encomio demonstrat Gerardus - Joannes Vossius, Lib. III. de *Historicis Latinis*, cap. 8. pag. 613. & seqq. & Joannes - Pierius Valerianus, Lib. II. de *Literatorum infelicitate*, pag. 376. » *Pomponium Lætum*, « ait, tanti nominis Professorem, & emunctæ vincem dicem Latinitatis, post navatam per tot annos Romanæ Cathedræ operam, totque per universum terrarum Orbem discipulos ad eloquentiæ Romanæ puritatem propagandam dimisso, inopem ad exterrimum vitam duxisse, oppressumque morbo, undè se aleret, & curaret non habuisse, ut inse- pultus jaceret, nisi amicorum impensis elatus esset. » Pomponii Læti discipulum fuisse Philippum Bayeriam, peste mortuum anno ætatis suæ vigesimo, canit ibidem ipse Mantuanus in *Quærimonia* ad præfatum *Falconem*, pag. 113. & 114. datâ.

7. *De Contemnenda morte Carmen Elegiacum*, à pagina 118. ad paginam 124. Prodiit etiam Parisiis in-4°. absque anno designato.

8. *Consolatio in morte Collæ Asculani*, à pag. 124. ad pag. 134.

9. *In obitu PETRI NABULARII, Declamatoris eximii, Threni*, à pag. 134. ad pag. 139.

Petrum Nebularium sive Novolarium Congregationis Mantuanæ Carmelitarum Vicarium Generalem commendat Elias Capreolus Brixiensis in *Epistola ad JOANNEM TABERIUM*: ast fusiùs de illo. infrâ.

10. *De morte Frederici Spagnoli, Fratribus suis Carmen ad Ptolomaum Fratrem*.

11. *De morte JOANNIS SORETHI GALLI, Carmelitarum Prioris Generalis*, à pag. 143. ad pag. 147. Prodiit etiam ad calcern ejusdem Sorethi vita Parisiis, anno 1625. apud Josephum Cottereau, in-4°. editæ, pag. 49.

12. *Quærimonia de morte ALEXANDRI CORTEII ad Hermolaum Barbarum*, à pag. 147. ad pag. 150. Cortesium seu insignem ætatis suæ vatem nominat Mantuanus.

13. *Ad JOANNEM SABADINUM, Argenteum pro filii morte Paramythia*, pag. 151.

14. *Objurgatio cum exhortatione ad capienda arma contra Infideles. Ad Reges & Principes Christianos*. Prodiit quoque apud Nicolaum Reusner in Collectione inscripta: *De Bello Turcico Orationes & Consultationes*, tomo 2. pag. 272. Lipsiæ edito 1596. in-4°.

15. *De praesidentia Oratoris & Poëta: Carmen ad Joannem-Baptistam Refrigerium*, pag. 168. usque ad pag. 173. Ast pag. 170. ait:

Est igitur major bonus Oratore Poëta.

16. *Ad Jacobum Carphorum Ferrarensem, de suscepito Theologico Magisterio*. Quo quidem Carmine docet se Theologiæ doctorali gradu donatum fuisse.

17. *Ad Sigismundum Gonzagam Elegia contra Amorem, & de natura amoris, Carmen juvenile*. pagg. 175. & 178. Duplex hoc Carmen Linguâ Gallicâ donavit Franciscus de Moyozingen, Sabaudus Annessiensis: *Elegie de Fr. Baptiste Mantuan contre les folles & impudiques amours Veneriennes. Ensemble un Chant juvenil dudit Mantuan, de la nature d'amour. A Anecy, 1536. in-4°*. Hujus meminit interpretationis Gallicæ Andreas Rossotti, in suo *Syllobo Scriptorum Pedemontii*, pag. 214. ubi vocatur interpres *Franciscus Miassingien*. Ad quem Man-

B.

uanus noster præsens utrumque Carmen de Amore direxit, illustrissimum Sigismundum Gonzagam eum esse puto quem Ordinis sui Protectorem Cardinalem habuere à JULIO II. institutum anno 1508. die 16. Junii, & anno 1525. defunctum.

18. *Blaesus Cappador, ad Rev. PUCCIUM LAURENTIUM, Cardinalem Sanctorum quatuor, Libri duo.* Hi duo Libri æquè ac quinque sequentes desiderantur in editione Parisiensi *in-folio* 1513. Prodierunt autem separatim iidem *duo Libri* anno 1516. *Lugduni.* Errore typographicò *apud Nicerorium, tom. 27.* inscribuntur *Basilius CAPPADOC.* Abs LEONE X. anno 1513. Cardinalitè dignitate purpuratus est Laurentius Pucci, cui Carmen istud dedicat Poëta Mantuanus.

19. *Nicolaus Tolentinus ad Joannem Tolentinam, Equitem Auratum, Libri tres, à pag. 205. ad pag. 245.* Prodierunt Mediolani, anno 1509. *in-4°.* Nimiam Poëtæ fidem probant, quæ narrantur *Lib. I.* paginâ 217. versâ, versu 15. & seqq.

20. *Commentariolus de Bello Veneto anni 1509. à pag. 245. ad pag. 271.* quæ sic definit :

*Nec vexata fuit tali res Gallica nixa.
Tonus in autores furor est conversus, & hisdem,
Si, Jafrede, notes quo res pervaferit, ipsi
Sunt laqueis capti, quibus illaqueare volebant
Innocuos. Oculis Deus omnia respicit æquis.*

21. *Exhortatio ad Insubres & Ligutes*, dicata viro amplissimo Jafredo Carolo, Mili, Vicecancelario, & Delphinatûs Præsidenti dignissimo : à pag. 271. vers. ad pag. 281. quoque vers. Utramque Rempublicam ad pacem invicem ineundam hortatur, Gallorum regimen imitando, quod pag. 280. ita pingit :

*Altera conditio Gallis præstantior. Omnes
Deposito regnandi animo concorditer unum
Suscipiunt Regem : parent concorditer uni:
Sicut apes, quas humanæ Natura creatrix
Finxit in exemplum vitæ. Nam quæ sua Regum
Hoc ratione carens animal, reverentia, monstrat.
Quod nondum plerique hominum didicisse videntur.
Ast hic apud Gallos mos observatur ad unguem;
Nec quid seditio, quid sit discordia, norunt.
Adjice quod nulla est gens religiosior. Omnes
(Non ignota loquor, nemo est qui nesciat) omnes
Manè susurrantes tremulis altaria labris
Circumstant, & emunt auro libamina multo;
Quod nostri ridere solent, & pendere parvi;
Ut qui sacra minùs delubra, & Numina curant.
Vos ergo Ausonii, quos vel disglutinat ulla
Factio lethalis, vel momentanea semper
Commissura ligat, Deus omnibus arbiter æquus,
Vos, inquam, velut infantes dedit erudiendos.
Gallorum generi, vobis exempla dатуро
Optima vivendi, fastumque, odiumque domandi;
Ac majore Deum studio, superosque colendi.*

Quis fuerit amplissimus hic Carolus, cui hæc Poëta noster canit? Apud Nicolaum Chorier in Historia Delphinatûs Gallicè scripta, tom. 1. Lib. XI. pag. 852. vocatur GEOFFRECY CARLRS, anno 1510. Princeps Senatûs Delphinatûs constitutus.

22. *Agelariorum Libri sex, ad Consalvum Ferdinandum Agelarium, à pag. 282. ad pag. 374.* In hoc Carmine cantatur Origo Historiaque Dynastia Agelarianæ.

23. *De Cupidine marmoreo dormiente Silvulae, ad ELIZABETHAM, Mantua Marchionissam, HERCULIS I. Estæ Ducis Ferrarensis filiam, anno 1539. defunctam, nuptam autem FRANCISCO*

GONZAGÆ II. Mantua Marchionî, anno 1490.

T O M O I I.

Præfigitur Editoris Epistola dedicatoria LAURENTII CUPERI Carmelitæ, ad Mag. JOANNEM MAIERUM, per inferiorem Germaniam Carmelitarum ab anno 1563. ad annum 1576. Provinciam. Istam Epistolam excipit altera ipsius Auctoris BAPTISTÆ SPANIOLI dedicatoria ad LUDOVICUM FUSCARUM & JOANNEM-BAPTISTAM REFRIGERIUM, Cives Bononienses, qui Carmelitis hujus civitatis lue infestatis præsentissimâ opem tulerant. Quin & in suas ædes ipsum Mantuanum PETRUM NOVELARIUM, atque BERNARDINUM TRIDINUM REFRIGERIUS hospicio suscepérat.

24. Parthenicæ primæ, quæ Mariana nuncupatur, Libri tres, à pag. 1. ad 53. Plures prodierunt, scilicet Bononiæ, anno 1488. *in-4°.* Item Venetiis anno 1494. *in-4°.* Item *Parisii cum Commentariis Jodoci Badii Ascensi, anno 1502. in-4°.* Item *Parisii anno 1526. in-8°.* cum hoc titulo : *Parthenica Mariana Fr. BAPTISTÆ Mantuani, cum ANDREÆ VAURENTINI singulorum librorum descriptionibus, & nuperrime adjunctis marginalibus additionibus, cum Dictionario Alphabetico Domini JOANNIS THIERRY LINGONENSIS, utriusque juris Doctoris apprimè trutinato & emundo, in quo singulorum verborum in hoc volumine contentorum enigmata exanelantur.* Ejusdem F. B. M. *Apologeticum & Carmen votivum.* Marginales observationes ANDREÆ VAURENTINI Serrani Tolosani, ad NICOLAUM BERTRANDUM in Senatu Tolosano *Advocatum*, dirigit Epistola dedicatoria Monte-Albano missa die 6. Decembris 1512. *Dictionarium Thierri duabus paginis contentum, vanis & inutilibus rebus redundat.* Commentarius Badii, et si omissus in titulo, in ea editione præstat. JACOBUS DE MORTIERES, Cabilonensis Carmen istud Gallico sermone donavit cum hoc titulo, *La Parthenice de Mariane de BAPTISTE MANTUAN, Carm. A Lyon 1523. in-4°.* Cujus meminit Bibliotheca Burgunda, tomo 2. pag. 99. Aliam Editionem Gallicam dederat NICOLAUS DADIER Ploermensis Armoricus Carmelita, Rhenonis, ex Typographia Titi Hasai anno 1613. *in-8°.* metricè. JOANNES FERNANDEZ DE LEDESINA vertit in Hispanum idioma, hoc titulo : *Historia Virginis del insigne Poëta BAPTISTA MANTUANO, traducida de verso heroico Latino : Vallisolei, 1627. in-8°.* Cujus mentionem facit Nicolaus-Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ, pag. 525.* Aliam Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 41.* appellat editionem Latinam, *Lugduni, 1499.* Cui præfixit Epistolam dedicatoriæ ad LAURENTIUM BURELLUM JODOCUS BADIUS ASCENSII.

25. *Ad Beatam Virginem Mariam Votum, post febrem acerrimam, pag. 54.*

26. *Ad eamdem Virginem pro extingueda pestis Lentia, Oratio, pag. 56.* Hæc eadem pestis videtur quæ grassante SPAGNOLUS Parthenicem Marianam adorius est elaborandam Bononiæ.

27. *Parthenices secundæ, quæ CATHARINA dicitur, Libri tres, à pag. 60. ad 100.* In Epistola dedicatoria ad Bernardum Bembum, Patritium Venetum, conqueritur Auctor, quod de S. Catharina nullam Eusebius Cæfariensis faciat mentionem sua in Historia Ecclesiastica. Hujus tamen Beatae illum meminisse Lib. VIII. Cap. 27. nonnulli suspicantur eruditæ viri, quos inter occurruunt consulendi Sebastianus Lenain de Tillemont, tomo 5. *Histor. Eccles.* pag. 447. & 761, Claudio Fleury, tomo 2. *Histor. Eccles.* Lib. IX. art. 27. pag. 644. Edit. *in-4°.* Idem,

B.

Idem, tom. 12. lin. 55. num. 52. pag. 106. & Lib. 59. num. 27. pag. 506. Natalis Alexander Cap. 1. in *Histor. Eccles.* Sec. 4. Joannes Hesselius, in *Historiarum censura*, Cap. 11. pag. 626. Honoratus à S. Maria, Carmelita Excalceatus, in *Regulis artis criticae*, tom. 1. parte 2. pag. 276. &c.

28. *Parthenice tertia*, quæ est *Beatae Margarite Agon*, à pag. 101. ad pag. 114.

Ad Illustissimam ISABELLAM, Mantua Marchionissam. Utrum certa sint quæ canit Poëta, colliges ex viris eruditis, quales Sebastianus de Tillemont, tom. 5. pag. 562. & 597. Joannes Hesselius, loco citato, Cap. 7. pag. 619. Honoratus à S. Maria, loco citato, parte 1. pag. 146.

29. *Parthenice quarta, Beatae Agathæ Agon.* pag. 116. ad pag. 121.

30. *Parthenice quinta, B. Lucie Agon.* pag. 121.

31. *Parthenice sexta, B. Apolloniae Agon.* Ad *Ptolemaeum fratrem*. pag. 130.

32. *Parthenice septima, Beatae Cæciliæ Agon.* Ad *Elizabellam Mantua Marchionissam*.

33. *De Vita B. Dionysii Areopagita libri tres*, à pag. 160. ad pag. 201. Præfigitur Epistola dedicatoria Jafredi Caroli in Delphinatū Senatu Protopræsidis, ad Stephanum Poncherium Parisiensem Episcopum, & Mediolani Cancellarium.

34. *De Vita & Agone D. Georgii Martyris libellus, Illustri Viro & Excellentissimo Dom. Joan. Jacobo Trivultio, Marchioni Viglevani, & Francia magno Marescallo nuncupatus.* Carminis hujus meminit Antonius Teisserius, in *Catalogo Auditorum*, pag. 37. & quæ ac *Vita Dionysii Areopagita. S. Basili* (satiùs dixisset *S. Blasii*) & aliorum Sanctorum.

35. *De Vita D. LUDOVICI MORBIOLI Bononiensis Carmen*, pag. 220.

Ad Innocentium VIIII. Pontificem Maximum an. 1484. Cum Baptista Spagnolus in Capitulo Generali Carmelitarum habito Astæ anno 1472. designatus fuerit Lector pro Conventu Bononiensi, potuit mores, vitam & gesta LUDOVICI MORBIOLI insignis sanctitate viri, tunc temporis in ea civitate commorantis, rectè describere, uti notarunt hoc anno SPONDANUS, post SIGONIUM, & LEZANA tomo 4. Annal. pag. 932. Mortem B. MORBIOLI ad 28. diem Octobris designat CLAUDIO CHASTELLAIN in suo *Gallico Martyrologio*, pag. 547.

36. *In laudem JOANNIS-BAPTISTÆ pro Natali, Carmen*, pag. 229.

37. *In Divum ALBERTUM Carmelitam Siculum hymnus*, pag. 231. Quædam strophes hujus hymni in Officio ejusdem S. ALBERTI Ecclesiastico usurpan- tur.

38. *Ad JULIUM II. Pontificem Maximum præciniuum*, pag. 236. versâ. Fausta ibi precatur Romano Pontifici bellum ingens paranti.

39. *Fastrorum Libri XII. Ad LEONEM Pontificem Maximum*, pag. 241.

Hi Libri & sequens Epitome desiderantur in Editione Parisiensi 1513. in-folio, deficiuntque in Catalogo quem operum Mantuani descripsit LUDOVICUS JACOB in sua Bibliotheca Carmelitana Ms.

40. *Vita sue Epitome ad Posteritatem*, pag. 387. Duabus duntaxat paginis hæc vita generatim scrip- ta, gestisque peculiaribus vacua, prodidit Argentorati cum fastrorum Libris XII. anno 1518. in-4°. isto ti- tulo decorata: F. BAPTISTÆ MANTUANI fastrorum Libri XII. quibus præmittitur Carmen ad JULIUM II. Pontif. Max. Carmen ad LEONEM X. P. M. Vita Auctoris à seipso descripta carmine Elegiaco; item & alia quæpiam. Argentorati 1518. in-4°. Editio- nem hanc agnoscit Bibliotheca Telleriana, pag. 394. num. 72.

Tom. I.

T O M O III.

Editoris Laurentii Epistola præfigitur dedicatoria ad Petrum Lupum Carmelitarum Mechliniensium Priorem, quem à gravioribus interdum tetricisqué studiis Theologicis feriatum inducere tentat ad Baptis- ta Mantuani Poëmata, tanquam in hortum aliquem longè amoenissimum: in quibus ea verborum & rerum majestas & splendor est tam sapientiae quam eloquentiae, ut certatim in illis palmam sibi vindicare verba atque sententiae videantur.

41. *ALPHONSUS: pro Rege Hispania de vic- toria ad Granatam Lib. VI.* Fabulam Joannæ Pa- piæ sapiens Poëta, Lib. 3. pag. 44. versâ loquens de Inferno, versu 22. sic ludit,

*Hic pendebat adhuc sexum mentita virilem
Fæmina, cui triplici Phrygiam diadema Mitram
Extollebat apex, & Pontificalis adulter.*

Quos quidem versus censoria inussit notâ *Index Li- brorum prohibitorum expurgatorius* ANTONIUS SOTOMAYORIS, Classe secundâ, lit. B. Non unius Interpretis mentem torsit quis intelligendus sit Pa- pa, vel Cardinalis, quem Poëta, Lib. 4. pag. 62. versu 5. pinxit.

*At tu implume capue, cui tanta licentia quondam
Fæmineos fuit in coitus, tua furta putabas
Hic quoque prætentu mitra impunita relinqui?*

Is, quem sic Daemon alloquitur, paulo superius pag. 61. versu 18. opponebat.

*Apud superos ego templa tenebam
Vaticana, dabant Reges his oscula plantis
Cerne miser, quibus insultes, reverentia tanti
Nulla magistratus erebo?*

Hunc fuisse Sixtum IV. audax protulit Petrus Jurieu, Calvinistæ sectæ Minister: & contraria ipse Baptista Mantuanus canit Lib. 3. de calamia. suorum tempo- rum, pag. 40. Tomi primi: versu 13.

*Postquam rerum te Roma potentem
Fecit, & obscuro jubar hoc resplenduit Orbi
Exanimis Virtus, scelerum sub mole sepulta.
Respirare parum visa est, & tollere frontem;
Et nisi tot vius hæc sæcula nostra fuissent
Depravata, boni poterant rectoris habere
Errantes frenarerotas, sed tantus equorum
Impetus aurigam superat, frustaque retractans
Lora gubernator sine lège per invia fertur;
Propterea sortem doleo, mitissime Patrum
Sixte tuam: fueras annis melioribus aptus:
Est tibi quæ tanto satis est in Principe Virtus:*

42. *TROPHÆVM GONZAGÆ, pro Gallorum ex Italia expulsione, Lib. V. pag. 101.*

Francisci Gonzagæ trophæo nihil non detrahunt Com- mentaria Jodoci Badii; neque vero multum gloriæ ex pugna ad Tartum data retulit Gonzaga ad annum 1495. Quis etiam nostrum lubens audiet canentem, Lib. 1. pag. 101. versâ.

*Postquam Sforciacos causata Novaria, fastus,
Et nimium crudele jugum, defecit ad hostem;
Gallorum patuere animi, fitulata repente
Confilia & fraudes subito emersere tumultu.*

F f

B.

Ibidem Libro III. pag. 150. versu 2.

*Ergo hujus belli aiebant se querere Regna
Parthenopes Galli, velut opportuna parandis
Classibus, & patrando operi fuso undique Ponto
Commoda, tam mendax hominum genus aquedolosum!*

43. *De fortuna Francisci Gonzagæ Marchionis Mantuae Carmen*, pag. 227.
Varia Fortunæ aduersa colligit ex historicis ad solamen sui herois Poëta. Illud commentariis illustravit JOANNES BRUCHERIUS TRECENSIS.

*Qualia erant Francisce decus Gonzaga Latinum,
Quæ dum te infelix rapuit Fortuna, gerebas.
Si toties vicit, si post tot fortia Martis
Facta, semel caperis, quanquam tibi triste & amarum;
Non est turpe tamen: Nam quæ communia magnis
Sunt Ducibus, perferre Ducem, neque turpe putari.
Nec dici à justo debet censore pudendum.*

44. *Carmen Panegyricum in Robertum San-Severinatem*, pag. 193.

Prodiit etiam Parisiis, anno 1506. in-4°. Item anteà Daventriæ, anno 1500. in-40. Illud Carmen dicatur ab Auctore ad Clarissimum Equitem Dominum Ludovicum Gonzalem Hispanum, Divi Jacobi Gallici Commendatarium dignissimum.

45. *Somnium Romanum*, ad *Magnificum Comitem Andream Bentivolum Sexdecem-Virum*, pag. 208. versâ. In illo somnio laudes præfati ROBERTI SANSEVERINATIS iterum celebrantur: prodiit quoque cum præcedenti Carmine Panegyrico.

46. *Panegyricus in Brixiam civitatem dictus*, pag. 221. In gratiam CONSTANTIAE DE MAGGI, uxoris PETRI SPAGNO LI; & Matris BAPTISTÆ ipsius MANTUANI, ortu Brixianæ, Poëta dictum Panegyricum adorsus est, modo fidem LAURENTIO CUPERO adhibueris, quam certiorem reddidere hi primi versus.

*Brixia sœpe tuas, cum sis mihi grætior ipsa
Vel non grata minus Manto, genus undè Maroni
Atilioquo, genus undè mihi, contexere laudes
Dum meditor, nocet incæptis opulentia rerum.*

CONSTANTIAM tamen DE MAGGI matrem fuisse Baptista Spagnoli; qui negant post PAULUM JOVIVM, afferentes nostrum Mantuanum ex spurio coitu natum, animadvertisunt ne unam quidem voculam de CONSTANTIA haberi huic carmini, septingentis fermè versibus contexto, insertam, & opportunè inserendam, si CONSTANTIA verè ipsius māter fuisset. Opponitur autem Jovio, quod Mantuanus avum suum paternum annuntiet, ANTONIUM HISPANOLUM Cordubensem, de quo Petrus patet ejus status sit, qui ex conjuge legitima sua, CONSTANTIA MARIA Brixiensi prolem suscitavit. PTOLOMEUM BAPTISTÆ nostri fratrem uterum crediderim, vel ob id maximè, quod postquam sponsæ Dorotheæ genus demonstrasset, fratri ortum sic recitare incipiat, Lib. 4. SILVARVM, in Epithalamio fratri sui & DOROTHEÆ VALENTIS, pag. 302. versu 17.

*Nunc Ptolomea tua genit fastigia tanquam
Atque meæ, genus est nobis commune duobus.*

Quodque mater ejus hæc fuerit Constantia Maria Brixiensis, ex dicto in Brixiam Panegyrico videtur deduci posse. Cur enim diceret.

*Brixia sœpe tuas, cum sis mihi grætior ipsa
Vel non grata minus Manto.*

Maternum viri genus è Brixia duxisse ipsum constaret. Adde quod BAPTISTA MANTUANUS obierit ætas anno 68. Ast PAULUS JOVIUS, qui incerto de illo locutus fuit, illum scripsiterit mortuum fuisse octogenario seniorem. Qui propinquiora nescivit, qua ratione tempora remotiora novisse judicandus esset?

47. *De Villa Joannis REFRIGERII*, pag. 233: *Refrigerium*, cui multum debebat noster Mantuanus, in Epistola Dedicatoria Parthenicæ Marianæ præfixa tomo 2. sic pinxit. » Te, Refrigeri, silentio » præterire non possum, ne tuorum in me merito- » rum, quæ propæ infinita sunt, oblitus videar. Scri- » barn igitur quæ & necessitudinis nostræ fuerint » exordia, & ejusdem perpetuò conservandæ sint » munimenta. Ex eo tempore, quo primum Bono- » niam veni, semper animadverti te gravitatem, » vitæque honestatem, cum optimis Litterarum » studiis, sic conjunxisse, ut facile conjicere pos- » sem, te in optimum & præclarum virum brevi eva- » surum: Quod rei comprobavit eventus. Nam ad » præsens nec meliorem, nec eloquentiorem Civem » te habet feracissima præstantium ingeniorum Bo- » nonia. Tu Pompeianæ magnanimitatis, Catonianæ » integritatis æmulator, tanto Patriæ tuæ factus es » ornamento, ut de te possit dici illud Maronis nostri:

*» Vitis ut arboribus decori est, ita vitibus uvæ
» Ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis.
» Tu decus omne tuis.*

» Extant enim plures abs te editæ *Orationes & Epistolas* » la Ciceronianam majestatem redolentes, ex quibus » quantum ingenio & doctrina polleas, facile dignos- » ci potest.... Extant & *Poemata tua*, quæ *Tusca* » lingua plurima composuisti, tanto ornatu, tantæ » venustate, tantæ felicitate condita, ut & mihi & » omnibus quibus usui sunt, in miraculo habeantur. » Taceo tuam in patriam pietatem, & in amicos fi- » dem & constantiam. Placuit mihi semper in primis » tua in Deum Optimum sancta Religio. Sæpius qui- » dem sacra loca & cœnobia adiit, Dei bonos servos » colis & veneraris. Placuit item quod parentem tuum » peritissimum olim *Physicum*, qui *Avicennam & Hippocratem*, dum viveret, publicè interpretans, » Medicinam florentissimè docuit, incredibili quo- » dam studio & pietate semper observaveris. Præterea » splendidas affinitates, partos in patria & extræ ho- » nores &c. »

48. *De Quercu Julia Carmen*, pag. 238. versâ *Ad Reverendum D. GALEOTUM FRANCOTUM, S. Peiri ad vincula Cardinalem. Quercus encomium* Poëta noster in gratiam SIXTI IV. & JULII II. Summorum Pontificum, qui eam in stemmate suo pro insignibus ferebant, adorsus est. GALEOLUS FRANCOTTI DE LA ROUERA, (nepos fuit JULII II.) Episcopus Lucensis, anno 1503. Cardinalitus pileo purpuratus, postea Paduanus, deinde Cremonensis Præfus, & Beneventanus Archipræfus, ac anno 1508. defunctus.

49. *Silvarum lib. iv. pag. 242.* varias illic se- getes Poëticas versat noster vates, quas Clarissimis viris diversi generis dicat. Ast in URCEUM CODRUM istud Epigramma legitur ad finem quarti libri, pag. 317.

*Ilias in genibus; spumat manus una lebetem
Una veru versat. Tres obit iste viros.*

Cur ANTONIUS URCEUS cognominatus sit CODRUS, refert Bernardus de la Monnoie Tomo 3. Menagiana pag. 280. » Codrus autem Urceus Ra-

B.

» vennas, multæ; variaque Doctrinæ viri studiis
» tissimis plerisque scriptis, quæ nunc edita sunt,
» omnibus instauit. Is quoque sanguinariæ perem-
» ptus est morte ab adversæ factionis latronibus fœdi-
» simè trucidatus » anno 1500. ætatis 34. Neque ta-
men de his conveniunt Eruditi virti, quos in *Dictiona-*
rio Critico Petri Balai consulere est: tomo 4. pag. 2846.

T O M O IV.

Opera continentur Oratione solutâ descriptâ, quibus Editor Laurentius Cuperus Epistolam præfam dedicavit Stephano Gilbadio Confessario Sanctorum Contra Berganorum S. Theologiae Licentiato.

50. *Ad Ptolomæum Gonzagam, Virum magnificum, Equitemque auratum contra Detractores Diabolus*, in quo aduersus detractionis vitium generaliter declamat Auctor.

51. *Ad Ptolomæum Fratrem contrâ calumniatores Epistola*, pag. 57. ubi sic incipit: » Pro amoris integritate, quem inter nos natura inchoavit, virtus consumniavit, Ptolomæ Frater suavissime, me mones vitiò mihi dari à nonnullis, quod in opusculis meis sint quædam errata, & quod quibusdam utar vocabulis, quæ Latinam phrasim non observant. Ego qui, ut verum fatear, fui ut plurimum in observatione vocum parvum diligens, & animum habui ad sensa magis intentum, quam ad verba: non ausim negare id mihi accidisse, in quo etiam peritissimi diligentissimique peccaverunt... Primum igitur gratias agò quod protectionem meam tam benignè suscipias, & pollicearis te onus suscepturn refellendi eorum maledicta, & ut Fratrem decet, Fratri subvenias....

Postquam varijs ex Historia & Litteraria messè probatis exemplis ostendit doctiores peritoresque viros sèpius de modo loquendi, sentiendique reprehensos, ad seipsum rediens ait: » Mihi non licet recordari cogor isto loco, quod legi de Appelle, solitum scilicet eum Tabulas suas in pergula cunctis videndas exponere, & ipsum latentem post ea iudicia prætereuntium auscultasse. Edidi & ego vi- vens opera mea, ut virtia audiam quæ annotantur, & quæ excusari possunt, excusam vivens... feci quoque hoc eorsum, ut manum aliquando levarem de Tabula; & ut his curis absolutus ad Theologicae studium, quo longè plus oblector, me conseruarem. Ego namque Poëma omne carptim compisi, cursim absolvì, non ferè aliter, quod canes aiunt bibere in Ægypto.

» Aiunt etiam, quod in operum meorum principio grandis appareo, magna pollicor: Sed in processu ab altitudine illa mox excido, ac si mihi opponant illud Horatii,

Pârturient montes, nascentur ridiculus mus.

» Huic objectioni non respondeo. Opera ipsa satis respondebunt: Sententiam ferat qui rectè intelligit: in omnem virum Doctum, qui careat perturbatione, compromitto. Sed moneo dictum ab Aristotele in libro Politicorum octavo, *Impossibile esse, vel certè admodum difficile, ut qui opera ipsa non tractat, peritè valeat judicare.* Sed quid ego frustrâ, pergo omnem labem diluere, ad omnina quæ imputantur respondere... Videntur enim invidi non videre, & intra aliena bona pati dorasiam; dum in ea solum configunt oculos, quæ possint vel videantur posse taxati: & valde ægræ fermentes, quod non offendant virtia graviora, no-

» tant verticulas, signant nævos, damnant pilos, nil non fastidiunt...

» Incidi & ego, ut ingenue fatear, in aliquot erores per incuriam, quorum hic unum liber subjicere.... Dum junior olim Demosthenis vitam è Græco in Latinum per Leonardum versam perlegerem, & ad locum mortis ejus pervenissim, pro Calabria, Calabriam scriptum reperi: & ex illo tempore in ea opinione semper permansi, ut crederem Demosthenem vita functum esse in Calabria. Et propterea postmodum scribens trophyum Mantuanum, cum quædam Calabriæ loca percurretem, dixi Demosthenem occidisse in Calabria, qui non in Calabria parte Italæ, sed in Calaurea scopulô vel insula juxta Peloponesum ad Orientem posita, vitam veneno commutavit in mortem. Et de hoc serio certior factus sum ex lectione Codicis Græci Strabonis Cosmographi, quem tunc non legerem. Meminit etiam Calauriæ plenius contrâ Træzenem agrum eam locans: Demosthenem autem non meminit: Pomponius Mela de Demosthenis morte mentionem adjungit.....

Epistola Mantuani additur in praesenti, quam prosequimur, Editione Antuerpiensi, *Ptolomæi Hispanioli contra detrahentes operibus Fratris Baratistae MANTUANI Apologia*, pag. 90. quam sequitur ejusdem *Ptolomæi de licentiis antiquorum Poëtarum Corollarium*, pag. 161. De quibus Marius Equiculus Jacobo Bardellonio scribens ait: » Mihi tuæ litteræ redditæ sunt, quibus inter cætera certior rem me reddis Ptolomæum Gonzagam jam ultimam manum imponere Apologiæ, quam pro Germano Carmelita Baptista ter maximo contrâ Litteratores suscepit. Laudo officium: sed miror cum in mea Provincia, quam liberis suffragiis ex nostri Ordinis Senatusconsulto fortius sum, tantum sibi juris vindicet. Scio hominem ingeniössimum, lectionis plurimæ, & acris judicii: Verum qualia parat, otiosorum sunt, ut nunc nos sumus, non ejus, qui in rebus publicis maximi momenti, ut privata omittam, sit amplissime occupatus. Ex omni Europa ad suum Principem, cuius humeris libertas & salus nimirur Italæ, Regum & Rerump. confluent Oratores. Huic cum Ptolomæus à Secretis solus primus sit voluntatum & Consiliorum adjutor & particeps; non sit verisimile, ut ad defendendum vacet: cum vix ad usus vita necessarios otii superflit tantillum, sinat me hoc agere: testor me relieturum adversariis nullum pro vocationis locum, si quid in justissima causa, & in diligentia fidendum est. Si potest igitur desistere, rem gratam faciet: si minus, scribamus uterque.

52. *Contra novam opinionem de loco conceptionis Christi tractatus*, pag. 200. Nuper prædicante in Ecclesia Cathedrali Mantua Petro Lucensi Canonico Regulari, nata est quæstio, utrum B. Virgo Maria in præcordiis, an utero Christum conceperit? Dicebat ipse Petrus cuidam mulieri sanctitatis eximiae fuisse divinitus revelatum, Christum non in utero, loco communis humanæ genitrix: sed juxta cor in pectore fuisse conceptum, fautum, & alitum. Noster autem Mantuanus probat quod divina hæc Conceptione fuerit in utero facta. Quam quidem quæstionem Ludovicus DUPIN in Bibliotheca de Scriptoribus Ecclesiasticis sæculi decimi sexti minimè tergit, operibus Baptiste Mantuani inserens *tractatum de loco ubi ipse Spagnolus conceptus est.*

53. *De Lauretani Sacelli mirabili Historia*, pag. 216. Anno etenim 1489. noster Mantuanus Mutinæ in Mantuanæ Carmelitarum Congregationis Generalem Vicarium electus, ita Reverendiss. Dom. Heconymo Cardinali Ruvero Sixti IV. Pontificis anno

B.

1484. defuncti Nepoti, Episcopo Recanetensi, & Ordinis Carmelitici Protectori gratus fuit, ut ab eo donatus fuerit ipsa Sancta Domo Lauretanâ, de quâ sic in præsenti *Historia*, pag. 221. & 222. eum alloquitur.

„Quia more Sixti avunculi tui Beatissimæ Virgini „penitus es addictus, cogitasti quo pacto loci ma- „jestatem magis ac magis amplificares. Et audiens „Ordinis mei Fratres (ut ex Joannis Vigesimi se- „cundi litteris apparet) Beatissimæ Dei Genitricis „titulo specialirer insignitos; & sicut ex *Decretal.* „Lib. VI. Cap. de Religiosis Domibus testimonium „habetur, inter omnes Religionum Ordines anti- „quitate præstare, habuisse item nos ab Elia & Eliseo „in Monte Carmelo principium & originem, ut „Avunculus tuus Sextus literis Apostolicis attestat- „tur, & Patres ac Antecessores nostros Viros San- „ctissimos omnia ferè loca Terræ sanctæ (inter „quæ fuit hujus Sacré Virginis domicilium) olim „tenuisse, ac religiosissime gubernasse, priusquam „Sarracenis, Dei judicio, darentur in prædam: „hæc, inquam, audiens, rem convenientissimam, „& operæ pretium existimasti, nos in antiquam ref- „tituere possessionem. Et id circa hoc anno, me „Vicario ex Mantuana Congregatione, quæ Deo af- „pirante, de negligentiaz sordibus, quibus penè to- „tus Ordo noster obruebatur, emergens, instar anti- „quorum Patrum vitam & mores nititur instituere) „triginta viros Approbatissimos in ipsa (*Lauretana*) „Ecclesia constituisse: Qui in cordis munditia Deo „servientes audiendis fidelium Confessionibus, & „divinis Officiis vacent, ac omnium, quæ ad divi- „num Cultum pertinent, curam gerant. Quibus in- „cœptis, Auctor & conservator omnium Deus adju- „vet, aspiret, & faveat.

Hæc Lauretanæ sacræ Domus Historia nostro à Baptista Mantuano hoc anno 1489. descripta, celebre valde nomen sacro Domicilio per universum or- bem comparavit, teste Horatio Turcelino, *Lib. II. Cap. 6.* Verum anno 1497. compluribus Patribus Carmelitis absumentis ex Cœli gravitate, quæ tunc erat Laureti, ob circumjecta nemora, lacunasque plurimas suborta alii Religiosi nono anno Domum sacram deseruerunt & ad salubriora migrarunt loca.

Non hic advertam nævum Chronologiæ dissonum, quem Baptista Mantuanus elapsum reliquit suæ Historiæ, pag. 218. referens, quod anno Christi 1386. quidam vitæ innocentissimæ & puritatis vir immaculatae ad facillum hoc sacrum Lauretanum studio pietatis, assidue diu noctuque veniret; cui Beata Virgo in somnis apparens, imperavit ut omnibus translationem palam faceret, trans Adriaticum finum in agrum Recanatenium factam. Hæc enim secunda anno 1294. prima verò in Dalmatiæ è Nazarethanæ Civitate translatio anno 1291. ex consensu omnium Historicorum unanimi advenit. Neque enim hoc miraculum is sum qui negaverim, quamvis URBANUS IV. in literis ad S. LUDOVICUM Regem Galliæ anno 1263. datis referat quod *Bendochar*, sive *Bondocdar* Babylonius Soldanus non occuparit modò Civitatem Nazareth, sed etiam everterit, Ecclesiamque montis Thabor, per summum Religionis nostræ contemptum, solo æquarit, alia sacra Templa exciderit ac funestarit, atque planitiem *Acconenensem*, usserit. Quamvis Marinus Sanctus anno 1321. scribat quod suo tempore in Nazareth locus ostenditur, ubi Angelus Gabriel, Dei nuntius, B. Virgini antiquum, pro mundi redemptione implendum, nuntiavit fore *Confilium*. Et in Capella ibi ædificata erant tria altaria, & Capella erat excisa in petra de rupe. Sed nulla translationis habita mentione, ut animadvertisse Vir Clariss. Claudius

Fleury tom. 19. Hist. pag. 320. Non frustra perlegoris, quæ de illo sacro domicilio scripsiterit R. P. Honoratus à S. Maria tom. 2. de Regulis Artis Criticæ pag. 228.—241.

54. *De causa diversitatis inter Interpretes sacre Scripturæ, ad Hieronymum Mediolanensem Carmelitam*, pag. 226. Causam hujus diversitatis præcipuum reperit tum ex varietate Codicum Hebræorum, tum ex versione Septuaginta Interpretum, quos in plerisque defecisse opinatur. » Sunt etiam apud Hebræos, *inquit pag. 230.* quædam dictiones æquivocæ, seu plurivocæ, quæ appellantur à Græcis homonimæ: quando scilicet correspondet una multis rebus appellatio. Propter istas etiam non parva Translatores ligat perplexitas; adeo ut sa- piùs allucinentur: sicut accidit viatoribus, cum in locum multivium sunt redacti. Prodiit iste Tractatus simul atque *Dialogi contrà detractores, & de loco Conceptionis Christi*, Ticini, anno 1616. in-8°. Sicuti profertur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 18. num. 1321.

55. *Contra eos qui detrahunt Ordini Carmelitarum Apologia ad Reverendum Dom. Sigismundum Gonzagam S. R. Ecclesiae Cardinalem, ejusdem Ordinis Protectorem.* Huic Apologiæ adjunguntur, pag. 245. Joannis Trithemii Abbatis Spanheimensis de laudibus Ordinis Fratrum Carmelitarum Libri duo, ix. Kalendas Maii anno Domini m. ccccxcii. scripti. Qui Ansam præbuerunt Ludovico Ellies du Pin in sua *Tabula universalis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo i. pag. 918. inferendi Catalogo operum nostri Baptista Mantuani, *Apologiam pro Carmelitæ, & pro libro Trithemii de laudibus & hominibus illustribus Carmelitæ. Apologia contra eos, &c.* Typis Antuerpiianis prodiit anno 1680. in folio, tomo i. *Speculi Carmelitani*, pag. 195. Sigismundo Cardinali Gonzaga in Protectorem Ordinis Carmelitici nominato per Julium secundum anno 1508. die 16. Julii; Mantuanus suam Apologiam citius allaborare, aut saltē edere non potuit.

56. *De Patientia libri tres, ad Antonium Fan- tucium Patritium Bononiensem:* Cujus Patris Artritici pias ex privatis familiaribusque colloquiis collectas sententias ad præsentis elaboratam triplicis voluminis normam rededit noster Mantuanus, ut aliis etiam ægrotantibus essent aliquando subsidia. Hoc opus rededit anno 1498. ut constat ex *Lib. 3. Cap. 29. pag. 168.* plures editum, scilicet Bressiæ, 1498. in-4°. Venetiis & Basileæ 1499. in-4°. Lugduni 1498. in-4°. Parisiis 1513. in parvo folio cum opusculo inscripto, de Vita Beata: Quæ duo opera compleat sola quartum hujus editionis tomum. Item Daventriæ anno 1615. in-4°. Item Venetiis anno 1516. in-4°.

Aliam vir peritissimus ANDREAS CHEVILLIER, Domus Sorbonicæ Doctor atque Bibliothecarius in opere Gallicè inscripto, *l'Origine de l'Imprimerie de Paris*, pag. 164. notat Argentoratensem anno 1510. in-4°. apud MATHIAS SCHURER, qui in ea Editione sesqui medium Erratorum paginam animadvertisit, postquam dixisset: *Maluimus potius pudore nostro fatendo plecti, quam tacendo, Respublica Literaria suo damno nostra peccata luat.*

57. *De Vita Beata Dialogus ad Petrum Spagnolum Mantuanum Patrem suum dilectissimum obseruandissimum.* Clauditur hic Dialogus pag. 209. discursu de Origine Carmelitarum, inter quos Thomas Connecta Gallus Armoricus numeratur, qui pristinum hujus instituti servorem in pectore fovens, cum paucis Sodalibus in Italianum anno 1413. se contulit, ubi purpurei obtinuit diadema Martyrii. Nam dum benè beatique viveret, à quibusdam invidiis

B.

dis apud EUGENIUM IV. Summum Pontificem Capitis accersitur; & post carcerem, post tormenta, post cruciatus: Tandem cum nihil damnable reperiissent, gravius investigantes, quod jure non potuerunt, injuriā perfidere fortiter accinguntur, & conburendum scelerato rogo commiserunt anno 1433.

Dialogo de *Vita Beata* jungitur pag. 211. alter Augustini Dathi de *Vita Beata libellus*, qui cum p̄fato Dialogo prodiit Parisiis apud Antonium Bonnemere in-8°. anno suppresso, unā tamen p̄fixā Epistolā Nicolai Beroaldi die 3. Novembri scriptā anno 1505. ANTONIUS DUVERDIER, Dominus de VAUPRIVAS, refert in *Bibliotheca Gallica* Opusculum Mantuani nostri Gallicā lingua donatum sub hoc titulo: *Elogie de Baptiste Mantuan de la Vie Bienheureuse*, Parisiis 1521. in-8°. Quod erroneè dictum est: *Elogiam enim de Vita Beata*, Baptista Mantuanus scripsisse minimè dignoscitur.

OPERA INEDITA.

58. *De sacris diebus ad LEONEM X. Romanum Pontificem Liber 1.* Extat Ms. Florentiæ in Bibliotheca San-Laurentiana Magni Ducis, ubi eum vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. Ast idem est atque primus liber Fastorum, de quibus mentionem fecimus num. 39. & hunc fatetur à se visum fuisse editum Romæ in Bibliotheca Angelica Augustinianorum.

39. *Apologia pro fratre Petro Nabulario Lib. III.* Horum mentionem habet Joannes Trithemius, lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 912. Occasio autem scribendi fuit quod circā annum 1474. Julianus de Brixia & Petrus Nabularius, Carmelitæ, cum aliis Sacrae Theologiae Professoribus & Baccalaureis, propositiones quafdam in concionibus & disputationibus per Italiam asseruissent, quas censura dignas nonnulli alii Theologi credebat. Sed negotium totum per Pontificem Sixtum IV. Christophori Martignoni Carmelitarum curâ consopitum est, Diplomate dato die 23. Augusti 1477. quod incipit, *Sacer Ordo vester, &c.*

60. *De Jejunii Quadragesimalis sanctitate lib. 1.* cum explanatione Wilhelmi Abbatis Lobbiensis, Ms. in Bibliotheca Monasterii S. Petri Lobbiensis; uti videre est in Bibliotheca Belgica Manuscripta Antonii Sanderi. Ast Carmen istud editum lib. 4. *Silvarum*, pag. 305.

61. *In opus sententiarum Joannis de Bachone Carmelitæ, Carmen.*

62. *De ortu & diversitate Religionum*, Lib. 1.

63. *Introductorium subtilis Scotti Ordinis Minorum*, Lib. 1.

64. *Orationes elegantes & variae*. Lib. 1. Ms. Olim apud Joannem Balæum.

65. *De suo in Religionem ingressu ad Patrem*, Lib. 1. Ms. Apud eumdem.

66. *In Primitiis Petri Brixiensis*. Lib. 1. Apud eumdem.

67. *Ad Ambrosium Coriolanum, cum Responso*. Lib. 1. apud eumdem.

68. *Suburbanum Bucolicorum* Lib. 1. Ms. apud eumdem.

69. *De Benaco Fluvio Carmen*, Ms. apud eumdem Balæum.

70. Epistolæ multæ ad diversos, inquit Joannes Trithemius, Lib. de Scriptor. Ecclesiasticis.

ORDO BAPTISTÆ MANTUANI OPERUM CHRONOLOGICUS.

Anno 1448. die 17. Aprilis nascitur Mantua BAPTISTA SPAGNOLUS, NICOLAO V. Pontifice Mag. Tom. I.

ximo. In Patria Literis humanioribus studuit, Paudæ vero operam Philosophiæ dedit: quo tempore odo Eglogas cecinit. Anno circiter 1564. Mantuanum in Cœnobium Carmelitarum tum novâ reformatione Florescentium est ingressus. Anno 1472. in Comitiis Generalibus Astæ habitis, Baptista pro Conventu Bononiensi Lector designatus pro anno sequenti, gradum Doctoralem assecutus est, quando de suscepto Theologico Magisterio Jacobum Carphorum Ferrariensem amicum fecit certiorem.

Subsellis relictis, s̄pius deliberat cum Joanne-Baptista Refrigerio Bononiensi cive peritissimo, an Poeticæ utrumve Oratoria arti vacaret; indeque de Praesidencia Oratoris & Poëta Carmen ad eum dixit. Cum enim adolescentulus esset, & à studiis Ecclesiasticis, more illius ætatis abhorrebat, fortè in S. Paulini Nolani Praefulsi Poëmata incidit, & carminis suavitate delectatus, animum ad res divinas paullatim appulit, & ex illo tempore, sacrarum literarum studiosior evasit, metro præsertim occupatus; unde statim atque Theologicis ab exercitiis plenè fuit expeditus, suas elaboravit Parthenices, quas secuti sunt tres libri de Patientia, quos Elias Capreolus Brixianus Joanni Taberio scribens, omnis molestia præsentaneum medicamentum appellat. Eadem ferè circa tempora exiit ad Joannem-Baptistam Refrigerium consolatio in morte Collæ Ausculani: deinde de contempnenda morte Carmen, cuius Epistolam dicatoriam suppressit, & ad instar colloquii cum sua mente finxit.

Anno 1478. mortuo Ludovico Gonzaga Mantua Marchioni, filius succedit Franciscus, cuius pueris educandis Francisco, Sigismundo & Isabellæ præpositus Baptista noster ad pietatem promovit. Anno 1479. de calamitatibus temporum tres libros absolvit. Anno 1480. prodiit Objurgatio cum exhortatione ad capienda arma contrà infideles. Anno sequenti liber tertius silvarum dedicatur ad Alphonsum Calabriæ Ducem pro recepta è Turcis hydrante urbe Salentinorum. Anno 1483. in Capitulo suæ Congregationis Generali, Novellariæ celebratō, anno suæ ætatis trigésimo duntaxat quinto in Vicarium Generale electus, Eglogam decimam scripsit de Fratrum observantium & non observantium controversia. Annum 1484. decoravit vita Ludovici Morbioli Bononiensis. Ast anno præcedenti ad B. Virginem pro extingueda pestilenti orationem dixerat aut potius antē annum 1478. simul & priusquam Mantuam rediret.

Ab anno eodem 1484. Franciscus Gonzaga suo Patri Friderico succedens, à nostro Poëta accipit anno 1495. Trophæum Francisci Gonzagæ, & post annum 1509. de fortuna Francisci Gonzagæ. Cujus quidem fratri, Sigismundo, dicatur primus liber silvarum, & marito sororis Isabellæ primum Carmen secundi libri Silvarum. Anno 1489. secundò in Vicarium Generale electus Historiam Lauretanam scriptis mandavit; quam exceptit ad B. Virginem pro recipienda sospitate post febrem acerrimam, votum. Ab anno 1492. die undecimâ Augusti sedente Alexandro V I. Pontifice Maximo, exivit Alfon-sus. Pro Rege Hispaniæ de victoria ad Granatam lib. IV. Anno 1499. Exhortatio ad Insubres & Ligures.

Anno 1503. De Quercu Julia Carmen prodiit. Anno 1506. de Perusio Baillonibus & Bononia Benivogliis expellendis, & de utraque civitate ad Ecclesiæ dominium accersenda. Ad Julium secundum Pontif. Maximum Baptista Mantuanus bella parantem, dedit Præcinnium. Quamvis Præcinnium istud referendum potius esse credat Lezana ad Bellum venetum anno 1509. quo tempore vita S. Dionysii ad Jafredum Carolum Mediolani Vicecancellarium, & Delphinatū Præsidem anno 1510. constitutum de-

Gg

B.

dicata est: *vita S. Georgii ad Jacobum Trivultium Franciae Marescallum*. Die 15. Martii, Joannes de Mediceis in sumnum Pontificem electus est sub nomine Leonis X. ad quem dedicati sunt *Fastrorum libri XII.* sive *de sacris diebus*: Ad Laurentium autem Puccium eodem anno 1513. die 23 Septembris, vel primâ Octobris Cardinalem institutum *Baptistus Cappadox* directus fuit. *Apologia* autem *Ordinis Carmelitici* nuncupata est Sigismundo Gonzagæ Cardinali Protectori, qui Comitiis Generalibus præfuerat eodem anno celebratis, in quibus ipse Baptista ad supremum ejusdem Ordinis regimen promotus, *vitam S. Honorati Arelatensis* perfecit anno 1515. exente, aut anno ineunte 1516. quæ in *Editione Lugdunensi* 1516. ad finem *fastrorum* reponitur, utpote ad Bibliopolam vel Typographum seriùs missa, in *Editione* autem nostra *Antwerpensi* 1576. ad suum locum restituitur *mense Januario*, *tomo 2. pag. 256.*

Censura Operum BAPTISTÆ MANTUANI.

BAPTISTA MANTUANUS suis in elucubrationibus æstimandis censores expertus est & probatores. Censoribus præstat Paulus Jovius, qui Elo-gio 61. sic habet. » Baptista Carmelitani Ordinis Princeps, ex Hispaniola gente honesta, verum ex damnato coitu natus, Naturam ad Carmen attulit, verum insatiabili Hebraicorum studiorum cupiditate ita occupatam: ut cum magnus & admirabilis in omnibus videri contenderet, in excolandis Musis curam ac diligentiam remittere cogeretur, quibus unis non dubius ad æternitatem gradus patrabatur, si certa laude contentus, in reliquis inane nomen tempestivè contempnisset. Sed incidit in ea tempora, quibus nullis mediocribus Poëtis locus erat. Reperit tamen sibi æmulum, incondito furore Consalvi magni res gestas decantantem, cuius explosione claresceret. Is erat Cantalicius, pro bono Poëta ab optimo Duce mediocris etiam virtutis amantissimo, liberaliter diratus. Verum & hunc & ipsum quoque Carmelitam, desumpto eodem argumento Gravina male partæ laudis loco stenue deturbavit; cum inchoatum Poëma nobile Pontano atque Actio censoribus recitasset. Cæterum Carmelitæ fatis ad laudem fuit, quod per quindem cim secula neglectos à civibus Andinos fontes salubriter ebiberit, scilicet ut fatali monitu limpidioris ejus aquæ siphones Lælio ac Hippolito Capilus Fratribus monstrarentur. Octogenario Major Mantua decessit, non planè felix, quum in extremo vitæ actu defensionem contrà criticos scribere cogeretur, qui ejus Poëmatum obeliscis non inanibus miserè confodissent. Sacrato Poëta mortuo cucullati ejus Ordinis Sacerdotes prolixè parenturunt. Fridericus autem Princeps marmoream effigiem cum laurea posuit, quæ in arcu lapidea juxta Virgili Maronis simulachrum, pià herclè, si non ridendâ, comparatione conspicitur.

Lilius Gregorius Gyraldus, Paulo humanior Jovio, *Dialogo 1. de Poëtis sui sæculi* hæc habet. » Num quid herclè Baptistam Mantuanum, qui unus ex eis fuit qui Carmelitæ sodales dicuntur, in aliquo bonorum Poëtarum numero repones? Et maximè, inquam, sed quæ mea sit de homine, audite, sententia. Laudo institutum, piumque propositum, verum extemporalis magisquam Poëta maturus. Extant illius versus penè innumerabiles, ex quibus apud vulgus & Barbaros quosdam laudem tantam est adeperus, ut unus propè Poëta, & alter penè Maro haberetur. At bone Deus! quam dispar ingenium? nam ut ubique Maro perfectus, ita hic

» immodicâ & penè temerariâ ubique usus est licentiâ, quam & magis arque magis in dies auxit. Est enim ferè naturâ comparatum, ut qui minus jundicio valent, & nimio plus sibi placent, eos in dies deflorescere, & senes flaccescere videamus: nam & in dies aliquid ingenii deterit. Juvenis ille quidem laudabiliter Poëta fuit, cum vero ei defudit calor ille & fervor juvenilis, tanquam amnis sine obice extrâ ripas sordidè diffluens coerceri non potuit: vix enim ea legere possumus quæ longius ille ætate proiectus carmina scripsit. Non ideo hoc vobis de Carmelita dixerim, ut quas ei statuas Mantuani exerent, dejicerent; sed magis ut vos monerem, quo eum ordine habere debeatis: magis emunctæ naris fuisse videtur Angelus Politanus.

Julius Scaliger lib. 6. *Poëtices* cap. 4. pag. 788. Baptista Mantuanus Carmelita, mollis, languidus, flexus, incompositus, sine numeris, plebeius, non sine ingenio, sed sine arte: dummodo scribat quod in mentem venerit, edat quod scriperit, susque haber. Quæ verba protulit non tantum Joannes Deslyons Doctor Sorbonicus in tractatu Gallicè inscripto: *contre le Paganisme du Roy-Boit*, pag. 310. Verum & Adrianus Baillet in opere Gallicè inscripto: *Jugement des Scavans, tome 4. des Poëtes Modernes, num. 1247. pag. 326. Edit. in-4°. Paris 1722. Niceron tom. 27. Memoriar. pag. 109.*

Bernardus de Fontenelle Rothomagensis natu, sed Academiæ Scientiarum Parisiensis Scriba perpetuus in opere Gallicè edito: *Discours sur la nature de l'Églogue*, pag. 154. Edit 3. Paris 1703. in-12. hæc loquitur. » Il n'y a point d'Auteur qui ait fait des Bergers si rustiques, que Baptiste Mantuan, Poète Latin du siècle passé, que l'on a comparé à Virgile, quoiqu'assurément il n'ait rien de commun avec lui que d'être de Mantouie. Le Berger Faustus en faisant le portrait de sa maîtresse, dit qu'elle avoit un gros visage boursouflé & rouge, & que quoiqu'elle fût à peu près borgne, il la trouvoit plus belle que Diane. On ne s'imaginoit jamais quelle précaution prend un autre Berger avant que de s'embarquer dans un assez long discours; & qui sait si le Mantuan ne s'aplaudissoit pas en ces endroits d'avoir copié la nature bien fidèlement?

Ibidem pag. 177. » Les Eglogues Allégoriques ne sont pas non-plus sans difficulté. Le Mantuan qui étoit Carme, en a fait une, où des Bergers disputent en représentant deux Carmes, dont l'un est de l'étroite Observance, & l'autre est Mitigé. Le Bembe est leur Juge; ce qu'il y a de meilleur, c'est qu'il leur fait ôter leurs houlettes de peur qu'ils ne se battent. Du reste quoique l'Allégorie ne soit pas mal gardée, il est trop ridicule de voir le différend de ces deux espèces de Carmes traité en Eglogue.

» J'aimerois encore mieux qu'un Berger représentât un Carme, que de le voir faire l'Epicure rien, & de lui entendre dire des impiétés. Cela arrive quelquefois aux Bergers de Mantuan, quoiqu'ils soient très-grossiers, & que le Mantuan fut Religieux. Amintas dans une mauvaise humeur où il est contre les Loix & contre l'honnêteté, parce qu'il est amoureux, dit que l'homme est bien fou de s'imaginer qu'il ira dans les Cieux après sa mort, & il arrive que tout ce qui en arrivera, sera peut-être qu'il passera dans un oiseau qui volera dans les airs. En vain le Mantuan pour excuser cela, dit qu'Amintas avoit passé bien du temps à la Ville; en vain Badus son Commentateur, car tout moderne qu'est le Man-

B.

» touan, il a un Commentateur, & aussi zélé que le seroit celui d'un Ancien, tiroit de là cette belle réflexion, que l'amour fait qu'on doute des choses de la foy. Il est certain que ces erreurs-là, qui doivent être détestées de tous ceux qui les connoissent, doivent être ignorées des Bergers.

» En récompense le Mantuan fait quelquefois ses Bergers fort dévots. Vous voyez dans une Eglogue un dénombrement de toutes les Fêtes de la Vierge, qui promet à un Berger, que quand il aura passé sa vie sur le Carmel, elle l'enlevera dans des lieux plus agréables, & lui fera à jamais habiter les Cieux avec les Driades & les Hamadriades, nouvelles Saintes que nous ne connoissons pas encore dans le Paradis.

AD HÆC OMNIA IPSE RESPONDIT BAPTISTA MANTUANUS, VEL PARTIM CONFITENS, VEL PARTIM AMICORUM CAUSANS IMPATIENS DESIDERIUM, VEL PARTIM PRÆPOSTERUM EDITIONIS LABOREM ACCUSANS: dum ego Romæ, inquit, gravius admodum Reipublicæ meæ negotiis insudarem... Amici Bononiae putantes debitum amicitiaæ officium se præstare, me nescio, Protocollum meum, quod eis ut nauci & peripsema quoddam reliqueram, divulgarunt... hoc ut resciui, dolui quidem: Verum-ne amicos contristarem, & quod videbam remedio jam amplius locum non esse, tacui & dissimulavi; statuens tum, si unquam, me vivente iterum formarentur, emendare & emaculare multos locos: Quod faciam, si talis unquam redibit occasio. Hæc scribebat ad Joannem Picum Mirandulæ Kalendis Octobris 1490. Longè antea, sive duobus annis Apologeticon scriperat, in quo, omnes præmonitos volo, iuquit, si quia meæ jucundissimæ Parthenicæ decoris & venustatis deest (multum autem deesse quis dubitat) impatiensi Refrigerii desiderio totum imputandum esse: cuius longis precibus expugnatus me exorari, & libellum quasi implumes pullos, ante tempus passus sim volare de nido. Anno 1508. ad suum Fratrem Ptolomæum Hispaniolum scribèbat: Edidi & ego vivens opera mea, ut vitia erudiam quæ annotantur, & quæ excusari possunt, excusem vivens... feci quoque hoc eorum, ut manum aliquando levarem de tabula; & ut his curis absolutus, ad Theologiae studium, quo longè plus oblector, me conferrem. Ego namque Poëma omne carptim composui, cursim absoluvi, non ferè aliter, quod canes aiunt bibere in Ægypto.... sed quid ego frustra pergo omnem laborem diluere, ad omnia quæ imputantur, respondere.... docet recte Horatius in Poëmatibus quid sit venia dignum, quid indignum. Ait enim in Arte Poëtica (pag. 576. Rodel. Edit.)

*Sunt delicta tamen, quibus ignorisse velimus.
Nam neque chorda sonum reddit, quem vult manus, & mens,
Poscentique gravem persæpè remittit acutum.
Nec semper feriet quodcumque minabitur arcus.
Verum ubi plura nitent in Carmine, non ego pauca
Offendar maculis, quas aut incuria fundit,
Aut humana parum cavit natura. Quid ergo?*

» Sint ergo aliquæ maculæ; inquit ipse Ptolemæus, Hispaniolus, Baptista Mantuani Frater, in ejus Apologia; sint aliquot nœvi, sint nonnullæ verruculæ in tanta corporis mole Poëtici. Quid tūm postea? Audi quid dicat Quintilianus, lib. 10. cap. de Imitatione: In magnis quoque auctori-bus incident aliqua vitiosa, & à doctis inter ipsos etiam mutuo reprehensa. Ibid. cap. 1. Neque id statim legenti persuasum sit omnia quæ omnes Auctores dixerunt; utique esse perfecta: nam &

» labant aliquando, & oneri cedunt, & indulgeant ingeniorum suorum voluptati: non semper intendunt animum, nonnunquam fatigantur; cum Ciceroni dormitare interdum non solùm Demosthenis oratio, verum etiam Homerus ipse videatur. «

APPROBATORES indè nostro etiamq; qnandoque Mantuano erranti non defuerunt etiam docti & erudi-ti, quamvis eos appellare simplices & ignaros ausus fuerit Adrianus Baillet, Jugement des Scavans sur les Poëtes, tom. 4. num. 1247. pag. 324. lin. 20. Edit. in-4°. 1722. Hominem simplicem & ignarum dices Joannem Picum Mirandulæ 9. Septembr. 1490. nostro Baptistæ scribentem: Olim ad te non scripsi, Pater optime, sed integrum legi quæ scripsisti, divina scilicet atque sanctissima tua Poëmata, in quibus ea rerum majestas, is splendor est eloquentia, ut certatim in illis palmarum sibi vindicare verba, & sententia vi-deantur. Hoc unum dixero, delectari me adeò lectione tuorum Carminum, ut ferè quotidiè, cum me vel tedium vel fatigatio cœperit, in illa quasi in hortum deliciarum solitus sim secedere, unde animo tanta semper oboritur voluptas, ut nihil cupiat magis, quam iterum fatigari, ut iterum recreetur. «

Hominem simplicem & ignarum dices Joannen Jovianum Pontanum, Neapoli Kalendis Junii 1499. eidem scribentem: Et initæ Romæ memor sum amicitia, & ingenii tui excellens vis, momentis penè singulis id efficit, ut doctrinæ, vel summa etiam cum admiratione, meminerim tuæ. An ejus obliviscar, quem Latinæ Musæ non memorabilem modo, verum maximè admirabilem, & nostris faciunt & futuris facturæ sunt seculis?

Hominem simplicem & ignarum dices Heliam Capreolum Brixianum Jurisconsultum Joanni Taberio scribentem: Nisi vana sit Pythagoræ Palin-genesia, Maronem nobis alterum hæc ætas redivivum produxit, Baptistam hunc Mantuanum, qui virtute Poëticæ Synchronos omnes, ex antiquis etiam complures à se longè reliquit.... Brixiae IV. Nonas Decembr. M. cccc XCVIII.

Hominem simplicem & ignarum dices Jafredum Carolum Delphiniatûs Proto-Præsidem post annum 1510. Stephano Ponchiero Parisensi Episcopo scribentem » Baptista Mantuanus in Fraternitate Carmelitarum Theologus insignis, nuperrimè Dionysium Areopagitam... tribus Libris heroico Carmine, sed veritate historicâ describit. Cujus Auctoris laus jam apud omnes tanta est, ut neque mea, neque alterius laudatione incrementum aliquod sit susceptura. Illud tamen ingenuè & audacter pronuntiare ausim, varium esse opus, & in ipsa varietate sibi semper constans, ingeniosum, ac curatum, & in Christiana Historia tantum genitilis eloquentia expressum, quantum isto ævo, non dico sperare, sed ne optare quidem possemus. «

Hominem simplicem & ignarum dices Philippum Beroaldum, Hieronymo Carmelitæ scribentem post obitum nostri Mantuani: » Perlegi nuper divina divini Baptista Carmelitæ Poëmata, quæ evidenter ostendunt parentem rerum naturam in progenerandis Poëticis ingeniosis haudquam decoxiisse, Mantuamque nobis alterum Maronem ex Palingenesia Pythagorica reddidisse. Evidem Va-tes omnes priscos adorando puto, maximèque Virgilium, cui huic noster proximus, longo qui-dem intervallo, sed tamen proximus; in quo ingenium copiosum & mira doctrinæ multijugæ felicitas exuberat: fœcundus prorsus artifex; ut potè qui versuum millia plurima condiderit, adeò

B.

» ut Musæ, ut Apollo, ut Dionysius, ut Dii omnes Poëticj nullum hoc saeculo indulgentiùs fuisse videantur. Cujus Poëmata terfa, erudita, consummata præ se ferunt quamdam facilitatem felicissimam; quæ omnia commendat facilis scriptoris & doctrina religiosior, & Ecclesiasticum dogma intertextum, quibus veluti pigmentis pretiosis colorata splendescunt. Merito itaque vivens eâ fruitur gloriâ, quam post cineres paucissimi consequuntur; eamque vivus sentit, quæ post fata præstari magis solet, venerationem. Interest posteritati suæ; monstraturque digito prætereuntium, nec solum habetur in manibus & ediscitur; verum etiam in scholis enarratur, & indè saluberrima Tyrunculis dictata Grammatistæ præscribunt.

Versuum millia plurima meritò condita dixit BEROALDUS. Nam BAPTISTA noster tanta, quanta Latinorum Poëtarum nemo alias, typis evulgavit. Teste PTOLEMÆO SPANIOLO: Sed & ipse FRANCISCUS MINUTIUS A RADA Carmelita, referente PETRO LUCIO, accuratè calculi subductâ ratione, deprehendit tribus prioribus tomis, ultra quinque & quinquaginta Heroicorum Versuum millia contineri.

Hominem simplicem & ignarum dices Desiderium Erasmus Jacobo Wimpelingio anno 1517. die 3. Februar. Basileæ scribentem: *Malim Hemisticum Mantuani, quam tres Marullicas Myriadas.* Anno sequenti 1518. ipse Jacobus Wimpelingius Matthiæ Schurerio scribebat: » Reperi ex insperato in Bibliotheca nepotis mei Jacobi Spiegel, Imperialis Secretarii Baptistarum Mantuanum in Libris Fastorum lectu dignissimum, in quibus nostra juvenis ventus vitam & bonos fines Divorum absque fabellis, & alia scitu utilia sine veneno (quo Tibullus, Propertius, Catullus, Lucretius, Marulus, & horum lascivi similes repersi sunt) à temporis annis imbibere, seque & cæteros aliquando delectare posset. Ea si Calcographiâ propagarentur, confido Hieronymum Gebuvilerum, Jan. Sapidum, Gervasium Sopherum, cæterosque politorum & christianarum literarum Professores suis discipulis interpretatueros. Proinde si tu, mi Matthia, salutiferæ juvenum institutioni consulere, & castorum Claustralium, qui ex his carminibus delicias per otium capient, fastidia levare voles, exemplar spe non indignaturi nepotis à me accipies, cum expressa Baptista effigie; ut in operis tui vestibulo jucundum tanti viri, maturitatisque, & modestiæ suæ, uti præ se fert, præbeat spectaculum. Sunt haud dubiè vobiscum, qui eam nobilissimi Vatis & Theologi imaginem picturâ & cælaturâ aptissimè reddere possint. » Argentorati Kalendis Maii, anni Christi M. D. XVIII.

Hominem simplicem & ignarum dices Petrum Canisium, è Societate Jesu Sacerdotem, in opere illo quod Marianum appellavit, lib. 1. cap. 11. in fine dicentem: *Quid verè si Poëtam Christianum, pium & discretum adsciscamus, qui hoc nobis caput absolvat, simulque suo carmine in templo studia & mores exponat? Is Baptista Mantuanus est, in hunc modum non minùs verè quam eleganter canens, &c.*

Hominem simplicem & ignarum dices D. Cæsarrem Baronium Cardinalem, in suis ad Martyrologium Romanum Notationibus, ad 20. Julii & 13. Decembris scribentem: *Baptista Mantuanus Carmelita præclarus Poëta S. Margaritæ Agonem Heroico Poemate pulcherrimo decantavit.... Sanctæ Luciae, sicut & SS. Virginum Apolloniae & Margaritæ.*

Hominem simplicem & ignarum dices Marium Äquicolum Joanni-Jacobo Bardellonio iv. Idus Novembris 1508. Cymacli scribentem: » Mihi tuæ literæ redditæ sunt: quibus inter cætera certior rem me redditis Ptolemæum Spaniolum jam ultimam manum imponere Apologiæ, quam pro Germano Carmelita Baptista ter maximo, contra Literatores suscepit.... sinat me hoc agere. Testor me relicturum adversariis nullum provocationis locum; si quid in justissima causa, & in diligentia fidendum est.... nos enim de ortu linguæ Latinæ, & ut altera facta sit, ut in hanc quam vulgo loquimur, veteris umbram paulatim defluxerit, longâ oratione disputamus. Mox, ut Carmelita verborum & simplicium & collocatorum summam habeat rationem, ut priscis ad decorum parcet, ut novis verecundè ad necessitatem utatur, ut propriis & usitatis Latinis insistat semper, ostendimus; ut illorum conglutinatio dulciores numeros, & suave sapiat.... locos præterea obiter illius præclarissimos excutimus; ut sententiis ex abdito eritis Poëma redundet; ut omnium Artium & disciplinarum humanæ divinæque Philosophiæ sit refertissimum; ut succi multum, ut sanguinis & nervorum habeat plurimum; ut natura ipsa lœtum & fœcundum ingenium præ se ferat; ut propriis ductibus vena indefessè scatens fluat: sic ante oculos ponemus, ut divino interdùm afflatum numine non possit negari. Habens rem omnem, & consilium meum, cura ne mihi cum Ptolemæo amicissimo concurrendum sit. »

Hujusmodi simplices & ignaros (ut Bailleto placet eos vocare) Bibliothecarios dices, Joannem Thitemium lib. de Scriptor. Eccles. cap. 912. Conradum Gesnerum in Bibliotheca Universali, Gerardum Joannem Vossium de Historicis Latinis lib. 3. cap. 11. pag. 664. Jacobum Philippum Forestæ Bergomensem in supplem. Chronic. ad ann. 1490. pag. 409. Edit. 1535. Antonium Possevinum in Apparatus sacro: Philippum Labbe in Dissertat. Historica de Scriptor. Ecclesiast. pag. 173. Georgium-Matthiam Konigium in Biblioth. veteri & nova pag. 504. Aubertum Miræum in Auctuario de Scriptor. Eccles. cap. 532. ubi eum ætatis suæ anno septuagesimo defunctum perperam scribit: Cæterum quod ad ejus statuam marmoream attinet, ea Mantua (velit nolit Jovius) piè conspicitur in Arcu triumphali è regione Franciscanorum Monasterii, dextrum Virgilio, sinistrum Mantuano, clarissimi Mantuanorum Marchionis quarti Francisci latus claudente, cum tali Elogio.

ARGUMENTUM UTRIQUE
INGENS, SI SE CLA COIRENT.

Nam teste Heliæ Capreolæ » vetustatis reverentia, operum multitudine, elegantiâque Virgilius sit extra aleam omnium quasi Pontifex Maximus; ille tamen res humanas, hic noster Mantuanus divinas cecinit, nullo præsertim invitatus Mœcenate, sui tantum ipsius non alienus imitator.

Inter Carmelitas, qui Baptistarum Mantuanum celebrarunt, occurunt in primis Hieronymus Mediolanensis, qui referente Philippo Beroaldo ad eum scribente, Poëmata ejus omnia in unum quasi corpus compacta, & ex Archetypo diligentissime descripta tradidit anno 1488. Benedicto Bibliopolæ Bononiensi. Angelus Colonensis, qui Fastorum libris XII. Materno Cholino Colonensi Bibliopolæ imprimendos xv. Kalend. Maii 1518. commisit. Laurentius Cuperus Montis Girardi Carmelita in Epistola dedicatoria,

B.

dedicatoria, quæ primo hujus operum tomo p̄t̄figitur anno 1576. Petrus Lucius Bruxellensis, in *Bibliotheca Carmelit.* pag. 9—15. Joannes Maria Pensa in *Theatro Virorum Illustrium Conventū Mantuæ*. Franciscus à S. Maria Excalceatus, *Lib. I. Historiæ Reformationis Hispanicæ*, cap. 5. Ludovicus à S. Teresia itidem Discalceatus, in *successione Eliae*, cap. 255. & seqq. pag. 583—593. Joannes-Baptista de Lezana *tom. 4. Annal.* pag. 868—957. & 970. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 1. pag. 1671 & seq. Daniel à Virgine Maria in *vinea Carmeli*. pag. 537. num. 966. idem *tomo 2. Speculi Carmelitani* pag. 976 num. 3427. ibid. pag. 1068. num. 1699. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 40. & seqq. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 384.

In *Bibliotheca Ducum Urbinate*, quæ reperitur in Vaticana Bibliotheca, Codice signato 1512. pag. 40. legitur Breve Leonis X. ad Reverendissimum Magistrum Baptistam Carmelitarum Generalem, pro componenda pace inter Franciscum Francorum Regem, & Ducem Medionali atque Helvetios. Hoc Breve datum est sub annulo Pisca-toris, die tertia decimā Julii 1515. •Pontificatus tertio anno. Responsio Magistri Baptiste ad sum-mum Pontificem sub die ultima Julii, Mantua. Exhortatio ad pacem componendam cum Duce Me-diolani, sub eadem die ultima.

Ex quibus satis clarè conjicitur quòd Legati sum-mi Pontificis Leonis X. munus exercuerit noster Baptista Mantuanus.

XI.

BARNABAS A. CÆCILIA, Nannetensis Armoricanus, in seculo dictus ANTONIUS PETRI, Carmelitis nomen dedit anno 1719. Redonibus. Hunc tenerrima pietas, Religiosa suas varias ad functiones obeundas sollicitudo, virum præstantissimo exemplo dignum præbuerunt; rara ad Officii decorum divini & majestatem promoven-dam dotes pretiosum, suis utili-sodalibus reddide-runt, apud quos tum Aurelianenses tum Redonen-ses pium & Concionatoris & Pithaulis seu Organistæ munus sustinuit. Redonis autem pectoris languore debilitatus juvenis senex obiit anno post Christum natum 1747. die 16. Augusti, ætatis suæ 38. profes-sionis autem anno decimo octavo, edidit Latinè,

1. *Missas suavissimo ac facilissimo modulamine musico pro nuda voce compositas, instar plani sim-plicisque cantus, pro majori graviorique cantorum (Muf-fices non bene peritorum) facilitate, notatas.* Nanne-tis apud Nicolaum Verger, 1739. *in-folio.* pag. 25.

2. *Solutionem questionis circa diem quā possint Carmelitæ recitare in Choro Officium de B. Virgine, juxta facultatem à S. Rituum Congregatione concessam.* Redonis, 1732. *in-4.* pag. 4.

3. *Supplementum Breviarii Ordinis Fratrum B. V. Mariæ de Monte Carmelo, continens nova Officia Sanctorum, sive pro tota Ecclesia, sive pro dicto Ordine specialiter ordinata, usque ad Sanctissimum D. Clem-entem Papam XII. &c.* Rhedonis 1744. apud Josephum Vatar. *in-12.* 1. vol. pag. 186. edi curavit.

XII.

BARNABAS A. MARIA, Discalceatus Carmelita edidit Italicè Libros duos, quorum primus est *Nova stella in oriente visa, in morte V. P. David Excalceati Carmelitæ*, Venetiis, anno 1695. *in-8°.* Secundus, *Oraio Panegyrica in laudem Sanctorum Faustini & Jovitæ*, Bressia anno 1705. *in-4°.* Ità recitatur in *Bibliotheca Carmelitarum Ex-calceatorum*, pag. 44.

Tom. I.

XIII.

BARNABAS A. MATHURINO, pa-triæ Turonensis, & Turoniæ Carmelitarum Provinciæ asecla, piæ erga Deum, mansuetu-dine erga Fratres, Doctrinâ cùm Sodales apud suos, tum apud extraneos conspicuus: sacræ Theologiæ Professor solidus, concionator opere potens & sermo-ne, animarum Dux prudens in viam salutis: Prioris & Definitoris muniis sagaciter exercitis, suæ ad Provinciæ regimen vocatus fuit in Comitiis Pro-vincialibus anno 1699. die 15. Maii, Aureliae ce-lebratis. Anno 1700. ineunte, acceptis à R. P. CAROLO PHILIBERTO BARBERICO * totius Carmelitani Ordinis moderatore supremo literis, quibus commendatio ei fieret, ut è sua Provincia aliquem eligeret Religiosum, qui selecta de suæ celebri-oribus & ejusdem Provinciæ illustrioribus tum pietate tum doctrinâ viris, commentaria diligenter collige-ret, Patrem Columbanum à Nostra-Domina de Monte-Carmelo destinavit, & de consensu suorum Definitorum in annua Congregatione adunatorum Rhedonis die 7. Maii nominavit. Qua de re Episto-lam Encyclicam ad omnes Conventus eodem anno misit, quorum superiores adhortarunt, ut collectanea suum ad Cœnobium respectivè spectantia, deferri eidem P. COLOMBANO Juliodunensi Suppriori curarent. Ipse autem R. P. BARNABAS nemini justum offendit dans locum, propriis etiam nunc invidis suis gratiosus, ipsis bona faciens, Prior Conventū Parisiensis Sanctissimi Sacramenti, suo expirante triennio, obiit die 27. Martii anno 1705. Scripsit Gallicè,

1. Opus celebre Potentissimo Dom. Duci Maz-zarino Armando Carolo de la Porte, Duci de la Meilleraye dicatum, *Annum Apostolicum nuncupatum*, complectens *varios discursus sive morales sive panegyricos super Mysteria Domini, & Festa Beatisimæ Virginis Mariæ.*

2. *Encomia omnium fermè Sanctorum & Sanda-rum*, ut in *Legenda* distribuuntur: Mss.

3. *Conciones Dominicales totius anni.*

4. *Adventuales & Quadragesimales Conciones Mss.*

5. *Octavas SS. Sacramenti, Assumptionis B. Marie & Defunditorum*, Mss. Quæ omnia servabantur olim in *Bibliotheca Carmelitarum Parisiensium Conventū SS. Sacramenti*.

Celebrem habent de nostro Barnaba mentionem Acta Mss. Provincialium Provinciæ Turoniæ, nec non præfatus Columbanus in *Encomio brevi illu-strium virorum Provinciæ ejusdem*, Mss. pag. 30.

XIV.

BARTHOLOMÆUS AB ASCENSIONE, Carmelita Nudipes, Castellæ veteris alumnus, concionator facundus; omnibus quæ virum Reli-giosum decent, virtutibus imbutus, scripsit sequen-tia volumina, quæ Burgis asservantur & inscri-buntur.

1. *Materiæ Morales, in-4°.*

2. *Sermones varii in-4°. tres tomi.*

3. *Exhortationes Spirituales in-4°.*

Ità refert *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

XV.

BARTHOLOMÆUS A. BASILIO, cognomento, sive in seculo dictus SANCHEZ, natione Hispanus, patrìa de Aragena vel Caracena,

* Tunc enim Bibliothecam Scriptorum Ordinis medita-batur R. P. Andreas à S. Nicolao, de quo suprà, pag. 58.

H h

B.

Carmelita Discalceatus, Pastranae anno 1578. Professus. Magister Novitiorum Granatenium, Prior Malacanus & Matritensis, deinde Definitor Generalis, Theologus Complutensis & Concionator non ignobilis: vir vita Eremita amantissimus, omnibus decoratus virtutibus, ingenio & eruditione clarus, obdormivit in Eremo de Bolarque, anno salutis 1618. aetatis suae 70. Religionis autem 40. postquam scripsisset,

De exercitiis spiritualibus Novitiorum tractatum asceticum Ms.

De illo laudes tenent Franciscus à S. Maria, Lib. 2. *Historia Reformationis S. Therese*, cap. 38. & Lib. 3. cap. 9. Joannes Caramuel in vita Dominici à Jefu Maria, pag. 128. Hieronymus à S. Joseph in vita Joannis à Cruce. Philippus à SS. Trinit. Lib. 3. vita Dominici à Jefu Maria, cap. 2. Jacobus Gaffaretus in *Typo S. Therese*. Isidorus à S. Joseph Lib. 3. *Annal. Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelitana Ms. ad Schedam pag. 43. affixam.*

X VI.

BARTHOLOMÆUS DIAZ DE ENZINAS, Toletanus, antiquioris regularis observantiae Carmelita, LAURENTII UXENTINI in Regno Neapolitano Episcopi Frater gemellus, anno 1599. natus, exente mense Martio. Ambo sese dicarunt Deo, & B. Virginis de Monte Carmeli, & in ejus Ordine non vulgarem acquisierunt eruditionem. Bartholomæus Philosophia ac Theologia Toletique Complutique apud suos Professor, obiit anno 1642. Scripsit autem opus inscriptum Hispanice,

Camino facil de agradar a Dios: id est Latinè via facilis placendi Deo. Compluti apud Antonium Vazquez, anno 1641.

Hæc habet Nicolaus Antonius tomo 1. *Biblioteca Hispanæ*, pag. 941. num. 3305.

X VII.

BARTHOLOMÆUS EISELIM, natione Germanus, Carmelita Helprunensis, sacrae Theologiae Doctor anno 1603. renuntiatus, Provinciae Germaniae Superioris Prior Provincialis an. 1616. Eo tempore scripsit *Relationem de Conventibus hujus suæ Provinciae ad Reverendiss. THEODORUM STRATIUM Ordinis Generalem*; quâ quidem usus est in suis Annalibus Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. anno 1281. pag. 425. anno 1282. pag. 428. anno 1292. pag. 459. anno 1349. pag. 596. anno 1367. pag. 663. &c. anno 1395. num. 6. pag. 740. anno 1392. num. 2. pag. 733.

Bartholomæum Eiselim laudat Franciscus Voersius in vita Henrici Silvii pag. 207. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 463. ubi eum vocat MATHÆUM, & ei opera donat inscripta: MALLEUS HERESUM FIRMISSIMUS. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 43.

X VIII.

BARTHOLOMÆUS EDETANUS, natione Celtiber, Cæsaraugustani Carmeli & civitatis filius: sed labente tempore, Bæticæ Provinciae adoptatus, à confessionibus fuit Reverend. Dom. Alfonso Fontis-Salicis Mentinonensis Episcopo: quo Principe, Rector primus & Erector evasit Mentosa Cœnobii. Mentosa quidem olim Episcopalis, cui in Episcopatu Giennum successit. Multa circa annum 1543. scripsisse Bartholomæus hic refertur ab Alegreto Cassanato in *Paradiso Carmel.* &c. pag. 394.

ipius fides sit; citantis Philippum à S. Jacobo in Catalogo Illustris Episcopi Alguerensis.

XIX.

BARTHOLOMÆUS FANTI, patria Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis Carmelita, magnumque illius ornamentum, Concionator egregius, vir nobilitate illustris, sed vita sanctitate illustrior, migravit è vita anno Christi 1490. aetatis suæ 47. hujus corpus integrum visitatur Mantua apud Carmelitas in facello Mariano, ad altaris dexteram. Scripsit,

1. *Sermones editos Bononiæ, anno 1507. in-4°.*
2. *Leges secularium in Congregatione, sub invocatione B. V. Mariae de Monte-Carmelo à se instituta.*

De Bartholomæi Fanti laudibus & scriptis agunt Joannes-Maria Pensa in *Theatro virorum illustrium Conventus Mantua*. Hippolitus Donismundus Minorita, Lib. V. *Historia Mantua*. Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. anno 1367. num. 4. pag. 663. Franciscus Bonæ spei in *Visione Eliae*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 43. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi, parte prima*, pag. 175. ubi vocatur Vener. BARTHOLOMÆUS DE MANTUA, vir opinione sanctitatis inclitus, miraculis in vita & post mortem clarus, individuus Beati BAPTISTÆ MANTUANI collega, virtutum ejus & sapientiae fidelis imitator, anno 1520. mortuus. Cassanat. pag. 388.

XX.

BARTHOLOMÆUS DE LOAYSA, Bæticus Provinciæ, Antiquariensis patria, vel Toletanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Cordubensi Professor, egregius concionator, edidit,

1. *Ad Petrum Qstrum à Quinones Archiepiscopum Hispalensem, & Fernandum Martini Episcopum Algarbiorum: Los Triunfos de la Reyna de los Angeles; sive de Immaculata ipsius Concepcione.* Hilpali per Gabriel Bexanaro, 1616. in-4°.
2. *Sermon de S. Tereza, en la Fiesta de su Beatificacion.* Qui cum aliis ejusdem argumenti concionibus legitur in *Collectione R. P. Josephi à Jefu Maria Carmelitæ Discalceati*, edita Matriti, anno 1615. in-4°.

De Bartholomæo à Loaysa videri possunt Lezana in *Apologia pro B. V. Mariae Concepcione*: Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*; Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decor.* pag. 477. Franciscus Bonæ spei in *Visione Eliae*. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Biblioteca Hispanæ*, pag. 154. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 43.

XX I.

BARTHOLOMÆUS MARIA A S. CAROLO, Carmelita Nudipes, Mediolanensis, Examinator Synodalis Diœcesis Ticinensis, scripsit Italicè, sicut profert *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

Scholam veritatis & prudentiae, variis Consiliis spiritualibus illustratam, Scripturam, sanctis Patribus, Historiis, ac sanctis quinque prudentibus Virginibus, Clara, Gertrude, Catharinæ Senensi, Teresiæ, ac Magdalena de Pazzis, desumptis. Ticini, anno 1714. in-4.

B.

XXII.

BARTHOLOMÆUS A MATRE DEI, Parisis natus exeunte anno 1590. in seculo dictus DELAHAYE, institutum Carmelitarum Excalceatorum ibidem professus est anno 1618. die 9. Septembris, & die 15. Octobris 1721. ante Sacerdotium adeptum defunctus. Scripsit Gallicè :

1. *Compendium vite S. Therese*. Parisis, apud Sebastianum Huré, anno 1622. in-16. Legitur etiam in flore Sanctorum Gallicè *in-fol.* edito apud eumdem.

2. *Exclamationes animæ erga Deum à S. Therese scriptæ*, ibidem Gallicè translatae, hoc scilicet anno 1622. die 12. Martii, quo S. Therese à Gregorio XV. in Catalogum Sanctorum admissa fuit.

Vitam Bartholomæi nostri compendiosè scriptam habet Ludovicus à S. Therese *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Franciæ, cap. 55. pag. 138.* Aliiquid de illo scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 43.* Lineolam autem de eodem exhibet Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

XXIII.

BARTHOLOMÆUS CAMPAGNO LA, Theologæ Professor, ac Prior Provincialis Carmelitarum Provinciæ Venetiarum, innotescit nobis ex Libello supplici, quem *Abundantia*, monialis Monasterii Brixiensis, Tertii Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, anno 1507. die 22. Octobris obtulit Julio II. Pontifici Maximo, ad facultatem obtainendam de construendo Monasterio Monialium sub cura ac regimine Provincialis Venetiarum, & de exemptione à Provincia Mantuana. Cui supplicationi annuit benignè idem Romanus Pontifex eodem anno, die 27. ejusdem mensis Octobris, prout fusiūs refertur in dicto supplici Libello, & in Brevi Apostolico, quod legere potes *tomo 1. Bullarii Carmelitarum, pag. 436. & seqq.*

XXIV.

BARTHOLOMÆUS MARIA A S. CAROLO, Mediolani natus die 2. Junii, anno 1650. & in seculo JOANNES-BAPTISTA BASCIUS nuncupatus, Carmelitis Discalceatis nomen dedit : inter quos, etiam in juventute, singulari pietate effulgit. Studiis enim sedulò deditus in operibus sanctorum Patrum perlegendis præcipue insudavit : ideo Theologus, Canonista atque Examinator Synodalnis in Diœcesi Placentina per multos annos exitit. Eminentissimus Cardinalis Cusanus plures à Consiliis ipsum voluit, non solum in rebus ad suam Ecclesiam Ticinensem spectantibus, sed etiam in aliis, dum Bononiensi legatione fungeretur. Hic Religiosus ex Nobili de BASSIS familia natus, denatus est die 31. Octobris anno 1719. Opera ejus quæ ex plurimis aliis deperditis supersunt, duo tantummodo numerantur :

1. *Scuola di verità aperta alte sacre Vergini*. Pavia, presso li Fratelli Gardignani 1714. in 4°.

2. *Panegyri vari*. Piacenza, nella Stamperia Ducale del Bazacchi 1686. in 4°.

Celebrant BARTHOLOMÆUM MARIAM DE BASCIS A S. CAROLO Raphaël Fagnanus J. C. C. in *Commentario familiarum Mediolanensium Nobilium*; ab anno 1578. ad annum 1623. Ms. Lit. B. Philippus Argelati, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, tom. 1. pag. 124. num. 172. & tomo 2. pag. 1838. num. 2067, ubi inaccuratè distinguit Joannem-Baptistam Bassum à Joanne-Baptista Bascio, quasi duos Carmelitas Discalceatos, ejusdem Operis de scientia veritatis Auctores, eodem mensis ejusdem Octobris die 31. & eodem anno 1719. defunctos.

XXV.

BARTHOLOMÆUS MASI, sacræ Theologiæ Professor Carmelita, *Libellum supplicem* Innocentio VIII. Pontifici Maximo, anno 1488. obtulit, exponens : quod ipse fuerit pluribus annis Prior Provincialis Provinciæ Tusciae, & illam adeò laudabiliter gubernarit, ut à Prioribus & Magistris dictæ Provinciæ in Provinciale adhuc electus extiterit. At quamvis secundum præfatam electionem ipse debuerit in dicto officio confirmari, nihilominus Capitulum Generale, in Conventu *Ruperculae* Provinciæ die 26. Maii celebratum, alium nominavit.

Quapropter Summus Pontifex attendens bonum regimen dicti Fratris Bartholomæi, ac quod ipsum jam senio confectum magis decet gubernare, & dirigere juvenes, quam ab aliis dirigi & gubernari, mandat Pontio Rainaudo totius Ordinis Priori Generali ut ipsum Bartholomæum in Vicarium Generalem Conventus Carmelitarum Florentiæ, usque ad Capitulum Generale de proximo celebrandum, instituat & deputet, cum facultatibus opportunis, juribus tamen Provincialibus dictæ Provinciæ servatis. Breve Apostolicum singulari die 24. Junii, anno 1588. *tomo 1. Bullarii Carmelitarum, pag. 402.*

XXVI.

BARTHOLOMÆUS MOZZONIUS, Mediolanensi ex Nobili Gente ortus, in Congregatione Mantuana Carmelitarum Ordinem professus, Sacrae Theologiæ Doctor eximus, acutissimus Metaphysicus, atque celeberrimus Orator evasit, Philosophia Mediolani vacavit, Theologiæ verò Ferrarie, & Bononiae; in quibus præclaris facultatibus cum publica doctrinæ dedisset specimen, Magisterio decoratus fuit. Suis plures per annos Sodalibus perlegit, tūm in sacris rostris animarum salutem promovere curavit. Divinos Libros in Templo Ducali S. JOANNIS AD CONCHAM, in Mediolanensi Metropoli biennio publicè interpretatus est. Quadragesimali tempore Bononiae, Ferrarie, Ticini, Brixie, aliisque Italie urbibus Conciones habuit laudatissimas. Dixit etiam eloquentes Orationes non paucas ad Sanctorum commendationem in primariis Mediolani Basilicis.

Præfuit Conventui suo Mediolanensi, tum Definitoris munus & Vicarii Generalis officium, nec non totius Congregationis Praefulatum sibi communis suorum consensu, & Apostolicæ Sedis judicio demandatum prudentissime rexit. CAROLO II. Hispaniarum Regi carus exitit, ac pro eodem apud FRANCISCUM II. Eftensem Mutinæ & Regii Ducem, tum apud FERDINANDUM CAROLUM. Mantua & Montisferrati Ducem, honorificus Præsidens extitit. Quod munus dum gereret, in Urbe Mantuana mortalitatem exuit tertio Kalendas Julii, ætatis suæ anno 65. Christi verò 1692. Justa illi peracta sunt fnebria in Templo Carmeli Mantuani, ubi conditus jacet. Illius Opera partim edita, partim manuscripta hæc sunt :

1. *Il Rovero di Mosè: Panegyrico per S. Antonio de Padova, recitato nella Basilica di S. Francesco*, l'anno 1653. Milano 1653. in 8°.

2. *Quarefimale Ms. in-folio* apud suos servatum.

3. *Un Volume di Panegyrici Ms.* apud eosdem.

Bartholomæum Mozzonum laudant Josephus-Maria Fornara in *Chronico Monasterii Carmeli Mediolani Italicæ*, parte 1. Cap. 6. pagg. 102. & 103, Philippus Picinellus in *Athenæo Virorum literatorum Mediolanensium*, pag. 70. Joannes Scithonus, in *Schedis Mff.* Carolus Vaghush, in *Commentario Carmelitarum*, pag. 336. Philippus Argelati, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolan.* pag. 977. num. 1170.

B.

X X V I I .

BARTHOLOMÆUS PEYRO, cui patrem tam naturæ, quam religionis Carmelitanæ dedit *Perpinianum*, Doctor Theologus Parisiensis, assumitur primùm in socium JOANNIS-BALISTARII, Prioris Generalis, celebratis Comitiis apud Montem-Albanum, anno 1366. Post triennium, anno scilicet 1369. dum Comitia celebrarentur in Monte-Pessulano, ad munus Procuratoris Generalis totius Ordinis evèhitur, atque in eodem munere confirmatur per Capitulum Generale Aquis-Sextiis anno 1372. & rursus in Comitiis Generalibus Podiensibus anno 1375. Post hæc in Capitulo Generali Brugis anno 1379. electus fuit primus Provincialis Neapolitanæ Provinciae, tunc erectæ.

Sub eodem tempore excitato perniciosissimo omnium schismate, URBANUM inter VI. & CLEMENTEM VII. huic, cum suis Hispanis & Gallis adhæsit BARTHOLOMÆUS noster, qui post varia discrimina factus est Episcopus Elnensis seu *Helenensis* in Catalonia; cum jam Avenionem se recipiens, ibi testis fuisset examinatus in favorem CLEMENTIS VII. sic enim ex Registro Pontificio Romam Avenione translato hausit Illustriss. Joseph Suarez Episcopus Vaisonensis, qui Carmelitis id retulit. Constat autem hunc Bartholomœum Elnensi Ecclesiæ præfuisse, anno 1406. decessisseque aiunt anno decimo quinto ejusdem seculi decimi quinti, sive vigesimo. Scripsit,

De Sanctis Sermones, Lib. I. Quern laudat Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca veteris Hispania*, pag. 134. num. 51. Huic præverunt Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad annum 1379*. & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 43. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 329. Et secutus Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 914. num. 3177.

X X V I I I .

BARTHOLOMÆUS PORTHALENGIUS, vel *Portalignus*, vel *Portalengius*, vel *Portenliquius*, vel *Portolongius*, natione Gallus, ex oppido *Luci* in territorio Arelatensi, Doctor Theologus, Avenionensis Carmeli Prior, electus est Episcopus Trojanus, in partibus Infidelium, & institutus suffraganeus Reverendiss. Dom. Orlando de Carretto Avenionensis Archiepiscopi, die 15. Maii, anno 1523. ut posset exercere Pontificalia in ea Archidiœcesi.

Scripsit Epistolam Latinam ad Joannem Demophilacem Gaudavensem Carmelitam, qui nostro Portenliquio suam *Christomathiam* dedicavit. Incipit: *Clarissimus Heccaton sticus ille radianti*, &c. sicut scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 44. ubi nostrum Bartholomœum, non Avenionensem, sed Lugdunensem & Viennensem suffraganeum appellat. Contrarium tamen evincent *Acta Consistorialia HADRIANI VI.* & tomus secundus *Speculi Carmelitani*, pag. 914. num. 3178. nisi vario de tempore illud asseveratur.

X X I X .

BARTHOLOMÆUS DE RACOLI, filius Comitis de Rocacolio, Tolosanus Carmelita, Doctor Theologus, Provinciae Tolosanae Prior Provincialis, deinde post spontaneam demissionem Joannis Grossi, in Comitiis apud Nannetas anno 1430. celebratis in Priorem Generalem electus est, vir in omni scientiarum humanarum divinarumque genere versatissimus: postea instituitur Episcopus Massiliensis ab EUGENIO IV. die 5. Novembris 1433. Sed Synodus Basileensis *Ludovicum de Glandeves* ad eamdem Sedem nominavit: unde inter illos

duos Episcopos Massilienses, magna controversia oritur; quia dicta Synodus hoc ipso anno 1433. Sess. 12. die Lunæ 13. « Julii statuerat electiones omnium Ecclesiarum Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiarum, & Monasteriorum & dignitatum electivarum non amplius facendas per Romanum Pontificem, sed secundum juris communis præscriptum: ideo Synodus, ut EUGENII electionem repudiaret *Ludovicum de Glandeves*, qui Concilio aderat, Episcopum Massiliensem nominavit.

» Ab EUGENIO committitur delegatus ut BARTHOLOMÆUM in possessionem mitteret: at cum *Ludovicus* parentis sui Baronis *de Faucon* factio valeret, tum etiam patrocinio *Basileensis* Concilii se tueretur, nec-non *Johanna* Reginæ Regentis & Comitissæ Provinciae, non potuit BARTHOLOMÆUS pacatam possessionem obtainere. Cum verò Legatus Pontificis mansuetudine nihil proficeret, fulmine Ecclesiastico usus Urbem interdicto subjicit, & vicinos pagos; cui Ecclesiæ des Accoules, & S. Salvatoris folæ non paruerunt Pontifici, ceteris omnibus à Sacris ita abstinentibus, ut defunctorum corpora in locis profanis per quinque menses sepelirentur.

» Consules Urbis, ut turbatis rebus medelam affirmarent, convenerunt *Johannam* Reginam Aquis-Sextiis tunc agentem; quæ adhibito super hac de re secretiori suo consilio, declaravit interdictum nullius esse momenti, cum esset contentio de Episcopatu inter duos, & provocatum est ad Curiam Romanam. At cum Clerus eam Sententiam satis intelligeret Ecclesiæ Canones, & auctoritatem labefactare nec posse tutâ conscientiâ, urbem per sententiam Laïcorum liberari absolvique à Censura Pontificis legitimè inficta, parere constanter recusavit. Unde ipsi Consules Massiliæ ad Legatos Pontificis configiunt, ut vinculum interdicti solvant, quod ipsi negavere.

» Iterum ergo adeunt Reginam, quæ modestiore consilio usa, ELIONEM DE GLANDEVES, Baronem DE FAUCON, LUDOVICI EPISCOPI parentem enixè adhortatur, ut filio suo suadeat abdicationem Infularum, ut sic Ecclesiæ pax restituatur. Quod ipso recusante, tumultuque Urbis usque ad pugnas prorumpente, stantibus plurimis ex parte Cleri & BARTHOLOMÆI, ceteris Laicis ex parte LUDOVICI, Regina misit qui factiōnem sedarent, pollicerenturque brevi cestaturum interdictum.

» At in publico Cœtu convocato, Sacerdos quidam proclamat, non aliam esse viam conciliandæ pacis, quam BARTHOLOMÆUM Sedi restituendo. Quâ voce Plebs commota prorumpit in clamores, in minas, in arma, Domum Episcopalem quam servi LUDOVICI obtinebant, oblidient, irrumpunt, S. SALVATORIS & DES ACCOULES invadunt Ecclesiæ, quæ interdicto parere neglexerant; demum involant in quoscunque à LUDOVICI partibus stare arbitrantur?

» Consules ergo his turbulentis motibus finem imposituri, ad BARTHOLOMÆUM qui Avenionem secesserat, delegant à quibus advocaretur. Tum ille urbem ingressus festivâ Cleri & populi acclamazione exceptus est, & tandem Ecclesiæ præfuit per annos 13. declarans anno 1434. irrita quæ ab Officialibus Vencienfis Diœcesis usurpata fuerant, nempè LUDOVICUS DE GLANDEVES, ejus æmulus, Vencienfis erat Episcopus. « Obiit autem Massiliæ, anno Domini 1445. ibidemque in sua Cathedrali Ecclesia sepultus, absque ulla inscriptione, licet Cassanatus sequens Epitaphium huic tribuerit.

Ante

B.

D.

O.

M.

*Ante oculos saxum Doctorem deprimit ingens,
Cujus ad interitum sacra Minerva gemit.
Siste gradum, Lector: fulvo dabis oscula saxe,
Raccolii Corpus hæc tenet Urna Patris.
Massilia hæc plora, mæstisque incede laceris,
Hic perit in toto quod volat Orbe decus.*

Scripsit hic Præsul, qui omne tempus ferè in scribendo & docendo contrivit, plurima è quibus innotescunt,

1. In Libros IV. Sententiarum Commentarii.
2. Sermones, Libro uno.

De illo mentionem habent celebrem Nicolaus Bertrandus, *de rebus & gestis Tolosanorum*; Antonius de Ruffi in *Historia Massiliensi*. Joannes-Baptista Guesnay in *Annalibus Massiliensibus. Gallia Christiana*, prima, secunda, tertiæ editionis, pag. 662. Ægidius Gelenius in *Sacrario Colonensi*, pag. 482. & 486. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis*: Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro*, tom. 1. pag. 175.

E Carmelitis Joannes Palæonydorus, *Lib. 3. fasciculi tripartiti, cap. 14.* Arnoldus Bostius, *Lib. 7. Speculi Historialis, cap. 48.* Alegreus Cassianatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 333. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 16. Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. anno 1430. pag. 817.* Ludovicus à S. Teresia in *successione Eliae*, cap. 244. pag. 817. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 44.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 534. num. 959. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 914. num. 3179. Omnes hi non convenient de anno ejus electionis in Priorem Generalem, sed corrigendi per *Librum Ordinis Carmelitici Ms. pag. 34.* qui hunc annum assignat 1430.

X X X.

BARTHOLOMÆUS RAGUSIUS, natione Siculus, patria Mazarensis, Siculæ Carmelitarum Provinciæ decus, omnium scientiarum splendoribus, usque ad admirationem clarus, præfertim sacræ Theologiæ Magister doctissimus. In concionando celebris eruditione, laborisque patientissimus fuit. Nonnulla præclarè obita munera singularem ejus dexteritatem detexere. Nam in Sicilia præfuit Provincialis an. 1573. Vicarias gessit partes ANTONII LOMBARDI Episcopi Mazarensis: & PII V. Pontif. Max. iussu Visitatorem Generalem egit Agrigentina Diœcesis.

Cum autem JOANNI-BAPTISTÆ RUBEO Carmelitici Ordinis Generali egregiæ BARTHOLOMÆI dotes innotuerint, socium sibi delegit in perlustrandis Provinciis Hispaniarum, Lusitanæ, & Galeciæ. Hieronymus item TOSTATUS celeberrimus Carmelita Hispanus, & variarum Provinciarum Visitator, socium, & in laboribus comitem ipsum voluit: exinde Visitatoris Generalis munere functus est in Provinciis Neapolis, Etruriæ, Lombardia, Venetiarum, Romandiæ, & Calabriæ. In Sicilia decennium Reformatoris, & Provincialis munus exercuit.

Ob eximias virtutes, quibus præfulsit, PHILIPPO II. Catholicæ Regi gratissimus fuit. Demum Romanum contendit, ut totius Ordinis Comitiis ad esset pro eligendo totius Carmelitarum Religionis Moderator, ad quem honoris gradum ipse, & memoratus TOSTATUS propriis accedere videbantur: at eodem ferè tempore TOSTATUS Neapoli, noster vero BARTHOLOMÆUS Romæ decessit anno 1581.

Tom. I.

ætatis 57. non sine veneni suspicione. In ejus laudem ornatissimum Epitaphium concinnavit M. Filocalus Faraldus Neapolitanus Carmelita. Verum suæ pietatis & eruditionis hæredem Bartholomæus neptem R. P. Pompeium Ragusium, de quo inferioris, reliquit.

Plurima conscriptæ pietatis & eruditionis plena Opuscula, quorum tamen titulos, & nomina percipere non potuit Antoninus Mongitor, post Petrum Lucium loquens.

De eo Bartholomæo Ragusio multa habent Pirrus, not. *Eccles. Mazar.* pag. 538. Joseph M. Fomari in *anno memor. Carmelitar.* tom. 2. pag. 729. Lucius Belga in *Carmelit. Biblioth.* pag. 16. & 17. Daniel à Virgine Maria *tom. 2. Speculi Carmelit.* pag. 975. num. 3421. Alegreus Cassian. in *Paradiso Carmelit. Decor.* pag. 442. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 44. Daniel Papebrochius in *Actis Sanctorum, tomo 2. mensis Maii*, pag. 58. num. 10. Lezana ad an. 1370.

X X X I.

BARTHOLOMÆUS DE SACCÀ, Siculus Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor Bononiæ in Capitulo Generali Veronæ ad Athesim anno 1381. habito designatur; anno 1387. Definitor Provinciæ Siciliæ, in Capitulo Generali Brixieni; & in sequenti Francofordiensi 1393. primus socius Generalis declaratur. Constat etiam ex Comitiis Generalibus Placentiæ, Provinciæ Lombardia, 1396. celebratis ipsum Procuratoris Generalis munus aliquandiu exercuisse. Maximè in prædicto Brixieni Capitulo Procurator designatus est ad impecrandum literas à Principibus Regni Siciliæ pro Canonizatione sancti Alberti Drepanensis Carmelitæ. Quando verò obierit non designant. Scripsit,

In Libros quosdam sacræ Scripturæ Commentaria, quæ Bononiæ dictavit anno 1381. vel 1382.

De illo mentionem habet Joannes-Baptista de Lezana *tomo. 4. an. 1387. num. 3. part. 723. an. 1395. num. 5. pag. 740.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 44. in scheda Ms. affixa.*

X X X I I.

BARTHOLOMÆUS A S. PHILIPPO, Carmelita Discalceatus, Longobardia Prior Provincialis, edidit quatuor Literas Pastorales, ad Religiosos directas: quarum,

1. Anno 1634. scripta, differit de bono observatia regularis, ac de unione fovenda inter superiores & inferiores.

2. Eodem anno scripta, de interna & extera solitudine, de intentionis puritatis requisita, ad exercendum prædicationis officium, de pace & charitate.

3. Scripta anno 1635. de oratione, & interna cum Deo conversatione.

4. Anno 1636. scripta de damnis à Diabolo intentis, occasione Capitulorum Provincialium.

Extant in *Codice Mediolanensi*, literas hujusmodi plurimas pastorales continentæ, & Mediolani edito ann. 1671. in-4°. parte 2. pag. 308. & seqq. ut refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

X X X I I I.

BARTHOLOMÆUS SANZIUS, Toletanus Carmelita, Doctor Theologiæ Salmanticensis, ac publicus Professor, diversis in Monasteriis Prior: dainde bis Provincialis Castellæ Ve-

I i

B.

teris; plurima circa annum 1623. scripsisse fertur, titulo decorata.

1. *Sermonum variorum libri tres.*
2. *Quadragefimale Lib. i. de Adventu Lib. i. de Sanctis Lib. i.*
3. *Notabiles Theologicæ lecturæ variae.*
4. *Notabilia Philosophia Commentaria.* De illo mentionem habent *Hypolitus Maracci* in *Bibliotheca Mariana*; *Philippus a S. Jacobo* in *Indice Scriptorum Carmelitarum*; *Emmanuel Roman* in *Dilucidario Carmelitico*; *Alegreus Cassanatus* in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 485. *Ludovicus Jacob* in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 44. *Paulus ab omnibus sanctis* in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 69.

XXXIV.

BARTHOLOMÆUS SPIRITUS, Gallicè *Esprit*, natione Burgundus, patriâ Semuriensis Carmelita, Provinciæ Narbonæ non alumnus dumtaxat, verum & Prior Lugdunensis atque Cabillonensis, suæ Provinciæ per annos novem Praefectus, Capitulorum Provincialium quater Praeses, Doctor Theologiz, & Generalis Galliarum Vicarius anno 1572. sub *JOANNE BAPTISTA RUBEO*; ut colligitur ex Subscriptionibus Statutorum Parisiis anno isto 1572. die 1. factorum in Festo SS. Trinitatis, pro reformatione Studii & Regimine studentium Conventùs Parisiensis, quorum Autographum penes se habuit quondam *Ludovicus Jacob*; & quibus subscripterunt *B. Spiritus*, Vicarius Generalis, & paulò post *J. Maistret*, Vicarius Generalis. Contra Hæreticos Bartholomæus fidem voce calamoque strenue sustinens occubuit anno 1590. si credes *R. P. Philippo à S. Claudio Chaudeau*, anno autem circiter 1601. mense Julio, ætatis suæ circa 78. si credes *Ludovico à Sancto Carolo Jacob*: mortuus est, inquam, Semuri apud *Mandubios*, oculis captus, ibidemque sepultus in Sacello suo quod vivens ædificari curaverat; Bibliothecæ hujus Conventùs magnam Librorum copiam, Sacrario Calicem relinquens, & Splendida ornamenta, unam præsertim Casulam Phrygiorum arte mirificâ pictam, & novitatis decore semper lucentem, quæ à Monialibus certis quibusdam Parisiensis Cœnobii ipsi donata fuit, in quo frequentes solemnesque habuerat Conclaves. Habuit nepotem *Natalem Spiritum*, Carmelitam Doctorem Parisiensem, circa annum 1581. laureatum, virum eruditione in juventute donatum. Scriptit,

1. *Sermones Quadragefimales.*
2. *Adversus Joannis Calvinii errores Tractatum Dissertatorium.* Horum Operum meminit. Rev. P. *Philippus Chaudeau*, in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Lugduno missis die 2. Julii 1741. pag. 32.
3. *Eruditissimum quoddam Epigramma*, quod in Opere cui titulus *Milleloquium S. Augustini* typis excusum legitur, ut animadvertis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 16. versa.
4. *Breviarium & Missale Ordinis Carmelitici*, quæ corxit, & prælo tradidit Lugduni, apud *Mauritium Leroy & Ludovicum Pesnot*, anno 1559. jussu *Rev. P. Nicolai Audet*, Ordinis Prioris Generalis. De Bartholomæo Spiritu loquuntur *Josephus Falco* in *Chronico Carmelitico*, *Petrus Lucius*, loco citato. *Emmanuel Roman*, in *Dilucidario Carmelitico*. *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 430. *Ludovicus Jacob*, in *Descriptione Provinciae Narbonæ*, Cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 44. Idem, in *Catalogo Ms. Vicariorum Generalium Ordinis Carmelitici*. *Philippus Chaudeau*, in *Schedis Mss.* jam citatis.

XXXV.

BARTHOLOMÆUS, JOANNIS XXII. Pontificis Maximi Pœnitentiarius, Ecclesiaz *Sulcitana*, post *ANGELUM GROSSETANUM* Episcopum, in Sardinia institutus est ab eodem Romano Pontifice, qui in Bulla institutionis data Avenioni, secundo Idus Februarii, Pontificatus sui anno quarto decimo, sive die 12. Februarii 1330. testatur se ad hunc Carmelitam in *Sacerdotio constitutum*, cui *Religionis zelus, vita munditia, litterarum scientia, morum gravitas, & alia virtutum merita, familiari experientia non ignota suffragantur, aciem mentis direxisse*; uti legitur Tomo 1. Bullarii Carmelitarum pag. 556. *Solci*, Gallicè *Solz*, urbs olim Episcopalis sub Archiepiscopo Calaritano, cum portu, hodie prorsus excisa jacet. Locus nunc *Solci* etiam dicitur in Sulcitana insula, prope *Palmarum Castrum*, *Palma de Solz* inde dictum; & ei successit Ecclesiaz urbs in viciniis, quo Sedes Episcopalis translata fuit anno 1504. à Julio II. Papa, si Michælem audieris Baudran in sua *Geographia*.

XXXVI.

BARTHOLOMÆUS VASQUEZ, Hispanus Carmelita, Theologus, edidit *Hieroglyphicum pro Immunitate Virginis Mariae à peccato originali*, ad illud Radicavi, impressum cum aliis apud Sanct. Zapata, libro de *Conceptione*, folio 147. sicuti testantur Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*: *Franciscus Bonæ Spei in Visione Eliæ*: *Ludovicus Jacob* in *Bibliotheca Carmelitana MS.* pag. 44. ubi afferit hunc Bartholomæum sibi videri vivere circa annum 1664. sub *R. P. Hieronymo Ari* Carmelitani Ordinis Priore Generali.

XXXVII.

BARTHOLOMÆUS A. S. TERESIA, Discalceatus Carmelita, in oppido dicto *Monteagre* natus, publicus Artium in Indiarum Provincia Professor, post plures in sua Provincia prælaturas, Novitiorum Magister obiit Valli-Soleti circa annum 1702. Extant in Abulensi Carmelitarum Discalceatorum Monasterio plures ejus *Conclaves ad Populum Mss.* & in Pintiano ejus *Collationes Mss.* prout refertur in eorum *Bibliotheca*, pag. 45.

XXXVIII.

BARTHOLOMÆUS VIOTA, Arrago, Carmelita Cæsaraugustanus, scripsit anno Christi 1639. Vitam Joannis Munozii Cæsaraugustani Carmelitæ; sicuti refert *Alegreus Cassanatus* in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 495. Quem exscripsit *Ludovicus Jacob* in sua *Bibliotheca MS.* pag. 44.

XXXIX.

BASILIUS ANGUSOLUS, natione Italus, patriâ Cremonensis, antiquioris Observantiaz Carmelita, Doctor Theologus, almi Romani Collegii sacrae Theologiae Professor egregius, Provinciæ Romanae Provincialis, & totius Ordinis Procurator Generalis, atque multiplicis Prioris Generalis in Visitatione Ordinis Socius, deinde Conventus S. Mariæ Transpontinæ de Urbe Commisarius Generalis. Promovit confirmationem donationis proventuum, & Domus Ecclesiaz *Santi Benedicti* in Civitate Tiburtina, quam illustriss.

B.

Dom. Franciscus Cardinalis Sfortia Carmelitis pro fundando Monasterio concessit : quæ de re supplicem libellum PAULO V. obtulit ANGUSOLA, qui ab eodem Pontifice Maximo approbationem hujus donationis accepit per Apostolicum Diploma die 23. Novembr. 1606. Declarationem etiam à Sede Apostolica obtinuit & confirmationem privilegii fori, Carmelitarum intra claustra degentium.

Cum enim in Hispaniarum Regnis, quidam Ordinarii locorum contenderent, Religiosos intra claustra degentes coram ipsis Ordinariis convenire debere in causis civilibus, Cap. Volentes de Privilegiis in 6. comprehensis, propter illius innovationem à Concilio Tridentino factam, sessione septima, Cap. xiv. quo predictos Religiosos, eorum Privilegiis abrogatis, defendunt comprehendendi. Præterea cum iidem locorum Ordinarii pariter contenderent, eosdem Religiosos intra claustra degentes in prima instantia coram ipsis convenire debere ex decreto ejusdem Concilii Tridentini, sessione xxiv. cap. xx. de Reformatione : BASILIUS noster in Congregatione illustriss. Dom. D.S.R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum supplicavit, ut super utrâque re responsa darent. Sacra Congregatio respondit, neque Constitutione in generali Concilio Lugdunensi edita, quæ incipit, Volentes, neque decreto Concilii Tridentini, cap. xiv. sess. vii. comprehendendi Regulares. Cujus quidem responsionis sive declarationis confirmationem à Sede Apostolica postulavit, & obtinuit à iam citato Pontifice Maximo PAULO V. per Breve Apostolicum die 24. Augusti 1607. datum, quod incipit, Religiosorum sub suavi jugo.

Jam anteā ingens Ordini suo Carmelitico beneficium contulerat BASILIUS ANGUSSOLA, qui ex autoritate Capituli generalis anno 1598. Romæ celebrati sibi attributæ, procuravit ut opus sub nomine Authoris incogniti pridem in lucem editum, & per quandam Magistrum MICHAELM Ayguanum de Bononia, Fratrem dicti Ordinis Carmelitarum, compositum super Psalmos, de cætero sub nomine ejusdem MICHAELIS Authoris imprimeretur, prout de licentia Congregationis illustriss. Dom. D. super indice librorum deputatorum, & aliorum Superiorum, in Civitate Venetiarum, per Joannem Guerilliam, sub dicto nomine Michaëlis Authoris, cum quibusdam additionibus desumptis ex libris manuscriptis antiquis, qui in diversis Conventibus ejusdem Ordinis asservantur, impressum fuit. Cumque dubium esset ne alii Typographi illud ipsum Opus sub nomine incerti Authoris imprimere præsumerent, CLEMENS VIII. anno 1601. die 20. Decemb. prohibuit ne post hac in perpetuum Opus prædictum sub alio, quam sub ejusdem Michaëlis nomine in quâcumque mundi parte constituti imprimere, aut impressum vendere seu venale proponere quocumque modo audeant, seu præsumant. Diploma Apostolicum Romæ datum die jam assignata, incipit : Cum, sicut acceperimus, &c. Ipse autem BASILIUS ANGUSSOLA debitum naturæ ibidem solvit anno Domini 1608. die 2. vel 20. Maii, ætatis sua 50. postquam scripsisset, vir in divinis & humanis litteris felicissimè versatus, Deo devotus, & conversatione venerabilis, decus patriæ, & insigne Religionis Carmelitanæ ornementum, ut loquitur Petrus Lucius,

1. Orationem in solemnitate B. Vincentii. Pavvii, anno 1582. in 4°. Latinè.

2. De Jure Tractatum. Extabat olim Ms. apud Parr. Augustinum Biscaretum, id afferentem in suis Epist.

3. De Præcedentia Carmelitarum Tractatum.

Exstat MS. Coloniz Ubiorum in Bibliotheca Carmelitarum, cum Responso Joannis Pauli Maricola Episcopi Theani.

4. Sermones.

5. Collationes.

6. Sectiones Philosophicas & Theologicas. Quorum magnam partem, tanquam thesaurum, penè se habuisse Ms. testatur Petrus Lucius Carmelita Bruxellensis.

7. Libellum supplicem ad Paulum Quintum Pontificem Maximum pro obteinenda confirmatione donationis proventuum & Domus Ecclesie S. Benedicti in Civitate Tiburtina. Cum scilicet Franciscus S. Mariae in via lata Diaconus Cardinalis, Sfortia nuncupatus, Monasterium S. Laurentii prope & extra muros urbis Ordinis S. Benedicti, in Commendam ex concessione & dispensatione Apostolicâ ad vitam obtineret, ob singularem, quem erga Carmelitarum Ordinem gerebat devotionis affectum, & pro augmento divini cultus, ac ex certis aliis causis animum suum moventibus, Ecclesiam S. Benedicti Tiburtini, quæ membrum dicti Monasterii existebat, cum domo, ædificiis, membris & pertinentiis Basilio nostro Procuratori Generali pro Fratrum Carmelitarum perpetuo usu concessit certis quibusdam conditionibus, quas dictus Pontifex Maximus exhibet in suo Diplomate Apostolico, Intentâ jugiter salutaribus, &c. dato Romæ apud S. Petrum, anno 1606. ix. Kalendas Decembris : quod typis editum est Tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 352. & 353.

8. Libellum supplicem alium ad eundem summum Pontificem PAULUM V. pro tuendis certis quibusdam Regularium privilegiis, quæ nonnulli Hispani Episcopi impetrabant. Rem à Sede Apostolica obtinuit ANGUSSOLA per Apostolicum Diploma, datum Romæ apud sanctum Marcum die 24. Augusti 1607. Incipit autem : Religiosorum sub suavi jugo, &c. prodiitque Tomo eod. 2. pag. 356. 354.

9. Praefationem ad Lectorem de vero Authore Commentariorum in Psalmos Davidicos, nomine Authoris incogniti antehac editorum. Quæ recentiori recognitione decoravit noster BASILIUS, & legitimo suo Authori adjudicavit, Magistro Michaëli Ayguano de Bononia, Ordinis Carmelitarum Priori Generali ; ut testatur ipse Clemens VIII. Pontifex Maximus in Brevi Apostolico, quod incipit : Cum, sicut acceperimus, &c. dato Romæ apud S. Petrum die 20. Decembris 1601. & edito in Tomo secundo jam citato, pag. 313. 314.

Basilium Angussolam laudibus celebrant Petrus Lucius jam citatus in Carmeliana Bibliotheca pag. 17. ubi nobilissimæ clarissimæque Angussolane familie Insignium declarationem metrò exponit : Gregorius Canalis Provincie Venetiarum Præfector, sed postea Prior Generalis, in Epistola dedicatoria ad Cardinalem Pinellum Ordinis Protectorem, præfixa Commentariis in Psalmos Davidicos Michaëlis Ayguani : Franciscus Voerius Ordinis Procurator Generalis in Vita Henrici Sylvii : Josephus Falco in Chronico Carmelitico : Alegreus Cassanarus in Paradiso Carmelitico Decoris pag. 481. ubi cum anno 1618. superstitem vixisse, quo ipse Cassanarus suum Opus primâ manu elaborabat, errore forsitan typographicō sribit : Joannes Baptista de Lezana consilio 7. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 45. ubi eum Henrici Sylvii, electi in Generalem assistentem an. 1598. socium in Visitatione Ordinis designat. Ast anno 1593. quo Petrus Lucius suam Bibliothecam colligebat, Angussolam vocat jam pridem primum & individuum (tanquam fidum

B.

Acharem) Carmelitanae Visitationis Socium. Daniel à Virgine Maria Tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1068. num. 3700. Joannes - Petrus Niceronius tomo 5. *suarum Memoriarum*, pag. 399.

X L.

BASILIUS CAVARETTA, natione Siculus, Drepanitanus patriæ, Carmelita, nobili genere procreatus, sacræ Theologiæ Magister. Ob litterarum, ac virtutum merita multis fuit munieribus insignitus: undecim enim annis Drepanitanum Cœnobium Prioris munere rexit; ipsumque annuis redditibus & ædificiis locupletavit. Pluries in Provincia Sicula S. Angeli, Provinciale, & Vicarium egit: pluries in utriusque Provinciæ Siculæ S. Angeli, & S. Alberti Comitiis præfuit, ut aiunt, Præsidentis munere: & non semel Commissarium, & Generalem Visitatorem Sodales sui inspexere, ac venerati sunt. Inter Consultores, & Censores S. Inquisitionis adscriptus, doctrinæ splendoribus resulfit. Clarescebat anno 1660. cum jam Opus edidisset, Italicè inscriptum,

Racconto delle falezze, ed Imagine della Gloriosissima Virgine Maria Madre di Dio N.S. e della maniera, che fu transportata nel devoto Convento del Annuntiota de Padri Carmelitani fuori le mura dell' Invitissima Citta di Trepesi. Hoc est, compendioso sermone Latino: Historia de Imagine B. Virginis Drepanensis. Panormi, apud Nicolaum Buan, anno 1556. in-4°.

Historiam hujus admirandæ Imaginis scripserunt etiam Nicolaus Orlandinus, Octavius Cajetanus Jesuita, Antonius Portus, Joannes-Franciscus Pugnator, hi Authores exteri; domestici autem Carmelitæ, Joannes Mannus Drepanita anno 1636. Franciscus Voersius in *Vita Henrici Silvii* anno 1618. Idem Voersius anno 1620 in libro, cui titulus est, *Giardino de Thesori spirituali* pag. 265. Joannes Baptista de Lezana in lib. de *Maria Patrona* cap. 10. qui prodiit Romæ anno 1648. & Antuerpiæ 1680. Tomo 1. *Speculi Carmelitani* pag. 461. num. 1802. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, quæ prodiit Antuerpiæ anno 1662. in-4°. pag. 261. num. 513. Idem in *Traçatu de Imaginibus B. V. Marie miraculorum gloria claris*, cap. 4. qui editus est Tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 657. num. 2512. Quorum è numero non expungendus est Benedictus Gononus Monachus Cœlestinus in *Chronico Mariano ad annum 1252*.

Quamvis hi omnes Authores quasdam quoad circumstantias non omnino convenient; quia Drepanensis Carmelitani Cœnobii monumenta omnia combusta tempore pestis, annis posterioribus fuerint, quod in isto Monasterio Lenodochium pro contagio infectis curandis institutum fuerit, ut asserit anno 1634. Joannes Mannus in descriptione hujus sacræ Imaginis: constat tamen authenticis instrumentis sub anno 1230. Imaginem hanc mirabilem B. Virginis, vulgo *Madonna di Tripoli* nuncupatam, à Carmelitis obtentam fuisse. Qualiter autem cœlesti munus istud Carmelitis à Deo collatum fuerit, sic traditum ex Voersio, refert Lezana Tomo quarto *Annalium Carmelitarum*, anno 1230. num. 6. pag. 270.

Dum sacra Palestinæ loca in Barbarorum manus, propter Populi crimina cadebant, Nobiles quidam Pisani *Joannitarum Ordinis*, sacram hanc Deiparæ Imaginem ex quodam ipsorum fano, in Europam, ut Turcarum rabiem effugerent, navi fideliter vexere. Drepani portui appellens navis, nullâ vi inde discedere potuit, donec sacrum pignus, quod in patriam deferre in votis erat, ibi Carmelitis jampridem

è Carmelo translatis', & vicino commorantibus tradidissent. Hinc postea facile navis portum solvit, dictis Patribus, qui tunc in Ecclesia Beatæ Virginis, vulgo *Madonna del Porto* morabantur, cœlesti thesauro relicto. Quot porro mirabilia Beatissima Virgo, sub hac sacra Imagine venerata temporibus sequentibus patraverit, narret Sicilia, Italia tota, magna que totius Europæ pars; Fidelium concursus tantus quandoque visitur, præsertim 15. Augusti die, ut quadraginta millia sæpiissimè superasie ferant. Sed & Saracenorum xeniis, ac donariis, ipsis etiam sub salvo conductu vicissim Templum sanctum pro gratiis, & lampadum oleo, quo ungantur, obtinendis, properantibus, sacram hanc Virginis Ædem, Carmelitis commissam, gaudere acceptum est.

Authorem hujus sancti Operis, Nicolaus Orlandinus vocat GUERRERIUM, in Syriæ Præfectura Equitem Templarium, apud quem hæc sanctissimæ Virginis Effigies habebatur: qui secum animo reputans Orientalem totam Ecclesiam sævis hostibus in ultionem tradendam, ne religiosissimum simulachrum victori barbaro traderetur, navi imponit feliores in terras iturum. Pisæ urbem Italiam, unde Equitis origo, iter dirigebat. Sed, Deo aliter disponente, ventorum vi, jam prope naufraga navis Drepanitam ad oram defertur, haud *Drepano* procul in mari, quod indito nomine ex reperta in eo Effigie, *Sanctum* appellant. Super fluentem arcum advertere Piscatores, plenamque mercium existimantes, traxere in littus, ibique Ædem juxta DD. COSMA & DAMIANI effringunt, avidi; aspectoque Dei Matris simulachro marmoreo, lætum id Regno, urbique gratantur, multò ditiones opes invenisse rati, quam sperassent. Exinde Drepanum famâ & miraculis clamantibus devectum plaustro. Ubi ventum est ad Ædes Virginis, boves Effigiem sustunt, nullâ vi loco moveri permittentes; sicque Carmelitarum Templo & Ordini cessit.

Alii sic rem enarrant. Effigiem adversâ tempestate à Naviculariis in mare præcipitaram, hinc in littus à pescatoribus tractam, è littore in Ædem Carmelitanam vehiculo advectam. Quod testari videntur ejusdem Templi antiqua monumenta. Nam subter epistilia columnarum navis intentis velis, & plaustrum à bobus retractum supra trecentos annos sculpta conspiciuntur: cui sententiæ adhæret Octavius Cajetanus in *Historia Virginis Drepanitanae in Siciliam adventus*, quæ Tomo 2. de *Santis Siciliae* prodiit Panormi apud Cyrillos, anno 1657. in-folio.

Joannes autem Mannus in brevi hujus Imaginis descriptione ad Theodorum Stratium Ordinis Carmelitani Generalem nuncupata anno 1634. affirmat navim prædictam sacro hoc pignore fœtam, & ventis agitatam, *Lampidiosam Barbaræ Insulam* miraculosè appulisse, & inde *Drepanum*, quo discedere conabatur, regredi coactam, donec Equites & Navicularii id animadvertisentes in domo *Munitionis* nuncupata, loco depositi reposuerunt. Consul verò, cui commendata Effigies, Pisæ mittere decernens, boum plaustro imposuit; & ipsi non mare versus, quò dirigebantur, sed ad terram procedentes, & ad Ecclesiam S. Leonardi, primùm hujus facti memoriâ fabricatam, deinde ad Carmelitanorum Ecclesiam pervenientes, stimulis, flagellis, aut vi nullatenus, cum inde dimoverentur, fratribus cessit pretiosus thesaurus.

Ex quibus colligit Lezana, quod quamvis annus certus, quo Carmelitæ Drepanum advenerint, non reperiatur; haud tamen ambigitur quin sub hoc tempore in ea urbe mansionem habuerint, vel in Ecclesia Beatæ Virginis *de Partu* nuncupata, vel in alio juxta

B.

juxta civitatem deserto loco , prout iis Eremitis tunc moris erat , usque ad annum 1250. Quò inde ad celebre & Regale , sub titulo sanctissimæ *Annuntiatae* , „ Cœnobium translati sunt. Ast non idem colligit , „ eamdemque consequentiam minimè deducit Daniel Papebrochius. Quamvis enim circa Drepnum anno M. cc. l. concessam esse Carmelitis „ Eccleiam *Annuntiationis* constet ex Octavio Ca- „ jetano , ac publicis fundationis tabulis , & ex „ Ecclesia S. Mariae de Partu in Ecclesiam *Annun- „ tiationis* translatam celebrem Dei - Paræ statuam , „ non consequens est , Carmelitas ibi anteà habitan- „ tes , anno M. cc. xxx. excepsisse appulsam illuc „ miraculosam imaginem , & posteà simul cum ea „ migrasse. Interim ibidem olim habitasse alterius „ instituti Monachos , intelligitur ex residuis parie- „ tinis ; in quibus fatetur Lezana etiam hodiè depic- „ tos cerni Fratres in *vestimentis oblongis* , non bar- „ ratis aut variegatis , quæ tunc erant insignia Or- „ dinis Carmelitici , sed *sub nigri coloris*. Vero simi- „ lius est igitur , cum istuc Imago sacra appulit , lo- „ cum eum fuisse *Baslianorum* ; quibus deficienti- „ bus , & in suburbio clarescentibus Carmelitis , non „ incongruum fuit his eam permitti , qui specialem „ Dei - Paræ cultum ipso etiam nomine suo profite- „ bantur.

Hæc Papebrochius : cui proindè probandum in- cumbit quo anno Carmelitæ in suburbio *Drepani* habitare cœperint , antequam anno 1250. Ecclesiam *Annuntiatae* occupaverint. Præconceptæ enim opinioni firmiter adhærente , quâ existimat & ubique affirmar Carmelitas antè annum M. cc. xxxviii. nulla in Occidente habuisse Monasteria ; quomodo eos claruisse in suburbio scribit anno saltem M. cc. xlvi. quo S. Albertus natus est post viginti sex annos sterilitatis parentum , qui B. Virginis Mariæ de Monte-Carmeli , communī voto supplicarunt & promiserunt , si filium ipsis impetrare , ipsum Ordini suo in servitium Fratrum Conventū Drepanensis perpetuum dicaturos. Chronologiam hanc statuit supra , pag. 72. Andreas Rasoi. Quid amplius ? Si quipiam Chronologiam Adriani Baillet sequentur afferentis S. Albertum anno 1212. natum ?

Basilium Caverettam laudant Rocchus Pirrus in *Notis Eccles. Mazarr.* pag. 550. Elias Luna in *Epiſt. nuncupatoria Libri de Censuris in communi* , Basilio nostro dicati. Vincentius Nobilis in *Theſauro abſcondito* , cap. 23. pag 781. Philadelphus Mugnos in *Theatr. Genealog. parte 2. Lib. 6.* pag. 269. Daniel à Virgine Maria , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1071. num. 3729. Sed imprimis Antoninus Mongitor , tomo 1. *Bibliotheca Siculae* , pag. 99.

X L I.

BASILIUS A S. FRANCISCO , Lusitanus Carmelita Excalceat. professionem emisit in Conventu *Tusculano S. Sylvestri* , ut refert Martialis à S. Joanne Baptista ; vel in Conventu *S. Mariae de Scala* , ut placet Ludovico à S. Teresia , die 24. Julii anno 1618. Paulò post , anno scilicet 1620. à præposito suo Generali *Matthia de S. Francisco* in Persidem cum *P. Prospero de S. Spiritu* , missus à Syria *Aſpahamum* , in Persarum mercatorum comitatu , eorum & Arabum linguam ex parte didicit. Bassoranæ Provinciæ Præfectum , quam *Bassa* vocant , prudentiâ , gravitate , ac modestia adeò devicit , ut ab eo domum ad habitandum cum suis Sodalibus Religiosis , & cum omni libertate fidem suam profitendi , accepit.

Anno igitur 1623. Bassoranam Missionem in Arabia fundare cœpit , eamque per annos tredecim pru- Tom. I.

dentissimè , ac tanto salutis animarum zelo rexit , Catholicamque Religionem propagavit , ut septingentes familias Christianorum S. Joannis , ad fidem brevi reduxerit ; & in Lusitanorum Indias , quantum potuit , transmigrare procuraverit.

Romam rediens , anno 1644. ad Capitulum Generale interfuit , sanctam sedem consuluit , sed amplam ei potestatem à Religionis Superioribus independentem , à sacra Congregatione de *Propaganda* oblata recusavit. Obtentâ in Monte-Carmelo manendi facultate , à R. P. Eugenio de S. Benedicto Præposito Generali , illuc anno 1645. perveniens , post duos annos cum dimidio , Anachoreticam & Angelicam vitam , Vicario P. Prospero jam memorato , duxit : sed ob graves infirmitates à Superioribus revocatus , navim conscendit mense Martio 1648. & in Provincia Neapolitana commoratus est , usque ad mortem dicti Prosperi , die 20. Novembris 1653. defuncti , qui ei proficisci in Europam , prædixerat in eumdem sanctum Montem redditum.

Nam sexmetri peracto *Michaël Angelus à Jesu* , Vicarium hujus Sancti Montis pergere recusans , à Superioribus abdicationem obtinuit : ideoque à præposito Generali *Joachimo de Jesu Maria Basilis* acceptâ epistolâ , quâ ibi Vicarius constituebatur , hanc deosculans , in Syriam navigavit : vix autem in Monte-Carmelo quatuor menses manserat , cùm mortem oppetiit , die 29. Decembris 1654. sepultus in facello B. Virginis , propè speluncam Eliæ.

Scriptis ,

1. *Historiam Missionis Bassoranae , & conversio- num per annos 13. in eā factarum.*

2. Relationem de moribus ac erroribus Christianorum S. Joannis. Ast an hæc opera typis edita sint , non constat.

De Basilio à S. Francisco legendi sunt Petrus à valle , tomo 3. *Itineris Indianorum* , anno 1663. Romæ in-4°. Italicè edito. Philippus à SS. Trinitate , *Lib. VIII. Itineris Orientalis* , capite 9. Idem , *Lib. VIII. Compendii Historiae Carmelitanae* , cap. 12. Prosper à S. Spiritu , in Relatione Missionum Persicarum. Franciscus à S. Maria , *Lib. V. Histor. Reformat. S. Teresiae* , cap. 46. Ludovicus à S. Teresia , *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Franciae* , cap. 113. pag. 600. & cap. 118. pag. 619. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 45. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excal- ceatorum* , pag. 45. & 46.

X L I I.

BASILIUS A S. JOANNE , Andegavensis Carmelita Provinciæ Turonie , diversis in Conventibus Prior , ac R. P. Matthia à S. Joanne Provincialis socius anno 1655. in Comitiis Provincialibus Andegavi celebratis nominatus , ibidem obiit die 13. Septemb. 1670. Edidit Gallico Idiomate ,

Oraison funébre de Messire Philippe de Volvire de Ruffec , Comte du Bois de la Roche. Seu Latinè : Funebrem Philippi de Volvire de Ruffec , Comitis du Bois de la Roche Laudationem. Rhedonis. Typis Durand , anno 1645. in-8°.

Hæc habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 45.

X L I I I.

BASILIUS A S. JOSEPH , Aremoricus Provinciæ Turonie Carmelita , vir omnibus numeris absolutus ; mundum , & ea quæ sunt in mundo despiciens , ut Deo soli vacaret ; Eremum Fons bellaquensem per quatuordecim annos incoluit ;

K k

B.

mortis suæ præscius, Parisios accessit, ibique in Conventu SS. Sacramenti decepsit, die 19. Junii anno 1701. Scriptit nonnulla *Opuscula Ascetica*, quæ perierunt.

De illo mentionem facit *Necrologium Conventus Parisiensis SS. Sacramenti, des Billettes nuncupati: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in Encomio brevi virorum illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniæ Ms. pag. 39.*

X L I V.

BA SILIUS A S. LUDOVICO Parisinus, Carmelite Excalceatus, in seculo dictus *Henriacus Lefevre*, natus est Parisiis, die 16. Aprilis ex parentibus, *Joanne Fabro*, Doctore Medico, & *Elizabetha Devilliers*, anno 1585. in Ecclesia *S. Gervasii* eodem die, sacris undis tinctus, Jurisprudentia operâ datâ Patronus in Senatu Parisiensi evanit: quâ relictâ ad Theologiæ studium se convertit, quo in studio gradum Baccalaureatûs adeptus, Doctoris Sorbonici lauream recepturus, Philosophiam in Collegio Bellovacensi Academiæ Parisiensis docuit.

Ad Sacerdotium promotus, fastidiens ac despiciens mundum, inter Carmelitas Excalceatos admitti enixè ac instanter postulavit, suum Philosophiæ cursum consummandum, Cathedramque reliquit gerendam *Lamberto Bourbone*, Baccalaureo, qui posteà inter eosdem Carmelitas Discalceatos vocatus est *Gregorius Nazianzenus à S. Basilio*. Iis noster **BASILIUS A S. LUDOVICO** aggregatus est mense Januario anni 1614. Anno autem sequenti 1615. die 25. Januarii, solemnem emisit Professionem, tanto salutis animarum zelo flagrans, ut adhuc Novitus, censem annum ducentarum librarum dederit, ut Vici, qui pabulo verbi Dei magis destituerentur, eo saltē per Quadragesimas reficerentur. Ipse vero, ut aliis præluceret exemplo, in Pictaviensi primū Provincia, in montibus deindè Gebennensis, quinque more Apostolico Populos instruens, plurimos ad Catholicanam fidem, ac sinceram morum emendationem reduxit, quos inter non omittendus est Vir nobilis Dominus N. D E V A I Z E.

In diversis muniberis ac officiis Religionis, ardentissimæ charitatis exempla ac argumenta præbuit, primus in sua Provincia Philosophiæ ac Theologiæ annis ferè 27. Professor extitit. Anno 1619. Charentonensis Prior nominatus, sese abdicavit. Anno 1625. Prior Rothomagensis. Anno 1628. Definitor Provincialis, quem egit ad annum 1631. Prior Charentonius anno 1634. Definitor Provincialis anno 1637. tandem anno 1640. Prior Charentonensis institutus est. Quæ munia non obstiterunt, quin suis Apostolicis Missionibus vacaret, Pictaviensi scilicet anno 1623. Gebennicis autem anno 1633.—1634.—1639. & 1640. Verùm meritis ac bonis operibus cumulatus, receptis summâ devotione Ecclesiæ Sacramentis, animam Deo reddidit, Parisiis, die 31. Decembris, pridie Kalendas Januarii, anno 1644. dum in Choro legerentur hæc Martyrologii verba: *Depositio Sancti Basili*, &c. Scriptit Latinè,

1. In universam Philosophiam Commentaria Ms.
2. De SS. Trinitate Tractatum Ms.
3. De Eucharistiæ Sacramento Tractatum Ms.
4. De Conceptione B. V. Mariæ Tractatum Ms. quem propriâ manu Rever. P. Lucianus à Sancta Maria, Ambianensis Carmelita, Excalceatorum Parisiensium Prior exscripsit, & certiore de illo quondam fecit Ludovicum Jacob.

5. *Epistolas duas Græcas*, quas ad Constantiopolitanum Patriarcham, Episcopos Græcos, & Archimandritas, Monachosque Schismaticos Ordinis

S. Basili direxit, misitque anno 1620. ut erroribus manifestatis atque convictis, ad Apostolicam Sedem reducerentur. Harum meminit Ludovicus à Sancta Teresia, Lib. 2. Annal. Cap. 56. pag. 442.

6. *Epistolam ad P. Gregorium Nazianzenum à S. Basilio*, qui Doctores Sorbonicos consuleret circa hanc Quæstionem: Utrum liceat adigere *Dæmonium juramento*, ad extorquendam ab illo veritatem in exerciso. Responderunt Sorbonici Doctores, *Dæmonem non esse adstringendum juramento . . . maximè propter illusionis & majoris falsitatis, infamiae, & irreverentiae periculum*; *cum ipse Dæmon sit pater mendacii, &c.* Datum Parisiis, pridie Kal. Febr. 1620. Quæ sententia omnino conveniebat opinioni nostri Basilii: qui aliàs probabat mulierem Nanciam, de qua tunc agebatur, non verè possessam à Dænone; ut refert Ludovicus à S. Teresia, loco jam citato, Cap. 55. pag. 440.—441.

7. *Epistolam aliam ad suos quosdam sodales Carmelitas Excalceatos Belgas*, qui sacrae Theologiæ Facultatis Duacensis Doctores, eādem de Quæstione consulerent. Hi autem similiter responderunt juxta opinionem Basilii nostri: » Dicendum est quod adi gere Dæmonem juramento, quo ipse juret se dictum veritatem, aut verum esse quod dixit, non solum inusitatum, sed etiam vanum, & prorsus inutile esse, ideoque illicitum. Nam qui pater est mendacii, & qui Deum non veretur blasphemare, non verebitur & perjurare: atque ita illo jura mento nihil poterit confirmari. . . Duaci, die 13. Aprilis 1620. « Ita legitur apud jam citatum Ludovicum à S. Teresia, Cap. cod. §. pag. 442.

8. *Epistolam aliam ad Magistrum Lambertum de Bourbone*, Baccalaureum Sorbonicum, cui suam in Collegio Bellovacensi Cathedram Philosophiæ demandaverat; illum ad religionem Carmelitarum Excalceatorum amplectendam plurimis impellit rationibus. Data hæc Epistola anno 1618. laudatur à P. Ludovico de S. Teresia, in Annalibus jam memoratis, Lib. II. Cap. 56. pag. 443. vide Lib. I. Cap. 34. pag. 99.

9. *Sermones quosdam & alia Opuscula Ms.* quæ omnia hactenus commemorata ipse Basilius in ignem dejicit, jubente Superiore Literarum osore: sicut à quosdam Patribus Carmelitis Discalceatis Parisiensibus, fide dignis, didicisse se refert Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 46.

De Basilii à S. Ludovico visionibus & apparitionibus claro-celebrem habent mentionem Ludovicus à S. Teresia, Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceatorum Galliæ capp. 52. 53. 54. 55. 56. & Lib. I. locis jam citatis ad marginam. Philippus à SS. Trinitate, Parte III. *Decoris Carmeli Religiosi*, pag. 160. Petrus de Alva in *Militia Conceptionis Immaculatae*. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*, pag. 326. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 46. Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 47.

X L V.

BASSITANUS A S. FRANCISCO, natione Italus, patriâ* Laudensis, Carmelite Discalceatus transtulit in Italicum idioma tractatum *Alphonsi à Jesu Maria*, de Periculis religiosæ perfectionis, ac edi curavit Cremonæ 1683. in-4°. Obiit autem Bononia anno 1714. Vide suprà pag. 33. num. 2. & infra pag. ad articulum *Optati à S. Carolo* alterius Excalceati Carmelitæ, qui latuit Martialem à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 47. 212. & 309.

* *Laudum*, vernaculè *Lodi*, in Mediolanensi Ducatu; & Veteribus autem dicebatur *Laus Pompeia*.

B.

X L V I .

BEATRIX A CONCEPTIONE, natione Hispana, nata est in oppido vulgo Arevalo die 5. Novembris 1569. ex parentibus Petro dez Uniga, & Antonia Palomera, ambobus oriundis ex illustrissima Domo Ducum Bejar. Anno 1591. *Salmanticae* inter Moniales S. Teresiae Discalceatas solemnia vota dixit. Anno 1604. Domini, & decimo tertio post professionem electa est in sociam ab Anna de Jesu Moniali ejusdem Monasterii, quem cum Elisabetha ab Angelis tunc Suppriorissa simul in Galliam & Belgium Monasteria fundaturae pergebant.

Die 20. Augusti discesserunt *Salmanticæ* versus *Abulam*, ubi duas itineris socias assumere debebant. Et ex antlatis multis laboribus, *Lutetiam Parisorum* die 18. Octobris pervenerunt, ubi primam perfecerunt foundationem, deinde die 15. Januarii an. 1605. facta fuit secunda *Pontisaræ*, quæ missa est BEATRIX: Novitarum ibi curam gesit, & triennio manxit. Vocata in Belgium ab Archiducibus *Anna à Jesu*, nostram BEATRICEM in sociam elegit. *Bruxellas* pervenerunt die 12. Januarii anno 1607. & in palatio Principum receptæ, ita foundationem sollicitarunt, ut die 25. Januarii conclusa fuerit: ubi BEATRIX facta Supriorissa, sicut jam erat Parisiis: in quo Officio perseveravit usque ad annum 1621. quo, mortuâ Annâ, elegitur Priorissa.

Ter ad idem munus consecutivè assumitur ad instantiam Serenissimi Principis, Indulto Apostolico, qui consolationis spiritualis gratiâ frequenter eam conveniebat. Excelluit in regimine cùm spirituali rùm temporali Beatrix, quæ animum in Hispanias redeundi servabat. *Bruxellis* igitur *Parisiis* discessit, & *Salmanticam Albâ* pervenit anno 1630. die 27. Junii, ubi mirâ amoris significatione, præsertim à quatuor Monialibus, quas ex antiquis sibi notis ibi reperiit, recepta est. Vix quatuor fluxerant menses, cùm eligitur in Priorissam; verùm febri quartanâ in excusationem adductâ, soror ipsius nomine *Joanna à Spiritu Sancto* in ejus locum sufficitur, quâ ante triennium defunctâ, rursum BEATRIX eligitur, quamvis renitens. Eo in munere prima semper in actibus Communitatis erat, et si valde debilis & infirma. Absoluto Prioratus triennio, absconditum sollicitudine maximâ recessum custodivit, plurimis S. Teresiae apparitionibus recreata. Iterum in Priorissam assumpta fuit infirma & senex, quæ paulò post in hydropsim incidit. Tandem virtutibus singulis clara & meritis plena, die 12. Maii, anno Domini 1646. ætatis 75. quartâ post meridiem horâ in Sabbato feliciter obiit *Salmanticæ*, cum universalí sanctitatis opinione.

Scripsit ut testis oculata, *Res gestas Ven. Matr. Anna à Jesu Carmelitanæ Teresianæ Hispanæ*. Extant Mss. Cabilone Ambarorum, apud Moniales ejusdem Congregationis; quarum beneficio quondam perlegit *Ludovicus Jacob*.

De Beatrice à Conceptione laudes celebrant Illustriss. Vir Michaël de Marillac regiorum sigillorum Custos, Lib. Gallicè scripto de *Institutione Monialium S. Teresiae in Regno Galliae*. Illustriss. Dom. Ludovicus d'Attichi in *Vita Petri Cardinalis Berulli*. Germanus Habertus Abbas de Cerisiaco, in *Vita ejusdem Cardinalis*. Francisca à S. Teresia in *Vita Isabellæ ab Angelis*. Andreas Duvallius in *Vita ven. Sororis Mariæ ab Incarnatione*. Mauritus Marin Sacerdos Doctrinæ christianæ, in *Vita ejusdem Sororis Mariæ*. Jacobus Gallemant Recollectus, in *Vita Jacobi Gallemant Doctoris Parisiensis*. Angelus

Manrique in *Vita Annae à Jesu*. Chrysostomus Henriquez, in *Vita Annae à S. Bartholomæo*. Albertus Miræus de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelit.* pag. 192. & 193. Antonius Sanderus *Tomo 1. Flandriae Illustrata*, Lib. 3. cap. 22. Joannes Carrauel in *Vita Dominici à Jesu Maria*. Hilarion de Coste in *Elogio Annae à S. Bartholomæo*. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, Parte 2. pag. 108. & seqq. Isidorus à S. Joseph, Lib. 3. *Annalium*. Daniel à Virgine Maria, Tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1061. num 3675. Ludsonicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 46.

X L V I I .

BEATRIX DI GERO; in seculo dicta BEATRIX RODRIGUEZ, in *Villa di Utrecht* sub Hispalensi Diœcesi anno 1567. inter Hispanos nata, primùm ætatis suæ 27. Tertiariis Ordinis Carmeliticæ adscripta, deinde anno 57. scilicet anno Christi 1618. Carmelitanis Monialibus Utreranis nomen dedit, quarum in Monasterio regularum ad observantiam suis consiliis, pietate & zelo multum contulit. Obiit die 29. Septembris 1623. ætatis suæ 70. multis relictis Manuscriptis, ex quibus colligitur,

1. *Historia vitæ suæ atque gratiarum quibus cumulata fuit*; & hæc ex iussione suorum Confessoriorum.
2. *Plures Traditæ Mystici*.
3. *Varia devotionis & contemplationis Exercitia*: teste R. P. Seraphino Potenza in suo *Codice*. 7º. Mss.

X L V I I I .

BEATRIX TINOCO Hispana, in vico *Manzillæ*, tribus milliariis ab urbe *Villalba* sita, nata anno 1577. in Conventu S. Annæ Monialium Carmelitanarum Hispalensium vestem induit anno 1597. ætatis suæ vigesimo, & vota solemnia dixit anno sequenti. Hujus illam Parthenopæi Priorissam consobrinus ejus assumpit an. 1618. ad fundandum *Villalba* Monasterium, congruis suppeditatis facultatibus datum; in quo Beatrix accuratâ regulari observantiâ firmata, die 17. Januarii suam post mortem prænuntiatam obiit Priorissa anno 1622. magno cum odore sanctitatis. Scripsit,

1. *Historiam vitæ suæ necnon charismatum quibus præventa fuit*, ex præcepto sui Confessorii manuscriptam.
2. *Epistolas foundationem Monasterii Sancti Joannis-Baptistæ de Villalba spectantes* Mss.
3. *Ejusdem Monasterii Observantiæ regularis Statuta per Provinciale approbata* Mss.

Hæc refert R. P. Seraphinus Potenza in suo 7º. Codice Mss. de *Vitis Servorum Dei Carmelitarum*.

X L I X .

BEDA A S. SIMONE STOK, natione Anglus, in seculo dictus GUALTERIUS-JOSEPHUS TRAVERS, patriâ *Devonius*, Diœcesis Exoniensis, natus mense Augusto, anno 1619. Religiosam professionem inter Carmelitas Excalceatos emisit *Roma*, die 15. Novembris an. 1648. Verâ fide oratus fuerat usque ad vigesimum circiter annum; divinâ tamen misericordiâ, abjuravit errores; & iteratis postulationibus in Carmelo Nudipedum ascitus, pietatis, observantiæ regularis, ac sanctitatis radios sparsit. Unde ob singularem mansuetudinem, modestiam, humilitatem, charitatem, aliaque viro religioso dignas virtutes, in Magistrum Novitiorum in Provincia Siciliæ S. Alberti electus, cum

B.

magno Religionis augmento id munēris per sex annos gessit. In Angliam Missionarius missus, plures suorum Sodalium Superior ibi evangelizantium constitutus, copiosam messem ferventer collegit, ipsis etiam à fide deviis venerationem suū atque admirationem fecit, ideoque ab ipso Rege sanctus Missionarius vocatus. Ibi per annos plures commoratus, *Parisios* veniens, plenus meritis obiit die 17. Januarii, anno 1696. Edidit, suppresso tamen nomine,

1. *Introductionem brevem & facilem, per modum dialogi, inter Catholicum & Protestantem, quæ Anglicè, Gallicè, & Italicè prodiit Duaci, anno 1693.* Hæc Martialis.

2. *Opera omnia S. Teresia Anglico idiomate translata Londini, an. 1688.* Solummodo retulit, hæc postrema Ludovicus à S. Teresa, ejusdem Missionis Angliae Visitator, in *Schedis Mss.* quas communicavit Ludovico Jacob anno 1669. ea proferent in sua *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 46. Martialis autem à S. Joanne Baptista cætera retulit in *Bibliotheca Carmelit.* *Excalceat.* pag. 47. 48.

L.

BE NEDICTUS DELZONS, natione Aquitanus, patria Aurilliacensis, ter suæ Provinciae Carmelitanæ et si renuens, & jubentibus Generalibus Prioribus Præfектus, in Capitulo Generali Theses juvenis Romæ propugnavit, scientiarum amorem instillavit, Theologiam quinquennio edocuit, Episcopis Montis-Albani illustrissimis per triginta annos fuit à consiliis, disputationum inter Religiosos ibi motarum pacator, Carmelitarum Vascœ & Tolosanæ Provinciarum Consiliarius, Conventus Aurilliacensis Ecclesiam de novo ædificavit, totumque Conventum Montis-Albani construi curavit, ibique devixit anno 1703. mense Martio, relictis illic variis Theologiae Tractatibus; teste R. P. Joanne Baptista Charmes in *Schedis Mss. ad nos missis.*

L. I.

BE NEDICTUS A S. FIDE, natione Anglus, Norvicensis Cœnobii alumnus: qui studiorum cursu feliciter consummato, augendæ scientiæ causâ, Regiones extereras petiit, & tandem Romanam pervenit: ubi coluit in primis Henricum Minutulum sive Minutulum Archiepiscopum Neapolitanum, & anno 1389. Tuscanum Cardinalem, cuius etiam operâ summo Pontifici Bonifacio IX. commendatus erat, ideoque honorificis non semel, Pontifice mittente, legionibus functus est.

Inter Scriptores eum reponit Joannes Pitheus de Illustribus Angliæ Scriptoribus in *Appendice Centur. 1. num. 36.* Illum quoque Joannes Balæus in Catalogo Scriptorum Britanniæ, *Centur. 6. in Appendix 2. ad Joannem Scharpe* distinguit à Roberto de Sancta Fide, qui sub Urbano V I. legationibus functus est circa annum 1386. & à *Guillelmo de Sancta Fide* Doctore Cantabrigiensi, qui circa annum 1372. floruit. Benedictum nostrum insuper nominant Joannes-Baptista de Lezana *Tomo 4. Annalium* ad annum 1391. *num. 5. pag. 732.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 47. ubi eum assignat ad annum 1410. sed quo fundamento? Daniel à Virgine Maria *Tomo 2. Spec. Carmel.* pag. 967. *num. 3398.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Alegreus Cassanus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 328. ubi eum Neapoli obiisse anno 1410. supponit.

L.

BE NEDICTUS GALLUS à natione sic dictus, Carmelita, sacrae Theologiae Doctor ac Professor circa annum 1299. In *Libros iv. Sententiæ Magistri Lombardi* scripsisse refertur à Michaële de Fuente in *Compendio historiali*; recitaturque à Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 47.

L. I. I.

BE NEDICTUS HENRIQUEZ, Hispanensis Carmelita, Doctor Theologus, *Augustini del Gadillo* Præceptor, eximus verbi Dei præco, & in Granateni Gymnasio primarius sacrae Scripturæ interpres, scripsit circa annum M. D. XC.

1. *Theologica in S. Thomam Commentaria.*
2. *Metaphysicas Prælectiones.*
3. *Sermonum Libros plures.* An hæc omnia edita fuerint, non affirmant, qui de illo loquuntur. Augustinus Nuncius del Gadillo in suis *Operibus.* Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico.* Alegreus Cassanus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 434. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 47. Nicolaus Antonius *Tomo 1. Biblioth. Hispanæ*, pag. 165.

L. I. V.

BE NEDICTUS A JESU-CHRISTO, Mediolanensis, in seculo BENEDICT. CASTELLUS nuncupatus, in ipsis paternis ædibus severissimo Carmelitarum Nudipedum Instituto præludere jejuniis, atque inculpatæ prorsus vitæ integritate visus fuit. Ab omni solatiorum genere, ubi vel minimum innocentia periclitari posset, piissimus adolescens constantissimè abstinebat. Quam infans virginitatem Deo voverat, quemadmodum ab aliquibus asseritur, ut securius servare posset, ad præfati Ordinis claustra convolavit. Inter tyrones tantam præferebat modestiam, ut Præfector angelicam in eo conspicatus indolem, summis ipsum laudibus extolleret. Cum morum candore magnum conjunxit ingenium, ex quo dum fructus uberrimos præstolarentur omnes, acerbâ morte raptus est terris *Cremonæ*, anno ætatis suæ 18. die primâ Februarii, anno autem Orbis redempti, 1638. Ejus effigies apud suos in Cœnobio Mediolanensi, in suburbio *Portæ Novæ*, inspicitur cum hac Epigraphe.

D.

O.

M.

F. R. BENEDICTUS A JESU-CHRISTO,
PRÆCOCITER SANCTUS,
SAPIENS, PRUDENS,
XIV. ANNOS NATUS,
DE JUVENUM DIRECTIONE
CŒLESTEM DICTAVIT OPELLAM.
QUINQUENNIS EMISIT VIRGINITATIS VOTUM;
RENOVAVIT GRAVIOR,
SERVAVIT ADULTUS:
SACER VIRGINI SOCIUS,
ANGELIS LILUM ÆTHEREIS.
QUARE COMMUNE DEPOSITUM
PURIFICATIONIS SUÆ PERVIGILIO
REDDIDIT DEIPARÆ CŒLO,
ÆTATIS ANNO XVIII.
SALUTIS M. D.C. XXXVIII.

Plures, si diuturniorem in terris traxisset moram; tanti viri labores haberemus. Quod satis ostendit

anno

B.

anno ætatis decimo quinto conscriptus Liber de Juvenum Directione: Qui utrum fuerit editus, nunc affirmaverit nemo: forte adhuc inter Anecdota delitescit.

Benedictum à Jesu-Christo memorant Joachimus à S. Maria, Discalceatus Carmelita, in *Historia foundationis Cœnobii Cremonensis S. Imerii*, anno 1607. eructi. Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum literatorum Mediolanensis*, pag. 79. Philippus Argelati in *Scriptorum Mediolanensis Biblioth.* pag. 341. num. 481.

L V.

BE N E D I C T U S A. S. J O S E P H, natione Belga, patria Neomagensis, in seculo dictus B U N S, Carmelita, quondam Supprior: qui cum esset excellentissimus Organista, Cantor & Musicus, multa pulcherrima *Opera Musica* composuit, propter quæ nominatissimus fuit in multis Provinciis & Regnis. Varia inter cætera, nova sacra cantu Gregoriano prodiversis Provinciis ornavit, atque *novum Processionale* publico juri donavit Antuerpiæ, an. 1711. Obiit autem Boxmerci, plenus meritis & diebus, anno 1716. ætatis 74. ut scripsit nobis Aureliam Bruxellis Rev. P. Illuminatus à S. Spiritu, die 13. Augusti 1741.

L VI.

BE N E D I C T U S A. S. J O S E P H, in seculo dictus PERRET, Occitanus, patria Turnonensis, Provincia Narbonensis Carmelita, Connovitus, Condiscipulus, & Illustrissimi Dom. AMABILIS FAYDEAU, Diensis Episcopi, ex Ordine Carmelitico assumpti, coætaneus: atque in deformati statura huic assimilis, sed Scientiæ forsan præstans: quæ ubique portentosus excelluit. Philosophiam & Theologiam diu docuit: pluribus in Conventibus Prior, ter Definitor, semel Provincialis, bis Commissarius Generalis; plurimorum Eminent. Cardinalium admirationem sibi conciliavit, ipsius etiam estimationem Pontificis Maximi CLEMENTIS X I. devinxit, qui secum Romæ detinere illum tentavit, & aureo numismate donavit. Tenacis adeò memoriæ fuit, ut ea omnia quæ didicerat, promptè redderet, Sanctorumque Patrum textus ad paginam tutò designaret, insolitas etiam quoad quæstiones à quocumque obvio & interrogante propofitas. Ad Ecclesiasticas dignitates faciliter gradu provehì potuisset, simplex nisi & humilis oblitissit animus. Priores partes apud illustrissimum Dom. D. Franciscum de Salignac de la Mothe Fenelon Cameracensem Archiepiscopum habuit; cuius in Palatio per annum commoratus, *Opera omnia* recognovit, correxit, & nonnulla collaboravit; ipse vero BENEDICTUS nulla propria juri publico concedere unquam ausus, Turnonii die 20. Junii 1741. ætatis 83. spiritum reddidit. Hæc Lugduno Aureliam ad nos misit eodem anno die 2. Julii in *Schedis* Mff. R. P. Philippus à Sancto Claudio Chaudieu, tunc Lugdunensis Carmeli Prior, posteà suæ Provinciæ Narbonæ Definitor, & deinde in Comitiis Generibus Romæ 1744. celebratis in socium R. Prioris Generalis Aloysii Laghi assumptus: sed non accepit illud officium.

L VII.

BE N E D I C T U S A. S. L U D O V I C O, cognomento G R A V E L L E, natione Gallus, patria Crepiacensis in agro Valesio, Carmelita Excalceatus, qui obiit in Conventu Parisiensi die 9. Junii 1662. postquam nonnulla *Opera pia* Gallico idiomate reliquisset, putà,

Tom. I.

1. *Martyrologe des Saints de France.*
  2. *Examen de l'homme de ce temps; dans lequel est traité des mœurs des Séculiers.*
  3. *Méditations pour la Semaine sainte.*
  4. *Tableaux des Religieux.*
- Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 47.

L VIII.

BENEDICTUS MARIA A. JESU-CHRISTO, Papiensis, Carmelita Excalceatus, qui anno 1666. Florentiæ vivere desit, scripsit,

1. Opus insignie *De Immaculata Conceptione Beatisimæ Virginis, in-folio* revisum & approbatum, sed nondum typis editum
2. Aliud, cui titulum apposuit: *Novæ veteres Vindiciae postulatae à P. F. Benedicto à Jesu-Christo, Carmelita Excalceato, Ticineni, Insubriæ Provincia, dum quædam asserta legalia, moralia ad sanctum Officium, Philosophiam, Theologiam scholasticam, Hereticorum impugnativam, regularem, mysticam, & expostivam spectantia, ab impugnatoribus defendit. Quarum partis primæ, hic tomus primus continet Vindicias dignitatis, & authoritatis juris civilis, præfulgentis Vindiciis Justinianismi, ab eodem Patre in Italia editis, ab omnibus primariis utriusque juris, & ordinariis juris civilis Interpretibus, Regiæ Universitatis Papiensis approbatis, post hoc opusculum, in Galliis edendis. Lugduni, sumptibus Claudii Prost 1694. in-4°.*

Ita Ludovicus Jacob in *Scheda* Ms. ad paginam 47. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae* Ms. apposita: & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 48.

L IX.

BENJAMIN A. S. JOANNE CHAUDEAU, natione Gallus, patria Cabillonensis, Philippi à S. Claudio Frater unicus natu major, Provincia Narbonensis Carmelita, diversis in Conventibus Prior, hoc officium in Cœnobio Podiensi Velannorum seu Aniciensi gerebat anno 1739. quo festum & Confraternitatem de Corde Mariæ Sacro instituit, quod ingenti plebis Urbanae Villanaeque Concursu celebratur, & Officio singulari per eumdem Benjaminum compostio illustratur: cui & suum Illustriss. Dom. Joannes-Georgius de Pompignan Aniciensis Episcopus, suffragium concessit, nostrum Carmelitam seu pium & sanctum virum habens; sicut nobis Lugduno missis ad nos Aureliam in Mff. *Scheda* scripsit R. P. præfatus Philippus à S. Claudio Chaudieu anno 1741. die 2. Julii.

L X.

BENIGNUS MARTIN, ideo dictus à S. MARTINO, natione Burgundus, patria Divionensis, præclarè ortus prosapia, ex Senatu Burgundiæ Advocato & Prætore Abbatis Cisterciensis, Nicolai Boucherat, qui uxore mortuâ factus est Carmelita antiquioris regularis observantiae in Provincia Narbonensi, ubi moritur anno 1636. mense Septembri & Divione sepelitur suos apud Fratres, postquam sub nomine BENIN MARTIN edidisset Gallico idiomate,

1. *Traité pour la Confrérie du Rosaire, seu Latinè, Traité de la Confraternité Rosarii. Lugduni anno 1615. in-4°.*

2. *Les Saillies de l'Amant de Jesus & de Marie sur le Saint Sacrifice de la Messe, id est Latinè,*

L 1

B.

Gaudia Amantis JESU & MARIAE in Sacrosanctum Missæ Sacrificium. Divione apud viduam Claudii Guyot, anno 1634. in-24.

Ita Ludovicus Jacob in *Descriptione Provincie Narbonæ, cap. 4.* Idem in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 47.* cui præiverat in citando tractatu de Rosario Hippolytus Maraccius *tomo 1. Bibliotheca Marianæ*; lecitus est Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1089. num. 3830.* Non nihil mutavit Philibertus Papillon aut reticuit in *Bibliotheca Gallicè scripta de Authoribus Burgundia tomo 2. pag. 34.* ubi nihil dicitur de assumpto habitu Carmelitico.

L X I.

BERENGARIUS TOBIAS, natione Celer, patria Cæsaraugustanus, ex nobilissimo Tobiarum ibi sanguine prognatus, Oscensis Carmeli alumnus, sacræ Theologæ Doctor Parisiensis, cœnobiticæ regularis disciplinæ vexillifer strenuus, cujus hortatu *Hugo de Metaplana* Cæsaraugustanus Antistes commotus, erigendi Cœnobii licentiam, libens subministravit, die xv. Junii anni M. ccxc. cùm jam Oscensis Carmelitarum Conventus tunc ab annis plus minùsve septuaginta, sive ab anno 187. erectus esset; quo tamen loco, anno ve obierit noster Tobias non determinat Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decoris, pag. 165. 260. & 273.* cui accinit Lezana *tomo 4. ad an. cit. 187. num. 12. pag. 103.* Vide *tomo 2.* verbo, TOBIAS BERENGARIUS.

Si quid autem vir tantus, tamque sapiens scripsit, quo dederit typo, prætervolat nobis, inquit idem Cassanatus, *pag. 273. col. 2. lin. 16. ultimis.* Sed sapientiæ omni, omnique virtutum studio clarissimum Patrem lecturis suis tum Philosophicis, tum Theologicis in publico Parisensi Musæo dictitatis, celebrem sibi gloriam composuisse quis dubitavit? Quæ verba satisfuerunt Ludovico Jacob, ut in sua Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 47. assereret Berengarium Tobiam scripsisse,

1. In *sacram Scripturam quædam Commentaria*, quæ ideo citat Le Long, in *Bibliotheca sacr. pag. 1211.*

2. In *Philosophiam Prælectiones.*

3. *Sermones varios.* Aſt ubi servantur Mff.

L X II.

BERENGARIUS DE VALLE-ARENOSA, Hispanus, Carmelita Provinciæ Aragoniæ Provincialis, postea Lector sententiarum destinatus pro anno sexto, & Ciblorum pro anno primo in studio generali Parisensi per Comitia generalia Lugduni Sebusianorum anno 1342. celebrata à Petro Raymundo Priore Generali electo. Scripsit, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mf. pag. 48.* quem exscripsit Fabricius in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis, tom. pag. 578.* quamvis de scriptis taceat Lezana *tomo 4. ad an. 1347. num. 7. pag. 573.*

1. In *quosdam sacræ Scripturæ Libros Commentaria*, quæ Jacobus Le Long in *Bibliotheca sacra pag. 1211. col. 2.* citat ex fide ejusdem Ludovici Jacob.

2. In *Libros iv. sententiarum Commentaria Mff.* deperdita.

L X III.

BERNARDINA A JESU, Ferdinandi Martínez, & Helenæ de Robbes filia, Hispana, patria Veacensis, ibique Carmelitana Discalceata,

S. JOANNI A CRUCE nota, virgo consummatæ virtutis & magnæ sanctitatis famâ illustris, pœnitentiâ, oratione & signis præclara, obiit anno salutis 1626. die 12. Octobris, postquam scripsisset, *Relationem de sanctitate & virtutibus Joannis à Cruce*: quâ usus est P. Hieronymus à S. Joseph in vita ejusdem Joannis lib. 4. cap. 14. sicut animadvertisit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mf. pag. 48.*

L X IV.

BERNARDINUS A S. ANGELO, Discalceatus Carmelita Provinciæ Neapolitanæ, vir spectatæ virtutis, rigidissimus regularis observantiæ custos, plures Novitiorum Magister, edidit Opus Italicum, cui titulus,

Arbor scientiæ boni & mali, opus Theologicum, morale, mysticum, dogmaticum, cathechisticum, juxta mentem Angelici Doctoris: in quo agitur de virtutibus ac vitiis, & de praxi ad illarum consecutionem, & istorum fugam: Neapoli in-4°. tribus tomis, quorum primus anno 1718. secundus anno 1720. & tertius 1722. Sic habet Bibliotheca Carm. Excalceatorum pag. 48.

L X V.

BERNARDINUS LANDUCCIUSS, Tuscanus, patria Senensis, Carmelita, Theologus Parisiensis, postea Doctor, anno 1503. in Capitulo Generali Placentiæ celebrato Definitor & Provinciæ Tusciæ Prior Provincialis adfuit, in quo & Procurator Generalis, à Petro Terassa in Priorem Generalem electo constitutus fuit; postea in Comitiis Generalibus Neapoli anno 1510. celebratis ad idem officium electus: anno 1511. post obitum Petri Terrasse, in Vicarium Generalem instituitur; & quia celebrandum ideo Capitulum Ordinis Generale erat, varias tamen eo tempore ob turbines in Italia bellorum commotione serpentes, JULIUS II. Literis datis ad nostrum BERNARDINUM die 8. Martii 1512. celebrationem Capituli ad unum annum à Feste Pentecostes proximè futuro, auctoritate Apostolicâ propagavit.

Similiter, cùm juxtâ Capituli Generalis Neapolitani præmemorati Decretum, proximè futurum Capitulum celebrandum esset Barcinone in Catalonia, Pontifex motu proprio, & ex certa scientia Literis datis ad eumdem BERNARDINUM Generalem Vicarium, sub die 18. Octobris præcepit, ut celebraretur in Conventu Senarum. Causas hujus mutationis assignat Pontifex distantiam dicti Conventû Barcinoñensis à Romana Curia, & quod in dicta Urbe Roma non esset Conventus sufficiens ad hujusmodi Generale Capitulum recipiendum, sed non incongruè etiam suspicantur BERNARDINUM Vicarium delitterasse suum Conventum, Senarum scilicet, Capituli celebratione decorari.

Non Senis tamen, sed Romæ habita sunt Comitia Generalia anno 1513. in Conventu Martini de Montibus, & in Generalem ab omnibus, duobus exceptis, electus est Magister Baptista Mantuanus, qui absens erat à Capitulo: Bernardinus autem de Senis continuatur Provincialis Romæ ac Procurator Ordinis. Mortuo Baptista Spagnolo Mantuano die 20. vel 18. Martii 1516. Leo X. Pontifex Maximus die 30. ejusdem mensis & anni Joannem-Baptistam de Parma Vicarium Generalem totius Ordinis nominavit Literis Apostolicis; alio tamen Apostolico Diplomate die 26. Aprilis anni 1517. mortuo forsitan eodem Joanne Baptista de Parma, Bernardinum de Senis, Vicarium in Ordine Carmelitarum Generalem

B.

deputavit & creavit, ut potè quem experientiâ didicerat in hujusmodi officio religiosè & prudenter se gefisse, & omnia ad tale officium spectantia, quoad fieri potuit, exercuisse ac perfecisse.

Simul ei concessit Romanus Pontifex, ut in Capitulo Generali apud *Senas* celebrando posset supplere voces, aliosque gremiales infirmitate vel alio impedimento detentos, & minus idoneorum loco alios subrogare. Jam in Priorem Generalem per Comitia *Senis* celebrata anno 1517. electus **BERNARDINUS** ad Conventus Ordinis visitandos se accingit, ab eodem **L E O N E X.** literis acceptis, quibus reformationem jam elucentem promovere possit, quam Conventibus non solùm Alemaniæ & Franciæ, verùm & Congregationi Albiensi instillet, ita ut pro votivo hujus reformationis stabilienda successu, vel quietiore statu, omnia ad dictam Congregationem concernentia in Conventibus Parisiensi, Rothomageni, Albiensi, Meldunensi & Tolosano statuat, & alia contraria per Cardinales **GEORGUM DE AMBACIA** & **PHILIPPUM DE LUXEMBURGO**, Episcopum Tusculanum, Sedis Apostolicæ Legatum, & per ipsum etiam **LUDOVICUM XII.** Christianissimum Regem Galliæ instituta, ordinata & concessa, perpetuo supprimat.

Quem ut finem efficacius assequeretur *Bernardinus*, Literis eum commendavit Pontifex idem ad Senatum Tolosanum, & ad *Laurentium de Medicis*, Ducem Urbini, suum nepotem directis, qui dicto *Bernardino* favorem & patrocinium impendat apud Regem Christianissimum, quatenus Commissionem Apostolicam liberè posset exercere. Literæ hæ datæ sunt die 27. Julii anno 1518. quibus ad Regios Præsidentes & Consiliarios Curiæ Parlamenti Tolosani significat, quatenus, non sine animi displicentia, accepit sua *Sanctitas*, in Tolosana Carmelitarum Domo, quâ quondam *Guillelmus de Cumba*, & *Ludovicus de Lira* dicti Ordinis fratres nonnullorum Laicorum favoribus in sui tutelam nuper abutentes, sub Reformationis specie Reformationem ipsam diversis viis, & formis penitus declinantes, pacem turbaverint, ac cum Populi & totius civitatis scandalo, præcipito gradu, ambitione ducti multos fratres ibidem existentes, absque totius Ordinis Capitis facultate expulerint, carceri mancipaverint, & ejecerint, eamdemque Domum à plena ejusdem Ordinis Generalis tutela, & jurisdictione surripuerint, non sine Religionis dedecore, animaliumque periculo, & Populorum scandalo. **BERNARDINUS** autem hac autoritate munitus, alaci animo, magnoque perfectionis suorum Religiosorum zelo varias Ordinis sui Provincias visitavit & quos in Theologiæ studio peritiores & magis idoneos reperiit, Magisterii gradu cum solitis insignibus & privilegiis decoravit, juxta facultatem ab eodem summo Pontifice obtentam. An. 1519. Dominicâ quartâ post Pascha celebravit Turonis Capitulum Provinciale, in quo Magistris duobus Provincialibus, *Antonio Bienvenu* distinctionis Franciæ, & *Joanne Jary* distinctionis Britanniæ contendentibus, sancivit *Bernardinus*, quod nullatenus in posterum alternativa Provincialium Francorum & Britonum violaretur: duos tamen hos Provinciales pro suo quoque districtu confirmavit ad proximum Capitulum Provinciale. In aliis Provinciis, præsertim in Provincia Narbonensi, Provinciales Piores ad triennium prorogari sunt, ob reformationem ibi inceptam, sic specialiter statuente **LEONE X.** per litteras die 24. Januarii 1520. datas. Anno sequenti 1521. die festo S. Magdalene 22. Julii Capitulo Provinciæ Franciæ in Conventu Remensi celebrato præfuit *Bernardinus*, & Indulgencias

huic conferendas ab eodem summo Pontifice accepit.

Sic peragrat sui Ordinis Provinciis, cum animo reformationis inibi inchoandæ & magis ac magis fovendæ & firmiter stabiliendæ, Capitulum Generale primò Lugduni celebrandum cogitaverat, quod ad Provinciam Neapolitanam postea transtulerat: Ast ante celebrationem dicti Capituli, è vita migravit Romæ anno Domini 1523. die 28. Martii. Sepultus est primum in Conventu *S. Mariæ Transpontinæ*: deinde jussu *Nicolai Audeti* ejus successoris, ossa cadaveris apud *S. Martinum de Montibus* sunt translata, & honorificè sub tumba eleganti marmorea, ejus effigie decorata, recondita, hac cum inscriptione:

D.

O.

M.

BERNARDINO LANDUCCIO,
SENEN. VIRO DOCTRINA IN COMPARABI
CARMELIT. RELIGIONIS
ANTIST. PRÆSTANTISS.
NIC. AUDET SUCCESS. PIENTISS. F. C.
M. D. LXXIII.

Hanc inscriptionem à se collectam anno 1638. Ludovicus Jacob scribit in *Bibliotheca sua Carmelit.* Ms. pag. 48. Verùm is vel calamo præcurrente lapsus est, vel error Chronologiæ in inscriptione præfata obrepit, vel translatio ossium *Bernardini Landuccii* post mortem *Nicolai Audet* contigit, quippe qui obiit die 6. Decembris 1562. ætatis suæ 82. ut dicitur tomo 2. Aliud Epitaphium *Landucci* cecinit Petrus Lucius in *sua Carmelitana Bibliotheca* pag. 20. versa, & in *Commentario suo Carmelit.*

D.

O.

M.

*Gloria qui quondam fuerat non parva virentis
Carmeli, exiguo clauditur hoc tumulo.*

Complura scripsisse Landuccium pro certo habeo, inquit idem Lucius: ex multis autem hæc novimus:

1. *De B. V. Maria laudibus Tractatum.* Qui Ms. quondam anno scilicet 1640. apud Ambrosium Landuccium Bernardini gentilem *Senis* asservabatur.

2. *De sensu composito libellum*, mole quidem exiguum, eruditione tamen grandem & eximum: Neapoli, an. 1514. in 4°.

Bernardini Landuccii laudes celebrant Julius II. Leo X. Adrianus VI. & Clemens V II. in litteris Apostolicis, quæ leguntur tomo 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 445. 461.—515. & tomo 2. pag. 201. Petrus de Lilla Carmelita in *Praefatione Calendarii Solis Leoni X. Romano Pontifici dicati*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Hippolytus Maracci in *Bibliotheca Mariana*: Joannes - Antonius Philippinus in *Descriptione Ecclesiæ SS. Martini & Sylvæstri de Montibus*: Claudio Robert in *Catalogo Generalium Ordinis Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium ad an. 1503.* & alios citatos. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decoris* pag. 387. Ludovicus à S. Teresia in *Successione Eliæ*, cap. 260. pag. 594. ubi postulat quisham Carmelitarum Generalis adfuerit Concilii Lateranensis V. sessioni duodecimæ die 16. Martii 1517. Joannes-Baptista de Porma Vicarius tum erat, de quo intelligendus est Generalis Carmelitarum, qui citatur tomo 14. *Conciliorum*, pag. 327. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli* pag. 537, num. 967.

B.

L X V I .

BERNARDINUS AB OMNIBUS SANCTIS, in seculo dictus JOANNES ROGERIUS, natione Gallus, Provinciae Aquitanæ Carmelita Discalceatus, *Nobiliaci*, natus anno 1624. conceptum Novitiatûs fervorem, ad extremum usque halitum retinuit, vir simplex, rectus ac timens Deum toto fere, quo à Sacerdotio vixit, tempore, tum verbo, tum exemplo, in concionando per Adventus & Quadragesimas insumpso; boni ac optimi Pastoris munere, in regendis Lemovicensi, Riomensi, & Engolismensi Conventibus functus. Ad Provinciale Capitulum dum pergeret, morbo in itinere contracto, Medicis incognito, multis invictæ patientiæ productis ad graves sustinendos dolores actibus, pie obiit die 25. Maii 1688. ætatisque 64.

Edidit vitam admirandam S. Leonardi, sex libris distinctam, idiomatice Gallico. Lemovicis, anno 1681. in 12. de qua Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 49.

L X V I I .

BARDINUS, seu BERNARDINUS SAMSONIS, alias SANSONIS, natione Neustrius, Carmelita Rothomagensis, Theologus & Lector Bibliorum Parisiis designatus in Capitulo Generali Montispeffulani anno 1420. & Lector sententiarum, ibidem in Generalibus Appamiarum Comitiis etiam ordinatus anno 1425. ac in Capitulo Nannetensi an. 1430. Lector sententiarum Parisiis pro anno sequenti, libellum supplicem Procurator Generalis Eugenio quarto obtulit cum *Petro de nova Ecclesia* Priori Provinciali Germaniæ, quatenus facultatem ampliandi Provinciam inferioris Alemaniae ad tria loca concederet Pontifex Maximus: qui assensum præbuit per litteras Apostolicas Ferrariæ datas anno. 1438. duodecimo Kalendas Octobris. Italiae Vicarius Generalis & Procurator Generalis etiam in Archivio Florentiæ nominatur. Cum autem eo tempore alii fuerint Procuratores Generales Ordinis in Capitulis Generalibus nominati, non incongruè elicimus, hunc BARDINUM, Generalis vice, Synodo Ferrarensi & Florentinae, saltem pro aliquo tempore Procuratorem Generalem designatum, & Italiae Vicarium interfuisse. Obdormivit autem in Domino, Florentiæ, anno 1439. die 25. Septembris, postquam scripsisset,

1. *Quosdam in libros sacræ Scripturæ Commentaria* Parisiis dictata: quæ Jacobus Le Long commemorat in *Bibliotheca sacra*, pag. 1220. col. 1.

2. *In Magistrum sententiarum Commentaria*, quæ Parisiis dictavit an. 1425. & 1430.

3. *Sermonem coram summo Pontifice*, & *alios Sermones Mss.* qui asservantur in *Bibliotheca Vaticana*, ad *Inventarium tomi quinti, codice 41.* & citantur à R. P. Domino Bernardo de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum manuscriptarum*, pag. 114. col. 2. C.

4. *Libellum supplicem Eugenio IV.* oblatum pro facultate obtinenda ampliandi Provinciam Inferioris Germaniæ ad tria Cœnobia: Hujus meminit ipse Eugenius IV. in *Diplomate Apostolico*, (incipit ad uberes, quos, &c.) quod Ferrariæ edidit an. 1438. die 20. Octobris, & prodiit tomo 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 194. 195.

De Bardino Sampsonis loquuntur Eugenius IV. loco mox citato: Horatius Justinianus in *Notis ad Concilium Florentinum tomo 13. Concilior. edit. Labb.* pag. 890. E. Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annal. ad annum 1439. num. 2. pag. 850.* Necro-

logium Carmelitarum Florentinorum, quo usus est Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Mf. pag. 49.

L X V I I I .

BERNARDUS DE AMBASIA, alias AUREOLI, natione Gallus, patria Ambasianus, unde, à natali solo, de Ambasia, Carmelita Tolosanus, sacræ Theologiæ Doctor, ac Lector. Parisiensis sententiarum pro nono anno nominatus in Capitulo Ferrarensi anno 1357. & Lector Bibliorum pro octavo anno: & in Capitulo Treverensi anno 1362. Lector sententiarum Tolosæ pro tertio anno, & Bibliorum pro primo. In Capitulo autem Montispeffulani an. 1369. Definitor Generalis Tolosæ: idem in Comitiis Generalibus Podiensibus anno 1375. In Brugensis autem anno 1379. Provincialis Tolosæ instituitur.

Postea, teste Possevino, factus fuit sacri Apostolici Palatii Romæ Lector, & inde sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis. An à vero Pontifice Romano, an verò ab Antipapa hujus temporis, incertum. Illum fuisse præstanti doctrinâ spectabilem Cardinalem scribunt Conradus Gesner, Castaneus de la Roche-Poisy, Antonius Aubery, Hippolytus Maraccius, Jacobus Le Long, &c. Scripti,

1. *In Epistolam D. Jacobi Lectiones LXIV.*
2. *In Epistolam D. Joannis Lectiones CXII.*
3. *In libros sententiarum Commentaria.*
4. *Sermones Quadragesimales*, lib. I.
5. *Sermones Mariales*, lib. I.
6. *Sermones Hyemales*, lib. I.
7. *Sermones Æstivales*, lib. I.
8. *Collationes varias*, lib. I.

Meminerunt Bernardi de Ambasia cum laude Sixtus Senensis, lib. 4. *Biblioth. sacr. Angelus Rocca in Biblioth. Scripturali*: Jacobus Le Long in *Bibliotheca sacra* tom. 2. pag. 635. col. 2. E. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universali*: Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Hippolytus Marracius in *Bibliotheca Mariana*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro* tom. 1. pag. 214. Henricus-Ludovicus Castaneus Rupipozæus in *Nomenclatore Cardinalium*: Antonius Auberius in *Historia Generali Gallica Cardinalium*: Fabianus Justinianus lib. 3. de *Scriptura sacra*, pag. 565. & 568. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 1. pag. 587. ubi vocat eum Cardinalem.

E Carmelitis Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. Joannes-Baptista de Lezana tom. 4. *Annal. anno 1390. num. 4. pag. 729.* Emmanuel Roman de *Illustribus Viris Ordin. Carmel.* Joannes-Antonius Philippinus in *Descriptio Ecclesiarum SS. Martini & Sylvести de Montibus*: Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelite.* Mf. pag. 49. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 915. num. 3183. Idem in *Vinea Carmeli*, pag. 495. num. 883. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*.

L X I X .

BERNARDUS ANGRIANUS, alias ARGUANS, aut DE BONONIA, Stephani filius, & Michaëlis Doctoris incogniti frater, natione Italus, Bononiensis patria, Doctor Theologus, Carmelitarum Provinciae Bononiae Prior bis Provincialis: vir tum in profanis, tum in sacris etiam litteris apprimè exercitatus, magnæ pietatis, paris etiam apud suos authoritatis, Concionator suâ ætate, scilicet circa annum 1386. celebris, Bononiae sepultus cum

B.

cum suo patre & fratre; sicut in primo Claustro, & lapide marmoreo profert sequens Epitaphium:

D.

O.

M.

Hic ego qui jaceo Ayguanis stirpe, duorum Stephanus in utero genui membra virorum, Jacobæ Serenis, major extat Michaël quorum At minor Bernardus: ambo nos ex fonte Doctoris Huc petra sic tegit, sub bis centum, & quinquaginta Francorum.

Lustris ter novem, rota quinta, in festo Magorum.

In hoc trium virorum *Ayguani* Epitaphio, & quæ ac in uno *Michaëlis titulo*, de quo inferius, nomen *Ayguani* cum littera y insculptum legitur, eam litteram etiam si non admittat recta scribendi Italice methodus; ut animadvertisit vir clarissimus & peritus. Dom. Bernardus de la Monnoye in *Noitis ad Adriani Baillet tractatum Gallicè inscriptum: Déguisemens des Auteurs*, 1. part. chap. 5. tom. 6. pag. 265. Bernardus autem Ayguanus scripsit, *Sermones per annum lib. 1.*

De illo loquuntur Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 214. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 317. Fabricius in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tom. 1. pag. 588. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Conradus Gesnerus in *Bibliot. universalis*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. Carmelit. ad an. 1386. num. 4. pag. 720. 721.* Ludovicus Jacob in *Bibliot. Carmelit. Ms. pag. 50.* Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit. pag. 1008. num. 3702.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* pag. 69.

Urbanus V. Petro Thomæ Patriarchæ Constantiopolitano, qui ex Ordine Carmelitarum est assumpsitus, committit ut promoveat ad gradum Magistri, nostrum Bernardum de Bononia. » Cum itaque, » inquit summus Pontifex, sicut accepimus, dilectus filius Bernardus de Bononia Ordinis Fratrum » Beatae Mariæ de Monte Carmeli Professor, qui in » Parisiensi studio multis annis in Theologica Facultate studuit, & inter alios Theologos ibidem reputabatur sufficiens, & expertus, & demum ad studium Bononiense accedens in loco Fratrum dicti Ordinis ibidem quasi continuo sacræ Theologiae libros perlegit, aliasque actus scholasticos in ipsa Theologia exercuit, sic divinâ sibi gratiâ suffragante, in eadem Facultate profecerit, quod se dignum reddit ad obtinendum honorem Magisterii in eadem, fuit nobis pro parte ipsius Bernardi humiliter supplicatum, ut ipsum ad præfatum honorum promoveri de benignitate Apostoli, ca mandaremus.

» Nos itaque de sufficientia, & idoneitate ipsius Bernardi ad hoc certam notitiam non habentes, » fraternitati tuae, de qua in eis, & aliis fiduciam in Domino gerimus specialem, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus si pertinet tuam, & aliorum saltem quatuor in eadem Facultate Magistrorum Bononiæ existentium, eundem Bernardum ad hoc sufficientem, & idoneum esse repereris, hujusmodi Magisterii honorem, & docendi licentiam in Facultate prædicta eidem Bernardo . . . largiaris. . . Ita tamen quod ex hoc præfatus Ordo ad præstandum aliquid sibi pro suis expensis, vel aliis necessariis ultrâ quam annua tēa, minimè teneatur, eadem autoritate conce das. . . Datum Avenione 2. Idus Julii, Pontificatus nostri anno secundo », id est, 14. Julii anno 1364. Haec litteræ Apostolicæ, quæ incipiunt: *Viri Tom. I.*

sandæ lectionis, &c. prodierunt tomo 1. *Bullar.* Carmelit. pag. 120.

L X X.

BERNARDUS A S. CATHARINA, Discalceatus Carmelita Provinciæ Neapolitanæ, vit acutissimi ingenii, per viginti annos Lectoris officio functus, in disputando terror omnium, omnium disciplina fuit, sine magistro in Geometriæ ac Mathematicarum disciplinis adeò profecit, ut coetaneos scientiarum istarum peritissimos superaverit. Non minori humilitate quam doctrinâ clarus, obiit Neapoli, anno 1713. postquam Philosophicum edidisset librum, cui titulus:

Crisis Carthesiana, sub nomine *Marci Aurelii.* Beneventi, anno 1712. sicuti refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 49.

L X X I.

BERNARDUS A S. CLEMENTE, natus Gallus, provinciæ Picardus, patria Laudunensis, anno 1619. natus, inter Carmelitas Excalceatos in Conventu Burdigalensi professus, Perpiñanense, Engolismense, ac plurimis Burdigalense S. Ludovici Cœnobium Prior rexit; & in eodem Burdigalensi animam exhalavit die 29. Novembris 1694. ab omnibus dilectus, in senectute bona.

Ex Hispanico idiomate in Gallicum transtulit *Vitam venerab. Matr. Annae à S. Augustino*, ac Burdigalæ edi curavit, anno 1685. in-8°. Ita *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 49.

L X X I I.

BERNARDUS A JESU MARIA, Hispanus, Carmelitarum Discalceatorum Prior Barcinonensis, eruditione pariter & virtute spectabilis, edidit *Acta authentica Canonizationis S. Teresiae à Jesu*, in quibus Seraphicæ Virginis sanctitas Romani judicij rigidissimâ discussione, auri instar probata lucidissimè splendet, & splendidissimè lucet. Barcinone 1622. Parisiis 1625. & Viennæ Austriae 1629.

Hæc præfatur Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Ms. pag. 50.* quem secuti Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit. pag. 1128 num. 3962.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 49.* Hæc Acta Mss. reperiuntur in *Bibliotheca Coisliniiana*, de qua vide Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tom. 2. pag. 116. col. 2. A.*

L X X I I I.

BERNARDUS A S. JOSEPH, in seculo dictus LUDOVICUS DE GOURDON DE GENOUILLAG, ex nobilissima stirpe Comitum Devaillac, in arce Burdigalensi, *Castello Buccinæ*, Gallicè *Château-Trompette*, cuius pater erat Gubernator, natus est anno Domini 1585. die 25. Decembris. Matrem habuit Annam de Monberon, ex nobilissima etiam familia d'Estetouville, sororem venerabilem matrem *Galliotam à S. Anna*, præpositam Monasterii Belli-loci apud Cadurcos, Ordinis S. Joannis de Jerusalem, quod mirâ pietate ad finem vitæ rexit, reformavit, & cuius vitam scripsit P. Thomas Aquinas à S. Joseph Carmelita Discalceatus. Filiorum Comitis Devaillac sui patris fuit secundò genitus noster BERNARDUS, sed posteà iure primogenitus, fratre primogenito facto Episcopo Tutelensi.

Post humaniorum litterarum studia, Romam à patre missus, non tam nobilitatis quam pietatis

M m

B.

studiis, ac exercitiis se totum sic applicuit, ut post iteratas plures instantias inter Tyroneos Excalceatos Carmelitas anno 1603. die 21. Martii in Monasterio B. V. *Mariæ de Scala* admissus sit à V. R. P. *Joanne à Jesu Maria*, Vicario sanctitate & scriptis celeberrimo: & anno sequenti die 25. Martii solemnia dixerit vota inter manus V. P. *Petri à Mater Dei*, Prioris, & Commissarii Generalis Apostolici.

Genuam primum, posteaque *Lodanum*, studiorum causâ missus, dignus inde à Superioribus visus est, qui Gallæ Conventuum suæ Congregationis primus existeret Fundator. Anno itaque 1609. in illud florissimum Regnum pergens, mira animi magnitudine, non solum Parisiense anno 1611. quod rexit, anno 1614. sed Charentonense, Lugdunense, Gerbevillense, Mussipontanum, Tolosanum, Rothomagense, Lemovicense, Nivernense, Venetense, Barroducense, Massiliense, Cadurcense, Tute-lense, & alia fundavit Cœnobia.

Moniales Teresianas è Belgio Nancæum adduxit: alios Monialium Ordinis *S. Dominici*, Parisiis, Burdigalæ, Massiliæ, Dinantii in Britannia Minoris ædificari, & ejusdem Ordinis in *Castro-Saraceno*, *Tolosam* inter & *Agennum* reformari Conventus procuravit. Ven. Matr. *Margaritam d'Arbouze*, dictam à *S. Gertrude*, consiliis ac directione suâ, ad maximam sanctitatem promovit. Celebris Abbatia Cellensis Ordinis *S. Benedicti*, ab illustrissima Domina *Borbonia*, Visitator postulatus, ab illustriss. Archiepiscopo Parisiensi electus est.

Primus Gallicanæ Provinciæ, ac poste Aquitanicæ, Conventuum separatione facta, Provincialis pariter electus, Definitor Generalis, ac Visitator Parisiensis sic egit, ut Missionum Angliæ & ipse inter viros Apostolicos vir Apostolicus Regi etiam admirationi esset Carolo I. Obiit virtutibus & meritis clarus die 25. Augusti, anni 1649. in Conventu Tolosano. Scripsit obedientissimus vir, licet omnium Galliæ Carmelitarum Excalceatorum Pater, jussu R. P. *Ludovici à S. Teresa*, qui tunc ei à confessionibus erat:

1. *De propria vita Relationem*, quâ usus est ipse dictus Ludovicus, lib. 2. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliæ à cap. 81. ad caput 90. pagg. 514. 543.

2. Scripsit etiam brevem *Relationem de virtutibus venerab. M. Magdalena à Jesu Maria*, Monialis Teresianæ, quâ potitus est Paulus à SS. Sacramento in ejus vita.

3. *Epistolam Latinam ad Petrum Seguerium Franciæ Pro-Cancellarium*: quam præfixit *Manuel Pauperum P. Alexandri à S. Francisco*: quod prodidit Lugduni, 1633. in-8°.

4. *Epistolas varias*, quatum unâ se potiri gaudebat Augustiss. Dom. Anna Austriæ Regina Galliæ; ut refert Ludovicus à S. Teresa in *Annalibus citatis* pag. 543.

De Bernardo à S. Joseph honorificè loquuntur ipse memoratus Ludovicus à S. Teresa loco citato: Philippus à SS. Trinitate, 3. p. *Decoris Carmeli*, pag. 192. Armandus Cardinalis de Richelieu, part. 2. *Diarii*, pag. 44. Michaël de Marillac, *de Institutione Monialium S. Teresiae in Regno Galliæ*: Hilarius Coste, lib. 4. *Historia Catholicæ*: idem tomo primo illustrium Mulierum: Thomas Aquinas à S. Joseph in *vita Galiotæ à S. Anna*: idem libro de *Patriarchatu Eliæ*: Jacobus Ferraye in *vita Margarite d'Arbouze*: Isidorus à S. Joseph in *vita Joannis à Jesu Maria*, & tom. 1. *Annal. Carmelit. Excalceat.* Ignatius à Jesu Maria in *Relatione foundationis Conventus S. Joseph Parisiensis*: Leo à S.

Joanne in *Delineatione Provinciae Turonie*, Paulus à SS. Sacramento in *vita venerabilis Matris Magdalena à Jesu Maria*: idem in *vita ven. Matr. Mariæ Lieffe à Luxemburgo*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 50*. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit. pag. 1052. num. 3641*. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 49*.

L X X I V.

BERNARDUS A S. MAGDALENA, natione Andinus, die 22. Julii (in pago Salmuriensi natus anno 1588. vestem Carmelitanam induit Tyro Rhedonibus anno 1610 in Reformatione septimus dixit vota,) Anno 1611. in Carmelo *Rhedonensi*, recentem & pubescentem adhuc Reformationem anhelante, solemnia iterum dixit vota inter Prioris manus *Philippi Theobaldi*, cuius quidem prima exercitia spiritualia ad hanc Reformationem sustinendam & promovendam conducentia, poste ipse tum Superior Andegavensis anno 1615. septimo Kalendas Maii signavit, & horum jam Promotor strenuus, primariis in Turonia Provincia Conventibus munia diversa Prioris, Definitoris mirè sustinuit, & anno tandem 1629. ad Comitia *Julioduni* celebrata, in Provincialelectus est. Quod munus tantâ dexteritate & modestiâ exercuit, ut non solum sodalibus suis, sed etiam extraneis hominibus amabilem & estimabilem sese præstiterit. Illi debentur fundationes Conventus *Flexienis* an. 1629. & *Parisienis* SS. Sacramenti acceptationem an. 1631. Absoluto sui officii triennio, totum exercitiis vita interioris sese devovit, partes Magistri Novitiorum per quindecim annos sustinuit, suæ Provincia utilitatibus consulens, devixit *Turonibus* anno 1669. die 6. Augusti, relicto eximiæ sanctitatis odore. Scripsit,

1. Collectanea nonnulla Novitiorum usui conducibilia. De his loquuntur Patres Capituli Provincialis anno 1635. Aurelia congregati sic statuentes: *Perficiat R. Pater Bernardus à S. Magdalena* quod jam suscepit Directorium pro Novitiis: similiter & *P. Valentinus à S. Armagillo* Directorium quod cœpit pro Magistris Novitiorum. Et Congregatio annua die 24. Maii celebrata Rhedonis anno 1646. sic habet: Ut tam nostræ Provinciae quâm aliarum necessitati iteratis sâpè precibus & postulationibus satifiat, decretum fuit ut R. P. Leo à S. Joanne Provincialis Directoria vita internæ tum regularis, tum spiritualis quantocius & omnino perfici & absolviri procuret. Capitulum Provinciale Pictaviis perhonorificè die 8. Junii 1647. celebratum sic loquitur: Directoria & hujusmodi alia Opera pia recognoscendi & imprimendi cura specialiter demandatur R. P. Leoni Exprovinciali.

2. *Relationem de gestis & virtutibus R. P. Philippi Thibault*: Quâ usus est in ejus vita describenda P. Hugo à S. Francisco, cap. 12. pag. 87. & seqq.

Honorificam Bernardi à S. Magdalena mentionem habent Acta Mss. Provincialium Priorum Provinciae Turonie: Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3830. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in serie seu Catalogo Ms. Provincialium Provinciae Turonie, pag. 14. Licinius à S. Scholastica in vita vener. Philippi Thibault, Cap. 12. 13. 15. & 26. pag. 121. 138. 141. 165. & 285. Hugo à S. Francisco in vita ejusdem Philippi Thibault, Cap. 9. 13. 14. 16. 27. 31. 35. 51. 55. pag. 87. 93. 102. 118. 125. 203. 234. 256. 265. & 405. Qui ambo, scilicet Licinius, Cap. 15. pag. 165. & Hugo, Cap. 16. pag. 126. nostro

B.

Bernardo originem *devotionis erga Jesum puerum* seu infantem in cunis vagientem adjudicant in Conventu Andegavensi anno 1615. inchoatae, & ad alias Religiosas communitates propagatae. Hi tamen Authors duo de illius ætate non conveniunt. Nam *Licinius*, pag. 120 & 121. scribit eum anno 1610. Novitium fuisse ætatis suæ vigesimo secundo: ast *Hugo*, pag. 405. loquens de Capitulo Provinciali Turonis anno 1651. celebrato cui præfuit Rev. P. *Joannes-Antonius-Philippinus*, & magnum splendorem contulit Illustris. Dom. *Victor le Bouthillier* Turonensis Archiepiscopus. Qui magno affectu, inquit, conspicit Carmeli Noviciatum, in quo magnos perfectionis profectus intueatur duce R. P. Bernardo à S. Magdalena Exprovinciali, Rhedenensi bis Priore: qui septuagesimo quamvis anno natus, post varia annis quadraginta munia, dies suos magna mansuetudine atque mira spiritus alacritate insumit. Ast hæc verba forsitan referri possunt ad annum 1662. quo vitam Venerabilis Philippi Thibault scribebat Hugo à S. Francisco.

L X X V.

BERNARDUS A MATE DEI, Hispanus Carmelita Excalceatus, Collegii Complutensis Rector, scripsit *Elogium insignis Doctoris Ludovici Montesini*: Quod excusum est Compluti anno 1622. apud viduam Joannis Gratiani Dantisco, cum duobus tomis ejusdem Montesini *Commentariorum in primam secundæ Partis S. Thomæ in-folio*, quæ edi curavit Bernardus noster.

Id refert ex *Schedis Mff. Pauli ab omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati Germani Ludovicus Jacob* in sua *Bibliotheca Carmelitana Mff.* pag. 50. Cui assentiri videtur Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 44. dicendo quod dicti Ludovici Montesini, qui cogitasse dicitur de commutanda in religiosam presbyterali vita; id que inter Carmelitas Excalceatos, *Opera Carmelitarum Collegium Complutense post mortem authoris edi curavit*.

L X X V I.

BERNARDUS MARIA DE JESU, ex oppido Palazioli Diœcesis Syracusanæ, in seculo dictus *Carolus Bernal*, natione Hispanus, annum agens 18. Carmelitarum Excalceatorum habitum accipit Panormi die 23. Februarii 1642. ac sequenti anno die 24. Februarii solemnia emisit vota. Studiis addictus, humanis sacras univit literas. In gravioribus disciplinis, & disputationibus usque ad admirationem egregius enituit. Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam magnâ cum ingenii laude ac Doctrinæ profunditate Panormi, ac Messana docuit. Ipse unâ cum P. *Eliseo à S. Agneta* ejusdem instituti Religioso falsitatem spiritus cuiusdam mulierculæ detexit, quæ astu Dæmonis, insimulatis visionibus ac miraculis, dolosâ sanctitatis famâ Siciliam ac Italiam deceperat.

A D. *Francisco Alvarez* Messanensi Archiepiscopo *Messanam* accersitus est, ut cuiusdam Monialis gesta, quæ extrâ consuetas spiritualis vitæ semitas incedebat, discuteret. In sacro Inquisitionis Tribunali Censoris & Consultoris munere functus, apud Præfules Siciliæ, *Neapolis*, *Romæ*, *Melitæ* maximum sibi conciliavit existimationem. In suæ præcipuis Provinciæ Conventibus, Prioris, Definitoris, ac tandem Provincialis munia gessit; Melitense Collegium, ac Romanum Sancti Pancratii Seminarium Missionum, non minori sapientiâ rexit, & omnium calculo, totius Congregationis Procurator Genera-

lis electus, maximâ sagacitate & prudentiâ, illius negotia tractavit. Vir denique tam pietate quam doctrinâ clarus, depositâ curâ Panormitani Cœnobii, paulò post apoplexiâ correptus, Panormi decessit die 27. Februarii, anno 1696. Edidit Italicè vitam Monialis inscriptam:

Vita della serva di Dio suor Giovanna Maria della Trinità, Monica Carmelitana Scalza nel Monastero delle Sante Anna, è Teresa della felice Città di Palermo nel Secolo D. Anna Maria Velasquez de Avilla è la Cerdia Baroneffa di Serravalle. Id est Latinè,

Vita servæ Dei sororis Joannæ Mariæ à SS. Trinitate Monialis Carmelitana Discalceata in Monasterio S. Anna Panormitano : dictæ in seculo : Anna Maria Velasquez de Avila & la Cerdia de Serravalle. Bononiæ apud Jacobum Montem, anno 1684. in-4°.

Hujus vitæ compendium typis tradidit in Libro de fundatione, ac Translatione Monasterii Panormitani S. Teresiae Italicè edito, Venetiis apud Turinum, anno 1672. in-4°.

BERNARDUM MARIAM DE JESU collaudant Franciscus à Cruce in quinque verbis D. Pauli; verbo 5. pag. 267. & verbo 3. pag. 216. Blasius à Purificatione, in vita sororis Mariæ Magdalena à S. Augustino, Lib. 3. cap. 4. 5. pag. 222. & seqq. Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 52. Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 108.

L X X V I I.

BERNARDUS DE MONTE SA, natione Hispanus, * Bilbitanus patriæ, & ejusdem Conventus Carmelitici, & Provinciae Aragoniæ alumnus. Fuit hic Pater Bilbilis Prior, & Diffinitor ejus Provinciae in Capitulo Generali Aureliacensi, anno 1469. Ubi etiam Vicarius Generalis super omnes Provincias Hispaniæ institutus fuit, & illi commissa præsidentia Capituli Provinciae Castellæ pro eligendo in illa Priore Provinciali. In Capitulo autem Asteni anno 1472. Diffinitor etiam, & Provinciales Aragoniæ dicitur, ac iterum institutus Vicarius Generalis in Provinciis Hispaniæ, videlicet Aragoniæ, Catalonia, Castellæ, & Portugallia. Ad annum autem 1477. refert Lezana, quod in posterioribus Capitulis Generalibus nulla de ipso ulterius in Libro Ordinis memoria reperiatur. *Vir sine dubio Religione præcelsus*, & *affiduo adamantinus literario labore vocatur* ab Alegreto Cassanato, pag. 354. Scripsisse fertur,

1. *Elucidationes in Librum Joannis Patriarchæ Jerosolymitani*, de Institutione Monachorum. Lib. I.

2. *Explicationes in Librum Philippi Ribotii*, de peculiaribus gestis Carmelitarum. Lib. I.

3. *Commentaria in Librum D. Thoma Aquinatis*, de quatuor virtutibus Cardinalibus. Lib. I.

4. *Ex Italico in Hispanicum vertisse dicitur cuiusdam veteris Jurisconfulti Librum de moribus politicis*. Quæ omnia Mff. assertari in *Biblioth. Carmelitarum Cæsar-Augustanæ*,

Dicebant Marcus Guadalajara in *Historia Pontificali*: Valerius Ximenes de Embun in *stimulo antiquitatis Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 354. citata. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad annum 1477. num. 7. pag. 947.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mff.* pag. 51. Fabricius in *Biblioth. mediae & infima Latinitatis*, tomo 1. pag. 631.

Verum hos fuisse hac in parte deceptos demonst-

* *Bilbilis excisa est, & locus Baubula dicitur: hodie Nova Bilbilis Calatayud.*

B.

travit *Nicolaus Antonius* post examen sedulum Codicis M. Cæsar-Augustani, quem ei mutuo misit R. P. *Raymundus Lumbier*, Carmelita Doctissimus Theologus; namque statim agnovit dictum nostrum *Montesam* horum operum auctorem non fuisse, sed exscriptorem duntaxat.

Primum extat opus decem Librorum » de Institutione & peculiaribus gestis Monachorum Carmelitarum : *cujus prologus incipit* : Cum populum Israël Dominus : *cujusque operis auctorem ostendit* se in eodem prologo Philippus Raboti (ita, non *Riboti*) Mag. in sacra pagina, Prior Provincialis Provinciae Cataloniae. *Et in fine*, Hæc de nostræ Religionis origine, & primævâ institutione in primo Libro, & de primis Fundatoribus & Professoribus Religionis prædictæ in secundo, &c. à me Fr. Philippo Riboti (ita hic) Magistro in sacra pagina, nec-non Priori Provinciali in Provincia Cataloniae existenti post veteres Patres hujus Ordinis scripta & dicta sufficiant. Immensas autem de hoc opere reddo gratias. Perfectus fuit hic liber nonà die Augusti vesperè S. Laurentii, an. à Nativitate Dom. m. CD. LVIII. (mixtis Latinis cum Arabibus numerorum characteribus) & est Fr. Bernardi de Montesa Ordinis S. M. de Monte-Carmelo.

Sequitur in Codice Cæsar-Augustano opusculum quoddam vulgaris linguae Castellanæ quod incipit: *A labuenâ mente*, &c. In cuius fine est hæc notula: *Explicit libellus super quibusdam Senecæ* (fortè Sancte, nam obscura scriptura est) *dicatis*, *editus à quodam Italico Bachallario*, & à quodam juris perito in hoc idioma reductus. *Scriptus à Fratre Bernardo de Montesa primâ die mensis Junii anno Domini m. CD. LVIII.* Barbaris hic notis idem annus significatus, qui in superiore Latino-Barbaris.

Sequirur *Tractat. super quatuor Virtutibus Cardinalibus* S. Thomæ de Aquino, cum eadem nota Scriptoris Montesæ ix. die Augusti m. CD. LVIII, in fine. Tria hæc sunt quæ continentur in laudato Codice opera, Bernardo Montesæ per errorem negligenter librum manu exaratum inspicientium (quod sèpè contingit) adscripta, inquit jam memoratus Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca veteris Hispanæ*, pag 179. num. 446. — 452.

L X X V I I I .

BERNA RD US OLLERIUS (Oleri vocant domestici) Catalanus, & ipse ex Conventu Minorisæ, ex Manresa oppido, * *Vicensis* Diœcesis, sic ex proxima Gentilium ejus domo *Mas-oller* vocata. In patrio Conventu Carmelitarum institutum, si credas Nicolao-Antonio, in Conventu Majoricensi si aliis fidem adhibebis, amplexus est. Parisiis ut Bachalarius Biblia Sacra per tempus ad Superiores sacræ Theologiæ facultatis gradus adipiscendos statutum legit; sed gradum Magisterii à *Joanne Balistario* Priore Generali accepit ex speciali Apostolica Commissione URBANI XV. ita in literis ad hunc Priorem Generalem datis die 14. Septembris 1363. scribentis:

» Sicut debetur bene meritis præmium, & servi- tiis gratitudo, sic etiam dignum reputamus, & congruum, ut illis, qui sacræ Theologiæ studio longis temporibus insudarunt, laborum suorum honor debitus impendatur.

» Cùm itaque, sicut accepimus, quām plures Magi-

* *Vicus vernaculè Vich urbs in Catalonia, parva, sed Episcopalis sub Archiepisc. Tarragonensi.*

De Conventu Minorisæ seu Minorissa vulgo Manresa & Manressa. Vide tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 266.

stri in sacra Theologia tui Ordinis fratrum B. Mariæ de Monte-Carmeli Professores ab anno citrè propter mortalitatis pestem, quæ in diversis Mundi partibus viguit, decesserint, & propterea in pluribus studiis generalibus non valeas de ejusdem Ordinis Professoribus, & Theologiæ Magistris commode providere, ac dilectus filius Bernardus Olierii ejusdem Ordinis Professor, qui Parisis in loco fratrum dicti Ordinis, ut Bachalarius Bibliam per tempus ad hoc statutum legit, adeò divinâ gratiâ ei suffragante in dicta Theologia profecerit, quod dignè meretur honorem Magisterii recipere in eadem....

» Nos itaque de sufficientia, & idoneitate ipsius Bernardi ad hoc notitiam non habentes, distinctioni tuæ, de qua fiduciam in Domino gerimus speciale, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus eidem Bernardo, si per tuam, & sex aliorum Magistrorum in dictâ Facultate in civitate Romana existentium diligentem examinationem ipsum ad hoc sufficientem, & idoneum esse reperis, Magisterii honorem, & dendri licentiam in dictâ Facultate.... autoritate nostrâ concedas.... Datum apud villam-novam Avenionen. Diœcesis decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus nostri anno primo.

Avenionensis Carmelitarum Cœnobii studia Theologica Professor BERNARDUS idem rexit: Provinciæ sua præfecturam habuit in Capitulo Generali Montispeñulani anno 1369. Definitoris Generalis munere gaudebat in Capitulo Generali Aquensis, seu Aquismortuis habito anno 1371. Et post mortem præfati Joannis Balistarii in Comitiis Generalibus, Podii Velanorum (*Le Puy en Velay* sive *Anicci*) celebratis in Priorem Generalem electus anno 1375. à Gregorio XI. die 9. Novembris obtinuit eodem anno ut altare portatile posset habere, super quo in locis ad hoc congruentibus & honestis ipse, vel per alium Sacerdotem idoneum, Missam celebraret: ut locum in civitate Bituricensi ad fundandum Conventum reciperet, datis litteris Apostolicis die 3. Junii 1376. Et ut Carmelitarum Conventus de *Aculeo* Agennensis Diœcesis relictâ antiquâ domo in suburbis sitâ, transferretur intra muros dicti loci, eodem anno Diplomate Apostolico scripto die 12. ejusdem mensis Junii. Ab eodem Pontifice facultatem habuit, ut Conventus Carmelitarum fundaretur in civitate Regii Episcopali sub Archiepiscopatu Ravennatense, nunc autem Bononiensi, litteris datis die 23. Aprilis 1377. Anno sequenti 1378. adjudicat fundationem insignis Abulensis Conventus in Hispania Joannes Baptista de Lezana, quo etiam tempore defensionem sui Ordinis Bernardus Olierius districto calamo suscepit.

Cum enim *Joannis Stockii* sive *Stocci* Angli Dominicani impugnationibus Ordo Carmelitarum infestaretur, non obstantibus Universitatis Cantabrigiensis decretis, in favorem hujus Carmelitici Instituti anno 1374 die 23. Februarii datis, opem à Sede Apostolica postulandam cogitavit. Quia verò inter purpuratos unus erat *Petrus Corfinus Florentinus*, *Andrea Corfini* Carmelitæ, anno 1372. defuncti consanguineus ac propterea Ordini Carmelitano devotus, ideo ad ipsum pro Papa informando relationem scripsit Olierius: qui & anno 1379. vidi Urbani VI. concessionem Priori Provinciali & fratribus Provinciae Lombardie sui Ordinis datam pro Conventu construendo in terra Basignana Papensis Diœcesis.

Eodem anno 1379. die 29. Maii *Brugis* in Flandria Capitulum Generale celebravit, in quo declaratum est ipsum Olerium à nullo fuisse accusatum, neque

B.

neque in aliqua culpa reprehensum; quin per omnes postulatum & confirmatum in officio Ordinis, cuius protector *Bartholomaeus Mezzavacca*, S. Marcoli Presbyter Cardinalis eidem Capitulo authenticum testimonium Romæ dedit suâ syraphâ die 26. Apr. 1379. signatum, quo constaret quod *Urbanus VI.* juxta *Nicolai de Luca* Procuratoris Ordinis postulationem ad hoc autoritate Prioris Generalis & singularum fratrum nixi, concederet gratiosè ex vivæ vocis oraculo, *indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum, perpetuis temporibus duraturam, omnibus Christi fidelibus, qui Ordinem ipsum, & fratres ejusdem Ordinis, Ordinem & fratres Beatisimæ Mariæ Genitricis Dei de Monte-Carmeli vocaverint, nominaverint, seu appellaverint, si in gratia extiterint.*

Non obstante autem testimonio Capituli Generalis de inculpabili vita *Bernardi Olerii*: quia tamen partes *Clementis VII.* cum Hispania, Gallia, & Catalonia secesserunt, eum ab officio deponi suscepit *Urbanus VI.* ideoque die 9. Aprilis 1380. universis fratribus Ordinis Carmelitarum litteras scripsit, quibus ad Generale Capitulum in festo Pentecostes proxime futuro celebrandum conventuris commendat ut procedant ad electionem Prioris Generalis, qui sit vir probus, prout tanti officii onus postulat. Die 19. Aprilis ejusdem anni Pontifex Romanus idem *Urbanus VI.* in locum *Bernardi Olerii* omni administratione privati, nominat usque ad beneplacitum Apostolicæ Sedis, Vicarium Generalem *Michaëlem Ayguanum de Bononia*, qui anno sequenti 1381. in Generali Ordinis Synodo Veronæ congregata ad diem festum Pentecostes, in Priorem Generalem ab omnibus de gremio unanimiter fuit electus. Manit tamen *Bernardus Rector* super illos, qui Clementi VII. obediebant; usque ad annum 1383. quo suo cessit officio. Quo autem tempore obierit, incertum est; et si *Biscarretus* sub an. 1390. contigisse credat.

Jam fuerat primùm socius Generalis Prioris Joannis Balistarii designatus in Capitulo Trevirense an. 1362. ubi etiam Lector sententiarum Parisiis pro quinto anno describitur: deinde in Capitulo Generali Montis-Albani anno 1366. ordinatur Magister Regens in Curia Romana. Ac in Capitulo Montis-Pesulani anno 1369. Provincialis Provinciae. Item in Capitulo Generali Aquensi anno 1372. erat Definitor Generalis ejusdem Provinciae, ac etiam Provincialis. Demum in Capitulo Generali Podiensi an. 1375. totius Ordinis Generalatum ascendit, in quo res officii sui egregiè perfecit. Scripsit,

1. *De Concepcione Beatisimæ Virginis Mariae* librum unum.

2. *Informationem circa originem, intitulacionem & confirmationem Ordinis fratrum B. Virginis Mariae de Monte-Carmeli* ad D. Petrum Corsinum Cardinalem immediato, & per eum ad summum Pontificem Urbanum V I. Prodiit Venetiis an. 1507. in Speculo Ordinis à folio 53. usque ad 56. deinde novis typis excusum est Antuerpiæ anno 1680. tom. 1. Speculi Carmelitani à pag. 166. ad 171. Hic tractatus an. 1376. habetur scriptus: sed quia sub hoc anno Gregorius X I. Sedem Pontificiam referre Romam constituit, postquam Avenione per 71. annos permanserat; annoque sequenti 1377. illuc pervenerit summus Pontifex, qui statim obiit die 27. Martii 1373. suspicantur informationem hanc pro Urbano VI. duntaxat Gregorii XI. successore de serviisse.

Tribus articulis contentas tres probat partes, 1. scilicet institutionem ac successionem Ordinis à S. Prophetæ Elia. 2. De intitulatione Ordinis à B. Vir Tom. I.

gine Maria desumpta. 3. De confirmatione Ordinis institutionem quidem, & ab Elia Prophetæ originem acceptam ostendit ex documentis & traditionibus antiquorum Patrum dicti Ordinis, venientium de Terra sancta ad Partes Cismarinæ. Ipsi enim successores suos, quos citra mare ad Ordinem duxerunt, informarunt, docuerunt, ac aliis subsequenteribus in scriptis reliquerunt; ut patet *Rubrica prima antiquarum constitutionum Ordinis prædicti*. Secundò, pro eadem informatione facit authoritas beati Hieronymi Epistolæ LXVI. Tertiò, testimonia Historiographorum, Historias, & facta antiqui temporis conscribentium: quales sunt *Josephus Antiochenus* in *Speculo perfectæ militiæ primitivæ Ecclesiæ*, cap. 12. *Sigibertus Historiographus* in *Historia Jerosolymitana*, quam *Vincentius Bellovensis* allegat in *Speculo historiali*: *Jacobus de Vitriaco lib. 1. Histor. Orient. cap. 52.* *Gerardus Episcopus Laodiceus*, in *libro de conversatione virorum Dei in Terra sancta* ad *Guillelmum Presbyterum: Chronica antiqua*, quam habet Dominus Rex S. Ludovicus IX. ex Oriente asportata, & ad suam Bibliothecam translata: alia antiqua *Chronica Romana*, &c. Neque opponendum est Carmelitas Fratres Fratribus Prædicatoribus & Minoribus postponi: quia hi Fratres Prædicatores & Minores tempore Innocentii III. in Cismarinis Partibus incœperunt, qui suis prædicationibus & doctrinis in hominum frequentia laudabiliter insistentes, statim post suam fundationem habebantur venerabiles & famosi: Fratres verò Carmelitæ tempore Innocentii IV. primo ad partes Cismarinæ se transferentes, hi potius extra civitates & frequentiam hominum, modo eremito, quo fecerant in Terra sancta, quam intra civitates cum hominibus habitare elegerunt.

Secundam partem de intitulatione Ordinis Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo dictis Fratribus Carmelitis adjudicata probat Olierius. Quia Religiosi aliqui titulum & nomen desumunt ab officio pro quo fundantur; sicut Prædicatores ab officio prædicationis. Aliquando à virtute quam præcipue sectari debent: sicut B. Franciscus ab humilitate voluit Fratres suos vocari Minores: aliquando à loco ubi Ordo illorum inchoatus est, qualiter Carthusianæ & Cistercienses. Aliquando à Patrone sive activè qui fundar Religionem & inchoat, qualiter S. Benedictus; sive passivè cuius honore Ordo instituitur sicut Fratres de Trinitate: istis duobus modis nomen accipit Carmelitarum Ordo à B. Virgine Maria tanquam à Patrona in cuius honorem fundatus est, & à Monte-Carmeli tanquam à loco, unde traxit originem.

Tertiā partem de confirmatione Ordinis statuit ex variis Apostolicis diplomatis per summos Pontifices in gratiam dicti Ordinis ad eum in statu solidō & permanente stabiliendum datis.

Hæc sunt quæ fusi in dicto tractatu refert Bernardus Olierius, quem honorifice laudant Joannes Grossi in *Viridario*, part. 2. tom. 1. *Spec. Carmelit.* pag. 135. num. 574. Joannes Palæonydorus, lib. *Fasciculi tripartiti*, cap. 13. eod. 1. *Spec. Carm.* p. 267. num. 1104. Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 635. Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Rodolphus Hospinianus de *Origine Monachatū*, lib. 6. pag. 390. Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 217. Aubertus Miræus de *Scriptor. Eccles. in supplemento*, cap. 486. Gregorius Matthias Konig. in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 58. Joannes-Baptista de Lézana, tom. 3. *Annalium ad annum 1375.—1383. pag. 685.—714.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*, ad annum

B.

1390. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 311. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 48*. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 532. num. 954. Idem, tom. 2. *Spec. Carmelit.* pag. 1077. num. 3766. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca veteri Hispana*, tom. 2. pag. 114. num. 318. &c.

L X X I X.

BERNARDUS A S. ONUPHARIO, in seculo dictus JOANNES - HIERONYMUS COSTAGUTA, nobilissimis parentibus Gregorio Costaguta & Camilla Coregia, Genuæ anno 1601. die 11. Junii natus, Carmelita Excalceatus, ad hujus instituti Tyrocinium cum fratre suo die pariter 11. Junii, anno 1619. admissus, ille sub nomine PETRI A S. BERNARDO, iste BERNARDI A S. ONUPHARIO in Conventu Genuensi S. Mariae de sanitate; cujus Prior erat P. Petrus Franciscus à S. Maria, & Magister Novitiorum P. Agapitus item à S. Maria.

Emissa solemnī professione, studiorum causā ad Ladanensem Conventum mittitur, ubi Philosophicis vacavit disciplinis. Romæ deinde anno 1623. Theologiæ scholasticæ operam dedit in Missionum Seminario, sed majori sollicitudine Mysticæ vacavit Theologiæ sub disciplina Thomæ à Jesu tunc Definitoris Generalis. Ibi votum Missionum pro conversione Infidelium, juxta consuetudinem emiserat: unde finito studiorum cursu in Poloniā missus, Philosophia ac Theologiæ Prælector, deinde Magister Novitiorum electus est. Anno 1632. in Capitulo Romæ celebrato, ad instantiam Patrum Genuensis Provinciæ, primus instituitur Conventū Savonensis Prior, deinde ad regimen Eremi S. Joannis assumitur, ubi angustiis vita purgativa vexatur, præter gravem, quam frater ejus Petrus à S. Bernardo passus tempestatem.

Anno 1640. Confessarius Monialium, semel in Genuensi Novitiatu, bis in Collegio S. Annæ ejusdem Civitatis, Prior, plures Definitor Provincialis & socius Capituli Generalis, anno 1651. Visitator Generalis Provinciæ Lombardiæ, munus ex obedientia injunctum in rigore hyemis acceptavit: gravibus tandem infirmitatibus, acutissimisque doloribus oppressus, opinione sanctitatis clarus obdormivit in Domino die 21 Julii, anno 1652 divinæ contemplationis dono illustratus, aliquando repertus in extasim raptus ac è terra elevatus. Maximè facilitate de rebus mysticis disserebat; & supersunt adhuc plures illius de hac materia Epistolæ, quas aptè & eleganter currenti calamo scribebat, & quæ publicam lucem merentur. Duo tamen edidit Opera Genuæ, quæ inscribuntur idiomate Italico,

1. *Increata Columba, super Hymnum, Veni Creator Spiritus, &c.*

2. *Spiritia intima Animæ contemplativæ, in Psalmos 41. & 42.*

Vitam ejus scripsit Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli religiosi, parte 3. pag. 205*. Etiam ejus meminit Lib. VIII. Historiæ Carmelitanae, Cap. 13. quem secuti sunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 51*. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1053. num. 3641*. Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 51*.

L X X X.

BERNARDUS DE PARADES, natione Hispanus, natus in oppido Villa-Tobas, Tolitanæ Diœcesis, Carmelita regularis antiquioris

Observantiae custos, Frovincie Castellæ alumnus; Vir pius & religiosi tenax instituti, obiit in Cœnobio Vallis Oliviarum, Conchensis Diœcesis, anno 1661. Edidit,

1. *Sermones para los Domingos de Adviento, y Pasquas Hasta la Quinquagesima inclusivæ.* Matrixi, 1648. in-4°. apud Didacum Diaz de la Carrera.

2. *Sermones para los Domingos, Miércoles, y Viernes de Quaresma y Semana Santa.* Matrixi, anno 1649. apud eundem Didacum.

3. *Sermones para los ferias de Quaresma.* Matrixi, 1652. apud eundem. Hæc refert Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 1. pag. 176.

L X X X I.

BERNARDUS DE REGIBUS, natione Siculus, *Panormi* natus anno 1615. in seculo dictus BENEDICTUS DE LAPE, à teneris annis inter Carmelitas Excalceatos habitum sumpsit *Panormi*, die 4. Januarii, 1633. & anno probatio-nis absoluto, solemnia emisit Vota die 6. Januarii, 1634. Regularem observantiam, quam in Novitiatu ebiberat, ad ultimum usque halitum retinuit. Cellæ amantissimus, in ea sacrorum librorum, ac sanctorum Patrum studiis, tenacissimè incumbens, maximam cælestis doctrinæ copiam, ad morum suorum normam, proximorumque salutem acquisivit. Concionatoris munere functus, in præcipuis Siciliæ ci-vitatibus, ut etiam Altæ subalpinis, Tridenti, & in aliis Italæ urbibus magno audientium concursu, ac fructu auditus est. Moralem Theologiam suos pluries sodales docuit: Conventus Panormitanum & Messanensem gubernavit; ac in primo vitam, quam semper religiosè transgerat, cum morte com-mutavit die 7. Junii, anno 1690. Scripsit Italicè,

1. *L'Ombre luminose in confermatione della verità del sacro foglio Sotto il Duomo di Messina nel 1657.* seu Latinè: *Umbram lucidam in confirmationem veritatis, &c.*

2. *Edenda reliquit hæc alia, numeris omnibus absoluta, nempe Quadragesimale, Panegyricos.*

3. *Scripsit etiam Apologiam pro Epistola à B. Virgine Maria ad Messanenses data, Messanæ, apud Perrum Brea, anno 1652. in-4°. cum variis Poëmatibus tam Latinis quam Italicis in Authoris laudem: ut ferunt Schedæ Ms. R. P. Pauli ad omnibus Sanctis Carmelitæ Discalceati, quas appellat Ludovicus Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 51.*

Hujus cum laude nominaverunt Placidus Reina in *Notitia Historia Messanensis, part. 1. pag. 59*. Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 109*. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 52*.

L X X X I I.

BERNARDUS DE ROMA, natione Ita-lus, primùm Lector Biblicus Parisiensis anno 1366. in Capitulo Generali Montis-Albanensis, & Romæ Provincialis in Capitulis Montis-Pessulanis, anno 1369. Aquensi anno 1372. Podiensi an. 1375. & Brugenisi 1379. Paulò post Episcopus Sutriensis succedit Dominico, & obiit sub initium, aut ante medium anni 1406. Postulavit potestatem condendi testamentum, teste Ferdinando Ughello.

Hunc Bernardum fuisse Cardinalem asseruerunt Conradus Gesnerus & Antonius Possevinus in *Apparatu sacro, tom. 1. pag. 217*. quos fermè secuti sunt Carmelitæ Philippus Merius Prior Bambergensis in *Traictatu de Viris illustribus Ordinis Carmelitici*:

B.

Antonius Biscarretus in Palmitibus Vineæ Carmeli: Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 208. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. Annal. an. 1376. num. 10. pag. 701. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelit. pag. 915. num. 3184. Ast Episcopum Sutriensem duntaxat num. 33. collocat Ferdinandus Ughellus tom. 1. Italie sacra.

Eundem Bernardum inter viros eruditos annumerandum esse probant ejus scripta, scilicet,

1. *In quosdam sacra Scripturæ libros Commentaria.*

2. *In libros IV. sententiarum lectorum.*

3. *Sermones ad Clerum Romanum.*

Id testantur, præter Authores citatos: Ludovicus Castanæus Rupipozæus Episcopus Pictaviensis in *Nomenclatura Cardinalium*: Jolias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Leander Albertus Ord. S. Dominici Religiosus, in *Descriptione Italiae*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 49*. ubi eum vocat Bernardinum. Et his omnibus antiquior Catalogus Doctorum Ordinis Carmelitani, qui in *Speculo Ordinis*, fol. 103. legitur Venetiis edito anno 1507.

LXXXIII.

BERNARDUS DU SEREIN, natione Gallus, in oppido *Alnia** ad confinia Santonensis Diœcesis suto natus, in Carmelo suæ patriæ habitum sumpsit, & post emensum Philosophiaæ atque Theologiae studiorum cursum, lauream doctoralē in sacra Facultate Pictaviensi adeptus fuit; vir probitate mirus, religione clarus, benignitate amabilis, concionibus celebris, re & nomine *sere-nus*. Variis postquam in suæ Provinciæ Turoniæ Conventibus Priorem gessisset, & Definitoris honorem plures tenuisset, in Comitiis *Julioduni* habitis die 19. Novembris 1546. promotus & electus ad suæ Provinciæ præfecturam, quam tantâ prudentiâ, vigilantiâ & dexteritate tenuit, ut veri & boni Pastoris partes omnino impleverit. *Alnia* defunctus est anno 1555. postquam scripsisset,

1. *In libros quosdam sacra Scripturæ Commentaria*, quæ dictavit Pictavis.

2. *In libros IV. sententiarum Commentaria* quæ ibi legit.

3. *Conciones varias.*

De illo agunt Mathurinus Aubron in *Annalibus Ms. Carmelitarum Provinciae Turoniæ*, cap. 5. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in Catalogo Ms. Priorum Provincialium ejusdem Provinciae Turoniæ, pag. 9. Idem in serie seu Catalogo Ms. Virorum Illustrium ejusdem Provinciae.

LXXXIV.

BERNARDUS TARBE, natione Gallus, Provinciæ Occitanus, Carmelita Tolosanus, sacrae Theologiae Doctor Parisiensis, ac apud suos Soiales Professor in Maubertino Collegio, Prior Tolosanus, & Provinciæ Tolosanae Præfector, edidit ad Ludovicum de Nogaret de la Vallette Carcassoniensem Episcopum,

1. *Oratorium Davidicum, sive Thesaurum Orationum, & piarum reflexionum ad instar locorum communium.* Latinè. Parisiis apud Carolum du Mesnil, 1656. in-8°.

2. *Excerpta ex Seneca operibus* prælo parata Ms. sicut ab eo didicit Ludovicus Jacob, qui id ipse scribebat anno 1669. & retulit in suam Bibliothecam Carmelitanam Ms. pag. 51.

* Alnia Gallicè Aulnay.

LXXXV.

BERNARDUS A S. TERESIA, natione Gallus, Provincia Burgundus, in seculo dictus *Duval*, patriæ *Clameriensis* Diœcesis Bethlemitanæ in Comitatu & Episcopatu Antissiodorensi, nascitur honestis parentibus anno Christi 1597. die 22. Aprilis. *Parifios* missus ad artes liberales & scientias Philosophicas ediscendas, factus est Carmelita Discalceatus in Conventu S. Joseph Parisiensi anno 1614. mense Martio sub R. P. Bernardo primo in Gallia Novitorum Magistro. Anno probationis elapsō tria vota solemnia die 15. Martii 1615. publicè dixit. Studiorum cursu egregiè peracto, munus Concionatoris tanto plausu peregit, ut primarios Parochiarum Parisiensium suggestos magno audientium fructu concenderit ab anno 1630. temporibus Adventus & Quadragesimæ; & indè summam pecuniaæ impenderit devota mulier ad Episcopatum in regione Infidelium fundandum, quo ipse BERNARDUS fungeretur & potiretur.

Anno quidem 1631. Definitor Provinciæ Galliarum, & anno 1634. Meldenis Prior fuit institutus: Ast anno 1638. ab URBANO VIII. Pontifice Maximo Episcopus *Babylonensis* constitutus, & Romæ die 26. Augusti consecratus in Monasterio S. Sylvestri in capite, ab Eminentissimo Cardinali *Palotta*. Cum *Antonio Severolo Epidauri* Archiepiscopo, & *Thoma Caraffa* Episcopo Vulturensi affistentibus: simulque Nuncius Apostolicus in Regno Persarum & Vicarius Aspahanensis ordinatus. Post acceptam Apostolicam benedictionem, in Gallias reversus, ubi à Christianissimo Rege LUDOVICO XIII. & *Ar-mando Cardinali Richelio* regni Administro benigne receptus, se parat novam suam Ecclesiam, & partes Orientales, summis cum laboribus visitare.

Quapropter negotiis apud *Parifios* peractis, librisque & Ecclesiasticis ornamenti munitus, die 19. Aprilis 1639. *Massiliam* contendit, ubi die 22. Julii navim ascendit, Græciam, Chaldeam & Persiæ appulit: multa pro Romanæ Ecclesiæ exaltatione in Civitate *Aspahanensi* Persarum Metropoli agit, domumque pro ejus Seminario construendo, emit propriis sumptibus, cum Regis licentiâ, anno 1640. die 13. Februarii Visitator Apostolicus Ecclesiæ *Ethesiphontis* constitutus. Solidiori autem fundamento ut suum Persidis Seminarium firmaret, Congressum cum Eminentiss. jam memorato Cardinali *Richelio* necessarium cogitavit; ideoque in Gallias anno 1642. rediit, & rebus compositis Seminarium alterum in suburbio S. Germani *Parisii* ædificat, in quo Viri Ecclesiastici admittuntur pro Missione Persica. Interea Comes Consistorialis à Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. factus est die 26. Februarii 1647. & Administrator Episcopatum Principatus Cataloniæ; in quo Episcopalia munia ut gereret, sacra permisit Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 9. Novembris, ejusdem anni. Illic omnia sapienter sagaciterque cum gessisset ad plenam cunctorum Ordinum satisfactionem, in Galliam sic ordinante Rege Christianissimo, rediit anno 1648. & tandem sanctis operibus onustus migravit, *Parisii* anno 1669. die 11. Aprilis, ætaris suæ 72. Jacet apud Carmelitas Excalceatos, vir spectatæ virtutis, excellentis ingenii, & linguarum Orientalium peritissimus, qui scripsit,

1. *Historiam sui itineris.* *Parisii*: Qua usus est Ludovicus à S. Teresia, lib. 2. Annal. cap. 15. pag. 338.

2. *Dictionarium Turco-Persicum.* Quod citat idem Ludovicus *ibid.*, cap. 16. lin. 12.

B.

3. Sermonum tomos quām plurimos Mss. apud Carmelitas Excalceatos Parisienses.

Vitam ejus usque ad annum 1648. Scripsit mox memoratus Ludovicus à S. Teresia, lib. 2. *Carmelitar. Excalceatorum Galliae*, cap. 14.—18. pag. 335.—347. Inde nonnulla transtulit Ludovicus Jacob in *Bibliothecam Carmelitanam* Ms. pag. 51. in *Scheda* Ms. ibi affixa.

L X X X V I.

S. **B**ERTHOLDUS primus apud Latinos Prior Generalis Carmelitarum, *Guidonis de Malefayda* nobilis Equitis filius, in Vico Salaniac Diocesis Lemovicensis natus, Doctor Parisiensis, animarum zelo accensus, cruciatā signatus, in Orientem profectus est, militiā Ecclesiasticā insignitus, exercitum Christianorum fecutus. Cum esset vitæ solitariæ amantissimus, sæpè sæpius Eremiticas pér Palæstinam, Judæam, Syriam dispersè habitantes visitabat, animum suum ad pietatem in colloquiis eorum recrebat, & vanitates mundanas spernebat; adeò ut hanc vitam eligeret, eorumque habitum indueret in Monte Carmelo: ubi ob vitam ejus angelicam, miram prudentiam & animi magnitudinem, omnium unanimi Eremitarum consensu in Priorem Generalem circa annum M. cxlv. institutus fuit ab Aymerico Malafayda, Lemovicensi ejus consanguineo, & Patriarcha Antiocheno. Ordinem annis quadraginta tribus vixisse fertur, & obiisse circa annum M. clxxxviii.

L X X X V I I.

S. **B**ERTHOLDUS quartus inter Latinos Prior Generalis Carmelitarum, natione Longobardus, post mortem Sancti Cyrilli anno 1224. defuncti, electus est vir utique scientiæ & probitate præclarus: qui, ut gregem sibi commissum ab adversariis tueri, in bono confortare, & ad ampliora promovere posset, *B. Simonem Anglicum* in Europæ partibus Generalem Commissarium constituit, qui in Curia & coram summo Pontifice comparere, adversantium calumniis obstat, & Ordinis negotia pertractare valeret.

Nam in eisdem Comitiis generalibus, in quibus ad supremum regimen BERTHOLDUS hic promotus est, statuta fuit & paulò post inchoata plurimorum Montis Carmeli Eremitarum è Syria in Europam transmigratio: ast hos novos aut extraneos Eremitas Prælati & Parochi infestare cœperunt, ac si contrâ prohibitionem Concilii Lateranensis quarti, novam religionem invenissent, vel Regulam approbatam non haberent. Quid tunc agerent pauperes & humiles Eremitæ, quibus magis Deo placere, quām litiis immorari in votis erat? Ad Jerosolimitanum Patriarcham, eo tempore Radulphum, Alberti successorem, qui eidem Lateranensi Synodo interfuerat, pro consilio capessendo recurrent. Hic ad majorem cautelam, majusque robur eidem Regulæ præstandum, consuluit Fratribus, ut eam peterent à Sede Apostolicâ expressius & clarius confirmari.

Radulphi consilium sequuntur Carmelitæ suæ Regulæ, confirmationem ab Honorio III. obtinere curantes. Verùm distulit ad primum Pontifex facere, Curiæ forsitan negotiis distractus, vel curialium quorumdam aversâ voluntate, qui Ordinem extingui potius, quām confirmari moliebantur, quasi contrâ Lateranensis Concilii iussa noviter adinventum. Duo sanè Curiales, quos Pontifex Carmelitarum Patronos designaverat, adversariorum potius officia gerebant: At Beata Dei Genitrix Virgo, Ordinis Carmelitani singulare tutamen, Honorio Papæ noctu astitit, ei-

que jussit, ut institutum, & homines benignè completeretur, Curiales Carmelitarum æmulos, Deo ultiore, occubuisse denuncians. Unde Pontifex anno 1226. Urbe Reate sub tertio Kalendas Februarii, in Ordinis & Regulæ confirmationem expediri fecit Bullam, quæ incipit: *Ut vivendi normam, &c.*

Ob perpetuandam insignis hujus beneficij memoriam, BERTHOLDUS noster fertur in toto Ordine instituisse *Festum solemnis Commemorationis Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo*, ad xvii. Kalendas Augusti postea determinatum. Providus insuper sui gregis Pastor, & de morbidarum ovium salute sollicitus, pro eis Fratribus dispensandis, qui apostolæ crimen commiserant, auctoritatem à Gregorio IX. Honori successore postulavit: bellorum enim turbines, armorum strepitus, & infidelium insultus quandoque hæc mala in Terræ sanctæ partibus partriebant. Hæc Bulla, data Perusii nonis Aprilis an. 1227. Incipit: *Providi more Pastoris, &c.*

Novæ quorumdam calumniæ adversus Carmelitas, circa id tempus exoriri videbantur. Occasione namque illorum vrborum diplomatis Honori III. quam ante generale Concilium vos dicitis humiliiter suscepisse, insultabant quidam dicentes, assertioni Fratrum Carmelitarum affirmantium se suscepisse Regulam ante præfatum Concilium standum non esse, nisi id legitimis documentis comprobassent. Verumtamen istorum placitum vanum omnino fuisse dilucidè demonstraverunt Carmelitæ coram jam memorato summo Pontifice Gregorio IX. ex registro anni sexti decimi Innocentii III. probantes *Innocentium* scripsisse Alberto Regulæ Carmelitarum Authori an. 1313. eum ad Concilium Lateranense vocando: sed eidem Concilio Radulphum Jerosolimitanum Patriarcham, pro Alberto jam defuncto adfuisse. Ex hoc enim manifestè siebat dictam Regulam Carmelitæ ante illud Concilium fuisse datam, cum, qui eam dederat *Albertus*, ante Concilii celebrationem suum obiisset diem extremum.

Agendum etiam erat nostro BERTHOLDO Generali Priori, tum cum exteris quibusdam Ecclesiarum Prælatis, tum cum domesticis Ordinis Carmelitici Professoribus. Illi enim in alienam messem falcam mittere cupientes, contendebant, contra Regulæ Carmelitanæ intentum, quæ, cap. 1. præcipit unum pro Priore habere, qui ex unanimi Fratrum assensu, vel majoris vel senioris partis ad hoc officium eligetur, non Fratribus, sed ipsis Prælatis hoc munus incumbere suclamabant.

Quidam etiam Carmeli Montis Eremitæ dubitare cœperunt an possessiones, domus, redditus, & loca, quæ pro sustentatione vitæ eorum à Christi Fidelibus in dies ex devotione offerebantur, ab ipsis teneri, & acceptari possent, sine præjudicio Regulæ, cap. 4. dicentis: *Nullis Fratrum dicat sibi aliquid esse proprium, sed sine vobis omnia communia.* Cùm autem BERTHOLDUS, nec Prælatorum placito sufficienter obviare, nec altercationi inter suos sodales exortæ, satisfacere propriâ auctoritate posset, ideo ad summum Pontificem Gregorium IX. pro cunctorum quiete recurrentum putavit. Pontifex autem an. 1229. die 6. Aprilis Bullam Perusii dedit: quâ, nullus præter Fratres Eremitas Montis Carmeli, Priorrem instituere posset; & possessiones, domos, seu redditus habere illis non esse permisum declaravit. Bulla incipit: *Ex officii nostri, &c.* Eodem anno, die 9. April. aliæ Apostolicæ litteræ, quæ incipiunt: *Religionis vestre, &c.* date sunt, quibus Prior, & Fratres Eremitæ Montis Carmeli possunt tempore Generalis interdicti, januis clausis divina Officia celebrare, dummodo causam non dederint interdicto. Anno tandem 1231. BERTHOLDUS ultimum clausit diem,

B.

diem, cum Ordinem studiosè laudabiliterque septem annis rexisset, juxta Chronogiam in Annalibus Lenzanæ sic positam.

S. BERTHOLDUS primus factus est Generalis anno circiter 1141. seu 1145. obiit anno circiter 1187. Ergo fuit Generalis circiter 45. juxta Auctorem *Libri de Processu & variis Regulis Ordinis Carmelitarum. Cap. 5.* *Processu autem temporis, mortuo primo eorum Priore, videlicet Fratre Bertholdo, sub regimine ejus quadraginta quinque annis manserunt.* S. Brocardus factus est Generalis secundus, prout idem Auctor scribit: *Post lapsum temporis, Frat. Brocardum, Virum perfectum unanimiter præficienes, ei omnes obedientiam promiserunt.* Hæc autem verba: *tandem post lapsum temporis,* denotant Eletores aliquando fuisse congregatos, antequam Generalem eligerent, ad mature deliberandum super difficultate, de qua idem Auctor: *Perplexitas magna eorum animos invasit de Successore ejus instituendo, de cuius institutione nullam certam formam prædictus Patriarcha Aymericus morte preventus eis reliquerat.* Tandem superatà difficultate S. Brocardus factus est Generalis secundus anno 1187. & obiit circiter anno 1221. Ergo fuit Generalis triginta tribus annis, juxta illud ejusdem Auctoris ibidem: *Sub regimine cuius triginta tribus annis permanerunt.* S. Cyrillus factus est Generalis tertius anno 1221. & obiit anno (non 1234. ut falso & absque probatione contendit Papebrochius) 1224. ergo Generalis fuit tribus annis. Bertholdus secundus factus est Generalis IV. anno circiter 1224. & obiit anno circiter 1231. ergo fuit Generalis septem annis. Alanus factus est Generalis V. anno circiter 1231. & obiit anno, vel officio renuntiavit anno 1245. ergo fuit Generalis quatuordecim annis. S. SIMON STOCKIUS factus est Generalis VI. anno circiter 1245. & obiit anno 1265. ergo fuit Generalis post Alanum, cuius aliquot annis fuerat Vicarius, viginti annis. Unde patet Papebrochium non consultò scripsisse: *Ad scopulos miserrimum naufragium fecisse Carmeliticorum Scriptorum omnium Chronogiam, hisce duobus, aut tribus seculis.*

Neque consultiū de S. Bertholdo primo Generali scripsit: *Nisi aliquid dandum Traditioni putavissimus, potuerimus cum Viris quibusdam eruditis dubitare, utrum aliquando fuisset Bertholdus iste in rerum natura.* Neque traditione tantum hunc virum sanctum extitisse Bertholdum in rerum natura, sed scriptis omnium seculorum continuis teneat Carmelitæ. Nam S. Cyrillus, anno 1224. defunctus in *Epistola ad Eusebium Montis Neroi Priorem, cap. 1.* illum expresse notat primum Priorem Generalem: Joannes de Cimineto, seu potius Chimineto qui anno 1340. floruit, in lib. cui etiam titulus, *Speculum Ordinis, cap. 5.* qui est cum volumine eodem modo nuncupato Venetijs an. 1507. edito a fol. 49. similiter eumdem Bertholdum appellat *Virum religiosum, sanctum & famosum.* Joannes de Veneta Provincialis Franciæ an. 1370. in Chronico sic scribit: *Aymericus Patriarcha Antiochenus BERTHOLDUM sanctum & famosum de unani omni affensu in primum Priorem eis instituit.* Philippus Riboti, qui suum de *Institutione & Carmelitarum gestis Opus* scripsit, anno 1370. ut ipse testatur lib. 10. cap. 5. recitat verba Cyrilli lib. 8. cap. 2. dicentis in sua *Epistola, cap. 4.* *Patriarcha Aymericus... fratrem BERTHOLDUM perfectum, religiosum, sanctumque Presbyterum... de unani omni affensu... in primum Priorem eis instituit.* Similia scripsit Joannes Grossi circa annum 1380. in *Viridario, clavi 2.*

Ab exteris vero initium habet Wernerus Role-Tom. I.

winck, qui floruit anno 1480. in fasciculo temporum. *Sanctus BERTHOLDUS Carmelitici Montis Eremicoli ab Aymerico Antiocheno Patriarcha in Priorem assignatus, fama celebri multis innotescit: hic inter præclara sue sanctitatis indicia, animas quam plurimorum fratrum, quas Saracenorum absumpsit gladius, cum corona martyrii ab Angelis in cælum deferri videntur.* Onuphrius Panvinus, qui floruit anno 1560. in Chronico Ecclesiastico ad annum 1141. *Ordo Carmelitarum restitutus & reformatus ab Aymerico Malefaida Lemovicensi Patriarcha Antiocheno... in Monte Syriae Carmelo, quorum primus Prior fuit frater BERTHOLDUS, vir sanctus.* Alios obmitto recentiores Scriptores & Martyrologiographos.

Ipse Henschenius Papebrochii collega senior ad vi. Martii in vita S. Cyrilli sic scribit: *Post Terram sanctam à Christianis recuperatam seculo XII. & XIII. in dicta regione, puta Palestinæ, cum Ordo hic Carmelitarum floreret, accepit suos Piores Generales, quorum tres primi cælitibus adscripti Ecclesiastico cultu honorantur: primus BERTHOLDUS, 29. Martii: secundus Brocardus, 2. Septembris: tertius Cyrus hoc 6. Martii, de quo agimus.* Papebrochius autem ad vitam Sancti Alberti sic loquitur, num. 142. *Faciamus Historia Carmelitanae initium in BERTHOLDO & Brocardo, in quibus indubitabilis de ea cognitionis inventur principium.* Ibidem, num. 66. *Erat enim BERTHOLDUS (ut Joannes Phocæ nos primus docuit) oriundus ex Calabria, ideoque Antiocheno Principi in temporalibus, Patriarchæ in spiritualibus, subjectus: ac verosimiliter unus eorum Monachorum Latinorum, qui in Montanis nigris juxta Antiochiam sua habebant Monasteria, teste Vitriaco, lib. 1. cap. 32.* Qui omnes, quamvis essent locis sejuneti, eamdem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ Montis Carmeli; ut notat Guillelmus de Sanvico in *Chronico, cap. 1.* Quin & ipse Papebrochius fatetur Bertholdum nostrum fuisse Gallum, dum ibidem, num. 56. scribit: *Quem vel ex nomine colligas à Francis Normanisve Calabriæ dominantibus originem trahere. Quæ sanè testimonia nullatenus finunt dubitare utrum aliquando fuisset Bertholdus iste in rerum natura.*

S. BERTHOLDUS nomine secundus libellos supplices obtulit summis Pontificibus, primum Honorio III. à quo confirmationem Regulæ per Albertum Jerosolymitanum Patriarcham datæ accepit Reate tertio Kalendas Januarii, anno 1226. Secundum Gregorio IX. qui facultatem ei concessit an. 1227. die 8. Aprilis, ut cum suis fratribus super apostasia & irregularitate dispensare posset. Tertium eidem Gregorio IX. qui an. 1229. die Aprilis districte prohibuit Carmelitis, ne recipieren possessiones, domos aut alios reditus, nec Prior institueretur, ni de assensu majoris & senioris partis fratrum. Quartum Eidem summo Pontifici, qui eodem an. die 9. April. permisit ut Prior & fratres Eremitæ Montis-Carmeli possent tempore Generalis interdicti januis clausis divina officia celebrare, dummodo causam non dedissent interdicti. Horum libellorum supplicum mentio habetur in constitutionibus summorum Pontificum præmemoratorum, editis *tomo 1. Bullarii Carmelitarum, pag. 1.—5.*

L X X X I V.

BERTRANDUS FIZALANUS, sive filius Alani, Lincolnie natus illustri in Anglia ex profapia oriundus, Instituti Carmelitani alumnus, Oxonii strenuam bonis operam litteris dedit,

O o

B.

nec à studiis cessavit, donec ibi Doctoralibus insignibus solemniter esset donatus. Singularem amicum habuit, teste Lelando, Guillelmum *Quapludum* ejusdem Ordinis Monachum, & Episcopum Kildariensem in Hibernia; quo ad multos annos familiarissimè usus dicitur. Porro Bertrandus tum diligentia proprià, tum amicorum expensis, insignem Bibliothecam erexisse & instruxisse perhibetur. Migravit *Lincolniae* anno 1424. die 17. Martii. Ejus Opera sunt:

1. *Quæstiones Theologicae*, libro uno: incipit: *Utrum quolibet sacræ Scripturæ*.
2. *In librum quartum sententiarum*, liber unus.
3. *Concepciones ad populum*, libro uno.
4. *Excerpta quædam ex aliis Authoribus*, libro uno; qui *Msf.* asservatur Oxonii in Collegio Balliolensi.

De Bertrandi Fizalani laudibus & scriptis agunt Lelandus & Pitseus de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 333. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. an. 1424. num. 2. pag. 801.* Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit. pag. 1114. num. 3943.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Msf. pag. 52. &c.*

LXXXV.

BERTRANDUS STEPHANI, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque Professor & Prior floruit circa annum 1484. scribens,

1. *De Conceptione B. V. Mariae immaculata* liberum unum.
2. *Joannis de Baccone Carmelitæ Commentaria in libros IV. sententiarum* recognovit unà cum *Joanne Mercatore* Carmelita ejusdem Provinciæ itidem Doctore Parisiensi; quæ prodierunt Parisiis anno 1484. *in-folio*.

Bertrandum Stephani laudant Petrus de Alva in *Militia Conceptionis immaculatae*: Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Msf. pag. 52.* Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*.

LXXXVI.

BERTRANDUS, sive BERNARDUS VASQUERIUS, alias BACHERIUS, natione Italus, Doctor Theologus, in Ordine Carmelitano celebris, quippe qui fuit Procurator Generalis sub Joanne Grossi in Capitulo Generali Balneolarum anno 1416. & Montispesulanian. 1420. ubi etiam Provincialis Romæ instituitur, atque in Capitulo Apamiarum anno 1425. ubi non solum Procurator Ordinis, sed & Provincialis Romæ nuntiatur, teste Lezana, tom. 4. pag. 804.

Unde idem non est atque *Raymundus Vasquierius*, seu, *Baquerius* Provinciæ Narbonæ alumnus, quem Joannes Palæonydorus appellat *Raymundum Aquarii*, hunc pars illa Ordinis quæ Clementi VII. Papæ obediebat, ob cessionem *Bernardi Olearii* Exgeneralis, ne sine capite maneret, in Capitulo Generali Avenione celebrato anno 1384. in Generalem elegit; & rexit Ordinem in sua obedientia quatuor annis, mensibus quatuor, & decem diebus. Cui successit *Joannes Grossi*, Provinciæ Tolosæ, Conventus Apamiarum, qui in primo anno sui Magistri, in Generali Capitulō an. 1389. in festo Nativitatis B. Mariæ, in Conventu Perpinianii, Provin-

ciæ Cataloniæ celebrato, in Priorem Generalern electus est, & rexit Ordinem in sua obedientia xxii. annis, sive usque ad annum 1411. quo ab utraque parte agnitus fuit.

Id ipse Joannes Grossi scriptis mandavit in *Viridario*, parte 1. clavi 2. Bostius, Lib. VII. *Speculi historialis*, Cap. 46. Joannes Palæonydorus, Lib. 3. *Fasciculi tripartiti*, Cap. 13. Lezana, *tomo quarto ann. 1384. num. 2. pag. 716.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 593. num. 957. ubi animadvertisit Raymundum Vaquerium fuisse virum doctum, quippe anno 1375. in Capitulo Generali Podiensi institutus Lector Biblicus & Sententiarum.

LXXXVII.

BILGERIUS, alias BURGERUS, * alias HILGERUSA BURGIS, natione Germanus, Cœnobii Coloniensis Carmelita, qui anno 1422. ibidem studiis theologicis operam dedit, postea Lector, Doctor, & Prior Coloniæ, atque Provinciæ Alemaniæ inferioris Definitor. Ab anno 1440. & deinceps agit Pœnitentiarium Archiepiscopalern Coloniæ usque ad annum 1446. quo anno à Theodorico de Morsa, Archiepiscopo Coloniensi assumitur in Vicarium Generalem, pro administrandis Pontificalibus, creatus Episcopus Buduanensis. ** Quin & dicto Principi à Confessionibus fuisse indicant Literæ Magnifici Rectoris almæ Universitatis Coloniensis Jacobi Glant, nomine ejusdem Universitatis anno 1444. ad Capitulum Generale Ordinis Carmelitarum Cabileone Ambarrorum ad Ararim celebratum, in ejus commendationem scriptæ, quarum initium sic habetur: *Reverendi Magistri, ac Patres dilecti, revera cum Frater Heylgerus de Burgis, Pœnitentiarius Reverendi in Christo Patris & Domini nostri gratiose THEODORICI, Archipræfulis Coloniensis, &c.* Postea Leodium translatus est, & ibi in Suffraganeum assumptus à Rev. Dom. JOANNE DE HEINSBERG, Episcopi Leodiensis. Obiit anno 1452. die primâ Novembris, sepultus in Conventu Carmelitarum Leodiensium, ante principalem Aram, cum sequenti Inscriptione:

D.

O.

M.

HIC JACET SEPULTUS
REVERENDUS IN CHRISTO PATER
† BILGERUS A BURGIS,
EPISCOPUS BUDUANENSIS,
ORDINIS CARMELITARUM;
QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CDLII.
PRIMA DIE MENSIS NOVEMBRIS,
CUJUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

Amen. *

Scripsit in omnes D. Pauli Apostoli Epistolas Commentaria, quæ Mss. servantur Coloniæ Ubiorum ad Rhenum, in præclara Carmelitarum antiquioris regularis Observantiæ Bibliotheca, prout accepit Ludovicus Jacob ex Schedis R. A. P. Jacobi Emans, tunc ejusdem Monasterii Prioris, ad eum missis, beneficio R. P. Guillelmi à S. Basilio, Carmelitarum Moguntiensium Prioris. Idem testatur Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tom. 1. pag. 485. col. 1.

* Burgerus à Burgis vocatur tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 915. num. 3188.

** Budon sub Cretensi Archiepiscopo;

B.

De Bilgero sive Hilgero à Burgis agunt Aegidius Galenius in Libro *de Colonia Agrippina*, Lib. III. *Syntagma*. 43. §. 3. pag. 480. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal.* pag. 1058. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 159. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 928. num. 3249. Stephanus Bylmannus seu Bubmannus Jurisconsultus, in suis *Collectaneis*: Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 652. col. 1. C.

L X X X V I I I .

BLASIUS A SANCTO ALBERTO, Hispanus, Excalceatus Carmelite, in Oppido *Talamanca*, Toletanæ Diœcesis ortus, *S. Catharinae de Cordona* charus, Reformationis S. Teresiae cultor egregius, in Monasterio Vallisoleti Magister Novitiorum, diversis in Conventibus Prior, atque postea Definitor, & Vicarius Generalis: Vir prophetæ dono, ac miraculis illustris, prævia mortis horâ, nonagenarius quievit in pace die 20. Martii, anno 1636. Salmanticæ cum sanctitatis opinione.

Decreto Capituli Generalis Matriti congregati anno 1590. quamdam formulam pro tyronibus Ordinis ritè instituendis, eruditam, lectuque dignissimam, ex SS. Patrum sententiis hinc inde collectis, breviter & summatim composuit, ad sitis duobus aliis, illius ævi religiosissimis in adjutorium, scil. Joanne-Baptista, qui postea fuit Provincialis Provinciæ S. Eliæ, & Thoma à Jesu, qui tum Subpræfectus erat Cœnobii Matritensis Sancti Hermenegildi. Inscriptio hujus Operis Hispanicè,

La Instrucción de Novicios Descalcos de la Virgen María de Monte Carmelo: id est Latinè: *Instrucción in gratiam Novitiorum Discalcedatorum Ordinis Beata Virginis María de Monte Carmelo*. Matriti, in Officina Viduæ Ildephonsi Goinesii, anno 1591. in-8°.

De Blasio à S. Alberto illustre testimonium perhibent Franciscus à S. Maria, tom. 1. *Annal. Congregationis Carmelit. Excalceat. Cap. 16. & 19.* Anonymus Carmelite Excalceatus, in *Vita Francisci à S. Maria*, §. 1. num. 6. & §. 4. num. 4. Ludovicus à S. Teresia, in *Successione Eliæ*, Cap. 273. pag. 631. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 52. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 1. pag. 487. ubi agit de Joanne-Baptista. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat.* pag. 54. &c.

L X X X I X .

BLASIUS ANDERNARIUS, aliquandò AXEMARIUS, aliquandò ANDEMARIUS, natione Gallus, in Capitulo Generali Montis-Pessulani anno 1369. Lector Sententiarum Parisiensis pro tertio anno, & Lector Bibliorum pro primo designatus: in eadem Academia Doctor Theologus anno 1376. factus; ideoque Magister vocatus in *Speculo Carmelitici Ordinis*, ad Catalogum Doctorum hujus Religionis. Scriptis,

1. *In Libros Sententiarum Opus valde notabile.* Lib. IV.

2. *Quæstiones & Collationes.* Lib. I.

3. Dicitur eriam de Philosophia Morali nonnulla quoque scripsisse.

De illo agunt Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 689. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 129. Simphorianus Champier, de *Viris illustribus Galliæ*. Bartholo-

mæus Chassanæus, parte 12. *Catalogi gloria mundi*. Renatus Chopin, in *Monastico*, tit. 2. art. 16. Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticae*. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 33. Lezana, tom. 4. an. 1373. num. 6. pag. 680. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*, ubi ad annum 1400. ipsius vitam protrahit. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 52. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3806. Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 677.

X C.

BLASIUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, Provinciæ Vasco, sed natus *Regulae* ad ripam Garumnae; dum ibi supremus Aquitanæ, die Martii anno 1683. patre BLASIO DUDON, matre verò MARGARITA POUILLE: ipse in sacris Baptismatis undis vocatus est JULIUS. Peractis humanioribus literis, Vestem Carmelitarum Excalceatorum religiosam induit in Conventu Lemovicensi die 14. Augusti anno 1698. in eoque Professionem emisit anno sequenti die 15. Augusti. Decurso Philosophicis ac Theologicis disciplinis, legit & eos docuit maximâ omnia laude. Post hæc Aginnensem Conventum rexit in sequenti Capitulo Provinciali, Vicarius primùm Provincialis, ac deinde omnium calculo Prior Provincialis electus.

Occasione Jubilæi anni 1725. animadvertisens plures insolitas excitari quæstiones, quæ negotium interdum peritioribus etiam Confessariis & difficultatem cauissent, edidit idiomatico Gallico resolutionem Casuum & Quæstionum, quæ formari ac excitari possunt circa Jubilæum, sub hoc titulo:

Collectio Casuum Conscientie, & Quæstionum circa Jubilæum. Burdigalæ, anno 1726. in-12.

Ita refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 54.

X C I.

BLASIUS A CONCEPTIONE, natione Gallus, in seculo dictus BERTRANDUS RIQUET, in Oppido Nogenti-Retrodi Diœcesis Carthonensis natus anno 1603. Professionem inter Carmelitas Excalceatos emisit Carentoni, die 20. Decembris anni 1623. Plures tum Philosophiæ tum Theologiæ cursus, Praelector jubilatus docuit in Gallia, Italia, ac universa Congregatione Magister totius Ordinis verè dictus. Monasteria Parisiense, Rothomagense, Charentonense, Meldense singulari observantia gubernavit. Pluries Dæfinitor, tum Provincialis, anno 1655. die 17. Aprilis electus, Provincialum Lugdunensis, & Aquitaniæ Visitator Generalis, ampliavit, fovit, ac tum verbo, tum exemplo disciplinam regularem promovit. Obiit Vir tam insigni doctrinâ quam pietate clarus in suo Conventu Rothomagensi die 28. Augusti, anno 1694. Edidit Latino sermone ad Salomonem Philippeaux, Comitem Consistorialem.

1. *Metaphysicam in tres Libros distinctam*: in quibus Quæstiones, quæ ad integratatem Cursus Philosophici Complutensium desiderantur, juxta Divi Thomæ doctrinam tractantur. Parisiis, apud Dionysium Thierry, annis 1640. & 1642. in-4°. Item Parisiis in folio cum Cursu Complutensi.

2. *Philosophiam Moralem in tres Libros divisam*, à Quæstione 1. usque ad 76. primæ secundæ Divi Thomæ. Parisiis, apud eundem Thierry, an. 1647. in-4°.

3. Aliarum partium Philosophiæ desiderium ex-

B.

citavit: ait illius extat Manuscriptum, cuius titulus est: *Novus Homo per gratiam Christi*.

De Blasio isto loquuntur Gabriel Naudæus, in *Dialogo politico*: Franciscus Suarez junior, in *Præfatione suæ Philosophie*: Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanae, Cap. 12.* Franciscus à S. Maria, *tom. 2. Historiæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. 5. Cap. 16. num. 23.* Ludovicus à S. Teresia, *Lib. 2. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, Cap. 30. pag. 373.* Joannes-Baptista Gonet, in *Epistola nuncupatoria Clypei Theologici ad S. Tereſiam*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 53.* Nicolaus Antonius, *tom. 1. Bibliotheca Hispanæ, pag. 113. col. 2. ubi de Antonio à Matre Dei.* Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128. num. 3962.* Marcialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 55.*

X C I I.

BLASIUS HOYCIUS PALACIUS, natione Polonus, patria Colvensis, Carmelita Cracoviensis, Doctor Theologus, Provinciæ suæ Polonicæ Præfectus, anno 1623. electus, & continuatus usque ad annum 1629. & tunc rursus electus: Vir Literarum amantissimus, & morum suavitate præclarus. Scripsit Latino sermone,

1. *De ortu & progressu Ordinis prophetici Eliæ Patris glorioſissimi, cum designatione Provinciarum & Conventuum ferè totius Ordinis Tractatum.* Incipit: *Multos preſſit premitque ignorantia ſacri Ordinis glorioſissimæ Virginis Mariae de Monte Carmeli: Aſſervatur Mſ. Coloniae Agrippinæ, in Bibliotheca Carmelitarum antiquæ regularis Observantiæ, ſi credas Ludovico Jacob: dubitat tamen Daniel à Virgine Maria, utrum hic Tractatus cum ſequenti non interiiffet in vastatione per Suecos in Poloniā factâ anno 1655.*

2. *De Confraternitate Scapularis Beatæ Virginis Mariae de Monte Carmeli*, Lib. I. Iſtum Tractatum Auctor primò Polonico idiomate scripsit, ſed poſteā Latino ſermone donavit, & cum præcedenti Tractatu ſimil atque alia nonnulla monumenta congregavit, & tradidit in ſuo Capitulo Provinciali anno 1629. Librum hunc citat Daniel à Virgine Maria, *tom. 1. Speculi Carmel. pag. 595. num. 2299.*

Noſtrum Blaſium laudant Justinus Miechovius, Sarmata, *super Litaniæ Lauretanæ, tom. 2. dif- cursu 236. num. 4.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 486.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 53.* Daniel à Virgine Maria, in *Tractatu de Revelatione Dei-paræ factâ Sande Petro Thomazio.* Idem, in *Vinea Carmeli, pag. 521. num. 930.* Idem, *tom. 1. Speculi Carmeli, pag. 322. num. 1317.* ubi ſcribit Apographum Tractatus de ortu & progressu ſacri Ordinis, &c. extare in Belgio. Ibidem, *tomo 2. pag. 1104. num. 3917.* Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, in *Auctuario ad Caput 7. Tractatus Auberti Miræ, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 213.*

X C I I I.

BLASIUS LORINUS, Carmelita, Theologus & Poëta ſcripsit *Carmina varia*, ſeu *Eclogas ad Ludovicum*, prout colligitur ex Joanne Ballæo, in Catalogo quorundam Scriptorum, qui habeatur in fine *Centuriæ decima-tertiæ de Scriptoribus Britannicæ, pag. 266.* Ita Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 53.*

X C I V.

BLASIUS A PURIFICATIONE, Carmelita Discalceatus, Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala die 4. Februarii factus est. Emenſis ſtudiis, nec adhuc Sacerdos, dignus habitus est, qui alios literis ac virtute formaret: quod per viginti & amplius annos feliciter præstitit in Conventu Romano S. Mariæ de Victoria ſtudiosam juventutem utiliter exercens. Scribendæ Historiæ Generali Congregationis ſuæ Italicae destinatus, R. P. Magistro facri Palatii, in Librorum edendorum censura, pluribus annis non defitit, vivere definens anno 1705. Scripsit quæ inscribuntur,

1. *Tractatus de Adoratione, Latinè. Romæ, 1678. in-folio.* Italica ſunt quæ ſequuntur Opera, ſcilicet.

2. *Relationes ſacrarum Victoriarum à Fidelibus ope Virginis obtentarum, ab anno 534. uſque ad annum 1683.* Romæ, 1687. in-4°.

3. *Vita venerabilis Sororis Claræ Mariæ Columnæ à Paſſione Tereſianæ, Romæ, 1681. in-4°.* Hæc Vita Sororis Claræ manuſcripta Italicè ſervatur, in *Bibliotheca Slufiana Romæ, num. 264.* ut afferit Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Biblioth. Mſ. pag. 178. col. B. tom. 1.*

4. *Vita & virtutes insignis Servi Dei D. Julii Tomazi, Duci Palmæ, cum brevi Relatione Vitæ D. Ferdinandi ejus filii.* Romæ, 1685. in-4°.

5. *Vita Sororis Magdalena à S. Augustino, Tereſianæ, Opus poſthumum.* Romæ, 1713.

6. *Compendium Vitæ S. Tereſiæ.* Romæ, 1683.

7. *Compendium Vitæ Beati Joannis à Cruce.* Romæ, 1691.

8. *Compendium Vitæ Sandæ Rosæ Viterbiensis.* Romæ, ...

9. *Sermones Adventūs pro Monialibus.* Romæ, 1685. in-8°.

10. *Sermones Quadragesimales pro Monialibus.* Romæ, 1703. in-4°.

Alia item Opuscula ab eo ſcripta, alieno nomine prodierunt. Præclara etiam alia Manuſcripta reliquit, quorum Catalogus exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 56.* Pauca re- censet de eo Prosper Mandolius, in *Bibliotheca Ro- mana, Cent. 4. num. 22. pag. 227.*

X C V.

BLASIUS SENENSIS, * Senis natus est; Carmelita factus, vita sanctitatem præfulgens post multa sanctitatis opera, & Episcopatum ſapien- tiſiſiſi gestum, moriens in Carmelitarum æde ſepul- tus est in Senarum Cœnobio, clarus miraculis circa annum 1229. Iphiusque caput cum effigie ſub majori altari ad cornu ſiniſtrum reverenter habetur. Suno- nensem in Tuscia Epifcopum fuiffe, verofimilius opinatur Lezana, *tomo 4. an. 1229. pag. 268.* Ubi de illo plurimos ſcriptores affert, & Daniel à Vir- gine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 915. num. 3185.* Ibidem, *pag. 975. num. 3423.*

X C V I.

BLASIUS SICULUS natione, & ideo cog- nomine Carmelita, Doctor Theologus circa an- num 1330. ſcripsit figurarum Bibliorum librum, ex ſacra Scriptura excerptum, quem ex fide Ludovici Jacob citat Jacobus Lelong in *Bibliotheca ſacra*,

* Suana Urbs parva Italiæ in agro Senensi, ſub Archiepi- copo Senensi in Hettruria. Hunc Blaſium, Cremonensem Epif- copo appellat Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli, pag. 173.*

pag.

B.

pag. 1211. col 2. lin. 7. ult. Alia *volumina nonnulla in sacram Scripturam*, eidem Blasius adjudicat Michaël à Fonte Hispanus Carmelita in suo *Compendio Historiali*: Verum ex quo Fonte id hausit? Ast jam memoratus Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 53.

X C V I I.

BLASIUS SILVESTER, natione Italus, Carmelita, sacræ Theologiæ Magister unus fuit ex Magistris Ordinis, quos in Capitulo Astæ celebrato, anno 1472. Christophorus Martignonus tum Vicarius Generalis, die scil. 12. Maii quinque diebus antè celebrationem hujus Capituli, quæ fuit die 17. hujus mensis præsentes adhibuit, quando auctoritate Apostolica divisit Provincias Italiae in hunc modum. Videlicet Provinciam Siciliæ, in Provinciam communiter dictam *Siciliæ*, quæ tenet locum post Provinciam Terræ Sanctæ; & Provinciam *Vallis Mazzaiae*; quæ *Sancti Angeli* dicitur. Item Provinciam Romanam, in *Romanam*, quæ tenet quintum locum post Provinciam *Narbonæ*; & *Neapolitanam*, quæ tenet locum post Provinciam *Sancti Angeli*. Item Provinciam *Thusciæ* in Provincias *Florentiæ*, & *Pisarum*. Item Provinciam *Bononiae*, in Provincias *Bononiae*, & *Venetiarum*.

Ipse autem BLASIUS SILVESTER, qui & illuc BLASIUS DE FLORENTIA nuncupatur, propter vitæ integratatem Doctrinam, religionis zelum, ac præcipuum ad summum Pontificem & S. Romanam Ecclesiam devotionem, promeruit ut *Sixtus IV.* literas Commendatitias ad dictum *Christophorum Martignonum* daret, quibus instaret ut præfatus *Blasius* in Capitulo Generali proximè celebrando, vel priùs Provincialis *Thusciæ* institueretur, & ad ipsum officium admitteretur. Literæ datae sunt Romæ die 18. Martii 1472. & prodierunt *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 294.

X C V I I I.

BONAVENTURA A. S. AMABILI, *Burdigala* natus, Carmelitarum institutum antiquioris regularis observantiae amplexus est in suæ patriæ Cœnobio, sub R. P. *Joanne Cheron*, tali pietate, prudentia, ac religiosa sedulitate ut illum ex tunc dictus Magister *Cheron*, tanquam firmissimam Religionis columnam, successorem destinaverit. Verum arctioris vitæ cupidus, Teresianæ reformationi, Tolosæ die 5. Augus. anno 1633. nomen dedit, in quâ miris virtutum progressibus proficiens, post solemnum emissam professionem, Presbyter ordinatus, ad majorem perfectionem anhelans ex Superiorum veniâ, Eremum Provinciæ Genuenis petiit: ibi in divinis contemplationibus, quantum in ipso erat, toto vitæ tempore permanens, nisi ingruentes infirmitates ex eâ recedere illum compulissent. Plenus tandem dierum, ac bonorum operum, die 5. Decembris obiit Lemovicis anno 1691. Scripsit Gallico idiomate opus inscriptum, & cui titulus est:

La Vie de S. Martial, ou défense de l'Apostolat de S. Martial, & autre contre les Critiques de ce tems. Id est Latinè, Vita S. Martialis, sive assertio Apostolatus S. Martialis, & aliorum adversus hujus temporis censure: tribus voluminibus in-folio. Quorum primum prodiit Claro-Montii anno 1676. apud Jacquard. Secundum Lemovicis, anno 1683. Tertium ibidem, 1685.

Hujus operis meminit Vir clarissim. Dom. Lenglet du Frenoy in *Catalogo Historicorum, tomo 3. sua methodi pro studio Historiæ Gallicè edito in-4°*. pag. 230. Meminit etiam Joannes-Albertus Fabri-Tom. I.

cius, in *Bibl. media & infimæ Latinitatis, tom. 5. pag. 104.* Meminit etiam Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 38. num. 1066. Sed cum ista censurâ: *Liber indigestus & parum accuratus*. Ad paginam 42. num. 1162. citat Sanctos Lemovicenses. Ad pag. 779. num. 15156. tertium denotat volumen, in quo differitur Historia Lemovicini tractus à tempore Julii Cæsaris quo Annales tūm Ecclesiastici tūm Civiles describuntur. Ad paginam 872. num. 17071. appellat etiam idem volumen. Tertium ubi de Viris illustribus Lemovicini pagi agitur.

Primum igitur volumen præter Epistolam nuncupatoriam, præfationes & indices habet *paginae 649.* sat minutis characteribus. In eo impugnat opinionem Authorum afferentium Apostolatum *S. Martialis* ad tempora *Decii* Imperatoris remittendum esse. Fidem Christianam arbitratur Bonaventura noster non solum in Italia & Græcia, sed etiam in Gallia, Hispania, Germania, & Anglia ab Apostolorum discipulis annuntiatam fuisse.

Volumen secundum habet *paginae 668.* totum insumitur in referendis *S. Martialis Vita*, virtutibus, miraculis, corporis translationibus, ostensionibus, ac epistolis, quas illius genuinum non suppositum opus esse contendit Author.

Tertium volumen, quod satiùs inscribi posset *Annales tūm Ecclesiastici, tūm Civiles superioris & inferioris Lemovicini pagi*, habet *paginae 874.* tractat de ejusdem Provinciæ rebus, tūm Ecclesiasticis, tūm Civilibus à tempore *S. Martialis* seu à sèculo primo ad annum 1682.

Alia insuper *Manuscripta* reliquit *pia Poëmata Latina*, quorum Catalogus exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 60.

X C I X.

BONAVENTURA A. S. ANNA, in seculo dictus Bonaventura d'Heredia, in oppido Oudon ad ripam Ligeris dexteram in Diœcesi Nanntenisi versus Orientem. quinque leucis ab Urbe Episcopali distito natus, apud Carmelitas Rhedones emisit Religiosam professionem anno 1629. die 21. Novembris: Anno 1638. die 28. Decembris Editiuus Aurelianensis; Anno 1641. Secretarius ejusdem Communitatis die 3. Augusti institutus est; quod officium idem sex annis interruptum, resumpsit ibidem ab anno 1647. die 22. Augusti ad annum 1651. die 14. Septembr. Vir morum probitate, ingenio & litterarum cognitione præcellens, Theologus eximius & juris Canonici peritus, decessit è vitâ *Nannetis*, apoplexiæ morbo correptus die 2. Aprilis, horâ quinta matutinâ, ætatis anno 55. & à partu Virginis 1667. sub personato *Jacobi de Vernant* nomine editit Gallico sermone opus, cuius titulus est:

La défense de l'autorité de Notre Saint Pere le Pape, de Nosseigneurs les Cardinaux, les Archévêques & Evêques, & de l'emploi des Religieux Mendians, contre les erreurs de ce tems. A Mérs, 1658. in-4°.

Hæc elucubratio diris devota est die 24. Maii, anno 1664. à Theologis Parisiensibus, & quinquaginta tres propositiones indè extractæ damnationem subierunt; & die 26. ejusdem mensis & anni hæc damnatio Decreto illorum Doctorum, fuit confirmata. Ast *Alexander VII.* Pontifex Maximus, Censuram istam seu temerariam telo Apostolico confixit, septimo Kalendas Julii, anno 1665, in Constitutione, *Cum ad aures nostras, &c.* prohibuitque ne quis eâ uteretur Censurâ, sub poena excommunicationis reservata Summo Pontifici, excepto mortis articulo. Obstat autem Curia supremi Senatus Par-

P p

B.

lensis, ne dicta summi Pontificis Constitutio ulla-
tenus recipetur; sicuti constat ex relatis tum apud
Ellies Dupin, in *Historia Ecclesiastica Seculi XIV.*
Gallicè scripta, tomo 3. pag. 312. & seqq. tum apud
Illust. D. Carolum Duplessis d'Argentré, *Tutelensem*
Episcopum, in Opere cui titulus est: *Collectio judi-
ciorum de novis erroribus*, tomo 3. parte 1.

Ipsè quoque illustriss. Dom. Jacobus-Benignus
Bossuet, Meldensis Episcopus, de præfata Pontificis
Romani Alexandri VII. Constitutione ait: „Hoc
Pontificium Diploma, tametsi non erat ad Nos
solemni more missum, Româ tamen in privatuarum
Epistolarum fasciculis pervenit in Galliam. Depu-
tati à Facultate qui rem examinarent: constituit
apud omnes, Diploma Pontificium Inquisitionis
esse opus: editum quippe non de Fratrum consi-
lio in publico Consistorio, sed auditis suffragiis
Cardinalium in tota Republica Christiana Gene-
ralium Inquisitorum motu proprio, quali nemo
unquam in Gallia admisit, præsertim cum illa
clausula, motu proprio, quam novam & prisco
jure incognitam Gallicana Ecclesia non admittit.

„Constatet & illud, ut etiam optimâ formulâ
constaret, ne quidem ad nos pertinere Bullam,
quæ more solemnî missa non esset, neque ipsi
Pontifici eam mentem inesse ut Gallos obligaret,
his ritibus prætermissis, qui antiquo Gallorum,
imò totius Ecclesiaz jure nitantur.

„Ita facultas quiescendum rata, Rector Academiæ
admonitus sacræ Facultatis spopondit suam & Uni-
versitatis operam minimè defuturam more majo-
rum, si quid gravius contingeret, Senatus Bullam
divulgari vetuit, neque ulterius processit nego-
tium. „Haec tenus Illustrissimus Dom. Bossuet, in
Opere quod Latinè inscribitur: *Defensio declaratio-
nis Cleri Gallicani*, tom. 2. parte 2. Lib. X. Cap. 28.
pag. 117. Cætera autem quæ ad nostrum Bonaven-
turam à S. Anna pertinent, consule inferiùs verbo,

JACOBUS VERNANT.

C.

BONAVENTURA GINOCHI,
Genuensis, Carmelitici Ordinis Baccalaureus,
Theologiz peritus, *Carmen Latinum* panxit in lau-
dem Fr. Ambrosii Staibani Augustiniani, Auctoris
Operis inscripti: *Templo Eremitano de Santi & Beati
dell' Ordine Agostiniano*, di Ambrogio Staibano,
in folio. Napoli, 1628.

Ita referunt Michaël Justinianus, primâ parte
Scriptorum Ligurum, anno 1667. editâ Româ; &
Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico* Perusia
edito in-4°. 1680. pag. 117.

C I.

BONAVENTURA A MATERE DEI,
Hispanus, Carmelita Excalceatus, Subprior &
Magister Novitiorum Monasterii Puebla, scripsit
circa annum 1630. ad R. P. Alphonsum à Cruce,
Carmelitam Excalceatum, *Relationes historicas de
Provincia Castellæ veteris S. Eliæ*: quibus usus est
P. Franciscus à S. Maria, tomo 2. *Historia Reformationis S. Teresiae*, Lib. 7. Cap. 6. num. 5. prout
monet Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms.*
in Scheda Ms. affixa ad pag. 54.

BONAVENTURAM alium A MATERE DEI,
Arvernus, Carmelitam Excalceatum, Parisis Pro-
fessum, die 15. Aprilis, anno 1620. Philosophiaz
ac Theologiz Lectorem, Priorem Parisiensem &
Tolosanum, atque Definitem; Virum doctrinâ,
vita sanctitate, & sensuum mortificatione conspi-

cuum, atque Tolosæ defunctum anno 1635. die 30.
Augusti, laudat Ludovicus à S. Teresia, *Lib. II.*
Annal. Cap. 5. pag. 315.

C II.

BONAVVENTURA DE LA PELICIARA;
Laicus Ferrarensis, cuius uxor nomine *Lucretia*
fuit, filium habuit nomine *Archangelum de la Peliciara*, Carmelitam quoque Ferrarensem, cuius gratiâ Pius IV. Fratribus Carmelitis Ferrarensibus con-
cessionem confirmavit ususfructus factam dicto Fr.
Archangelo, ejusdem Conventûs alumno Congrega-
tionis Mantuanæ, quoad ipse viveret. Literæ Apo-
stolice datæ sunt Romæ, anno 1563. septimo Idus
Octobris, juxta *Libellum supplicem*, quem dictus
Archangelus obtulerat memorato jam Pontifici
Maximo, & exhibetur tomo 2. *Bullarii Carmelitar.*
pag. 129.

Bonaventura à Sancto Stanislao, Polonus, *Plures
Orationes funebres edidisse Polonico idiomate in fol.*
perhibetur in *Bibliot. Carmelit. Excalceat.* pag. 60.

C III.

BONIFACIUS A S. EUPHRASIA;
Armoricus, Carmelita Provinciæ Turonie, pro-
fessus est Rhedonis recentem hujus Conventûs Re-
formationem anno 1619. die 10. Martii. Tanquam
Prior Alnensis interfuit Congregationi Generali suæ
Provinciæ Nannetis celebratæ anno 1637. die 25.
Junii, & unus ex quinque deputatis ad Constitutio-
nes strictioris Observantiaz efformandas & redigendas
juxta normam à singulis & cunctis hujus Provinciæ
Religiosis propositam vel approbatam in præcedenti
ultimo Capitulo Provinciali Aurelianensi, anno 1635.
die 4. Maii. Obiit autem in Conventu Ploermeleni,
die 21. Septembri anno 1659. postquam edidisset
Opusculum cui titulus est:

*Fælix memoria Fratrum Ordinis Beatae Virginis
Marie de Monte Carmeli, Provincia Turonensis,
qui ab instituta reformatione Rhedonensi, cum odore
virtutum receſsere, Menologii Centuria duæ. Prodiit
Parisiis, apud Florentinum Lambertum, 1646. in-
4°. Latinè ad calcem alterius Operis, quod Leo à
S. Joanne inscripsit: Delineatio Observantiaz Car-
melitarum Rhedonensis in Provincia Turonensi.*

Primus Carmelita qui prædicto Menologio adscri-
bitur, *Dionysius à S. Michaële* appellatur; qui
consummatus in brevi, explevit tempora multa, si
quidem primus floribus & S. Reformationis gemmis
innutritus, impinguatus, viginti circiter annorum
juvenis translatus est anno 1613. Rhedonis.

Bonifacium commemorant nostrum Daniel à Vir-
gine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1094.
num. 3862. Acta Capitulorum Provincialium Pro-
vinciæ Turonie Mss. ad annum 1637. Ludovicus
Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 54.
Antonius Teisserius, in *Catalogo Audor.* pag. 46.

C IV.

BONIFACIUS, Venetus Carmelita, Epis-
copus Venecomponensis, seu Venecompenensis
obiit & sepultus est in Templo sui Ordinis Venetiis,
ubi hodie lapidi inscriptum legitur istud Epitaphium:

D.

O.

M.

HIC JACET VENERABILIS PATER ET DOMINUS
† FR. BONIFACIUS,
ORDINIS DIVÆ MARIE DE CARMELO,
EPISCOPUS VENECOMPENENSIS,
QUI OBIIT ANNO M. CCCLXXIV.
XXVI. MENSIS APRILIS.

B.

Ita referunt Petrus Laciūs, in *Bibliotheca Carmelitana*, in additionibus *Lit. B.* pag. 81.—82.
Lezana, tomo *Annal.* 4. ad annum 1374. num. 8.
pag. 684. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Antiquum Ordinis Carmelitarum*. Daniel à V. Maria,
tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 915. num. 3186.

C V.

BORCHARDUS FORBIN, Ordinis Carmelitarum, electus est Episcopus Granensis seu Grandensis, quinto Idus Novembris, anno 1389. ita legitur in *Libro de Provisionibus, sub Bonifacio IX. anno primo*, fol. 73. & tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 915. num. 3187.

C V I.

BROCARDUS BILLICUS, aliis Burchardus, natione Germanus, Colonensis Carmelita, & patrii Conventū Prior, atque S. Theologiae Doctor & Professor, *Eberhardi Billici* patruus, divinarum Scripturarum scientia insigniter doctus, & divini Verbi praeceptor longè Clarissimus; adeo ut per annos quadraginta & amplius Conciones in variis Alemaniæ suggestibus habuerit. Grandævus Obiit Coloniæ anno non 1487. ut scribit *Ludovicus Jacob*, sed 1527. die 4. Decembris.

1. Scriptit insigne opus uberrimam eruditione refertum, & in quatuor tractatus, sive Sermones principales admodum copiosos divisum, cui titulum dedit *Locotesseron* Ms.

2. *De Sacramento Matrimonii Lib. I.*3. *De peccatis alienis, Lib. I. Ms.*

4. *Alia*, quæ in uno volumine compacta in *Bibliotheca Carmeli Colonensis* asservantur Ms.

Ita Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmel.* p. 1096. n. 3874. Et paulò obscurius Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 54.

C V I I.

S. BROCARDUS JEROSOLYMITANUS Patria, Carmeli incola fuit. Mortuo *S. Bertholdo*, perplexitas magna Eremitas hujus sacri Montis invasit de successore ejus instituendo, tūm quia magnæ terræ sanctæ Clades, quā tota ferè manu *Saladini* subversa est, abs dubiū non facilè permittebat in unum illos pro Pastore eligendo congregari, tūm quia de hujus Pastoris institutione nullam certam formam Patriarcha Aymericus, qui omnes ipsos per obedientiæ vinculum colligaverat, & sub curâ unius Prioris adstrinxerat, morte præventus eis reliquerat. Populo tandem Christiano in Syria paulisper respirante anno 1188. aut 1189. Tum Carmelitæ in unum è suis Monasteriis coēentes, *Brocardum*, virum perfectum, unanimiter præfecerunt, & ei omnes obedientiam promiserunt.

Terræ autem Sanctæ & Christianorum negotiis, ob *Acconem* recuperatam, feliciter procedentibus, noster Prior Generalis, pro sibi commisso grege custodiens, & ad altiora Spiritus dona provehendo, vario Doctrinæ genere excultus, ac vitæ sanctimonias conspicuus, haud segniter in Carmelo laborabat. Quia tamen bellorum turbinibus, Sarracenorum insultibus, & Eremitarum suorum ex uno ad alium locum persecutionis fugiendæ causâ diversionibus, Tyrones noscebat suos instructione & vitæ regularis methodo indigere, ideo sui Ordinis *Canonem*, seu *statuta quædam*, quæ observare deberent, eisdem Latinè composuit circa annum 1191. E quibus nonnulla capita *Albertus Jerosolymitanus* Patriarcha inseruisse regulae, quam Carmeli Eremitis circâ annum 1209. edidit, refertur.

BROCARDUS anno 1221. obiisse in Carmelo & ibi sepultus perhibetur, & per 33. annos Ordinem rexisse: sicut legitur in *Speculo Ordinis Carmelitici*; quod Archivium Transpontinæ, conservat, valde correctum: tametsi *Codex Ms. Colonensis* Bibliotheca Carthusianorum, quo usus est *Segerus Pauli*; affignet obitum *S. Brocardi*, anno 1213. Daniel auctem *Papebrochius* remittit ad annum 1200. electionem ejus, & mortem ad annum 1231. sed quo fundamento? Scriptis *S. Brocardus*,

1. *Statuta in Carmelo*: Quæ ab Alexandro IV. vocantur *Constitutiones Ordinis* in Bulla data die 24. Februarii anno 1256. quæ incipit: *Qui ex Apostolici cura, &c.* Id ipsum sapiunt antiquiores Carmelitæ. Scilicet *Cyrillus* in Epistola ad *Eusebium* dicens: *Obnixè requirebant Eremitæ Carmeli à Patriarcha Alberto*, ut juxta propofitum eorum traderet eis de quibusdam articulis, per eos sibi oblatis, conversationi monasticali necessariis, brevem vita formulam, quam tenere imposterum deberent. Quinam etenim erant Articuli per eos oblati Alberto Patriarchæ? *Joannes de Molinis* in *Speculo Historiali*, cap. 4. qui claruit anno 1360. *Bernardus Olerius*, in *Informatione ad Petrum Corsinum Cardinalem*, anno 1376. ubi citat *Rubricam primam antiquarum Constitutionum Ordinis*. *Thomas Waldensis*, tomo 1. *Doctorin. Lib. IV. art. 2. Cap. 27.* Circa annum 1420. *Thomas Bradley Scropus* circa annum 1440. in *Chronico*, Cap. 2. *testimonium appellat Antiquorum Patrum Carmelitarum Ordinis, qui de origine sua Religionis in sua Rubrica Constitutionum edita ab antiquo tempore memoriale suis successoribus reliquerunt, &c.*

Fragmentum harum Constitutionum *S. Brocardi* refertur tomo primo *Speculi Carmeliteani*, pag. 121. num. 522. in quo laudatur testimonium *Joannis Antiocheni*, *Lib. de perfecta militia primitiva Ecclesiæ*, Cap. 12. Verum hic Liber, inquit *Daniel Papebrochius*, » quamvis Pseudo-Joannis Jerosolimitani Libro forte uno seculo antiquior, non meretur ad Brocardi ætatem aspirare, quando istud nomen Fratrum Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli adhuc ignotum erat: Brocardum igitur ipsum antiquarum Constitutionum auctorem dicere; gratis assertum, nec indiget refutatione; probaret tamen, si verum esset, saltem Brocardi ævo ignotum Carmelitis fuisse Librum, Joanni Jerosolimitano suppositum à posteris. Vide tom. 2. col. 165. & 169.

Atamen Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmel. elucidat.* 27. asserit, se hunc Josephi Antiocheni Librum legisse in *Bibliotheca Universitatis Salmanticensis*. Librum eundem novit Philipus Ribot, anno 1370. & alii Scriptores Carmelitæ quos modò appellabamus, & alii exteri quibus non Possevinus in *Apparatu sacro* tantum, sed & Bollandus, in *Vita S. Telephori*, §. 3. & in *Notis*. Præterea nomen Fratrum Beatæ Virginis de Monte Carmeli non erat ignotum ætate Brocardi; hac enim Nomenclaturæ Carmelitas honestat Gregorius IX. creatus Summus Pontifex anno 1227. in Constitutione eo anno data die 5. Aprilis, anno sexto post mortem Brocardi, *Dilecto Filio Priori Eremitarum S. Mariæ de Monte Carmelo*: Incipit, *Providi more Pastoris*. Et ipse Brocardus morti proximus, suos Fratres & Sodales his compellabat verbis: *Filioli mei, vocavit nos Deus in Ordine Eremitarum & Sacerdotum, & vocamur Fratres B. Mariæ*: *Videte ne post decepsum meum sit hoc nomen Fratrum Beatae Mariæ falsum in vobis*.

2. *S. Brocardus ex Commissione S. Bertholdi*

B.

tum Generalis, scripsit *Canonem seu Regulam* cum præcedentibus Latinis Constitutionibus, ad reducendum suum Carmelitarum Ordinem ad morem Ecclesiæ Latinae. Hunc Canonem anno 1171. scriptum posteà S. Albertus Patriarcha Hierosolimitanus, recognovit, correxit, & observandum præscripsit, ac eidem Brocardo tradidit anno M. CCIX. Ex quo conciliantur Auctores, qui aiunt Carmelitas Regulam accepisse anno M. CLXXI. & illi qui id factum volunt anno M. CXCI. & illi qui errore Amanuensi legerunt anno M. CXCI. cum legendum esset anno M. CCIX.

Hinc Balæus, in *Catalogo de Scriptoribus Britannicæ*, Centur. 3. in Append. ad Gualther. de constantiis: *Brocardus Hierosolimitanus Secundus eorum Carmelitarum Prior, an. Domini 1171. composuit eis Regulam ex Basili dogmate quedam mutuatus*, ut secundum eam viverent. Hunc anno Domini 1199. *Albertus, Patriarcha Hierosolimitanus abbreviavit, confirmavit, atque observandam ipsis tradidit*. Eadem Centuriatores Magdeburgenses, Centur. XII. Cap. 6.

Hoc mendum quorundam sciolorum vitio in Librum S. Cyrilli irrepli, quo Alberti regulam Carmelitis traditam scriplerunt anno 1199. Quem haud dubiè notare ipse S. Doctor non potuit, tempore & loco Alberto & data regulae præsens. Alia quoque in eodem, cap. 4. referuntur Aymerici Antiocheni Patriarchæ opera anno M. c. XXI. Carmeli Eremitas sub uno Bertholdo Priore congregatos, quæ tamen antè annum 1145. contingere non potuerunt. Omitto alia capitum quinti circà mortem S. Bertholdi, quæ juxta illius computum contigit circà annum M. c. 111. subsecutæ tamen obitum prædicti Aymerici anno 1187. quo sancta civitas Barbarorum præda fuit. Extant ipsis Aymerici litteræ ad Regem Angliae Henricum enixè postulantis subsidia in summo Terræ Sanctæ discrimine.

Hinc etiam notandum quod de tempore, quo Albertus Vercellensis ad Hierosolymitanam sedem assumptus est, oblivio penitus apud Eremitas Carmeli ex Syria ob Barbarorum rabiem ejectedos summa extiterit; donec diligentia Joannis Stephani Ferrii Vercellensis etiam Antistitis compertum est, ex Registro Innocentii III. in Vaticano Archivio, Pontificatus ejusdem Innocentii anno septimo, id accidisse. Cujus hæc summa probatio est, quod in Diplomate Innocentii IV. ubi *Regula*, pro ipsius moderatione, ac correctione inserta reperitur pro anno 1248. Pontificatus ejusdem Innocentii anno quinto, dies autem quâ *Regula data fuit* non adscribatur: prout propriis oculis inspexit Lezana in *Ms. Registris Archivii Vaticani Apostolici*, & etiam num quisque legere potest in edito *Bullarii Carmelitani volumine primo*, pag. 11. Undè qui prædictam Innocentii Bullam cum *Regula die adscripta* notant, nedum corrigendi sed expungendi; utpotè qui non verentur apponere in apographo, quod in autographo non scribitur. Idem judicium esto de alia Bulla Honori III. anno 1226. die 30. Januarii data, in qua *Regula* dicitur Accone data *Idibus Januarii anno Domini 1171*. Ita quoque Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 24. & alii.

Liceat nihilominus cum Cardinali Roberto Belarmino in Chronologia adjuncta Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis asserere quod *Ordo Carmelitarum confirmatur ab Alexandro III. anno 1180*. Item ab Innocentio III. anno 1199. Joannes Trithemius, lib. de Laudibus Ord. Carmelit. cap. 4. annum eundem assignat Regulæ.

3º S. BROCARDUS scripsit pias *Exhortationes*, lib. 1. Sic enim Conradus Gelnerus in *Bibliotheca Universali*: *Brocardus, patria Hierosolymitanus*,

Palæstinorum Doctor, Hebreus, Latinè scripsit Canonem sui Ordinis, lib. 1. *Statuta in Carmelo*, lib. 1. *Exhortationes pias*, lib. 1. atque alia. Antonius etiam Possevinus in *Apparatu sacro: Brocardus Hierosolymitanus & Eremita Montis-Carmeli*, Latinè scripsit *Canonem sui Ordinis*; *Statuta item in Carmelo*, altero Lib. pias *Exhortationes*, Lib. alio. Joannes-Baptista Lezana, tomo 4. pag. 115. num. 9. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario*, cap. 7. Auberti Miræ de origine & incrementis Ordinis Carmelit. pag. 213. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 661. num. 2268. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 54. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli religiosi*, parte 1. pag. 109. &c.

C VIII.

BRUNO A SANCTA TERESA; *Sequano-Burgundus*, patria Bisuntinus, Carmelite Discalceatus, diversis in locis Prior, Provinciæ S. Joseph Belgicæ Definitor, deinde anno 1658. Provinciæ SS. Sacramenti Germaniæ Provinciæ Præfectus Provincialis, Gallicè edidit,

1. *Compendium Vitæ & miraculorum Venerabilis Matris Annæ à Jesu*, Monialis Teresianæ Hispanæ. Antuerpiæ, apud Joannem Bellerum, anno 1624. in-8°.

2. Ex Hispanico idiomate in Gallicum sermonem vertit ejusdem *Venerabilis Matris Annæ Vitam*, à R. P. Henriquez Libris octo Hispanè scriptam, & edi curavit Bruxellis, anno 1639. in-4°. apud Franciscum Vivien, cum *Ode Gallica ad hujus Vitæ Frontispicium exornandum*, & octo *Stanciis Patris Agapiti à S. Joanne-Baptista*, Carmelite Discalceati Provinciæ Belgicæ.

3. Ex Italico idiomate in sermonem Gallicum translatulit Librum *de reformatione Hominis*, per R. P. Simonem à S. Paulo, Excalceatum Carmelitam scriptum, & edi curavit Lugduni, anno 1672. tomis duobus in-8°.

Ita refert Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excal. pag. 60.* cui præverant in duobus prioribus enarrandis elucubrationibus Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 55. & Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962.

C IX.

BRUNO A SANCTO YVONE, PETRI D'ALAM & MAGDALENÆ LUCIA filius, natione Gallus, Brito, in oppido Pontecroix, * Diœcesis Corisopitensis, anno 1608. natus. Post studia humaniorum Literarum in Parisiensi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio habitum sumpsit, anno 1621. ibique sequenti anno solemnia emisit Vota. Emensis cursibus Philosophico ac Theologico, factus est Novitiorum Magister, anno 1630. *Venetensis* in minori Britannia, anno 1640. *Mussipontani* in Lotharingia Prior: sed cum præ humilitate huic officio renuntiasset, electus est Supprior Conventus Parisiensis, ac simul Magister juniorum Fratrum, sub *Ludovico à S. Teresa*. Animarum salutis zelo accensus, Infidelibus quoque prodeesse voluit.

Postularà à R. P. Philippo de S. Jacobo præposito Generali ad Missiones eundi licentiâ, Parisiis die 7. Aprilis anni 1642. versus *Massiliam* discessit, solvensque è portu Massiliensi, *Aleppum* Syriæ pervenit die 30. Augusti eodem anno Domini 1642.

* In Vico Kerbusc, propè Oppidum Pontecroix.
ubi

B.

ubi divinâ benedictione, propter eximiam charitatem & indefessum laborem, innumeros ad Fidem Catholicae convertit. Quamvis percussus fustibus & chordis pro defensione Ecclesiae Romanae, pro fide & veritate, tantæ tamen non solum Christianis, sed etiam Mahometanis venerationi fuit, ut ad eum filios benedicendos adducerent. Mortuus est Aleppi, anno 1661. die 5. Julii. Funus ejus celebratum est solemniter D. Francisci Piquet, Francorum Consulis, cum omnibus ejusdem nationis residentibus, ac Religiosorum omnium Europæorum comitatu, sicut & Patriarchæ Græcorum cum Clero suo; Archiepiscopi Jacobitæ & Armenorum cum Presbyteris suis, & infinitæ plebis multitudine: magno applausu funebrem Orationem habuit Arabico Sermone R. P. Sylvester à Sancto Agnano, Missionis Capucinorum in Oriente Custos. Scripsit BRUNO A S. YVONE,

1. Librum Controversiarum; Arabicè: de quo ipse sic loquitur in Epistola scripta die 1. Novembris, anno 1659. ad R. P. N. Carmelitam Discalceatum Parisiensem: *Sacra Congregatio exigit à me Compendium hæremon orientalium, quod Arabicè scripsi; ostendens veritatem Fidei Catholice, ut typis mandetur, sed hucusque transmittere non potui.*

2. Epistolam Gallicam de pia morte R. P. Pauli à JESU MARIA Bertii, Leidenis, Carmelitæ Excalceati, ejus charissimi Socii; hujus Autographum penes se habuit Ludovicus Jacob, sed illud postea dono dedit R. P. Ludovico à S. Teresia, Carmelitæ Discalceato.

3. Epistolam aliam, cuius fragmentum Latinè redditur à Philippo à SS. Trinitate, loco mox citando.

4. Ex Latino sermone in Arabicum idioma vertit *Officium Beatae Virginis Mariae.*

5. Similiter Arabice transtulit *Officium Mortuorum.*

Vitam Brunonis à S. Yvone dederunt in Relationibus authenticis D. D. *Angeli de Bonig, & Francisci Piquet:* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 3. pag. 254. & seqq.* Ludovicus à S. Teresia, in *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallie, Lib. 2. Cap. 146. & 147. pag. 709.—16.* Compendium hujus vitæ dedit Author *Bibliothecæ Carmelitar. Excalceat. pag. 60.—63.*

Mentionem verò hujus Brunonis & illius operum facit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 55.*

C X.

BUSSIANUS A S. FRANCISCO; Laudensis Carmelita Discalceatus, verit ex Hispanico in Italicum idioma Librum *De periculis & remediosis pacis & perfectionis religiosæ*, per Alphonsum à Jesu Maria, Generalem Congregationis Hispanicæ inscriptum, & edi curavit Cremonæ anno 1683. in 4°. Obit Romæ anno 1714. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 63. ubi perpetram distinguitur hic *Bussianus à Bassiano*, quem Bononiæ defunctum anno 1714. asseruit, pag. 47.

C.

I:

ÆCILIA A NATIVITATE, natione Hispana, Valli Soleti ann. 1570. nata, patre *Antonio Sobrino*, & matre *Mariâ de Morillas*. Mox ut ex ephesis excessit, sacræ virginitatis cupidissima, in Pontianum Carmelitissarum Teresianarum Cœnobium evolavit, ubi Deo perfectionis nexus devincta, tantis virtutum ac sapientiæ radiis præfulsit, ut nihil præter sacras lectiones die nocte tractaret; eoque assiduo studio progressa est, ut abstrusiores earum sensus luculenter exponeret. His pietatis operibus, ac sacris lectionibus intenta, honestissimæ vitæ cursum felici agone finivit, anno 1646. die sextâ Aprilis, ætatis 76. Quam præclaram & sanctam sui memoriam, apud posteros relinquerit, testantur manu suâ exarata scripta; videlicet,

1. *Commentaria in obscuriora loca divinorum Bibliorum.*

2. *Traictatus aureus de immaculata Dei - paræ Conceptione.*

3. *Codex sive vitæ, interiorum affectionum mysticarum explanationum mirabilis. Hæc tria Opera Mss. asservantur in Archivio Pontiani Monasterii Teresianarum Monialium.*

4. *Plura carmina mystica*, cum quadam illorum explanatione: quæ Mss. asservantur in Archivio Matritensi Monialium Teresianarum: sicuti refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 63.

Tom. I.

I I.

CÆLESTINUS A S. LIDUVINIA; alias PETRUS GOLIUS, Batavo-Lugdunensis, Jacobi Golii viri undequaque doctissimi germanus frater, Carmelita Discalceatus; vit vere Apostolicus, sacrarum litterarum seu Linguarum imprimis peritus, Missionarii munus *Aleppi* in Syria, aliisque Terræ sanctæ locis, necnon in Indiis Orientalibus cum laude exercuit. Conventum Ordini suo in Monte Libano erexit, ac in eo venerabilem Dei servum, Franciscum de Chateüil, Gallum, exceptit, & illic notoriâ sanctitatis opinione defunctum anno 1644. Oratione funebri, & Epitaphio Arabicè celebravit.

Unus fuit Cælestinus ex iis quos illustriss. Sergius Rîsus Archiepiscopus Damascenus Maronita fortissimum consuluit pro editione Bibliorum Arabicorum, Romæ anno 1671. jussu & typis sacrae Congregationis de propaganda fide editorum; quorum etiam mendis typographicis emendandis præpositus fuit, cum aliis viris ejusdem Linguae Arabicæ peritis adjunctis. Ad Missiones Orientales sui Ordinis visitandas missus à suo Præposito Generali; *Suratæ vivere desit, virtutibus, ac zelo salutis animarum clarus.*

1. Ex Latino in Arabicum idioma transtulit pium de *Imitatione Christi Librum*, qui eo idiomate fuit editus Romæ, anno 1663. typis de propaganda Fide. Versio hæc, cui nihil deest tum quoad dictiōnē, tum quoad stylū, perfectè elegans est, inquit Mercurius Gallicus anno 1744. mense Julio, pag. 1526. 1527. *Cette Version est d'une élégance parfaite, &*

Q 9

C.

rien n'y manque du côté de la diction & du style.
2. Verit etiam Arabicè *Vitam aut Compendium Vitæ S. Tereſiæ*.

3. Ex Arabico Latinum fecit volumen continens plurimas *Parabolas ac Sententias Auditorum Arabicorum*.

4. *Pratum Solitarii, & consolationem Anachoritæ : tractans de præcipuis virtutibus, Opus quingentis retrò annis, à Monacho quodam Ægyptio scriptum.*

5. *Volumen Alcorani.*

6. *De præcipuis controversiis inter Catholicos & Hæreticos Orientis.*

7. *Sermones aliquot in Evangelia.*

8. *Sermonem historicum S. Gregorii Decapolitæ.*

9. *Pios aliquot alios Libellos.*

10. *Initia Missionis PP. Carmelitar. Excalceat. in Monte Libano.*

Hæc referuntur à P. Martiali de Sancto Joanne-Baptista, in sua *Bibliotheca Carmelita. Excalceat.* pag. 77. ex qua suam in *Bibliothecam Belgicam*, pag. 188. transtulit Joannes-Franciscus Foppens. Sed celebrem insuper memoriam Cælestini à S. Litudinia faciunt, Petrus Gassendi, in *Vita Nicolai-Claudii Fabricii de Peiresc*, Lib. V. pag. 187. & 193. Franciscus Legoux, Dominus de Laboulaye, in *Itinere Europæ*, &c. pag. 341. Franciscus Boullart, in *Apologia pro Thoma à Kempis*. Gabriel de Boissi, in *Deliberatione de Autore Librorum de Imitatione Christi*: Georgius Hesserus, in *Præmonitione nova adversus Pseudo-Gersonistas*: Philippus à SS. Trinitate, in *Itinere Orientali*: Idem, in *Compendio Historiae Carmelitanae*, Lib. VIII. Cap. 12. Ludovicus à S. Tereſia, Lib. II. *Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ*, Cap. 43. pag. 411. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 55. Jam citatus Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 514. & 1136. Daniel Papebrochius citatus *tomo 1. Speculi Carmelit.* pag. 971. num. 3537.

III.

CÆLESTINUS A. S. SIMONE, natione Belga, Provinciæ Gallo-Belicæ Carmelita, imò & Provincialis, *Vitam Ven. Fr. Basili* à S. Spiritu edidit Duaci, anno 1676. à Theologis approbatam, sicuti legitur *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1028. num. 3575. & pag. 1112. num. 3939.

IV.

CÆSAR BASADONA, Venetus Carmelita, Doctor Theologus, scripsit & dixit *Orationem ad PIUM V. Pontificem Maximum*. Defunctus anno 1607. die 11. Decembris, ut ex Necrologio Conventus Carmelitarum Venetorum Ludovicus Jacob collegit; retulitque inde in *Bibliothecam suam Carmelitanam Ms.* pag. 56.

V.

CÆSARIUS A. S. BONAVENTURA, Lugduni-Batavorum natus die 6. Martii 1605. patre Petro Bertio, celebri ibidem Theologiæ Calvinianæ Professore; ast postmodum ejuratis erroribus, constanti Religionis Catholicæ propugnatore. Patrem unà cum matre & fratribus secutus in Galliam, Carmelitis Discalceatis nomen dedit, uti & duo ejus fratres germani PAULUS A JESU MARIA, & PETRUS A MATERE DEI. Ipse verò dein destinatus Missionarius anno 1647. in Hollandiam, fundavit illuc, seu primus instituit Gallicam Missionem

Carmelitarum Excalceatorum, quæ est in Haga-Comitis. Hinc *Ambianensis Prior* anno 1661. & anno sequenti 1662. per Definitorium Generale ad Insulam *Melitensem* evocatus, ibique Prior anno eodem, die 27. Octobris obiit, pietate & doctrinâ insignis.

Scripsit *Tractatum de SS. Eucharistie Sacramento*: in quo è SS. Scripturis demonstrat realem Corporis Christi præsentiam; nomen & significatum *Transubstantiationis* vindicat, & potestatem Ecclesiæ ad prohibendum Laicis usum Calicis; ac probat in Missa offerri verum ac proprium Sacrificium.

Cæfarem seu Cæſarium laudant Ludovicus à S. Tereſia, Lib. 2. *Annal. Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, Cap. 43. pag. 410. Cap. 126. pag. 651. sed potissimum Cap. 149. & 150. pag. 718.—724. Eusebius ab omnibus Sanctis, in *Epistola Ms.* ad Martialem à S. Joanne-Baptista missa, quæ typis prodiit in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 64. & unde aliis novis typis translata est in *Bibliothecam Belgicam*, pag. 148.

V I.

CÆSARIUS A. S. PAULO, Aquitanus natione, natus in loco dicto *Savagnac* Dicēsis Lemovicensis, anno 1636. Lemovicas studiorum causâ missus, ibidem Carmelitarum Excalceatorum habitu indutus, Religiosam emisit professionem anno sequenti 1637. Peracto studiorum cursu, totum se animarum lucro consecravit, confessionibus audiendis, mœstis consolandis, infirmisque visitandis. Tum in seculo, tum in Religione, tentatà à mulieribus pudicitia, gloriosum triumphum retulit. Ad extremam senectutem perveniens, epiphora morbo correptus, obiit Cadurci die 31. Januarii, anno 1718.

Edidit Epistolas duas Gallicas de *Divitum obligatione elargiendi eleemosynam*. Claromontii, anno 1704. in-12.

Servatur etiam in Conventu Excalceatorum Carmelitarum Cadurcensi, Opus limatum, contra ea pius Dom. Armandus — Joannes le Bouthillier de Rancé *Abbas Trapensis* scripsit de *obligatione Religiosorum ad laborem manuum*; sicut notatur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 65.

V II.

CÆSARIUS A. S. SACRAMENTO, natione Lotharingus, in oppido *Vic*, Dicēsis Metensis anno 1616. natus die 10. Octobris, professus *Nancæ* anno 1634. die 28. Martii. Vix prima attigerat sacerdotii tempora, cùm divini verbi dispensationi totus Apostolico more incubuit; magnam existimationem apud Magnates, Principes, Episcopos, ac Ludovicum XIV. ob miram de Deo ac rebus divinis loquendi facundiam, adeptus. Conventum *Vici* ex eleemosynis Magnatum ac Ludovici XIV. fundavit. Episcopatus sibi oblatos constans recusavit. In dignitatibus Prioris, Definitoris Provincialis, ac Visitatoris Generalis spiritum Religionis fovit, defunctus Parisiis die 21. Maii, an. 1688. Scripsit Gallicé, ac prælo subjecit Opera inscripta,

1. *De prece peccatoris pœnitentis in recitatione Orationis Dominicæ*. Parisiis, 1690. in-16.

2. *Methodus, diem sanctè transfigendi, ac modus audiendi Missam*, & se ad *Communionem disponendi*. Parisiis, anno 1692. in-12.

3. *Relatio de virtutibus R. P. Juliani à Cruce Neustrii Carmelitæ Excalceati*, Parisiis defuncti an. 1663. die 12. Januarii: quâ usus est Ludovicus à

C.

S. Teresia in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae, Cap. 159. & seqq.

4. Ultima verba R. P. Mauriti à Cruce, Barrensis Carmelitarum Excalceatorum Prioris Provincialis, Parisiis defuncti anno 1650. die 1. Decembr. Parisiis, 1661. in-4°.

Cæsarii hujus memoriam faciunt Ludovicus à S. Teresia in *Annalibus citatis*, pagg. 765. 784. & alibi: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 56. Marialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 65: ubi celebrat etiam

Cajetanum à S. Joseph Ulyssiponensem, & *Caixtum à S. Dominico*, Mauriacensem Alvernus, quorum Opera quædam enarrat, sed ætatem eorum, & locum, & seculum reticet.

V I I I.

CAMILLUS AUSILIUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, edidit ad Annibalem de Capua, Archiepiscopum Neapolitanum, Italico sermone,

1. *Historia Carmelitana Summarium*. Venetiis, 1603. apud Petrum Riccardum, in-4°.

2. *Privilegiorum & indulgentiarum Ordinis Carmelitarum Tractatum*, Italice.

3. *Priorum Operum Librum*. Venetiis, an. 1603. Item Neapoli, an. 1607. Italice.

Memoriam hujus Camilli agunt Valerius Ximenez de Embun, *tract. de Antiquitate Ordin. Carm.* Petrus Thomas Sarracenus in *Menologio Carmel.* pag. 61. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 450. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 1. *Annal in Apparatu*, cap. 10. num. 20. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 56. Daniel à Virgine Maria, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 322. num. 1317. ubi vocatur **CAMILLO AUXILIUS**.

I X.

CAMILLUS LOMATIUS, natione Italus, patria Melegnanus, Carmelita Theologus, ad Placentinos edidit Latinè *Orationem pro Generalibus sui Ordinis Comitiis in Carmelo Placentino*, octavo Idus Junii 1575. in-4°. ut refert Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 56.

X.

CAMILLUS VISCHI, natione Italus, patria Tranensis in Regno Neapolitano, patricia gente ortus, Carmelita sacræ Theologiae Magister, Prior in diversis locis, deinde Provincie Apuliae semel & iterum Praefectus, cum Neapoli in majori Cœnobio Commissarium Generale agebat, obiit mense Julii, 1656. Edidit Italico idiomate,

Il culto de la Novena o Aopettatione del parto di S. Anna Madre della Madre di Dio, solito festeggiarsi Fra Padri Carmelitani dell'antica Osservanza regolare: id est Latinè, Novendiale culeum expectationis S. Annae, Matris Deipara, celebrari solitum apud Patres Carmelitas antiquioris regularis Observanzae. Trani, apud Lautentium Valerium, 1647. in-16.

Camillum Vischum citant & laudant Matthias à S. Joanne, tomo 2. *Historia Paræneticæ Carmelit.* Gallicè scriptæ; Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 56. Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana* Italicè scripta, pag. 56.

Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1069. num. 3729.

X I.

CARMELA DI DONE, in sacro Baptismate CATHARINA dicta, in Oppido Calafatæ sub Catanensi Diœcesi nata die 3. Martii 1672: inter Ordinis Carmelitici Sorores Tertiarias insignis Priorissa & Magistra Novitarum, die 8. Septembris 1724. obiit ætatis anno suæ quinquagesimo cum septem mensibus, sapientiæ dono ita ditata; ut syllabas ad conjungendas scripto vix experta, res tamen altas quæ mentem Theologorum transcenderent, scripsit, quas inter multas denotatur Volumen *duodecim stellis coronam B. Virginis adornantibus tractans*; teste R. P. Seraphino Potenza, in suis Codicibus Ms. de Vitis Servorum Dei quorumdam Carmelitarum.

X I I.

CARMINIA FATTI, lustralibus in undis Rosa vocata, in vicino vel oppido de Valdina sub Messana Diœcesi nata, anno ætatis suæ decimo-octavo Regulam Sororum Tertiarii Ordinis Carmelitani accepit, & illarum Priorissam diu egit. Vitæ pœnitente, austerritate, fervido erga pauperes amore, summoque salutis animarum zelo illustris obiit primâ Sabbatina Julii die 1717. suæ anno ætatis 74. Scriptis,

1. *Avitamenti spirituali per le persone Religiose.*
  2. *Altri Avitamenti spirituali per le medesime.*
  3. *Sposalizio, che deve fare l'anima con Giesu.*
  4. *Regola da osservarsi da quelle Religiose, che vogliono incominciare vita spirituale.*
  5. *Regola da osservarsi da quelle persone, che vogliono perfezionarsi nella vita spirituale.*
  6. *Regola da osservarsi da colóro che vogliono perfezionarsi nello spirito, e són di forte complessione.*
  7. *Atti di amore, che fà l'Anima verso Giesu suo Amante.*
  8. *Espressioni amorose verso Giesu Sacramentato.*
  9. *Modo, come si deve portare la Maestra delle Novizie colle sue Novizie.*
  10. *Regola, come si devono portare le Religiose in tutte le occasioni, e loro esercizi, per maggiormente piacere al loro Sposo.*
  11. *Portamento esterno, che deve avere la Religiosa.*
  12. *Come debba portarsi la Religiosa nel conversare coll' Esteri.*
  13. *Come si deve portare la Religiosa, quando perde la salute, roba, ed altro.*
  14. *Come debba portarsi la Religiosa nelle contrarietà, e disprezzi.*
  15. *Come debba portarsi la Religiosa nelle ubbidienze.*
  16. *Dieci considerazioni per li dieci giorni avanti la Festa della Pentecoste.*
  17. *Novegiornate o gradi per la via della perfezione.*
  18. *Alfabeto che Giesu insegnà all' Anima in ottava rima, sulla parole del Salmo: Audi filia, &c.*
  19. *Meditazioni per dieci giorni da farsi nelli Esercizi spirituali.*
  20. *Altere per l'ottava del santissimo Sacramento.*
- Hæc omnia Manuscripta penè se habet R. P. Seraphinus Potenza Carmelitarum Transpontinas facer Edituus.

C.

X I I I.

CARMINIUS PHILOMARINUS, Eques Neapolitanus, Carmelita sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, & Concionator facundissimus, ibidem Prior & Vicarius Generalis, quem summa & exquisita eruditio & vitæ integritas celebrant, & dignum declarant, ut semel atque iterum Provinciæ Terræ-laboris Provincialis profiteretur, & titulum Provincialis Terræ sanctæ teneret, florens circa 1564. Scriptus jussu Joannis-Baptistæ Rubei Prioris Generalis,

In Joannem de Baccone Carmelitam interpretationes & decisiones: quæ asservantur Mſ. in Bibliotheca Carmelitana Neapolitana.

De Carminio Philomarino loquuntur Petrus Lucius in *Appendice Carmelit. Bibliothecæ*, pag. 82. ubi scriptus quod diem clausit extremum sepultus Neapoli: Josephus Faleo in *Chronico Carmelitico*: Franciscus Sixtus in *Tessera Decade, Decad. 4. cap. 186*. Franciscus Turcus in *Oratione habita ad electionem Joannis-Baptistæ Caffardi*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 383. 384. Joannes-Baptista de Lézana, tom. 4. *Annal. pag. 397. lin. 17*. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carm. Mſ. pag. 56*.

X I V.

CAROLUS A S. ANASTASIO, natione Germanus, in seculo dictus FREYWILLIGER, patria, & professione Carmelitarum antiquiorum Religiosus Moguntinus, pro animarum salute, quæ concionando, quæ sacrum pœnitentia Sacramentum administrando, procurandæ, non minùs quam Ordinis sui regulari observantiæ promovendæ valde fervens & zelosus. Vitæ suæ cursum consummavit in Carmelo Boppardiensi, an. 1670. die 10 Martii. Diversos libros & Autores Latinos in idioma Germanicum, cuius erat disertissimus, convertit. Nimirum,

1. *Pædagogum Christianum R. P. Philippi d'Outreman Societatis Jesu ex Latino transtulit in Germanicum, & R. Eminentiss. Principi Archiepiscopo, & Electori Trevirensi dedicavit. Impressum Coloniæ, anno 1664. in-4°.*

2. *Sermones spirituales in singulas totius anni Dominicæ & festos dies, distributos V. P. Joannis Tauleri Ordinis Prædicatorum, ab heterodoxo quodam ieterprete in Linguam Germanicam, pererram multis in locis, translatos, cum magna diligentia recognovit; & juxta Catholicum P. Laurentii Surii Carthusiani exemplar Latinum, emendavit, atque correxit, typisque imprimi curavit Coloniæ, anno 1660. in-4°. & Eminentissimo Principi Archiepiscopo & Electori Moguntino dedit.*

3. *Plurimas sui aliorumque Ordinum vitas in Germanicum vertit: quæ habentur in vitis Sanctorum Germanicè editis, per D. Valentini Leucthium S. Th. Doctorem Concionatorem ad S. Bartholomæum Francofurti, in folio. Coloniæ, apud Joannem Busæum, anno 1640. quamvis ibi mentio non fiat CAROLI nostri traductoris, quia ipse noluit.*

4. *Artem artium, sive libellum de Meditatione, à P. Daniele de Virgine Maria Carmelitarum Flandro-Belicæ Exprovinciali compositum, è Lingua Flandria in Germanicum vertit.*

5. *Exercitationem Novitorum à P. Dominico de S. Alberto, Carmelita Provinciæ Turoniæ compositum, è Gallico sermone in Germanicum vertit.*

Carolus à S. Anastasio traductorem horum quin-

que Operum asserit Ludovicus Jacob in *Scheda Mſ. quam apposuit ad paginam 56. suæ Biblioth. Carm. Mſ.* Ast tria duntaxat priora Opera à Carolo nostro traducta recenset Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Spec. Carmel. pag. 1102. num 3903.*

X V.

CAROLUS ALOSIUS A S. ALEXIO, natione Italus, patria Laudensis Carmelita Excalceatus transtulit ex Hispano in Italicum idioma, *Tomum tertium Historiæ Carmelitarum Excalcear. Congregationis Hispanæ*, ac Parmæ typis edi curavit, anno 1689. *in-folio*. Obiit Mediolani anno 1699. ut fertur in *Bibliotheca Carmel. Excal. pag. 71.*

X V I.

CAROLUS AB ASSUMPTIONE, natione Belga, patria Ghiflenus, dictus in seculo CAROLUS DE BRIAS, Comitis Briacensis, pro Rege Catholico, Mariburgensis civitatis, tum inter Belgicas munitissimæ, Gubernatoris filius, Duaci apud Carmelitas Excalceatos Religiosam professionem emisit, omnibus seculi, superatis impedimentis, quibus ob præstata in bello fortitudinis ac generositatis argumenta, ad avitam majorum gloriam, descendere cœperat, Patrui potissimum Marchionis de Molinghen præproperè defuncti morte percusus.

Emissâ solemini professione, ac peracto summacum laude studiorum curriculo, enixis precibus à suo R. P. Præposito Generali litteras patentes obtinuerat, ut primò ad Romanum suum Missionum Seminarium, deinde in Persidem se transferret; sed talem dispositionem mutaverunt suæ Provinciæ Superiores. Quod autem Barbaris ac Infidelibus impendere non potuit, compensare studuit, tum Lectoris munere per plures annos fungendo, tum Superiore gerendo se pro inferiorum utilitate ac profectu.

Religiosam humilitatem nobilitati prætulit, nihil ex doctrinæ fama superbiens, quamvis ingenii subtilitate & solertiæ adeò floruerit, ut nulli Academiacæ Duacensis Doctori doctrinâ cedere sit existimatus. Adveniente demum tempore, quo laborum ac bonorum operum mercedem erat consecuturus, obdormivit in Domino, primo reassumpti Provinciae latûs anno, die 23. Februarii, an. 1686. ætatis 60. professionis 32. sacerdotii 27. Plura edidit ac reliquit Opera, quæ inscribuntur:

1. *Thomistarum triumphus, id est, sanctorum Augustini & Thomæ, gemini Ecclesiæ solis summæ concordia, circa scientiam medium; naturam puram aut duplē Dei amorem, libertatem, contritionem, & probabilitatem. Editio secunda Duaci, an. 1672. per Germanum Philalethem Eupistinum, in-4°. Citatur à Vincentio Placcio in *Theatro Pseudonymorum*, pag. 497. num. 2099.*

Tomus secundus complectens quatuor posteriora opuscula, de Natura pura, seu de dupli Dei amore, de libertate, de contritione, de probabilitate. Ibidem 1673. in-4°.

Tomus tertius adversus defensionem R. P. Fourmeaux, cui adjungitur præclara ac solida de Physica prædeterminatione disputatio Theologi Lovaniensis, ex triumpho Thomistarum nervosè deducta. Ibidem, 1674. in-4°.

2. *Funiculus tripes, quo necessitas Angelici luminis D. Thomæ, ad veram S. Augustini intelligentiam insolubiliter stringitur, adversus Baium, Molinam, & Jansenium, per Carolum ab Assumptione Carmelitam Excalceatum, in Collegio sua Duaceno nuper.*

C.

nuper Lectorem, nunc & semper Germanium Phylathem Eupistinum. Cameraci 1675. in-4°.

3. *Pentalogus Diaphoricus, sive quinque differentiarum rationes, ex quibus verum judicatur de dilatione absolutionis, ad mentem gemini Ecclesiae solis SS. Augustini & Thomae, oblatus ad examen S. Papæ Innocentio XI. in-8°.* Citatur in Bibliotheca Tellerianâ, pag. 90. num. 1641. sed damnatus est ex Decreto S. Congregat. Indicis 3. Aprilis 1685. & vide inferius, verbo, *Germanus Philalethes Eupistinus.*

4. *Epistolæ decem Galliæ ad Illustrissimum D. Episcopum Tornacensem sub hoc titulo: Theologi Flandri Epistolæ, ad Illustriss. &c. ubi de dilatione Absolutionis, de Confessione informi, ac de frequente ad sacram Synaxim accessu tractatur. Reperiuntur in Bibliotheca Telleriana, pag. 50. num. 779.*

5. *Elucidatio circa usum Absolutionis consuetudiniorum & recidivorum, secundum Doctrinam S. Thomæ, cum tribus regulis pro frequente Communione, &c. Leodii, anno 1682.*

6. *Vindictarum postulatio à JESU CHRISTO, peccatorum omnium pénitentium & impénitentium Redemptore, adversus Rigoristas, homines à sacro Tribunali retrahentes. Leodii, anno 1683. quod opus idem utrumque Gallicè ibidem edi curavit; & citatur in dicta Bibliotheca Telleriana, pag. 50. num. 778. & pag. 90. num. 1641. & seqq.*

Vitam & Apologiam Caroli ab Assumptione dedit Martialis à Joanne Baptista in sua Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 66—71. Censuram à contrario ejus Pentalogi Diaphorici multoties tulit Henricus à S. Ignatio *tomo 3. Ethicæ amoris, lib. 5. capp. 13. 42. 91. 97. &c.* Daniel autem à Virgine Maria Carolum nostrum citat, & opera ejus *tomo 2. Specul. Carmelit. pag. 1128. num. 3962.* Dupinus in *Tabula universalis Scriptorum, pag. 2634.*

XVII.

CAROLUS A S. BENEDICTO, Provinciæ Franciæ Carmelita, S. Theologiae Professor, in majori Parisiensis Cœnobio jure filiationis additus, edidit Gallico idiomate,

Examen de conscience très-abrégé, pour faciliter la memoire du pénitent dans la recherche de ses fautes: ou moyen facile pour connoître l'état de sa conscience, &c. Id est Latinè: *Examen conscientie validè compendiosum ad levandam pénitentis memoriam, in inquisitione suarum culpârum: seu modum facilem cognoscendi statum sue conscientie. Parisiis, in-12. apud Nicolaum Simart, 1720.*

XVIII.

CAROLUS DU BOYS, Gallus, natione & professione Carmelitanâ *Parisinus*, à primæ aetatis tyrocinio adolescens vias Domini duras terere, & jugum Domini ferre assuefactus, pietatem ac regularem vitam unâ cum bonis litteris, indissolubili quodam vinculo semper connectere sibi proposuit. *Burdigalæ*, annuentibus Superioribus, gradus Theologicos accepit. Ita laureâ decoratus Magisteriali Nannetas appulit, ubi curam Novitiorum gessit. *Parisios* poste vocatus, Collegium Maubertinum sancto regimine, corde submisus, dulcis sermone, fervens charitate, in consilio prudens, annos circiter quinque supra viginti gubernavit, & onus Prioris tulit.

Incredibili erga sanctissimam Dei Matrem devotione fervens, ultra quotidianum horarum Canoniarum pensum, parvum B. Virginis Officium cum *Tom. I.*

*Coroha singulis diebus recitabat. Nunquam Matutinis, quæ mediâ nocte in dicto Conventu ab initio devotè cantari aut recitari solent, horis absfuit, nisi gravi infirmitate quâdam premeretur, quam ex diurna scribendi assiduitate sedendo contraxerat. Nam extra quotidianum in choro diu noctuque cantandi atque psallendi morem, semper aut studuit, aut Ecclesiasticos libros scripsit. Quippè qui Ecclesiasticum Cantum multipliciter vitiatum, & Bibliopolarum incuria depravatum, diligentia suâ emendavit. Demum Christo militans, in tenuitate ciborum, in asperitate vestium, & in vigiliarum excubiis, tandem bonam vitam sancto fine conclusit in Regio majore Carmelo *Parisiensi*, anno salutis Christianæ 1624 teste Cyrillo Pennect Aremorico Carmelitâ in suo Gymnasio Carmelitano *Mf. post annum 1624.* Cui multum accinit Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiae Rhedonensis, Cap. 5. pag. 311.**

XIX.

CAROLUS CAPORALE, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiae Magister & Doctor, necnon Prior olim S. Mariæ Transpontinæ de urbe, publico juri fecit opus inscriptum iconologicum, *Series & Effigies omnium Generalium Latinorum Ordinis Carmelitarum. Romæ, anno 1718. in-8°.* prout scribit Elias de Amato in *Schedis Mss. ad nos* e Monte Altino Aureliam missis anno 1747.

XX.

CAROLUS A S. CATHARINA, Provinciæ Turoniæ Carmelita, sacræ Theologiae Professor, in controversiis planè versatus, Prior Vivonensis in Diœcesi Pictaviensi obiit anno 1689 die 14. Novembris: quo quidem anno edidit Gallico sermone librum, cui titulus est:

Traité des propriétés de l'Écriture en faveur des nouveaux convertis, & de ceux qui aiment les saintes lettres. Id est Latinè: Tractatus de proprietatibus sacræ Scripturæ, in gratiam hominum ab errorum caligine ad fidei recens revocatorum, & eorum quos sacræ litteræ delestant. Pictavii, apud Joannem Fleureau 1689. in-8°.

XXI.

CAROLUS DE BONONIA, Italus Carmelita, ante annum 1420. celeberrimus: quippe qui ordinatus est Lector sententiarum Bononiensis Conventûs pro primo anno in Capitulo Generali Brixensi anno 1387. celebrato. Deinde in Capitulo Generali Placentino anno 1396. & in Bononiensi anno 1405. Provincialis Bononiæ designatur. In Capitulo Silvarum anno 1399. Deffinitor ejusdem Provinciæ dicitur. In Capitulo vero Bononiensi anno 1411. Deffinitor & Provincialis ejusdem Provinciæ. Ac tandem in Capitulo Balneolarum anno 1416. solùm Provincialis Bononiæ scribitur; postea, nulla de ipso memoria in *Libro Ordinis Carmelitani Mf.* invenitur. Scripsit autem:

In libros sententiarum commentaria, quæ Bononiæ dictavit; sicut animadvertis Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelit. Mf. pag. 57. post Joannem-Baptistam de Lezana, tom. 4. Annal. ad annum 1419. num. 6. pag. 790.

XXII.

CAROLUS CORNACCIOLO, Mediolanensis Carmelita, parentes habuit *Simone Cornacciolum* militum Ductorem, atque *An-*

R 1

C.

dronicam Mediceam ex Marchionibus Melegnani iugales. Neapoli Philosophiam, Mediolani verò Theologiam suis sodalibus tradidit. In hac eadem urbe, Patavii, Florentiae, Romae, atque alibi Apostolicum munus non sine ingenti nominis sui fama, atque Christiani populi exercuit. Sacrae Theologiae Magisterio & Doctoratu decoratus, Cœnobii Mediolanensi, & Transpontino in urbe præfuit. Provincialis Lombardiae, atque Generalis Ordinis sui adlectus, amplissimæ dignitati prolufit: nam in Comitiis anno 1716. die 31. Maii celebratis Romae, summo omnium consensu ad supremum Ordinis Carmelitici moderandum officium eligi meruit.

Mox in Archigymnasio Romano plures annos sacras litteras interpretatus, anno 1726. ad Bobiensis Ecclesiæ Cathedram assumptus fuit à Benedicte XIII. creditumque sibi populum verbo atque exemplo optimè gerere studuit. Dicecisi namque omni vigilanter lustrata, Synodus habuit, in qua salubribus decretis conditis gliscentes errores compescuit, & plebis clerique mores reformavit. Vir fuit non modicæ eruditionis, quam summa cum pietate conjunxit. Bibliothecam domi habuit selectissimam, quam simul cum ingenti pecuniæ summa ultimis tabulis legata, intulit in Cœnobium S. Mariæ de Monte Carmelo Mediolanense; ubi ejus imaginem ad grati animi significationem ejusdem Monasterii sodales collocarunt. Magna cum sanctitatis fama desideratus est anno 1737. die 17. Januarii. Ejus munificentiam in præfati Mediolanensis Cœnobii Bibliothecæ hac inscriptione foribus præfixa testaram voluere Carmelitæ:

D.

O.

M.

IN ROMANO ATHENÆO PROFESSOR
LIBRIS ÆDEM, SCIENTIIS LIBROS
PATRIÆ ET ORDINIS PALÆSTRAM
EREQUIT, DICAVIT
REVERENDISS. P. M. CORNACCIOLI
GENERALIS EMERITUS
ANNO M. DCC. XXII.

Edidit, 1. *Decreta Synodalia Bobiensis Diœcesis*. Mediolani, per Petr. Antonium Frigerium, 1729. in-4°.

2. *Prolusiones de scholastica Theologia*, habitas in Archigymnasio Romano Mff. apud suos.

3. *Epistolas varias*, quarum una Capitulum Provinciale Provinciae Turonie die 23. Aprilis 1717. Turonibus celebratum confirmat: sed inter alias admonitiones præcipit & jubet ut in quibusunque & singulis in posterum celebrandis Comitiis Provincialibus nominentur tres Religiosi graves & periti, qui promovendos ad verbi divini prædicacionem, ad confessiones excipendas, ad legendum & docendum in dicta Provincia, aut ad quoscunque Ordines sacros vel minores suscipiendos, priusquam ad ejusmodi ministeria admittantur, simul examinent, tum quoad doctrinam, tum quoad mores, conformiter ad mandatum fel. record. Clementis VIII. & constitutionum reformatarum præscriptum, parte 3. cap. 8. §. 1.

Neque omittenda est Epistola altera, Romæ data die 6. Decembris 1718. quâ omnibus & singulis suis Religiosis subditis præcipitur in virtute sanctæ obedientiæ, quatenus in unum congregati Pontificiam Constitutionem *Unigenitus*, per publicum actum simpliciter & puro corde, nullis penitùs conditionibus aut tergiversationibus admixtis; cum omnibus & singulis in ea contentis integrè acceptent; illique & illis submisæ & cæcis oculis in omnibus

& per omnia pareant & obtemperent; statim mitentes ad ipsam Reverendiss. Paternitatem, hujus acceptationis & partitionis authenticum & irrefragabile testimonium.

Laudatus est Carolus Cornacciulus in *funebre Oratione* de illo habita Italica ab Antonio Francisco Abanno, Cathedralis Bobiensis Ecclesiæ Canonico Theologo: atque in altera Latina à Joachimo Maria Pontalti, ad publicam Parentationem in Mediolanensi urbe celebratam: utraque autem Oratio prodidit Mediolani, typis Petri Antonii Frigerii, 1737. in-4°. Laudatur insuper à Philippo Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 471. num. 632.

XXXIII.

CAROLUS MARIA GATTUS, natione Italus, Provinciæ Longobardus, patriæ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis alumnus; Lutetiam Parisiorum missus, studiis Philosophiæ tantam & Theologiae percurrendis operam navavit, ut in Regio Maubertino Collegio Lector evaserit, Primariusque Professor, & inter Sorbonicos Theologos lauream Doctoralem promeruerit. In patriam reversus, studiorum Regens saepius fuit, & Prior. Anno 1688. Procurator Generalis in Curiam Romanam deputatus, & anno 1694. die 3. mensis Maii ad suæ præfecturam Congregationis promotus fuit, vir ob ipsius doctrinam, & sapientiam summoperè Sereniss. Ferdinando Carolo Gonzagæ gratus. Tandem variis agitatus ærumnis, an. 1710. die 28. Januarii cessit è vita. Reliquit post se, *Volumen manuscriptum insignis de rebus dogmaticis*; teste Carolo Vagho in Commentariis Congregationis Mantuanæ, pagg. 182. 184. & 212.

XXXIV.

CAROLUS MARIANUS A S. MICHAELI, Mediolanensis, nomen MICHAELIS BEBULCI in fonte Baptismatis accepit die 5. Februarii anno 1644. natus, Carmelit. Excalceatorum habitum induit die 5. Martii an. 1662. tantâ pietate prædictus, tot virtutibus exultus evasit, ut ipsius religio suas omnes præcipuas dignitates ipsi donaverit. Fuit nempe Prior, Definitor, atque Provincialis Vicarius, & non tantummodo suis, sed etiam Eminentissimo Cardinali Reffo, aliisque Principibus summoperè carus extitit. Is filius Caroli & Isabellæ conjugum in Insula Melitenti, in urbe Cremona, atque in patria munus sancti Officii Consultoris summa cum laude sustinuit; atque ejus vota à viris doctis magnâ existimatione accepta semper fuerunt, uti doctrinis Theologicis & Ecclesiasticâ eruditione referta. Obiit Theologus Serenissimi Ducis Parmæ & Placentiae Francisci primi, necnon Vicarius Provincialis sui Ordinis arque Consultor S. Officii perpetuus & ubique, ex diplomate Pontificio, cum annos ageret 75. die 14. Octobris 1719. Scripta ejus:

Orazioni sacre da lui dette in vari Luoghi. Piacenza, per Leandro Bazachi, 1702. in-12.

2. *Panegirici sacri del M. Rev. Padre Fr. Carolo Mariano di S. Michæle Carmelitano Salzo, della Provincia di Lombardia, Lettore di S. Theologia, & Consultore S. Officii in Malta*. Palermo, per l'Adamò, 1694. in-8°.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* edita anno 1745. in-folio, duos in tomos distributa, per Philippum Argelatum Bononiensem, pag. 132. num. 183. & pag. 1948.

C.

X X V.

CAROLUS PHILIBERTUS BARBERIUS, nazione Pedemontanus, *Joannis-Antonii Barberis* Taurinensis Medici celeberrimi, anno 1668. die 7. Januarii defuncti nepos, Carmelita scientia, & mansuetudine præstantissimus, Romam vocatus, sacræ Theologiæ Magister, publicus in Collegio sapientia Lector, in Priorem Generalem ad Comitia Generalia in eadem urbe celebrata anno 1698. gratulante Innocentio XII. summo Pontifice fuit electus. Quo assistente idem Romanus Pontifex litteris Apostolicis perpetuum imposuit silentium super primæva institutione Ordinis Carmelitarum, illiusque successione à sanctis Prophetis Elia & Eliseo: de qua controversiam, instantे Sereniss. Carolo IV. Hispaniarum Rege Catholico, jam avocaverat dictus Pontifex ad Sedem Apostolicam, anno 1696. die 17. Junii.

Verum hæc Innocentii XII. Bulla revocata est à Benedicto XIII. anno 1725. statuam Eliæ Prophetæ in Basilica S. Petri Romæ inter alios Ordinum Religiosorum Fundatores & Patriarchas erigi permittente, cum inscripto propria ipsius Pontificis Maximi manu isto titulo: *Sancto Eliæ Fundatori suo Religio Carmelitarum erexit. Nam, ut scribebat eodem anno 1725. Reverendissimus Pater Eliseus Monsignanus (nam titulo Reverendissimi) cohonestavit idem Benedictus XIII. hunc Patrem totius Ordinis sui Carmelitani Procuratorem secundò Generalem)* in Epistola encyclica ad omnes Piores suos Provinciales, *Tempus advenit quo nobis etiam tacentibus Carmelitis, marmor loquetur & dicet Eliam Prophetam esse nostrum Patrem & Fundatorem.*

Anno 1699. noster Barberius religiosæ tranquillitati opportunum judicavit, si alternativa electionum & officiorum in Provincia Portugalliae statueretur; quam & Apostolico Diplomate muniri curavit. Efficit etiam ut exemptiones Magistris, Lectoribus & studentibus concessæ & concedendæ contrà Constitutionis Ordinis formam, vel contrà Ordinationes Apostolicas nullatenus sustinerentur imposterū aut valerent, juxta Decretum Congregationis Regularium negotiis & consultationibus præpositæ, die 18. Martii, anno 1700. datum. Pro vitandis etiam expensis, quæ Provinciam Romandiæ, & Marchiæ Anconitanæ oneraissent, simulque pro levandis nonnullis incommodis & dissensionibus, quæ in celebratione hujusmodi Capituli, maximè propter nonnullas difficultates circa personas eligentium incurrentes, oriri potuissent, apud Clementem XI. egit, ut suâ auctoritate Apostolicâ ipse summus Pontifex institueret Provinciale ac Definitores hujus Provinciæ; sicut reipsa instituit per Apostolicas Literas die 23. Martii, anno 1701. Roma datas.

Edem auctoritate munitus R. P. Josephum *Van Eycke*, Carmelitam Provinciae Flandro-Belgicæ alumnum, Doctorem Theologum, Seren. Electoris Palarini supremum ab eleemosinis & sanctioribus Consiliis, instituit Barberius, & declaravit Generalem suum, Commissarium omnium totius Ordinis Carmelitici Missionum, quæ sunt in Anglia, Hibernia, Scotia, Batavia, Brasilia, Nova-Francia, finitimisque Regniis Americæ, per Literas Romæ datas die 17. Decembris 1701. quas & summus Pontifex confirmavit anno sequenti 1702. die 14. Januarii. Ab eodem Papâ requisivit Barberius, imò & statuente Eminentiss. Cardinali Josepho Sacripante, obtinuit ut erectio Confraternitatem Beatae Mariæ de Monte Carmelo spectaret ad Superiores Generales Ordinis. Comitiis Generalibus Romæ congregatis anno 1704. successorem habuit Angelum de Cambolas Tolosa-

num, qui per duodecim annos jam agebat Procuratorem Generalem: ipse verò Barberius Lectoris munus in Collegio Sapientia postea exercere pergens, diem extremum obiit Romæ anno 1722.

X X V I.

CAROLUS-PHILIBERTUS BARBERIUS, *Raconisii*, sub Diœcesi Taurinensi in lucem editus anno 1652. inter Carmelitas die 4. Martii ascitus anno 1668. in patrio Cœnobio, quod anno 1487. fundatum est: sacræ Theologiæ Magister, & totius in Generalem Priorem Ordinis Carmelitarum electus Romæ die 17. Maii, anno 1698. & anno 1722. defunctus, præter innumera monumenta inedita, typis mandavit *Orationem præambulam ad primam Lectiōnem Metaphyſices*, in Archigymnasio Romano Sapientia habitam. Romæ, 1689. apud Dom. Anton. Herculanium.

Scripsit varijs Theologiæ Tractatus.

Scripsit etiam multiplices Libellos supplices ad summum Pontificem, quorum mentio habetur in Bullarii Carmelitarum tomo 2. pag. 677. & seqq.

Scripsit quoque plurimas Epistolæ, quarum unâ die 7. Julii 1699. ad Patres Carmelitas Provinciæ Turoniæ datâ jubet ut deleatur verbum, *confirmavit*, à Commissario usurpatum in actis Capituli Provincialis Aureliis celebrati die 15. Maii ejusdem anni, electionem Prioris Provincialis declarante. In eadem Epistola monet R. P. Barnabam Provinciale à Definitoribus consultum verbo vel scripto ut referat quâ lege vel consuetudine, minorum Conventuum Piores assumi non possint ad majoris Conventus Prioratum, quando fortuitò vacat.

Altera Epistola ineunte anno 1700. dirigitur ad omnes Piores Provinciales sibi subditos, quâ instruuntur, ut moneant quoscunque singulorum Conventuum Piores & Religiosos ad colligenda Monumenta viros suæ respectivæ Provinciæ illustres spectantia, quæ mittantur ad R. P. Andream à S. Nicolao. Quâ occasione in Provincia Turoniæ R. A. P. Barnabas à S. Mathurino Provincialis jami nominatus elegit R. P. Columbanum à Nostra Domina de Monte Carmelo ad collectionem redigendum.

De illo mentionem habent Carolus Vaghi Carmelita in suo *Commentario fratrum & sororum illustrium Congregationis Mantuanæ*: Elias de Amato Montaltnus Carmelita in *Schedis Mss.* dâris an. 1747 & 1748. R. P. Timotheus Bergerot Assistens Generalis Carmelitarum, in *Schedis Mss.* ad nos Româ Aureliam missis anno 1748.

X X V I I.

CAROLUS SERNICOLA in Carmelio Majori Neapolitano religioni nomen dedit die septimæ Aprilis 1674. sacræ Theologiæ Magister & Doctor & Decanus, atque Sereniss. Cardinalis Medicus Theologus, fuit præfati Carmeli Majoris Prior, Provincialisque Bohemiae & Terræ sanctæ: obiit autem Neapoli die 27. Augusti, an. 1721. vir sui ævi, inquit Andreas Gargli, eloquentiæ, & eruditio[n]is laude commendatissimus, cujas sermone Italò omnia Opera sunt concinnata: in iis etenim oris nitorem non exiguum animadvertere est. Sic autem inscribuntur, quæ Italico idiomate elaboravit.

1. *Panegyres duæ*, quarum prima Neapoli an. 1705. altera ibidem, anno 1714. prodiit.

2. *Libri duo sacrarum Concionum*. Alter quidem earum quæ inscribuntur ad Principes, seu *Politiche sacre*: erat enim Regius Concionator. Neapoli, an. 1710. Alter de *Adventu*. Neapoli, 1712. apud Raillard.

C.

3. *Oratio funebris in obitu Mariae Regiae Hispaniarum.* Neapoli, typis Paci, anno 1697.

4. *Panegyris de Beato Franco Senensi Carmelita.* Florentiae, an. 1686. apud Vincentium Vergal.

5. *Varia Poësos libri X.* singulatim editi, & proceribus Italis nuncupati.

Ita refert R. P. Andreas Gargi in Schedis Mss. ad nos missis anno 1747. Necnon partim R. P. Elias de Amato in aliis Schedis Mss. anno 1748. datis. *At humaniores disciplinæ, inquit Gargi, tunc temporis depravato hominum gustu satis corruptæ censentur. Hinc multa videre est in nostro Carolo, quæ modò politioris litteraturæ cultores jure merito dignentur. In multis excolendis fuit uberrimus, non itidem summi judicii vir & emundæ naris.*

X X V I I I.

CAROLUS TAURUS, Neapolitanus, Carmelita, sacræ Theologiæ Lector, scripsit suâ vulgari Linguâ circa annum 1652. *de tumultibus Neapolitanis Relationem*, quam Ludovicus Jacob vidit Mf. apud Auctorem, & in Bibliotheca Harlæana Parisina; ut afferit idem Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 57.

X X I X.

CASILDA A S. ANGELO, natione Hispana, patriâ Burgensis, filia magnæ & sanctæ illius fœminæ Catharinæ de Tolosa, quæ Burgenis Cœnobii Carmelitarum Teresianarum fundatrix fuit, & huic Religioni duos filios & quinque filias, ac demum seipsum dedit *Palentia*, habitum Religio- nis assumendo, ubi rarâ sanctitate vixit & devixit. Casilda autem virgo coram Deo & hominibus, omnibus Angelicis decorata virtutibus, vita sanctimo- niâ, prophetiæ spiritu, innumeris revelationibus, ac Christi & Sanctorum apparitionibus illustris, scripsit circa annum 1592.

De gratiis ac revelationibus sibi à Deo exhibitis volumen integrum Mf.

Agunt de illa virginе Casilda S. Teresia *Libro foundationum*, cap. 30. eadem Sancta, epist. 12. Joannes Palafox in *Notis ad eamdem epistolam*: Franciscus à S. Maria, tom. 1. *Historia Congregat. Hispánica*, lib. 2. cap. 17. & 18. ibidem, lib. 5. cap. 16. Hieronymus à S. Joseph in *Annal. Congregationis Hispánicae*, &c. Teresia à Jesu de Vela in suis *Revelationibus*, quibus usus est in ejus vita Michael Baptista de la Nuza, &c.

X X X.

CASIMIRUS A S. DOMINICO, Tra- nensis, Carmelita Discalceatus, vir litteris humanioribus valdè peritus, Neapoli suis Concio- nibus celeberrimus, bis Prior Neapolitanus & Melitensis, Visitator Siciliæ, obiit *Manzara* quam actu visitabat, anno 1670. Edidit,

1. *Un Ottavario di sermoni Panegirici, & della Concezione.*

2. *De Lingua Latina*, 1. vol. Latinè.

3. *Tota Filosofia in verso.*

Hæc refert Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 61.

X X X I.

CASIMIRUS A Carmelita Excalceatus, Conventus Huiensis in pago Leodiensi Cœnobita edidit Gallicè Librum cui titulum apposuit:

Collatio elocutionum Scripturæ sacræ, Concilio- rum sanctorum Patrum, & Doctorum Ecclesiæ, ma- xime S. Francisci Salesii, cum verbis Quesnelli, & 101. ejus propositionibus, per Bullam Unigenitus, &c. damnatis. Accedit ejusdem S. Francisci Salesii instruccióne de modo concionandi, ad meliorem stylum redacta. Leodii, apud Bronckartium, anno 1720. in-12.

Præmittitur huic Operi Epistola illustriss. Dom. Joannis-Joseph Langet tum Suessonensis Episcopi, posteà scilicet an. 1730. Senonensis Archiepiscopi: quæ & illud commendat, & ex eo se pro suis elucubrationibus aliquam utilitatem percepturum asserit; sicuti notat Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelit.* *Excalceat.* pag. 71.

X X X I I.

CASSIANUS A SANCTO ELIA, Mediolanensis, in seculo Cassianus Para- vicinus nuncupatus, tertio ætatis lustro emenso, Institutum Carmelitarum Excalceatorum suscepit, jam eloquentiæ præceptis imbutus: ideo emissâ solemnî professione, Philosophiam atque Theologiam auditurus Bononiæ, Ludovico-Mariæ Agudio, viro eruditissimo traditur circa annum 1649. Eo Doctore cum non modicum profecisset, Roman ad sui Ordinis Seminarium missus fuit, ut exoticas linguas, & eam quæ ad dogmata pertinet, sacræ Facultatis partem perciperet. Addixerat se Cassianus emiso voto ad sacras Missiones, in hæretica labe infectis regionibus habendas; & eam ob causam Majorum Decretis paratiorem se exhibitus, operæ pretium existimavit his disciplinis, quæ ad rem ipsam apprimè faciunt, animum excolere.

Jamque *Insibrium* revisere meditabatur, cum in itinere Generalis præpositi sui Literæ ei redduntur, jubentis ut in Florentino Cœnobio speculativas scientias auditoribus prælegeret. Verùm cognita ejus in sacris concionibus habendis peritie, ad apostolicum ministerium *Venetii* primū, tum in aliis Italici Urbibus multos per annos verbum Domini, non sine ingenti plausu atque profectu Christianæ Religionis, populis annuntiavit circa annum 1670. quando scribente Picinello, per bina jam lustra Concionatoris officio functus fuerat; & inter celeberrimos sui Ordinis Oratores computabatur, frequentesque ad eum audiendum S. R. L. Cardinales, Principes & Proceres conveniebant. Post se reliquit hæc eruditio- nis suæ monumenta Italicè Mss. & unum Latinum Mf.

1. *Theologia prædicabilis de Trinitate ad usum Concionatorum.*

2. *Raffegna delle virtu, & de vizi, per ordine alphabeticò citati, &c.*

3. *L'anima inferma curata, & insinuata.* Hoc opus primum est Auctoris Quadragesimale.

4. *Il corpo umano con filosofia considerato.*

5. *Il tempo eternato dell'anima.* Opera spirituale.

Hæc omnia apud Auctorem ipsum Mss. prelo parata esse, testis Philippus Picinellus, in *Athenæ virorum litteratorum Mediolanensem*, pag. 132. & seqq. sicuti refert Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1039. num. 1236.

Magnopere sub dubito utrum distinguendus sit ab altero Mediolanensi Carmelita Discalceato, qui in seculo dicebatur *Joannes-Baptista Palavicinus*, & in Claustro *Cassianus à S. Elia*, cuius opera referuntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 71. 72. Quin & ipse Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1022. num. 1221. inter

C.

inter opera utriusque Cassiani recenset *Il tempo eternato dell'Anima.*

X X I I.

CA THARINA DE CARDOÑA, Neapolitana, ex Ducibus Cardónæ, anno salutis 1519. orta, Infantum Hispaniæ Moderatrix, lucidissimum Pœnitentiaæ speculum, & immortale Congregationis Teresianæ ducus, sanctissimorum Anachoritarum perfectissima imitatrix, decessit sanctissimè in habitu Carmelitarum Excalceatorum, in Eremo Rodæ propè illorum Monasterium anno Christi 1577. die 11. Maii, Miraculis clara, præsentibus Carmelitis Discalceatis, die 8. Ascensionis Domini. Scripsit,

Epistolas quām plurimas ad S. Teresiam, Joannem Austriacum Caroli V. Cæsaris Notum, alioisque Magnates Curiæ Hispaniæ.

Illam Catharinam laudibus extollunt S. Teresia *Libro fundationum*, cap. 27. Franciscus à S. Maria tom. 1. *Histor. Reformationis Teresianæ lib. 1. cap. 10. & 40.* Ibidem lib. 3. cap. 56. Ibidem lib. 4. cap. 1. Hieronymus à S. Joseph in *Annalibus ejusdem Congregationis*. Philippus à SS. Trinitate lib. 7. *Compendii Historiæ Carmelitanae cap. 15.* Idem in *Decore Carmeli parte 2. pag. 15.* Ludovicus à S. Teresia in *Successione Eliæ cap. 273. pag. 626.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 57.* Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Spec. Carmel. pag. 1061. num. 3676.*

X X I V.

CA THARINA A CHRISTO, Madrigali nata in Castella veteri anno 1545. die 28. Octobris, paréntibus Christophoro de Balmaseda consanguineo S. Teresia, & Joannâ de Bustamante. Decimo ætatis anno divinitùs illustrata, votum Caftitatis emisit. Post mortem piorum Parentum, cœpit anno Domini 1571. de Statu Religionis assumendo cogitare, & die 6. Octobris Carmelitana Discalcea Metyninæ Campi, sub S. Teresia facta est. Emissa Professione, ad omnia obedientiæ munia fuit parata; S. Teresia in fundatione Soriæ anno 1581. sociata, ac ibidem prima Virginum illius Instituti Monialium Superior: postea Monasteriorum Pompeiopolitani & Barcinonensis Fundatrix & Superior. Quo in officio Barcinone, maxima cum Sanctitatis fama in Domino obdormivit anno salutis 1594. die 3. Januarii. Scripsit,

Epistolas nonnullas, quibus responderet S. Teresia, præsertim per Epistolas 62. & 63. cum notis Illustrissimi Dom. Joannis de Palafox.

Catharinam à Christo de Balsameda laudant Michaël-Baptista de Lanuza Lib. 1. *Vita Isabellæ à S. Dominico cap. 9.* Joannes Caramuel in *Vita Dominici à Jesu Maria.* Franciscus à S. Maria tom. 1. & 2. *Historia Reformationis Sanctæ Teresiae:* Philippus à SS. Trinitate lib. 3. *Vita Dominici à Jesu Maria, cap. 7.* Idem in *Decore Carmeli Religiosi, parte 2. pag. 50.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 57. Spec. Carmel. pag. 1062. num. 3678.*

X X V.

CA THARINA A CHRISTO, natione Hispana, nata in oppido de Villa-Castin, in Tractu Abulensi: in ea civitate Teresianis Monialibus adscripta anno 1593. omni virtutum generè florescens, ibidem sanctissimè obiit anno 1646. die 19. Decembris. Scripsit,

Tom. I.

Opusculum Hispanè inscriptum: *Christi Lociones;* quæ Mss. affervantur in Abulensi Cœnobio.

De Catharina à Christo ista loquitur Franciscus à S. Maria tom. *Annalium Congregationis Hispanicæ lib. 4. cap. 23.* Ibidem lib. 6. cap. 20. Michael-Baptista de Lanuza lib. 1. *Vita Isabellæ à S. Dominico cap. 20.* Ibidem lib. 3. cap. 3. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 57.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmel. Excalceat. pag. 72.*

X X VI.

CA THARINA A JESU, natione Hispana, in oppido de Veas die 24. Februarii, anno 1540. nata, patrem habuit nobilissimum virum Sanchez Rodericum de Sandoval, nec minus illustrem matrem Catharinam Godinez. Suis sumptibus Cœnobium Carmelitis Excalceatis extrui curavit in oppido Veas anno 1575. in quod ipsa ingressa, Institutum idem amplexa est. Postea missa ad Granatensis Conventū fundationem, à V. Anna à Jesu in ejus Priorissa locum substituta est, quamvis totis viribus obstaret. Jussu S. Theresia sibi apparentis, fundato Conventu in oppido Sabiote, rediens Veasum, obiit anno 1586. die 24. Februarii. Scripsit,

1. *Monita ad R. P. Hieronymum à Matre Dei;* à S. Teresia post mortem data contrà Revelationes divinas. Gallicè prodierunt ad Calcem Epistolarum S. Teresiae pag. 687. Bruxellis in 8°.

2. *De Revelationibus sibi cœlitùs factis,* mediante S. Teresia, sui Ordinis Reformationem concernentibus Relationem. Ibidem pag. 727. & seqq.

De Catharina à Jesu legendi sunt fusiùs S. Teresia *Lib. fundationum cap. 21. & 51.* Joannes de Palafox, in *Notis super illa monita loco citato pag. 691. 692.* Scriptores *Vita S. Teresiae*, scilicet Didacus Jepex Franciscus Ribera, Joannes à Jesu Maria. Præterea Hieronymus à S. Joseph in *Vita S. Joannis à Cruce.* Franciscus à S. Maria tom. 1. *Historia Congregationis Hispanicæ lib. 1. cap. 21.* Ibidem lib. 3. cap. 32. 33. 34. Ibidem lib. 5. cap. 11. 27. 28. Ibidem lib. 6. cap. 16. 44. 46. Ibidem lib. 7. à cap. 13. ad 33. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli, parte 2. pag. 36.* in 4°. Ludovicus à S. Teresia, in *Successione Eliæ cap. 263. pag. 603. & cap. 277. pag. 637.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 58.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 72. 76.* ubi notat quod hæc Catharina suam ipsam Vitam scripsit, S. Teresia tunc defunctæ & Superiorum præcepto, quâ præfatus Philippus usus est.

X X VII.

CA THARINA A JESU, natione Aquitana, Burdigalæ nata die 5. Aprilis, anno 1589. patre Carolo de Nicolas, divite ac pio mercatore, in sæculo appellari Rosa Lequen solita, à teneris ungulis sic orationi fuit dedita, ut decennis sapientissimè in Ecclesiis, oculis ad Christi crucifixi imaginem elevatis, quinque horarum spatio genuflexa, permaneret immobilis. Tandem Parisios missa, Monasterium Monialium Teresianarum, anno 1608. die 4. Augusti, ingressa, tam salutares & uberes in omni virtutum genere progressus fecit, ut magnum omnibus Consodalibus suis Virginibus extiterit exemplum. Migravit in Cœlum Parisiis, anno 1629. die 19. Februarii, in Monasterio Matris Dei: sed ejus Corpus delatum & huc

88

C.

matum fuit in Cœnobium *Incaronationis* in suburbio S. Jacobi. Scripsit sub vulgari idiomate Gallico, *Epistolas nonnullas*; quas in lucem emisit Eminentiss. Petrus Cardinalis Berullus unâ cum ejus Vita, quam composuit Venerab. Mater Magdalena à S. Joseph, testis oculata. Parisiis 1624. 1626. 1628. in 8°. cujus ad Calcem extant dictæ *Epistolæ*, numero *quinquaginta*, cum aliis plus opusculis, à pagina 179.

De Catharina à Jesu istius laudibus agunt præter Magdalenam à S. Joseph, Andreas du Sansay, in *Martyrologio Gallicano*: Hilarion de Coste, in ejus elogio: Ludovicus Doni d'Attichi, Episcopus *Aduensis*, in *Vita Petri Cardinalis Brulli*: Germanus Habertus, in *Vita ejusdem*: Jacobus Amelot, in *Vita soror Margaritæ à SS. Sacramento*, lib. 9, cap. 4. Arturus à Monasterio, in *Martyrologio femineo*: Joannes-Baptista Senault, in *Vita Ven. M. Magdalena à S. Joseph*: Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 49. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 58. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 76. Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historica Francie*, pag. 291. num. 6305.

X X V I I I.

CELEDONIUS seu CHELEDONIUS, alias ZELIDONIUS A SANCTIS, Carmelitarum in Provincia veteris Castellæ Moderator, sacræ Theologiæ Professor, ac sancti Officii Consultor, tam in divinis, quam in humanis egregiè doctus, suâ ætate apud Hispanos in prædicando, docendo, scribendo celeberrimus, *Opera Christophori de Avendanno Typis* cudi Vallisoleti permisit, inquit *Cyrillus Peñecet* in suo *Gymnasio Carmelitico*; ubi sic prosequitur: » Multa quidem de hoc illustri Doctore à me scribentia essent, & quoad Institutum nostrum attinet, de litterariis suis monumentis eleganter exaratis; sed nescio an adhuc in Hispania in lucem prodierint. Vt vebat anno 1628. quo *Theologica Opera præstantissimi Doctoris Petri Cornejo Salmanticensis*, in Carmelo Pinciano prælo mandavit Joannes Varesius Typographus. « Quæ *Cyrtilli* verba significant solummodo quod noster *Celedonius à Sanctis* approbationem suam Vallisoleti dederit nonnullis *Operibus Christophori de Avendanno*. Vid. infer. tom. 1.

X X I X.

CHERUBINUS FERRARIUS, Mediolanensis, in Carmelitarum Congregationis Mantuanæ societate adscitus, miram ingenii perspicuitatem præ se præbuit; nam linguarum Latinæ, Græcæ, & Hebraicæ peritus, Philosophicam & Theologicam disciplinas, in quibus lauream Magistralem & Doctoralem promeruit, apprimè caluit. Oratorium quoque ac Poëticam facultatem plurimùm incoluit. Apud S. Carolum Borromæum tanti fuit, ut cum aliquando in Cœnobio S. Joannis, cui cognomen *ad Concham* in Urbe Mediolanensi, cibum sumpturus recumeret, *Ferrarium* concionantem è triclinii suggestu audire voluerit.

Serenissimi Mantuani Ducis *Guillelmi* Theologus electus Ferrarius, in Aula ejusdem Principis magna cum existimatione versatus est; omnibus enim animi dotibus mores addebat homine verè religioso dignos. Concionatoris munus in multis Italiae Urbibus adeò præclarè gessit, ut ad idem officium in

Apostolico Palatio affumeretur. Contractas Prisco- rum siglas passim in Nummis, veteribusque Codicibus ac Marmoribus occurrentes, in queis expli- candis Ædipo nonnunquam opus est, diligentè investigatione scrutatus fuerat; ideoque ad ipsum persæpè, tanquam ad Oraculum, declaranda hujus- ce modi Monumenta deferebantur. Præstantissimus hic Religiosus obiit circa annum 1625. Scripsit plura,

1. *Orazione in lode della Città di Bologna*. Ivi, (seu in eadem Urbe) 1594. in-4°.
2. *Predica sopra le parole del Evangelio : Memento, homo, quia cinis es : detta Nella Cattedrale di Bologna*. Ibidem 1599. in-4°.
3. *Orazione in lode di S. Cecilia Vergine e Martire*. Milano, 1599. in-4°.
4. *Orazione nelle nozze di D. N. Ode ealchi e D. Angela Marliana*. Ibidem 1619. in-4°.
5. *Orazione nella nascita del Prencipe Francesco Gonzaga*. Ibidem 1611. in-4°.
6. *Lagrine dell'Infubria nel compaffione vol caso avvenuto al sign. Marchese Dom. Ottavio Gonzaga sotto l'affedio di Vercelli*. Orazione. Ibidem per il Malatesta, 1617. in-4°.
7. *Orazione avuta in Bologna nell'Capitulo della sua Religione*. Ivi, seu ibid. 1598. in-4°.
8. *Orazione in lode della Nuova elezione del suo Vicario Generale*. Ibidem 1599. in-4°.
9. *Predica nella quale con ragioni, autorità, ed esempi si mostra, che giusta, e santa è l'impreffa di cacciare gli Eresici dalla Valsellina*. Milano, per il Malatesta, 1621. in-4°.
10. *Orazione per la nascita del Primogenito di Mantua*. Milano, presso il Lantoni, 1611. in-4°.
11. *Orazione per le Nozze di Francesco si liberto Ferrari de Fieschi, e Francesca Grilotta de Prencipi di Mafferano*. Milano, 1603. in-4°.
12. *Predica sopra la fede Cristiana, par la quale alcuni soldati abjuraron pubblicamente la loro Erosia*. Milano, 1619. in-4°.
13. *Lettera Consolatoria alla Prencipessa Orfani*. Milano, 1619. in-4°.
14. *Visa della Beata Groanna de Scopelli fondatrice delle Monache Carmelitane di Santa Maria del Popolo nella Città di Reggio di Lombardia*. Milano, per il Malatesta, 1617. in-4°.
15. *Giubilo della Città di Casale del Monferrato per l'ingresso del vescovo Monsignor Scipione Agnelli*, Casale, 1614. in-4°.
16. *Racconto della solennissima Processione fatta in Milano, con l'Imagine della Beata Vergine di S. Gio. in Conca*. Milano, 1614. in-4°.
17. *Istoria della miracolosa statua di Maria Vergine ritrovata in un Campo fuori di Vinovo, terra del Piemonte*. Torino, presso il Pizzamilio, 1614. in-8°.
18. *Relazione dell'Incoronazione dell'Imagine della Beatissima Vergine fatta in Brescia*. Ivi.
19. *Fiori delle grazie, e delle bellezze di nostra signora di Casale Monferrato*. Madrigali XXVI. Ivi, 1610. ed. in Milano, 1613. in-4°.
20. *Componimenti Poetici sopra diversi bellissimi soggetti, dedicati all'Arcivescovo di Salsburg*. Milano, presso il Ferioli, 1617. in-4°.
21. *Stanze sopra le stigmate di S. Francesco, con l'esposizione del Padre Aurelio Corbinellini Agostiniano*. Casale, presso il Goffa, 1611. in-4°.
22. *Gaudio di Maria Vergine nella Natività di Cristo, e pianto nella di lui morte : Rime, colla Musica al tre voci*. Milano, 1618. in-4°.
23. *Rime sopra la salutazione Angelica*. Parma, 1624. in-4°.

C.

24. *Poësi in lode dell' Orazione del P. Maestro Cornelio Guaragnani, detta in onore di Santo Girolamo. Bolognona, 1592. in-4°.*

25. *Elogi della Nobile famiglia de Borzi.*

26. *L' Allegrezza di Milano. Orazione nella venuta del Excellentissimo sign. Don. Pietro di Toledo Osorio Marchese di Villa Franca, ex Governadore di Milano, dopo l'espulsione degli Eretici della Valtellina. Milano, per il Malatesta, 1616. in-4°.*

27. *Il Trionfo di Milano nella venuta del Eccellentissimo sign. Don. Gomez Suarez, Duca di Feria, ex Governadore di Milano. Ivi, per lo stesso, 1618. in-4°.*

28. *Il Trionfo di Novara nella venuta del Cardinale Ferdinando Taverna vescovo di Novara. Milano, per il Medesimo, 1616. in-4°.*

29. *Lagrime della B. Verg. presso la Croce. Poësi. Milano, per il Nava, 1623. in-4°.*

30. *Devotissime lodi, ed Orationi da cancarsi, e recitarsi alla Madona sanctissima delle Grazie di Vimercato. Milano, per il Malatesta, 1621. in-4°.*

31. *Quadragefinale compiuto. Ms. autographus in-4°. magnæ molis, extat apud suos S. Joannis ad Concham in Bibliotheca Mediolanensi.*

32. *Expositio in Aristoteles Philosophiam. Vol. V. in-8°. justæ molis, optimè scripta. Ibidem.*

33. *Carmina Italica, quæ extant in collectione Borgonii, 1599.*

Cherubinum Ferrarium commandant Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*, parte 1. pag. 274. Ranuccius Ficus in *Catalogo Doctor. Jurisconsultor. Academia Ferrarensis*. Petrus de Alva sive Petrus à Conceptione, in *Milizia immaculatae Conceptionis. Hieronymus Borsierius Novocomensis (natif de Cone) in Supplemento Nobilitatis Mediolani, Cap. 12. Milani edito 1619. in-8°. Italicè apud Bellum. Joannes-Petrus Crescentius, in *Praefatio Romano*, parte 3. Lib. II. Philippus Picinellus, in *Athenaeo Virorum Literatorum Mediolanensem*, pag. 145. Philippus Argelati, in *Bibliotheca Seriorum Mediolanensem*, pag. 600. num. 762.*

Hi omnes Extranei: sed domestici seu Carmelitæ, Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Ludovicus à S. Teresia, in *Successione Eliæ*, Cap. 152. pag. 578. Franciscus bona Spei, in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 59. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3730. Clemens Maria Felina, in *Museo General. Vicarior. Congregat. Mansuan. Carolus Vaghus*, in *Commentario Fratr. & Soror. Congregationis ejusdem Mansuanæ*, pag. 333.

X X X.

CHERUBINUS A. S. JOSEPH, in seculo dicitur ALEXANDER DE BORIA, divitibus ac honestissimis parentibus dñe 5. Augusti anno 1639. ortus est * Martelli, urbe non ignobili amplissimi ac nobilissimi Vice-Comitatus Turenensis ad Lemovicensium & Cadurcorum fines, propè Duranium, seu ut vocant, Dordoniam, sita. Anno ætatis sua nondum completo 16. Religioni Carmelitarum Excalceatorum normen dedit Burdigalæ, anno 1655. & anno sequenti die 20. Martii Professionem ibidem emisit.

Emendo Philosophia ac Theologia curriculo, tamen in iis profecisse Superioribus vixus est, ut eas docendi cura ipsi mandata fuerit: sed zelo salutis animalium astuans, licentiam à Superioribus obti-

* Martellum, Gallicò Morgh.

nuit, ut cum R. P. Angelo à S. Joseph, suo condiscipulo, in Romanum S. Pancratii Seminarium adiret, Operariis Vineæ Domini instituendis destinatum, ubi ætatis suæ anno 22. Sacerdotio initiatus est. Sed cum post aliquod tempus ibi transactum, ob infirmas vires, impar sustinendis Apostolicis laboribus fuisset repertus, suam magno sui merore in Provinciam Aquitanicam remissus fuit: ibique pluribus in Conventibus tum Philosophiam, tum Theologiam diu docuit, ut nedium vix ab aliquo superaretur, sed paucos forsitan æquales haberet. Antiquæ Philosophiae minimè contentus angustiis, sic novam ipsem didicit, ut procuratis machinis, nullum ferè genus experientiarum, illi perdiscenda aut utile, aut commodum omiserit, studens simul Mathematicis disciplinis Opticæ, Dioptricæ, Catoptricæ, Geometriæ, Astronomiæ, aliisque hujus præclaræ scientiæ partibus, in quibus summè delectabatur, & quas nullius aut magisterio aut auxilio comparavit.

Peractis temporibus ad studiosam juventutem in literis erudiendis, à Superioribus præfixis, solitudinis amantissimus, & à Sæcularium conversatione multum alienus, festivis licet moribus ac optimâ indole prædictus, primus Eremi apud suos Aquitanicæ fodales, Supprior deinde Cadurcenſis Prior, tamen finè Definitor Provincialis, ac tandem Prior Provincialis electus est anno 1682. Ad eamdem dignitatem iterum post aliquot annos assumptus, ac postea Provinciæ SS. Trinitatis & Parisiensis Visitator Generalis, sic Fratrum subditorum gubernationi incumbebat, ut nec libros inspicere videretur: sic Scripturæ sacrae Conciliorum, SS. Patrum, Historiæ Ecclesiasticæ studio vacabat, ut nihil aliud cogitare posse crederetur. Ad ea omnia, ad Hebraicam Linguam perdiscendam, sine ullius subsidio, vastissimum sufficiebat ingenium.

Interim ditissimorum consanguineorum, germani præcipue Fratris, qui Figeacense Seminarium instituit (in quo piissimè obiit, ut ejus Vita typis edita commonstrat) elargitionibus, libros optimos cujuscumque generis, Superiorum assensu comparavit, evolvit, & ad eam doctrinæ & eruditioñis pervenit amplitudinem, quæ tum in editis, tum in manuscriptis ejus operibus splendet. Illud autem & admiratione & imitatione dignum, usque ad octogesimum sextum ferè ætatis annum, in eodem semper indefesso labore versatum fuisse, non solum absque ullo regularis observantia detimento; sed additis etiam pluribus supererogationis operibus, quorum plenus & dierum bonorum anno 1725. die Paschatis 4. Aprilis cum infirmus, & matutinis horis interesset, nocte surrexisse, gravi correptus infirmitate, receptis Ecclesiæ Sacramentis, pè obiit in Conventu Burdigalensi S. Mariæ de Salute, completo Religionis anno septuagesimo.

OPERA EDITA.

Præcipua sunt *Bibliotheca Criticæ Sacrae*, quatuor voluminibus *in-folio* comprehensa, & *Summa Criticæ Sacrae*, novem voluminibus *in-8°* contenta.

In *Bibliotheca Criticæ Sacrae*, placita Interpretum tum antiquorum, tum recentiorum in unum corpus redegit, propriis eorum plerumque verbis utens, ita ut quæ vix alibi dispersa reperiuntur, collecta ibi occurant circa sacram Scripturam, quibus & proprias adjunxit conjecturas, atque sanum criterium. Promiserat Auctor duodecim de eadem materia *Volumina in-fol.* sed dum quintum prælo subjiciendum Bruxellis pararet, ea in civitate ab exercitu Fœderatorum occupata, quamvis à Ducibus Anglis & Batavis, tanti viri doctrinam & eruditioñem suscipiente

C.

tibus, benignè & humaniter in ea permanere permisum esset, non sustinuit tamen Regi suo additissimus, diutiùs immorari. Unde in Provinciam suam Aquitaniam remeans, sequentium voluminum editio, magno Rei Litterariæ damno suspensa est: cumque *Burdigalæ* deessent Typographi, qui aut caràcteres Hebraicos haberent, aut in iis edendis satis exercitati essent, nec ætas proiecta aliàs transmigrare sineret, aliud Opus ad omnium captum magis accommodatum, titulo *Summa Criticæ Sacrae*, &c. inscriptum edidit, cuius novem volumina *in-8°*. prodierunt diversis temporibus. Itaque prius Opus inscribitur:

BIBLIOTHECA Criticæ Sacrae Theologiam Positivam duodecim voluminibus Scholasticâ ferè methodo exponens: Supremo agnorum & ovium Pastori CLEMENTI XI. oblata.

Tomus PRIMUS sic expanditur:

Bibliotheca Criticæ Sacrae circa omnes ferè sacrorum Librorum difficultates. Opus plurimorum annorum, studiosis Scripturæ Sacrae paratum, Tyronibus quam maximè necessarium, Theologis omnibus percommodum, Concionatoribus etiam opportunum, Doctris memoriae juvandæ idoneum. Ex veterum Patrum traditione, probatiorum Interpretum curis, clariorum Criticorum judiciis, non ingenii vi, sed patienti labore collectum. Lovanii, Typis Guillelmi Strickwani, anno 1704.

Volumine isto quinque Dissertationes continentur; & unaquæque Dissertatione dividitur in plures Articulos, uniusquisque Articulus subdividitur in Sectiones, & qualibet Seçio in Paragraphos: & aliquando inseruntur his Dissertationibus Digressiones, & aliquando Disputationes.

Dissertatio prima ad Sacrae Scripturæ studium, ipsiusmet Sanctorum Patrum verbis hortatur. Plura in Digressionibus curiosa describit, de ritu quo Judæi eam in Synagogis legebant: de modo quo Sacros Libros scribebant: de eorum reverentia & propensione; ubi nonnulla circa eorum pueros refert: de illorum Hæreticorum calumnia, qui Scripturas Sacras à Catholicis negligi & ignorari dixerunt. Inquit an Cathecumeni, & quomodo ad illarum lectionem audiendam, admitterentur? Quo ritu primis Ecclæsiæ seculis legerentur, & præcipue Evangelium in Ambone, pag. 197. Quomodo per illud juraretur, pag. 212. Tractat deinde de miraculis per Sacras Scripturas patratis, pag. 214. De iis qui eas in pectore geregant, pag. 215. De variis modis quibus nonnulli homines his libris abuterentur, pag. 219. Sive ad alienos sensus detorquendo, sive adulterando, sive Christianæ Religionis hostibus tradendo, pag. 224. 226. 228. Denique tractat de Hæreticorum contemptu circà Sacram Scripturam, pag. 239. 236.

Dissertatio secunda quatuor in partes scinditur & pagina 238. usque ad 504. Generalem Scripturæ Sacrae notitiam, ad speciales & difficiliores quæstiones Lectorem preparat. Ideoque pars prima hujus Dissertationis viginti-sex indicibus complectitur omnia, quæ ad Sacrae Scripturæ studium, & studii illius initium necessaria videntur; tum ut Tyrone ad illud accendat, tum ut illorum memoriam jutet. Dissertationis secunda pars probat Præceptoris in hoc studio necessitatem, Interpretum cùm veterum tum recentiorum utilitatem, pag. 347. & 353. Rabbinorum auxilium quanti valeat ex Morini, Simonii, & aliorum censura, pag. 369. Hæreticorum Commentaria ad examen vocat: quid profint Litteraturæ profanæ, pag. 374. Celebrem de Hieronymi flagellatione, ob Ciceronis lectionem, Historiam ventilat, pag. 380. Tertia pars, pag. 295. Tractat de nonnullis ad Sacrae Scripturæ scientiam

comparandam parùm utilibus aut inutilibus studiis; ubi de *Miscna*, *Talmudis*, & *Masoretharum* observationibus, pag. 437. Pars quarta docet, pag. 468. methodum in Scripturæ Sacrae studio tenendam, varia Eruditorum monita referens, varias sobriasque regulas Criticæ proponens, pag. 482. quo denique ordine, & quinam præcipui libri legendi, pag. 498.

Dissertatio tertia, quæ à pagina 504. ad paginam 555. excurrit, de Tabernaculo disputat jussu Dei à Moyse constructo. Pagina autem 524. discutit locum S. Pauli. *Hebreæ* 9. V. 3.

Dissertatio quarta à pag. 555. usque ad pag. 589. versatur circà *Excelsa* & *Idola*, de quibus Scriptura loquitur, quæ juxta ordinem alphabeticum recentset: ubi plurima de *Seraphim*, de *Vitulis Aaronis* & *Jeroboami*, ac de *Idolatriæ origine*.

Dissertatio quinta differit de Templo Salomonico, quatuor in partes divisa, quarum prima est de ipso Templo, pag. 589. secunda de Ministris, pag. 697. tercia de Ministerio, pag. 799. quarta de aliis ad notitiam Templi conducentibus, pag. 826. ad pag. 852.

Tomus SECUNDUS eodem anno 1704. ibid. Lovanii, apud eundem Typographum Guillelmum Stryckwant editus, habet 834. paginas, Dissertationes quinque. Prima hujus voluminis *Dissertatio*, & ordine sexta, versatur circà Sacrificia Antiquæ Legis, & 1°. circà ipsa generaliter sumpta. 2°. Circà ea particulariter considerata, pag. 89. Denique 3°. circà ea quæ afferebantur diebus festis, pag. 136.

Dissertatio septima, pag. 370. usque ad pag. 433. excurrit circà Judæorum *Festa*, *Jejunia*, & *Preces* in Templo & Synagogis fieri solita. Considerat 1°. quæ communia sunt festis, ut prohibitionem operum, ciborum ritum, institutionem, finem, originem, causam, convivia, latitudinem; pag. 184. Deinde ea elucidat festa, quæ singulis mensibus occurrerant, pag. 245. Tertiò de Festis Annuis agit, pag. 275. Quartò de *Anno Sabbatico* ejusque Privilegiis, pag. 360. de *Anno Jubilæo*, tum quantum ad nomen, tum quantum ad tempus à quo computari coepit, pag. 367. Tandem plura præmittens circà Dei cultum, loquitur 417. de Precibus in Templo & Synagogis fieri solitis.

Dissertatio octava à pag. 433. usque ad pag. 564. tractat peritissimè de *Urim & Thumin*. Expendit etiam, pag. 552. quæ dicuntur in Scriptura de *Cherubim*; & ea omnia, quæ ad eorum nomen & figuram pertinent, sollicitè investigare satagit.

Dissertatio nona trifariam divisa, versatur circà Judæorum Scholas, Rabbinos, Sectas, ac Libros præcipuos. Prima igitur pars, pag. 564. Scholas, earumque varias Classes, primis etiam temporibus erectas describit; præcipuosque circà Rabbinos ritus observari solitos patefacit, pag. 577. & Rabbinorum discipulis propria considerat, pag. 587. Secunda pars expedit quid sentendum sit de Sectis, Ritibus, Nominibus *Pharisæorum*, *Essenorum*, *Saducæorum* & *Caraitarum*, pag. 591. Pars tertia tractat de *Miscna*, de *Thalmude Babylonico* & *Hierosolymitano*, de *Ghemara*, & aliis Judæorum Libris, pag. 612. usque ad paginam 654.

Dissertatio decima bipartita, utramque Judæorum Theologiam tam speculativam quam positivam exponit, ex *Thalmude* & aliis eorum Libris pettam, quam si quis Gallico sermone donaret, non mediocriter ostenderet quantà cœcitate & ignorantia detenti fuerint ii, quos hodierni & recentiores Judæi, ut Magistros in Israël venerantur.

Tomus TERTIUS Bruxellis prodiit anno 1705. apud Joannem Smedt, tribus solùm Dissertationibus contentus, & paginas 850. complectens.

Dissertatio

C.

Dissertatio prima & ordine undecima, doctè ac fuscè Artis Cabala notitiam tradit. Exponit deinde pag. 36. *Alphabetum Atbaisticum*, imitatur postea methodum Notaricam, pag. 50. ubi de voce quæ habetur III. Reg. Cap. 2. vers. 8. *Nimres*. Modum Gematricum exponit, pag. 51. ubi de numeris Antichristi nominis affertur inquisitio, tum veterum tum aliorum eruditorum, cum observationibus ipsius Auctoris. Aggreditur deinde pag. 69. de *Divinis nominibus tractationem*, & in primis de nomine *Jehova*, pag. 69. cuius occasione ea explanat, pag. 208. quæ ad nomen Jesu pertinent. Postea inquirit *Talmudis*, *Cabalæ* ac *Rabbinorum doctrinam*, pag. 269. eorum Librorum vel utilitatem, vel inutilitatem ad exponendos Libros novi Testamenti. Tandem pag. 299. Criticum Examen instituit de *Josephi Libris*.

Dissertatio duodecima circa Regimen spirituale ac politicum destinetur in duas Partes divisa, quarum prima de his quæ ad *Synagogam & Synedrium* pertinent, agit pag. 446. Secunda circa ea quæ ad *varia suppliciorum genera* spectant, determinat, pag. 560.

Dissertatio decima-tertia versatur circa *Versiones Scripturæ Sacrae*. In prima parte *recentiores Latinas*; in secunda *Vernacularis* refert, & suas observationes adhibet speciales à paginâ 645. usque ad finem Voluminis, ubi maximè occupatur pag. 738. circa celebrem Versionem, quæ *Montensis* appellatur, & quæ tot in Gallia & in Belgio excitavit controversias.

Tomus Quartus etiam Bruxellis editus anno 1706. apud eundem Bibliopolam, continet paginas 786. & tres Dissertationes circa earumdem Vernacularum Versionum Historiam, licentiam aut prohibitionem eas legendi; circa Polyglotta Biblia, & alia duo Opuscula versatur.

Dissertatio prima hujus Voluminis, & ordine *decima-quarta*, resumit quæ appendicis loco, in præcedenti volumine indicaverat, circa mutationes factas in Versione *Montensi* Leodii edita anno 1702. Versionem *Quesnelli* confert cum prædictâ editione *Leodiensi*, quidque de èa censendum exponit. Hinc occasione arrepta, pag. 30. diligens inquisitio exhibetur circa Versionem Belgicam *Embricensem*, ubi RR. PP. *Francisci Joyeux*, Ordinis Prædicatorum, & *Buttentor Recollecti* Ordinis Minorum, circa eam notas, reperies. Discutit deinde pag. 65. quæ Versionem Dom. *de Sacy* concernunt, quæ ad Versionem Simonii attinent, pag. 68. Postea Versiones alias pag. 118. Gallicas Dom. *Godeau*, R. P. *Bouhours*, *Castalionis*, *Diodati*, ac *Joannis Clerici*, exhibens, earum methodum exponit. Excurrit deinceps pag. 134. ad Italicas, Hispanicas, Germanicas, Saxonicas, Belgicas, Anglicas, Scoticas, Hibernicas, Polonicas, Bohemicas, Hungaricas, Suecicas, Danicas, Finnicas, Islandicas, Lappicas, Cappicas, Arabicæ & Turcicas Versiones, de quibus singulis suum profert judicium.

Dissertatio decima-quinta, pag. 216. excitat difficiliorem ac magis necessariam quæstionem circa licitum vel illicitum usum Versionum Vernacularum, nostris temporibus acriter controversam. Inquit etiam pag. 579. an liceat *Missa* & similes ad Ecclesiæ usum Libros in Linguam vulgarem convertere.

Dissertatio decima-sexta varias recenserat pag. 648. Bibliorum Polyglottorum editiones, maximè Complutensia, Parisiensia & Anglica, quorum occasione differit pag. 668. de Versionibus Arabicis, Æthiopicâ & Persicâ.

Dissertatio decima-septima proponit pag. 1. seunda Appendix, Indicem Librorum, vel Sanctis Patribus, vel aliis Auctorijs suppositorum, aus Tom. I.

salteri dubidatum, usque ad seculum decimum tercium, ex variis Centoribus desumptum, maximè *Posservino*, *Baronio*, *Bellarmino*, *Caveo*, *Riveto*, *Spanhemio*, *Dupino*, *Natali Alejandro*, *Tillemonio*, *Ardodio*; quid circa hæc Opera sentiant ii erudi viri breviter referens; sicque terminat Volumen quartum suæ *Bibliotheca Critica Sacra*.

S U M M A C R I T I C A S A C R A
hanc sumpsit occasionem, quod dum Auctor Cherubinus noster quintum suæ *Bibliotheca Critica Sacra* Volumen edendum *Bruxellis* pararet, iis à Fœderatorum exercitu occupatis, in Provinciam suam Aquitanicam reversus, sequentium Voluminum editionem suspendit, ac *Burdigalæ*, prædictum Opus magis ad omnium captum accommodatum edidit, novem Voluminibus in-8°. comprehensum: in quibus circa difficultates Librorum Sacrorum, ea perpendit, quæ à veterum Auctorum ætate, usque ad nostra tempora fuere scripta.

Primum itaque Volumen prodiit Burdigalæ anno 1709. cum hac inscriptione aliis communi: *Summa Critica Sacra*, in quæ Scholasticâ methodo, expoundunt universa Scripturæ sacræ Prologomina, ad usum Theologorum, pro Theologiz positivæ studio, feliciter inchoando. pag. 576. in-8°.

Secundum Volumen ibidem anno 1710. editum, habet paginas 632. Tertium ibidem eodem anno paginas 648. continet. Quartum ibidem anno 1711. editum, paginas 635. habet. Quintum ibidem, eodem anno 1711. prodiit paginis 652. comprehensum. Sextum ibidem anno 1713. impressum continet paginas 772. Septimum ibidem anno 1715. editum paginas 606. complectitur. Octavum anno 1716. ibidem prodiit; cuius post editionem folii primi, nostrum *C H E R U B I N U M* mors eripuit; ita ut ex ejus Schedis continuatum sit istud Volumen, & ad ejus justam magnitudinem supplendam, appositus fuit Index materiarum quatuor Voluminum *Bibliotheca Critica Sacra*, ab uno Carmelita Discalceato Sodali collectus, & ab Auctore dum viveret approbatus, ac à viris doctis desideratus.

Volumen nonum, quod adhuc vivens idem *CHE-RUBINUS* paratum habebat, ante octavum, anno 1716. editum ibidem, habet paginas 731.

Hæc sunt Opera ejus edita, circa quæ, saltem circa *Bibliotheca Critica Sacra*, videri possunt Diaria Eruditorum Gallica anno 1707. Lipsentia eodem anno 1707. à paginâ 249. ubi *Bibliotheca* hæc *Opus splendidum ac magnum*. Vir clarissimus N. Goujet, Continuator *Bibliotheca Ecclesiastica Dupini*, *Sæculo XVIII.* edito Parisis anno 1711. tomo 1. à paginâ 227. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, tomo 2. pag. 674. Augustinus Calmet, in *Bibliotheca sacra*, quæ prodiit initio tomi primi *Dictionarium Bibliorum*, & tomo 4. pag. *XIII.* & *CLVI*.

Q P E R A M A N U S C R I P T A.

Viginti & amplius servata apud Burdigalenses Carmelitas Excalceatos, quæ circa Scripturam sacram versantur, Martialis à S. Joanne-Baptista, Discalceatus Carmelita recenset in sua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 96. quibus & pag. 97 plura *Theologica* superaddit, de *Scientia Dei*, de *Divinorum Decretorum efficacia & prædestinatione*: *De Sancto Pontifice*: *De Sacramentis Baptismi & Eucharistiae*: *De Missa, Communione & Liturgiis*. His accedit *Physica*, cuius nullam reliquit partem intactam, recentiorum præcipue Systematum, eorum omnes experientias referens. Plura etiam Manuscripta ibidem conspicuntur ejusdem Auctoris Opera de *Geometria*, *Astronomia*, *Optica*, *Musicæ*, *Geo-*

T 6

C.

graphia, Arithmeticā; ita de Rubricis tūm Mīſſe, tūm Officii Divini, ac de aliis Miscellaneis; ita ut citrā adulacionem dici possit, eum nihil ferē ignorasse segum quæ à pericoribus cognoscuntur.

X X X I.

CH E R U B I N U S B L A N C H I U S, natione Italus, Bononiae ortum habuit Vir, ut omnes norunt, tum ob vītē probitatem, tum ob doctrinæ sublimitatem commendabilis. Inter eas ingenii dotes ob quas à Scriptoribus laudatur, jure ac merito à Concionibus eruditissimis illustratur, quas Bononiae, Parmæ, Ferrariæ, Mantua, Placentia, Mediolani ac Romæ declamavit circa annum 1584. sicuti testatur Joseph Falconius in *Chronica Carmelitana*; & ex eo Cyrillus Pennecto à S. Paulo, in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad annum 1584.

X X X I I.

CH E R U B I N U S G R I F F O N I U S, Alexandriæ in Italia splendidis natus est parentibus. Vir fuit facundæ linguae, elocutionis claræ. Padua Venetorum ditionis, sacris disciplinis dedit operam, Baccalaureatū gradum obtinuit: *Placentia*, Théologicæ Facultatis Lauream Doctoralem consecutus est, clarus circa annum 1595. Præceptorum habuit Joannem Rosinum, & audies Cyrilum Pennectum à S. Paulo, in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad hunc annum 1595.

X X X I I I.

CH E R U B I N U S A S. M A R I A, natione Gallus, amplissimi & illustriss. Dom. Præsidentis DE VENNES filius, natus die 1603. apud Carmelitas Excalceatos in Conventu Charentonio professionem emisit die 25. Julii 1620. Magistro Novitiorum R. P. Adriano ab Ascensione: cuius sub disciplina ad miram simplicitatem & cœcam obedientiam provectus, doctas dixit Conciones contrā frequente applaudentium Auditorum cœtu diebus Dominicis, Octavis SS. Sacramenti, Adventualibus & Quadragesimalibus, defunctus in Cœnobio Abbavillæ, cuius genitor fuit Fundator, die 7. Junii, anno 1648. prout scribit Ludovicus à S. Teresia, in *Annibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, Lib. II. Cap. 78. pag. 507. & 508.

X X X I V.

CH E R U B I N U S S E R B O N E L L U S, Braydensibus in Scholis optimè doctrinis & moribus excultus, inter Monachos Armenos S. Basili adscribi postulavit, ubi Facultates Philosophicas & Theologicas publicè, & plaudentibus omnibus defendit in Conventu tam suorum S. Damiani, deinde ad sacras conciones disseminandas conversus, tam feliciter ut non solùm in patria Mediolanensi quater Quadragesimali tempore libentissimè auditus fuerit; sed etiam Ferrariae, Novariæ, Venetiis, Bononiae, atque in aliis Italiae Urbibus. Ita felici ingenio præditus exitit, ut Quæstionibus in qualibet sacra doctrina ex improviso ei oblatis, illico non tantum responsa doctissima traderet, sed Dissertationes integras sine mora tam doctè ac eruditè dictaret, ut ipsæ typis tradi potuissent. Musas quoque adamavit, & pro more seculi, Carmina illius tam Latino quam Italico sermone minimè spernenda fuerunt. Ad ipsum quoque pro arduis casibus Scientiæ evolvendis ac declarandis, plures frequen-

tissimè confugerunt: tantaque in ipso erant Theologiae fundamenta, ac facilitas in eis explicandis, ut quasi *Oraculum* à Professoribus ipsis nuncuparetur.

Religione Basilianâ ab Urbano VIII. anno 1639. partim antiquatâ, CHERUBINUS nostet ad Carmelitas Congregationis Mantuanæ se contulit in Conventu S. Joannis ad Concham, in qua mutato nomine CHERUBINI in FRANCISCUM-MARIAM, post biennium, scilicet anno 1649. etatis suæ quinquagesimo, die 23. Septembris, vitam cum morte piissimè commutavit, Sacramentis summa cum devotione acceptis. Opera quæ secum tulit ad Congregationem Mantuanam transiens, hæc indicantur:

1. *Prediche, Discorsi, Panegyrici* Ms. si Picinellus audiatur: At verò Argelatus evolvens Codices in Bibliotheca S. Joannis ad Concham Mediolanensi, nihil aliud invenit de Cherubino Serbellono præterquam quod duas Panegyres hoc titulo inscriptas:

2. *Panegirico fatto in Duomo nell' Apertura dei Tribunali, ed. altro nella Festa di Santo Tommaso d'Aquino*. Reliqua verò in aliorum usum & comum forsan derivata fuere.

3. *La Suzanna: Representazione in Versi Italiani*, Ms. apud P. Galparem Majoccum, Ordinis Prædicatorum, quam recitaram fuisse Laudæ Pompejæ à Clericis Seminarii ejusdem Urbis, scriptis idem Picinellus.

4. *Rime di CHERUBINO SERBELLONI* Milano, presso il Paganelli, 1614. in-4°.

Celebrem Cherubini Serbelloni mentionem habent *Necologium Cœnobii Carmelitarum S. Joannis ad Concham, Mediolanensis*. Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum literatorum Mediolanensis*, pag. 145. Clemens-Maria Felina, in *Musæ Mantuanæ Congregationis Carmelitarum*, pag. 115. Philippus Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensis*, pag. 1335. num. 1546. Carolus Vaghis in *Commentario Fratr. & Soror. Carmelit. Congregationis Mantuanæ* edito Parma 1735. in-fol. pag. 334

X X X V.

CH R Y S O S T O M U S M A R A S C A, natione Italus, Cremonensis, patrìa, Sacrae Theologiae Doctor & Professor, illustrator *Operum Joannis Bachonis*, quæ illius labore & curâ prodierunt Cremonæ, anno 1618. ut notat Daniel à Virginie Mariæ, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1071. num. 3730. Ejus etiam Ludovicus Jacob meminit in *Catalogo Ms. alphabetico Fundationis Monasteriorum Ordinis Carmelitarum*, pag. 70. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 427. ubi eum vocat CHRYSTOPHORVM.

X X X V I.

CH R I S T Æ N U S A N T U È R P I È N S I S, Belga, sacræ Theologiae Professor in Carmelo Angienosi, tunc Reformatorum habitaculo, Vir in divinis Scripturis studiosus, & in seculari scientia egregiè doctus, subtilis ingenio, clarus eloquio, in declamandis ad populum concionibus excellens, minores etiam aut inferiores disciplinas nequaquam contempsit. Ad vitam immortalem transit anno 1540. die 29. Martii, postquam scripsisset

1. *Sermones de Tempore*, Ms. Lib. I.
2. *Sermones de Sanctis*, Ms. Lib. I.
3. *Passionum Tractatum notabilem*, Ms. Lib. I.
4. *Glossa in 2am. partem Rolandi*, Ms. Lib. I.
5. *Glossa in 3am. partem Rolandi*, Ms. Lib. I.
6. *Thematæ Guidonis*, Ms. Lib. I.
7. *Decii Junii Juvenalis Satyras idiomate Texonicō donavit*, Lib. I.

C.

8. *Grammaticalæ Precepta pro Juvenibus instruendis, Mff.*

9. *Epistola varia elegantissima, ad Episcopum Catalaunensem, quondam ejus discipulum in praefato Angia Carmelo, ad quem plurimi confluabant seculares juvenes nobiles, literis humanioribus instruendi. Has à se visas Epistolas fuisse narrat Julianus Hassart, qui in eodem Cœnobio habitum induit Carmelitum, quæ die Christianus noster est mündo sublatius est, scilicet vigesima nona Martii 1540.*

Celebrem quoque Christiani Anteepiscopis mentionem habet Augustinus Biscaretus in suis *Palmittibus Villæ Carmeli Mff. fol. 39.*

XXXVII.

CHRISTOPHORUS DE ASSUMPTIONE; Hispanus, obseruatiæ regularis seclator Carmelita, edidit *Poëma de immaculata Conceptione, Hispaniæ, anno 1616.* cuius reminenter Pettus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis: Franciscus bonæ spei, in Visione Eliæ: Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mff. pag. 59.*

XXXVIII.

CHRISTOPHORUS DE AVENDAGNO, natione Hispanus, patria Pincianus, Medinæ-Catipi Carmelita alumnus, Doctor Theologus; Complutensem, Pincianam & Medinam domos rexit Prior, suæ Provinciæ Castellæ Veteris Definitor, inter Regios Evangelici Verbi, apud PHILIPPUM Regem Quartum Declamatores, ingenio, eloquentia, eruditione, pietateque eximius. *Pincia obiit anno 1628. die 8. Februarii. Edidit Hispanico Sermone.*

1º. *Sermones de Adviento con sus Festividades, y Santos.* Matriti apud Alphonsum Martinum, 1603. in-4º. Item Ollissipone, 1620. in-4º. Item Valentia, 1623. in-4º. Iterumque Matriti, 1617. in-4º. Qui & in Gallicum Sermonem conversi prodierunt Parisiis, 1628. in-8º. apud Gasparem Meturas, Interpretæ Bartholomæo Milet Divionensi, Juris Licentiatu, cum Epistola Dedicatoria ad Cardinalem Berullium. Ibidem, an. 1636. in-8º. sicuti observat Vir Clarissimus Papillon in Bibliothecâ Authorum Burgundiæ, tom. 2. pag. 56. Undè corrigendus eruditus Dominus Nicolaus Antonius, qui tom. 1. Biblioteca Scriptorum Hispaniæ, pag. 183. Hanc illum sermonum interpretationem adjudicat R. P. Jacobo du Bosc Franciscano. Idem sermones prodierunt Italico Sermone donati Venetiis, anno 1629.

2º. *Sermones de Quatema, duobus tomis, Matriti apud Alphonsum Martinum 1622. & 1623. in-4º.* Item Barcinone 1630. in-4º. Item Gallicè Parisiis, 1628. in-8º.

3º. *Marial, Sermones en las Festividades de Nuestra-Señora.* Vallisoleti, Typis Joannis Ruæda, 1620. in-4º. Item Valentia, 1623. in-4º. Item Barcinone apud Sebastianum Cormellanum, 1629. in-4º. Item Pincia eodem anno 1629. in-4º. Item Gallicè Parisiis, 1632. in-8º Interpretæ R. P. Joanne Verbiate, Aquitano Carmelita Burdigalensi. Item, Venetiis Italico, Typis Tomascini 1633. interpretæ R. P. Bartolomæo de Bella Dominicano.

4º. *Sanctoral, seu Sermones de Sanctis, 2. tom.* Prior lucem vidit Matriti 1626. Alter Pincia in-4º. Item, Barcinone 1629. apud Sebastianum Cormellas in-4º. Item, Parisiis Gallicè 1629. apud Carolum Rotiillard in-8º. Interpretæ R. P. Jacobo du Bosc Franciscano. Undè corrigendus adeat R. P. Lucas Wadingus, qui libro *de Scriptoribus Ordinis Minorum* pag. 182. Adjudicat hos sermones Sebastianus

de Avendanno Minoritæ. Item Venetiis Italico 1630. Interpretæ diserto ac eruditio Joanne-Francisco Lauzodano.

5º. *Atream Coronam Sanctuarii, sive Sermones veræ aureos in præcipuis totius anni Festivitatibus, Colonia, 1660. in-4º.* apud Joannem Busæum. Hanc præcedentis operis interpretationem à se vim latinam testatur Nicolaus Antonius loco citatus *Biblioteca Hispanæ pag. 183.* & factam per R. P. Georgium à Reginâ Angelorum, Viandensem Carmelitam Provinciae inferioris Alemaniæ.

6º. *Litaniam Eterni Patris lumen confecit* nosset Christophorus ex variis sacrorum Bibliorum locis, cui peculiare Festum à Sede Apostolicâ destinatur cum Officio singulari per ipsum composito sollicitabat, cum in diem ultimum incidit. *Mff.*

7º. *Sermones Funebres.* *Mff.*

8º. *Cargos y des cargos de Judds.* Cujus libri jam Typis iniciati meminit Author in Prologo alterius Voluminis *Sermonum de Sanctis.*

Laudes Christophori nostri celebrant Bartholomæus Milet, Dominus de Marsilly, Divisionensis in Jure Licentiatus, qui in *Epistola ad Eminentiss. Carmelitam Berullium huncupatoria*, & sermonibus Christophori de Avendagno præfixa testatur se in Hispaniis intima cum eo familiaritate conjunctum, & Parisiis etiam concionante usum fuisse. Aubertus Maræcius Lib. de Scriptoribus Sæculi XVI. Cap. 164. Ubi eum Matriti donatum anno 1629. scribit: Hyppolytus Maræcius in *Biblioteca Mariæ*: Franciscus Sabinas Jesuita ad Jonam Prophetam suis in Commentariis: Arturus à Monastetio in suo Martyrologio Franciscano: Ludovicus Ellies Dupin in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum tomo 3: pag. 213.* Auctor Dictionarii Moreti verbo *Avendagno*; præ catetis autem Nicolaus Antonius in *Biblioteca Scriptorum Hispaniæ tomo 1: pag. 183.* ubi notat quod Ferdinandus Salazarius Jesuita, Hieronymi Florentiæ sodalis, nomine de Avendagno nostro conqueritur, Plagii eum insimulans; nescio quo jure, ad *Caput VIII. Proverbiorum num. 307.*

È Carmelitis Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmelitici.* Antonius Alegreus Callanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 495: Joseph à Jesu Mariæ Lib. II. Venerab. Francisci à Puerid Jesu Cap. 30. Philippus à SS. Trinitate Lib. VI: Compendii Historia Carmelitarum Cap. 9: Franciscus bona spei in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mff. pag. 59.* Daniel à Virgine Mariæ in *Vinea Carmeli pag. 517. num. 924.* Idem tomo 2. Speculi Carmelitani pag. 1077. num. 3766:

XXXIX.

CHRISTOPHORUS CRÄVERIUS, Pedemontanus Carmelita, Archangeli Lanfranconis alterius Carmelitæ auditor & discipulus, Doctor Theologus sacrae Patavinae Facultatis, ibidemque suos apud sodales nec-non alibi Professor, variis decoratus scientiis, ut potè Philosophus acutus & Orator facundus, obiit Patavii anno 1580. sui ingenii monumenta relinquens in *Theologiam & Philosophiam Commentaria*; simul atque

Varias eleganti stylo concinnatus *Orationes*: testibus Josepho Falconio in *Chronico Carmelitano*: Cyrillo Pennecto à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Mff.* Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mff. pag. 60.*

XL.

CHRISTOPHORUS DE ÈSLAVÀ, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Hispalensi Sacrae Theologiae Professor præ-

C.

clarus, scripsit circā annum 1620. in primam partem D. Thomæ : *De Voluntate Dei, de Prædestinatione, nec non de Reprobatione Commentaria*, quæ Mss. asservantur Attrebati in Bibliothecā Antiquiorum Carmelitarum, prout R. P. Jacobus à S. Bernardo, Carmelita Provinciæ Franciæ retulit in quasdam *Schedas* Mss. à Ludovico Jacob citatas in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 60.

X L I.

CHISTOPHORUS DE FASSINETO, natione Ligur, Patrià Genuensis Carmelita, Sacrae Theologiæ Doctor ac Professor, suâ concionator ætate facundus, scripsit latinè *Sermones varios*, quorum primus est de Avaritiâ. Hos vidit Ludovicus Jacob *Manuscriptos* Genuæ apud Antiquiores Carmelitas, sicut ipse asserit in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 60. Quando vixerit ille Christophorus de Fassineto, se ignarum confiteris.

X L II.

CHISTOPHORUS FRASSINETUS, Ligur, Carmelitici Ordinis Alumnus, Theologus primi nominis, plura scripsit, quorum unum Ms. custoditur in Bibliothecā Cœnobii Genuensis, cum hoc titulo : *Tractatus Prædicationum extrudus diversis locis, & compilatus per Sacrae Theologiæ Professum Magistrum Christophorum Frassinetum*, dum esset Regens anno 1478.

Ita loquuntur Raphaël Sopranus in *Vitis Ligurum Illustrium*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Linguistico* pag. 138.

X L III.

CHISTOPHORUS A JESU, natione Hispanus, Giennenfis patrià, Carmelita Discalceatus, Cœnobia Antiquarense septimus Prior; quod officium anno 1624. maximâ illius domûs utilitate auspicatus est. In Theologia peritissimus, ingenio facilis, ac eloquio dulcis: suarum *Concionum* reliquit *tomas octo in-4°*. quos decenti ordine dispôsuit, ac prælo maturos, eosque præclarissimos, Monasterium Antiquarense, in quo defunctus est, possidet. Hæ leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 97.

X L IV.

CHISTOPHORUS A S. JOSEPH, Hispanus, in oppido de *Barcenvilla* Diœcesis Burgensis inter Excalceatos Carmelitas professus Vallisoleti, Vir fuit in utrâque Theologiâ, Scholasticâ & Morali versatissimus, pro sua Congregatione in Curiâ Romanâ Procurator Generalis, ac post Definitor Generalis, egregium opus edidit inscriptum : *Tractatus de Regulis Morum, adhaerendo Sacrae Scripturæ, autoritati, Sacris Canonibus, Pontificum Decretis, Sanctorum Patrum Doctrinæ, præsertim Ecclesiæ luminum D. Augustini & D. Thomæ, & etiam fundamentis à ratione in duas partes divisus. Per Fr. Christophorum à S. Joseph, Ordinis Carmelit. Discalceat. quondam Sacrae Theologiæ Lectionem Collegii Salmaticensis Rectorem, in Castella veteri Provincialem, nunc Procuratorem Generalem in Curiâ Romanâ pro Congregatione Hispaniarum Romæ, anno 1711. in-folio.*

In prima parte agit de prima & secunda Regula Morali, de Conscientia in Communi, de Conscientia recta, dubia & erronea. In secunda parte tractat de *Conscientia probabili*, ubi præcipue tendit probare, in dubiis morum opinionibus, tutiorem partem esse sectandam; ac in occursu duarum opinionum, illicitum esse sequi minus probabilem faven-

tem libertati, in concursu probabilius faventis præcepto. Ita scribit qui eum senem novit Martialis à S. Joanne-Baptista, sua in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 97. & 98.

X L V.

CHISTOPHORUS MARQUEZIUS, qui ab Alegreto Cassanato MARCII vocatur, natione Hispanus, patriâ Matritensis, Carmelita Provinciæ Castellæ, cuius & Definitor fuit, Doctor Theologus, Vir pietate & literis clarus, sexagesimo sexto ætatis anno diem vidit extremum in Curia Matritensi die xx. Octobris anno MDCXXXII. scripsit Hispanico Sermonem :

1º. *Tesoro de Ignorantes, donde se declaran los puntos essenciales de la Doctrina Christiana : ion un Dialogo de avisos importantes para el que se desea salvar, y exercitar en la Oracion Mental*; id est latīnè, *Thesaurum Ignorantium, in quo explicantur puncta essentialia Doctrinæ Christianæ : cum uno Dialogo de monitis ponderosis ad eos qui salvare cupiunt, & in Oratione Mentali exerceri.* Matriti apud Vi- duam Alphonsi Martini, anno 1624. in-8º.

2º. Convertit ex Italico in Vernaculum Idiomâ, Librum de *Purgatorio*, quem Paulus de Arelio, com- posuit.

3º. *Vitam R. P. Hieronymi Gratianni à Matre Dei*, Carmelitæ Pintiæ seu Vallisoleti, apud Franciscum de Corduâ, anno 1619. Quinquennio ab obitu ipsius P. Gratianni; hispanicè uti notat Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Spec. Carmelit. pag. 984: num. 3452.

Christophorum Marquezium laudant Egidius Gonzales Dailva in *libro de las Grandezas de Madrid*. Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmelitani*. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Scriptorum Hispaniæ* pag. 189. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 445. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 60. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 984. citatâ.

X L V.

CHISTOPHORUS MARTIGNONUS, natione Italus, patriâ Brixiensis in ditione Reip. Venetor. sapientiss. Carmelita, Doctor Theologus, Definitor Provinciæ Terræ Sanctæ in Capitulo Generali Auriliaci apud Arvernos anno 1469. celebrato, in quo factus est Procurator Generalis, sub venerab. Joanne Sorethio, cuius post obitum anno 1471. à Sixto IV. Rom. Pontifice, Vicarius Generalis Apostolicus fuit constitutus, ob singularem doctrinam, religionis zelum, & alias multiplices virtutes, quarum causa prælatus fuit Petro de Lalua Sacrae Theologiæ Magistro, Provinciæ, qui se Vicarium Generalem gerere præsumebat.

Anno 1472. in Comitiis Generalibus Africæ congregatis in Magistrum Generalem Ordinis Carmelitici unanimiter est electus in Vigilia Festi Pentecostes. Summo Pontifici gratus & charus, ab eo missus fuit Legatus Apostolicus ad *Fridericum III. alias IV. cognomento Pacificum*, Germaniæ Cæsarem, pro bello suscipiendo adversus Ottomanorum Imperatorem, Christianorum hostem acerrimum. *Quod munus egregie ac strenue exercuit, in toque prudentissime se gessit; ac bonum nomen apud omnes adeptus est*, ut loquitur Augustinus Biscarretus. Anno 1473. Apostolicis literis die 5. Martii munitus cum *Guillelmo d'Estouteville Rhemensi Archiepiscopo & Ostiensi Episcopo S. Rom. Ecclesiæ Cardinali*, atque Ordinis Carmelitici Protectore allaboravit ad Reformatio-

nem

C.

nem dicti Ordinis, divisionem Provinciarum, Provincialium institutionem, & habitus uniformitatem, pro quā obtinendā latum est Decretum eodem anno die 9. Martii, ut Clerici tunicas nigras tintas cum ejusdem coloris caputio & scapulari, non berretinas, aut griseas & ad nigredinem tendentes. Conversi quippe similis coloris tunicas, cum scapulari & caputio albis, ad oppositum Ordinis Prædicatorum gestare, & se talibus habitibus respectivè habituare debeant.

Anno 1476. ab eodem Pontifice Romano Sixto IV. die 28. Novembris, accepit *Mare magnum*, Carmelitarum plura complectens Privilegia ac Indulta à summis Pontificibus concessa; & ab eodem Sixto Quarto approbata & confirmata, nec-nō in multis aucta & explicata. Incipit: *Dum attentā meditatione pensamus, &c.* Anno 1478. ad Festum Pentecostes Comitia Generalia celebravit Brixiae in sua patria, pro quibus juvandis amplam obtinuit indulgentiam, Fidelibus Ecclesiam illic visitantibus impatiendam. Ampliorem alteram obtinuit Indulgentiam in forma Jubilæi, anno 1480. die 28. Junii, pro Ecclesia Conventus Januæ, ad quadriennium tunc valitaram in Festa Nativitatis & Annuntiationis B. V. Mariæ Festivitate. Tandem Vir sanè de Ordine suo optimè meritus, & immortali laude dignus decessit Romæ anno 1481. die 17. Maii, sepultus in Basilica S. Martini in Montibus, sub tumba marmorea effigiem ejus insculptam habente, ad vivum repræsentatam, cum hoc Epitaphio:

D.

O.

M.

HIC JACET FR. CHRISTOPHORUS,
TOTIUS ORDINIS CARMELITANI GENERALIS,
QUI PRIVILEGIA DICTI ORDINIS
SUA VIRTUTE CONFECIT,
EAQUE A SIXTO IV. PONT. MAX.
APPROBARI FECIT.
REXIT ORDINEM ANNO⁹ DECIM,
OBIIT QUE XVII. MAII, MCDLXXXI.

Annus vix unus ipso Generali transit quin beneficia, vel privilegia, vel indulgentiæ, vel fundationes Ordini Carmelitico advenerint, præter illa quæ jam retulimus. Nam anno 1472. die 12. Martii, quinque scilicet diebus ante celebrationem Comitiorum, quæ *Asta* facta sunt die 17. ipsius mensis, Vicarius ipse MARTIGNONUS, præsentibus Provincialibus Siciliæ, Tusciæ & Bononiæ, & aliis Magistris auctoritate Apostolicâ Provincias Italiæ divisit.

Anno 1473. die 27. Junii, Summus Pontifex concessit, ut ad postulationem FRANCISCAE D'AMBOYSE Priorissæ, Monasterio *Triarum Mariarum*, propè *Bonum-Donum*, Diœcesis Venetensis, uniretur Prioratus Insulæ de *Ars*, Ordinis S. Benedicti, per Moniales Monasterii S. Georgii Rhedonensis, dicti Ordinis, gubernari solitus. Eodem anno 1473. die 21. Octobris, instanti Nobili Viro FRANCISCO DE LAVAL, Comite DE MONTFORT, Summus Pontifex concessit, ut suppressione Prioratûs Danemeres, propè *Laval*, Ordinis S. Benedicti, Diœcesis Cenomanensis, in Conventum Fratrum Carmelitarum institueretur.

Anno 1474. lites compescuit MARTIGNONUS in Ordine suo motas, circa colorem habitus suorum Sodalium Carmelitarum, an scilicet niger, an purè griseus esse deberet; & quamvis Patribus Mantuanæ Congregationis intimatum esset, ut juxta Breve SIXTI IV. Romani Pontificis, habitum uniformem cum toto Ordine gestarent: attamen vivæ vocis oraculo Papæ, referente Guillelmo D'ESTO UTEVILLE, Cardinali Rothomagensi Proteetore, quoad

Tom. I.

illos fuit suspensum. Auctoritate quoque Apostolicâ negotium totum sedavit adversus JULIANUM DE BRIXIA & PETRUM NEBULARIUM, Carmelitas motum, quod ii cum aliis sacræ Theologiae Professoribus & Baccalaureis, propositiones quasdam in Concionibus & Disputationibus per Italianam asseruissent, quas Censurâ dignas alii Theologi adversarii credebat.

Anno 1475. die primâ Maii, concessit Pontifex SIXTUS IV. Quatuor Ordinibus Mendicantibus, quorum, inquit, scientiâ & doctrinâ militans Ecclesia continuo suscipit incrementa: ne Religiosi, qui de Observantiâ vocantur, procurarent aut tentarent accipere Monasteria aliorum, qui Conventuales nunquam sunt, &c. Eodem anno, die 17. mensis ejusdem Maii, MARTIGNONUS noster JOANNI DE SIGNIO contulit Magisterii gradum, juxta commendatitias ejusdem Pontificis Literas Apostolicas.

Die 20. Junii, eodem anno, idem SIXTUS IV. licentiam dedit pro fundatione trédecim Conventuum in Regno Neapolitano, instante FERDINANDO, Siciliae Rege: ubi notatur quod *Ecclesiam Carmelitanam per totum mensum Augustum, usque ad Festum Nativitatis B. V. Mariæ, Populus Neapolitanus & trecentis & ultrâ annis visitare consuevit*. Eodem anno 1475. die 19. Octobris, Pontifex idem, instante Christophoro Martignono, concessit licentiam pro fundatione Conventus Marchiæ in Famena, Diœcesis Leodiensis, sub invocatione B. V. Mariae de Recuperantia.

Anno 1476. die 4. Februarii, Pontifex idem confirmavit fundationem Conventus Monialium Carmelitarum jam ab anno 1456. factam extrâ muros civitatis Leodiensis. Die 31. Maii, confirmavit etiam, ad postulationem MARTIGNONI, vivæ vocis Oraculum Calixti III. pro cultu & veneratione S. ALBERTI, Drepanensis Carmelitæ. Die 22. Junii, instante Francisco II. Britannie Duce, suppressit Prioratum *Beatae Mariæ de Scottiis*, vernaculæ de Scoez, Ordinis S. Benedicti, in Nannetensi Diœcesi situm, qui à Monasterio S. Sulpitii, Ordinis prædicti S. Benedicti, in Rhedenensi Diœcesi sito pendebat, & concessit ut Sororibus B. V. Mariæ de Monte Carmelo daretur. Die 31. Octobris, instantibus nostro Martignondi, & Fratr. Carmelitis Portugallæ, prohibuit, ne JOANNES EMMANUEL, Regis EDUARDI Filius, Episcopus Egitanensis, olim Provincialis Provinciae Portugallæ, posset ulterius Provincialatûs officium exercere.

Anno 1477. die primâ Aprilis, Pontifex idem Romanus confirmat, ad postulationem ejusdem MARTIGNONI, Indulgentias Ordini Carmelitano à pluribus Prædecessoribus concessas, aliasque insuper elargitus est per Bullam: *Dum attentâ meditatione, quæ habet idem proemium pro isto Ordine satis præclarum, quod altera Mare magnum dicta.* Die 27. Julii, instante Franciscâ d'Amboyse, Summus Pontifex confirmavit suppressionem Prioratûs B. V. Mariæ de Scottis, ejusque erectionem in Monasterium Monialium Ordinis Carmelitarum. Quam quidem confirmationem iteravit anno 1479. die 16. Februarii. Eodem anno 1477. decimo Kalendas Septembribus, novam Bullam idem SIXTUS IV. edidit, quæ incipit: *Sacer Ordo vester, in qua Carmelitas ab omni jurisdictione, dominio ac potestate Inquisitorum fidei exemit ac liberavit. Causa porrò hujusmodi concessionis ea fuit, quod (ut in ea refert ipse Pontifex) CHRISTOPHORUS noster MARTIGNONUS ipsi exposuerat, quod nonnulli Inquisitores haereticæ pravitatis in diversis mundi partibus constituti, minùs veraciter afferentes quosdam & Carmelitis sacræ Theologiae Professores, res fidei*

V

C.

articulis contrarias in Sermonibus & Disputationibus affirmasse, contra eos inquirere, ac procedere voluissent. Hos verò Patres Carmelitas fuisse credit *Lezana* doctissimos *Julianum de Brixia* & *Petrum Nebularium*, de quibus agetur paulò inferiùs pag. 204. 590. tom. 2.

Anno 1478. in die Pentecostes Generalia sunt in Conventu *Brixiae* celebrata Comitia sub nostro *Martignono*; ibique inter alia decreta, ordinatum fuit ut quilibet Provincialis, dum ad propria redisset, peteret à Regibus & Principibus pro Canonizatione *S. Angeli Martyris* & *S. Andrea Corsini*. Præterea revocantur omnes gratiæ, & privilegia concessa per *Joannem Emmanuel*, Reverendissimum Episcopum Egitaniensem, anno 1416. defunctum Fratribus Carmelitis Provinciae Portugalliae; & ordinatur Provinciali Aragoniæ, ut erga dictam Provinciam vices generalis haberet.

Anno 1479. Die 13. Decembris, Sixtus IV. instante Francisa d'Amboise, unionem concessit Monasterii de *Bono Dono* Diœcesis Venetensis cum Monasterio de *Scotii*. Et per aliud Breve Apostolicum eodem die & anno datum, permisit *Raphaeli de Ros* Carmelitæ, ut posset obtinere quodcumque Beneficium Ecclesiasticum. Hoc anno erectum dicitur Cœnobium *Doglianæ*, sub Dominio Serenissimi Ducis Sabaudiæ, hodiè Sardinia Regis, ab Excellentissimo Principe *Ludovico Marchione primo de Saluzzo*, sub titulo *Sanctissima Annuntiatæ*. In eo Conventu constituta fuit anno 1639. Observantia Regularis, instante Francisco Emmanuele *Solario*, Marchione *Doglianæ* seu *Doliani*; quod oppidum Marchionatus titulo nobile, sub *Solariorum* Familia positum, agri fertilitate, & vini generositate gaudet, inquit, *Andreas Roffotti*, in Indice Patriæ Scriptorum Pedemontii. Indè & illic ortus est *Joannes - Antonius Perretus* Carmelita, cuius mentio est inferiùs.

Anno 1480. die quindecimà Martii, Summus idem Pontifex concessit perpetuò singulis annis Indulgentiam pro Ecclesiis Conventuum Ordinis Carmelitani in Ducatu Britanniæ consistentibus, in quatuor B. V. Mariæ Festivitatibus, videlicet Annuntiationis, Nativitatis, Conceptionis & Purificationis, ad instantiam Francisci Secundi Britanniæ Ducis. Ast ob ampla ejusmodi privilegia, quia hi Carmelitæ plurimas à secularibus personis molestias & injurias paterentur; Generalis, & alii Piores, ac Fratres & Sorores dicti Ordinis à Sede Apostolica obtinuerunt die 21. Maii Judices conservatores in Regno Franciæ, & Ducatu Britanniæ, per Bullam quæ incipit: *Militanti Ecclesia*. Præterea, quarto Kalendas Julii Sixtus idem IV. Indulgentiam Peccatorum plenissimam concessit Ecclesiam Conventus *Genuensis* Carmelitarum visitantibus, ad Quadriennium valitaram, in Festo Annuntiationis, & per alias quatuor dies continuos, similiter in Festo Nativitatis & per quatuor dies continuos; ita ut Fideles possent absolviri à Confessariis per Generalem designandos, quindecim diebus antè dicta Festa & quindecim post. Hoc anno inchoatam Ecclesiam *S. Chrysogoni* in alma Urbe donationem opinatur Joannes-Baptista de *Lezana*, quam *Innocentius VIII.* postea Carmelitis Congregationis Mantuanæ concessit die 4. Julii anno 1489. Quos jam anno 1473. die 13. Julii Sixtus IV. jusserrat introduci à nostro Martignono Generali in Conventum *Forolivii*.

Sub hoc eodem anno 1480. Conventus *Narnensis* in Sicilia in Diœcesi Agrigentina, qui titulo *S. Mariae Annuntiatæ* potitur, largitione regiæ proveniunt exornatus est, operâ M. *Hieronimi de Guarliardo Narsensi*, qui apud Regem & Duces Bivonenses, magna fuit estimationis, ob ejus vitæ &

morum candorem. Additum insuper Religioni Carmelitanæ sub eodem anno Monasterium *Golingenæ* in Germania quod circa annum 1640. Bellorum tumultibus, Catholicorum discordiis, hæreticorum proterviâ, sub ipsorum ditione manet: sicuti scripsit R. P. Bartholomæus Eizelim, Provincialis Germaniæ ad Reverendiss. *Theodorum Stratium Generalem*.

Sub eodem anno primam habet *Egidius Gonzales Davila* mentionem *Salmaticenfis* Carmelitarum Collegii, in quo Theologæ studiis vacabat anno 1606. Joannes-Baptista de *Lezana* qui eam altius repetendam audivit suis à Majoribus illuc commorantibus.

Anno 1681. Prior & Fratres Carmelitæ, qui Ecclesiam *S. Mariae Gratiarum* extra Soncinum oppidum habitabant, *Joanni Galeazzo Vicecomiti Mediolanensi* supplicarunt, ut præfatum locum, in quo à duodecim annis versabantur, illis confirmaret. Annuit Dux literis die 26. Januarii datis, approbante Episcopo Cremonensi, cuius in Diœcesi parva fuerat extorta *Ædicula B. Virgini dicata* anno 1468. Cujus autem possessionem hoc anno 1481. confirmavit dictus Mediolanensis Dux; dum in vivis adhuc esset noster *Martignonus*.

Cujus etiam supplicatione confirmaverat *Sixtus IV.* Kalendis Augusti 1475. factam *Elizæo de Signorellis*, Priori Provinciali Provinciae Anconitanæ donationem duarum Ecclesiarum pro fundando Conventu *Anconitano*. Quo tidem anno *Gurgulagi* Conventus Ordini Carmelit. concessus fuit per literas ejusdem summi Pontificis sexto Nonas Maii, postulante *Joanne de Leipis*, qui per nostrum Generalem Prior illic ad vitam constitutus in Congregatione Mantuana, cuius Jurisdictioni subest hic Conventus. Circa quod etiam tempus, cum Oratorium quoddam *S. Antonii* nuncupatum, *Stephano à Ponte* Carmelitæ oblatum fuisse, Conventus domus *Ossula*, vulgo *Dondofola* appellatus, Provinciae Lombardia, initium habuit; sicut & in eadem Provincia fundatus est eodem ferè tempore Conventus *Lucini à Fratre Jacobo Lucino*: hujus autem Ecclesia pro titulo habet *S. Mariam de Gratiis*. Attributense quoque Cœnobium, cuius primam foundationem anno 1295. factam confirmaverat *Joannes XXII.* die 4. Martii 1329. in melius mutatum est circa annum 1478. Et anno sequenti 1479. sub 13. Maii, Duce Genuæ Joannes-Baptista à *Campofregoso* fundatur Monasterium *Novarum*, vulgo *Nove* ab incolis, ob quoddam miraculum. Est autem sub Provincia Lombardia.

S C R I P S I S S E plurima Christophorum asserunt *Martignonum* Authores Carmelitæ, probantque libelli supplices quos Apostolicæ Sedi obtulit numero plurimos à nobis haec tenus citatos. Extant etiam litteræ quædam anno 1473. directæ Fratri *Peregrino de Corfinis* ejusdem Ordinis, quibus innitens aliis literis *Sixti Quarti* Summi Pontificis, de anno proximè præterito emanatis, facultatem ei concedit ædificandi novum Conventum in oppido *Reveri*, Mantuanæ Diœcesis, inter Ferrariensem & Mantuanam Civitates posito. Constituitur etiam in eo Prior pro sua vita & tali conditione fundatur, ut subsit vitæ regularis Observantia. Renuntiavit postea sub anno 1488. juri suo in manibus Superiorum Congregationis hujus Mantuanæ, ipsis relinquendo facultatem eligendi Priorem.

Christophorum Martignonum laudibus celebrant *Sixtus IV.* Pontifex Maximus variis in diplomatis, quæ prodierunt *tomo primo Bullarii Carmelitarum* pag. 290. & seqq. Guillelmus d'Estouteville, Cardinalis Rothomagensis, Protector Ordinis Carmelitani, in *Constitutione lata pro divisione Provinciarum* & uniformitate habitus, quæ *ibidem* prodit pag. 297. & seqq. Claudius Robertus in *Catalogo Generalium Carmelitarum*. Petrus Lucius in *Carme-*

C.

litana Bibliotheca, pag. 29. Joannes-Antonius Philippinus in *descriptione Ecclesiarum Sanctorum Silvestri & Martini de Montibus Romae*: Fransiscus Voersius in *Catalogo Generalium Carmelitarum*. Joannes-Baptista de Lezana *tomo quarto Annal. an. 1472.* pag. 929. & *an. 1481.* pag. 952. Ludovicus à S. Teresia in *successione Eliae. Cap. 152.* pag. 575. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 359. Ludovicus Jacob in *Scheda affixa ad pag. 60.* suæ *Bibliothecæ Carmelitanae Mss.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli pag. 536. num. 963.* Idem *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1004. num. 3703. &c. Quibus superadditur Antonius Pößleinus in *Apparatu Sacro*: Carolus Vaghus in *suis Commentariis*, pag. 57.

X L V I .

CHRISTOPHORUS RACHETTUS, Mediolanensis, patrem habuit *Josephum Thomam*, qui filium suum, dum sacris ablueretur undis, *Joannem-Baptistam* appellaverat. Hic autem divino se mancipatus obsequio, Carmelitarum Congregationem Mantuanam elegit, habitumque suscepit die 4. Julii anno 1659. qui ætatis illius erat decimus-sextus. Scientias avidissimè didicit tam divinas quam humanas: Philosophus enim, Theologus atque Orator non insimus extitit. Humilitatem intereò sic coluit, ut præter studiorum Præfecturam quam prudenter exercuit tam Mediolani, quam Bononiae & alibi, Cœnobiorum regimen, aliasque inter suos dignitates invito semper animo, ne à sapientia amplexibus abriperetur, recusaverit. Anni vitæ illius postremi sumus incisi: adhuc tamen mortalis erat anno Christi 1690. Lucubrations post se reliquit his notatas titulis:

1°. *Vicentina Exemptio pro Regularibus Confessariis approbatis, Allegatio juris.* Vicentiae apud Amadæum, 1681. *in-folio.*

2°. *XII. Volumina Mss.* Quæ Mediolani servantur in Bibliotheca Carmelitarum S. Joannis ad Concham. In his autem voluminib. Mss. continentur:

- 1°. *Summae Logicales.*
- 2°. *Quæstiones in Logicam.*
- 3°. *Quæstiones in Metaphysicam.*
- 4°. *Explanationes in Physicam.*
- 5°. *Commentaria in quatuor Libros Institutionum.*
- 6°. *De Actibus Humanis.*
- 7°. *De Vitiis & Virtutibus.*
- 8°. *De Voluntate Dei.*
- 9°. *De Gratia & Prædestinatione.*
- 10°. *De Attributis.*
- 11°. *De Visione Beata.*
- 12°. *De Incarnatione.*
- 13°. *De Scientia Dei.*
- 14°. *De Angelis.*
- 15°. *Lexicon Theologicum.*
- 16°. Præter hæc duodecim volumina, aliud est volumen Mss. ibidem asservatum, in quo continentur *Prediche varie, & Panegirici in-folio.* Sicuti refert Philippus Argelatus testis oculatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1167. num. 1384.

X L V I I .

CHRISTOPHORUS A PURIFICATIONE, natus in *Cantabria*, omnium virtutum exemplar excellentissimum inter Carmelitas Discalceatos se exhibuit. Divinæ & humanae literaturæ copiose instructus, totam Beticam Provinciam Superior rexit, & obiit ætatis anno 71. ac Religionis 52. postquam scripsisset anno

Epiſtolam Pastoralem, quæ typis edita in omnibus

suæ Provinciæ Cœnobiis reperitur. Alia ejus plura Manuscripta videntur Malacæ, ubi idem extreum obiit, inquit Author *Bibliothecæ Carmelitarum. Excalceat.* pag. 98.

X L V I I I .

CHRISTOPHORUS LEROY, latinè REGIUS, natione Gallus, in oppidulo *Belsie* dicto *Pattay*, Diocesis Carnotensis, quatuor leuis seu duodecim millibus passibus ab *Aurelia* versus occasum æstivum diffuso natus; unde *Aurelianensis* plerumque vocatus. Carmelitanam autem Religionem professus est *Nannetis* in Armorica ad *Ligeris* amnis nobilissimi ostia: ubi juveniles annos politioribus literis ac philosophicis excoluit disciplinis. Postea *Lutetiam* Parisiorum accedens, & Theologicis vacans studiis per varios gradus ad Magistrale Doctoris sciamnum pervenit. Inde ad suos reversus, inter Academicos Gymnasi Nannetenensis proceres coaptari postulavit, in quo facultatis Theologicæ Sindici munus ad vitæ finem feliciter & expeditè exercuit. Cum plures Prioris munus in Conventu ejusdem Civitatis exercuisset, in Turonæ Provincialem assumptus fuit *Pictavii* anno 1607. ad Comitia, quibus præerat Magister *Ludovicus Charpentier*, Aurelianensis Alumnus, Doctor Parisiensis, ac ejusdem Regii Collegii Prior. Anno 1611. *Henneboni* celebrato Provinciali Capitulo, in quo Præfecturam ejusdem Turonæ Provinciæ accepit *Petrus Chalumeau*, Aurelianensis Cœnobii Alumnus, & Parisiensis Baccalaureus, noster *Christophorus Leroy Nannetus* fecessit, ubi Priorem adhuc se gerebat anno 1620. Quo se ab illo officio absolvi procuravit, & ad Sanctimoniales de Scotiis, quæ tribus millibus passibus à Nanneris distans Monasterium habitant, gerens abiit Vicarii Generalis vices aut Confessarii lubens usque ad mortem, quæ contigit anno 1629. Cujus memoriam tanquam Theologi Parisiensis, & Theologicæ Academiae Nannetenensis Decani hæc cecinit carmina *Cyrillus Pennet à S. Paulo*, Carmelita:

D.

O.

M.

*Siste Viator iter, violis hoc contege Marmor
Quo nostræ tegitur Religionis honos.
Cui Sorbona dedit Laurum, cui plectræ Camæna:
Cui dedit Armoricae Nympha Trophæa Scolæ.
Quid Sophus exoptat, nisi lilia Regius? hæc sint
Vota tua: has violas sparge Viator: Abi.*

Edidit Gallico Sermone 1°. *Le Sacré Bocage de l'Ame, divisé en deux Livres*: sive latinè, *Sacrum Animæ Nemus duobus Libris distinctum*. Parisiis, apud Petrum Chevalier, 1626. in 8°.

2°. *La vie de la Bien-Heureuse Françoise d'Amboise, Duchesse de Bretagne*, depuis Fondatrice & Religieuse Carmelite; avec les Ardeurs de la même: seu latinè, *Vitam Beatæ Franciscæ de Ambastæ, Duccæ Britanniæ, postea Fundatricis & Sanctimonialis Carmelitanæ*: simul & *Ardores ejusdem*, Parisiis, in - 12.

3°. *Le Jardin des Prieres de Ste. Thérèse dans les Fêtes de la Vierge*; id est latinè, *Hortum precum S. Teresiae pro diebus B. Virginis*, Parisiis, apud Tussanum du Bray, anno 1604. in - 16.

De Christophoro Leroy loquuntur Albertus Legrand, Dominicanus, in *Vitis Sanctorum minoris Britanniae*, pag. 335. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Carmelitarum Rhedenensis*, Cap. 7. pag. 45. & Cap. 16. pag. 103. Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione Virginali*, pag. 1129.

C.

Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario ad Caput 7.* de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 214. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annal.* sub anno 1485. pag. 962. Hugo à S. Francisco in *Vita Venerab.* Patris Philippi Theobaldi, *Capp. 8. 11. & 26. pag. 54. 83. & 196.* Qui scilicet notat pag. 83. à nostro Christophoro Leroy datum fuisse Cœnobio Andegavensi Calicem novenni Bessi ponderosum: arte & opere laboratissimum. Licinius à S. Scolastica in *Vita ejusdem P. Philippi Thibault,* *Cap. 9. pag. 81. & Cap. 18. pag. 207.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3831. ubi eum obiisse anno 1620. incorrectè scribit, post Ludovicum Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 60.* Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Francie pag. 290. num. 6291.* Cyrillus Pennect à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum 1629.* Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Ms. Provincialium Provincia Turonie, pag. 3.* Idem in *Encomio brevi Ms. Virorum Illustrium ejusdem Provincia Turonie, pag. 16. &c.*

X L I X.

CHISTOPHORUS SILVESTRANUS BRENZONUS, vel BRENZONIUS, natione Italus, patria Veronensis, Sacrae Theologiae Doctor ac Professor Venetus, Florentinus atque Pisanus, eximus, nec-non Sacrarum Concionum Declamator per illustiores Italiae Civitates Senæ, Florentiæ, Pisæ, Venetiæ, Mediolani, Genuæ, Navarræ, &c. Facundissimus, obiit Pisæ anno 1608. die vigesimæ Maii, postquam edidisset Opera eruditissima, quæ inscribuntur:

1°. *In Psalmum 136. super Flumina Babylonis, &c. Commentaria.* Veronæ, apud Petrum Discipulum in-8°. anno 1593. Prodierunt Gallicè Parisiis, anno 1608. apud Nicolaum du Fossez, in-8°.

2°. *In Cantica Canticorum Commentaria.*

3°. *In Divum Lucam Commentaria, sive (ut loquitur Crovæus) in Lucæ Capitis prima Vers. 46. & seqq.* Veronæ, 1595. quod idem sunt ac

4°. *In Canticum Magnificat Lectiones.* Veronæ, apud Franciscum Donnum anno 1593. in-4°. Italicè; ad Ferdinandum Austriæ Archiducem.

5°. *In Epistolas D. Pauli Lectiones;* Veronæ, anno 1591. in-8°. Italicè.

6°. *De Christi Preioso Sanguine;* Veronæ apud Petrum Dillerolonus, 1596. in-8°.

7°. *De Conceptione B. V. Mariæ Tractatus;* Quem laudant Ferdinandus Quirinus de Salazar in *Tract. de Conceptione B. V. Mariæ, Cap. 42. pag. 430. col. 2. lin. 2.* Hippolytus Marracius in *Bibliotheca Mariana.* Petrus de Alva in *Militia Conceptionis, &c.*

8°. *De Doloribus B. V. Mariæ, & de Cruce Domini nostri Jesu-Christi, ad Lucretiam Ducissam Urbinatem.* Italicè.

9°. *In Librum primum, secundum & tertium Sententiarum;* Veronæ, 1591. in-folio.

10°. *Examen Theologicum, in tertium Sententiarum cum suis Lectionibus ad seriem distinctionum Magistri, Sixto Quinto dicatum;* Veronæ, 1569. in-folio. Ad Clementem VIII. Examen Theologicum in quartum Sententiarum cum suis Lectionibus ad seriem distinctionum Magistri, omnibus utilissimum laudat Georgius Draudius in *Bibliotheca classica*, pag. 590. Veronæ editum anno 1599. in-folio. Examen verò Theologicum in secundum Sententiarum pro laureandis ad Clementem VIII. Pontif. Max. afferari Manuscriptum afferit R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Medicæa*

Laurentiana, pluteo 24. num. 9. uti legere est in ejusdem Reverendi Patris *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo primo pag. 290. col. 2. A.* Ubi notat hunc codicem fuisse editum Veronæ anno 1598. in-folio. Unde ista varietas? Deceptus-ne est Petrus Lucius, qui Coætanus propriis oculis vidit editionem anni 1569? Varietas accidit-ne Codicibus superstibus, aut Editionibus posterioribus?

Editionem anni 1594. Clementi VIII. qui sedere cepit die 30. Januarii 1591. dicatam laudat Henricus à S. Ignatio in *Ethica Amoris tomo 3. pag. 518. col. 2. num. 2011.*

11°. *Speculum clarissimum, in quo Summi Pontificis Romani imago expressaque sedes utriusque gladii; Ferrariæ, apud Balduinum, anno 1607. in-4°.* Cujus Apographum citat Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana, pag. 172. num. 1059.*

12°. *Sermo de Christi Cruce habitus Veronæ anno 1577. in Ecclesia S. Thomæ.*

13°. *Sermo primus de Indulgencie, anno 1583.* habitus Veronæ. Ibidem editus apud Sebastianum Dalle-Donne, anno 1583. in-4°. Italicè.

14°. *Sermo secundus de Indulgencie, anno 1584.* habitus Florentiæ, apud Franciscum Tosi, eodem anno 1584. in-4°. Italicè ad Blancham Capello Florentiæ Ducissam.

15°. *Sermo tertius de Indulgencie suprad Evangeliū Dominicæ Quartæ Quadragesimæ habitus Mediolani anno 1589. in Ecclesia Carmelitarum.* Editus Veronæ apud Hieronymum Discipulum in-4°. anno eodem 1489. Italicè ad Mathæum Vasques Hispaniarum Regis Philippi Secundi, & S. Generalis Inquisitionis Consiliarium. Editus etiam est Venetiis, apud Nicolaum Morettum, eodem anno 1589. in-4°. Italicè.

16°. *Sermones sex-decim habiti in Processione sacri Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo in Canticum quartum Salomonis.* Pisæ, Typis Joannis-Baptistæ Boschetti, & Joannis Fontani, anno 1606. in-4°. Italicè ad Luciam, Lucretiam & Florettam de Sezzelli.

17°. *De Cypri Bello.* Ad Carolum Principem Austriacum. Veronæ, 1591. in-4°. Italicè.

18°. *Vita & res gestæ Astori Baldioni, Perufini, Exercituum Ducis,* Veronæ anno eodem 1591. in-4°. Italicè; cum superiori.

19°. *Vita Venerab. Petri Cernovichii, Principis Macedoniae in Regno Valentiae ad oppidum de Torrente, defuncti anno 1581. die 8. Octobris;* cuius corpus ad Conventum Carmelitarum *Valentiam* delatum fuit, & ibi traditum sepulturæ inter alios Religiosos, quod post biennium, repertum fuit incorruptum, suavissimi odoris fragrantiam emittens. Vita hæc prodiit Italicè in-8°. & hujus meminit Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 978. num. 3433. & Aubertus Miræus, Lib. de Ordine Carmelitar. Cap. 7. pag. 214.

20°. *Sermones alii variis Manuscripti asservantur* Veronæ in *Bibliothecâ P. Antiquiorum Carmelitarum*, ubi à se visos anno 1640. testatur Ludovicus Jacob.

21°. *De Excellentiis Scapularis, & inconfutilis togæ Christi Domini.* Sicut anidmadvertunt Aubertus Miræus in sua *Bibliotheca Cap. 7°.* & Irenæus à S. Jacobo in *Tractatu Theologico de Singulari Immaculatae Virginis protectione, sect. 1a. cap. 1°. paragrapho 7.* pag. 28.

Christophori Silvestrani Brenzoni honorificam habent mentionem Antonius Possevinus in *Apparatus sacro, tom. 1. pag. 355.* Ferdinandus Quirinus de Salazar, *Lib. de Conceptione B. V. Mariæ, pag. 430.* Fabianus Justinianus, *Lib. II. de Scriptura sacra,* pag.

C.

pag. 425. 513. 544. &c. Hyppolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*. Sylvester de Saavedra, in *Sacra Dei-para*. Petrus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis*. Theophilus Raynaudus in *Scapulari Partheno Carmelitico*. Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica*, pag. 372. 536. 590. Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum*, pag. 92. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra*, pag. 980.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 29. Franciscus Voersius in *Descriptione Provinciarum Ordinis*: Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1300. num. 11. pag. 478.* Idem, in *lib. de Maria Patrona, cap. 5. Emmanuel Romans, in Elucidationibus Ordinis Carmelitici*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 482. ubi defunctum illum anno 1619. erroneè scribit. Cyrillus Penneet à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1597*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 61*. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1000. num. 3703. Irenæus à S. Jacopo in *Tract. Theologico de singulari Immaculatae Virginis Protectione*, scđt. 1. cap. 1. §. 7. pag. 28. ubi notat quod Christophorus Silvestranus de excellentiis Scapularis à B. Virgine Simoni Stochio traditi, & inconfutabilis togæ Christi Domini librum edidit, quem Aubertus Miræus *cap. 7. Tractatus de Ordine Carmelitarum* appellat eruditione, subtilitate & spiritu plenissimum, &c.

ADDITION pour l'Article de SYLVESTRANUS BRONZONUS, extraite d'un Livre qui a pour Titre : Essais de Litterature, par MOULIER, page 148.

CHRISTOPHORUS SYLVESTRANUS BRONZONUS étoit Carme ; il est mort en 1619. Henri IV. en faisait beaucoup de cas, & il eut une fois le dessein de l'attirer à la Cour pour en faire son Confesseur ; mais les Ennemis secrets de BRONZONUS éludent le coup.

Ibidem, pag. 48.

S Y L V E S T R A N U S B R O N Z O N U S , in quatuor Libros Sententiarum.

On ne trouve presque plus ce Livre : il est si rare, qu'on en a offert autrefois une grosse somme, & c'étoit pour un Exemplaire non complet, qui ne contenoit que le premier & le second livre des Sentences. Cet Auteur est un très-bon Scholastique, & il y a beaucoup de fruit à faire dans la lecture de cet Ouvrage.

„ Un Ecclesiastique, ami de Monsieur Baluze, disoit, il y a quelque-tems, qu'il en avoit eu un tout entier pour 7. liv. mais ce sont des coups de fortune qui n'arrivent qu'une fois dans un Siècle, & dont il faut profiter avec empressement. Le Livre est généralement estimé, & rempli d'une grande érudition. Un des plus savans Prélats du Royaume, connu par son mérite & par sa piété, en fait son étude ordinaire, & dit que ce seul Traité renferme à la vérité, & d'une manière concise, toute la Théologie. Tous les Gens Doctes font un cas extraordinaire de l'Auteur : il est connu par sa grande Doctrine & par la connaissance parfaite qu'il avoit des Pères de l'Eglise ; & un de nos plus célèbres Théologiens assure qu'il étoit une des lumières de son temps. C'est une vraie désolation de voir la chute & la décadence d'aussi excellens Ouvrages, & on ne peut presque, sans gémir, prévoir l'oubli entier dans lequel seront enlevés dans Tom. I.

„ quelques années des Ouvrages, dont pour toute connoissance il ne nous reste presque plus à présent que la Note. Étrange effet de la vicissitude des choses humaines, d'autant plus déplorable, que l'amour des Sciences & des Belles Lettres, qui a été de tous les âges & de tous les tems, n'en peut pas même fixer l'instabilité ; & que des Ouvrages qui ne devroient avoir d'autre mesure de leur durée que celle du monde, éprouvent si souvent le sort fatal de l'oubli. Heureux ! si cette réflexion pouvoit engager quelque docte Personnage à entreprendre une nouvelle Edition de ce Livre, dont, sans ce secours, la posterité sera bien-tôt privée.

L.

CHRISTOPHORUS A TOLETO, natione Hispanus, patria Toletanus, ubi & Carmelita, & Doctor Theologus, & sacræ Scripturæ publicus Interpres in Academia hujus Civitatis, & Consultor S. Inquisitionis, & Examinator Beneficia postulantium, scripsit circa annum 1588. *Placita Theologica varia*, sicuti afferunt

Philippus à S. Jacopo Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum* : Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum* : Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62*. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 69.

L I.

CHRISTOPHORUS MARINUS, gente Calaber, patria Crotoniates, Carmelitarum ejusdem Provinciae Provincialis anno 1613. *Orationem panegyricam R. P. Pauli Antonii Scarini alias Foscari*, de quo infer. pag. 462. tom. 2. agimus, edidit Consentia, apud Riccium, an. 1615. teste Elia de Amato, in *Schedis Mss. anno 1747*. datis.

L II.

CLAUDIUS A JESU, Persona est sub quâ se occultavit PHILIPPUS A S. CATHERINA, Sequano-Burgundus, Carmelita Discalceatus, sacræ Theologiae Professor typis mandans,

1. *Delicias Virginea*s, alias *Epulum Virgineum*. Moguntia, anno 1629. *in-4°*.

2. *Epulum Eucharisticum*, sive Sermones & Discursus reales de SS. Eucharistia, *sexdecim ferculis omnibus Christianis præparatum*. Moguntia, impensis Joannis Theobaldi Schonweteri, anno 1630. *in-4°*.

Hæc quondam scripsit Paulus ab omnibus Sanctis Excalceatus Carmelita, Germanus, in *Schedis missis ad Ludovicum Jacob*, qui earum meminit sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62*. Ast paucis membrarunt Claudi à Jesu Daniel à Virgine Maria *tomo secundo Speculi Carmelitani*, pag. 1128. & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliot. Carmelit. Excalceat.* pag. 98.

L III.

CLAUDIUS A MONTE - MARTYRUM, Gallus, ideo nuncupatus, quia natus in *Pago Montis-Martyrum à Lutetia Parisiorum mille passibus distito*, Doctor Theologus Academiæ Parisiensis, atque Professor in Collegio Maubertino Carmelitano, nec-non Congregationis Albensis Vicarius Generalis & anno 1544. Prior Parisiensis, floruit anno 1549. quo edidit in *Apocalypsim Enarrationes*. Parisiis, apud Joannem Maceum & Guillelum Thibout, 1549. *in-16*. Ad Joannem Bellum S. R. E Prel.

X x

C.

byterum Cardinalem S. Cæciliæ, Episcopum Parisiensem, Archiepiscopum Burdegalem ac Aquitanæ Primate.

Hujus Claudii meminerunt Sixtus Senensis in *Bibliotheca sancta Lib. IV.* Angelus Rocca in *Bibliotheca scripturali*. Fabianus Justinianus *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 570. Polsevinus in *Apparatu sacro tomo. 1. pag. 359.* Mathurinus Pigneroneus in *Anagrapha Carmelitana*. Michael Naveus in *Chronico Apparitionum & gestorum S. Michaëlis Archangeli*. Josias Simlerus in *Egitome Gesnerianæ Bibliothecæ*. Joann. Balæus de *Scriptoribus in Apocalypsim cent. 13. pag. 172.* Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum pag. 94.* Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum 1550.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1085. num. 3806.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 351. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra, tomo 2. pag. 677.*

L I V.

C LAUDIUS PERIER, natione Gallus, patria Aniciensis apud Vellaunos, Carmelita Provincia Narbonæ, Doctor Theologus Tolosanæ Academæ, Prior in diversis locis, obiit circa annum Salutis 1652. postquam ex Italica Lingua vertisset in Gallicum Idioma

Vitam S. Angeli Hierosolymitani, Martyris Carmelitæ, à R. P. Joanne-Antonio Philippino, Romano tum Priore SS. Sylvestri & Martini de Montibus, & postea toius Ordinis Moderatore supremo Romæ editam. Lugduni, apud Petrum Bailly, 1643. in-12.

Hæc scripsit Ludovicus Jacob in *Descriptione Provincie Narbonæ*, cap. 4. Quæ repetit in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* & indè transtulit Daniel à Virgine Maria suum in *secundum tonum Speculi Carmelitani, pag. 1089. num. 3831.*

L V.

C LAUDIUS PERRINI, Italus natione, patria Parmensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Doctor Theologus dixit :

1º. *De Laudibus S. Petri Thomæ Carmelitæ, Patriarchæ Constantinopolitani Orationem*, Bononiæ, anno 1582. prout refert Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*; quod exscripterunt Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1597.* & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* ubi & adjudicat eidem Claudio Perrinni,
2º. *Adversus Hæreses Tractatum.*

L VI.

CLEMENS COPPOLA, natione Italus, Neapolitanus patria, & Professione Carmelitana, laurea Theologicæ Doctor & Magister, obiit in eodem Conventu Neapolitano anno 1647. die 31. Julii, postquam edidisset

1º. *Hierologiam de Mysteriis Sanctissimæ Eucharistiae Sacramenti*: seu *Paraphrasim super Profanam*, lauda Sion Salvatorem. Neapoli, anno 1630 in-4º.

2º. *Vitam S. Onuphrii*. Neapoli, anno 1643. Italice.

Hæc leguntur apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* & apud Danielem à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3731.*

L VII.

CLEMENS GHERARDINUS, Italus natione, Parmensis patria, sacræ Theologiae Magister & Regens, Conventus patriæ Prior, & totius Congregationis Mantuanæ Definitor Generalis, obiit in patria anno 1615. postquam edidisset, *Orationes de Beato Petro Thoma Carmelitâ, Patriarchâ Constantinopolitano*. Bononiæ, annis 1576. & 1578. in-4º. Latinè: teste Daniele à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3731.* qui hæc didicit ex *Schedis Ms.* Ludovici Perez Carmelitæ, in Conventu S. Mariæ Transpontinæ Professoris Theologi: Cyrillus Pennect, an. 1595.

L VIII.

CLEMENS MARIA FELINA, Congregationis Mantuanæ Carmelita, S. Theologiae Magister & Doctor, atque Congregationis ejusdem semel anno 1664. & iterum Vicarius Generalis, scripsit *Museum Congregationis Mantuanæ*, in quo celebriorum Herorum singula simulachra propriis gemmis coronata, suisque locis aptè disposita conspicuntur. Quod quidem Opus Author valde gravioribus, & magis ætate suæ ac professioni congruè lucubratiōnibus intentus, Typis demandare non ausus est: sed ægro animo permittente, illud, ne ingenitæ ipsius modestia communī tam fidelium quam literatorum virorum utilitati singulare praesidium deneraret, R. P. Gaudentius Robertus jam memoratæ Congregationis Mantuanæ Carmelita, edidit *Bononia, in Typographia Pisanaria anno 1691. in-4º.* & nuncupavit. Eminentissimo Principi Palutio de Alteriis S. R. E. Cardinali Amplissimo, Ordinis Carmelitarum Protectori humanissimo.

De Reverendiss. P. Magistro **CLEMENTE MARIA FELINA** eruditissimi Operis Authore hæc præcinctuntur Carmina :

*Vivit aquis Pindi Eliæ conceptus in igne
Spiritus, & Domini est, qui quoque fertur aquis.
Spiritu Eliseus referat duplicatus Eliam.
Tertius hic vates spiritus ingenio est.
Unde Prophetarum Carmelus gloria vatum
Pindus, erit Thabor, spiritu in hoc triplici.*

ALIUD EPIGRAMMA.

*Quos tuus Elias magnos produxit Alumnos,
Grande tuum summo carmine reddit opus.
Conditor Iliados jam dicebatur Homerus:
Ipse novus CLEMENS, conditor Eliados.*

CLEMENS quidem **MARIA FELINA** ad singula Carmelitarum simulachra, quæ suo in *Museo* depinxit, quosdam suis picturis seu elogiis congruos adjunxit versus.

L IX.

CLEMENS A S. MARTINO, natione Aquitanus, *Tutellensis* patria, Discalceatus Carmelita, *Tolosæ* professus anno 1630. die 29. Novembris: adolescens in brevi consummatus, amore Dei succensus, ac omnium virtutum Cultor ferventissimus simul ac humillimus, interiit *Tolosæ* peste correptus, anno 1631. die octavæ Septembris, ætatis vigesimo. Scripsit :

1º. *Sententiarum Patrum Libellum*, quinque capitibus distinctum *Ms.*

2º. *Regulam de modo serviendi Deo, cum latitiae & diligentia Ms.*

C.

Virtutes ejus compendiosè posuit Ludovicus à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallæ*, Lib. I. Cap. 100. pag. 261. 262. & inde Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 63. in *Scheda Ms.* ibi affixa.

L X.

CLEMENS PEROZZOLA, *Vercellis* natus, Vir ingentis scientiæ, atque caritate summâ donatus, Verbi Divini Præco facundissimus & magno zelo accensus, ad peste anno 1630. gravisante infectos plurimùm adjuvandos totum se præbuit; pluribus in suæ Provinciæ Cœnobitis Priorem gessit, primarius S. Officii Consultor *Vercellis* extitit, ubi viam mortalium communem subiit an. 1659. De pestis Lue scripsit Opus Italicè inscriptum: *Apparato all' Conservatori della sanità*. Taurini anno 1631. apud Joannem-Guillelmum Zisan.

Hæc habet causarum Patronus Amedæus Bellinus in primo Codice Ms. sicuti testatur R. P. Timotheus Bergerot in *Schedis Ms.* anno 1748. die 4. Februarii datis.

L XI.

CLEMENS STRATTA, *Astenis Carmelita*, Philosophicis in rebus versatissimus, sacrae Theologiæ Magister, divini verbi Ecclesiastes celeberrimus, diligens studiorum in patria Moderator, edidit *Commentaria in Joannem Bacconem Carmelitam Anglum*, circiter annum 1680. De illo mentionem habent Andreas Rossotti in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 16. Augustinus ab Ecclesia in *Catalogo de Scrittori Piemontesi*; R. P. Timotheus Bergerot, in *Schedis Ms.* anno 1748. elaboratis.

L XII.

COLOMBANUS A NOSTRA DOMINA DE MONTE-CARMELO, natione Gallus, patria Turonensis, Pictavii professionem emisit anno 1684. Rhedenensis Observantia fidelissimus sequax, vitam plenè religiosam extremum usque ad halitum accuratè servavit. Vir Colloquio jucundus, indole latus, labore indefessus, concionibus assiduus, Sacro Tribunal ad animarum regimen continuus, in oratione fervens, in cantu dulcis, in voce blandus, suis fratribus amabilis, & Deo pius, obiit Turonibus die 5. Junii anno 1732. cui hæc cecinit R. P. Hieronymus à S. Michaële, Prior tum Turonensis, sacrae Theologiæ quondam Professor:

*Quam bene cum propria tibi congruit indole nomen?
Non alia sanè voce vocandus eras.
Mitis enim mores referens geniumque Columbae:
Pacem inter fratres, non mala bella seris,*

Scripsit Gallico Sermone:

1°. *L'Histoire Chronologique & abbreviée de l'Institution & Succession de l'Ordre du Mont-Carmel*, depuis l'An du Monde trois mille cent vingt-sept; neuf cent vingt-six ans avant Jesus-Christ, jusqu'à l'an 1730. *in-folio pag. 159. Ms.*

2°. *L'Année Carmelitaine*, à chaque jour de laquelle sont rapportées une ou plusieurs Vies des Saints & des Saintes qui ont vécu dans l'Ordre des Carmes, *in-folio Ms.* Cujus occasione jam citatus R. Pater Hyeronimus hæc cecinit:

*Quas tibi pro tanto referemus munere, grates,
Qui referas nobis grandia facta Patrum?
Jam facile poterunt superari culmina sacri
Montis: aperta via est; omnibus ire datur.
Sive per infuetos quis amet juga scandere calles;*

*Seu solito cupiat tramite ad alta vehi.
Exposito, quo quisque modo devenerit illuc,
Difficilem haud quisquam dixerit esse viam.*

3°. Latinè scripsit *Provincia Turonia Ordinis Carmelitarum Erectionem, Provincialium Seriem, Capitulorum numerum, Conventuum fundationem, Viatorum tum pietate, tum dignitate, tum eruditione illustrium, Encomium. Ms.* Opus istud cum aliis duobus in Scrinio Turonensi Carmelitico asservatum suscepit *Columbanus* noster 1701. Quo electus à RR. PP. Provinciali & Definitoribus ad colligenda monumenta, quæ juxtâ determinationem R. Patris *Philiberti Barberii* Prioris Generalis singulis in Ordine Carmelitico Provinciis denuntiatam mitterentur ad R. P. *Nicolaum à S. Andrea*, Provinciæ Narbonæ Exprovinciale, tum scribendæ Bibliothecæ Carmelitanæ inhærentem, & in Conventu Vesontionensi commorantem.

C O M P L U T E N S E C O L L E G I U M
Carmelitarum Discalceatorum, Divo Cyrillo sacrum, ut expeditius possent Auditoribus Domesticis Philosophicam inlinuare Doctrinam Angelici Doctoris S. Thomæ, cui additissimi haberi vehementissimè cupiunt, Cursum integrum Philosophicum, iussu Magistri Generalis familie suæ, composuerunt, Typisque ediderunt Tomis quatuor comprehensum: quorum primus in *Logicam Aristotelis*. Secundus in *octo Libros Physicorum*. Tertius in *Libros de Ortu & Interitu*, seu de *Generatione & Corruptione*. Quartus in *Libros de Anima*. Quorum quidem Tomorum *in-4°*. Authores fuerunt Antonius à Matre Dei & Michael à SS. Trinitate; ut fusi exponitur pag. 174. 281.

Cursum hunc memorant Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana tomo. I. pag. 196.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 63.* Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 118. num. 3962. Martialis à S. Joanne - Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 99. ubi notat quod Ludovicus Baniellus tomo. I. Moralis D. Thomæ edito Avenione anno 1677. in commendatione illius doctriæ, operi suo præmissa, refert Statutum Congregationis Generalis RR. PP. Oratorii celebratæ Parisiis anno 1675. ibidem Gallico Idiomate editum sess. 21. quod sic habet: *Renovando Statuta Congregationis undecimæ sess. 7. & duodecimæ sess. 8. nostri Professores Philosophia docebunt Doctrinam S. Thomæ, quantum fieri poterit, prout explicatur à præcipuis ejus Commentatoribus, ut Complutensibus, Joanne à S. Thoma, & Philippo à SS. Trinitate.*

L XIII.

CONRADUS ALDEN DOR PIUS, alias ALPENDORP, natione Germanus, patria Trevirense, illic Carmelitanam Religionem professus est, & anno 1377. ordinatus Cursor studii. Anno 1382. Lector *Frankfordiae*. Anno 1383. & 1384. Lector *Argentinæ Primarius*. Anno 1385. 1386. & 1387. Prior *Boppardiae* & tertius Provinciae suæ Definitor: ab anno 1388. ad annum 1390. inclusivè Prior *Trevirense*. Anno 1391. in Capitulo celebrato *Harlemii*, in Festo *Assumptionis Mariæ* in Priorem *Argentinensem*: Vir moribus insignis, doctrinæ præclarus, prudentiæ singularis, dexteritate unicus, in Verbi Dei prædicatione eximius, ac studio excellens Theologiæ, cuius laurea doctorali insignitus est, ut propterea Episcopus *Azotensis* tertio Idus Julii institutus sit, atque Trevirense Suffraganeus, post *Nicolaum de Arluno* itidem Carmelitam, *Wernheri à Konigstein* hujus Sedis Archiepiscopi.

C.

Ibidem obiit Aldendorpius anno 1413. die 13. Aprilis, postquam scripsisset :

Historiam S. Cyrilli Constantinopolitani, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis. Ex qua Historia, inquit R. P. Philippus Metius Carmelita, circa eadem tempora proprium Officium Ecclesiasticum hujus S. Cyrilli compositum est. Quod etiamnum cum Notis seu *Cantu Gregoriano*, in antiquioribus Mss. Membranis extat sex Libris Ecclesiasticis; prout vidit & legit Ludovicus Jacob Bruxellis in Brabantia, & in Montium-Carmeli Monasterio Antiquioris.

De Conrado Aldendorpio perhonorifica reddunt testimonia, Liber M^s. de *Beneficiis vacantibus sub Bonifacio IX.* fol. 119. Item liber M^s. *Provisionum sub Martino V. in quo ad annum 1414.* fol. 181. ista leguntur: secundo *Nonas Septembres*, *Provisiæ est Ecclesia Azotensis*, *vacans per obitum Conradi*. Item *Tabulæ antiquæ Mss. Carmelitarum Provinciæ Alemaniae inferioris*. Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*. Gerardus-Joannes Vassius Lib. III. *De Historiis Latinis* cap. 3. pag. 450. ubi notat p^refatam Cyrilli Historiam circa annum 1390. fuisse scriptam. Antonius Possevinus in *Apparatu sacro tom. 1.* pag. 380. Antonius Teisserius in *Auduario Catalogi Scriptorum* pag. 50. Fabricius in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 1. pag. 1151.

E Carmelitis Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal ad annum 1390. num. 8. pag. 730*. Philippus à S. Jacobo de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. Philippus Metius de *Viris Illustribus Provinciæ Alemaniae*: Emmanuel Romans de *Ordine Carmelitico*: Cyrillus Pennect à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitico M^s.* ad annum 1390. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana M^s.* pag. 63. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelit.* Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 917. num. 3194.

LXIV.

CONRADUS AB ANSBERG, filius illustris Comitis ANSBERGII, natione Germanus, professione Coloniensis: qui quantum generis nobilitate claruit, tantum quoque splendore virtutum, ac doctrinæ excellentiâ. Anno 1384. fuit Informator, id est, Dialecticæ seu Logicæ Professor, in Carmelo & Studio Coloniæ, deinde Magister Studentium ibidem. Anno 1386. Lector Sententiarum *Boppardia*: anno 1387. ex decreto Capituli Provincialis, *Moguntiæ* celebrati, destinatur ad Academiam Viennensem *Austriae*; ubi tunc florebat Magister ARNOLDUS DE AUSTRIA, Carmelita, publicus & celeberrimus Cathedraticus Professor. Ibi in studio persistit, usque ad annum 1390. Quo anno revocatus suam in Provinciam, ordinatur Lector in Conventu *Casselleni* in Hassia.

Deinde assumptus est à THEODORICO ex Comitibus Lurwardensibus, seu de MORSA, aut Morrensibus, Archiepiscopo Coloniensi, in Vicarium Generalem, pro administrandis Pontificalibus in locum EVERARDI MUSCHIN, ex eodem Ordine Carmelitano, Suffraganei Coloniensis, vitâ functi anno 1397. undecimo Kalendas Februarii: & creatus Episcopus *Venecomponensis*. Anno 1399. consecravit Coloniæ Ecclesiam Parochialem S. Lupi. Anno 1410. Universitati Coloniensi novellæ sese adscribi fecit. Anno 1429. decimo-tertio Kalendas Maii consecravit inferiorem partem, cum duobus Altariis, in domo Fratrum S. Crucis, Ordinis S. Augustini in Schwartzenbroich.

Ædificari quoque fecit suis expensis Sacellum Dei-

paræ Virginis Mariæ, Coloniæ in Ecclesia sui Ordinis, quod ipsemet consecravit, ipso Virginis immaculatae conceptæ sacrato die; ibique instituit Confraternitatem Beatiss. Virg. Mariæ, quam *Majorem* vocant: quæ etiam in hodiernum usque tempus solemnissimè celebratur annuè in Dominica infrà Octavam Assumptionis Virginis Dei-paræ. Cujus Confratres sunt, quotquot sunt tam intrâ quam extrâ muros Colonienses, Monasteriorum Abbates, Collegiorum Decani, aliquie Prælati Ecclesiastici; nec-non totus amplissimus & nobilissimus Senatus, & Magnates inclytæ civitatis Coloniensis.

Eximus fuit Dei-paræ Cultor: hinc omnibus in locis, seu picturis, ubi reliquit sui memoriam, semper ad ejusdem Dei-paræ imaginis vestigia sese collocari fecit, prout adhuc variis in locis Ecclesiæ, ac Sacristiæ Carmeli Coloniensis cernitur. Hæc de eo antiqua hujus Cœnobii fert traditio: quod nimirum insignem illam Dei-paræ Virginis imaginem, quæ super Aram Sacelli ejus cernitur: & cui (sive magnitudinem, sive pulchritudinem, sive artificium spectes) nec Coloniæ, nec multis in Provinciis similis visa fuerit, eidem suo Carmelo Coloniensi procuraverit. Quæ usquæ adeò civibus Coloniensibus & amplissimo Senatui perplacuit, ut statim ab ejus obitu Conradi, anno 1443. dictam confraternitatem in eodem Sacello festivè peragere perseveraverint. Die 31. Julii defunctus dicto anno 1433. apud suos Coloniæ Fratres tumulatus, sub lapide aliis paulo altiori, cui ipse in plena forma, atque Pontificalibus Vestibus in ære incisus cernitur, in sex partibus per circuitum, nobilitati suæ insignia addita habens, (agente nimirum familia sua) cum hac per quatuor partes extremitatem circumscriptione.

D.

O.

M.

A N N O D O M I N I millefimo quadringentesimo trigesimo tertio, die ultimâ mensis Julii, obiit quondam Reverendus Dominus ac Pater Dominus + CONRADUS DE ANSBERG, Dei gratiâ Episcopus Venecompensis, Ordinis Carmelitarum, Reverendiss. in Christo Patris & Domini nostri, Domini + THEODORICI DE MORA, eâdem gratiâ sanctæ Coloniensis Ecclesiæ Archiepiscopi, in Pontificalibus Vicarius Generalis, hic sepultus: cujus Anima per piissimam Dei misericordiam requiescat in sancta pace. Amen.

Scripsit:

1. *Sermones ad Clerum & Populum*, Lib. I.
2. *Collationes feriales*, Lib. I.

De Conrado de Ansberg tractant Liber Universitatis Coloniensis M^s. Egidius Gelenius, Canonicus Coloniensis, in *Sacratio Coloniensi*, pag. 480. Idem, in *Syntagma 43. Suffraganeorum Coloniensium*: Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Appendice tomi primi Apparatus sacri*. E Carmelitis, Philippus Metius, de *illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*: Emmanuel Romans, *ibidem*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 322. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Episcoporum Germaniæ*, M^s. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium, ad annum 1398. num. 5.* & in *Appendice ibid. pag. 1050. & 1051*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana M^s.* pag. 63. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 503. num. 903. Idem, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 916. num. 3191. &c.

LXV.

C.

L X V.

CONRADUS DE S. GEORGIO, natione Germanus, Carmelita, sacræ Theologiae Doctor ac Professor. Is socius fuit GOBELINI Teutonici, à BONIFACIO VIII. in Angliam missi circa annum 1302. pro secando quodam schismate inter Carmelitas orto, Provinciæ suæ divisionem alios postulantes, alios è contrà negantes. CONRADUS noster Provincialis fuit Germaniæ inferioris, & scriptor.

1. *De Eucharistia Sacramento.* Lib. I.

2. *Quæstiones variae.* Lib. I.

3. *Lecturas Theologicas.* Lib. I.

Ita Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Et de illo mentionem facit Paulus Segeri, *Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelitani*: quem secuti sunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. & Daniel à Virgine Maria; *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3875.

L X V I.

CONRADUS AB HEYDEN, natione Teutonicus, Coloniensis Carmelita, Theologus Baccalaureus, electus est Episcopus Nicopolitanus, sexto Idus Januarii, anno 1497. ab Alessandro VI. & Suffraganeus Metensis, sub Henrico à Lotharingia, ubi obiit anno 1532. postquam dixisset *Metis*

Orationem nomine Cleri, in Ecclesia Cathedrali ad MAXIMILIANUM Cæsarem, Metim ingrediente, anno 1492. die 6. Novembri.

Conradum ab Heyden honorificè memorant *Acta Confessorialia ALEXANDRI VI. ad annum 1497.* Idem Pontifex Maximus in ejus *Bullis datis anno 1499. die 14. Junii*, ubi Conradus Episcopus Nicopolitanus, residens in civitate Metensi, commemoratur. Aegidius Gelenius, *Lib. III. de Magnitudine Colonia Agrippinæ, Syntagmate 43. ff. 3.* Martinus Murissius *Lib. III. Historia Episcoporum Metensium*, pag. 599. & 600. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum quorumdam Carmelitarum nationis Germanicæ*, quem Ludovicus Jacob communem secum habuit, & laudat sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. Joannes - Baptista de Lezana *ad annum 1266. num. 3. pag. 389.* ubi errore Typographico Conradus Nicopolitanus Episcopus Joannis Lotharingiæ Metensis Episcopi Suffraganeus obiisse refertur anno 1552. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani pag. 917. num. 3193.* ubi notatur quod in Carmelo Colonensi inter alios Illustres istius Cœnobii, effigies Conradi ab Heyden cernitur.

L X V I I.

CONRADUS TREMONIUS, alias ERNESTUS, natione Germanus, sacræ Theologiae Doctor in Academia Bononiensi, Magistro Thomæ Waldensi charus, cum quo Constantiensi Concilio interfuit, & inde reversus in Angliam, obiit Londini anno 1419. ac in sui Ordinis Cœnobio sepultus, atque decenti marmore tectus, postquam scripsisset:

1. *In Libros IV. Sententiarum ad sensum Michaëlis Angriani Carmelitæ, quem compendiosè redigit.*

2. *Catalogum Virorum Illustrium Ordinis Carmelitani.*

Hæc opera nominant Gesnerus in *Bibliotheca Universali litera C.* & ejus Abbreviator Josias Simlerus in *Tom. I.*

Epitome. Fabricius in *Bibliotheca mediae & infima Latinitatis, tomo 1. p. 1182.* Joann. Balæus de *Scriptoribus Britannicæ cent 13. cap. 14.* Alcgreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 331. Emmanuel Romans de *Scriptoribus Ordinis Carmelitani*. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. ad annum 1416. & 1419. pagg. 416. & 419. & 790.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario ad caput 7. Auberti Miræ de Origine Ordinis Carmelitarum*, pag. 214.

L X V I I I.

CONSTANTINUS MONTOBLIUS, Carmelita, Reipublicæ Genuensis Theologus, Philosophiæ ac Theologiae Moralis Doctor, Scrutator Synodalibus, Provincialis, & Cœnobiarca plures in suo Ordine, vivebat anno à Partu Virginis 1620. Hujus Authoris sunt in *Bibliotheca Carmelitica Genuea Opuscula plurima Mss. Philosophica, & Theologica*, à Viris doctis magni habita; ut referunt Raphael Soprano in *Vitis Ligurum Illustrum*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico pag. 143.* nec-non Ludovicus Jacob in *Catalogo Alphabetico Mss. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 96. ubi notat quod **C O N S T A N T I N U S M O N T O B L I U s**, Theologæ Doctor ac Professor, dormitorium propriis impensis construxit; atque Provincialis, moritur Genuæ anno 1618. die undecimæ Maii.

L X I X.

COSMAS FACELLINUS, natione Tuscus, Carmelita Pisanus, historiæ placitis & factis mirificè delectatus, obiit Pisæ anno 1632. die 16. Septembri postquam scripsisset Etrusco Sermone *Novum Legendarium Vitarum Sanctorum & Sanctorum, Beatorum & Beatarum Ordinis Glorissima Virginis de Monte-Carmelo*: unâ cum *compendio Vite ipsius Virginis, & de solemini Commemoratione a Patribus Carmelitidis celebrata die 16. Julii Ms.* Incipit *la Vita & Miracoli di Elia Prophetæ, &c.* Hoc Manuscriptum in *Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum Pisæ* vidit Ludovicus Jacob anno 1640. sicut ipse testatur sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64.

L X X.

COSMAS MARIA A S. HYACINTHO, patria Genuensis, Carmelita Excalceatus, cui Ordini nomen dederat anno 1631. anteà nuncupatus *Cosmas Cervetus*, scripsit *Vitam Fr. Bernardini a S. Onuphrio*, quæ Ms. custoditur Romæ, in Tabulario Ordinis; sicuti scribunt Michael Justinianus *prima parte Ligurum Scriptorum*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico pag. 145.*

L X X I.

COSMAS A SANCTO STEPHANO, in seculo nuncupatus *Cosmas Devilliers*, natione Gallus, Diœcesis Parisiensis, ad Fanum S. Dionysii in Francia sex milliaribus à Lutetia Parisiorum distans, natus anno 1683. die 8. Septembri, & eadem die sacris undis in Ecclesia Parochiali S. Marcelli Martyris lustratus, humanioribus literis in Collegio Academiæ Parisiensis Harcuriano studuit. Vestem Carmelitarum induit Turonibus anno 1700. die 13. Junii, & anno recurrente 1701. die 19. ejusdem mensis Junii vota sua ibidem dixit. Parisios statim immisso, annum transgit in Conventu san-

Y y

C.

ctissimi Sacramenti *Billetarum* dicto, ad exercitia pietatis devinctus. Inde anno 1702. die 2. Julii regres-
sus, in Ploermelenfent Aremoricæ Carmelum desti-
natus perrexit; in quo cursum Philosophiae & Theo-
logiae annis septem complevit. Ab anno 1709. ad
annum 1727. suos Sodales utramque disciplinam
continè docuit variis in Conventibus Aurelianensi,
Nannetensi, Hennebotensi, Leonensi, & iterum
Aurelianensi.

Aurelia potissimum commoratus, Concionatoris munus sèpissimè sustinuit; ibique Supprioris, juve-
num Religiosorum Directoris, imò & Prioris atque Commissarii Provincialis vices gessit: suæ quoque Provinciae Definitor electus fuit. Anno 1741. die 27.
Junii Decanus Societatis Literariae in eadem Civitate institutæ nominatus: ab Illusterrimo Domino D. Nicolao Josepho de PARIS Praefule, institutus est Superior Domus, vulgo *Crucis* dictæ, quam sacræ Fœminæ incolunt & gerunt ad educationem mulierum ab hæresi recens conversarum ad fidem catholicam. Sacris insuper à confessionibus annos ferrè quædraginta fuit, & spirituali animarum regimini Sanctis Monialibus Ordinis Fontis Ebraldensis in Monasterio Sanctæ Magdalena à praefata Urbe tribus stadiis distante commorantibus. Præter conciones centum & plures, quæ Manuscripta servantur apud Authorem, edidit,

1. *La Vie de MICHEL ANGRIANI, dit DE BOULOGNE*, dix-huitième Général de l'Ordre des Carmes. Id est latinè, *Vitam Michaelis Angriani, de Bononia dicti, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis XVIII*. Hæc Vita Gallicis typis prodiit Parisiis anno 1728. cum Catalogo, Censura & Dissertatione circa *Commentarios in Psalmos*, nomine *Incogniti* sèpiss editos. Prodiit, inquam, Gallicè tomo. 5. Memoriarum R. P. Joannis-Petri Niceronii, pag. 392. & seqq. Prodiit etiam latinè in hac *Bibliotheca Carmelitana*, sed paulò contractior, tomo 2. pag. 433. & seqq.

2. *La Vie du Pere LOUIS JACOB de l'Ordre des Carmes*. Seu latinè, *Vitam Patris Ludovici Jacob Carmelitæ*. Gallicè prodiit Parisiis anno 1739. tomo 40. Memoriarum Niceronii pag. 87. & seqq. Prodiit autem latinè in hac *Bibliotheca Carmelitana*, tomo 2. pag. 273. 286.

3. *Bibliothecam Carmelitanam, Notis Criticis & Dissertationibus illustratam*, duobus in-folio tomis distinctam, Aurelia, 1752. Hanc jam secundâ denuntiarunt aurâ Eruditorum Diaria Parisiensia, Ephemerides Trivultianæ, Acta, &c.

L X X I I .

CYPRIANUS A S. MARIA, natione Belga, Dismundanus patriæ, in seculo dictus PHILIPPUS DU PLOUY, Carmelita Discalceatus, Philosophiae ac Theologiae Professor, Novitiorum Magister, Prior in diversis locis, & Socius Provincialis, Romam ad Capitulum Generale iturus, nec-non Serenissimo Principi Carolo Duci Lotharingiæ à Confessionibus sacris fuit. Bruxellis obiit die 23. Martii, anno 1653. postquam edidisset latinè:

1. *Thesaurum Carmelitarum, sive Confraternitatis Sacri Scapularis Excellentiam, in duas partes distinctum*. Coloniae, apud Bernardum Gualterum, anno 1625. in-4°. sèpiss recusum, scilicet Monachii in Bavaria, Augustæ Vindelicorum, &c. Et rursus Germanicè translatum, Coloniae anno 1628. in-4°. interprete Anonymo Carmelita Discalceato. E latino quoque versus est ab Anonymo in Gallicum sermonem, qui olim extabat Ms. Lugduni, apud Vincentium Cavissy, Typographum, a quo id Lu-

dovicus Jacob didicit. Hujus autem sive Apographi Ms. sive Autographi meminit R. P. Bernardus de Montfaucon, tomo 2. *Bibliothecæ Bibliothecarum Manuscriptorum*, pag. 1280. col. 1. B.

2. *Josephum Terefiam*; hoc est modum colendi S. Joseph, juxta Doctrinam & Exemplum S. Terefa. Heripoli, apud Elium Zinet, anno 1630. Continet quoque hic Liber ejusdem Sancti Josephi Vitam.

3. *Tractatum de Exercitiis Spiritualibus* Ms. con-
tinentem quadraginta Materias diversas Rerum Spi-
ritualium, quæ Exhortationes vocari possunt, refer-
tas dictis ac sententiis Sanctorum Patrum. Extabat
quondam apud R. P. Lucianum Carmelitam Excal-
ceatum Parisiensem, qui dono hunc Codicem Ms.
accepit à Matre Elisabetha de Jesu-Christo, Prio-
rissa Ipsius Carmelitatum Discalceatorum.

CYPRIANUM A S. MARIA, laudabiliter memorant Thomas Aquinas à S. Joseph in *Dissertat. Theologico-historica de Patriarchatu Eliæ*. Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione Virginali*, pag. 654. Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiae Carmelitanae*. Ludovicus à Sancta Terefa in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, Lib. II. cap. 59. pag. 719. Irenæus à S. Jacobo in *Tract. Theologico de singulari Immaculata Virginis Protectione*, scđ. 3. cap. 1. §. 2. pag. 243. Ludo-
vicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 65. Daniel à Virgine Maria tomo secundo *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962. Inter extatos Scriptores Theophilus Renaudus in *Scapulari Partheno Carmelitico*, parte 2. quæst. 2. pag. 200. Ibid. parte 1. cap. 6. pag. 130. Petrus de Alva in *Militia Immaculate Conceptionis*. Hippolytus Marracius in *Bibliotheca Mariana*. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* tomo 1. pag. 223.

L X X I I I .

CYPRIANUS A NATIVITATE VIRGINIS, natione Gallus, in seculo ANDREAS DE COMPANS dictus, Parisiis natus die 26. Novembris anno 1605. Excalceatos inter Carmelitas ibidem professus est anno 1633. die 18. Septembris. Dum scilicet in seculo fortunam constituisse videbatur, peragatis pluribus Orientis partibus, in Regio Afrario Präfe-
ctus, variis linguis instructus, ita divinis inspirationibus adhæsit, ut inter dictos Carmelitas adscitus, totum se Deo, ac proximorum utilitati in con-
cionando, ac scribendo devoverit, vitamque in vir-
tutum exercitiis exercuerit usque ad obitum, quem Parisiis oppetiit anno 1680. die 16. Septemb. se-
quentia Opera Gallicè typis mandavit cum titulis qui sic habentur:

1. *Mundus Sanctus*, seu *Modus sancte vivendi in quolibet Statu*. Parisiis, 1650. in 8°.

2. *De Divine Orationis Exercitio, pro quolibet Statu*. Ibidem, eodem anno, in-8°.

3. *Descriptio Eremorum, ac Vita Eremiticae Carmelitarum Excalceatorum*. Parisiis, anno 1651. apud Joannem Roger in-4°. Ibidem, anno 1668. in-8°. Ex quo collegit, quæ de illis Eremis refert Hippolytus Helyot in sua Gallicè scripta: *Historia Ordinum Religiosorum*, tom. 1. pag. 361.

5. *Clavis Thesaurorum Cœlestium, seu de Exer-
citio Presentiae Dei*. Parisiis, anno 1651. apud eundem, in-12. Iterum Bruxellis, anno 1662. in-16.

4. *Consilia Spiritualia*. Parisiis & Lugduni, anno 1661. in-12.

6. *Crucis Suavitas*. Parisiis, anno 1561. in-12.

7. *Virtutes & Scripta D. Baronæ de Neuville*. Parisiis, 1660. in-18. Gallicè: *Recueil des Vertus*

C.

& des Ecrits de la Baronne de Neuville. Citatur à Jacobo Lelong in Bibliotheca Historica Francicæ , pag. 66. num. 1511.

8. *Cæcitas & Ingratitudo sine pari*, per modum Dialogi inter duos Solitarios. Bruxellis, anno 1664. in-8°.

9. *Meditationes de Eternitate pro Magnis & Parvis, & quocunque Statiu.* Rothomagi, anno 1665; & Parisiis anno 1672. in-12.

10. *Contra Pugnantes in Dælio.* Parisiis, anno 1651. in-4°.

11. *Praxis Christiana, & Præparatio ad bene moriendum, & ad adjuvandos mortui Proximos.* Parisiis, anno 1651.

12. *Pacis & Pietatis Regiae Triumphas.* Parisiis, apud Antonium de Sommaville, 1660. in-4°. Ex Hispanico Idiomate in Gallicum Sermonem vertit :

1. *Opera S. Tereſie*, tomis duobus in-4°. Parisiis, anno 1644. & pluries : quæ quamvis antiquis & ferè insolitis nonnullis verbis scateat, in pretio tamen audit apud plurimos.

2. *Vitam ejusdem S. Tereſie scriptam per Didac-
tum Yezep.* Parisiis, anno 1643. in-4°. apud Dyonsium de Lanouë, iterum alio anno.

3. *Opera B. Joannis à Cruce, cum Elucidationibus Phrasium Mysticarum à R. P. Nicolao de Jesu Maria, scriptis.* Parisiis, anno 1641 & 1665. in-4°. apud Viduam Petri Chevalier.

4. *Vitam ejusdem B. Joannis à Cruce per R. P. Josephum à Jesu Maria priùs datam, & per R. P. Eliſæum à S. Bernardo de novo Gallicè editam cor-
rectit;* & ibidem edidit annis 1638. & 1642. in-8°.

5. *Opuscula Venerab. Matris Annae à S. Bartholomeo.* Ibidem 1646. in-12.

6. *Præxim Vitæ Fidei per R. P. Thomam à Jesu Carmelitarum Excalceator. Præpositum Generalem scriptam.* Parisiis, anno 1644. apud Viduam Petri Chevalier in-12. Iterum, ibidem anno 1674. in-8°.

7. *Vitam Spiritus per Antonium de Rojas scrip-
tam.* Ibid. 1646. in-8°. Item 1648. in-12.

8. *Vitam Venerab. Fr. Francisci à Puerto Jesu* scriptam per R. P. Joseph à Jesu Maria. Parisiis, anno 1647. in-8°.

9. *Ejusdem Operis secundant partem, per Anto-
nium de Rojas, id est ejusdem Vita Spiritus secun-
dam partem.* Ibidem anno 1649. in-12.

Ex Italico Idiomate *Clypeum Pietatis Christianæ.* Bruxellis, anno 1663. in-8°. Ex Latino Sermone vertit in Gallicum Idioma,

10. *De Linteis Sepulchralsibus Christi Salvatoris Crism historicam*, à Joanne - Jacobo Chifflet, Ve-
sontionensem Archiatrum scriptam. Parisiis, apud Sebastianum Cramoisy, anno 1631. in-8°. Sic autem titulus Gallicè habetur : *Hierothonie de J. C. ou Discours des saints Suaires de N. S. traduit du Latin de J. Jacques Chifflet par A. C. P.* (id est pet Andream de Compans Parisinum : hoc enim anno Cyprianus noster Vestem Carmelitanam nondum induerat, quam anno tantum sequenti 1632. assumpsit.)

11. *Instructionem Novitiorum*, per Joannem à Jesu Maria. Parisiis, 1647. & 1672. in-12.

12. *Ejusdem Theologiam Mysticam*, ibidem ; anno 1651. in-12.

13. *Interiorum Exhortationem ad S. Communio-
nem : seu Manna Eucharisticum, pro omnibus Do-
minicis, Festivitatibus & diebus Quadragesimæ*, per R. P. Justum ab Assumptione. Bruxellis, anno 1665. in-8°.

Cypriani à Nativitate meminerunt Gabriel Nau-
dæus in *Dialogo Politico* : Petrus à S. Romualdo in *Diario Chronologico die 10. Aprilis* : Franciscus Colletet in *Apologia Sacra Solitudinis* : Jacobus

Lelong in *Bibliotheca Historica Galliæ*, pag. 66. num. 1511. N. Lenglet du Fresnoy in *Methodo stu-
dendi Historia tom. 3.* pag. 152. Edit. in-4°. Hyp-
polytus Helyot in *Historia Ordinum Religiosorum tom. 1.* pag. 361. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 65. Idem in *Bibliotheca Per-
sonata Ms.* pag. 63. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962.

L X X I V.

CORNELIUS GUARGANTUS, natione Italus, patria Socinas Diœcesis Cremonensis Carmelita, Sacrae Theologie Magister & Professor, nec-non Patrii Cœnobii, Romanique S. Chrysogoni Prior & alibi; atque Definitor Generalis Congregationis Mantuanæ, Mantua obiit anno 1602. postquam edidisset

*Orationes Latinas de S. Hieronymo & de B. Pe-
tro Thoma.* Bononiae 1575. & 1592. in-4°. prout refert Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3732. Josephus Falco in *Chronico.* Vide inferius *tomo 2. verbo, Vincen-
tius Cornelius Guargantus.*

L X X V.

CYRILLUS CANDIDUS, Neapo-
litanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac studii generalis Carmelitarum Neapolitanorum Praefectus, Poëta non inelegans edidit circa annum 1629.

1. *Epigramma ad Antonium Aurifacum.* Quod legitur parte 2. *Elogiorum Virorum Illustrium Julii Cæsaris Capacii*, pag. 348.

2. *Hymnum in Laudem S. Andreæ Corsini*, *Fesulani Episcopi.* Incipit *Sanctum Canamus Prä-
fulem*, quem, &c. teste Ludovico Jacob in *Biblio-
theca Carmelitana Ms.* pag. 66.

L X X VI.

S. CYRILLUS CONSTANTINOPOLI honestis & christianis parentibus natus, puer liber-
libus disciplinis feliciter studuit, & Theologiâ appri-
mè instructus, adeò ut Philosophus & Theologus atticâ
linguâ luculentissimus haberetur. Anno 1181. Solda-
num Iconii Saracenum refertur ad Fidem Catholicam
convertisse. Constantinopolim reversus, Sacerdotii
gradum reçepit : sed paulò post ortâ circa S. Spiritus
Processionem dissensione inter Patriarcham & ali-
quot ejus Clericos, Cyrillus ad Montem-Carmelum
appulit circa annum 1190. in quo benignè à S. Bro-
cardo acceptus, vitam eremiticam usque duxit,
dum in Armeniam ceu cœlitus missus, eam totam
regionem intrâ decennium in Orthodoxa fide confir-
mavit, Comitem sibi adsciscens & Socium Eusebium
nomine. Anno 1192. in Montem-Carmelum tedi-
tat, & austera pœnitentia famulatum ibi exercebat,
cum die 21. Octobris Ministerio Angelico decoratus
fuisset asseritus intrâ Missarum Solemnia ; quando
duas tabulas argenteas Græcis Literis inscriptas re-
cepit, futurum Ecclesiæ statum p̄nuntiantes : quas
per Eastum suum Coeremitam è Syria in Calabriam
misit ad Joachimum Abbatem Florensem, qui eas
(ut petebat Cyrillus) explicare dignaretur. Mortuo
S. Brocardo anno 1221. Cyrillus in Ptiorem Ere-
mitarum Carmeli Generalem electus, ibidem obiit
die 6. Maſtili, anno 1224. Multa scriptis quæ inscri-
buntur :

1. *Oraculum Angelicum*, cuius Prologus sic in-
cipit : *Domui totius divina. Oraculum verò sic in-
cipit : Tempore annorum Christi, &c. Lib. I.*

C.

2. Liber de Processu, & variis Regulis Ordinis Carmelitarum, ad Eusebium Priorem Montis Neroi, per modum Epistolæ. Incipit: Sacrae hujus Religio-
nis, &c.

3. Epistolæ plures ad diversos. Lib. I.

Ita referunt Joannes Trithemius, *Lib. de Scripto-ribus Ecclesiasticis*, Cap. 409. Jacobus Philippus Foresta, cognomento Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum*, Lib. XII. ad annum 1199. Conradus Gesnerus, in *Bibliot. univers.* pag. 191. Joannes-Jacobus Frisius, in *Epitome hujus Bibliothecæ*, pag. 182. col. 2. Godefridus Henschenius, inter *Acta Sanctorum*, die 6. Martii, tom. 1. pag. 498. & seqq. Conradus Oldendorpius, Trevirensis Carmelita, circa annum 1384. in vita hujus S. Cyrilli: Nicolaus Kenton, Anglus Carmelita, circa annum 1440. in vita ejusdem S. Cyrilli: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 66.

DE Oraculo SANCTI CYRILLI Angelico;
APPENDIX PRIMA.

1. Oraculum cum Joachimi Abbatis Commen-tario & Literis mutuis S. Cyrilli & Joachimi pro-diit Lugduni anno 1663. in-8°. operâ R. P. Phi-lippi à SS. Trinitate, præpositi Generalis Carmeli-tarum Excalceatorum Congregationis Italicæ.

2. Prodiit Antuerpiæ anno 1680. in-fol. tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 287.—296.

3. In idem Oraculum Commentaria & egregia testimonia dedit anno 1680. GILBERTUS Theologus, cognomento *Magnus*, in Anglorum natione Monachus, & Ordinis Cisterciensis Abbas, præpositus Generalis.

4. In Oraculum idem Commentaria dedit, anno 1357. Joannes de Rupe-Seissa, natione Gallus, Or-dine seu professione Franciscanus & Minorita. Quæ quidem Commentaria Parisiis servantur in Biblio-theca Regia, codice 5695. nec-non in Biblioteca Colbertina, codice 4356. prout afferit Stephanus Baluzius in Notis ad *Vitas Paparum Avenionensium*, pag. 942 & 1430.

5. In Oraculum idem Commentaria dedit Thelephorus, sive Theslesphorus aut Theophorus de Cu-sentia, Presbiter & Eremita propè Thebas Lucanas in Calabria, circà annum 1400. cuius acta & scripta re-feruntur apud Danielem Papebrochium inter Acta Sanctorum ad diem 29. Maii, tomo 7. pag. 125. nec-non apud Casimirum Oudinum in Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis, tomo 3. pag. 2217. & 2218. ubi appellatur præfati Theophori opus latine inscriptum: *De magnis Tribulationibus & Statu Ecclesiæ*.

6. Prodiit etiam in alio libro qui titulum habet: *Expositio magni Prophetæ Joachim in Librum Cyrilli de magnis Tribulationibus & Statu Ec-clesiæ*, cum compilatione Theolosphori de Cu-sentia. Item Explanatio in Apocalypsim de residuo Statu Ecclesiæ. Item, Joannes Parisiensis de Anti-Christo. Item Ubertinus de Cabali, de septem Sta-tibus Ecclesiæ. Venetiis apud N. de Soardis 1516. in-4°. Hi Tractatus omnes in uno volumine con-tenti, citantur, pag. 55. *Bibliothecæ* sive *Catalogi Librorum Abbatis Aurelianensis de Rothelin*, Typis Parisiensibus editi apud Gabrielem Martin, 1746. in-8°.

7. Oraculum idem Angelicum Commentariis il-lustravit Jacobus Græcus Silanæus Cisterciensis Mo-nachus, in *Chronologia Operum & Vita Joachim Ab-batis*: cuius meminit Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium Carmelitarum*, ad annum 1192. num. 4. pag. 117. Daniel à Virgine Maria tomo 2.

Speculi Carmelitani, pag. 191. num. 1073. Illus-travit quoque Bartholomæus Albizi, anno 1399. in Libro *Conformatum Vita B. Francisci*, &c. §. 6. edito anno 1510. apud Gotardum Ponticum, Medio-lani, in-folio. Illustravit Joannes Ergon ex Ordine Eremitarum S. Augustini, Anglus Monachus, qui Angelicum Sancti Cyrilli Oraculum anno 1490. edi-curavit Herefordia, suas *Compilationes Vati-ciniorum*; ut animadverit Joannes Balæus, *Centuria VIII. cap. 50. pag. 623.* & *Centuria tertia*, in Appendix ad Ranulphum Glaunyle, cap. 93. pag. 279. Quibus addi potest Petrus de Natalibus, Equili-nus Episcopus, in *Auctuario Vitarum Sanctorum*, sub titulo: *De Sandis nuperrim canonisatis*, cap. 3. ubi agit de S. Cyrillo.

E J U S D E M O R A C U L I A N G E L I C I
Codices Manuscripti.

Hujus Angelici Oraculi Codices non desunt ma-nuscripti, quorum antiquissimus ante annum 1280. servabatur in celeberrima Cluniacensi Bibliotheca, de qua hæc scribit GILBERTUS cognomento *Magnus*. » Cum ad Monasterium Cluniacense, quibusdam » negotiis exigentibus, pervenisset, contigit, ut » nobis multa volumina revolventibus, hic modicus » codicillus nigro corio coopertus occurreret, anti- » quissimis seu verutissimis litteris descriptus: In » litteris capitalibus, quæ sunt in toto volumine un- » decim deauratus. Sed & tota Cyrilli Presbyteri » Eremitæ Carmeli salutatio, litteris aureis effulge- » bat. Angelus quoque cum nebula, & quæ infrā » scribuntur suo loco curiosissimè scripta erant; cu- » jus titulum cum legisem, & vidissem in eo Joa- » chim famosum describere textum, conversus ad » Librarium Monasterii, & hunc petii cum antelato » volumine commodari; quod renuens ipse Libra- » rius Monachus, tandem precibus devictus assensit. » Ecce quam laudabilem iste Cyrillus Eremita adhi- » buit diligentiam, ut nec modicum quid omittaret » in scribendo ista. Nec dubium est summæ capaci- » tatis tantum hominem extitisse; cum occupatus » missalibus studiis, quæ totius hominis totalem cu- » ram exigunt, & requirunt tanta, tam varia, & » subtilia, in tam parvula mora, memoria com- » mendavit, nec eò minus processit in mysteriis.

Secundus Manuscriptus Cyrilli Presbyteri Eremitæ Montis-Carmeli Liber de Oraculo Angelico ad Abbatem Joachim, cum Expositione Gilberti An-glici servatur in Bibliotheca Vaticana inter Codices Reginæ Sueciæ, Codice 481. sicuti refert R. P. Domnus Bernardus de Montfaucon in sua Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum: tomo 1. pag. 25. col. 2. A.

Tertius Codex ibidem citatur pag. 63. col. 2. D. tamquam servatus in eadem Vaticana Bibliotheca inter Codices Alexandri Petavii, lit. C.

Quartus Codex ibidem appellatur, pag. 167. col. 2. in Catalogo Manuscriptorum Bibliothecæ Slu-sianæ.

Quintus Codex ibidem nominatur tomo 2. pag. 738. col. 1. B. inter Codices Manuscriptos Parisiensis Regiæ Bibliothecæ latinè scriptos in-folio parvo.

Sextus Codex ibidem laudatur, pag. 1278. col. 2. C.

Septimus Codex ibidem numeratur, pag. 1281. col. 1. B.

Octavus Codex asservatur Claramonte in Arvernia apud Patres Carmelitas Excalceatos.

Nonus Codex reperitur Parisiis in Bibliotheca Ca-nonicorum Regularium S. Victoris.

Decimus Codex servatur Bruxellis in Belgio apud antiquiores

C.

antiquiores Carmelitas in Vita Ms. S. Cyrilli, quam Conradus Alendorpius Carmelita & Trevirensis Suffraganeus, scriptit circa annum 1384.

Undecimus Codex occurrit similis apud antiquiores Carmelitas Montenses in Hannonia, in Vita S. Cyrilli ab eodem Conrado Alendorpio scripta, quam utrobique visam a se fuisse testatur Ludovicus Jacob in Bibliotheca sua Carmelitana Ms. pag. 63.

Indè pater quām celebre fuerit olim Sancti Cyrilli Oraculum; quamvis R. P. Daniel Papebrochius dixerit in Historia Chrontologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, cap. 10. num. 213. pag. 51. » Antiquiori Autore deficiente, fatemur suspecta nostra nobis manere omnia, sicut etiam suspecta nobis est ejusdem Cyrilli ad Abbatem Joachim, quā perit interpretationem Oraculi sibi per Angelum traditi, tum responso ejusdem ad jam dictum Cyrrillum. Sed cur suspecta? Quia timeo ne sola nominis Græci ratio fecerit eum Cyrrillum Græcum videri: inquit idem Papebrochius, tomo primo mensis Aprilis, in Notis ad Vitam S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, num. 70.

*D E Epistola S. CYRILLI ad EUSEBIUM,
Montis Neroi Priorum,*

APPENDIX SECUNDA.

Inter Opera S. CYRILLI Carmelitarum Prioris Generalis Tertii, tecensettūr *Liber de Processu & variis Regulis Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmeli*, ad Eusebium Priorem Montis-Neroi, per modum Epistolæ. Hic Liber prodiit Venetiis anno 1507. in antiquiori Carmelitarum Speculo, folio 28. & seqq. Prodiit Antuerpiæ anno 1662. in Vinea Carmeli, pag. 1. & seqq. cum Notis Danielis à Virgine Maria. Prodiit iterum Antuerpiæ anno 1680. in recentiori Carmelitarum Speculo, tomo 1. pag. 78. insertus Lib. VII. cap. 6. & Lib. VIII. cap. 1. 2. & 3. Philippi Ribori de gestis Carmelitarum.

Quoad hujus Libri exemplaria manuscripta, videbunt & citarunt Joannes de Venetta, Compendiensis Carmelita, antè annum 1630. Philippus ipse Riboti Catalanus antè annum 370. Joannes Grossi Tolosanus antè annum 1390. qui titulum hujus Epistolæ hunc legit: *Cyrillas Eremita Montis-Carmeli ad Abbatem Joachim*, juxta aliquot Epigrapha manuscripta, in quæ is error irrepererat, eò quod Cyrrillus alteram celebrem Epistolam scripserit ad Joachimum Abbatem Floensem, de qua mox superius egimus: Amanuenses autem nonnulli hanc ad Eusebium Epistolam cum illa ad Joachimum de Oraculo Angelico Epistola missa inconsideratè confuderunt; sicut anmadvertit Lezana ad annum Christi 1191. num. 6.

Genuinus tamen & primævus posterioris Epistolæ titulus *ad Fratrem Eusebium Montis-Neroi Priorem* inscribitur, in Codicibus Manuscriptis vetustoribus, qualis fuit is quo usi sunt Scriptores Joanne Grossi antiquiores, putà Joannes Bacho ante annum 1345. Joannes de Venneta, Philippus Riboti, &c. qualis is fuit, qui Parisiis in Collegio Navarræ anno saltem 1446. scriptus in pergamo, per Joannem Simonis de Nova-Terra, & asservatur in Carmelo Gandavensi, & in quo etiamnum legitur: *Ad Eusebium Eremitam Montis-Neroi Priorem*.

Attamen si R. P. Papebrochio fidem dabis, Epistola ad Eusebium ipsa se probat scriptam esse non à Cyrrillo, sed ab aliquo qui fuerit ignorans, quo anno data sit Regula Carmelitarum, quæ esset forma habitus Carmelitani, quo is nomine appellaretur: undè conjicit Papebrochius in Notis ad Vitam S.

Tom. I.

Alberti Patriarchæ, num. 551. Authorem hujus Epistolæ scripsisse eo tempore, quo hæc omnia ex memoria Carmelitarum exciderant.

Respondent autem Carmelitæ, juxta Logicum effatum: Qui nimis probat, nihil probat. Neque enim assignari potest tempus, quo ea quæ objicit Papebrochius exciderint è memoria Carmelitarum.

O B J I C I T 1°. P A P E B R O C H I U S Autorem Epistolæ scribere Regularm Carmelitarum datam fuisse ab Alberto Hierosolymitano, anno M C X C I X. quo electus nondum erat ad hanc sedem Albertus.

Respondent Carmelitæ hunc errorem adjudicandum esse non Cyrrillo, sed Sciolo Amanuensi & librario inconsideratè scribenti annum M C X C I X. pro anno M C C I X.

1°. Hic error non S. Cyrrillo adjudicandus est: haud dubiè scribenti Regularm prout suo tempore annotabatur. Annus autem nullus apponitur datæ Régulæ, quam ibidem Refert Cyrrillus cap. 6. Neque in Registro Innocentii IV. Autographo, qui Regularm mitigavit, ullus assignatur annus datæ Regulæ.

2°. Guillelmus de Sanvico, qui Capitulo Generali Montispesulano interfuit anno 1287. scribit in sui Chronicæ capite secundo Regularm Carmelitarum datam fuisse anno M. CXCIX. Attamen *Guillelum Sanvicum amo*, inquit Papebrochius, & dignum veniā judico, & præ cæteris Carmelitarum originum Scriptoribus lectu dignum. Illius proindè Chronicum non respuit Papebrochius, neque recentius arbitratur ex eo quod datæ Regulæ Carmelitarum assignetur in eo annus M. CXCIX. Eadem veniam dignus cur non judicaretur Cyrrillus: etiamsi annum eundem designasset.

3°. Si ob unum errorum vel alterum (inquit Baronius in Notis Martyrologii, die 9. Octobr.) in Vitis Sanctorum inventum, cætera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes ferè Sanctorum Vitas in maximum discriben inducimus: cura penè in omnibus aliquid notari possit quod corrigen- dum videatur.

Neque verò plurima desunt Acta Sanctorum, quibus veniam parem concesserit ipse Papebrochius, vel Henschenius, vel alii Hagiographi.

4°. Et verò ad diem 13. Maii, in Vita S. Joannis Silentiarii, in Notis ad Cap. 2. lit. D. pag. 236. col. 1. Papebrochius ait: » Alamundarus Zizices, » Saracenorum Regulus, irruptione facta, primam » Syriam depopulatus est. Sed hæc refert Theophanes ad annum 529. cum hæc irruptione sit viginti » annis citius facta. Forsan Theophanes, ubi aber- » ravit in Hyerosolimitanis Episcopis istorum tem- » porum, ita potuit aberrasse circa tempus irru- » ptionis.

5°. Die 15. Maii, post Vitam S. Nicolai Mystici, Patriarchæ Constantinopolitani, anno 925. defuncti, Henschenius, pag. 511. col. 2. num. 8. ait: » Haec Leo Grammaticus, Auctor coævus & oculatus testis in sua Chronographia, quam Indi- » citionibus perperam definitis inturbavit incuriosus » aliquis Amanuensis.

6°. Die 12. Maii, in Notis ad Vitam S. Germani, Constantinopolitani Patriarchæ, anno 730. pag. 161. num. 3. observat Henschenius ex Photio, in Bibliotheca, Cap. 233. » Quosdam S. Gregorii » Nysseni Libros præ cæteris interpolando, in rem » suam trahere conati sunt hæretici, eisque eriperent » suæ defensione contendat Germanus. Potest de his » videtur Labbeus, rectè cum Casaubono advertens, » neque Catecheticam magnam Orationem, toties » à Theodoreto in Dialogis adversus hæreticos cita- » tam, etiæ continet nayos aliquos ab Origenis Se-

22

C.

» Et a toribus aspersos, debere in dubium vocari, utrum
» verè Nysseni sit: neque *Dialogum ad Macrinam*,
» quod ibi ad caput sextum legatur de Animis
» Humanis simul cum Angelorum Choro creatis
» juxta eosdem Origenistas, à quibus heretica
» quedam dogmata ei operi admixta accepisse fe-
» scribit Nicephorus Callistus, *Lib. II. Cap. 19.*
» Eodem modo excusandus libellus erit de *Perficio-*
» *ne Christiani ad Olympium*, qui hic videtur notari
» à Photio: res autem tota pateret clarius, si ip-
» sum S. Germani opus pro illis compositum veni-
» ret in lucem.

7°. Ad diem 12. Maii, in Vita S. Epiphani *cap. 7. num. 58. pag. 49. col. 2.* Papebrochius Libros de Vita & Morte Prophetarum Sanctis Epiphanio & Isidoro adjudicatos recensens ait: „ Huic Isidoro, excusando aliud noti suppetit, quam cum Labo, vel agnoscere ab aliquo Interpolatore corrupturn, vel ingenuè fateri, quod nimis credulus, quam ab aliis scripta reperit, minus discussa, non tam suā quam alienā postulaverit fide. Quamdiū tam alterutrum dicere, pro tuendo qui *EPIPHANII* nomine controvertitur libro, similis ponderis non cogit auctoritas. Bene de illo omnes mereri existimo, qui id quod ejus gravitate indignum esse rationabiliter censem, ab ipso scriptum esse non libenter credunt: male è contrà, qui mordicus id sustinere volunt, ut ejus auctoritate, sicut & S. Isidorū i fulciri videantur, quæ ibi de Eliaz Prophetæ natalibus leguntur.

„ Equidē existimo Patres istos, si talia ipsi vera scripsierunt, merè interpretum & collectorum fungi officio voluisse, nullum autem iis ex se pondus addere. . . . Convenit profectò non tam considerare quis quid scripsierit, de iis quæ antè longissimas ætares acta feruntur, certis nullis Coævorum monumentis testata: sed quod fuerit Duces in scribendo secutus. . . . Isidorus quidem sic excusat, & tamen melius fuerit proprio honori consulturus, si præcautione saltem alii usus, judicaslet non magnam iis à se fidem haberi. EPIPHANIUS autem nec excusatione quidem eger, quamdiū nullo veteri & ineluctabili testimonio probatur hæc verè illius esse scriptio. Adde quod plures *EPIPHANII* fuerint subsequentibus seculis etiam in Cypro Episcopi, quem aliquia, ut fieri vulgo solet, principaliori humus nominis Scriptori tribui potuerunt; sicut Orationes illæ, quæ Epiphanii nomine Fucum jambpridem faciunt, Petavio Judice.

8°. Alia si quæras exempla interpolationum, quas benignè Papebrochius excusaverit, lege nostram Bibliothecam Carmelitanam, *tomo 2. pag. 169.* necnon Dissertationem præviā *parte 3. §. 5. num. 150.*

O B J I C I T 2°. P A P E B R O C H I U S , quod Autor Epistolæ ad Eusebium, sive *Pseudo-Cyrillus* tentavit inducere falsam de Barrati pallii originem opinionem, Auctorem faciendo Humanum Tyrannum Arabem natione, superstitione Saracenum; qui occupatā anno 639. Hierosolymā, & in Monachis sibi invisib⁹ non ferens de honestari, ut rebatur, colore album, solis Saracenorum Satrapis concessum, jussérat Barratis palliis uti. Fabulæ occasionem dedisse potuit, quod ex Villanio scribit S. Antonius, *titulo 20. cap. 5.*

Respondent Carmelitæ Auctorem Epistolæ verè attulisse Barrati pallii originem, Auctorem faciendo Humanum Tyrannum, tertium à Mahumede Califam, qui post annum 639. colore album solis Saracenorum Satrapis concessum, jussérat omnibus non solum Monachis sed etiam Christianis, palliis Barratis uti. Hanc assertionem de Barrati pallii origi-

ne, certa probant testimonia ex Historia Patriarcharum Alexandrinorum per clariss. Dominum Renaudot, edita Parisiis anno 1713. in-4°. hausta & accurate relata in Dissertatione prævia ad Bibliothecam Carmelitanam, *tertiā partē 5. 4. num. 144. & seqq.*

2°. Papebrochius suam de palliorum Barratorum origine sententiam confirmare tenet ex testimoniis Joannis Villanii & Sancti Antonini: quamvis ipse Papebrochius in Notis ad Vitam S. Alberti *num. 43.* promiserit, se explicaturum Res Carmelitanas ex Auctoris, qui vicini fuerint Bertholdo, Brocardo & Cyrillo, quorum hic ultimus obiit anno 1224. Joannes autem Villanius floruit anno 1348. & Sanctus Antoninus obiit anno 1459.

3°. Papebrochius in sua Apologia, quæ prodiit *tomo 2. Maii, pag. 713. num. 18.* afferit „ neque S. Cyrillo, nec alii cuiuscunq; & quantæcumque estimationis viro ullam fieri injuriam, quando Auctor alicujus scripti, sub nomine Cyrilli v. g. perperam obstrusi & vulgati, causâ brevitatis & phrasi in talibus usitatæ *Pseudo*... Demonstrabo è vincentibus monumentibus coævorum testium, eum qui ex professo & longa experientia tractat, non impingere in id quod dicitur vulgato adagio, stultum plus videre domi propria, quam sapientem aliena.

4°. Papebrochius in eadem Apologia, *pag. 715. num. 26.* sic pergit: „ Si ego forsitan excessi septies, retribuit Triumphantor ultrā septuages septies: quod sicut ei condonō libens, ita mihi vicissim à discipulis ejus condonari peto; successoribus Aprilē recognitus mandans, ut quæcumque acerbius responsa vel dicta censuerint, moliant, mutent, expungant liberrimè. Absit enim ut pro hoc illoce verbo gravius quam ipse intendi accepto, latigium mihi sit cum Viris religiosis *Ordinis* (a) mihi carissimi.

L X X V I I .

C Y RILLUS FABER, Gallicè LEFEVRE, natione Gallus, Provincia Neustrius, patriæ Pont-Audomariensis, Franciæ Carmelitar. Provinciæ Alumnus, Græcæ atque Latinæ Linguae peritissimus, & Artis Poëticæ admodum eruditio instructus; dum Parisiis studeret Theologiæ adhuc juvenis, in Sequana Fluvio se lavans, misere immersitur, summo cum suorum mortore sodalium, anno 1619. Latine carmine cecinit:

1. *Panegyrit ad Laudem suæ Carmelitarum augustæ Provinciæ Franciæ*, editam Rhemis, apud Frognaos Fratres, in Academia Rhemensi Typographos, anno 1618. in-4°.

2. *Elegiam Panegyricam ad Laudem S. Terefiræ*, Mſ. quæ incipit: Culmina non scando montis super ta bicollis. Hanc præ manibus habuisse se testatur Augustinus Biscarettus.

3. *De Conventis Pontis-Audemarensi Carmelitarum Fundatione Carmen* Mſ.

De CYRILLO LEFEVRE loquuntur Augustinus Biscarettus in *Palmitibus Mſ. Vineæ Carmeli*, folio 41. verso; & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, *pag. 67.*

L X X V I I I .

C Y RILLUS A. S. FRANCISCO, natione Rutenus, Carmelita Excalceat. Provincia Poloniæ, sancti Spiritus dictæ, patrio idiomate edidit Tractatum inscriptum:

(a) Verba hæc ultima Papebrochii leguntur *tomo primo Aprilis*, In Notis ad Vitam S. ALBERTI, *Cap. 9. pag. 789. num. 85. B.*

C.

1. *Praxis bene moriendi*. Cracoviæ, anno 1686.
Ibidem anno 1696. in-8°.

2. *Vertit, evulgavitque Polonicè, Instructio-*
nem Novitiorum per R. P. Joannem à Jesu Maria,
Hispanum & Congregationis Italicae Præpositum
Generalem, scriptam & ediram Latinè.

Hæc Paulus ab omnibus Sanctis Carmelita. Dis-
calceatus scripsit in *Schedis Mss.* quarum mentionem
habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*
Mss. pag. 67. Praxim bene moriendi commemorat
solam Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca*
Carmelitarum Excalceat. pag. 101. Vivebat Cy-
rillus à S. Francisco anno Domini 1655.

L X X I X.

CYRILLUS GARLANDIUS, natione
Anglus, sanguine nobilis, virtute nobilior,
Carmeli Ordini se ab adolescentia devovit in Nor-
wicensi Conventu. *Cantabrigia Philosophica ac Theo-*
logica studia peregit, ibique doctoralem gradum so-
lemniter accepit: huic Thomas Scropus, Priori
Norwicensis Cœnobii dedicavit decem libros Philippi
Ribotii Catalani, de Petularibus Carmelitarum gestis,
quos in Anglicum Sermonem transtulerat circa an-
num 1434. Postquam autem is Thomas ab Eugenio
IV. Episcopus anno 1450. Dromorensis factus est,
& ex Legatione Apostolica ad Rhodios Equites re-
diit, aliud opus de *Institutione, Successione, Initia-*
tatione & Propagatione Ordinis Carmelitani scripsit;
eius Prologus sic incipit:

» Thomas Dei & Apostolica Sedis gratiâ, Dro-
» morensis Episcopus, ac Legatus Sanctæ Romanae
» Ecclesiæ, dilecto filio Cyrillo Archidiacono Eccle-
» sia nostræ Dromorensis Salutem, Gratiam & Be-
» nedictionem. Cum quidem minus intelligentes in
» Hibernia, nec ratione nec auctoritate muniti, ori-
» ginem Monachorum Carmelitarum impugnare ni-
» tantur; utique indiscretè; & inficiando negent
» Carmelitas alios Ordines Monasticos tempore præ-
» cessisse, ut asseris Cyrille: unde petis à nobis humili-
» liter & devotè, ut ad modernorum & futurorum
» notitiam, librum utilem Lectoribus, & accepta-
» bilem componete de Institutione dictorum Carme-
» litarum dignaremur. Conclusio hujus operis hæc
est: *Ex dictis haec tenus manifestum habes, dilecte*
Cyrille, quam indiscretè & falsò nonnulli impugnant
Carmeli Ordinis originem & antiquitatem.

De Cyrillo Garlandio mentionem habent ~~opus~~
Thomas Scropus, cuius Opus prodiit Antuerpiæ
anno 1680. in tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag.
172. num. 758. & seqq. Cyrillus Pennect à S.
Paulo in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad annum 1491.
Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium*, ad
eundem annum 1491. num. 5. pag. 976.

L X X X.

CYRILLUS GIAIMO, natione Italus,
ex oppido S. Laurentioli in Regno Neapolitanico
oriundus, ibidem habitum Carmelitanum induit,
postea eisdem Cœnobii, & Neapolitanii Prior,
arque Commissarius Generalis in stricta regulari ob-
servantia, ad Conventum S. Mariæ à vita & ad
Conventum S. Mariæ à concordia. Obiit autem in
patria, anno 1652. die 21. Julii, postquam scri-
psisset Italice

Compendium Meditationum, quatuor partibus di-
stinctum, cum discursu de utilitate & necessitate
Orationis. Neapoli apud Octavium Beltranum, anno
1640. in-4°. Ibidem apud Secundinum Runcaglio-
num, anno 1643.

Hæc Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*,
pag. 393. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi*
Carmelitani, pag. 1071. num. 3732.

L X X X I.

CYRILLUS DE LASHERAS, natio-
ne Hispanus, Carmelita, composuit circa an-
num 1610. *Ceremoniale Carmelitarum*; ut testatur
Franciscus Voersius in Vita Henrici Sylvii: & refert
Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms.
pag. 67.

L X X X I I.

CYRILLUS A. S. MARIA, in seculo nun-
cupatus SANTARCHANGELUS CRIPPA,
Mediolani natus die 5. Maii, anno 1662. literis jam
humanioribus satis instructus, moribusque peregredi-
tus à parentibus educatus in Carmelitarum Excalceato-
rum patrium Conventum ingressus est die 13. Mar-
tii, anno 1678. & anno sequenti ad mensem Matutinum
erniit solemnem Professionem. Mirum est quantum
studiis pietatique ipse se dederit: nam inter alias
doles ad dicendi singularem quandam in Cathedris
facultatem natus videbatur; cum in eisdem, tam
clatè, tam subtiliter docuerit, ut ex pluribus Alum-
nis sui Ordinis varios Magistros efficerit. In Libris
tam legendis quam scribendis, toto suæ cursu vitæ
infudavit, usque dum meritorum annorumque ple-
nus è vivis gloriosè decessit anno 1733. mense Maio,
sxorum in Conventu Sodalium Civitatis Laudensis,
anno 1643. fundato. Opera ejus inscribuntur:

1. *Theologia, juxta sacras Litteras, Concilia, & sanctos Patres, scholasticis, dogmaticisque ratio-*
niis communis, ex Collegio Salmanticensi, ad compendiosorem methodum redacta. Auctore P. Cy-
rillo à S. Maria, Carmelita Excalceato. *Tomus pri-*
mus de visione, & incomprehensibilitate, scientia, & voluntate Dei, atque de prædestinatione & repro-
batione: faustissimis sub auspiciis Illustriss. & Reve-
rendiss. D. D. GEORGI CATTANEI, Episcopi
Viglebanensis, Comitis, &c. Cremonæ, apud Petrum
Ricchini, 1720. in-4°.

2. *Complementum suprà dicti Cursus Theologici.*
Exter Manuscriptum in præfato Conventu Laudensi
Carmelitarum Excalceatorum.

3. *Cursus Philosophicus*, Ms. Ibidem.

4. *Consultationes variae, tam in Jure Canonico, quæ de aliis rebus sacris*, Ms. Ibidem.

5. *Decisiones plures de Casibus ad Theologiam Moralem pertinentibus*, Ms. Ibidem.

Cyrrillum à S. Maria Mediolanensem patre me-
morat Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca*
Carmelitarum Excalceat. pag. 101. Fusiùs Philippus
Argelatus, in *Bibliotheca Mediolanensi*, tom. 1. pag.
514. num. DCLXXV. sed errore typographicō (ut
sentio) Santarchangelus Crippa dicitur *Augustinianus*
Excalceatorum Religiosus; cum titulus &
Aucto *Theologiae* memoratae denotet Carmelitam
Excalceaturn.

L X X X I I I.

CYRILLUS MOREL, latine MORELLUS,
fuit unus ex AMADÆ GUIMENII, Theologis
Moralis, quos sacra Facultas ad Vadimonium ve-
nire primâ die Martii 1665. iussit, Approbatoribus.
Ille MORELLUS, Sequanus regione, partiâ Claræ-
Vallenfis in Comitatu Burgundiæ, vernaculè *Clair-*
val, Provincia Narbonæ alumnus, tot & tanta sui
excellentis ingenii indicia ostendit, ut Claro-Vallen-
fes Carmelitæ donum vendiderint pro expensis ad
eius studia percutenda & absolvenda subministran-

C.

dis. Neque spem eventus fefellit; namque Morellus Doctoralis Lauream in sacra Parisiensi Facultate adeptus, Lugdunensem Domum Prior rexerat, semel & iterum suæ ad Provinciæ Præfecturam recepit in Comitiis Lugduni habitis anno 1669. quibus præterat R. P. Marcus à Nativitate, Commissarius Apostolicus, Provinciæ Turoniæ alumnus. Doctor eruditus & Concionator suo tempore celeberrimus Morellus, insigniores Regni Galliæ Cathedras, magno Auditorum plausu, summoque fructu fidelium consenxit: indéque plura, quæ acceperat, bona suum in Claro-Vallense Cœnobium abundè refudit & adduxit: defunctus tamen Lugduni circa annum 1678. teste R. P. Philippo Chaudeau à S. Claudio, in *Schedis Mſ. ad nos Lugduno Aureliam missis*, die 2. Julii, anno 1741.

LXXXIV.

CYRILLUS A PASSIONE, natione Gallus, in seculo dictus ANIANUS DE LAURENS, patria Castellodunensis, natus die 7. Julii, anno 1708. inter Carmelitas Excalceatos professus Charentoni, die 8. Aprilis 1629. Obiit Parisiis, die 29. Januarii, anno 1689. cœlestium meditatione incensus, nec-non spiritualibus spiritualia comparans, mysticæ Theologiæ operam dedit; tantâ pietate decoratus, ut intrâ sacra Missarum solemnia celebrans ad Altare, totus in lacrymas effunderetur. Scriptus Gallico sermone:

1. *De Divina Sapientia, & Contemplatione, & de reciproco inter Deum & hominem amore.* Nancæi, apud Antonium & Claudium Charlots, anno 1658. in-8°. pag. 715.

2. Reliquit etiam Manuscriptum *de vera Ecclesia Dei, circa realem præsentiam Corporis Christi in Eucharistia, secundum sanctos Patres, quatuor priorum Saeculorum*, in-4°. pag. 400.

3. In *Ecclesiasticum Commentaria* parabat anno 1664. quo Ludovicus suæ Bibliothecæ Carmelitanæ Ms. paginam 67. scribebat. Verum duorum tantum priorum Operum meminit Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 101.

LXXXV.

CYRILLUS PENNECT A S. PAULO, natione Armoricanus in minori Britannia natus, ad Urbem S. Pauli Leonensis; ibique Carmelita anno Domini 1611. die 15. Aprilis professus, Provinciæ Turoniæ Alumnus, Theologus Doctor, pro reformatione Rhedonensi vota renovavit, & R. P. Philippo Thibault primam sui Provincialatûs visitationem agente in Conventu Hennebotensi anno 1618. Prior ibi fuit electus. Quo in regimine Gœnobium tantâ prudentiâ gubernavit, tamque regulari prædictæ reformationis observantiâ effulgit, ut & apud Cives bonum odorem Carmeli reduxerit, & intrâ claustra perfectam Monasticæ vitæ normam, anno 1620. viderit ipse Restitutam. Migravit in suo Diocesanæ Urbis patrio Monasterio S. Pauli Leonensis anno gratiæ 1649. die 1. Maii, postquam Latino Sermone scripsisset Opera, quæ titulo vocantur,

1. *Viridarium Carmeli*, sive ut in secundo folio inscribitur, Index Chronologicus Gravissimorum Patrum Generalium Sacri Ordinis Carmelitarum, & nonnullorum Clarorum ac Illustrium Virorum prædicti Ordinis, Ms. Quod nobis communicatum fuit Aureliæ, anno 1746. sed reportatum ad Rhedonenses Carmelitas in Scrinio communis Provinciæ Turoniæ servandum, sicut hactenùs integrè asservatum

fuit in parvo folio paginis triginta sex compactum. Incipit à S. Bertholdo Malfacida, quem anno 1103. Generalem Carmelitarum primum fuisse electum serie chronologicâ tutbat supponit, & naturæ debitum solvisse quarto Kalendas Aprilis 1146. postquam Ordinem rexisset annis 45. Brocardum quoque anno 1166. electum scribit, & obiisse anno 1197. Definit Index ad Theodorum Stratium, quem Generalem trigesimum octavum numerat.

Ad calcem hujus Viridarii describitur *compendiosa Series omnium Capitulorum Alma Provinciæ Turonicae Carmelitarum*, ab ejus instauratione, anno 1384. ad annum 1641. septem paginis comprehensa.

In secunda pagina hujus Viridarii describitur ad Authorem hoc Epigramma.

*Deformata situ, tenebrisque subhorrida priscum
Perdiderat nivei montis imago decus:
Felici EN RE CTU S dextrâ PENICILLU S,
avitam
Induit faciem, verius ast animam.*

G. à S. J.

Quem forsitan credere posses Fratrem Georgium à S. Joanne Carmelitam, defunctum Rhedonis anno 1656. die 15. Octobris. At si quis diceret *Gatianum* à S. Joanne mortuum Hennebonti anno 1669. die 9. Decembris; vel *Willemum à S. Joseph*, qui Nannetis obiit anno 1677. die 5. Decembris; vel *Germanum à S. Juliano Veneti* mortuum anno 1679. die 14. Septembribus; vel *Georgium à S. Joseph* Parisiis defunctum anno 1681. die 13. Martii. Hæc enim nomina quæ iis literis initialibus G. à S. J. indicantur, æqualiter conveniunt his Carmelitis, quos Necrologium Provinciæ Turonicæ solos connotat ab anno 1641. ad annum 1681. signatos his literis.

2. *Gymnasium Carmelitarum, sive Elogia Clarorum Virorum & Scriptorum penè omnium, Sacri Ordinis Fratrum Gloriosissimæ Dei - paræ Virginis Mariae de Monte-Carmelo.* A patre Cyrillo Pennecto à S. Paulo Carmelita S. Pauli Leonensis. Manuscriptum quoque istud nobis anno 1746. commodatum, asservatur in Archivo communis Provinciæ Turoniæ apud RR. PP. Rhedonenses Carmelitas. Facultatem illius Typis mandandi concesserat Cyrillo R. Albertus Massarius Ordinis Carmelitani Prior Generalis per *Schedam Mſ.* datam Romæ die 15. Septembris 1643. quæ integra etiamnum intra illud volumen in parvo folio 172. paginis compactum reperitur: sed ad libellam hodiernæ crisi accuratam necessariò recognoscendum, saltē circa narrationes ibi exaratas de Prioribus Generalibus & nonnullis Sanctis Chronologiam tangentibus.

3. Gallico Idiomate scripsit *Historiam B. V. Mariae de Folgoat*: quam etiam Typis mandandi facultatem concessit jam memoratus R. P. Albertus Massarius per alteram Epistolam ibidem, & eodem die ac anno signatam atque intrâ eundem Codicem Ms. Gymnasi Carmelitarum servatam; quæ dictam Historiam sub hoc titulo denuntiat: *Le Sacré Boage de Notre-Dame de Beruen*.

Cyrillum Pennect à S. Paulo commandant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mſ. Carmelitarum Provincia Turoniæ*. Justinus ab Epiphania, in *Catalogo Carmelitarum Observantie Rhedonensis defunctorum*. Hugo à S. Francisco in *Vita Vener. Philippi Thibault*, cap. 22. pag. 167. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 67. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 203. Antonius Teisserius Calvinista in *Catalogo Scriptorum*, pag. 66.

LXXXVI.

C.

L X X X V I .

CYRILLUS THERMITANUS, Gallicè TERMINE, sic dictus, quia Thermis Himeris, sive Himerensibus in Sicilia natus est die 20. Aprilis 1623. in seculo dictus *Gregorius-Vincen-tius Martorana*. Ordinis Carmelitarum antiquioris instituti Montis Sancti religionem amplexus, in ea sacræ eloquentiæ gloriam & officiorum dignitates obtinuit Clarus: plura etenim Prioris munere rexit Cœnobia: bis Provinciam Montis Sancti gubernavit, ac Soeius fuit Generalis totius Ordinis. Obiit Neapoli, mense Novembri 1694. Ejus Opus editum inscribitur :

L'Infaticabil Sole Maria, predica della Lettera scritta dalla Virgine alla Citta di Messina recitata nella Congregatione dellli Schiavi di N. S. Sotto il duomo con la presenza dell' Ill. Senato l'anno 1656. Id est Latinè, Infatigabilis Sol Maria: concio de Epistola scripta à B. Virgine ad Messanensem Civitatem, habita in Ecclesia Cathedrali, coram Illustrissimo Senatu, anno 1656. Messanæ 1656. in 4°.

E Carmelitis unus hic non est Cyrillus, qui præfata B. Virginis Epistolam defenderit: eam quoque sustinuerunt Lezana, *tomo 2. Annal. an. 42.* Item *tomo 3. an. 1126.* Item *tomo 4. an. 1238. num. 3.* Andreas Laß in *Tractatu Mſ.* superius citato pag. 87: Quibus non defuit Melchior Inchofer Jesuita, Vienensis, anno 1648. die 28. Septembri Mediolani defunctus; ut videre est apud Nathanaël Sotuel in *Bibliotheca Scriptorum Societatis Iesu*, pag. 608: apud Niceron, *tomo 35. Memor. pag. 327.* apud Petrum Bayle in *Dictionario Critico tomo 2. pag. 1544.* apud N. Lenglet du Fresnoy in *Methodo studiorum Historiæ*, *tomo 3. pag. 369.*

Cyllum Thermitanum laudant Placidus Reyna in *Histor. Messan. parte 2. pag. 62.* Vincentius Solitus in *Histor. Thermat. tom. 2. part. 6. cap. 4. pag. 140.* Antonius Mongitor in *Bibliotheca Sicula tom. 1. pag. 148.*

L X X X V I I .

CYRILLUS TIPALDI in Carmelo Neapolitano Professionem emisit die 4. Octobris. Ejusdem Collegii Doctor Bibliothecam Cœnobii ad pretium bis mille aureorum libris ditavit, defunctus die 16. Septembri 1708. Reliquit Manuscriptum variis generis *tomas 7.* quos Praefationibus, Notis & Indicibus perfecit; adeò ut promptissimi ad primum videantur, ad privati hominis potius commodium, quam ad publicam utilitatem elaborati: inter quos leguntur *Scientiarum ex SS. Patribus ordine alphabeticō dispositarum tomi duo*: atque *Hæreticorum & Scriptorum Indices duo locupletissimi*; inquit Andreas Gargi in *Schedis Mſ.*

CYRILLUS XIMENEZ, natione Cata-lanus, Barcinonensis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor suos apud Sodales, diversis in locis Prior, sux Provinciæ Catalaniae Præfatus; deinde in Academia Barcinonensi publicus Metaphysicæ Professor, tandem Collegii S. Angeli Rector, & suætate Concionator insignis scripsit circa annum 1618.

1. *Varios Tractatus Theologicos.*
2. *In Metaphysicam Commentaria.*
3. *Conciones plurimas*, inquit Ludovicus Jacob; in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 67.

L X X X I X .

CYRILLUS DE VICONOVÓ, Pe-de-montanus, in oppido Vicinovi pertinentis ad Illustrissimos Dominos de Rovera natus, ibidem habitum Carmelitanum induit. Ex bonis paternis unum prædium situm extrâ moenia Oppidi, seu loci Ripolarum, vulgo Rivoli Taurinensis Diœcesis emit; ac in eodem prædio Ecclesiam sive Capellam, ac Domum, seu Conventum, aut Monasterium sub Invocatione Beatae Mariae de Misericordia ad usum & pro usu, ac habitatione Fratrum Ordinis Carmelitarum, in illius augmentationem à fundamentis erigi, construi & ædificari fecit. Quam ob causam Bernardinus Landuccius (vulgò de Senis dictus) in Generalem electus anno 1517. Cyllum habilem & idoneum repertum, de Provincialis, Generali, ac Patrum Diffinitorum dicti Ordinis in Capitulo Provinciali Placentiae anteâ celebrato, consensu in Conventu seu Monasterii ab eo Cyillo constructi, priorem localem, quoad viveret, fecit, constituit, creavit & deputavit, illiusque curam, regimen & administrationem Fratrum ibi existentium, ac bonorum ejusdem Monasterii, seu Conventus in spiritualibus & temporalibus plenariè commisit. Quorum ad confirmationem Cyillus ad Adrianum VI. obtulit *Libellum Supplicem*, & ab eo Pontifice plenam petitionem accepit in Literis Apostolicis Ronæ datis die vigesima Februarii M. DXXII. sicut prodierunt in *Bullario Carmelitarum*, *tomo 1. pag. 514.*

Hyeronimum Aymi in eodem Ripularum Conventu Priorem perpetuo constitutum videbimus inferius, pag. a Reverendiss. Mathæo Orlandi. Ejusdem Conventus Fratres Carmelitæ sacram Rituum Congregationem consulentes » an liceat ipsis » facere Processiones extrâ ambitum & Claustrum » eorum per limites Parochiales, & Collegiatæ Ecclæsæ Beatae Mariae de Stellâ dicti loci Ripularum, » absque licentiâ Capituli, illiusque Parochi? Sacra » Rituum Congregatio tam in voce, quam in scriptis, Patribus informantibus auditis, respondit, » licere, peritâ licentiâ Parochi, etiam non obtentâ; » & ita decretit, & servari mandavit. Die 26: » Februarii 1701:

D.

I.

AMASUS A S. LUDOVICO, Neustrius, Provinciae Turonie Carmelita, Observantiam regularem Rhedonensem anno 1624. die 15. Augusti, Dolæ Armoricanorum professus, Reformationis promovendæ, ac religiosæ perfectionis desiderio æstimandus, in Germaniam missus est; & Coloniae Ubiorum pluribus annis munus Magistri Novitiorum sustinuit, perutilem navans operam in juventute formandâ: humilitate ac patientiâ obfessam à dæmone puellam sanavit. Cum etenim Damaso hæc insultasset, colaphumque maxillæ incussisset, ille præbens & alteram colaphis cædendam; dæmon confusus, è corpore mulieris egressus, longè fugit. Suam in Provinciam reversus Damasus, in Conventu Parisiensi Sanctissimi Sacramenti Supprière egit, & obiit in Carmelo Juliodunensi, anno 1684. die 20. Octobris. Scripsit Gallico sermone

Historiam SS. Ursulæ & Sociarum. Parisiis, apud Dionysium Thierry, anno 1666. in-4°.

Nostræ de Damaso loquuntur cum debito Encomio Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 356. num. 657. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 68. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Virorum illustrium Ordinis Carmelit. Provinciae Turonie*, pag. 26.

II.

DAMASUS PEYRONNET, in oppido Montis Pinsati, ad Cadurensem Agrum natus, in Albigeni Carmelo tyrocinium egit & Vota Religiosa dixit: Vir in Linguis Hebraica, Græca & Latina æqualiter versatissimus: Juris utriusque adeò peritus, ut ejus sensa in Senatu Tolosano vix atque perraro infirmarentur; nec-non in rebus temporaliibus gerendis adèò dexter, ut duodecim annis officio Procuratoris in suo Conventu perfungi teneretur; sed à scientiis & studiis tam parùm alienus, ut empratas & pretio soluto merces relinqueret venditori, in Cellulam advolans, cogitationem quamdam scripturus. Obiit Albiæ, post annum 1730. Scripsit:

1. *In omnes Davidis Psalmos Commentaria* Ms.
2. *Orationes Conclaves de SS. Sacramento*, super hæc verba: Hoc est Corpus meum. Ms.
3. *Varios Tractatus super universam Theologiam*. Ms.

Hæc omnia Manuscripta servantur Albiæ, in Bibliotheca Carmelitarum, teste R. P. Joanne-Baptista Charmes, in *Schedis* Ms. ad nos missis anno 1745. Damasus ex nobili sanguine satus, fratrem germanum habuit Carmelitam in sua Provincia Aquitanie Provinciale, pietate simul ac eruditione illustrem, nomine SIMEONEM PEYRONNET.

III.

DAMASCENUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, patria Luziniacensis, in pago Pictaviensi gradum Licentiatûs in sacra Facultate Pictaviensi obtinuerat, antequam Carmeli Habitum susciperet. In Palæstra Monastica exercitatissimus, subesse potius quæm præesse in votis semper habuit.

Invitus ad Superioris munia exercenda vocatus, tremens & tristis illa exercebat. Tantæ puritate conscientiæ præcelluit, ut ipsâ vel in mimis reluctant, nihil aggredieretur: aliquid solvendum-ne illi propriebatur? solutionem à Patre lumen, precibus ex postulabat. Invitus in Comitiis Aurelianensis anno 1675. die 10. Maii, ad Præfecturam suæ Provinciæ assumptus fuit. Exuvias mortalitatis reliquit Pictaviis, anno 1691. die 15. Aprilis, magno cum sanctimonie nomine. Scripsit,

1. *Conclaves Quadragesimales, Adventuales, Festivales & Dominicales*, quarum nonnullas præmanibus juvenis habui, & aliquando palam dixi.

2. *Varias ad varios Epistolos*, quarum una suos Religiosos inferiores monet de Clementis XI. Decreto pro facultate data die 17. Junii 1676. recitandi singulis mensibus Officium S. Mariæ Magdalena de Pazzis. Altera ad eosdem dirigitur, quos certiores reddit de Regio LUDOVICI XIV. Galliarum Monarchi Placito, ne Religiosi ad laxiores Ordines transeant, absque suorum licentiâ Provincialium: quod die 11. Septembris latum fuit, anno 1676.

DAMASCENUM AB ASSUMPTIONE celebrant *Acta publica* Ms. Carmelitarum Provinciae Turonie; nec-non Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Ms. Priorum Provincialium ejusdem Provinciae*. Idem, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium ejusdem Provinciae*, pag. 29.

IV.

DANIEL A SANCTO JOSEPH, in seculo dictus JOSEPH LEGOUVERNEUR, natione Gallus, Provinciae Armoricus, anno 1601. natus in civitate San-Maclovieni, Reverendissimi & Illustrissimi GUILLELMI LEGOUVERNEUR, Præsulis Maclovienis nepos, Provinciae Turonie alumnus, in Observantia Carmelitarum Rhedonensi professionem emisit in Conventu S. JOSEPH DE CHALINO, ad pagum Andegavensem nuperimè constructo, anno 1618. die 28. Januarii: Vir religiosus, generis claritate, ingenio, eruditione & eloquentiâ præclarus: Linguarum Græcæ, Latinæ & Hebraicæ peritissimus, atque Concionator præfacundus. Per plures annos Theologiae Professor sua in Provincia Turonica, deinde Cadomi, tandem etiam Romæ, in primario Ordinis Carmelitici Conventu S. Mariæ Transpontinæ. Inde reversus, in Priorem Provinciale anno 1651. die primâ Septembris, in Capitulo Turonensi, omnibus singulique Patribus gremialibus unanimiter consentientibus, nominatus fuit à R. P. Joanne Antonio Philippino Præside, supremoque totius Ordinis Moderatore. Deo acceptus, Fratribus amabilis, impositam sibi Præfecturam perfectâ suorum subditorum Religiosorum oblatione assecutus est. Sacrum Oratoris munus, quod in sua Ecclesia Cathedrali exercendum obtulit, patrus Præsul admittere renuit; quin & ab eodem illustrissimo Præsule Coadjutor expostulatus, consentire noluit. Solitariam in Carmelo Guildonensi, qui millibus distat ab urbe San-Maclovieni, jam senex dicens vitam, ad æternam translatus est anno 1666. die quintâ Februarii. Edidit,

1. *Disputationum in Summam Theologicam D. Thomæ, tomum primum, in priores undè quinquaginta Questiones partis primæ Cadomi editæ sunt*, apud

D.

Joachimum Massienne, anno 1649. *in-folio*, ad Eminentiss. Julium Cardinalem Mazarinum. Alios tomos paratos assevari in aliqua suæ Provinciae Carmelitanae Bibliotheca dicunt; sed in qua? tetò & certò nondum didici. Scriptis Gallico sermone,

2. *La Vie de S. ANDRÉ CORSIN, Carme, Evêque de Fiezoli.* A Rennes, 1630. *in-8°*.

3. *Manuel de la Confrérie de la sainte Famille de Jésus, sous l'invocation de S. Joseph, S. Joachim & Sainte Anne, érigée dans l'Église des Carmes d'Angers.* A Angers, chez Pierre Avril, 1640. *in-16. pagg. 99.* Nihil aliud est quam Concio illuc habita de illa Confraternitate hoc anno, diebus bacchanalibus erectâ.

4. *Le nouveau Théologien François, sur le Mystère de la sainte Trinité.* A Paris, chez Jean Jost, 1643. *in-4°.* Tunc temporis Danielem officio Provincialis Prioris fungentem nonnulli Scriptores perperam asserunt. Hoc enim anno Turoniarum Provinciae prærat Prior Provincialis R. P. ANGELUS A S. AGNETE.

5. *Sermons panégyriques des Saints, prononcés en divers lieux.* A Paris, chez Antoine Padeloup, 1660. *in-4°.* Peccant hæc Conaciones, si Eruditiss. simul & Illustriss. Præfulem Abrincensem DANIELM HUET audies, affectato stylo, & exquisitiore arte quam potius Declamatorem, quam Oratorem Christianum decent. Eodem vitio peccant ejus Quæstiones Théologicæ.

6. *Nouveau Théologien François, de la Grace aduelle & habituelle.* Ms.

7. *Sermons Moraux de diverses matières.* Ms.

DANIELIS A S. JOSEPH laudes celebrant Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico, parte primâ, cap. 4. §. 5. pag. 104.* ubi eum vocat *Scholasticum Theologum & soliditatem, & acuminem, & nitorem præcellentem.* Leodegarius Quintinus, in *Apologia antiqua de veri Martyrii adæquatè sumptu notione, pag. 26.* Illustriss. & Eruditiss. Dom. Daniel Huet, in *Originibus Cadomensibus, Gallicè scriptis, Cap. 24. pag. 623. num. 97. Edit. 1702.* Vir clariss. Dom. N. Goujet, in *Supplemento Diaconarii Moreriani, Gallicè editi 1735. tomo primo, pag. 343.*

E Carmelitis, Franciscus Bonæ Spei, in *Præludio Cursus Philosophici*: Hugo à S. Francisco, in *Vita Venerab. P. Philippi Thibault, cap. 45. pag. 332.* Maurilius à S. Michaele, in *Phytologia sacra, pag. 124.—209.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 68.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1089. num. 3832.* Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniarum, pag. 24.* Ms.

V.

DANIEL A S. PETRO, natione Brabantinus, in seculo dictus Bosch, ex Patricia stirpe Bruxellarum natus est ibidem anno 1646. Postea Religionem Carmelitanam in eadem Civitate professus, Concionator eximus evalit, variis Excellensissimis Lusitaniarum Legatis à Confessionibus fuit, & multis annis apud Foederatos Ordines Missionarius Apostolicus. Vivere desit Bruxellis, die 8. Decembris 1719. ætatis suæ 79. Librum edidit, cui titulus inscribitur,

Paranymphus Cœlestis. Gandavi, anno 1694. *in-8°.* prout ferunt *Schedæ Mss.* quas ad nos Aurelianum Bruxellis mittere dignatus die 13. Augusti 1741. R. P. Illuminatus à S. Spiritu.

VI.

DANIEL PETRO DENSIS, sive potius ANTARADENSIS, Episcopus sub Metropolitano Tyrensi, Carmelita Leodiensis, quem Henricus ab Geldria suum in munib[us] Pontificiis Vicarium & suffraganeum circ[us] annum 1337. sibi substitui curavit, ut in Republicam liberiū ipse Henricus Comitis Geldriensis Frater intenderet. A nostro Danièle Carmelus Leodiensis nonnullos redditus habet. Claustrum ab eo stratum fertur, & ab ejus facellano perfectum. Sepultus est coram summo Altari ejusdem Conventus, sub marmore, laminis æreis honestato. Ejus Epitaphium in pergameno ad parietem affixum scriptum, è regione dicti tumuli marmorei sic legebatur.

D.

O.

M.

† DANIEL ipse fui, domus hujus qui Mohachatum

Primitus obtinui, pariter quoque Pontifikatum. Hinc Arthanensem: sed quid mihi nunc valuere In necis hæc ensem nam cuncta modo cecidere. Hic claustrum stravit mihi, profunt meliora. Lector, ut indè gravi pœnâ caream, precor, orai Post paulum Jano morior dum crastinat anno M. C. ter X. trina septem simul I. quoque.

Hæ notæ numerales, sive cyfræ si designant annum 1337. quo diem ultimum absolverit Daniel noster Leodiensis, non HENRICI GELDRIENSIS, sed ADOLPHI Comitis à MARKA Suffraganeus fuerit opportuerit.

de Daniele Leodiensi Suffraganeo & Anteradensi Episcopo loquuntur, sed non unâ Chronologicâ voce Bartholomæus Frisenin *Historia Ecclesiæ Leodiensis*; Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annal. p. 1042.* Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitarum.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum quorumdam Nationis Germanicæ*, apud utrumque citato. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 917. num. 3196.* Augustinus Biscarretus in *Patribus Vineæ Carmeli*, apud Lezanam citatus, *pag. 565. num. 3.* sic loquitur:

„ Daniel Leodiensis, à præclara illa urbe Leodii „ sic dictus: inter Carmeli Palmites Doctor rarus ac „ celebris, in rebus gerendis prudens ac industrius; „ fuit aliquot annis Prior in suo Monasterio, posteā „ factus fuit Episcopus Anteradensis, indè Suffraganeus „ Episcopi Leodiensis: quo in munere, Clero & „ populo gratissimus extitit. Obiit ibidem & sepultus „ in Ecclesia Carmelitarum, ad cujus tumulum la- „ pideum æneis laminis coopertum & auratum, op- „ positum fuit simplex nominis, & dignitatis illius „ memoria, & anni obitūs, qui contigit 1337.

VII.

DANIEL DE WICHTERICHS, latinè DE VICTORIA CO, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus Colonensis (*Monumenta Mss.* Germanicæ appellant Doctorem Parisiensem; negat Ludovicus ex *Catalogo Ms.* Doctorum Parisiensium quem penes se habuit) ac Professor, Alemaniae inferioris Definitor secundus, Prior Provincialis, anno 1315. postea Vicarius Generalis, tandem à Clemente VI. Romano Pontifice Episcopus Verdensis in Germania sub Moguntino Archiepiscopo, vernaculè Werden seu Ferden, constitutus anno 1343. quo quidem anno, in *Libro Obligationum* sub dicto

D.

Clemente VI. legitur: *Fratr̄ DANIEL, Episcopus Werdensis, promisi die 7. Januarii 1343.* Quapropter non accurate locuti sunt Lezana & Ludovicus Jacob, ac alii dicentes illum à Benedicto XII. qui Avenione decepsit die 25. Aprilis 1342. Episcopum Werdensem electum; nisi constaret illius consecrationem ad Clementis VI. tempora protelata fuisse.

DANIEL ad Werdensis Ecclesiæ gubernacula admotus, sedem illam pravis ac corruptis moribus deturpatam, atque à primævo sacrorum Antistitium instituto degenerem, cum in pristinum nitorem restituere conarentur, pio fraudatus desiderio, renientes sibi potiores reperit. Cum nec mansuetudinis moderamine, nec justitiae rigore ad Ecclesiasticam Disciplinam adigere posset, lubens tandem cessit malitia, locum dedit iræ. Ad suos *Coloniam* reversus, cùm à Clero, tūm ab ipso Principe ac Archiepiscopo Colonensi honorifice suscepitus est, cuius etiam in Pontificalibus Vicarium sive Suffraganeum aliquantiū egit.

Tandem, cum ob negotia *Altenburgum* divertisset, ad Abbatiam Veteris-Montis, Ordinis Cisterciensis, non procul à Colonia, ad alteram Rheni partem, in Montensi Ducatu sitam, ibidem infirmatus, piè in Domino defunctus est, atque in ejusdem Abbatia Ecclesia honorificam accepit sepulturam, circà annum 1364. Nam in Lib. II. de Provisionibus Praetorū sub Urbano V. anno secundo legitur: *Werdensis Ecclesia vacat, per obitum Fratris Danielis Episcopi: eligitur à Capitulo Gerardus, ejusdem Ecclesiæ Canonicus, in cuius persona provisa est dicta Ecclesia, sexto Kalendas Julii anno 1364.* Et aliundē constat Danielem obiisse sub Pilligrino dicti Monasterii Abbatे vigesimo sexto, qui præfuit ab anno 1363. Unde Ludovicus Jacob erravit scribens Danielem decepsisse anno 1356. & alii citiū. Scriptit Daniel

Librum Apologeticum, seu Defensorium contra Ecclesiæ suæ Clerum, quem excommunicavit ob Contumaciam; & à quo ipse Daniel fuisse excommunicatus perhibetur, addito isto ludicro disticho:

DANIEL Antistes, non curat Clerus ubi stet;
Optans, ut valeas, dummodo non rodeas.

Hinc est quod Albertus Crantius, cuius Opera in Indice Romano prohibentur, donec expurgentur, in sua *Metropoli* scripsit Danielem obiisse Coloniæ excommunicatum; ac si subdicti Prælatum suum, & Ecclesiæ Pastorem excommunicare possent.

De Daniele à Witerich mentionem habent Joannes-Henricus Heister in *Syntagma Suffraganeorum Colonensium*. Ægidius Gelenius Lib. III. de admiranda sacra & civili magnitudine Coloniæ §. 3. Petrus Cratepolius in *Catalogo Episcoporum Werdensium*. Item Ægidius Gelenius jam citatus in *Syntagma* 43. *Suffraganeorum Colonensium*. Gaspar Bruschius in *Catalogo Episcoporum Werdensium*. Gaspar Jongelinus in *Notitia Abbatarum Ordinis Cisterciensis*. Ludovicus Cellotius Lib. V. de Hierarchia cap. 9. Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro*. Joannes Balæus de *Scriptor. Anglia, cent. 5. cap. 100.* in *Appendice*. Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*.

E Carmelitis, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 288. ubi hunc cum Daniele Leodiensi confundit. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annal.* pag. 563. & 1042. ubi dubius admodum suam exponit mentem. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 68. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum quorumdam Nationis Germaniae*:

ubì notat quod Daniel noster sui tempore Episcopus Arcem Bodemburg egregiè communivit, & Valvas immunitatis Canonicorum in Australi parte Ecclesiæ erexit, aliaque præclarè (approbantibus viris omnibus probis) gessit. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 917. num. 3197.

V I I I.

*Dz DANIELIS A VIRGINE MARIA
Vita & Scriptis, Dissertatio.*

DANIEL A VIRGINE MARIA, natione Belga, in seculo AUDENAERDE nuncupatus, piis & honestis parentibus natus est septimo Idus Junii, anno 1615. in oppido Hamme, quod patriæ Teneramundanæ (Gallicè Dendermonde) noble mancipium est, ab ea urbe distat uno lapide. Cereæ ad omnem virtutem indolis homo, à puero datus est & educatus in Carmelo Gandavensi: in quo, ubi per ætatem licuit, Vestem anno M. DCXXXI, induit religiosam, & anno sequenti sese Votis devinxit. Veste candidus, candore emicuit. De virtute in virtutem progrediens, pietatis lucens omnibus speculum, anno M. DCXL. Sacerdos consecratur. Magister Novitiorum anno 1642. efficitur. Duobus inde post annis in Suppiorum assumitur, simulque Theologiaz Lectorem. Mirum hic speculum fuit: sic enim totum doctrina habuit, ut totum pietas posideret: sic Schola assiduum, ut non haberet Chorus absentem. Gradus fuere:

Anno 1649. in Priorem Bruxellensem electus, Cœnobium dein Mechliniense Prior rexit. Verè Prior fuit, virtutum speculo prior omnibus. Anno 1652. quo Reverendiss. Generalis Philippinus Belgum visitat, Daniel in Unitarum adhuc Belgii Provincia-tum Provincialel eligitur; & iterum anno 1663. præsente & præsidente altero Generali, Hyeronimo Ari, ad idem munus assumitur, licet invitus. Quid amplius dicam, Provincie fuisse Definitorem sapientiæ, & Provincialis Capituli Præsidem semel extitisse anno 1659? Munus nullum, officium aut dignitas fuit nulla, quin obierit, omnibus par, dignus pluribus, ad regimen factus. Talem conscientiæ puritas, morum gravitas, oris suavitas, vultus majestas, mentis sagacitas, verbo, talem vitæ sanctitas fecerat. Abstinentiæ, in infirma semper valetudine fuit mirabili: charitate in Deum & proximum incredibili. Dum sœvit Antuerpiensibus in ferali autumno mortalitas, proximi eum arsit, ursit & abstulit hæc charitas. Perdius & pernox adeò ad infirmos vocabatur & ibat, ut sustinendo non esset labori. Dum sublevando prompta aliorum succurrebat Fratrum alacritas, una infirmorum clamantium erat vox. Sanctus veniat Pater. Dum se impendit, & superimpendit infirmatibus, quæ fuere ferè continuæ, exhaustus, morbo obrutus fuit, assuetæ adeò retinens orationis, ut illius noncum vita finem fecerit. inter Fratrum suspiria & preces ix. Kalendas Novembbris, anni M. DCCLXVIII. sanctè, uti vixit, obiit, ingenti reliquo sui desiderio; odore sanctioris vitæ majori, victurus æternum cum Deo.

ANIMA BEATA, exclamat R. P. Daniel Papebrochius, in *Appendice ad Vitam ANGELI Martiris, Carmelitæ, tom. 2. Maii*, pag. 799. col. 1. num. 4.

„ Anima beata, anima R. P. Danielis à Virgine „ Maria, Anima, quomodounque res erant, semper „ me diligens, semper à me dilecta. Jam enim cum „ R. P. Bonæ Spei (quem ipsum credo non alio „ quam pio, licet non secundum scientiam, zelo „ contraria

D.

» contrà me sic excanduisse.) Jam inquam, cum
» ipsius beato spiritu, tali Te confido receptant loco,
» ubi aeternum vives, memor vicennialis amicitiae,
» immemor molestiae, quam in hujus mortalitatis
» caligine versans saepè attulisti mihi & saepè retulisti
» sti, propter judiciorum ex principiis diversissimis
» procedentium diversitatem. Ibi siquidem non aeter-
» nam dumtaxat contemplaris veritatem ineffabilium
» mysteriorum religionis ac fidei nostræ, etiam in
» hac tenebrarum valle citra cunctationem creden-
» dorum; sed & praeteritorum quoque temporum
» gesta, de quibus fas homini querere & ambigere,
» intueris ut praesentia; procul ab aliis præjudiciis,
» quibus vivens plusculum videris tribuisse.

» Sanè nec mentionem quidem ferre poteras pa-
» tienter ullius dubii, circà receptas in Ordine tra-
» ditiones movendi; videbarque tibi deliramenta
» loqui, quories aliquid conabar communicare eo-
» rum principiorum, quæ Historico convenit esse
» familiarissima; quæque omnibus, ad solidam eru-
» ditionem veri & falsi discretionem, suggesterit ars
» prudenter dubitandi circa res facti; Ars multipli-
» cis scientiæ & filia & mater; Ars ignota ferè su-
» perioribus seculis, maximè autem exulta hoc ævo,
» quod Dei singulare munus censi potest: Factum
» enim per eam est, ut praeterita cum praesentibus
» comparanti, videatur medii temporis historia, à
» tenebris plusquam Cymmeriis, ad lucem gratissi-
» mam esse traducta, paulatimque proficeret ad ple-
» nam meridiem, labore & constantiâ provehentibus.

Quo sensu hæc intelligi voluerit Papebrochius, colligi fortè cuperes ex ejusdem Papebrochii verbis in suo Commentario Apologetico, qui prodit *eodem tomo 2. Maii, pag. 716. col. 2. num. 33.* dicentis: » Ferè quotidie observamus complures Romani Martyrologii errores: quos tamen jam semel positi, non expedit continuò facilèque mutari; consuntius vero expectari Operis nostri de Sanctis, non absolutionem tantum, sed & recognitionem illius maturam ac seriam; ne quid mutatum præ properè ex sententia tunc nostra, posteà vel à nobis ipsis, vel ab aliis certiora documenta nactis, » judicetur fuisse retinendum.

Ibidem & in eodem Commentario Apologetico, *pag. 709. col. 2. num. 4.* » Nos certè in hoc quod persequimur Opere, Veritatem ex puto quoque que emergentem, quamvis alicui priori nostro asserto contrariam, cupidissimè amplectimur; eamque vel reservamus posteris lucubrations nostras recognituri; vel aliquâ opportunitate oblatâ proferimus ultrò, non magis docere parati quam discere; neque pudet in questionibus facti, quemadum decisio ex allegatis, probatisque deducitur, mutare sententiam, si quando contingat certiores prioribus offerri notitias.

Saniorem equidem opinionem de probata Danielis à Virgine scientia Papebrochius habuisse viderur, dum ibidem, *pag. 847. col. 2. lit. E.* fassus est se scire *Speculum Carmelitanum* ab Editoribus augeri, mortuo jam *P. DANIELE*. Verum jam videamus quæ sint

DANIELIS A VIRGINE MARIA
SCRIPTA.

1. *Ars aurea benè confitendi.* Flandricè. Bruxellis, anno 1649. in-12.

2. *Ars benè moriendi.* Flandricè. Bruxellis, anno 1649. in-12.

3. *Demonstratio vere Ecclesie.* Flandricè. Bruxellis, anno 1649. in-8°.
Tom. I.

4. *Introductio ad Confessionem.* Flandricè. Antwerpia, anno 1649. in-12.

5. *Epitome Vita S. PETRI THOMÆ, & Scala virtutum ejusdem.* Latinè. Antwerpia, anno 1659. in-8°.

6. *Vita S. ANGELI, Carmelitæ, Martyris.* Latinè. Bruxellis, anno 1665. in-8°.

7. *Vinea Carmeli, seu Historia Eliani Ordinis Beatissimæ V. Mariae de Monte Carmelo, contracta in variis Opusculis, Regulam, Originem, propaginem, eventus varios, patrocinium multiplex, Viros illustres, & Provincias omnes delineantibus.* Latinè. Antwerpia, apud Jacobum Meursium. Anno M. D C L X I I . in-4°. pagg. 776. absque Indicibus: Illustrissimo ac Reverendissimo D. D. ANDREÆ CREUSEN, Archiepiscopo Mechliniensi, Belgii Primi nuncupata.

» Vinea Carmeli vocatur, inquit Auctor in Pro-
» loquio pag. 4. quod Carmelitanus Ordo originem
» habuerit in Carmelo monte fertilissimo etiam Vi-
» netis, teste S. Hieronymo in cap. 6. Isayæ.

» Additur in titulo, seu Historia Ordinis, &c.
» non quod omnia complectatur eam concernentia,
» singulosque eventus poni dignos, sed quod uni-
» versalis historiæ sit quasi Breviarium; utpote suc-
» cinctæ, sed ramentum in nonnullis etiam latiis tra-
» ctans de sequentibus. Primâ parte, in Opusculo S.
» Cyrilii, agitur de Vinea Carmelitana Maceria,
» seu sepe, nempè Regula.

» Parte secundâ & tertiatâ, Sermo est de ejusdem
» Vineæ plantatione per magnum Prophetam ELIAM;
» de rigatione per S. E L I S E U M , filiosque Pro-
» phatarum, eorumque successores, seu traduces
» Effenos; de illius fructificatione in primordiis Ec-
» clesiæ, & multiplicatione ac divisione subsequen-
» tibus seculis; de successione hereditaria, jugiter
» continuata usque in praesens; deque variis seculo
» Christiano tertio per Tyrannos Gentiles, & longè
» post per Cosdroem & Homar, ac Saracenos, per-
» fecutionibus; è quibus tamquam torcularibus no-
» bile Vinum Martyri effluxit.

» Parte quartâ, tractatur de Vineæ illius pampi-
» natione, & excisione variis in locis ætate supe-
» riore; & de repastinatione, ac reflorescentia hoc
» seculo nostro. Parte quintâ, Sermo fit de Tatrice,
» seu Patrona illius, Virgine Dei-para, ejusque singu-
» lari patrocinio, ac tutelæ signo Scapulari, instar
» turris fortissimæ contra adversariorum impetus,
» in medio Carmeliticæ Vinea ædificatæ.

» Parte sextâ, prodeunt palmites præcipui, nempè
» personæ sanctitate eximiæ, doctrinæ singulari, aut
» dignitate ecclesiasticæ præcellentibus: quique Regu-
» laris Observantia per tria vota (sicuti Claviculis,
» seu Brachiolis palmites suis ridicis, seu Pedameni-
» tis) maritati, & circumvoluti per religiosarum
» virtutum actus Deo adhærentes, sursum creverunt,
» & Botros bonarum suarum exercitationum, & in
» illis Vinum suave doctrinæ & pietatis, in tor-
» culari patientiæ expressum libaverunt.

» Parte septimâ exhibentur Custodes, & Cultores
» præcipui hujus Vineæ: ii potissimum sunt Reve-
» rendissimi Patres Generales, quorum Series etiam
» ibi texitur: consequenter variis proferuntur Pulvi-
» ni seu Areolæ: ex sunt distinctæ inter se Provin-
» ciæ, quæ sigillatim describuntur. Et insuper ejus-
» dem traduces novelli, per S. TERESA M pro-
» pagati, nempè bina Patrum Discalceatorum Con-
» gregatio.

» Parte octavâ, de Vineæ hujus origine, ac pro-
» pagatione variæ opiniones proponuntur & refel-
» luntur, atque una vera declaratur, & stabilitur.

8. *Vinea Carmeli sive Compendium Vitarum San-*

B b b

D.

ctorum Ordinis. Flandricè. Bruxellis, anno 1666. in-12.

9. *Delineatio tertiae Regulae Carmelitarum.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1666. in-12.

10. *Introductio ad Vitam devotam.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1668. in-12.

11. *Spirituale A. B. C.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1669. in-12.

12. *Ars Artium, sive Methodus bene orandi.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1669. in-12. alias facilis orandi modus, ex Scriptis S. Teresiæ maximè exceptus, atque in tres partes distributus.

Prima pars agit de Oratione in genere, & de modo utiliter orandi vocaliter.

Secunda pars tractat de Meditatione, seu interiori Oratione, & de modo utiliter orandi, ac quām sit omnibus necessaria hæc Oratio.

Tertia pars versatur circa ariditatem, tristitiam, atque evagationem in illa Oratione contingentem, & quomodo in salutarem Orationem mutari possit. Huic Arti adjungitur Officium parvum S. Teresiæ. Prima editio prodiit Antuerpiæ, anno 1648. apud Viduam Joannis Cnobbaert.

13. *Origo, Privilegia, vera & solida Devotio sacri Scapularis.* Latinè. Antuerpiæ, anno 1673. in-folio. Item prodiit ibidem, anno 1680. tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 515. — 652.

14. *Phænix Seculorum: sive Vita S. Eliæ Prophetæ.* Latine. Francofurti, anno 1670. in-8°. Prodiit in-folio, Antuerpiæ, anno 1680. tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1. — 71.

15. *Speculum Carmelitanum, sive Historia Eliani Ordinis Fratrum Beatissimæ Virginis Mariae de Monte Carmelo: in qua à S. Prophetæ ELIA origo, per Filios Prophetarum propagatio, per Effenos, Eremitas & Monachos diffusio & continuata successio, ex vetustis fideque dignis Autoribus exponuntur.* Opus posthumum Eminentissimo Principi PALUTIO; Cardinali Alterio S. Romana Ecclesiæ Camerario, Ordinis Carmelitani Protectori dicatum. Antuerpiæ, Typis Michaëlis Knobari, anno 1680. duabus tomis in-folio designatum, se quatuor voluminibus itidem in-folio frequentissime compactum.

Opus posthumum vocamus; 1°. Quia Daniel viam mortalem subiit anno 1678. hujus autem operis editio assignatur, anno 1680. 2°. Quia R. P. Papebrochius in *Appendice ad XI. diem Maii*, tom. 2. pag. 843. col. 1. lin. 21. sibi gratulatur, quod accepit à P. Cornelio Hazart, sex partes Speculi Carmelitani jam impressas, sicut ad ipsum P. Hazart tulerat ipse DANIEL, anno 1672. quibus tunc quidem vix aliquid videbatur ad editionem deesse præter indices, & quasdam appendices, ultrà unius voluminis molem non extensuras opus, sicut illud ordinario librorum censori exhibitum fuit, ab eo que approbatum VI. Decembris M. DCLXXII. 3°. Quia ibidem, pag. 847. num. 12. R. P. Papebrochius ægrè ferre se fatetur, & queritur quod pars secunda *Armamentarii* à Patre Francisco Bonæ Spei composci fuerit attexta Speculo Carmelitano, anno 1680. edito, contra expressam voluntatem Auctoris, communi Typographo sæpè protestati, nihil in opere suo appariturum ejusmodi: quodque qui novam istam *Armamentarii* impressionem curarunt, fecerint ipsum P. Danielem alieno sensu loqui in fine sui *Propugnaculi*, tom. 1. pag. 791. num. 2983. sciente ipse Papebrochio, ab aliis augeri *speculum*, mortuo jam P. Daniele.

In illo Speculo sive in hac Collectione continentur JOANNIS XLIV. Antistitis Hierosolymitani, B. Cyrilli Constantinopolitani, Guillelmi de Sanvico, Siberti de Beke, Philippi Riboti, Joannis Bachonis,

Joannis de Hildensheim, Bernardi Olerii, Joannis Grossi, Thomæ Bradley, Joannis de Vineta, Balduini Leersii, Arnoldi Bostii, Joannis Palæonydori, Baptista Mantuani, Joannis Trithemii Abbatis, atque aliorum quorundam veterum Auctorum Libri, Tractatus, Apologizæ, nec-non monumenta antiqua selecta.

Quorum equidem nonnulla jam in ejusdem tituli *Speculo Carmelitano* prodierant semel Venetiis edito anno 1507. in-folio: sed adeò rara erant exemplaria, ut etiam in Carmelitarum Conventibus paucissim reperirentur. Ad fidem vetustorum exemplarum Mss. cum isto Veneto inter se collatorum, Antuerpiensis editio confecta est, & ad accuratorem formam parata.

DANIELEM A VIRGINE MARIA commendant Joannes-Baptista de Lezana in literis ad ipsum Româ missis anno 1658. & 1659. uti videre est in *Proloquo Vineæ Carmeli*, pag. 4. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 69. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 31. Antonius Teisserius in *Catalogo Scriptorum*, pag. 68. Godefridus Henschenius in *Vita Joannis Bollandi*; ipse Bollandus in *Vita S. Cyrilli ad VI. diem Martii*. Daniel Papebrochius *tomo 2. Maii*, pag. 710. num. 7. ubi vocat eum amicum unanimem, & pag. 714. num. 24. virum mansuetissimum: Nicolaus Lenglet in *Methodo ad studium Historia*, *tomo 3.* pag. 148. Joannes-Petrus Niceron in *Memoriis Illustrium Virorum tomo 1.* pag. 98. & 99. Hyppolytus Heliot in *Historia Ordinum Religiosorum tomo 1.* pag. 285. Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana* pag. 265. num. 919.

I X.

DAVID BOYS, latinè BOYSIUS, aliquando BOCHUS, natione Anglus, Cœnobii Glocestrensis Carmelite, Doctor Oxoniensis, ibique Theologiae Professor, invisit Cantabrigiam, & exterarum nationum Academias adiit, ubique fructum suum, & magnam ad bonas disciplinas accessionem faciens. Quod magis in eo æmulandum, id est, quod inter hujusmodi peregrinationes & studia, suæ professio-nis nunquam immemor, ubicumque ageret, semper hominum frequentiam declinabat, seculares strepit-us fugiebat, Deo & sibi quantum poterat, vivebat, & vitam quam elegerat solitariam aut agebat, aut agere cupiebat; quam anno 1450. tandem Glocestriæ absolvit. E Thesauro suo literario promens pro Ecclesiæ utilitate,

1. *Eruditas Conciones*, Lib. I.
2. *De Spiritu Doctrina*, Lib. I.
3. *De vera Innocentia*, Lib. I.
4. *De duplice hominis Immortalitate, contra Agarenos*, Lib. I.
5. *Contra Agarenorum Insanias*, Lib. I.
6. *De variis Gentium Ritibus*, Lib. I.

DAVIDEM BOYS commendant Joannes Le landus cap. 558. Balæus cent. VIII. cap. 12. & Pit seus pag. 641. de *Scriptoribus Anglia*. Fabricius in *Bibliotheca Media & Infima Latinitatis*, *tomo 2.* pag. 43. Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica*. Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*. Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* tom. 1. pag. 417. Lezana *tomo 4.* pag. 874. Daniel à Virgine Maria *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 114. num. 3943. Cyrillus Penneæt à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Ms.* ad an. 1450. ubi ex Pitœo notat quod Cantabrigiæ conscripserit quatuor volumini bus simul Opera Joannis Barningham Carmelite,

D.

quæ anteā sparsim volitabant, & in quadam prædictæ Academiæ Bibliotheca reponi servanda curaverit. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 70. ubi ex Francisco Godwino Lib. de *Præfulibus Angliae* eum vocat Episcopum Landavensem in Wallia, Alienoræ Ducissæ & Humfredo ejus conjugi, aliisque magnatibus charum. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 350. eadem fermè scribit ex Nicolao Harpsfeldio jam citato; tametsi Arnoldus de Vion, Monachum Cluniacensem appellat Benedictinum.

X.

DAVID CHIRBURIUS, natione Anglus, Carmelite Theologus, eruditione adeò clarus, ut ad *Dromorensem* in Hibernia Episcopatum fuerit anno 1431. die 22. Junii ab *Eugenio IV.* promotus. Ad ipsum *Nicolaus Kentonus* ejusdem Provinciæ Carmelite Librum à se compositum dixit. **C**HIRBURIUS autem ad annum 1446. mortuus sepulturam accepit *Ludloæ* in Conventu Carmelitarum.

Nonnulla Opera ab illo scripta testantur *Joannes-Lelandus* cap. 584. & *Pitseus* pag. 832. sed eorum titulos non indicant. Illius quoque mentionem habent *Acta Confessorialia Eugenii IV. ad ann. 1431.* die 22. Junii. *Fabricius* in *Bibliotheca Media & Insigne Latinitatis*, tomo 2. pag. 44. *Jacobus Waræus* Lib. de *Antiquitatibus Hiberniae*, cap. XXIX. pag. 307. ubi in Chronologia Richardum Messinum Carmelitam Davidis Chirburii prædecessorem perperam designat: nam anno 1457. duntaxat die 29. Julii Richardus Mysslin obtinuit Sedem Dromorensem, ut constat ex *Actis Confessorialibus Callistri III.* *Joannes-Baptista de Lezana*, tomo 4. anno 1420. pag. 792. num. 3. ubi Thomam Bradley Scroppum Davidis Chirburii successorem erroneè appellat. Nam Thomas Bradley successor fuit Joannis anno 1450. prout constat ex *Actis Confessorialibus Nicolai V.* *Cyrillus Penneæt* in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad annum 1420. cui obitum nostri Davidis perperam attribuit. Eundem in errorem impegit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 70. Alegreus vero Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 332. illum anno 1428. obiisse tradit. Non determinat *Speculum Carmelit.* pag. 918. num. 3198.

X I.

DAVID ESAU, natione Tuscus ex familia de Girolamis Florentiæ natus, in ejusdem Civitatis Academia Theologus Doctor, & publicus Professor atque Decanus; cum in Monasterio *Sylvarum* inter Observantes existeret, ac videret Congregationem Mantuanam suam in dies se extendere ultrâ terminos suos, anno 1506. pro suis Fratribus obtinuit Ecclesiam *S. Clementis* propè portam civitatis Florentinæ in via *S. Galli*; consentiente Reverend. Domino Raynaldo Ursino, Romano Archiopiscopo Florentino, & acceptante Baptista Mantuano, tunc Vicario Generali; qui prefatum Davidem Esau instituit primum hujus Cœnobii Priorem. Ast duos post ferè annos illa domo propter ipsius angustias & incommoda relata, idem Esau anno 1508. die 25. Junii, Ecclesiam *S. Barnabæ* Apostoli impetravit; in quam eodem die Carmelitæ Mantuanistæ transmigrarunt, ubi anteā erat habitatio Patrum *S. Augustini*. Verum & anno 1521. die 8. Julii, hac Ecclesiæ secundâ *S. Barnabæ* datâ aut concessâ Monialibus ejusdem Congregationis Carmelitanis, ipsi Carmelitæ ad Sacram Parochialem Ædem Sanctæ Mariae Majoris prope-

rarunt, & in eam eodem anno 1521. in vigilia omnium Sanctorum triginta Mantuanistæ Religiosi processionaliter accesserunt.

Davidem Esau referunt à celeberrimo Hieronymo Savaranola, Dominicanu, semel atque iterum miro quodam modo visitatum, & à perturbationibus quibus premebatur, liberatum. Obiisse autem anno 1504. notant Fasti Theologici Florentini, pag. 187. die 1. Januarii. Scripsit quæ inscribuntur:

1. *In varios Sacrae Scripturae textus Commentaria*, quæ dictavit Florentiæ, ubi Bibliorum Sacrorum Interpretem in Academia hujus Universitatis ageret publicum circa annum 1484.

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, quæ Baccalaureus suis auditoribus legit in eadem Academia ante diem 14. Junii, an. 1482. quo ad hunc gradum promotus est.

DAVID ESAU memoriam habent celebrem, Abraham Bzovius ad annum 1498. num. 29. *Joannes-Baptista de Lezana*, tomo 4. *Annal.* pag. 106. Carolus Vaghis in suis *Commentariis*, pag. 114. & 339. Lucas-Joseph Cerracchinus in *Fastis Theologicis Universitatis Florentinae*, pag. 187. & 207.

X II.

DAVID GALLUS, natione Apulus, Carmelite, sacræ Theologiæ Doctor, edidit *Vitam S. ANGELI Jerosolymitani*, Carmelite & Martyris. Italicè: moriens circa annum 1635. teste Ludovico Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 70. Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 331. sic habet: David Gallo da Noia nella Provincia di Bari Carmelitano ha dato.

Il Trionfo e Martirio di S. ANGELO, Carmelitano. Tragedia spirituale. In Bari appresso Pietro Michæli, 1630. in-8°. verso.

X III.

DAVID AB OMNIBUS SANCTIS; Provincia Germaniæ variis in Conventibus ipse Germanus Prior, Relationem hujus Superioris Germaniæ communicavit R. P. Danieli à Virgine Maria: in qua notabat quod ante hæreses, plerique Provinciales Carmelitani fuerint in Universitate sive Academia Viennensi vel Rectores studii, vel Professores publici (sive ut loquuntur Cathedratici) sacræ Theologiæ, vel Canonum Doctores, aut Professores; prout legitur tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1100. num 3897. Ille DAVID AB OMNIBUS SANCTIS distinguitur ab altero recentioris Instituti Carmelita DAVIDE AB OMNIBUS SANCTIS, qui Polonus, Carmelite Discalceatus, edidit patrio idiomate, *Concionum tomos duos in-fol.* anno 1701. prout refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 101.

X IV.

DAVID OBUGÆUS, natione Hibernus; Carmelite Kildariensis, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, Oxoniæ primùm in Anglia, deinde Treviris in Germania, ob eruditionem non vulgarem celebris evasit. Supremæ Classis Magister, Hybernicæ nationis lucerna & decus appellatur: cui tanta fuit peritia, ut Bibliotheca vivens dicetur. Factus tandem Ordinis Carmelitarum in Hibernia Prior Provincialis, in patriam rediit, ubi in Atherdet, sive Atrio Dei, ut loquitur Jacobus Waræus: & Dubliniæ (etiam Balæo teste) *Capitula celebrasse* dicitur. Erat is Philosophus, Rhetor,

D.

Theologus, & utriusque Legis in tota illa terra peritissimus, circa annum 1320. atque ita totius Hiberniae Nationis, lucerna, speculum & decus: Kilditriæ senex admodum decessit. Scripsit,

1. *In sacram Scripturam Commentaria, sive Postillas.*

2. *Sermones ad Clerum. Lib. I.*
3. *Propositiones disputatas. Lib. I.*
4. *Lectiones Trevirenses. Lib. I.*
5. *Regulas Juris quasdam. Lib. I.*
6. *Sermones per annum. Lib. I.*

7. *Epistolas ad diversos XXXII. Incip. A dilectionis fædere non recedit.*

8. *Contra Gerardum de Bononia, Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem, qui anno 1303. in Comitiis Generalibus Tolosæ habitis, divisit in duas Provinciam Angliæ, ut diximus superiori pag. 352. ubi CONRADUM DE S. GEORGIO commoravimus.*

DAVIDIS OBUGÆI mentionem habent Gobelinus Alemannus, Carmelita, in *Commentariis*: Joannes Bloxamus, Carmelita, in *Epistolis*; Joannes Balæus, in *Scriptoribus Angliæ*, Cent. 14. Cap. 92. Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testimoni veritatis*: Jacobus Waræus, Lib. I. de *Scriptoribus Hyberniæ*: Lezana, tom. 4. anno 1320. pag. 522. num. 7. Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 2. pag. 45. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 70.*

X V.

DAVID WATERSON, natione Anglus, circa annum 1524. scripsit,

1. *De Viris claris Ordinis Carmelitarum. Lib. I.*
2. *Sermonum Repositorym. Tom. I.* Ast verò utrumque Opus Kreimondoæ ab hæreticis combustum fuisse scribit Thomas Dempsterius, in *Historia gentis Scotorum*, Lib. XIX. pag. 665.

X V I.

DEGENHARDUS DE DUMETA VANDERHAECKEN, natione Germanus, Cœnobii Morsensis alumnus, ejusque ultimus Prior, sacrae Theologiae Doctor in Academia Coloniensi, anno 1604. promotus. Circa annum 1606. hæretici Conventum hunc invadentes, ipsum Degenhardum cum ejus Religiosis Carmelitis ejecerunt. Exinde ipse in variis Conventibus Regens, Prior, Definitor, Vicarius Provincialis exhibetur ad annum 1624. quo Priorem Franckofordensem gerebat, & ulterior de ipso mentio habetur nulla. Scripsit,

In Libros IV. Sententiarum Commentaria, quæ Mss. asservantur in Archivo Provincie inferioris Germaniæ: teste Daniele à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1102. num. 3904.

X V II.

DELACROIX, Docteur en Théologie; sub hoc nomine tantummodo DELACROIX latuit MICHAEL POTIER, Burgundus, Carmelita Semuriensis, Doctor Romanus Theologus, Prior Semuriensis & Parisiensis; atque Provincie Narbonæ Definitor. Obiit Turnoni anno 1666. postquam sub fictio nomine Delacroix edidisset Gallico Idiomate,

A Monsieur de St. Martin, Prêtre, Docteur en Théologie en l'Université de Rome, Sieur de la Mare, Protonotaire Apostolique, & très-digne Recteur de la Royale Université de Caen: Discours

d'un *ien Ami*. Incipit: *Monsieur, si j'ai rendu mon jugement suspect, &c. Definit autem: Votre très-humble Serviteur, DELACROIX.* Hic porro discursus editus est inter Opera Domini Michaëlis à S. Martino, de quibus mentionem habent Vigneul-Marville in *Miscellaneis Historiæ & Litteraturæ gallicæ scriptis*, tomo 1. pag. 397. Gabriel de la Monnoye in *Menagiana*, tom. 2. pag. 95. & 336. ubi notat dictum Michaëlem à S. Martino, virum staturæ & ingenio insolitum, obiisse Cadomî in Neustria, anno 1687. MICHAELIS POTIER, fictio nomine, DELACROIX meminit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca personata Ms. pag. 59.* Idem in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 239.

X V III.

DESIDERIUS BUFFET, natione Gallus, provinciæ Campanus, in pago *Dommariensis*, Diœcesis Lingonensis natus, humili loco, rusticis & egenis ex parentibus: Carmelum in Divionensem ingressus, habitum religiosum ibi sumpxit, undè plerique Scriptores hunc natu Divionensem appellarent. Doctor Theologus in Academia Parisiensi anno 1559. proclamatus; Prior Divionensis, bis Provinciae Narbonæ Praefectus; anno 1582. Praeses Provincialium Comitiorum Provinciae Viennæ celebratorum die 7. Octobris, ac per universum Galliarum Regnum Vicarius Generalis anno 1582. Vir Gilberto Genebrardo intimus, apud suos summè potens, Religionis Catholicæ strenuus Defensor, Linguarum Hebraicarum, Græcarum & Latinarum studiosissimus; Divionensium Carmelitarum honos & tutela:

Nam Bibliothecam amplissimam illuc construxit, quam selecta librorum supellecili, magnis sumptibus non tantum locupletavit, sed etiam ornavit ita pulchrè & splendidè, ut celeberrimas Burgundiaæ quasque post se relinquere posset; Cabilonensisque Conventus ei quam maximè debet. Nam Caroli IX. jussu, destructo Monachorum Benedictinorum Cœnobio, ad Arcem ibi construendam, Regium Diploma ii obtinuerunt, quo illis liceret in Conventu Carmelitarum manere perpetuò, & ex eo Carmelitas expellere: verū Desiderius noster Buffet Molinum se contulit ad solemnia Regni Comitia illuc anno 1565. celebrata; ubi tam vehementi studio tantaque prudentia egit, ut præ sui nominis famâ & estimatione literas alias regias acceperit, quibus Monachi Benedictini è Carmelo Cabilonensi exire jubebantur, damnumque quater mille librarium & amplius resarcire.

Decessit Divione senectutis plenus, anno 1603. ibidemque sepultus in Sacello S. Desiderii, cuius contra parietem hæc leguntur carmina.

D.

O.

M.

Lingonensis erat patriæ, sed Divionensis
Incola, sacratam professus religionem
Carmelitarum: Sorbonæ Doctor, Alumnus
Rectorque istius Conventus pluribus annis.
Nec-non Praefectus Narbonæ, ac totius Almi
Citramontani Carmeli Progeneralis.
Ædiculam hanc fieri & dotari fecit, in usum
Sacrum divini cultus, propriisque sepulchri:
Quod Salvatori, ut sit gratum ora pie lector;
Et dic Buffeto: Sit lux aeterna, quies, pax.
Amen.

Suprà

D.

Supra ejus sepulturam in medio Sacelli legitur :

D. O. M.

DECORIS DOMUS STUDIUM, VITÆ TESTIMONIUM
ET PARTICIPATIONIS IN BEATORUM,
FIDELIUMQUE VIVENTIUM PRECIBUS,
RELIGIOSUM DESIDERIUM FECIT
AD DEI ADORATIONEM, SACRORUM CUSTODIAM,
ET CADAVERIS SEPULTURAM.
ANNO M. DLXVII.

Ingenii sui, multiplicisque Doctrinæ monumenta teraria, quæ posteritati reliquit, inscribuntur :

1. Sermones Quadragesimales Lib. I. Gallicè. Incip. *Simile est Regnum Cælorum, &c.* Matth. 20. qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Cabilonensi.

2. *Sermones varii* : Qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitana Divionensi.

3. *Versus contra Hæreticos* : Qui *Mss.* Leguntur in Sacello S. Desiderii, quod fundaverat & construxerat propriis impensis.

4. *Epistola ad Diversos* : Quas *Mss.* Ludovicus Jacob à se visas anno 1628. fuisse testatur, dum studiis philosophicis navabat operam sub R. P. Petro Arcis, Licentiatu Parisiensi.

5. *Laurentii Burelli Carmelitæ Divionensis, Episcopi Sistaricensis Elogium*. Quod *Mss.* asservatur Claromonte, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum.

Laudes Desiderii Buffet celebrant Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 31. folio verso. Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*. Emmanuel Roman in *Elucidario Ordinis Carmelitici*. Alegreus Cassianatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 445. Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiae Rhedoneñsis*, cap. 5. pag. 31. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 914. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3833. Ludovicus Jacob in *compendiosa Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem in tractatu gallicè scripto de pulcherrimis Bibliothecis, pag. 628. Idem in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 71. Dominicus Gravina, parte 2. *vocis turturis* cap. 26:

X V I I I.

DESIDERIUS MAZZAPICA A SANCTO MARTINO, natione Siculus, patria Panormitanus, sacræ Theologiæ Magister, Procurator Generalis Carmelitarum in Curia Regis Catholici, pro Hispaniarum Provinciis; missus est ad Concilium Tridentinum Theologus *Philippi II.* Regis Catholici, Literis Regiis datis Matriti die 14. Julii 1562. Ibique & concionem habuit Dominica IV. post Pentecosten 1562. & votum dixit in Congregationibus post sessionem vigesimam à die 9. Junii usque ad 23. diem ejusdem mensis. Inde redux *Desiderius*, nominatione præfati Regis institutus est Episcopus Ugentinus in Regno Neapolitano die 6. Aprilis 1593. uti constat ex accurata Relatione Ugento Romam missa. Quare corrigendus est error Ferdinandi Ughelli, tomo 9. *Italiae Sacrae*, quoad diem electionis, & tempus mortis nostri *Desiderii*: qui scripsit :

1. *Orationem in Synodo Tridentina habitam die Dominica IV. post Pentecosten.*

2. *Votum quod in Congregationibus ejusdem Con-*
Tom. I.

ciliis tulit post diem 9. Junii 1562. habitis circà Articulum sextum propositum, an parvulis, antequam ad annos discretionis pervenerint, necessaria sit Eucharistia Communio.

„ Noster Desiderius Panormitanus solus censuit „ articulum hunc omittendum: quod cum à nostri „ seculi protestantibus id in quæstionem vocatum „ non fuerit, non videretur tempestivum eū tra- „ ctatione novitates in medium adducere. Rem „ ipsam in utramque partem probabiliter disceptari „ posse: ubi verò percreuerit agitatam in Synodo „ multorum curiositatem ad altiorem disquisitionem „ facilè stimulatum iri, & cespitandi occasionem da- „ turam. Enimvero facilè aliquem adduci posse, ut „ credat Eucharistiam Sacramentum esse necessitatis, „ non minus quam Baptismum, &c.

Desiderium Panormitanum à S. Martino comme- morant Paulus Sarpi, *Lib. VI. Historia Concilii Tridentini*, pag. 427. Edit. Latin. Londin. Rochus Pirrus, in *notitia Episcoporum Siciliae*, pag. 521. Ferdinandus Ughellus, tomo 9. *Italiae Sacrae*, pag. 147. Franciscus de Bacone, *Lib. II. de Majestate Panormitana*, Cap. 6. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 82. Philippus Labbeus, tomo 14. *Conciliorum*, pag. 934. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*. Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 381. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitici*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 71. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 509. num. 912. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 918. num. 3199. Ibidem, pag. 1068. num. 3704.

X I. X.

DESIDERIUS PLACA, natione Sicu- lus, Catanensis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, atque publicus in alma Catanensium Aca- demia Professor, & in eadem sua patria diu Prior: Provinciæ S. Alberti in Sicilia ter Provincialis; ad annum 1592. primùm electus; iterum anno 1601. & tertiâ vice, currente anno 1608. assumptus interea in Vicarium Generalem Diœcesis Catanensis, sub Reverendiss. VINCENTIO CUTELLIO, insignis probitatis Antistite.

Tot præclaris muneribus perfunctus Desiderius; Dux planè emeritus existens, tyrocinium pro suæ Religionis Carmelitana ærctiori disciplina ponere non recusavit, reformationem *Montis Sancti* nun- cupatam & novam ejusdem nominis Provinciam instituendo, sociumque sibi adsciendo R. Patrem *Alphium Licandum*. Igitur in patria, ad veteris instituti normam, novo erecto domicilio, & alibi fœcundâ sobole propagatâ, ad mortem usque, con- stantissimâ sui abnegatione, alacriter jugum Domini portavit.

Approbata fuit à R. P. *Sebastiano Fantono* Priore Generali, anno 1621. die 4. Februarii. Dicitur etiam quandoque *primi instituti*; eo quod in illa obser- vatur regula primitiva, qualis ab *INNOCENTIO IV.* fuit approbata anno 1248. Kalendis Octobris; renuntiatâ scilicet mitigatione factâ per *EUGENIUM IV.* anno 1432. quinto-decimo Kalendas Martij circa esum carnium, quibus perpetuò abstinent no- strí Carmelitæ *Montis Sancti*, sicut Patres Excalceati. Constitutiones habet easdem, quas cæteri in Ordine Carmelitano reformati, confirmatas scilicet à Summis Pontificibus *URBANO VIII.* & *INNOCENTIO X.* additis quibusdam Statutis specia- libus, ad exactam Regulæ Observantiam spectan- tibus, in Capitulo Generali anno 1645. approbatis. Augescente numero Conventuum istam *primi Instituti*

Ccc

D.

Observantiam profitentium (qui sunt Romæ, Neapoli, Cataniæ, & in aliis Italiae, Siciliæ, ac Regni Neapolitani locis) decretum fuit in dicto Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1645. ex iis instituendam peculiarem Provinciam, dictam *Montis Sancti*, quod anno sequenti, accedente Apostolicæ Sedis autoritate, executioni mandatum.

Iis reformationis instituendæ curis distentus erat DESIDERIUS, nihil minus quam curiam cogitabat, cum ex nominatione PHILIPPI IV. Regis Catholicæ, Episcopus *Agrigentinus* in Sicilia, sub Metropoli Panormitanæ, destinatus fuit. Cæterum priusquam onus Episcopale susciperet, felici morte, sublatus est die 3. Augusti, anno Salutis 1624. ætatis suæ 70. religiosæ vitæ 56.

Opera nonnulla Theologica circumferuntur, quæ hactenus indicta sunt; sed quæ dictavit per multos annos in Academia Cataniensi, in qua illum anno 1601. audiebat Rocchus Pirrus.

Insignia ejus merita multi celebrarunt. Rocchus Pirrus in sua *Sicilia sacra*, *Notitia prima Ecclesiæ Cataniensis*, pag. 67, & 85. Joannes-Baptista de Grossis in *Decachordo*, sive *novissima Cataniensis Ecclesiæ Notitia*, chordâ 2. modulo 10. pag. 160. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 82. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 467. Franciscus à S. Maria in *Histor. Carmelit.* Lib. V. cap. 43. Ludovicus à S. Teresia in *Successione Eliæ* cap. 161. pag. 597. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 72. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 353. num. 654. Ibidem pag. 518. num. 926. Ibidem pag. 581. num. 1039. Idem Daniel tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 958. num. 3372. Ibidem, pag. 979. num. 3436. Vide Catalogum Episcoporum ex Ordine Carmelitano assumptorum, tomo 2. *hujus Bibliothecæ*.

X X.

DESIDERIUS RICHARD, natione Gallus, Provinciæ & patriæ Andinus, professione Carmelitanus Nannetenensis, eisdem Academiæ Doctor Theologus, diversis in locis Prior, perlustratæ Turonie Provinciæ per duos annos tanquam Commissarius Generalis, & Præsidis munere in Capitulo Provinciali Turonibus celebrato anno 1576. perfunctus; tandem anno 1581. ad Comitia Pontis-Abbatis habita electus est in Provincialem. Quod officium cum religionis splendori non mediocri, & suorum profectu subditorum maximè adimplavit ad annum usque 1584. quo Sigillum suum cessit Joanni Boucher, Aurelianensi, in Cœtu Provinciali ad Conventum Boni Domini adiuncto; cui & Commissarius Generalis præfuit.

Provincialatu absoluto, Ecclesiastes Theologus Ecclesiæ Cathedralis Rhedenensis nominatur: Et quis hoc dignior munere? De eo Rhedenenses quod olim de Pericle Athenienses dicebant: In labiis hujus viri templum non persuasoris modo extare ad impellendum, quodcumque vellet auditorum animos, sed & consolationis eximiæ, quâ timidis vires & afflictis solamen inspirabat. Spatio duorum suprà viginti annorum, quibus è suggestu conciones ad populum habuit, facundiorem Oratorem reperire non erat. Totam corporis constructionem tam grata tamque amœna gravitas temperabat, ut mansuetudo gravitati juncta omnium corda animosque illi conciliaret. Coram primariis Aremoricæ Dynastis, coram Senatoribus summæ Curiae, imò coram Christianissimo Rege Galliarum HENRICO IV. nectarea adeò verba promebat, ut tanquam Minister ab astris emissus audiretur. Inter Regios Concionatores ascriptus annuâ pensione ditatus fuit.

Dum Rhedenensis Ecclesiæ sacrum ageret Ecclesiasten, duarum successivè Parochiarum, *Orgeriæ* primò, deinde *Sancti Heleri* ad Parochiam *de Iram* transiit, in quâ quinquennio laboravit, suas oves pascuis egere nunquam bonus pastor sinens. Dissolutionem vero sui corporis præsentiens, ad suum Rhedenensem, soli Deo vacaturus, se recepit Conventum, in quo animam efflavit inter manus Petri Behourt Prioris, anno Christi 1607. ætatis suæ 74. Scripsit Gallicè:

Apologie pour sa Défense contre ses Calomniateurs & Héretiques. A Paris, chez Etienne Colin, 1603. in-8°. Latinè id est: *Apologiam pro sui defensione adversus Calumniatores suos & Hæreticos.*

DESIDERIUM RICHARD egregiè celebrant Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiae Rhedenensis*, cap. 5. pag. 30. dicens quod » Desiderius » Ricardus, patriæ Andinus, Religione Nanneten- » sis, Doctrinæ Theologus, facundiæ Orator exi- » mius, officio Commissarius Generalis, dein Provin- » cialis; captus demùm in Ecclesiasten insignis Ecclesiæ » Rhedenensis, eo in munere totos supra septem de- » cem annos felix perseveravit donec Deo, non vulgari » pietate: hominibus, etiam viris principibus in- » credibili urbanitate dilectus; delit in Carmelo » Rhedenensi, anno M. DCVII. inter Ecclesiæ Sa- » cramenta, precesque ad Deum ardentissimas. Ma- » thurinus Aubron in *Annalibus Historicis Provinciæ Turonie Mss.* Cyrillus Penneçt à S. Paulo in suo *Gymnasio Carmelitano Ms.* ubi eum anno 1609. obiisse asserit postquam dixit: » DESIDERIUS RICHARD, » Doctor Theologus, Carmeli Nannetenensis Alum- » nus, Vir fuit eruditione singulari & virtutum me- » ritis præclarus. Inter præcipua ipsius hominis in- » genii ornamenta, totius Armorice divini verbi » præcones suo tempore fuit eloquentissimus. Nite- » bat enim luculentí claritate sermonis; ad ædi- » cationem non solùm tercis verbis, verum etiam » vivis operibus prædicabat: nam ut haberet vocem » vel in concionibus tonantem, vel in orationibus » efficacem, satagebat semper ut se divinus fervor » accenderet. Cum itaque grassante civilium bello- » rum tempestate, divinæ gloriae zelo ebulliret, vir » iste Apostolicus in Ecclesiasten civitatis Rhedenen- » sis fuit electus. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 72. ubi notat illum fuisse Re- » storem Parochiæ Trani in Neustria. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Ms.* *Provinciarum Carmelitarum Provinciae Turonie*, pag. 11. Idem in *Encomio brevi Ms.* *Virorum Illustrium Carmelitarum Provinciae Turonie*, pag. 12.

X X I.

DIDACUS AEgidius, vulgo GILL, na- » tione Lusitanus, Ulyssiponensis Carmeli Prior, » Lusitanæ Provinciæ Præfectus M. CCCXXXV. creatus, » scripsisse dicitur Librum de Fundatione & Monu- » mentis Ordinis Carmelitani, Lusitanæ, ut creditur; » cuius rei adducere testem possumus R. P. Fr. Em- » manuel à Resurrectione, Lusitanum ex reformatis » S. Augustini, rerum Lusitanarum curiosissimum; » inquit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca veteri Hispana*, tomo 1. pag. 100. num. 217.

X X II.

DIDACUS DE ANGULO, natione Ba- » ticus, sacræ Theologiæ præsertatus, decepsit è » vivis in Carmelo antiquioris Observantiae Hispa- » lensi, post ann. 1640. relinquens opus inscriptum: » *Vida de S. Andres Corsino Obispo de Fiesoli de*

D.

la Orden de N. Señora del Carmen; con la Relacion de sa Canonizacion y del solemne Otavario que se celebro en el Convento de Sevilla de la misma Orden. Seu latinè: Vita S. Andreæ Corfini Episcopi Fesulanæ, Ordinis B. V. M. de Monte-Carmelo, simul & Relatio de ejusdem Canonizatione, & illius solemnis Oðlavæ, quæ celebrata fuit in Conventu Hispalensi Carmelitarum. Hispali apud Ludovicum Estupinnam, anno 1630. in-4°.

Hæc Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 320. quibus similia ferè dixerat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 72.

X X I I I.

DIDACUS A CASANATE, Aliis JACOBUS CASANAT, & certè proprius, natione Celtiber, patria Turiafonensis, Cæsar-Augustana civitati vicina civitas, in Cæsar-Augustano Carmelo vota solemniter dixit: Magisterii lauream opportuno tempore, pro meritis obtinuit, atque post alia obita munera, Prior Provincialis suæ Aragonicae Provinciæ institutus fuit. Dum eam Præfeturam gerebat, venit Patavium ad Comitia Generalia, ibi circà Festum Pentecostes anno, 1532. celebrata, Definitoris partes ex munere peregit, & in officio Provincialis confirmatus est usque ad terminum Triennii.

Praetatis Comitiis, sesqui-mense vix exacto, in Antistitem assumitur noster JACOBUS, & eligitur in Episcopum ALADENSEM seu LADENSEM, titularem & suffraganeum Turiafonensem die 3. Julii anno 1532. Tenuit etiam partes Archiepiscopi Cæsar-Augustani, in munere Suffraganei, sub Excelentissimo Principe D. Ferdinandode Aragonia Archipræsule. Obiit tandem noster Jacobus in præfata Urbe Cæsar-Augustæ, currente anno 1557. & apud suos Carmelitas sepultus in Sacello S. Acacii, legatis ad eosdem bonis non contempnendis. Scripta ejus nominantur:

1. *Tentacula Moralia*, Lib. I. in quo quid ad mores componendos attinet, dialogistica methodo eruditissimè indicatur Ms.

2. *Commentariola brevissima in Regulam B. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, tractatibus duobus digesta*, quæ ipse *Adductiones Morales* inscribit. Ms.

3. *Catechismus Catholicus adversus Agarenos*, Lib. I. Ms. qui asservabatur quondam apud R. P. Marcum Antonium Alegreum Cassanatum; cum alia duo priora Opera Ms. possideret Ludovicus à Casanate, Turiafonensis civitatis primus (ut vocant) Justitiae Assessor, & Heres secundus aut tertius Bibliotechæ & supellestilium nostri Reverendiss. Episcopi Jacobi sive Didaci à Casanate.

DIDACUM A CASANATE laudant Didacus Maurillo Franciscanus, in *Historia B. Virginis de columna, & urbis Cæsar-Augustana, tract. 2. cap. 39.* ubi non rectè vocat eum Hispanicè Episcopum de Arze. Philippus à S. Jacobo Carmelita Tolitanus in *Catalogo Illustrium Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 401. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 72. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 928. num. 3251.

X X I V.

DIDACUS A CONCEPTIONE, natione Hispanus, patria Caravacensis, Carmelita Excalceatus, qui anno Christi 1587. fundavit Monasterium Caravacense, Prior Guadalajarræ 1596. Pennuelæ, scripsit:

Relationem de virtutibus & signis Ven. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Discalceati: quâ usus est Hieronymus à S. Joseph, in vita ejusdem S. Joannis à Cruce; teste ipso Hieronymo, præter Franciscum à S. Maria tomo 2. Historia Reformationis S. Teresie, Lib. VI. cap. 43. & 49. Ludovicum Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 72.

X X V

DIDACUS ENRIQUEZ, natione Hispanus, ex oppido de Peñeranda Diœcesis Salmanticensis, Carmelita, sacræ Theologiae Doctor ac Professor, edidit circà annum 1596. *Theses Theologicas*, quas Salmanticæ & Vallisoleti de variis fidei Mysteriis publicè disputavit.

2. Opuscula varia Theologica: quæ Ms. affervantur in Bibliothecis Carmelitarum Hispanorum, prout refert Emmanuel Roman, Marritensis Carmelita, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitici*, ex illo Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum* Ms. pag. 72.

X X V I.

DIDACUS A S. JACOBO, natione Hispanus, patria Tucitanus, quod est oppidum superioris Bæticae, Carmelita Discalceatus, in Theologia Scholastica, Morali & Mystica, nec-non positiva exercitatissimus, edidit Hispanico Idiomate:

1. *Concionum Volumen*, Granatæ anno 1725.
2. *Elogium S. Pii V.*
3. *Elogium S. Catharinae de Bononia.*
4. *Beatae Virginis dolores historialiter expensi.*
5. *Tractatum de Interpretationibus Hebraicis, Græcis & Latinis*. Hæc, inquam referuntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 101.

X X V I I.

DIDACUS A JESU, cognomento SALBLANCA, natione Hispanus, patria Granatenis, non Pincianus, ut ait Nicolaus Antonius, Carmelita Excalceatus, Prior Toletanus & Definitor Generalis, natus est anno 1570. ex nobilissima familia SALBLANCA & BALBOA primogenitus. Matriti institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus est anno 1586. sequenti 25. Octobris Pastrana professus; in Daimielensi & Complutensi Collegiis studia philosophica & theologica perfecit. Postea Compluti, sacræ Theologiae Professor in Evangelicis declamationibus, Cæsar-Augustæ, Toleti, Matriti, ac ferè per totam Hispaniam, ad stuporem usque suspensos habuit populos. Obiit Toleti, anno 1621. Scripsit in universam Aristotelis Philosophiam, ac in omnes D. Thomæ partes egregia Commentaria, quæ cum destinaret Typis, è vivis sublatus est: edita sunt,

1. *Commentaria in Logicam Aristotelis*. Matriti, anno 1608. in-4°.

2. *Annotaciones a las Obras del Venerable Padre F. Juan de la Cruz*: id est Latinè, *Expositio Phrasum Mysticarum Venerabilis Patris Frat. Joannis à Cruce*, Barcinone apud Sebastianum de Cormellas, 1619. in-4°.

3. *Carmina & Sententiae Spirituales* Hispanè conceptæ Matriti post ejus obitum, anno 1668.

4. *Compendium Vitæ Venerabil. P. Joannis à Cruce*; ut refert Ludovicus Jacob. Barcinone, apud Sebastianum de Cormellas, 1719. in-4°. Quod Gallicè reddidit Renatus Gaurier, Magni Consilii Advocatus Generalis, unà cum Annotationibus ejusdem

D.

Didaci super Phrases Mysticas S. Joannis à Cruce. Parisiis apud Michælem Sonnum, 1621. in-8°. Et iterum anno 1665. in-4°. procurante R. P. Cypriano à Nativitate, Carmelita Excalceato.

DIDACUM A JESU collaudant Alphonsus à Matre Dei in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelit. Excalceat.* Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Historiae Carmelitanæ*, cap. 17. Franciscus à Sancta Maria, *tomo 2. Historiae Generalis Reformationis S. Teresiae Lib. VII. cap. 11.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 72.* ubi asserit hunc Didacum priùs fuisse antiquioris Observantia Carmelitam. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana, tom. 1. pag. 225.* Idem *tomo 2. pag. 673.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag. 102.*

X X V I I I.

DIDACUS A JESU MARIA, natione Hispanus, natus in civitate Regali, Pastrani inter Carmelitas Excalceatos professus, ubi pè sancteque educatus, dum postea Prior Cœnobio de Guadalaxara præfuit, anno 1649. Magalonensi, anno 1652. deinde patrio suo civitatis Regalis S. Angeli, anno 1665. Vir brevi consummatus & visionibus cœlestibus illustris, obiit Toleti in Novitiatu, postquam scripsisset opera inscripta Hispano sermone:

1. *Historia de la Imagen de Nuestra Señora de Prado de Luidad-real.* Id est latinè, *Historiae miraculosa Imaginis Dei-paræ de Prado.* Matrii, 1650. in-4°.

2. *Desierto de Bolarque de Carmelitas de la Reforma.* Sive latinè, *Descriptio deserti seu Eremitici Cœnobii de Bloarque Carmelitarum Reformatorum.* Matrii, 1651. in-4°.

Didaci à Jesu Maria celebrem habent mentionem Franciscus à S. Maria, *Lib. VII. Histor. Reformat. S. Teresiae, cap. 39.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 72.* Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliotheca Hispana, pag. 225.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 103.*

X X I X.

DIDACUS AB INCARNATIONE, natione Hispanus, patria Cangas, in seculo dictus MONTAGNEZ, Carmelita Excalceatus: qui cum esset summo fidei ardore accensus, in Regnum Congo anno 1584. jussu Superiorum profectus est: ubi post multorum infidelium conversionem, ac pro fide Christi susceptos labores, ad suos tandem reversus, factus est primus Vicarius Monasterii Incarnationis Taurensis, anno 1589. deinde Prior Pegnulae anno 1593. Interfuit Capitulo Cremonæ celebrato cum Joanne à S. Paulo, Castellæ veteris Provinciali, & Francisco à Matre Dei Priori Osmensi, altero socio ejusdem Provincialis; tandem anno 1694. in Priorem Taurensem institutus, qui jubentibus Rege Catholico & Superioribus scriptit, *Relationem amplissimam de Regnis Congo & Angolæ.*

De isto DIDACO loquuntur Franciscus à S. Maria *tomo 2. Historiae Reformationis S. Teresiae, Lib. VI. cap. 27. 29. & 30.* Ibibem *Lib. VIII. cap. 27. 47. & 67.* Philippus à SS. Trinitate in *Vita Francisci à Jesu Cognomento indigni.* Ludovicus

Jacob in *Scheda Ms. affixa ad paginam 73. Bibliotheca sua Carmelitanæ.*

X X X.

DIDACUS AB INCARNATIONE, natione Castellanus, Carmelita Excalceatus, divinarum Scripturarum summâ intelligentiâ præditus, quantum ex ejus scriptis conjici potest, quæ sunt,

1. *Commentaria in Esther.*
2. *Commentaria in caput 13. Joannis.*
3. *De Sacramentis novæ legis in genere.* Hoc absolvit in Conventu Rioseco, anno 1617. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat. pag. 103.*

X X X I.

DIDACUS AB INCARNATIONE, Hispanus Valderanus, Carmelita, sacræ Theologiae Professor: vir facundi ingenii, felicis memoriae, artium liberalium & aliarum disciplina rum laude clarus edidit:

Grammaticam Hispano-Gallicam, tribus Libris distinctam. Duaci, ex Typographia Balthazaris Belleri, 1624. in-8°. sicut animadverxit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 73.* ubi scribit hunc Didacum, cuius meminit Dominicus Gravina, *parte 2. Vociis Turturis, cap. 26.* devixisse in Belgio inter Carmelitas antiquioris Observantia-

X X X I I.

DIDACUS A SANCTO JOSEPH, natione Hispanus, patria Pincianus, sive Vallisoletanus, Carmelita Excalceatus, Theologus scientiæ & vitæ probitate conspicuus, collegit, & in lucem emisit Hispanicè Opus cui titulus est:

1. *La Historia de las Fiestas que las Ciudades de España Hizieron en la Beatificacion de Santa Teresa de I H S. año de M. D C X I V.* id est Latinè: *Descriptio acclamationum populorum Hispaniæ, pro Beatificatione S. Teresiae.* Matrii, 1615. in-4°.
2. *Ordo judicialis:* Qui Ms. asservatur in Collegio Complutensi Carmelitarum Excalceatorum.

DIDACUM A S JOSEPH, qui obiit anno 1621. laudant Alphonsus à Matre Dei, in *Indice illustrium Scriptorum Carmelit. Discalceat.* quem Emmanuel Roman edidit in suis *Elucidationibus Carmeliticis.* Joannes Tamagus Salazar, *tom. 5. Martyrologii Hispani, ad diem 15. Octobris.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 73.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana, pag. 226.* Martialis, in *Bibliotheca Carmel. Excal. pag. 103.*

X X X I I I.

DIDACUS A SANCTO JOSEPHO, alter Hispanus Carmelita Excalceatus, ex Restore Complutensi, anno 1655. Definitor Generalis electus, scriptit

Elogium Vitæ & virtutum ISABELLE A S. DOMINICO, Monialis Teresianæ, cui à Confessionibus sacris per plures annos fuit, sicuti notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca citata, pag. 73.*

X X X I V.

DIDACUS DE LEON, aliquandò A LEONE, Hispanus, Utrariensis Carmelita, sacræ Theologiae Magister, atque insignis Concionator, & trium linguarum Latinæ, Græcaeque & Hebraicæ peritus,

D.

peritus, p̄fuit Prior cum laude Conventui Hispalensi: institutus est Columbricensis Episcopus à *Pio IV.* die 22. Octobris 1560. cum indulto non accedendi ad illam Ecclesiam quæ extat in partibus infidelium, & cum facultate exercendi Pontificalia in Diœcesi Syponina, Suffraganeus *Bartholomaei Cardinalis de la Cueva*. Haud multò post venit Didacus ad Concilium Tridentinum, ingressus eam urbem die 5. Julii 1561. ibique ad diem 20. Junii 1562. concionem habuit ad Reverendos Patres, quibus associatus, ultimæ Concilii Sessioni, 4. die Decembris exeunte, anno 1563. interfuit. Quin & die 14. Julii præcedentis in Congregatione solemní improbaverat *Petri Guerreri* Archiepisc. Granatensis opinionem, petentis in primo capite verba adjecta de testimonio desumpto ex cap. 6. S. Joannis, *ut cuncte, &c.* in patriam post liminio reversus, cum fratribus suis Hispali anno 1575. morabatur, ubi & mortuus est anno m. DCXXIX. Opera ejus Manuscripta afferantur Hispali in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris Observantiae, & inscribuntur:

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria.
2. De Arte Grammatica Hebræa, Lib. I.
3. Tres Orationes in Concilio Tridentino dictæ.
4. Disputationes in eodem Concilio agitatae. Lib. I.
5. Dictionarium Græcum.

DIDACUM A LEONE celebrant Rodericus Carus in *Notis ad Flavii Lucii Dextri Chronicón*. Andreas Schottus in *Bibliotheca Hispanica*, classe 4. Philippus Labbeus in *Indice Patrum Concilii Tridentini tomo 14. pag. 931. A. Pallavicinus tomo 3. Histor. Concil. Trident. Lib. XVI. cap. 11. num. 21.* Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 226. Ibidem tomo 1. pag. 288. ubi animadvertisit nostri Didac i mentionem fieri in Actis Consistorialibus Pii IV. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra* pag. 700.

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca folio 31. verso*. Didacus Maldonatus de Coria Lib. I. *Dilucidarii Carmelit. cap. 10. Ale greus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 407. Franciscus à S. Maria Lib. III. *Historia Reformationis S. Teresiæ*, cap. 2. & 23. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 73.* Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 918. num. 3200. &c. Ibid. pag. 1077. num. 3767.

XXXV.

DIDACUS LOPPEZ, natione Castellanus, Carmelita professione, doctrinæ Doctor Theologus ac publicus in Academia Salmanticensi Hispaniarum principe Professor, diversis in locis Prior, Concionator egregius & facundus, scripsit circa annum 1642.

1. Sermones Quadragesimales.
2. Sermones per Adventum.
3. De laudibus Ordinis Carmelitani quodlibeta.

Ita refert Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 74.* cui præverat Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitano ad annum 1640.* ubi vocat eum Discipulum Petri Cornejo.

XXXVI.

DIDACUS LOZANO, Hispanus, Matriti ex MICHAEL LEZANO & FRANCISCA GONÇALEZ, die 22. Junii 1622. natus, ibi Carmelitarum habitum sumpsit, & anno 1638 professio nem emisit die 7. Augusti. Item in patria sacrum Presbyteratus Ordinem accepit die 24. Februarii 1646. è manibus Reverend. Timothei Perez, Episcopi Tom. I.

Listrensis, pariter Carmelitæ. Jam verò studiis formatus, Philosophiam in Cœnobio *Requense*, Theologiam *Toleti & Compluti* docuit, doctorali latrè interim obtintâ. Cæterum Concionatoriō muneri, in quod à natura ferebatur, potissimum addictus, Concionator ordinarius à Rege *Carolo II.* Hispaniarum Catholicò anno 1663. institutus est, nec non stipendio annuo, nonnullis ejusmodi officii ministris dispensari solito adactus anno 1671.

Interim Cœnobia, *Complutense*, & patrium *Matritense* repetitis vicibus diù Prior texit, & per triennium Castellanam Provinciam gubernavit Provincialis, electus ad id ministerium in Conventu Vallis-Maurense die 7. Maii 1672. atque post mensem Procurator Generalis omnium Hispanarum Provinciarum apud Catholicam Curiam etiam destinatus. Ad hæc, inter Qualificatores S. Officii Inquisitionis locum de jure habuit ab anno 1664.

Ibi præfatis curis detinebatur, cum ad diem 5. Martii 1677. à Rege Catholicò nominatus est *Antistes Potentiae* (vulgo *Potenza*) in Regno Neapolitano. Quamobrem ex Hispania in Italianam profectus, *Urbem* ingressus est die 15. sequentis Junii. Hic præsens, post præmisum consuetum inaugu randorum examen, die 14. Augusti peractum, electus seu confirmatus est Episcopus Potentinus, sub *Materana Metropoli*, die 13. Septembribus præfari anni. Elapsis sex diebus, Dominica proxima, die 16. ejusdeni mensis in Ecclesia Transpontina sui Ordinis inauguratus est à *Carolo Cardinali Pio*, assistentibus *JO ANNE-ANTONIO MELTIO* Archiepiscopo Capuano & *LUDOVICO CIONIO* Episcopo Vénafro. Possessionem suæ sedis inicit per procuratorem die 12. Novembribus 1677. Urbem *Potentiam* sol mai ritu ingressus est die 5. Decembribus. Scriptit:

Triumphos gloriosos in Solemnitate Canonizatio nis S. Mariae Magdalena de Pazzis, Virginis Carmelitæ, Matriti apud Cœnobium Carmelitarum peractæ: duabus concionibus à se ibi publicè prolatis, adjunctis. Matriti apud Franciscum Sanz, 1672. in-4°.

Alios etiam Sermones edidit; sicuti legitur tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1083.

XXXVII.

DIDACUS MARTINEZ DE CORIA MALDONADO, Hispanus, patriæ *Utrien sis*, Carmelita Cordubensis, Doctor Theologus: vir præclaris naturæ dotibus, ac variâ literatum cognitione conspicuus; omne tempus, quod ab horis nocte dieque in choro psallendis vacuum avere potuit, sacris Historiis singulatim domesticis impendit. Oblisse ait in patria anno m. DCI. aut m. DCII. alias m. DCVII. Scripta ejus:

1. *Dilucidario y Demonstracion de las Coronicas, y Antiguedades de la Orden de la Madre de Dios del Carmen*, Libris undecim. Cordubæ, 1598. apud Andream Barrera, in-folio. cuius Lib. X. cap. 5. laudat Papebrochius tomo 2. mensis Maii, pag. 58. num. 10. occasione olei quod olim scaturiebat in domo in qua S. Angelus Martyr tumulatus fuit.

2. *De los Santos de la Orden del Carmen*. Quod opus aut partem fecit Historiæ præcedentis, aut à principio ejus portio fuit; seorsim tamen edita est curâ *Salvatoris Serræ* ejusdem Ordinis. Hispali, 1592. in-folio.

3. *Vida del Beato Franco de Sena, Legio de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*. Barcinone, apud Stephanum Liberos 1613.

4. *Para los Hermanos, y Hermanas de la Orden Tercera de Nuestra Señora del Carmen*. Hispali,

D d d

D.

1592. sive Directorium Tertiariorum Ordinis Carmelitani.

5. Contra Judæos Liber, quem morte prævenitus imperfectum reliquit Ms.

DIDACUM à CORIA celebrant egregiè Aubertus Miræus de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. cap. 161. Lucas Wadingus in Notis ad Vitam S. Petri Thome Carmelite. Arturus à Monasterio in Martyrologio Franciscanorum. Georgius Cardosus in Aloisio Lusitano. Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana. Benedictus Haephenus in Disquisitionibus Monasticis, Franciscus Salinas in Commentariis in Jonam Prophetam. Daniel Papebrochius in Notis ad Vitam S. Angeli Martyris, tomo 2. mensis Maii pag. 58. num. 10. ubi ex testimonio hujus Didaci probat miraculum scaturientis olei jam cessasse. Nicolaus Antonius tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 211. & 212. E Carmelitis Franciscus à S. Maria tomo 1. Historia Reformationis Sanctæ Teresiae, Lib. IV. cap. 30. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 74. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 449. Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1077. num. 3767. Petrus Thomas Saracenus in Menalogio Carmelitico, pag. 61. Paulus ab omnibus Sanctis in Auctuario capitilis 7. ad Albertum Miræum, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 214. &c.

X X X V I I I.

DIDACUS MERINO, Hispanus Beaciensis, Carmelita, sacrae Theologie Magister & Professor, Conventuum S. Martini & S. Mariæ Transpontinæ de urbe Prior. Vir planè industrius, creatus est Episcopus Montis Pelusii, in Regno Neapolitano, die 20. Novembris 1623. translatus inde ad Ecclesiam Eseniensem vel Herniensem in eodem Regno, die 24. Augusti 1626. ibique decennis & amplius moratus obiit, die 1. Januarii 1637. Scripsit:

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria.

2. Statuta Synodalia.

De illo loquuntur Joannes Vincentius Ciarlantes in Relatione Ms. autographa; ubi notat eum die secunda Januarii 1637. sepultum fuisse in sepulchro, quod ipsem Didacus construi fecerat pro se & pro Episcopis successoribus. Ferdinandus Ughellus in Italia sacra tomo 1. de Episcopis Montis-Pelusii. Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 918. num. 3201.

X X X I X.

DIDACUS DE NORNNA, natione Lusitanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac Episcopatus Elnensis in Ruscinone Examinator, edidit,

Orationem in Nuptiis LUDOVICI XIII. Regis Christianissimi, & Hispaniarum Infantis ANNÆ-MAVRITIA AUSTRIACÆ. Tolosæ, apud Raymundum Colomiez, 1616. sicuti profert Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici decoris, pag. 472. & ex illo Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 74.

L X.

DIDACUS PRÆSENTATIONE, Hispanus, patriæ ex oppido la Puebla de Monthalan Regni Toletani, ad Carmelitarum Nudipedum professionem admissus Peruanæ, Philosphiam atque Theologiam in Complutensi familie

sua Collegio diu docuit; diversis postea in locis Prior, deinde suæ Congregationis Hispanicæ ex Definitore Generali Vicarius, tandem Præpositus Generalis Pastrana anno 1655. die 17. Aprilis in Comitiis Ecumenicis, viâ Spiritus sancti electus: quo quidem munere dum fungeretur, mense Novembri cursum vitæ mortalitatis absolvit anno 1660. Ejus Scripta dicuntur:

1. Epistola ad PHILIPPUM IV. Regem Catholicum; præfixa est Literis S. Teresiae: Philippus autem IV. Hispaniarum Rex catholicus obiit die 15. Septembris 1655.

Carta Pastoral a los Religiosos del Carmen Delcalzo: sive latine, Epistola Pastoralis ad Religiosos Carmelitas Excalceatos. Matriti, anno 1657. in-4°.

Didacum à Præsentatione laudabiliter memorant Joannes Palafox in Epistola ad ipsum data & Epistolis S. Teresiae præfixa. Michaël-Baptista de la Nuza in Vita S. Teresiae à Jesu de Vela, cap. 5. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 673.

X L I.

DIDACUS RAMIREZ, Hispanus, patriæ & professione Carmelitanæ Toletanus, majorem vitæ partem usque ad obitūs diem in Italia transegit, non minus in Cathedris Academicis, quam in Concionatoriis suggestis probatus Titularis, inter suos Sodales Præfectus Bohemia, Prior Provincialis. Obiit anno M. DCL. Scripta dicuntur:

1. Della Guarda della Lingua, e dell'i vitii di essa, e li suoi remedii: sive latine, de Custodia Linguae, & de hujus vitiis, atque remediis. Mediolani, 1602. in-8°. In Typographia quæ olim fuit Pacifici Pontii.

2. Sermones Quadragesimales duobus voluminibus Ms.

3. Sermones Dominicales unico volumine Ms. Qui æquè ac Quadragesimales asservantur Augustæ Taurinorum, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum.

Didaci Ramirez mentionem habent celebrem Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 429. Augustinus Biscarretus in Palmitibus Vineæ Carmeli. Ludovicus Perez in Schedis Ms. ad Ludovicum Jacob anno 1668. quas ipse Jacob commorat in Scheda Ms. ad paginam 74. sua Bibliotheca Carmelitana Ms. affixæ. Nicolaus Antonius, tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 320. ex qua Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1079. num. 3791.

X L I I.

DIDACUS SANCHEZ DE LA CAMERA, natione Hispanus, Regno Castellanus, patriæ Abulensis, Carmelita, Theologus, Concionator & Poëta, edidit Hispánice circè annum M. D XC.

1. De la Pasión de Nuestro Señor, Librum unum, anno 1589. in-8°.

2. Conceptos espirituales sobre el Miserere, ex Italico Cæsaris Calderarii de Vincenza. Compluti, anno 1594. & Matriti, anno 1589. in-4°.

3. Varios sermones.

Hunc Didacum de la Camera laudant Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 433. Emmanuel Roman de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum. Franciscus Bonæ Spei in Visione Eliae. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 74. Petrus de Alva in Militia Immaculatae Conceptionis. Nicolaus Antonius tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 842. col. 2.

D.

X L I I I .

DIDACUS DE TUREGANO BENAVIDES, Hispanus natione, Matriensis Carmelita, Sacrae Theologiae Magister, Complutensisque primus in Vespertina minori, ut vocant, inde in maiori Cathedra Theologica Facultatis, Bibliorum necnon Sacrorum Professor, tandemque Scoticæ Doctrinæ ex proprio etiam huic destinato loco Praeceptor, Hebraicæ quoque literaturæ Gnarus, diem suum obiit *Compluti* gravi in ætate vi. Februarii, anno M. DCLV. postquam edidisset:

1. *Lecturas Literales & Morales super Scripturam, ac de arte & methodo Scripturam interpretandi.* Compluti, anno 1649. in-4°.

2. *Lectiones Magistrales in IV. Libros Sentiarum ineditas.* Sicuti hæc referuntur *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 247. ubi Nicolaus Antonius sedulò notat quod noster Didacus Complutense Collegium & Provinciam suam rexit.

X L I V .

DIDACUS VELASQUEZ à CORONA, Hispanus natione, Castellanus Regno, patriæ Medinensis Carmelita, Theologus eruditus & divini verbi præco facundus scripsit:

1. *Conciones in Regina Cœli de Beata Virgine*, Lib. I. Medina à Campo, ex Officina Francisci del Canto, 1580. in-8°. Toleti, anno 1583. in-4°. Hispanicè.

2. *De Vita & Excellentiis Salvatoris*, Lib. I. Hispanicè.

3. *Del Meno sprecio de la muerte: seu de Contemptu mortis.* Lib. I.

Didacum Velasquez celebrant Hippolytus Martaccius in *Bibliotheca Mariana*. Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*. Emmanuel Roman de *Scriptoribus Illustriss. Ordinis Carmelitici*. Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 417. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 75. Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 248.

X L V .

DIETHÈRUS DE MOGUNTIA, Germanus Carmelita, Doctor Theologus Colonensis, Prior Carmeli Moguntinensis. Vir veritatis catholicæ accerrimus Propugnator, omnibus liberalibus disciplinis nobiliter instructus, ac in divinis Scripturis egregie versatus, Concionator excellens, moritur Moguntiæ, anno 1519. dum Officio Prioris fungeretur. Scripsit:

1. *Sermones quosdam Coloniae habitos: Qui Mss. asservantur Moguntiæ, in Bibliotheca Carmelitatum antiquioris Observantiaz.*

2. *Quædam alia Opera: Quæ Mss. asservantur in Bibliothecis Carmelitanis Germaniæ: teste Ludovico Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 75. Item in suo Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitarum, pag. 144.*

X L V I .

DIMAS A CRUCE, in seculo JACOBUS TONELLUS nuncupatus, natione Tuscus, patria Montis Leonis: Venerab. P. Aurelii à S. Sigismundo Excalceati Carmelitæ, viri sanctitate clarissimi, anno 1652. die 23. Januar. defuncti Frater, ab adolescentia S. FRANCISCO Fratrum Mi-

norum Patriarchæ devotissimus. Attamen B. Maria volente, factus est Carmelita Discalceatus Romæ 1610. in Conventu S. Mariæ de Scala, tempore Prioratus Venerab. Patr. *Dominici à Jesu Maria*, cui fuit intimus.

Anno 1615. *Ferdinandus à S. Maria*, Praepositus Generalis, Dinam in Persidem, pro infidelium conversione misit: ubi ad instar Viri Apostolici animum omnino applicuit ad Armenos revocandos. Quod egregie præstit ingenti eorum cum fructu & Ecclesiæ gloria. Summo flagrans martyri desiderio, sese saepius obtulit ad illud percipiendum: sed Dei voluntate ad alia extitit destinatus. Fuit Vicarius Monasterii *Ormusii* usque ad annum 1622. quo hæc urbs à Persis & Anglis capta fuit suprà Lusitanos tum maximè impetitos. Deinde Aspahamenis quoque Vicarius & Prior, atque Vicarius Provincialis totius Missionis Persidis & Indiarum.

Anno 1634. Urbanus VIII. Summius Pontifex, de zelo animarum, de ardenti charitate, de summa pietate, eruditione, Linguarum Orientalium peritiæ, & de piissima conversatione nostri Dimæ optimè informatus, eum Babylonie Chaldaeorum Episcopum nominavit, eique Pontificalia in Orientem misit ornamenti, mitram, baculum, &c. sed hic perfectissimus Carmelita hunc sublimem honorem constans recusavit, & ad Romanum Pontificem ornamenta remisit Episcopalia. Magno in honore apud Persarum Reges, Principes, Oratores Europæos, ac universos populos exemplar insigne, apud suos quoque Sodales Carmelitas speculum immaculatum factus, migravit in Cœlum cum magna sanctitatis opinione *Aspahami*, anno 1639. die 23. Decembris. Composuit:

*Vocabularium Perfico-Italicum: Quod dono dedit Aspahami Ms. Hieronymo Imbof, patritio Nurnbergensi, viro literatissimo, qui promiserat se illud emissurum in lucem; ut observavit Adamus Olearius in suo pereruditio *itinere Moscovitico-Perfico*, pag. 539. Quod Gallicè reddidit vir Clariss. Abrahamus de Wickfort, Conciliarius & Prolegatus Marchionis Brandenburgensis apud Regem Christianissimum.*

Laudes Dimæ à Cruce dicunt, Philippus à SS. Trinitate, in ejus vita quæ prodit in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 123. Idem Lib. VIII. *Itineris Orientalis*, cap. 4. Prosper à Spiritu sancto in *Relatione de successibus Missionum Carmelitarum Excalceat. in Perside*. Joannes Caramuel in *Vita Venerab. P. Dominici à Jesu Maria*. Auctor *Itineris Persici Garciae de Silva & Figueora*, pag. 369. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1135. num. 3969. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 75.

X L V I I .

DIONYSIUS, in seculo LEONARDUS RIZZA, alias à S. ANDREA, *Siracusæ* in Sicilia ortus, cum vix attigisset annum xiv. in Conventu Carmelitarum Excalceatorum Panormitano S. Erasmi, die 24. Decembris 1660. Religiosum habitum induit, ac transacto per biennium donec XVI. complevisset, tyrocinio, solemnem emisit professionem die 6. Januarii, anno 1663. gravioribus ac antenoribus literis apprimè excultus, subtilis multa ingenii præbuit argumenta. In Cenobio S. Joseph Castriveterano, sacram Theologiam maximo omnium plausu sodales fuos docuit, ac ejusdem Conventus Prior electus anno 1679. in eodem obiit die 20. Augusti ejusdem anni. Scripsit Italicè, sed suppresso nomine: *L'Armonico Decacordo toccato da febo, edalle*

D.

Nuove Muse, Tributo di devota obligatione al merito dell'illust. e Rev. Monsig. Vescovo di Siracusa D. Gio. Antonio Capobianco. Sive Latinè : harmonicum Decachordum à Phæbo novemque Musis percussum : tributum ac dicatum illustriss. Episcopo Siracusano D. Joanni Antonio Capobianco. Neapoli, anno 1670. in-8°.

Dionysium à S. Andræa celebrat Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 164. ubi eum obiisse anno 1676. non recte scribit, teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Scriptorum Carmelitarum Excalceat*. pag. 144.

X L V I I I .

DIONYSIUS BLASCO, Hispanus, Utrillensis, ex regno Aragoniæ, sodalis Carmelita, in Cæsar-Augustana, & Oscensi Academiâ Theologus Doctor, atque in harum postrema Vespertinus Professor, Diffinitor Provinciæ suæ Aragonensis, & judicibus fidei Apostolicis à censendi munere; & posteà ad locum profitendi primarium promotus, edidit :

1. *Hortulum Philosophicum, sive cursum integrum ad brevissimam summam redactum. Cæsar-Augustæ, apud Joannem de Ybar, anno 1668. in-12.*

2. *Cursum Philosophicum juxta gravissimam & reconditam Joannis de Bachonio, Doct. Resoluti Parisiensis Doctrinam. Partem primam. Cæsar-Augustæ, apud eumdem Joannem de Cybar, anno 1671. in-folio.*

3. *Theologiam Abreviatam pro S. Josephi in Collegio Carmeli Cæsar-Augustano alumnis, ex diversis Provinciae Aragonie sapientissimis Magistris. Cæsar-Augustæ, apud Aug. Verges, 1670.*

Hæc leguntur in *Bibliotheca Hispana* tomo 1. pag. 250. Item tomo 2. pag. 115. & pag. 657. Dionysii Blasco mentio fit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1080. num. 3791.

X L I X .

DIONYSIUS A CRUCE, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Theologus, Vir non minus, singularis doctrinæ, quam eximiæ virtutis titulis insignitus. Barcinonensis Prior anno 1655. Scripsit in *D. Thomam Commentaria*; teste Philippo à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanae*, Lib. VII. Cap. 17. pag. 605. Alter DIONYSIUS A CRUCE, Carmelita antiquioris observantia, Germanus, patria Colonensis, obiit Aquisgrani, anno 1663. die 12. Januarii; prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 75.

L.

DIONYSIUS A S. FRANCISCO, natione Belga, Carmelita Discalceatus, vir pius & literarum studio deditus, Latinè reddidit circa annum 1656.

1. *Historiam Vitæ, Virtutum, ac miraculorum Vener. Fratr. FRANCISCI A PUERO JESU, Carmelitæ Discalceati. Colonæ, Tipis Bernhardi Gualteri, anno 1628. in-8°.*

2. *Vitam Venerab. Matr. ANNÆ A S. BARTHOLOMEO, à Chrysostomo Henriquez Scriptam.*

3. *Opuscula ejusdem Venerab. Matris ANNÆ, ex Gallico P. Thomæ Aquinatis à S. Josepho.*

4. *Vitam Beati FRANCI, Senensis Carmelitæ, ex Italico sermone.*

5. *Vitam B. FRANCISCE DE AMBASIA, Ducissæ Armoricæ, & Carmelitæ. Ex Gallico. Hæc ex Schedis Mff. Pauli ab Omnibus Sanctis Car-*

melitæ Nudipedis Germani, suam in *Bibliothecam Carmelitanam* Ms. pag. 75. transtulit Ludovicus Jacob, vide *Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 144.

L I .

DIONYSIUS GASTELIER, natione Gallus, patria Melodunensis, in alma Facultate Parisina Doctor celeberimus, quatuor linguarum, nimirum Latinæ, Græcæ, Hebraicæ ac Chaldaicæ peritissimus, Concionator egregius, eloquio facundus, & vario scienciarum genere ornatus, quotidianè legendo, scribendo versatus, multos eruditioñis & pietatis libros composuit; teste Petro lucio in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 32. Quem imitati sunt Joseph Falco, Emmanuel Roman & Alegreus Cassanatus pag. 486. Ludovicus autem Jacob pag. 76. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae* Ms. Negat hunc GASTELIER, qui floruit circa annum 1593. aliquid in lucem emisisse.

L II .

DIONYSIUS HOLCANUS, natione Anglus, Carmelita in Cœnobio Burnhiani profectus, sacræ Theologiae Doctor Cantabrigiensis: Vir in sacris & prophanicis literis plus quam vulgariter eruditus, obiit Burnhania, anno 1466. relinquens.

Formalitates Logicas, lib. I.

Ita loquuntur Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus de *Scriptoribus Angliae*. Ex quibus hauserunt Joias simlerus in *Epitome Gesneriana*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 356. 357. Lezana ad annum 1466. num. 5. pag. 912. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 76. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmel.* pag. 1114. num. 3943.

L III .

DIONYSIUS JUBERO, Aragonus, Barbastrensis, nobili loco natus, Carmelita provinciæ Castellæ alumnus, cuius præfectura ei injuncta fuit anno M. DCIV. Græcæ & Hebraicæ Doctus, Salamanicusque Artium ac Theologiae Magister, ibique Philosophus Professor: vixisse dicitur ad annum usque 1612. scripsit veriaculè :

1. *Sermones para las Dominicas despues de Pentecostes* sive Latinè *Sermones Dominicanos post Pentecosten*. Salamanica apud Arturum Tabernier, anno 1612. in-4°. Deinde & Barcinone eodem anno, vel potius anno 1610. apud Joannem Amellum in-4°.

2. *In Dialecticam & Philosophiam Disputationes*. Salamanica, apud Arturum Tabernier, anno 1610. in-4°.

3. *Dictionarium Hebraicum*: Quod forte, ut alia in schedis servata. Viri doctissimi monumenta, dum Tormes fluvius, qui Salmanticam præterfluit urbem, grandi illa & miserabili anno circiter 1669. inundatione in ima ejus suburbia effusus est, una cum Bibliotheca ipsa & Cœnobio Carmelitarum perdidit.

Dionysii Jubero meminerunt Nicolaus-Antonius tomo 1. *Bibliotheca Hispana*, pag. 251. antè ipsum Philippus à S. Jacobo in *Catalogo Carmelitarum illustris*. Emmanuel Roman, in *Elucidationibus antiquitatis Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 450. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 76. posteà Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, p. 1080. num. 3792.

L IV .

D.

L I V.

DIONYSIUS A S. MARIA, natione Germanus, patria Trevirensis, Carmelita Excalceatus, anno 1619. Bruxellis factus; postea Prior Coloniensis & Herbipolensis, Gallicè *Wisbourg*, decepsit Viennae Austriae, anno 1634. die 26. Maii. Vir vita, conversatione, morum candore, religione, & eruditione venerabilis, qui Germanico idiomate dedit:

1. *Thesaurum Carmelitarum.*
2. *De Disciplina regulari*, Lib. I. Coloniam, Typis Gualterianis, anno 1630.

Hæc exhibentur in *Schedis Mss.* R. P. Pauli ab Omnibus Sanctis, Carmelitæ Discalceati, quibus usus est Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* *Mss.* pag. 76.

L V.

DIONYSIUS A M A T R E D E I, natione Aquitanus, ex nobilissima Dynastia *DE LA SALAGOURDE* oriundus, illustrissimis parentibus JACOBO, alias JOANNE DE MACHANAN, Petracoricensi, & MARIA DE LA MOTTE, anno Christi 15... Burdigalæ ad *Garumnam* natus. Adolescens *Romam* profectus, Carmelitarum Excalceatorum regularem observantiam amplexus est Novitus in *Ascetrio B. V. Mariæ de Scala* anno 1600. tandem Professus *Genuæ* ad Mare Liguricum anno 1601. die vigesimæ Octobris, primus Gallus hujus *Italicæ Congregationis* alumnus.

Superiorum obedientia in Gallias, pro *Conventus Avenionensis* fundatione anno 1608. unà cum R. P. *Cæsario à S. Josepho*, cognomento de la Favergue, nobili Sebusiano missus, *Lugdunum* die 22 Januarii 1610. advenit cum R. P. *Bernardo à S. Josepho*, in Conventu antiquiorum Carmelitarum benignè recepus ab illustriss. Dom. Roberto *Berthelot*, Honorario Priore: Inde *Parisorum Lutetiam* petens, ibi fundationem Conventū absolvit anno 1611. die undecimæ Maii; cui non defuit, imò & magnoperè profuit R. P. *Philippus Piquelin Semuriensis*, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus Parisiensis, Collegii Maubertini Carmelitarum Prior, qui coram supremo Parisiensi Senatu acceritus, egregium Carmelitis Excalceatis reddidit testimonium.

Multorum postea Monasteriorum fundator exitit Dionysius noster, ac Prior Provincialis secundus Galliarum: vir laboribus indefessus: revelationibus, apparitionibus, vita sanctitate, prudentia, charitate, obedientia, paupertate & doctrinæ percelebris; Concionator fervidus & Theologus eximus, Moniales Teresianas sub obedientia Carmelitarum Excalceatorum directas, è Belgio in Gallias, primum *Morlaci in Armorica* adduxit anno 1620. Obdormivit autem in Domino *Avenione*, anno 1622. die festo *Presentationis B. V. Mariæ*, 21. Novembris. Scriptit Gallicè:

1. *Homilias de SS. Eucharistie Sacramento*. Parisiis, apud Michaëlem Sonnum, 1618. & 1619. in-8°.

2. *Discursum Theologicum de visionibus & revelationibus, atque divinis locutionibus*. Qui unà cum sanctæ Gertrudis insinuationibus divina pietatis praefixus est. Parisiis, apud eundem Michaëlem Sonnum, anno 1619. in-8°. Gallicè.

3. *Amatorem veritatis*, contrà novos terminos sive locutiones, quibus Petrus Berullius, postea Cardinalis, in operibus suis utebatur; suppresso nomine.

4. Ex Hispanico in Gallicum Sermonem vertit *Librum foundationum S. Teresiae à Jesu*. Parisiis, apud

Michaëlem Sonnum, anno 1616. in-8°. Et Librum 5. *Canticorum Spiritualium S. Joannis à Cruce*, Operibus ejusdem præfixorum, scilicet Libris *Affectionis Montis-Carmeli*; noctis obscuræ Animæ: & vivæ flammæ amoris, versis in Gallicum sermonem ex Hispano à Domino Renato Gautier, & impressis Parisiis apud Michaëlem Sonnum, anno 1612. & 1628. in-8°.

6. *Institutiones R. Matris Mariæ à S. Josepho Lusitanæ*, ad *Moniales gubernandas*, & ad R. Matr. Hietonymam à Matre Dei, Priorissam Monialium Teresianarum Segobiensem S. Josephi directas. Parisiis, apud Rolinum Thierry, anno 1617. in-16.

Meminerunt Dionysii à Matre Dei, amplissimus vir Michael de Marillac, Franciæ Pro-Cancellarius, Libro de *institutione Monialium S. Teresiae in Regno Galliarum*. R. P. Hilarion à Costa, Ordinis Minorum Theologus, in *Elogio S. Teresiae*: Thomas Aquinas à S. Josepho, in *Dissertatione historico-Theologica de Patriarchatu Eliæ*. Itidorus à S. Joseph in *Vita Joannis à Jesu Maria*, & tomo 1. *Annalium* Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 8. pag. 647. Paulus à SS. Sacramento, in *Vita Magdalena à Jesu Maria*. Jacobus Gaffarellus in *Typo S. Teresiae*. Ludovicus Jacob in *Schedula Mss.* affixa ad suæ *Bibliothecæ Carmelitanae* *Mss.* paginam 76. Ludovicus à S. Teresia in *Successione Eliæ*, cap. 288. pag. 671, sed præcipiu in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, cap. 3. & seqq. pag. 35. & seqq. Ibidem imprimis Lib. eod. primo cap. 58. pag. 148. Ubi non oblitus est referre, quod Martialis à S. Joanne-Baptista postea scripsit in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 145. scilicet nostrum *Dionysium* fuisse primum natione Gallum, qui exempli præbuit Baroni de *Vaillac* alias R. P. *Bernardo à S. Joseph*, & Domino de la Favergue, sive R. P. *Cæsario à S. Joseph*; ut mundo nuntium remitterent; & ii cum ipso tres fuerunt Galliæ primi Carmelitæ Excalceati.

Alii ejusdem nominis in eodem Ordinis Carmelitici instituto vixerunt, P. Dionysius à Matre Dei, Polonus, Carmelita Excalceatus, defunctus Cracoviæ, anno 1663. P. Dionysius à Matre Dei, Gallus, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Lugdunensis Definitor tertius, anno 1655.

L V I.

DIONYSIUS A NATIVITATE, in seculo PETRUS BERTHELOT nuncupatus, natione Neustrius, patria *Honflorius*, PETRO BERTHELOT & FLORIDA MORIN parentibus anno 1600. initio mensis Decembris natus, in Baptismo PETRUS appellatus. Ex Nauta peritissimo & Cosmographo Regio Indianorum Orientalium anno 1634. die 24. Decembris in Cœnobio Goano Carmelita Discalceatus, R. P. *Philippe à SS. Trinitate Avenionensis*, tunc Priore existente, factus est Novitus, & anno 1635. die Dominicæ infrà Octavam Nativitatis Domini nostri Jesu-Christi Vota sua emisit: Vir humilitate conspicuus, fide, spe, charitate Dei, amore proximi, & summo martyrii desiderio flagrans: quod affectus est in urbe *Achen* ad insulam Sumatra, cum venerabile Fratre *Redempto à Cruce*, Lusitano, ejusdem Ordinis alumno, anno Christi 1638. die 27. Novembris.

Cum esset Regis Catholicæ Cosmographus eximus & Linguarum Malaceus atque Lusitanæ versatissimus, propriâ manu fecit, delineavit, instante & anxiè petente Excellentiss. Dom. Michaële de Noroña, Comite de Lignarez, Indianum Rege.

Ecc

D.

*Tabulas Maritimas varias exactissimas, quas dictus Prætor Regi obtulit Catholico. De Laudibus Dionysii à Nativitate agunt Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. Compendii Historia Carmelitana, cap. 111. Idem in ejus Vita, quæ prodiit in Decore Carmeli, parte 3. pag. 112. Ludovicus à S. Teresia in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, Lib. II. cap. 20-28. pag. 351-370. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 77. Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli, pag. 596. num. 1065. Idem tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1053. num. 3641. &c. Hieronymus à Conceptione, de quo *infr. pag. 592.**

L V I I.

DIONYSIUS PERRONE, natione Gallus, patriâ Melodunensis ad Sequanam fluvium, Carmelitanam vestem induit, & in Academia Parisiensi disciplinis humaniorum literarum operam navavit: quibus Philosophiæ ac Sacrae Theologiæ studium cum adjunxit, statuto curriculo Lauream doctoralem adeptus est anno 1567. Biennio currente, anno scilicet 1569. in Vicarium Generalem Congregationis Albienensis electus est, & anno sequenti Ecclesiastes Sarlatensis, postea Petracoricensis Canonicus S. Aviti; tandem Canonicus, Pœnitentiarius & Vicarius Generalis Autissiodorensis à Reverendiss. ac eruditissimo Dom JACOBO AMYOT, concive suo factus est. Autissiodori ad Icaunam (Gallicè *l'Yone* fluvius) obiit, inclinante anno 1609. quo scribebat ad Reverendiss. PETRUM DE GONDI, Lingonensem Episcopum, se ante annos triginta & amplius Lingonam fuisse missum. Sepultus est in Eclesia Cathedrali propè Jacobum Amiotum jam memoratum. Opera ejus dicuntur:

1. *Sermons pour la déclaration des Cérémonies de l'Eglise de Dieu.* A Paris 1577. in-8°. Et à Rouen, chez Robert Mallard, 1586. in-8°.

2. *Sermons pour les Fêtes de Notre Seigneur Jesus-Christ.* A Paris, chez Guillaume Chaudierre, l'an 1586. in-8°.

3. *Sermons & Exhortations Catholiques pour les Fêtes des Saints.* En deux tomes, dediez au Reverendissime Pere en Dieu M. JACQUES AMYOT, Evêque d'Auxerre. A Paris, chez Guillaume Chaudierre, 1584. & 1598. in-8°. Et à Lyon, 1684. in-8°.

4. *Sermons du Carême,* dédiés à M. FRANÇOIS DE DONADIEU, Evêque d'Auxerre. A Paris, chez Nicolas du Fossé, 1601. in-8°. & chez Nicolas du Pré, 1603. in-8°.

5. *Sermons & Exhortations Catholiques sur les Evangiles Dominicales:* dédiés à M. le Reverendissime CHARLES DE BONNY, Evêque d'Angoulême. A Lyon 1594. chez Jacques Roustin, in-8°: & en 1606. in-8°. trois tomes. Quorum editiones duas jam aliæ præcesserant Parisiis; una apud Guillelmum Chaudierre 1583. altera apud Petrum Berthault, 1599. in-8°.

6. *Manuel general & Instructions des Curés & Vicaires, contenant sommairement le devoir de leur charge, soit à faire Prône, & à administrer les Saints Sacremens, & enseigner leurs Paroissiens, par exhortations propres, adaptées à iceux. Le tout tiré des Ecritures saintes, & anciens Docteurs de l'Eglise.* Dédie à M. le Reverendissime FRANÇOIS DE SALAGNAC, Evêque de Sarlat. A Paris, chez Guillaume Chaudierre. 1577. in-8°. Item Rouen, 1589. in-8°. Item Parisiis, 1574. in-8°. Item Antuerpiæ, apud Petrum Bodin, 1582. & 1586. in-12. Citatur in *Ethica Amoris* tom. 3. pag. 518. num. 2011.

7. *In Psalmos Davidicos Commentaria Ms.* quæ morte præventus non absolvit.

8. *Tractatum Arnoldi Carnotensis Bone vallis de Operibus sex dierum edi curavit, & DAVIDI Cardinali Perronio dicavit. Autissiodori, apud Dionysium Vatar, anno 1609. in-8°. Citatur hæc Editio in Bibliotheca Telleriana, pag. 36. col. 2. apud Casimirum Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tom. 2. pag. 1292: apud Georgium Draudium, in *Bibliotheca Classica*, pag. 174. apud Domn. Joannem Liron in Opere Gallicè inscripto: *Singularités historiques*, tom. 1. pag. 410. ubi notat hanc Editionem carere Praefatione Arnoldi, quam dederunt Operum S. Cypriani Editores Oxonienses.*

DIONYSIUM PERRONETUM laudibus commendant Fridericus Morel in *vita Jacobi Amyoti*, Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro*, tomo 1. pag. 476. Franciscus Grudæus, de Cruce Cœnomana in *Bibliotheca Scriptorum Gallorum*; Philibertus Mareschal in *Promptuario Gallico omnium librorum*. Georgius Draudius in *Bibliotheca Exotica*, pag. 41. Hypolitus Maracci in *Bibliotheca Maria*. Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*. Michael Navæus in *Chronico S. Michaëlis Archangeli*. Carolus de Wisch in *Bibliotheca Cisterciensi*. Clariss. & antiquitatum scrutator fideliss. Dominus le Bœuf, in Opere Gallicè inscripto: *Memoires concernant l'Histoire Ecclesiastique & Civile d'Auxerre*, tom. 2. pag. 508. Ubi tamen nullam habet Carmelitanæ professionis à Perroneto factæ mentionem. Qua in omissione sectatorem habet alterum in omni scientiarum genere versatissimum Dom. Goujet, tom. 2. *Supplementum Didiongri Moresiani*, anno 1749. editi, pag. 236.

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 29. his verbis: » **DIONYSIUS PERONET**, » Meldunensis Doctor egregius, Theologus insuperabilis, Philosophus clarissimus, & Orator facundissimus, metro exercitatus & prosâ, in docendo clarus, in disputando acutus, colloquio comis & placidus, in studiis assiduus; multa in dies cudit eruditissima volumina, non solùm suæ Galliæ, verùm & exteris profutura nationibus, inter quæ non postremas obtinet insigne quoddam Quadragesimale typis evulgatum, Opus varium, politum nec unquam satis laudandum. » Hæc Synchronus scribebat *Lucius*, cui postea consenserunt, Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico*: Cyrillus Penet in *Gymnasio Carmelitico* Ms. ad annum 1594. ubi Perronetum vocat *virum linguarum Hebraicæ, Chaldaicæ, Græcæ & Latinæ* peritissimum: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 467. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 77. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 914. Ludovicus Perez à Castro, de Rebus Carmeliticis, *Codice* Ms. Antonius Corroset, Carmelita Synchronus in *Epigrammate Gallico* ipsius Perronetii Operibus præfixo. Henricus à Ignatio in sua *Ethica Amoris*, tomo 3. Lib. V. cap. 165. §. 3.

L V III.

DIONYSIUS SEVERINUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Neapolitano Professor, scriptit circâ annum 1590. de *Arithmetica*; prout indicant Franciscus Sixtus Neapolitanus Carmelita, in *Tesseradecade Genealogia Jesu-Christi*, cap. 197. Philocalus Caputus, Carmelita Neapolitanus, in *Monte-Carmelo*, discursu quinto, & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 78.

D.

L I X.

DIONYSIUS SOLER TI, natione Italus, ex oppido *Flusone* in districtu Bergomensi, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Theologus & Poëta pius, obdormivit in Domino post annum 1630. Bergomi, scribens:

1. *Psalterium Decachordum super Magnificat.* Bergomai, apud Petrum Venturam 1629. in-8°. Latinè & Italicè, ad Marcum-Antonium Maurocenum Equitem Bergomens. Præfustum.

2. In *B. Virginem Mariam, & in B. Mariam Magdalenam de Pazzi carmina varia* Italicè: sicuti testantur Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Marianæ*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 78. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3733.

L X.

DIONYSIUS STEPHANI, natione Belga, Carmelita Thenensis, cuius notionem nobis exhibet ipsius Epitaphium in Ecclesia sui Conventus Thenensis, antè sumnum Altare, ubi jacet sepultus sub lapide insigni appositum, quod tale legitur:

D.   **O.**   **M.**

HIC JACET INHUMATUS
REVERENDUS IN CHRISTO PATER
DOM. D. † DIONYSIUS STEPHANI,
EPISCOPUS ROSENsis,
NEC-NON SUFFRAGANEUS ILLUSTRISSIMI
DOM. D. † JOANNIS DE HEYNSBERGE,
EPISCOPI LEODIENSIS:
EX ISTO CONVENTU FRATRUM
ORDINIS CARMELITARUM ASSUMPTUS,
QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CDLVIII.
XXV. DIE MENSIS OCTOBris.

Ejus mentionem habent *Acta Confessoralia Eugenii IV*, decimo-sexto Kalendas Novembbris, anno 1436. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium anno 1458. num. 6. pag. 896.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 505. num. 906. & pag. 585. num. 1047. Idem Daniel, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 919. num. 3203. &c.

L XI.

DOMINICUS A S. ALBERTO, in seculo VINCENTIUS LESCHART dictus, natione Gallus, Provincia Armoricanus, patria Figeriensis, seu Fugrianus, Vernaculè *Defougeres*; parentibus natus est, inter cives, non ultimis, anno 1595. aut 1596. humanioribus studiis in Collegio Societatis Jesu Rhedonensi confectis, vix annum ætatis decimum-quintum excesserat, cum Beatissimæ Virgini Mariæ se dicavit anno 1612. in Carmelo ejusdem Civitatis, Priore R. P. *Philippo Theobaldo*. Verum nonnihil puerilis ætatis, eo adhuc retinente, per aliquot menses de illius perseverantiâ dubitatum fuit. Patienter egit sapientissimus tunc Novitiorum Magister R. P. *Mathæus Pinaldus*, rerum nescio quid & eximium in adolescente præsentiens, ac præagiens.

Quādam die, acri superioris correctione stimulatus, ad Altare Beatæ Virginis lacrymabundus pergit, coram sacratissima illius, ac S. Josephi imagine infletus, compunctionis largè, abundaterque effulus, verè ex animo se puerilia omnino depositum spopondit. *Dixi*, inquit, *Domine, nunc capi, hæc mutatio dexteræ excelsi*. Nec deinceps vel tantillum deflexit à proposito, ante actam vitam, veteremque hominem sic efficaciter, veluti sepulchro æternæ oblationis, tradens ut ad præscriptum Apostoli, nullo usquam modo carni acquieverit aut sanguini. Nihil in gestu incompositum, in verbo leve nihil, in omni conversatione sua derepentè omnium fratrum exemplar effectus est. Cæterū nemo magis quietus; cellæ & solitudinis amantisimus, rariū quidem Librorum etiam Spiritualium, lectioni, & orationi jugiter incumbebat.

Sacræ Scripturæ ac præcipue *D. Pauli* Epistolarum, erat studiosissimus, utpotè quas ex abundantia cordis semper habebat in ore. Illas vero sic reverebatur, ut nonnisi genuflexus ac detecto capite, perlegeret. Aliquot annis circa Novitios in cæmoniis, officiis edocendis fuit occupatus. Non mysticâ solum Theologiâ sed & Scholasticâ deinceps instituit, quam ex officio, in publicis Scholis ad fratres fuerit professus: licet multū conquereretur de illatis sacræ contemplationis quieti per phantasmatâ, variasque species, impedimentis.

In Congregatione annua die 21. Maii 1630. *Nanneis* celebrata electus in Vicarium reformationis Provincialem tenente Provinciae Præfecturam communem R. P. *Bernardo à S. Magdalena*. *Dominicus* divini honoris zelantissimus, charitate ad fratres mellifluus, juniorum maximè educationi assiduam impendens operam, cum probè nosset, ad tuendam, augendam, roborandamque reformatiōnem, in Noviciatu & Seminariis, tamquam in radice totius boni, vel mali, præcipuas Superiorum curas esse collocandas. Anno 1632. Prior *Nannensis*, quamvis renitens creatus, mirū quantum de regularum observatione sollicitus fuerit. Nemo unquam vigilantior, delinquentes corripiebat in spiritu lenitatis, ad sanctæ Orationis studium tamquam ad primitivum Ordinis Carmelitici genium, suos semper provocabat. Vultus ille semper modestissimè hilaris, ac subridens, nec ullo unquam tristitiae nubilo offuscatus.

Circà triennii medium in morbum incidit, quo & mortuus est. Ea porro mortis præmaturæ causa fuit, quod ulcer in hæmorroidalibus venis lethale, præ castissimo pudore, subaperire noluerit. Paulò antè obitum, porrectam sibi, ex inscitia fratrī ei advigilantis, amarissimum de absynthio & camomilla confectionē potionē, loco ptisanæ, totam usque ad fœces epotavit. Cumque postea de hoc reprehenderetur ab infirmario (qui tunc aliquantulum quiescebat, & expergefactus rem animadvertisit) *Mi frater*, inquit, *Calicem quem dedit mihi Deus non volebas ut biberem illum, nisi id Deus à me voluisse, offerri non permisisset*. Addiditque, si unquam religioso debet esse mortificatio in commendatione, maximè in morte; utpotè qui fit rationi Deo reddendæ de tota sua vita propinquior, judicenque suum tunc æquum sit sibi propitium facere.

Obiit vir Dei æternâ memoriâ dignus, anno ætatis suæ 38. post Christum natum 1634. die 24. Januarii. Ad illius funus confluit ferè tota civitas Nannensis, cum lucem omnium, quasi Angelus eorum tutelaris excessisset. Cujus domum sanctitatis hoc illustre dedit testimonium Vener. Fr. Joannes à S. Samsone spiritualis illius Magister: *se vix credere puriorem fuisse in Ecclesia sanctitatem, quam in de-*

D.

fusō Patre Dominico agnoverat. In hujus Religio-
fissimi Parris sequens legitur *Tetraستicon*, loco *Epitaphii* in Menologio Oblervantiae Rhedonensi, pag. 8.

B E A T Æ M E M O R I Æ
V. P. FR. DOMINICI A S. ALBERTO,
C A R M E L I T A R H E D O N E N S I S .

D. O. M.

Integer hoc tumulo clausus, si corpore mansit,
Integrum servat Virginitatis honos.

Si cinis est, nil mirum; qui fuit ignis amore
Divino exustus, debuit esse cinis.

Scripsit vir magnis decoratus virtutibus, vitae sanctimoniam, morum puritate, animi demissione, & literarum cum divinarum, tum humanarum cognitione spectabilis:

1. *Exercitationem spiritualem Fratrum tum Novitiorum, quam Professorum in nostro Carmeli Rhedonensis Novitiatu degentium.* Parisis, apud Josephum Cottereau 1650. in-12. Ibidem apud Claudium Calleville 1665. in-24. Item è Latino sermone in Germanicum transtulit R. P. Carolus à S. Anastasio Carmelita Germanus.

2. *Regulas exteriores, seu Praxim aeternam præcipuarum virtutum* Mss. Incipit: haec tenus ó Domine de interno spiritu, &c.

3. *Epistolas varias ad varios.* Quarum una præficitur exercitationi spirituali, modo memorata, universis fratribus Carmelitis strictiorem observantiam in Provincia Turonensi profitentibus directa, dum esset Vicarius Provincialis, die 1. Januarii 1632. Nam quoad tempus, quo illa exercitatio spiritualis composta fuit, vix tertium à professione annum compleverat. Aliarum Epistolarum nonnulla fragmenta refert Hugo à S. Francisco in vita venerab. Philippi Thibault, cap. 51. pag. 372. & seqq.

Dominici à S. Alberto meminerunt Leo à S. Joanne in *Delineatione Provinciae Turonie*, cap. 9. pag. 50. Donatianus à S. Nicolao in *Vita* venerab. Fratris Joannis à S. Samsone, cap. 18. 22. & 27. Idem in *Vita* ipsius Dominicis, quam præfixit ipsius exercitationi spirituali. Mathurinus à S. Anna in *Vita* ejusd. Fr. Joannis à S. Samsone, cap. 11. pag. 126. & 130. Bonifacius à S. Euphrasia in Menologio Carmelitarum Observantiae Rhedonensis, p. 7. Hugo à S. Francisco in *Vita* vener. P. Philippi Thibault, cap. 25. 31. 51 pagg. 187. 234. 365. & 375. Ubi notatur quod noster dominicus unā cum Bernardo à S. Magdalena composuerit etiam *Directoria*. Licinius à S. Scholaistica in vita ejusdem Venerab. P. Philippi Thibault, cap. 13. pag. 139. & cap. 26. pag. 282. Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad annum 1634. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 78. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte-Carmelitarum in *Encomio Brevi* Ms. Carmelitarum illustrium Provinciae Turonie, pag. 18. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 346. num. 646. & pag. 519. num. 927. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, p. 1008. num. 3522. & pag. 1089. num. 3834.

L X I I .

+ DOMINICUS ANTONIUS BASILE, natione Italus, regno Napolitanus, provincia Apulus, diœcesi Tarentinus, ex oppido *Crypta-*

liarum, Carmelita, sacræ Theologiae Baccalaureus, juxta opinionem Nicolai Toppi; sed sacræ Theologiae Doctor, si alios audies; obiit Tarenti die 30. Augusti, anno 1670. postquam edidisset,

Collectanea Compositionum ad festivitatem Canonizationis S. Mariae Magdalena de Pazzis Carmelitanae. Romæ, typis Jacobi Dragonelli, anno 1669. in-4°.

Id legitur apud Nicolaum Toppi in *Biblioth. Neapolitana*, pag. 74. & tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3733. apud Danielem à Virgine Maria.

L X III.

DOMINICUS CAMPANELLA (quem Ferdinandus Ughellus DIONYSIUM nuncupat tomo 8. Italiæ sacræ, æquè ac Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 70. natione Italus, ex oppido Putiniani, Diœcesis Sipontinæ natus, parentibus DOMINICO CAMPANELLA & SILVIA BALSAMO, honoratis inter Putinianenses, conjugibus. Sub nomine VITI-OCTAVII, sacro baptisme renatus die 24. Septembris anni 1581. Ex Religioso Societatis Jesu, Carmelita antiquioris Observantiae factus, varia obivit munia. Sacræ Theologiae Magister, ejusdemque Professor Panormi, Neapoli & Romæ, atque in Collegio Sapientiae Romano publicus Metaphysices Regens: Conventus itidem Transpontini de Urbe Prior, & totius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis: inter sacræ Inquisitionis Qualificatores accitus, & unus è Consultoribus Congregationis pro quinque propositionibus Cornelii Jansenii examinandis destinata, fuit delegatus.

Institutus Episcopus S. AGATHÆ Gothorum in Regno Neapolitano, die 12 Januarii, 1654. Consecrationem accepit die 18. ejusdem mensis in Ecclesia Transpontinæ sui Ordinis, à Joanne-Baptista Cardinali Palloa. Tenuit Sedem per novennium, mortuus in ipsa urbe S. Agathæ die Januarii 1663. Jacet in Choro Canonorum, ad Cornu Evangelii, sub lapide cum hoc Epitaphio:

D. O. M.

HIC SACET FRATER
† DOMINICUS CAMPANELLA
A PUTIGNANO,
ORDINIS CARMELITARUM,
EPISCOPUS S. AGATHÆ GOTHORUM.
OBIIT ANNO SALUTIS M. DCLXIII.
EPISCOPATUS SUI ANNO X.

Scripsit. 1. *In Metaphysicam Commentaria amplissima*, Mss.

2. *Orationes varias Latinas in Sacello Pontificio habitas quæ prælo destinata ab eo fuerunt, teste Ludovico Jacob, quem de his certiore fecit Romæ anno 1638.*

3. *Vota super quinque propositionibus Cornelii Jansenii* prolata: quæ cum aliorum Consultorum votis prodierunt ad calcem *Diarii Ludovici de Sancto Amore*, inter *Monumenta ad Negotium Jansenianum spectantia*, pag. 175. & seqq. Item prodierunt ad calcem *Litterarum Provincialium*, quæ è Gallica in Latinam linguam translatæ sunt sub nomine Wilemi Wendrockii, Coloniæ, apud Nicolaum Schouten, 1658. in-8°. pag. 581. & seqq. Et alibi pluries.

Dominicum

D.

Dominicum Campanella laudabiliter memorant Ferdinandus Ughellus *tomo 8. Italiae Sacrae, pag. 506.* ubi male nuncupat *Dionysium*: Gregorius Canalius Ordinis Carmelitici Prior Generalis, in *Præfatione Constitutionum ejusdem Ordinis, anno 1625. correlative*. Theophilus Raynaudus in *Scapulari Partheno-Carmelitico, parte 2. quæst. 1. pag. 173.* Ludovicus de Sancto Amore in suo *Dario Gallicè scripto de Negotiis Romæ gestis circa quinque propositiones Cornelii Jansenii, pagg. 109. 116. 127. 131. 295. 364. 372. &c.* Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana, pag. 70.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 78.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 919. num. 3205.* Michael Justinianus, *tom. 1. Epistolarum, pag. 22.* Autor *Historiae de quinque Propositiobibus Jansenii Gallicè editæ in-12. Trevoltii, anno 1702.* inter Carmelitas Excalceatos perperam reponit *tomo 1. pag. 22.*

L X I V.

DOMINICUS A S. CATHARINA, natione Gallus, Provinciæ Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Rhedonis die 28. Novembris 1638. professus: vir non minus probitatis moribus, quam doctrinæ studiis clarus, anno 1648. à Definitorio Capituli Piëtaviensis deputatus est in Provinciam Tolosanam, ubi Magistrum Novitiorum gereret R. P. *Prospero à S. Ludovico*, qui mox Commissarii Generalis vices in dicto Capitulo Piëtaviensi tenuerat, Priore Tolosano constituto, & *Juliano à S. Claudio* ejusdem Provinciæ Turoniæ alumno, in sacrum Ædituum nominato. Ad suos Armoricos reversus, & totus piis exercitiis deditus, migravit è vita in Conventu *Hennebontenſi*, anno 1669. die 24. Septembris. Edidit sermone Gallico:

Vitam Petri de Govello, Domini de Queriolet, Sacerdotis, Senatoris Rhedonensis; cui à sacrâ directione & spirituali animæ regimine ipse Dominicus fuerat. Parisiis, apud Florentinum Lambert, 1663. in-16. Ibidem anno 1665. Parisiis, apud Georgium Josse 1677. in-12.

Dominici à S. Catharina meminerunt Hugo à S. Francisco in *Vita Vener. P. Philippi Thibault cap. 31. pag. 238.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 79.* Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Galliae, pag. 217. num. 4719.*

L X V.

DOMINICUS DE CREMONA, alias de DOMINICIS, natione Longobardus, patriæ Cremonensis, Carmelita in suo instituto celebris. Nam in Capitulo Generali Montis-peſulano anno 1369. Lector Biblicus pro tercio anno in studio Tolosano ordinatur, & in Capitulo Generali Aquensi 1372. Lector Sententiarum pro primo anno in eodem studio Tolosano instituitur. Postea in Comitiis Generalibus Viennæ, anno 1381. habitus, vocatur Diffinitor Provinciæ Lombardiæ, & tunc primo titulo Magistri decoratur.

Insuper in eodem Capitulo Provincialis Provinciæ eligitur. Quia quamvis ipse Italus esset, illa tamen Provincia, & alia Hispaniæ atque Galliæ, schismate divisæ non comparebant in Capitulis sub Papa *Urbano sexto* congregatis, ut propterea illis tamquam absentibus, Prior Generalis & Capitulum de Provincialibus providerent. *Dominicus noster* in Capitulo Bambergensi an. 1385. celebrato, eodem titulo Provincialis Povinciæ vocatur, sicut & in Capitulo *Tom. I.*

Brixienſi anno 1387. Diffinitor & Provincialis eiusdem Provinciæ nuncupatur. Quo etiam Capitululo Procurator Curiæ Romanæ, & Regens ejusdem pro tribus annis instituitur. Ac deinde in Comitiis Francofordiæ aggregatis anno 1393. Procurator itidem Generalis, & ejusdem Curiæ, & ita benignè suum in Conventum Cremonensem aſſeſſus, ut teste Biscareto, *Coloniam à Francofurto veniens, plurimas Sanctorum reliquias obtinuerit, easque Cremonam delatas, in Sacristia Conventū aſſervari curaverit.*

Post biennium, die ultimâ Aprilis, 1395. electus est Episcopus Sithiensis sive Sytiensis, in Creta Insula, & sub Metropoli pariter Cretensi, post modum octavo Kalendas Decembribus 1399. translatus est ad Ecclesiam Miloposaniensem seu Melipoganensem, in qua quo anno obierit satis non constat, quanvis ad annum 1409. supervixisse illum verosimiliter conjiciunt æquè ac suam ad Sedem neutram accessisse. Solemnis autem ejus memoria tenetur in Conventu Cremonensi, quo adducta inter sacra pignora, ejus operâ, colitur ibi sacram Caput S. Guidulberti Episcopi & Martyris, cum inscriptione, nomen ipsius *Dominici* referente. Scriptit:

1. *In Libros quosdam S. Scripturæ Lectiones non-nullas.*

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

3. *Orationes & Sermones quos habuit in Sacello Pontificio & in Curia Romana.*

Dominicum de Dominicis Cremonensem commendant Joannes Michael Pius, Ord. FF. Prædicatorum. In Opere Italico, de Nobili progenie S. Dominici, part. 1. Lib. I. cap. 67. pag. 243. Edit. Bonon. 1618. Petrus Maria Campo in *Historia Placentina, tom. 2. Lib. XXIV. pag. 189.* Iosephus Bressanus in opere Italico sub titulo *Cremona Sancta, pag. 81.* Necrologium Carmelitarum Cremonensium. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 919. num. 3206.* qui recte correxit Scriptores alios Carmelitas, scilicet Augustinum Biscarretum in *Palmitibus Vineæ Carmeli;* Joannem-Baptistam de Lezana, *tomo 4. Annalium ad an. 1394. num. 7. pag. 738.* Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 78.* quibus addi posset Jacobus Lelong, Oratorii Jetu Sacerdos in *Bibliotheca Sacra, pag. 1213. col. 2.* arbitrantur nostrum Dominicum anno 1400. die 4. Aprilis obiisse, ejus Episcopatus mentione factâ: *verum ex Libro obligationum Prælatorum sub Bonifacio IX. anno 6. folio 57.* constat Dominicum nostrum electum fuisse Episcopum Sithiensem die ultimâ Aprilis 1395. Item fuisse religiosum expresse Professum Ordinis Carmelitarum, constat manifeste *ex Libro de Regularibus sub eodem Bonifacio IX. anno 6. folio 55.* Item ex Sede Sithensi hunc fuisse translatum ad Miloposaniensem Ecclesiam, octavo Kalendas Decembribus 1399. constat *ex Libro 2. de Regularibus sub eodem Bonifacio IX. anno 11. folio 203.*

Dominicus Darius, de quo infer. pag. 572. verbo *Joannes-Antonius Darius.*

L X V I.

DOMINICUS DOUAT, Provinciæ Tolosanæ Carmelita, ad annum 1681. natus, in rebus mathematicis versatissimus, atque *Sebastiani Truchet* Carmelitæ discipulus, edidit Paritiis, anno 1721. Librum Gallicè inscriptum: *Méthode pour faire une infinité de compartimens & de deſſeins differens, avec des carreaux mi-partis de deux couleurs, par une ligne diagonale.*

» Ce Livre renferme les Observations du R. P.

Fff

D.

» Dominique Douat sur le Memoire de l'Academie des Sciences , présenté en 1704. par le P. Sébastien Truchet , du même Ordre. Ouvrage utile , tant pour l'Architecture , que pour les dessins du pavé des Eglises , des carreaux des appartemens , des cabinets ; que pour les Peintres , la Marquerie , les Ebenistes , les Menuisiers , les Vitriers , les Tapissiers , les Brodeurs , les Tisserands , & tous ceux qui se servent de l'éguille , qui pourront faire toutes sortes de dessins , avec quatre carreaux mi-partis de deux couleurs , par une ligne diagonale.

Extractum è *Mercurio Galliae pro mense Octobr. 1721.* pag. 116.

» Ce Livre est imprimé à Paris in-4°. chez Delaulne , rue St. Jacques , chez Jombert & Cailleur , Place Sorbonne 1721. orné de vingt-neuf Plans en taille douce. Il y a une table qui contient un nombre si prodigieux de combinaisons & permutations de dessins differens qu'on peut faire avec ses carreaux , que quand l'Auteur vivroit autant que Mathusalem , pardessus quarante ans qu'il a , il ne pourroit les figurer tous sur le papier , quand il auroit toujours le crayon à la main. Ce Livre est autorisé par huit approbations des plus sçavantes personnes du Royaume. Extractum atque collectum hoc est seu transcriptum è *Mercurio Galliae pro mense Novembri 1721.* pag. 51.

L X V I I .

DOMINICUS A S. GABRIELE , natiōne Gallus , provinciā Delphinas , in civitate *Rupe-Maurenſi* (vernaculē *Roche-Maure*) ex nobili familia natus die 29. Septembris 1595. in Diocesi Valentiniensi. Pro custodia quotidiana Ludovici XIII. militem ordinariū agebat , quando ad Carmelitas Excalceatos convolavit Parisienses , apud quos professionem emisit anno 1621. die 8. Martii. Ex quo tempore usque ad obitum die 6. Aprilis 1674. singulari modestiā præditus , in oratione assiduus , tam intrā quam extrā claustrum ab omnibus fuit dilectus hic Frater Laicus.

Scripsit *Librum sanctorum cogitationum & pia rum affectionum animæ Deum diligentis , & ad perfectionem anhelantis* ; Gallicè. Parisiis , apud Antonium Delaporte 1641. Ibidem , apud Sebastianum Huré 1648. in-32. ter editum. Ibidem 1655. quinto apud Federicum Leonard 1665. in-32.

Hunc Fratrem Dominicum memorant Ludovicus à S. Teresia in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae , in *Præfatione cap. 7. pag. 15.* suppresso nomine. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 79.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum , p. 103.*

L X V I I I .

DOMINICUS A JESU , in seculo *GRALDUS VIGIER* nuncupatus , natiōne Gallus , provinciā Arvernus , patriā Auriliacensis , die 4. Octobris 1595. aut 1596. inter Carmelitas Excalceatos Parisienses , unus è duodecim Primariis Novitiis vestem religiosam induit 1613. die 2. Julii , nomine Fr. Cyriaci à Visitatione : professionem vero emisit die 13. Julii 1614. ingenio subtili donatus , antequam sacerdotio initiatetur , Prælectoris munus exercevit in Cœnobio tum Parisiensi , tum Charentonensi propè Parisiens. Anno 1621. ad Sacerdotium electus , cum sequenti anno illustrissimus Princeps , **HENRICUS BORONIUS** , Episcopus Metensis , de universa

Theologia Theses propugnaret , præsente Rege Christianissimo , ac pluribus Cardinalibus , Archiepiscopis , Episcopis , Doctoribus , Magnatibus , voluit **LUDOVICUS XIII.** ut primus omnium disputaret : quod tam subtiliter præstigit , ut communem totius Cœtus applausum meruerit. Illum in rebus majoris momenti consuluere Eminentissimi Cardinales RICHELIUS , RUPEFUCALDIUS , LAVALETTA , ac Illustrissimus Galliæ Cancellarius D. SEGUIER. Prior Charentonensis , ac Provinciæ Galliarum Definitor , crescentibus ejus virtutis & eruditiois meritis , ab URBANO VIII. Pontifice Maximo , Archiepiscopus Regni Persarum destinatus ; sed LUDOVICO XIII. Rege Christianissimo instante , ac JOANNE ARMANDO , Cardinale Duce RICHELIO cooperante , Summus Pontifex consilium mutavit , illumque ab hac illustrissima dignitate revocavit. Vix è portis mortis miraculosè fugerat anno 1623. vitas Sanctorum stirpis Regiæ Francicæ aggressus , cum literis commendatitiis Regis munitus , Galliæ , Germaniæ & Italiæ Doctores consuluit , ditiones Bibliothecas perlustravit , ac Manuscripta indefessè perscrutatus est. Prior Claramontani Conventus , obiit Parisiis , anno 1638. die 30. Januarii. Opera ejus inscribuntur :

1. *Epigrammata Græca & Latina ad R. P. Dionysium à Matre Dei , Carmelitam Excalceatum : Cujus Operibus præfiguntur. Parisiis , anno 1618. & seqq.*

2. *Catechismus Doctrinæ Christianæ , exiguuus , sed in pretio habitus. Parisiis , Gallicè 1610. 1621. 1622. & 1623. apud Michaelm Sonnum. in-24.*

3. *Acta Canonizationis S. TERESIAE , Latinè , cum Præfatione , & Epistola ad Nicolaum , de Verdun , Senatùs Parisiensis Principem. Parisiis , apud Michaelm Sonnum , 1628. in-24.*

4. *Acta Canonizationis S. ANDREÆ CORSINI , cum ejus Vita è Ms. Codice recensita , Notisque illustrata. Parisiis 1638. apud Claudium Sonnum , in-8°. Latinè.*

5. *Vita B. MARIE MAGDALENÆ DE PAZZIS , Florentinæ Carmelitanae. Parisiis , typis Sonnii , 1631. in-8°. Gallicè , ad MARIAM MEDICEAM , Reginam Matrem nuncupata.*

Epistola de propagatione Ordinis Carmelitarum ; & de Regum Christianissimorum in eum beneficentia. Parisiis , apud Claudium Sonnum , 1630. in-4°. Ad Regem Christianissimum LUDOVICUM XIII. Operibus S. Teresia præfixa Gallicè.

7. *Epistola Latina , Libro Logicæ Cursus Artium Patrum Carmelitarum Excalceat. Complutensium præfixa. Parisiis , apud Michaelm Sonnum , 1628. in-4°.*

8. *Epistola altera Latina Libro Physicæ ejusdem Cursus præfixa. Ibidem.*

9. *Epistola Latina tomo secundo Cursus Theologici Salmanticensis , eorumdem Patrum Carmelitarum Excalceatorum præfixa , ad Eminentissimum Cardinalem Richelium. Parisiis , apud Claudium Sonnum , 1534. infolio.*

10. *Historia Parænetica Sanctorum FLORI , Episcopi Lodovensis , MARII Presbyteri , & GERARDI , trium superioris Arverniæ Patronorum ; cum aliquibus notis ad illustrandam Historiam Ecclesiasticam illius Provinciæ. Gallicè in-8°. magno. Parisiis , typis Sonnii 1635. Ad Carolum de Noailles , S. Flori Præfulem doctissimum. Hujus Historiæ minit Jacobus Lelong , in *Bibliotheca Historica , pag. 41. num. 1144.**

11. *Monarchia Francorum historica & sancta : Sive Fasti Regii , quibus inscribuntur Christianissimi Imperii Reges , Reginæ , Regum filii , filiæ , Generi , Nepotes , Neptes , aliqui consanguinei , vita & factitate*

D.

illustres; eorumque res præclaræ, pace ac bello gestæ describuntur. *Opus in tres partes totidemque volumina*, juxta Regiam Stirpem triplicem distributum. Magno sanè labore & diligentia ex diversis diversarum regionum & Religionum Bibliothecis & Manuscriptis *conquisitum ac compositum*. Morte præventus Author illud edere non potuit, quod ex Voto composuerat anno 1623. ad extrema facto. Codex autem Manuscriptus Claromonte apud Arvernos in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum asservatus, Gallico idiomate donatus fuit eâ ratione quam exponemus inferius, pag. 465. verbo, *Modestus à S. Amabili*; & pag. 466. verbo, Thomas Aquinas a S. Josepho. Monarchiæ hujus sanctæ & Historiæ meninat Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 41. num. 142. Sed eam ungue critico vellicat Vir Clariss. Dom. Lenglet, *tomo 4. Methodi*, in *Catalogo Scriptorum Historicorum*, pag. 169. lin. 9. ubi ait: *Voilà un beau Titre, mais l'Ouvrage est peu de chose*, inquit de ista Monarchia Gallicè edita.

12. *Martyrologium Carmelitarum* Ms. apud eosdem Claromontenses asservatum.

13. *In Metaphysicam Commentaria* Ms. Ibidem quondam asservata apud R. P. Thomam Aquinatem à S. Josepho, Carmelitam Excalceatum, P. Dominici discipulum.

14. *Spicilegium Episcoporum Ordinis Carmelitarum*. Parisiis, apud Claudio Sonnum, 1638. in-4°. ad calcem vitæ S. Andreæ Corsini. Hujus spicilegii Hippolytus Helyot meminit in *Catalogo Authorum Historiæ Ordinis Carmelitarum*, præfixo, *tomo primo Historiæ Gallicæ editæ de Ordinibus Religiosis*, pag. 11. Meminit quoque doctus vir clarissimus Dom. Lenglet, in *Methodo Historiæ studendæ*, *tomo 3.* pag. 149.

15. *Tractatus de Controversiis omnibus, quæ habentur inter Catholicos & Hæreticos hujus temporis*. Ms. Codex extabat quondam apud R. P. Lucianum à Sancta Maria, Carmelitam Excalceatum, Parisiis commorantem, teste Ludovico Jacob.

16. *Meditationes in Orationem Dominicam S. Teresiæ* adjudicatas vertit ex Hispanico idiomate in Latinum sermonem, eodem referente Ludovico Jacob in *Bibliotheca sua Carmelitana*, pag. 80.

DO MINICI A JESU laudes celebrarunt R. P. Franciscus Lanovius (Gallicè *Lanouë*.) Ordinis Minimorum, Parisinus, in *planctu in obitum R. P. Dominicæ à Jesu, Carmelitæ Excalceati*, ad R. P. Ignatium à Jesu Maria ejusdem Ordinis Carmelit. Excalceatum nuncupato: qui legitur ante *Acta Canonizationis S. Andreæ Corsini*. Hilarion de Coste itidem Minimus, in *Vitis S. Teresiæ, B. Mariae Magdalena de Pazzi*; & vener. P. Marini Mercennii, *Ordinis Minimorum Theologi*. Franciscus Viñton etiam Minimus, tract. de *Canonizatione Sanctorum*. Joannes Bollandus, *tom. 2. Actor. Sanctorum in vita S. Andreæ Corsini*. Arturus à Monasterio, in *Martyrologio Franciscanorum*. Stephanus Cavet, Canonicus S. Pauli Lugdunensis, in *Elogio S. Teresiæ*. Joannes Tamagus de Salazar, *tomo 2. Martyrologii Hispani*, die 12. Martii.

E Carmelitis, Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis*, cap. 7. pag. 47. Hugo à S. Francisco, in *vita venerab. Philippi Theobaldi*, pag. 32 Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 79. & 80. Ludovicus à S. Teresiæ, Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, cap. 6. pag. 43. & Lib. II. cap. 12. pag. 329. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanæ, cap. 13. pag. 684. Martialis

à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 103.

L X I X.

DO MINICUS A JESU MARIA, datus, in seculo DOMINICUS RUZZOLA, Bilbili, vulgo Calatayud, in Hispania Tarragonensi natus est die XVI. Maii, anno M. DLIx. Patrem habuit MICHAEL RRUZZOLA Cantabrum, matrem vero HIERONYMAM LOPEZ, cuius Frater R. P. M. FRANCISCUS LOPEZ, Avunculus Dominici, Carmeli & antiquioris Observantiæ, Prior Bilbienensis DOMINICUM septimo ejus ætatis anno, mortuo patre, in suo Conventu retinere voluit. Ætatis anno duodecimo DOMINICUS in eo Cœnobio Novitus induitus est. Completo decimo-sexto ætatis anno professionem emisit. Cum autem in Cæsar-Augustano Conventu pestis sœviens, anno 1580. terneret, septuaginta suscepit infirmorum curam, in qua gerenda non defuere prodigia. Ad majorem postea perfectionem anhelans, obtentâ Superiorum licentiâ, in celebri Pastranensi tyrocinio Carmelitarum Excalceatorum Novitus admittitur, & professione anno 1598. emissâ, Magistri Novitiorum socius electus est.

Anno 1690. Romam missus est ad novellæ Congregationis augmentum Italicæ, quam fovit & illustravit. Profectus Genuâ in urbem anno 1604. veniens, electus est Novitiorum Magister. Anno 1608. Definitor generalis, ac Prior Sanctæ Mariæ de Scala. Anno 1611. Prior Conventû Neapolitanî electus, iussu & autoritate summi Pontificis, continuatur in Romano; postea Procurator Generalis; tandem Legatus GREGORII XV. Pontificis maximî ad FERDINANDUM II. Cæsarem. Die decimâ Octobris 1620. in Strakonitzio palatio, inter alias ab Hæreticis profanatas imagines, unam reperit Nativitatis CHRISTI, cui ut & beatissimæ Virginis, & à S. Josepho sacrilegè oculos eruerant: hoc tristi commotus spectaculo, & amarè flevit, vovitque effectum totum quod posset ad eam honorandam. Illam secum in collo suspensam portans, in bello effecit ut Catholici insignem victoriam adversus FREDERICUM V. Electorem Palatinum reportarint die octavâ Novembris; & inde nomen Beatæ Mariæ de Victoria hæc imago sortita est.

Germaniam, Belgium, Galliam & Italiam magno cum honore lustravit DOMINICUS: à Principibus, Magnatibus, perbenignè & honorifice acceptus, prælertim à FERDINANDO II. Imperatore, cui multum charus exitit. Quasi Legatus ab URBANO VIII. mittitur iterum in Germaniam, procurandæ pacis causâ inter Imperatorem & Ducem Mantuæ. Viennæ obiit, die decimâ sextâ Februarii 1630. vir immortali famâ dignus. Scripsit Italico idiomate:

1. *Sententias spirituales circa viam purgativam, illuminativam & unitivam*, tomis tribus in-12. quæ in Latinum, Gallicum, Germanicum & Belgicum translatæ fuerunt. Gallica prodiit Parisiis, apud Michaelum Sonnum, 1623. in-16. Interpretæ Martha & S. Joanne-Baptista, Allobroge, Carmelitæ Excalceato, ibidem anno 1625.

2. *Argumenta Psalmorum*, ad utiliorem divini Officii recitationem, è multipliciti Sanctorum Patrum, & insignium doctorum expositione tam literali quam spirituali, decerpta. Latinè. Romæ, 1623. in-4°. apud Franciscum Cabatum.

3. *Alia argumenta Psalmorum*. Romæ, eodem anno in-8°.

4. *Tres Litteras Pastorales ad totam Congregationem suam*, quæ habentur Italice in collectione Mediolanensi, 3. parte, pag. 117. & seqq.

5. *Vitam Fratr. ALEXII Poloni à S. BER-*

D.

N A R D O : Ex qua multa depropmsit Philippus à SS. Trinitate , 3. parte *Decoris Carmeli Religiosi* , pag. 26. & seqq.

6. *De protectione B. Virginis Mariae Librum*. Paritiis , apud Petrum de Bresche 1645. in-24. Gallicè Interpretè , Anonymo Carmelitâ Excalceato Gallo inquit , Ludovicus Jacob.

7. *Concordiam spiritualem*. Bruxellis , 1626. in-8°. Hispanicè.

8. *De Theologia Mystica Libros duos*: Quos fortè eosdem , quos laudavimus numero primo , nonnulli Scriptores existimant.

9. *Directorium bene moriendi*.

10. *Compendium ipsius vitæ* , quod jussu Ven. P. Joannis à Jesu Maria , Generalis Præpositi , scripsit.

11. *Relationes* , quas citat P. Franciscus à S. Maria , in *Historia Congregationis Hispanicæ Carmelitarum Excalceatorum*.

De DOMINICO A JESU MARIA loquuntur Joannes Caramuel , in *vita DOMINICI* : Henricus Spondanus , in *Annalibus Ecclesiasticis* , anno 1620. Albertus Miræus , de *Scriptoribus Ecclesiasticis Seculi XVII. cap. 206*. idem , in *Commentario de Bello Bohemico*. Josephus Riccius , *Lib. I. de Bellis Germanicis anno 1620*. Alexander de Noris , *ibidem Lib. III. Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana*. Idem , in *Religiosis Marianis* , cap. 4. Franciscus Angelomus , in *Historia Interamneni* , pag. 284. Antonius Sanderus , in *Auctuario ad tom. primum Flandriæ illustratae*. Michaël de Marillac , Franciæ Procancellarius , Libro de *Institutione Monialium S. Teresiæ per Regnum Galliarum*. Egidius Gelenius , in *Sacrariorum Colonensi*, *Syntagma 50*. Petrus à S. Romualdo , *tomo 3. Thesauri Chronologici & Historici* , anno 1620. Joannes Eusebius Nievembergenensis , in *Trophæis Marianis*. Philippus Brietius , in *Annalibus Mundi* , anno 1620. Carolus Caraffa , in *Germania sacra*. Nicolaus Antonius , in *Bibliotheca Hispana* , *tomo 1. pag. 255*. Ibidem , *tomo 2. pag. 657*.

E Carmelitis , Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 80. Daniel à Virgine Maria , *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 989. num. 3466. Ibidem , pag. 1044. num 3619. Philippus à SS. Trinitate , in *Vita ipsius Dominici edita Lugduni 1659. in-8°*. Idem in *Decore Carmeli Religiosi* , 3. parte , pag. 9.-24. Aloysius à S. Joseph in *Vita ejusdem Dominici*. Franciscus à S. Maria , *tomo 1. Historiae Congregationis Hispanicæ* , *Lib. II. cap. 7. 30. 36. 38*. Ibidem , *Lib. V. cap. 46*. Ibidem *Lib. VII. cap. 37. &c.* Joannes à Jesu Maria , in *Vita PETRI A MATRE DEI*. Ludovicus à S. Teresa , in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie* , *Lib. I. cap. 3. pag. 92*. Ibidem , *cap. 54. pag. 136*. Isidorus à S. Joseph , in *Annalibus Reformationis S. Teresiæ* *tomo 1. Petrus à S. Andrea* , ibidem , *tomo 1. & 3. Martialis à S. Joanne-Baptista* , in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* , pag. 105-118. Ubi addit Apologiam adversus calumnias Adriani Baillet insertas , in *Vita Edmundi Richer* , *Lib. IV. pag. 296. & seqq.*

L X X .

D O M I N I C U S A J E S U M A R I A , Tarentinus , ex nobili profapia *Romanelli* natus , Carmelitarum Excalceatorum institutum suscepit , in quo virtutibus clarus & scientia præcellens : Lector Cœnobii Melitensis , & Concionator celebris , obiit Neapoli ante annum 1678. postquam scripsisset :

1. *Trattato di Rettorica* , con tutti gli *Esempii*. Ms.

2. *Di Panegirici*. 1. Vol. Ms. Hæc Opera af-

servantur apud Excalceatos Carmelitas Neapolitanos , in Bibliotheca Cœnobii *Matris Dei* ; teste Nicolao Toppi , in *Bibliotheca Neapolitana* , pag. 72.

L X X I .

D O M I N I C U S A S. M A R I A , in seculo VIRANOS nuncupatus , *Claraffi* , sub Astensi Episcopatu die 27. Julii 1605. natus , se & omnia sua bona in patrio Carmelo die primâ Agusti 1621. solemnî professione sacravit. Reformationis fundamenta in Provincia sua Lombardia jecit anno 1633. Vicarius Provincialis hujus Reformationis , & dein totius Provinciae Lombardia Prælatus. Concionibus suis inter Virgines Ordinis Carmelitici Tertiarias adduxit Venerabiles sorores EUPHRASIAM A S. TERESIA , & ANNAM PELLINAM PAPIENSEM. Regiæ Celsitudini Sabaudia , CHRISTINA A FRANCIA , & serenissimo Principi EMMANUELI PHILIPBERTO à sacris confessionibus fuit. In osculo Domini obiit Taurini die 27. Aprilis , anno 1665.

Scripsit *Conciones Quadragesimales & Miscellanæ* duobus tomis comprehensas , quæ Mss. affermantur in Cœnobo Taurinensi : Sicut affirmat noster R. P. Timotheus Bergerot , Assistens Generalis , in *Schedis Mss. anno 1748. datis*.

L X X I I .

D O M I N I C U S A M A T R E D E I , Hispanus , Carmelita Discalceatus , suæ Congregationis Hispanicæ Secretarius , Definitor Generalis , edidit Hispanico idiomate *Elogium Commentariorum in Regulam primitivam Ordinis Carmelitarum* , quæ R. P. Franciscus à S. Elia typis mandavit Segobia , anno 1638. infolio ; & his Commentariis præfigitur istud *Elogium* , teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 81.

L X X I I I .

D O M I N I C U S M U G G I A N U S , Mediolanensis , Congregationis Mantuanæ Carmelita , *Theodori Muggiani* , ejusdem Ordinis Professoris , qui Concionator eximius , & in Academia Ticinensi S. Theologiæ Interpres plures per annos extitit , ex fratre Nepos , patruum imitatus , per studiorum curricula eruditioñem sibi , & laudem comparare curavit. Theologicas Quæstiones eximie enucleavit , in publicis litterariis certaminibus magna dedit ingenii specimina , & Magisterii honorem promeruit. Orator quoque fuit insignis in Sanctorum præcipue Encomiis è suggestu dicendis , atque ejus inter Orationes illa celebratur , quam habuit Brixianæ de laudibus S. Andreæ Corsini , Episcopi Fesulanii.

Non Semel Cœnobiū sui Ordinis S. Joannis ad Concham nuncupatum Prior administravit , ejusque Templi Sacrarum Sacerdotalibus pretiosis ornamenti , Aram maximam argenteo pallio , aliâque insigni suppellectili ditavit. CAROLO II. Mantua , ac Montiferrati Duci plurimū fuit acceptus , atque ab eo Theologum suum assumptus est. Bis extitit in Romana Curia pro Ordinis negotiis Procurator Generalis , tum ad summum Congregationis prædictæ Præfusatulum ascendit , id munus sibi demandante per Apostolicas Litteras Alexandro V II. Summo Pontifice. Hydrope tandem contracta , diem vidit extremam IV. Idus Octobris , anno Redemptionis 1669. Ejus effigiem grati animi ergo in præfato sacrario S. Joannis ad Concham , hoc adjecto Elogio , juxta illius seculi turgidum genium inscripto , ejus Cœnobii Alumni collocarunt :

D. O. M.

D.

D.

O.

M.

*Rev. Pat. Sac. Theol. Mag.***D O M I N I C U M M U G G I A N U M ,***In suggestis Angelicum,**In Cashedris resolutum:**Qui in ser. Carolo II.**Mant. Mont. Ferr. Duce**InTheol. assumptus**Miraculum,**Aulam virtutibus eruditivit.**Bis ad Romanam Curiam**Miffus Generalis Procurator;**Tyberi restituit Catones.**Creatus ab Alexandro VII.**Pontifice Maximo**Generalis Vicarius,**Religionem suam Macedonico labore,**Vel Apostolica caritate confirmavit.**Demum argenteo margine,**Pretiosa suppelætilli, multo ære**Ara elegantiam, Templi Matrem,**Sacrarii constructionem excitatus,**Se adeò in Ecclesia luculentiam**Evisceravit,**Ut angelicum, melius-ve dicas**Ecclesiæ Filium, an Patrem.**Obiit IV. Idus Octobris,**Anno M. DCLXIX.**Ac Patri Emerito, Praefuli optimæ**Hoc æterni monumentum amoris**Carmelita posteri posuere.*

Post se reliquit un Volume, di Panagirici, & Orazioni, Ms. justæ molis, quod in Bibliotheca supra memorati Cœnobii S. Joannis ad Concham asservatur. De illo agunt Clemens Maria Felina in *Museo Congregationis Mantuana*, pag. 137. Ubi Epigramma pro suo more in ejus laudem adjunxit. Carolus Vaghus in *Commentario Fratrum & Sororum Congregationis Mantuana*, pag. 334. Philippus Allegatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 978. num. 1171.

L X X I V.

D O M I N I C U S A N A T I V I T A T E
B. V I R G I N I S, in seculo dictus VAN DER-HOOGEN, Belga, in oppido Reet natus anno 1656. Carmelita provinciæ Flandro-Belgicæ alumnus, diversis in locis Prior, Magister Novitiorum, Definitor, Concionator præclarus & celeberrimus: vir admodum pietate simul ac devotione præstans, obiit Mechlinia anno 1722. ætatis 66. postquam edidisset *Conciones in Festa: Latinè, Antuerpiæ, 1722. duob. tom. in-8°.* prout refert R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss. ad nos Bruxellis Aureliam missis, die decimæ-tertiæ Augusti M. DCCXLII.*

Tom. I.

L X X V.

D O M I N I C U S A S. N I C O L A O, na-
tione Belga, Gueldriensis Provinciæ, natus est
piis & honestis parentibus. Adhuc juvenis Carmeli-
tanam professionem emisit juxta institutum antiquio-
ris regularis observantiaz: sed perfectioris vitæ cu-
pidus, ad Excalceatos Carmelitas Bruxellis transit
anno 1622. Ex Belgio in Germaniam cum duode-
cim ab iis sodalibus transit, anno 1624. ubi Supe-
rioris munus aliquoties exercuit. Anno Domini 1647.
Romam ad Capitulum generale ivit, socius Pro-
vincialis Germaniæ; ubi Prior *Melitenis* electus est.
Vix annum Prioratûs istius duxerat, cum assumptus
est in visitationem generalem Conventuum & Hos-
pitiorum, quæ possident in Oriente Carmelitæ Dis-
calceati, mansurus postea Vicarius provincialis tam
Persidis quam Indianum. Anno 1649. *Goam* perve-
niens, è Regno Canara, & urbe Mangalor, P. Se-
bastianum à SS. Sacramento & F. Josephum ejusdem
cognominis convocavit, missionis ipsorum rationem
reddituros, quibus de suo fructu evangelico prosperè
aucto auditis, humi humiliiter se prosterrens, debitas
Deo gratias agere non cessabat.

Anno 1650. die 18. Junii gravissimam in infirmi-
tatem decidit, sed mirè curatus, obtinuit facultatem
perficiendi Ecclesiam Collegii sui S. Teresiae ad su-
burbium civitatis *Goæ*. Negotiorum suæ Congrega-
tionis causâ in Curia Lusitanæ pertractandorum, na-
vem concendit die 24. Januarii anno 1654. cum
propè S. Michaëlis insulam appulisset, contracto
lethali morbo, in eam delatus à Patribus Societatis
Jesu insigni charitate receptus, Ecclesiasticis Sacra-
mentis munitus, die 14. Julii anno eodem 1654.
felicem animam exhalavit. Vertit Germanico sermone:

Institutionem Novitiorum, Venerab. P. Joan-
nis à Jesu Maria, Carmelitarum Excalceatorum Prä-
positi Generalis.

2. *Summarium graduum Orationis ac Contem-
plationis* à R. P. Thoma à Jesu, Carmelita Excal-
ceato conscriptum. Monachii, typis Bergerii, anno
1634. in-8°.

Dominici à S. Nicolao dotes eximias laudant R. P. Ludovicus Muzz, Collegii Angrani ad Insulas Azores, Societatis Jesu Rector, in *Relatione brevi eximiarum Virtutum & sanctissimæ mortis* Dominici à S. Nicolao, ad Præpositum Generalem Carmelitarum Excalceatorum datâ. Philippus à SS. Trinitate, 3. parte *Decoris Carmeli*, pag. 221. & seqq. Ludovicus à S. Teresia, Lib. II. *Annalium Excalceatorum Galliæ*, cap. 19. pag. 350. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 81. Martialis à S. Joan. Bapt. in *Biblioth. Carmelit. Ex-
calceat.* p. 136.

L X X VI.

D O M I N I C U S A P R E S E N T A T I O N E
Hispanus ex Forenda oppido *Alabæ* oriundus,
Doctor Theologus, ac in Academia Granateni pu-
blicus Professor, postea Carmelita Discalceatus, ac
provincia Cataloniæ Prior Provincialis, deinde Ge-
neralis Definitor anno 1600. Vir plurium, maxi-
marumque virtutum gloriæ celeberimus, ingenio &
eruditione clarus. Scriptis *Lucubrations Theologicas*
hactenus ineditas.

De illo mentionem habent Aubertus Miræus,
in *Præfatione de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 171. Paulus ab omnibus Sanctis in *Bibliographia Carmelitana* hactenus inedita. Phi-
lippus à SS. Trinitate, in *Vita Vener. P. Domini-
ci à Jesu Maria*. Isidorus à S. Joseph, tomo I.
Annal. Carmelit. Excalceat. Ludovicus Jacob in
Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 81.

G g g

D.

L X X V I I .

DO M I N I C U S P R O V A N A , Pedemontanus , patria Taurinensis , Carmelita Provincie Pedemontanae alumnus , Sacrae Theologiae Magister , & in majori Neapolitano Carmelo Professor , & ejusdem Neapolitanæ provincie Praefectus , atque R. P. Henrici Silvii , provincias Gallia , Germania , Belgii & Hispania circa annum 1603. visitantis , socius scripsit :

1. *Schedas de Visitationibus ejusdem Henrici Silvii accuratissimas* , Quæ MSS. servantur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum Transpontina.

2. Explicationem characterum inscriptorum Lapidis Sepulchrali Henrici cuiusdam , Prioris Boppardensis Conventus Carmelitarum . Namque præfatus Henricus Silvius hunc visitans Conventum , Lapidem Sepulchralem , in quo legitur Epitaphium Prioris hujus Cœnobii , in Claustro positum ad lœvam Ecclesie ingressus , è terra elevari & in altum erigi fecit anno 1603. ne tale monumentum vetustum , paullatim pedibus attritum penitus periret . Dominicus autem Provana , pro sua ingenii subtilitate , judicii soliditate , & Sermonis elegancia , curam adhibuit in pervestigandis characteribus dicti lapidis sepulchralis , sub quo tumulatus fuit Henricus , Prior hujus Conventus , anno 1012. defunctus , inquit Lezana , tom. 3. ad hunc annum ; & legitur *tomo 1. Speculi Carmelitani* pagg. 1008. 1016. & 1018.

Papebrochius autem nulla Carmelitis Cœnobia ante annum 1238. in Europa obtigile arbitratus , scribit : » fieri facilimè posse , fierique centies ; ut cum locus aliquis inquilinos mutavit , traditio vulgi (quâ nihil incertius) postremis notisque sibi incolis applicet , quæ olim contigerunt aliis alterius conditionis ordinisque . » (a) Unde concludit in sectione præfati Epitaphii frustra laborasse Generalem Silvium , cum socio Provinciali Neapolitano Provana : Quia Boppardensis Conventus Prioratui Benedictinorum Monachorum vel Secularium Clericorum FORSAN DEBET ORIGINEM PRIMAM .

Non solum hoc occurrit in argumentatione Papebrochii indicium debilitatis : Verum etiam alterum topographicum excidit erratum de situ Boppardia . Nam *Propylæi par. 2. cap. 3. num. 23. & 29.* Scribit :

» Est Boppardia oppidum modicum ad Rhenum , in eoque Monasterium Carmelitarum ; & in Monasterii Claustro sepulchralis lapis , anni M. CXIII. inscriptus numero . . . . Suspicari autem tantisper licebit , Prioratum ibi primò Regularem Benedictinorum Monachorum , deinde secularem fuisse Clericorum ; quibus dilapsis successerint Carmelitæ , postquam hi Metis Trevirisque suos jam Conventus constitutos habebant . Horum si quidem mutuæ inter se communicationi opportuna omnino Boppardia erat , via utrumque fere media .

Boppardia quidem sita est ad Rhenum : sed non via est fere media inter Treviros & Metas ; nam è contraria Treviris est via fere media inter Boppardiam & Metas . Quo de errore admonitus ab Editore Armamentarii Carmelitici , *tomo 1. Speculi Carmelitani* , pag. 1024. col. 2. num. 3759. Papebrochius respondit in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum , pag. LXVI. col 1. num. 261.

» Ex Boppardensi prope Rhenum Epitaphio , quâ scripto , quâ sculpto , nihil haec tenus extundi potuit , quod probaret Carmelitam esse , qui sub eo olim sepultus fuit : sed nec ex ulla Boppardensium antiqua scriptura verificari , quod fuerit ibi Con-

(a) *Hist. Chronolog. Patriarch. Hierosolymit.* pag. 66, col. 1. num. 260.

» ventus hujus Ordinis anno M. CCXX. id est multo prius , quem ille Metis Trevirisque (in Lotharingia , & in Saxonia Francofurti atque Mogutia) suos instituisset Conventus , quorum mutuæ inter se communicationi opportuna Boppardia erat .

» Ita scripseram 2. parte *Propylæi* , num. 29. » SED SOCORS TYPOTHETA , & non satis attentus inter urgentissimas tunc occupationes occlusus meus , nonnisi à pueri simul legente adjutus , inobservatum dimisere defectum , quem hic apud positis signis ( ) suppleo , quique nonnullos haud immerito conturbavit , verba (ut videbatur) clara legentes , nec tamen valentes credere , quod ego qui per Rhenum navigans Boppardia fui , & cum Boppardensi Priore sèpè egeram : turn ipse per litteras immediate tum mediately per nostros Patres tres Confluentini Collegii non multum remoti à Boppardia sèpè egeram , adeo fuerim H E B E S ; ut oppidulum istud collocarem Treviros inter ac Metas , Mosellæ adgitas civitates . *Vid. infer.*

HENRICUS DE MONTE THABOR.

L X X V I I I .

DO M I N I C U S R O T A , natione Italus , ex honestâ familiâ GALEATIUM ROTÆ , & MARIAM CINTI parentes habuit . Bononia natus currente anno 1575. habitum Carmelitanum induit ad diem 29. Julii 1586. in patriæ Conventu , cui S. Martinus major est titulus : ibique professionem emisit die 7. Martii , anno 1591. Postquam verò literis operam dedit , Magister institutus est , & Doctoralem lauream suscepit in patriæ , die 10. Februarii , anno 1612. atque Collegio Academico Theologorum aggregatus est .

Conventus aliquot suæ Congregationis Mantuanæ , & nominatim illum patriæ rexit Prior : indè Romæ Procurator Generalis ; ac tandem sub anno 1615. per literas URBANI VIII. assumptus est in Vicarium Generale ejusdem Congregationis Mantuanæ . Absolutâ Praefecturâ Monasticâ , electus est Episcopus SIDONIENSIS titularis , die 21. Augusti 1628. Nondum verò absolvit biennium in nova dignitate , cum ad diem 14. Maii 1630. Romæ obierit : sepultus cum Fratribus suis , in templo S. Chrysogoni de Urbe . Scripsit :

1. *Orationem de S. Alberto Drepanensi , Ordinis Carmelitarum Confessore* , anno 1596. habitam . Hunc Dominicum Rota celebrant P. Thomas Saracenus in *Menologio Carmelitico* , pag. 323. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 82. Daniel à Virgine Maria , *tomo 2. Speculi Carmelitani* , pag. 920. num. 3207. Carolus Vaghus in suis *Commentariis* , pag. 160. & 161.

L X X I X .

DO M I N I C U S A S. T E R E S I A ; Hispanus , ex oppido la Alberca propè Batuecas , in Castella Veteri natus , Carmelita Discalceatus , vix quinquagenarius , jam cathedrà , jam Prælaturâ dignus : totus in officio , totus in scribendo , ut nec officium calamo , nec calamus officio obesseret . Jam Definitor Generalis , in virtute , in omni disciplinarum genere admirandus , Philosophus & Theologus suprà quām credibile sit eruditissimus : Curiæ Matritensis proceribus expeditus , à Regio Confessario Martinez de Prado suæ ætatis eximio Theologo , in rebus arduis plures consultus . Obiit anno 1654. ætatis verò 1654. Author est duorum Voluminum Cursus Salmanticensis :

1. *Est de Ultimo fine , de Beatitudine , de voluntario & involuntario ; de Bonitate & malitia Actuum humanorum.*

D.

2. *De Peccatis*: *Salmanticæ*, 1647. *in-folio*.

Hunc Dominicum celebrant Petrus de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*. Idem in *Nodo indissolubili*, pag. 741. Andreas Mendus S. J. in *Statera opinionum benignarum in Controversiis Moralibus*, *Dissertat.* 13. *Miscellanea*, *Quæst.* 1. §. 2. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 2.* pag. 321. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2.* *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 138.

L X X X.

DOMINICUS A SS. TRINITATE, natione Gallus, *Niverni* natus est die 4. Augusti, anno 1616. patrem habuit *Ludovicum Tandy*, *Ducatus Nivernensis* Procuratorem Generalem, matrem verò *Barbaram Trapes*. Adolescens eximia indolis, felicissimique ingenii, Parisiis, inter Carmelitas Discalceatos adscribi voluit, à parentibus, supredi Senatus decteto, ab illis ad tempus avulsus, constanter in eodem proposito perseveravit, & habitum religiosum induit anno 1633. die 12. Junii, & professionem emisit mense Augusti 1634. Emensis Philosophicis ac Theologicis studiis, in *Seminarium S. Pancratii* postea dictum, Romanum, sed tunc *S. Mariae de Victoria*, missus, Theologiae Polemicæ strenuam navavit operam; mox ad Melitense Collegium, ut Prælectoris fungeretur officio se conferrens, Inquisitoris munere insignitus est.

Romam revocatus, in eodem *Missionum Seminario*, ad legendas & docendas controversias commoratus est. Ad publica etiam congregationis officia, tum sapientiæ, tum consiliis, tum prudentiæ totam religionem illustravit. Pluries Definitor, ac tandem Præpositus generalis anno 1659. electus. Tantæ regendi dexteritate ea sustinuit opera, ut sui completo regiminis triennio, pontificiæ dispensatione, iterum anno 1662. ad eamdem dignitatem promotus fuerit. *Alexandro VIII.* charus, *Clementi X.* etiam acceptissimus fuit; à quo inter Romanæ Inquisitionis Qualificatores adscriptus. Pietate, doctrinæ & eruditione celebris, ulcere in pede contracto, podagræ, chiragras, ac calculi dolores accerrimos sustinuit, quibus tandem oppressus & purgatus, obiit die 7. Aprilis, anno 1687.

Primum opus, quod edidit Romæ 1650. fuit, *Tractatus Polemicus de Anno Jubilæi*, *in-4°*. qui tredecim controversiis, in sua capita divisi, agit de ejus nomine, ethimologiâ, naturâ, necessitate, origine, antiquitate, ceremoniis, ac ritibus, effectibus, Ecclesiæ thesauro, & aliis, quæ ad hanc materiam spectant.

Alterum Opus & præcipuum, jure merito inscriptum sic habetur septem tomis editum:

Bibliotheca Theologica septem Libris destinata, in qua exæquo ordine reponuntur cuncta ad completam sacræ Doctrinæ, vel Theologiae notitiam spectantia, tam secundum se, quam secundum diversa ejus munera, deducendi conclusiones beneficio artis syllogistica, undè scholastica vel argumentativa: ordinandi & explicandi locos theologicos, undè positiva sive thetica & fundamentalis: defendendi sua principia adversus omnia Infidelium genera, undè Polemica: disponendi suas materias, undè methodica: utendi metaphoris, undè symbolica: provocandi vel dirigendi affectum Deum, undè mystica.

Tomus primus Romæ prodidit anno 1665. *in-folio*, ut cæteri omnes; paginas 308. continens præter præfationem & indices. *Secundus Tomus*, anno 1667. pag. 545. *Tertius Tomus*, anno 1668. pag. 742.

Tomus quartus eodem anno, pag. 583. *Tomus quintus*, anno 1671. in duo volumina sectus, cujus Pars prima continet paginas 786. Pars secunda, anno 1633. continetur paginis 1186. *Tomus sextus*, anno 1676. editus habet solummodo paginas 72. *Tomus septimus* eodem anno 1676. editus, continet paginas 874. totus in exponenda Theologia symbolica & mystica.

Dominicum à SS. Trinitate commendant Joannes Thomas de Rocaberti, Archiepiscopus Valentinus in Hispania, *tomo decimo Bibliotheca Pontificie*, pag. 223. & seqq. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Ludovicus à S. Teresia Lib. II. *Annal. Carmelit. Excalceat. Galliae* cap. 112. pag. 594. Ibid. cap. 148. pag. 716. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3963. Auctor *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 138. 143.

L X X X I.

DONATIANUS A S. NICOLAO, Armoricus, in seculo dictus BASTARD, Carmelita, Provinciæ Turoniarum alumnus, Observantiam Rhedonensem professus est Rhedonis anno 1634. die 22. Februarii, vitæ mysticæ spiritum plurimis infudit tyronibus, præcipue Novitiorum directioni applicatus, vivendi finem fecit in solitudine Fontis Bellaquensis, anno 1683. die 26. Julii, postquam edidisset:

1. *Vitam venerab. Fratris Joannis à S. Samsoni, Ordinis Carmelitarum Laici*. Gallicè. Parisiis, apud Dionysium Thierry anno 1650.

2. *Opera ejusdem Fr. Samsonis*, ab ipso relicta, ex Manuscriptis magno labore digesta, quibus & præfigitur *Compendium vitæ illius*. Gallicè. Rhedonis apud Petrum Compard, duobus tomis *in-folio*, quorum primus anno 1658. editus est, & secundus anno 1650.

3. *Vitam venerab. P. Dominici à S. Alberto Carmelitæ*, præfixam exercitationi spirituali ejusdem Dominici. Latinè. Parisiis 1650. *in-12.* &c.

Donatianum à S. Nicolao celebrant Hugo à S. Francisco in vita venerab. P. Philippi Theobaldi, cap. 51. p. 366. Ludovicus à S. Teresia Lib. I. *Annalium Carmelit. Excalceat. Galliae* cap. 30. pag. 91. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3844. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 277. num. 5957. ubi eum vocat *Donatum*. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Encomio brevi Carmelitarum illustrium Provincia Turonie*, pag. 27.

L X X X I I.

DOROTHEUS A S. RENATO, in seculo HENRY nuncupatus, natione Armoricus, patriæ Rhedonensis, Carmelita Provinciæ Turoniarum, Rhedonis anno 1635. die 1. Maii professus: vir solitudinis & literarum amator, quem hilari vulnu & colloquio jucundo donatum sæpius conspeximus juvenes lenem, & suæ Provinciæ Decanum, obiit Parisiis in Conventu SS. Sacramenti, anno salutis humanæ reparatae 1703. die 18. Februarii, ætatis suæ 83. Scripsit Gallico sermone duo opera:

1. *Commentarium Theologicum, Historicum & Morale in Libros Regum & in Apocalypsim*: in quo SS. Eliæ & Elisei Prophetarum magnitudines deguntur. Parisiis, apud Joannem Julien 1655. *in-fol.* apud Roger, Typographum Parisiensem.

2. *Inscrifbitur aliud opus Gallicè: Deliciae vitae spiritualis, seu expositio Psalmorum 106. cum multis digressionibus*, tom. 4. Parisiis 1679.

D.

Dorotheum à S. Renato commandant Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra*, pag. 703. col. 2.

Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 143. verum hi ambo Scriptores Carmelitis Excalceatis non recte annumerant. Franciscus Bonæ Spei in *vifione Eliæ Propheta*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 83. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 323. num 1318. Ibidem tomo 2. pag. 1090. num. 3334. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Encomio brevi* Ms. *Carmelitarum illustrium Provinciæ Turoniæ*, pag. 30.

L X X X I I .

DO SITHE U'S A S. ALEXIO, in seculo dictus GUILLEMUS BRIARD, natione Gallus, Parisiis die 11. Novembris, anno 1687. professio-
nem emisit in eadem civitate inter Carmelitas Ex-
calceatos die 30. Januarii 1707. Philosophiæ ac
Theologiæ Lector, edidit :

Vitam S. Joannis à Cruce. Gallicè, duobus tomis in-4°. Parisiis, 1727.

L X X X I V.

+ **D**O SITHEU S AB ANGELIS, in seculo JOANNES-BAPTISTA Bozzus dictus, in oppido ditionis Mediolanensis, *Castellum* suprà *Ticinum* nun-
cupato, à *Francisco* atque *Felice Cardana* paren-
tibus, natales habuit die 17. Octobris 1618. pietati editus, religionem Carmelitarum Excalceatorum ingressus est anno 1636. die undecimà Martii. Le-
ctoris munus plures per annos exercuit, itemque *Concionator* egregius evasit pluribus in Italij civi-

tatibus, præcipuè *Patavii*. Episcopo ipsius urbis : scilicet sapientissimo & eminentissimo Cardinali *Gregorio Barbarigo*, summopere carus fuit. Provinciam Venetam præclarâ cum laude gubernavit. Penes Ne-
potem suum *Franciscum Bozzum*, hæc ejus Opera servantur :

1. *Funiculus triplex Mysticis Canticis Cantico-
rum sensibus, Allegorico, Anagogico, & Morali
intertextus*. Volum. 4. in-4°. Ms.

2. *Amoris prodigia congesta in Cantico Cantico-
rum triplici sensu, Allegorico, Anagogico, & Mo-
rali exhibita*, Vol. 1. in-folio Ms.

3. *Renovatae urbis & Templi, cuius ideam inf-
sexit Ezechiel, literalis, Allegorica, & Moralis
Descriptio*. Volum. 1. in-folio Ms.

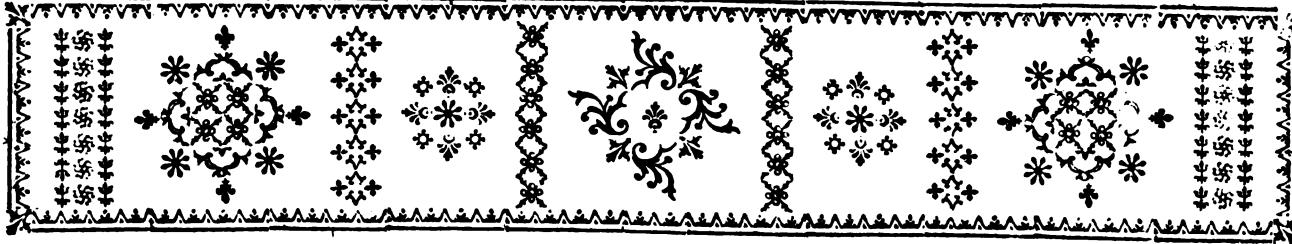
4. *In Apocalypsim Commentaria*. Volum. 1. in-
folio Ms. apud Autorem.

5. *Santa Teresa coronata, con gli Esempi di
virtu dei suoi figli*. Venetiis, 1584. in 4°. Cujus unius & solius operis meminit Martialis à S. Joanne-Bap-
tista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*,
pag. 143.

Dosithei ab Angelis mentionem insuper habuerunt Lazarus-Augustinus Cotta in *Musæo Novariense*, pag. 104. & Philippus Arlegatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 221. num. 320. Philippus Picinellus in *Athenæo virorum literatorum Mediolanensium*, ubi Dositheus Buži vocatur ; & ex Picinello idem nomen Dositheo nostro Bozzo in-
diderunt Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra* pag. 660. col. 1. B. & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 143. & Dositheum Buži distinguit à Dositheo de Angelis : verum Opera à nobis relata cumdem Carmelitam designant.

EASTUS

E.

I.

A S T U S , natione Græcus , Eremita Montis-Carmeli , linguarum Græcarum & Latinarum peritissimus , non vulgari præditus eruditione , & singulari pietate celebris : è Syria in Siciliam transfretatus , è Græco idio-

mate in Latinum vertit circa annum 1193.

S. CYRILLI Carmelitæ , qui posteà Prior tertius Ordinis fuit Generalis , *Oraculum* , quod paulò post Joachim Abbas Florensis in Apulia , illustravit commentariis ; & anno 1663. Philippus à SS. Trinitate notis ditavit , quæ Lugduni prodierunt *in-8°* . sicuti dictum fuit superiori pagina 359.

Easti laudes dicunt Joachim Abbas citatus , in *Epistola ad Cyrrillum Presbyterum* in Monte-Carmelo commorantem ; ubi vocat eum *fidelem ac devotum Interpretem*. Josias Simlerus , in *Epitome Gescneriana* : Antonius Possevinus , *tomo 1. Apparatus Sacri* , pag. 494. Lezana , *tomo 4. Annalium* , *ad annum 1195. num 3. pag. 127*. Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 254. ubi eum nuncupat ECASTUM. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 83*. Daniel à Virgine Maria , *tomo 2. Speculi Carmeli* , pag. 292. num. 1076.

I I.

E B E R H A R D U S B I L L I C U S , vulgo EVERARD BILCK , Carmelite Coloniensis , sacrae Theologiae Doctor , Alemaniae inferioris Prior Provincialis : a Carolo V. Imperatore in diversis Colloquiis & Comitiis in Germania contra Hæreticos institutis & habitis , Disputator Theologus specialiter deputatus , nec-non apud sacram ejusdem Cæsaream Majestatem Cleri & Universitatis Coloniensis destinatus Orator : ad sacrum Concilium Tridentinum tum ab Ordinis sui Priore Generali Nicolao Audetho electus , ab Illustriss. & Reverendissimo S. Romani Imperii Principe Electore Adolfo , ex Comitibus de Schawenberg , Archiepiscopo Coloniensi , assumptus & missus Theologus ; & tandem ab Antonio præfati Adolphi Archiepiscopi germano fratre , & in Archiepiscopal dignitate successore denominatus Suffraganeus Coloniensis , & Episcopus Cyrenensis Romæ pronunciatus , invitus tamen & reluctans ; sed vigesimo ante consecrationem die , obiit anno 1557. die 11. Januarii , Coloniae Ubiorum , non vero Tridenti , anno 1552. die 13. Januarii . Sepultus est apud suos Carmelitas , sub tumba mar morea , docto & artificiose Epitaphio decorata isto :

D.

O.

M.

E V E R A R D U S B I L L I C U S ,
Episcopus Cyrenensis ,
Postquam , ut erat præcellentis
Lectissimum ingenii
Accerrimumque judicij
Tom. I.

Differendo , concionando ,

Commentando quamplurima ;

aque egregia præstisset :

In Wormatiano Colloquio An. 1540.

Et in Ratisponensi Congressu An. 1541.

In Trident. Concil. An. 1546.

A Cæsare R. I. Carolo V. coadiuis ,

Orthodoxorum Religionem

Mirificè tutatus esset :

Postquam legationes varias

Cleri , Universitatisque Coloniensis

Nomine obiisset :

Postquam Allemamicam Provinciam

Ordinis Carmelitani

Annos XV. moderatus esset :

Tandem eo quo fuerat anno

Ab Ill. D. ANTONIO SCAWENBURGICO

Principe , Suffraganeus constitutus ,

Animam Deo reddidit

Anno M. DLVII. die XI. Januarii.

Scripsit :

1. *Defensionem Judicij Universitatis & Collegij at Cleri Coloniensis , adversus columnias Philippi Melanchthonis , Martini , Buceri , Olendorpii , & aliorum Affectuarum. Coloniae 1645. Item Parisiis , apud Carolum Guillard 1545. in-8°. Iterum Coloniae 1549. in-4°.*

2. *De Diffidiis Ecclesiæ componendis. Coloniae , apud Gasparum Gennepæum 1557. & 1560. in-8°.*

3. *Orationem de Circumcisione Domini habitam in Concilio Tridentino anno 1552. & editam tum Lovanii 1567. in-folio , pag. 82. tum in Collectione Labbeana Conciliorum , tom. 14. pag. 1088.*

4. *De Lutherorum fuga Epistolam ad Cives Colonienses , editam apud Roverum Pontanum Lib. IV. rerum memorabilium , anno 1546.*

5. *Carmina acrostica in sacram Scripturam quæ leguntur in Claustro Carmelitarum Coloniensium , & quæ asservabat quondam Manuscripta P. Damasus a S. Ludovico , Neustrius Carmelita , cuius mentio facta est superiori pag. 370.*

E B E R A R D I B I L L I C I I laudes & gesta celebrant Gasparus Gennepæus Typographus , in ejus vita Coloniae edita. Idem Gennepæus , in *Epistola ad Joannem Gebhardum* , Coloniensem Archiepiscopum , quæ præfigitur quinque Libris Roveri Pontani Carmelite , de rebus memorabilibus. Ipse Roverus Pontanus , Lib. IV. Rerum memorabilium anno 1546. & Libro V. anno 1557. Jacobus-Augustus Thuanus , Libro II. Historiarum sui temporis , anno 1546. Ibidem , Lib. II. anno 1552. Aegidius Gelenius , de Colonia Agrippina Lib. III. Syn-

H h h

E.

tagmat. 43. §. 3. Erhardus Winchim Cartusianus, in *Sacratio Coloniensis*, pag. 196. Henricus Pentalo, de *Viris Illustribus Germaniae*, parte 3. Cornelius Callidius, in *Catalogo illustrium Germaniae Scriptorum*. Alphonsus Salmeron, *tomo 13. Operum*. Henricus Spondanus, anno 1556. num. 8. in *suis Annal.* Laurentius Surius Cartusianus, in *Commentariis rerum in Orbe gestarum: Joannes Schmidius*, Norimbergensis, in *Dario historico*. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 279.

E Carmelitis, præter Roverum Pontanum jam citatum, Petrus Lucius, in *Carmeliteana Biblioth. fol. 27. verso*. Antonius Alegreus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 402. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1196. pag. 143. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.* pag. 38. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 915. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 920. num. 3210. Ibidem, pag. 958. num. 3374. Ibidem, pag. 1096. num. 3876. &c.

I I I.

E BERHARDUS M A Y N A R D U S, alias DE ODENDORP, natus Germanus, patria Moguntinus, Carmelita, Doctor Theologus, Concionator celebris in Capitulo Generali ad Conventum Sylvarum in Thulcia celebrato, anno 1399. Definitor Provinciæ Allemaniae inferioris, quem ad annum 1403. floruisse aiunt. Scripsit:

1. *De triplici Vita Lib. I.*
2. *Sermones de Tempore.*
3. *Sermones post Trinitatem Lib. I.*
4. *Sermones per Adventum Lib. I.*
5. *Sermones Quadragesimales Lib. I.*

Hæc memorantur apud Josiam Simlerum, in *Epitome Gesneriana*, Possevinum, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 445. Cyrillum Pennect, in *Gymnasio Carmelitico ad annum 1400*. Alegreum Calfanatum, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 324. Lezanam, ad annum 1403. num. 3. pag. 757. Danielem à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3877. Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.* pag. 84.

I V.

E BERHARDUS TEUTONICUS, Ordinis Carmelitarum Doctor Theologus ac Professor, scripsit circè annum 1612. *Quodlibetorum Librum unum*; teste Michaële à Fonte, Carmelita Hispano, in suo *Compendio historico Ordinis Carmelitici*; ut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.* pag. 84.

V.

E DMUNDUS M A T H E R O T, Burundus, Carmelita Semuriensis apud Mandubios, Doctor Theologus Parisiensis, in Collegio Maubertino, sicut & in Conventibus Cabilonensi atque Semuriensi Prior, deinde Provincia Narbonæ Præfectus, Cabilone ad Ararin anno 1586. electus; Gilberto Genebrardo charus & familiaris, Concionator facundus, ingenio acri pollens, prudentia sagax, ideoque ista sententiâ utens, *matura lente*. Forti generosâque animi magnitudine suum Conventum & totum Mimatensem ab universalis liberavit strage. Cum enim Dominus FAUSSUS, Gubernator hujus Civitatis & Arcis, atque Gabalorum Seneschallus magnus, horrendum conceperet

consilium de Primoribus Civibus secretò necandis per noctem, quingentos ideo viros hugonotos adduxit, Militum stationes exubiasque quibusvis viciis apposuit & biviis, cum morte etiam intentata iis hominibus, ad donum Gubernatoris accessuris. Noster tamen MATHEROT, qui in Ecclesia Cathedrali tum *Mimatii Adventus* tempore concionabatur, de Gubernatoris deliberatione statuta certior factus per quemdam ejus intimum, consiliorum partipem, superatis cunctis obicibus, comite R. P. Guillelmo Portallier Carmelitâ, profundâ & tardâ nocte vias tentat, stationes Militum transit, & ad ædem atque cubiculum Præfecti accedit mirè stupefacti: ad visum & præsentiam Edmundi, quem hac horâ haud expectabat. EDMUNDUS autem adeò validis & piis verbis Gubernatorem aggressus est, ut lacrymas oculorum, cordis compunctionem, ab eo acceperit, Militum elongationem, & Urbis liberationem, quæ ceu miraculum etiamnum ab omnibus memotatur. Decessit MATHEROT Flaviniani, apud Mandubios, anno Christi 1608. Dominicâ primâ Quadragesimæ. Postea ejus cadaver Semurim delatum, ac sepultum in Ecclesia Ordinis sui, postquam edidisset:

1. *Supplementum Officii Ecclesiastici sacri Ordinis Fratrum Carmelitarum; omnia Responsoria, Versus, Antiphonas, & Officia propria notata complectens, quæ Breviario ejusdem Ordinis nuper restituto adjecta sunt.* Parisiis, apud Guillelmum de Marnef, & Viduam Guillelmi Cavellar, 1589. in-4°.

2. *Processionale antiquum Ordinis Carmelitarum* correxit & auxit.

3. *Formularium Hymnorum & Responsoriorum brevium* ordinavit.

4. *In Joëlem Prophetam Sermones per Adventum.* Qui *Mss.* asservantur Semuri, in *Bibliotheca Carmelitarum*, in-4°. hos à se visos in Majori Conventu Parisiensi Maubertino apud R. P. Hugonem Semuræum testatur Cyrillus Pennect, in suo *Gymnasio Carmelitico*.

5. *Annotationem in septem Psalmos Pœnitentiales Ms.* Incipit: *inter centum & quinquaginta Psalmos*, &c. Quondam asservabatur Semuri, & Claromonte Arvernorum, in *Bibliotheca Carmelitarum antiquioris Observentia*, in-4°.

De EDMUNDO MATHEROT testimonia perhibent Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, folio 29. verso. Josephus Falconius, in *Chronico Carmelitico*. Emmanuel Roman, de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanarus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 446. Ludovicus Jacob, in *Descriptione Provincia Narbonæ*, cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.* pag. 84. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1090. num. 3835.

V I.

E DWARDUS DONLEIUS, seu DINLAJUS, alias DINLEJUS, nobilis in Anglia natus parentibus, *Novo-castro Diœcesis Dunelmensis*, Carmelita: vir bonarum literarum amantissimus, in quibus etiam operam non inutilem collocavit: & quia naturâ eloquens & facundus, adjunctâ ad illam propensionem industriâ, maximè circè Rhetorices flores, & elegantiam Linguæ latinæ, Concionator evasit insignis, atque eò magis celebris, quo cum suo Provinciali NICOLAO KENTONO ad Monasteriorum visitationem adhibitus in diversis locis, suum talentum pluribus notum fecerit circè annum 1450. quædam non ineruditè scripsisse dicitur: ex quibus ferunt aliquando fuisse Londini,

E.

vel impressum, vel manuscriptum idiomate Latino, *Sermonum viginti-quatuor Librum unum.*

De illo hæc scribebat Joannes Pitæus, pag. 641. in Libro de *Scriptoribus Angliae*: postea Joannes Balæus, cent. XII. Ibidem cap. 70. Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*. Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 2. pag. 253. Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 250. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1458.* num. 4. pag. 874. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 85. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 114. num. 3943.

V I I.

EGHEBERTHUS, natione SCOTUS, Religionem Carmelitanam amplexus in Galliis, postquam totum fermè Orientem lustrasset, linguaeque Orientales probè didicisset, in Scotiam teversus circa annum 1624. ALBINI Brechinensis Episcopi factus est Suffraganeus, & precibus industriaque apud hunc Antistitem & alios proceres egit, ut anno 1628. Carmelitæ Monasterium fundaverint Brechinii, quod urbs est Scotiæ in Angusia Provincia, Episcopalis sub Archiepiscopo Andreapolitano. Quam quidem fundationem Thomas Dempsterus, in suo *Menologio Scotico* scribit factam fuisse à MALCOLMO DE KARRESTOVM, Barone ex ipsa clarissima familia Dempsterorum. Quo anno ultimum persolverit idem Egbertus, incomptum est: constat eum scripsisse *Contra Alcoranum*, Lib. I.

Id testatur præfatus Thomas Dempsterus, in *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*, Lib. V. pag. 254. Quem secutus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 85. Ludovicus Perez de Castro, in *Collectaneis Ms. de Rebus Carmelitanis*, codice 1. folio verso 209. Hæc Collectanea Ms. servantur Romæ in Archivis Carmelitarum Monasterii Transpontini.

V I I I.

ELEAZARUS A. S. DELPHINA, Arausicanus, Carmelita Discalceatus, Provincia Avenionensis alumnus, ex Italico idiomate in Gallicum sermonem transtulit *vitam* venerab. Sororis MARGARITÆ AB INCARNATIONE, Monialis Monasterii Parmensis, in seculo nuncupata Serenissima Princeps, CATHARINA FARNESEA, editam per R. Patrem Maximum à Purificatione, qui erat ei à Confessionibus. Versio autem Gallica prodiit Avenione, anno 1694. in-4°. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 146.

I X.

ELEONORA A. S. BERNARDO, die 24. Martii, anno 1579. in Provincia Leodiensi nata, patrem habuit JOANNEM-MARIAM CORBARIUM, Genuensem: matrem vero ELEONORAM DE BAVARIA. Genuam reducta, ac in avorum maternorum domo D. CAROLI DE BAVIERE, & D. BLANCHÆ LOTONÆ enutritur. Prima & ultima quæ protulit verba, fuerunt hæc dulcissima: *Iesus Maria.* Octavo ætatis anno, Matritum à parentibus ducta, Teresiano habitu *Leuchis*, induita est die 20. Septembris 1595. Emisit professionem die 4. Octobris 1598. Ad foundationes gallicanas destinata, *Abulam* prima pervenit, *Parisios* vero cum aliis quinque Monialibus anno 1603. ubi & mediante S. DIONYSIO, tam expeditè locuta est Gallicè, ac si in eo Regno nata, aut nutrita fuisset. In Belgium pergens postea,

Bruxellæ petiit, & ibi Novitiis præposita decem mensium spatio, ad foundationes Lovaniensem, Montensem, ac Mechlinensem mittitur. Montensis Prior à quinque Honorariis Archiducissæ Puellis petitur, ut Monasterio *Gandavense* ab illis procurato & quasi fundato præficeretur anno 1622. Plurimi tandem infirmitatibus probata per viginti annos, ad cœlestem patriam evolavit die 12. Aprilis, anno 1639. Scripsit tamquam testis oculata,

Vitam Venerab. Matr. ANNÆ A. S. BARTHOLOMEO; de qua superius pag. 130. consule verbo LEONARA A. S. BERNARDO, & Philipp. à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 118. nec-non *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 146.

X.

ELIAS DE AMATO, gente Calaber, patria Montaltinus, inter Carmelitas Doctor & Theologiae sacrae Magister, plures Professor & studiorum Præfectus: in celebrioribus Italiae Rostris Declamator Ecclesiastes; semel & iterum suæ Provinciæ Provincialis, Visitator, Commissarius & Definitor Generalis, & Capituli Generalis Secretarius, in Cathedralibus Consentiaz, Cariathensis & Marcopolitanæ urbibus Examinator Synodalibus: Eminent. Principis ALEXANDRI Cardinalis ALBANI Theologus & familiaris; nec-non Academiæ *Incultorum* urbis, & *Coloniarum* perpetuus Princeps, sive Archiagricola, nomine *Tirinarco*, obiit in patrio Cœnobio anno 1748. mense Augusti. Sequentia suæ doctrinæ monumenta reliquit, quorum alia edita, alia Manuscripta in Conventu Carmelitarum Montaltino asservantur.

O P E R A E D I T A.

Novi Orbis Geographia pro virginali Epistola; Panegyris ad gloriam Mellanae turbis, Etrulco idiomate; Mellana, Typis Costæ. Anno 1715.

2. Pantopologia Calabra, Latine. tom. 1. in-4°. Typis Neapolitanis, apud Moscam 1715.

3. Parentalia in obitu Principissæ ser. AGATHÆ; Dom. Jobii Datilli, de Marchion S. Catharinae; Dom. Talminii, & Isidori Pace Ordinis Minimorum Lectoris Jubilati, Provincialis & Generalis Commissarii. Typis Neapolit, apud Stephanum Abate 1714.

4. Panegyres in Sanctorum laudes. Neapoli, 1712. in-12. idiomate Etrusco, apud Severinum, tom. 2.

5. Epistola eruditæ Ecclesiastico-Civiles, Academico-Criticae. tom. 2. in-4°. Parte primâ & secundâ, Typis Genuensis, apud Heredes Cella, anno 1713. & 1715. Etrusco idiomate.

6. Congressus Academicus super historicum disceptabile Bibliorum. tom. 6. in-8°. Venetiis, Typis Joannis Radici 1720. Etrusco idiomate: cum epistolis eruditis suprà memoratis, Gallico idiomate editis, in collectione Caloger. 1716. etiam prodierunt.

7. Orationes Panegyricaæ pro exaltatione ad Cardinalatum Eminentiss. Finis, & Josephi Ferrarii, * de Principibus S. Agathæ. Neapoli, apud Severinum 1731.

8. Terraqueus Orbis, &c. in-4°. Typis Neapolit. tom. 1. apud Mutium 1728. Etrusco idiomate.

9. Museum Literarium, in-4°. tom. 1. Neapoli, 1730. apud Mutium.

10. Epistola Polemica, &c. Lucæ, apud Ciuffetum 1739.

11. Epistola Apologeticæ duæ Etrusco idiomate: quarum prima in *Difesa de Duc Puliver per varie*

* Ferraro, de quo Suppl. Dictionar. Moreri 1735. tom. 1. pag. 462. col. 2.

E.

Regioni del Mundo nuovo , fin' ora non conosciuto della Geographia. Secunda in Difesa di Cleandro contra Filocamo , ché nel Mundo Litterario , vi fossero frà scrittori piu Plagiari , ché Arrichivino zero libri colle fatiché altrui. Venetiis , apud Chrysostomum Zane , 1738. in-4°.

12. *Animadverstones Historico - Dogmaticae , Chronologico - Criticæ , super aliquot Acta , & Canones Conciliorum Ecclesiæ ; atque super nonnulla Historicorum scriptorum monumenta stridim concinata.* Latinè. tom. 2. in-4°. Venetiis , apud eundem Typographum Chrysostomum Zane , 1739.

13. *Iter per phantasticum Orbem Philosophicum , tomo 1. Etrusco idiomate. Venetiis , apud Heredes Redici , anno 1745. in-4°.*

14. *Philosophia rerum exotica , tom. 2. in-4°. Lucæ , apud Ciufferum , 1747.*

Apologerico de Catholico Rhegio : à Petro-Antonio Corsignani , olim Episcopo Venusieni , nunc Sulmonensi , in suo maximo Opere Regia Marsicana dicto.

Aliis omissis , recenseri adhuc possunt Ludovicus Muratori , Angelus Zavarroni , Ignatius Guarani , Consciboni , Diat'alleri , Ignatius Comus , Amenta , aliique suis in *Operibus & Tractatibus* conspicuis ; & pro coronide , Joannes-Bernardus Gasuri P. N. in *Bibliotheca sua Neapolitana* , & Auctor Supplementi Dictionarii Moreriani Basileæ editi 1743. & 1745. lit. D. & E. pag. 132. Quæ omnia haec tenus à nobis relata , leguntur in *Schedis Mss.* ab Auctore *Elia de Amato* , Aureliam è Monte Altino ad nos missis anno 1747. quas & anno 1748. benignè auxit , atque grato animo perfecit , paulò post morti in prædam relinquendus.

X I.

OPERA MANUSCRIPTA.

1. *Eliadum Apparatus , &c. tom. 1. in-folio. Latinè.*

2. *Idographia Simbolica nella morale traslata , tom. 1. Italicè in-4°.*

3. *Theoremata Biblica super selectiora sacrae Scripturæ dubia , tom. 2. in-4°. Latinè.*

4. *Seculi Christiani , tom. 2. in-4°. Etrusco idiomate.*

5. *Theatrum Symbolicum de naturæ mirabilibus in Religiosorum documenta distributum , tom. 4. Latinè in-4°.*

6. *Galleria Istorica nella morale traslata , tom. 1. in-4°. Etrusco idiomate.*

7. *Delle scienze l'immagine : seu scientiarum Icones , tom. 2. in-12. Etrulicè.*

8. *Rapporti de Viaggi , &c. tom. 2. in-12. Etrusco idiomate.*

9. *Pallas gloria in eruditis viris , qui à Mundi exordio usque ad nostram ætatem vixerent. tom. 4. in-12. Etrusco idiomate.*

10. *Samus Sibyllæ aureus : sive dilucidum ad eloquentiæ clystositer , tom. 4. in-4°. Latinè.*

11. *Instructioni morali , sopra il Cathechismo , tom. 1. Etrusco idiomate.*

12. *Factum est Jus pro Carmelitis , &c. tom. 1. in-4°. Latinè.*

13. *Liceum polemicum , super Dogmata Catholicæ Fidei , tom. 1. in-folio. Latinè.*

14. *Epistolæ Orthodoxæ contra omnes Hæreses à principio Mundi ad nostram usque tempestatem exortæ , tom. 2. in-4°. Etrusco idiomate.*

Cuncta Opera edita distinctè asservantur in Biblioteca Carmelitarum Romanæ Beatæ Virginis Mariæ Transpontinæ , Authoris dono , & insuper sparsim commendantur à pluribus eruditis viris , in eorumdem monumentis & Academiis ultræ montes extantibus ; præsertim à Calogerana veteri Salentina , Reghieni & Gallica.

Commendantur etiam plerumque à præclarissimis viris , Ecclesiasticâ & civili dignitate fulgentibus : nimis ab Illustris. & Eminentissimis Cardinali Alessandro Albani ; Damiano Palau , Archiepiscopo Reghino , in suis *Dogmaticis Epistolis* : Alessandro Magno , & Cavallerio , Marcopolitanis Præsulibus , in eorum *Literis Synodalibus* : ab Episcopo Thoma Aceti Calabro , in *Annotationibus supra Barrium* : à Ludovico Benzoni , Exgenerali Ordinis Carmelitarum & Elersiensis , alias Elearchiensis Episcopo in *partibus Infidelium* : à Josepho-Maria Perrimezzi , Ordinis Minimorum , Ravellensi Episcopo , & Archiepiscopo Bosevensi , suis in eximiis *Operibus* : ab Antonio Zavarroni , Episcopo Tricariensi , in suo

E LIAS ASTORINI , Italus Carmelita , Sacrae Theologiae Magister & Doctor , edidit de vera Christi Ecclesia Libros tres. Neapoli , apud N. de Bonis , anno 1700. pag. 372. in-4°. In Epistola nuncupatoria ad CAROLUM - FRANCISCUM SPINELLE , Principem de Tarsia notat se in Accademia Senensi Philosophiam docuisse , favente Serenissimo Magno Duce Tusciae , atque protegente Principe GASTONE MEDICÆO.

Opera sua literaria in publicum incipit Author mittete , per Apologiam Sanctæ Sedis Apostolicæ . Ex his tribus Apologeticis Libris , primus confert & comparat omnes Ecclesiæ cum Ecclesia Catholica , cui singulas veræ Ecclesiæ notas corripere ostendit. Secundus probat Scripturam sacram per manus Protestantum transeuntem , eâ carere auctoritate , quæ pollet in Ecclesia Catholica. Tertius singillatim disceptatos expendit articulos , singulosque ostendit quos Ecclesia Catholica tenet , conformes esse dogmatibus Ecclesiæ primitivæ.

Duos promittit alias Libros Author adjiciendos , quibus impugnatus est. 1°. Quidquid Protestantes objecerunt adversus Ecclesiæ Catholicæ regimen. 2°. Quidquid protulerunt ad infirmandam , minuendamque Sanctorum Patrum auctoritatem circa materias Fidei. Laudandæ profecto puritas & elegantia styli , eruditioque Operis , ac eruditæ inquisitiones , nec-non nitor atque claritas cum firmitate , pondere , atque soliditate rationum ; inquiunt Ephemerides Trevoltenses , ad mensem Aprilem anni 1703. pag. 603.

X I I.

E LIAS CARNIVALIUS , natione Londinensis , professione Carmelita , Sacrae Theologiae Doctor ac Professor : Cremonæ Prior , Commissarius Generalis ac Vicarius Generalis : R. JOANNI-BAPTISTÆ CAFFARDO , Generali ab itineribus & epistolis : Prior anteà Cremonæ , dein Provincialis Terræ Sanctæ , posteà Lombardiæ , tandem Vicarius Generalis Provinciarum Neapolitanæ , Apuliae & Siciliæ. Vir morum probitate , ingenii maturitate , & eruditionis famâ conspicuus , suæque religionis (teste Petro Lucio) egregium decus : scripsit dum fungebatur Secretarii Ordinis officio , circa annum 1593.

Epistolæ Latinas & Italicas non inelegantes , ad varios sub nomine sui Prioris Generalis. Eum commendant Petrus Lucius Coætaneus , in Carmelitana Bibliotheca , pag. 30. Josephus Falco , in Chronico Carmelitico : Cyrillus Penneet , in Gymnasio Carmelitico Mss. ad annum 1597. Ludovicus Jacob , in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 85. Daniel

E.

Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmeli, pag. 1068. num. 3704.*

X I I I.

ELIAS A CRUCE, natione Picardus, patrì Ambianensis, Carmelita Discalceatus, Charentonensis professus 1617. die 25. Aprilis: vir religione conspicuus & doctrinà splendidus: Prior Nanceianus, Nivernensis, & Mussyponitanus, moritur Nanceii anno 1637. Ferià quintà in Cœna Domini. Scriptit Gallico sermone, in gratiam Monialium Teresianarum Provinciæ Parisiensis omnium Sanctorum, *Exercitia spiritualia diversa*, valdè utilia. Extant Ms. Nanceii, apud Carmelitas Excalceatos, teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca sua Carmelitana* Ms. pag. 85. Hujus etiam Eliæ à Cruce mentionem habet Ludovicus à S. Teresa, *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, cap. 42. pag. 31. ubi notat illum cum Leone à S. Josepho primum fuisse Charentonensem professum; & cap. 68. pag. 163. ubi animadvertisit illum anno 1631. Priorem esse Mussyponitanum incœpisse.

X I V.

ELIAS A JESU, in seculo EDWARDVS BRETSHER, seu BRADSHAW nuncupatus, ex agro Lancastriensi, natione Anglus, in tenellâ adhuc ætate, à nobilibus & catholicis parentibus educandus Cassinensis traditus est Monachis. In studiis adeò profecit, ut deinde Parisiis Philosophiam docuerit. In Belgio, sua inter Carmelitas Excalceatos vota nuncupavit die quarta Julii, anno 1619. Post aliquot annos in Angliam missus, circà annum 1626. continuis ibi & indefessis laboribus pro animarum conversione laboravit, donec in manus Satellitum incidit, qui ad Cantuariensem Archiepiscopum, Ecclesiæ Anglicanæ sequacem duxerunt, & pro Sacerdote Catholico accusarunt.

Facto stricto examine, in carcerem intrusus est, ubi per aliquod tempus mansit, ac non pauca incommoda patienter & constanter sustinuit: sed intercedentibus amicis, & præcipue Regis Christianissimi Oratore, è custodia liberatus, in Galliam paulopost appulit, & à suis Sodalibus exceptus, Lectoris munere functus est in Conventu Parisiensi usque ad annum 1632. quo in Angliam juxtâ Superiorum mandatum remeavit. Tum ruri habitare elegit, ubi nulli parcebat labori, ut salutem proximorum promoveret: semper pedes ibat, pauperiores Catholicos invisere solebat, quos verbi divini pabulo ac Sacramentis Ecclesiæ reficiebat; multos hæreticos ad fidem catholicam convertit, & ad Dominum post Sacramentorum Ecclesiæ susceptionem, piissimè migravit Benfoldiæ, in agro Flintoniensi, anno salutis 1652. die 25. Septembbris.

Quando aliqua dabatur requies à suis functionibus Apostolicis, totum tempus in conquirendis Antiquitatibus Angliæ insumebat, & in Bibliothecis investigandis, ex quibus colligit Opus inscriptum:

1. *De antiquis Monachis Insularum Britanniarum, sub primitiva Ecclesia viventibus.* Extat Ms. Londini, in Residentia Carmelitarum. Quod vidit & legit ibid. anno 1668. R. P. Ludovicus à S. Teresa, Visitator Generalis.

2. *Anglia Sancta & Catholica: seu Vita Sanctorum Britonum veterum & recentiorum Anglorum, atque etiam exterorum, qui olim ad Ecclesiam & nationem Anglicanam spectant, in sex tomos divisa.* Autore D. V. Eduardo Bradshaw de Mauristria, Anglo, Sacrae Theologiae Candidato, Catholico Romano.

Tom. I.

Eliam à Jesu collaudant Ludovicus à S. Teresa, in *Schedis Mj. die 14. Junii, anno 1669. datis R. P. Ludovico Jacob, qui eas appellat in sua Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 85. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 148.*

X V.

ELIAS A JESU MARIA, cognomento CASANATE, Hispanus natione, patrì Turiasonensis, Carmelita Excalceatus; vir magnis naturæ & gratiæ dotibus decoratus, sapientia, vita austerritate, animi candore, & literarum cognitione præclarus: scriptit circà annum 1590. *Vitam vener. Fratr. Ignatii Baizensis, Carmelita Discalceati*, qui sobrinus erat R. P. Thomæ à Jesu, Carmelita itidem Excalceati. Quà quidem vitâ usus est Franciscus à S. Maria, *Lib. III. Historia Congregationis Hispanicæ, cap. 26.* ut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 85.*

X V I.

ELIAS A S. JOANNÈ-BAPTISTA: parentibus nobilibus & Hispanis, Mexici natus, Institutum Carmelitarum Excalceatorum ibi suscepit, & doctrinæ suæ luce illum recentem Orbum illustravit. Concionator Apostolicus, facundus & fervidus, adeò populorum animos ad Deum allexit, ut veluti Dei Angelus in remedium peccatorum misus, ab omnibus existimaretur; ad superos, vita Sanctimoniam clara, obiit anno M. DCV. Edidit Mexicanam Incolarum linguâ:

1. *Catechesim ad Indos.*

2. *Expositionem Bullæ cruciatæ.*

3. *Examen Conscientiae: Opus ex interrogationibus & responsionibus compositum, quod Dialogum vocant.*

Ita se explicant Alphonsus à Matre Dei, in *Indice illustrium Carmelitarum Excalceatorum Hispanorum*. Emmanuel Romans, Lib. de *Scriptoribus Ordinis Carmel.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 85.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 261.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 149.* Addens.

X V I I.

ELIAS A S. JOSEPH, scriptit Italice Librum, cui titulus: *Thesaurus Castigatorum Christianarum, ex Scriptoribus SS. Patrum, ex Historia Ecclesiastica collectus. Florentina, 1715. in-4°.*

X V I I I.

ELIAS LUNA, Siculus natione, patrì Drepanitanus, Carmelita, Sacrae Theologiae Magister; & per annos duodecim Panormi, Messanæ, ac Drepani studiorum Moderator, tum scholastica, tum morali doctrinâ apprimè excultus, apud suos inclinavit. Eloquentiâ insignis Conciones, habuit non sine laude, magnō cum animi ardore in præcipuis Siciliae Civitatibus. Dum Romam velificat, in iteru à Turcis captus est, & in nonnullas trajectus plagas, per maximas pertulit ærumnas. Tandem Tunetum delatus, per anni circulum durissimè servitutis molestiis oneratus: ibidem acuto febris ardoribus confectus, sanctè decessit die 15. Novembris, anno 1656. Edidit:

1. *De Censuris in specie Tractatum.* Panormi, apud Cyrillum, 1649. in-4°. Italice.

iii

E.

2. *Trattato delle Censure in commune, o vero Casii di Conscienza appartenenti special mente à persone Chiesastiche e regulari.* Panormi, apud Petrum de Isola, anno 1648. in-8°. Hæc leguntur apud Mongitorem, in *Biblioth. Sicula*, pag. 170. tomo 1.

X I X.

ELIAS A S. MARTINO, natione Hispanus, patria *Illanensis*, Diœcesis Toletana, Carmelita Discalceatus *Altomirensis*, primò Laicus, deinde Sacerdos, Prior Pastrana, Tocuti & Compluti, atque postea Congregationis sua anno 1594. *Matri* secundus Praepolitus Generalis electus; tum etiam Visitator Apostolicus ac superintendens Patrum Reformatorum, Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum, à *Clemente VIII*. Papà anno 1699. constitutus. Vir æternâ dignus memoriam, eximiæ sapientiæ, non vulgari prudentiæ, magni consilii, singularis silentii, rarae probitatis, eminentis virtutis, & exquisitæ eruditio famâ præstans: obiit *Ocagne*, anno 1614. linquens Fratrem Germanum R. P. FRANCISCUM A CONCEPTIONE, Carmelitam etiam Excalceatum.

Scripsit:

Epistolas Pastorales, seu Panæreticas ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis, divinâ charitate, atque sapientiâ refertas.

Hunc Eliam laudabiliter commendant Thomas à Jesu, *Libro de Antiquitate Ordinis Carmelitarum*, quem ei dedicat. Franciscus à S. Maria, tomo 1. *Historia Reformationis S. Teresiae*, Lib. II. cap. 36. 37. 38. 44. 55. 56. Ibidem Lib. III. cap. 33. 50. Ibidem Lib. IV. cap. 24. Ibidem Lib. V. cap. 9. 30. 43. Ibidem Lib. VI. cap. 39. Ibidem Lib. VII. cap. 87. Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historia Carmelitana*. Idem, in *Vita Brianda à S. Joseph*, & in *Vita Catharina à Christo*. Ludovicus à S. Teresia, in *Successione Eliæ*, cap. 279. pag. 648. Michaël Mugnoz, in *Propugnaculo Eliæ*, Lib. II. tit. 3. cap. 7. art. 2. pag. 326. Aubertus Miræus, *Lib. de Origine & Incrementis Ordin. Carmelit.* cap. 5. pag. 199. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1128. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 85. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 149. &c.

X X .

ELIAS MARUGGI, natione Italus, regno Neapolitanus, Provinciæ Apulus, patria Nucerianus, Carmelita Provinciæ Apuliae alumnus, sacræ Theologiæ Magister: edidit Italicè,

Discursum, ad instar Epistolæ, eloquentem valde ac eruditum de antiquitate civitatis Nuceriae suæ patriæ, ad preces Doctoris Felicis Corcione, Canonici Nuceriani. Nuceria, apud Camillum Cavulum, anno 1651. in-4°. sicuti refert Nicolaus Toppi, in *sua Bibliotheca Neapolitana*, pag. 75.

X X I.

ELIAS DEL RÉ, Barrensis primùm Cœnobii alumnus Carmelita, deinde Oetaianensi Carmelo Majori de Grancia ascriptus, Francoforiensis Academiæ sociatione donatus, & Hispaniarum Regis Philippi V. Matheos Professoris primarii titulo condecoratus: obiit Neapoli, die decimæ Octobris, anno 1733. relictis Operibus Italicè inscriptis:

1. *Arithmetica & Geometria divisi in due parti.*

Primus Neapoli editus est Liber, apud Carolum Traise, 1693. dein verò apud Nicolaum Migliaco. Hic Liber, inquit Andreas Garsi, non inutilis planè, & sui generis eruditio non mediocrem refert: ast Ordo desideratur & methodus; quo tam subobscuro & implexo, pro tertia quoque vice Liber recentissime editus est Venetiis, & summis laudibus exceptus.

2. *Annuatim Libros edidit qui inscribuntur: Discorsi Astronomici.* Animadvertisit autem præfatus R. P. Andreas Garsi, quod libelli Astrologiæ judicariæ pessimam exhibent farinam. Hanc tamen futurorum prædictione adeò insignem fecit, fortuitus rerum ipsarum eventus, ut Romam aliquando accersitus sit Auctor Elias ad suæ doctrinæ dicendam causam. De eodem *Elias del Ré* pauca tenet Elias de Amato, in *Schedis Mss.* datis anno 1747. & 1748.

X X I I.

ELIAS A S. TERESIA, in seculo JOANNES-BAPTISTA WILS dictus, domo Antuerpiensis, sacræ Theologiæ Baccalaureus, ad S. Wils librordum in suburbanis ejusdem oppidi Pastor, post Carmelita Excalccatus: vir magni zeli, & Concionator indefessus, qui potiorem vitæ partem, quâ verbum Dei disseminando, quâ confessionem peccatorum excipiendo, maximo cum fructu consumpsit, moriens in urbe natali Antuerpiæ, anno 1640. die 6. Septembris.

1. *Epigrammata de Viris sanctimoniad illustribus, ex ordine Præmonstratenſi.* Lovanii, Typis Joannis Masii, 1615. in-4°. Nondum Carmelum ascenderat Elias noster.

2. *Legationem Ecclesiæ Triumphantis ad Militantem, pro liberandis animabus Fidelium defunctorum à Purgatorio.* Antuerpiæ, apud Jacobum Meleum, 1638. & 1640. in-folio, duobus tomis Latinè.

3. *Vitam S. TERESIAE*, ex Hispanico sermone in idioma Brabantinum vertit, cum notis. Antuerpiæ, 1632. in-8°. Hujus mentio fit tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 365.

4. *Vitam venerab. Matr. Annae à S. Bartholomæo*, Antuerpiæ, 1628.

5. *Palarium spirituale Begginiorum.* Antuerpiæ, 1628. in-8°. Brabantinè.

Eliam à S. Teresia celebrant Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 398. sub nomine Joannis-Baptistæ Wils, cuius appellat *Epigrammata*. Valerius Andreas, & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 257. Philippus Elsius, in *Encoomatico Augustiniano*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*. Georgius Cardofus, in *Hagiologio Lusitano*. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. *Compendii Historia Carmelitana*, cap. 13. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Joannes Bollandus, in *Vita S. Joseph*. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mf.* pag. 86. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1128. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 149. & 150. ubi notat Eliam à S. Teresia, præter opera jam allata, transtulisse ex Latino in Belgicum sermonem, *Opus Thomæ à Jesu*, inscriptum: *vita brevis*. Antuerpiæ, 1635. Vincen-tius Placcius, in *Indice Autorum Pseudonym.* pag. 194.

X X I I I.

ELISABETHA DIAZ DE ORTEGA, Hispana, Toleti nata die 11. Septembris 1611. & ELISABETHA à Jesu appellata, quando sacrum

E.

Sororum Tertiarii Ordinis Carmelitici habitum induit, cuius & Prioratum gessit: defuncta die 29. Junii an. 1682. & apud Toletanos Carmelitas sepulta. Viram ejus edidit Hispànice R. P. Emmanuel de Parades, ejus Confessarius, Carmelita Castellanae Provinciae alumnus, cum hoc titulo: *Theſaurus Carmeli absconditus in agro Eccleſiae, nuncupatus & apertus in morte, & in vita quam ipsa jubente ſuo Confeffario venerabilis Mater ſcripſit Elisabetha de Jefu, Tertiaria Soror professa Ordinis Noſtræ-Dominæ de Monte-Carmelo, antiquioris Obſervantia Toletanae. Matriti, apud Julianum de Parades, in folio, 1685.*

In illa Vita ſex Libris contenta, plurima narrantur illius Sororis, cuius mors etiam mirabilior exitit, *prodigia miraculosa.*

2. *Discurus spirituales*, qui Theologorum admirationem commovent.

3. *Cantinellæ spirituales* metro Castillano cinnatae ad instar versuum Mysticorum S. Joannis à Cruce.

4. *Canticum Mysticum, in quo Deus Animas fidèles docet viam ad ipsum eundi, per secretam Orationis scalam.* Hæc spiritualia leguntur in ejus Vita, Lib. VI. capp. 6. 7. & 10. reperiuntur, ab eodem R. P. Paradesio, paraphrasibus & commentariis illustrata.

X X I V.

* **E**LISÆUS A. S. BERNARDO ex ilustrissimâ Picolomineorum familiâ ortus, origine Italus, sed natione Gallus, Provinciâ Neuftrius, ex pago Guisencourt, Diœcesis Rothomagensis, natus anno 1598. die 12. Decembris, N. PACHARON & N. D'AMPONT filius; undè in ſeculo, PETRUS PACHARON nuncupatus, Carmelita Excalceatus, die 8. Julii anno 1618. Charentoni factus, non vero Bernardinus, seu Monachus Ordinis Cisterciensis, ut tradit Joannes-Baptista Guefnay, in S. Cassiano illustrato. Prior Attrebatenſis, anno 1661. & Melodiensis anno 1664. electus, obiit Dieppæ, anno 1669. Prior, mense Decembri.

1. *Opera S. Teresiae* vertit ex Hispanico ſermone in Gallicum. Pariliis, apud Michalem Sonnum, 1630. in-4°. tomis duobus. Quam versionem laudat Dom. Antonius Arnaldus, Doctor Sorbonicus, Lib. de Traditione Eccleſiae, cap.

2. *Vitam vener. P. Joannis à Cruce, Carmelite Discalceati* ſimiliter tranſtulit. Pariliis, apud Petrum Chevalier, 1668. in-4°.

3. *Horologium Animaæ*, quod P. Alexander à S. Francisco, Carmelita Excalceatus Italicæ compofuerat, vertit Gallice.

4. *Elisæum à S. Bernardo* celebrant Ludovicus à S. Teresia, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallicæ*, Lib. I. cap. 76. pag. 198. Lib. II. cap. 126. pag. 651. & cap. 170. pag. 787. Josephus Franciscus, in *Necrologio Carmelit. Excalceat. Provincie Parisiensis*, pag. 52. num. 286. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. Ms. pag. 86.* in Schéda Ms. ibi affixa. Marialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 150.*

X X V.

* **E**LISÆUS BONETTUS, alias à MEDOLANO, florebat in Mantuana Carmelitarum Congregatione ad annum 1669. tamquam vir non ſolùm pietatis eximiæ decore, ſed etiam virtutum præclarissimarum ſplendore conſpicuus; inter quas habuit etiam Musicæ ornamentum, adeoque Chori Magister ab omnibus vocatus. Ejus dili-

gentiæ debemus memoriam plurium Cœnobii S. Joannis ad Concham Mediolanensem vitorum illistrum, eti nunc de aliquibus fruſtrâ quaoram. Unde præter Librorum Chori volumina, quæ diligenterſimè cum notis musicalibus conſcripti, & quibus alios Conventus perhumaniter ditavit, iſtituit etiam,

Librum, pro Fratrum Defunctorum memoria, in quo eorum gesta, præcipua, virtutes, beneficia religioni collata, & pro meritis encomia descripti, nec non imposterūm describenda ordinavit, Ms. in folio. Quem à ſe viſum afferit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptor. Mediolanens. pag. 190. num. 270.* post Clementem Mariam Felinam, in *Musæo Manuanae Congregationis*, pag. 38. ubi Bonetum annotat vixisse ad annum 1686.

X X VI.

ELISÆUS GARCIAS, natione Hispanus, Carmelita Cœnobii Ondensis, in Provincia Aragonia Carmelitarum, ſacra Theologia Professor, & ejusdem domus Prior, tumque in Academia Valentina ejusdem ſacra Facultatis publicus Cathedraticus Magister: edidit Opus cui titulus inest:

Cursus Philosophicus, juxta gravifimam & reconditam vener. Patris Magistri Fr. Joannis Bacconi, Angli Carmelita, &c. Romæ, an. 1700. Typis Cajetani Zenobi & Georgii Placchi in-8°. 1. vol. Compendiosum iſtud Opus, quod vidimus in Bibliotheca Carmelitarum SS. Sacramenti Parisiensi, ſub majori mole, ſed titulo ferè eodem jam annunciavimus ſuper paginam 376. verbo DIONYSIUS BLASCO.

X X VII.

ELISÆUS A. S. JOANNE-BAPTISTA, Hispanus, præclaris parentibus ortus, inter Carmelitas Excalceatos Paſtranae aſcitus, in Italianum miſſus est, & unus fuit ex quinque eximiis illis Patribus, qui Clementis VIII. iuſſu, anno 1599. ad condendas, & ſtabiliendas primas Congregationis Italicae conſtitutiones convenere; dignusque habitus, ut præ cæteris cum venerabilibus Ferdinandu à S. Maria, Petro à Matre Dei, Joanne à Jefu Maria, Francisco à SS. Sacramento, Genuaque Romam vocatus, primo illi Congressui adefſet, ubi primum ſub Cardinali DOMINICO PINELLO, Ordinis Protectore, decretum fuit, ut quartum humilitaris, ſeu non ambiendi votum, tribus aliis adjungeretur. In omni genere virtutum exercitio, mirabiliter emicuit, altissimæ contemplationis dono iſtud illustratus, consummatus in brevi, anno 1701. die 7. Novembris, ætatis anno 29. professionis undecimo, feliciter obiit; magno cunctis Congregationis Fratribus, ob eximias animi dotes, reliquo ſuſi desiderio.

Nonnulla pro ſancto meditationis & orationis exercitio reliquit opuscula, quæ ſingularem in ſcribendo artem pateſtacunt; ut teſtantur Petrus Andreas à S. Andrea, tomo 2. Hist. General. Congregationis Italicae, Lib. I. cap. 5. Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 86. Marialis à S. Joanne-Baptista, in Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 150.

X X VIII.

ELISÆUS A. S. JOSEPH, Genuensis Carmelita Excalceatus, ſextus Novitius S. Annæ Genuensis, anno Domini 1595. factus Prior diverſis in locis, ac Provinciæ Longobardia Præfectus anno 1628. electus, & anno ſequenti 1629. mortuus

E.

Roma in Monasterio S. Mariae de Scala tempore Capituli Generalis sub Ferdinando à S. Maria, Congregationis Italicae Præposito Generali: posteà sequenti Capitulo (aīt Philippus à SS. Trinitate) anni 1632. motivo cuiusdam revelationis, apertum est ejus sepulchrum, & in vestibus putridis repertum est corpus incorruptum, & candidum absque ullo fætore vel marcore. Scripsit Italico sermone: *Exercitia spiritualia, sive Meditationes in quatuor partes, & totidem tomos divisa. Prima pars tractat de Oratione mentali in genere. Secunda de via purgativa. Tertia de illuminativa. Quarta de unitiva.* Extant Mss. Genuæ, apud Carmelitas Excalceatos; teste R. P. Luciano à S. Maria, Carmelita Discalceato, in *Relatione Ms.* data ad P. Ludovicum Jacob id narrantem in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 86. Nostrum hunc Eliseum etiam commendat Isidorus à S. Josepho, *tomo 2. Annalium cap. 25.* & 46. nec-non Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historia Carmelitana, cap. 8.*

X X I X.

ELISÆUS A S. MARIA, natione Polonus, Carmelita Excalceatus: vir morum suavitatem, ingenio ex literis conspicuus, Poëta non in celebris. Edidit carmine Lyrico Latio:

1. *De vita, gestis, & miraculis S. Teresiae à Jesu Libros IV.* Cracoviæ, Typis Schedelii, 1650. in-12.
2. *Epoden.* Lib. I.
3. *Epigrammatum Libros duos.* Cracoviæ, apud eundem, eodem anno.
4. *Carmen Latinum* in P. Sebastiani à Matre Dei, Poloni, Carmelitæ Excalceati, *Opus Marianum.* Quod quidem carmen præfigitur huic Operi Mariano, Lublini 1652. edito in-4°. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87.

X X X.

ELISÆUS A S. MICHAELI, natione Scotus, Aberdonensis Diœceseos, in seculo GUILLEMUS PENDEWICHE nuncupatus, Carmelita Excalceatus, Parisiis professus anno 1613. die 24. Februarii. Peractis studiis in Angliam missus, anno 1617. Ibi verè Apostolicis operibus totus deditus, obiit anno 1650. Erravit igitur Ludovicus Jacob, illum scribens esse superstitem anno 1669. Scripsit Opera inscripta Anglicè:

1. *Expositio super Orationem Dominicam*, in qua clare, dilucide, ac nervosè, totam summam Catholicæ fidei explanavit. Londini, in-4°.
2. *Contra Sectarios Anglia Tractatum Ms.* in-4°. Anglicè.
3. *Opuscula spiritualia, & de Vitis Sandorum Angliae Mss.*

X X X I.

FLISÆUS alter A S. MICHAELI, itidem Carmelita Discalceatus, Lotharingus, edidit *Meditationes & Soliloquia in septem petitiones Orationis Dominicæ.* Antuerpiæ, 1624. in-16.

Obiit Leodii anno 1660. ut observat Martialis à S. Joanne-Baptista, pag. 151. & dubius confundit cum præcedenti Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 87.

X X X II.

ELISÆUS MONSIGNANI, natione Malus, patria Forojuliensis, sacræ Theologiaz Magister, totius Ordinis Carmelitarum semel, iterum

atque tertio Procurator, Angeli Monsignani quondam Prioris Generalis, anno 1681. electi ex fratre nepos, edidit *Bullarium Carmelitarum*, complectens summorum Pontificum constitutiones ad Ordinem Fratrum Beatissimæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte - Carmelo spectantes. Romæ duobus tomis in-folio, ex Typographia Georgii Plachi: quorum primus tomus prodit anno M.DCCXV. secundus anno M.DCCXVIII. Prior ad Eminentiss. JOSEPHUM SACRIPANTI, Cardinalem, Ordinis Carmelitani Protectorem dedicatur. Posterior Eminentissimo Principi FABRITIO, Cardinali PAULUTIO nuncupatur.

In Præfatione primi tomni, notat Collector Monsignani, quod Familia Carmelitana omnium hujus seculi bonorum inops, domibus ac delubris in dispersionem & prædam datis per deservientes infideles in Carmelum plusquam semel irruentes, cum è Syria in Europam transmigraret, novasque sedes in partibus occidentalibus exquireret, summâ curâ diplomata non pauca quibus potiebatur, secum tanquam pretiosissimam gazam asportavit.

Baptista Mantuanus, Generalis integerrimus, luculentum perhibet testimonium de quatuor summorum Pontificum Bullis in favorem Ordinis Carmelitici, ad Patriarchas Jerosolymitanos datis, quas ex legenda Carmelitarum in oriente clade ereptas in Cyprus primum, ubi reliquæ aliquæ dispersionis eorum sele reperant, deinde in Europam delatas. Quemadmodum & disertè fatetur penes se tenuisse Régium Gotfredi diploma, quo subisdium charitativum singulis Sabbatis porrigidum decernebatur Fratribus hujus Ordinis incötentibus Montana Judæa.

Verùm non nisi anno M. CCCCLXXVI. Christophorus Martignonius, Generalis vigilantissimus, primus literarum variarum Apostolicarum Ordini huic concessarum collectionem adorsus est, quam à Sexto Quarto Mari magno insertam confirmari curavit; eamque unâ cum aliis quinque ejusdem Sixti literis, Joannes-Maria Poluci de Novellara, primus Typis niandavit. Anno deinde M. DVII. Magister Baptista de Cattaneis, Venetus, nonnullis vetustis Carmelitæ Historiaz fragmentis, nec-non pluribus aliis Apostolicis literis adjectis, alteram ejusdem Maris magni editionem inolitus est, quam *speculum Ordinis*, appellari voluit.

Novis porro gratiis, privilegiis, multisque aliis concessionibus Apostolicis Ordine cumulato, Comitia Generalia anno M. DCXX. Romæ habita, solemnis scito Bullarii confectionem Magistro Joanni-Stephano Barberio Lectori Romanæ Sapientiaz, & postmodum Procuratori Generali commendarunt. At ille collectione insigniter adaucta, & usque ad Urbanum VIII. perducta, opere infecto decepit. Viri interim quicumque incrementi & decoris Ordinis studiosè ægrè ferebant, tot privilegia ac diplomata egregiis majorum suorum meritis, magnisque laboribus comparata (nemine inchoatum opus perficiente) diutius non sine gravi rerum Carmelitarum jacturâ latere.

Verùm universâ hac collectione, pergit Monsignanus in Præfatione ad tomum secundum, patet Carmelitanam Familiam, quæ è deserto Legis & desertis locis prodivit, magni parentis spiritum duplum religiolo vitæ genere ita excoluisse, ut sanctissimos Pontifices, magnos piosque Reges & Principes excelsos nedum Laudatores, sed & nutritios habere meruerit, quorum munimine fulta, tot seculorum intervallo, inter tot rerum vicissitudines & adversos casus, tuta incolumisque servata, multiplici prole adaucta, in Ecclesia Dei domo tamquam multorum filiorum Mater lætatur. Evanescit inde cuiuspiam nuperi præceptoris regulas tradentis

ad

E.

ad methodicum historiæ studium. Hanc enim collectionem Bullarum curiosam fatetur & utilem : sed digna miratu, inquit, numerosa ista congeries Bullarum, quas à summis Pontificibus obtineant Monachi : quinquaginta diu Principes supremi non tot, quot minimus Religiosorum Ordo, acciperent. Rationem enim hic Magister si attendisset, jocose mirabundum sese non ita præbuisset. Elisæus Monsignanus obiit Romæ, in Majori Conventu S. Mariae Transpontinæ, mense Novembri 1737. Procuratoris Generalis munere quartum fungens sub R. P. Nicolao-Maria Richiutti, Priore Generali.

XXXIII.

ELISÆUS A. S. PAULINO, natione Germanus, Viena in Austria, die 22. Julii natus, anno 1656. Carmelita Excalceatus, laudabilem Observantiam tenuit, consumptus intentissimis doloribus invictâ patientiâ toleratis, Græciis obiit, die 8. Octobris 1708.

Scripsit *Sermones de Festis pro integro anno*. Paratos habebat alios pro omnibus Dominicis, qui cum aliis Manuscriptis ab eo relictis servantur in Græciensi Carmelo, ut scribit Author *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 151.

XXXIV.

ELISÆUS A. S. ROSALIA, natione Siculus, domo Panormitanus, in seculo PAULUS Rizzo nuncupatus, annum agens decimum-sextum, die 25. Aprilis anno 1687. induitus est veste Carmelitarum Excalceatorum in Conventu Bacdæ S. Isidori, & Novitus appellatus JOANNES-ANDREAS A. S. STEPHANO, ibidem post annum emisit Professionem. Vir tum in gravioribus, tum in humanioribus literis apprimè excultus, sodales suos Philosophiam ac Theologiam Moralem plures edocuit. De Observantia regulari optimè meritus, dum in Conventu S. Mariae gratiarum Messanæ Superioris ac Magistri Novitorum munus gereret, ibidem obiit die 15. Decembris anno 1706. Scripsit Italicè Opus quod titulo inscribitur :

Compendio delle parti principali dell' Oratione Latina : sive latinè, Compendium partis principalis Orationis Latinae. Panormi, apud Michaelem Constantium, 1703. in-16.

Ita Antoninus Mongitor, tomo 1. *Bibliotheca Siculae*, pag. 171. & |Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 151.

XXXV.

ELISÆUS RUSCONUS, regione Pedemontanus, patria Astensis, Carmelita Observantiae antiquioris alumnus, sacræ Theologiae Magister, & in Papiensi Conventu Professor: vir scientiarum splendore atque morum suavitate commendabilis, obiit Mediolani, anno 1630.

Scripsit latinè, *Mariale*, seu *de laudibus Beatissimæ Virginis Mariae Lib. I.* Placentiæ, anno 1623. in-4°. Alia etiam quædam Opera, quorum titulos non assignant Authores qui de illo mentionem faciunt: Hippolytus Marraccijs, in *Appendice Bibliotheca Marianæ*. Andreas Rossotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 184. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*; pag. 1072. num 3734.

Tom. I.

XXXVI.

ELISÆUS DE SIGNORELLIS, in Theologia Magister, Provinciæ Anconitanæ Prior Provincialis, *Libellum supplicem* obtulit summo Pontifici, à quo postulabat confirmationem duarum Ecclesiarum donationis, pro fundando Conventu Anconitano. Quâ de re Sixtus IV. respondens per literas Apostolicas die primâ Augusti, anno Christi 1475. Pontificatûs sui anno quarto datas Romæ ait:

» Sanè pro parte tuâ vobis nuper exhibita petitio continebat, quod venerabilis Frater noster Antonius Episcopus, & dilecti filii Thomas de Stochettis Archipresbyter, & Capitulum Anconitanum, ob singularem, quem ad dictum Ordinem per multos Romanos Pontifices magnis privilegiis decoratum, & ipsam Beatam Mariam gerunt deviationis affectum, & fructum, quem fecisti, populo in civitate nostra Anconitana verbum Dei prædicando, ejusdem Beatæ Mariæ in Corthe, & Sanctæ Crucis Anconitanæ Ecclesiæ tibi cum certis terris adjacentibus pro Domo ibidem ædificanda cum Claustro, Campanili, Campanis, Cæmeterio, Dormitorio, Hortis, Hortalitiis, & aliis necessariis Officiniis pro usu & habitatione Fratrum dicti Ordinis pic donarunt, prout in Instrumento publico inde confecto dicitur plenius contineri.

» Quare tu afferens, quod in dictâ Civitate nulla alia Domus dicti Ordinis existit, nobis humiliter supplicasti ut donationis hujusmodi pro illius substantia firmiori Apostolicæ confirmationis adiicere, ac tibi & fratribus prædictis dictas Ecclesiæ sub titulo ejus B. M. pro una Ecclesia pro Provincia tua, quam cum illius terminis nuper ordinavimus, recipiendi, ac Domum cum Claustro, Campanili, Campanis, Cæmeterio, Dormitorio, Hortis, Hortalitiis & Officiniis prædictis ædificandi faciendi, illaque pro usu & habitatione hujusmodi, & dictas Ecclesiæ pro hujusmodi Provincia perpetuo retinendi licentiam concedere, & alias in præmissis opportunitate providere de benignitate dignaremur.

» Nos itaque, qui Divinum cultum nostris adauge temporibus, intentis desideriis affectamus, dilecti filii Christophori Martignoni, Prioris Generalis dicti Ordinis, & hujusmodi tuis in hac parte supplicationibus inclinati, donationem prædictam, ac prout illa decernunt, omnia in dicto Instrumento contenta, auctoritate Apostolicæ confirmamus & approbamus, &c. Datum Romæ apud S. Petrum: Anno Incarnationis Dominicæ 1475. Kalend. Augusti: Pontificatûs nostri anno quarto.

Hæc typis Romanis *in-folio* donata sunt anno 1718. tomo secundo Bullarii Carmelitarum, in Additionibus ad primam partem præfixis in limine, pag. 15. Cœnobium tamen Anconitanum scribit Lezana fundatum anno 1489. sub Francisco Hispano, Barcinonensi Episcopo Anconitano, & Pontio Raymundo, Ordinis Carmelitani Priore Generali; illudque adjudicat Provinciæ Romandiolæ, quale & vocat Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms.* fundationum omnium Conventuum Carmelitarum, pag. 7. Qui & istud Monasterium in cacumine Montis situm perlustravit anno 1640. die 10. Maii.

Quâ igitur ratione dicitur **E**LISÆUS DE SIGNORELLIS, Provinciæ Anconitanæ Prior Provincialis? Quare ipse Sixtus IV. in verbis mox relatis dicebat pro Provinciâ tuâ, quam cum illius terminis nuper ordinavimus? Quia idem Pontifex Maximus anno 1473. die 5. Martii constituerat

K k k

E.

Guillermum Episcopum Ostiensem, S. R. Ecclesiae Cardinalem, qui Rothomagensis vulgariter nuncupatur è Dynastia d'Estouteville oriundus, totiusque Ordinis Carmelitani Protectorem, Judicem & Commissarium, unà cum R. Christophoro Martignono, ejusdem Ordinis Priore Generali, ad divisionem Provinciarum & Provincialium institutionem; vigore autem hujus Sixtinæ Constitutionis, idem Guillermus præfato anno 1473. die 9. dicti mensis Martii, commisit præmemorato Martignono vices, autoritatem, & facultatem suam, Provincialem instituendi Provinciae Venetiarum, nec non deputandi alium ab illo Provincialem, in Provincia Marchiæ Anconæ, cui quidem Provincia assignatus Cardinalis Estoutevillæus, Conventus Ravennæ, Forlivii, Cesenæ, omnesque, & singulos, qui Deo disponente in posterum auctoritate Apostolicâ capientur, usque ad Civitatem inclusivè, & usque ad confinia Civitatis Perusiae.

Dicta Provincia Anconitana pluribus annis per quinque Provinciales gubernata fuit ad annum 1482. quo suppressa est saltem tacitè in Comitiis Generalibus Avenione celebratis, die 26. Maii atque Provincia Venetiarum adjudicata. Verùm quia Pontio Raymundo videbantur Conventus in dicta Provincia Anconitana consistentes, non parùm detrimenti passi fuisse, is libellum supplicem obtulit summo Pontifici Innocentio V IIII. qui anno 1488. die 26. Septembbris eidem Pontio commisit, & expresse mandavit: ut juxta ordinationem factam per dictum Guillermum Cardinalem, in Provincia Anconitana Provincialem deputaret, inhiberetque Provinciali Venetiarum, ne de Provincia ipsa Anconitana fese immiscere quoquo modo præsumeret. Anno autem eadem Provincia cum suis Conventibus adjudicara est Provincia Romandiæ. De quibus antea dictis consulendum est Bullarium Carmelitarum, tomo primo, pag. 300. & 404.

X X X V I I.

ELISÆUS VASSALLUS, natione Italus, Provinciæ Basilicatanus, in regno Neapolitano in Oppido Calvello, Diœcesis Materanæ natus, Carmelita Observantia antiquioris de S. Mariâ della Vita Neapolitana: vir Philosophus actus & Theologus profundus, Aversæ, & Neapoli in Cœnobio Concordiæ Prior, scripsit Italice:

1. *Il Christiano invitato al paradiso. Opera molto utile, dono si contengano i tre stati della Vita Christiana, sive Vita purgativa, illuminativa, è unitiva. In Neapoli, per Secundino Roncagliolo, 1643. in-8°.*

2. *Candido Liglio Symbolo di Virginita. In Napoli, 1647. in-12. Prodiit operâ Andreæ Carrioni, Sacerdotis Itali.*

Consule Nicolaum Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 75. Petrum de Alva in *Militia Immaculatae Conceptionis*; Franciscum Bonæ Spei, in *Visione Eliae*: Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 87. Danielem à Virgine Mariâ, tomo 2. *Spec. Carmel.* pag. 1072,

X X X V I I I.

ELISÆUS VENTURINUS, natione Italus, patria Massensis, provinciæ Etruscus, Carmelita Provinciæ Tusciæ alumnus, Patavinæ Academiæ Doctor Theologus, Provinciæ Saxoniæ titulo Prior Provincialis, propter quem natione Saxonum Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* illum arbitratus est, pag. 446. Eli-

sæus noster eruditione præditus exquisitæ, edidit anno 1599. ad Dominicum S. R. E. Cardinalem Pinellum, Ordinis Protectorem,

De Universo peregrini hominis statu Librum unum octo tractatibus divisum, in Isaiæ illud capituli primi: *Omne caput languidum*, usque ad *fota oleo*. Agit tractatu primo, *de hominis voluntate*, in secundo, *de intellectu*, ad illud: *Omne cor mærens*. In tertio *de sensualitate*, ad illud: *A planta pedis*. In quarto, *de triplici humanae naturæ statu*, ad illud: *caput languidum*, usque *sanitas*. In quinto, *de triplici hominis peccato*, ad illud: *vidimus, lux & plaga tumens*. In sexto proponit triplex remedium contrà triplicem culpam, & præcipue agit *de ligatura præceptorum*, ad illud: *non est circumligata*. In septimo, *de Sacramentorum curatione*, ad illud: *neque curata ligamine*.

De Elisæo Venturino agunt Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptor. Ecclesi. seculi XVII. Cap. 159.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 446. Valerius Ximenez d'Ambrun, in *stimulo Antiquitatis Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87. Paulus ab Omnibus sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici.*, pag. 71.

X X X I X.

EMILIANUS A S. JOSEPH, ex Ascoli de Maria Anconitana oriundus, sed natus in oppido del Tronto Regni Neapolitani, Excalceatus Carmelita, literarum humaniorum peritus, Concinator celeberrimus, & illustris Historiographus, versibus Latinis & Italianis scripsit:

La vita S. Emiliani, in-4°. Ms. quæ servatur in Archivio Conventûs Altamurense, anno 1632. fundati; ubi obiit circa annum 1670. ut conjicitur ex *Bibliotheca Neapolitana Nicolai Toppi*, pag. 77.

X L.

EMILIUS JACOMELLI, natione Italus, Provincia Romandiæ alumnus, patria Medicinensis Carmelita, Sacrae Theologiae Magister, terræ Sanctæ Provincialis, ac totius Ordinis Secretarius, in Procuratorem Generalem assumptus est à R. Priore Generali Matthæo Orlandi, die 10. Octobris anno 1670. & ad biennium prorogatus die 7. Julii 1674. ac tandem post obitum Francisci Scannapieci, electus est Vicarius Generalis in Congregatione habitâ die 18. Novembris 1676. Praefuit tribus annis, mensibus sex; ita ut anno 1680. die 1. Junii, successorem habuerit Ferdinandum Tartaglia. Decessit autem Medicinae, die 7. Januarii 1687. ætatis 80.

1. Libellum supplicem obtulit Innocentio XI. summo Pontifici, anno 1677. quo nulla & invalida declararetur Electio Magistri Gregorii Velez, in Provinciae Bethicæ, contrà formam sanctorum Canonum, & Concilii Tridentini, ac Constitutionum Ordinis Carmelitani facta, & Marcus de Palomares, in Vicarium Provincialis deputaret ejusdem Provinciae, usque ad Capitulum Provinciale proximè convocabandum. Annuit Pontifex per literas Apostolicas eodem anno datas 1677. die 17. Februarii. Consule *Bullarium Carmelitarum*, tomo 2. pag. 576. 610. & 621.

2. *Literas Pastorales* ad suos Religiosos subditos scripsit varias ad Regularem disciplinam observandam spectantes, quarum nonnullæ laudantur in Capitulo Ploermensi, Provincia Turonie celebrato, die 6. Maii 1678. & in Congregatione annua Rhedonibus habitâ, die 28. Aprilis 1679.

E.

X L I.

EMMANUEL A S. ANASTASIO, Lusitanus, Carmelita Excalceatus, tenerrimè devotione affectus, nepotis nomine edidit :

1. *Vitam Sandi Antonii, cum variis concepcionibus.*
2. *Sermones varios.*

X L I I.

EMMANUEL A S. BONAVENTURA, Hispanus, Excalceatus alter Carmelita, in Burgeni territorio ortus, Vallisoleti professus, Philosophicis ac Theologicis disceptationibus clarus, in Burgeni ac Pampelonensi Collegiis eximius Theologæ Professor, edidit Opera inscripta :

1. *Disputationes Dialecticae.* Pampelonæ, anno 1710. in-4°.
  2. *Ignorantia instruenda.* Opus Anonimum.
- Uterque hic Emmanuel ita refertur in *Biblioteca Carmelitarum Excalceat.* pag. 151. 152.

X L I I I.

EMMANUEL CARDOSO, Lusitanus, patria Pacensis, seu ex Beja Urbe Transtagana Provincia, Carmelita antiquioris regularis Observantiae alumnus, in facultate Musicæ a suo paucis comparandus, edidit artis suæ quædam opera, scilicet *Missas*, *Magnificat*, aliaque Olissipone excusit 1613. 1625. 1636.

Horum tantum *Missas quaternis*, *quinis & senis vocibus* in magna charta Olissipone, apud Petrum Cræsbeck 1625. à se vias *Rome* testatur Nicolaus Antonius, *tomo 1. Biblioteca Hispanæ*, pag. 263.

X L I V.

EMMANUEL A CRUCE, in seculo dictus CELLOT, natione Gallus, patria Parisiensis, Ludovici CELLOTII S. J. Frater, Carmelita Excalceatus, Professus Parisiis, anno 1649. Profetus in montem Carmelum, aliquot annos moratus est Vicarius hujus sacri loci; & anno 1650. die 30. Aprilis scriptis :

Relationem de Monte Carmelo: Quâ usus est Ludovicus à S. Teresia, in successione Eliæ, cap. 29. pag. 68. idem, Lib. II. *Annalium Carmelitarum Excalccatorum Gallia*, cap. 119 pag. 625. ubi notat dictum Emmanuel à Cruce, Parisiis natum anno 1611. & in Conventu Parisiensi Professum anno 1629. die 9. Septembris.

X L V.

EMMANUEL A CRUCE, alter Excalceatus Carmelita, natione Lusitanus, patria Ulyssiponensis, scriptis *Relationem*, *quantum faciant ad divinum obsequium in Indiis Patrum Carmelitarum Discalceat. habitatis.* Ulyssipone, 1639. Hujus Emmanuelis Lusitani meminit Franciscus à S. Maria, in *Historia reformationis Hispanicae*, Lib. V. cap. 46. utriusque Emmanuelis à Cruce mentionem habet Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87.

X L V I.

EMMANUEL DE GOEZ, Lusitanus, antiquioris regularis observantiae Carmelita, Theologus & Historicus, scriptis de *Ordine Carmelitano*.

litarum Librum; ut colligo ex Notis Hagiologii Lusitani, quas dedit Georgius Cardofus ad diem 14. Januarii, pag. 142. col. 2. §. d.

X L V I I.

EMMANUEL DAS CHAGAS, hoc est DE PLAGIS, Lusitanus, Carmelita Olissiponensis, Doctor Theologus, anno M. DCLXVI. defunctus, scripsit Versibus Vernaçulæ Linguæ :

1. *Vida de Santa Theresa*, Olissipone, 1631. Prosâ item oratione.

2. *Vida de Santi André Corfino, Bispo de Fiesoli.* Ibidem 1629.

Hæc habet Nicolaus Antonius, *tomo 2. Biblioteca Hispanæ*, pag. 322. Quibus addit Ludovicus Jacob,

3. *In caput primum S. Lucae*, Aurora solis divini nuncupatum. Ita *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 88.

X L V I I I.

EMMANUEL A S. HIERONYMO, Hispanus, Carmelita Excalceatus, *Granatae*, Religionem professus, in divinis scripturis eruditissimus, è pulpito eloquentissime populos docuit, tantâque elegantiâ floruit, ut maximo plausu ubiqui exceptus, omnibus admirationi esset. Lectoris Prioris, Provincialis, Definitoris Generalis, necnon Historiographi Generalis munia sapientissimè obivit, ac tandem propè sexagenarius, cum esset Collegii Giennensis Praefectus, in Conventu oppidi de la Manchareal, efflavit animam ætatis anno 59. Christi 1719. cum ipse natus esset Giennii, in superiori Wandalia: Scripsit & edidit sermone Hispanico,

1. *Vitam Venerab. Matr. Gabriela à S. Joseph, Ubetensis Monasterii Monialis, cui adjecit vitam Augustini à Cruce eidem à Confessionibus.* Granatae, anno 1703. in-folio.

2. *Tomum Quintum Historia Generalis Congregationis Hispanæ.* Matrii, 1706. in-folio.

3. *Tomum sextum ejusdem Historia.* Ibidem, 1710. in-folio.

4. *Compendium vitae venerab. Matr. Mariæ ab Incarnatione, Granatensis Monialis Tereziana.* Granatae, 1726. Opus posthumum.

5. *Vitam Venerab. Laurentii à S. Terezia, Carmelitæ Discalceati.* Quæ Ms. in-folio servatur apud Moniales Terezianas Complutenses.

6. *Sermones typis paratos.* Qui Ms. servantur in-4°. in Archivio Provinciae Bæticae superioris.

7. *Maximas Regias in gratiam Asturiarum Principis:* Quæ Ms. servantur in-folio apud suum germanum fratrem, quondam Civitatis Giennensis Decurionem.

8. *Crisim Mysticam adversus Corruptores Doctrinæ S. Joannis à Cruce.* Quæ Ms. in-folio reperitur multis in Conventibus Provinciae Bæticae. Haec tenuis Hispanæ.

9. *Prædicamenta Biblica*, in quorum lucubratione plures Sodales laborarunt. Latinæ. Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 152.

X L I X.

EMMANUEL A JESU MARIA, in seculo nuncupatus MICHAEL DE AMBROSIO, ex Saponaria, Castro Regni Neapolitani, natus die primâ Novembri 1621. apud Excalceatos Carmelitas professus Neapoli, anno 1640. die 25. Januarii, Concionator suo 240 facundissimus, Imperatricis ESONORÆ VIENNA Ecclesiastes, Romæ,

E.

Florentia, Venetiis, Panormi, Placentia, Genua, Taurini, Bononiae, Melitae, tanto audientium plausu, & fructu auditus est, ut plurimi ex peccatorum foce ad sinum pœnitentiae effugerint. Bis Provincialis, Definitor, & Vicarius Generalis, anno 1677. electus est Praepositus Generalis; vitam sudoribus & meritis onustam finivit Neapoli, die 17. Septembris 1691. ætatis 71. Edidit Italico sermone:

1. *Flores Carmeli, seu Conciones Panegyricas de Sanctis*, tomis tribus *in-folio*: quorum primus & secundus Vienne, anno 1666. Tertius Neapoli, 1668.

2. *Fructus Carmeli, seu Discursus morales in Regulam Carmelitarum*, tomis quatuor *in-folio*: quorum primus & secundus prodierunt Romæ, anno 1667. Tertius Neapoli, anno 1670. Quartus ibidem, anno 1679.

3. *Myrrham, Thus & Aurum*, ubi uberrimè de Mortificatione, de Oratione, & de Virtutibus Theologicis. Neapoli, anno 1677. *in-folio*.

4. *Regnum Mariae*, in quo solidis rationibus, ex sacra Scriptura & Sanctis Patribus desumptis triginta sermones efficit, qui probant, B. Virginiconvenire Sceptrum & Coronam Regni, &c. Neapoli, anno 1681. *in-folio*.

5. *Hominem Cælestem, seu Tractatum de Cælo Empyreo, ac de gloria quæ fruuntur Beati*. Anconæ, 1668. *in-4°*.

6. *Excessum amoris Jesu-Christi in ultima Cæna cum Discipulis suis, lotione pedum; & institutione Sanctissimæ Eucharistie*. Neapoli, anno 1691. *in-folio*.

7. *Alphabetum Marianum*: in quo præcipua titulorum, figurarum, ac Symbolorum nomina, quibus Dei-para, à sancta Scriptura, Sanctis Patribus, aliisque gravissimis Authoribus ornatur ac decoratur, ordine alphabetico disponuntur. Neapoli, 1691. Latinè *in-4°*.

8. *Historiam Panegyricam, de vita, gestis, ac miraculis S. Joachim, Patris Beatissime Virginis*, opus posthumum. Neapoli, anno 1692. *in-4°*. Italice.

Emmanuel à Jesu Maria commandant Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3963. Franciscus Joseph à S. Margarita, in *Necrologio Praepositorum Generalium*, pag. 209. Author *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 153.

L.

EMMANUEL A JESU, Lusitanus, Carmelita Discalceatus, scripsit *Historiam progresus Missionum Carmelitarum Excalceat. in Perside & in Indiis Orientalibus*: prout refert Emmanuel à S. Hieronymo tomo 6. *Historia Generalis Congregationis Hispaniae*, lib. 26. cap. 29. nec-non Martialis à S. Joanne-Bapt, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 153.

L. I.

EMMANUEL S. JOSEPH, natione Picenus, patria Salernitanus, Carmelita Excalceatus Provincie Neapolitanæ, Marris Dei, bis Definitor & Provincialis, scripsit egregium opus, cui titulus est Italice: *Frutti del Carmelo*; sicuti Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 88. perhibet ex *Schedis Manuscriptis* ad eum missis anno 1668. per R. P. Philippum à SS. Trinitate, tūm Italicae Congregationis Præpositum Generalem. Ast ipse: timeo ne error sit in nomine; nam Opus ejusmodi adjudicatur R. P. Emmanueli à Jesu Maria, qui tunc tempori florebat in iis Italiae regionibus.

E.

L II.

EMMANUEL DE PARADES, Castellanæ Provincie Carmelita, à sacris Confessionibus fuit venerab. Sorori *Elizabethæ Diaz de Ortega*, Toletanæ, Tertiariæ Ordinis Carmelitani Priorissæ, cuius vitam idiomate Hispanico edidit sub hoc titulo: *Thesaurus Carmeli in agro Ecclesiæ absconditus, recuperatus & apertus in morte, & in vita quam ipsa Confessaria jubente scripsit Elisabetha de Jesu, Tertiaria Ordinis Nostræ-Dominæ de Monte-Carmelo, antiquioris Observantia, Toletana*. Matriiti, apud Julianum de Parades, *in-folio* 1685. Hæc debemus Relationi R. P. Seraphino Potenza, in Monasterio S. Mariæ Transpontinæ de urbe, Adituo sacro; ad postulationem R. P. Timothei Bergerot, Assistentis Carmelitarum Generalis, mense Junio, anno 1750. *ad diem 29. Junii*.

L III.

EMMANUEL DE SOTO, Hispanus Carmelita, primùm Bononiae in Conventu S. Martini Congregationis Mantuanæ, tum vero Neapolitæ inter alumnos Carmeli majoris cooptatus est die 8. Februarii 1662. ubi obiit die 2. Maii 1706. Librum edidit Hispano sermone, cui titulus:

Memorial de las tres Parthenopes. Neapoli, apud Novellum de Bonis, 1683. Illum nuncupavit excellentissimo Dom. Gaspari d'Aro y Gusman Proregi: sicut afferit R. P. Andreas Gargi in *Schedis Mss.* anno 1747. *datis*.

L IV.

EMMANUEL ROMAN, natione Hispanus, patria Pincianus, Carmelitis antiquioribus anno M. DLXXXVII. in ipsa urbe *Pincia* aggregatus, rerum domesticarum studiosus, obiit Matriiti, anno M. DCXXX. Hinc Matriitensem putavit eum Ludovicus Jacob; Matriitensem aut Toletanum scripsit Aleagreus Cassanatus. Edidit Emmanuel Roman,

1. *Elucidationes varias de la Antiguedad, Dignidad, y Escritores ilustres de la Orden del Carmen*: nempe Joannis de Carthagine Franciscani de antiquitate Ordinis Carmelitarum versum à se, atque examinatum, ac locupletiorem factum: sequitur *el Indice alphabeticó de las cosas mas notables de la Antiguedad de la Orden del Carmen*; Matriiti, 1624. *in-4°*. & cum additionibus 1628. tertioque 1630.

2. *Epitome de la Vida y milagros de San Andres Corsino, Obispo Fesulano*. Matriiti, 1629. *in-4°*. ubi & Hispanicè vertit Acta Canonizationis ejusdem Sancti.

Ita de Emmanuele Roman loquitur Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 271. cui anumerandi sunt Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. cap. 221*. Philippus Labbæus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 34. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 76. Joannes de Lezana, *tract. de Maria Patrona*, cap. 5. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 502. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 88. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario capitilis 7. Auberti Miræi, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 216. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelit.* pag. 441. num. 1740.

L V.

EMMANUEL DE SA, Lusitanæ Provincie Carmelita, Olissiponensis Academiæ Socius, *Bibliothecam Scriptorum suæ Provinciae* allaboravit &

E.

& edidit anno 1724. & alterum Opus Lusitanico idiomate inscripto : *Monumenta historica de Illusterrimis Archiepiscopis, Episcopis & Scriptoribus Lusitanis Ordinis Carmelitarum*, serie alphabeticā concinnatis, quae in regali Historiae Lusitaniæ Academia porrexit, & offert & nuncupat ejus Auguſtiss. Protectori Regi Dom. Joanni V. nostro Domino, Academicus extra numerum ascitus Pater Emmanuel de Sa, ejusdem Ordinis Religiosus Provinciae Lusitanæ. Ulyssipone in Occidente, ex Typographia Ferreyriana 1724.

L V I.

EMMANUEL TABAREZ, vel TAVAREZ, Lusitanus Carmelita, Doctor Theologus Academæ Conimbricensis, ibidemque publicus Professor, scripsit circà annum 1589. in *Theologiam Comentaria*: quæ Ms. asservantur apud Conimbricenses Carmelitas antiquiores.

De illo mentionem habent Joannes Pinthus, in *Hierarchia Carmelitana*. Emmanuel Roman de Illustribus Ordinis Carmelitarum Scriptoribus. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 88. Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico* Ms. ad annum 1590.

L V I I.

EMMANUEL TABAREZ junior, Lusitanus, Carmelita Theologus, scripsit circà annum 1656.

De Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum Provinciæ Lusitaniae Relationes quædam; sicut indicant Georgius Cardosus, in *Notis Hagiologii Lusitani*, ad diem 28. Martii §. 9. Philippus Labbeus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 204. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 74. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 88.

L V I I I.

EMMANUELA S. TERESIA, Carmelita Excalceatus, Laicus, in Boetica Superior, simplex & devotus, illius pauperculae viduae inopem largitatem secutus, quæ de sua tenui paupertate, duo minuta, in Gazophilacum templi conjectit; ipse quoque de sua exigua facultate, obtulit in templum Domini, quod habebat, hoc est :

Stimulum devotionis erga Beatissimam Virginem Mariam de Monte-Carmelo. Hispanæ, in-folio; prout exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154.

L I X.

EMMANUELA MARIA-ANNA A S. JOSEPH, in oppido de Aguilar inferioris Boeticae, nobilibus orta, virtutibus & miraculis ab adolescentia fulsit. Ad Cœnobium Antiquarense Monialium Teresianarum translata, quasi stella matutina, Luna perfecta, & Sol refulgens, sic splenduit in templo Dei. Ad fundationem Scritani Conventus, Superiorum jussu se conferens, illum & erexit, & prudentissime rexit. Ex quo ad æternas Sponsi supremi nuptias vocata, intravit in gaudium Domini, antè & post obitum miraculis clara: octogenaria major, anno 1708. corpus ejus incorruptum in eodem Monasterio manebat ad annum 1727. Scripsit :

1. *Vitam suam, jussu Superiorum, stylo elegante Tom. I.*

tissimò, ut erat sermonis venustate & proprietate ad miraculum prædita; decenti scrihio hæc vita Ms. servatur in Scritano Cœnobio.

2. *Plura etiam carmina patrio idiomate, quibus suum erga sponsum apposite describit amorem, corda effectorum hominum, etsi duriora faxis emollientia; inquit Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 154.*

L X.

ERNESTUS A S. JOSEPH, Carmelita Discalceatus, Provinciæ Leodiensis alumnus, edidit Opus inscriptum :

Ministerium prædicum Confessarii; aut sapiens & prudens Dispensator Sacramenti Pænitentia: tomis duobus Leodii. 1710. aut 1718. Gallicè.

L X I.

ERNESTUS A S. MARIA, Discalceatus alter Carmelita, Provinciæ S. Leopoldi, semel & iterum Provincialis, in idioma Germanicum transtulit

Spirituales Sententias, ex operibus S. Teresa, & S. Joannis à Cruce extractas: ediditque Vienæ Austriæ, in-8°. sicut inscribitur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 154.

L X I I.

ERVEUS, Scotus Carmelita, scripsit circà annum 1300. *Librum de Conciliis Ecumenicis*; teste Thomâ Dempsterio, Lib. V. *Historia Ecclesiastice gentis Scotorum*, sicut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 89.

L X I I I.

EVANGELISTA DE GIOCONDÔ, in seculo Cassandra nuncupata, nobilibus ex parentibus Florentia ortum habuit die 10. Martii 1534. ætatis anno suo decimo nono vitam religiosam in Parthenopæo S. Mariae Angelorum adorsa est, die 27. Septembris 1549. Illic Antistita S. M. Magdal. de Pazzi recepit ad vota solemnia, & Magistra in vias spirituales conduxit ac in extasibus miraculis adjuvit; cuius quidem Magdalena ante Beatificationem mense nono defuncta est. De illa Elisabetha dixisse refertur *Urbanus VIII.* se nescire vitam Beatificatione donandam, an Magistrum, an Discipulam: defuncta est, inquam, Elisabetha anno ætatis suæ 91. cum mensibus quatuor, diebus decem, 29. Julii 1625. relictis Operibus manuscriptis, quorum hæc dicuntur :

1. *Ricordi Salutevoti per la sue Religiose.*
2. *Plurimæ Epistolæ Spirituales ad varias personas.*
3. *Aliæ Epistolæ ad introducendam Observatiæ in Monasterium extræ Florentiam positum.*
4. *Res gestæ S. M. Magdalena de Pazzi;* quas edidit in ejus vita vir clarissimus Vincentius Puccius, Florentinus Sacerdos, iis Sanctis Monialibus à secretis Confessionibus, anno 1607. & deinceps.

L X I V.

EUGENIUS A S. BENEDICTO, natione Italus, in seculo LUDOVICUS A MONTE nuncupatus, Romæ natus die 21. Martii, anno 1587. inter Carmelitas Excalceatos ibidem profensus anno 1607. Postea diversis in locis Supprior & Prior: Praefectus Provinciæ Romanæ, quæ titulo

L II

E.

S. Mariae decoratur; Visitator Generalis Belgii, Poloniæ, Persidis, ac totius Orientis, deinde Procurator ac Definitor Generalis, anno 1631. Tandem Præpositus Generalis omnium votis electus Romæ anno 1644. Vir morum puritate, virtù sanctimoniæ, divinæ gloriæ zelo, ingenii perspicuitate, atque variarum literarum cognitione insignis, obiit sanctissimè Capreolæ, anno 1655. die 13. Septembbris. Scriptit

Epistolas duas Pastorales ad totam suam Congregationem Italicam. Quarum in prima, quæ Romæ prodidit apud Franciscum Moretum 1646. in-8°. ostendit quām sit alienum à Carmelitis Excalceatis, sive à Carmelitarum Excalceatorum instituto, se in negotiis secularibus ingerere. Objectioni respondet, &hortatur ad pacem, & mutuam concordiam.

In secunda vero, quæ cum præcedent editur in Collectione Mediolanensi, pag. 188. & seqq. probat quā maturitate ad Superiorum electionem procedendum sit, & quibus dotibus prædicti esse debeant.

Eugenium à S. Benedicto celebrant Franciscus Joseph à S. Margarita, in *Necrologio Præpositorum Generalium*. Ludovicus à S. Terezia, Lib. III. *Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, cap. 49. pag. 425. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. Author *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154. 156. Isidorus à S. Joseph, *tomo 1. Annalium Congregationis Italicae*.

Anno 1649. die 28. Novembbris migravit ad Dominum, Massiliæ venerab. Frater EUGENIUS A S. BENEDICTO, Lugdunensis, Laicus, vir magnæ devotionis erga sanctam Infantiam Jesu & Mariæ, & ideo Officium parvum Beatae Virginis quotidie persolvebat: teste Ludovico à S. Terezia, loco citato, pag. 512.

L X V.

EUGENIUS A S. JOSEPHO, natione Neapolitanus, patria *Altienensis*, Carmelita Discalceatus, Philosophiæ ac Theologiæ in Germania Lector, deinde in Italianam revocatus, Roma in Conventu seu Collegio *S. Pancratii* Professor controversiarum constitutus, Prior Altienensis & Neapolitanus, suæ hujus Provinciæ Definitor & Provincialis, sacrae Cæsareæ Majestatis *Eleonorae* Viduæ, & post ejus mortem *Ferdinandi III.* Concionator facundissimus. Obiit *Neapoli*, postquam scripsisset Opera quæ inscribuntur:

1. *Arbor mirifica, tributum funebre in obitu FERDINANDI III. Imperatoris. Viennæ 1657. in-fol.* Italicè: *Eleonoræ Augustæ dictum.*

2. *Vita Venerab. Matr. TERESIA A SPIRITU SANCTO DE LA CERDA*, Ducissæ de Monte Alto, Monialis Terezianæ. *Neapoli, 1668. in-4°.*

3. *Castrum doloris & honoris, seu Mausoleum Poëticum*, Mausolæ Austriaco Ferdinandi III. Augustissimæ Imperatricis Eleonoræ Conjugi, in Parnasso extructum. *Viennæ Austriae, Typis Cosmeravianis, 1657. in-folio Latinæ.*

4. *Epigramma Latinum*, Ferdinandi III. Cæsari, Venerabilis Patr. Dominici à Jesu Maria Encœmia metricè describenti. Præfigitur virtus ejusdem P. Dominici, quam edidit in-folio Joannes Caramuel, Latinè in-folio.

5. *Epigramma alterum in Vitam ejusdem P. Dominici* descriptam ab eodem Illustriss. & doctissimo Joanne Caramuele, Episcopo Misensi & Suffraganeo Pragensi, in-folio.

6. *Sermones sacri in Festivitatibus Sanctorum*: Italicè, tomis quatuor in-4°. Quorum duo anno 1668. duo postremi anno 1669. prodierunt.

Eugenium à S. Josepho commendant Philippus

à SS. Trinitate, in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob missis anno 1668. quas & iste memorat in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. & Author *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154. Nicolaus Toppi sua in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 77. ubi hæc leguntur.

L X V I.

EUGENIUS A S. JOSEPHO, in Oppido Alto-Muro (aliás Alta-Mura) ad Provinciam Barensem Regni Neapolitani pertinente natus, Carmelita Discalceatus, edidit,

1. *Tomi tre de Dicorsi.*
2. *La vita di Sor. Teresa dello Spirito Santo, Duchessa di Mont Alto, Carmelitana Scalza.* In Napoli per Giacinto Passaro, 1668. in-8°.

L X V I I.

EUGENIUS MACHBREU, alias MACHBREN, natione Anglus, Ordinis Carmelitarum, sacræ Theologiæ Professor, electus est Episcopus Majoriensis sive Magionensis in Hibernia, & absolutus à Censuris die 21. Novembbris 1541. ut constat ex *Actis Consistorialibus Pauli III.* Verisimiliter Eugenius ab HENRICO VIII. vel EDWARDO VI. Regibus Angliæ, Episcopus tempore Schismatis nominatus fuerat: verū regnante MARIA Regina Catholicæ, præsentatus Romano Pontifici, ad eamdem Episcopalem dignitatem, in ea titè & canonice confirmatus fuit, sicut & alii non pauci Episcopi Angliæ ac Hiberniæ. Hunc autem Eugenium in regimine Ecclesiæ Majonensis diu superstitem vixisse colligitur, ex eo quod in monumentis PAULI III. jam citatis legatur die 12. Februarii 1574. *Provisio eadem Ecclesia vacans per obitum Eugenii; teste Daniele à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 920. num. 3210.

L X V I I I.

EUGENIUS MONTANUS fuit Carmeli Majoris Neapoli Prior, Doctor & Deianus Collegii Neapolitani. Obiit die 5. Junii 1565. postquam scripsisset juxta mentem Joannis Bacconis Carmelitæ, teste Philocalo Caputo, in suo Monte Carmelo: quos tamen Libros elucubraverit, nondum agnoscere potuimus; inquit R. P. Andreas Garsi, in *Schedis ad Mss. nos Neapoli Aureliam missis anno 1747.*

L X I X.

EUGENIUS SPELLIUS alias SPINELLIUS, à Bollano, Carmelita Genuensis, Doctor, Theologus, ac Florentini Collegii Professor publicus: Vir eruditus & pius, in Sacris & Philosophicis literis apprimè versatus, in dicendo, docendoque assiduus, in disputationis certamine acutus, migravit Florentiæ, anno 1599. die 16. Maii, postquam scripsisset;

1. *De Casibus Conscientiae.*

2. *De Sacramentis Ecclesie.*

3. *Alia plura pietatis opuscula*, quæ acri suo judicio limanda, pro temporis opportunitate in lucem prodire possent.

Ita Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 31. verso: Antonius Possevinus, in *Apparatus sacro*: Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3705. &c. Fasti Theologici Universitatis Florentiniæ, pag. 320.

E.

L X X .

EUSEBIUS A S. AMBROSIÓ, natione Belga, patr. Attefatuus, die 30. Martii, anno 1598. natus, Carmelita Excalceatus, sacerdotis ac omnium virtutum exemplar; plenus meritis ac bonis operibus, obiit Viena in Austria, die 27. Maii, anno 1671. edidit idiomate Germanico,

Comitines pro Festis & Dominicis diebus. Heriboli, anno 1702. in-4°. Opus posthumum.

L X X I.

EUSEBIUS A S. AMBROSIÓ, alio Car melita Discalceatus, natus Salisburgi, die 4. Aprilis, anno 1633. humanioribus Literis instructus, ætatis suæ anno 18. Regularium Canonicorum institutum amplexus Augusta Vindelicorum, emensoque Philosophia ac Theologia curriculo, sedulum sese Verbi Dei, ac Sacramenti pœnitentiae Ministrum exhibuit. Hamiliorem ac severiorem vitam appetens, obtinens à suo Superiori licentia, Monachii Carmelum ingressus, ibi professionem emisit anno 1668. die 30. Junit, diversis in locis Concionatoris munere, usque ad ultimum ferè terminum vitæ, qui contigit anno 1696. die 17. Decembri, cum magno auditorum fructu perfunctus est. Inde prodierunt,

Tria Dominicalia, totidemque festivalia: Quotum unum solummodo lucem vidi Herbipoli in-4°.

L X X I I.

EUSEBIUS AB OMNIBUS SANCTIS, alias Carmelita Discalceatus, Provinciae Romanæ Prior, semel & iterum Definitor Generalis, circè annum 1730. Scripsit Italico idiomate, duobus aut tribus tomis *Historiam Missionum Carmelitarum Excalceatorum*: cui postea subjunxit *Historiam* latine scriptam Congregationis eorum Italicae; ubi videre est in *Bibliotheca illorum*, pag. 156.

L X X I I I.

EUSEBIUS A S. JOANNE, natione Arvernus, Claromonti natus, Carmelum Divisionensem ingressus, ibi professionem emisit, Provinciae Narbonensis alumnus, & suæ anno ætatis vigesimo-tercio, Magistri novitiorum, cum dispensatione Superiorum, munus exercuit viginti septem annis, à R. P. Marco de Nativitate primum nominatus. Quinques Prior Divisionensis, bis Vicarius Provincialis, quater suæ Provinciae Praefectus, & Parisiensis Carmeli Maubertini Prior quidem electus anno 1717. sed nonobstantibus Religiosorum instantiis officium exercere noluit, plurimis Quadragesimis Conciones magno plausu & audientium fructu dixit, & ad pietatis sensus commovendos nihil aptius & magis idoneum quam exhortationes ejus monasticæ, quas crebro suis eructabat sodibus. Pius sed magis zelosus quam doctus, nullum regularis observantiae exercitium tam nocturnum quam diurnum, usquam emisit. Artem regiminis novit uspiam prudentius nemo, timorem sui simul & amorem aliis instillans. *Divione* obiit anno Christi 1738. ætatis 88. sui magnum in sua relinquens Provincia desiderium. Scripsit:

1. *Conciones Quadragesimales.*

2. *Monasticæ Exhortationes*; Quæ MSS. in Antiquiorum Carmelitarum Divisionis scrinio servantur: teste R. P. Philippo à S. Claudio Chaudeau, in *Schedis MSS. ad nos Lugduno missis Aureliam* die 2. Julii 1741

L X X .

L X X I V.

EUSEBIUS A SPIRITU SANCTO, Mediolanensis, in seculo Eusebius Blancus nuncupatus, Excalceatus Carmelita, nedium eruditus splendore, sed morum etiam probitate commendabilis habetur. Idiomata exotica, Hebreum scilicet, Græcum, Germanum, Gallicum, Hispanum, mirificè calluit, Geometrica quoque, Architectonica, Astrologica studia sectatus, principem in his artibus ætate suâ locum tenuit. Optimaribus Mutinensis, cum in eorum urbis Monasterio degereret, acceptissimus fuit, quorum pluribus Mathematicas, & Geometricas Artes atque Militarem Architecturam tradidit. Morte vero jam instanti, volumina per viginti annorum curriculum à se conscripta, ut ambitus periculum declinaret, igni tradidit: quo rurdam tamen titulos habemus, quos damus:

1. *L'Effemeridi per dieci anni*. Editas fuisse assertit Picinellus, nullo tamen indicato, pro suo more, loco, anno, vel Typographo.

2. *Circinus proportionalis Georgii Galchemayr*, ab Eusebio nostro è Germanico in Latinum translatus. Hoc opus etiam in Italicum verrit Joachimus Garbicellus à S. Maria, Carmelita Discalceatus, quod typis brevi tradendum promiserat ciratus Picinellus.

3. *Interpretatione d'una Lastra di Bronzo Segnata di caratteri Ebraici, da lui transmessa al Marchese Bentivogli.*

4. *Traduzione del libro di Giovanni Enoch Meyers della fabrica, ed uso due tavole tetragonica, e cubica.*

5. *De Jona Propheta in ventre Ceti.*

6. *Regole per fabricar un Organetto, che anche Gravicembalo, quale à forza di ruote da per sé suona, o tre aricette.*

Eusebium Blancum commandant Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum Literatorum Mediolanenum*, pag. 274. Joachimus Garbicellus, in *Historia fundationis Conventus Plutinensis Carmelitarum Excalceorum*. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptor. Mediolanensi*: pag. 179. num. 452.

L X X V.

EUSTACHIUS A CONCEPTIONE, Carmelita Excalceatus Provinciae Avenionensis, edidit:

1. *Jus primi Principii Theologiae Positiva, Canonica, Ecclesiastica & Moralis*, per quod quidquid præcipuum & difficile in iis scientiis occurret potest, facili ac claro ordine & methodo explicatur, &c. Avenione, 1697. pag. 858.

2. *Meditationes pro Festis totius anni*, Gallicè, Parisiis, 1698. in-12.

3. *Meditationes pro Festivitatibus Carmelitarum Excalceas*. Gallicè, ibidem 1699.

L X X VI.

EUSTACHIUS A S. MARIA, Carmelita Discalceatus, Sacrae Theologiae Professor, Provinciae suæ Romanae Definitor Provincialis, Conventus S. Mariae de Scala Prior, S. Romanæ Censor, ac pro Congregatione Italica Servorum Dei in Cutia Romana Postulator, nec non Theologus deputatus à summo Pontifice BENEDICTO XIII. in Concilio Romano. Scripsit:

1. *Compendium vita S. Joannis à Cruce*, Italice, suppresso nomine. Romæ, 1717. in-8°.

2. *Vitam ejusdem S. Joannis alias fusiorem*: Italice, ibidem 1726. in-4°. suppresso nomine.

E.

3. *Compendium Vitæ Fratris Francisci à Puerto Jesu*: 1618. *in-8°*.

4. *Vitam Sororis Annae Mariæ Teresiae à Jesu*; Italicè, ibidem, 1718. *in-4°*.

5. *Historiam vitæ, virtutum, & factorum Illusterrimi Josephi à S. Maria, alias Hieronymi de Sebastianis; Clemente X. inaugurati Episcopi Hyperapolitani, & in partibus Orientalibus Commissarii Apostolici, deinde translati ad Episcopatum Bisniensem, & postea ad Tiphernatum; dicatam Clementi XI. Romæ, anno 1719. in-4°*. Italicè.

6. *Scrutinium sanctitatis in examine heroicitas virtutum*. Ibidem, 1729. *in-folio*.

7. *Scrutinium Sanctitatis in examine heroicitas donorum*. Ibidem 1730. *in-folio*.

8. *Scrutinium Sanctitatis in examine gratiarum*. Ibidem 1731. *in-folio*.

De quibus consule *Bibliothecam Carmelitarum Excalceat*. pag. 156. & 157.

L X X V I I .

EUSTACHIUS ROMANUS, alias Carmelita Discalceatus, Missionarius Apostolicus, in Lingua Persica, aliisque Orientalibus versatissi-

mus, circa annum 1636. nonnulla *Opera* scripsit; & ejus meminit cum honore R. P. Philippus à SS. Trinitate, in *Itinere Orientali*, necnon Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 89*. Ubi & memoratur sequens.

L X X V I I I .

EUSTACHIUS SALODIENSIS, natus Italo, Carmelita Congregationis Mantuanæ, qui scripsisse fertur *Historiam Ecclesiae Lauretanæ. Romæ, 1685. in-8°*. Cujus mentionem habent Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*; atque Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ*.

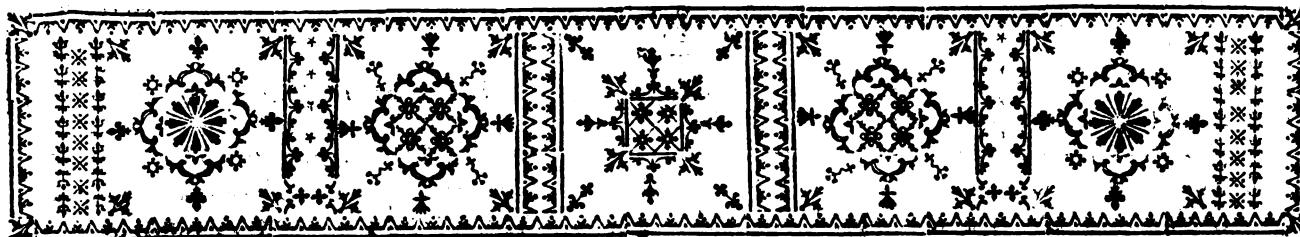
L X X I X .

EUSTACHIUS DE TUNO, Carmelita antiquioris regularis Observantiaz, Doctor ac Professor Theologus, scripsit circa annum. 1635.

Relata in primam secundæ Divi Thomæ Aquinatis. Quæ Mss. Romæ vidit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ, in-4°, sub Litera B. num. 32.

FABIANUS

F.

I.

A B I A N U S A S. J A C O B O,
natione Italus, patria Massensis,
Carmelita Excalceatus, Romæ anno
Domini 1606. die 21. Januarii
professus, Novitiorum Magister
in Poloniâ constitutus, Provinciæ
Germaniæ Definitor Provin-
cialis: Vir Deo charus, omnibus decoratus virtu-
tibus, humilitate, charitate, patientiâ, innocentia,
contemplatione, doctrinâ & revelationibus insignis,
obdormivit in Domino Vienna-Vindibonum, anno
Christi 1649. die 26. Aprilis. Scriptis:

1. In *Cantica Cantorum Commentaria*. Qui
Mss. asservantur Viennæ apud Carmelitas Excalceatos.

2. *De Regno Dni, quod intra nos est*; seu de
Custodiâ Cellæ ac silentio, libros tres Ms. Ibidem.

Fabianum à S. Jacobo commendant Paulus ab om-
nibus Sanctis, in *Schedis* Ms. Ludovico Jacob da-
tis, quas citat in suâ *Bibliothecâ Carmelitanâ* Ms.
pag. 90. Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ Sacra*,
pag. 720. col. 1. Martialis à S. Joanne-Baptistâ,
in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*. pag. 157.

II.

F A U S T I N U S A I C A R D U S, Mediolanensis,
Mantuanam Carmelitarum Religionem in-
gressus die 18. Februarii anno 1564. præter Philo-
sophiam ac Theologiam peregrè disciplinis aliis imbu-
tus, adeò excelluit in Jure Canonico, ut multoties
suum judicium in gravissimis difficultatibus cum lau-
de dederit. Concionatorem etiam eximium in variis
Italiæ Civitatibus fuisse ipsum confirmant ejus Ope-
ra. Senex factus piè evolavit ad cœlos anno 1616. die
28. Aprilis. Scriptis:

1. *Quadragesimale integrum Italico idiomate* Ms.
in-fol. Extat apud suos.

2. *De Sacramentis in Communi* Ms. in-folio ibi-
dem, seu Mediolani in Cœnobio S. Joannis ad Con-
cham, ubi ea vidit Philippus Argelatus, qui no-
strum Faustinum laudat sua in *Bibliotheca Scriptorum*
Mediolanensium, pag. 9. num. 17. post Philippum
Picinellum in *Atheneo virorum Literatorum Medio-
lanensium*, pag. 180.

III.

F E L I C I A N A E U P H R O S I N A D E S.
JOSEPHO, Calaguritana Virgo, *Joannis*
Basili a Santoro illius, qui Sanctorum vitas stylo
hispano piè & eleganter duxit, filia, Institutum Te-
resianum amplexa Cæsar-Augustæ die 8. Septembris,
anno 1588. clarissimum heroicarum virtutum om-
nium, cœlestiumque à Deo largè concessarum gra-
tiarum exemplar, exxit ibidem corpus, quod adhuc
incorruptum perseverat, die 7. Junii propè no-
nagenaria 1652. Scriptis ad sororum instructionem
hispano idiomate:

1. *Suæ Vitæ Relationem.*

2. *Instructionem Monialium de Recreationibus*
Tom. I.

spiritualibus, quæ prodiit cum ejus vitâ Cæsar-Augustæ, apud Dominicum Lapujada 1654. in-4°:
Authore Domino Michacle Baptista de Lanuza.

Hæc referunt Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 277. col. 2. Ludovicus Ja-
cob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ* Ms. pag. 90. Mar-
tialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliothecâ Carmeli-
tarum Excalceatorum*, pag. 157. 158.

IV.

F E L I C I A N U S A S. M A G D A L E N A,
natione Armoricus, patria Nannerensis, ob-
servantiam Carmelitarum regularem Rhedonis pro-
fessus anno 1658. die 9. Augusti, pōstea sacræ Théo-
logiæ Professor in Academiâ etiam Burdigalensi,
deinde Agennensis Prior in Provinciâ Vasconia; Quod etiam officium primatiis in suæ Turonie Con-
ventibus, nec-non in Majori Carmelo Parisiensi ges-
sit, tandem Definitor in Capitulo Turonensi die
17. Maii 1669. electus, Præfde R. P. Mathæo Or-
landi, atque ibidem deputatus Theologiæ Moralis
in Conventu Rhedonensi: sed anno 1683. à R.
Francisco Tartaglia exemptionem ab omni & quo-
cumque officiorum onere & honore obtinuit, & u-
æternitati intentus, obiit Nanneris, anno 1685.
die 28. Novembris; vir musarum cultor assiduus,
sicut & Reformationis in Provinciâ Vasconia Pro-
motor strenuus. Edidit,

1. *Defensionem providentia divinae, juxta doctri-
nam divi Augustini & S. Thomæ, Ecclesiae Catholi-
cae luminum*. Opus Latinum tres in tomos in-4°.
divisum. Burdigalæ, apud Jacobum Mongironem
Milangium, 1657.

2. *Novam Eloquencie Methodum*, que comple-
ditur Rhetoricam Aristotelis & Raymundi Lulii,
& Gymnaſiorum communem. Latine. Parisiis, apud
Antonium Padeloup, 1663. in-12. pag. 164.

De illo mentionem habent Ludovicus Jacob, in
Bibliothecâ Carmelit. Ms. pag. 90. Acta Capituli
Carmelitarum Turonensis 1669. edita. Daniel à Vir-
gine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090.
num. 3836. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Mon-
te Carmelo, in *Encomio brevi* Ms. *Illustrium Car-
melitarum Provinciae Turonie*, pag. 27.

V.

F E L I X A S. ARSENIO, in seculo Mi-
chael Lemarie' nuncupatus, ex Andega-
vensi Ducatu oriundus, Nanneris in Armorica na-
tus anno 1702. die 10. Martii, Patrem amisit anno
ætatis suæ secundo. Secundas mater nuptias con-
traxit cum Ludi-Magistro, quem & sacerdotum & præ-
ceptorem Felix habuit, à quo liberaliter & huma-
nissime fuit instructus. In patria operam studiis na-
vavit apud Reverendos Oratori Sacerdotes, &
anno ætatis decimo-nono integrum Philosophiæ cur-
sum ibidem horis matutinis vespertinisque propu-
gnavit publicè, atque plaudente eruditorum cœtu.

Rhedonis Carmelitanam induit vestem anno 1717.
die 17. Augusti, solemnemque Professionem ibidem
anno sequenti 1718. emisit die 18. ejusdem Augufti
M m m

mensis. In patriam anno 1720. studiis cùm Philosophia tūm Theologiaz vacaturus missus est. Postea Philosophiam ipse suos Sodales duobus annis in Carmelo Turonensi docuit, deinde undecim annis Theologiam in Conventibus successivè Parisiensi Biletarum, Pictaviensi & Andegavensi. Priorem quoque Pictaviensi in Carmelo, Turonensi & Flocelleiensi prudenter ac honorificè deinceps gessit, atque Definitoris munus æquè sustinuit. Quantà tandem facundiā polleret ac eloquentiā, ostendit quando hortante Illustriss. Dom. DE SANSÆI, Turonensi Archiepiscopo, Conciones Quadragesimales in ejus Metropolitana Ecclesia, & postea in insignioribus habuit plurimis sacris Galliæ Templis. Vir judicio sagax, eloquio mitis & lenis, urbanitate præcellens, eruditione politus, profundaque doctrinā prædictus, omnium animos ad se benignè trahebat. Typis etiam si publicis nihil præ intima modestia committi permisit, sermone tamen seu Latino seu Gallico nonnulla scripsit, quæ præsentem Bibliothecam non parùm illustraverint, qualia sunt præsertim,

1. DE SCHOLIS THEOLOGICIS ORATIO PANEGYRICA, Aureliis habita in Regio & Majori ejusdem Urbis Carmelo, pro auspicandis ibidem solemnibus Provincia Turonia Carmelitana Comitiis, die 10. Maii, anni M. DCCXLVIII.

Exordiu sumit Orator à publicis bonarum artium Magisteriis, quorum utilitatem demonstrat.

Cum enim, inquit, recta corporis & animi cura in his rebus maximè posita sit, quæ sine arduo labore comparari nequeunt; utrique sanè profuerit haud parùm, si quid laborem ejusmodi cùm juverit, acriter tūm egregiè commendaverit. Quæ duo feliçissimè consociata exhibent nobis Palæstræ illæ nobilissimæ, illi Magistrorum tyronum concursus, laudis amore speque maximæ utilitatis acti, dum illinc Magistri de copia & perspicuitate doctrinæ, hinc de studio & cupidine addiscendi Tyrone dimicant.

Laudantur hac de causa Ægyptii veteres, Græci, Romanique horum æmuli. . . . Denique in gentem nostram ea derivata sunt bona; nec, si modò candidè loqui velimus, tanta nos eruditionis gloria undique commendaret, ni partæ ab antiquis cognitiones ad nos usque pervenissent, instar pretiosæ hereditatis naviter excolenda, & quoad fieri poterat amplificandæ. Huic op̄ri non defuimus. . . . Laborem exitus ultrà spem compensavit; sedem apud nos principem fixerunt artes & scientiaz; iisque cæteros vincimus populos, qui cæteris armorum robore invicti sumus. Ast (quod apprimè observatum velim) decus hoc nostrum, quantum quantum est, ab iis profluere hominibus constat, qui veluti quodam fœderati amore litterarum, in multiformem societatem coaluerunt, variis disciplinarum generibus tractandis addictissimam. . . . In iis moror cœtibus longè utilissimis, præstansissimisque, ubi Theologiaz fontes manant absque limo, absque fastidio, nec docendi labor vilescit, aut relaxatur, nec discendi ardor frigescit, aut extinguitur. Quam ob rem illa doctrinæ sanctuaria multi Galliarum Reges, alii pī munifici donis ditarunt, privilegiis condecorarunt, alii patriæ virtutis non degeneres impensè tuiti sunt, vetueruntque ne ipsa primævæ celebritatis quidpiam injuriā temporum aut invidiæ conflatione amitterent. . . . Proh! quale nomini suo decus Rex ejusmodi quisquis est, tali ac tanto imponit facinore! sic enim agens, religioni simul & imperio consultit: religioni quidem, cui singulare præsidium; nec-non imperio, cui splendor præcipuus à Theologiaz scholis advenit. Hæc orationis partitio.

PRIMA PAR.

Religionis præsidium arma & milites; id est, hinc quidem armorum vice, doctrinæ robur labore ac studio comparatum; illinc verò, militum instar, Pastores & Doctores ejusmodi viribus instructi. Utrâque ope religio vincit errores, debellat vitia; utramque præstant Scholæ Theologicæ. . . . Privatis litterarum studiis, obtrectare animus non est, quæ tametsi publica exercitatio non præcesserit, fructum suum in viris acutioris ingenii & improbi laboris fortasse pepererunt. At enim scientia quām facilè, quām celeriter in scholis acquiritur, quā lentè ac ægrè obtinetur domi! Isthic eorum similis, quos ingens pondus terræ deprimit, magnopere conaris in æthera mente surgere; illic quasi quibusdam subvectus alis, pernici volatu in Theologiaz scandis fastigia. . . . Isthic dices ingenium gravis lucem suam ex imis visceribus parturire; illic sine labore imaginibus è cœlo affatim radicantibus illustrari. Quid plura? Domi Magister nullus Tyronem Theologiaz insudantem regit; sin adest, socii laboris æmuli desunt, & merces deest certa, illustris, exquisita, quæ in scholis rependitur.

Quantum enim putas discipulo ad discendum proficiendumque afferre utilitatis Magistrum funditus scientem, docentem strenuè, alta promentem, ac lucida ex ordine ac serie disputantem, . . . qui factus omnibus omnia, ut omnes Theologiaz lucrificat, nunc sapientiam inter perfectos loquatur, nunc sapientiaz rudimenta, lactis instar, parvulis propinet: non nimis austerus, ne terrefactis iniciat animi nauseam; nec plus æquè festivus, ne sui Dominos iniquè cohibeat.

Ubi, quæso, auditores, convertite oculos mentis in atria & adyta cœlestis disciplinæ, in facerima Theologiaz penetralia, quæ Lutetia, tantis ædibus superba, suo circumdat sinu, ibi sublimes in exedra: tanquam in doctrinæ arce, sapientiaz doctores, magna sydera eminent; affusi ad audienciam sedent sapientiaz candidati. . . . Muta labia, intentus animus, arrestæ aures, oculi vel attentè demissi, vel erecti mirabundè, quisque discipulus ex Magistri ore suspensus. Ille divinis litteris plenus, divina eructat verba; Patrumque sententiis locuples, vetera & nova de thesauro suo profert, origine quidem vetera, expositione autem nova. Quamvis enim videri sibi possit ingeniosus & sapiens, nihilo minus cum idiotis & simplicibus paret Ecclesiæ; quique ab aliis magister salutatur, Ecclesiam ipse auscultat magistrum. Itaque monente Apostolo, depositum custodit, nimirum Catholicæ fidei talenum illibatum inviolatumque conservat; intelligitur ipso exponente illustrius, quod anteä obscurius credebatur; eadem quæ ab Ecclesia didicit, docet, ut cum dicit novè, non dicat nova.

Interim discipuli fluvios nectaris leniter decurrentis haurire avidius. . . . Ut autem alter alterius exemplo allicitur, non ut carplant otia, sed ut augent studia! ut alter alteri præire contendit, non gloriolæ cupidine, sed amore veritatis! ut alter in alterum sœvire ac debacchari videtur, non ad infligendum vulnus, sed ad pertentandam ingeniam! ut denique hinc illinc adversa rationum momenta ex sylllogismis, velut è sclopetis globulos, vibrantes magna faciunt virium experimenta, magna mentium certamina, magna scholarum theatra, magna scientiarum spectacula! sic sic qui domi languidus torpidusque oscitaret, in scholis fervore incipit & flammigare: qui solus sibi relatus, suis velut sepultus jaceret in tenebris, ex mutua sua cum æmulis, ut ita loquar, frictione, primum scintillas,

deinde lucem veritatis elicit... Superi! quām bella illa & nobilia & innoxia, quæ tantū boni habent, periculi nihil? Non enim ibi pectus hastæ, gurtur ensi, caput gladio, totum corpus ignis fistulis objectatur (quæ quidem arma si magnanimi scholarum athlætae in se versa cernerent, plerosque opinor terga versuros) Ast ut viros decet lingua una bellicosos, totum quod in pugnam venit, verbis verborumque ardore pugnatur.

Super his (quod animos vehementer acuit) sua victori corona haud invidetur, quæ quantum cæteris egregiè factis clarissima scientia testificatio, tantum ipsa reliquis egregiè factorum præmis antecellit. Et quidem post triennium, quid valeres, in frequente hostium congressu, tentasti faustè ac feliciter? Jam incedes laurea Theologicæ initatus, tibique vellus ponticum humeros & pectus magnificè obumbrabit. Deinde bino anno totus militæ Theologicæ vacasti, palam aut alios lacefessens, aut ab alijs lacefessus, victoriarum testis & comes? Hoc ipso te manet, summus magisterii gradus, epomisque honorifica, regali cinctura purpurea. O! quantum est Doctoribus assidere, coram selecto & numero & applaudente Cœtu, Legis divinæ interpretem conclamatum! Quantum est iis accenseri oraculis, quæ dum Apollo Delphicus multis ab hinc seculis raceret, toto ceperunt orbe interrogari! Quantum est ad primos vocari Ecclesiæ Magistratus, Regibusque nostris, quod religionem attinet, Consiliariorum haberi loco! Hæc iis qui bonum Theologicæ certamen certaverint, repòsita corona, præparata laurea, destinata gloria....

Post hæc, venitur ad innumeros Theologicæ alumnos, è scholis prodeuntes, quos ipsa docuit religioni militare: qui si junctis viribus pugnant, monstrum erroris contra eos stabit nullum, vel non stabit integrum; si vires dividant, & varia subeant loca, fortiter contendunt, ne pars Ecclesiæ ulla fidei morumve hostibus, hæresi criminive pateat.

Effert sese præ cæteris ac micat Episcopalis ordo, præsertim adunatus. Quantum ex eo decus percipient scholæ, ostenditur.... Apud homines erroris tenacissimos non est magni ponderis maxima in dogmate consensio. Non eos terret, cuius vel terrible nomen est, undequaque vibratum anathema; quasi fulminibus assueri didicerint crebra inter fulmina ludere ac subtilire. Tonat summus Pontifex, perstant: tonanti adstrepunt, reliqui per orbem Episcopi, sibilant: ad tonitru vocem pavet fidelis populus, rident. Non sic porro, quibus ratum est Christi versari potestatem in Ecclesiæ manibus, quæ sive irata plecit, sive parcit propicia, Christus ipse plectere aut parcere censendus est: Tanta potestatis exercitium sacerdotes manere, imprimis Episcopos, quibus inest sacerdotii plenitudo, quibus adest Spiritus Dei, non prius recessurus, quam orbis conflagraverit. Itaque si leges ponunt, corde obediendum, si dogmata sanciunt, mente annuendum; si parant fulminare, totis artibus contremiscendum....

Quorsum ista? Nimirum ut appareat quanto in pretio habenda sint Academiæ Theologicæ, quibus tanti est ipsos Ecclesiæ pastores verendos pavisse, doctoresque falli nescios docuisse. Ita sanè quidquid scientia ac disciplina in conventibus Ecclesiasticis, quidquid in communibus Pastorum documentis affuit, & quadamtenus exuberat, in scholis acceptum referunt. Quanquam enim singulari numinis afflactu gaudent, quiescumque de fide pronuntiant unanimiter, adeò tamen humanæ arti sese divina operatio sociat, ut illam ista perficiat, non tollat, illa isti subsit, non repugnet. Quo pacto Episcopi,

quid cum summo Ecclesiæ Capite determinarent, quando fuit determinandum, hinc spiritus divinus, indè Theologia dictavit; quos nempe Theologia doctissimos (hoc magnum) spiritus vero divinus infallibiles facit (hoc maximum.)

Quin etiam summis laudibus extolluntur sacrarum Facultatum Decreta, inter alias Parisiensis.... Verum & cedo veniam, si nihil ego de vestris Coryphaeis (Religiösi Ordines cum extranei tum domestici) laudis quidquam vobis à me detractum velim, cui perspectum est felicioribus Ecclesiæ seculis disciplinam vestram in tot clausisse hominibus, quot habuit ministros Christus, vitæ sanctioris aequæ ac præstantioris laude conspicuos. Alii sub Augustini vexillis merent, alii Benedicto duce & auspice militant. Castra ponunt in deserto, longè ab urbium strepitu: mox erumpunt in auras, metuendi patet infensis vitiorum monstros, de quibus assidue triumphant, & pravis ignorantia molitionibus, quas evertunt in dies multipli lucubratione; quo fit ut gratos virtutum flores odorifera solitudo germinet, fructibus eruditionis decenter innexos. Hi Dominicum, illi Franciscum secuti, nec moga, in Ecclesiæ præsidium advolant; nihil vigiliis parcunt ore manuque sic agunt, ut eadem ipsa quos amplexa fuerat milites Ecclesia, sibi saepe postmodum elegerit duces. Vides ut alii patre illiterato nati, literis nihilominus ac scientiis decorè incumbant, non amore fastu quem despiciunt, sed religionis zelo cui serviunt, nomine ac humilitate minimi, doctrinæ & charitate maximi. Sequitur clarissima societas, ætate suppar, nulli tamen secunda dictis, scriptis, factis, quæ paucis annis explevit tempora multa: in conspectu Regum locuta sapientiam, & assecuta gloriam; Quod superest, laborum quos exanthlavit recordatione, quos in posterum subire parat, ob Christi nomen, cui se totam devovit, spe neutiquam fallaci, toti Ecclesiæ pretiosissima.

Te vero sileam, Gens Prophetica, Mariæ deliciæ, Ordo vetustissime, juxta & sanctissime, cujus exceptum finu prima sincerissimæ pietatis & altioris doctrinæ mella combibile me fateor? Evidem timendum est ne vilescant laudes matris in ore filii; vixque autem hic loci turbani Eliadum numerosissimam appellare, quæ Theologia Parisiensis Lauream adepta est, duce Paetensi Episcopo Petro Thomâ, viro titulis fulgentibus in suam & Carmeli gloriam abundè insignito, quos inter non est parvi æstimandum fuisse Academiæ Bononiensis apud Italos patrem. Heu! quot olim Carmelo sidera, quantas Ecclesiæ faces accedit cælo grata, Roma chara Oxfordia! Quot etiamnum Salmantica, fidei Catholicae propugnaculum! Quin etiam toto quæ patet orbe terrarum, eximia sanctitas, ingenio bonisque artibus juncta, quam multos è nostris optimè de Ecclesiæ meritos provexit ad æthera! Hi Deo jam vivunt absque corpore, quorum nomina laus scholæ sunt....

S E C U N D A P A R S.

Ex pace oritur Imperii splendor, ex religione pax. Quocirca si populos eatenus quietè vivere demonstravero, quatenus religionem custodiunt integerrimam, simul apud vos credam effecisse me, ut quia religionis integratatem ex Theologia scholis maximè religatam esse, jam constat ab iis pariter splendorem Imperii præcipuum auguremini. At qui non posse avitam religionem deficere vel antiquari, quin Civium inter sese amicitia & cum cæteris populis concordia vacillet aut etiam subruatur, omnibus est in proposito. His duabus quasi fundamentis nütitur nostræ secunda pars orationis.

Ac primò quidem ob oculos ponite ad vivum expressam, eamque luctuosissimam bellorum imaginem, cùm domesticorum tūm exterorum, queis ansam præbuit religio malè inturbata.... Quæ cum ita sint, à vetere dogmatum norma, ne latum unguem recedat populus otii amantissimus, ut autem illa perfestet incolumis, Theologiæ scholas discat ab interitu vindicare: discat & satagere, ut nova surgant, nec labantur quæ ante surrexerint, nec singulis quidquam desideretur quod in eas conferri deceat, ornamenti. Ita, ita crescit reipublicæ gloria; dumque ipsa non timebit, ne cæterarum viribus opprimatur, cæteras immo pietatis & ingenii famâ vincet....

Jam vero quantus hic loci, quam pulcher ac nitens aperitur campus ad Encomium. Sileo primis Ecclesiæ seculis florentes, aliarumque longè principes Episcopales scholas; omitto celeberrimum Alexandriæ gymnasium, ubi Parthenus docuit, à quo educatus Clemens auditorem habuit Origenem, Quò non pervenit urbium & regnorum gloria, subfido Academiarum, quæ primum quidem habitatione monasteriorum conservatae, optimarum disciplinarum factæ sunt azila & hospitia, vel mediis in urbibus apertæ, scientiarum decus, totâ quâ patet Europâ instaurarunt? ....

Laudem hanc scholarum bipartitam, incipiam à Monachis, quorum ope atque operâ scientias quondam jacentes & penè obrutas nemo nescit rectas fuisse ac restitutas? Postquam ferociissimæ gentes in Romanas provincias more torrentium exundarunt, ... Ubique doctrinatum otia nobilissima & permoxna vidisses fœdâ mutari hominum strage, quid tristius? Vidisses territas, atritas, consulas litteras antiquo & solio & solo cedere, quid miserius? Vidisses totam ignorantiaæ barbariem invehî civilibus ingeniis unâ cum barbarorum jugo, quid deplorabilius? Et illa fortè vivendi asperitas fera, sylvestrisque Gallos ad longa tempora invalisset, illa patribus nostris dudum hæsisser mentium rubigo, squalida & indecora; nisi pietas inde peregrinata, ubi vir Dei Benedictus montana ei templa posuerat, huc appulisset mores limatura & politura Gallicos. Venis ad nos quisquis fuerit à quo perlataes, Benedicti Regula, *Sermone luculenta, discretione præcipua*; Venis, & omne adducis Sanctitatis genus, omnem arenam sternis in qua Christianus docetur pro Christo stare ac vincere: venis, & religio consecrat scientiam; scientia religionem commendat; scientiam religio dirigit; scientia munit religionem; ne scientia influet, religio vetat; ne cedat religio, vigilat scientia. Venis, & scientia religioni maritatur, non ut accedat religioni curiositas, nec ut decedat scientia amœnitas, benè verò ut discat scientia religionem colere, scientiam religio adamare.

Nec profecto ignosci debuit viro aliunde clarissimo & singulari observantiâ digno, cuius nota sunt adversus eruditissimum Mabillonum dissidia, occasione studiorum, quæ ipse Monachis interdixerat... Monastica etenim officia nimis deprimit, nec satis novit quicunque optima scientiarum studia jubet à Monachis exulare: In quo gravem admisit culpam ipse tam pius reformationis auctor, tam severus Monachorum studiosorum censor: Cui si fidem habes, legitimam Benedicti prolem crede nullam esse præter suam, quoniam sua præter alias ignorantiaæ mancipata est. Hic edixit ne Ascetæ uspiam dogmate, sed terram crebro rimentur, quos non ingenio conari voluit, sed corpore desudare; non astra contemplari unde ad Deum rapitur animus & affectus, sed in pulverem defigi oculis, quò sese cogitant reversuros, non fructus decerpere lucis & gratiæ, lau-

dis & gaudii, quos evoluta scriptura germet; sed in labore corporis versari, quo terra fœcundatur & parit; non libris impulvescere, sed ligonibus incurvari; non Augustini placita, sed Gallici hortulanii excipere monita; denique rusticanos agere voluit, ut Monachos agant. Absonam profecto videnti legem, quæ dum salubris doctrinæ penso vilem substituit operam, tot religiose vitæ duces, piè doctos & doctè pios, uno verberat anathemate!

Tibi verò Ecclesia non ab norme visum est, quod ibi studia vigerent, ubi scientia florebat, alibi vexata, saltem neglecta, sèpè irrita: quæ tamen si flocci-fiet, absque præsidio eris. An enim institutum condemnasti, quod in tuam redundavit gloriam, sive hostes tuo monachi verbo & scripto profligarent, sive candelabro impositi tuo & lucerent doctrinâ & arderent charitate?

Veteres illas omnis generis sanctissimarum exercitationum palæstras adhuc in Cœnobiosis stantes, excipiunt almæ studiorum Universitates, quæ passim in orbe Christiano vigent: Quam magno religionis emolumento! Quanta cum fama regnorum & imperialium! Quocunque pervenit religio, illuc Theologia penetravit; nec illa uspiam altius radicata, latius diffusa, tutius defensa, sanctius exculta est, quam ubi plures ista & aciores nausta est discipulos; Hi vero tunc temporis abundant, quando Theologorum studia redditibus valent, prærogativis clarent, honoribus coronantur: Et ista Principum laus est non ultima, religionem deffendisse atque ornasse patriam, quotquot studiorum Universitates considerunt, religionis custodes, quia Theologia studiosas.

Exinde si lustraveris aliarum gentium in hac parte decora & insignia, Romam præ cæteris reperties & demiraberis, unde puri sapientiae latices, quæ quaversum perenni fonte defluunt; juxta Petri Cathedram stare non potest Cathedra pestilentia. Sacra autem Sorbonæ atria susperferis? Caput attolle & exclama: Regia Theologiæ Parisinæ Schola, omnium Scholarum Regina, cæteris tanto dignior, quanto Lyceorum & alumnorum numero superior, & merito! Pars tu prima illius Societatis, quæ Regum Christianissimorum primogenita vocatur, primam dicet aliquis origine ac dignitate? Ego insuper dico & fama primatu & nomine. Cogitet namque Sorbonam, si quis nobis doctrinæ palmam invideat; Cogitet scholas tot seculis claras, tot populis notas, tot oraculis famosas, tot discipulis conspicuas, tot magistris gloriose, tot Regum beneficiis amplificatas, tot à Sede Apostolica datis elogiis commendatas; verbo dicam, tot temporum, gentium, Principum, Pontificum, piæ & justæ, profundæ & perpetuæ veneratione confeccratae: Cogitet, videatque id majestatis præ se ferre Theologiam in Gallia, quod alia inter regna obtinet Gallicanum.

Longum esset prisca relegere temporum vestigia, virosque illustres recensere à quibus Gallia simul & Academiæ Parisiensis fama in cœlos exaltata est, omnemque in terram propagata. Duces tantum ac Principes commendantur, inter alios præclara Ecclesiæ lumina, Thomas Aquinates & Bonaventura; hic Seraphici Doctoris nomen sortitus, ob igneas divini amoris faces, ille Angelici, propter sublimem ingenii volatum; ambo Doctorum antesignani, qui pariter in Aula Theologiæ Parisiensis creverunt; & quoniam ad justitiam erudierunt multos, fulgent sicut stellæ in perpetuas æternitates. Quibus tamen omnibus viam straverat Magistrorum Magister Petrus Lombardus: cuius prout sententias quisque assuebat, doctus, prout interpretabatur, Doctor estimari...

Sequuntur

F.

Sequuntur celeberrimi Theologiæ proceres & quasi antistites scholæ, quos ea ne ingrata esset officii, variis unumquemque titulis ac nominibus exornavit. *Irrefragabilis*, cuius placitis obluctari piaculare fuit, adeo erant in scholis rata. *Illuminatus*, quem ubertas cognitionum ditissima & profluentissima locupletavit. *Subtilis*, cui lyncea perspicacitas & cerea facilitas infuit, dum sensa nodis expedivit propria, intricavit aliena. *Resolutus*, qui si visus est opinari liberius paulò & audacius, ingenii celeriter non temerè procedentis argumentum est....

Denique orationem claudit elogium Sancti Ludovici, Francorum Regis, de Sorbona, quin immò de Ecclesia, tam benè ac præclarè meriti. » Vivet, au-» ditores, vivet Ludovici IX. memoria. Vivet he-» roum annalibus consignata Gallorum, infixa cor-» dibus gloriæ inscripta templi, Cælitum conscri-» pta fastis. Vivet, quæ Regem posteris exhibebit» Philosophiæ non dicam fœtibus, at ipsiis præstan-» tiorem votis: minus enim est quod illa finxit,» quām quod iste gessit, majorque ambitioso elo-» quentia mendacio simplex veritatis fides. Vivet» æternū, vivet cui nunquam perire, nisi regno» & religione pereuntibus datum est. Sed vivet nul-» libi clarior, quām in Sorbonæ atris; nullis illu-» strior factis, quām Sorbonæ origine, cui Rex» sanctissimus bona benè prodegit amplissima. De-» dit enim nasci, natam augeri, auctam ad summum» gloriæ apicem floescere. Ipse doctorum zelo vi-» tia compescuit, qui suis fregit viribus perduel-» lium vires, doctorum calamo fudit hæreles, qui» suis repressit Edictis blasphemos; doctorum ore» stabilivit fidem; qui vexilla Christi præfuit infi-» delium arcibus, demùm ipse doctorum fama latè» regnat; qui Principibus imperandi, Ducibus bel-» landi, Magistratibus judicandi præcepta in sece re-» liquit, omnium suffragio regia; Christianis vi-» vendi exempla solemnæ Ecclesiæ judicio agnitæ &» cultu consecrata, laudibus nunquam satis ad re-» gnum, præsertim Galliarum, imprimis Borboni-» dum, & Galliæ splendorem extollenda.

2. *Quatuor Inscriptiones Statuæ LUDOVICI BENÉ-AMATI, Rhedonis erigendæ.*

PRIMA INSCRIPTIONE,
Et hac quidem lateris eminentioris.

LUDOVICO XV.

REGI OPTIMO,

INVICTO PARITER AC DILECTO,
POST CAPTAS IN BELGIO URBES:
RECUPERATAM EX LETHALI MORBO SALUTEM,
EXPUGNATUMQUE FRIBURGUM,
FESTIVIS UBIQUE GAUDIIS,
PERSONANTE GALLIA,
ETERNUM HOC AMORIS SUI MONUMENTUM
POSUIT

AREMORICA PROVINCIA,
ANNO SALUTIS M. DCCXLIV.

*Dis, populis gratum Regem, Heroemque Pa-
tremque*

*Mors fugit; hostem animus, corda subegit amor.
Tom. I.*

SECUNDA INSCRIPTIONE.

*Quām dignum imperio, quām dignum cernis amore
Regem animo, fædis Heroa, corde Patrem.*

TERTIA INSCRIPTIONE.

*Bella geris, LODOIX, pacem-vè redacis, utroque
Magnus, nec patriæ definis esse pater.*

QUARTA INSCRIPTIONE.

*Mars Reges facit invisos: te fecit amorem
O LODOIX, populi deliciasque tui.*

Has Inscriptiones invitatus, rōgatus Autor & postulatus à nonnullis insignioribus Rhedonensis & Armoriciis, elucubravit anno 1744. verūm aliàs vocatus est ad concinnandum; & ideo curam suscepit Clariss. Dom. DUCLOS, tūm Dinanti Senescallus, nunc Regius Historiographus, & Regiæ Academiæ Gallicæ unus è quadraginta sociis.

3. DISCURSUS ACADEMICUS, quem Auctor ad Tolosanam Academiam ludorum Floridorum misit anno 1726. quo nullo tunc ob exhaustos æra-ri fundos elucubratio præmio donata fuit: in alia autem, literaria Provinciali Societate præfatus discursus Academicus elegantissimo numismate argenteo coronatus est; & in ea *Felix* anno 1735. ipse recep-
tus est socius.

4. DISCURSUS sive ORATIO ACADEMICA de hu-
manarum vanitate dignitatum in illa verba 1. Ma-
chab. cap. 2. de Alexandro prolata: *Siluit terra in
conspicu ejus. . . . Et post hæc decidit in lectum,
& cognovit quia moreretur.* Ab amplissimo & Illustris-
simi Joanne-Paulo Bignon, Regiæ Bibliothecæ Præ-
fecto, plurimùm commendata est hæc Oratio, cu-
jus & Auctor ab eodem Abbatे peritissimo honori-
ficos ad studia sua prosequenda stimulos recepit.

5. *CIVES PLANETIS ADSCRIPTOS in somnio-
rum terras amandandos esse.* Oratio Turonibus ha-
bita coram Illustrissimis Dom. Dom. DE TRESSAN,
Archiepiscopo Turonensi, & Titulari Beryensi Epis-
copo, nec non Amplissimo Dom. DE POMEREU,
Turonæ Prætore, & aliis insignioribus Civitatis
Proceribus, anno 1727.

Orationis divisio hæc est: Primo quidem, *Cives
Planetis jure nullo adscribi:* Deinde *Jure maximo
denegari evincit* Orator.

6. *Alia plura Philologica*, sive prosa, sive metro scripta, quæ Auctor quantâ peritioris & poli-
tioris literaruræ notitiâ & copiâ polleat, admodum mirè demonstrant. Ejus autem prosapia LE MARIE,
quantum illustris etiam fulgeat in Andegavia multis ostendit argumentis *Aegidius Menagius*, in
vita & in votis ad vitam Petri *Ærodii*, pag. 492.
500. &c.

V. I.

ELIX BONA FIDES, perperam &
BONASTRES, natione Siculus, Domo Pa-
normitanus, Carmelita primi Instituti *Montis sancti*,
Ecclesiastes celeberrimus, eruditione, eloquii sua-
vitatem, ac facundiâ clarissimus. Nedum Panormi
in Principis Templo, verum etiam in præcipuis Ita-
liæ Civitatibus Conclaves habuit magno cum plau-
su exceptas. A Sacrae Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus,
ac summis Principibus perspè honorificentissimis
epistolis expeditus est, ut apud suos Quadragesimale
curriculum concionando perficeret.

Nnn

F.

Hinc magnū ubiqū nomen ab eloquentiæ celeritate sibi comparavit. Gravioribus disciplinis instructissimus, in Siculo Inquisitorum Consilio consultoris & Censoris munere cohonestatus est. Plurimes Ordinis Cœnobia rexit: præsertim Bononiensi præfuit. Dum Siculam Provinciam gubernaret, ac sedulo iustraret, decessit *Panormi*, 27. Septembris 1681. anno ætatis suæ 58. Edidit:

1. *Arcosphæriantum Salomonis, SS. Virginis Mariae Carmelitæ, Gratiarum Matris, Encomia continentem.* Bononiæ, Typis Josephi Longi, 1674. in-4°.

2. *Le Glorie del Precursore di Christo esposte' al pubblico nel suo Festivo Octavario Solennizzato nella Metropolitana Chieza della Citta di Fiorenza con otto Prediche.* Florentiæ, apud Vincentium Evangelistam, & Petrum Martini, 1677. in-4°.

3. *Il parto della fenice avivato nelle Ceneri. Discorso Panegirice della Beata Catarina di Bologna.* Bononiæ, apud Josephum Longi, 1674. in-4°.

Ita Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 193. Nonnulla etiam præfatus fuit Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3735. At perperam *BONASTRES* vocatur ibi noster *FELIX*, forsan ex Typographi incuria.

V I I.

FELIX BUY, BHUIS, alias BUHY, natione Gallus, Lugduni circa annum 1637. natus ex locuplete Mercatore. Cabilonensem Carmelum juvenis ingressus, Philosophiæ & Theologiæ curriculo absoluto, universæ Theologiæ Theses anno ætatis suæ vigesimo secundo publicè plaudentibus omnibus propugnavit; & posteà Lauream Doctoralem in Academia Valentina apud Arvernos adeptus est. R. P. Morelli Provincialis Assistens assumptus, Lutetiam Parisiorum advenit, ubi Baccalaureorum Sorbonicorum peritiæ delinitus argumentantium & respondentium, desiderio Doctoratûs in eadem sacrâ Facultate adipiscendi vehementi stimulatus, se in Sorbonam sistit, & tanta cum eloquentia ad sapientissimos Magistros orationem habuit, ut consueto ab studiorum studio fuerit solutus.

Propugnatā quam vocant *Tentativam*, Thesi, *Bisuntinum* in Priorem, deindè assumptus est in *Lugdunensem*; posteà Parisios redux, Licentiatûs Theologici viam percurrit, in quâ nusquam argumentatus est, quin adversarium deflexcrit. Primus omnium sustinuit die quartâ Decembris 1681. Propositiones Cleri Gallicani, Præside Magistro Joanne Gerbaïs, qui per sex horas adversus *Felicem Bhuis* argumenta proposuit. Rumorem magnum *Parisiis*, *Romæ*, majorem hæc *Thesis* excitavit, quò & missa fuit cum responsis Defensoris, quæ plus Romanam Curiam offenderunt quam ipsa *Thesis*. Paulopost Prior Carmelitarum Maubertinorum à Commissario Generali jussus est indicare P. *Bhuiſſio* interdictionem pontificiam adversus eum latam ab Innocentio X I. Verùm die sequenti 25. Januarii 1682. prohibito Regis eidem Priori intimata, ne isthac interdictio in nostrum *Felicem* valeret, qui *Lugdunum* statim perrexit conciones habiturus, ubi in Principe S. Joannis Ecclesia unanimes generalesque plausus exceptit, nonobstante suo interdicto. Superiores autem Carmelitæ tanquam facinorosam molitionem & ejusratam inobedientiam id acceperunt.

Die Lunæ post Dominicam Passionis, Prior & interioris consilii Patres Maubertini Carmelitæ novas acceperunt literas, quibus Frater *Bhuiſſus* privilegiis regularium per summos Pontifices concessis ex-

tus denuntiabatur, incapax ad munia Ecclesiastica exercenda, voce aetivâ & passivâ in electionibus pri-vatus, sub pena excommunicationis & depositionis Superioribus infligenda contrâ hoc judicium agentibus & permittentibus. Quod decretum in Conventuali Capitulo lectum die 4. Aprilis, & consuetâ formâ inscriptum mandatum codici publico.

Paucis interpositis diebus, amplissimus Dominus Achilles Arlayus, rerum regiarum Cognitor, supremo Senatui libellum supplicem obtulit, in quo religiosum hominem injuste damnatum exhibebat, postulabatque ut Carmelitarum Maubertinorum Prior accerseretur, qui de gestis in hoc negotio rebus rationem redderet; & secum afferret codicem in quo deliberationes conventuales describuntur. Procuratoris Regii postulationem subsecutum est Senatus-consultum.

Biduo post Prior duobus Comitantibus sociis, ad Vadimonium occurrens, in sui purgationem omne ius dixit: videlicet se regiæ voluntati penitus subjici, à Rege autem minimè prohibitum, quominus suæ communitatì redderentur Epistolarum Româ missarum fascicula ad eam allata: quæ si privatâ auctoritate ipse suppressisset, morem summo Pontifici se denegatulum fuisse, & Regi non cessurum: imperata Roma suos Religiosos non latuisse, qui jam in murmurationem occultè abibant, quod hæc cum ipsis pro consueta forma non communicarentur, non sine magnâ prudentiæ carnis & scenæ suspicione: murmurationibus istis, quas Superior omnis prudens attendere magnoperè tenet, incitatum fuisse post quindecim dies, ut Epistolam Commissarii Generali remitteret suis Religiosis, & eam conventuali codicî inscribi faceret.

Commentarios hos secum non attulit R. P. Loubaiffin Prior, & rationem dedit quod in Monasteriis æquè ac in familiis nonnulla secreta occurserunt negotia, quæ abscondere prudens est, quapropter non animo contradicendi, Senatusconsultum à se non omnino impletum. Verumtamen amplissimus Dominus Dionysius Talæus (Gallicè Denis Talon) regiarum causarum Patronus requisivit ut ad diem dictum Prior se sisteret coram Senatore per Curiam designato, à quo & subiret interrogationem; simulque codicem monasticum afferret, ex quo acta extraherentur & notarentur, quæ congruerent jūdicarentur. Ideò decretum fuit ut P. Loubaiffin cum uno socio in forense tabularium duceretur, dum alter Carmelita quæsitus conventionali diarium pateret.

Die 13. Prior ad interrogata juridica respondit, & similia his quæ anteà protulerat, dixit. Decimâ autem quartâ die exiit supremæ Curiæ sententia, ut is de Imperio Regio neglecto palam admoneretur, cum interdictione culpæ repetendæ, sub pena animadversionis publicæ. Statutum simul fuit ut P. *Felix Bhuiſſus*, qui statim suam post Thesis pro-pugnatam Lector Theologiæ à Sodalibus fuerat nominatus, officio in majori Conventu fungeretur; atque cum aliis Religiosis simul præsentaretur Illustrissimo Dom. D. Archiepiscopo Parisiensi, à quo ad congrua munia exercenda admitteretur; & hoc decretum servandum sub coercitione & apprehensione bonorum temporalium Conventus, & anissione privilegiorum.

Latâ sententiâ, amplissimus Dominus Proto-Præses, Patrem Loubaiffin admonuit, sed ullâ absque verborum felle & acrimoniâ: Imò & huic R. Patri solatium afferre voluisse visus est de scena quam gesserat viro religioso molestâ semper & ægrâ, nihil amplius superaddam, inquietabat Illustrissimus Dom. Curiæ supremæ Princeps, sermonem absolvens, vel

F.

minima exprobatio viro tuae professionis probo acerba nunquam non extat. Ad ministerium tuum abi, & fac ut vita tua sit obedientiae, sicut pietatis exitus exemplar.

Expositione sententiaz partim fruitus est *P. Bhuis* quoad ea quæ sui erant, sed non diu: nam jubente suo Provinciali ad Conventum suæ Provinciæ pauperoſt avocatus est. Paucis post annis Parisios redux, majorē non affecutus est gratiam, quām concionandi facultatem. Quo quidem Apostolico munere occupatus, obiit pleuride vexatus, in oppido Luciferæ vicino, ubi quadragesimalem cursum in conationibus dicendis implebat, anno Christi 1687. ætatis autem circa quinquagesimum. Cineres ejus Parisios allati, in Clauſtro Carmelit. Maubertinorum reconduntur. Judicia dicunt ab eo data doloris acerbissimi de propositionibus quas sustinuerat Curia Romanae adversis. Vir, cujus corpus robustum & appositè constructum, vita ad normam composita, mores probi juxta feligionis modum adornati, singularis diebus, quæ laudabilem hominem reddunt præditus, nitidus, in omnes officiosus, etiam in inimicos & æmulos, horum tantum memet ad bona conferenda. Scriptis,

De sacri Scapularis Confraternitate, Gallicè.
Lugduni, 1674. in-12.

2. *L'Histoire en abrégé des quatre Conciles Généraux.* Id est Latinè, *Quatuor priorum Conciliorum Generalium Historiam in Compendium redactam.* Parisiis, apud Martinum le Prest, 1676. tribus voluminibus in-12. Eximum & palmare artis opus, inquit Gallicè (*cet Abrégé des Conciles Généraux m'a paru être un coup de Maître*) tametsi sex intrà hebdomadas compositum; sed suppresso nomine editum.

Nomen verò detrahit Dominus Natalis d'Argonne Cartusianus, suis in *Miscellaneis Historiae & Literaturæ*, quæ Gallicè inscribuntur: *Mélanges d'Histoire & de Littérature, recueillis par M. de Vigneul-Marville, tomo 3. pag. 2. edit. 3.* Paris, 1713. in-12. Hujus Historiæ Conciliorum meminit vir clariss. Dom. N. Salmon, Doctor & Bibliothecarius Sorbonicus, in *Traictatu de studio Conciliorum*, Gallicè, anno 1724. edito Parisiis, in-4°. pag. 619. sed nomine suppresso. Felicis autem Bhuis négotium fusè describit R. P. N. Davrigny S. J. in *Commentariis Chronologicis & Dogmaticis*, Gallicè editis 1720. in-12. tomo 3. pag. 200. & seqq. Mentionem quoque celebrem Felicis Bhuis facit R. P. Philippus Chaudieu à S. Claudio, quondam Prior Lugdunensis, postea Definitor Provinciæ Narbonæ, deinde anno 1744. Assistens R. Prioris Generalis Aloizi Laghii nominatus in *Schedis Mff.* Lugduno Aureliam ad nos missis, die 2. Julii, anno 1741.

V I I I.

FELIX MARIA SERGIO Sanctimoniis in Parthenone Sanctorum Petri & Pauli ad Superioris Calabriæ (di Castel Vetere) Castel Veteranense, quod anno 1423. fundatum refertur, scriptis anno 1725. plurium hujus Monasterii Carmelitarum Religiosarum vitas, quarum

1. Venerab. Matris *Dominice Mosco*, ex Comitatu de *Grotteria* in ulteriore Calabria, Nobilis Virginis, anno 1675 defunctæ.

2. Venerabilis Matris *Giovannæ di Castel Vetere*, ex illustri Dynastia *Mavula* prognata, quæ Virginis artus dissolvit anno 1691.

3. V. M. *Maria Magdalena Hieracle*, in seculo *Teresiae di Castel Vetere* natæ, & anno 1691. denatæ die 19. Novembris.

4. V. M. *Maria Baptista Protospataro Neapolitanæ*, in seculo *Cecilia*, defunctæ 1693. die 3^a Septembris.

5. Sororis *Maria Cafalano di Castel Vetere*, Conversæ, mense Octobri mortuæ 1693.

6. V. M. *Maria Teresiae Protospataro Neapolitanæ*, in seculo *Teresiae*, die 14. Augusti 1698. extinctæ.

7. V. M. *Agnetis Maria Alonia*, in seculo *Isabelle*, Neapolitanæ, die 8. Augusti 1701. ad cœlos avolata.

8. Sororis *Cecilia Parisi di Castel Vetere*, in seculo *Evorecia*, Conversæ, die 20. Decembris 1704. demortuæ.

9. V. M. *Maria Teresiae Sergio de Castel Vetere*, in seculo *Agnetis*, emortuæ die 11. Decembris 1723.

10. V. M. *Maria Cherubine Fante di Castel Vetere*, alias *Agnetis*, denatæ die 9. Octob. 1717.

11. V. M. *Anna Maria Alonia* Neapolitanæ, alias *Constantia*, die 18. Augusti 1724.

Cunctas vitas penes se habet R. P. Seraphinus Potenza, ut nobis scripsit anno 1749.

•I X.

FERDINANDUS DEL BARCO, natione Castellanus, patria Abulensis, in Carmelitico Dei-paræ Virginis Sodalitio se spectandum, ineunte seculo decimo-sesto dedit Doctor Theologus, CAROLO V. Cæsari à sacris fuit concionibus: Episcopus Salonenſis seu Salona electus die 6. Februarii anno 1521. vir publico hominum bono, & nobiliorum disciplinarum, præcipuè sacrarum Scripturarum incremento natus. Obiit *Salmantica*, anno 1548. & in Ecclesia S. Rochi à se constructa, sepultus. Scriptis:

In novum Testamentum Commentaria: quæ Mff. extare dicuntur.

De illo mentionem habent commendabilem, Aegidius Gonzales, in *Theatro Ecclesiastico*, tomo 2. *Hispania*, pag. 125. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 282. Didacus Coria, in *Dilucidationibus antiquitatum Ordinis Carmelitarum*; ubi eum perperam vocat Franciscum. Alegreus Caſlanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 396. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mff.* pag. 90. sed hi omnes errant illum Salaminæ in Cypro Episcopum afferentes: nam ex *Actis Confessorib[us] Leonis X.* constat *Salone* in Achæa sub Atheniensi Metropolitano, Episcopum titularem fuisse; ut animadvertisit R. P. Ludovicus Peres in *Schedis Mff.* quas edidit Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 920. num, 3212. Meminerunt etiam ejusdem Ferdinandi del Barco, Philippus à S. Jacobo *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*. Emmanuel Roman, in *Dilucidario Carmelitico*. Ludovicus de Ariz, in *Historia Abulensi*.

X.

FERDINANDUS A JE[U], ob auream dicendi vim & eloquentiam cognominatus sui seculi CHRYSOSTOMUS, Giennii in Hispania natus, Granata, à S. Joanne à Cruce ad Ordinem Carmelitarum Excalceatorum adscitus anno 1588. sanctitate ac doctrinâ clarissimus, trium Linguarum Latinæ, Hebraicæ, ac Græcæ peritissimus. Giennii, Beatiæ, ac Conimbricæ, ubi Concionatorem egit, celebres in Ecclesia Christi fructus protulit, atque maximam in Hispania tota famam comparavit. Superna placidissime petiit, anno 1644. ætatis suæ 73.

F.

Artium ac Theologiæ plures Lector, docuit discipulos ad summam usque admirationem. Innumerabiles Libros scripsit, quibus Rempublicam literariam affatim decoravit. Plures invidiosa vetustas deglutiit, alios superum favor asseruit, qui Mss. in Archivio Carmelitarum Excalceatorum Beaticensi servantur Latino sermone.

1. *Commentaria in Logicam Aristotelis.*
2. *Commentaria in VIII. Libros Physicorum.*
3. *Commentaria in Libros de Anima.*
4. *Traictatus de Trinitate.*
5. *Commentaria super primam, secundam D. Thomæ, à Quæst. 6. ad 17. inclusivè. Conimbricæ, anno 1606.*
6. Item à Quæst. 49. ad 54. Ibidem, eodem anno.
7. Item de *Donis Spiritus Sancti, & de Legibus,* anno 1612.
8. *De Peccatis, à Quæst. 71. usque ad 80.*
9. *De Gratia & Merito, à Quæst. 109. ad 114.*
10. *In secundam secundæ à Quæst. 1. ad 6. inclusivè.*
11. *De Regulis Fidei, de Ecclesia, de Pontifice, de Conciliis, de Scriptura sacra, de Traditionibus.*
12. *De Charitate, à Quæst. 23. ad 27. inclusivè.*
13. *De Sacramentis in genere.*
14. *De Pænitentia, Virtute & Sacramento.*
15. *De Justitia & Jure.*
16. *De Elecione Prælatorum, hucusque omnia ista Opera in-4°.*
17. *De Forma & Modo absolvendi à Casibus Papæ reservatis, in 8°.*
18. *Opusculum de Miraculis.*
19. *Institutiones Isagogicæ ad Scripturam sacram.*
20. *Antropologia Sacro-prohana.*
21. *Pædagogus studentium sacris & honestis Literis.*
22. *Stimulus pro studio Scripturæ sacrae.*
23. *Apologia pro Scripturaria veritate tuenda.*
24. *Speculum sacrum pro laude Scripturæ.*
25. *Quodlibeta pro libertate Scriptoris Canonici.*
26. *Orator Evangelicus, cum Rhetorica sacra.*
27. *Institutiones Grammaticæ Linguae Hebraicæ.*
28. *Institutiones Grammaticæ Linguae Grecæ.*
29. *Commentaria in Psalmum 75.*
30. *Commentaria in Abdiam Prophetam.*
31. *Commentaria in Nahum Prophetam.*
32. *Commentaria in Aggæum Prophetam.*
33. *Elucidarium exagesticum de 12. Tribubus Israël.*
34. *Opusculum deducitâ & continuâ serie scripture à Christo Domino ad nostra usque tempora per Patres.*
35. *Opusculum de nomine Jesu.*
36. *Opusculum de iugi Monachorum habitatione in Monasterio & in Cella, anno 1632.*
37. *Opusculum de Throno excelso Dei, pro Immaculata Virginis Concepcione: omnia hæc idiomate Latino, sequentia verò, Hispanico.*
38. *Elogia Carmelitana Religionis.*
39. *Laurus Hispaniae S. Laurentius.*
40. *Catheches & Instrucción Infirmorum.*
41. *Elucidarium Heroici operis, ingressus in religionem.*
42. *Nudipedium Christi & Apostolorum.*
43. *Traictatus de SS. Elia, Angelo.*
44. *De Christo in Sacramento.*
45. *Notitia insignium nobilitatis.*
46. *Conciones ducentæ & sexaginta quinque, multis aliis fragmentis.*
47. *Commentaria in tertiam partem D. Thomæ, à Quæst. prima usque ad 26. Beatiæ, anno 1613. in-4°.*

48. *Præmium totius sacrae Scripturæ. Beatiæ, 1625. in-4°.*

Vide Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum, pag. 158. & 159. ubi etiam refertur sequens.

X I.

FERDINANDUS A S. JOSEPH, *Mondensis*, in Bætica superiori natus, Philosophicas ac Theologicas disciplinas *Malacæ & Biatæ* egregie docuit. *Granatæ* Deo dicavit se apud Carmelitas Excalceatos, inter quos postea studiorum regmini præfectus, mirum est quantum Cathedræ actibus pulpitiique declamationibus effulserit, eloquentiâ, ac sanctorum voluminum explanatione clarissimus. Obiit *Arunda*, anno Christi 1710. ætatis suæ 40.

1. *Apologiam* scripsit eruditam pro *Abbatibus S. Benedicti & S. Basili*: ubi de eorum potestate ad conferendos quosdam Ordines, juxta Concilium Tridentinum doctissimè tractat. Hæc Apologia *Ms.* anno 1702. composita asservatur in Biblioteca D. *Bartholomæ de Espeso & Cisneros*, Episcopi Malacitani.

2. *Plurimas præstantissimas Orationes* reliquit, ex uberrimis potissimum *S. Joannis Chrysostomi* fontibus, quem sibi quasi primarium, benedicendi exemplar imitandum proposuerat: Quibus multi è suis fidalibus divites effecti, præclarum inter magnos Concionatores nomen adepti sunt.

X I I.

FERDINANDUS A S. MARIA, in seculo dictus FERDINANDUS MARTINEZ, propè Astorgam in Regno Legionensi natus anno 1554. professionem solemnem inter Carmelitas Excalceatos emisit *Manceræ*, die 10. Junii anno 1570. sub disciplinâ *S. Joannis à Cruce, & Antonii Jesu*. Potuit *S. Teresiam* Religiosus videre, sed egregio modestiæ ac mortificationis exemplo, clausit oculos, ut in cœlis gloriosam videret.

Ob eximiam virtutis ac prudentiæ laudem, anno 1585. *Genuam* missus Conventus Sanctæ Annæ Superior & Vicarius, posteaque Prior electus est. Anno 1605. in primum Congregationis Italicæ Præpositum Generalem assumptus, Asphahensem in Perside promovit Missionem, quæ anno 1608. stabilita est. Post obitum V. Petri à Matre Dei Vicarius Generalis institutus, per literas didicit fundationem Banderabassi anno 1610. Ormusianam anno 1612. Schiresem in Perside per Missionarios suos Religiosos fuisse confectam.

Anno 1613. *Dionysium à Matre Dei & Bernardum S. Josephi* in Gallias suum Teresianum institutum introducturos ac propagaturos misit. Anno 1614. iterum electus Præpositus Generalis, Beatificationem *S. Teresiae* obtinuit, & primus Generalium Monasteria Galliæ visitavit; testimonium perhibens eundem spiritus fervorem in Parisiensi, ac in Panstranensi Novitiatu vigere. Ab *Urbano VIII.* cui aliquando fuit à Confessionibus, septem Provinciis Reformatis *S. Francisci* Italiae, Commissarius institutus est. *Neapoli* graves exortas inter Archiepiscopum & Proregem simultates composuit; & gravorem inter eundem summum Pontificem & Proregem composuit.

Anno 1629. tertio electus Præpositus Generalis; Constitutiones ab eodem *Urbano VIII.* confirmari curavit. Legatus missus est ad *MARIAM Hungarorum* Reginam, quæ per Italianam versus Germaniæ limites iter dirigeret. *Romam* cum rediisset, plenus dierum &

F.

& bonorum operum, non sine sanctitatis famâ, animam exhalavit die 23. Martii, anno 1631. Editus:

1. *Privilegia Congregationi Carmelitarum Excalceatorum Italicae concessa Romæ 1617. in-4°. Laudantur tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 329. num. 1353.*

2. *Epistolas sex Pastorales ad totam Congregationem scriptas, quæ simul prodierunt in Collectione Mediolanensi, pag. 72. & seqq.*

3. *Constitutiones Congregationis Italicae, quæ completae anno 1623. difficultatibus nonnullis laborabant, intercedente nostro Ferdinando, confirmationem ab Urbano VIII. acceperunt anno 1631. die 22. Martii, sive pridiè obitum ejusdem Ferdinandi.*

4. *Officia propria Sanctorum Ordinis, à S. Congregatione Rituum approbata, Romæ edi curavit anno 1609. & 1629. & alibi posteà: sicuti legitur tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1129. num. 3964.*

Ferdinandum à S. Mariâ laudibus celebrant Franciscus à S. Mariâ, tomo 1. *Annalium Reformationis S. Terefae, Lib II. cap. 40.* Ibidem *Lib. IV. cap. 15.* Ibidem *Lib. V. cap. 43.* Ibidem *Lib. VI. cap. 39.* Hieronymus à S. Josepho, tom. 1. *Lib. I. in Vita Joannis à Cruce, Lib. V. cap. 7.* Isidorus à S. Josepho, in *Vita Joannis à Iesu Mariâ.* Idem tomo 1. *Annal.* Joannes à Iesu Mariâ in *Historia Missionum.* Thomas à Iesu qui ei dedicat *Commentaria in caput*, Non dicaris. Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-Theologica de Patriarchatu Eliae.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiae Carmelit. cap. 7. & 17.* Idem in *Vita Dominici à Iesu Mariâ.* Idem, in *Decore Carmeli Religiosi; parte 3. pag. 668.* Idem, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Galliae Lib. I. cap. 60. pag. 152. & cap. 101. pag. 263.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 91.* Paulus à SS. Sacramento, *Lib. I. Vita Magdalene à Iesu Mariâ, cap. 6. 10. 11. 12.* Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1053. num. 2641.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 160.*

Flavius Cherubinus, tomo 2. *Compendii Privilegiorum, pag. 22. & 30.* Antonius Orerius Genuensis, in *Epistola dedicatoria ad Joannem Saulum Dominicanum, quæ legitur antè Opus memorabilem Conceptum.* Aubertus Miraeus, *Lib. de Scriptoribus seculi XVII. cap. 247.* Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ, pag. 674. &c.*

X I I I.

FERDINANDUS DE MEDINA, Salmanticensis Carmelita, Doctor Theologus; bis Provinciæ Castellæ Prior Provincialis: Vir moribus candidus; religione, ingenio, & doctrinâ præclarus: Concionator ætate suâ celebris, scripsit circa annum Christi 1625.

1. *Sermonum Volumen. unum.*
2. *Tabulam Indulgientiarum Ordinis Carmelitarum; teste Emmanuele Romano, Lib. de Scriptoribus Illustribus, quem citat Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 91.*

X I V.

FERDINANDUS A RESURRECTIONE, Discalceatus Carmelita, Baeticus, in superiori Vendaliâ, omnium bonarum artium cognitione præditus, scripsit nonnulla, quæ in Antiquarense Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio MSS. asservantur.

Tom. I.

1. *Introductionem in Aristotelis Logicam, in-4°.*
2. *De Divisione Literarum, seu de Orthographiâ;* cui manum ultimam posuit anno 1595.

3. *Sermones varios, quos absolvit anno 1594.* tribus tomis in-4°. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 161.*

X V.

FERDINANDUS SUARIUS, Tolitanus Carmelita, Hispalensis, Doctor Theologus Complutensis, Provinciæ Bæticæ Prior Provincialis, & in Curia Regis Catholici Procurator Generalis sui Ordinis: vir magnæ probitatis, paucisque literaturæ: obiit Hispali, sexagenario major anno 1610. sepultus in majori Ecclesiæ Sacello, cum sequenti inscriptione:

D.

O.

M.

Omne tulit punctum, quem cernis ritè defunctum.

E Latino Sermone in Hispanicum vertit, *Vitam S. Magni Antonii, quam Excellentissimo Duci de Bexar dicavit. Itém Cardinalis Baronii Paræfum ad Rempublicam Venetam. Item alia Opuscula inchoavit, quæ morte præventus, imperfecta reliquit.*

De Ferdinandino Suario dignè loquuntur Valerius Ximenes de Embun, in *Catalogo Ms. Virorum Illustrium Ordinis Carmelitarum*: Emmanuel Roman, *ibidem.* Alegreus Cassanatus, pag. 463. Franciscus Salinas, in *Commentariis super Jonam Prophetam*: Thomas Tamayus de Vargas, in *Catalogo Ms. Scriptorum Hispanorum.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 91.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 298.* ubi sic loquitur, & pro hoc articulo unus retinendus, ceteris quæ dicta sunt delendis.

X V I.

FERDINANDUS SUAREZ DEL CASTILLO, Toletanus, Carmelitarum Familia Hispali adscriptus, Hispalensem domum semel, Provinciam autem Bæticam bis rexit: Generalisque in regia curia sui Ordinis Procurator fuit: Nostræ autem genti communicavit,

1. *El Compendio de la Historia Antoniana:* hoc est, vitam & res gestas Sancti Antonii Abbatis, originemque & progressum religiosæ familie, quæ nomine hujus censetur, ex latino Aymari Falconis Hispali, 1603.

2. *Exortacion à la Republica de Venecia del Cardenal Baronio;* ex latino ejusdem Baronii, in-4°. Matrii, 1607. Obiitque diem suum Hispali circa annum M. DCX.

X V I I.

FERDINANDUS TARTAGLIA, in oppido Medicinae ad Dicecsem Bononiensem pertinente natus, ibi Carmelitarum Antiquorum Observantium regularem professus, Philosophia ac Theologiae studiis magno splendore completis, S. Th. Magister evasit, & publicus Metaphysicæ Professor in Urbis Gymnasio, suæ Provinciæ Romanidæ Provincialis, Cœnobii Transpontini de Urbe Prior, sacræ Congregationis Indicis Consultor, sui Ordinis Procurator Generalis, tandem die primæ Junii 1680. in Comitiis Romæ celebratis in supremum Moderatorem electus fuit. Quâ in dignitate nihil non molitus, ut Carmeli gloriam promoveret:

Ooo

F.

quam ut facilius attingeret, non solum Decreta tulit; verum etiam ut ad proxim duceret, Monasteria sui Ordinis visitare cogitavit, & majus ad robur infligendum Commissarius & Visitator Apostolicus, ab *Innocentio XI.* die 14. Novembris, ejusdem anni creatus est. Huic autem muneri sedulus iucumbens, decessit *Catane*, die 1. Martii, 1682. ætatis 56.

Præter nonnullas Ordinationes Monasticas, scripsit Italicè sed suppresso nomine *Expositionem vineæ mysticæ*, in Ecclesia Transpontinâ propositæ, occasione solemnitatis *S. Magdalena de Pazzis*, Carmelitæ, in sanctarum numerum relatæ. Romæ, 1669. in-4°. sicuti legitur tomo. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num 3754. ubi FERDINANDUS TARTASSIA malè nuncupatur errore typographico.

X V I I I.

FERDINANDUS A. S. VICTORE, Belga Carmelita, vetustioris regularis observantia sequax, sacræ Theologiae Doctor, ac Provinciæ inferioris Germaniæ Prior Provincialis, scripsit circa annum 1619. Librum de *Persecutione Ecclesiæ*.

Id affirmant Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptoribus seculi XVII. cap. 171.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 465. ubi vocatur Rector illustris, Reædicator & Auctor secundus Cœnobii Bruxellensis. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 92.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 72.

X I X.

FILOCALUS FARALDUS, Neapolitanus Carmelita, sacræ Theologiae Magister, & publicus studii Neapolitani Professor: Vir religiosus vita integrata clarus, magnæ lectionis & eruditio profunditate celebris, inter Theologos & sui temporis Concionatores almodùm nominatus, Canonista etiam non vulgaris: fuit Neapolitani Archiepiscopatûs Examinator, & sacræ Congregationis Consultor, atque Librorum Censor, Monasterium magnum Neapolitanum rexit Prior; ubi & obiit anno 1590. postquam scripsisset,

1. *Traçatum de Humanitate*. Neapoli, anno 1573.

2. *Epitaphium ornatissimum Bartolomæ Ragusii Carmelitæ*, anno 1581. defuncti. Philocali seu Filocali Feraldi laudes & encomia dicunt Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 84. Antoninus Mongitor, tomo. 1. *Bibliothecæ Siculæ*, pag. 97. Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico ad annum 1590.*

X X.

FLORENTIUS A. S. AEGIDIO, Belga, patria Namurcensis, in seculo JOANNES LANCAR nuncupatus, Carmelita Discalceatus, Theologiae Professor, Prior, Definitor, Vicarius Provincialis, obiit Namurci anno 1702. postquam edidisset:

1. *Reflexiones majoris momenti hominis Christiani*. Bruxellis, 1681.

2. *Colloquia spiritualia*. Namurci, 1694. sicut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 161.

X X I.

FLORIANUS A. S. SPIRITU, Germanus Carmelita Excalceatus, edidit *Carmen Latinum in effigiem V. P. Dominici à Jesu Mariæ*,

Carmelitæ Excalceati circa annum 1660. Quod præfigitur hujus *Dominici* Vitæ, à Joanne Caramuele editæ; prout animadvertisit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 92.*

X X I I.

FRANCISCA DE AMBASIA, serenissima Armoricae Ducissa, LUDOVICI DE AMBASIA, Vicecomitis de Thouars, & MARIE DE RIEUX filia, anno Christi 1427. nata, PETRO II. minoris Britanniæ Duci nupsit anno 1442. Ast post Conjugis obitum anno 1457. defuncti die 22. Septembris, ad arctiorem Vitæ normam aspirans, Moniales antiquioris regularis observantia Carmelitanas, quæ *Leodio Venetum* advenerant in Vigilia omnium Sanctorum anno 1463. fundavit in Monasterio *Trium Mariarum*: Quibus postea associatur à R. P. Joanne Soreth, novitia, anno salutis 1467. octavo Kalendas Aprilis, & eodem die anni recurrentis 1468. professionem emisit inter manus ejusdem R. Prioris Generalis. Anno 1475. in Priorissam electa, cujus colloquis saepius posse frui cipientes Britanniæ Dux FRANCISCUS II. & Ducissa, judicarunt conveniens, ut quidam Monialium Prioratus, nomine Prioratus *Dominae nostræ de Scottiis*, (vernaculæ *de Schoëz*) propè Nannetum, ad ripam Ligeris traderetur Monialibus Carmelitanis.

Negotium summo Pontifici propositum fuit, qui, post Informationes debitas, locum illum ad Ordinem Carmelitarum transtulit. Expeditis & accepatis Bullis, FRANCISCA cum novem Monialibus aliis illuc advenit sub initium Adventus anni 1477. & die 24. Decembris Dux ipse, assistente R. D. Yvone de Keriac, Vicario Generali Episcopi Nannetensis, & tota aula sua, ac populo, illas in possessione Prioratus statuit. Moniales autem, quæ remanserunt in priori monasterio *trium Mariarum* per se & alias amicos institerunt, ut suum istud Monasterium uniretur Monasterio *B. Mariae de Scottiis*. Quod *Sixtus IV.* concessit per Bullam datam anno 1479. Idibus Decembris; & executioni mandatum, consentiente Duce Britanniæ. Ipsa porrò FRANCISCA die 4. Novembris migravit ad Domiuuni, anno 1485. in Monasterio *de Scottiis*, ibidemque sepulta cum sequenti inscriptione Gallicâ:

C Y - G I S T

TRÈS-HAUTE & verrueuse Dame, SÆUR
FRANÇOISE D'AMBOSSE, en
son vivant Duchesse de Bretagne, Epouse du Bon
Duc PIERRE: après la mort duquel, elle
entra en la sainte & dévote Religion, Notre-
Dame du Carmel, & prit l'Habit le jour de
l'Annonciation Notre - Seigneur, l'an 1467.
Et audit jour fit Profession l'an révolu; vivante
sous clôture, & entière observance & bonne
résolution, jusqu'à son trépas, qui fut le 4. jour
de Novembre, au vendredi, heure de None, l'an
M. CCCCLXXXV.

Scriptit Gallicè,

1. *Sandissimos ardores in septem Verba à Christo in Cruce prolata*. Parisiis, 1621. in-12.

2. *Meditationes*, Parisiis, in-12. 1621. Operæ & studio R. P. M. Christophori Leroy.

F.

3. *Documenta seu Apophlegmata*, Monialibus suis tradita xxii. Quæ penes se Ms. asservata quondam habuit Thomas Aquinas à S. Joseph, Carmelite Excalceatus; sed Latinè pròdierunt in ejus *Vita* cap. 5. tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 749. num. 2586.

Vitam B. FRANCISCAE DE AMBASIA scripserunt Anonyma Monialis Carmelitana: Joannes de Montay, Carmelite Parisiensis, an. 1548. Christophorus Leroy, Doctor Nannetensis, Theologus Carmelite, Monialibus de Scottiis à sacris Confessionibus. Alanus Bouchard *Lib. IV. Annalium Armoricanorum*. Bertrandus Argentræus, *Lib. II. XII. & XIII. Historia Armoricae*. Sanmarthani fratres, in *Historia Genealogica Domus Francie*. Albertus magnus de Morlasio, Dominicanus, in *Vitis Sanctorum minoris Britannia*. Leo à S. Joanne, Carmelite Rhedonensi, anno 1634. cuius Vitæ Gallicè Parisiis editæ *Cap. 27. pag. 196.* referuntur Documenta sive Apophlegmata. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium pag. 809. & seqq. sparsim*. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 1. pag. 162. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 742. & seqq. Et alii plurimi, quibus præstat Vir nobilis & doctissimus Dom. Joannes Barrin, insignis Ecclesiae Nannetensis Canonicus & Præcentor, atque Illustris. Dom. D. de Beauveau, Episcopi Nannetensis Vicarius, in spiritualibus Generalis: cuius opus titulum habet: *la Vie de FRANCOISE D'AMBOISE, Duchesse de Bretagne, Fondatrice des anciennes Carmelites de Bretagne, Rhedonis*, 1704. in-12.

X X I I.

F RANCISCA CIRILLO A CRUCIFIXO, in Baptismalibus undis appellata *Teresa Cyrillo*, nata alla Torre del Greco, Latinè in Turri Octava quia octo milliaribus distat à Neapoli, Monialium Conversarum Carmelitarum in statum cucurrit in Monasterio ejusdem Oppidi, ubi & obiit anno 1732. die 12. Maii, suæ ætatis anno 61. pluribus tentamentis & cœlestibus favoribus probata, quorum *Relationem* jubente Confessario reliquit Manuscriptam, & Codici decimo R. P. Seraphini Potenza insertum, & alteram *Relationem* paginis 238. contentam, quam idem Seraphinus suo in Codice undecimo Ms. retinet de rebus *Mysticis, Cœlestibus & intellectualibus*. Vitam ejus à V. Matre Maria Gaudiosa scriptam & autographam Ms. servat ejusdem Patris Seraphini Codex primus manuscriptus.

X X I V.

F RANCISCA A SS. SACRAMENTO, nobilibus parentibus Bernardo de Binseva & *Teresa de Barnuevo*, in oppido S. Andrea de Foria, anno 1561. aut 1562. nata pridiè Idus Maii, se Deo mancipavit Pamplonæ die 11. Novembris 1584. inter moniales Teresianas, inter quas præcipua erga proximum, & majori charitate erga animas in Purgatorio detentas præfulsit. Ad Videndum Deum in terra Viventium, pia Virgo divini amoris incendiis exæstuans, seculum reliquit die 27. Novembris anno 1629. Hujus nomine prodiit, *Lumen Vivis, mortuorum experientia &c. per Sororem Franciscam à SS. Sacramento*, cum notis *Illiustriss. Dom. Joannis de Palafox*, Episcopi Ofomensis. Hispanæ, Matrii, cum Vitæ ejusdem Franciscæ, per Michaëlem-Baptistam de Lanuza Cœfar-Augustæ, apud Josephum de Lanaja, 1654. in-4°.

X X V.

F RANCISCA A S. SPIRITU, natione Galla, Monialis Teresiana, Priorissa Divionensis in Burgundia, Virgo Vitæ integritate præclara, jubente *Jacobo de Gallemant*, Doctore Theologo Parisiensi, primo Carmelitanarum Teresianarum, per Galliarum regnum Superiore, scripsit

1. *Vitam & Virtutes simul Venerab. Sororis Desideratae à S. Spiritu, Divionensis Carmelitanae, ejusdem Congregationis.*

2. *Vitam Venerab. Sororis Mariae à SS. Trinitate, ejusdem Cœnobii Monialis*. Utraque Vita circa annum 1635. scripta servatur Divione & Cabilone apud istas Teresianas Moniales, à quibus quondam illam commodatam habuit Ludovicus Jacob, beneficio charissimæ suæ sororis, sub nomine sororis *Euphrasia Jacob à S. Angelo*, Monasterii Cabilonensis Monialis Teresianæ: Ipso id referente in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 93.

X X VI.

F RANCISCA A S. TERESIA, Galla, in seculo TRALAGIA dicta, Lemovicis nata, & Parthenonis Monialium Teresianarum ibidem Priorissa, edidit Gallicè:

Vitam Venerab. Matr. Isabella ab Angelis, Hispanæ Carmelitanae, unius è Galliarum regno Fundatricis, juxta narrationes quas audierat tum à Monialibus Conventùs Salmanticensis, tum ab Monialibus Lemovicensibus, quæ dictam *Isabellam* perspexerant. Parisiis, ex *Typographia Antonii Vitray*, apud Petrum Lepetit, in-8°. 1658.

Hanc Vitam approbarunt Illustrissimi Episcopi Lemovicensis, Condomenis, Coferanensis: citantque N. Collinus in *Additionibus ad Lemovicenses, multiplice eruditione illustres*, pag. 47. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallæ*, pag. 291. num. 6308. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 93. sed non animadverterunt eos, qui huic editioni præfuerunt quædam è Manuscripto prætermisso, asserentes quod Carmelite Excalceatus, qui conduxit *Beatricem à Conceptione* in Hispaniam, notuisse permettere, ut per Lemovicas *Elizabetham* visitatura transiret; nam ex testimonio unius itineris socii constat, id nunquam obtineri potuisse à Currus Auriga, quamvis Pater nullum impedimentum afferret, scribente Ludovico à Santa Teresa, in *Libro de Regimine Monialium Teresianarum Gallæ*, pag. 151. & Authore *Bibliothecæ Carmelit. Excalceat.* pag. 163. eadem repetente.

X X VII.

F RANCISCUS A S. ALBERTO, Carmelite Excalceatus, Castellæ veteris alumnus, egregius Concionator, egregios quoque sermones prælo commisit Salmanticæ, Segoviæ, Matrii & alibi.

X X VIII.

F RANCISCUS AMEDEUS A B. VIRGINI, Pedemontanus, Carmelite Excalceatus, Prior Astensis, anno 1661. & alibi, scripsisse fertur, *Relationem vita venerab. P. Joannis à Cruce, Burdigalensis Carmelitæ Discalceati*; quâ usus est R. P. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 99. ut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 93.

F.

X X I X.

FRANCISCUS AMELRY, Belga, sacrae Theologiae Baccalaureus, & Carmelitarum Iprensiū Prior: vir cùm eruditus, tūm pius, eoque nomine apud Clerum, populumque nomen & famam adeptus, scripsit

1. *Paraphrasim in Psalmum CXIV. In exitu Israël de Ægypto, &c.* Antuerpiæ, apud Simonem Cocum 1551. in-8°. hujus meminit Guillelmus Crowæus, in *Elencho Authorum*, pag. 126. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 607. col. 1.

2. *Dialogum sacrum, in quo anima christiana ad perfectam S. Scripturæ cognitionem perducitur.* Coloniæ, apud Conradum Burgenum. Hujus meminit Jacobus Lelong, loco citato.

3. *Dialogum de amante anima ad sponsi sui cognitionem perducta.* Coloniæ, apud eundem 1605. in-12. unà cum Dionysii Rikelii Carthusiani inflammatorio divini amoris. Sivè *Traictatu Dialogico inter Salvatorem & hominem.*

Franciscum Amelricum, quem floruisse dicunt circa annum 1551. laudibus celebrant Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 575. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 238. Valerius Andreas, & Joannes Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 281. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad an. 1263.* pag. 375. n. 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms.* pag. 93.

X X X.

FRANCISCUS A. S. ANGELO, natione Hispanus, patria Matritensis, Carmelita antiquioris regularis Observantia, S. Theologiæ Magister, scripsit Hispalicè:

1. *Chronicon Ordinis Carmelitarum, duobus Libris.*

2. *Catalogum Sanctorum Ordinis Carmelitani: in quo vitæ 138. Sanctorum & Virorum Illustrium leguntur.* Cesar-Augustæ, apud Angelum Tavanum, 1608. in-8°.

3. *Compendium Indulgientiarum & Privilegiorum Ordinis Carmelitici.* Pincia, apud Guillelmum Drovi, 1598. in-12.

4. *In Bullam Sabbatinam, opus approbatum,* quod Typis mandare non potuit, quia morte præventus.

5. Ex Italico sermone in Hispalicum transtulit *Vitam S. Franci, Senensis Carmelitæ.*

Franciscum à S. Angelo celebrant Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptoribus seculi XVII. cap. 159.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 307. Alegreus Cassanatus, pag. 445. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ.* Joannes-Baptista de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelitarum*, cap. 10. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 93. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1077. num. 3768. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 92.

X X X I.

FRANCISCUS A. S. ANNA, Carmelita Excalceatus, Provincia Mediolanensis Præpositus, ad suos scripsit tres Epistolas Pastorales, quæ habent secunda parte Collectionis Mediolanensis, de qua locuturi sumus, inferius, tom. 2. pag. 428.

X X X I I.

FRANCISCUS A. S. ANNA, Carmelita Excalceatus alter, Hispanus, qui maximâ eruditionis famâ obiit *Salmanticæ*, die primâ

Octobris 1707. Secundam partem tomi duodecimi Cursus Theologici Salmanticensis, pluribus auxit, sicuti refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 163.

X X X I I I.

FRANCISCUS A. S. ANNA, natione Gallus, patria Andinus, in seculo FRANCISCUS LECHAT nuncupatus, stemmate gloriose natus, Provincia Turonie Carmelita, nobilitatem sanguinis, virtutis splendore illustravit. Philosophia & Theologia Professor, primariis in Cœnobis Prior, pluries Definitor, in Capitulo Pictaviensi die 2. Maii 1681. ad Praefecturam suæ Provinciae tenendam promotus est.

Inerat illi tanta animi magnitudo, ut nihil nisi grande moliretur: erga se rigidus & parcus, aliis mitis & prodigus, perfecti religiosi omnia in eo reperiebantur insignia: proborum amator, iniquorum persecutor, alter *Phinees* videbatur. Provincialis electus, pedes sine servo, sine equo, sine curru, sine vehiculo, suam visitavit toto triennio Provinciam, ferreis sèpè cinctus catenis, vel rudi induitus cilicio, modico contentus cibo, somnoque mediocri, nullo parcens labori, levabat se suprà se; Provincia regimine suæ expleto, abdicato Turonensi Prioratu, *Andegavum* se recepit, soli Deo solique sibi vacaturus; ubi viribus exhaustis occubuit, die secundo Decembris anno 1686. fratrem quoque germanum inter Carmelitas ejusdem Provinciae Turonie insignem habuit, qui variis Prioratus & Definitoris muniis præfulsit, nomine P. ALBERTUM A. S. FRANCISCO, ibidem defunctum anno 1707. die 26. Septembris.

Scripsit varias ad varios Epistolas, quarum una erat responsoria ad Illustriss. Dom. FRANCISCUM DE HARLAY DB CHAVALON, Parisiensem Archiepiscopum; cuius literas Reverendus admodum *Angelus à Conceptione de Cambolas*, Provincialis Tholosæ nèc - non Commissarius Generalis, in Majori Conventu, ac Collegio Maubertino ad totum cœtum Capituli Provincialis Pictaviensis congregatum, sub diebus vigesimâ-tertiâ & vigesimâ-quintâ Aprilis 1681. directas miserat; ut Turonie Provincia mitteret in dictum Conventum Maubertinum quinque juniores ad studia tum Philosophia, tum Theologia, ad gradus sorbonicos promerendos, nec-non duos provectiones, ad Conventualitatem obtinendam. Hoc autem negotio plurimù & maturè inter omnes omnino Gremiales perpenso, decretum atque declaratum fuit, quòd ob rationes à R. Definitorio per Epistolas excusationis tam præfato, Illustrissimo D. D. Archiepiscopo, quām Reverendissimo *Ferdinando Tartaglia*, Priori Generali clarè aperiendas. Plenè & in perpetuum renuntiarunt Carmelitæ Turonie, omni juri ipsis pridem acquisito in dicto Majori Conventu Parisiensi. Attamen hanc renuntiationem sive istorum Gremialium cessionem non admisit R. Prior Generalis: Undè in altero Pictaviensi Capitulo die 27. Maii 1729. inchoata die primâ Junii, quæ erat Feria quarta, habita est cessio omnium Gremialium, in qua juxta Licentiam R. Antonii-Josephi-Amabilis Feydeau, Prioris Generalis, decretum est & statutum provisionaliter, restituendos esse Magisterii gradus, sub conditionibus à R. Definitorio in proxima congregatione præscribendis, & ad Capitulum Provinciale proximè futurum referendis.

Alia Epistola continet præceptum R. P. Commisarii Generalis, de precibus ad Deum fundendis ad prosperos Fidelium exercituum exitus, adversis Turcas Austriam devstantes, & Vindebonam obſidentes

F.

dentes prout idem Commissarius à Summo Pontifice *Innocentio XI.* jussus fuerat intimare. Alterum Epistolæ punctum de recognitione Directiorum per R. P. *Marcum à Nativitate*, Scriptorum tractat, monente eodem R. P. Commissario. Quamquidem rem ferventius prosecutus est R. *Angelus Monsignanus*, mortuo *Ferdinando Tartaglia*, per literas Romæ datas die 26. Augusti, 1682. cùm dictus *Marcus à Nativitate* esset à R. Priore Generali Commissarius Capituli Provincialis Vasconia institutus, tumque iis Comitiis præses adfuisse.

Franciscum à S. Annâ celebrant *Acta publica Mſ. Provincialiæ Turoniæ*: *Egidius Menagius*, in *Notis ad vitam Petri Ærodii*, pag. 243. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo, in *série Mſ. Provincialium Priorum Provinciae Turoniæ*, pag. 18.

X X X I V.

FANCISCUS DE AQUIRRE, Hispanus, Carmelita Thologus & Poëta, scripsit Latino Carmine:

Trophæum sanctissimæ undequaque incontaminata Virginis Mariae Deiparae, absque ulla peccati contagione conceptæ. Hispali, 1616. in-4°.

Ita referunt Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia immaculæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 94.

X X X V.

FANCISCUS DE AYALA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, Concionator spectabilis, edidit Hispanico sermone,

Concionem quam in Festo Beatificationis S. Teresiae à Jesu habuit, in Conventu Giennensi in Hispania. Matriti, 1615.

Ita testantur Emmanuel Roman, de *Illustribus viris Ordinis Carmelitarum*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum ejusdem Ordinis*, pag. 72. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* pag. 94. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, pag. 472. ubi *Honoratum*, illum vocat, & hæc in super addit: Xayla, Catalanus, domo & Religiosa professione Perpinianensis, . . . suæ Provinciæ Prior Provincialis, dum Priorem Barchinensem gereret, extremum spiritum reddidit anno 1515. Anno autem Christi 1623. integrum ejus Corpus repertum est, licet vicina corpora tabe fœdarentur, imo & vestes ejus à carie & tabo immunes inventæ fuerunt: ita fertur *Relatio Cathalonica Mſ.* missa à R. P. *Francisco Foncio*, à secretis R. P. Provincialis Cathaloniæ.

X X X VI.

+ **F**ANCISCUS BACCAREUS, Neapolitanus Carmelita, Sacrae Theologiæ Doctor, atque Professor, in studio Generali Carmelitarum Neapolitano, necnon in Concionibus ad populum habendis apprimè facundus & eruditus, scripsit *sermones notabiles*; sicut colligitur ex R. P. Francisco Sixto Carmelita, *Decad. 4. Tessa decacord. Genealogia Jesu Christi*, cap. 197. floruit anno salutis reparatae 1564. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mſ.* pag. 94.

X X X V I I.

FANCISCUS DE BACHONE, sive de BACHO, in Gerundensi, si Lezanam & alios audies; sed in Cœnobio Peraladæ, si credes Nicolao Antonio, Provinciae Cataloniæ professus Tom. I.

Ordinem Carmelitarum, tantum docendo & disputando valuit in Academiâ Parisiensi, ut *Doctor sublimis* appellatus sit. Ordinatus scilicet fuit in Capitulo Generali Ferrarensi anno 1357. ad legendum sententias Parisiis, pro decimo anno; & Biblia pronono.

In Comitiis autem Generalibus Trevirensibus anno 1362. ordinatus ad legendum sententias Parisiis pro tertio anno, unâ cum Michale de Bononiâ & Simone De spirâ. Deinde in Capitulo Montis-Albani anno 1366. Procurator Generalis, & in sequenti Montis-Pessulani Definitor & Provincialis Catalogi vocatus, ubi specialiter titulo Magistri decoratur anno 1369. Quo innuitur lauream Doctoratus eo tempore accepisse. Triennio exacto, vitam simul & præfecturam anno M. ccclxxii. Augusti 8. die in Cœnobia *Campi-rotundi* (*Camp-redo Vernaculæ*) reliquit moriens, teste Nicolao Antonio, in *Bibliotheca veteri Hispaniæ*, tomo 2. pag. 114. num. 314. Errant ergò Ludovicus Jacob eum vixisse afferens circa annum 1380. post Joannem Trithemium, & Guillelmus Eisengrenius, eum dicens floruisse anno 1410. Inter scripta Francisci de Bachone laudantur, præter alia quæ Trithemium latuerunt,

1. *Repertorium Prædicatorum: Magnum & insigne opus* ab eodem vocatum, in quo omnia antiquorum Pattum dicta in unum ad Concionatorum usum colligit, nec-non pro more illius temporis, & scholæ Parisiensis.

2. *Super Libros IV. sententiarum.* Qui afferuntur Romæ in *Bibliotheca domus Transpontinæ Mſ.* *Commentarius pulchræ notæ*, quamvis antiquæ: cuius initio Joannes auctor *sublimis Doctoris* appellatione insignitus appetat.

3. *Sermones plures ad populum.*

Franciscum de Bacho laudant Joannes Thritheus, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 712.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 246. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 577. Andreas Texander, *Lib. de Scriptoribus Hispaniæ*. Andreas Scottus, in *Bibliotheca Hispanica*: Jacobus Gaddius, tomo 2. pag. 114. num. 314. jam citato: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 2. pag. 582.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Ord. Carmelit. cap. 26.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 30. versâ. Alegreus Cassanatus, pag. 349. ubi eum anno 1448. floruisse infeliciter conjectat, quando Ars Typographica inventa fuisse creditur. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Emmanuel Roman, *de Viris Illustr. Ord. Carmelit.* Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico Mſ.* ad annum 1380. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 94. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 496. num. 886. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1077. num. 3769. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. ad annum, 1372. num. 11. pag. 675. 676. &c.

X X X V I I I.

FANCISCUS BERTHET, Bituricensis Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque Prior, Provinciae Franciæ Provincialis, atque majoris Conventus Parisiensis Commissarius Generalis, obiit Biturigis, anno 1667. postquam edidisset:

1. *Orationem funebrem*, quam habuit in *exequiis Mariae Albaspine Castronovæ*, *Priorissæ Regularis Monasterii S. Laurentii apud Bituriges*. Parisiis, apud Petrum Chaudiere, 1641. in-4° Gallicæ.

P p p

F.

2. *Orationem funebrem Caroli Albaspinai, Marchionis Castrinovi, Franciae Pro-Cancellarii. Biturigis, 1663. in-4°. Gallicè. Parisiis editam afferit Jacobus Lelong, in Bibliotheca Historica Galliae, pag. 691. num. 13559. & citatur in Bibliotheca Telleriana, pag. 395. num. 89.*

3. *Orationem funebrem, quam habuit in Ecclesia Carmelitarum Bituricensium ad Officium solemniter celebratum, in exequiis Serenissimi Principis Henrici Borbonii, Burgondionum & Biturigum Proregis, &c. Biturigis, apud Joannem Christo, 1647. in-4°. Gallicè.*

4. *De Confraternitate sacri scapularis B. V. Mariae de Monte Carmelo Gallicè.*

5. *Vitam S. Andreae Corsini, Carmelita, Episcopi Fesulanii. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1619. in-12. Gallicè, nomine suppresso.*

6. *Edt curavit Parisiis 1639. Relationem de somnitate, Romæ anno 1639. in Conventu Patrum Carmelitarum SS. Silvestris & Martini de Montibus, ad processionem solennem Religiosorum & Confratrem B. V. Mariae de Monte Carmelo, Dominicæ tertie Julii factæ. Quam Ludovicus Jacob scriperat ad R. P. Reginaldum Devaux, Priorem Lugdunensem, Doctorem Parisiensem, & Provinciæ Narbonæ Exprovincialem, Gallicè. Eadem prodiit eodem idiomate Galliæ in opere in scripto: *L'Adoption des Enfans de la Vierge dans l'Ordre & la Confrérie de Notre Dame du Mont-Carmel, &c. A Paris, 1641. chez Denis de la Noue, in-8°. p. 695. & seqq. Ejusdem mentio habetur apud Joannem Petrum Niceron, tom. 4. suarum Memoriarum, pag. 90.**

7. *Véritable Histoire de Notre Dame de Lieffe, & de Consolation, communement appellée Mau-branche, à deux lieues de la Ville de Bourges. Parisiis in-8°. an. 1654. si fidem dabis Jocobo Lelong, in Bibliotheca Historica Galliae, pag. 40. num. 41.*

Franciscum Berthez celebrant Loodegarius Quintinus, in *Theologia antiqua de Vera Mariæ notione*, pag. 26. nec non Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 94. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 40. & 691. citatis. Philippus Duboin, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 395. num. 89.

XXXIX.

FRANCISCUS BONÆ SPEI, in seculo Crespin dictus, Insulis apud Belgas natus anno 1617. die 20 Junii, Carmeliticum institutum amplectitur anno 1634. & vota solemnia emitit anno 1635. die 28 Octobris. Adversa, ac per totam fermè vitam infirmâ usus valetudine, asthmatis angustias, quæ potissimum quietis nocturnæ partem penè quotidie præpedientes, ipsum ad extremum exauriebant, perpetuo studio superavit.

Tot annis Philosophiam ac Theologiam Lovaniæ & alibi Regens docuit, ut fuerit Professor facilè bis emeritus. Assumptus dein ad Provinciæ Flrndro-Belgicæ regimen, bis Provincialem, ac sæpius Definitorem atque Priorem egit. Pro negotiis Ordinis ter Romam, ac semel pro communibus Mendicantium rebus Matritum ivit.

Eruditum ac indefessum viri hujus in librorum scriptione calamum, produnt toti mundo præclara in Philosophia, Theologia, Jurisprudentia, Historia Ordinis sui, aliisque his affinibus edita monumenta, tam subtiliter elaborata, ut de eorum solida intelligentia merito desperet, qui non verè fuerit Bonæ spei, inquit clariss. Dom. Joannes-Franciscus Foppens. Cur dictus Franciscus Bonæ spei fuerit, nemo asseruerit à Bonæ spei, quæ Abbatia Belgii in Hannoniæ

Comitatu, & propè Binchium; sed opportuniū à Cœnobio Nostræ-Dominæ Bonæ spei, quod Princeps Arembergæ Philippus Dux Arschotanus, Princeps Rebequiae construi curavit in Silva à Valencenis dissita mediâ leucâ, & in quod Carmelitas solemniter introduxit anno 1663. die 5. Augusti, prout fusi narratur in *Vinea Carmeli*, pag. 312. num. 594. Non ibi tamen obiit Franciscus; sed Bruxellis in Bonæ spe felicis resurrectionis caro ejus requietus die 5. Januarii 1677. ætatis suæ 60. Professio 42. Sacerdotii 36. ejus inscribuntur

SCRIPTA,

1. *Commentarii tres in universam Aristotelis Philosophiam. Bruxellis, apud Franciscum Vivienum, anno 1652. 1. vol. in-folio.*

2. *In universam Theologiam Scholasticam, tomus sex in-folio. Antuerpiæ, apud Jacobum Meursium, anno 1662. Dicantur hi Commentarii ad Illustriss. ac Reverendiss. Dom. D. Hieronymum de Vecchiis, Montis-Regalis Abbatem, S. D. N. Alexandri VII. in Belgio & Burgundia Comitatu Internuntium. Laudat eos Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universalis Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 2. pag. 2199.*

3. *Noctua Belgica adversus Aquilam Germanicam, Illustriss. Dom. Caramuelis. Lovanii, anno 1651. 1. vol. in-4°.*

4. *Apologema retortum, seu resorta Disputatio Apologetica de Ignorantia invincibili, & opinionum probabilitate, pro Prosperi Fagnani doctrina, cap. Ne innitaris: contrà doctrinam, de Opinionum probabilitate, Illustriss. Dom. Joannis Caramuelis. Lovanii, anno 1665. 1. vol. in-4°. Nuncupatur Eminentiss. S. R. E. Cardinali Mario Ginettio, Carmelitarum Ordinis Protectori.*

5. *Magni Prophetæ Eliæ Visio de Immaculata Conceptione B. V. Mariae. Antuerpiæ, apud Engilbertum Gymnicum, anno 1665. 1. vol. in-4°.*

6. *Liber Apologeticus pro Joanne XLIV. Episcopo & Patriarcha Hierosolymitano directè: & pro Lucifero Sardorum Episcopo, indirectè. Antuerpiæ, anno 1666. in-4°. Typis Marcelli Parys, 1. vol.*

7. *Christianus monitus R. P. Francisci Bonæ Spei ad R. P. Magistr. Christianum Lupum Ord. Eremit. S. Augustini, super Appendix Apologetica, pro Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolymitano, contra eumdem nuperrimè evulgatâ. Antuerpiæ, anno 1665. 1. vol. in-4°. apud Engilbertum Gymnicum.*

Causa Christianorum Dei: five SS. Epiphanii & Hieronymi, Eminentissimorum Cardinalium Baronii, Bellarmini, Magistri Palatii Apostolici, ac sacramentum Facultatum Parisiensis & Colonensis, pro Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolymitano, adversus accusationes R. P. Magistri Christiani Lupi, Doctoris Lovaniensis, ab eodem è Domini D. Rectoris Magnifici Universitatis Lovaniensis, judicio Romam evocata, per Rev. Pat. Franciscum Bonæ Spei defensa. Antuerpiæ, 1666. 1. vol. in-4°. Typis Marcelli Parys.

9. *Christi Fidelium Parochiale Apologeticum contra Parochophylum. Bruxellis, anno 1667. 1. vol. in-4°.*

Hujus operis autorem appellat Franciscum Bonæ Spei, Vincentius Placcius *Lib. de Scriptoribus Anonymis*, pag. 179. num. 889. Quis autem fuerit Parochophylus? *Ludovicus de Pippre*, sacræ Theologiæ Licentiatus in Academia Duacena: qui postquam in Congregationem Reverendorum PP. Capuccinorum ingressus est, *Bonaventura Bassanùs*

F.

vocari amavit à solo natali , quod est Gallo-Flan-
driae oppidulum propè Insulas.

10. *Christi Fidelium Confrionale*, cum SS. Syn-
odi Tridentinæ , & antiquæ Facultatis Theologicæ
Lovaniensis Vindictis ; Mechliniæ , anno 1667. 1.
vol. in-4°.

11. *Clypeus Confrionalis*. Antuerpiæ , anno
1670. 1. vol. in-4°.

12. *Examen Theologicum super Regulis oīo ex
Instruccióne Petri Vam-Buscum collectis*. Bruxellis ,
anno 1672. 1. vol. in-4°. apud Henricum Fricx.
Hoc Opus citatur in *Bibliotheca Telleriana* , pag.
59. num. 755.

Petrus Vam-Buscum Mechliniensis , sacrae Theo-
logiaæ Licentiatus in Academia Lovaniensi , defun-
ctus anno 1689. scripsit ad *Tyronem Theologum
Instrucionem de Methodo Theologica* , oīo Regulis
comprehensa ; ejusdem *Instrucionis defensionem &
vindicias* , quæ citantur etiam in *eadem Bibliotheca
Telleriana* , pag. 81. num. 1345. Ast Instrucción hæc
damnata fuit à Sede Apostolica : sicuti legitur in *In-
dicie Romano Librorum prohibitorum* , pag. 70. &
143. Et hæc est Instrucción , adversus quam prodiit
Examen Theologicum nostri Francisci Bonæ Spei ,
nec-non alia elucubratio R. P. Egidii Estrix , Jesuitæ.

13. *Lupus captus*. Citatur in *Bibliotheca Carme-
titana* Ms. Ludovici Jacob , pag. 95.

14. *Luča D. Thomæ*. Bruxellis , anno 1664. 1.
vol. in-4°. nomine suppresso.

15. *Motivum Juris pro excusatione legitima Pro-
vincialium Ordin. Mendicantium à contributionibus ,
impositionibus , gabellis , &c. datum iis , quorum
interest , in-4°. prout legitur in recentiori Bibliotheca
Belgica , tomo 1. pag. 287. & 288.*

16. *Historico-Theologicum Carmeli Armamentaria-
rium* , proferens omnis generis scuta , quibus tela
seu argumenta in Ordinis Carmelitani antiquitatem ,
originem , & ab Elia in Monte-Carmelo heredita-
tiam successionem hucusq; legitimè non interrup-
tam , vibrata , fortiter & suaviter enervantur , &
ad perpetuam concordiam disponuntur.

Hujus Operis *Pars prima in-4°* . prodiit Antuer-
piæ , anno 1669. apud Marcellum Parys. *Secunda
Pars* prodiit Coloniae etiam in-4°. Verūm hujus se-
cundæ Partis *Synopsis* anno 1680. Antuerpiæ pro-
diit attexta Speculo Carmelitano R. P. Danielis à
Virgine , tomo 1. pag. 795. num. 2995. & seqq.

De Armamentario loquens R. P. Daniel Papebro-
chius , in *Actis Sanctorum* , Tom. 2. Maii , in suo
Commentario Apologeticō , pag. 713. num. 17. ait :
» P. Franciscus Bonæ Spei... contra nos concepit
» bilem , quam post septem annos patefecit , iterum-
» que recoctam deinceps fovit , in secunda Parte
» promendam. Cæterum quod initio vehementer re-
» luctantem fratres sui discipulique coegerint ite-
» rūm admovere scriptioni infelici manum , id quo-
» cunque animo ac stylo sit factum , non modo non
» indignè fero ; sed etiam A G N O S C O nonnullas ei
» me debere gratias pro notatione duorum vel trium
» ex aliena informatione errorum , & mendorum
» aliquot Typographicorum , suo loco ac tempore
» ea paratus corrigere.... Ex quo capite vellem non
» mererentur argui illi , qui oblatam sibi Armamen-
» tarii partem secundam videntur approbavisse.

Idem Reverendus Pater Papebrochius , in *Appen-
dice ad eundem Commentarium Apologeticum* , tomo
eodem 2. Maii , pag. 847. num 12. ait : » dicitur
» Pars secunda Armamentarii attexta Speculo Car-
» melitano contra expressam voluntatem Auctoris ,
» communi Typographo sèpè protestati , nihil in
» opere suo appariturum ejusmodi. Idem postea ei-
» dem confirmavit R. P. Columbanus , Provinciæ

» Syndicus , vehementer factum improbans.... Sed
» non æquè patienter fero , quod qui novam istam
» Armamentarii impressionem curarunt , fecerint ipsi
» sum P. Daniele sic loqui in fine sui Propugnaculi ,
» pag. 790. num. 2983. *Opera pretium esse duxi*
» ad hoc monitus à viris cordatis , hic etiam inserere
» alteram partem Armamentarii Carmelitici , quod à
» me factum integrè de verbo ad verbum.

» Ex hoc specimen intelligitur quā liberè Cu-
» ratores operis , post mortem Auctoris , arrogaverint
» sibi illius nomen , ut sui proprii consilii inventa eo
» palliarent : qui etiam hoc sibi voluerunt licere , ut
» in illo propugnaculo , in quod nominare me nolue-
» rat Auctor , eam moderationem imitatus , quā
» fuerantia Aprili usus erga P. Franciscum Bonæ Spei ,
» meum nihilominus nomen apponenter. De indi-
» cibus idem judicium esto , similiter post Auctoris
» mortem collectis licentiis.

Paulò autem hæc verba dixerat R. P. Papebrochius
ibidem , in eadem pagina , col. 2. lit. E.

» Dixi nonnullis nomen TRIUMPHATORIS per
» quām commodè offerri mihi , qui veterabar Aucto-
» rem secundæ partis appellare R. A. P. Franciscum
» Bonæ Spei ; eo quod post ejus mortem prodiisset
» liber , cui allaborasse plures dicebantur ; quemque
» eodem jure poteram ab aliis auctum credere , quo
» sciebam augeri speculum , mortuo jam P. Daniele.

Ex his colligitur 1°. Secundam Armamentarii para-
tem integrā , & qualis attextur Speculo Carmeli-
tano , non adjudicandam esse Francisco Bonæ Spei.
2°. Ex eadem secunda parte Armamentarii , Reve-
rendum Patrem Papebrochium aliquot errata & men-
da agnovisse , quæ suo tempore & loco paratus fuerit
corrigere. 3°. Hæc errata & menda ita eidem Re-
verendo Patri ita displicuisse , ut a grē ferret nomi-
nari in præfata Armamentarii parte secunda contrà
voluntatem ipsius Auctoris. 4°. Non minus eidem
displicuisse censuras & castigationes , quas adversus
nonnulla ejus sensa tulisse dicuntur Editores Speculi
Carmelitano , mortuo jam P. Daniele.

X L.

F RANCISCUS BRUNANTIUS , alias
BRUNAUDUS , aliquando BRUNEAUSS ,
dictus ANGELIACUS , Carmelita , sacrae Theologiae
Magister , alumnus & Prior Conventus Rupeculae ,
Diocesis Maurianensis in Sabaudia , Provincia Pro-
vinciæ filius , electus est Episcopus Enachdunensis ,
sexta Idus Febr. anno. 1495. Scriptit ,

1. *Sermonum Libros tres*.

2. *Epistolarum ad diversos Librum unum*.

3. *Carminum Librum unum*.

De Francisco Brunaudo agunt Antonius Possevi-
nus , in *Apparatu Sacro* , tomo 1. pag. 578. Mar-
cus Guadalajarra , in *Historia Pontificali* : Valerius
Ximenes de Embum , in *stimulo Antiquitatis Or-
dinis Carmelitici*. Dominicus à Jesu , in *spicilegio
Antistitutum Ordinis ejusdem*. Alegreus Cassanatus ,
in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 447. Ludo-
vicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 96.
Andreas Rossoti , in *Syllabo Scriptorum Pedemon-
tii* , pag. 203. Daniel à Virgine Mariæ , in *Speculo
Carmelitano* , tomo 2. pag. 921. num. 3214. Ibid. pag.
M C XI. num. 3807.

X L I.

F RANCISCUS BUFFET , DESIDERII
BUFFET nepos , Carmelita Divisionensis , Doctor
Theologus Parisiensis , & unus ex illorum Docto-
rum numero , qui Consilium & Consensum anne-

F.

1572. dederunt Commissariis à R. Joanne-Baptista Rubeo, Priore Generali deputatis, pro reformatione studii & regiminis studentium in majori Carmelo Parisiensi. Anno 1579. Franciscus Buffet suæ Provinciæ Narbonæ regimen accepit ad munus Prioris Provincialis electus: sed heu! à Fide Catholica & à professione Carmelitana deficiens, ad partes Calvinianas transiit, quibus infixus & in sua apostasia permanens, Metis obiit anno 1611.

Antequam fidem Catholicam ejurasset, scripsit

1. *Carmina Latina*, quæ Operi cuidam Thomæ Beauxamis præfiguntur.

2. *De Christi Passione* Librum ei adjudicat, sed falso Marcus-Antonius Alegreus Cassanctus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 412. Errat quoque eum Burdigalæ floruisse narrans.

De Francisci Buffet Apostasia scripserunt Andreas Valladier, in *Tyrranomania*: Martinus Murisse, Franciscanus, Episcopus Madurensis, & Suffraganeus Metensis, in *Historia de Ortu & interitu Heretis Metensis*. Claudius Perry, Lib. III. *Historia Cabillonensis*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 96*. Idem, in *Historia Ms. Conventus Carmelitarum Cabillonensium*, cap. 19.

X L I I .

FRANCISCUS CASTAGNA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, Philippi IV. Regis Catholici Concionator: Vir tūm ingenio, tūm doctrinā celebris ac eximiā prudentiā, pietatisque laude commendabilis, in Belgio potissimum clarus, edidit Hispanicè,

1. *Sermonem*, quem habuit in *Canonizatione S. Teresiae à Jefu*, Bruxellis, in Monasterio Monialium Teresianarum, die 21 Junii, 1622. Bruxellæ, apud Joan. Pepermans, 1622.

2. *Sermonem alterum*, apud Moniales ejusdem Ordinis, die 3. Julii 1622. habitum. Bruxellæ, apud Hieronymum Verdussen 1622.

3. *Flores Carmeli*, seu Sermones de B. V. Mariâ, & sancto Ordine Carmelitarum. Bruxellæ, apud Hermannum Höymarcher, 1620 in-8°.

4. *De Eucharistiæ Sacramento conciones septem*. Gandavi, apud Jacobum Paoorns, 1624.

Franciscum Castagna laudant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 96*.

X L I I I .

FRANCISCUS A CRUCE, natione Gallus, patria Andegavensis, & ibi Carmelita professus, Vir tūm sanguine tūm opere nobilis, tempus omne & in docendo (erat enim Doctor Theologus Andegavensis) & in agendo; ut potè munis omnibus aptus, consumpsit. Circà annum 1611. Pictaviis Rhedonas ad R. P. Philippum Theobaldum advenit Priorem, ut ad Reformationis exercitia & societatem admitteretur: duas tamen ob æquas rationes Theobaldus ejus desiderio non consentit, timens scilicet ne voluntas diù non perseveraret, & ne hujus admissio alios Provinciæ Doctores Reformationis osores laderet. Anno tamen 1615. Franciscus in Priorem Plocemensem assumptus, munus istud perfectissimè complevit usque ad mensem Martii anno 1618. Quo juxta dicti R. P. Theobaldi Sententiam se Andegavum contulit. Postea instante Domino Barone du Beslay, cuius consanguineus erat, ut conjicitur ex *Notis Aegidii Mesnage*, in *Notis ad Vitam sui Genitoris Aegidii Mesnage*, pag.

476. institutus est Rector Parochiæ de Toarce in Andegavensi Diœcesi, in qua regenda Parochia pluribus annis transactis, ibidem obiit circà annum 1625. Scripsit,

1. *Commentaria in Philosophiam Aristotelis*.

2. *Varios Theologiae Tractatus*.

3. *Plurimas Conciones*: sed horum nihil superesse opinor.

De Francisco à Cruce isto Andegavensi mentionem habent Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonis*, cap. 5. pag. 46. Hugo à S. Francisco, in *Vita Vener. P. Philippi Thibault*, cap. 14. & 19. pag. 107. & 148. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Virorum Illustrium Carmelitarum Provincia Turonie*, pag. 14.

X L I V .

FRANCISCUS A CRUCE, natione Hispanus, patria Toletanus, parentibus Bartholomæ Sanchez Lusitano, & Maria Hernandez Mauræ (quod oppidum distat Toledo quinque circiter milliaribus) natus est anno Christi 1585. die 28. Decembris. Apud Carmelitas antiquioris observantia in Conventu S. Anna de Alberca professionem sub statu Fratrum Laicorum emisit anno 1620. die 29. Maii: Vir religiosis omnibus exercitiis jejuniorum, vigiliarum, macerationum, & virtutum effulgens, absque pecuniâ, absque spe ullâ humanâ, Jerosolymitanam peregrinationem suscepit & absolvit, ponderosam crucem humeris gestiens, & ubique miraculis, clarus circà medium anni 1647. obiit Matriti, cum magnâ sanctitatis opinione. Scripsit,

Devotas Constitutiones præscriptas Congregacionibus ab eo institutis sub titulo *Nostræ Sanctæ fidei Catholice*, quæ in variis & pluribus locis Hispaniæ fuerunt erectæ; & in Americam usque magno cum fructu propagatae. Præfatas autem Constitutiones probarunt varii itidem Hispaniæ Episcopi.

Vitam Francisci à Cruce primùm edidit Dom. Sebastianus Muños Suarez, Presbyter Licentiatus, & S. Officii Commissarius: Hispanicè. Matriti, apud Didacum Diaz de la Carrera, 1667. in-4°. Cuius mentio fit in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 228. Prodiit Latinè Vita eadem Romæ, anno 1672. cum hoc titulo: *Vita Venerab. servi Dei fratris Francisci de Cruce, Religiosi, Vitæ actiæ, Ordinis Dominæ nostræ Carmelitarum*, primi filii Ecclesiæ, qui fecit peregrinationem ad loca sancta, Jerosolymorum, Romæ, & S. Jacobi in Galicia, cum Cruce super humeros. Prodiit tertio Hispánico idiomate, Matriti anno 1750. in-4°. & laudatur in Diario Eruditorum Parisiensi, an. 1751. mense Novembri, pag. 762. In eamdem Vitam *Annotaciones* dederunt RR. PP. Ludovicus Perez, tūm Professor in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, & Vincentius Justus Confessarius, ipsius fratr. Francisci, eo tempore quo Romæ moratus fuit: Quæ Annotationes prodierunt tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 998. Prodiit quoque Lugduni, anno 1643. *Delineatio, & Relatio Voti & itineris fratr. Francisci à Cruce, Carmelitæ Hispaniæ*, apud Claudium Savarii, eo ipso anno quo contigerunt; sicut refertur eodem tomo 2. *Spec. Carmelit.* pag. 1084. num. 3803.

X L V .

FRANCISCUS A CRUCE, sed Excalceatus Carmelita, ex parente Hispanâ, Velezii Jacobæ militiæ oppidi cive, cui Didaco Velasquez nomen fuit, Neapoli, dum in ea Urbe commoratur,

F.

tur, iste muneribus impensus militaribus, atque inter alia castri novi præfectura natus, qui juvenis edidit:

Relacion de la Vida del Vener. Siervo de Dios Fr. Luis de Jesus, Religioso Carmelita Delcalco, en el seglo llamado D. Henrique de Toledo Marques de Manzera: Id est Latinè: Relationem Vitæ Venerabilis servi Dei, Fratris Ludovici a Jesu, in seculo dicti D. HENRIQUEZ DE TOLEDO, Marchionis de Manzera, Neapoli, apud Joannem Franc. Paci 1668. in-12. In Sermonem Italicum transtulit Simon à Spiritu Sancto, Carmelita Excalceatus. Neapoli, 1675.

Hujus Francisci à Cruce meminerunt Nicolaus Antonius, *tomo 1. Biblioth. Hispanæ, pag. 319. & 320.* Daniel à Virgine Mariæ, *tomo 1. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964.* Antonius Teisserius, in *Catalogo Auctorum, pag. 393.* Auctor *Bibliothecæ Carmelit. Excalceat. pag. 163.*

X L V I.

FRANCISCUS A S. CYRILLO, Olissiponensis, Carmelita Discalceatus, suæ Congregationis S. Teresiae Hispanicæ Definitor Generalis, eo tempore quo foras emisit

Gloriam Matris Ecclesiae ex consideratione cap. XV. secundum Lucam, scilicet in Ove desperdita, hoc est Peccatore, ad ovile reducendā. Segoviæ 1637. in-folio. Et hic quidem primus est tomus integræ operis, quem alter, ac tertius excipere debuerunt, quibus hujus Capitis parabolæ tres, singulis quæque tomis, illustrarentur; teste Nicolao Antonio, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 320.*

X L V I I.

FRANCISCUS A S. ELIA Legiennis, Pintiæ dedit Carmelitis Excalceatis nomen, Prior *Methimnae de Rio Sicco*, seu de flumine *Sicco*, Theologus per celebris, eruditione clarissimus, ac inter sui ævi Concionatores facundissimus; anno 1628. fundationem Monasterii *Lacunniensis* stabilivit, suisque virtutibus, ac literarum studio asseruit, moriens 1640. Dum Medinæ Rivi sicci suis præfesset, publicavit Hispano Sermone,

Comentarios y doctrina sobre la Regla primitiva de la Orden de Nuestra Señora de Carmen: sive Latinè, Commentarium seu instrucionem moralem in Regulam primitivam Ordinis B. V. Mariae de Monte Carmelo. Segoviæ, apud Didacum Diaz de la Carrera 1638. in-folio. Ad Christophorum de Guzman & de Santoyo, Episcopum Palentinum.

De illo mentionem habent Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 363.* Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms. pag. 96.* Daniel à Virgine Mariæ, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum, pag. 164.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii historiae Carmelitanae, cap. 17.* Dominicus à Matre Dei, in *Elogio quod præfigitur huic Commentario, ut jam animadvertisimus, super. pag. 393.*

X L V I I I.

FRANCISCUS A S. ELIA, distinguitur alter Carmelita Excalceatus, Bæticus, Ordinis sui Definitor Generalis, cui adjudicantur *Plures Conclaves, & Commentaria in Libros Regum: Quorum omnium meminit historia Congregat. His- Tom. I.*

pan. *tom. 6. Lib. XXVI. cap. 29.* Necnon *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum, pag. 164.*

X L I X.

FRANCISCUS ESPINET, natione Catalanus, Perpinianensis patriæ, Habitu Ordinis Carmelitici sub veteri obseruantia sumpsit anno circiter 1514. & in illa perstitit annis quinquaginta & amplius: nam anno 1569. ad Reformationem Teresianam transiit, cujus prima jece- rant fundamenta *Joannes à Cruce & Antonius à Jesu*, cum duo dumtaxat Religiosorum Conventus extarent, scilicet *Durveli & Pastranae*, in quo qui dem horum posteriori admisssus noster *Franciscus Espinet* sub nomine *Francisci à Conceptione*.

Is circà annum 1504. Perpinianus natus est, cuius Pater pius, addictissimus erat Ordini Carmelitano, & Conventui ejus Perpinianensi sub nomine *Conceptionis purissimæ B. Virginis Mariae antiquissimo*, plurimum affectus. Parvulus Franciscus Patris sui devotionem erga Carmelitas hereditate recepit; nam puer decem annis natus, Carmelitanum (ut diximus) Habitum suscepit; & sic B. V. Mariæ ab ipsis pueritæ annis devotus, ut ipsam *Matrem suam* vocaret.

Vir fuit mortificationis cultor præcipuus, quam in omni occasione exercebat: Unde præter disciplinas, cilicia, ceteraque pœnitentia instrumenta, novos adinveniebat castigationis propriæ modos: Et verò, cum Discalceatus incedere non permitteatur, intra calceos mittebat scrupulos & similia pedum offendicula, quibus læderetur. Ceterarum Religiosarum Virtutum exemplar, quibus bonam aliis ædificationem excolebat; Virtutum exercitio, scientiarum studium conjunxit; & Vir doctus evasit in Conventibus Manzerae, Rodæ & Parvæ Rupis, reliquo Sanctimoniaz odore, ubi Priorem gessit. Mortem oppedit anno 1579. relinquens *Conclaves & nonnulla Opuscula Ascetica Mss.*

Is est qui ter Romam petit; inquit peregrinatione trinâ plurimos labores passus est, crebra Vitæ pericula incurrit, & notabiles successus divinæ Providentiaz, illum mirabiliter præservantis inter præsentissima pericula submersionis, serpentum & Latronum. Unum hic retulisse satis erit, pro regularis obseruantia, etiam in rebus minimis, commendatione. Franciscus iter faciens incidit in latrones: illi cum dubitarent, an verè esset Religiosus, an sub Religioso habitu speculator, statuerunt experimentum capere ex modo bibendi: quidam enim illorum notaverant Religiosos istius Ordinis bibere solitos, *ambabus manibus scypho appositis.* Cum igitur eum bibere cogerent, & is oblatum craterem utrâque manu ori admovisset, benignè demissus fuit, alioqui mactandus, si unica manu bibisset.

Egregium ei reddunt testimonium Isabella à S. Dominico, in ejus vita à Michaële Baptista de Lanuza descripta: Franciscus à S. Mariæ, in *Historia Reformati S. Teresiae, Lib. IV. cap. 13. §. 7.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1049. num. 3630.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 2. pag. 24. & seqq.*

L.

FRANCISCUS DE ESPINOSA, Bæticus, Carmelita Theologus, & Evangelici Verbi Præco celeberrimus, scripsit circà annum M. DCXVI.

De Immaculatâ Conceptione B. V. Mariae tractatum. Hispali, 1616. in-4°. Id testantur Aubertus

Q q q

F.

Miræus, *Parte 2. Bibliothecæ Ecclesiasticæ, cap. 175.* Hippolytus Marraccius, *tomo 1. Bibliothecæ Marianæ*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 323.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 473.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 102.* Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ, pag.*

L I.

FRANCISCUS HIERONYMUS AYMO A S. CLEMENTE, Taurini natus die 21. Octobris vel Novembris 1625. ibi professionem emisit anno 1641. In Regia Taurinensi Universitate Doctorali laureâ donatus, in Philosophicis, Mathematicis & Theologicis versatissimus, in arte oratoria & consonatoria disertissimus, S. Mariæ Transpontinæ in Urbe Theologus Regens; Neapoli Studiorum Præfectus, primò Angliæ, deindè Pedemontanæ Provinciae Prior Provincialis, Taurini obiit 13. Junii 1705. Edidit, 1. Quatuor tomis *Philosophiam Bacconicam*, Taurini impressam anno 1668. in-folio.

2. *Pilosopham fondamentalem*, in qua assignat, & proponit fundamenta omnium scientiarum rationarium, realium & moralium ad modum Syntaxis Artis mirabilis Raimundi Lullii: sed in ea copiosius, clarius & perfectius elucidat omnia; in cuius molimine annos duodecim consumpsit.

3. Quatuor tomos *Directorii Carmelitarum* à R. P. Marco de Nativitate Turoniarum Provincie alumno compositos, è Gallica in Italicam linguam transtulit; in-12.

4. *Manuale pro Sororibus Tertiariis Ordinis Carmelitani*, ab eodem R. P. Marco elaboratum, è Gallico in Italicum idioma vertit, in-12.

5. *Relation del pomposo apparato fatto dai Padri Carmelitani di Santa Maria di Piazza, nella solenne Canonizatione di S. M. M. di Pazzi*. Taurini, anno 1669. Celebrem nostri Aymonis mentionem habent Andreas Rossotti, in *Appendice ad syllabum Scriptorum Pedemontii, pag. 3.* Augustinus ab Ecclesia iterum editus Caramoniale, anno 1660. R. P. Timotheus Bergerot in *Schedis Mss. anno 1748.* datis. Alia fusi narrata poteris inspicere infer. pag. 689. hujus Bibliothecæ, verbo, HIERONYMUS AYMO.

L I I.

FRANCISCUS HUGO SALVENE, persona est cujus nomine Henricus Salart, Carmelita Provincie Narbonæ, edidit Gallicum Opus sub hoc titulo:

Le souverain remede pour appaiser l'ire de Dieu, en tems de peste, guerre & famine, & être délivré de ces fleaux; & pour obtenir secours en toutes afflictions & nécessités: avec un petit avis aux Confreres du saint Scapulaire, & quelques Prieres de dévotion: composés par François-Hugues Salverie, Confrere. Au Puy, chez André de la Garde, 1660.

Hæc ab ipso Salart se didicisse refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 144.* Idem, in *Bibliotheca personata Ms. pag. 87.* super foliolum volatile in urroque loco appositum; ut iterum dicturi sumus *inferiori pag. 580.* ubi mentio erit HENRICI SALART.

L I I I.

FRANCISCUS A JESU, natione Hispanus, Joanne Jodar Beatensi Decurione, & Maria Gallegos Hispalensi, hâc in urbe natus,

anno 1569. Beaciæ tamen educatus, Carmelitarum Excalceatorum regularem observantiam priùs professus; licentiâ à Superioribus obtentâ, ad antiquiores Carmelitas posteà transit, quos Observantes appellamus. Sacrae Theologiæ Magister, Regibus Hispaniarum Catholicis, *Philippo III.* quem paulo post moriturum anno 1621. die 31. Martii, præsenti consilio, atque eloquentiâ egregiè juvit, confirmavitque: necnon *Philippo IV.* hujus filio, charus in paucis atque intimus. Utriusque Concionatorem, atque *Philippi IV.* destinatione ad examen quandoque rerum gravissimarum admissum; inter hæc supremi fidei negotiorum Senatus, cum alias, tum in expurgandis libris Censorem magnâ eruditioonis laude, prudentiæque solertiæque ac pietatis exercevit. Episcopalem dignitatem sibi oblatam constanter recusavit. Obiit *Matriti*, die 23. Septembris, anni 1634. ætatis suæ 66. Anno quippe 1569. natus fuit, cujus opera edita Hispanice:

1. *Cinco Discursos, con que se confirma la antiqua tradition de que el Apostol Sant Jagovino y predico en Espâna, defendiendo la lo que algunos autores an escrito den novo contra ella.* Id est Latinè: *Discursus quinque ad propugnandam traditionem Apóstolatus S. Jacobi in Hispania adversus quosdam Autores.* Matriti, 1612. in-4°. Ex Typographia Regia. Citatur in *Bibliotheca Telleriana, pag. 337. num. 88.*

2. *En Defensa del Patronato de Hispana de Santa Tereſia de IHS.* Id est Latinè: *Defensio Patronatus S. Tereſia à Jesu, pro Hispaniâ.* Hic sermo habitus est coram *Philippo IV.* Hispaniarum Rege.

3. *Exercicios spirituales, que se tienen en el Convento real de las Descalzas de Madrid.* Seu Latinè: *Exercitia spiritualia quæ habentur in Conventu Matritensi Monialium Regio Discalceatarum.* Antuerpiæ, anno 1622. in-8°.

4. *Sobre el Matrimonio que el Príncipe de Galles pretendió con la Infanta Dona María.* Id est: *De Matrimonio quod Princeps Walliae pretendit cum Infante Mariâ.* Editum hoc votum Matriti aiunt anno 1623. Curæ enim suæ commissum habuit magnum id negotium quod summâ dexteritate, ut erat prudens in paucis, & urbanitatis plenus, tractavit Gaspero Guzmano Comite-Duce *Olivariensi* & *Buckinghamo* Duce *Philippi IV.* Hispaniorum Regis, atque *Caroli Walie* tunc Principis, nomine sanguinis, nec semel Principe ad eum venientibus. Quod quidem juxta Christianæ prudentiæ regulas ex voto ejus & doctissimorum aliorum hominum expedito, in mandatis habuit, ut Epistolam regiam ad *Jacobum Angliæ Regem*, quâ excusari debuit re infectâ discedere *Carolum filium*, conscius ipse arcanorum formaret: Quam quidem scripsisse dicitur pro dignitate Regum, & causæ ipsius xv. Augusti m. d c x x i v. necnon & eorum omnium, quæ gesta essent, historicam narrationem confecisse; quæ unâ cum epistolâ exemplari, propriâ authoris manu descriptâ penes M. R. Patrem *Franciscum Luazo*, ejusdem Ordinis Carmelitam, quondam *Matriti* affervabatur circa annum 1672.

5. *Indicem librorum prohibitorum, & expurgandorum iussu D. Bernardi de Roxas & Sandoval, Tolletani Præsulis, sacraeque Rom. Ecclesiæ Cardinalis, & Generalis Hispaniarum Inquisitoris, formandum cum aliis ordinavit: Matriti editum, apud Ludovicum Sanchez, 1612.* ejusque *Appendicem* publicatam anno 1614. fertur & is Præsulem Illustrissimum quemdam in opere de veneratione Reliquiarum conficiendo adjuvisse. Quod de ejusdem Francisci nostri ore excerptum à se fuisse Zuazus idem confirmat. Hæc omnia leguntur in *Bibliotheca Hispana, tomo*

F.

1. pag. 332. & tomo 2. pag. 291. cui superaddi possent Rodericus Carus, in *Notis ad Chronicon flavi Dextri*: Aubertus Miraeus, parte 2. *Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 212. Augustinus Barbosa, *De Officio & potestate Episcopi*; Joannes Tamayus Salazar, tomo 4. *Martyrologii Hispani*: Emmanuel Roman, *De scriptoribus Ordinis Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 494. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 517. num. 924. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 104*. Joannes Pintus, de Victoria in *Hierarchia Carmelitica*: Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 170. Vide etiam *infer.* ubi *Franciscus à Jesu & Jodar* describitur.

L I V.

FRANCISCUS A JESU, Carmelita Discalceatus, ante ingressum in Religionem IULIUS RAVASCHERIUS nuncupatus, Marci Antonii filius, Genuæ natus anno 1587. die 17. Januarii, Professor sacrae Theologiae in Belgio, Provincialis Genuæ, & Definitor Generalis, obiit Romæ, anno 1647. Auctor est duorum voluminum mysticâ doctrinâ repletorum, quorum titulus est,

1. *Panegyricus: sive humanae peregrinationis à terra in cælum, exacta Descriptio.*

2. *Mystica explicatio Cantici Canticorum: sive Praxis ascensionis mentis in Deum.* Dividitur in tres partes: quarum prima tractat de vita purgativa: secunda de vita illuminativa: tertia de vita unitiva. Hæc duo volumina Ms. custodiuntur in Ordinis Discalceati Carmelitici Archivo Romano, referente Michaeli Justiniano; quem exscriptis Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico*, pag. 192.

Hunc Franciscum à Jesu Genuensem commemorant etiam Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Schedis Ms. ad Ludovicum Jacob* datis, & in hujus *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 96*. Daniel à Virgine, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 730. Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 171.

L V.

FRANCISCUS A JESU ET JODAR, de quo jam actum fuit in pagina præcedenti sub solo nomine *Francisci à Jesu*: sed quia eum ne crederet quispiam differre à *Francisco Jodar*, qui sub hac nomenclaturâ appellari nonnunquam solet: non pigeat repetere quod is anno 1569. *Hispani* natus & *Beaciæ* educatus, atque inter Carmelitas Excalceatos primum professus servatis servandis, coaptatus fuit Conventui Carmelitarum antiquorum Matritensi anno 1611. in quo mansit usque ad obitum, Magisterii laude insignitus, procul à domesticis præfecturis.

Vocatus à *Philippe III.* Hispaniarum Rege, in extremis laborante, egregiam operam ei navavit, ultimam Confessionem sacramentalem ipsius, per tres horæ quadrantes immoratus, audivit, atque subinde ultimum pietatis officium Catholico Monarchæ impendit. Post mortem *Philippi III.* electo ad solium *Philippe IV.* Franciscus noster, vir *inter ingentes Principum motus*, atque *inæqualem Reipublicæ statum*, *gratiæ semper æqualis* stetit. Nam utrique Regi *Philippi* parenti & filio carus æquè, atque probatus, pensionibus annuis ab utroque remuneratus, ex utriusque nominatione ad *Infulas iterum* atque *iterum* delectus fuit.

Porro sibi oblata est Ecclesia Metropolitana Mexicanæ in America Septentrionali: rursus Guadicensis, sub Granateni Metropoli: item Segobiensis, sub Primate Tolotano: nec-non Galaguritana, sub Metropoli Burgensi: mansit tamen Franciscus intrâ claustra, mortuus tandem Matriti, diuturnâ & prolixâ infirmitate patientissimè toleratâ, implicitus. Seplatus est in eodem Conventu, cum fratribus suis, inscripto super lapide hoc Epitaphio:

D.

O.

M.

HIC SITUS EST R. P. MAGISTER
FR. FRANCISCUS A JESU JODAR,
CONCIONATOR REGIUS,
PRIMA ERUDITIONIS VIR:
QUI INTER QUATUOR PRIMOS
THEOLOGOS HISPANIAE
A REGE PHILIPPO III.
AD RES GRAVES VOCATOS;
ANTE-SIGNARIUS FUIT.
OBIIT TANTUS VIR XXIII SEPTEMBRIS
ANNO ÆTATIS SUÆ LXVI.
VERBI INCARNATI M. DCXXXIV.

Præter opera jam superiùs citata, ei adjudicantur *Sermones*, quorum numero inferenda forsan esset *Concio Hispanica in laudem S. Teresia*, Matriti habita anno 1627. quam Martialis à S. Joanne-Baptista attribuit eidam *Francisco à Jesu*, Carmelitæ Discalceato.

De *Francisco nostro à Jesu & Jodar* mentionem reperies apud *Ægidium Gonzales Davila*, in *Theatro Magnalium Matritenium*, edito Matriti, anno 1623. pag. 130. & apud *Danielem à Virgine Maria*, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 959. num. 3375.

L V I.

FRANCISCUS A JESU MARIA, natione Hispanus, patria Burgensis, Provincia Carmelitarum Excalceatorum Religiosus Castellanus, sacrae Theologiae quondam in Collegio Salmanticensi Lector, Prior Burgensis, Salmanticensis & alibi; deinde suæ Provinciæ Definitor, Postea Definitor Generalis & Secretarius, cuius in administratione secessit præstantissimè Vir omnium panopliæ scientiarum perornatus, ac magnum suæ Congregationis ornamentum. Obiit anno 1677. Edidit:

1. *Tomum primum Cursus Theologie Moralis Salmanticensis*, in quo reperiuntur *Tractatus de Sacramentis in genere*, *de Baptismo*, *Confirmatione*, *Eucharistia*, & *Extrema-Undione*. Salmantice 1665. Item Lugduni... Item Antuerpiæ, 1672. Item Matriti, 1709. Latinè *in-folio*.

2. *Commentarium, in Apocalypsim*, Lugduni, 1648. & 1649. tomis duobus *in-folio*, quorum me minit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 630. col. 1.

3. *Tractatum de Sensibus Scripturæ sacrae*, cum præcedenti.

4. *Incentiva animæ fidelis ad amorem*. Editio se cunda Salmantice, anno 1680. idiomate Hispano.

Franciscum à Jesu María celebrant Nicolaus-Antonius, tomo 2. *Biblioth. Hispanæ*, pag. 674. Daniel à Virgine María, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Ludovicus Jacob, in *Biblio-*

F.

heca Carmelitarum Discalceatorum, pag. 171. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. *Compendium Historiae Carmelitanae*, pag. 17. Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliae*.

L V I I .

FRANCISCUS A JESU MARIA, alter Carmelita Discalceatus, cognomento BEATUS, à vita restitutio, natus in Civitate de Antequera Diocesis Malacitanæ, in lucrandis animabus operator assiduus, dum ex Conventu de Alcaudete ad oppidum de Luque ex obedientia iter instituisset, mortem invenit anno 1720. Ejus corpus à pluribus annis incorruptum perseverat. Scripsit Hispanè:

Tractatum de Animabus gubernandis, cum exercitiis quotidianis.

L V I I I .

FRANCISCUS AB INCARNATIONE, Hispanus tum genere, tum pietate clarus in Nova Castella, inter Carmelitas Excalceatos edidit Hispano idiomate, *tomas duos Concionum*. Matrii, anno 1724.

L I X .

FRANCISCUS IRENÆUS, persona est cuius nomine R. P. Leo à S. Joanne, Carmelita Provincia Turonie, edidit Gallico idiomate, *Sentimens sur les questions de la Predestination, & de la fréquente Communion*. A Paris, chez Rolet le Duc, 1643. *in-4°*. Iterum 1644. *in-4°*. apud eumdem & Joannem Lemire. Hujus posterioris editionis curam habuit Ludovicus Jacob, qui id refert in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 97.

L X .

D I S S E R T A T I O

De Vita & Scriptis FRANCISCI JUNCTINI.

FRANCISCUS JUNCTINI, alias GIUNTINO, natione Italus, Florentia natus est die 7. Martii 1522. Ipse in Commentariis ad Claudii Ptolomæi de Astrorum judiciis Librum tertium, cap. 14. quod circa qualitates animæ innatas versatur, de seipso loquens ait pag. 542. lineis ultimis: » Ego dicam » de pronitate mea. Habui Mercurium in tertia cœli » domo in signo Piscium in parte 17. min. 24. & » respiciebat partiliter Jovem ex sextili aspectu: » quia Jupiter erat in Capricorno in parte 21. min. » 15. Quare habui & habeo inclinationem ad sa- » cram Scripturam. Et Lugduni nationibus Italicis » per continuos annos quatuor pro concione expo- » sui Evangelicum Dei, & publicè professus sum » sacram Scripturam illis temporibus.

Ibidem pag. 544. col. 2. sub finem. » Habui & » ego quamdam parvam dispositionem ad ornatum » dicendi, quam denotat conjunctio Veneris cum » Mercurio. Nam Venus erat in suo throno, & » Mercurius in tertia cœli domo. Quare publicè » oravi, & operam dedi Poësi, & multa scripsi » meo & alieno nomine, diversis temporibus sermone » Italico, & super Petrarchæ cantiones, aliquas » scholias edidi.

Ibidem, pag. 545. col. 2. de Astrologis loquens: » Ego habui Mercurium Orientalem à sole, & cum » sole conjunctum & non combustum. Et quamvis » fuerim sæpius impeditus à tali studio, tamen præ- » valuit animi dispositio, quod sum Astrologus & » alii.

- *Junctinus*, inquam, natus est anno 1522. hora

13. minut. 20. post meridiem, ut ipsem refert in *Calendario Astrologico*, tom. 2. ejus Operum, pag. 1138. sat juvenis nomen dedit Carmelitis, apud quos sacerdotio decoratus, laurea sacrae Theologiae Doctorali insignitus, in Academia Florentina die 18. Novembris 1554. præcipua exercuit munia, etiam sui Conventus Florentini Præfecturam: sed religiosæ tædio affectus, eam deseruit, in Gallias advenit; ubi & fidem catholicam ejuravit circa annum 1570. Piis tamen à viris officiosè monitus, ad meliorem frugem rediit, suâ hæresi *Lugduni* ita abjurata in Ecclesia Sanctæ Crucis, ut monasticam professionem suam non resumeret: jure accepto ex (a) Constitutione Pii IV. die 3. Aprilis 1560. datâ, quâ Apostatae Monachi ad Ecclesiam Catholicam redeuntes permittebantur in seculo remanere ad honesta loca, prout melius ad ipsorum salutem judicarent Commissarii Apostolici.

Honorifico donatus fuit titulo Eleemosynarii ordinarii inter domesticos Serenissimi Principis, Valerii, Ducis Andegavensis & Alenconii, fratris Henrici III. Ducem enim hunc Andegavensem alloquens in (b) *Synopsti de restituzione Calendarii* ait: *Principes Serenissime, mearum partium meique officii esse duxi, te auspice, qui me jamdudum singulari tuo favore ac benevolentia in numerum domesticorum tuorum adscivisti*. Sed cum hanc Synopstum scriberet anno 1579. Junctinus, longè ante titulum *Eleemosynarii* hujus Principis adeptus est, quo titulo suorum Operum editionem Lugdunensem *in-folio* 1583. insignivit.

Astrologiæ judiciariæ studiosior, nimirumque credulus apud omnes auditus est, audiri tamen ipsum juvat in Epistola sive humili (c) *supplicatione ad Reverendissimos Antifitites ac Reverendos Inquisitionis hæreticæ pravitatis*, dicentem: » Licet mihi sim » conscient, me hic nihil unquam afferuisse, quod » sanctæ Ecclesie Romanæ Catholicae sanctionibus » putarem adversum (sive quod ad liberum homi- » nis arbitrium spectat, quod ab astris nullo pacto » affici dicimus, nisi quatenus inferiores animi fa- » cultates ab eis ad aliquid inclinentur, vel avocan- » tur: sive quod ad Dei providentiam pertinet, quæ » tantum abest, ut cœlo subsit, ut ea cunctis suo » motu moderetur, legemque statam Astris impos- » fuerit; quam pro suo arbitrio mutat, cum id » videt) tamen non negaverim, fieri posse, ut hic » non rectè multa affirmaverim, alia ut ignorans, » quædam ut male judicans, aliqua ut negligenter » scribens.

» Atque ideò Reverendissimi Antifitites, & Reve- » rendi Inquisidores, cæterique, quorum est fidei » censura, vos oro, obtestorque, ut, si quid hoc » in Libro deprehenderitis, quod vel minimum à » sacro sanctis fidei nostræ Decretis dissentire, aut » in aliquo integerrimis moribus posse officere, vel » etiam pii Christiani hominis conscientiam quo- » quo pacto lædere videatur, id meæ oscitantia » atque inscritæ attributum, statim è libro auferatis, » expurgetis, abradatis: ita ut ne vestigium quidem » exstet. Ego enim id nunc revoco, & tanquam à » me nunquam dictum volo. Nam ea tantum tam » in hoc libro, quam in aliis à me editis, eden- » disve asserta volo, quæ à sancta Catholica Ecclesia » Romana approbentur. Valete Reverendissimi Pa- » tres, meque in vestrum patrocinium suscipite.

Indè falsa Astrologiæ principia quisque minimè demirabitur, cum id fateatur ipse *Junctinus*, & in plurimis erraverit, quorum in exemplum adducitur

(a) *Bullar. Rom. & Carmelit.* tom. 2. pag. 116.

(b) *Junctini Operum*, tomo 2. pag. 918.

(c) *Ibidem*, tom. 1. in Limine.

horoscopus

F.

horoscopus quem *tomo 1. pag. 138.* profert de Ferdinandino Mediceo his verbis: »Dominus Ferdinandus Medices, Frater Francisci magni Ducis Ethruriæ, tenet Lunam in septima cœli domo, cui diametratur Mars: qui quidem est Dominus secundi trianguli septimæ domus, quoniam nativitas est diurna, & reperitur in dubdecima cœli domo in signo sterili. Nam ejus horoscopus est signum Virginis, & in occasu tenet Pisces. Quare Mars fuit Dominus secundi trianguli. Venus autem collata est sub radiis solis, & fuit combusta, & in diametro Saturni. Quare ipse se dicavit Ecclesia, & elegit vitam Ecclesiasticam, & esse celebrem. Ergo conclusio vera.

Conclusionem verò falsam probavit eventus: Nam, ut scribit Antonius de Laval in Opere Gallicè edito, *Dessins problèmes politiques.... Examen des Almanachs, Prédicitions, &c.* Parisiis edito 1613. apud Abelem Langellier in-4°. apud Claudium Cramoisy, cap. 13. pag. 572. *Ferdinandus Mediceus I. nomine, Magnus Etruriæ Dux*, fratre suo natum auctore *Francisco* mortuo die 9. Octobris 1587. purpuram depositum die 28. Novemboris 1588. uxorem duxit *Catharinam* de Lotharingia, ex qua filios decem suscepit, & die 22. Februarii defunctus est anno 1608. Idem refert Antonius Aubery in Opere Gallicè inscripto: *Histoire générale des Cardinaax*, tom. 5. pag. 225. Præfatus autem Ferdinandus de Medicis natus erat die 13. Julii, horâ 19. min. 57. post meridiem, anno 1549.

Alterius culpæ Junctinus, Teloniæ scilicet insinuat: adeo ut pecuniam cum usura præbens sexaginta mille aureos sibi nummos coacervaverit. Addit infra (d) Possevinus, quod Junctis honestissimis typographis (in quorum ædibus sèpè librorum correctionibus operam Lugduni posuerat) mille aureos nummos cum moriens legasset, qui cum reliquis evanuerunt: nimis omnia perdita fuerunt quæ Astrologus iste fenerator anxie hinc indè corraserat. Mortuus autem fuisse creditur circiter annum 1590, ætatis suæ 67. Quapropter in fastis Theologicis Universitatis Florentinæ, pag. 256. incorrectè legitur *Pacificus Giuntini*. Obiisse legitur mortuus die 18. Maii an. 1572. Ejus opera recentius ab ipso edita contrarium evincunt.

SCRIPTA FRANCISCI JUNCTINI.

1. *Tractatus judicandi revolutiones Nativitatum.* Lugduni 1570. in-8°. vide infer. num. 13.

2. *Francisci Junctini speculum Astrologiæ, quod attinet ad judicariam rationem Nativitatum, atque annuarum revolutionum.* Ejusdem tabula resolutæ Astronomicæ de supputandis siderum motibus secundum Observationes Nicolai Copernici, Prutenicarumque tabularum. Lugduni 1573. in-4°. Idem opus magnis incrementis ditatum sub hoc titulo:

Speculum Astrologiæ, universam Mathematicam scientiam, in certas classes digestam complectens. Accesserunt etiam Commentaria absolutissima in duos posteriores quadripartiti Ptolemaei Libros, innumeris observationibus referta, & certissimis aphorismis (quatenus ex siderum positione liceat christiano more aliquid conjicere) ex probatissimorum Astrologorum Scriptis depromptis insignita. Lugduni, in Officina Q. Phil. Thingi, Florentini; apud Simphorianum Beraud, duobus tomis in-folio: quorum prior paginas 1313. posterior complectitur 1170. sine tabula universali. Epistola nuncupatoria dedicatur Reverendissimo & Illustrissimo Principi, ac D. D. Marguar-

(d) Possevintus in *Bibliotheca Selecta*, tomo 2. pag. 245. Tom. I.

do, Episcopō Spirensi. Subsequitur *ad Reverendissimos Antistites, ac Reverendos Inquisitores, hæretica pravitatis, Francisci Junctini humilis supplicatio.* Excipiunt varia Authoris elogia metricè prolata per varios hujus ætatis peritos Scriptores. Hæc autem sunt quæ continentur Opera,

PRIMO TOMO:

1. *Definitio bonorum Astrologorum de Astrologia prædictiva adversus Calumniatores*, pag. 1. Reperitur etiam edita in Opere inscripto: *de divinatione quæ sit per Astra: diversum ac discrepans duorum Catholicorum S. Theologiarum Doctorum judicium.* Coloniae 1580. in-8°. pag. 1. — 61.

2. *Isagogicus Tractatus in totam Astrologiam prædictivam distributus in octo capita*, pag. 17.

3. *Claudii Ptolemaei quadripartiti Liber primus*, pag. 49.

4. *Commentaria in duos posteriores Libros ejusdem Claudii Ptolemaei Pelusiotæ, sive Alexandrini;* qui floruit circa Christi annum 138. temporibus Antonii Pii & M. Aurelii Imperatorum; ut ipse animadvertisit Junctinus, pag. 107.

5. *Commentaria Ptolemaei*, pag. 831.

6. *Hermetis centum Aphorismorum Liber*, pag. 840. Hujus Hermetis Opera edi curavit Basileæ anno 1559. Hieronymus Wolfius; sed quando viserit, ignorare se fatetur.

7. *Almansoris Astrologi propositiones*, pag. 843.

Hæ propositiones ad Saracenorum Regem dictæ jam prodierant anno 1530. opera Hervagii cum tractatibus & Julii Firmici. Almansorem vero seu Almearem Arabem Mathematicum vixisse anno 1139. Scribit Junctinus in Catalogo Scriptorum quem præfixit ad limina hujus tomī primi; cum antiquiore Almansorem Saracenum Astrologum ibidem referat floruisse anno 933.

8. *Sententia seu Aphorismi Astrologici Ludovici de Regiis ad Philotheum Patriarcham Constantinopolitanum*, pag. 847. Ludovicus de Regiis Physicus & Astrologus floruit anno 1370.

9. *Annotationes universales de Judiciis Nativitatum*, pag. 8777.

10. *Directiones, progressiones, sive inambulationes, ascensoria tempora Hilegiorum, &c. seu forma directionis, quam Joannes Regiomontanus tradidit in Libro Canonum, quem tabulas vocat Directionum*, pag. 887. Joannes de Rogiomonte, alias Joannes Muller natus die 6. Junii 1476. de quo vide Petrum Gassendum in ejus vita, quæ prodiit Hagiæ Comitum an. 1656. ad calcem vitæ Tycho Brahei, pag. 345. & 367. idem asserit Junctinus in suo Commentario Ptolemaei dicens, pag. 236. Joannem Regiomontanum optimo flore vitæ suæ obiisse anno 1476. Tabulæ autem directionum jam editæ fuerant Norimbergæ, 1475. in-4°. & alibi pluries; ut videre est in *Memoriis Niceroni*, tomo 38. pag. 384.

11. *Tractatus judicandi omnium Alphætarum apotelesmata, de quibus sigillatim neque diffusè Claudio Ptolemaeus, nec cæteri Scriptores hæc tenus fecerunt mentionem*. pag. 942.

12. *Tractatus Astrologicus, in quo agitur de præteritis & futuris multorum hominum accidentibus per proprias eorum genituras ad unguem examinatis. Quorum exemplis consimilibus unusquisque de medio Genethliacus vaticinari poterit de futuris*, pag. 952.

13. *Tractatus judicandi revolutiones Nativitatum*: Opus quidem jam Lugduni editum anno 1570. in-8°. ut animadvertisimus superius: sed Opus nunc demum ab ipso authore multis in locis auctum, ac

F.

sublatis omnibus erroribus, integrum restitutum, pag. 1009. In priore editione nuncupatum fuerat *Petrus Arnaldo Navallio*, prætoria cohortis Præfecto apud Illustrissimum Lugdunensis civitatis Gubernatorem, *D. Franciscum Mandelotum*.

14. *Brevis ac perutilis introductio in judicia Astrorum*, pag. 1133.

15. *Tractatus judicandi revolutiones annorum mundi*, pag. 1153. Verum notandum quod Junctinus omnia, omisso authoris nomine, furatus sit ex *summa Astrologiae judicialis Joannis Eschuid Nivi Anglici*, edita Venetiis in-folio anno 1489.

16. *Quopacto Orbis Magnus reperiatur*, pag. 1167. Priores viginti-quinque lineaæ & posteriores triginta lineaæ hujus Tractatus desumptæ sunt ex ci-tata *summa Astrologiae judicialis* folio 11. & 12. sicut posteriores tredecim lineaæ quæ læguntur pag. 1169. 1172. apud Junctinum. Præfata autem his verbis exhibentur apud Michaëlem Maittaire, in Annalibus Typographicis, tomo 1. pag. 211.

» Johannis Eschuid viri Anglici summæ Astrologiae: operâ & curâ Joannis Lucilii sanctiter » Helbronensis Germani, impensis Francisci Bolani » eloquentissimi olim viri Candiani patritii Veneti. » Venetiis in-folio., anno 1489. Nonis Julii.

17. *De Pestilentia, & epidimia, ac corruptione aeris tractatus scientificus*. pag. 1202. Hic tractatus post lineam 16. totus desumptus est ex eadem *summa Astrologiae* Joannis Eschuidi, folio 158.

18. *De Carisia & Vilitate annonæ*, Tractatus perutilis. pag. 1241. Excerptus ex eodem fonte Joannis Eschuid Astrologi Angli, folio 178. - 188.

19. *De præliis & combustionibus Tractatus: & primò qualiter prognosticandum sit de ipsis per Orbem magnos, & per coniunctiones magnos, & per Eclypses luminarium*, pag. 1266. Opus summè subreptum ex præfata *summa Astrologiae* Joannis Eschuid, folio 189. & seqq: sicut observat vir nobilissimus Dom. Eugenius d'Allonville, cognomine *Eques de Louville*, in domo solitaria propè Aureliam mille passibus ad Orientem sitâ defunctus inclinante mense Septembri 1732. ætatis anno 67. vel 66. Hic nempe illustrissimus Astronomus, quas modo retulimus num. 15. & seqq. Notas scripsit ad Junctini Operum marginem in Codice quem ab eo possidemus nunc possidemus. Joannes autem Eschuidus Anglicus Astrologus floruit anno 1348. si fidem dabis Junctino in suo Catalogo Authorum: quo etiam anno suam *summam Anglicanam Judicalem* absolvisse Joannes Estuvode seu Eschuidus scribitur à Joanne Balæo de *Scriptoribus Angliae Centur. VI. Cap. XIII. p. 463.*

T O M O S E C U N D O.

Præit nuncupatoria ad Nobilem D. Gasparem Arlunum Patritium Mediolanensem Epistola, in qua referuntur Imperatores, Reges & Principes, qui Astrologiae vel studuerunt, vel faverunt: putà C. Julius Cæsar legitur vel in maximis bellorum tumultibus, & in rebus turbulentissimis, semper aliquid temporis studiis Astrologicis seposuisse.

Tiberius secundus à Cælare Romanorum Imperator circa Deos, ac religiones, vel superstitiones potius Ethnicas negligentior est habitus, ob studium scilicet Mathematics. Alexander etiam Imperator Matheoseos peritus, Astrologis primus omnium Romæ falaria & honores decrevit, publiceque hanc facultatem docendam instituit. Bardas Imperator, Constantinopoli Astrologiae maximè studiosus, Leonem Mathematicum publicè Mathematics disciplinas explicare jussit, ei luculentissimo stipendio assignato.

Quantum autem his disciplinis *Carolus Magnus*

deditus fuerit, Ephemerides, quas illum doctissime scripsisse, est fama, testimonium amplum ferunt: ita ut quantum foris in armis excelluerit, tantum domi, in Astronomicis instrumentis tractandis fuerit peritus.

Alfoncus (*) Hispaniarum Rex, ut liberius Astrologiae, cui si quisquam aliis, erat additissimus, Romanum Imperium, ultrò sibi oblatum repudiavit anno 1257. Nonne Tabulas illas admirabiles universam Astrologiam exprimentes, maximo suo studio elaboratas, posteritati reliquit? Hæ tabulæ Venetiis editæ anno 1492. opera & arte mirifica Johannis Hammam de Landoia dicti *Hertzog*, in-4°. citantur à Michaële Maittaire in Annalibus Typographicis, tom. 1. pag. 314.

Carolus V. Imperator, si aliquid temporis ex infinitis propemodum occupationibus, quibus dies atque noctes opprimebatur, suffurari potuisset, in his studiis præcipue collocabat, erga quæ miro quodam ardore ferebatur. Præstantissimos autem quosque Astrologos quanti fecerit, ex maximis præmiis, quibus eos ad se alliciebat, possumus judicare: nam omnes sciunt, quanto honore, atque benevolentia Turrianum Cremonensem sit prosequutus, qui ipsi octavi cœli motum, per excogitata à se instrumenta, ostenderit, &c.

Verùm ad operum, quæ in hoc secundo tomo continentur, enumerationem properemus.

1. *Commentaria in Theoricas Planetarum cum Tabulis earum, secundum observationes Alphonse Regis Hispaniae*, pag. 7.

2. *Canones in Tabulas Ecclipsium Georgii Peurbachii, viri perspicacissimi*, pag. 170. Georgius Peurbachius, seu *de Peurbach*, non à familiæ nomine (quod quale fuerit ignoratur) sed à natalitio oppido *Peurbach*, quod quia situm est in Austria, Bavariæque confiniis, idcirco nunc Austriacus, nunc Bavarus, & Novicus, nunc à natione Germanus habetur. Natale ejus tempus refertur ad annum Domini 1423. diem mensis Maii 30. ad horam à meridie tertiam. Mors autem ejus sexto Idibus Aprilis anni assignatur. Sepultus fuit in Cathedrali Viennensi Ecclesia, teste Petro Gassendo in ejus vita, pag. 338. & 352. ad calcem vitæ Tychonis Brahei.

3. *Tabulæ resolutæ Astronomicæ de supputandis siderum motibus*, secundum observationes Nicolai Copernici, & Prutenicae Tabulæ, pag. 371. Nicolaus Copernicus natus est *Torrunne*, vel *Torunii* vulgo *Torn*, quod est Borussæ nobile oppidum. Ac natum quidem Junctinus facit anno 1472. die Januarii 19. hora 4. minut. 38. post meridiem: sed eum errare Moeblinus ait, quod mortuus potius fuerit anno 1473. die Februarii 19. hora à meridie 4. minut. 48. & inde cernitur iterum incertitudo Astrologiae principiorum. Copernicus animam Deo reddidit die 24. Maii, an. 1543. *Tabulas* autem *Prutenicas* suas inscripsit Erasmus Reinoldus in Academia Wittebergensi Professor, eruditum in Canones Copernici Comni-tarium scribit; ut gratificatur Alberto Marchioni Brandenburgico & Prussiae Duci; sicut notavit Petrus Gassendus in vita Copernici, pagg. 294. 320. & 328.

4. *Commentaria in Sphæram Joannis de Sacro Bosco accuratissima*, pag. 535. Antea fuerant edita Lugduni 1577. in 8°. Commentaria eadē cum eadē Epistola nuncupatoria ad Franciscum Spinam Florentinum, in Lugdunensi civitate Consulem. Porro Joannes à Sacro Bosco, qui propriè *Joannes Halifax* vocabatur, nominatus fuit ab oppido natali *Holwood*, in Eboracensi Archiepiscopatu, quod Anglicè significat idem, quod Latinè *Sacer boscus*, alias

(*) Tabulæ anno 1720. fuerunt ordinatæ; sicut legitur apud Menagiana, tom. 3. pag. 247. edit. 3. 1715.

F.

Sacra Silva: Obiit Parisiis anno 1256. Sepultus in Ecclesia S. Mathurini.

5. *Quatuor Americi Vespuccii Florentini Navigationes*, pag. 832. Americus Vespuccius Florentiæ natus, ex Hispania portum solvit die 20. Maii 1497. Tertio Lisbonâ transfretavit die 13. Maii 1501. & quartò ab Emmanuel Portugalliae Rege discessit die 10. Maii 1503. & Olisiponem rediit die 18. Junii 1504. ubi suas quatuor Navigationes scripsit, & Renato II. Lotharingiæ Duci, anno 1508. defuncto, dicavit.

6. *Tractatus de utilitate sphæræ ex diversorum Authorum sententiis collectus*. pag. 904. Jam prodierat Lugduni in-8°. apud Philippum Tinghium, cum sphærâ Joannis de Sacro Bolco à nostro Francisco Junctino emendatâ, anno 1578. qui in calce libri adjunxerat easdem, quas in præsenti *tomo 2.* pag. 913. ubi & reponit Petri Nonii Salasiensis annotationem in extrema verba capitinis de Climatibus, Elia Vineti interprete.

Petrus quidem Nonius vulgo Nuñez, Salaciæ (Vernaculè *Alcazar do-sal*) in Lusitania natus, qui Ludovicum Emmanuelis Regis filium (anno 1556. defunctum) Mathematicas disciplinas edocuit, Lusitano idiomate scripsit *Hua Annotaçao à Sfera de Joam de Sacrobosco*. Hanc autem Latinam fecit Elias Vinerus, prope *Barbezillum* apud Santones ortus, & anno 1587. defunctus, editique unà cum aliis diversorum fragmentis & annotationibus suis ad eundem Sacroboscum, Venetiis anno 1562. in-8°. ex Typographia Hieronymi Scoti.

7. *Synopsis de Restitutione Calendarii*: ad serenissimum Principem Ducem Andegavensem & Alenconium fratrem unicum Christianiss. Regis Francorum nuncupata. Hic *Franciscus Valeſius*, qui Sacris in undis *Hercules* nominatus fuerat, in Castro Theodorici obiit die 10. Junii 1584. nuptiarum expers: cuius horoscopum dedit Junctinus *tomo 1.* pag. 703. sed Nativitatem illius assignat anno 1555. die 17. Martii. Unde falsitas opinionum Astrologarum parescit. *Synopsis* autem de restituzione *Calendarii* prodierat Lugduni anno 1579. in-8°.

8. *Compendium de stellarum fixarum observationibus*, testificatum quidem volvente anno 1564. sed recognitum ac locupletatum anno 1574. Quarum Alphonsus Hispaniarum Rex observavit esse in magnitudinibus. pag. 933. Hoc opus dedicatur ad Illustrissimum virum Franciscum Mandalotum, Paciaci Dominum &c. Cujus equidem Mandelotii Gubernatoris pro Rege Christianissimo in Lugdunensi Provincia, Horoscopum Junctinus ibidem pag. 941. exhibet, & concludit quod stellæ fixæ mirabiles & ultra rationem felicitates tribuunt, quoties nascente aliquo, in Orientis, aut mediœ cœli cardine reperiuntur cum ipsa parte fortunæ, aut cum sole, lunaque partiliter.

9. *Tractatus de diebus decretoriis, ad Excellētem Philosophum & Medicum D. Jacobum*, qui cognominatur Pons, pag. 1073. sic autem incipit: » Quidam Doct̄or Medicus, Præstantissime Doct̄or, » quæsivit scire causam crisis morborum, quare fit in » septima die, aut in 14. 20. aut 21. vel 27. vel » 28. neque potuit invenire illam, nisi per motum Lunæ, sicut declarabo &c. »

10. *Hippocrates de significatione mortis & vitæ, secundum motum Lunæ, & aspectum Planetarum*, pag. 1077. incipit. » Hippocrates optimus meden- » tium dixit: Cujusmodi Medicus est, qui igno- » rat Astronomiam, nemo debet se committere ma- » nibus ejus, quia &c. »

11. *De Solis & Lunæ Eclipsibus Tractatus*, pag. 1105. sic incipit: » Solis labor Lunæque de-

» fectus semper quodammodo aliquid malū enun- » ciant: quippe, &c. »

12. *Annotationes in Cometis, quos mundus nun- » quam impunè vidit ex veterum observationibus Astro- » logorum*, pag. 1124. Jam prodierat Lipsiæ, anno 1580. in-8°. sub hoc titulo: » Tractatio utilis & lectu digna de Cometarum causis, affectibus, differentiis, & eorumdem proprietatibus ex Fr. Junctini voluminibus excerpta. Lipsiæ, 1580. » in-8°. pag. 41. » Nimiè in Astra credulitate imbutum & superstitione se præbet & ostendit Junctinus in hoc tractatu.

13. *Calendarium Astrologicum, Historicum & Poëticum, ex omnium nationum Annalibus, Chronicis & Historiis, magnâ diligentia excerptum*. In quo singulorum dierum, aëris constitutiones, Pontificum, Imperatorum, Regum, Principum, Virorumque illustrium nativitates & obitus, brevi & dilucidè continentur. Omnibus Historiarum amatoribus, singulis diebus lectu jucundum & utilissimum. pag. 1140.-1167.

ALIA JUNCTINI OPERA:

1. *Discours sur ce que menace devoir advenir la Comète, apparuë à Lyon le 12. de ce mois de Novembre 1577. laquelle se voit encore à présent. Par M. François Junctini, grand Astrologue & Mathématicien. A Lyon, chez François Didier, 1578. in-8°. It. Paris, chez Gervais Mallot 1577. in-8°. p. 16.*

2. *Discorso sopra il tempo dello innamoramento del Petrarca. Con la Sponzione del soneto: Già fiam megiava l'amorosa stella. Per Francesco Junctini. In Lione, 1580. in-8°. Item in editione Francisci Petrarchæ Operum Poematicorum. Veneriis, anno 1585. Franciscus Petrarcha Aretii in Eutria natus est anno 1304. die 20. Julii, & in Arqua quod oppidum est in agro Patavino mortuus die 18. Julii, anno 1374.*

3. *Discours sur la Réformation de l'An, faite par le Pape Gregoire XIII. avec les causes pour lesquelles ont été ôtez dix jours & le nombre d'Or. A Lyon, chez Benoît Rigaud, 1582. in-8°.*

4. *Ephemerides Joannis Stadii. Quibus schema- » ta & prædicationes annorum Mundi & Eclipsum Luminarium accesserunt; Auctore Franc. Junctino. Lugduni, apud Philippum Tinghium, anno 1585. in-4°. Joannes Stadius Lœnhauti in agro Antuerpiensi natus anno 1527. Parisiis obiit anno 1579. XV. Kalendas Quintiles, ætatis 52.*

FRANCISCUM JUNCTINUM commemorant Antonius Possevinus, in *Bibliotheca Selecta: tomo 2. Lib. XV. cap. 15.* Jacobus Fritius, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana*, fol. 239. Nicolaus Angelus Caferrarius, in *Synthemate Vetustatis*, pag. 58. ad diem 7. Martii. Franciscus Grudæus de Cruce-Cœnomana, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 101. Antonius du Verdier, Dominus de Vauprivas, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 404. Jacobus Gaffarel in *Curiositatibus inauditis*, pag. 3. Prafat. necnon cap. 3. §. 8. & cap. 6. §. 8. pag. 60. & 122. Florimondus Remondus, in *Historia Hærescos Gallicè scripta*, Lib. I. cap. 5. pag. 25. Petrus Gaffendus, in *Vita Nicolai Copernici*, pag. 292. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Scriptorum Hispaniæ*, tomo 2. verbo, Petrus Nonnius, pag. 1-8. col. 2. Petrus Belæus, in *Dictionario Critico Gallicè edito 1720. tom. 2.* pag. 1582. Joannes-Petrus Niceron, in Opere Gallice inscripto: *Mémoire pour servir à l'Historie des Hommes Illustres dans la République des Lettres*, tom. 41. pag. 196. & seqq. Vir peritiss. Dominus d'Artigny, in Opere Gallicè inscripto an. 1749. *Nouveaux Mémoires d'Historie, de Critique*

F.

& de Literature ; tom. 2. pag. 406. Ubi citatur Petri Matthæi Historia Gallice edita, Lib. VII. pag. 459. referentis prognosticum Astrologicum Francisci Junctini circa Cometam, qui visus est die 11. Octobr. 1580. & ab ipso Junctino memoratus in Calendario Astrologico, pag. 1162.

L X I.

FRANCISCUS LATENAY, professus Provinciae Tolosanæ, Ordinis Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, in sacra Facultate Parisiensi Doctor, in Conventu majori Parisiensi jure filiationis donatus. Studiorum ibidem Praefectus, postea venerabilium & Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Indicis Librorum prohibitorum & expurgandorum Consultor, ac Tribunalis Sanctæ Romanæ Inquisitionis Qualificator constitutus est à Clemente XI. Pontifice Maximo : Commissarius & Visitator Apostolicus Excalceatorum Ordinis Sancti Augustini fratrum Eremitarum Congregationis Franciæ, instante Ludovico XIV. Francorum Rege Christianissimo, per Apostolicas Literas Romæ die 25. Maii 1709 quæ typis mandatæ prodierunt tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 687. Obiit anno 1732. postquam scripsisset plurimos Theologiae Tractatus.

L X I I.

FRANCISCUS LAVELLUS, sive DE LAVELLO, Neapolitanus Carmelita, sacræ Theologiae Doctor, & Professor, qui deputatus est Lector pro Collegio Paduano in Comitiis Generalibus apud Parisos celebratis anno 1505 : Episcopus autem Ravellensis in Regno Neapolitano instituitur die 24. Novembris 1506. cui Petrus Terassa, Prior Generalis, anno 1507. die 24. Augosti concessit usum cuiusdam cellæ, quam ipse ædificaverat in Conventu Aversæ. Scriptit,

1. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum.*
2. *Commentaria in Libros quosdam Scripturaræ Sacrae.*

De Francisco Lavello mentionem habent *Acta Confessorialia Julii II. ad diem 14. Novembris* : Ferdinandus Ughellus, tomo 1. *Italiae Sacrae*, sed falso *Cartusianum* appellans : Augustinus Biscarettus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli* : Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium*, ad annum 1507. num. 4. pag. 1020. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitici* : Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 921. num. 3215.

L X I I I.

FRANCISCUS A. S. MARIA, Bæticus, in seculo FERDINANDUS DE PULGAR ET SANDOVAL nuncupatus, ex Avia nepos S. Teresia, natus est Granatæ, Idibus Augusti anno 1567. In Pintiano Cœnobio institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus, religiosam professionem emisit anno 1587. die 25. Martii. Disciplinis Philosophiæ, & Theologiae doctè comparatis, ad Sacerdotium anno 1591. proiectus est : atque Lector Philosophiæ & postmodum Theologiae in Collegio Soda- lium suorum Salmanticensi, ubi primus propria docuit scripta : prius enim ad Universitatis aulam omnes hi Religiosi ad excipiendas lectiones procedebant ; in Magisterio utriusque scientiæ, duodecim annos insumpsit.

Fidelis solitudinis amator, *Eremum de las Bazucas* dictam fundavit, cuius post foundationem rediit *Salmanticanum* ad suum Theologiae Magisterium:

rigidus mortificationis sectator, usque ad annum quinquagesimum vino abstinuit, nec aquam ad simili complendam bibit ; supra nudam tabulam cubans, ciliciis, catenis acutis carnem suam spiritu subjecit ; obedientiæ, humilitatis, paupertatis, ceterarumque virtutum cultor eximus.

Anno Domini 1601. ætatis suæ 33. fuit Conventus Vallisoletani Vicarius : paulò post fit Prior, sive Rector Collegii Salmanticensis ; anno 1604. Granatensis, postea bis & ter ad idem officium electus. Anno 1610. propter negotium suæ Provinciae Bæticæ, Romam profectus est : in qua peregrinatione multa Historiæ Carmelitanæ monumenta collegit. Factus est postea Prior Hispalensis, deinde Biacensis. Provincialis primùm anno 1631. & iterum anno 1644. electus, iis muneribus perfectissimè functus est. Viribus tandem destitutus, jamque cœlo maturus, Ecclesiasticis sacramentis munitus, animam Deo reddidit die 11. Septembris, anno 1649. Matrii febre correptus. Cujus corpus post quinque annos & aliquot menses inventum est incorruptum, excepta carne capitis, conjunctis omnibus membris. Stylo usus elegantia masculæ, hoc est modestæ ac Religiosæ, in lucem edidit Opera, quæ tum Hispano, tum Latino inscribuntur :

1. *Historia Prophetica de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*, tom. 1. Matrii 1630. *in-folio*. Quam & propugnare opus habuit adversus aliter de hujus Ordinis origine sentientes, ob cujus elegantissimam structuram, *Titus Livius Bæticus* ab omnibus meruit nominari. Matrii etiam anno 1649. Latinè verò, Romæ : quam citat Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1307. num. 3. pag. 488.* Magnoperè commendat Ludovicus à S. Teresiæ, in *successione Eliæ cap. 273. pag. 627. 628.*

2. *Eiusdem continuatio à tempore Christi*, usque ad annum 415. asservatur Ms. Matrii in Archivio Generali Ordinis. Hispanæ.

3. *Apologia del tomo primero de la Historia Profetica*, Valentiæ 1642. *in-folio*. apud Chrysostomum Gartiz, expensis Bernardi Noguez, cum amplissimâ approbatione R. P. M. Ambrosii Roca de la Serna, Carmelitæ Valentinenis, Doctoris Theologi ; & cum licentia Isidori Aliaga Archiepiscopi Valentinenis. Ad Inquisitionem etenim Hispanicam delata fuerat *Historia Prophetica*, ex qua evasit immunis : quidquid in contrarium dixerit R. P. Theophilus Raynaudus.

4. *Reforma de los Descalcos de Nuestra Señora del Carmen de la prima Observancia*. duobus tomis, quorum primus anno 1644. Matrii, secundus anno 1655. apud Didacum Diaz de Cabrera Matritensem Typographum, *in-folio*. Istam Historiam Gallicè reddidit R. P. Gabriel à Cruce Alencorius, Carmelita Excalceatus Provinciae Parisiensis, eamque edidit Parisiis, apud Sebastianum Huré, 1655. *in-folio*. Prodiit quoque Italicè correcta & aucta studio & labore R. P. Gasparis à S. Michaële, Genuæ 1654. *in-folio* apud Petrum-Joannem Callenzanum, Hanc Versionem citat Nicolaus Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italiana*, sive *Notitia de Libris rarissimis Linguam Italicanam versis*, pag. 72. num. 3. Alii authores eam Historiam, quæ desinit ad obitum S. Teresia, prosecuti sunt, nuncque sex tomis *in-folio* constat.

5. *Tractatus de Virtute Religionis.*

6. *Tractatus de Relectionibus non faciendis.*

7. *Qualificatio solemnis Reliquiarum Martyrum Urgabonensium*, sive de Arjona Libris VIII. ad instantiam Eminentissimi R. S. E. Cardinalis Baltazaris de Mosco & Sandoval, Episcopi Giennensis.

sis. Asservantur Mſ. in Archivio Ecclesiæ Gienensis.

8. *Lux Mirabilem, quæ Deus operatur in antimabus.* Hoc opus nonnulli Scriptores præ manibus habentes, suppresso veri Autoris nomine proprio edident.

9. *Responſio ad Consultum grave,* instante Academiæ Salmantinæ. Hujus operis quod aliqui Authors vocant *De rebus Theologicis Praelectiones*, meminit *Historia Generalis Congregationis Hispanice Carmelitarum Excalceatorum, tomo 6. Lib. XXV. cap. 13.*

10. *Apparatus Historicus:* De quo eadem Historia Generalis loco citato.

11. *De Effentia Theologiae Mysticæ:* Rogante D. Leandro Granatensi, qui sub diversis notis eam inseruit *Vita S. Gertrudis.* Latina est elucubratio, & effentia Theologiae Mysticæ.

12. *Commentaria ad Marcum Maximum.*

Franciscum à S. Maria laudibus & scriptis celebrant Aegidius Gonzales & Thomas Tamayus de Vargas, Historiographi Regis Catholici: Gabriel Lopez, Ordinis Minimorum: Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lustiano*: Thomas Hurtado, in *Resolutionibus Orthodoxo-moralibus de Martyrio: Joannes Caramuel*, in *Vita Dominici à Jesu Mariâ*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis: Martinus Teillerus, de Historicis, Chronologis & Geographis: Nicolaus Antonius*, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 338. col. 2. Ibidem, tomo 2. pag. 658.* ubi Operibus memoratis adduntur, *Respueta a la Proclamacion Catholica de Cataluña: & satisfacion Real.*

E Carmelitis Anonymus qui vitam ejus præfixit tomo 2. *Reformationis S. Therese.* Philipus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 2. pag. 105.* Isidorus à S. Joseph, tomo 1. *Annalium*: Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-theologica de Patriarchatu Eliæ.* Matthias à S. Joanne, in *Historia Panegyrica Ordinis Carmelitani, tomo 1. cap. 22. pag. 80.* Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli, pag. 597. num. 1067.* Idem tomo 1. *Spec. Carmelitani, pag. 1129. num. 3964.* Item. tomo 1. pag. 323. num. 1320. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 97.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 172.*

L X I V.

FRANCISCUS A. S. MARIA, Parisinus, in seculo JACOBUS CRESSE dictus, die 14. Septembris, anno 1617. natus, *Parisiis apud Carmelitas Discalceatos professus anno 1635. die 24. Junii, omnibus ferè officiis suæ Provinciæ laudabiliter funditus, in illud continuò incumbebat, ut in lege Domini, ac Sacrorum Librorum meditatione, die ac nocte versaretur. Obiit Aureliis, die 12. Martii, anno 1691. postquam edidisset,*

1. *Vitam S. Joannis à Cruce.* Bruxellis anno 1674. in-8°. Gallicè, primas tantum nominis sui literas apponens.

2. *Libros duodecim in sacros Codices scripsisse fertur: qui Parisiis asservantur Mſ.*

L X V.

FRANCISCUS A. S. MARIA, Carmelita Discalceatus, scripsit *Commentaria in Poëmata & Carmina S. Joannis à Cruce in-4°.* Anno 1676. Quæ *Lermæ* quod oppidulum Castellæ veteris titulo Ducali insignitum, asservantur Mſ.

Tom. I.

L X V I.

FRANCISCUS MARTINI, natione Catalanus, Cœnobii Barcinonensis Carmelita, Sacrae Theologiæ Lector Biblicus Parisiensis, anno 1372. in Capitulo Generali Aquilexiis celebrato designatus; pro tertio anno, quo etiam Capitulo instituitur Baccalaureus in Curia Romana. In Comitiis autem Genetalibus Podii Vellaunorum habitis anno 1376: ordinatur Lector Sententiarum Parisiensis pro secundo anno: posteà in eadem celeberrima Academia Theologus renuntiatur.

1. *De Conceptione Beatae Mariæ Virginis.* Anno Domini milesimo trecentesimo nonagesimo in Conventu Barcinonensi se hunc librum conscripsisse annotat: Quem septen tractatibus complexus est, ut observant Arnoldus Bostius, Joannes Trithemius, Augustinus Biscarretus, Joannes-Albertus Fabricius, & Daniel à Virgine Mariâ. Qui addit quod in *Tractata ejus quinto*, immacularam Dei-paræ Virginis Conceptionem probat Franciscus rationibus centum, quæ *insertæ sunt Libro R. P. Francisci Bonæ spei, cui titulus est: Magni Prophetæ Eliæ Visio de Immaculata Dei-paræ Virginis Conceptione.* Tractatum Francisci Martini asservari in Bibliotheca interiori Collegii Romani PP. Jesuitarum, testantur Petrus de Alva, Nicolaus Antonius, Joannes-Albertus Fabricius, & Ludovicus Jacob, qui cum Nicolao Antonio insuper eundem tractatum Mſ. extare afferit in Collegio Maubertino Parisensi PP. Carmelitarum.

2. *Compendium in honorem Ordinis in septem libros distinctum.* Quod Mſ. Semuri Mandubiorum in Bibliotheca PP. Carmelitarum afferit Ludovicus Jacob. Ast istud Augustinus Biscarretus confundit cum præfato tractatu dicens: » *Scripsit Tractatum de Conceptione Beatae Mariæ Virginis, quem septem tractatibus complexus; ut ego vidi in nostra Bibliotheca Semuriensi in Burgundia 1631. Manuscriptum in pergameno in-4°. cuius initium est: Fratribus universis & singulis juvenibus Ordinis B. Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, proficere devotè cupientibus in præfatæ Virginis illibatae speculatione, ac purissimæ Conceptionis ejusdem, Fr. Franciscus Martini in S. Pagina minimus Magister vestri Ordinis & Provinciae Cataloniae.* » Eamdem sententiam amplexati sunt Joannes Trithemius. Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 658.* sibi contradicens de iis quæ scripsit Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmeli*; Guillelmus Eisengrenius, Philippus Bergomensis Foresta, Possevinus, Marraccius, Marcus-Antonius Coccius Sabellicus, Lib. V. *Aenead. 9.*

Præter hos autem laudarunt Martini Franciscum, Wernerus Rolewinck, in *fasciculo Temporum, ad annum 1384.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali, pag. 251.* Abraham Bzovius, in *Annal. an. 1430.* Antonius Chucar, Episcop. Azernenensis, Lib. de *Conceptione, fol. 61. col. 1.* Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis, tomo 2. pag. 587.* Ferdinandus Quirinus de Salazard, Lib. de *Conceptione B. V. Mariæ, pag.* Andreas Scottus Peregrinus, in *Bibliotheca Hispanica*: Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca veteris Hispanæ, pag. 116. num. 334.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 32.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 98.* Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium, ad annum 1376. num. 4. pag. 691.* Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, in Notis ad Librum Arnoldi Bostii; de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum, pag. 893. num. 3042.*

S 11

F.

L X V I I .

FRANCISCUS A M A T R E D E I , natione Hispanus , patriâ *Matrienfis* , Dicecensis Toletanæ : RUIZII GARCIA Archiatarorum Comitis , ET ISABELLE DE CASTILLO filius , Carmelita Excalceatus , anno salutis 1579. *Pastrana* professus , Sacré Theologiz Lector Complutensis , diversis in locis Prior , deinde Provincialis , anno Christi 1600. *Pastrana* in Comitiis Generalibus Congregationis Hispánicæ Præpositus Generalis electus . Ex hâc vitâ migravit sanctissimè *Mantua Carmelitarum* anno Christi 1616. postquam edidisset ,

1. *Ceremoniale Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispánicæ , Romano & antiquis Ordinis consuetudinibus accommodatum*. Matrii , apud Joannem de la Cuesta , 1606. in-16.

De Francisco à Matre Dei Hieronymus de Quintana , Lib. III. de *Magnitudine Civitatis Matrienfis* , cap. 96. Joannes Caramuel , in *vita Ven. Patr. Dominici à Jesu Mariâ* . Angelus Manrique , Lib V. *Vita Anna à Jesu de Lobera* , cap. 11. & 12. Franciscus à S. Mariâ , tomo 1. & 2. *Historie Generalis Carmelitarum Excalceat. Congregationis Hispánicæ* , Lib. II. cap. 38. Lib. V. cap. 30. & Lib. VII. cap. 12. 37. & 38. Idem Philippus , in *vita Elizabethæ ab Angelis* , quæ reperitur in *Decore Carmeli* , 3. parte , pag. 156. col. 2. fin. ult. Philippus à SS. Trinitate , Lib. VII. *Compendii historiæ Carmelitanae* , cap. 12. Idem Lib. III. *vita Dominici à Jesu Mariâ* , cap. 14. Francisca à S. Teresia , Priorissa Lemovicensis , in *vita Isabella ab Angelis* , cap. 8. Ludovicus , à S. Teresia , in *Successione Eliæ* , cap. 279. pag. 648. Isidorus à S. Joseph , Lib. II. *Annal.* cap. 41. Ibidem , Lib. III. cap. 8. & 36. Ludovicus Jacob , in *Scheda addita ad pag. 98. suæ Bibliothecæ Carmelitana Mf.* in qua eidem Francisco adjudicat etiam

2. *Epistolam Pastoralem ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis Hispánicæ*. Ad quam *Isabella seu Elizabethæ ab Angelis* scripsisse offerens Missioni Galliæ , ad aliarum suarum sociarum Monialium obsequium : cum se ad alia majoris momenti inutilem sentiret. Nullum à P. Generali nostro Francisco responsum habuit , nec ad aliam epistolam: electa tamen fuit ab ipso inter alias in Galliam profecturas , sicuti refert jam memoratus R. P. Philippus à SS. Trinitate , in ejus vitâ quæ legitur in *Decore Carmeli Religiosi* , 3. parte , pag. 157. col. 1. lin. 1.

L X V I I I .

FRANCISCUS A M A T R E D E I , alter Carmelita Discalceatus , natus *Almonacidae* , in nova Castella , *Pastrana* professus ; ab ingressu Religionis , exultavit ut gigas ad currendam perfectionis viam. Magistri peritissimi Novitiorum munus per quindecim annos exercuit , ex quo invitus ad alia officia electus est. Edidit Hispánicæ *Libros inscriptos* :

1. *De Oratione mentali*.
2. *Servitus Beatisimæ Virginis*.
3. *Instrucción pro Exercitiis spiritualibus*. Matrii , anno 1666. in-8°. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* , pag. 173. 174.

L X I X .

FRANCISCUS MASSILIENSIS , sic à Patriâ , quæ est in Provincia Phocensium , dictus : Carmelita Theologus , magnæ apud suos authoritatis & eloquentiæ , scripsit *Opera varia* , teste Michaelae à fonte , in suo *Historiali Carmelitico* : ubi hunc

Franciscum circa annum 1552. scripsisse refert ; sed Operum titulos non designat , sicut animadvertisit Ludovicus Jacob , in sua *Bibliotheca Carmelit.* Mf. pag. 98.

L X X .

FRANCISCUS MAURITIUS PASERONE , Taurinensis , scripsit Italicè *Vitam S. Magdalena de Pazzi* , *Virginis Carmelitæ* . Taurini , 1669. in-12. Item aliud Opus , vivens anno 1677. Vide *Speculum Carmelitarum* , tomo 2, pag. 1072. num. 3736.

L X X I .

FRANCISCUS DE MEDICIS , natione Longobardus , Brixensis patriâ , illustri prosapia Brixia Italiz in Cenomanis natus , Carmelita , Sacré Theologiz in Academia Parisiensi Baccalaureus , adfuit in Capitulo Generali , quod Rupeculae in Provincia Provinciaz fuit celebratum anno 1488. die 26. Martii , sub *Pontio Renaudo* , Priori Generali : ubi noster Franciscus de Medicis *Magister* appellatur & *Provincialis Roma* , qui cum alio Religioso per R. P. Priorem Generalem designando destinatus est Commissarius ad colligendos mille ducatos pro hac vice solvendos à Provinciis Ordinis , propter Conventum *S. Mariae Transponentiae de Urbe* , construendum & ædificandum. Illo etiam agente Francisco de Medicis , Provinciali Provinciaz Romæ , ac Vicario Generali totius Italiz anno 1495. *Alexander VI*. Summus Pontifex permisit , ut Ecclesia *S. Mariae de fonte* extrâ muros Urbis veteris uniretur Ecclesia *S. Rochi* , Ordinis Carmelitarum. Edidit ,

1. *Joannis de Baccone Carmelita Commentaria in IV. Libros Sententiarum* : Quibus præfixit Epistolam dedicatoriam ad R. P. M. Laurentium Burellum , Carmelitam Divionem , Provinciaz Narbonæ Provincialem. Parisiis , per Guidonem Mercatoris , 1484. in folio.

2. *Joannis Consobrini Carmelita Lusitani Librum de Jusitia commutativâ* : Cui Epistolam dedicatoriam apposuit ad D. Nicolaum Lippomanum , Patrium Venetum. Parisiis , per Guidonem Mercatoris , anno 1446. in-8°.

3. *Libellum supplicem Alexandro VI. oblatum* pro unione Ecclesiæ *S. Mariae de Fonte* , extrâ muros Urbis veteris , cum Ecclesiæ *S. Rochi* , Ordinis Carmelitarum. Cui quidem supplicationi annuit idem Pontifex per literas Apostolicas Romæ datas anno Incarnationis Dominicæ m. cccclxxxv. Idibus Martii ante Pascha : Quæ prodierunt tomo 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 417.

Franciscum de Medicis laudant ipse Alexander Sextus , in *literis mox citatis* , Laurentius Burellus , Carmelita Divionensis , in *Carmine ad laudem Joannis de Baccone* , Doctoris Resoluti , Carmelitæ Angli : Joannes-Baptista de Lezana , tomo 4. *Annalium* , ad annum 1488. num. 3. pag. 969. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 98. ubi eum vixisse anno 1496. Lutetiaz Parisiorum perhibet.

L X X I I .

FRANCISCUS MICHAELIS , natione Siculus , patriâ Drepanensis , Carmelita : Vir solidus judicio , facundus eloquio , doctrinæ & virtutis de laudibus insignis , studiis Carmeli Drepanensis præfuit multis annis : in quo etiam Monasterio Prioris officium laudabiliter obivit. Circa annum 1592. scripsit ,

F.

1. *Commentaria in Philosophiam Aristotelis, Ms.*
2. *Varios Theologia Tractatus Ms.*

De illo mentionem habent Joseph Falconius, in *Chronico Carmelitico*: *Cyrillus Pennect à Sancto Paulo*, in *Gymnasio Carmelitico Ms.* ad annum 1592.

L X X I I I.

FRANCISCUS MONDINI, Carmelita Venetus, Sacrae Theologiae Magister, necnon Venetæ Provincie Præfector, scripsit Italice opus sub titulo: *Carmelus favoribus illustratus*. Venetiis, anno 1675. in-16. Vivebat anno 1677. ut legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3736.

L X X I V.

FRANCISCUS DEL NINO JESU, hoc est PUERI JESU, in seculo dictus PASQUAL, in sodalio Carmelitarum Excalceatorum vixit Laicus. Natus fuit in loco qui dicitur, *Villa-Palatii*, Diocesis Toletana, hebes admodum in infantia & pueritia visus, usque ad 24. annum Pastor pecorum: unde ad Xenodochii Complutensis obsequium latus se mancipavit. Jam multis annis in eo virtutum exercitiis omnium clarissimus, habitum sumendi apud Excalceatos Carmelitas votum emisit: facultatem à *Philippe II. Rege Catholico* nedum non obtinuit, sed ipsemet Rex voti dispensationem impetravit à summo Pontifice, Theologorum sententiâ confirmatus, ad gloriam Dei magis cedere, si F R A N C I S C U S in seculo remaneret. Iteratà eaque certâ vocatione, iterum repulsam passus, tamdiu apud eum institutus, ut eum tandem in suâ libertate reliquerit.

Anno itaque 1598. in Conventu Matritensi admissus, tanto fervore viam mendatorum & consiliorum cucurrit, ut brevi perfectiores superaverit. Emissâ inter fratres conversos solemnni professione die 13. Aprilis, anno sequenti, cui etiam multi Prælati, Magnates, Nobiles, ac Curia Regis Ministri interfueré; *Philippe III. Isabella-Clara Eugenia* charissimus fuit: Domum Fœminarum Pœnitentium erigendi facultatem obtinuit, cum sexdecim aureorum millibus. Conventum Matritensem à tanto populi concurso liberare volens R. P. Generalis, cum absente *Matriti Curia*, *Pastranam* misit: indè, cum ibi latere non posset, ad Eremum de *Bolarque*: sed cum ea solitudo populorum frequentiâ non minus turbaretur, *Matritum* revocare coactus est, ubi variis infirmitatibus detenus & oppressus, receptis sanctæ Ecclesiæ Sacramentis, animam Deo reddidit anno 1604. die 12. Decembris; ejus Epitaphium supra tumulum repositum hoc est:

D. O. M.

FRANCISCUS PAUPER

P U E R I J E S U D U L C I S S I M O N O M I N E D I V E S :
A D P A S C E N D O S P A U P E R U M G R E G E S ,
A B I P S O E X O V I U M P A S C U I S A S S U M P T U S :
E X I N D E A D C A R M E L I A L U M N O S ,
H I N C V E R O A D S U P E R O S
H I C S E P U L T U S E S T .
O B I I T S E X T O K A L E N D A S J A N U A R I I ,
A N N O M. D C I V .

Plures scripsit Epistolas, qua summam ejus innocentiam ac pietatem eximiè redolent, inquit Nico-

laus Antonius, in sua *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 345. Referuntur in ejus vita à R. P. Joseph à Jesu Maria conscripta Hispanicè; & in varia alia idiomata translatæ. Consuli etiam possunt, tomo 3. *Histor. General. Congregas. Hispanicas*, Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 69. Franciscus à S. Maria, tomo 2. *Historia Reformat.* Lib. VI. cap. 28. & seqq. Ibid. Lib. VII. cap. 9. 11. & 12. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1053. & 1113. num. 3642. & 3964. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 100. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 174.

L X X V.

FRANCISCUS O DIAU, natione Gallus, patriâ Andegavensis, circâ annum 1574. natus, ibi inter Carmelitas profesus, in majori eorum risensi Conventu suis tunc Philosophiae, tunc Theologiae studiis peractis, *Andegavum* anno 1596. redierat Diaconus, quo R. P. *Petrus Behourtius* ultimos currebat Theologicos Actus ad lauream assumendam doctoralem. Ad sacerdotium electus, ab eodem *Behourtio*, qui in Capitulo Nannetensi, anno 1605. per R. Priorem Generalem *Henricum Sylvium* institutus fuerat Prior Rhedonensis, munus Magistri Novitiorum accepit, quibus prima reformationis semina quasi inseruit, aut saltem conatus est inserere, antequam R. P. *Philippus Thibault* in eundem Conventum accessisset anno 1607. Quadragesimales Conclaves habiturus.

Anno 1609. suadente eodem *Theobaldo*, *Ludovicus Charpenier*, Andegavensis Prior, illum constituit suum Supprietum & Novitiorum Magistrum. In Capitulo Hennebontensi an. 1611. die 20. Aprilis mensis celebrato, in Priorem ejusdem Conventus Andegavensis ipse *Franciscus* confirmatus est; & in Capitulo Turonensi 1615. ad ædificationem Cœnobii Flexienis inchoandam & promovendam. Quo etiam tempore *Romanum* eum deputarunt cum *Petro Deniart* & *Mathurino Aubron*, ad item movendam apud R. *Sebastianum Fantomum*, Priorem Generalem, & ab eo sententiam ad obtainendam de jure suum eligendi Priorem, quod Communitas Andegavensis sibi debitum asseverabat, contra alios partis adversæ Religiosos, qui dicto in Capitulo pro R.P. *Theobaldo*, *Mathurinum Aubron* elegerunt, Religiosum ejusdem Diœceseos Licentiatum Theologum: ipse vero *Franciscus* in Provinciam Narbonæ cum P. *Ignatio à S. Francisco* missus in Conventu Cabilensti, prima reformationis fundamenta anno 1619. jecit. Quo quidem anno eamdem ad promovendam & sustinendam electus est Prior Nannetensis, cuius sub disciplina viguit pietas, & exercitia Philosophiae & Theologiae publica resplenderunt. Anno 1622. Prior datus Conventui *S. Joseph*, qui in Diœcesi Andegavensi situs *Chalin* vernaculè appellatur. Ibi diù post occupuit anno 1660. die 11. Junii, ætatis suæ octogesimo sexto, cum eadem vivendi ratione, quâ reformationem inchoaverat; cuius munus Definitoris an. 1623. & 1625. munus autem Vicarii Provincialis sustinuerat annis 1619. & 1628. homo bonus, inquit Chronica Provinciæ Turonie, & Spiritu sancto plenus habebatur à fratribus, quibuscum vitam angelicam magis quam humanam, iisdem moribus, tali viâ, lecto, qualis adhuc perseverat, auspicatus est.

Scriptit:

1. *Exercitia spiritualia pro Novitiis. Gallicè.*
2. *Exhortationes Monasticas pro suis Religiosis. Gallicè.*
3. *Statuta Religiosa ad reformationem stabilendam conducibilia. Latinè.*

F.

Francisci Odiau celebrem habent mentionem Mathurinus Aubron, in *Annalibus Carmelitarum Provinciae Turonie* Ms. Idem, in *Vita* Ms. R. P. Petri Behouri, cap. 31. 34. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonensis*, cap. 6. pagg. 35. 55. 81. 105. 112. 122. 127. 133. 155. 186. 196. 241. 249. 270. 303. 350. & 422. sed præsertim pag. 196. ubi exhibetur elogium quod sublineavimus. Licinius à S. Scholastica, in *Vita ejusdem vener. Patr. Philippi Thibault.*, pagg. 83. 144. 158. 166. 190. 205. & 208. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo, in *Narratione* Ms. reformationis introducæ in *Provinciam Carmelitarum Turonicam* ab anno 1604. pagg. 3. 5. 6. & seqq.

L X X V I.

FRANCISCUS DE PAZ, Latinè A PACE, natione Hispanus, patriâ Salmanticensis, Carmelita, Doctor Theologus ejusdem Academiæ, & ibidem Prior, & defunctus anno 1604. Scriptit,

1. *Afferta selectæ Theologiae*, Gasparo Cardinali Borgiæ nuncupata: quæ Ms. asservantur Salmanticæ apud Carmelitas antiquiores.

2. *De Elia Propheta Ordinis Carmelitarum Patriarcha Assertiones Theologicas*, Romæ, in Comitiis Generalibus anno 1613. habitis publicè propugnatas.

3. *Chronicon Ordinis Carmelitarum*, ad limam reductum, quod morte præventus, promulgari desit.

De Francisci à Pace laudibus & scriptis Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII.* cap. 179. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 349. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 465. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario ad caput 7. Auberti Miræi*, de Origine & Incrementis Ord. Carmelitarum, pag. 216. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 99.

L X X V I I.

FRANCISCUS PARVUS, natione Germanus, patriâ Helsingensis, Carmelita Theologus, scripsit circà annum 1530. *Opera nonnulla*, id afferente ex Catalogo Ms. quorundam Authorum Germanorum Carmelitarum, quem penè se possidebat. Ludovicus Jacob id referens pag. citatæ suæ *Bibliot. Ms.*

L X X V I I I.

FRANCISCUS PAULUS QUARANTA, gente Appulus, patriâ Cryptaliensis, sacræ Theologiae Magister & Doctor, atque Provinciæ suæ Prior Provincialis, nec-non sui Ordinis Carmelitani Secretarius Generalis: plura monumenta luci donavit Typis Lycii, circà annum 1608. Quæ extant, sunt: *Vita Petri Cernovichii Carmelitæ*, anteà *Principis Macedoniae*, in oppido Detorrente Regni Valentia in Hispania defuncti die 8. Octobris 1581. *Aliaque vita spirituali proficia*; inquit Elias de Amato in *Schedis* Ms. anno 1747. missis.

L X X I X.

FRANCISCUS PELLETIER, natione Armoricus, Brito patriâ, & professione Carmelitanæ Rhedonensis, in divinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis, acutus Disputator, verbi sacri Concionator egregius. Quamvis jubilarius in Ordine, seu quinquaginta annis professus, Theologiam doce-

re non destitit, pluribus aliis perfunctus muniis, vitam absolvit illustrem, æterno remunerandus præmio, anno 1504. Scriptit *Conciones plurimas & nonnullas Theologicos Tractatus*. De illo loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Carmelitarum Provinciae Turonie*. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illustrium ejusdem Provinciae*, pag. 6.

L X X X.

FRANCISCUS POTEL, Attrebensis Carmelita, ibidemque Prior, sacræ Theologiae Licentiatus, ac Provinciæ Belgicæ Præfctus, anno 1603. electus in Capitulo Provinciali *Gandavi* celebrato, Præside R. P. Henrico Sylvio, Priore Generali, à quo tum pro reformatione, seu strictiori observantiâ introducendâ multa utilia fuerunt decreta, quæ in praxim reduci studuit ipse *Franciscus*; vir bonis literis & monasticis disciplinis valde excultus; & per omnia talis quem assiduum virtutis exercitium, morumque integritas, & vitæ innocencia omnibus sodalibus suis de meliori notâ commendarunt. Decessit Attrebati, anno 1613. die 18. Septembris, feriâ quartâ Quatuor Temporum: sepultus in inferiori parte Sacelli B. V. Mariae. Scriptit Gallico idiomate Librum.

De Origine, antiquitate & titulo Ordinis, ac confraternitatis Scapularis Beatæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo: Attrebati, anno 1611. deinde Valencenis, apud Joannem Varulientum, anno 1625. Donatus etiam fuit Hispanico & Flandrico idiomate, pluries editus.

Franciscum Potel celebrant *Franciscus Swerius*, in *Athenis Belgicis*, pag. 250. *Joannes-Franciscus Foppens*, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 305. Hippolytus Marraccius, tomo 1. *Bibliotheca Marianæ*. *Joannes-Baptista de Lezana*, in *Maria Patrona*, cap. 5. *Matthias à S. Joanne*, tomo 2. *Histor. Parthenica*, sive *Panegyrica Ordinis Carmelitici*, pag. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 99. *Daniel à Virgine Maria*, in *Vinea Carmeli*, pag. 348. num 650. *Idem*, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, 1110. num. 3934.

L X X X I.

FRANCISCUS POTIER, Turonensis Carmelita, Doctor Theologus Academiæ Parisiensis, Prior patrii sui Cœnobii, anno 1632. & paulò post Commisario Generali atque Visitatore & Præside R. P. *Philippe Thibault*, Majoris Conventū Parisiensis Maubertini anno 1634. electus Prior, atque etiam in aliis Provinciæ Asceteriis eodem munere functus est: vir ingenii sanè atque candoris dotibus ordinatissimus; pietate, probitate, & eruditione celebris: sed præcipue erga beatissimam *Virginem de pietate* dictam, & in veteri Carmeli Turonensis Ecclesia honoratam, devotione conspicuus: sæpè etenim antè ipsius Aram pernoctans, ignitas ferventesque ad ipsam Dei-param fundebat preces; & in illo Sacello, juxta suum placitum, sepultus senex post mortem, quæ anno 1661. contigit, die 29. Octobris. Scriptit Gallico sermone,

Thesaurum spiritualem Confraternitatis Beatæ Virginis Mariæ de Pietate, apud Carmelitas Turonenses erectæ. Turonibus, anno 1652. in-8°.

Franciscum Potier commandant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonensis*, cap. 14. pag. 89. Hugo à S. Francisco, in *Vita ven. P. Philippi Thibault*, cap. 50. pag. 361. *Licinius à S. Scholastica*, in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, cap.

25.

F.

25. pag. 280. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 99. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3836. Columbanus à Nostra-Domiia de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium Provinciae Turonie*, pag. 22.

L X X X I I.

FRANCISCUS A PRÆSENTATIONE, Hispanus Carmelita Discalceat. edidit,
Orationes Panegyricas, ac eruditas Declamationes, quibus Hispania beatificationem S. Joannis à Cruce celebravit anno 1675. tomis duobus; sicuti legitur in *Biblioth. Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 174.

L X X X I I I.

FRANCISCUS A PUERO JESU, natione Belga, Carmelita Conventus Eremitici B. Virginis ad Mulum, Vicarius & Promotor, vivere desit Gandavi, anno 1667. die 19. Septembri, postquam edidisset,

1. *Instrucionem ad S. Sacramentum Pœnitentiae, seu ad bonam & salutarem Confessionem.* Gandavi, anno 1660. & 1667. Flandricē-
2. *Instrunctiones & motiva ad veram solidam pietatem, ex Operibus B. Alberti Magni, & S. Tereſiae, ac B. Joannis à Cruce.* Gandavi, anno 1665. Latinè, prout exhibetur tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1112. num. 3938.

L X X X I V.

FRANCISCUS DE ROMA, Neapolitanus Carmelita, edidit, de *Indulgentiis & Privilegiis sacrae religionis Fratrum B. V. Mariae de Monte-Carmeli Tractatum*, qui prodiit anno 1584. si fidem dabis Petro de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*; & Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 100.

L X X X V.

FRANCISCUS ROMERO, Hispanus, Vallisoleti nobili genere natus, Toleti apud Carmelitas antiquiores professionem emisit, die 30. Septembri 1607. post cursum Philosophiæ & Theologiæ emensum, lauream doctoralem acquisivit, sacram edocuit Theologiam, verbum divinum cum plausu buccinavit: vir consilio & sapientiâ magnus, religione & virtute insignis; eloquentiâ, ingenio, & doctrinâ admirabilis. Quibus titulis apud Regem Catholicum & Magnates ingenti fuit in pretio & honore. Crescente autem Romeri fama ad Ecclesiæ insulas destinatus, primùm instituitur Archiepiscopus *Lancianensis*, in Regno Neapolitano, die 14. Maii 1618. deinde transfertur ad Episcopatum *Viglevanensem* in Ducatu Mediolanensi, cum retentione tituli Archiepiscopi, die 11. Januarii 1621. Obiit Matriti in Hispania, die 16. Julii, 1635. sepultus ibi apud suos Fratres Carmelitas. Scripsérat

1. *In Libros IV. Sententiarum, Commentaria* Mss.
2. *Sermones Quadragesimales.*
3. *Sermones per annum*, Mss.
4. *De auctoritate Principum in populum, Dissertationem.* Mss.
5. *Antonii Arozequi, Equitis S. Jacobi Elogium prostat.*

Franciscum Romero memorant Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelit.* Alegreus Tom. I.

Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 496. Ferdinandus Ughellus, tomo 4. *Italiæ sacre*; ubi erroneè dixit eum obiisse, anno 1647. die 4. Februarii. Quem errorem fecutus Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 100. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 9. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 517. num. 924. Idem tomo 2. *Speculi Carmeli*, pag. 921. num. 3217.

L X X X VI.

FRANCISCUS RUIZ, quia pater ejus vocabatur *Joannes Ruiz* & mater ejus *Maria Mezia*, natus est in Oppido *Hinojosos*, Diœcesis Conchensis, in Hispania. Habitum sumpsit, anno 1575. inter fratres Laicos Discalceatos Carmelitas, in civitate *Biacensi*; & *Hispalim* missus, solemnem ibi professionem emisit anno sequenti, vocatus **F**RANCISCUS A JESU, cognomento *Indignus*; quia se talem præ humilitate nominabat. Anno 1584. ad instantiam *Philippi II. Hispaniarum Regis*, tres Excalceati Carmelitæ, scilicet *Didacus à SS. Sacramento*, *Toletanus*; *Didacus ab Incarnatione*, ex *Cangas* oriundus; & *Franciscus noster*, ad infidelium conversionem missi sunt in regnum *Congi & Angolæ*; ubi ob Vitæ Sanctimoniam & industriam, de consilio Episcopi Insulæ *S. Thomæ*, & Patrum Missionariorum, effectus est Sacerdos. Deo ipsi singulariter cooperante, copiosissimam Christi horreis messem intulit: traditur enim plusquam centum milia infidelium ipse solus baptisasse. In Hispaniam reversus, obiit Matriti, ubi illi hoc appositum Epitaphium:

D.

O.

M.

FRANCISCUS CARMELI GEREN
HUMILITATE INDIGNUS;
SED OPERE ET SERMONE POTENS,
SCIENTIA POTIUS E CÆLO INDITA,
QUAM LABORE PARTA,
UBERRIMIS QUOS DEDIT AETHIOPIÆ FRUCTIBUS,
ET DEO IAM FRUITUR.
HIC SEPULTUS EST.
OBIIT MATRITI IV. IDUS JUNII,
ANNO MDCL.

Nedum ab eo *Opera* fuerint edita; quin & vix legere potuit *Evangelium*, quo die ordinatus fuit sacerdos, utpote qui Grammaticæ nunquam studierat; teste *Phillippo à SS. Trinitate in Decore Carmeli*, parte 2. pag. 64. lin. 20. de illo non dixit nihil Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1053. num. 3642. lin. 8.

L X X X VII.

FRANCISCUS A SS. SACRAMENTO, natione Hispanus, Patre *Francisco Gázero*, Matre vero *Elvira Garza*, in oppido seu pago *Castellæ novæ dicto Quintanar*, ad annum 1568. natus, in *Pastranensi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio* Vota dixit anno 1586. die 6. Aprilis, ubi patulo post Magister Novitiorum institutus est; Deinde in *Complutensi Collegio* suos Sodales Philosophiam & Theologiam edocuit. *Romam* ad novellæ Congregationis subsidium missus, ibi educandis

Tet

F.

Novitiis præfetus; posthac Prior Genuensis, & Deindè Neapolitanus; tūm anno 1605. Definitor Generalis, & in eodem officio confirmatus anno 1608. animam Deo exhalavit Neapoli, anno eodem 1608. die 7. Julii; scripsit

1. *Exhortationes Asceticas in Regulam Carmelitarum. Mss.*

2. *Exercitia super eamdem Regulam. Mss.*

3. *Literas quasdam de S. Teresiæ Laudibus. Mss.*

Franciscum à SS. Sacramento collaudant Antonius Yépes, in *Vita S. Teresiæ*: Franciscus à S. Maria, *Lib. VI. Historia Reformationis*, cap. 36. *ibidem*; *Lib. VIII. cap. 31.* Joannes Caramuel, in *Vita Dominici à Jesu Mariæ*, pag. 276. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Histor. Carmelit.* cap. 7. Ludovicus à S. Theresia, in *successione Eliae*, cap. 280. pag. 649. Isidorus à S. Joseph, *Lib. I. Annal. cap. 40.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 101. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 176.

L X X X V I I .

FRANCISCUS A SS. SACRAMENTO, alter Discalceatus Carmelita, natione Longobardus, in seculo JOANNES-BAPTISTA LUCINI nuncupatus, *Comi* in Ducatu Mediolanensi natus anno 1698. die 6. Maii, professus *Genuæ* die 31. Maii 1620. diversis in locis Prior, Visitator Generalis Galliæ destinatus, per annos viginti Provinciam suam Mediolanensem optimè rexit. Anno 1650. omnium votis Præpositus Generalis electus; *Innocentio X.* adeo fuit acceptus, ut ter ab eo unâ die, quibusdam urgentibus Congregationis negotiis meruerit audiri. Nondum expleto sui officii triennio, *Romæ* præmaturâ, sed non improvisâ morte eruptus est, die 20. Decembris 1653. scripsit ad totam Congregationem suam Italicam,

Epistolam Pastoralem de necessitate quæ Carmelitis incumbit vacandi studio Orationis. Latinè. Prodiit Romæ, typis Francisci Monetæ, 1651. in-16. Iterum prodiit in *Collectione Mediolanensi similium Epistolarum Pastorali*, parte 1. pag. 25. & seqq.

Dicitur etiam *Ordinale Ordinis* unâ cum R. P. Joanne à Jesu Mariæ composuisse.

Franciscum à SS. Sacramento Comensem, laudant Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historia Carmelitanae*, cap. 2. Idem, in *Decore Carmeli Religiosi* parte 3. pag. 28. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 101. Martialis à S. Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 378. Petrus à S. Andrea, *tomo 2. Historia General. Carmelit. Excalceat. Lib. I. cap. 47.*

L X X X I X .

FRANCISCUS SCANNAPIECO, Romanus, Sacrae Theologiae Magister, *Matthæo de Orlando* in Procuratorem Generalem assumptus, ad officium Prioris provincialis Provinciae Romanæ elevatus est per Literas Apostolicas *Alexandri VII.* Romæ datas anno 1659. die 26. Aprilis, & ab eodem summo Pontifice Prior Conventus sancti Martini in Montibus institutus, anno 1661. die 3. Septembris. Ad triennium proximum *Clemens X.* dictum *Matthæum Orlandum* cum Ecclesiæ *Cephaludensis* Episcopum nominasset, Franciscum Scannapiecum constituit Priorem Generalem Ordinis ad sexennium, ut patet ex literis Apostolicis anno 1674. datis die 23. Junii. Franciscus autem Regimi sibi imposito statim incumbens, ab eodem

Pontifice obtinuit ut confirmarentur & validarentur Confraternitates S. Scapularis in Ecclesiis Carmelitarum, eatenus erectæ, etiamsi de earum institutione non constaret: obtinuit facultatem transferendi conventum *Wigimontanum*, ad oppidum *Verviense*, in Diœcesi Leodiensi situm, ibique ædificandi Ecclesiam & Conventum; nec-non instituendi Novitiatum, nonobstantibus in contrarium rationibus & conatibus R.R. PP. Recolectorum. Permisit insuper ut in Provincia Flandro-Belgica Communitates Conventuum redirent ad pristinum jus eligendi Priors, cæterosque officiorum Ministros. Zelo religiosis accensum Franciscum, & ad visitanda sui Ordinis monasteria sese accingentem præfatus Pontifex Maximus munere auctoritateque Commissarii & Visitatoris Apostolici munivit; sed quædam Italiae Monasteria convenerat, cum morbo correptus, Romam rediit, ubi duabus mensibus ægrotans, occubuit anno 1676. die 30. Augusti, ætatis suæ quinquagesimo. Scripsit,

1. *Epistolam Pastoralem ad universos sui Ordinis Religiosos directam*, quæ illos de sua promotione certiores facit, precesque pro summo Pontifice Clemente X. pro Eminentissimo S. R. E. Cardinali Martio Ginnetto Protectore, & pro se ipso ab eis postulat. Data fuit Romæ die 28. Junii 1674. in Conventu S. Martini in Montibus, & Ms. assertatur in Archiviis Provinciarum Ordinis Carmelit.

2. *Varios ad summum Pontificem libellos*, quorum 1us. spectat ad confirmationem & validitatem Confraternitatum S. Scapularis anno 1674. 2us. Tendit ad facultatem obtinendam transferendi Conventum Wigimontanum ad Oppidum Verriense, anno 1675. 3us. Exhibit & petit Confirmationem Decreti pro jure Conventum Provinciæ Flandro-Belgicæ pristino ad suos Priors eligendos. Horum quidem Libellorum supplicum mentio habetur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 611. col. 1. 616. col. 2. & 619. col. 2.

3. *Diurnalia Ordinis Carmelitici*, quæ in Provinciis Flandro & Gallo-Belgicis desiderabantur, imprimendi facultatem fecit Michaëli Cnobbaert, Antuerpiensi Typographo an. 1675.

De Francisco Scannapieco laudabiliter loquuntur summi Pontifices Alexander VII. & Clemens X. in suis Diplomatibus, quæ consuli possunt *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 526. 533. & 609.

4. *Epistolam singularem* scripsit ad R. P. Marcus à Nativitate, Carmelitam Provinciae Turoniæ, die 19. Julii 1674. datam, cuius fragmentum reperies inferiùs, *tomo 2. col. 317. & 318.*

Scanapiecus autem Romæ, anno 1676. die 30. Augusti, quæ erat Dominica circa horam noctis septimam, extrellum clausit diem, efflando spiritum in Conventu Sanctorum Martini & Silvestri, in Montibus. Celebratis tamen exequiis occidente sole, corpus terræ mandatum est subrùs gradibus summi altaris, ad dexteram scalam descendantibus, in loco vulgariter dicto, *Confessio*, cum sequenti inscriptione in pariete infixa:

D.

O.

M.

FR. FRANCISCUS SCANAPIECO, ROMANUS,
ORDINIS CARMELITARUM,
INCHOATAM A P. PHILIPPINO
TEMPLI HUJUS INSTAURATIONEM PROMOVIT.
PRIOR PER ANNOS XIII.
ET GENERALIS PER BIENNIA,
OBIIT DIE XXX. AUGUSTI M. DCLXXVI.

F.

Funus postea ejusdem Reverendissimi Patris celebratum fuit cum magna solemnitate in eadem Ecclesia SS. Martini & Silvestri in Montibus, die undecimā Septembribus, concurrentibus ex quatuor Ordinibus Mendicantibus Sacerdotibus. Ad celebrandum sacrum decantavit A. R. P. Magister Andreas Angeletti, titulo Provincialis Terræ-Sanctæ, adstantibus Generalibus Prædicatorum, Minorum Observantiae Augustinianorum, cum aliis Procuratoribus Generalibus. Orationem dixit funebrem admodum R. P. Benedictus Rogacii, Societatis Jesu.

Francisci Scanapieci celebrem habent mentionem Liber communis Ms. qui & vulgo *papyrus Ordinis* appellatur; Eliseus Monsignani, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 526. Ludovicus Perrez de Castro, in suis *Collectaneis Mss. folio 168. verso*: nec-non *Codice 1. Ms. fol. 241.* atque *Codice 3. Ms. 26. verso*.

X C.

FRANCISCUS SERRANUS, Catalanus, Carmelita Barcinonensis, Doctor Theologus, ac in eadem Academiâ publicus Philosophiaæ Professor & Collegii S. Angeli Rector, ibidemque Prior; & tandem Visitator atque Sardinæ Commissarius Generalis & Insularum Majoricarum; ubi nempè Majoricæ in Insula Balcarica mortuus est & sepultus anno 1627. Scripsit vulgari suo idiomate:

Sermones duos funebres, quos habuit in exequis Philippi III. Regis Catholici, *Barcinone* celebratis anno 1621. & editos Barcinone apud Stephanum Liberos, eodem anno 1621. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 101.* Qui & secum appellat & Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*; & Alegreum Cassadorum, in *Paradiso Carmel. Decor. pag. 476.* ubi agitur de Josepho Serrano, cuius mentio futura est *infer. pag. 190. tomi secundi.*

X C I.

FRANCISCUS DE SENIS, à patriâ nuncupatus, ubi juventutis & virilitatis annos mundanè petegit, donec ad senectutem perveniens de salute animæ cogitavit, quam in solo Deo reperiit, & à quo solo expectavit. Beatae Virginis valde devotus, ipsius Ecclesiam, sub titulo S. Nicolai Carmelitarum bis quotidie visitans, à Patre lumen illustratus, ut habitum Religionis indueret, Carmelitas ideo colere cœpit: *Elias* quoque Prophetæ magnalia cogitabat; & dum ipsorum ingrediebatur Ecclesiam, quasi in vetustissimum illud in Carmelo Monte à Carmelitis Dei-paræ Templum primitus dicarum, intraret, dicere solitus erat.

Habitu suscepso, & studiis per aliquot annos lustratis, Sacerdos effectus, ferventissimus evasit concionator. Hinc, Deo inspirante, *Lombardiam & Cremonam* venit, ubi tam in Sancti Bartholomæi Carmelitarum templo, quam in publicis plateis, ac locis plerisque civitatis, acriùs in virtute, & in blasphemiam præcipue invehebatur. Quare scelerati quidam contra ipsum irati, occidere decreverunt: Quod saxis missis, dum quâdam die prædicationi incumberet, exequi non dubitarunt anno 1375. Carmelitæ autem corpus tollentes, honorificè in eodem S. Bartholomæi Cœnobio, die 11. Aprilis Sepulturæ mandarunt, ubi in magna veneratione habitum, multis resplenduit miraculis, sicuti legi potest *tomo 4. Annal. Carmel. pag. 687. num. 6. in Vineâ Carmeli, pag. 493. num. 897. in tomo 2. Speculi Carmeli, pag. 832. num. 28. 53. in Codice Ms.* qui in Bibliotheca Excellentissimi Ducis Altemps, quondam asserabatur, hunc titulum habente: *Origo Ordinis*

Montis Carmeli; ubi exptessè dicitur Carmelitas cum cappis albis depingendos esse; & proindè post annum 1287. scripta, de quâ nihil audisse videtur *Joannes Herold Hochsteten*, in *Wilhelmi Tyrii continuatione*, Philippo Pio Basileensem Episcopo dedicata, & curâ nec-non diligentia Philiberti Poysenoti, ad fanum D. Morandi Sacris Præpositi, circa annum MDXL. aut MDLX. tipis datâ, ut legitur in *Dictionario Moreriano*, Verbo *Herold*: cuius hæc verba leguntur *Lib. 5. cap. 3.*

„Est Carmelus mons in Syriâ, mora tam aliorum Prophetarum, quam Eliæ ac Elisæ nobilis. Hunc locum sub Almerico Hierosolymitano Patriarcha insederant Anachoretæ; ac cum sparsim circâ montem agitarent, tandem coivere ad fontem qui Elias dicitur, uni qui honesta præcipiat humiliter parendo, sine tamen certo instituto, sive pecuniali cultu, sine cæremoniis. Albertus postea Hierosolymitanus sub Innocencio III. Patriarcha & Legatus, certas observationum regulas iis præscriptis; addidit & Vestitui normam, pallium scilicet versicolorem ex albo & canusino circulatum, Eliam ejusmodi cultu ornatum incessisse, Basilium eâ vivendi formâ usum fuisse asserens.

„Erat tam gratus Prophecticus Pallii habitus, non solum Christianis sed etiam Barbaris, ut magnis Sultani eleemosynis familia tota sustentaretur, locupletareturque: sed Pontifici Romano Honorio IV. non admodum probabatur, vel quod non Romano ingenio excogitatus aut confirmatus, vel Religioni circulatus versicolorque habitus convenire non videretur. Igitur Album illis pallium datum, ita ut dum sub ea canusinati essent, uterque que color illis retineretur. Quod ubi factum recessit Melechsaites, tantâ irâ exarsit, ut congregatis copiis Cœnobium invaderet, expulsiisque omnibus, incendio fanum & Cœnobium defrueret.

Hæc Verba sunt Basili-Joannis Heroldi, qui à sua Patria *Acropolita* cognominatus, quibus R.P. Daniel Papebrochius usus est ad probandum quod Albertus Patriarcha Hierosolymitanus, Carmelitis dederit Pallium Barratum: Verum verba Heroldi, quibus similia fermè Henricus Pantaleon admisit in *Historia Ordinis Joannitarum Rhodiorum, Lib. II.* ita ut unus ex alio verba, vel sententias haussisse videatur, falsum vero admiscent: at Author uterque in multis defecisse facile comprobatur.

1º. Enim Carmelitæ anno tantum 1287. quo jam Honorius IV. die 3. Aprilis defunctus erat, Pallium barratum dimiserunt, re mature discusâ in Capitulo Generali Montispessulano, die dumtaxat vigesimâ-secundâ ejusdem anni, etiâ à Papa Honorio facultatem sic faciendi impetraverint.

2º. Falsum est Anachoretas Syriæ in unum congregatos ad fontem Elias, sub Almerico Hierosolymitano Patriarchâ, qui anno 1159. sedere cœpit: anno etenim 1145. congregari cœperunt.

3º. Falsum est Anachoretas Carmeli ante Albertum, sine peculiari ritu aut cæremoniis vixisse; nam S. Brocardus ex mandato S. Bertholdi, qui vivere desit anno 1189. Canonem seu collectionem quorundam præceptorum scripsit anno 1171. ex quibus Albertus compositam Regulam dedit Carmelitis circa annum 1206. aut 1209. ut probant scriptores.

4º. Gratis & sine testimonio Coxtanei & superparis Authoris asseritur Albertus Pallium barratum dedisse Carmelitis; hujus enim Pallii barrati usum antiquiore probat Cyrillus aut quisquis alius scriptor *Epistola ad Eusebium*, Montis Neroi Abbatem.

F.

X C II.

FRANCISCUS SIXTUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus: vir, assiduus musarum cultor, ac egregius patriæ suæ honor, Philologus, Historicus, Theologus & Concionator facundus, plurima edidit Opera quæ inscribuntur Latinè:

1. *Tessera decades Genealogiae Jesu Christi, ex cap. Matthæi de Christo Rege.* Venetiis, anno 1564. in-4°. Opus istud laudatur à Fabiano Justiniano Congregatiouis Oratori de Urbe, *Lib. III. de sacra Scriptura*, pag. 488. nec-non à Jacobo Long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 965. col. 2. E.

2. *Sermones Quadragesimales*, ad Philippum II. Regem Catholicum, &

3. *Encyclopediæ*. Venetiis, anno 1564. in-4°.

4. *Genealogia gloriofissimæ prosapiaæ Austriadicis, ab Adamo ad Philippum Hispaniarum, & Neapolis Regem Catholicum*, &

5. *Naupactea* (Gallicè de Lepante) *Victoria potentissimi D. Joannis Austriadicis, heroico versu, orationeque solutâ, ac variis scholiis conscriptâ* Fr. Francisco Sixto, Carmelitæ Neapolitanæ Theologo, atque Poëtæ Autore, apud Josephum Cacchium, anno 1573. in-4°. Hæc leguntur apud Nicolaum Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 95.

6. *De illustribus Carmelitis Neapolitanis* scriptis dicitur à Philippo Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 40. nec-non ab Antonio Teisferio, in *Catalogo Authorum*, pag. 93.

Francisco Sixto testimonia perhibent alii plurimi, quos inter accenseri possunt, Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* tomo 1. pag. 592. Antonius Verdenus, in *Supplemento Bibliothecæ Gesnerianæ*. Georgius Draudius, in *Bibliotheca classica*, pag. 291. Emmanuel Roman, de *Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 407. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* pag. 401. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal.* pag. 397. lin. 12. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca* folio 83. verso. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmel.* pag. 1000. num. 3705.

X C III.

FRANCISCUS SUAREZ DE VILLEGRAS, natione Lusitanus, natus Olyssipone, cuius in Cœnobio Carmelitarum professionem emisit die 24. Nov. 1611. juxta Andream à S. Nicolao in *Relatione* quæ prodiit tomo 2. *Spec. Carmel.* pag. 1083. Studuit in Collegio Complutensi: sed admodum juvenis, relictâ patriâ in Gallias, & Burdigalam Biturigum-Viriscorum, anno 1615. appulit: ubi postquam in Regio Aquitanorum Collegio magnâ cum laude Gymnasiarcham egit, ac per duos deviginti annos Philosophiam, Theologiamque publicis è pulpito illustravit Commentariis; adeptâ primùm Magisterii laureâ 10. Decembbris 1624. in ipsa Burdigalensi Academia, Parisios postea venit, Regni juribus donatus à Ludovico XIII.

Hinc, ut sese virtus prodit attollitque, Annæ Austriacæ Serenissimæ Galliarum Administraticeæ Reginæ à Concionibus fuit anno 1644. quo universæ Theologiae triumphum ex primo & decimo Ezechielis desumptum, æisque elegantissimè incisum edidit. Ludovico XIV. Regi à Concionibus, Consiliis, eleemosynisque factus est anno 1648. Literis Regiis Lutetiae 20. Martii datis, cum annuæ pensionis ex ærario publico juribus.

Post modum, Rege agente per Legatos suos Romæ, ab Innocentio X. Franciscus novæ Mempheos denuntiatur Metropolitæ octavo Idus Decembbris, an. 1649. accepto in Transpontinæ consecrationis munere 4. Decembbris, eodem anno ab Eminentissimo Julio Portueni Episcopo Cardinali *Roma* nunupato, assistantibus Illustrissimis Honorato Ustaniæ, & Francisco Cremonæ, Episcopis. Huic, Regis Christianissimi edito, approbante Innocentio X. Decanus S. Martini Turonensis nominatus, quadragintas & mille libras gallicas quotannis pendit Franciscus Episcopus.

Eidem Francisco ex Ægypto revertenti (Memphiticam enim ipse lustravit Provinciam) aliam etiam summam pendere Episcopus Ruthenensis jubetur, datis à Rege Literis die 18. Aprilis anno 1662. quas Alexander VII. ratas habuit, quando Ruthenorum Infulas Illustrissimo Ludovico Abellio commisit. Calculi cruciatibus, propè septuagenarius, decepsit Parisiis 17. Aprilis anno 1664. apud Carmelitas Maubertinos depositus èa chori parte mediâ, cui Lychnus impendet Olearius, prætentibus Illustriss. Henrico de la Motte-Houdencourt, antiquo Episcopo Rhedonensi: Episcopo Ausensi nominato, & N. Duchemin, Benedictino, Episcopo Næocæsariensi, atque Joanne Leboux Aquensi, in Novempopulania Præsule sacrum & exuvias celebrante, cum magno populi concursu: nullo apposito Epitaphio.

Scriptis :

1. *Orationem Funebrem Ludovici XIII. Regis Christianissimi*, Gallicè. Parisiis, apud Claudiū Marcelle 1643. in-4°.

2. *Hortum sacrum Luparis*, Gallicè. Parisiis, apud Antonium Robinot, 1643. in-16. Ibidem Hispanicè, *El Jardin sacrado del Lovro*. Hujus meminit Nicolaus-Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*.

3. *Votivam Tabellam Mysterii Pacis interpretatam*. Romæ apud Hæredes Francisci Corbelletii, 1645. in-4°. Latinè, ibidem citatam.

4. *Universæ Dialectices Epilogum*, Latinè. Burdigalæ, apud Simonem Millangium, 1622. Ad Sereniss. Principem Gastonem Aurelianensem Ducem, ibid. cit. in-8°.

5. *Theses Philosophicas, & Theologicas*, mira arte compositas anno 1644. Parisiis.

6. *Carmina latina, & hispanica ad laudem Eminentissimi Julii Cardinalis Mazarini*, quæ Mss. vidit quondam Ludovicus Jacob Parisiensis, in *Bibliotheca Mazarina*.

De Francisci Suarez Villegas laudibus & scriptis agunt, Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Scriptorum Hispanie*, pag. 368. Andreas à S. Nicolao, in *Relatione* quæ prodiit, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1083. num. 3800. Parisiensis in Maubertino Conventu paulopost manens. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 102. Qui Parisiensis eo tempore Bibliothecarius ampliss. Dom. Achillæ de Harlay, Franciscum nostrum facie novit. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 492. Joannes Verbale, Burdigalensis, Auctor etiam coetaneus, & quasi conterraneus, in *Præfatione* versionis Gallicæ *Sermonum Dominicalium* R. P. Jacobi Nyffeno, Hispani, Ordinis S. Basilii, quam nostro Suaresio dedicat. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, pag. 9. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 523. num. 932. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 921. num. 3218. Ibid. pag. 1080. num. 3792. Matthias à Corona, in *Sanditate Ecclesiæ Romanae*, in *Sancto Elia Prophetæ figuratae*.

X C IV.

F.

X C IV.

FRANCISCUS MARIA A S. SYRO, Carmelita Excalceatus Papiensis, transmisit Romanum,

1. *Vitam Illustrissimi D. Eliæ à S. Alberto, Carmelitæ Excalceati, Episcopi Aspahamensis.* Italicè in-4°.

2. *Scripsit etiam Itinerarium suum Orientale.* Italicè in-4°.

3. *Itinerarium Occidentale.* Italicè in-4°.

X C V.

FRANCISCUS A S. THOMA, natione Hispanus, *Pastrana* tūm naturalem, tūm spiritualem & religiosam Carmelitarum Excalceatorum vitam initiavit. Rexit Pastor optimus, Monasteria Eremiticum Bolarcense, Complutense, Miritense, ac totam Provinciam. Obiit anno 1707. edidit Opera quæ inscribuntur:

1. *Via scientiarum*, duobus opusculis absoluta: alterum de *universis regulis & principiis argumentandi*, ac in qualibet materia rationes efformandi: alterum, de *principiis & regulis se recte ab argumentis defendendi*. Matrii, 1686. in-4°.

2. *Medulla mystica*, Hispanicè conscripta, refusa Matrii, anno 1702.

3. *De Relationibus prædicamentibus, intentione qualitatum, & modò unionis.* Asservatur Ms. in Eremo Bolarcensi.

X C V I.

FRANCISCUS MARIA A S. AMBROSIO, Italus natione, Carmelita Excalceatus, scripsit, *Orationes sacras recitatas diversis locis*, dicatas illustrissimo D. Guadagno, Episcopo Aretino, Imperio Romani Principi, Solii Pontificii Assistenti, Comiti de Ceza, Carmelitæ Discalceato. Florentinæ, 1727. in-4°.

X C V I I.

FRANCISCUS JOSEPH A S. MARGARITA, Parisiensis, vir indefessi laboris in legendo, & scribendo, Carmelita Excalceatus. Obiit Parisiis die 14. Decembris 1728. postquam edidisset in lucem, *Necrologium Carmelitarum Discalceatorum Provinciae Parisiensis*, eorum qui in ea profesi sunt aut obierunt, *Monialium Terestanarum Lotharingiæ, Præpositorum Generalium, & Episcoporum Reformationis, à Monasteriorum fundatione in Galliis, usque ad annum 1718.* Parisiis, anno 1718. in-12. teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 180.

X C V I I I.

FRANCISCUS A S. TERESIA, Lusitanus, Junchalæ, alias *Faniculeti* vulgo *Funchal*, natus ex parentibus *Francisco de Costa*, & *Maria de Nes*, Carmelitanum habitum induit in Carmelo Ulissiponensi, die 14. Octobris, an. 1669. & vota solemnia dixit die 15. Octobris. Anno sequenti 1670. A Josepho de Lancastro, Commissario Generali, Conimbricam studiis vacaturus in Collegio missus fuit, in quo & acceptatus die 13. Octobris 1673. Philosophiæ ac Theologiæ ità sedulò incubuit, ut easdem posteò disciplinas Professor ibidem docuerit, & in Academia ejusdem civitatis laureâ doctorali fuerit insignitus; atque summam propter doctrinam *caput aureum cognominatus*. Insignis quoque ac eruditus. Tom. I.

ditus Concionator, nec-hon singulatis ævo suo Poëta, linguarum etiam Latinæ, Lusitanæ, atque Castilianæ peritissimus, ejusdem Collegii Rector extitit, sicut & Definitor suæ Provinciæ: quo tempore, faro cefuit, anno urgente 1698. cum ingenti omnium luctu, & in eodem Collegio Conimbricensi Carmelitanus tumulatus, ubi reliquit

Alphabetum Theologicum, dupli delineatum regulâ, scholasticâ unâ, & concionatoriâ alterâ. *Prima pars Ms.* asservatur in Bibliotheca præfati Collegii.

Ita de illo refert R. P. Emmanuel de Sa, de quo superius egimus columna 447. & 448. in suis monumentis sive *Memoriis historicis de Viris Illustribus*, 35. &c. cap. num. 246. pag. 173.

X C I X.

FRANCISCUS TURCHUS, alias TURCINUS, perperam FRIBIGIUS, natione Italus, patriæ *Tarvisinus*, Carmelita, consiliarius alumnus Monasterii, quod ad tertium lapidem extrâ portam *Aleinatem* civitatis *Tarvisini* sub dictione Reipubl. Venetæ fuit ædificatum anno 1408. Vir religiosus propter ingenii & pietatis præstantiam & eruditionem non vulgarem, æternis præconis dignus, obiit *Tarvisii* circa annum 1599. Edidit:

1. *Annotationes & erectiones in Tractatum de tribulatione confectum* à R. P. Episcopo Hieronymo Cachiaguera, Tusco, quem Gallico termone donavit Franciscus de Belleforest, Lugduni, apud Petrum Rigaud 1605.

2. *Orationes varias ad Deum* quæ leguntur in *Sylva Orationum* R. P. Nicolai Aurifaci, Carmelitæ.

3. *Supplementum decadis secundæ Titi Livii*. Italicè, cuius ceu rarissimi & pluris estimati meminit Nicolaus-Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italica*, seu *Notitia Librorum Italorum*, pag. 16. num. 16.

4. *Orationem habitam in Comitiis Generalibus celebratis*, anno 1580. Venetiis, apud Dominicum & Joannem Gueram, 1580. in-4°. Italicè.

5. *Postilla in Metamorphoses Ovidii traductas per Andream de Anguillara*. Italicè. Venetiis, apud Bernardum Giunti, 1584. in-4°. Laudatur ab eodem. Nicolao Francisco Haim, pag. 119. num. 1.

6. *Epistolarum, faciarum suarum & aliorum hominum majorum variorum*, duo volumina. Italicè editæ Venetiis, 1575. in-8°. suppresso Bibliopolæ Authore. Item Venetiis 1580. apud Aldum. 2. vol. in-8°. teste eodem Nicolao Haim, pag. 156. num. 13.

7. *Carmina & cantilenas*, inter quas una legitur ad Cosmam de Medicis, magnum Etruriæ Ducem. Florentiæ 1565.

8. *Sermones Radulphi ardantis* (qui Pictavii floruit anno MC.) suprà totius anni omnia Evangelia & proprii Sanctorum, Italico sermone ditavit *latinè compertos*. Extant cum sermonibus R. P. Bartholomæi Lantanae, Carmelitæ.

9. *Officium B. Virginis Mariæ Italico idiomate dedit*, correxit & typis mandavit.

10. *Vitam B. V. Marie carmine descriptam* ab Antonio Cornazzo, Italicè.

11. *Psalmos Penitentiales cum variorum interpretationibus*, quorum numero inseruntur *lachrymæ S. Petri* per Ludovicum Tansillo Nolanum; ut animadvertisse Joannis - Petrus Niceron, tomo 18. suorum Commentariorum sive *Memoriarum de Viris Illustribus in re litteraria* pag. 360. Nicolaus autem Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italica Librorum* sic exhibet pag. 111. num. 12. » *Raccolta di Traduzioni de sette Salmi Penitenziali*, fatta da diversi

VVV

F.

» insigni rimatori di quei tempi , da Francesco Turchi da Trevigi Carmelitano , tra le quali vicanche la sua Traduzione , e molte altre rime di esso , di altri Autori. In Venezia presso il Giolito. 1572. Questa Raccolta è bellissima , è stimatissima.

12. Tractatum de sancta Communione per R. Dom. Hieronymum Cathaguerra Episcopum , simul cum *summariis & argumentis Francisci Tarvisini super diversis suis Poëmatibus*, Italicè. Venetiis , 15... Quæ omnia simul Gallico sermone donavit Franciscus de Belleforest , Parisiis , 1607. in-16. ut animadvertisit Joannes-Petrus Niceron , in suis *Memoriis* , tom. 11. pag. 105.

13. *Summam casuum conscientiae pacifici Novariensis* , Ordinis Minorum. Italicè. Venetiis , apud Dominicum & Joannem Guerram , 1574. Item apud Joannem-Baptistam Sommaschum , anno 1579-1580. & 1587.

14. Correxit & auxit summam S. Antonii , Ordinis FF. Prædicatorum, Archiepiscopi Florentini. Italicè. Venetiis , 1574. in-12. Ad R. P. Leandrum Albertinum , Priorem Venetorum Carmelitarum.

15. *Summam Martini Azpilcuetae* , Doctoris Navarri. Italicè in-4°. Ibidem.

16. *Homiliae Magistri Ludovici Pistorii Ferrarensis*. Italicè. Taurini , 1581. in-4°.

Franciscum Turchum commendant Bartholomæus Burchelatus , Tarvisinus , Medicus , in *Historia Tarvisina* , pag. 53. Hieronymus Rubeus , Ravennas , Medicus , Lib. I. *Historia Ravennæ* , anno 1564. Antonius-Franciscus Donius , in *Bibliotheca Italica*. Hyppolytus Marraccius , tomo 2. *Bibliothecæ Marianæ*. Lucas Wadinghus , de *Scriptoribus Ordinis Minorum* , verbo *Pacificus Novariensis*. Petrus de Alva , in *Militia Immaculata Conceptionis*. Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 410. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103. Franciscus Bonæ Spei , in *Visione Eliæ* , pag. 3.

EXTRACTUM à LIBRO Italicè inscripto ,

Biblioteca Italiana , o sia Notizia dè Libri rari nella Lingua Italiana , &c. in Venezia , presso Angelo Geremia MDCCXXVIII. in-4°.

Pag. 16. num. 16. Le Deche della Storia Romana di Tito Livio , tradotto in Lingua Toscana de Jacopo Nardi Fiorentino , con molte illustrazioni. In Venezia per i Giunti 1554. in fog. sono pag. 970. Si averta che i Giunti ne anno fatta altra Edizione anteriore il 1547. ma questa del 1554. è la migliore ; se non fosse pero quella del 1575. dou è il supplemento della seconda deca fatto de Francesco Turchi ch' è la più rara & stimata.

Pag. 111. num. 12. Raccolta di Traduzioni de sette Salmi Penitenziali , fatte da diversi insigni rimatori di quei tempi , da Francesco Turchi da Trevigi Carmelitano , tra le quali vie anche la sua traduzione , è molte altre rime di esso , e di altri Autori. In Venezia presso il Giolito 1572. Questa Raccolta è bellissima , è stimatissima.

Pag. 119. num. 1. Le Metamorfosi di Ovidio ridotte da Gio : Andrea dell'Anguillara in ottava rima , con le Annottazioni di Giuseppe Orologgi , e gli Argomenti , e le postille di Francesco Turchi. In Venezia , presso Bernardo Giunti , 1584. in-4°. con belle figure di Rame. Questa Edizione è la migliore di molte altre che ne furono fatte , è prima , è dopo ; è la Traduzione è stimatissima , è tenuta per una delle migliori della Lingua Italiana.

Pag. 156. num. 13. Delle Lettere facete e piacevoli , di diversi grandi uomini , e chiari ingegni , raccolte da Dionigi Atanagi libro primo. In Venezia

per Bolognino Zalteri 1561. in-8°. Libro secundo Raccolto da Francesco Turchi in Venezia 1575. in-8°. senza Stampatore. Ed in Venezia per Aldo 1582. in-2. Vol. in-8°.

C.

FRANCISCUS A VILLA FORTE , natione Castellanus , Carmelita Matritensis , Doctor Theologus , ac in publico Mexicano Collegio Professor celeberrimus : Vir incredibili animarum infidelium zelo , & morum integritate conspicuus , obiit Mexico in America Boreali anno Christi 1608. postquam scripsisset *Opera nonnulla Theologica Mf.* quorum titulos non designarunt Authores qui de illo mentionem egerunt , Valerius Ximenez de Embun , Lib. *De Scriptoribus Ordinis Carmelitarum* : Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 463. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103.

C I.

FRANCISCUS A VIRGINIE MARIA , natione Navarrus , patria Pompeiopolitanus , Carmelita Excalceatus : Monasteria Matritense & Cæsar-Augustanum Prior rexit. Aragoniæ Provinciae Superior præfuit , Definitoris Generalis munus sapienter exercuit : Vir Deo , Angelis & hominibus multum amabilis , migravit Matriti Carpentrorum , anno 1624. die 31. Augusti. Ejus corpus integrum & incorruptum summâ cum venerazione in Monasterio S. Hermenigildi asservatur , ad facillum elegantissimum S. Teresiae ; ubi sequens aureis literis inscriptum legitur Epitaphium :

D.

O.

M.

Spes resurrectionis ad Gloriam , innocentiam custodiendi : Quoniam sunt reliquæ homini pacificos.

V. P. FR. FRANCISCUS A VIRGINE , Patria Pamplonensis , mirâ vultûs compositione , eximiâ morum , animique modestiâ præditus , subditus , obedientiâ Prælatus , prudentiâ fulgens homo. Quià pacificus verè filius Dei ; solitudinis amator , Cellæ cultor , meditationis igne exardescens : sœpè vultus splendescere in oratione visus : Nocturnam hostium in Perpinianum irruptionem , celeriori Dei ortu , ab eo ibi orante , imperato , præcavisse fama est. Christi bonus odor , incondita corpus fragrantia , teste integerrimæ carnis ac mentis custos : Ideoque , & post mortem , non detit Deus sanctum suum videre corruptionem : Obiit Matriti , pridie Kalend. Septembri anno MDCCXXIV.

Scripsit Sermonem de *Laudibus Ven. M. Agnetis à Jesu de Cassanate Teresianæ* , Cæsar-Augustanæ , quem anno 1620. in ejus funere habuit.

De Francisco à Virgine tractat Franciscus à S. Mariâ , tomo 2. *Reformationis Hispanicæ S. Teresiae* , Lib. VII. *Vitæ Ven. M. Isabellæ* , cap. 9. & 12. Ibidem , Lib. VIII. cap. 3. & 9. Michaël-Babtista de Lanuza , Lib. IV. *Vitæ Ven. M. Isabellæ à S. Dominico* , cap. 20. Philippus à SS. Trinitate , Lib. VII. *Compendii Historiæ Carmelitanæ* , cap. 16. Ludovicus in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103.

F.

Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag.
595. num 1065.

C I I.

FRANCISCUS VOERSIUS, aliquando
CHERASCUS, quià *Cherasci*, seu *Clarasci* in Pe-
démontio natus est anno Christi 1562. die 8. Apri-
lis, Carmelita factus in patrià 1576. die 8. Janua-
rii: postea professionem emisit anno 1578. die 8.
Aprilis, Sacré Theologæ Doctor, *R. Henrici Sil-
vii* Prioris Generalis discipulus, Secretarius ac in
Visitatione totius Ordinis socius, Papiæ studiorum
Regens, Provinciæ Bohemiæ & indè Angliæ Pro-
vincialis, ac tandem Ordinis Procurator Genera-
lis anno 1608. post Basiliæ Anguissolæ deceßum usque
ad annum 1613. ab eodem Henrico Silvio constitu-
tus: Vir & doctrina illustris, & prudentia insignis,
& pietate insuper eximius: Obiit *Doliani* an. 1634.
die 12. Februarii. Opera illius inscribuntur Italicè;

1. *Relatione della Vita e gesti del Padre Enrico Silvio Astegniano, Generale de Carmelitani.* Astæ apud Virgilium Giangrandum, 1614. in-8°. Addi-
dit, & Catalogum Generalium Ordinis.

2. *Storia di Cherasco.* In Mondovi, 1618. in-4°.
seu Latinè *Historia compendiosa Urbis Cherasci*, im-
presla in Monte regali, apud Joannem Gislandum, 1618. in-4°. Nuncupatur Ad Mauritium à Sabau-
dia Cardinalem. Laudatur inter optimæ notæ Libros
apud Nicolaum Franciscum Haym Romanum, in
Bibliotheca Italica, pag. 55. num. 15.

3. *Giardino dè Tesori Spirituali della Religio-
ne della Gloriosa Vergine Marià del Carmine.* In
Monte Regali, apud eundem 1616. teste Andréa Ros-
sotti, pag. 233. Aliam autem Editionem Genuæ
factam anno 1620. appellat Ludovicus Jacob, in
sua *Bibliotheca* pag. 104. Porrò Elucubrationem
hanc citat Lezana, tomo 4. *Annal.* pag. 171. &
1035.

4. *Cento awisi per conseguire le Indulgenze.* In
Monte-Regali, 1619. apud eundem.

5. *Simbolo della Ventura del Messia.* In Monte-
Regali, apud eundem Joannem Gislandum, & Joannem
Thomam Rubeum, 1622. in-4°.

6. *Delle Imagini miracolose della Gloriosa Ver-
gine nelli Conventi de Carmelitani.* Sive Latinè,
De Imaginibus miraculosis B. V. Mariae, quæ co-
luntur in Conventibus PP. Carmelitarum, tractatus.

7. *Una Racolta de Indulgenze, è gracie concesse
da sommi Pontifici alla sua Religione de Carmeli-
tani.* Taurini, 1625. in-8°. cum centum Monitis
jam citatis.

8. *Uno Advento dell' Antichristo : sivè de Ju-
daorum perfidia.*

9. *Genealogia Ducum Sabaudie.* Ibidem.

Franciscum Voërsium commendant Andreas Ros-
sotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 233.
Franciscus Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salu-
tiarum, in *Historia Chronologica Præsumum Pedemontanorum*. Idem, *Libro de Scriptoribus Pedemontanis*. Benedictus Gononus, *Lib. IV. de Vitis Pa-
trum Occidentalium*, pag. 233. Idem, in *Chronico
Dei-paræ*. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca
Mariana*. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Biblio-
thecarum*, pag. 206. Antonius Teisserius, in *Ca-
talogo Scriptorum* pag. 94. Joannes-Baptista de Le-
zana, in *Annal. Carmelit. pluribus in locis*. Idem
in *Maria Patrona*, cap. 5. Idem Consulto 2. Lu-
dovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Mf. pag.
104. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*,
pag. 540. num. 972. Idem, tomo 2. *Speculi Car-
melitani*, pag. 1072. num. 3736. Alegreus Casta-
natus, in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 477. &c.

C I I I.

FRANCISCUS DE ZAMBERTIS,
Venetus Carmelita, Sacré Theologæ Doctor
egregius, & Concionator insignis, & Músicus cele-
bris, qui variis in scientiis ingenium suum exera-
cuit; quantumque in iis versatus fuerit, manifes-
tum evasit, cum Papiæ, & tum Patavii summâ om-
nium admiratione legeret. Fertur inter multa eru-
ditionis suæ monumenta, super omnes Libros Sen-
tentiarum, & *Metaphysicam Commentaria conscripu-
isse*. Moritur die prima mensis Februarii, anno 1592.

Hæc Verba sunt Petri Lucii, in *Carmelitana Bi-
bliotheca*, pag. 31. Quæ deinceps exscriperunt,
Antonius Possevinus, tomo 1. *Apparatus sacri*, pag.
599. Jacobus Albericus Augustinianus, *Lib. de Scrip-
toribus Venetiis*. Augustinus superbus Franciscanus,
ibidem. Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carme-
litici Decoris*, pag. 439. Ludovicus Jacob, in *Bi-
bliotheca Carmelitana*, Mf. pag. 105.

C I V.

BRANCUS DE SENIS, natione
Italus, anno 1211. natus in pago *Grotti* dicto,
qui per septem ferè millaria Italica *Senis* abjunctus
est, parentes habuit mediocres, quibus proflictæ, honef-
tæ erant divitiae. Pater *Baffus* è *Lipporum* fami-
lia, Mater *Calidonia* è *Danielorum* fuit stirpe. Post
mortem patris in multa præcepis ruit vitia & pecca-
ta; sed anno 1229. à Deo mire conversus, varias
in peregrinationes abit, & Senas redux diversis pœ-
nitentiæ & solitudinis exercitiis probatus, circè an-
num 1279. Priorem Carmelitarum convenit, à quo
non semel repulsam passus est & à fratribus, eo
præsertim quod annos valde esset, nec austera-
tes Regulæ, & Statutorum Religionis perferre posse
censeretur. Habitum tamen Conversorum Ordinis in
Conventu Urbis Senarum lætissimus suscepit, & in
illo sanctissimè perseveravit ad annum 1291. quo
obiit die 11. Decembris, nec sine novo sanctitatis
signo, insolito scilicet viso splendore luminis post
tenebras suprà *Senarum* Urbem, & Carmelitarum
Cœnobium.

Hujus Vitam 32. digestam capitibus R. P. Gre-
gorius Lombardellus, Dominicanus Magister scrip-
tit, typis mandatum *Senis* anno 1590. quam postcà
Joannes Antonius Philippinus, qui post Prior Ge-
neralis evasit, typis iteratis *Rome* mandari fecit.
Eius festum ex decreto Clementis V. anno 1308. ce-
lebrabatur *Senis* Dominicâ primâ Maii. Vide Leza-
nam, tomo 4. *Annalium* pag. 457. & seqq. Danie-
lem à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 417.
num. 716. Item, tomo 2. *Spec. Carmelitani*, pag.
797. num 2726. & seqq. Devotio in hunc B. Fran-
cum ità propagata est, ut in ejus honorem Con-
fraternitas Cæsar-Augustæ erecta fuerit, ut ei varias
concesserit Indulgencias Alexander VII. anno 1664.
uti legere est, tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag.
539. Multi scriptores B. Francum confundunt cum
Francisco de Senis: sed caræteres utriusque dis-
parès sunt, ut patet ex dictis superiori columnâ 51...

C V.

FRIDERICUS A S. ROSA, Mediolanen-
sis, in seculo JULIUS PUTEVS nuncupatus, Car-
melitarum Excalceatorum institutum suscepit die
24. Septembris 1713. cum natus esset die 3. Januarii
1697. sodales suos in Facultatibus Philosophicis &
Theologicis per plures annos edocuit: deindè ver-
bum Dei in pluribus Italiæ civitatibus egtegiè disse-
minavit. Excelluit quoque in Orationibus Panegy-
ricis, quas Mediolani, Laudæ, Cremonæ, Man-

F.

tuæ, & Ferrariae, summo omnium plausu dixit. Theologus fuit *Philippi Lantgravie Darmestat* Mantua Moderatoris. Ibidemque à consultationibus S. Inquisitionis exitit. Præter ea quæ edidit, plura scripsit, quæ nobis minimè indicata fuerunt: imo scribendo mortem adinvenit in patria die 17. Februarii an. 1733. Hæc autem ad nostram devenierunt notitiam.

1. *Vita di S. Giovanni della Cruce.* Mantua, apud Albertum Pazzoni 1729. in-12.

2. *Vita di S. Giovanni Nepomuceno.* Ibidem apud eundem 1720. in-8°.

3. *Opera Ascetica in lode di santa Tereza.* Ferrariae apud Joseph Barbieri 1733. in-12.

4. *Opera varia Mss.* quorum seriem expectamus, inquit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1156. num. 1370.

C V I.

FRIDERICUS STOCHERUS, vel SCHOCKERUS, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac Cœnobii Straubingensis Prior: Vir qui sacrarum literarum studium cum vita Regulari & Virtutis exercitio ita semper conjunxit, ut in Religiosum doctrinam, probitate, & pietate insignem evaserit. Scripsisse prohibetur post annum 1368. quo fundatum hoc fuisse Cœnobium constat,

In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*, quæ asservantur Mss. in eodem Monasterio, sicuti testatur Philippus Metius, in Lib. *De Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: quem Laudat Ludovicus Jacob, in *Bibliot. sua Carmelit. Ms.* pag. 105.

C V I I.

FRIDERICUS WAGNER, alias WAGNY, natione Germanus, patria Augustanus, Carmelita, Doctor Theologus in Academia Viennæ Austriæ ad Danubium: ubi longo tempore docendo, disputando, præfuit, & anno 1386. quartus Prior Provincialis Germaniae superioris, quæ ab Inferioris Germaniae provincia separata fuit anno 1347. tandem cum vix duobus annis eam Provinciam administrasset, ob præclaras animi dotes, insignem multiplicemque doctrinam, & ob Virtutum splendorem in *Pataviensis seu Passavensis Ecclesiæ Cathedram Episcopalem sublimatus fuisse refertur circa annum 1390.* Clarus obiit in Monasterio Carmelitarum Straubingensi, ibidemque sepultus ante Altare confraternitatis.

Sublimatus fuisse refertur à Conrado Gesnero & Antonio Possevino ad *Episcopatum Pataviensem*, sub Metropoli Salisburgensi, à Roberto Bavarо, Austriae tunc Duce, propositus; & ab Urbano VI. Pontifice Maximo, confirmatus. Attamen in Catalogo Episcoporum Passavensium quem *Wiguleus Hund* edidit Monachii anno MDCXX. duobus tomis, quibus notas adjecit & copiosas additiones *Christophorus Gesvoldus*; & in quibus Epitaphia illorum Episcoporum sepulcralia exhibentur, nulla extat memoria Friderici Carmelitani: undè suspicari quis posset hunc Fridericum fuisse Episcopum titularem *Patarensem Lyciae*, Urbem sub *Myrensi* Archiepiscopo, & suffraganeum *Passavensem* in Bavaria inferiori. Scripsit,

1. *In Psalmos XXXVIII. Commentaria*, Libris duobus.

2. *In Epistolas D. Pauli Apostoli Reductum.* Lib. XIV.

3. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*: Quæ Viennæ dictavit.

De Friderico Wagnero egregie loquuntur Alber-

tus Crantz, in *Catalogo Episcoporum Passavensium*. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*. Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 602. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura Sacra*, pag. 413. & 544. Philippus Metius, in *Catalogo Illust. Scriptor. Ord. Carmelit. Augustinus Biscarretus*, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal.* pag. 1044. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 105. Daniel à Virgine Mariæ, in *Vineæ Carmeli*, pag. 497. num. 888. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 964. num 3389. Ibidem, pag. 1096. num 3877. ubi notatur quod in Registro Carmelitarum Provinciae Germaniae superioris, vocatur Fridericus noster Doctor Parisiensis, Professor publicus in *Viennensi* novella *Universitate*, cuius *Unus* exitit ex quatuor primis Fundatoribus. Quod iterum repetitur ibidem, pag. 1100.

C V I I I.

FULGENTIUS A S. BARBARA, natione Gallicus, Præviæ Armoricanus, in seculo HENRY nuncupatus, Rhedonis professionem in Carmelo tunc floesciente emisit anno 1632. die 11. Januarii; postea cursu studiorum emenso, varia inter suos mania sapienter gessit, Supprioris in Cœnobia SS. Sacramenti Parisiensi anno 1632. Prior Avenionensis, & *Romam* cum *Remigio à S. Monica* missus est anno 1638. ubi per totos quindecim menses graviter allaboravit ad confirmationem constitutionum strictiores Observantiae Rhedonensis obtinendam. Obiit in Armorica, in Conventu Venetensi *Bonidoni* cognominato, die 10. Augosti, anno 1677. postquam edidisset,

1. *In Auspicatum Delphini Francie ortum, Orationem*, Romæ, Typis Ludovici Grignanii, 1638. in-4°. cum Echo, seu carmine de Delphino: Latinè prodiit postea Parisis Gallicè, 1649. in-4°.

2. *Apologiam pro visione B. Simonis Stock, adversus Joannem de Launoy, Theologum Parisensem*, Ms.

Fulgentium à S. Barbara laudant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciae Turonensis, Observantiae Rhedonensis*, cap. 9. pag. 57. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 105.

C I X.

FULGENTIUS GIDONUS A S. JOSEPHO, Carmelita Excalceatus Mediolanensis, non tantum in patria plures suæ testimonia eloquentiæ dedit, sed & Cremonæ atque Placentiæ, nec-non in aliis Italiae urbibus, usque dum ad septuagesimum secundum ætatis annum suæ perveniens, mortem piissimè obiit Cremonæ die 28. Septembris 1685. Opera illius quæ nobis innotescunt, sunt,

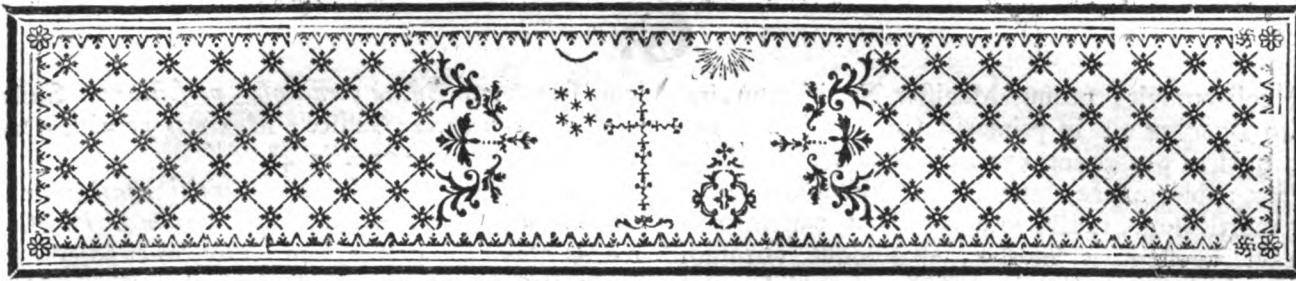
1. *Panegirico in lode di S. Teresa*, detto in Cremona il giorno 15. d'Ottobre, in memoria della liberazione di quella citta dall'Affido dell'Armi di Francia, anno 1647.

Orazione Panegirica, detta nel Monacafì fra le Carmelitane Scalze di Parma la Serenissima Principessa Cattarina Farnese. Parma, in-4°.

3. *Quadragesimale, e vari sermoni, e Panegyrici*, Mss. sed ubi serventur, ignoramus, inquit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* pag. 1881. num. 2069.

Laudant etiam Fulgentium Gidonus Philippus Piccinellus, in *Historia Conventus S. Imerii Cremonæ*, anno 1607. fundati: atque Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Foundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 70. ubi notat Fulgentium nostrum à S. Josepho fuisse S. Theologiæ Lectorem, ac suæ Provinciae Lombardiae Definitorem anno 1664.

GABER,

G.

I.

GABRIEL, Anglus, Ordinis Carmelitarum, sacræ Theologiæ Doctor, circè annum 1431. scriptit *Concordiam Evangelicam*, si fides dabitur Michaëli à Fonte; verùm de illo tacuerunt Joannes Lelandus, Balæus, Pitseus, Gesnerus, & alii qui de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum scripserunt, ut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *sua Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 106.

II.

GABRIEL S. ANGELO, natione Hispanus, Excalceatus Carmelita, nascentis Congregationis Secretarius: vir vitâ, virtutibus, ingenuo, elegantiâ, & doctrinâ insignis, scriptit Latino idiomate *Acta trium priorum Capitulorum Generantium*, quæ à Carmelitis Discalceatis Matriti celebrata fuerunt, annis scilicet 1587. die 25. Novembris, 1588. die 9. Junii, & 1590. Quibus usus est Franciscus à S. Mariâ, in *Historia Generali Reformationis S. Teresiae*, Lib. VIII. cap. 38. pag. 544. cap. 43. 45. Quorum & meminit Ludovicus à S. Teresia, in *successione Eliæ*, cap. 79. & 80. pag. 645. & seqq. Nec non Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 106.

III.

GABRIEL AB ASSUMPTIONE, natus est Pastrana, divitibus & honestis parentibus, Joanne de Buencuchillo, & Annâ Fernandez Ruiz, die Augusti anno 1569. factus est tertius in Conventu Pastranensi Carmelitarum Discalceatorum Novitus, & anno 1570. die vigesimâ Augusti professionem ibidem emisit. Cùm in eo perfectionem, cum zelo regularis observantia viderent, ipsum Superiores Ordinis, in pluribus officiis occuparunt. Anno 1571. Pastrana substituit Joanni à Cruce, in directione Novitiorum. Anno sequenti, eidem sancto sufficitur in regimine Conventus Complutensis: Sed non multò post ad pristinum Magistri Novitiorum officium remittitur. Eligitur deinde anno 1576. Prior Conventus Rodæ, fundati à V. Catharinâ de Cardonâ. Anno 1581. socius ejusdem Cœnobii Prioris interest Congregationi Complutensi die 3. Martii celebratæ, in qua Conventus Carmelitarum Excalceatorum separantur à quâlibet Carmelitarum antiquiorum Provinciâ, juxta Decretum Gregorii XIII. & in eodem Capitulo ipse Gabriel eligitur quartus Definitor sua Congregationis; nec multo post creatur Prior Conventus Almadouar: & tunc Cœnobium in oppido Daimiel fundavit. Anno autem 1584. die 9. Octobris, in pago Adamuzio Dicecis Cordubensis obdormivit dormitione justorum, etatis suæ quadragésimo, & in Ecclesia pagi sepelitur cum magnâ veneratione; & inde Pastranam translatus anno 1603. Scriptit

Epistolam adversus Ven. P. Joannem à Cruce:
Tom. I.

cui responsum dedit celeberrimus Doctor Dominicus Bannez.

Gabrielis ab Assumptione vitam dedit Phillipus à SS. Trinitate, parte 2. *Decoris Carmeli*, pag. 31. & seqq. mentionemque illius egerunt S. Teresia in *Epistola V. M. Anna à S. Augustino* scriptâ: Franciscus à S. Mariâ, in *Histor General. Reformat.* S. Teresiae, tomo 1. Lib. IV. cap. 13. num. 5. Ludovicus à S. Teresia, in *successione Eliæ*, cap. 276. pag. 633. Joseph à Jesu Mariâ, in *Vita Joannis à Cruce*: Hieronymus à S. Joseph, in *vita ejusdem Joannis à Cruce*, Lib. III. cap. 6. 7. & 8. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 106. &c. Spec. tomo 2. pag. 1053. num. 3642. tom. 1. hujus Bibliothecæ, pag. 3. verbo *Angelus à S. Gabriele*.

IV.

GABRIEL DE AULON, Carmelita, in sermonem Hispanum convertit,

1. *El segundo libros de las Epistolas familiares de Ciceron y algunas a Attico.*
2. *Coloquios de Juan Luis vives peri fraseados en romance.* Compluti apud Joannem Gratian 1574. in 8°. Teste Nicol. Anton. tom. 1. *Bibliotheca Hispana*. pag. 386.

V.

GABRIEL AB ANNUNTIATIONE, Armoricus, qui sub Ludovico Charpentier Priore, vestem induit, sed primus omnium Carmelitarum Provinciae Turonie, qui strictiorem regularem observantiam amplexi fuerunt Rhedenensem: ipse Rhedenis professionem emisit Priore R. Philippo Thibault, anno 1609. die vigesimâ quintâ Januarii; & ibidem extremum halitum solvit ubi primum Religiosa vita spiritum hauserat, anno 1652. die 31. Augusti: Verum hic Gabriel non est Belga in capitulo Generali anno 1660. vocatus Provincialis Germaniae Superioris, & electus in Assistentem Generalem pro Germania, Poloniâ, & Belgio.

GABRIEL AB ANNUNTIATIONE, alter alterius splendoris apparuit in Germaniâ, magnus Reformationis Zelotes. Is enim natione Belga, cum R. P. Antonino à Charitate, Provinciae Turonensis alumno, Commissarius Generalis à R. Joanne Antonio Philippino deputatus, in utramque Germaniæ Provinciam difficultates graviores superavit, ut illuc præfatam Reformationem induceret, cum Coadjutoribus multis quos è Provincia sua Belgica secum adduxit; ut loquitur R. P. Pilippinus in Epistola ad omnes suos Provinciae Turonie Religiosos, data Romæ die 2. Augusti, anno 1644. Ejusdem etiam Gabrielis habet mentionem Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1012. num. 3536. & pag. 1102. num. 3902.

Ubi inter egregios P. Gabrielis cooperatores potissimum recensetur R. P. Judocus à Circumcisione, natione Flander, natus anno 1617. die 19. Februarii, potiori parte vitæ incola Provinciae Germaniae Superior, ad eam assumptus à præfato R. P. Gabriele, Commissario Generali, pro introducendâ Reformatione, & strictiori observantia, plurimum & Zelo-

X x x

G.

zè collaboravit, primus Magister Novitiorum, iteratò Definitor, & in primariis Conventibus Prior, & quidem per annos XVII. distinctis vicibus *Bambergæ*: ibidem prænuntiatà longè ante infirmitate; & mortis horâ, relicto vita Religiosæ patientiæ in gravi apostematis morbo, aliarumque virtutum exemplo insigni, piè animam Creatori reddidit anno 1673. die 14. Aprilis.

V I.

GABRIEL A CHRISTO, natione Hispanus, Biatiæ, anno 1566. nobili ex profa-
piâ natus est. Adolescentiâ magnâ ex parte sub mi-
litaribus vexillis transactâ, institutum Carmelitarum
Excalceatorum amplexus est *Hispali*, anno 1587.
In sua Provincia ad plures prælaturas electus, imo
& ad totius Provinciæ regimen electus, optimi ac
vigilantissimi Pastoris partes implevit; sui memo-
riam posteris relinquens. Obiit Biatiæ, anno 1645.
die 6. Februarii. Scriptis,

1. *Commentaria in Bullam Cruciatæ. in-4°.*
2. *Commentaria in totam ferè partem primam, & in primam secundæ Summa D. Thomæ.*
3. *Varia Opuscula spiritualia*, patrio idiomate
exarata: Quæ cum aliis citatis Mss. servantur in
Biatiensi Archivio; uti legitur in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 181.*

V I I.

GABRIEL A CRUCE, natione Gallus,
Provinciâ Neustrius, patriâ Alenconius, Diœcesis
Sagiensis, in seculo GABRIEL LECOMTE nuncupatus, anno 1717. die 17. Maii natus. Ea fuit illius
ingenii acies, ut decimum quintum annum agens, Philosophiæ cursu jam confecto, non sine stupore
Thesibus præfuerit. At æternæ salutis cupidus, relic-
to beneficio sibi ab Archiepiscopo Remensi collato,
cujus Prælati consiliorum erat particeps, ad Carme-
litas Excalceatos Parisienses advolavit, & apud eos
professionem emisit anno 1636. die 21. Septembris.
Prior Rothomagensis Desertum *Lupariense* in Diœcesi
Ebroicensi *la Garde-Chastel* dictum, nomine suorum
sodalium accepit possidendum, ex diplomate Regio
1660. die 29. Februarii dato, Reverendiss. Dom.
Ægidio Boutaut, Episcopo Ebroicensi, jussis Regiis
obtemperante die 19. Augusti. Gabriel summâ mo-
destiâ prædictus, humilitatis ac solitudinis amantis-
simus, divinæ gloriæ zelator eximius, totus orationi,
lectioñi, aut libris scribendis incumbens, piè obiit Ro-
thomagi die 9. Martii, anno 1697.

1. Ex latino in Gallicum transtulit insigne Opus R. P. Mauriti à Cruce, Carmelitæ Discalceati, inscriptum: *Tabula Evangelica*, in quâ ex verbis Evangelicis exprimitur 1°. *Quis sit Dominus Jesus?* 2°. *Quid fecit?* 3°. *Quid docuit?* 4°. *Quæ passus est?* 5°. *Quomodo glorificatus?* Hujus Operis, inquam, Compendium à duabus Sorbonicis Doctoribus approba-
tum, quod morte præventus non potuit edere, Gallico sermone, confecit sub titulo: *Sinopsis Tabulae Evangelicae*: sive Jesus Christus, agens, docens, patiens, glorificatus.

2. Transtulit ex hispano in Gallicum idioma to-
num primum & secundum *Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ*. Parisiis, apud Sebastianum Hurè, 1655. in folio. se-
cundus autem tomus Parisiis editus est anno 1666.
apud Blaisot in folio.

3. Ex eodem Idiomate *translateos* reliquit moriens
duos alias tomos ejusdem *Historiæ Generalis*, qui
incipiunt ab anno 1582.

4. Ex eodem Idiomate transtulit etiam in Galli-

cum sermonem *Effata perniciosa, perfectionem statu Religiosi revertentia*: Gallicè: *Maximes pernicieuses, &c. Rothomagi, 1652. in-4°.*

5. Transtulit *expositionem cantici canticorum*, unà cum applicatione ejusdem ad *Ordinem B. V. Mariae de Monte Carmelo*. Quam versionem ei adjudicat Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106.* ubi & scribit Gabrielem à Cruce, prius quam Carmelitam Excalceatum gereret, Academiæ Remensis Rectorem, & Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicum fuisse. De isto Gabriele loquuntur etiam Ludovicus à S. Teresiâ, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Gall. cap. 120. pag. 635.* Martialis à S. Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 181.*

V I I I.

GABRIEL FERRUS, Bononiensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus, ejusdem in curia Romana Procurator Generalis, atque Conventus Patriæ Prior, scripsit Italicè diversa Opera spiritualia,

1. *De Confraternitate, Indulgentiis & Veneratione sacri Scapularis Carmelitani.*
2. *De Sanctis ejusdem Ordinis. Bononiæ, 1656.* ut legitur tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3737.* Obiit Bononiæ anno 1695. die 5. Augusti. Vide, *Vaghum. pag. 287.*

I X.

GABRIEL A S. JOANNE BAPTISTA, Belga Carmelita, Flandro-Belgicæ Provinciæ alumnus, quondam Supprior, varia edidit Opera, quæ inscribuntur:

1. *Christianus Appelles, qui ad vivum depingit mundi fallaciam & vanitatem.* Flandricè. Bruxellis, 1685. in-8°. 1. vol.
2. *Spiritualis Gemmarius.* Flandricè. Gandavi, 1686. in-8°. 1. vol.
3. *Pulcheria non larvata: sive Speculum veræ pulchritudinis, ostendens modernis Virginibus quid ipsas ornet bene, quid non.* Flandricè. Antuerpiæ, 1686. in-8°. 1. vol.
4. *Sponsa Christi Christiana.* Flandricè. Antuerpiæ, 1690. in-8°. 1. vol. In hoc Opere instruuntur Virgines, quomodo animam & corpus ornare pos-
sint.

5. *Spirituale connubium inter Christum & ani-
mam.* Flandricè. Antuerpiæ, 1691. in-8°. 1. vol.

Prout exhibet R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss. ad nos Bruxellis Aureliam missis die 13. Augusti 1741.*

X.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Gal-
lus, Provinciâ Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus, Observantiæ Rhedonensis Professus, sacræ Theologiæ Professor, variis in Con-
ventibus Prior & pluries Definitor, Secretarius Or-
dinis: Daniæ Provincialis & Terræ Sanctæ anno 1665. & Assistens Generalis Romæ electus, Vicariusque Generalis Monialium Carmelitarum, anti-
quæ regularis observantiæ in civitate Venetensi,
apud Armoricos, cum jam in Provinciâ Aquitaniæ præfuisset Commissarius. Rhedonis defunctus est anno 1684. die 14. Februarii, postquam scripsisset consultationem quæ inscribitur:

*Quæstio Theologica de validitate matrimonii Se-
renissimi Principis Dom. Dom. LUDOVICI
GASTONIS, Ducis Aurelianensis, &c. Mss. Cujus
meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallæ, pag. 133. num. 2616.* Ejusdem Gabrielis
mentio fuit in Congregatione annuâ per R. P. Ste-*

G.

phanum à S. Francisco Xaverio, Provincialem Provinciæ Turoniarum, celebratâ Nannetis anno 1673. die 28. Aprilis. Meminit quoque Ludovicus Jacob, in *Biblioth. pag. 106.*

X I.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Hispanus, in villa *Almonacid de Zorita* natus, apud Carmelitas Excalceatos *Pastranae* professus, vittute & doctrinâ insignis: Officiis Theologîa Prælectoris, Prioris, Provincialis, ac Definitoris Generalis clarus, plenus dierum obiit, *Compluti*, anno 1690. Edidit copiosum opus Latinum, ad probandum Sacramentum Eucharistiae esse in Cœlo, &c. Inscriptitur:

Statuta Eucharistica, in-4°. Hæc elucubratio videtur eadem esse de quâ Patres Salmanticenses Carmelitæ Discalceati consuli possunt, *Traict. de Sacram. in genere*; *Disput. 3. dub. 6. §. 12. & seqq.* Ut obseruat Author *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 182.

X II.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Belga, Discalceatus Carmelita, *Græcii*, quod *Stiria* Ducatus caput est, Lector sacræ Theologiæ Scholasticus, scripsit circa annum 1637. *In primam secundæ, & in tertiam partem summæ D. Thomæ Commentaria*, sicuti legitur in *Schedis Mss. R. P. Pauli ab Omnibus Sanctis*, quas commemorat Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 106.*

X III.

GABRIEL A MATRE DEI, natione Hispanus, patriâ Leonicensis, Carmelita Excalceatus, Prior diversis in locis, anno 1638. Definitor & Secretarius Generalis, Rector Salmanticensis anno 1641. Provinciæ Castellæ-Veteris Provincialis anno 1655. electus, ac anno 1660. post obitum *Didaci à Præsentatione*, Præpositi Generalis, Vicarius Generalis, atque tandem anno 1661. *Pastranae* in Comitiis Generalibus Hispanicæ Congregationis Præpositus Generalis, scripsit

Epistolam Paraneticam ad Religiosos & Moniales sua Congregationis.

Gabrielis hujus meminerunt Ludovicus à S. Teresiâ in *successione Eliæ, cap. 279. pag. 648. linea penè ultimâ*; Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 107.*

X IV.

GABRIEL A S. PHILIPPO, natione Gallus, patriâ Piëtaviensis, Carmelita Provinciæ Turoniarum alumnus: vir Religiosissimus, Lectoris Theologiæ, Prioris Conventualis, Magistri Novitiorum mania sic exercuit, ut nihil illi defuerit ad plenam officii sui executionem: sic læsus divino extitit amore, ut de Deo nunquam nisi lacrimis piis effusus & superflus loqueretur. Charitatis Viðima fraternalæ, Novitio contagioso ægrotō inserviens, contracto morbo, vexatus Piëtaviis, occubuit anno 1679. die 5. Februario, scripsit:

1. *In primam partem, & in tertiam D. Thomæ Commentaria. Latinè.*

2. *Ad Novitios pia Monita ad instar Exhortationum Gallicè.*

De illo mentionem habet Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mss. Carmelitarum Illustrium Provinciæ Turoniarum, pag. 26.*

X V.

GABRIEL A S. SPIRITU, natione Aquitanus, Carmelita antiquioris regularis observantie professus, variis in locis Prior, Provinciæ sua Aquitania Definitor, nec-non in Theologiâ versatissimus, & Reformationis, quam à Patribus Turoniarum Provinciæ Carmelitis acceperat zelotes ferventissimus. Scripsit Gallico sermone,

1. *Discursus Theologicos Morales de SS. Altaris Sacramento.* Lemovicis, apud Martialem Chapoulaud, anno 1649. in 8°.

2. *Vitam Pernelle Gaudon, Molinenfis: in qua conspicuntur præclaræ dotes Mulieribus concessæ Gallicæ.* Vie de Pernelle Gaudon, Moulineuse, où l'on voit les grands avantages accordés aux femmes: par Gabriel du S. Esprit, Carme Reformé, son Confesseur. Molinis-Bojorum, apud Petrum Vernoy, 1650. in 8°.

Hujus meminetunt Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Mss. pag. 107.* Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ Historicâ Galliæ, pag. 65. num. 1496.*

X VI.

GABRIEL A SANCTO VINCENTIO, natione Longobardus, patriâ Laudenfis, Mediolanensis Professus, Lector Philosophiæ & Theologiæ, pluribus etiam annis cum magnâ laude Lectoris Controversiarum munere functus., Provinciæ Romanæ Carmelita Excalceatus aggregatus, in Conventu *Sanctæ Mariæ de Victoria* peregrinationem suæ mortalitatis complevit anno 1671. Quamvis ferè semper podagrâ chiragrâ opprimeretur, in scribendo tamen aut dictando ferè fuit, à Doctis & Magnatibus sæpè consultus. Prioris, Definitoris, Visitatoris Generalis Provinciæ Genuensis Officiis insignitus, præcipuam tamen laudem Virtutibus Religiosis consecutus, plura edidit Romæ Opera quæ inscribuntur,

1. *Logica 1669. in folio.*

2. *Physica 1670. in folio.*

3. *De Generatione & corruptione, & Metaphysica, 1670. in folio.*

4. *Philosophia Moralis.*

5. *In primam partem D. Thomæ, 1664. in folio.*

6. *In secundam partem 1665. in folio.*

7. *De Gratia; 1670. in-quarto.*

8. *De Fide, Spe, & Charitate, 1666. in folio.*

9. *De Incarnatione, 1656. in folio.*

10. *De Sacramentis 1656. in 4°. Tomis quatuor.*

11. *De Censuris, 1661. in folio.*

12. *De Justitiâ & Jure 1661. in folio.*

13. *Confilia varia, 1668. in folio.*

14. *De Remediis ignorantie, 1667. in folio.*

15. *Summa Moralis, 1667. in folio.*

16. *Anagogia Christiana, 1666. in folio.*

Gabrielem à S. Spiritu plurimi Scriptores celebant, & inter eos non omittendi Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineâ Carmeli, pag. 774. num. 1333.* idem, tomo 2. *Speculi Carmelitici, pag. 1129.* Philippus à SS. Trinitate, in *Vitâ S. Eliæ, pag. 5. Decoris Carmeli. Baptista Gonet, tomo 2. clypei Theologiæ Scholasticae, Quæst. 4. de statu Naturæ lapsæ, Art. 3. §. pag. 537.* Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Mss. pag. 107.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum pag. 182.*

X VII.

GALCERANDUS CASSAYACH, Hispanus, in oppido *Vallium*, Dicecelis & agri Tarragonensis, Ordinis Carmelitarum, Provinciæ

G.

Cathaloniæ professus , & patrii Conventûs alumnus fuit. Diu, atque diversis in locis Prioris munus, non sine laude gessit. Bis in patria , Semel Barchinone , repetitis vicibus Majoricæ , at que interea , Provincialis suæ Provinciæ Institutus anno 1516. in Comitiis Barcinonensisib[us] , & in officio per quadriennium superstes. Ad hæc , cum lauream Magisterii pro meritis obtinuisselet , interfuit Capitulo Generali , *Venetis* an. 1524. celebrato , & rursus sequentibus Comitiis , celebratis *Patavii* an. 1532. tandem electus est Episcopus *Chrysopolitanus* , titularis in Macedonia , sub Metropoli Philippensi , & Suffraganeus ad exercenda Pontificalia in Civitate & Diœcesi Majoricensi , die xi. Februarii anno m. *DXXXIV.* usque ad annum 1537. quo migravit è vita ; cum legata non tenuia reliquias Conventibus , Vallensi , Barcinonensi , & Majoricensi , quos Prior rexerat. In Ecclesia Cœnobii Majoricensis sepulturam accepit , & successorem habuit *Raphael Linas* , pariter Carmelitam , qui electus est Antistes , Chrysopolitanus , die 27. Junii 1537. Scriptor Galcerandus ,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*
2. *In Libros nonnullos sacrae Scripturæ Commentaria.*

3. *De Sacramento Eucharistie Tractatum.*

4. *De Indulgentiis Librum unum.*

Galcerandum Cassayach celebrant *Acta Confessorialia Clementis VII.* Regestum commune seu *Codex Diarius Actuum Generalium Ordinis Carmelitici* : Onuphrius Scolanus Carmelita , in Relatione Ms. quam septuagenario major dedit anno 1633. quamque citat Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 357. cap. 298. ubi Galceranum Majoricensem Suffraganeum perpetuam distinguit à Galcerano Caslananco , Vallensi Cœnobii alumno , itidem Episcopo Majoricensi , quem vixisse supponit anno 1350. pag. 296. cap. 103. Daniel à Virgine Mariæ , *tomo 2. Speculi Carmelitani* , pag. 921. num. 3220.

X V I I .

G ALFRIDUS ALEVIANTUS , natio- ne Anglus , patria Eboracensis , Carmelita , sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis , pietate & doctrinæ clarus anno 1340. varia suæ eruditio[n]is monumenta dedit , videlicet ,

1. *In Evangelium S. Lucæ Commentaria* Lib. I. Incipit Quoniam quidem multi. Hujus elucubratio[n]is meminit Fabianus Justinianus , *Lib. III. de sacra scriptura* , pag. 512.
2. *Tabulam Originalium* , quæ incipit : *Abimelech.*

3. *Lecturam Sententiarum* , sive *in Sententias Petri Lombardi, Commentaria compendiosa.*

4. *Quæstiones ordinarias.* Lib. I.

5. *Sermones ad Populum.* Lib. I.

Galfredi Alievanti , aut Alienanti , vel *Aleycuan- ti* , sive *Aleyquanti* laudes & opera celebrant Joannes Lelandus , *de Scriptoribus Angliae* , cap. 412. Joannes Balæus , *ibidem* , Cent. V. cap. 39. Joannes Pitheus , *ibidem* , pag. 438. Conradus Gesnerus , in *Bibliotheca Universali*. Antonius Possevinus , *tomo 1. Apparatus Sacri* , pag. 613. Hippolytus Marraccius , *tomo 2. Bibliothecæ Marianæ*. Joannes Albertus Fabricius , in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis* , *tomo 3.* pag. 15. ubi notat quod variâ nominatione dicitur *Gallofridus* , *Walfridus* , *Godefridus* , *Goffridus* , *Goifredus* , *Joffredus* , *Gaufredus* , *Galdfridus* , *Galfredus* , *Gaufredus* , *Gaufridus*.

E Carmelitis , Alegreus Cassanatus , in *Paradiso*

Carmelitici Decoris , pag. 291. Joannes Baptista de Lezana , *tomo 4. Annalium ad annum 1340. num. 2.* pag. 569. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 107. Daniel à Virgine Mariæ , in *Vinea Carmeli* , pag. 499. num. 893. idem , *tomo 2. Speculi Carmelitani* , pag. 1114. num. 3443.

X I X .

G AMBALDUS (PAULUS) in Religione Carmelitanâ seu apud Carmelitas vocatus PAULUS a S. IGNATIO , Villanovâ Astensi natus S. T. M. olim Romæ Procurator & Vicarius Ordinis Carmelitarum : vir scientiâ , prudentiâ , & aliis virtutibus illustris ; eloquentiâ verò eximius scripsit ,

1. *Orationes* , *quas coram summo Pontifice recitavit* , partim impressas , partim imprimendas.

2. *Methodum universalem inventionis & elocutionis.* In hoc libro reducit ad quatuor capita , id est , ad veritatem , connexionem , similitudinem , & appositionem omnia prædicata , medios terminos , tropos , & fallacias , quæ deservire possunt perfectæ cognitioni cuiuscunque rei , sic Methodum Rethoricam probabilem , & scientificam unit , & defectus apparentiarum & fallaciæ manifestat , sicut loquitur Andreas Rossotti , in *Appendice ad Syllabum Scriptorum Pedemontii* , pag. 6. ubi vocat illud *Opus omnibus Rhetoricae & eloquentiae studiofis utilissimum.* Ast alia fusius de Gambaldo dicta , consule ad paginam infer. pag. 531. *tomi 2.* verbo : *Paulus a S. Ignatio.*

X X .

G ARSIA S , Hispanus , Carmelita , Provincia Aragoniaæ Provincialis , Lector sententiarum in Collegio Parisiensi Maubertino constitutus , per Comitia Generalia Albiæ in Aquitaniâ anno 1327. celebrata , scripsit in *Libros Sententiarum Commentaria* : teste Ludovico Jacob , in suâ *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms.* pag. 107. Lezana , *tomo 4. Annal. ad ann. 1332.* pag. 552.

X X I .

G ASPAR AB ANNUNTIATIONE , Belga , patria Bruxellensis , in seculo dictus JOANNES BAPTISTA DE DONCKER , Carmelita Excalceatus , obiit Londini Missionarius anno 1692. Edidit Hispanè *Vitam S. Joannis à Cruce.* Bruxellis , 1678. in 8°. Ex Italico in Hispanum idioma vertit *Vitam V. M. Teresia à Spiritu Sancto.* Coloniae , 1667. in 8°.

X X I I .

G ASPAR BERUS , aliquando BARUS , malè VERUS , natione Belga , patria Lovaniensis , Carmelita Bruxellensis , Doctor Theologus Lovaniensis , & Concionator egregius , obiisse dicitur Romæ anno 1579. Multa scripsit , quæ Civilia Belgio bello hæreticorum ex Iconoclastarum furore perierunt ; sed à se visa fuisse testatur Petrus Lucius ,

1. *In Epistolas D. Pauli ad Romanos Commentaria* , quæ olim asservabantur in *Bibliothecâ Carmelitarum Bruxellensium* , *testibus Jacobo Lelong* , in *Bibliothecâ Sacrâ* , pag. 637. col. I. A. & Joanne Francisco Foppens , in *Bibliothecâ Belgicâ* , pag. 327. horum etiam meminit Fabianus Justinianus , *Lib. III. de sacrâ scripturâ* , pag. 547.

2. *In Decalogum Explicationem eruditam* , *Ms. Ibidem.*

3. *Sermones de Sanctis.* *Ms. Ibidem.*
De Gasparo Bero testimonia perhibent Franciscus Swertius,

G.

Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 264. Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*: Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 618. Hippolytus Marraccius, *tomo 1. Bibliotheca Marianæ*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 37. ubi vocatur *Jaspar Berus* à Lovanio, Conventus Bruxellensis, Sacrae Theologiae Doctor egregius, Græcæ & Latinè peritus, dexterus, & eloquens, qui paulo antè tumultum Belgicum, in Italiam præfugit, &c. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 414. Necrologium Bruxellense quod citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 108. Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 106. num. 906. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3924. Joannes Bapt. de Lezana, *tomo 4. Annal. ad annum 1249.* num. 1. pag. 320. lineis penè ultimis.

X X I I I.

GASPARD CORTE S, natione Arago, patrìa Cæsar-Augustanus, Carmelita, Doct̄or Theologus, è lingua Etruscā in Hispānicam vertit *Ensem Orationis*, à Bernardino de Balbano, Ordinis Capucinorum composito. Cæsar-Augustæ, apud Petrum Tavanum, 1604. *in-12°*.

X X I V.

GASPARD COTTA, natione Lusitanus, patrìa Olyssiponensis, Carmelita, Theologus, & Concionator, edidit suo vulgari idiomate, *Sermonem* quem habuit die XVIII. Januarii. Ulyssipone, in officina Dominici Lopez Rosæ, anno 1643. *in-4°*. Ludov. Jacob, pag. 108.

X X V.

GASPARD A JESU MARIA, Hispanus, Carmelita Discalceatus, in Castella nova natus, scripsit Hispano idiomate *Palladium Castellæ*. Matriti, an. 1609. *in-4°*. In illa Elucubratione perhibet originem, progressus ac miracula cuiusdam Imaginis B. V. Mariæ in oppido Illescas, celebris, ut legitur in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat.* p. 183.

X X VI.

GASPARD A S. JOSEPH, Catalanus, Carmelita Discalceatus, elucubravit Opus inscriptum: *Cor Vulneratum quadraginta telis*, *in-folio*. Quod asservatur Ms. in Conventibus de Reus, & Cardon. In isto Opere Autor describit Beatissimam Virginis Mariæ dolores in Passione Fili sui.

X X VII.

GASPARD A S. JOSEPH, alter Carmelita Discalceatus, natione Arago, qui ex Juris Civilis Professore Valentino publico, Institutum Teresianum amplexus est, scripsit ante Religionis ingressum, *in leges Regni Aragoniae Commentarium*, & obiit circa annum 1598. in Monasterio Logolladensi, ut refertur *Lib. VIII. Historie Generalis Reformationis S. Teresiae*, cap. 28. num 5. per R. P. Franciscum à S. Maria scriptæ. Alius fuit GASPAR A S. JOSEPH, Hispanus, Prior Ocanensis anno 1652. & Pastranensis anno 1655. Alius etiam fuit GASPAR A S. JOSEPHO, Hispanus, Procuratoris Generalis socius, & Prior Damascensis anno 1655. in eadem Congregatione.

Tom. I.

GASPARD A S. MARIA, Granatenis, Carmelita Excalceatus, Hebraicæ ac Grecæ Linguæ peritissimus, scripsit Hispanè quoddam defensorium, quod prænotatur,

Apologia pro Patronatu S. Teresiae in Hispaniarum Regnis. Barcinone 1630. Insuper elegantissimis carminibus respondet cuidam libello supplici, quem *Franciscus de Queredo* obtulit Regi Catholico, Patronatum S. Teresiae satagens evertere; ut legitur, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 183.

X X I X.

GASPARD A S. MARIA MAGD. DE PAZZIS; natione Belga, patria Beringensis, in seculo dictus BORMANS, Carmelita antiquioris regulæ observantia tenacissimus, Philosophia ac Theologiae Professor eruditissimus, vir tum pietate tum doctrinâ conspicuus, edidit,

1. *Bonam praxim Confessariorum; sive Methodum bene administrandi Penitentia Sacramentum.* Antuerpiæ anno 1703. Typis Cnobbarianis. Hoc opus omnium proborum calculo probatur.

2. *Traictatum de Opinionе probabili, ejusque usu,* Asseleti, anno 1716.

Hæc leguntur in *Schedis Mss.* quas Bruxellis ad nos Aureliam mittere dignatus est benignè R. P. Illuminatus à S. Spiritu, anno 1741. die 13. Augusti.

X X X.

GASPARD A MATRE DÉI, natione Belga, patria Tornacensis, Carmelita Excalceatus, obiit Montibus Hannoniæ, anno 1647. postquam ex Latino idiomate in Latinum transtulisset,

1. *Sententias Spirituales, ex Operibus S. Teresiae & S. Joannis à Cruce excerptas, pro qualibet die & festivitate totius anni, olim editas per Angelum à S. Joseph, Carmelitam Excalceatum, 1642.*

2. *Ex Hispano Sermone in Gallicum vertit Praelatorum Regularium Consiliarium Spiritualem, ab Alphonso de Jesu Mariæ compositum.* Antuerpiæ, 1643. *in-4°*. Typis Verdussen.

3. Ejusdem Alphonsi donavit Gallico Sermone *Pericula & remedia perfectionis Religiosæ.* De Gasparo à Matre Déi loquuntur Daniel à Virgine Mariæ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecā Carmelitana Ms.* pag. 108. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliothecā Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 183.

X X X I.

GASPARD A S. MICHAËLE, natione Ligur, patria Genuensis, Carmelita Excalceatus, Concionator & Theologus, scripsit *Sermones Dominicales, Festivales, Quadragesimales, & per Adventum.* An idem sit qui ex Hispano in Italicum idioma vertit & edidit *Tomum primum & secundum Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispánicæ.* Genuæ apud Petrum Callenzannum 1654. *in-folio*: quam quidem Versionem Italicam laudat Nicolaus Franciscus Haim, in *Bibliotheca Italica*, pag. 72. n° 3. Non determinant quos de Gaspar à S. Michaële locutos reperi Scriptores. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Schedis Mss.* quas appellat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 108. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceatorum*, pag. 184. Isidorus, *tomo 1. Annal. Lib. II. cap. 34.*

Y y y

G.

X X X I I .

GA S P A R M U N S T E R U S , natus
Ubius , patria Colonensis , & Carmelita ibi-
dem professus , atque Doctor Theologus , Germa-
niae inferioris Provincialis. Anno 1625. in Capitulo
Generali Romae celebrato instituitur Commissarius
Generalis Provinciae Saxoniae , in effectum recupe-
randi dictae Provinciae Saxoniae , Dacie , Bohemiae ,
Austriæ , Hungariae , Conventus deperditos , & ab
haereticis occupatos , datis amplissimis ad hoc munus
literis per R. P. Mag. *Gregorium Canalium* , in his
Comitiis Generalibus Priorem Generalem electum
sub dato Romae die 6. Julii 1625. Obtinuit insuper
literas Apostolicas , quibus à S. Congregatione de
Propaganda fide destinabatur ad partes inferioris
Saxoniae , haereseos veneno infectæ , Missionarius
Apostolicus.

Hujusmodi literis tum sedis Apostolicæ , tum Cæ-
sarez Majestatis FERDINANDI II. sui Ordinis
Principis Achimandrita authenticis provisus & mu-
nitus , rem sibi commissam anno sequenti 1626.
strenue aggreditur , & dexterim exequitur , atque
plurimos Conventus e manibus Acatholicon Principum
in suam & sei Ordinis recipit potestatem :
totamque Saxoniae Provinciam brevi tempore Or-
dini suo vindicasset , nisi *Adolphus Gustavus* , Rex
Sueciæ ab Acatholico Imperio Principibus contrâ
Ferdinandum Cæsarem excitus , cum potentissimo
exercitu supvenisset , Munsterique nostri conatus
ulteriores impedivisset , atque labores exantatos
reddidisset inutiles.

Postmodum R. & Illustriss. Princeps *Franciscus Wilhelmus* , ex Comitibus de Wartenburg , Episco-
pus Osnabrugensis , illum in suum delegit Vicarium
Generalem , pro Pontificalibus administrans. Nam-
que *Munsterus* electus est Episcopus *Aureliopolitanus* , in partibus infidelium ; & institutus Suffraganeus
Osnabrugensis ad exercenda Pontificalia in Civi-
tate & Diœcesi Osnabrugensi , die xxi. Februarii ;
anno M. DCXXXI. consecrationis autem munus sus-
cepit eodem anno , feria secundâ Paschatis Resur-
rectionis , in Cathedrali Templo Osnabrugensi .
Obiit autem Colonæ , anno 1654. die 4. Februarii.
Edidit nonnulla Opera luce digna , quorum titu-
lus est :

1. *Saxonia Ordinis Carmelitarum celeberrima Provincia ab haereticis penitus devasta , opera & industria adm. Reverendi & eximi P. Magistri Gasparis Munsteri , ejusdem & aliarum Provinciae Commissarii , & Visitatoris Generalis , an. 1627. ex eorumdem haereticorum crepta , eidem Sacro Ordini strictioris observantiae est restituta. Latinè.*

2. *Fraternum Consilium , quomodo à via veritatis seductæ oves ad Romanæ Ecclesie ovile per viam charitatis sine reducendæ. Latinè. Antwerpia , anno 1635. apud Joannem Meursium , in-8°.*

3. *De Episcopis Suffraganeis ac Pro-Episcopis opus parbat ; an sit in lucem editum , nescio.*

Gasparem Munsterum laudibus celebrant *Egidius Gelenius* , in *Syntagma de Suffraganeis Colonensibus* : & Lib. III. de admirande sacrâ & civili magnitudine. *Colonia Agrippina* , Syntagma 43. §. 3. ubi de viris claris Colonensibus Ordinis Carmelitarum. *Joannes Baptista de Lezana* , tomo 4. Annal. ad annum 1196. pag. 143. *Ludovicus Jacob* , in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 109*. *Daniel à Virgine Mariæ* , in *Vineâ Carmeli* , pag. 521. num. 930. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 922. num. 3221. Ibidem , pag. 1102. num. 3905. *Damasus à S. Ludovico* , in *Historia S. Ursulae*

GASPARI S. NICOLAO , *Gemmatus*
Carmelita Excalceatus , circa annum 1600.
edidit *Volumen Sermonum pro singulis Festis diebus
Dei paræ Virginis* , in quo pro qualibet festivitate
Conciones , seu Sermones decemplices reperiuntur ,
ut exceptis ab *Appendice Bibliotheca Mariana Hippoliti Marraccii* , *Augustinus Oldoinus* , id referens
in *Athenæo Ligustico* , pag. 222. & 223.

X X X I V .

GASPARI S. PETRO , natione Bæticus ,
patria Granatensis , Excalceatus Carmelita ,
Pastrane profensus , in Lusitaniam anno Christi 1582.
missus , magnum Concionatoris nomen sibi compa-
ravit : deinde anno 1686. primus Vicarius Segobiensis
fuit constitutus , tandem anno 1588. primus
Prior Giennensis. Scriptis ,
Sermonum Librum.

De illo mentionem habent *Franciscus à S. Maria* ,
Lib. III. *Historia Generalis Congregationis S. Ter-
refie* , cap. 24. Ibidem , Lib. V. cap. 23. Ibidem ,
Lib. VII. cap. 5. Ibidem , Lib. VIII. cap. 5. *Ludo-
vicus Jacob* , in *Bibliotheca Carmelitana Ms.*
pag. 109.

X X X V .

GASPARI PIZZOLANTI , (*) natione
Siculus , Sacrae Theologiae Magister , in Pri-
orem Generalem Ordinis Carmelitarum antiquæ re-
regularis observantiae fuit electus ad Comitia Gene-
ralia , Romæ celebrata anno 1722. & à summo Pon-
tifice *Innocentio XIII.* paulò post in Visitatorem
totius Ordinis ejusdem Apostolicum constitutus.
Anno autem 1727. Episcopus *Cerviensis* sub Exar-
chatu Ravennatense nominatus est à *Benedicto XIII.*
cum potestate regendi suum Ordinem usque
ad proximè futurum Capitulum Generale , quod
Ferrariae celebratum fuit anno 1728. die 6. Maii.
Obiit anno 17... Scriptis Romæ in Conventu S.
Mariæ Transpontinæ , die 21. Decembris 1726 Pro-
vincialibus , Vicariis Provincialibus , & Conven-
tu Prioribus immediatè sibi subditis ,

Epistolam Pastoralem occasione duorum insignium
beneficiorum , quibus Carmelum seu universum
Carmelitarum Ordinem Benedictus XIII. decoravit
anno 1725. & 1726. Horum primum est facultas
erigendi statuam Eliæ Prophetæ in Basilica S. Petri
Romæ , cum inscripto propriâ manu ipsius Pontificis
Maximi isto titulo : *Sancto Eliæ , Fundatori suo , Reli-
gio Carmelitarum erexit*. Secundum est præceptum
omnibus Clericis Religiosis & Monialibus , qui te-
nentur ad recitationem Breviarii Romani , imposi-
tum celebrandi die 16. Julii quotannis Officium
Commemorationis B. V. Mariæ de Monte Carmeli ,
sub ritu dupli minori , cum recitatione Lectionum
secundi Nocturni , quas Carmelitæ hactenus recita-
verunt. Hac autem R. P. Pizzolanti Epistola sic inci-
pit , post titulum Auctoris dignitate conspicuum :

Quæ duo domesticorum atque exterorum consen-
su semper habita sunt ornamenta Ordinis nostri
clarissima , Origo videlicet , ac titulus , alter ab
Eliâ Prophetarum maximo , alter à Virgine Dei
Matre petitus , nunc demùm fratres charissimi , felici-
cissimo hoc tempore , quo bona omnia unâ cum
Pastore optimo summum fastigium consecuta vi-
dentur ; è Religionis amplitudine , ac celebritate ,
loci sive donata , sive adaucta conspicimus , ut de-
ficiente quæ diu exercuit Vota nostra materie ,
nec habentes jam quod nos tres causâ precemur ,

(*) Vide Fastos Theologicos Universitatis Florentinae
pag. 673.

G.

» quidquid , cordis , aut lensus in nobis est , Bene-
» factori clementissimo & publicæ felicitatis Autho-
» ri rependere omnino debeamus .

» Nam Romani quidem sedes , ut præsidium sem-
» per extitit firmissimum veritatis , postquam Ma-
» jores nostros cœlesti monito ab Oriente profugos
» est benignè complexa , duplicem hanc Elianæ Par-
» theniæque sobolis prærogativam , traditione Pa-
» trum ac temporum Successione celebrem , æmula-
» tioni verò , ut eximia quæque solent , obnoxiam
» non aut vindicare ab injuriâ , aut communire de-
» cretis , aut exornare privilegiis unquam desit . Sed
» non ut summis Pontificibus qui præcessere quam
» plurimis , & quorum memoriam nulla apud nos
» delebit oblivio , non satis fuit sanctissimo , muni-
» ficentissimoque Domino nostro *Benedicto XIII.*
» Ordinis Mendicantium præclarissimi filio , fin-
» gulorum verò qui hoc censentur nomine Patri
» amantissimo , Apostolicæ beneficentia fontes nobis
» identidem aperire ; erupit tota simul , veluti su-
» perato aggere fluvius in humilem Carmeli fami-
» liam Pontificia Majestatis dignatio , seque la-
» tissime quacunque lucet Catholica Veritas , altis-
» simè verò usque ad culmina Sanctuarii toto terra-
» rum orbe celeberrimi derivavit . Et ecce in Vati-
» canâ Principis Apostolorum Basilicâ , inter Sanctis.
» simos Religiosorum Ordinum Patres , sua tandem
» confitar Prophetæ nostro diu spectata sedes , erecto
» simulacro , pro loci majestate spectando , ins-
» criptoque fundatoris elogio monumentis marmo-
» re & ære suo perennioribus , quibus meliorem
» æternitatis fidem immortale fecit Benedicti no-
» men , & authoritas nemini violanda mortalium .

» Ecce & solemnem Dei Virginis Carmelitanæ
» cultum , haec tenus quidem Regnis , Provinciisque
» plurimis adoptatum , nunc verò Romanis quoque
» Fastis inscriptum , Urbe primùm , mox Orbe uni-
» verso in clientelam conscripto ; ut Carmeli deco-
» rem (quem nemo reprehendat , quod Virginem
» ipsam interpretetur) sola hac nostra tempora ,
» atque unus tandem Ecclesiæ Sponsæ Benedictus ,
» juxta Isaïæ literam dedisse quodammodo videatur .

» Hujusmodi autem benefactorum amplitudinem
» ut pro dignitate æstimemus , non ita nobis spe-
» cunda sunt , tanquam aliis Ordinibus communia ,
» sanctissimis utique ac celeberrimis ; habet enim
» nescio quid vulgare communitas etiam in rebus
» magnis : sed quantum indè cœtui nostro decus ac-
» celerit , quævè annalibus nostris auctoritas , nobis
» denique S. Nobilitatis & paternæ & maternæ glo-
» ria , si liceat ita loqui , securitas , reputandum est .
» Quamobrem fateamur , dilectissimi in Christo ,
» & quæ haec tenus in nos contulerunt Romani Pon-
» tifices , Honorii imprimis , Joannis , Urbani , Sixti ,
» Gregorii magna esse ac fore semper antiquitatis
» nostræ monumenta firmissima , & quæ duo nuper
» contulit beatissimus , ac nunquam memorandus
» nobis sine laude & amore Benedictus , illa omnia
» cumulate complecti , eorumque magnitudinem ,
» veluti si flumina Oceano comparentur excedere .

» Verum , ne hoc quidquid officii est , ambitioni
» vertatur , & invidiam nobis ipsa acceptorum æsti-
» matione conflernus , juverit exuberantem animi
» gratiam , stylumque gliscentem comprimere ; &
» cuius rei causâ hac vobiscum commemoravimus ,
» postquam toto nedum Carmelo , sed & orbe jam
» pridem vulgatum est , alterum decreto in lucem
» edito nuper vulgari cœpit , palam efferre atque
» enuentiare . Itaque considerantibus nobis præsen-
» tem Ecclesiæ felicitatem & Religiosi nominis de-
» cus , quorum bonorum author ac dispensator be-
» nevolentissimus , non minimâ nos parte donatos

» voluit , una hæc in mentem venit testandi gratianæ
» mi ratio , fortunæ nostræ ac temporis accomoda ;
» si nimirum fusis ad Deum precibus , quo nunc res
» Christianæ sunt loco , ut quam diu stent maximè
» connitamus . Neque enim aliud requirit aut pati-
» tur donantis conditio Deo proxima , & inopie
» simul ac verecundia nostræ consulimus tūm præ-
» tento boni publici studio , tum communione ipsâ
» votorum . Quapropter , &c . »

X X X V I.

GA SPAR DOS REIS , Lusitanus , ex
oppido *Torres novas* , Diœcesis Olyssiponensis
Carmelita , Sacrae Theologiae Magister , Por-
tugallæ Provinciæ Præfectus xxix . Aprilis m . DLI .
& prius Commissarius Generalis die v . Augusti
m . D C X I . Opera duo edidit , scilicet ,

Lucernæ Predicatorum tomum primum . Ullissi-
pone , apud Paulum Craesbeck 1658 . Meminit Geor-
gius Cardosus , in *Agriologio Lusitano* die xii . Maii ,
pag . 216 .

Alterum hujus *Lucernæ* volumen in Bibliotheca
Cœnobii Ullissiponensis servatur Ms. teste Nicolao
Antonio , tomo 2 . *Bibliotheca Scriptorum Hispaniæ* ,
pag . 325 . Nomen hujus Gasparis dat Daniel à Vir-
gine Mariâ , tomo 2 . *Speculi Carmelitani* , pag . 1080 .

X X X V I I .

GA SPAR A RESURRECTIONE , na-
tione Hispanus , Excalceatus Carmelita , scrip-
tit *Epigrammata nonnulla Latina* , quorum unum
legitur Mantuae Carpenteriorum in honorem S. Te-
refiae , aureis literis , in Sacello Tereſiano inscri-
ptum ; uti refert Franciscus à S. Mariâ , tomo 2 .
Historia Generalis Reformationis S. Tereſiae Lib.
VII. cap. 4. Et hujus meminit Ludovicus Jacob ,
in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag . 109 .

X X X V I I I .

GA SPAR RINCKENS , natione Belga ,
Prior Carmeli Antuerpiensis , Baccalaureus
Theologus , scriptit librum de *Antiquitate Ordinis*
B. Mariae de Monte Carmeli , à S. Eliâ fundati ,
Typis editum , anno 1621 .

Is tanquam verus Pastor suis ministrans peste in-
fectis , & indè anno 1625 . pluribus sublatis , ipse die
3. Octobris istis adjunctus fuit , ut legitur tomo 2 .
Speculi Carmelit. pag. MCXI. num. 3936.

Hujus meminerunt Antonius Sanderus , in *De-
scriptione Carmeli Antuerpiensis* , cap . 5 . Codex seu
Catalogus Ms. *Quorundam Scriptorum Carmelita-
rum Germanie nationis sub Albertina Regula cla-
rissimum* ; quem citat Ludovicus Jacob , in *Bi-
bliotheca Carmelitana* Ms. pag . 109 . Daniel à Virgi-
ne Mariâ , tomo 1 . *Speculi Carmelitani* , pag . 323 ;
num . 1320 .

X X X I X .

GA SPAR A SS. SACRAMENTO , Lug-
duni quidem in Gallia natus , sed in Hispania
inter Carmelitas Excalceatos Pastranæ profilius ,
plus adolevit scientiâ quam creverit ætate : vix enim
juvenis , curricula Philosophiæ , & Theologiae perfe-
cerat , cum

*Elogium S. Joseph translulit in Hispaniam linguam ,
editum anno 1683. in-8°.*

In Genesim Commentaria Typographiam saluta-
bant ; sed morte præventus occubuit , teste Mar-
tiali à S. Joanne Baptista , in *Bibliotheca Carme-
litarum Excalceatorum* , pag . 184 .

G.

X L.

GAUDENTIUS ROBERTUS DE PARMA, Mantuanus Congregationis Carmelita, politiori literaturā excultus, dītissimā selectorum lectione librorum exornatus, cum viris etatis suę peritis Philologis potissimum intimae vinculo amicitiae junctus, multiplicis eruditionis gazā oppletus, & Theologus electus Serenissimi Dom. Duci Rainuccii Farnesii, cuius insignem Bibliothecam variis libris undique quæsitis multum ampliavit, ultima solvit fata in Parmensi Carmelo, anno 1695. die 7. Maii, etatis suę 40. postquam Opera cum Italicè tum Latinè dedisset juri publico inscripta :

1. *Oratio de laudibus Sandi Andreae Corsini*, Italicè, cui titulus est : *Il sole vagheggiato d'all'Aquila live vehemens Aquila in solem desiderium*. Brescianus, 1678. in-8°.

2. *Oratio de laudibus Reipublice Lucensis*, in Comitiis Generalibus, an. 1688. celebratis.

3. *Oratio Sandi Giorolami de Parma*. Ibidem, anno 1679. in-4°.

4. *Miscellanea Iconum virorum diversis in generibus & disciplinis illustrium*. Tomis 17. Parmæ, anno 1690. in-4°. Inter illa Miscellanea reperitur *Tractatus de Comitatu Mafiani*, scriptus à Petro Azario, Notario Novariensi, qui floruit anno 1390. sicut animadvertisit Joannes Albertus Fabricius, *tomo 5. Bibliotheca media & infima Latinatis*, pag. 725.

5. *Giornale de Letterati*, ab anno 1686. 1. vol. in-4°. Parmæ an. 1690. Hujus Diarii genuinus Auctor & subsequentium voluminum fuit Benedictus Bacchini, qui nomine nostri Gaudentii Roberti volumen primum decorare voluit; quia & collectiones è libris desumptas, & impressionis sumptus à Roberto nostro accipiebat, favente munificentia & liberalitate Serenissimi Dom. Duci Farnesii Rainuccii.

6. *Sacrum Museum Virorum illustrium Congregationis Mantuanae*, à Clemente Maria Felina, hujus Congregationis Vicario Generali compositum, edi curavit Bononius 1691. in-4°. Gaudentium Roberti Parmensem celebrant & laudant Joannes Albertus Fabricius, *tomo 5. Biblioth. media & infima Latinitatis*, pag. 725. ciuitatē : Joannes Petrus Niceron, *tomo 2. suarum Memoriarum*, pag. 264. N. Gouget, in *Supplemento Dictionarii Moreriani* 1735. *tomo 1. pag. 79*. Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, pag. 266. Auctor anonymous Operis Gallicè inscripti : *Mémoires sur divers genres de Littérature & d'Histoire*, &c. A Paris, chez la Veuve Lefebvre 1722. in-12. parte 2. pag. 21. Elias de Amaro, Carmelita Montaltinus, in suis *Schedis Mss.* an. 1748. datis.

X L I.

GAVINUS CATTAYNA, Sardus, *Sassari*, sub mense Novembri, anno 1608. ex honorata civica familia natus est, parentibus *Pavello Cattayna*, & *Maria Angele Verde*: Baptisatus die 21. ejusdem mensis & anni. Professionem in Carmelo Calaritano in eadem insula emisit anno 1625. die 13. Julii. Ex patria in Hispaniam venit atque *Hispali* in Collegio *D. Alberti* operam Theologiz dedit. Postea ad Urbem accessit, & in Conventu *Prenestino* Philosophiam suis sodalibus legit: Laureatus posteā S. Theologiz Magister, institutus fuit primus *Sardinie* Provincialis anno 1641. cum ante Vicaria dūntaxar, non Provincia esset *Sardinie* Conventuum collectio. Sub ejus regimine non parvum suscepit incrementum Carmelitana Sardoa Familia, tum quoad doctrinam, tum etiam quoad nomen & famam. In eodem Regno, Consultoris S.

Inquisitionis munus subivit. Iterū Romam revertens, Transpontinum Cœnobium Prior gubernavit, à Secretis sui R. Prioris Generalis, pro Hispaniarum Provinciis diu extitit.

Assumptus dein ex nominatione Regis Catholici *Philippi IV.* in Antistitem, *Roma* praesens creatur Episcopus *Bosanensis* in Sardinia, non longè à patrìa urbe, die 26. Novembris 1663. consecratus fuit die ultimā ejusdem mensis, in Ecclesia Transpontina sui Ordinis, per manus *Benedicti Odescalchi*. In patriam ad Ecclesiam suam progresus, totam Bosanensem Dioecesim perlustravit, atque post absolvit Visitacionem, Synodum *Bosae* solemniter celebravit anno 1671. Instituitur Apostolicus Inquisitor in toto Sardinia Regno. Tandem ex nominatione Regis Catholici *Caroli II.* ad sedem patrìa sublimatus, creatur Archiepiscopus *Turritanus* (sic enim Latinè Praeful *Sassari* residens, nuncupatur, sicut & Primas *Sardinie*) die 16. Novembris 1671. Pallium Archiepiscopale suscepit *Turribus*, in antiquiori suā Ecclesiā Cathedrali; die 25. Maii 1672. per manus *Joan. Gregorii Ardizoni*, Episcopi *Adjacentis* in Corsica. Eodem anno die 17. Januarii 1672. in patriam & sedem suam, Pontificali eoque solemnissimo ritu, introductus fuerat, quinque amplissimis Juratis, qui Magistratum Urbicum ibi constitunnt; aliisque viris, ex primariā nobilitate, reverentiz & observantiz causā, virgas, unbellam holosericam sustinentes, deferentibus. Obiit post annum 1676. Edidit, *Acta Synodi Bosanensis*, anno 1665. celebratae. *Sassari*, anno 1666. uti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 922. col. 2. num. 3222. linea 28.

X L I I.

GENESIUS ROSANUS, natione Longobardus, patrìa Cremonensis, aliis Mediolanensis Carmelita, Sacra Theologiz Doctor ac publicus Professor in Academia Ticinensi, ubi eximios habuit discipulos, inter quos non infimum locum tenet *Heinrichus Silvius*, qui totius Ordinis Carmelitani supremas postea rexit habendas. Rosanus autem summo præpollens ingenio, ad Oratoriam facultatem animum quoque convertit, & pluribus in locis Conciones habuit laudarissimas, præsertim in oppido *Anglerie vulgo Angliera* in Ducatu Mediolanensi; ubi cum Apostolico fungeretur ministerio anno salutis 1556. inter Auditores suos Sanctum *Carolum Borromeum*, tunc adolescentem, numerare meruit.

Poësim etiam coluit, cuius specimen optimum dedit, cum *Joannes Angelus Mediceus*, eà tempestate Cardinalis, ac postmodùm summus Pontifex *Pius IV.* nuncupatus, & anno 1559. electus, Romæ *Mediolanum* se contulit. Nam ubi *Melignanum* (Gallicè *Marignan*) pervenit, eò Sanctus *Carolus* tunc in Archigymnasio Ticinensi legibus vacans, Avunculi sui invisiendi gratiā convolavit. Rosanus interim Rythnum quemdam in utriusque commendationem composuit, eisque obtulit, in cuius postremo versu Mediceo Pontificatum, *Borromeo* sacram purpuram quasi vaticinans prædixit. Anno 1564. interfuit Comitiis Generalibus Romæ habitis, in quibus *Joannes Baptista Rubens*, Ravennas renunciatus, fuit Prior Generalis Carmelitarum, & Orationem publicè dixit Rosanus, cuius ulteriora gesta defideramus, & scripta Opera solummodo novimus, que titulum habent,

1. *Rythmus in laudem Joannis Angeli Medicei, Cardinalis, & Caroli Borromei*, anno 1559.

2. *Oratio habita in Comitiis Romæ celebratis anno 1564. die 20. Maii*, Romæ edita eodem anno, typis

G.

tipis Antonii Bladi, *in-4°*. S. Carolo Borromio nuncupata, in qua *Encomium Ordinis* sui celebrat.

3. *Concio de Catenis Mundi*, R. P. Innocentio à Cruce, Carthusia Papiensi Priori dicata, edita Ticini, apud Hieronymum Bartholum, anno 1567. *in-8°*. Italicè.

In Epistola autem ad Carolum Borromæum Cardinalem & Ordinis Carmelitani Protectorem nuncupatoria, hæc verba notanda occurruunt : « Cum annis » ferè octo Angleria apud omnium eximiarum vir- » tutum ac sanctæ pudicitæ verè coronam nobilissi- » mam & clarissimam tuam Matrem concionarer, » Reverendissime Præfus, libique in te viderem diutur- » nam quandam sitim, & inexhaustam cœlestis Evangelii » cupiditatem, quod plerique nostræ miserrimæ æta- » tis adolescentuli planè negligere videntur, quo- » dam bono mentis meæ præfigio nescio quid magni » ac præclaræ de te cœpi benè augurari, &c. »

Genesium Rosanum celebrant Hieronimus Rubens, Medicus Ravennas, *Lib. X. Historia Ravennatis*, anno 1564. Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*, tomo 1. pag. 623. Franciscus Voësius, in *vita Henrici Silvii*: Emmanuel Roman, *Lib. de Scriptor. Ordin. Carmelit. Alegreus Cassanus*, in *Paradiso Carmeliteci Decoris*, pag. 405. 409. & 432. ubi perperam tres Genesios Rosanos assignat. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 109*. Paulus ab omnibus Sanctis, *ad caput 7. Auberti Miræ, de Origine & Incrementis Carmelitarum*, pag. 217. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 323. num. 1320.

X L I I I.

GEORGIUS, corruptè PETRUS COLON-
GUE, natione Occitanus, Patria Tolosanus, Carmelita Sacrae Theologiae Doctor ac Professor, ibi-
demque Prior Provinciae suæ Tolosanae Provincialis, anno 1637. defunctus, die 29. Novembris, edidit Gallicè,

1. *Praxim Spiritualem animæ devotæ*: ad Marcum de Calviere, Præsidem Tolosanum, nuncupata. Tolosæ, apud Petrum d'Estey, 1633.

2. *De Confraternitate Scapularis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*, Librum. Tolosæ, 1633. typis Petri d'Estey.

De illo mentionem habent Hippolitus Marracius, in *Bibliotheca Mariana*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 10*.

X L I V.

GEORGIUS DURANDUS, Hispanus Carmelita, edidit idiomate Hispanico circa annum 1516. *Sermonem*, quem habuit in *Beatificatione S. Tereſie*, legitur in *Collectione sermonum pro ejusdem Solemnitate*, quos typis mandavit Josephus à Jesu Mariæ, Carmelita Excalceatus, ut animadvertis Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 110*.

X L V.

GEORGIUS DE NOVO FORO, natione Ubius, patria Coloniensis, Carmelita, Prior Thenensis in Brabantia, deinde Wormatiensis ad Rhenum, scriptis circa annum 1390.

1. *De Beneficiis Christi*, Lib. I. qui asseratur Ms. in *Bibliotheca Carmelit. Boppardia*.

2. *In Orationem Dominicam & Symbolum Apostolorum*, Lib. I. qui ibid. Ms. servatur. Id referunt Jacobus Miledunck, Boppardia Prior, & Tom. I.

Germaniae superioris Prior Provincialis, in *Historia Ms. Provinciae Carmelitanae Allemaniae*: Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 110*. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3879.

X L V I.

GEORGIUS A REGINA ANGELORUM, Germanus Carmelita, antiquæ regularis obseruantia, Sacrae Thologiae Professor, ac Colonensis Prior, atque Provinciae Germaniae inferioris Praefectus, Concionator quoque egregius, edidit,

1. *Conciones aliquot pro Fête Commemorationis solemnis B. V. Mariæ de Monte Carmelo, de sacro Scapulari*. Coloniae, apud Joannem Busæum, 1660. *in-4°*.

2. *Fædus Marianum*. Ibidem. *in-8°*.

3. *Sermones Christophori de Avendagno*, Carmelitæ Hispani, qui titulo inscribuntur: *Aurea Corona Sanctuarii*, sive *Sermones verè aurei in præcipuis totius anni festivitatibus*: hos inquam Sermones Latinos fecit ex idiomate hispano, & typis commisit Coloniae, anno 1660. apud Joannem Busæum, *in-4°*. & iis adjecit suas *Conciones de sacro Scapulari*.

Georgium à Reginâ Angelorum commendant Nicolaus Antonius, tomo 1. *Biblioth. Scriptorum Hispania*, pag. 183. Ludovicus Jacob, in *scheda Ms. apposita ad paginam 110*. sua *Bibliotheca Carmelit. Ms. Daniel à Virgine Mariæ*, tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 478. num. 854. Ludovicus Perez à Castro, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. folio 126*.

X L V I I.

GEORGIUS REGNART, Nannetensis Carmelita, ad multigenam scientiam paremque virtutem, cum animum à teneris annis applicuisse, Theologæ Lauream in ejusdem Urbis Academiæ brevi est assecutus, & inter Concionatores ætatis suæ famosiores accenserit promeruit. Anno 1543. die 22. Julii, in Comitiis Provincialibus apud Armoricos Ploermeli celebratis, electus est in suæ Provinciae Turoniae Præfectum, & magno suorum sodalium luctu desit vivere anno 1546. postquam eodem anno in Capitulo Juliodunensi condidisset atque promulgasset,

1. *Statuta pro studiis in Provincia fudaugendis, proque Studentibus dirigendis*.

2. *Decreta ad perfectam Constitutionum obseruantiam conducentia*.

De illo loquuntur Maturinus Aubron, in *Annalibus Mss. Carmelitarum Provinciae Turoniae*: Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1546*. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciae Turoniae*, pag. 9. Idem, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrum ejusdem Provinciae Turoniae*, pag. 8.

X L V I I I.

GEORGIUS RIPLAIUS, natione An-
glus, patria Brindlingtonensis, in Agro Eboracen-
si, auctoritate Innocentii VIII. ab Ordine S.
Augustini, cuius Canonicus Regularis fuerat abso-
lutus, apud *Sanctum Botulphum* in Carmelitarum
Cœnobio, & Cella inclusus, Anachoreticæ reliquos
vitæ suæ dies exegit. Erat Poëta, Rethor, Mathe-
maticus insignis, omnium liberalium artium peri-
tus, in omni Philosophiae genere versatus, Theolo-

Z zz

G.

gus etiam non vulgaris. Totam ferè suam ætatem in perscrutandis rerum naturalium occultis & abstrusis causis consumens, Lelando teste, Galliam, Germaniam, & Italiam strenue peragravit; & semper aliquid, vel scriptis, vel didicit, vel docuit. Sed tandem, ut penitus mundo valediceret, & se totum Deo, Studiisque Sacris, terumque cœlestium meditationi consecraret, prædictam sancti Botulphi Ordinis Carmelitarum Cellam eligit, ubi vivere desit, anno M. ccccxc. Scriptis antequam Carmeliteam ingredereetur solitudinem plurima Opera, quæ facile distingui & secerni non possunt abiis quæ Scriptor Carmelita mandavit. Hæc sunt quæ noscuntur,

1. *De Compassione B. V. Mariæ*, Lib. I. Ad Archiepskopum Eboracensem nuncupatus. Incipit: *Gaudia præclara Cœlitua p̄f.*

2. *Vita S. Botulphi Abbatis*, Lib. II.

3. *Vita S. Joannis Bridlingtoni*, Lib. II. Incipit: *Sacratissimæ recordationis Joan.*

4. *Theorica* Lib. I. Incipit: *Requiram primum mi Domine pro.*

5. *Dialogorum Liber singularis.*

6. *Dicata Agri*, Lib. I. Incipit: *Multipliciter Philosophi loquabantur.*

7. *Prædicta cœrimonialis*, Lib. II. Incipit: *Locuti sumus de doctrinâ figuræ.* Cassellis, 1649. in-12.

8. *Concordia Guidonis & Raymundi* Lib. I. Incipit: *Afferit Raymundus de lapiðis serm.* Cassellis, per Jacobum Gentschium, 1649. in-24.

9. *De lapide Philosophico*, seu *Mercurio Philosophorum Tractatus Rithmicus*, Latinè. Lugduni-Batavorum, 1599. Typis Rapherengii, in-8°. Item Argentorati, 1613. in-8°. Apud Lazarum Zatznerum, Volum. 2. Theatri Chimici.

10. *Alchimistarum mysteria*. Lib. I. Incipit: *Dum Sol in Ariete Phæbusque lucet.*

11. *Compendium Alchimiae*, Lib. II. Incipit: *Exordium hic caput Alchimiae.* Extat in Bibliothecâ Lumiecana Anglicana.

12. *Secreta Philosophorum*, Lib. I.

13. *Pupilla Alchimiae*, Lib. I. Cassellis, 1649. in-12.

14. *Medulla Alchimiae scripta Latinè per Georgium Ripley*, *Canonicum Bridlingtonensem*, anno 1476. *Translata Anglice per Davidem Wbyead anno 1553.* Extat Latinus Codex Ms. Londini in Bibliothecâ Sionensi. Prodiit Francofurti apud Joannem Bringerum, 1614. in-8°. cum Opusculis quibusdam Chimicis editis. Prodiit etiam Gallicè.

15. *Castellum duodecim Portarum* Lib. I. Incipit: *Lux incomprehensibilis*, & mal. Codex Ms. extat Londini in Bibliothecâ Sionensi, nec-non in Bibliotheca Parisensi S. Germani de Pratis; ut afferit R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Biblioth. Bibliothecarum Manuscriptorum*, pag. 1113. col. 2. A. Codice 1016. & 1183. Prodiit autem in *Quadriga Aurifera*, à Nicolao Bernardo Delphinate, edita Lugduni-Batavorum, in Officina Raphelengiana, 1599. in-8°. Prodiit insuper *Volumine 2. Theatri Chimici*, quod editum est Argentorati apud Lazarum Zetznerum, 1613. in-8°. pag. 114. Ibidem reperitur hujus Libri duodecim portarum Epitome, à Bernardo G. Penno à Portu S. Mariæ Aquitano, duobus modis concinnata.

16. *De regimine ignium Philosophorum & quibusdam probatissimis Experimentis.*

17. *De Possibilitate scientiæ lapidis Philosophici.*

18. *Georgii Ripley Cantilena*, 12. 13. 18.

19. *Alia plurima Chimica* quotquot hactenus visa sunt ex Mss. curis Ludovici Combachii, Medici Hassii. Prodierunt Cassellis typis Jacobi Gent schii, 1640. in-12. Codices autem. Mss. extant in Bibliotheca Bod-

lejana inter Codices Amolehanis; videlicet 7577. 7591. 7601. 7608. 7619. &c. Constat ex Catalogo Codicum Manuscriptorum hujus Bibliothecæ, qui anno 1698. Oxonii impressus est in folio ex Theatro Scheldioniano.

De Georgii Ripley, *Riplæi*, *Riphæi laudibus & scriptis tractant*; Joannes Lelandus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*: Joannes Balæus, *Ibidem*, Cent. XI. Joannes Pitseus, *Ibidem*. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*: Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 9. pag. Joannes Antonides Vander Linden *Lib. I. de Scriptis Medicis*. Petrus Borellus, in *Bibliotheca Chimica*, pag. 198. Hippolitus Marraccius, *tomo 1. Bibliothecæ Marianaæ*. Casimirus Oudin, *tomo 3. Commentariorum, de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 2672. Joannes Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad an. 1490. num. 4. pag. 974*. Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico Mf. ad annum eundem 1490*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 110*.

X L I X.

GEORGIUS SERAPHINUS (SERAPHINUS GEORGIUS nuncupatus) Lucensis Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus, Sacrae Theologiæ Magister, & Regens Bononiæ, atque in patria Prior, necnon Examinator Synodalis, & quondam Ferrariæ S. Inquisitionis Tribulanis Consultant, scripsit Italicè,

1. *Pro institutione Pænitentium*. Bononiæ 1647.

2. *De Confraternitate sacri Scapularis*. Lucæ 1664. & anteà 1640. Lib. I. Quem appellat Joannes Baptista de Lezana, in *Tractatu de Mariæ Patronâ*, cap. 9. citato *tomo 1. Speculi Carmel*, pag. 458. num. 1787. Ibidem, *tomo 2. pag. 1072. num. 3737*. Ludovicus Jacob; in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 385*. Vivebat etiam noster Gregorius, anno 1677. Vide inferius, *tomo 2. col. 731*.

L.

GEORGIUS SEBENICENSIS, Dalmata, ab Urbe cognomine Sebenico, Carmelita, S. Theologiæ Magister, & Cœnobii Veneti alumnus, & Prior, ubi & obiit anno 1676. scripsit Latinè *Novam Concordiam divinæ prædestinationis cum voluntate voluntatis creatæ*. Venetiis 1665. in-12. Ita legitur, *tomo 2. Spec. Carmelitani*, pag. 1072. num. 3737. ubi vocatur **GREGORIUS**.

L I.

GEORGIUS VERCELLONIUS, Mediolanensis, in Congregatione Carmelitarum Mantuanâ florere cepit inclinante seculo decimo-sexto, quo nomem Philosophi, Theologi & Oratori singularis atque egregii magnum sibi nomen comparavit. Laurea Magistrali Bononiae decoratus, suis sodalibus plurimum profuit, munere Professoris ibidem ei collato. Alias suæ Religionis dignitates successivè obtinuit anno 1579. scilicet Pioris in Patria, Taurini & Bononiæ, necnon Definitoris. Anno 1581. nomine R. P. *Lucreti Manfredini*, suæ Congregatio Vicarii Generalis, à R. *Francisco Simonetta* Commendatario, possessionem recepit Abbatia *Santi Barnabæ de Grato-solio* seu *Grato-solo* in Mediolanensi Dicecesi, non longè ab urbe, viâ Vicinensi. Sed Carmelitæ post decem & octo annos, eundem locum dereliquerunt, ibi nunc habitantibus fratribus Tertiæ Ordinis S. Francisci.

Ipse vero Vercellonus anno 1590. in Vicarium Generalem electus est, & ex Decreto Illustrissimi

G.

ac Reverendis. Dom. **Dominici S. R. E. Cardinalis Pinelli**, Ordinis totius Carmelitani Prostotoris dato die 27. Martii 1593. invitatus est ad Comitia Generalia cum duobus sociis, sicut ipse postulaverat, cum anteā unus solummodo socius concederetur Vicario Generali Congregationis Mantuanæ. Dum fames scèvissima totam fere Italiam pternebat, non nullis suorum Religiosorum Monasteriis pecuniam ad commeatus comparandos suppeditari curavit. Anno 1596. Turrim Ecclesiæ S. Joannis ad Concham sui Cœnobii altius extollendam suis sumptibus à Religione concessis, id est mille & ultra aureorum nummis, instituit. Argenteis candelabris a fabrè laboratis idem Templum dedit. Anno 1709. adhuc in vivis erat, & Cœnobii ampliationem, ac Templi sui decorum augendum enixè cutabat. Non diu post ad plures abiit, literati, piique viri illustre nomen adeptus. Scriptis,

1. *Lezioni cinquanta sopra la sacra scriptura. Codex manuscriptus in 4°. magnæ molis extat in Bibliotheca Carmelitarum Mediolanensium S. Joannis ad Concham.*

2. *Libellum supplicem ad Cardinalem Dominum Pinelli*, pro secundo socio Vicarii Generalis Congregationis Mantuanæ, ad Comitia totius Ordinis Carmelitani ituro. Hujus libelli supplicis mentio habetur in Decreto ejusdem Pinelli, quod prodidit Tomo 2. *Bullarium Carmelitarum*, pag. 263.

3. *Libellum Supplicem ad Clementem VIII*. Pontificem Maximum, pro obtinenda prorogatione Capituli Congregationis Mantuanæ ad aliquot dies, ut gremiales prædicationibus incumbentes interesse valerent; sicuti refertur in Bulla ejusdem Papæ datâ die 31. Martii 1693. & prodidit Tomo 2. *Bullarium Carmelitarum*, pag. 164.

Celebrem Gregorii Vercellonii mentionem habent *Necrologium Carmelitarum Mediolanensium S. Joannis ad Concham*: Joseph Falco, in *Chronico Ordinis Carmelitani*: Joannes Baptista, in *Relatione Ms. de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ*: Clemens Maria Fellina, in *Musæo ejusdem Congregationis*, pag. 73. Carolus Vaghius, in *Commentario fratrum & sororum ejusdem Congregationis*, pag. 333. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensis*, pag. 1585. nam. 1768. Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*. Marcus-Antonius, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Detoris*, pag. 433.

LII.

GERARDUS DE BONONIA, sic à Patriâ cognominatus, natione Italus, Carmelita in divinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, non minus conversatione quam scientia venerandus. Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque apud suos sacræ Theologiæ Professor; deinde totius Ordinis sui Magister: Prior Generalis, Brugis Flandrorum anno 1297. post Raymundi de Insulis cessionem voluntariam, omnium votis electus. Hujus tempore nempè anno 1298. prodidit Decretum Concilii secundi Lugdunensis, die 5. Maii quod incipit: *Religionum diversitatem nimiam &c.* quo declaratur quod Eremitarum S. Augustini & Carmelitarum Ordines, quorum Institutio Concilium Generale Lugdunense primum præcessit, in solido statu permanere debet. Verum paulò post ad tutorem tutelam seu meliorem vitam migravit Gerardus, obiens Avenione, die 17. Aprilis ejusdem anni 1317. post viginti annos regiminis; ibique sepultus. Scriptis,

1. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*: quæ

prodierunt Venetiis, anno 1612. in folio, curante Leonardo Priulo, Carmelitâ Veneto.

2. *Quæstiones ordinarias*, quas Parisiis disputavit. Lib. I.

3. *Quodlibeta varia*, Lib. I. incipit: *Quarebantur quædam &c.*

4. *Sermones de Sandis*, Lib. II.

5. *Sermones Dominicanæ seu de Tempore* Lib. I.

6. *Sermones Quadragesimales*, Lib. II.

7. *Sermones per Adventum*, Lib. I.

8. *Sermones Mariales*, Lib. I. ut conjicitur ex *Bibliotheca Marianæ Hippolyti Marracci*.

9. *Vitas Sanctorum Patrum*, prout legitur in *Bibliotheca Bononiensi* Joannis-Antoni Bumaldi.

10. *Vitam S. Patronii, Episcopi Bononiensis*.
11. *Summam Theologiae notabilem* incœperat; sed morte præventus, absolvere nequit. Dicitur ex parte Ms. in Bibliotheca Carmelitarum Bononiae.

Gerardum de Bononiâ commandant summi Pontifices; Bonifacius VIII. in *Brevi Apostolico*, ad annum 1299. pro concessione Ecclesiæ SS. Sylvestri & Martini in Montibus, cuius ipse Bonifacius habuerat Titulum dum esset Cardinalis; ut legitur in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pag. 52. Clemens V. in convocatione ad Concilium Viennense Gerardo significata, ut *ibidem* legitur, pag. 542. Joannes XXII. in Constitutione quâ Ordo Carmelitarum assumitur in jus & proprietatem Sedis Apostolicæ; quæ in eodem *Bullario* legitur, pag. 57. Berengarius Fredoli, Biterrensis Episcopus, & S. R. E. Cardinalis à Clemente V. creatus anno 1305. aut 1306. & Episcopus Tusculanensis, in Epistola quam ad Capitulum Carmelitarum Generale Londini anno 1312. habitudum, scripsit; hæc habet:

„ Religiosus vir frater Gerardus de Bononiâ, „ Prior Generalis ejusdem Ordinis, sacræ Theologiæ „ Magister, modernis diebus apud Sedem Apostoli- „ con constitutus, apertis thesauris suæ grandis „ scientiæ, sic in conspectu Domini nostri summi „ Pontificis, & fratrum suorum multiplicium odo- „ roositate virtutum redoluit, morum quoque can- „ dore, ac consiliis maturitate complacuit: Quod „ ab multimodis scientiarum fluentis, quæ de suo „ pectore, velut de promptuario pleno fluunt, ab „ ipso Domino nostro, & fratribus suis in reputa- „ tione non modicâ, & pro uno de mundi hujus lit- „ teratis elegantioribus reputatur, & ab illis quasi „ vasculum plenum aromatibus est dilectus. &c. Hæc Epistola prodidit in *Speculo Ordinis Carmelita- rum Venetiis edito*, anno 1507. folio 83. verso: & citatur à clarissimo & eruditissimo Dom. Stephano Baluzio, in *Notis ad vitas Paparum Avenionen- sium*, tomo 1. pag. 635. lin. 18. atque etiam legitur apud Lezanam, tomo 4. *Annalium*, pag. 501. & 502. Alii non desunt qui laudes & scripta Gerardi de Bononiâ celebrant, putâ Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 549. Jacobus Philippus Foresta, Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum*. Wernerus Rowelinck, in *fasciculo temporum*. Raphaël Volaterranus, in *Antropologia*. Marcus-Antonius Coccius Sabellicus, in *Rapsodia Historica*. Renatus Chopinus, in *Monastico tit. 2. ari. 16*. Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum*. Abrahamus Bzovius, in *Annalibus Ecclesiasticis ad annum 1317*. Antonius Possevinus, in *Apparatus Sacro*, tomo 1. pag. 633. Joannes Pasqualius Alidosius, *de Doctribus Bononiensibus*: Antonius San- derus, tomo 2. *Flandriæ illustrata*, Lib. III. cap. 14. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, folio 273. verso.

E Carmelitis Joannes Grossi, in *Viridario Clavi*
2. ubi vocatur PRIMUS DOCTOR Ordinis Universi-

G.

ratis Parisiensis, in sacra pagina: Arnoldus Boſtius, Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum, cap. 6. Joannes Palazonydorus, Lib. III. Fasciculi tripartiti, cap. 10. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, fol. 31. verso. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. Annalium ad an. 1297. & seqq. pag. 470.—574. ubi non memoratur fundatio Conventus Weiheimensis, in Provincia inferioris Germaniae, quam approbavit Clemens V. ad postulationem Gerardii de Bononiā, per Diploma Apostolicum, datum Avenione XV. Kalendas Auguſti, anno Incarnationis Dominicæ 1310. In quo quidem Diplomate hæc verba mihi notanda occurunt:

„Nos dudum sublimia dicti Ordinis utriusque sexūs, & personarum merita, Deo quidem grata, & in conspectu Apostolicæ sedis accepta, digna merito censemus, ac Ordinem ipsum & illius personas sub Sedis Apostolicæ & Romanæ Ecclesiæ protectione immediatè existentes, inter catēros Regularium Ordinum sub firmamento Catholice fidei militantes tanquam Religionis speculum & exemplar, singulari caritate fulgentes, sanctorumque Prophetarum Eliæ & Eliae, & aliorum Patrum, qui Montem Carmeli juxta fontem Eliæ inhabitarunt, successionem hereditariam tenentes; fructus quoque uberes quos dictus sacer Ordo in agro militantis Ecclesiæ, in propagacionem Religionis & fidei Orthodoxæ hactenùs prodixit utiliter, & producit, ac in futurum producturum fore indubitanter speramus, paternâ charitate intuemur, &c.” Prodiit istud Diploma in Additionibus quæ præfiguntur tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. VII.

Gerardum de Bononiā laudant insuper Joannes Oudenius, in *Chronico Ordinis*; Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeli*, pag. 279. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 111. Daniel à Virgine Mariā, in *Vinea Carmeli*, pag. 530. num. 948. &c.

L III.

GERARDUS DE CASTRIS, natione Germanus, Carmeli Moguntinensis Prior: vir doctus, & eruditus, ingenio præstans, sermone scholasticus, vitâ quoque & conversatione devotus, ac regularis observantiae cultor celeberrimus, declinator sermonum egregius, circà annum 1470. scripsit,

1. *De Passione Domini, Librum unum.*

2. *Sermones de Tempore & de Sanctis, Libros duos.*

Id testantur Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Guilelmus Einseingrenius, in *Catalogo testimoniū veritatis*: Antonius Possevinus; in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 633. Jacobus Wimpelingus, in *Additionibus ad Librum Trithemii de Scriptoribus Ecclesiast.* num 47. pag. 244. Edit. Fabricii: Daniel à Virgine Mariā, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1097. 3879. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 112. ubi incorrectè Gallum vocat illum; notat autem *duos de Castro* Carmelitas Doctores Facultatis Parisiensis, Jacobum nempè & Nicolaum, qui floruerunt annis Christi 1470. & 1472. ut legitur in *Catalogo omnium Doctorum Almae Facultatis Parisiensis, Ordinis Carmelitarum* ex antiquis Magni Conventū, Chronologis tabulis, necnon ex literis Universitatis ab anno 1270. ad annum 1664. desumpto.

L IV.

GERARDUS É CUSSACO, natione Aquitanus, patria Lemovicensis, Carmelita Agennensis provinciæ Vasconia: vir in sacrarum lite-

rarum & SS. Patrum lectione versatus, Præco Verbi Divini celeberrimus, denique virtutis & pietatis amantissimus, circà annum 1346. scripsit ad Bernardum Albensem, Episcopum Ruthenensem, & S. R. E. Presbyterum Cardinalem, tituli S. Cypriani in Thermis, anno 1337. creatum.

1. *Sermones IX. ad Clerum*, Lib. I.

2. *Sermones LXIV. ad Populum*, Lib. I.

De illo mentionem habent Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 634. Claudius Robertus, in *Catalogo Scriptorum Agennensium*, num. 38. Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 294. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 112. Daniel à Virgine Mariā, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3808.

L V.

GERARDUS AB EDAM, natione Batavus, patria Harlemensis, nobilis Poëta, in rebus Carmeliticis canendis valde delectatus, versibus heroicis scripsit circà annum 1470. libellum, cui titulus est:

De Antiquitate, habitu, titulo & regula Ordinis Carmelitani.

Extat in Volumine Ms. Codicis Mechliniensis, exarati, anno 1484. hinc patet deinceps nonnullos errasse, Opusculum istud attribuentes Joanni Balæo: Qui tunc dicto anno nondum natus; quippè qui anno 1563. defunctus, anno suæ ætatis 68. Et hujus Poëmatis meminit & Authoris, *Lib. de Scriptoribus Angliae, Cene. XIII.*

Huic addendi sunt qui Gerardum & libellum Poëticum memorarunt, Petrus Wastellius, in *vindiciis pro Joanne Hierosolymitano*, Lib. I. secl. 5. art. 1. §. 3. Irenæus à S. Jacobo, *tractatu de singulari Virginis Protectione* §. 6. pag. 23. Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium, ad ann. 1251.* num. 51. pag. 332. Daniel à Virgine Mariā, in *Vinea Carmeli*, pag. 440. num. 795. Ibidem, pag. 559. num. 1000. ubi notatur Codicis Mechliniensis Ms. Antiquarium sive scriptorem esse Joannem Oudewater, alias Palazonydorum nuncupatum. Daniel idem, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 318. num. 1303. Ibidem, pag. 413. num. 1479. pag. 443. num. 1445. Ibidem, pag. 521. num. 2086. Daniel idem, in *Dissertatione Apologetica pro revelatione S. Petro Thomæ facta*, art. 12. pag. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 112.

L V I.

GERARDUS FAYUS, sæpius SAYUS, regione Aquitanus, provinciæ Occitanus, patria Tolosanus, ibi circà suæ decimum quartum ætatis annum, Antiquiorum Patrum Ordinis Carmelitici vestigia sibi tenenda constituit. Tolosæ etiam politiori Literaturâ Junior Carmelita magnoperè insudavit. Deinde Lutetiam Parisiorum, tanquam ad scientiarum omnium mercaturam missus fuit. Completis ibidem studiis, in Academia Tolosana Magistralem solemini Lauream pompâ sibi comparavit. Postea suis à Sodalibus Cadurcum vocatus, pro Cathedrâ Theologicâ in ejus urbis Academiâ concertavit, illamque pro sacro certamine reportavit.

Anno 1621. suæ Tolosanæ Priorem Provinciæ in Provincialem jam electus, eam ad reformatione strictiori decorandam sese salubriter prudenterque accinxit, à R. P. Philippo Theobaldo, Turonæ Provinciali,

G.

vinciali, opem dexteritatē postulans per literas quas Epistolæ R. Dom. *Philippi Cospean*, Nantensis Episcopi, & alteri Amplissimi Domini Dom. N. *De Cruce*, in suprema Tolosana Curia Proto-Præsidis Epistolæ, primâ die Maii ejusdem anni 1621. scriptæ adjunctas. Officiosam Senatū Tolosani Principi excusationem remisit *Theobaldus*, negotii executionem in nostrum *Gerardum* & in R. P. *Joannem Thuaut*, Aquitanæ Provincialem refundens. Difficultatibus tamen non absterriti Senatores Tolosani postulationes tam frequentes & urgentes iterarunt, ut *Archangelus à S. Luca*, Andinus Provincia Turoniarum Præfectus, anno 1632. in eam Provinciam Tolosanam profectus sit, & Gœnobia visitaturus, & Capitulum Provinciale in urbe Biterrensi habendum celebraturus. Universam autem Occitaniam crudeli devastante peste, hoc morbo perculsus Gerardus occubuit Tolosæ eodem anno 1632. Scriptit,

1. *De Confraternitate Carmelitanâ*, Librum singularem.

2. *Orationem Funebrem R. P. Joannis Puteani*, *Sacra Theologiae in Academia Tolosana Professoris*.

Gerardum Sayum laudant Simplicianus San-Martinus, Augustinianus, in *Elogio Joannis Puteani*. *Hippolytus Marraccius*, in *Bibliotheca Mariana*. *Alegerus Caßanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 465. ubi *Zachariam Gerardum* appellat, & eamdem denominationem ei adjudicat *Cyrillus Pennet*, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1615*. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 114*. *Hugo à S. Francisco*, in *vita Vener. P. Philippi Thibault*. Cap. 31. pag. 235. 236. *Paulus ab Omnibus Sanctis*, in *Auctario*, Cap. 7. *Alberti Miræi*, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitici*, pag. 217.

L V I I.

GERARDUS FORMAU, Latinè *Formeus*, natione Gallo-Belga, patria Attrebatensis, ex Pastore Eccliesiensi (Gallicè *Curé d'Ecquedecque*, *Paroisse dans l'Artois*) Carmelita, Sacrae Theologiae Licentiatus Coloniensis, & apud suos Sodales Professor; deinde novi Conventus Paulipolensis, seu *Duaci Collegii Superior*, obiit Attrebati, ad Scarpum fluvium, peste correptus, anno Christi 1648. die 9. Octobris. Scriptit & edidit,

1. *De Confraternitate Sacri Scapularis Carmelitarum*, Librum. Valencennis, Typis Joannis Veruli, 1627. & 1631. Gallicè; Item Coloniæ, apud Petrum Brachel, 1634. in-12. Germanicè.

2. *Compendium Privilegiorum ejusdem Confraternitatis*. Attrebati, apud *Gerardum de Raymes*, 1647. Gallicè.

Gerardi Formau habent mentionem Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 113*. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 592. num. 2299. Ibidem, tomo 3. pag. 1111. num. 3935. Item, tomo 1. pag. 586. num. 2270.

L V I I I.

GERARDUS GERARDI, natione Brabantinus, patria Antuerpiensis, Carmelita Academæ Lovaniensis, in Theologia Licentiatus, Prior Antuerpiensis non semel & Lovaniensis: deinde Provincia Flandro-Belgicæ Vicarius Provincialis, circa annum 1632. Scriptit,

1. *De modo benè vivendi*.
2. *De modo benè gubernandi*.
3. *De modo scientiam comparandi*.
4. *Sermonum Quadragesimalium Tomos tres*.

Hunc Gerardum commendat Antonius Sanderus, *Tom. I.*

in *Chorographia Sacra Carmeli Antuerpiensis*, cap. 5. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 113*.

L I X.

GERARDUS DE GISORS, Parisiensis Carmelita, Doctor Theologus, creatus est primum Occanensis in Hellefonte, sub Exarchatu Asia, posteà *Bethlemitanus* Episcopus, anno 1721. Vir præcellentis ingenii, singularis eruditio & eximia religionis. Decessit Lutetia-Parisiorum, ibidemque apud suos Carmelitas Maubertinos tumulatus, circa annum 1398. cum sequenti Epitaphio quod in ejus memoriam Carmelitæ sæculo decimo septimo consecraverunt.

D.

O.

M.

REVERENDI IN CHRISTO PATRIS
† GERARDI DE GISORS,
HUIUS CARMELI ALUMNI,
DOCTORIS THEOLOGI,
NEC NON BETHLEEMITICI ET OCCITANI
QUONDAM EPISCOPI.

*Heu! jacet hic Doctor Carmeli gloria montis,
Bethlemiticus quondam Praeful & Ochaneus,
Cujus ab ingenio Gallus florebat, & Ara
Divinâ lauro, floret hic ante Deum.*

Occubuit post annum Domini M. CCCXCVIII.

ALIUD:

Subjacet huic tombæ devotus mente GERARDUS
DE GISORS deditus, Parisii genitus.
Praeful Ochaneus primum, dehinc Bethlemitanus.
Angelicis studiis corpora perdomuit.

Scriptit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.
2. *In sacrorum Bibliorum quosdam Libros Com-*
mentaria.

Hujus Gerardi mentionem habent eruditi Viri Sanmarthani, in *Catalogo Episcoporum Bethleemitanorum*, inter Praefules Antissiodorenses inserto. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Antistitum Ordinis Carmelitanorum*. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 965. num. 3393. Ibid. pag. 1095. num. 3865. sed Chronologia non cohæret.

L X.

GERARDUS A JESU MARIA, persona est cuius nomi Ambroſius Roca de la Serna, Carmelita Hispanus & Sacrae Facultatis in Academia Valentina Doctor edidit Hispanico sermone, *Luz del Alma*, Latinè *Lumen Animæ*, vide superiori paginâ 63. Verbo *Ambroſius Roca de la Serna*.

L X I.

GERARDUS A S. JOSEPH, natione Delphinis, patria Viennensis, ex Carmelitâ antiquioris regularis observantiaz primùm assecilâ, & Provincia Alumno, ubi nomine gentilitio *Antonius Emerac* appellabatur, factus est anno 1615. Excalceatus. Priorum Massiliensem anno 1640. Camberiacensem, anno 1643. Lugdunensem anno 1649. Et iterum 1652. & suæ Provincia Definitorem elegerat.

Aaaa

G.

runt eum anno 1646. Virum probitatem, virtutem, & eruditione conspicuum, qui *Ven. Matri Mariæ Lætiensis à S. Tereſia de Luxemburgo, Carmelitanæ Tereſianæ piissimæ*, fuit à confessionibus; quoties Gregorius à S. Joseph non esset præsens. Vivebat Gerardus etiam anno 1664. quo scripsisse refertur Gallico sermone,

1. *Vitam Ven. Magdalena à Jesu Mariæ Sennensis*, Fandaticis Conventuum Avenionensis & Camberiacensis Monialium Teresianarum.

2. *Meditationum varios Tractatus Mss.*

3. *Exercitia spirituata Mss.*

Gerardum à S. Joseph celebrant Ludovicus à S. Tereſia in Annalibus Carmelit. Excalceatorum Galliæ, Lib. II. cap. 30. 41. 67. 79. & 94. pagg. 404. 474. 509. & 549. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 113. Idem in *Bibliotheca personata Mss.* pag. 94.

L X I I .

GERARDUS A NAZARETH, patria Galilæus, ex Latinis parentibus natus, liberis Doctrinis instructus, primum in Civitate Nazareth Græcam Latinamque linguam doctus, ad Montanam Nigram prope Antiochiam perrexit, in solitudine Montis Neroi vitam eremiticam duxit, ad exemplum eorum, qui in antris Domino serviebant, & quibus alios socios è Carmelo ab Aymerico Patriarcha Antiocheno adductos adjunxit tantâ societate & unâ cordium alacritate, ut omnes quamvis essent locis separati, eamdem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ montis Carmeli.

Ita loquitur Guillelmus de Sanvico, cap. 1. sui Chronici, antequam ullam Regulæ à Sancto Alberto Hierosolymitano Patriarcha Carmelitis datae mentionem habeat. Gerardus autem maturo virtutum religiosarum exercitio consummatus, ad Laodicenam Sedem promotus fuit; Quâ quidem dignitate præfulgens, Concilio Antiocheno, quod Albericus Sedis Apostolicæ Legatus anno 1142. tempore Innocentii secundi pridie Kalendas Decembris celebravit, Gerardus interfuit, & hujus inter Concilii Præsules recensetur, qui ad Radulphi Antiocheni Patriarchæ depositionem propendebant; sicuti refert Guillelmus Tyrius, Lib. XV. cap. 18. & ex Guillelmo Tyrio Baronius ad annum 1136. num. 30. Philippus Labbe & Gabriel Cossart, tomo X. *Conciliorum*, pag. 1027. Fleury, tom. XIV. Lib. LXVIII. num. 74. pag. 571.

Gerardi Opera inscribuntur,

1. *Contra Salam Templarium*, Lib. I.

2. *Ad Ancillas Dei in Betania*, Lib. I.

3. *De una Magdalena adversus Græcos*, Lib. I.

Librum hunc laudant Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 742. col. 1. C. Fabianus Justinianus, in Indice universali. Antonius Rivet, in *Historia Literaria Galliæ Gallicè scripta*, tomo IX. pag. 162. num. CCXII.

4. *Ad Guillelmum Presbyterum, de Conversatio-ne servorum Dei in Terra-Sancta*. Lib. I. In isto Libro hæc leguntur: Aliud est genus Religiosorum, qui singillatim habitabant à seculi rebus alieni: Hi sunt, qui ad exemplum Prophetæ Eliæ silentium solitudinis præferebant tumultibus civitatum.

Hæc verba & Librum Gerardi appellant Joannes Hildecheinensis anno 1370. in suo *Defensorio*, cap. 9. Bernardus Olerius anno 1376. in *Libro de Confirmatione Ordinis Carmelit.* artic. 1. Thomas Bradley, in suo *Chronico* anno 1446. cap. 2.

5. *Vita Eliæ Abbatis*. Lib. I.

Gerardum autem Nazarenum & ejus opera lau-

dant Conradus Gesnerus, sive potius Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*; Jacobus Fri-sius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 281. col. 2. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo I. pag. 635. Gerardus Joannes vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 7. pag. 779. Guillelmus Cave, in *suo Cartophylace Ecclesiastico*, pag. 255. Idem in *Historia Literaria*, pag. 580. Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Trithemii*, cap. 486.

Gerardus Nazarenus incautis Scriptoribus non nullis ansam præbuit tres Gerardos in Ordinem Carmelitanum introducendi. Nam S. Gerardus unus fuit Canadiensis in Pannonia Episcopus, anno Domini 1147. Martyrio coronatus. Secundus ex Eremita Montis Carmeli, Patriarcha Antiochenus falsò supponitur ab Auberto Miræo, Lib. de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, cap. 6. pag. 209. Tertius Gerardus erecto Jerosolymis insigni Xenodochio, pro sublevandis peregrinorum necessitatibus, initium dedit anno 1100. Ordini Hospitalariorum seu Equitum S. Joannis-Baptistæ, qui nunc Melitenses dicuntur. Hos errores notat sed non solvit Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 483. num. 866. Idem, tomo I. *Speculi Carmelitani*, pag. 248. num. 1022. & tomo 2. pag. 670. 675. num. 2295. & 2312.

L X I I I .

GERARDUS TERLINCHUS, Belga Carmelita: Vir amoeni ingenii & singularis doctrinæ laude per celebris, Historicus suâ ætate clarus. Nam omne tempus, quod ab horis nocte dieque in Choro cantandis vacuum habere potuit, Historiis suæ gentis diligenter impedit. Persolvit igitur magno & arduo labore omnes optimæ notæ Historicos, Bibliothecasque celeberrimas scrutatus est, & quibus fideliter omnes res præclarè gestas Civitatis Huesdanæ collegit circa annum 1500. Operique suo titulum fecit:

Chronicum Huesdanum: Quo bellum prosequitur inter Hollandum ac Brabantiam Ducem, de Huesdanæ civitatis jure, quam Joannes XX. Toparcha sine liberis decedens, à Brabanto in feudum accepit, aut certè vendiderat. Eo Chronicum usus est in sua *Historia Brabantina* doctus Joannes-Baptista Gamaius, qui nostrum Gerardum erroneè vocat Joannem.

Hunc commendant etiam Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 286. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 360. col. 2. lineis ultimis. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 377. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 114. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3924.

L X I V .

GERMANUS A NATIVITATE DEIPARÆ, natione Burgundus, patria Autissiodorensis, natus anno Christi 1588. die 13. Octobris ex Canonicu Ecclesiæ Cathedralis Carmelita Excalceatus, 1616. Die Dominicæ primæ Adventus factus, & anno probationis elapsso, die 8. Decembris 1616. vota solemnia emisit. Vir charitate, innocentia, obedientia, vita austerritate, sanctimonio & eruditio-ne haud infimus, & adeò summè exercitiorum etiam minimorum praxi præfulgens, ut in Choro suum præ manibus breviarium etiam ponderosum semper tene-ret, quià hæc ipsi Novitio, inquietabat, gestatio fuerat imperata, & proinde per totam vitam sedulò ser-

G.

vanda. Migravit ad Dominum, Parisiis anno 1617. die 19. Novembris. Postea anno 1620. die 20. Martii ex antiquâ Ecclesiâ in novam Sancti Josephi Cadaver ejus fuit translatum. Scriptit Gallico idiomate,

Exercitia Spiritualia pro omnibus diebus hebdomadæ: Quæ asservantur Parisiis, in Bibliotheca Carmelitarum.

De illo egregiè loquuntur Jacobus Gaffarellus in *præclaro Typo S. Teresiæ*. Parisiis, anno 1624. æneis tabellis *inciso*, folio patenti. Fusiūs Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Franciæ*, Lib. I. cap. 36. 37. & 38. pagg. 101.—106. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, *tertiâ parte pag. 39. & seqq.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 114.* ad Schedam Ms. ibi affixam.

L X V.

GERMANUS NEPOS, ab Oppido Montis-Callerii, publicus in universitate Taurinensi sacræ Scripturæ Interpres, quo in munere è vivis excessit anno 1598. postquam edidisset Librum quem inscriperat *Erotemata Sacramentorum*: Papiæ, 1598. Item Javerini an. 1614. in-4°. In Opere isto Auctor se præbet non vulgariter lingua Grecæ peritum; hanc elucubrationem Casuistis perutilē sæpè recusam de mandato Illustrissimi Caroli Broglia, Taurinensis Archiepiscopi, asserit *Augustinus ab Ecclesia Salutienis*, in Libro Italico, cui titulus est: *Catalogo de Scrittori Piemontesi, Savoiardi, e Nizzardi*, edito Taurini, anno 1664.

Nostrum memorant Germanum Andreas Rossotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*; Editores Operis inscripti: *Speculum Carmelitarum*. Antuerpiæ, in-folio editum anno 1680. duobus tomis comprehensum, quorum 2. pag. 1071. num. 3726. confundunt cum Angelo Nepote, qui præfata *Erotemata* typis iteratis fortè renovavit, ob amorem sui Patrui: de quo superiori columnâ 120. sermo fuit.

L X VI.

GERMANUS PHILAETHES EUPISTI-
NUS, idem est atque CAROLUS AB ASSUMP-
TIONE, Discalceatus Carmelita, in Gallo-Belgica
Exprovincialis, qui Græcè vocari voluit quod La-
tine dicitur, *Frater, veri amator, fide dignus*; quan-
do Opus Latinis typis inscriptum dedit:

Thomistarum Triumphus, id est *Sanctorum Au-
gustini & Thomæ, gemini Ecclesiæ solis summa con-
cordia, circa scientiam medium; naturam puram aut
duplicem Dei amorem, libertatem, contritionem &
probabilitatem*. Duaci, anno 1672. in-4°. tribus to-
mis, quorum

Secundus, Complectens quatuor posteriora opuscula, *de natura pura seu de duplice Dei amore, de
libertate, de contritione, de probabilitate*, Ibidem
editus fuit anno 1673. in-4°.

Tertius, *Adversus R. P. Fourmestraux*, cui ad-
junxit *præclara ac solida de Physica Prædetermina-
tionis disputatio Theologi Lovaniensis, ex triumpho
Thomistarum nervosè deducta*: Duaci etiam editus,
anno 1674. in-4°.

Thomistarum triumphum, ad S. Congregationem Romanam delatum fuisse, & inde ab omni labe immunem exiisse testantur, Dominus Gery seu *Paschafius Quesnel*, in Opere Gallicè edito: *Apo-
logie Historique des deux Censures de Louvain, &c.*
pag. 340. Acta Eruditorum Lipsiensium, anno 1689.
pag. 231. Joannes Albertus Fabricius, in *Theatro
Scriptorum Pseudonymorum*, num. 2099. pag. 497.
Joannes Libertus Hennebel, in *Thesi VII. Histori-*

co-Theologicâ contrâ duos libellos Erasmi Pilii. Lovanii, in Collegio Viglii, die 6. Maii 1688, in-4°. §. 7. pag. ubi hæc leguntur:

„Timendum monet Pilus à Schola filiorum S. Eliæ, quia non ignorat Collega noster Spiritum zelosissimi illius Sancti etiamnum vigere integrum in filiis, qui exemplo sui Patriarchæ fulmina sollicitabunt Vaticana. Spiritum zelosissimi illius Patriarchæ viguisse integrum in filiis tunc præcipue vidimus, cum Germanum Philaletem Eupistinum apud Apostolicam Sedem tam graviter accusarunt Molinistæ, sed irrito conatu Vaticana sollicitarunt fulmina. Imò vero Zelosissimi illius Patriarchæ illatam Collegiæ reparaturi injuriam, suæ non semel Provinciæ eum præfecerunt; ut orbi testarentur universo, nihil esse in Philalethis libro tantoper à Molinistis exagitato, quod eum à primis illius Ordinis capessendis dignitatibus justè remorari posset.... Concordem ubique gemini Ecclesiæ solis mentem in his Philalethis opusculis se conjugi testatur Exim. D. Nicolaus Josephus de la Verdure S. T. D. & Professor Regius in Academia Duacensi; & addit, secundum hunc tomum adeò sibi probari, ut non solum novo prælo dignum judicaverit, sed ipse curaverit, ut quamprimùm lumen videret, ad maiorem cordatorum utilitatem, & gemini Ecclesiæ solis concordem gloriam.

Quis fuerit Erasmus Pilus, adversus quem insurgit Hennebel, eum fuisse R. P. Philippum de Vos in Collegio S. J. Lovaniensi Theologiae Professorem subindicat præfatus Dominus Gery, suo opere Gallicè jam citato, *Apologie historique des Censures, &c.* & Coloniae anno 1688. edito in-8°. pag. 363. 364. & 383. Ad idem accedere videtur ipse Johannes Libertus Hennebel, in eadem Thesi VIII. §. 1. pag. 3. dicens de Pilio: *Cumque non pugnet nisi armis à P. Philippo de Vos mutuatis sæpiusque contritis, luculentè appareat de sola cum maledicentia posse gloriarī.*

Henricus à S. Ignatio in sua *Ethica amoris*, tom. 1. pag. 837. col. 2. num. 649. Notat quod R. P. Bartholomæus Fibus, S. J. Presbyteri, in sua *Apologia pro Conscientia infirma*, cap. 1. §. 6. Carolum ab Assumptione qui latere voluit sub nomine Germani Philalethis Eupistini, immodestum vocat & impotorem. Et pag. 838. col. 2. num. 653. »Supereft Carolus noster ab Assumptione, quem *Pseudophilaletem* vocat, impostoremque: eo quod per imposturam sibi attribuat nomen Philalethis, competens Jacobo Platelio Soc. Jesu. Sed quo majori jure sibi Philalethis nomen Platelius assumpsit, quam Carolus? Cur ideo iste impostor, potius quam ille? Futilia ista sunt, quibus confutandis non lubet diutius immorari, nec respondere Francisco de Fourmestraux (quem Fibus allegat:) cum ei Carolus ipse solidè responderit in triumpho Thomistarum firmato.

Cetera, quæ ad Carolum ab Assumptione spe-
tant, vide superius, verbo, *Carolus ab Assump-
tione*. Pro ejus triumpho Thomistarum, sæpius lau-
dat eumdem Henricus à S. Ignatio; sed ipsius Pen-
tagram diaphoricum pluries retundit, ut potè dam-
natum ex Decreto S. Congregationis Indicis, 3. Apri-
lis 1685. uti legere est in ipso *Indice Librorum prohibitorum*, pag. 375. De quo vide etiam *Ethicam amoris*, tomo 3. pag. 209. §. 1. num. 19. dist. viii:
Pag. 217. col. 1. num. 68. lineis septem ultimis.
Pag. 228. col. 1. num. 163.
Pag. 229. col. 1. num. 170. & seqq.
Pag. 230. col. 1. num. 175.
Pag. 356. col. 1. num. 1000.
Pag. 365. col. 2. num. 1088.

G.

Pag. 367. col. 1. num. 1098. 1099.

Ibidem, col. 2. num. 1103. 1104.

Pag. 566. col. 2. num. 2405. linea ultimā.

Pag. 589. col. 2. num. 2558.

Sed notandum est quod pag. 209. col. 2. §. 1. num. 19. sed. viij. citatur & damnatur Carolus ab Assumptione, qui in *Defensione communi Ecclesiae*, prax. 3. hanc 2. dixerat quod Actus Contritionis, seu veri doloris, verique propositi, difficilis non est peccantibus ex habitu, Confessionis difficultates superantibus. At Apologeticam explicationem ex ipsius *Pentalogi cap. 7. §. 59.* desumptam subministrat R. P. Martialis à S. Joanne Baptista, in sua *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, pag. 70.

L X V I I.

GERMANUS A S. VINCENTIO, in seculo NICOLAUS BARBARATI nuncupatus, *Panormi* natus est progenitoribus Joseph & Nympha. Cum nondum explesset annum decimum quintum, in Panormitano tyrocinio *Sanctæ Mariæ de Remediis*, Religionis induitus habitu anno 1655. die 24. Junii, in eodem vota sua Domino reddidit anno 1657. die 4. Januarii. Vir fuit numeris omnibus absolutus, Regularem Observantiam ad apicem usque coluit. Contemplationi tenacissime addictus, ut ei liberius incumberet, in Ereum Genuensem secessit, ubi diuturna corporis maceratione, ac seriâ divinarum rerum contemplatione, spiritum ac virtutes egregias fovit & auxit. Ad Tyrone regendos semel & iterum adhibitus, tum verbis, tum exemplis ad perfectionem erexit. Pluries Prioris munere ac Visitatoris Provincialis summâ laude functus, in osculo pacis Domini obiit anno 1683. die 13. Septembbris, *Panormi*, cuius Cœnobium tunc gubernabat, postquam in lethalem morbum lapsus, magnum codæmonis conflictum; quo Germanum hic à spe salutis æternæ avellere nitebatur, non solum sustinuerat, sed hoste etiam devicto fuisse eruditus, auditus est exclamans: *O Magnitudines! Quænam Theologia has describere poterit?* Edidit Italicè,

1. *Testamento spirituale utilissimo per ben vivere, & morire.* Panormi, apud Jacobum Epiro, 1684. in-12. Et iterum apud D. Cellenium Hesperium, 1685. in-8°.

2. Reliquit etiam Volumen Italicum, eloquentia, & eruditione insigne, in quo habentur Panegyrici LX. teste Antonino Mongitore, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 256. & Martiali, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 184.

L X V I I I.

GERMANUS A S. VINCENTIO, alter & antiquior Discalceatus Carmelita, Longobardia Provincialis, scripsit duas Epistolas Pastorales ad suæ Provinciæ Religiosos, quæ habentur 2. parte *Collectionis Mediolanensis*.

In prima anno 1624. scripta, differit de unione divinâ, & de zelo quo servare debeant Prælati.

In secunda anno 1631. scripta, ostendit *Quantâ Charitate Superiores ergâ subditos, maximè subditos & imperfeitos prædicti esse debeant.*

L X I X.

GERVASIUS A SANCTO ELIA, *Mediolani* natus die 21. Octobris 1636. in lustralibus undis nuncupatus CAROLUS BENEDICTUS BIZOZERUS, institutum Carmelitarum Excalceatorum suscepit anno 1651. die sextâ Novembris. In studiis, pietateque ita emicuit, ut à suis Superioribus tam in disciplinis tradendis, quam in Conciona-

bus habendis adhibitus fuerit, præcipuâ ejus cum laude; & non tantum in patriâ, sed etiam Bononiae, quæ magnificum ejus virtutum fuere theatrum. Munera, in hac secunda civitate, Examinatoris Syndicalis, ac S. Officii Consultoris peregrinè gessit. Inde Mediolanum reversus, suos implevit annos in Conventu S. Mariæ Concelæ prope Tricium, die 8. Julii, anno 1696. postquam scripsisset, quæ inscribuntur Opera:

1. *Il falso, ed il vero: Latinè falsa ac vera Ethica Christiana.* Bononiae, in-4°. 1680. & iterum ibidem apud Montium 1684. tom. 4. in-12. ad Rectorem atque Alumnos per insignis Collegii S. Clementis, Nobilium Hispanorum Bononiae, nuncupatum.

2. *Irutti d'Elia: Discorsi distributi per ogni Domenica.* Boloniae, apud Montium ab anno 1684. ad annum 1686. tom. 4. in-12. in quibus tractatur de Sacro Scapulari.

3. *Tractatus de Jure publico & Jure privato, methodo Theologicâ confectus.* Ms. in-folio.

4. *Universi Juris Canonici Compendium.* Ms. in-folio.

5. *De Theologia Parochorum.* Ms. in-folio. Hæc tria Manuscripta servantur apud suos Carmelitas Excalceatos Concelæanos, quorum Cœnobium anno 1643. fundatum est.

De Carolo Benedicto Bizozero loquitur Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensis*, pag. 173. num. 244. Pauca verò de nostro Gervasio dicit Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 185.

L X X.

GEORGIVS PETRI, natione Belga, patre Mechliniensis, ubi Carmeliticum habitum suscepit anno Christi 1576. ætatis 25. Sacerdotio invitus decoratus, variis Officiis laudabiliter perfunctus, magno pietatis exemplo vixit. Inter cætera virtutum exercitia, Sanctiss. V. Mariæ devotus extitit: Nam ultrà horas Canonicas, quotidie flexis genibus, parvum ejus Officium persolvebat. Animabus quoque Christi fidelium in purgatorio detentis sublevandis piè semper addictus suit; atque pro earum refrigerio per singulos dies totum Officium Defunctorum, semper ferè genuflexus legebat. Vespertino autem tempore, antequam se quieti daret, obambulando Monasterii ambitum, Psalmos Miserere & De profundis, cum generali Collecta pro Defunctis, devotè atque multis cum suspiriis recitabat. Rosarium ferè semper manu gestans, illud quotidie repetebat. Tempus divinis Officiis persolvendis destinatum præveniebat; & una hora præsertim Matutinum, meditationibus aliisque pii exhortationibus intentus præoccupabat.

Cum Reverendiss. P. Henricus Silvius Carmelum Mechlinensem visitaret, ab eo postulavit & obtinuit, ut ab omni Officio liber & immunis, Solitariam vitam in sua gerere posset cellula. Quapropter, juxta Regulæ suæ tenorem, iugis legis meditationi & orationibus in posterum invigilavit. Triennio ante mortem, infrâ oculum dextrum pessimo & insanabili cancro laboravit, quem mirâ sustinuit patientiâ. Tandem quâ prædixerat die, animam felicem cœlo dedit, secundâ Novembris; nonam paulò post horam, faciem viventis magis referens quam mortui, placidam & jucundam. In Carmeli Mechliniensis Claustro sepultus fuit, non longè à majori portâ Ecclesiæ, retrò altare B. Virg. Mariæ; & ibi appensa ejus effigies cum hoc Epitaphio:

D.

G.

D.

O.

M.

VENERABILIS PATER GEORGII PETRI,
IN HOC CARMELO DILIGENTISSIMUS SACRISTA,
ECONOMUS, SUPPRIOR,
VICARIUS ATQUE JUBILARIUS;
POST QUAM PRÆLUXIT OMNIBUS
EXEMPLIO DEVOTISSIMO,
EX UMBRA RERUM MIGRAVIT AD LUCEM
DIE DEFUNCTORUM FIDELIUM,
ANNO M. D C XXIII.
ÆTATIS LXXXII. PROFESSIONIS LVII.
SACERDOTII LI.

Ei testimonium perhibent Reverendi Patres, Andreas le Pipper, qui cum illo vixit; Marius à S. Francisco Prior, Jacobus à Passione, & alii; qui anno 1663. die 22. Martii, odorem suavem è Sepulchrō dicti Patris Georgii prodeuntem sentientes, illius ossa extraxerunt, in capsa nova reposerunt, & collocarunt in loco ubi primò fuerant sepulta. In lapide albo duorum pedum latitudinis, & aliquanto plus longitudinis superposito, inscriptione hac apposita:

D.

O.

M.

HIC REPOSITA JACENT OSSA
VENERAB. PATRIS GEORGII PETRI,
HUIUS CARMELI VICARII DEVOTISSIMI.

Hæc fusiū tractata reperies *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1015. num. 3544.*

L X X I.

GESUALDUS A S. ANDREA, Carmelita Excalceatus, edidit Italicè Opus inscriptum:
Orazioni Sacre. Neapoli, in Typographia Regia Seraphini Porsile, 1751. 1. vol. in-4°. pag. 94. In illis Orationibus conspicitur Auctor optimè versatus in ludo humaniorum literarum, quas apprime colere solent ejusdem Ordinis Religiosi; inquit Diarium Eruditorum, anni 1751. mense Novembri, pag. 757. Edit. in-4°.

L X X I I.

GIESUlda MARIA A S. JOSEPHO, in seculo ELIZABETHA GIANNI ESTROZZI dicta, Florentiae ex illustribus parentibus nata die 29. Novemb. 1654. in Parthenone S. Mariae Angelorum nomen dedit die 15. Augusti 1671. ubi Noviciatum Magistræ & Priorissæ munere fundata, obiit anno Christi 1726. die 12. Februarii, ætatis suæ 71. *Opera Mss. reliquit,*

1. *De unione in Deum amoroſa.*
2. *De Praxi ærumnarum sustinendarum.*
3. *De virtutibus Theologicis.* Quibus authenti- cam scriptis Mss. probationem asseruit vir clariss. Dominus Petrus Cianfogni, Canonicus, & ejus annos quinque Confessarius, in Oratione Panegyrica illius Monialis.

Tom. I.

L X X I I I.

GI G U S, sive GIGONUS DE FRANCIA, quia natione Gallus; aliquando UGO DE PRATO, quia Pratensem Carmelum diu incoluit: *Pratum autem, vulgariter Prato, est Urbs Italæ in Agro Florentino Episcopali olim, sed Pistoriensi postea Episcopatu unita, in qua Cœnobium jam obtinebant Carmelitæ anno 1316.* *Gigonius porro in Sacra Theologia Baccalaureus, socius fidelis Thomas de Francia, qui primus Congregationis Mantuanæ Præsidens Generalis pronunciatus est anno 1425. die 18. Augusti, in his primis Comitiis ipse Definitor & Romanæ Curæ Procurator depuratus, anno 1427. primò, & anno 1431. in Præsidem Generalem assumptus fuit secundò, affabilis vir & summoperè gratus: qui post jaustum, unà cum præfato Thomas dictæ Congregationis Mantuanæ fundamentum, post vincula & carceres, post multa pro eadem observantia pericula perpessa, dierum ac bonorum operum plenus, in Galliis quo se contulerat, reformatorum quorumdam Conventum gratiâ, quievit in pace anno 1467.* Huic illustri viro Clemens Maria Felina cecinit quatuor sequentes versus:

*Helice reficit Regnum, legesque paternas;
Divisum imperium cum Patre natus habet.
Educat infantes, præbent Altaria Cunas,
Latitat Amor purus, fascia parva ligat.*

Scripsit *Sermones*, qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Parmensi: teste Carolo Vagho, in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 100. & 102.

L X X I V.

GILBERTUS CRABE, aliis GRABE, natione Scotus Carmelita, Doctor Theologus, atque Provinciæ Scotiæ Prior Provincialis, migravit Burdigalæ Vibiscorum Biturigum quadragenarius, anno 1522. postquam Scripsisset,

1. *De Integritate B. V. Mariae*, Librum I.
2. *Ex omni Philosophiâ terminorum moralium*, Lib. I. Incipit: *Quero an quilibet actus?*
3. *Ad suos Discipulos*, Lib. II.
4. *Alia Opera.*

De Gilberto Crabbe agunt Joannes Balæus, *de Scriptoribus Britannicæ*, Cent. XIV. cap. 60. Arnoldus Anedelius, in *Epistolis*. Guillelmus Eiseingrenius in *Catalogo testimoniū veritatis*. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*. Thomas Dempsterus, Lib. III. *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*: Hippolytus Maracius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* *Mss. pag. 114.*

L X X V.

GILBERTUS DE IDONATUS, natus Scotus, circa annum 1362. clarus in Ordine Carmelitano fuit, cum Monasterio Maubertino jam esset addictus. Vir magni ingenii & summæ pie-tatis extitit, ut scripta ejus & gesta prædicanter. Sacrae Facultatis Doctor in alma Parisiensi Academia, suo Regio Collegio famam & opes sacrâ religiosa-que professione peperit. Suam ergâ patriam grati animi memor, honorificam reliquit ménoriā: nam altare Divo Niniano, Episcopo Scoto, in Ecclæsia sui Parisiensis Conventū reparavit, annuo cen-su ditavit, ornamenti decoravit, quod Scotis Reli-

Bbbb

G.

giosis & Professis, loco sepulturæ ibi eo tempore degentibus inserviret. Scripsit,

1. *Quæstiones quodlibetas*, Libro I.
2. *Lecturas varias*, Libro I.

Gilbertum Deidonatum celebrat Thomas Dempterius, *Lib. 4. Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*, pag. 218. Ubi tamen scrupulum erroris emittere videtur, dum laudes nostri Deidonati exceptissime se asserit ex Oratione Funebri *Roberti Ketii*, Abbatis Deirensis, qui extreum obiit diem anno 1313. Laudant etiam Deidonatum Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 115*. Ludovicus Perez de Castro, *De Rebus Carmelitanis Codice 2. Ms. folio verso 109*. Qui Codex cum aliis ejusdem Perezii Manuscriptis assertur Romæ in Archivis Carmelitarum Monasterii Transmontani.

L X X V I .

GILBERTUS NORVICENSIS, Carmeli alumnus, eruditione clarus, ad Hamarensim Sedem Episcopus ordinatus fuit in Norvegiâ sitam. Fautor & Mæcenas exitit Petri Swyntogni, Carmelitæ celeberrimi. Scripsit autem circa annum 1270.

1. *De nominibus Dei* Librum unum, qui sapientiam tanti Doctoris redolet.
2. *De Animarum curatione*, Libros duos, quos à se visos testatur Alegreus Cassanatus.

Gilberti Norvicensis mentionem habent Joannes Pitseus, in *Catalogo Scriptorum Angliae, atare XIII.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1270. num. 15. pag. 407*. Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illustrum Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 269. ubi male *Hammarum* vocat Sedem Archiepiscopalem in Anglia positam; uti notat Ludovicus Jacob, in *Catalogo Antiquitum Ordinis Carmelitarum Ms. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 965. num 3393.

L X X V I I .

GILBERTUS URGALIUS, natione Hibernus, professione Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor ac Professor in Academiâ Oxoniensi, scripsit circa annum, 1330. Opus inscriptum: *Summa quarundam Legum; & de Rebus Theologicis alterum opus*;

De quibus mentionem agunt Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliae, centur. X. cap. 93*. Jacobus Waræus, de *Scriptoribus Hibernia*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1330. num. 11. pag. 550*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 115*. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 286.

L X X V I I I .

GISELENUS LUCAS, aliis LUCAS GISELENUS, aliquando GUESLINUS LUCAS, Attrebatenis Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, Concionator Archiducum ALBERTI & ISABELLE Claræ Eugeniae, non semel Attrebatenis Prior, Provinciae Belgicae Præfetus, Commissariusque, necnon Visitator Generalis, ex hac vitâ migravit Attrebati, anno 1644. Vir cuius probitas & eruditio nomen celebre reddiderunt, & in Reformatos Rhedonensis observantia Carmelitas be-

nevolentia, quibus & vitam, & in *Regulam Carmelitanam Expositionem* B. Joannis Soreth communicavit ann. 1604. Scripsit insuper Gallico idiomate,

1. *Orationem funebrem Archiducis Alberti, Bruxellis habitam*, & Attrebati, anno 1621. excusam.
2. *Sermones in Psalmum CXIII. In Exitu Israël*. Lib. I. Ms. Attrebati servatos.

3. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Ms. in eadem Carmelitarum Attrebatenis Bibliotheca.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Ms. ibidem.

5. *Sermones de Beata Virgine*, Lib. I. Ms. ibidem.

Gislenum Lucam laudibus celebrant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonensis*, cap. 8. pag. 49. Idem, in *Præmonitione* quæ præfigitur ad *Expositionem Paræneticam Ven. P. Joannis Sorethii*, pag. 6. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 502. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 137*. Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Theobaldi*, cap. 34. pag. 255. ubi notat quod anno 1624. die 10. Maii facultatem obedientialem juniori Carmelitæ Valencennensi, cui nomen Petrus Thomas inerat, concederit, ut in Provinciam Carmelitarum Turoniae transmigraret, Statutis Observantiae Rhedonensis, & piis imbuendus exercitiis, quibus ita fuit addictus, ut in filium ejusdem Provinciæ jure admissus, Religiosam ibi vitam plenè perfectam usque ad annum 1658. quo obiit Andegavi die 23. Julii. Gisleni Lucae meminerunt etiam Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliae*.

L X X I X .

GOBELINUS, Alemanni Carmelita, Doctor Theologus, Provinciae Germaniae Præfetus, cuius industria & prudentia eo maximè enuit, ut à summo Pontifice Bonifacio VIII. (ut creditur) ad Anglos Commissarius fuerit missus ad Carmelitarum dissidia in eo Regno componenda. Tempore etenim Gerardi de Bononia, Prioris Generalis, lis magna Provinciam hanc scindebat; aliis eam in duas partes dividendam opinantibus, quorum partem Generalis Gerardus tuebatur: Aliis è contrâ illam unicam servandam existimantibus, quos accédebant Petrus Swyntognus, David Obnugæus, Godfridus Corhubiensis, Guillelmus Lidlyngtonus, Robertus Walsinghamus, Joannes Burlæus &c. Hos igitur unam in partem ad evocandos Gobelinius mittitur auctoritate ac doctrinâ potens, & qui ut potè Germanus, nulli dissidentium parti debitor erat. Quid autem egerit, haud notum. Hoc certum Provinciam, juxta Generalis decretum in Capitulo Generali Narbonensi anno 1303. propositum, divisam mansisse. Scripsit autem Gobelinius,

1. *Statuta arbitralia, quibus suorum consolium schisma seu dissidium sopivit*. Lib. I. Extabat quondam in Anglia apud Joannem Balæum.

2. *De Conviciorum pro-Pænitentiis*, Lib. I. Quem Joannes Pitseus citat in Elogio Joannis Chelmostini Carmelitæ. Extabat quondam apud Joannem Balæum.

3. *Disputationes quasdam*, Libro uno.

Gobelini Alemanni laudes non tacent Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Joannes Pitseus, *De rebus Anglicis*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliae, Cent. XIII. pag. 163*. Joannes Major, Attrebas Jesuita, in *Magno speculo Exemplorum*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 191. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*.

G.

É Carmelitis, Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquit. Carmelit. fol. 209.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 278. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1303.* num. 3. pag. 483. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 115. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3878.

L X X X .

GODEFRIDUS CANDELARIUS, natiōne Germanus, & prior Carmeli Aquisgrānatensis fuit. Huic ad eruditionem non vulgarem accessit solidum judicium, matura prudentia, & mira in rebus agendis dexteritas; & quod plus interest multa in Deum pietas, & fervens in proximum charitas, ut propterea dignus unanimi fratrum consensu judicatus sit, qui toti Monasterio präficeretur. E vita discessit anno 1499. vir canitie venerandā insignis, Scriptis.

1. In *Librum Sapientiae Commentaria*, quorum meminerunt Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scripturā sacrā*, Jacobus Lelong, in *Bibliothecā sacrā*, pag. 664. col. 2. B.
2. *De Conceptione B. V. Mariae*; Lib. II.
3. *Orationem pro Coronatione Reginæ*.
4. *Orationes ad Clerum*.
5. *Sermones de Tempore*.
6. *Sermones de Sanctis*.
7. *Epistolas varias ad Joannem Trithemium & alios*.

De Godefridi Candelarii laudibus & Scriptis testimonia perhibent Joannes Trithemius, *Lib. de claris Germaniæ luminibus*-Mathæus Herberus-Bethäsius-Ultra-jectinus, in *Epistolis ad ipsum Godefridum Candelarium*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 647. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 3770. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 290. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*.

E Carmelitis, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 370. Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1499.* num. 3. pag. 1000. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 9. Cyrtillus Pennecht, in *Gymnasio Carmelitico Ms.* ad annum 1499. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 116. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3880.

L X X X I .

GODEFRIDUS CORNUBIENSIS, à Patriâ sic dictus, natiōne Anglus, Doctor Theologus Oxoniensis, atque Parisiensis, anno 1310. promotus, ibidemque Professor, vir pietate & doctrinâ celebris, quem Joannes Bacco ab excellenti ingenio, Lelandus verò ab eruditione plurimū commendant. Fuit ex illis qui Gerardo Generali in divisione Provinciæ Angliæ multū restitit. Ab anno potissimum 1310. ad annum 1340. floruisse perhibetur, si fidēs adhibetur Joanni Alberto Fabricio, in *Bibliotheca mediae & infimae Latinatis*, tomo 3. pag. 195. Scriptis,

1. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.
2. *Decem quodlibitorum Lib. I.*

3. *Super Prædicamenta Lib. I.*
4. *In Aristotelis posteriora Librum*.
5. *In Aristotelis Physicam*, Lib. I.
6. *In ejusdem Metaphysicam Libros XII.*
7. *In sex Principia Gilberti Porretani, Pičavorum Episcopi*, Lib. I.
8. *Contra Gerardum de Bononia, Priorem Generalem Ordinis Carmelitarum*, Lib. I.

De Godefrido Cornubensi Joannes de Baccone, *Lib. IV. Sententiarum, Distinct. 29. Art. 21.* ubi eum vocat *Doctorem solemnum*: Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 283. Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1320.* num. 4. pag. 522. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 116. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3943. &c.

L X X X I I .

GODEFRIDUS GREVERA Y, natiōne Belga, patriâ Geldriensis, & alumnus Conventus Carmelitani ejusdem civitatis, Episcopus Dagnensis titularis die 15. Martii anno 1456. Cameraensis Episcopi Vicarius in Pontificalibus: Vir in divinis Scripturis egregiè doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, Dei Verbi præco facundissimus, non minus conversatione quam scientiâ venerabilis, suo Cœnobio Geldriensi multa bona contulit: in primis duo Corpora SS. Valeni & Galeni Martyrum, non paucas reliquias, ornamentaque plurima: plures quoque libros suo nomine annotatos, in Bibliothecam transmisit. Antuerpiensi Carmelo suâ consecratione initium fecit anno Domini 1493. die 22. Octobris sub Principe Philippo Archiduce Austriae, ac Dicæsano Domino Henrico de Bergis. Tandem plenus dierum, cum Bruxellis apud suos degeret, in senectute bonâ, vita cursum feliciter consummat anno 1504. die 17. Januarii, sepultus in Choro Carmelitarum. Scriptis,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.
2. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
3. *Collationes*, Lib. I.

De Godefrido Greverario agunt Liber *Provisionum Calixti III. anno secundo*. Codex Ms. duplex *Carmeli Geldriensis*: Joannes Godefridus, in *Historia Geldriæ Ms.* Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium*, pag. 1015. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 116. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 922. num. 3225.

L X X X I I I .

GODEFRIDUS DE LOE, aliquandò **DE LOR**, Mechliniensis Carmelita, & Prior, Doctor Theologus Coloniensis, Germaniæ inferioris Provincialis per annos 22. inter primos Theologiæ Professores in Academia Lovaniensi accitus. Hic enim Collegii Carmelitani primus Auctor fuit, auctoritate Apostolici eo tempore apud Bellgas Legati, & Academiâ approbante anno M. CCCC. LXI. die X. Februarii. Quod & confirmavit anno sequenti 1462. Sive potius eodem anno die XIII. Februarii, juxta diversam rationem inchoandi annos, Pius II. in Diplomate ad Abbatem Monasterii Sanctæ Geltrudis Lovaniensis, directo. Huic Collegio primus præfuit Godefridus de Loë usque ad annum 1469. quo obiit, successoremque habuit in regimine hujus Collegii Joannem Beets, Carmelitam Thenensem. Scriptis,

G.

1. *Libellum supplicem* anno 1462. oblatum summo Pontifici Pio II. à quo postulavit facultatem dominum acquirendi in Oppido Lovaniensi, ubi vigebat studium universale, & nullum Carmelite Conventum potuerant obtinere, ejus incolis in hoc contradicentibus; ita ut procurations, juxta consuetudines Ordinis Carmelitani, ipsi Collegio aedificando factæ & fiendæ pro tempore, eidem Collegio in solidum cederent; ac fratres in eo commorantes, sub ipsius Godefridi, ac Rectoris post eum per Capitulum Provinciale similiter pro tempore deputandi obedientiâ & regimine degerent; & ut Godefridus ipse prefatum Collegium, quoad vivere, regere & gubernare deberet, &c. Cui quidem postulationi annuit summus Pontifex, ut patet ex Diplomate jam citato, quod prodiit *tomo I. Bullarii Carmelitarum*, pag. 267. Scriptit,

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, quæ Lovanii publicè dictavit.

Godefridum de Loë celebrant Joannes Palaeonodus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti*, cap. 14. ubi notat quod in Comitiis Generalibus Cabilone Ambitorum anno 1444. Prior Provincialis inferioris Alemaniæ institutus fuerit Magister Gotfridus de Loë. Nicolaus Vermilius, in *Descriptione Academia Lovaniensis*, *Lib. II. cap. 1.* & *Lib. III. cap. 8.* Valerius Andreas, in *Fastis Academicis studii Lovaniensis*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1455. num. 3. pag. 886. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 505. num. 906. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 970. num 3049. Et iis omnibus præcelsior. Pius secundus, in *Bulla* jam citata, quæ incipit: *Injunctum nobis, &c.*

LXXXIV.

GODESCALCUS A COLONIA, sic à Patriâ sua nuncupatus, sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis & Professor, Prior Provincialis Alemaniæ Inferioris: Vir summâ literarum laude, parique integratatis opinione celebris, obiit anno 1373. die 16. Julii, *Coloniae*, ibique sepultus in Choro ante Altare majus. Scriptit,

1. *Quæstiones Sententiarum*, *Lib. VII.*

2. *Determinationes*, *Lib. I.*

Godescalci Colonensis laudes dicunt Ægidius Genenius, *Lib. III. de admirandâ sacrâ & civili magnitudine Coloniae*. Josias Simlerus, in *Æpitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 647. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 293. Joannes Palaeonodus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti*, cap. 13. Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 305. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3880.

LXXXV.

GOMESIUS, natione Hispanus, Sacræ Theologiæ Doctor, primus Conventus Olyssiponensis Prior, eo tempore à Beato Nunnio Alvarez Pereira, Comesbili Portugalliae fundati: indè assumptus fuit Episcopus Ebronensis. Episcopus existens deputatus fuit Vicarius Generalis Carmelitarum in Regno Portugalliae, anno 1404.

Ita exprelse legitur, in *Libro primo de diversis formis* sub Innocentio VII. anno primo, teste Daniele à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 923. num. 3226. Videmus tamen Nunnii Alva-

rez Pereira *Libellum Supplicem*, anno 1386. oblatum Urbano VI. ut concederet licentiam construendi Monasterium in Civitate Olyssiponensi, & alterum *Libellum Supplicem*, ab eodem Nunnio Alvarez. Pereirâ oblatum anno 1413. Joanni XXIII. qui confirmet donationem bonorum factam Conventui eidem Olyssiponensi: ut videre est, *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 597. & 598. Quamvis Lezana hujus Cœnobii fundationem remittere videatur ad annum 1422. *tomo 4. Annalium*, pag. 798.

LXXXVI.

GOSWINUS HEXIUS, aliquando HEX, vulgo HOEUX, Belga, nativitate & professione Carmeli Ullissingenis, sive Flissingensis in Zelandia, Provincia Germaniæ inferioris alumnus, Lector Parisiensis Sententiarum anno 1451. in Capitulo Avenionensi per Joannem Sorethium celebrato nominatus pro sexto anno, posteà Doctor laureatus, eligitur Episcopus Hierapolitanus undecimo Kalendas Julii, anno 1469. & Suffraganeus Ultrajectensis, utpote Davidi à Burgundiâ Præsuli Ultrajectino admodum charus. Obiit Ultrajecti in Conventu Carmelitano, anno 1475. die 31. Martii, ibique sepultus in Templo S. Catharinæ cum isto Epitaphio.

D. O. M.

CONDITUR HIC DOMINUS † GOSWINUS;

ET ORDINIS HUIUS FRATRUM CONVENTUS:

QUI FUIT EXIMIUS DOCTOR PARSIUS,

PRÆSUL HIERAPOLITANUS:

LOENHOUT QUEM GENUIT,

PROH DOLOR! HIC OBIIT

ANNO DOMINI M. CCCCLXXV.

ULTIMA DIE MARTII.

Scriptit,

1. *Commentarium in Libros I. & II. Sententiarum Ms.* Brugis in Carthusia servatum.

2. *Directorium perturbatæ Conscientiæ*. Ms. olim Gandavi apud Carthusianos.

3. *Quæstiones de Virtutibus Theologicis & Cardinalibus*. Ms. olim Ulyssingæ apud Carmelitas.

4. *De Decem Praeceptis*, Librum unum.

5. *De Exemplorum copiâ* Librum unum.

6. *De Modo prædicandi*, Librum unum.

7. *Sermones Quadragesimales*.

8. *Sermones de Tempore*.

9. *Sermones de Sanctis*.

De Goswini Heyx laudibus & scriptis agunt *Acta Confessorialia Pauli secundi*. Joannes Trithemius, *Lib. de Claris Germaniæ Luminaribus*. Idem, *de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*. Guillelmus Eiseignenus, in *Catalogo Testium Veritatis*. Josias Simlerus, in *Æpitome Bibliothecæ*. Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro* tomo 1. pag. 649. Joannes Bonderius, in *Catalogo Codicum Mss. Flandriæ*. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis* pag. 292. Valesius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 379. Joannes Albertus Fabricius, *tomo 3. Bibliothecæ mediae, & infimæ Latinitatis*, pag. 229. &c.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelit.* cap. 41. ubi notat quod Goswinus Hex aliquanto tempore cum fratribus vixit Episcopus, velut unus ex eis, virtutibus suis multis, Sanctitatis

G.

Sanctitatis exemplar se exhibens, & quod obiit eo anno 1475. quo ipse Bostius suum scribebat Librum. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 32. verso. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1475. num. 6. pag. 937. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Caſtanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 361. Philipus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiae Carmelitanae*, cap. 9. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. num. 905. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 923. num. 3226. &c.

L X X X V I I.

GRÆCIENSIS CONVENTUS, nomi-
ne Carmelita Discalceatus, edidit,

1. *Monile aureum*, in quo agitur de *Privilegiis, Gratiis, Indulgentiis, Archi-Confraternitatis Sacri Scapularis B. V. Mariae de Monte Carmelo*. Græcii apud Sebastianum Hault, 1643. Germanicè.

2. *Palmam Josephinam*: seu de vitâ & laudibus S. Joseph. Græcii, anno 1682. in-4°. Germanicè.

De priore Operे loquitur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. De posteriore autem habet mentionem Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 185.

L X X X V I I I.

GRATIANUSA S. ELIA, natione Bel-
ga, Provinciæ Flandro-Belicæ Carmelita, &
Alosti Prior, edidit,

1. *Discursus prædicabiles in Dominicas & Fes-
tos dies*. Latinè ex Italico Idiomate Paoletti. Antuer-
piæ, anno 1659. & Coloniæ anno 1664.

2. *Pulchritudinem Carmeli*, seu *Picturas Sacras
Templi Carmeli*, Carmine Latino & Gallico expli-
catas. Prodiit 1660. in-4°. cum figuris æneis.

3. *Speculum bonarum cogitationum*, pro omni
die per mensem. Flandricè. Gandavi 1665. in-16.

4. *Exercitia Philotheæ*, pro menstruis exercita-
tionibus. Flandricè. Gandavi, 1666. in-12.

5. *Vitam S. Angeli*, Carmelitæ, ab Antonio
Philippino Italicè scriptam, Latinè reddidit, teste
Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.*
pag. 118. Vide etiam *tom. 2. Speculi Carmelitani*,
pag. 1112. num. 3939.

L X X X I X.

GRATIANUS DE VILLANOVA,
natione Hispanus, patriæ *Bibbilianus*, Car-
melita, sacræ Theologiæ Magister, dum esset Vicari-
lius patriæ Aragonicæ Provinciæ, interfuit Comitiis
Generalibus *Brixia* anno 1478. celebratis, ibique
Provincialis in eadem Provincia institutus, quem in-
super Christophorus Martignonus, supremus Ordini-
nis Moderator, ibidem ordinavit de unanimi Defi-
nitorum assensu, Vicarium Generalem, cum plenit-
udine potestatis in Provinciis Aragoniæ, Catalo-
niæ, Castellæ & Portugalliæ; quia vir probatissimus
& Ordinis zelator habebatur; & isto nomine appellabatur à Patribus Capituli.

Subinde regimen in Aragonia tenuit *Gratianus*, illudque gerens, venit *Avenionem* ad alia Comitia
Generalia anno 1482. & confirmationem muneric obtinuit. Mortuo *Marco de Monte Catino*, substitutus
Procurator *Gratianus*, anno 1486. Eo nomine *Libel-
lum supplicem* obtulit Innocentio VIII. ad Indulgen-
Tom. I.

tias obtainendas, postmodum in Capitulo Generali
Rupeculæ in Sabaudia, anno 1488. celebrato, ad idem
officium confirmatus est auctoritate Apostolica; deinde, scilicet anno sequenti, minor Pœnitentiarius in
Basilica Principis Apostolorum de Urbe, ab eodem
summo Pontifice constitutus: verum & accepit Prior-
atum *S. Godonis*, Ordinis S. Benedicti, *Trecensis*
Diœcesis, necnon *Præceptoriam Hospitalis S. Spi-
ritus in Saxia* de Urbe, Ordinis S. Augustini, in
titulum, atque Monasterium *Aureliaci*, dicti Ordini-
nis S. Benedicti, S. Flori Diœcesis, etiam in titulum
ex concessione & dispensatione factâ anno 1495. per
Alexandrum VI. cuius Capellanus fuit.

Innocentio VIII. à sacris Confessionibus, anno
1487. In Germaniam Nuntius & Commissarius Apo-
stolicæ Sedis fuerat deputatus ad sacri Imperii Ele-
tores, & Maximilianum Austriæ Archiducem, à
quibus mille aureos acceptos reportaverat in Cameram
Apostolicam. Ab eodem Pontifice Maximo ad
Sereniss. *Renatum Duxem Lotharingiæ missus*, ob
publicationem Cruciaræ, indè summam sex millium
ducatorum auri in Cameram Apostolicam deduxit
anno 1489. Tandem anno 1492. Legatus ad Ardinum
Portæ Cardinalem Novariensem, qui contrâ
sacri Senatus beneplacitum Monachus factus fuerat.
Obiit Romæ Gratianus anno Christi 1497. die 21.
Decembris, ætatis 55. sepultus in Xenodochii S.
Spiritûs Ecclesia; & huic appositum Epitaphium in
marmore sculptum tale legitur:

D.

O.

M.

GRATIANO DE VILLANOVA,

BILBILI ORTO,

CELEBERRIMO THEOLOGIÆ MAGISTRO,

SUMMORUM PONTIFICUM

SIXTI, INNOCENTII ET ALEXANDRI,
IN GALLIAM ET GERMANIAM LEGATO,
S. SPIRITUS XENODOCHII GENERALI,
PRAECEPTORI SAXIÆ DOMUS BENEMERENTI.

VIXIT ANNIS LV. DIEBUS XXI.

OBIIT XII. KALENDAS JANUARII, ANNO 1498.

SEDENTE ALEXANDRO VI.

QUI, CUM NON ULTRA DUOS ANNOS,
MENSES QUINQUE, DIES XVII.

IDEM HOSPITALE ADMINISTRASSET;

SUMMO MULTORUM LUCTU,

ET DESIDERIO DE SE RELICTO,

IMPORTUNA MORTE SUBLATUS EST.

Scripsit *Libellum supplicem*, anno 1486. quem ob-
tulit Innocentio Papæ VIII. ut *Frates Ordinis Carmelitici*, visitantes *Altaria per Priores locales deputata*,
consequantur *Indulgentias Stationum almae Urbis*.
Hic Libellus, cui benignè annuit idem summus Pon-
tifex, die 16. Maii, eodem anno 1486. typis inte-
ger, prodiit *tom. 1. Bullarii Carmelit.* pag. 394.
Col. 2.

De Gratiano de Villanova mentionem habent cele-
brem summi Pontifices Innocentius VIII. & Ale-
xander VI. in *Bullis*, quæ conspici possunt in *Bul-
lario Carmelitarum citato*, necnon apud Abrahamum
Bzovium, ad annos 1487. 1488. & 1489. Petrus

Cccc

G.

Saulnier, Gallus, Supprior Xenodochii S. Spiritus Romani, *Lib. de Capite hujus Religionis*, cap. 6. pag. 45. Ardicinus de Porta, Cardinalis, in *Literis responsis ad Alexandrum V.* apud Ciaconium & Bzovium. Petrus Lucius, in *Compendio Historiae Carmelitanae*, cap. 14. Didacus à Coria, in *Chronico Carmelitico*, *Lib. XII. Cap. 5.* Alegreus Casanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 359. ubi ex Codicibus Mss. colligit Gratianum de Villanova fuisse professum in Cœnobio vetustissimo Carmelitarum *Sangosensi*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, pag. 959. & seqq. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 118. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 965. num. 3395. &c. præter Ludovicum Donum d'Artichi, in *vita Ardicini à Porta Cardinalis*.

X C.

GREGORIUS ALBERTUS VARAJE, natio-ne Hispanus, Carmelita Valentinus, Sacrae Theologiae Magister, in eadem Urbe vivere desit anno 1658. postquam edidisset duo Opera, quæ Carmine exarata, titulum habent Hispano idiomate,

Primum, *Historia de la milagrosísima Imagen de N. Señora de la Pacientia Veneranda en el Convento de las Descalzas Carmelitas de Valencia*. Id est Latinè: *Historia Imaginis admodum miraculose B. V. Mariæ de Patientiâ*, quæ colitur in *Conventu Carmelitarum Discalceatorum Valentia*. Valentia, apud Bernardum Nogues, 1635. in-8°.

Secundum, *Pozo de Aguas vivas, riego fertil del florido Carmelo. Sive Latinè: Puteus Aquarum viventium, Aspergio fertilis Carmeli floridi*. Valentia, anno 1655. in-8°.

Hæc leguntur apud Nicolaum Antonium, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 414.

X C I.

GREGORIUS A S. ANGELO, natione Hispanus, Carmelita Discalceatus Hispali professus, anno 1586. cum Vener. P. Joanne à Cruce & aliis Segobiam profectus Monasterium B. V. *Mariæ de Monte Carmelo*, die 3. Maii fundavit. Deinde in Capitulo Generali anno 1588. Matrii celebrato, Secretarius Congregationis & Capituli constitutus, etiam anno 1591. ac Definitor Generalis, Prior *Villæ-nova de Xera*, & 1595. Granatensis: Ven. Patri Joanni à Cruce intimus. Scriptis

Relationes de Congregatione Hispanicâ.

De quibus loquuntur Franciscus à S. Maria, *tomo 1. & 2. Historia reformationis sanctæ Theresiae*, *Lib. III. cap. 7.* Ibidem *Lib. VI. cap. 18.* Ibidem *Lib. VIII. cap. 8.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. VI. Vita Joannis à Cruce*, *cap. 3.* Ibidem, *Lib. VII. cap. 5. & 6.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 118.

X C I I.

GREGORIUS CANALIUS, patria Venetus, nobili sanguine natus, exquisitæ vir prudenter & insigni scientiarum culmine fulgens, sacrae Theologiae Doctor, Regens Cremonæ & Venetiis, Provinciæ Venetiarum Præfectus, deinde anno scilicet 1620. totius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis, post obitum R. Sebastiani Fantoni anno 1623. Vicarius Generalis & Apostolicus ab Urbanu VIII. die 17. Octobris institutus, tandem anno 1625. in Comitiis Romæ habitis die Pentecof-

tes, Magister Prior Generalis, unanimi consensu electus fuit.

Ejus primum studium fuit, uniformem, exactamque procurare observantiam; & illum in finem Ordinis Constitutiones auctas & recognitas excudere eleganter & promulgari fecit. Pro adscribendis B. Andreâ Corsino, Sanctorum Catalogo, & extaticâ Virgine Mariâ Magdalena de Pazzi Beatorum numero tam sedulò laboravit apud Sedem Apostolicam, ut intentum obtinuerit. Eisdem debet multum Provincia Totonica, cujus primariis Reformationis articulis in Capitulo Generali 1620. propositis die 14. Junii nomen suum apposuit Procurator Generalis. Non minus eidem V. P. Vicario Generali debet Provincia Belgica, ad quam R. P. Theobaldum & Socios anno 1624. misit Reformationis promotores. Prior autem Generalis, factus tam prudenti moderamine, & tam forti protectione plantaram strictiorem Observantiam in eadem Provinciâ Belgicâ sustinuit, ut ab ingruentibus objectarum difficultatum turbinibus tuta, ista Reformatio adoleverit. Singulariter dilectus ab Ordoine suo, plenus dierum & bonorum operum, moritur Roma, anno 1631. die 26. Julii. Sepultus in Ecclesia Carmelitarum *Sanctæ Mariæ Transponitæ*, absque prominenti tumulo & inscriptione. Ordinavit tandem ut ejus ossa transferrentur ad Sanctum Martinum de Montibus, Joannes Antonius-Philippinus, ejusdem Monasterii Prior, postea Generalis, qui in *Epitome de Antiquitate & Veneratione Ecclesiarum Sanctorum Sylvestri & Martini de Montibus*, Romæ 1624. in-4°. Italicè edita, sequens Epitaphium apponendum curavit.

D.

O.

M.

SISTE, QUI SQUIS ES,

Legere ne pigeat:

Hoc Lapide tegitur

Frater GREGORIUS CANALIUS, Venetus, Ordinis Carmelitarum Magister Generalis,

Quem verè fuisse dixeris

Ad Religiosam mansuetudinem factum,

Et animi candore, ac morum innocentia,

Pietate in Deum: in egenos charitate

Mirificè clarum.

Qui sui Instituti Alumnos,

Æquè prudenti ac miti regimine

Per novennum in officio sustinuit.

Apud summos Pontifices, Paulum V.

Gregorium XV. Urbanum VIII.

Et Venetæ Reipublicæ Senatum,

Summâ existimatione, & gratiâ floruit.

Doctrinâ licet insignis,

Et Ecclesiasticæ immunitatis Propugnator acerimus;

Tamen primarias Insularum dignitates,

Ultrò delatas, studio humilitatis recusavie.

Decessit septuagenario major,

Anno redempti Orbis M. DCXXXI.

Frater Joannes-Antonius Philippinus, Magister,

Provincia Romana Provincialis,

Optime de se merito,

Amoris & observantiae monumentum

Posuit.

Edidit Gregorius Canalius,

1. Ad Dominicum Pinellum, S. R. E. Cardinalem, Ordinis Carmelitarum Protectorem, *Epistolam dedicatoriam*, quam præfixit *Commentarii in Psalmos Davidicos Michaëlis Aiguani de Bononia*, Doctoris Incogniti, vulgo nuncupati. Parisiis, 1613. in-folio.

2. *Epistolam alteram*, quæ præfixa est *Exposi-*

G.

tioni Regulæ Ordinis Carmelitarum, Parisiis editæ, anno 1620.

3. *Alias plurimas Epistolas*, quarum una statim post obitum R. P. *Sebastiani Fantoni*, ipse Vicarius Generalis constitutus, ad R. P. Philippum misit, & in qua ait: » Cum ergo mente conceperim languentem Ordinem nostrum ad regularem Observantiam & ad veram vivendi formam, quantum in me erit revocare, hoc sine vestro auxilio, non valeo. Sciat autem Paternitas tua, quod me semper ad omnia paratum habebit: eodem amore, quo Reverendissimus Pater Generalis te prosequebatur, me quoque te prosecuturum pollicor.

4. *Constitutiones Ordinis auctas & corredatas excudere & promulgari fecit*, Romæ 1625. in-4°.

GREGORIUM CANALIUM laudibus extollunt Urbanus VIII. in Diplomate quo eum anno 1623. in Vicarium Generalem instituit; & in aliis Apostolicis Literis, quibus illum Priorem Generalem confirmavit ad sexennium, anno 1629. instante R. P. Leonardo Priolo, Procuratore Ordinis, sicuti legitur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 402. & 421. Claudio Robertus, in *Catalogo Magistrorum Priorum Generalium Carmelitarum*: Ludovicus à S. Terezia, in *Successione Elie*, Cap. 262. pag. 599. Alegreus Caslanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 488. Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Thibault*, Cap. 28. pag. 213. & Cap. 34. pag. 251. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 118*. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 540. num. 974. Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico ad an. 1631*. &c.

X C III.

GREGORIUS CANDEL, Carmelita Hispanus, admodum Theologus, edidit Opusculum *De la antiguedad de la Festa de la Concepcion en la Orden del Carmen*. Valentia, anno 1654. in-4°.

Hujus meminit Nicolaus Antonius, *tomo 1. Biblioteca Hispanæ*, pag. 415. Ludovicus Jacob, in *Biblioteca Carmelitana Ms. pag. 119*. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 383. num. 700.

Antiquitatem Festi Conceptionis purissimæ Beatæ Virginis Mariæ ostendunt Decreta Capituli Generalis, Tolosæ habiti anno 1306. sicuti jam vidimus paulò superiùs, scilicet pag. 498. lin. 5. sub Gerardi de Bononiâ. Quot verò in Ordine Carmelitano fuerint Auctores hujus piaz opinionis, non facilè colligere est in unum locum. Catalogum illorum exaravit *Franciscus bona spei*, in suo Tractatu de *Visione magni Elie Prophetæ*, quem appellavimus superiori paginâ 443. Epistolam Encyclicam quam ad omnes Hispaniæ Praesules hac de re denuntiavit *Alphonsus Sobrino*, laudavimus superiori pag. 38. lin. primâ. Celebriores Carmelitas, qui eanidem sententiam propugnarunt, daturi sumus inferiùs, verbo **STEPHANUS DUARTÆ**. Antiquiorem suum & antiquissimum omnium suorum Scriptorem reputant Carmelitæ Joannem Jerosolymitanum, qui Librum de *Institutione Monachorum* scripsit: ast eum seculo decimo tertio seniorem non esse opinatur R. P. Daniel Papebrochius, *tomo 3. mensis Maii*, in *Historia Patriarcharum Jerosolymitanorum*, §. 6. pag. xxij. » Sic igitur, inquit, Libri Auctor Joannes aliquis Hierosolymitanus, æquè ac alterius Josephus quispiam Antiochenus, sic dicti ab Urbibus ubi ex Latinis nati sunt, & undè in Europam transgressi Latinè scripserint, eodem circiter tem-

» pore, quo Guillelmus de Sanvico, id est, sub finem Seculi XIII. quando erat jam sesqui-seculum elapsum ab initio Ordinis, sub Bertholdo cœpti, tempusque sufficiens intercesserat, ad majorem antiquitatem comminiscen dam, & persuadendam vulgo, de rebus peregrini's peregrina audire & credere amanti. Vide *tom. 2. col. 40*.

X C IV.

GREGORIUS A S. FRANCISCO, natiōne Tuscus, patria Senensis, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Romanæ alumnus, & in eâ bis Definitor Provincialis, è Latino Sermone R. P. Philippi à SS. Trinitate, in Italicum vertit circa annum 1668.

Vitam Ven. P. Dominici à Jesu Maria, Bilbilitani, Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italicae, præpositi Generalis; teste Ludovico Jacob, in *Schedula Ms. affixa ad suæ Bibliothecæ Carmelitanae paginam 120*.

X C V.

GREGORIUS A JESU MARIA, natione Ligur, patria Genuensis, Carmelita Excalceatus, Philosophiæ ac Theologiæ, anno Domini 1631. in Provincia Germaniæ Professor, Prior Græciensis anno 1649. electus, & alibi etiam Genuensis, deinde anno 1655. ejusdem Prior Provincialis, & Genuæ anno 1664. Vir divinæ gloriae zelo, regularis vitæ observantiâ, morum integritate, rerum experientiâ, & literarum cognitione præclarus; scripsit Opus inscriptum:

Scala ad Deum ex incorruptilibus amoenissimum Thomisticæ Doctrinæ nemorum lignis confusa. Hoc est: *Ascensus mentis in Deum per viam naturalis cognitionis*, in quo juxta meram Angelici Doctoris doctrinam, ex visibilibus ad invisibilium Dei cognitionem perveniendi legitimus modus proponitur. Viennæ, anno 1639. in-4°.

Hæc Ludovicus Jacob, in *Biblioteca Carmelitana Ms. pag. 120*.

X C VI.

GREGORIUS A S. JOSEPHO, natione Segusianus, patria S. Stephani, Gallicæ, S. Etienne en Forêt, Dicccelis Lugdunensis, in seculo M E T A R E cognominatus, Carmelita Excalceatus, Prior Parisiensis, Charentonensis, anno 1622. & Tolosanus anno 1623. Vir pietate, probitate, ingenio & literis celebris. Scripsit Gallico sermone,

1. *Crucem victoriosam*: in qua multa, magna que profert encomia in laudem Ordinis Carmelitarum.

2. *Tractatus nonnullos Asceticos*, quibus titulos non adhuc præfixerat morte præventus.

3. *Poëmata quædam Gallica* in laudem generosæ separationis *Maria Lætitia de Luxemburgo*, Princis de Tingry, & Henrici de Levi de Vantadour, Ducus & Paris Franciæ, ex mutuo amborum consensu; ut liberiùs Deo servirent, & ejusdem Dominæ ingressus in religionem Monialium Carmelitarum Avenionensium Congregationis S. Terezia.

Hæc Opera servabantur quondam Ms. apud Dominum Metare, Civem S. Stephani Segusianorum, Auctoris fratrem germanum, post mortem Gregorii à S. Joseph, qui obdormivit in Domino Avenione, anno gratiæ 1641. mense Februario.

De illo mentionem habent Petrus à S. Andrea, in *Vita Maria Lætitia à S. Terezia de Luxemburgo, Carmelitana Tereziana*, pag. 18. 23. 45. 51. & 78. Idem, in *Vita Magdalena à Jesu Maria*, pag. 69.

G.

76. 78. Ludovicus à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae*, Lib. I. Cap. 56. & 62. pag. 141. & 159. Idem, Lib. II. cap. 123. 124. pag. 643. 648. Paulus à SS. Sacramento, in *Vita ejusdem Sororis Magdalena*. Idem, in *Vita ejusdem Mariae Lætitiae*.

X C V I I.

GREGORIUS A S. MARTINO, natione Belga, Carmelita antiquioris regularis observantiae in strictiori nupera reformatione professus, Provincie Gallo-Belgicæ alumnus, Sacrae Theologiae Professor, Variis in Conventibus Prior, & suæ Provincie Definitor; Edidit ex Italico in idioma Gallicum traductam *vitam S. M. Magdal. de Pazzis*, 1670. ut legitur *tomo 2 Spec. Carmelitani*, pag. 441. num. 1541. Scripsit Gallico Sermonae Librum, cui titulus inest:

Apologie pour l'Antiquité des Religieux Carmes, tenant légitimement leur origine & succession héréditaire des SS. Prophètes Elie & Elizée. Laquelle doit servir de Préface au Livre qui portera pour Tiere : Le Carmel Saint. Par le R. P. Gregoire de S. Martin, Définiteur de la Province Gallo-Belgique de l'ancienne & étroite Observance de l'Ordre des Freres de Notre-Dame du Mont-Carmel, & Lecteur en la Ste. Théologie, en leur Couvent de S. Joseph à Douay. A Douay, chez Michel Maresse, 1685. in-8°.

Hæc Apologia Auctoritate Reverendissimi P. Generalis Carmelitarum Angeli Monsignani, sub Syngraphâ R. P. Danielis Scoppe, Procuratoris ejusdem Ordinis munitâ, cum approbatione duorum Theologiae Professorum Antiquioris observantiae Carmelitarum, cumque duorum aliorum Sacrae Theologiae Lectorum Carmelitarum Discalceatorum, nihil aliud esse videtur quam pars compendiosa Armentarii Historico-Theologici, de quo superiore paginâ 444. mentionem fecimus. Utinam effervescentem verborum inurbanitatem vitasset, ponderosorem rationum copiam adduxisset, nec pari retulisset?

Conqueritur Apologista noster Gregorius, quod Carmelitas appellant, *Nugatores, Impostores qui Bullas finixerant, ignorantes, fabularum ac Commentorum figulos, noctuas, Vespertiliones, furiosos poëtas, sua rabiei spumam evomentes*. Hæc sola si proferet Papebrochius, antiquitatem Ordinis Carmelitarum intactam relinquit.

Conqueritur 2º. quod Papebrochius non admittat Oraculum Dei Carmeli, de quo loquuntur Suetonius Tranquillus, in *Vespafiano*, cap. 5. & distinctius Cornelius Tacitus, Lib. I. cap. 10. & Lib. II. cap. 78. Ita ut fateatur Papebrochius illud anno æræ vulgata LXVII. accidisse, sed non modo ullo ad Ascetas Carmeli pertinente. Ast licet Christiano modo illud fuerint interpretati Bollandus & Henschenius ad *vitam S. Thelesphori*, die 5. Januarii, post Didacum de Coria Lib. VII. cap. 3. post Petrum Thomam de Saracenis, in *Menolog. parte 1. fol. 77.* post P. M. F. Laurentium Angelum Espin, etiam Carmelitam Hispanum, qui Librum Cæsar-Augustæ circa annum 1676. publicavit, cui titulus: *Ruina idoli Carmelitici, quod somniavit Reverendiss. P. F. Hermenigildus à S. Paulo, Hieronymianus, aliter tamen existimandum censuit Excellentiss. Dom. Gaspar de Mendoza, Marchio de Agropoli, in Libro quem anno 1678. edidit Hispali cum hoc titulo : Explicatio cujusdam loci Suetoniani, & Examen Divinitatis, quam Vespasianus in Carmelo consuluit*. Eamdem posteà sententiam secuti sunt

Sebastianus Lenain de Tillemont, *tomo 2. Historiae Imperatorum*, pag. 521. Daniel Papebrochius, *tomo 3. mensis Maii*, in *Historia Chronologica Episcoporum Hierosolymitanorum*, pag. 11. §. 1. num. 7. quin & jam, *tomo 2. Aprilis notâ 58. ad Vitam S. Alberti*, dixerat » Cogor vehementer dubitare, utrum rudera illa, de quibus loquiatur Joannes Phocæ, verè alicujus Monasterii fuerint, & non potius reliquia habitationis illius, quæ occasione profani Oraculi quod istic Vespasiani ævo consulebat, olim fuerat excitata. » Cæterum non debet insulsum videri quod Tacitus dixerit, *Carmelum vocari Deum Montemque*; Nam, ut Prudencius Lib. I. contrà Symmachum *vers. 297. Gentilibus* exprobrat :

*Quidquid humus, quidquid pelagus mirabile gignit,
Induxere Deos : colles, freta, flumina, flamas.*

Queritur 3º. Apologista, quod Papebrochius Essenos reputet Monachos : Quia » satis notus erat Hieronymo Josephus, nec fugisse eum poterant quæ de Essenis habet : non tamen ipsi vel per somnium incidit cogitare illos Monachos fuisse... Nec enim allegata à Palæonydoro Historia Alexandrinæ cum Libro de *Institutis Monachorum*, & *Supplemento Sigeberti, de Illustribus Viris*, ipsius Palæonydori æstatem, id est, seculum Christi xv. videntur superare. » Ast Esseni quidem non eam, quam nunc profiteantur Monachi, perfectiōnem servant. Ipse vero Papebrochius satis non sibi constat, Librum de *Institutione Monachorum* negans Palæonydori æstatem superari ; cum paulò inferiùs, scilicet pag. XXI. §. 6. num. 93. contendat quod Libri Auctor Joannes aliquis *Hierosolymitanus* scriperit eodem circiter tempore, quo Guillelmus de Sanvico, id est, sub finem seculi XIII. Hic error non Typographicus solummodo est, de quo Papebrochius superius loquebatur, pag. 357. linea 7. voices, personæ, ætates, cyfræ redarguunt Auctorem.

Queritur 4º. Apologista noster, quod Papebrochius non admittat *Josephi Antiocheni* librum, quem Carmelitæ tenent proximum temporibus Apostolorum, vixisse sub annum Christi cxxx. cum & ipse Possevinus expressè scribat : *Josephus Antiochenus, vetustissimus fertur fuisse Auctor. Vixit anno 130.* At » Possevinus, inquit Papebrochius, ut apparet, id solum retulit quod fama ferebatur, nihil sollicitus quomodo ea fundata esset & fortè alicubi pro 1300. cyfrâ unâ per fraudem extritâ vel per errorem omisâ, invenit scriptum 130. quod ad alia festinante decepit : Quem ejus lapsum dissimulans Bellarmus, in Libro de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, Josephum tacitus prætermisit. » Hæc Papebrochii vox (fortè) quantas & quot indubietates Historias inducit? Vide *tom. 2. col. 152.*

X C V I I I.

GREGORIUS NAZIANZENUS, natione Hispanus, patria Villarubrianus, Carmelita Excalceatus Hispalensis, S. Teresiæ familiaris, Magister Novitiorum, Prior Rodæ, Vallisoletti, & bis Matriti, deinde Castellæ Veteris & Bæticæ Definitor & Provincialis : Vir ob morum candorem, virtutem integritatem, regularitatis observatiam, judicii maturitatem, consilii prudentiam & eruditioñis famam valde suâ in Congregatione celebris, ex hac virtute terrenâ ad cœlestem patriam migravit circa annum Christi 1596. Provincialis Castellæ Veteris:

Scripsit *Epistolas quam plurimas ad S. Tereziam*: Quæ aliquando fortassis lucem videbunt.

De

G.

De Gregorii Nazianzeni laudibus agit S. Teresia, in suis Epistolis. Joannes de Palafox, in *Notis ad easdem S. Teresiæ Epistolas*: Franciscus à S. Mariâ, tomo 1. & 2. *Historiæ Reformationis S. Teresiæ*: Hieronymus à S. Joseph, in *vita S. Joannis à Crucifixo*, Lib. VI. cap. 3. Ibidem, Lib. VII. Cap. ult. Didacus Yepes & Franciscus Ribera, in *vita S. Teresiæ*. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. *Compendiæ Historiæ Carmelitanae*, cap. 16. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 120*. Ludovicus à S. Teresiæ, in *successione Eliae*, pagg. 633. 644. & 646.

X C I X.

GREGORIUS NAZIANZENUS A S. BASILIO, in seculo dictus, LAMBERTUS BORBONE, natione Campanus, patriâ *Bâro ad Albulam*, in Diœcesi Lingoniensi die 19. Octobris 1585. (aliis die 7. Octobris 1584.) vir egregiis animi dotibus exornatus. Ingenium ab adolescentiâ itâ excultuit, ut *Lutetiae-Parisiorum* artes liberales, Philosophiam ac Theologiam accuratè didicerit, imò etiam non sine applausu publicè in Collegio Bellovacensi Philosophiam docuerit. Anno 1613. & 1614. erat Sacrae Theologiæ Baccalaureus, & Henrico Lefevre qui eod. anno 1614. apud Carmelitas Discalceatos induitus ueste religiosâ, vocabatur *Basilius à S. Ludovico*, amicitiâ conjunctus intimâ.

Hujus suasu, valedicit mundo, & in eamdem Carmelitarum Discalceatorum Congregationem ingressus est die 27. Martii, feriâ secundâ post Pascha, anno 1617. in Conventu Charentonensi, propè *Parisiis*; & ætatis suæ 32. aut 33. Anno probationis elapso, tria vota sua Deo dixit, quæ usque ad annum 1677. fideliter servavit, quo *Parisiis* die 26. Junii obiit, ætatis suæ anno 93. Fuit in suo Conventu Parisiensi Professor Sacrae Theologiæ, ac suæ Provinciæ annis 1628. 1634. 1637. & 1646. Definitor: necnon celeberrimi Monasterii Cluniacensis Reformator, Illustrissimi, *Jacobi de Veny d'Arbouze*, Abbatis Socius, anno 1627. Scriptit Gallico Sermone,

1. *L'adoption des enfans de la Vierge dans l'Ordre & la Confrérie de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Latinè. *Adoptionem filiorum B. V. Marie ad Ordinem & Confraternitatem, Nostræ Dominae de Monte Carmelo. Parisiis*, 1646. apud Dionysium de la Noüe & Sebastianum Huré, in-8°. pag. 1173. absque Indicibus.

Hic Tractatus in tres partes dividitur: Quarum prima pars tractat fusè & doctè de *Protectione B. Virginis*. Secunda de *Scapulari Ordini Carmelitarum à Dei-parâ dato*; & ex professo omnia dubia declarat, & objectionibus respondet, quæ circâ prædictum Scapulare, & Bullam sabbatinam hant, à pag. 529. ad paginam 933. Tertia pars enarrat *debita officia & obligations, quibus tenentur Sodales Scapularis vestimento induiti*.

2. *Instruction familiale pour la Confrérie du S. Scapulaire.* Latinè: *Instructionem familiarem pro Sacri Scapularis Confraternitate. Parisiis*, apud Sebastianum Huré, anno 1646. in-24. Iterum ibidem, apud Simeonem Piget, 1653. in-24.

3. *De Arte benè moriendi Librum: seu Economiam morituri.* Latinè. *Lugduni*, Typis Christophori Fourny, 1663. in-4°. pag. 488. Ad Duxem de Longa Villâ, Henricum Aurelianensem.

4. Ex Hispanico in Gallicum Sermonem metrè vertit, *Tria Cantica mystica Ven. P. Joannis à Cruce, Carmelitæ Discalceati*: Quæ suis Libris præfiguntur traductis. Parisiis, apud Viduam Petri Chevalier, 1641. in-4°.

Tom. I.

De nostro Gregorio Nazianzeno honorificè loquuntur Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partenico Carmelitico*: Gabriel Naudæus, in *Dialogo Politico*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliothecâ Marianâ*. Thomas Aquinas à S. Josepho, in *Dissertationibus* duabus Apologeticis, pro *sodalitio sacri Scapularis*: Philibertus Fezayus, in *Duplici Privilegio sacri Scapularis & visionis S. Simonis Stokii*: Ireneus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico de singulari Immaculatae Virginis protectione*: Ignatius à Jesu Mariâ, tomo 1. Ms. pag. 120. ad schedulam Ms. ibidem affixam. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 1. *speculi Carmelitani*, pag. 594. num. 2298. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 186. Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historiæ Carmelitanae*, Lib. VII. cap. 9. Ludovicus à S. Theresiæ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceat. Gallie*, Lib. I. cap. 24. 26. 28. 34. 76. 90. & 91.

C.

GREGORIUS DE SÈBENICO, Dalmata, sed Carmelita Veneti Cœnobii alumnus & Prior, sacræ Theologiæ Magister & Professor editit de *Nova Concordia prædestinationis divinæ*, cum libertate voluntatis creatæ *Epitomen*, in tres partes divisam. Venetiis, apud Franciscum Valvafensem, anno 1665. in-24. pro secundâ Editione. Latinè. In prima parte profertur *prima Academia* Thomistarum *Prædestinationis explicatio*, & rejicitur. In secunda parte, *Alterius Academia Prædestinationis Jesuitarum explicatio*, sive secundus *Modus concilianda Prædestinationis cum libertate Arbitrii*, & confutatio. In tertia parte continetur *novus modus concordanda Prædestinationis*, cum *Arbitrii libertate*. Vide superius, pag. 547.

CI.

GREGORIUS SPINOLA, Natione Italus, Carmelita, Sacrae Theologiæ Doctor ad Professor, Julii II. Pontificis Maximi Præceptor: vir undequaque doctissimus, generis splendore, anni candore, & morum suavitate illustris, scriptit circa annum 1470.

Commentaria Theologica.

Gregorii Spinolæ meminerunt Marinus Mersennius Cœnomanensis, Ordinis Minimorum, Theologus & Mathematicus celeberrimus, in suis *Commentariis super Genesim*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana Ms. pag. 121*.

C II.

GUALARDUS DE RUPE, aliquando GUALHARDUS, seu GUALIARDUS A RUPE, natione Gallus, provinciâ Occitanus, patriâ Tolosanus, Carmelita Lector studii Tolosani designatus in Capitulo Generali Apamiarum, anno 1425. Deinde in Capitulo Ravelspergeni anno 1434. Magister, Definitor & Provincialis Tolosæ dicitur, Rosergii Archiepiscopi Tolosani eruditissimi in Theologico Magisterio locutus. In Capitulis sequentibus, Astensis, 1440. Cabilonensi, 1444. Roniano, 1447. Avignonensi, 1457. Parisiensi, 1456. Buxellensi, 1462. ac Auriliacensi, 1469. Provincialis ejusdem suæ Provinciæ, & aliquando Definitor appellatur. Vir prouindè, qui cum summa & rara doctrina semper præclarum conjunxit, pietatem, atque vitæ integritatem; & cuius auctoritas apud suos sodales magno fuit in pretio. Scriptis,

1. *In sacram Scripturam Lecturas diversas*, Lib. II. de quibus Justinianus, & Lelong.
2. *Lecturam Theologicam*, Lib. I.
3. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

D d d

G.

4. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.
 5. *Sermones ad Populum*, Lib. I. & alia.
 De illo loquuntur Guillelmus Catellus, *Lib. II. Historiae Occitaniae*, pag. 230. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*, pag. 692. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacrâ scripturâ*, pag. 360. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacrâ*, pag. 1219. col. 2. Lezana, *tomo 4. Annal. ad an. 1470. num. 5. pag. 923*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 344. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3808. &c.

C I I I.

GUALTERUS DISSCUS, corrupte DISTIUS, ab Andréa Schotto dictus: ex humili in Angliâ loco *Diffo* Comitatûs Norfolcensis natus, habitum Carmelitanum in Conventu Norvicensi adolescens suscepit, & studia bonarum literarum cum disciplina Monastica, necnon virtutis cultu ita semper conjunxit, ut in virum doctrinâ & pie- tate ecclæstem evaserit. *Cantabrigia* tam strenuam Philosophicis & Theologicis scientiis dedit operam, ut ibi ad supremum Doctoralis dignitatis gradum suo iure fuerit elevatus. Deinde *Parisiis*, & postea *Roma* studuit, disputavit, docuit, nonnumquam etiam Con ciones habuit, ut non immerito Concionator illustris ab aliquibus vocatur.

In his omnibus cum laudabiliter se gereret, celebrem famam acquisivit, & Viris Principibus charus esse cœpit. Anno 1387. in Capitulo Generali Brixiensi Provincialis Hispaniæ institutus est. Cum enim Hispaniæ & Galliæ Fratres Carmelitæ *Clementi VII.* tunc adhæserent, ex aliis nationibus Carmelitæ Provinciales illarum Provinciarum instituerantur, aut saltē titulum accipiebant à Prioribus ejusdem suæ obedientiæ Generalibus. Eodem anno ab *Urbano VII.* & deinde ab ejus successore *Bonifacio IX.* creatus & confirmatus est *Diffo*, veluti de latere Legatus ad Regna Hispaniarum, videlicet Castellæ, Portugalliæ, Legionis, Aragoniæ, Cataloniæ, Navarræ, & Granatae. *Constantiæ Castellæ*, atque *Joanni Lancastriæ & Aquitanæ Duci* ejus conjugi fuit à Confessionibus; tantâque apud eos auctoritate polluit, ut *Joannes uxorio jure Regnum Castellæ & Legionis* repetierit: Quam quidem expeditionem omni, quo potuit, auxilio & consilio juvit atque promovit *Diffo*.

Ad partes etiam Angliæ, Vasconiæ, & ad alias Provincias missus est, ut Crucem Christi contrâ Infideles, hæreticos & schismaticos prædicaret. Cujus quidem Legationis monumenta in Hispaniâ conspicu afferit Biscarretus, in quibusdam foliis Indulgientiarum Bullæ Cruciatæ, quæ tunc dabatur. Galliam quoque & Italiam magno cum labore & honore peragravit. Tandem obiit Norwici anno 1404. die 21. Januarii; ibidem sepultus in Choro Ecclesiæ Carmelitarum. Ejus Opera inscribuntur,

1. *In Psalmos quosdam Collestanæ*, maximè ex SS. Augustino & Anselmo excerpta, Lib. I. Incipit: *Accedere ad Deum contigit*, &c. Citantur apud Sextum Senensem, *Lib. IV. Bibliotheca Sanctæ*: apud Fabianum Justinianum, *Lib. III. de scripturâ sacrâ*, pag. 404. apud Jacobum Lelong, in *Bibliotheca sacrâ*, pag. 755. Col. 2. E.
2. *In Libros Sententiarum Commentaria*, Lib. IV. Incip. circâ *Prologum quarto primum*, &c.
3. *Quæstiones Theologicas*, Lib. I.
4. *Determinationes variae*.
5. *Ad Praefides Ecclesiæ*, Lib. I.
6. *Contra Wiclefistas & Lothardos*, Lib. I.

7. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Hora est jam nos de somno surgere*.

8. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Incipit: *Vidit Stephanus gloriam Dei*.

9. *Epistola ad Urbanum VI. & Bonifacium IX.* Romanos Pontifices, Lib. I.

10. *De Schismate Ecclesiæ Carmen*. Quod prodiit inter *Analecta Joannis Lydii*, pag. 131. ad calcem *Operum Nicolai de Clemungis*: *Lugduni-Batavorum*, 1613. in-4°.

Gualterum Dysseum laudant Thomas Walsinghamus, in *Continuacione Polychronici*. Auctor *Antiquitatum Britannicarum*, pag. 267. Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 676. Antonius Possevinus, in *Bibliotheca Selecta Lib. II. cap. 79.* pag. 115. *Idem, tomo 1. Apparatus Sacri*, pag. 693. Andreas Schottus, de *Interpretibus Sacrae Scripturae*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 333*. Lezana, *tomo 4. Annal. pagg. 722. 724. 725. 729.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 722. &c.

C I V.

GUALTERUS HESTONIUS, vel NESTONIUS, alias WALTERUS KESO, natione Anglus, patriâ Lincolnensis, oppido Stan fordensis, Carmelita, Philosophia ac Sacrae Theologiae Doctor ac Professor Cantabrigiensis: vir integritate morum omnibus amabilis; & tum in sacris, tum in prophanicis eruditus, ut ingenii laude & eruditio nis famâ celebraretur: Angliæ Provinciam per plures annos gubernavit Prior Provincialis, adeo ut eo nomine decoretur in Capitulo Generali Metensi anno 1348. in Tolosano, 1351. in Perpi niacensi, anno 1354. & in Ferrarensi, anno 1357. Quo quidem posterior nulla de ipso Hestono mentio reperitur in Fastis Carmeliticis: illum proinde obiisse paulo post conjiciunt. Scriptit:

1. *Quæstiones de Animâ Libris tribus*: Incipiunt: *Quæstio est quando scientia*, &c.

2. *Quarundam Propositionum Librum unum*.

De illo mentionem faciunt Joannes Lelandus, Pitheus, & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*, *tomo 1. pag. 693*. Lezana, *tomo 4. anno 1350. & 1357. pag. 597. & 616*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 297. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 122. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1116. num. 3943. &c.

C V.

GUALTERUS HUNTUS seu VENANTIUS, natione Anglus, sacræ Theologiae Doctor, & publicus Professor Oxoniensis, interfuit Conciliis Ferrarensi, anno 1438. & Florentiæ sub *Eugenio IV.* Romano Pontifice, totius Regni Angliae decreto & nomine: in quibus adversus Græcos & Armenos summâ cum omnium doctissimorum Patrum utriusque Ecclesiæ admiratione disputavit, unde æternam laudem à *Joanne Paleologo*, Imperatore Constantiopolitano, *Josepho*, Græcorum Patriarcha, *Juliano S. Angeli*, Cardinale, *Andrea*, Archiepiscopo Collossensi & aliis Ecclesiæ Principibus consecutus est.

Hic enim ab ingenio solertissimo, sermone polito, & lingua expedita, tam in sacris quam in profanis literis scientiâ valde commendatur. Accedebat iis linguarum exacta peritia, quæ hominem magnâ dignum existimatione reddebat. Magis tamen à nobis commendandus, ob vitæ sanctitatem, quâ, acce-

G.

denti singulari ejus eruditione permotum Anglorum regnum, eum ad universalem Ecclesiae Synodum sub anno 1438. suo nomine & communi decreto Oratorem misit. Quam strenue porro in ea legatione se gesserit, luculentis Pitseus vocibus describit. Oxoniam deinde reversus, ibi à docendo & scribendo, etiam in ætate decrepita nunquam usque ad mortem cessavit, quæ Oxoniæ contigit anno 1478. die 28. Novembris. Scripti,

1. *Enarrationes Evangeliorum*, Libris IV. Quorum meminerunt Guillermus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*, pag. 787. col. 1. A.
2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.
3. *In Ecclesiæ Symbolum*, Lib. I. Incipit: *Sed magna erat quæstio, utrum, &c.*
4. *De Præcellentia S. Petri*, Lib. I. Incipit: *Petrus Apostolorum Princeps.*
5. *De Pontificum Jurisdictione*, Lib. III. Incipit: *Suprema Militantis Ecclesia.*
6. *De Regalitate Christi*, Lib. I. Incipit: *An Christus hominum perfectissimus.*
7. *De Christi pauperitate*, Lib. II.
8. *De Prædestinatione*, Lib. I. Incipit: *Soli præventi Dei gratia prædestin.*
9. *De universalis Pontificum dominio*, Lib. III.
10. *Lecturas Theologicas*, Lib. II.
11. *Disputationum Libri duo.*
12. *De universalis Cleri Dominio*, Lib. I. Incipit: *Non solum Parochiales Curati:*
13. *De Religiosorum prærogativa*, Lib. I. Incipit: *Viso superius quid sit Ecclesia.*
14. *De Statu Fratrum Mendicantium*, Lib. I. Incipit, *Religiosorum Medicantium status.*
15. *Sermones viginti septem notabiles*, Lib. I.
16. *Contra Græcorum articulos*, Lib. I. Incipit: *Differenda materia altitudo.*
17. *Acta Ferraria & Florentia*, Lib. VI. Incipiunt: *Sciendum est quod duodecim vocibus.*
18. *De Processu Sacri Concilii*, Lib. I. Incipit: *Posthac sic dicta unicum actum.*
19. *Certamina Latinorum*, Lib. I. Incipit: *Dominus Archiepiscopus Colloensis.*
20. *Excerptiones duodecim Chronicorum*, Lib. XII. Incipiunt: *Joannes filius minor Henric.*
21. *Abbreviationes Petri Comestoris*, Lib. I. Incipit: *Ex Ægypto vocavi filium.*
22. *Historiarum Epitomen*, Lib. I. incipit: *Ovidius Naso sic dictus est quid.*
23. *Contra Mulieres doctrices*, Lib. II. Incipiunt: *Non licet mulieribus publicè.*
24. *De Communione fæminarum*, Lib. I. Incipit: *Idoneæ Ministrae non sunt mulieres.*
25. *Vocabularium Latinum*, Lib. I. Incipit: *Ab, præpositio omnibus incompositis.*
26. *De Vigore Literarum*, Lib. I. Incipit: *A, Vocalis aliquando mutatur per, &c.*
27. *In Guillelmum Parisensem, de Virtutibus Indices*: Lib. I. Incipit: *Ad Notitiam istius Tabula, quæ &c.*
28. *In Eundem, de Vitiis Indices*, Lib. I. Incipit: *Abbatum Exempla de Taciturnitate.*
29. *Alia plura.*

Gualteri Hunti meminerunt Joannes Haytonius, Carmelita, in *Vesperis Gualteri Hunti*: Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Idem, *Lib. de Scriptor. Ord. Carmelitarum*: Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, *De Scriptoribus Angliae*. Conradus Gesnerus, in *Biblioth. universalis*. Antonius Possevinus, tomo 1. *Apparatus Sacri*, pag. 693. Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 9. pag. 635. Petrus Angelus Spera, *Lib. V. de Nobilitate Professorum Gram-*

matica & humanitatis utriusque linguae. Andreas de la Saussay, *De Mysticis Gallie Scriptoribus*, pag. 714. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 337. Antonius Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, Lib. I. pag. 104. & 216.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 42. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1438. & 1478.* pag. 846. & 948. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 362. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. II. pag. 327. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 123. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1114. &c.

C V I.

GUALTERUS KELLAVUS, natione Anglus, patria Eboracensis, Cœnobii Alvertonensis non multò ante ab Eduardo III. fundati alumnus. Hic Oxonii studuit, & ibi multum in doctrina proficiens, sacrae Theologiae supremam lauream adeptus est. Contendebat in eo virtus cum eruditione; undè inter suos sodales magno loco habitus fuit. Joannes Pitseus illum vocat Provincialem Angliæ decimum sextum: Quà etiam dignitate insignitum notat Ludovicus Jacob quinque annis: Verùm Joannes-Baptista de Lezana animadvertisit hunc Gualterum non recenseri in *Libro Ordinis*, inter Provinciales qui numerantur in Capitulis Generalibus. Diem clausit extreum Alvertone, anno Domini 1367. mense Augusti; postquam scripsisset,

1. *Quodlibeta Theologica*, Lib. I.
2. *Determinationes Libro uno.*
3. *Sermonum variorum*, Lib. I.

De Gualtero Kellavo Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, *de Scriptoribus Angliae*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 339. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 305. Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1367. num. 2. pag. 662.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 124. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Spec. Carmelit.* 1116. num. 3943. &c.

C V I I.

GUIDO SODALIS, natione Italus, Carmelita, virtutum & Musarum cultor assiduus, scripsit idiomate Italico Historiam de *Quinque primis Italiae Regibus*, quam à se visam Ms. Florentiae anno 1640. mense Septembri in Bibliotheca sanè Laurentiana Magni Duci Hettruriæ, *in-folio*, Pluteo 62. testatur Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 124. ubi hunc asserit Guidonem Sodalem floruisse circa annum 1318.

Ad eundem Auctorem pertinere videtur alterum Opus quod in eodem Pluteo 62. visitur sub hoc titulo: *Storia del Duca Elia d'Orbino Figliuolo del Conte Guido*, divisa in tre parti, composta da Fr. del Carmine, *Come apparisce d'alla Carta pecora che è in fine*. Memoratur apud R. P. Domn. Bernardum de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 365. col. 2. D.

C V I I I.

GUIDO TERRENA, vel DE TERRENA, cognomine suæ familiæ; sàpè GUIDO DE PERPINIANO, eò quod Perpinianus fuisset ortus:

G.

necnon aliquando *Parisensis*, quod in hoc celeberrimo totius Orbis Gymnasio, Lauream Theologiae doctoralern suscepit. Unde fama illa videri vana debet, quæ ad aures *Ludovici Pons-Icart*, Tarraconensis urbis Historici, pervenit, Guidonem huic civem recensens: In testimonium quippe veræ originis, præter agnomen ipsum, patricia, sic vel nunc appellata *de Terrena*, Perpinianensis familia producitur. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, tom. 2. pag. 106. num. 252.

A prima ætate in patria Carmelitanæ Religioni nomen dedit, ut ipse testatur in *Expositione Decretri*, & in *Epistola dedicatoria suæ Summae contrâ Hæreses*, ad Petrum Gauclum. Sacris Literis in Schola Parisensi excultus, Doctorque renuntiatus, ad Sacrum Apostolicum, quod Avenione tunc temporis erat, Palatum docendis iisdem sacris literis vocatus, munere Lectoris publici laudabiliter functus fuit; necnon & Provinciæ quam generali vocabulo *Provinciam* vocant, Praefectus Provincialis moderabatur; cum in Festo Pentecostes anno 1318. celebratis Comitiis Generalibus Burdigalæ, Prior Generalis unanimi omnium assensu electus est; ita ut ex triginta quinque Electoribus, hunc elegerint viginti sex; aliis sine ullâ reclamatione vel exceptione assentientibus. *Liber Ordinis Carmelitici* nuncupatus, in quo Capitula Generalia diligenter referuntur, initium sumit ab isto Capitulo Burdigalensi, teste Lezana, ad hunc annum 1318.

Ante absolutum triennium, anno scilicet 1321. die 15. Aprilis, Majoricensium Insularum, sextus eorum qui huic Insulæ à Mauris receptæ præfuerunt, dignitate auctus fuit: ubi posteaquam aliquot annis laudabiliter præfuisset, inter eum, & Regem Majoricarum præ Ecclesiæ libertatibus, lite exortâ, translatus est ad Ecclesiam Elnensem anno 1332. die 27. Julii, & Berengarius, Elnensis Episcopus, translatus ad Sedem Majorensem, certis ex causis rationalibus; ut loquitur Joannes XXII. in Bulla hujus permutationis. Hanc suæ patriæ Ecclesiam Guido usque ad obitùs diem, qui contigit ei XXI. Augusti, anni M. CCCXLII. cum pietatis, doctrinæque eximiâ laude, meritisque de Apostolicâ Sede non vulgari bus, rexit. Quæsitor enim fidei rerum Generalis vocari solet, & quam pluribus dicitur legationibus, negotiisque aliis, Pontificalibus auspiciis insumpsus atque exercitatus.

In præfata urbe spiritum deo reddidit, ut diximus, die 21. Augusti, anno 1342. sepultus in Templo sui Ordinis Carmelitani, intrâ Sacellum Divæ Annæ. ad dexteram primariæ Aræ constitutum, & ab ipso, dum viveret, magnificè ædificatum. Visitur modò ejus Sepulchrum, cum marmore superposito, effigiem Episcopi mitrati, cum ipsius stemmatibus referente. Attamen Lezana ad annum 1342. num. 14. pag. 575. scribitemus Avenione mortuum, quo fuerat à summo Pontifice vocatus. Ast Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 125. refert quod obdormivit in Domino Parisis, ibidemque sepultus in Sacello B. Virginis Mariæ, sub tumba lapidea, cum sequenti inscriptione nunc mutilatâ:

D.

O.

M.

HIC JACET VENERABILIS

AC REVERENDUS PATER BONÆ MEMORIAE,

DOM. † GUIDO DE TERRENIS - - - - -

Cætera sunt abrasiæ, nec ullo modo legi possunt.
Marcus Antonius, Alegreus Cassanatus, pag. 282.

sequens Exasticon in ejus memoriam depromit.

Is tamen est, quicquid dicat, cui nemo secundus

Vitâ, doctrinâ, religione, modo.

Eloquo pollens, pollens pietate sagaci:

Non minus ingenio, simplicitate magis;

Et qui, quæ tractant, spirante volumina sacra

Numine, conflavit maximus iste Pater.

Wernerus Rollewick, Cartusianus, in *Fascicula temporum*, ad annum 1354. castigandus est in eo quod Guidonem de Perpiniano eum appellans, Cluniacensem vocat Pontificem; Heliæ autem alterius elogio donatum dimittit. Aubertus quoque Miræus, in errore est Typographic ad *Caput 438. supplimenti*, & Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliothecæ sanctæ*; & Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, dum Guidonem à Monte Perpiniano, Pontificem Elnensem prædicant. In re Theologica & Philosophica Guido noster reliquit posteris non contennenda ingenii sui documenta, quorum tituli inscribuntur:

S C R I P T A ,

1. *De virtutibus*, quod appellavit, *Ethica*, seu *Commentaria in VIII. Libros Ethicorum Aristotelis*: Quod Ms. in Regia Galliarum Bibliotheca, Cod. 3914. Incipit: *Negotium ergo, quod est circa mores, pars est, &c.* Ad finem Voluminis, quod ad minus 300. annorum est, inquietabat Casimirus Oudin, in *Commentar. de Scriptor. Eccles. tomo 3. pag. 863.* Subjicitur: *Explicitunt hæc duo Volumina sive Opera moralium Aristotelis questionum compilata à mellitu sacrae paginæ Doctore, Elnensi Episcopo, quondam universalis Ecclesie fidei Inquisitore, Fratre Guidone Ordinis Christiferæ de Monte Carmeli.* Similem Codicem Ms. in Bibliotheca Carmelitarum Maubertina à se visum fuisse, *Lib. I. testatur Ludovicus Jacob.*

2. *Super VIII. Libros Physicorum Aristotelis Commentaria*. Incipiunt: *Ex stirpe nobili atque regalibus emanans finibus, tandem præclarorum Comitum frondescit dignitate, &c.* Codex Ms. Romæ afferatur in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ, D. Rogerio de Armanaco nuncupatus: & illic à se visum hunc Codicem afferunt Nicolaus Antonius & Ludovicus, in sua respectivè *Bibliotheca jam citata*.

3. *In Aristotelis Libros de Anima, Commentaria*: Quæ alio titulo apud Trithemium appellantur *Quæstiones de Anima*. Eas Ms. vidit Ludovicus Jacob Parisiensis, in Bibliotheca Carmelitana Maubertina. Eas quoque Ms. idem afferit extare Venetiis, in Dominicana Bibliotheca SS. Joannis & Pauli; nec non in illa Francisci Petrarchæ, ut annotat Jacobus Philippus Tomasinus, Præfus Aemoniensis, in *Bibliothecis Manuscriptis Venetiis, publicis & privatis. Aemonia, vulgo Citta nuova, urbs parva sub Patriarch. Aquileiensi, Episcopo.* Citatur infer, pag. 553.

4. *In XII. Aristotelis Libros Metaphysicæ Commentaria*.

5. *Quodlibetorum Liber unus*. *Quodlibeta sex* vocat Trithemius, & incipere ait: *In prima nostra disputatione.* Extant Ms. Ferrariæ, anno 1640. in Biblioth. Carmelitarum Congregationis Mantuanæ, in folio Pergameneo; ubi illa vidit Ludovicus Jacob, anno 1640.

6. *Quæstionum Liber unus*.

7. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.

8.

G.

8. *De Perfectione vitæ* Tractatus, tribus partibus divisus, Joanni Papæ XXII. nuncupatus, cum hoc titulo: *Incipit tractatus de Perfectione vitæ*, editus à *D. Fr. Guidone, Episcopo Majoricensi, Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo*: Et in fine annotatur *factum fuisse & completem eum in Vigilia Natalis Domini anno M. CCCXXXIII.* Extat Ms. inter Vaticanos, *Codice 1011.* in membranis. Extat quoque Ms. Claromonte, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum. Extat etiam Ms. in Bibliotheca Monasterii Parcensis, Ordinis Præmonstraten sis. Extat Ms. adhuc, in Bibliotheca Colbertina, *Codice 506.* cum aliis tractatibus multis, tempore Joannis XXII. compositis, occasione contentionum in Ordine Minorum excitatarum, *De paupertate Christi & Apostolorum.*

9. *Concordia Evangeliorum: sive Quatuor unum.* Exemplum veterum Patrum, qui eamdem pangendi ex quatuor unum Evangelium, legem sibi dixeré. Prodiit Coloniae, ex officinâ Petri Brachel, anno M. DXXXI. *in-folio.* curâ & labore R. P. M. Joannis Seineri, Carmelitæ Colonensis. Extabat Ms. Codex Parisiis, in Bibliotheca Thuana, num. 74. sicut animadvertisit Philippus Labbe, in *Bibliotheca Manuscriptorum*, pag. 22.

10. *Expositio in tria Cantica Evangelica*, scilicet *Magnificat, Benedictus, Nunc dimittis;* Joanni XXII. nuncupata. Prodiit simul cum *Concordia* opere nuper laudato. Extat Ms. Parisiis in Regia Galliarum Bibliotheca, semel atque iterum, *Codd. 3674. & 3675.* Extabat etiam Ms. quondam apud Joannem Balæum, Carmelitam, postea apostamatam.

11. *Summa de hæresibus, & earum confutacionibus.* Prodiit Parisiis apud Jodocum Badium Ascensionis, 1528. *in-folio:* Ad Petrum SS. Nerei & Achillæi, Presbyterum Cardinalem Albanensem nuncupata. Prodiit etiam Coloniae cum duobus proximè dictis Operibus, eisdem Brachelii typis, operâ & studio ejusdem R. P. M. Joannis Seineri Volkmariani Carmelitæ, Professorisque Theologiae, anno 1531. Hæc Editio Badii satis requiritur; inquit Joannes de la Caille, in *Historia Gallicè scripta, de arte Typographicâ*, pag. 73. Extat autem Ms. Oxoniæ in Anglia, in Bibliotheca Magdalensi, Vol. 53. Extat Ms. in Bibliotheca Monasterii Parcensis, Ordinis Præmonstraten sis, in Belgio. Extat Moguntiæ apud Carmelitas. Extat Ms. in Escoriali Hispanica Regis Catholicæ. Extat Ms. in Bibliotheca Metropolitanæ Ecclesiæ Turonensis, *in-4°. Cod. 258.* Extat Ms. in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Lexoviensis, *Cod. 36.* Et indè Ms. citatur apud Bernardum de Montfaucon, Ord. S. Benedicti, in *Bibliotheca Bibliocarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 668. col. 2. B. codice 2145. Ibidem, tomo 2. pag. 1363. col. 1. cod. 36. &c.

Hæc tamen summa de hæresibus non ita videtur accurate complera, & ad exactam veritatis libellam appensa, quin Auctoris famæ aliquid detraxerit. Guido de Perpiniano, inquit Alphonsus à Castro in Præfatione ad suum de hæresibus Tractatum, Carmelitani instituti, & postea Elnensis Episcopus, librum de hæresibus composuit, in quo illas hæreses addidit, quæ post Augustinum fuerunt exortæ, nec illas omittens, quæ olim apud Ju dæos fuerant. Verum hic non contentus est hæreticorum nudam narrare Historiam, prout Augustinus & Philaster fecere; sed cum singulis hæreticis manus conserere tentavit, & quasi ad singulare provocat certamen. Quam rem adeò infelix citer agit, ut sàpè numero veritatem dicas succumbere, si ex illius pugnâ censura ducenda sit. Omitto quod in ipsa etiam historiæ narratione de-

Tom. I.

» ficit . . . aliquando hæreses commutat. Idem Alphonse Lib. VI. de Eucharistiâ, hær. 4. & 9. vide eumd. Lib. II. hær. de Adam & Eva. Tribuens huic, quæ sunt illius: aliquando etiam errores ex diametro apertissimè pugnantes, eidem factio ni tribuit, ut facile est apud eum invenire, cum de erroribus Armenorum loquitur.

Ob eamdem Guidonis de Armenorum erroribus narrationem, Leo Allatus illum appellat *fundum mendaciorum feracissimum*; ut animadvertisit Richardus Simon, in *Notis ad Apologiam Gabrielis Severi, Metropolita Philadelphiensis*, pag. 194. Et Johannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 390. & 391. Carolus Witasse, in *Tract. de Eucharistia*, Quæst. 2. Art. 1. Sæc. 1. De erroribus Seculi Quinti, sibi objiciens, quod Guido Carmelita Armenos accusat existimasse Eucharistiam esse figuram Corporis Christi, respondebat, pag. 303. *Nego consequentiam. Est enim ille Auctor levis admodum fidei, ut potè ignarissimus. Eum autem alii secuti sunt re non discussâ.*

Verum enim verò virum religiosum, Doctorem Parisensem antonomasticè appellatum, Lectorem Apostolici palatii, Inquisitorem fidei acerrimum, debuitne Witassius tam acerbâ & contumeliosa notâ multare, & ignarissimum vocare rei, quam apprimè callebat Guido, quibusdam saltem de Armenis. Nam ipsem Witassius fatetur & concedit *eid. pag. 303.* Quosdam Armenos reapsè existimasse Eucharistiam esse figuram Corporis Christi. Ideoque Odericus Raynaldus ad annum 1318. num. 14. refert quod Joannes XXII. Romanus Pontifex, Armenis, qui in Taurica Chersoneso agebant, scripsit, ipsos instruens; ut in divinis mysteriis substantia panis & vini integris Specibus cum Christi Corpore & Sanguine commutaretur, & vino consecrando aquæ modica effundenda esset. Ad quid enim hæc summi Pontificis instructio, si (ut notat Guido de hæresibus Armenorum, cap. 22.) Armeni hi Taurici sanctè sapient de Transubstantiatione? Hos arguit igitur Guido noster, & non ignarè arguit non credentes quod facta Consecratione per verba Christi super panem & vinum, verè & realiter verum Corpus & Sanguis Christi, sed tantum in similitudine & signo: & dicentes quod Christus non transubstantiavit panem & vinum in verum Corpus & in verum Sanguinem suum, sed in similitudine & figura. Quo textu utitur Illustriss. Dom. Carolus d'Argentree, in *Collectione Judicior. tomo 1.* pag. 275.

12. *Correditorum Decreti.* Hujus Epistola nuncupatoria titulus talis est: *Reverendissimo Patri in Christo, & Domino suo Domino Gaucelino, divind providentiâ Episcopo Albanensi, Sancteque Romanae Ecclesiæ Cardinali, Frater Guido ejus humilis & devotus, Dei permissione Episcopus Elnensis, seipsum & paternis instructionibus in veritatis semitam dirigendum.* Et Paulo post: *Multorum denique amicorum importunè instantium precibus devictus, ut autoritates novi & veteris Testamenti ac Sanctorum, quas Magister Gratianus in toto Decretorum suorum libro allegat suis locis inscriberem; & undè acceptæ sunt fideliter denotarem: hoc certè opus absque presumptione, innexus auxilio divinæ gratiæ, flagitantium charitate, deflexus incipiam.* Hæc ille.

Sub alio titulo idem egregium Opus inscriptum: *Commentarium super Decretum, seu Expositorum Decretorum.* Extat Ms. in Bibliotheca Romæ Vaticana, signatum numero 1453. quod Autographum ipso vel primo intuitu judicatur. Codex iste Ms. est satis ingens, amplissimi folii, in membranis, pulcherrimo eoque veteri Charactere scriptus, auro &

Eeee

G.

minio hinc indè depictus , cum imagine ipsius Guidonis , in habitu Episcopali , sed palam Carmelitano , in ipso limine exaratā. Hunc illuc à se visum testantur propriā suā Syngraphā , duo Magistri R.R. PP. Carmelitæ Fr. Ludovicus Perez , & F. Julius Albertus Castaldi , Sacerdotes , qui & asserunt quod ad calcem præfati codicis , folio 259. Hæc notula legitur : Sit igitur toti Trinitati , &c. laus : necnon Beatae Virgini Mariae , cujus titulo Ordo Fratrum de Carmelo insignitur , quem à pueritiâ sum professus , & Deo auxiliante , hoc Opus finivi , correctum , juxta imbecillitatem ingenii , & virium mearum , in die Jovis XVI. mensis Februarii , anno Domini M. CCCXXXIX.

Alter ejusdem Commentarii Codex Ms. asservatur Parisiis in Bibliotheca Galliarum Regia , in quam translatus est anno 1672. & signatus Codice 3673. ut asserit Stephanus Baluzius , ad Calcem Antonii Augustini Dialogorum de Emendatione Gratiani , pag. 642. Necnon in Notis ad Vitas Paparum Avenionensium , pag. 724. ubi Cardinalis , cui hoc opus nuncupatur , non Gaucelinus , sed Gaucelmus vocatur. Sic enim scriptum est hoc nomen in melioribus Libris , in Regesto Joannis XXII. Bibliothecæ Colberinæ , & in aliis ejusdem ævi Scriptoribus , quos ibidem refert Baluzius , pag. 720. Adde quod in quibusdam literis Gallicè scriptis , quas habemus authenticas , ipse se vocat Gaucelme : Quod Scriptores Annalium Francicarum illius ævi vertunt in Josephaume. Hunc fuisse nepotem ex Fratre Joannis Papæ XXII. falso scribit Nicolaus Antonius , Onuphrium Panvinium fecutus ; ut probat Baluzius Ibidem , pag. 721. & 722.

Codex idem Ms. Regius citatur in Bibliothecâ Bibliothecarum Mss. tomo 2. pag. 744. Col. 2. B. nec non apud Casimirum Oudin , in Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis , tomo 3. pag. 863. Atque apud Nicolaum Antonium , tomo 2. Bibliothecæ veteris Hispaniae , pag. 107. num 259. Similiter & Vir clarissimus Dom. Guillelmus Jouan , in Bibliothecâ Metropolitana Ecclesie Turonensis , pag. 86. Not. ZZ.

Tertius Codex Ms. ejusdem Decreti asservatur Coloniæ apud Carmelitas antiquiores in - folio ; si fides adhibetur Ludovico Jacob , in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 125.

13. Constitutiones Synodales Guidonis , Episcopi Helenensis , editæ annis 1335. 1337. 1338. 1339. & 1340. in quibus extat Decretum de Immaculata Conceptione B. V. Mariae. Typis prodierunt in Collectione maxima Conciliorum Hispaniae , tomo 3. pag. 592. & seqq. Extant Mss. in Bibliothecâ Ecclesie Helenensis , citanturque à Philippo Labbe , in Synopsis historicâ Conciliorum , pag. 389. Ubi & in testem accersitur Stephanus Baluzius , qui easdem typis mandavit in Appendix Marœ Hispanicae , pag. 1454. & seqq.

14. Epistola ad Joannem XXII. Papam : utrūm invocantes dæmonem sint hæretici. Hæc fuit sub Guidonis Carmelitæ Helenensis Episcopi nomine , interlibros Mss. Latinos Antonii Augustini Tarragonensis ; ut constat ex eorum typis edito indice. Nunc autem hæc Epistola eadem Ms. dicitur extare in Bibliotheca Escorialis Palatii.

15. Reprobationes Operis Catalonici : Quod aliqui (ait Possevinus) Arnaldo de Villâ-novâ , Medico attribuunt. Quinam fuerint hi errores , exponit Argentraeus , tomo 1. Collectionis Judiciorum , pag. 267.

16. De Vitâ & moribus Christi , Liber singularis , eidem ab aliquo attribuitur ; sed non eum facile admittit Nicolaus Antonius , ineptiam tituli abhorrens.

17. In Majorem Bibliorum partem scripsisse eum quoque ; sed quæ ad manum vix habeantur , ait Thitemius , Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis , cap. 554.

18. Impanationis errorem sustinuit Guido Carmelita quidam , teste Thomâ Waldenii ; in Tractatu de Sacramentis , cap. 64. sic aiente : Et credi potest similiter deliquisse Joannem Paris in verbo , quando scripsit in Tractatu suo determinato , hanc viam impanationis ad tantum placuisse Doctori Guidoni , nostri Ordinis fratrum Carmelitarum , tunc quidem Lectori sacri Palatii ; ut si foret Papa , ipsam decerneret eligendam.

At Joannes ipse in suo Tractatu , qui inscribitur Determinatio Joannis de Parisiis , ex veteri Codice Ms. Sancti Victoris Parisiensis , edita Londini , anno 1686. Typis Joannis Caillouë in-8°. curâ & studio viri doctissimi Petri Allix , Charentonensis Ministri : Joannes Parisiensis , inquam , in eo libro , ut suam opinionem confirmet etiam auctoritate doctorum Virorum suæ ætatis , ita scribit , pag. 97. Confirmatur etiam per Doctores modernos , quia magister Guido de Cluvigni determinavit in quodlibet. Corpus Christi esse in Altari per assumptionem , & similiter panem esse Corpus Christi per idiomatum communicationem ; & dixit quod si esset Papa , quod confirmaret eam.

Hunc quidem Guidonem Thomas Waldensis interpretatur de quodam Carmelita : Si quis fuerit hic Guido Carmelita , in obscurio est. Neque enim intelligi potest de Guidone , Episcopo Helenensi. Quippe non vocabatur Guido de Cluvigni , sed Guido Terreni. Præterea Joannes Parisiensis obiit in Curia Romana Burdegalis , ubi diffinitivam sententiam expectabat , anno Domini 1306. in festo S. Mauritii : Guido autem Terreni anno tantum 1320. constitutus est Lector sacri Palatii , teste Lezanna , quando sua dictavit Quodlibeta. Gratis ergo Cæsar Egassius du Boulay , tomo 4. Historie Universitatis Parisiensis , pag. 197. interpretatur de Guidone Perpiniano , qui tum Lauream Doctoralem Parisiensis nondum fuerat adeptus ; nec in sacro Palatio fungebatur Lectoris Officio anno 1306.

De his consule Stephanum Baluzium in Notis ad Vitas Paparum Avenionensium , pag. 577. & Illust. Dom. Carolum Duplessis d'Argentré , in Collectione judiciorum , tomo 1. parte 1. pag. 265. ubi animadvertisit quod hic Joannes Parisiensis cognomine Quidort , vel de Soardis , distinguendus est ab alio F. Joanne Parisiensi , qui Pungens afinum (Gallicè) vocabatur , teste Jacobo Echard , in Libro qui inscribitur : Scriptores Ordinum Prædicatorum recensiti.

Guidonem Terreni laudibus extollunt Santius Rex Majoricarum , in Literis ad Joannem XXII. Papam : ipse Joannes XXII. in Bullis institutionis ad sedem Majoricensim & Elnensem , quæ leguntur in Bullario Carmelitarum , pag. 560. & 605. Joannes Thitemius , Lib. de Scriptor. Eccles. Cap. 554. ubi eum Virum in divinis scripturis eruditissimum vocat : Sixtus Senensis , Lib. IV. Bibliothecæ sacræ ; ubi eum appellat Scholasticæ Theologie Professorem eximium : Vernerus Rovelinck , in Fasciculo temporum , ad annum 1354. ubi eum nominat Doctorem inter præciuos commendatum. Odoricus Raynaldus , an. 1331. & 1332. num. 28. ubi nominat eum Censem Fidei acerrimum ; ut omittam Henricum Spordanum , in Annal. Ecclesiasticis ad annum 1318. Joannem Lorinum , in Præfatione ad Epistolam B. Jacobi , Cap. 9. Joannem Fichardum , in Vitis Jurisperitorum , pag. 235. Petrum Lucium , in Carmelitanâ Bibliothecâ , pag. 32. Eminentis. Joseph Saenz ; Cardinalem d'Aguire ; in Collectione maxima Con-

G.

ciliorum Hispaniae, tomo 3. pag. 592. Sammarthani Fratres, tomo 2. *Galliae Christianae*; in Episcopis Helenensisibus, quamvis erroneè dixerint Guidonem apud *Claram-Vallem* mortuum fuisse in Burgundiâ, cùm apud *Villam-Claram* in Ruscinonensi Comitatu dicere debuissent.

Erravit quoque Casimirus Oudin, in *Commentariis Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 866. Scribens Guidonem anno 1334. defunctum. Guido enim anno saltē 1340. Synodus Diœcesanam coegerit, cuius Statuta etiam supersunt. Longè à Veritate deviavit magis Alegreus Caſlanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 282. dicens Guidonem obiisse anno 1330. Nam ex Annalibus Raynaldi ad annum 1332. num. 28. cum Bernardus Fischerius Franciscanus, sub prætextu Evangelicæ perfectionis, in Episcopatu Helenensi, nova quædam doctrinæ sparissit semina; Guido Episcopus captivum eum constituit, cuius ex Epistolis 32. errores collegit, quos ad Joannem XXII. misit. Guidonem non tacuit Jacobus Leſlong, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 983. col. 2. A. Neque Guillelmus Crowæus, in *Elencho Scriptorum*, pag. 158. Neque Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 1. pag. 174. Neque Ludovicus à S. Teresiæ, in *Successione Eliae*, cap. 238. pag. 539. Neque Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 530. num. 949. similiter imò & longè fusiū de illo loquitur tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 923. num. 3229. &c.

C I X.

GUIDO TEUTONICUS, à natione sic appellatus, Carmelita Theologus, scripsit circà annum 1460. adversùs Ordinis sui detractores *Scutum Carmelitarum*, si fides dabitur Michaëli à Fonte, Carmelitæ Hilpano. Veruntamen arbitrarer deceptum fuisse Michaëlem circà hujus Operis Auctorem, qui potiùs videtur esse Guillelmus Conventriensis, Anglus Carmelita, circa annum 1360. Videtur, inquam, Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 126*. Sed satiùs crederem Joannem de Gouda Teutonicum, esse Auctorem quem Falconius divinare voluit, uti dicemus infer.

Guido Carmelita, Episcopus Tyberiadensis & Suffraganeus Metensis, legitur apud Lucam Waddingum, in *Annalibus Ordinis Minorum*, ad annum 1452. num. 34. & apud Jacobum Fodere Allobrogem, Franciscanorum Cabilonensium olim Guardianum, in *Descriptione Provinciae Sancti Bonaventurae Lugdunensis*.

Guido Rosseletus, Sequanus, Carmelita Vesunctionensis, Doctor Theologus, Provinciae Francie alumnus, Episcopus Philadelphiae, & Suffraganæ Bisuntinus, exhibetur apud Joannem-Baptistam de Lezanâ, tomo 4. *Annalium*, inter illustiores Carmelitas Cœnobii Vesunctionensis; cuius reædificatio affigitur ad annum 1393. num. 7. pag. 736. cum illud Monasterium ad Provinciam Francie pertinenter: Nam postea scilicet anno 1610. adjudicatum est Provinciae Narbonensi ab R. Henrico Silvio, Prioce Generali: sed an *Guido Teutonicus*, Michaëlis à Fonte sit alter uter eorum? affirmare non audeo.

C X.

GUILLEMUS ALENCONIENSIS, corruptè ALCHONIENSIS, sic à Patria vocatus, natione Neustrius, Ordinis Carmelitarum in Provincia Francie dicta alumnus, Sacrae Theologie Doctor in Academia Parisiensi, anno Christi 1506. renuntiatus, postea ibidem Professor: Vir Religionis Catholicæ cultor singularis, varia eruditio-

nis, & mira ingenii felicite præditus, scripsit *adversus Hæreticos Tractatum*.

De illo Guillelmo testimonia perhibent *Catalogus Ms. Doctorum Parisiensium*, Ordinis Carmelitarum, ex antiquis Majoris Conventus Mauberti Chronologicis Tabulis, necnon ex Literis Universitatis Parisiensis, ab anno 1270. ad annum 1664: compositus, quem citat Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 126*. Philippus à S. Jacobo, *de Scriptoribus Ord. Carmelit. Alegreus Caſlanatus*, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, pag. 278:

C X I.

GUILLEMUS BADBIUS, natione Anglus, Carmelita, Sacrae Theologie Doctor Oxoniensis. Dum intrà privatos Monasterii sui parientes egit juvenis, omnes suos coævos virtute & eruditione præcedebat, *inquit Pieſeus*, unde propter magnam ingenii spem, Oxonium ad altiora studia missus, inter suos quasi supremus emersit. Nam partim in illa Academia, partim alibi suis elegansissimis Concionibus magnam sibi famam acquisivit. Illum Joannes Lancastriæ Dux ad se vocatum tanquam loco patris habuit, eumque ad secreta Confessionum adhibuit. Illum Clerus Wigorniensis in Episcopum circà annum 1380. petiit, & accepit; sed Opera suum loquuntur Auctorem: scilicet,

1. *Concionum celebrium Liber unus.*
2. *De Penitentiâ*, Liber unus: Incipit: *Omnis ætas hominis ab adolescentiâ.*
3. *Constitutionum suæ Diæcefis*, Lib. I. Incipit: *Secundum hortationem Psalmistæ.*

De illo loquuntur Joannes Lelandus, Balæus & Pieſeus, *de Scriptoribus Angliae*, ad annum 1380. Nicolaus Harpfeldius, in *Historia Ecclesiastica Anglicana*: Franciscus Godwinus, *de Præjulibus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Robertus Ivorius Carmelita, in *Registro monumentorum Provinciae Angliae*. Lezana, tomo 4. an. 1380. num. 9. pag. 706. Alegreus Caſlanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 313. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antifitum Ordinis Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 126*. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 924. num. 3231.

C X I I.

GUILLEMUS BAGUET, natione Armericus, patria & professione Carmelitanus Nannetenensis, Provinciae Turoniae alumnus; vir in bonarum literarum studiis & monasticis præceptis ab ipsa plusquam mediocriter institutus & instructus, *Parisis* altiorum studiorum causâ mittitur; ubi primum Philosophicis, deinde Theologicis scientiis comparandis operam collocavit. Hujus doctrinæ radios & splendorem *Roma* demirari satis non potuit, cum anno 1609. in Generalibus totius Ordinis Comitiis solemnies sustinuit Theses. Quibus & similes in Capitulo Provinciae Turoniae Piætaviensi, anno 1607. jam propugnaverat. *Parisis* Lauream Doctoralem consequentis, & Magistralem illius triumphum Elegiaco Versu tunc temporis celebravit *Cyrius Pennet*, Carmelita. Ad proprios lares *Bagueetus* reversus, divino accensus zelo, multis in locis Concionatoris munus obivit, sed non multo tempore; nam obiit anno 1615. dum Sacris Concionibus in Quadragesima vacaret.

Fuit & subtilis ille Baquetius, quem publico, legitimoque Disputationum certamine, factioni auctoritati Pontificiæ tunc minus faventi, opposuit magnus Cardinalis Perronius.

G.

Hæc Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedenensis*, cap. 5. pag. 32. Accedunt Cyrillus Pennecht, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1615*. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Illustrum Carmelitarum Provinciae Turonie*, pag. 12.

C X I I I.

GUILLEMUS BECKLEY, sive BECKLEY, natione Anglus, sed *Dempster* Scotus, *Sanduvici* in Cantia Britanniæ natus, Prior Carmeli Sanduvicensis, Doctor Theologus Cantabrigiensis: Vir variâ præditus eruditione, probitate, & moribus clarus, Theologus profundus & excellens Concionator, obiit *Sauduvici*, anno Domini 1438. postquam scripsisset,

1. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.
2. *Conciones varias*, Lib. I.
3. *Quodlibetorum*, Lib. I. Incipit: *Utrum aliqua sit hyerarchia.*
4. *De Fratrum Decimis*, Lib. I. Incipit: *Quod fratres B. Mariae de Monte Carmelo.*

Guillelmum Beckley celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Thomas Dempsterus, Lib. II. *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 410. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1438. pagg. 847. 848. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 127. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 342. &c.

C X I V.

GIROLAMA sive HIERONYMA COSTABILE, nata in *Parg*, vel in suburbio *S. Mariae Laurentana* Neapolitano, Sororum Tertiariarum Ordinis Carmelitani vestem anno ætatis suæ decimo quinto induit in Majori Carmelitarum Conventu Neapolitano, virtutibus & prodigiis plenam post vitam, & prænuntiatam post mortem, obiit die 7. Martii an. 1733. *Operum Manuscriptorum obsignatum Fasciculum* suo reliquit Confessario, mittendum in Curiam Viennensem Austriacam. Quâ de re certior factus Excellentiss. Dom. d'Arrak, Neapolitanus Prorex, *Girolamæ* vitam scribi curavit, quam cum Volumine Operum Manuscriptorum Viennam misit. Quid in eis contineatur, haçtenus latuit, sed hujus Venerabilis Sororis compendiosam vitam in suo *Codice x. Ms.* servat P. Seraphinus Pontenza.

C X V.

GREGORIUS A. S. LAURENTIO, natione Germanus, patriâ Gyfhorniensis, in seculo dictus LAURENTIUS AVER, ex parentibus *Andrea & Christiana* natus anno 1642. die 7. Augusti, in Provincia Germaniaæ inferioris vota dixit solemnia apud Carmelitas anno 1659. Theologus profundus, Lectoris munus gessit sicut & Prioris, atque Procuratoris Generalis. In Aula Cæsarea officiis magnâ cum laude functus est & summâ prudentiâ. E vivis excessit Salisburgi, die 26. Maii 1689. & in Ecclesia Patrum Augustinianorum Eremitarum, sepultus est, Carmelitis Cœnobium ibi non possidentibus. Ejus Opera indicantur,

1. *Examen Thomisticum Vindiciarum Anti-Thomistarum*. Salisburgi, anno 1688. in-folio.

2. *Traðatus Theologicus* P. Haunold, Soc. Jesu. Ibidem.

3. *Orationes Panegyricaæ tres*, in Capitulis Provincialibus habitæ.

Hæc refert Ludovicus Perez, *Codice 3. Ms. de Viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, folio 51.

C X V I.

GREGORIUS MUFFEL, sub anno 1510. Carmelitarum Provincialis per superiorum Germaniam, Joannis Reuchlini causam contrâ Dominicanos defendebat; ut in quadam epistola Bilibaldus Pirkheymerus habet, teste Joanne Balæo, in *Catalogo Scriptorum Britannicæ*, Cent. VIII. cap. LXII. in Appendix 2. ad *Robertum Fabyanum*, pag. 644. Edit. Basileens. 155. in-folio.

C X V I I.

GUILLEMUS BEWFU, natione Anglus, Carmelita Northamptoniensis, ibidemque Prior, Doctor Facultatis Theologicæ Colonensis: vir doctrinâ non mediocri instructus, & raris virtutum ornamenti insignitus, migravit Northamptonæ circa annum 1390. Opera ejus inscribuntur,

1. *Lectura sententiarum*, Lib. I. Incipit: *In petra exaltavit me. Ps. 26.*
2. *Collationes varia*, Lib. I. Incipit: *In petra exaltavit me. Ps. 26.*

3. *De Miraculis B. V. Mariae*, Lib. I. Incipit: *Ad honorem Dei, & gloriof. Citatur à Theophilo Raynaudo, in Scapulari Partheno Carmelit.* pag. 249.

4. *E Gallico idiomate in Latinum vertit Speculum Edmundi, Archiepiscopi Cantuariensis*. Lib. I. Incipit: *Vide te ad quid vocati es.*

Guillelmum Bewfu memorant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Carolus de Visch, in *Bibliotheca Cisterciensi*: Hippolytus Marracci, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1389. num. 5. pag. 728. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 127. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. &c. Ubi vocatur malè REVFU.

C X V I I I.

GUILLEMUS BINTRAUS, sive BYNTRE, natione Anglus, patriâ Norfolcensis, Burhamæ Regulam Carmelitanam amplexus, prima suorum fundamenta studiorum ibi posuit. Deinde *Cantabrigiam* profectus, omnes liberales artes, Philosophiamque omnem, & Theologiam didicit, ut propterea Doctor Theologus Cantabrigiensis evaserit. Inter studia literarum nunquam pietatem & virtutem neglexit: Sed itâ in utrumque pari passu processit, ut utriusque perfectionem assequeretur:

Erant iis temporibus quidam, qui Mendicantium Ordines in Anglia calumniarentur, & præ ceteris Carmelitas, quibus nunquam persecutor defuit. Causam cur in Anglia tunc calumniatores in Carmelum insurgerent, reddit Pitseus: Quod ibidem Carmelitæ maximè florenter; & invidia plerumque felicitatis sit comes. Bintraus igitur calamum direxit, ut invidorum calumnias dilueret, aliosque multos codices exaravit, quibus nomen suum posteris commendavit, moriens anno 1493. die 3. Septembris. Scripsit,

1. *In Cantica Canticorum, Lectiones*: Quæ incipiunt: *Reverentiarum vestrarum celeb.* Harum meminit

G.

meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 439. Et Jacobus Lelong, pag. 540. col. 1. D.

2. *Defensorium paupertatis*: sive *Apologiam pro Fratribus Mendicantibus*, qualem anteà scriperat Galfredus Hardebius, & Joannes Hultherus, *Lib. II.* Incip. *Multa sunt rationes erroneae*.

3. *De laude B. Virginis*, *Lib. I.* Incipit: *Semper tuus eis in ore meo*.

4. *Quaestiones ordinarias XLII*, *Lib. I.* Incipit: *Utrum Spiritus Sanctus procedet*.

5. *Sermones varios*, *Lib. I.*

6. *Determinationes Theologicas*, *Lib. I.* Incipit: *Præstantissimi Theoriae affuentes*.

6. *De Latini Sermonis ornatu*, *Lib. II.* Incip. *Colores præcipui pertinentes*.

8. *Alia plura*.

Guillelmum Bintræum commendant Joannes Lelandus, *De Scriptoribus Angliae*, cap. 546. Pitseus ibidem, pag. 683. Balæus ibidem, *Cent. VIII. cap. 59.* Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, pag. 412. Lezana, *tomo 4. ad annum 1493. num. 5. pag. 984.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 127.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 375. &c.

C X I X .

GUILLEMUS BLAKENEY, Latinè NIGER, natione Anglus, patria Norfolcensis, Cantabrigia Doctor Theologus, Ordinis Carmelitani alumnus, doctrinæ celebris, sed de curiositate nimia accusatus; ita ut tamquam magicae artis studiosus ab Episcopo Norwicensi duris fuerit modis exceptus, aut saltem fuisse exceptus referatur, defunctus NORFOLCIA circa annum 1490. Scripsit,

1. *In Cantica Canticorum Lecturas*, *Lib. I.* Incipit: *Osculetur me osculo oris.* Has memorant Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scripturâ sacrâ*, pag. 439. Guillelmus Crovæus, in *Elencho Scriptorum*, pag. 156. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 641. col. 1. A.

2. *Disputationes subtilissimas*, *Lib. I.*

Hunc celebrant Lelandus, de *Scriptoribus Angliae*, cap. 504. Pitseus, *ibid. pag. 678.* Balæus, *ibidem Cent. XI. cap. 87.* Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 413.* Lezana, *ad ann. 1490. num. 5. pag. 974.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 128.* Alegreus Cassanatus, pag. 342. &c.

C X X .

GUILLEMUS BINHAMUS, natione Anglus, Witocliffe, sive Wiclefi, cum quo sacris literis operam Oxonii dederat, adversarius; videtur Fabricio Guillelmo Carmelita, à quo Joannis Wigoclivi, sive Wiclefi Trialogum libro aculeato oppugnatum scribit Lelandus, *cap. 53. de illustribus Angliae Scriptoribus*. Idem forsitan atque Guillelmus Lubbenhamus, de quo super. pag. 550.

Binhamum vixisse ad annum 1370. dicunt idem Lelandus, *cap. 428.* Balæus, *Cent. VI. cap. 5.* Pitseus, *pag. 504.* & Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 411.* Attamen Guillelmum Binhamum non reperio inter illustiores Carmelitas, qui adversus Wiclefum decertarunt, à Tom. I.

Lezana recensitos ad annum 1352. num 2. pag. 601. Anno 1411. in Comitiis Magistrorum Regentium Oxoniensium, duodecim Magistris cura commissa fuit, ut Libros & lecturas de hæresi suspectas, non vaque scripta præ ceteris Wiclefiana visitarent. Inter illos designatos insignis erat.... è Doctoribus Theologis.... Guillelmus Vorford, in Claustro Carmelitarum Regens, ut habet *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag. 206. citata in *Collectione Judiciorum*, *tomo 1. pag. 29. partis secundæ*. Quales sunt Nicolaus Durhamus, qui contrà Wiclefi articulos Librum unum scripsit. Richardus Lavinghamus, qui etiam alio contrà ipsum edito libro fidem Catholicam propugnavit; Thomas Lumbæus æmulator, Joannes Swaffamus, Banchorensis Episcopus, qui & libris editis, & in Concilio Stanfordinensi, anno 1392. ipsius & sectatorum Wicleistarum dogmata confutavit; Richardus Maidestonius ejusdem nationis, Joannes Keninghamus, qui primò contrà ipsum in arenam disputatoriam descendit, & libris editis egit; Petrus Stockus sive Stokes, quem Wiclefus *Canem album* appellabat; Gualterus Dissæus; Joannes Marrey, seu Marro, quem valde in hac materia commendat Harpsfeldius; Stephanus Parringtonus; Alanus de Lynna, qui juxta Bzovium *tomo 15. Anno 1422.* inter Carmelitas, qui plurimum contra Wiclefi errores contulerunt, *primas tulit*, & inter illos Princeps Thomas Waldensis.

In Concilio Londinensi quod Guillelmus de Courtenay, Cantuariensis Archiepiscopus celebravit anno M. CCCLXXXII, die XVII. Maii adversus Wiclefi errores, numerantur Episcopi qui interfuerunt cum Theologis, è quibus Carmelitæ Magistri in Theologia nominantur Robertus Glaunville, Willielmus Dys, Joannes Lovey, Joannes Ryningham, Petrus Stokes, Baccalaurei in Theologia, Joannes Chisdenne, & Joannes Toniston.

Alterum Concilium Londinense à Thomâ Arundelio, Cantuariensi Archiepiscopo, cum Suffraganeis celebratum est adversus errores Wiclefi anno Domini M. CCCXCVI. in quo damnatus est Wiclefi Trialogus, & inde Articuli octo decim erroneous extracti sunt & damnati; sicut dicitur ex Libello quem adversus hunc Trialogum scripsit Guillelmus Windefordus, de Ordine Minorum Theologus, qui argumentis firmissime Hæresim Wiclefi illustravit, & ejus sophismata discussit, teste Oderico Raynaldo ad annum 1396. num. 16. sed in his omnibus nullam Guillelmi Binhami mentionem reperio.

C X X I .

GUILLEMUS CALIFORDIUS, aliquando Colkisfordius, aliquando Cockforde, aliquando Cockisforde, aliquando Talifordus, natione Anglus, Carmeli Linneensis alumnus, & Cantabrigiensis Doctor Theologus & Professor, quo in munere docens, disputans, concionans & scribens, magnum apud omnes sibi conciliavit honorem. Vir insignis ingenii, multæ Sanctitatis, magna in studiis sedulitatis, in sacris literis, & in omni etiam secularis Philosophia genere versatissimus, claruit circa annum 1380. Ejus Opera inscribuntur:

1. *Postillæ in Sacram Scripturam*, *Lib. I.*
2. *In Canticum Moysi Commentaria*, *Lib. I.*
3. *Enarrationes in Cantica*, *Lib. I.* Horum trium Operum meminit Lelong, *pag. 681. Col. 1.* Postillarum meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scripturâ sacrâ*, pag. 360.
4. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria* à Lib. IV.

F F F

G.

5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. &c.

Guillelmum Califordium celebrant Joannes Lelandus & Balæus, *de Scriptoribus Angliae*. Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Cap. 657. Jo-sias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Petrus Lucius, in *Carmelitanæ Bibliothecâ*, pag. 33. Jacobus de Plebe, Professor Pisanæ Academiæ, Ordinis Servorum, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*. Lezana, ad ann. 1380. num. 7. pag. 706. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 128*. Et pag. 130. distinguit à *Guillelmo Colkisfordo*; sed probatione allatâ nullâ post Petr. Lucium, pag. 33. suæ *Biblioth. Carmelitanæ Cassanatus*, pag. 307. &c.

C X X I I.

GUILLELMUS CHAMPCHEVRIEUX, natione Gallus, Aureliæ natus, anno 1558. ibidem in Carmelo professus, Parisios mittitur, ubi Philosophiæ & Theologiæ operam navavit, & Lau-ream Doctoralem obtinuit, anno 1592. die 15. No-vembris. Postea in Collegio Maubertino Professor, deinde Commissarius Generalis anno 1598. à R. Henrico Silvio in eodem Majori Conventu Par-iensi creatus ad discordias componendas, quas Carmelitæ Congregationis Albienis adversus antiquæ regularis Observantiæ Carmelitas suscitabant: sed ipse CHAMPCHEVRIEUS causam obtinuit in suprema Parisiorum Curia, & Sententiam definitivam, quâ dicta Congregatio Albienis penitus abolenda decen-nit anno 1602. die 20. Julii, instante Regio Pro-cutatore, faventeque HENRICO IV. Rege Christia-nissimo & præunte CLEMENTE VIII.

Tum erat CAMPCHEVRIEUS Prior Aurelianensis, posteà Prior Parisiensis, & anno tandem 1604. Nannetis in Capitulo Provinciali, cui præsidebat jam dictus R. Henricus Silvius, in Præfectum Tu-roniæ Provinciæ fuit electus; cum titulo Provincia-lis Saxoniæ anteà gauderet. Vir summae dexteritatis & eruditionis, Aurelianensem Conventum ab hæ-tericis solo adæquatum excitavit, reparavitque; fi-dem Catholicam interim strenuè defendens tûm scri-bendo, tûm docendo, sapientiæ & mortis periculo ab heterodoxis armis expeditus. Partibus etiam Regiis Henrici IV. adversus Confœderatos adeò firmiter adhæsit, ut suam mentem palam in Concio-nibus aperiret. Id certum tenemus ex *Scheda Ms.* quæ in Civilis Consilii Basiliçâ Aurelianensi asservatur, & à nobis visa; in quâ refertur quod » anno » 1592. die 29. Junii in Consellu Decurionum sta-tutum fuit, ut ad Reverendis. Epicopum Aurelia-nensem deputaretur, quo is Antistes expostulare-tur, ut Dominum Champchevrieux, Carmeli-tam Religiosum sisteret dictum, ubinam didi-cisset quod in Concione præsentis diei dixerat, » Civitatem esse venditam. » Obiit Aureliæ anno 1631. die 3. Augusti, ætatis 73. ibidemque apud suos sepultus cum sequenti Epitaphio, quod Joannes Fleury, Carmelita Aurelianensis, composuit.

D.

O.

M.

Q U I S Q U I S supplex ad Dei-param accedis, cum recedis, in hoc Saxum oculos & mentem verte, morare & mirare qui Immortalitate erat dignus mortuum, qui integer sepultum, qui Omnibus bo-num suspiratum, vel ut paucis Fr. GUILLELMUM CHAMPCHEVRIEUX, quem innocens & pueri-

lis ætas obsequiis & Ordini Fratrum Beatæ Ma-riæ mancipavit, deindè humanis ac divinis studiis exercitatum, alma Sorbona Doctorali laureâ in-signivit, eruditamque eloquentiam ac vehementem patriæ Aureliæ, ac toti Galliæ suggestus ostenta-vit; sui regularis instituti omnibus officiis ac dignitatibus (si supremam excipias) feliciter perfunctum Ordo Carmeliticus adauxit; vetustate col-lapsa ac hæreticorum flammis desolata ex integro penè restituta & ornata, hæc Religiosa domus pro-vidum ac solerter egit; denique insignem Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Societatem languescen-tem, ac cultum Sacri Scapularis consopitum, in animis hominum reviviscere dilatarique sinceræ pie-tatis affectu propensiōri, dum publica devotio cu-rantem cernit. Causonis sæva lues in Aurelios in-distinctè grassantis pientissimum senem 73. anno-rum & morum maturum sustulit è Vivis III. Nonas Auguſti; Anno M. DCXXXI.

Scripsit,

1. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria Mff.* Lib. IV.

2. *Disputationes Philosophicas Mff. Lib. I.*

3. *De Antiquitate & Privilegiis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Ad Decanum, Canonicos & Capi-tulum Ecclesiæ Cathedralis Sanctæ Crucis Aurelia-nensis. Parisiis, apud Josephum Cottreau, 1624. in-24. Gallicè. hoc Opusculum est, quo P. Champ-chevrieux, Sacri Scapularis Confraternitatem ferè obnubilatam in Galliâ resplendescere fecit, & mul-tum dilatavit.

Guillelmum Champchevrieux laudant Clemens V III. Pontifex Maximus, in *Constitutione Sedes Apostolica*, Romæ data die 1. Julii 1599. pro ex-tinctione Congregationis Albienis, cuius Procura-torem Generalem se gerebat R. P. Guido de Roux, Carmeli Melodunensis Prior; prodit *tomo 2. Bul-larii Carmelitarum*, pag. 307. Supremus Senatus Pa-riensis, in *Sententia lata die 20. Julii*, anno 1602. advesis eamdem Congregationem Albensem, & prodit in *Probationibus Libertatum Ecclesiæ Galli-canæ*, in *Edit. 2. tom. 2. pag. 1186. tomo 1. pag. 779. & 818*. Franciscus le Maire, in *Antiquitatibus Au-relianensis*, pag. 112. Franciscus Voërsius, in *vita Henrici Silvii*, sub nomine Magistri Guillelmi d'Orleans; Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 450. ubi corruptè JOANNES appellatur. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obser-vantiæ Rhedonensis*, Cap. 17 pag. 106. Eodem erro-re vocatur JOANNES per Bonifacium à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitarum Reformationis Rheden-sis*, Cent. 1. Decad. 1. pag. 4. Hugo à S. Fran-cisco, in *vita Vener. P. Philippi Thibault*, Cap. 53. pag. 389. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3837. Cyrillus Pen-neet, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1631*. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmeliticâ Ms.* pag. 129. Mathurinus Aubron, in *Annalibus Ms.* Provin-ciæ Turoniæ. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Provin-ciæ Turoniæ*, pag. 17.

G.

C X X I I I .

GUILLEMUS CHAUSSARDI, natus Gallus, patria Rupellensis, Doctor Theologus, insigni eruditione famosus, sed insigniori religione famosior, nec minus ingenii dexteritate conspicuus, in Cœtu totius Provinciae Turonis anno 1400. habito Provincialis electus, non modicum insudavit, ut munus sibi commissum perfectè adimpleret. Sui tempore regiminis, donationem Vivonie Conventus accepit. Anno 1404. Comitia Provincialia Ruppellæ celebravit: Quæ anno sequenti, Præside R. Joanne Grossi, Henneboni iteravit; ibique Dolensis Cœnobii in Britannia fundationem admisit. Insuper annis 1407. & 1410. in Conventibus Juliodunensi & Vivonensi similia celebravit. Vivere desit Rupellæ, anno 1411. postquam scripsisset *Opera*, quorum titulos non dederunt Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrium Provinciae Turonie*, & Mathurinus Aubron, in *Annalibus Ms. ejusdem Provinciae*.

C X X I V .

GUILLEMUS CONVENTRIENSIS, vel de Conventriâ, Anglus, à curvatis cruribus, & lœsa Coxendice *Claudus Conversus* plerumque à Carmelitis Scriptoribus cognominatus. *Claudus* quidem, propter defectum Corporis: *Conversus* verò propter humilitatem quâ fulgebat.

» Hic autem Guillelmus (*Verbis utar Pitsei*) quantumcumque claudicaverit pedum gressu, non claudicavit virtutis & eruditionis progressu; & licet vitiatus corpore, non tamen vicius animo, sed integer fuit mente. Erat enim acutus ingenio, comptus stylo, maturus judicio, Sententiis gravissimis, & in meditandis sacrorum eloquiorum mysteriorum assiduus; in iisdem percipiendis felix, in explicando dexter, clarus, perspicuus; quidquid prout tulit, eleganter elocutus est; quidquid chartis commisit, polito stylo scripsit. Omnem enim Latini sermonis nitidiorem ornatum in promptu habuit: quia primùm adolescens in seculo, postea juvenis in Monasterio, omnem poësim, Rhetoricam, Dialecticam, & notæ melioris Historias ad excolendam linguam Latinam indefessè induxit, tria diligenter percurserat. Omnia ejus Scripta sonant elegantiam, redolent pietatem, ut ab animo scientiis insigniter instructo profecta, nemo qui legerit & intellexerit, unquam dubitarit. » Clariisse refertur anno 1330. juxta Fabricium; sed anno 1360. juxta communem aliorum Scriptorum Catervam. Scripsit,

1. *De Laude Religionis*, Libros duos: Qui incipiunt: *Cum tua calitùs inspirata, pollicita &c.* Extabant olim apud Joannem Balæum, Ms.

2. *Præconia B. V. Mariae* Lib. I. Incipit: *Arca Fæderis Maria Christi me.*

3. *Contra Peccata*, Librum unum. Incipit: *Pænitentiam age. Apocalypsis secundo.*

4. *De Adventu Carmelitarum in Angliam*, Lib. I.

5. *Scutum Carmelitarum*, Lib. III. Incipiunt: *Admoniti affatibus Fratrum suavi. Cujus verba nonnulla refert Joannes Cheron, in Privilegia Scapularis Vindictis, pag. 170.* Extabat olim in Anglia apud Joannem Balæum Ms. illud aut alterum homonymum Michaël à Fonte adjudicat Guidoni Teutonico, de quo supra, pag. 584. & 817.

6.. *De Regulâ Carmelitarum & ejus confirmatione*, Lib. I. Incipit: *Cujuslibet Religionis titulus.*

7. *Carminum diversorum* Lib. I. Incipit: *Isidorus annos à principio tibi.*

8. *Compendium Historiarum*, Lib. I. Incipit: *Legitur quod ab Ordinis. Apud Balæum Ms.*

9. *Annales breviores*. Lib. I. Incipit: *Anno decimo octavo Regni Josaphat Regis. Ibidem.*

10. *Alia multa suppresso nomine*: Sed illi perèram adjudicavit *Elucidiarum fidei*, Lib. II. quod incipit: *Sæpius à Condicipulis rogatus. P. Theophilus Raynaudus, Libro Erotematum de bonis ac malis Libris, pag. 126. 232. & 235.* Nam Honorio Augustodunensi hoc Opus Trithemius adjudicat, Lib. de *Scriptor. Eccles. cap. 357.* Et ipse Honorus Augustodunensis hoc recenset in *Catalogo suorum Operum*, qui legitur ad calcem sui Tractatus de *Luminaribus Ecclesiæ*, sive de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 17.

Guillelmum Conventriensem celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*. Gerardus-Joannes Vossius, Lib. III. de *Historicis Latinis*, cap. 2. pag. 533. Natalis Alexander, *De Scriptoribus Seculi XIV. Art. 6. num. 7.* Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 425. Gabriel Gerberon, in *Censura Operum S. Anselmi*: Joannes-Baptista de Lezanâ, tomo 4. ann. 1360. num. 3. pag. 629. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 130.* Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptor. Eccles. tomo 2. pag. 925.*

C X X V .

GUILLEMUS DE S. FIDE, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, Sacrae Theologie Doctor Cantabrigiensis: Vir excellentis ingenii, priscæ fidei tenax, multæ ac variæ eruditionis præditus, inter primos Angliae Theologos & Concionatores celebres, obiit Norwici anno 1372. Scripsit,

1. *Initiationes Theologorum*, Lib. I. Incipit: *Benedicam tibi, antequam moriar.*

2. *Determinationes Theologicas*, Lib. I. Incipit: *An aliqua sit causa remittendi.*

3. *Quodlibeta*; Lib. I. Incipit: *An habens Sanctam fidem & usum.*

4. *De Conceptione B. V. Mariae*, Lib. I. Incipit: *Utrum Beata Virgo sit in Origin.*

5. *Sermones per annum*, Lib. I.

De illo agunt Joannes Lelandus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculate Conceptionis*: Joannes Baptista de Lezanâ, tomo 4. *Annalium ad annum 1372. num. 5. pag. 674.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 130.* &c. Fabricius, pag. 489. tomo 3. *Bibliotheca media & infima Latinitatis.*

C X X V I .

GUILLEMUS LE FRANC, natus Gallus, Andinus patria & Carmelitanæ professione; nobili ex prosapiâ (cujus meminit Aegidius Menagius, in *Notis ad vitam Guillimi Menage*, pag. 454.) ortus, sed pietate & eruditione nobilior, ut potè universo virtutum & scientiarum genere clarus, quem Andegavensis Academia ad Doctoratum promovit, & publicum Professorem

audivit, atque plebs & Procerum caterva Andina tamquam Evangelicam tubam in suggestu mellifluè sonantem exceptit. Devixit Andegavi, anno 1502. postquam scripsisset,

1. In Libros IV. Sententiarum Commentaria, Lib. III.

2. Sermones Quadragesimales. Lib. I.

3. Sermones per annum. Lib. I.

De illo agunt Mathurinus Aubron, in *Annali bus Mss. Provinciae Turonie*, ad ann. 1502. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Provinciae Turonie*, pag. 5.

C X X V I I .

GUILLEMUS FURBITIUS, vulgo DE FOURBI, natione Allobrox sive Sabaudus, ex Diœcesi Maurianensi alumnus, Conventus Rupeculae, Sacrae Theologiae Magister, electus est Episcopus Alexiensis in Albania, & institutus Suffraganeus Ecclesiae Bellicensis, tempore Antonii à Camerâ, anno 1535. die 8. Novembris, & die 15. ejusdem mensis dispensatus fuit, ut posset obtainere Beneficia Regularia, & alia quæcunque sibi oblata. Unde non mirum, si Samuele Guicheron teste, Furbitius Canonicatum obtainuerit in Ecclesia Cathedrali Bellicensi, à dicto Antonio Episcopo datum. Fuit pariter Guillelmus noster Suffraganeus in Diœcesibus Viennensi & Gebennensi, ut produnt Monumenta Mss. Conventus Rupeculae: ex quibus item constat eum supervixisse ad annum 1556. Creditur tamen mortuus ante annum 1558. quo currente, ad diem 23. Martii provisa est Ecclesia Alexiensis, vacans per obitum Guillelmi Furbitii.

Nobis minimè liquet quid scripsit hic Carmelite, magnâ eruditione & præclaro ingenio præditus; cuius celebrem habent mentionem Acta Confessorialia Pauli III. an. 1635. die 8. & 15. Novembris. Monumenta Mss. Conventus Rupeculae: Henricus Cornelius Agrippa, in variis Epistolis. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 925. num. 3236. Ludovicus Jacob, in Catalogo Mss. Antistitum Ordinis Carmelitarum.

C X X V I I I .

GUILLEMUS GOULLAY, natione Gallus, patriâ Andegavensis, sapientia nomine, stemmateque Religionis Carmelitanæ clarissimus, Doctor Facultatis Andegavensis Theologus, conceptam de illo ab juvenili ætate spem ne in uno quidem puncto fraudavit. Prior Rhedonensis, anno 1530. electus, non segniter suo muneri fecit satis: fenestras Chori Vitreis vitam B. Virginis representantibus ornavit: multa pro Regularis Observantia stabiliendis fundamentis media duobus in Comitiis Provincialibus suggestit: Tandem viribus exhaustis, sed meritis plenus, vivere desit anno 1534. Scriptis,

1. Dissertationes Theologicas adversus Hæreticos, Lib. I. Mf.

2. Conciones Quadragesimales, Lib. I.

3. Conciones festivas, Lib. I. Mf.

4. Monita Regularia pro stabilienda monastica observantia, Lib. I. Mf.

De illo agunt Mathurinus Aubron, in *Annali bus Mss. Provinciae Turonie*, ad annum 1534. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illustrium Provinciae Turonie*, pag. 7.

C X X I X .

GUILLEMUS DE GABANARIO, promotus est ad legenda Biblia, & ad alias actus Scholasticos, pro laurea obtinenda, faciendo Tolosæ ad annum 1475. uti expreſſè legitur in Actis Capituli Generalis celebrati anno 1473. & Episcopus electus Philadelphiensis quarto decimo Kalendas Maii, anno 1488. ejusque habetur memoria ad septimum Idus Junii 1490. in Bullis Innocentii VIII. Unde conjicitur quod antequam ad Infulas pervenisset, scripsit,

1. In nonnullos Libros sacrae Scripturae Commentaria.

2. In Libros IV. Sententiarum Commentaria.

De illo agunt Acta Confessorialia Innocentii VIII. ad ann. 1488. die 14. Aprilis. Regestum Mss. Ordinis Carmelitani, fol. 55. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 3. Spec. Carmelit. pag. 924. num. 3232.

C X X X .

GUILLEMUS GREGORIUS, natus Scotorus, ex Scholastico Collegii Montis-Acuto Parisiensis, Carmelita Congregationis Albiensis, cum aliis viginti duobus sodalibus anno Domini 1499. factus, poste liberalitate verè Regiâ MARIAE Angliae LUDOVICI XII. Regis Francorum conjugis fretus, ingenium ostentavit, & Doctor Parisiensis ingenti famâ renuntiatus anno 1517. cùm jam Congregationis Albiensis quasi nascentis Vicarius Generalis esset anno 1516. institutus Tolosæ Carmelitarum Cœnobiorum, ac FRANCISCO I. Regi Christianissimo à sacris Confessionum secretis, & LUDOVICO DE AMBASIA, Albiensem Praefuli notus, & valde charus. Claruit anno 1527. Scripta ejus inscribuntur,

1. In Psalmos Davidicos Commentaria Scholastica, Lib. I. meminerunt Sextus Senensis, in Biblioth. Sacra, Lib. IV. & Fabianus Justinianus, Lib. de Scripturâ sacrâ, pag. 404.

2. De variis Scripturâ sacrâ sensibus, Lib. I. Incipit: Sacrae Scripturâ potior sensus. Hujus Operis & præcedentis meminit Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 753. col. 1. E.

3. Summa Theologie sacrâ, Lib. I.

4. De sacrâ synaxi, Lib. I.

5. Elucidationes sententiarum, Lib. I. Incipit: An solus Deus sit fruitionis sub.

6. De duplice Potestate, Lib. I. Incipit: Quid prædictus es utrâque potestate. Alloquitur Ludovicum de Ambasâ, Præsulen Albiensem, cui hic liber nuncupatur.

7. De triplici Principatu, Lib. I. Incipit: Quis Principatus melior sit.

8. De Æterno Christi Regno, Lib. I. Incipit: Quidâ materia de Regno Christi.

9. Questiones vespertinae, Lib. I. Incipit: Utrum sacra Scriptura divinitus.

10. Collectiones Sorbonicae, Lib. I.

11. De Disciplinâ Juhiorum, Lib. I.

12. Vocabularium Theologicum, Lib. II. Incip.

Abbas vocabulum est à Syro Sermone.

13. Sermones ad Populum, Lib. I.

14. Sermones in Evangelia per anni curriculum, Lib. II.

15. Sermones in Epistolas, quæ leguntur per anni curriculum, Lib. I.

16. In Aristotelis Politicorum Libros VIII. Incip. Rex eminenter continere debet.

17. De Animâ potentia triplici, Lib. I. Incipit: In homine sunt tres potentiae.

G.

18. In quodam Capitulo Minorum Oratio.
19. Funerale & Processionale secundum usum
Carmelitarum. Tolosæ, 1518. in-8°.

De Guillelmo Gregorio laudabiliter tractant Thomas Dempsterus, *Lib. VII. Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliae*, Cent. 14. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 130. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*, Et. Præter Gregorium VII. in Constitutione, *Cum ad Cunctorum, tomo 2. Bullarii Carmelit.* pag. 33.

C X X X I.

GUILLEMUS GRENAEUS, sive VIRETUS, natione Anglus, in Academia Cantabrigiensi, Sacrae Theologiae Baccalaureus Carmelita, cum esset doctus, teste Pitœo, industrius, & honoris Ordinis sui studiosissimus, fere totam Angliam circâ annum 1470. peragravit, ut ex Bibliothecis res gestas illustrum Virorum Ordinis potissimum Carmelitani, scrutaretur, & in unum corpus colligeret, ac posteritati mandaret. Lectis igitur super hac materiâ multis Historiis, Opus tandem egregium compilavit de Sanctis Ordinis Carmelitani, cui nomen indidit:

Hagiogium Carmelitarum, Lib. I.

De illo mentionem habent Joannes Lelandus, Pitœus, de *Scriptoribus Angliae*. Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 9. pag. 635. Christophorus Sandius, in *Notis ad hunc Librum Vossii*, pag. 229. Josias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gesnerianæ*. Possevinus, in *Apparatu Sacro*. Lezana, tomo 4. ad ann. 1470. num. 3. pag. 922. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 131. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 375. &c.

C X X X I I.

GUILLEMUS HANABERGUS, natione Armoricus, patriâ & professione Carmelitanus Rhedonensis, unus fuit e Sociis P. Philippi Thibault, qui Römam anno 1600. petierunt, facultatem à R. Henrico Silvio postulaturi transeundi ad Excalceatos Carmelitas: Sed in Gallias remissus, à R. P. Petro Behourt, Priore Rhedonensi, Superior institutus fuit: Vir, cui vita Deus solus; Angelicâ prædictus puritate, Angelus in vultu, in sermone, in actione. Ubique apparebat pœnitentia mortificationique sic addictus, ut in omnibus sensuum suorum, siue corporis destructionem agere videretur. In Officii divini recitatione sic pius, ut & audientes ipsum in Choro cantatem, vel privatim recitantem, in admirationem raperet. Missus Juliodunum ad promovendam illic Reformationem, hoc in Conventu obiit piissime, die primâ Februarii, anno 1618. Scripsit,

In iusta Reformationis Rhedonensis, à R. P. Petro Behurtio inchoata anno 1604.

Hujus meminerunt Mathurinus Aubron, in *Vita Ms. dñi Petri Behourt*, num. 30. Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Thibault*, cap. 6. pag. 37. & 38. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium Provinciae Turoniae*, pag. 14. Vide Menologium Carmelit. pag. 21.

C X X X I I I.

GUILLEMUS GUESNE L, natione Armoricanus, patriâ Nannetensis, & hujus Civitatis Carmeli alumnus, atque in ea Academia Doctor Tom. I.

Theologus; ad scientiam pariter ac pietatem cura intendisset animum, in utraque mirè præluxit, moribus & vitâ sincerus, regularis vitæ observantiam laudabiliter introduxit, & gloriòsè auxit; maximè dum Provincialis munus, ad quod anno 1505. Nannetis promotus fuit, exercuit undecim annis. Privilegiorum suæ Provinciae confirmationem obtinuit à Leone X. Pontifice Maximô. Tribus Comitiis Provincialibus præsedidit.

1º. Nannetis aderat, anno 1507. in Feste Pentecostes: Quo tempore Corpus Serenissimæ Dominiæ MARGUARITÆ DE FOIX, Britanniæ Ducissæ, Sponsæ Duci FRANCISCI II. ab Ecclesiâ Cathedrali ad Ecclesiam Carmelitarum fuit translatum, repositumque juxta Corpus Augustissimi sui sponsi, magnifico sub Mausolæo in prædictæ Ecclesiæ Choro elevato, jussu & impensis Christianissimæ Francorum Reginæ ANNÆ, eorum filiæ.

2º. In Conventu Dolensi, anno 1510.

3º. Rupellæ, anno 1513. Multis exhortatis pro Deo & Religione laboribus, ex hac valle miseriæ translatus est ad gaudia cœlestia, anno 1516.

Libellum supplicem obtulit Leoni X. summo Pontifici, à quo postulavit & obtinuit confirmationem privilegiorum Provinciae Turoniae, necnon erectionem Confraternitatis Beatae Mariæ de Recuperantiâ, in Ecclesiâ Conventus Andegavensis Carmelitarum. Bulla Leonis X. data Romæ, anno 1514. die 12. Septembris & incipit: *Cum ad uberes fructus. Prodicit tomo 2. Bullarii Carmelitarum, in additionibus, pag. XVII.* ubi per honorifica mentio habetur Guillelmi Guesnel, quem etiam egregie commendat Columbanus à Nostrâ Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciae Turoniae Carmelitarum*, pag. 6.

C X X X I V.

GUILLEMUS HANABERGUS, natione Anglus, in Southreia; non longè Londono, ortus, Oxonii Laureâ Doctoratus insignis, ac totius Angliae Prior Provincialis in Capitulo Norwicensi, a fino Domini 1278. post Rogerum Crofwick, seu *Hervæum de Brunham electus*, suo munere sancte sollicitéque fungendo, à summis Pontificibus in favorem suorum sodalium in Anglia multas obtinuit immunitates, quas à Regibus, Episcopis, & aliis omnibus, quorum intererat, acceptari curavit: vir qui vixit semper cum magno virtutis exemplo, & regularis observantiae zelo, Concionibus operam dedit ingenti audientium fructu, eximiâ prædictus doctrinâ. Obiit Londini anno 1291. Scripsit,

1. *Lecturas Theologie. Lib. I.*
2. *Determinationes celebres, Lib. I.*
3. *Quæstiones ordinarias, Lib. I. Incipit: Utrum actus virtutis moralis.*

4. *Sermones varios, Lib. I. &c.*

De Guillelmo Hanabergo præclara reddunt testimonia Joannes Lelandus, Pitœus & Balæus, *De Scriptoribus Angliae*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Lezana ad ann. 1311. num. 4. pag. 500. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 132. ubi Guillelmum Hanabergum fuisse Priorem Provincialem electum, anno 1278. post Rogerum Croftwick non satis correctè scribit: Nam Rogerus Croftwick electus anno 1272. rexit quinque annis, & Vicarium habuit successorem immediatum *Hervæum de Brunham*, qui anno uno rexit. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 281. ubi vocat eum Quintum Angliae Provincialalem, scilicet Hervæum Brunhamium annumerans aliis tribus Provincialibus: Antonius à

Ggg

G.

Wood, in *Historia Academiae Oxoniensis*, tomo 1.
pag. 102. col. 2.

C X X V.

GUILLEMUS HARSICUS, natione Anglus, Carmelita Burnhamiensis, Sacrae Theologiae Doctor ac Professor Cantabrigiensis: Vir placidissimus moribus, omnibus virtutibus, & eximiâ Literaturâ ornatus, Theologus sui ævi celeberrimus & eruditissimus, ut potè cui (ut verbis Pitsei utar) *Suo seculo divinum numen & nomen aeternum pietas & religio, atque sapientia impertire.* Floruit circa annum 1410. scribens

1. *Distinctiones Theologicas*, Lib. I. Incipit: *Licitè aliquis potest diligere.*

2. *Disceptationes Magistrales*, Lib. I. Quæ forsitan non distinguuntur, à præcedentibus.

De illo Harsik loquuntur Balæus, *Cent. XII. cap. 45.* Pitseus, *etate 15. pag. 593.* Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 439. alii quos art. præced. nominavimus.

C X X V I.

GUILLEMUS DE HILDERNISSE, è pago hujus nominis sub Diœcesi Antuerpiensi ac Marchionatu Bergizomensi oriundus Religiosus, Ordinis Fratrum Carmelitarum, ac quondam Prior Conventuum Mechliniensis ac Bruxellensis; hic adiungitur, non quia bonus, sed quia malus plurium errorum Auctor, quos Scriptis vel Concionibus publicavit, sed quos sincerè retractavit. Nam anno 1411. per sententiam Petri de Aliaco, Cameracensis Episcopi, ac dein S. R. Ecclesiæ Cardinalis, condemnatus, omnium suorum Dogmatum palindram publicè cantare coactus fuit: nec dubito quin meliora dein senserit; Quidquid sit, extat hoc nomine,

Cedula quam ego Frater Wilhelmus propriâ manu scripsi super Articulis mihi impositis, eos abjurando & reprobando. Hæc Cedula & alia Monumenta quæ ad homines Intelligentiarum spectant, excerpta sunt ex veteri Codice Manuscripto Collegii Navarrici Parisiensis. Prodierunt apud Baluzium, tomo 2. *Miscellaneorum*, pag. 277. &c. Prodierunt etiam in *Collectione Judiciorum de novis Erroribus*, tomo 1. parte 2. pag. 201 209.

De Guillelmo de Hildernisse, & ejus Præceptore Petro Cantoris, locuti sunt Spondanus, in suis *Annalibus ad ann. 1411. num. 5.* Joannes Lau- noius, apud Mezeray, tomo 2. *Historia Galliae, Gallicè editæ in 4°. pag. 361.* Joannes Franciscus Foppens, in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 407. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 411. num. 10. pag. 774.* ubi in suspicionem revo- care videretur Codicem Manuscriptum Collegii Na- varrici; sed frustrè. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliothecâ media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 441. Dictionarium Morerianum, tomo 4. verbo: *Hommes d'intelligence.*

C X X V I I.

GUILLEMUS A S. JOSEPH, natione Germanus, patriâ Colonensis, primus Carmelita antiquæ regularis observantiaz, deinde amore strictioris instituti accensus, in Congregationem Carmelitarum Excalceatorum ingressus anno 1613. Prior Colonense & Herbipolense Cœnobia rexit: Vir puritate vitæ, virtutis amore, Religionis zelo, morum austерitate, ingenii acumine & amplitudine scientiæ clarus, Herbipolensi Antistiti, & Fran- ciæ Orientalis Duci summè charus, Concionator egregius, & Theologus non ignobilis, migravit in Cœlum Pragæ Bohemorum, anno salutis 1629. die 4.

Augusti. Ex Hispanico idiomate in Germanicum convertit,

1. *Vitam V. P. Joannis à Cruce.* Colonia, Typis Gualterianis, 1624. in 8°.

2. *Methodum discernendi Spiritualem animæ pro- fectum*, à P. Thomâ de Jesu compositum. Colonia, apud Petrum Brachel, in 12.

3. *Meditationes super Orationem Dominicam à S. Teresiâ compositas.* Colonia, Typis Gualterianis, in 12.

4. *Quædam scriptis pietatis Exercitia*: Quæ leguntur in fine prædictarum Meditationum.

De illo mentionem agunt Dominicus Gravina, in *Appendice congenerata vocis Turturis.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Carmelitarum Exalcat.* Scriptis clarorum, quo fuit usus Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag 132.

C X X V I I I.

GUILLEMUS LIDLINGTONUS, is in Comitatu Lincolnensi, sive quod alii volunt in Cantabrigiensis; juxta Recstonum natus fuerit, erat Anglus, & Ordinis Carmelitani Monachus Stanfordiensis, Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, vir eruditione, pietate, prudentiâ, omni denique virtutum laude celebris. Postquam assiduâ divini verbi prædicatione multum in populo fructum fecisset, illudque munus plus quam quadriennium obivit strenue.

In Galliam Narbonensem à Gerardo Bononiensi, Priore totius Ordinis Generali, ad Generale Capitulum, cum aliis vocatus est, ubi anno 1303. quantum potuit resistente Lidlingtono, divisi sunt Angli Carmelitæ in duas Provincias; Lidlingtonus autem ascitis sibi nomullis aliis, non acquievit immo Libris scriptis, decreto contradixit: sed tandem Superiorum auctoritate compressus, cessit: compositisque rebus, Parisiis factus est Sacrae Theologiae Professor; & anno Domini, 1309. in Capitulo Januensi constitutus est Terræ Sanctæ, totiusque Palæstinæ, & Insulæ Cypri Provincialis. Verum in patriam rediit, ubi & diem suum obiisse perhibetur Stanfordia, circa annum 1310. Scriptis autem,

1. *In Evangelium S. Mathæi Commentaria*, Lib. I. Incipit: *Anima mea conturbavit me.* Hujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ Sacrâ*, pag. 829. Col. 2. A.

2. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

3. *Lecturas Theologicas*. Lib. I.

4. *Sermones ad Populum*, Lib. I.

5. *Contrà Decretum Capituli Generalis Narbo- nensis*, quo Angli Carmelitæ in duas dividebantur Provincias, Lib. I.

Hæc ad verbum ex Pitseo descripta sunt, *Lib. de Scriptoribus Angliae*, etate 14. cui addendi occur- runt Gobelinus Alemannus, in *Lib. pro sedando quorundam suorum Fratrum in Anglia Schismate*, per ipsum Pitseum loco eodem citatus: Joannes Ba- læus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*, Cent. IV. Cap. 79. Lezana ad ann. 1309. num. 9. pag. 496. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms.* pag. 132. Ludovicus à S. Teresiâ, in *successione Eliae*, Cap. 232. pag. 525. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliothecâ media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 448. Antonius à Wood, in *Historia Academiae Oxoniensis*, tomo 1. pag. 102. col. 2.

C X X X I X.

GUILLEMUS LINCOLNIUS, à patriâ sic vocatus, natione Anglus, Carmelita Doctor Theologus Cantabrigiensis: Vir (ut Pitseus loquitur) ingenii, doctrinæ, pietatis laudibus suo seculo flo-

G.

rens, scilicet circa annum 1360. scripsit,
1. In Magistrum Sententiarum, XXV. Quæstiones, Lib. I. Incipit: utrum persona propriè dicatur:
2. Oppositiones Scholasticæ, Lib. I.

Guillelmum Lincolnium laudibus celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de Scriptoribus Angliae. Josias Simlerus, in Epitome Bibliothecæ Gesneriana: Antonius Possevinus, in Bibliothecæ Carmelitanæ Ms. pag. 133. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 115. num. 2944. &c.

C X L.

GUILLELMUS LUBBENHAMUS, natione Anglus, patriæ Conventriensis, & Doctor Oxoniensis Theologus, & Angliae Provincialis, anno 1353. uno tantum anno suam regens Provinciam, & tamen Provincialis decimus septimus, à Balæo & Pitseo dictus. Vir autem doctrinâ, prudentiâ, & in rebus agendis dexteritate insignis, sub anno 1361. Conventriæ defunctus, eruditioñis testimonia reliquit,

1. Quæstiones ordinarias, Lib. I.
2. In Posteriora Aristotelis Quæstiones LIII. Lib. II. Incip. Universale dicimus esse.

De eo loquuntur Joannes Balæus & Pitseus, de Illustribus Angliae Scriptoribus: Antonius Possevinus, in Apparatu Sacro: Josias Simlerus, in Epitome Bibliothecæ Gesneriana: Lezana, tomo 4. ad an. 1361. num. 7. pag. 635. Ludovicus Jacob, in Bibliothecæ Carmelitanæ Ms. pag. 133. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 301. &c.

C X L I.

GUILLELMUS OLIVARIUS GAUDAIRE, Armoricus natione, patriæ Ploërmelensis, à teneris annis captus amore vitæ Monasticæ, Carmelitarum institutum amplecti voluit: Piis desideriis compos factus, bonis literis & optimis moribus assidue imbutus, debito tempore solemnem emisit professionem. Nannetas postmodum mittitur, ubi perspicax ingenium humanioribus literis perpolivit, & in Licæo Clementino sub Justæ Andegavo, eruditissimo viro ibidem Professore Philosophicis disciplinis exactam operam dedit: Deinde ad altiora aspirans, in Carmelo Parisiensi sub optimis præceptoribus Theologiam audivit: in quo studio non pœnitendos progressus fecit. Nam ibidem rigoroso prævio examine pro Tentativa Theses propugnavit. Tandem à R. P. Henrico Silvio, Gallias visitante anno 1603. Sacrae Theologiæ Magister seu Doctor Ordinis solemniter fuit creatus. Inde ter Ploërmelense, S. Pauli Leonia, & Pontis Abbatis semel Cœnobia prudentissimè rexit. Tandem Paulopoli in Leonia, peracto Altaris ab eodem Sacrificio, dum in Carmelo quadraginta horarum Solemnia celebrarentur, repente ex hac vita migravit, Feria 2. Quadragesimæ, versus annum 1612.

Per universam Armoricanam, Religionis, eruditioñisque semina longè latèque dispersit, Prædicatoris munus magno cum audientium fructu exercens. Scripsit *Conciones per annum*, & *Quadragesimam*, Lib. II. in-4°. Qui Ms. desiderantur in Bibliotheca Carmelitarum Leoniensium.

De illo per honorificè loquuntur Mathurinus Aubron, in Annalibus Ms. Carmelitarum Provinciae. Cyrillus Penneæt, in Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1612. Columbanus à Nostrâ Dominitâ de Monte Carmelo, in Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrium Provinciae Turonia, pag. 13. ubi eum non satis accuratè forsitan vocat Baccalaureum Nannetensem.

CXLII.
D I S S E R T A T I O

De Vita, aetate & Scriptis GUILLELMI PAGHAM

GUILLELMUS PAGHAM, quem alii DE PAGULA cognominant, natione Anglus, in Cantiorum Comitatu, & Cantuariensi Diœcesi originem habuisse perhibetur. Ita claruit literis & prudentiâ, ut non solum Oxonii, sed & Parisiis quoque summum Theologici muneris promovererit gradum. Oxonii autem usus est familiaritatè, ac doctâ confititudine Roberti Walsinghamii, hominis ex suo Carmelitico instituto eruditissimi: Cujus ad exemplum, inquit Lelandus, ita se suaque formabat studia, ut gravis simul & eruditus, ab optimo quovis inter suos Carmelitas judicatus sit. Tam magni enim fecit ejus ingenium ait idem Lelandus, ut divinum fuisse dixeris; & in Generali tandem, ad Genuam Liguriæ Metropolim, Carmelitarum Synodo, totius Angliae & Scotia Provincialis, ut vocant, constitutus sit.

Hæc à Joanne Lelando juniore, Lib. de Viris Illustribus Angliae, cap. 391. à Joanne Balæo, Lib. de Scriptoribus Britannia, Cent. IV. cap. 52. pag. 340. & à Joanne Pitseo, Lib. de Illustribus Angliae Scriptoribus, aetate XIV. pag. 364. hæc, inquam, apprimè convenienti Carmelitæ Religioso, qui vocatur

GUILLELMUS DE PAULO, alias POUVEL, inquit Jacobus Waræus, Lib. II. de Scriptoribus Hibernia, pag. 113. Carmelita, & S. Theologiæ Doctor, è Comitatu Cantiano oriundus, Oxoniæ primùm, deinde Parisiis studuit: posteà in Generibus Carmelitarum Comitiis, Genuæ habitis, sui Ordinis in Anglia, Scotia factus est Provincialis, circa annum 1309. A Papa Joanne XXII. Midensis provisus Episcopus in Hibernia, sub Metropoli Armachanæ, ab Edwardo III. Rege temporalibus restitutus est, die 24. Julii, anno 1327. Sicuti constat ex Regesto Edwardi III. in Arce Londinensi, ex Regesto Vaticano Joannis XXII. ubi refertur Bulla hujus Pontificis, ad institutionem Guillelmi de Paulo, in Episcopum Midensem, die 16. Februarii 1327. signata, & Avenioni datâ, quæ typis prodidit, in *Bullario Carmelitarum*, tom. I. pag. 553.

Guillelmus de Paulo sedit annos circiter XXII. mortem oppetens anno 1349. circa 26. Julii. Errant igitur Lelandus, Balæus & Pitseus, quos secutus est Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 469. asserentes Guillelmum Paghamium, post tertium sui Provincialatûs annum, à Clemente Quinto Pontifice Romano factum, in Hibernia Midensem Episcopum, claruisse anno Christianæ Salutis 1280. sub Edwardo primo Anglorum Rege, & in sua Ecclesia post aliquot annos sepultum. Nam Edwardus Anglorum Rex primus, clavo potitus est ab anno 1272. ad annum 1307. Clemens Quintus Romanam Sedem tenuit ab anno 1305. die 5. Junii ad annum 1314. die 20. Aprilis. Comitia Carmelitana Genuæ celebrata sunt anno 1309. in quibus Guillelmus Paghamius dicitur Provincialis electus, & tribus post annis Episcopus Midensis: Quâ igitur Chronologæ serie convenire possunt Religioso Carmelitæ, quem Episcopum anno 1280. claruisse scribunt præfati Scriptores? Errorum non tollunt Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. ad an. 1280. 1309. & 1313. atque Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 270. Guillelmum Paghamium Inquisitorem Fidei anno 1280. supponentes, & eundem Episcopum Midensem anno 1313. electum dis-

G.

tinguentes à *Guillelmo*, qui *Paghanerus*, seu *de Pagula* dicitur circa annum 1350. defunctus.

Guillelmus de Paulo, alias *Pouvel*, vel *Pagham*, aut *de Pagula*, scripsit *Opera inscripta*:

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.

2. *Placita Theologica*, Lib. I.

3. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

4. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I.

5. *De Perfectione Intellectus*, Lib. I. Incipit: *Intellectus humanus, secum habet prin.*

6. *De Notitia Actuali*, Lib. I. Incipit: *In intellectu creato quedam vis est.*

7. *De veritate formalis*, Lib. I. Incipit: *Utrum veritas sit forma substantialis.*

8. *De Ente Rationis*, Lib. I. Incipit: *Rectius motus est, ut Philosophus.*

9. Atque *Alia adhuc plura*, inquit *Authores Bibliographi* citati.

Præter hos *Bibliothecarios Scriptores*, laudant & celebrant *nostrum Guillelmu*m, ejus condiscipulus *Joannes Walsingamius*, *crebris in suis allegationibus*: *Gobelinus Alemanus*, in *Arbitrialibus suis statutis*. *Daniel à Virgine Maria*, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 925. num. 3233. *Ibid. pag. 1115. num. 3944*. *Ludovicus Perez de Castro*, in *Collectaneis de Rebus Carmelitanis Mss. Codice 2. Antonius Possevinus*, in *Apparatu Sacro*: *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. Paulus ab Omnibus Sanctis*, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 75. *Jacobus Frisius*, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*, pag. 308. Sed nobis dubium movet hic *Bibliothecarius*, non quia illuc scribitur *Guillelmus Paganherus*, vel *Pagham*, cum énumeratione *Operum à nobis mox memoratorum*: Sed quia in *Articulo statim & immediatè sequenti legitur*.

Guillelmus de Pagula scripsit,

1. *Summam Summarum*, Lib. V.

2. *Oculum Sacerdotis dextrum*, Lib. I.

3. *Oculum Sacerdotis sinistrum*, Lib. I.

4. *Speculum Religiosorum*, Lib. I.

5. *Speculum Prælatorum*, Lib. I.

Ad Eduardum Tertium, Lib. I. Claruit anno 1350. ut refert *Balæus*.

Neque obstat quod *Frisius* omiserit *Statutum Carmelitanæ Religionis*: omisit enim eumdem in *Adriano Hosquetio*, *Gualtero Kellavio*, *Guilhelmo Luglinton*, in ipso *Guilhelmo Paganhero vel Pagham*, in *Henrico de Oyta*, in *Joanne de Arundine*, in *Joanne Luterell*, in *Joanne Ovinello*, *Nicolao de Lyna*, *Petro Wirtho*, *Radulpho Alemans*, *Radulpho Fresburno*, *Radulpho Kulleyo*, *Stephano Browne*, *Thoma Brome*, *Thoma Colbio*, &c. quos certò constat fuisse professione religiosa Carmelitas.

Hinc locus si conjecturæ supereret, duo admittentur Carmelitæ; quorum alter *Oxonensis* & *Parisiensis* floruisset anno 1280. & scripsisset nomine *Guilhelmus Pagham Opera Scholastica*, v. g. *In Libros sententiarum Commentaria*, &c. Alter nomine *Guilhelmus de Paulo*, vel *de Paola*, vel *de Pagula*, scripsisset *Episcopus Midensis Opera Moralia*, v. g. *Summam Summarum*, &c. & vixisset ad annum 1349. tempore Edwardi III. Regis Anglorum.

CXLIII.

GUILLELMUS QUAPLOD, Latinè *Quaplodus*, natione *Hibernus*, Ordinis Carmelitarum, Sacrae Theologiae Magister, ejusdemque Regens in Romana Curia, ad annum circiter 1381. Iis enim titulis insignitus legitur in *Actis Capituli Generalis*, Veronæ eo anno celebrati. *Episcopus De-*

rensis, (*) seu *Deriensis* in *Hibernia* sub *Archiepiscopo Armachano* electus fuit anno 1420. & in hac dignitate *Mæcenas* & *protector Bertramni Fisalamis* seu *Fizallen*, Carmelitæ literis & Libris conspicui, de quo egimus, pag. 289. & 290. *Quaplodus* scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*.

2. *Quodlibeta*, Lib. I.

De *Guillelmo Quaplodo* agunt *Regestum commune* *Ordinis Carmelitarum*, *Mss. fol. 14. Joannes Lelandus*, *Pitseus*, & *Balæus*, *de Illustribus Anglia Scriptoribus*, quos *Lezana* & *Augustinus Biscarretus* fecuti sunt perpetam dicentes eum fuisse *Episcopum Kildariensem* (**) sive ut *Balæus*, *Darensem*: dicens unum è *Suffraganeis Archiepiscopi Dubliniensis*. *Lezana*, *ad annum 1423. num. 9. pag. 801*. *Augustinus Biscarretus*, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: *Jacobus Waræus*, *Lib. II. de Antiquitatibus Hiberniæ*, *Cap. 29. pag. 299*. ubi clarius exprimit quod ambigue proposuerat in *Lib. de Archiepiscopis Dubliniensibus*, pag. 47. uti notat *Daniel à Virgine Mariæ*, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 925. num. 3234.

CXLIV.

GUILLELMUS RADINGIUS, Balæo GRADINGES, natione *Anglus*, patriâ *Rathoniensis*, Carmelita, Doctor Theologus *Oxonensis*: Vir pietatis & eruditioñis cultor insignis, ut loquitur *Pitseus*, omnium vitiorum osor, omnium virtutum amator, & divinæ gloriaz zelo incredibiliter fervidus, interfuit Concilio *Ecumenico Viennæ Allobrogum* à Clemente V. Pontifice Maximo, anno gratia 1309. celebrato, in quo *Templariorum Ordo* condemnatus est. Quorum etiam causam dum in *Synodo Londinensi* anno 1312. suum ad Tribunal perpenderet *Robertus Winchelselius*, *Cantuariensis Archiepiscopus*, *Radingium* ex *Oxoniam accersivit*: Qui collectis in unum *Accusantium articulis*, & *Accusatorum responsionibus*, *Librum unum* composuit,

Templariorum Examinationes: Quæ incipiunt: *Ad perpetuam rerum memoriam*.

Quæstiones quasdam etiam scripsit *Lib. I. Qui Incipit: Utrum viator invitè mereri.*

Alia non pauca reliquit.

De *Guillelmo Radingio* egregie loquuntur *Joannes Pitseus*, *de Illustribus Anglia Scriptoribus*, *ætate 14 pag. 403. Joannes Balæus*, *ibidem. Cent. X. Cap. 76. Antonius Possevinus*, in *Apparatu Sacro*. *Josias Simlerus*, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: *Joannes-Albertus Fabricius*, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis* *tomo 3. pag. 482. Alegreus Cassanatus*, in *paradiso Carmelitici decoris*, pag. 281. *Lezana ad annum 1312. num. 5. pag. 503. Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*. *Mss. pag. 134. Daniel à Virgine Maria*, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944.

CXLV.

GUILLELMUS SADACENSIS, Ordinis Carmelitarum: Vir incredibili industria & labore, inter *Chimistas* suo tempore non incelebris, & *Hermetis Trimegisti Sectator* præclarus, scripsit circa annum 1378. Opus duobus libris distinctum, cui titulus est:

Sadacina totius Alchimiae, *Lib. II. Incip. omne datum optimum*. Extrabat *Mss. quondam Venetiis*, in *Museo R. P. Angeli Aproli Vintimigliæ*, *Theologi Ordinis*

(*) *Devia, Vulgo Dery*, In *Ultoniæ Provinciæ Episcopalis Urbs*.

(**) *Kildara*, idest *Cella Dariae*, matris S. Ursulæ Virginis; & *Anglis Kildare*, Urbs *Episcop. in Lageniæ Provinciæ*, sub *Archiep. Dublinensi*.

G.

Ordinis Eremitarum S. Augustini, in Monasterio S. Stephani, in-4°. ut colligitur ex *Bibliothecis Manuscriptis Venetis*, publicis & privatis Jacobi Philippi Thomasini, Patavini, Episcopi Amoniensis in Istria, pag. 64. citatur super pag. 583.

An noster Guillelmus Sadacensis unus & idem sit cum *Guillelmo Sadacio*, qui scripsit de *lapide Philosophico* libros quatuor: quorum meminerunt Joannes-Baptista Nasarius, Brixensis, de *transmutatione Metallorum*, & Petrus Borellus, in *Bibliotheca Chimica*, pag. 109. nihil affirmare audeo; inquit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 134.

C X L V I.

GUILLEMUS DE SANVICO, sive de SANICO, sive de SAMMUCO, Anglo-Cantianus; quippè Sandvico non ignobili littoris Cantiani portu, ut videtur, oriundus, quem alii Syrum, alii Gallum faciunt. Ast Carmelitæ ex Oriente primi in Angliam devenerunt; circa annum m. ccxl. & *Newendenæ*, seu *Nevioduni* in agro Cantiano primas sedes habuerunt; & quam frequenter erant Anglorum hoc seculo in terram sanctam expeditiones, nemo nescit. Cujus tandem Regni fuerit Guillelmus noster, in terram sanctam profectus est, & in monte Carmelo vitam egit Eremiticam, donec nutantibus Christianorum in Palæstina fatis, & in crescente in dies saracenorum potentia, relicto Carmelo in Cyprum transiit, posteaque in patriam rediit.

Quo autem anno præcisè redierit, incertum est. Lezana & Oudinus scribunt Accone à Saracenis capti anno 1291. eum Cyprum navigasse, cum in Monte Carmelo Monasterium regeteret anno 1289. Attamen in Capitulo Generali ad Montem Pessulanum celebrato anno 1287. die festo S. Mariæ Magdalena celebato, subscripsit *Guillelmus de Sanvico Definitor Provinciæ Terræ sanctæ*; ut constat ex Actis hujus Capituli authenticis Ms. quæ asservantur in Basilica Consilii civilis Montispessulanii, & typis prodierunt *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 592. num. 2074. Et *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 37.

Quod etiam præsens adfuerit oppugnationi Civitatis Acconis, ipse testatur in suo *Chronico*, cap. 8. dicens: » Saraceni in mense Maio, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo primo civitatem Accon obtinuerunt: in quâ fuerunt ultrâ triginta millia Christianorum cæsa & capta, præter eos qui per mare evaserunt, ex quibus fui ego unus. Multi enim Christiani de civitate Accon, & de civitatibus Tyri & Tripolis per mare fugerunt. Saraceni autem civitatem Accon, cum solemni Monasterio hujus religionis quod in eâ erat, ita devasterunt, ut eam totaliter inhabitabilem reddiderint. De qua egredientes, & ad sanctum montem Carmeli, qui ab ea non longè distat, ascenderentes, Monasterium Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de monte Carmeli ibidem commorantium, de quo nuper ad Accon perrexeram (quod frequenter evaserant, sed nunquam destruxerant) tunc igne creaverunt, & omnes Fratres ibidem repertos, & *salve Regina* cantantes, gladio trucidaverunt; & sic Religio ista fuit de Provincia Phœnicca, & per consequens de tota terra sancta prorsus eradicata.

Quando & ubi hæc scripserit Guillelmus de Sanvico, non liquet. In Cypro Lezana, in Anglia Caveus eum scripsisse arbitratur. Quo tamen fundamento dicat R.P. Daniel Papebrochius illum scripsisse centum & quinquaginta annis post S. Bertholdi initia, circâ an. m. ccc. aut etiam serius, non optimè concludit, cum ait: » nec mirum, nec grave videri potest, quod Fratres, nihil certi scientes quod

Tom. I.

» requirerentibus de instituti sui Autore responderent; Eliam Prophetam peculiari quâdam ratione ad se pertinere voluerint; neque hoc tantum, sed etiam persuaserint sibi ab ejus ad sua usque tempora, in Carmelo viguisse aliquam religiosioris vita formam: Quæ qualis medio illo spatio fuisset; continuæ an interpolata, non deberet exquiri scrupulosus non hic locus discutiendi. Certum est quod Guillelmus de Sanvico scripserit,

1. *In Régulam Carmelitarum*, Lib. I.

2. *Decretales Religiosorum*, Lib. I.

3. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*.

Chronicum de multiplicatione Religionis Carmelitarum per Provincias Syriae, & Europæ, & de perditione Monasteriorum terræ sanctæ, Lib. I. Prodiit *tomo 1. Speculi Carmelit.* pag. 95. num. 400. cum notis R. P. Danielis à Virgine Maria. Prodiit etiam in historia Hierosolymitarum Patriarcharum chronologica, quæ præfixa est *Actis Sanctorum*, *tomo 3. Maii, Parergo XIIII.* pag. 60. num. 245. cum notis R. P. Danielis Papebrochii, suum ad systema de Ordine Carmelitarum accommodatis. Notat scilicet quod,

1°. » Várias ac graves molestias à Saracenis passos Christianos omnes, ac singulariter Monachos, jam satis patet; sed quod ii se pro majori parte ad Carmelum receperint, gratis assumitur; & verum non esse satis probatur ex continua illa desolatione Carmeli, quam demonstrat perpetuum omnium in Terra sancta Peregrinatorum silentium. Si cui nihilominus aliud videatur, suum sibi sensum habeat, mihi meum relinquat: nec moveat quæstionem de cappa barrata, de cuius origine ad Humanum referenda fortè necdum cogitaverat, cum Sanvicus scriberet.

2°. » Similia scribit de adventantium peregrinorum frequentia Jacob de Vitriaco, ex cuius Historia Orientali hæc & quæ sequuntur accepta fuere, & applicata Eremitis, sparsim Carmelo habitantibus; sed (ut existimamus) absque ullo alio inter se vinculo, quam simplicis propositi vitae in solitudine degendæ; nihil alter curantes de altero, adeoque absque forma alicujus religiosi Ordinis. Gratis etiam puto assumi quod ab adventientibus in Terram sanctam Latinis inventi sint ibi aliqui: à quibus cæteri formam sumpserint vivendi: sed hos potius eam ex Europa attulisse, quem viderant observari à Solitariis Europæis, tunc quam nunc frequentioribus, & nulli certè Religioni adstrictis.

3°. » *Cum Aymericus plurimum contulisse crederetur ad stabiliendum in Carmelo Bertholdum*, qui forte eum fuerat ab Antiochia secutus, ipsius Prophetæ Eliæ, istam ei sedem designantis, admonitu; per quam verò simile fit, quod ille, post quinque vel sex annos exilii, revertens Antiochiam, ex noviter adunatis sub Bertholdo Eremitis unum alterumve duxerit secum, qui ex Latinis advenis simile ibi Eremitiorum colligeret, ad normam Carmelitani. Huic præfectus postea Eusebius aliquis, propter memoriam communis originis, potuit petuisse, & accepisse à Cyrillo Priore III. Regulam, quam iis ab Alberto tradidam audierat; licet non cum ea quæ prætenditur Epistola.

4°. » Si jam tunc ita variè variis supputabant termina Alberti & Régulæ datæ: quid mirum tam confusam eorumdem notitiam ad hoc usque secularum perdurasse in Ordine, qualem ex literis Stratii Generalis cognovimus? Nempe, ut (meo quidem judicio) rectissimè & ingenuè inter causas tenebrarum, Carmelitanas origines involventium

Hhh

» fatetur Joannes Hildeshemensis : *Incolæ vetusti Montis Carmeli fuerunt Eremitæ simplices, non litterati, pauperes, membranas fortè non habentes, nec Scriptores, orare potius, quām scribere consūeti; de quibus non est dubium, quod juxta doctrinam Pauli anteriorum & præteriorum obliti, præstantiori curā tenebant ad futura. Loquitur ille quidem de Syro-Græcis, quos jam olim putat sub Saracenis fuisse, sed nec excludit Latinos posteriores, de quibus non agimus, alteram enim causam petit à desolatione Monasterii, post captam Acconem, in quā perierint; si quæ erant scripturaræ, unā cum Pallio Eliæ, ad id usquæ servato sci licet. Sed hanc causam non recipio, cùm ab annis quinquaginta & amplius antè cœperint Carmelitæ migrare in Europam, per otium & citrè festinationem, qui, sicut servaverunt regulam & brevia quædam à Romanis Pontificibus obtenta, sic etiam poterant ac debebant, prævisâ immimenti perditione totius Terræ sanctæ, cæteras quoque majoris momenti scripturas transferre intutum; imò & earum exempla plures sibi transcribere in varias deferenda Provincias, si talium cura apud illos fuisset.*

» 5. Sicuti Joanni Hierosolymitano, in Libro *de Institutione Monachorum* infeliciter cessit Greæcæ linguae notitiam affectasse, reddendo etymon nominis *Melotæ*; ità etiam huic scriptori accidit. Græci, ut ex Joanne Phoçæ apparet, *to mauron oros* vocabant, id est *Monten Nigrum*: id suā linguā Iralicā exprimebant, Nero. Sanvicus Vocem non sensum, à Græcis perendam putavit; &, nescio, quo docente, credidit, quod *hydros sit aqua*, rem Lexicographis omnibus ignotam.

» 6. Utrumque verissimum esse: Sed non propter reā recedo à mente, quam explicui in vitâ S. Alberti num. 110. Scilicet usque ad annum M. ccxxx. Montis Carmeli Priori alios subditos non fuisse, quam quos ibi habebat; esto ex Carmelitis, Albertina Regula informatis, aliqui traduces accepti fuerint ad propaginem Instituti. Id enim mihi probant Pontificum Bullæ, de sola Carmeli Eremo singulariter usque ad id tempus loquentes. Libenter autem hanc gloriam dederim S. Cyrillo, quod unius Regulæ Eremitoria, in unius etiam Ordinem compaginem adunarit; & sic potuerit non jam solum Prior, sed Prior Generalis vocari. Id certè ad Religionis conservationem, gubernationemque magnam habuit utilitatem, eti primi videantur fuisse Cluniacenses, per quos tam utile inventum apud Latinos incepit. Et sic credo eos etiam, qui in Antiocheno Patriarchatu erant, fuisse ad eamdem cum cæteris unionem invitatos, facilèque adductos. Notandum est autem, quod juxta Sanvicum, omnia ferè hæc Monasteria excitata fuerint post annum data Regulæ....

Hæc sunt præcipua momenta, quibus Daniel Papebrochius infirmare tentat & elevare auctoritatem Guillelmi de Sanvico, sribentis pro multiplicazione Religionis Carmelitarum. Infirmitatem autem rationum quis non intrueatur innixarum conjecturis incertis, forsan ferè, in eo quidem judicio, videri posset, fieri potest, credo, existimamus, & similibus, adversus testimonium Auctoris Synchroni, supparis, in locis de quibus loquitur edocti, & inter homines quorum institutum explicat conversantis, imò & ipsos Prioris gubernantis. Quapropter singulas Papebrochii notationes refellere hic non aggrediar; cum iis responsum fuerit datum inferius *tomo 2. pag. 36. & 152.*

Guillelmum de Sanvico celebrant Joannes Thiemius, *Lib. De Scriptor. Ecclesiast. cap. 489.*

Jacobus Philippus Foresta, Bergomensis, in *supplemento Chronicorum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 294. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 712. Alfonsus Cianonus, in *Martino II. Gerardus-Joannes Vossius, Lib. II. de Historicis Latinis*, cap. 60. pag. 490. Guillelmus Cave, in *Historia literaria*, pag. 643. Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, *tomo 3. pag. 555*. Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Ecclesiastice*, cap. 486. Thomas Dempsterus, in *Apparatu ad Historiam Scotiæ*. Idem in *Nomenclatura Scriptorum Scotorum*, *Litera S.* ubi animadvertisit quod Guillelmus de Sanvico, Carmelitas primùm in Scotiam induxerit anno 1244. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 488.*

E Carmelitis Philippus Riboti, in *Prologo decem Librorum de Institutione Carmelitarum*. Joannes Grossi, in *Viridario Ordinis Carmelitici*: Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti*, cap. 10. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 33. Lezana, *tomo 4. ad ann. 1289. & 1293. pag. 442. & 46.* Matthias à S. Joanne, in *Historia Panegyrica Ordinis*, pag. 109. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 135. &c. Qui consentiunt R. P. Danieli Papebrochio dicenti, in *Actis Sanctorum mensis Maii*, *tomo 2. pag. 712. num. 18.* Guillelmum Sanvicum reponendum esse inter eos Scriptores, quorum testimonium valet pro rebus Carmelitanis tutò asseverandis, consentiunt referenti Epistolam quam R. P. Theodorus Stratius, Prior Generalis Carmelitarum, scripsit anno M. ccxxxiv. Auberto Miræo, Cathedralis Ecclesiæ Antuerpiensis Decano, quæ sic habet:

» Controvertitur his diebus in hac alma Urbe, apud Sacram Congregationem de Ritibus, de Officio B. Alberti, Hierosolymani Patriarchæ, jam pridem ab eadem sacra Congregatione nobis Carmelitis concessi; & principalis ratio controversiae est, quia non bene constat, quæ aut qualis persona sit iste Albertus, quem colimus. Si etenim dixerimus istum Albertum illum fuisse qui nobis Regulam tradidit; premimur hac difficultate, quod Regula nostra tradita nobis est anno M. clxxi. quo tempore nullus erat Albertus Hierosolymanus Patriarcha, quia iste inthronizatus fuit M. cciv. Prædicto autem anno M. cxxxii. Solum in Syriâ vigere poterat Albertus, Bethleemita Episcopus, qui cum Guillelmo Tyrio venit postea ad Concilium Lateranense sub Alexandro III. ut ipse Guillelmus & Baronius referunt. Vidimus quæ per illustris & Reverenda Dominatio vestra de hoc puncto scribit in suo Tractatu de Origine Carmelitani Ordinis; & veram credimus esse hujusmodi solutionem, quod scilicet eadem persona fuerit Albertus ille, Bethleemita primùm, & postea Patriarcha Hyerosolymitanus, ut à vestra Rev. Dominatione, in prædicto Tractatu edocti sumus: verumtamen quia nonnullis non placet hæc opinio, nec satis constare potest, quomodo ille Bethleemitantus, Hyerosolymitanus postea effectus fuerit (cum constet ex tabulis Ecclesiæ Vercellensis, quæ habentur in Libro à Joanne-Stephano Ferrerio, *de Vitis Episcoporum Vercellensum*, Albertum illum, qui Patriarcha Hyerosolymitanus constitutus est, fuisse primùm Bobensem, & postea Vercellensem Episcopum, patriaque Parmensem) propterea humiliter exoramus Perill. ac Rev. Dominat. Vestram, quatenus pro sua benignitate velit scribere nobis ea quæ circa hoc habet in mente, cum testioniis, aut monumentis ad confir-

G.

» mandum cum sanctitatem prædicti Alberti, tum
» identitatem personæ in prædictis Episcopatibus,
» tum etiam aliqua (si in promptu habuerit) pro cor-
» robando quod prædictus Albertus ex Ordine nos-
» tro Carmelitico aliquandiu faerit. Quæ si fecerit,
» ut speramus, majori vinculo adstricti erimus pro
» V. Rever. Dominationis in utroque homine feli-
» citate Deum enixè deprecari. »

Ex hac Epistolâ, cuius solutionem à Miræo da-
tam non reperio, cuiusque idoneam Bollandus tunc
Bruxellis agens & cum quo Miræus eam communi-
caverat, explicationem dare non potuit, concludit
Papebrochius, pag. 158. tomo 2. confusam Car-
mellarum notitiam ad suum usqne seculum perdu-
rassæ in Ordine, circâ tempora Alberti, & circâ
annum datae Regulæ. Sed hæc undè duplex anxietas?

1. Quià nondum compertum erat Registrum
Innocentii III. cuius Lib. VII. Epist. 222. spec-
tat ad Albertum Hyerosolymitanum, Regulæ data-
torem.

2. Quià Acta Episcoporum Vercellenſium non-
dùm è tenebris traxerat Joannes-Stephanus Ferre-
rius. Vide tonum 2. pag. 157. & 158.

3. Quià Antiquarius Sciolus diem & annum
atque locum affixerat ad calcem Regulæ, à quâ
debebant abesse juxtâ verum autographum; ut
constat ex Diplomate Innocentii IV. pro ipsius mo-
deratione & correctione, in quo nec dies, nec an-
nus designatur.

4. Quià Canon seu Collectio statutorum, quæ
Priore Bertholdo jubente Brocardus anno M. CLXXI.
composuit ad informandos suos Carmelitas juxtâ
morem Ecclesiæ Latine, materiam subministravit
Regulæ ab Alberto postea datae.

Hæc veniam Carmelitis præbent errantibus, à
quibus etiam excusationem errans, dupli ex capi-
te Papebrochius facile obtinebit. Nam anno 1675.
typis edidit Tractatum de S. Alberto, Patriarcha
Hyerosolymitano, in quo statim in principio Se-
cretarius R. P. Marthæ Orlandi, Prioris Generalis,
Seraphinus à Jesu Mariâ, ejus Assistens, his tradu-
citur verbis. *Quisquis igitur Lectionum istarum Sa-
crae Congregationi offerendarum auctor fuit, hunc
oportet eas somniantem scripsisse: Certe non nisi
somnia vidisse potuit Canonicorum Officia pro-
pria, in quibus ipsas legeret.* Paulò post sequitur:
*Proinde non modo fidem nullam, sed pœnam gra-
vissimam commeruit, qui talia obtulit Sacrae Congre-
gationi, tanquam à Canonicis Lateranensis.* Hæc
scribebat Papebrochius, qui ex ore Procuratoris
Generalis, Canonicorum Regularium, Congrega-
tionis Gallicanæ, qui Askelinus nomine tum mora-
batur Romæ, responsum acceperat hos de Alberto
nihil scire, nec nomen quidem nedum ejus Offi-
cium recitare. Verùm doctior factus Papebrochius di-
dicit præfatos Canonicos Lateranenses anno 1570.
à Pio V. licentiam obstinuisse recitandi Officium de
S. Alberto, cum Oratione & lectionibus propriis. Et
anno 1671. die 12. Julii, Prior Generalis, Matthæus
Orlandus, Libellum supplicem sacrae Rituum Con-
gregacioni obtulit seu suo nomine offerri fecit, ut
facultatem obtinerent recitandi Officium S. Alberto,
quod recitant Canonici Regulares Lateranenses.
Annuit hæc sacra Rituum Congregatio, cujus nomi-
ne subscriptis die 18. ejusdem mensis & anni Car.
Bona.

Error alter, quem ex præfata Theodori Stratii
Epistola non subodoratus est Papebrochius, versa-
tur circâ successorem Heraclii, Hierosolimitani Pa-
triarchæ, quem Hovedenus, pag. 685. & Joannes
Rompontus, in Chronico, pag. 1192. referunt in
blidione Acræ anno 1191. defunctum. Sed Pape-

brochius in Historia Chronologica Patriarcharum
Hierosolymitarum, pag. LI. num. 213. ait: (De
Heraclio, ubi vel quando obierit, in compertum
est, propter auctorum silentium. . . . solus nobis
superest Theodoricus Pauli, Sulpitium suggerens,
Heraclii successorem.) Verùm Interpolator Chronicus
Aquinætini ad annum M. CXCI. scribit: *Albertus
Eremita, Petri Eremita, qui belli Sacri auctor Urba-
no II. Pontifici fuit pronepos, ex Episcopo Bethle-
mitano, Patriarcha Hierosolymitanus post Heraclium,
à Cœlestino III. Papa constituitur.* Est hic Albertus,
Bethlehemitæ Episcopus, qui teste Willelmo Tyr-
rio Lib. XXI. Cap. XXVI. anno M. CLXXIX.
Concilio Ecumenico Lateranensi III. interfuit,
ideoque diversus à Beato Alberto primùm Bobiensi,
postea Vercellenſi Episcopo, annoque M. CCIV.
Patriarcha Hierosolymitano constituto; inquit R. P.
Antonius Pagi, Minorita, in Critica Historico-
Chronologica, in Annales Baronii, tomo IV. pag.
701. num. XVIII.

CXLVII.

GUILLELMUS DE SANVILLIACO,
natione Occitanus, patria Tolosanus, Sacrae
Theologiae Doctor Parisiensis, anno Christi 1340.
renuntiatus: Vir præcæ probitatis, excellentis in-
genii, singularis eloquentiæ & profundæ eruditio-
nis gloria conspicuus, Theologus eximus, & Con-
cionator celebris, deceſſit Lutetiae Parisiorum anno
1348. Scripsit,

1. In Libros IV. Sententiarum Commentaria, Lib. IV.

2. Quæſtiones Sententiarum, Lib. IV. Quæ forſan
non differunt à Commentariis præcedentibus.

3. Super Quatuor Decretales, Lib. II.

In Decretales Religiosorum Commentaria, Lib.
II.

5. Expositionem Missæ, Lib. II.

6. De Patronatu B. V. Maria, Lib. I.

7. Sermones per Annum, Lib. I.

8. Alia multa.

Guillelmum de Sanvilliaco encomiis appellant Ni-
colaus Betrandus, de Gestis Tolosanorum. Josias Sim-
lerus, in Epitome Bibliothecæ Marianæ: Antonius
Possevinus, in Apparatu sacro, pag. 712. Hippo-
lytus Marraccius, in Biblioth. Marianæ: Joannes.
Albertus Fabricius, in Bibliotheca media & infima
Latinitatis, tomo 3. pag. 489. ubi notat Chronicum
solummodo Guillelmo de Sanvico, tribuendum esse;
cætera vero huic Guillelmo de Sanvilliaco adjudicanda.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, Lib. de Viris Il-
lustribus Ordinis Carmelitani, Cap. XIII. ubi vo-
cat eum Guillelmum de Sanviniaco, notatque à
se visum Opusculum prænotabile, in quo materias
primi Libri Sententiarum pulcherrimis divisionibus
secundum Dictiones, & Capitula artificiose com-
petit: quod anno millesimo trecentesimo quadrage-
simō octavo, quo Parisiis Sententias legit, edidisse
annotatur. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Car-
melitici Decoris, pag. 297. Joannes Cheron, in
Privilegiati Scapularis Vindiciis, pag. 62. Auctor
Anonymus Catalogi Doctorum Parisiensium Ordinis
Carmelitarum, ex antiquis Conventus Maubertini
Chronologicis Tabulis, necnon ex Literis Univer-
sitatis Parisiensis, ab anno 1270. ad annum 1664.
compositi, quo usus est Ludovicus Jacob, in Biblio-
thecâ Carmelitana Ms. pag. 135. Daniel à Virgine
Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1085.
num 3808. Paulus ab Omnibus Sanctis, in Cata-
logo Scriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 75.

G.

CXLVIII.

GUILLEMUS sive WILHELMUS SCHULTINGIUS, natione Ubius, patria & professione Carmelitanus Colonensis, Sacrae Theologiae Magister, Prior Coloniz, & in aliis Conventibus, inter ceteras virtutes, zelo erga Matrem suam Religionem, & salutis animarum, ac eximiâ erga Ordinis Carmelitani Patronam pietate resplenduit.

Conventum Crucenacensem ab anno 1564. possesum ab haereticis, in potestatem Ordinis reduxit, ejus tum primus Prior institutus: sic & Conventum Hirschornensem, iteratis vicibus e manibus haereticorum vindicavit, & *Hirschornium Catholicæ Religionis exercitia invexit anno 1634.* & ibi Prior, indigenas ad orthodoxæ fidei exercitia reduxit; etiam curam Pastoralem oppidi gerens, ex speciali institutione Eminentissimi *Anselmi Casimiri*, Archiepiscopi Moguntini Electoris, cui pergratus fuit: Qui *Coloniae* existens anno 1636. die Sancto Paschæ, in Ecclesia Carmelitana publicè, frequenti populo spectante, & una cum ipso Illustriss. Princeps *Antonius Episcopus Wormatiensis*, ab ipso *Guillelmo* Sacrum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo Scapulare suscepserunt, & ejus inscripti sunt Confraternitati: Cui promovenda ipse *Guillelmus*, Studiosissimus fuit, magno cum pietatis fructu & incremento. Ad instantiam præfati Archiepiscopi Moguntini, Moguntia constitutus, ibi Prior piè obiit anno 1637. die 22. Martii, sepultus in Choro. Scripta ejus inscribuntur:

1. *Exegetis Mariana: seu Idea Confraternitatis B. V. Mariae de Monte Carmelo.* Germanicè. Coloniæ, anno 1629. in-12.

2. *Vita S. Andreæ Corsini, moraliter exposita*, cui titulum indidit: *Flos Carmeli.* Germanicè. Coloniæ, anno 1629. in-12. Dedicavit Serenissimo Ferdinando Bavarо Colonensi, dum ejusdem Sancti Canonizationis solemnitas Coloniæ perageretur.

3. *Sermonum Liber Ms.* Qui asservatur Moguntia in Bibliotheca Carmelitarum, antiquioris regularis observantiae.

Guillelmi Schultingii mentionem habent celebrem *Necrologium Carmelitarum Colonensium*. Acta communia Ms. *Conventus Crucenacensis*. Regestum Ms. *Cœnobii Hirschornensis* Carmelitarum; Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 136. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 102. num. 3534. Ibidem, pag. 1102. num. 3906.

CXLIX.

GUILLEMUS STAPHILARTUS, natione Anglus, patria Cantianus, Carmeli Londinensis alumnus, Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis & Professor. Vir in sacris & prophanis literis ita notabiliter doctus, ut inter prima illius temporis Academia Oxoniensis ornamenta non immitio numeraretur. Matriore ætate dicitur se scararum studiis scripturarum totum consecrasse, in Concionibus præsertim ad Clerum, & demum emissis in lucem Commentariis, illustrasse. Floruit circa annum 1456. scribens,

1. *In Canticum Moysis: Audite Cœli &c.* Lib. I. Incipit: *Reverendi Domini.*

2. *In aliquot Psalmos* Lib. I. Incipit: *Bonitatem & Disciplinam, & scientiam.*

3. *In Isayam Lectiones*, Lib. I. Incipit: *Viso Isaya, &c. Reverendi Magistri.*

4. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.

5. *De Paupertatis materia*, Lib. I.

6. *Sermones ad Clerum Oxoniensem*, Lib. I. Incipit: *Præhonorandi Magistri.*

De Guillelmo Staphilarto consulendi sunt Joannes Lelandus, cap. 465. Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Possevinus, tomo 1. *Apparatus sacri*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, pag. 404. & 454. Jacobus Long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 971. col. 2. C. Lezana ad ann. 1457. num. 5. pag. 893. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 136. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 354. &c.

C L.

GUILLEMUS STARNEFELDIUS, natione Anglus, patria Cantianus, ex Carmelo Newendeviensi Professor, & Doctor Oxoniensis: Vir cuius nomen ratione pietatis & doctrinæ posteritatem latere non potuit. Domesticus sui tum Ordinis, tum maximè Cœnobii, cuius alumnus erat, historias diligenter pervolvit, & quæ memoratu digna judicavit, in bonum ordinem digesta, luce donavit moriens anno 1390. in Conventu Newendeviensi, cuius fundationem anno 1241. factam narrat in Libro qui inscribitur:

Historia Newendeviensis, sive Nelwyndemienis Cœnobii Carmelitarum, Lib. I. Incipit: *Quoniam Philosophum primi.*

2. *Scripsit Lecturas.*

3. *Conciones, &c.*

De illo loquuntur Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Gerardus Joannes Vossius, Lib. III. de *Historicis Latinis*, cap. 3. pag. 542. Lezana ad annum 1391. pag. 731. Alegreus Cassanatus, pag. 317. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 137. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1115.

C L I.

GUILLEMUS SURFLETONUS, natione Anglus, Monasterii Carmelitarum S. Botulphi in agro Lincolnensi alumnus, sacrae Theologiae Doctor Cantabrigiensis. Vir quem integritas vitæ cum singulari doctrina, conjuncta omnibus bonis suo seculo commendatissimum reddidit. Erat enim affiduus virtutum cultor, & è suggestu vehemens contrà omnium vitiorum illecebras declamator, non inerudite multa scripsit, & moriens anno 1466. sui Cœnobii S. Botulphi Bibliotheca ad posteritatis utilitatem reliquit,

1. *Conciones sacras*, Lib. I.

2. *De vitiis & virtutibus*, Lib. I.

3. *Alia multa.*

Laudant eum Lelandus, cap. 588. Balæus, *Cene. XII. cap. 91.* Pitseus, de *Scriptoribus Angliae*. Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabricius, in *Bibliotheca media & insimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 497. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 356. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944. &c.

C L I I.

GUILLEMUS VIRETUS, natione Anglus, sacrae Theologiae in Academia Cantabrigiensi Baccalaureus: Vir multæ lectionis, necnon in volvendis Ordinis sui historiis & perscrutandis feret per

G.

per universam Angliam Bibliothecis , ac præsertim Sanctorum vitis & actis examinandis admodum versatus ; è quibus magno cum labore confecit *Hagiologium Carmelitarum* : de quo locuti sumus super. pag. 600. verbo *GUILLERMUS GRENAEUS*.

C L I I I .

GUILLELMUS WERT , natione Germanus , Carmeli Aquisgranensis Supprior , sacræ Theologiae Baccalaureus , scripsit circa annum 1518.

1. *De vitiis sub virtutum palliis occultatis*, Lib. I.
2. *De misericordia Dei* , Lib. I.
3. *De septem donis Spiritus Sancti* , Lib. I. & alia : Quæ omnia Ms. asservantur in Carmeli Aquisgranensis Bibliothecâ.

De illo mentionem agunt *Catalogus Ms. quorundam Scriptorum Germanorum Carmelitarum* , quo usus est Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 137*. Daniel à Virgine Maria , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1097. num. 3880.

C L I V .

GUNDISALVUS MUNOCIUS ADALID , natione Bœticus , Carmeli S. Mariae de la Cabeça , in Provincia Bœtica P. , Doctor Theolo-

gus ac Theologiæ moralis in Academia Granatenſi Professor , necnon sanctæ Inquisitionis Consultor : Vir singulari doctrinæ ac virtutum meritis insignis , Concionator præclarus , scripsit circa annum 1619.

Sermones , Lib. II. Quorum meminerunt Enmanuel Roman , *Lib. de Illustribus Scriptoribus Ordinis Carmelitici* : Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 472. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* , pag. 139.

C L V .

GUNDISALVUS RAMIREZ , Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum , in partibus Indiarum , *Libellum supplicem obtulit Gregorio XIII. ad obtainendam confirmationem privilegiorum* , pro Conventibus erectis & erigendis in partibus iisdem Indiarum. Annuit Pontifex Maximus per Bullam : *Expositit tuæ devotionis sinceritas* , datam Romæ , anno 1572. die 7. Maii , dummodo Privilegia illa Ordini Fratrum Carmelitarum hacemis per Romanos Pontifices concessa , sint usu , & Decretis Concilii Tridentini non repugnant. Bulla ista prodiit Typis edita , tomo 2. *Bullarii Carmelitarum* , pag. 177.

H.

I.

ANNIBALDUS , Ordinis Carmelitarum , forsan ille est qui vocatur JOANNES DE ANNIBALDIS , Doctor Theologus Parisiensis , anno Christi 1450. renuntiatus : Unde nonnulli Scriptores hunc confundunt cum Hannibaldo Hannibaldensi de Morlaria , Romano , Ordinis Prædicatorum , S. R. E. Cardinali : Scripsit ,

In Magistrum Sententiarum Commentaria , Lib. IV. Quæ Mss. extant in Bibliotheca Carmelitarum Conventus Regii Maubertini : ubi ea vidit Ludovicus Jacob , beneficio R. P. M. Angeli Millart Prioris , in *pergameno* , *in-folio* .

De illo mentionem habent Petrus de Alva , in *Militia immaculata Conceptionis* . R. P. Josephus Ouvrier , Mimatensis Carmelita , Licentiatus Parisiensis , in *Catalogo Ms. Manuscriptorum Bibliothecæ Carmelitarum Maubertinæ* , qui affixus est *ad paginam 181*. Catalogi Alphabetici Ms. omnium foundationum Conventuum Carmelitarum , scripti à P. Ludovico Jacob , & asservati in Conventu Parisiensi Carmelitarum de Billettis dicto. *Catalogus Ms. Doctorum Parisiensium* , Ordinis Carmelitarum , ex antiquis Conventus Maubertini Chronologicis tabulis , necnon ex Literis Universitatis Parisiensis ab anno 1270. ad annum 1664. copositi & quem citat Ludovicus Jacob ejus quondam possessio , in *Biblioth. Carmelitana Ms. pag. 139*. ad Schedam Ms. ibi affixam. Non audiendi sunt Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 266. & Paulus ab Omnibus Sanctis , in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici* , pag. 75. confundentes hunc Hannibalum , aut de illo confusa loquentes.

I I .

HANNIBAL DE BALZAMO , Apulus Carmelita , S. Theologiæ Doctor : Vir omni disciplinarum genere clarus , Romæ & Florentiæ diu Tom. I.

liberales artes docuit , postmodum Oratoriis Evangelii munus Neapoli , Paduæ , ut Florentiæ per biennium summâ omnium acclamatione exercuit. Laudi , Cremonæ , Cremæ , *Conciones* habuit Quadragesimales. De Titulis *Operum* quæ exaravit , nihil mihi adhuc constat , inquit Cyrillus Penneet , in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1593* . quo clauruit noster Hannibal de Balzamo.

I I I .

HARDTMANNUS DE WORMATIA , natione Germanus , Wormatiæ Vangionum ad Rhenum natus ; undè sic à Patriâ vocatus , Ordinis Carmelitarum , in Monasterio Wormatiensi professus: Vir non minus probitate clarus , quam eruditione præstans ; in Theologiæ , præsertim Morali , apprime exercitatus. Scripsit anno 1473.

Alphabetum Restitutionum : Quod Ms. assetvatur in Bibliotheca Carmeli Boppardensis.

Ita testatur Daniel à Virgine Maria , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 1097. num. 3881. Catalogus Ms. quorundam Scriptorum Carmelitarum Germanorum : quo usus fuit Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 139*.

I V .

HELIODORUS CREMONENSIS ; cuius cognomen est OLDROANDUS , natione Longobardus , Cremonensis Cœnobii alumnus , Philosophus & Theologus summus , Cisalpinorum Carmelitarum Præpositus , Patriæ alumnus non ingratus , Templi collabentis restaurator , unicunque regularis observantia exemplum. Obiit Cremonæ circa annum 1508. quo lapidem sepulcrale ei erectum fuisse Kalandis Augusti docet Inscriptio. Scripsit docto stylo Opera quæ inscribuntur :

1. *In Carmelitarum Regulam à B. Alberto Patriarchâ datam* , Lib. I.
2. *Pro Defensione Paupertatis* , Lib. II.

I i i

H.

3. *Orationes variae*, Lib. II.
4. *Epistolæ ad varios*, Lib. I.

De illo agunt Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 81. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 351. & 281. ubi per-
peram distinguit Heliodorum Cremonensem ab He-
liodoro Oldreando. Ludovicus Jacob, in *Bibliothe-
ca Carmelitana Ms.* pag. 139. &c.

V.

HE LIODORUS SERICUS, natione Si-
culus, patria Drepanitanus Carmelita, Sacrae
Theologiae Magister doctissimus, tum in Scolasticâ,
tum in Morali doctrinâ versatissimus, gravioreis dis-
ciplinas Regentis munere docuit. Sacrâ eloquentiâ clari-
ruit; ideoque magnâ cum laude Conclaves habuit
in Quadragesimali curriculo Panormi annis 1598.
1605. & 1613. A Magno etiam Etruriae Duce anno
1606. Florentiam accersitus est, ut ibi Conclaves
haberet in Cinerali jejunio. Præfuit Cœnobio Drepa-
nitano. Provinciam Siculam S. Alberti rexit, & tan-
dem Panormi, die 14. Novembris 1613. in Cœnobio
S. Nicolai de Bononiis interfectus est, ac sine
funeris pompâ in eodem Cœnobio sepultus. Edidit
Italicè:

*Oratione funerale nell' Esequia della Majestà Cat-
tolica del Re FILIPPO II. d'AUSTRIA.* Panor-
mi, apud Joannem-Baptistam Maringam, anno
1599. in-4°.

Hæc Antonius Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*,
tomo 1. pag. 268. ubi testes appellat Leonardum Or-
landinum, in *Descriptione Drepani*, pag. 51. Pirrum,
in *Notis Ecclesiæ Mazar.* pag. 550. & Petrum Ca-
nizzarum, in *Ms. de Religione Panorem.* pag. 90.

VI.

HENRICUS DE ANDERNACO,
quod oppidum est Ubiorum, ad Rhenum, na-
tione Teutonicus, Colonensis Doctor Theologus,
Carmelita, tam in Scripturis diversis quam in secula-
ribus Scientiis studiosus & eruditus, ingenio promp-
tus, & disputator acutus. Scriptus circa ann. 1390.

1. *Volumen insigne in Libros IV. Sententiarum.*
2. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
3. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
4. *Quæstiones Philosophicas.*
5. *Alia quædam.*

De illo agunt Joannes Trithemius, *Lib. de Scrip-
toribus Ecclesiasticis*, cap. 688. Conradus Gesnerus,
in *Bibliotheca Universali*, pag. 303. Antonius Pos-
sevinus, in *Apparatu Sacro*. Joannes Rioche Mi-
norita, in *Compendio Historiarum*: Joannes Albertus
Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 623. ubi animadvertisit Henricum
nostrum Parisiis prius claruisse quam Coloniae. Pe-
trus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 33.
Ludovicus Jacob, in *Bibliothece Carmelitana Ms.*
pag. 139. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carme-
litici Decoris*, pag. 374. &c.

VII.

HENRICUS ANGELUS, Carmelita Co-
lonensis, anno 1518. XV. Kalendas Maii
scriptus Epistolam *Fæstorum Baptista Mantuani*, Li-
bris XII. præfixam; in qua piis & doctis viris often-
dit probari, «cum propter Carminis jucundam faci-
litatem, tum propter sinceram & quam perpetuò
spirant Christianam pietatem; non indignos esse

» arbitratus quos prælo suo cuderat *Maternus Cho-
linus*, Colonensis Bibliopola; quo nimur ha-
berent studiosi adolescentes in quibus gravioribus
studiis defatigati se se oblectarent, atque ab ipsa
juventa pietatis exempla imbiberent; qualia illic
innumeræ ferè à probatissimis authoribus petita,
Baptista Mantuanus congesit.

» Neque enim assentitur **HENRICUS ANGELUS** iis
» qui severi nimis, parumque sano judicio Poëtas
» omnes tanquam indignos, qui Christianorum ma-
» nibus terantur, è Rep. Christianâ, & maximè è
» Cœnobis, exturbandos esse censent. Siquidem
» cum rigidi illi Censores suæ temerariæ assertionis
» non aliam rationem proferre possint, quam quod
» quidam divinâ poësi abutentes, obscœna & turpia
» artificiosis versibus, quibus juventus ad nequi-
» tiam alioqui satis proclivis facile capi posset, &
» ad omnem turpitudinem inflammari, conscripse-
» runt; tam omnino ex eorum sententiâ consequens
» erit, omnes disciplinas indifferenter: omnes ar-
» tes abiciendas, sed & ipsam quoque sacro san-
» ctam Theologiam prorsus exsibilandam esse. Nulla
» enim ars, nullaque scientia ante hac reperta est,
» quâ non sint improbi homines aliquando gravi-
» ter abusi.

» Rectius proinde judicant, qui inter Poëtas di-
» lectum habendum arbitrantur, eosque qui citrâ
» periculum non leguntur, ut potè quibus non modò
» variis sed obscœnis versibus pagina turget, procul à
» Christianorum finibus pellendos: Eos verò quorum
» Scripta non solùm nihil latentis veneni continent,
» verum etiam plurimum promovent Christianam
» pietatem, retinendos esse, & interdum juventutis
» prælegendos: Inter quos non postremas partes ob-
» tinent *Aur. Prudentius*, & *Baptista Mantuanus*,
» authore eruditissimo *Ludovico Vive*, viro emunc-
» ta naris & acerrimi judicii, in libro quem de tra-
» dendis disciplinis prænotavit, qui & præcipue
» *Baptistam* commendat à copia & facilitate. » Hæc
Epistola legitur tomo 2. *Operum Baptista Mantuani*,
pag. 234. Edit. Antwerp. 1576. in-8°.

VIII.

HENRICUS DE AQUILA, natione
Germanus, professione Carmelita, ingenium
& excellentem Religionis zelum omnibus notum
fecit. Cum enim Ordinis Fratrum Minorum Geral-
dus Eudo Generalis, Lutetiam veniens publicaret
sententiam de Dei visione & fruitione nonnisi post
diem Judicii Animabus sanctorum futura, turbines
in Galliis concitavit: sed ab aliis Sacrae Facultatis
Parisensis acriter impugnatus est Doctoribus, inter
quos emicuit noster Henricus de Aquila, qui fidei
dogma prædictæ opinioni contrarium defendit, an-
no 1333. cum scripsisset,

1. *In Cantica Canticorum Commentaria*, Lib.
I. Horum meminerunt Fabianus Justinianus, Lib.
III. de *scriptura sacra*, pag. 439. Sixtus Senensis,
Lib. IV. *Bibliothece Sanctæ Jacobus Lelong*, in
Bibliothece sacra, pag. 612. col. 2. A.

2. *Librum contrâ Petrum de Crosalit*, quem
Possevinus vocat *Petrum de Crosa*.

3. *Quodlibeta*, Lib. I.

4. *Quæstiones ordinarias*, &c.

De illo loquuntur Josias Simlerus, in *Epitome
Bibliothece Gesnerianæ*: Possevinus, in *Apparatu
Sacro*: Fabricius, in *Bibliothece media & infimæ
Latinitatis*, tomo 3. pag. 624. Lezana, tomo 4. ad
ann. 1333. num. 3. pag. 555. Ludovicus Jacob,
in *Bibliothece Carmelitana Ms.* pag. 139. Alegreus
Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag.
268. &c.

H.

I X.

HENRICUS DE BERGAMO, natione Longobardus, patria Bergomenis, in ditione Venetorum, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus, atque Poëta celebris, edidit circa annum 1470. ad Julianum, Brixensem Carmelitam, Congregationis sua Vicarium Generalem, Heroico Carmine,

1. *Vitam S. Alberti Drepazensis, Siculi Carmelita.*

2. *De Papæ posestate*, Lib. I.

3. *De Pontifice appugnato*, Lib. I.

Henricum de Bergamo celebrant Antonius Verderus, in *Supplementa Gesneri*: Iesias Simlerus & Joannes-Jacobus Friesius, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Thoma à Jesu, in *Catalogo Illustrium Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 140*. Vide infra. pag. 620.

X.

HENRICUS BOGEH, alias BOHIT, alias BOYCH, natione Germanus, Carmelita, generis splendore, morum candore, rerum experientia, animi prudentia & Literarum cognitione illustris. Carolo IV. Imperatori charus, & Joanni de Hildesheim, Carmelitæ celeberrimo familiaris, atque Episcopus Croatensis, seu Crotensis, (*) quæ arx est *Ineretia*, & habitatio seu sedes Episcopalis sub Patriarchatu Mingrelie. Scriptus an. 1360.

1. *De Celebration Missarum*, Librum unum.

2. *In Libros I. III. & IV. Decretalium Commentaria*, qui Lipsiæ asservantur Ms. in Bibliotheca Paulina, teste Joanne-Alberto Fabricio, in sua *Bibliotheca media & inf. Latin. tomo 3.*

3. *Epistolas ad Joannem Hildesheimensem, & alios*, Lib. I.

Illum commendant Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Philippus Metius, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. pag. 1043. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 140*. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 628. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 628. Ale-greus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 300. Emmanuel Roman, de *Illustribus Viris Ordinis Carmelitici*: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*.

Iis addi possent Monumenta Ms. Carmelitarum Conventuum Mechliniæ & Brugis, in quibus legitur memoria Jacobi Carmelitæ, *Episcopi Croatensis*, seu *Coatensis aut Croacensis*, qui anno 1361. præfati Henrici successor fuisse appareret. Verum præcipue audiendus est Joannes Hildesheimensis, cui Henricus idem scriptis Epistolam, sic incipientem: *Serenis terra fulsi*, &c. Et idem Joannes vicissim responsoriā scriptis, quæ sic incipit: *Rupi sunt fontes abyssi magnæ*, manavit que copiosus ad me fluvius eloquentia Tullianæ, erupit irrigando terra superficiem fontis vivi Thesaurus absconditus, & per Epistolare Carmen Elegiacum de Abyssi magna scaturiens, factus est mihinotus. Multo felicius ego, quam de fonte Tantali nectar dulce merui de pectore Henrici, &c.

Hujus Epistolæ hæc extat superscriptio: *Epistola Fratris Joannis, rescripta eidem Domino Henrico Croatensi, Episcopo prædicto. Asservatus utraque in insigni Manuscripto, Volumine in membrana*

(*) *Crotatis*, urbs parva Asia in Georgia, Imeretia Principatus Caput. Vide infra. pag. 631.

in-folio, inter octoginta Epistolas ejusdem Joannis de Hildesheim, in Carmeli Bibliotheca Coloniensi.

Vereor ne Henrico Croatenſi Episcopo Fabricius adjudicari *Commentaria in Libros Decretalium*, quæ tūtiū pertinent ad alium Leonensem Civem, nomine Boich, Armoricum, quem Gesnerus appellat *Heericum Boyck*, in *Bibliotheca universalis*, fol. 303. verso; & ideo multi sunt Scriptores qui existimat Henricum Coatensem Episcopum, à Gesnero fuisse citatum, sed falso.

XI.

HENRICUS DE BROMMELSHAIM, Conventus *Mariawenensis*, Provinciæ Allemanniæ inferioris, juxta *Hilleshaim*, in Saxonia inferiori, seu Westphalia siti, alumnus. Anno 1459 fuit Lector, Prior, Definitor successivè; ut plurimum tamen, & continuò ab anno 1463. Prior, & Lector Conventus sui nativi *Mariawenensis*, usque ad annum 1473. Vir S. Theologiz Doctor, & Astrorum calique Scientiæ clarus, qui ob pietatem, Doctrinam, & zelum prædicandi Verbum Dei, Religionemque Christianam propagandi & propugnandi, assumptus est in *Episcopum Asturacensem*, & Suffraganeum Hildesiensem; cuius Opera recensentur inferiùs, Verbo **HENRICUS MARIANAWENSIS**.

XII.

HENRICUS BOCK, natione Ubicus; Carmelita Coloniensis, Sacrae Theologiæ Doctor, anno Christi 1422. in Capitulo Provinciali Coloniensi, sub *Thomâ de Heimershem* celebrato, Lector Sententiæ Spirensis ordinatus, quas duorum annorum spatio explanavit & docuit; quibus elapsis ibidem factus est Prior; post biennium in Myrensem Episcopum, & in Suffraganeum Spirensis assumptus fuit II. Kalendas Maii, anno 1426. usque ad annum 1443. die 14. Octobris, quæ mortuus est, ex nobili Germaniæ stemmate propagatus; ut indicant arma ipsius gentilitia, Lapi-di sepulchrali incisa. Epitaphium seu Sculptura lapidis sepulchralis hæc est:

D.

O.

M.

ANNO DOMINI M. CCCC. XLIII.

DIE CALIXTI PAPÆ,

OBIIT REVERENDUS IN CHRISTO PATER

ET D. D. † HENRICUS BOCK,

DEI, ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS MYRRENSIS,

EPISCOPI SPIRENSIS SUFFRAGANEUS.

Scriptis in *Magistrum sententiæ Commentaria*, quæ Spira dictavit.

De Henrico Bock agunt Aegidius Gelenius, in *Sacrae Coloniensi*, *Syntagmate* 43. §. 3. Acta Consistorialia Martini V. anno 1426. Petrus Mar-sus Cratopolius, Franciscanus, in *Annalibus Archiepiscoporum Moguntinensium*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1196. num. 7. pag. 143. Paulus Segeri, in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganorum quorundam nationis Germanicæ, Ordinis Carmelitarum*: Quem adhibet Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 140*. Libri Ms. Provinciæ Alemanniæ, quos appellat

G.

Daniel à Virgine Marià , tomo 2. *Speculi Carmelitani* , pag. 926. num. 3242. col. 1. lin. 5.

X III.

HENRICUS DE COLONIA , à sua patria sic nuncupatus , sacræ Theologiæ Doctor , in jure peritissimus , interfuit Capitulo Generali *Mediolani* celebrato pèr Magistrum Petrum de Emiliano , Priorem Generalem , anno 1284. in quo tractari cœpìt de mutatione Capparum variatarum in albas , Sedis Apostolicæ licentiâ , faciendâ. Anno 1287. iterùm interfuit Capitulo Generali , per eundem M. Petrum Generalem celebrato , in quo decretum fuit Montispezzulani , depositis palliis barratis variis coloris , assumenda esse pallia alba , & ex toto candida ; & ibi nomen proprium detegitur , tomo 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 35. ubi vocatur HENRICUS JUVENIS . Cujus etiam sub Provincialatu celebratum fuit Capitulum Generale in Conventu Trevirensi , anno 1291. per eundem M. Petrum de Emiliano , Priorem Generalem .

Anno 1295. sucessit ei in officio Provincialatûs Ven. Pater Conradus à S. Georgio. Undè hoc tempore præsumi potest HENRICUM JUVENEM assumptum fuisse , & creatum Episcopum Rhedæstonem , (*) & Suffraganeum Colonensem , sub WICHBALDO Archiepiscopo. Anno 1298. Ecclesiæ Carmeli Coloniensis certas contulit Indulgentias. Anno 1304. benedixit venerandam Crucem , quæ Coloniae in Capitulo B. V. Mariæ affervatur in medio Templi , Sede vacante per mortem dicti WICHBALDI. Anno 1310. X. Kalendas Decembris consecravit Coloniae Capellam quamdam dictam ad Olivas , in loco seu fundo , olim ad Templarios jam extintos , spectante , sitam : ubi modò est Monasterium Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum .

Quando mortuus fuerit mihi incomptum : sed indè liquet aberrasse penicillum Pictoris , qui Coloniæ in Carmeli Aula seu Camera Hospitum , Henrici de Coloniâ depictam effigiem finxit , ipsum mortuum anno 1293. vel 1308. Aberravit etiam Ludovicus Jacob , in Catalogo Ms. Antistitutum Ordinis Carmelitici , scribens Henricum de Coloniâ devixisse anno 1304.

Quid scripsit Henricus de Coloniâ , non indicant qui laudant : Egidius Gelenius , in *Sacratio Coloniensis* , *Syntagm.* 43. §. 4. Idem , in *Staurologia* . Lezana , tomo 4. pag. 142. & 471. & 1042. Jacobus Milendunck , in *Historia Ms. Provincie Alemaniæ* . Monumenta antiqua Ms. Carmeli Coloniensis : Quæ appellat Daniel à Virgine Mariâ , tomo 1. *Speculi Carmelitani* , pag. 926. & 927. num. 3243. Idem , in *Vinea Carmeli* , pag. 490. num. 875. Paulus Segeri , in Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganorum quorundam Germanorum Ordinis Carmelitum , quem citat Ludovicus Jacob .

X IV.

HENRICUS , aliis JOANNES DOLENDORPIUS , natione Germanus , Carmelita , Sacræ Theologiæ Lector ac Professor Parisiensis , anno 1358. in Capitulo Generali Bruxellis celebrato constitutus per Petrum de Casa , Lector scilicet Sententiarum pro tertio anno. Provincialis autem Germaniæ inferioris vocatur in Capitulo Generali Tolosano , anno 1351. Perpinianensi anno 1354. & in

(*) Rhedæstum , vulgo Rodosto , Urbs Thraciæ Episcopalis sub Heraclensi Archiep. Rhedæston Episcopus etiam fuit Elias Carmelita , Mechlinensis Suffraganeus , de quo super. pag. 408.

Ferrariensi , anno 1357. & posteà de eo nulla reperitur commemoratio in Libro communi Ms. Ordinis Carmelitici ; & indè est quod Lezana ad hunc annum 1357. commendat Henricum Dolendorpium (ut loquitur.) Ita non loquitur Palæonydorus , qui Lib. III. cap. 13. scribit eum fuisse Provinciale anno 1343. antè Tilmanum qui regere cœpit anno 1366. Ludovicus autem Jacob Henricum asserit Sacræ Theologiæ Doctorem ac Professorem Parisiensem anno 1336. in Capitulo Generali Bruxellensi , & anno 1343. post Simonem de Spira , qui Definitor Provinciæ Alemaniæ inferioris appetet in Capitulo Generali Podiensi , anno 1375. & nusquam Provincialis .

Tempus mortis Dolendorpii non magis certum . Trithemius in Libro de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum* , ait : *Henricus Dolendorp... moritur in Conventu Colonensi , sepultus anno Domini c13. ccclxxv. Indictione tertia* , quarto Iduum Februarias . Hanc opinionem sequitur Ludovicus Jacob. Ast , in Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis* , cap. 651. Trithemius ait : *Henricus de Dolendorp... claruit temporibus Caroli Imperatoris IV. & Urbani Papæ Quinti ; Anno Domini m. ccclxx*. Sed Petrus Lucius animadvertisit Indictionem tertiam incidisse anno 1375. Dolendorpius scripsit ,

4. *Notabile Opus super Libros IV. Sententiarum* ; Lib. IV.

2. *In Ethicam , sive Philosophiam Moralem* ; Lib. X.

3. *Sermones de Tempore* , Lib. I.

4. *Sermones de Sandis* , Lib. I.

Illum laudant Trithemius locis citatis : Conradus Gesnerus , in *Bibliotheca universalis* , pag. 304. Posseynus in *Apparatu sacro* : Franciscus Swertius , in *Athenis Belgicis* , pag. 327. Valerius Andreas , & Jonnes-Franciscus Foppens , in *Bibliotheca Belgica* , pag. 441. Joannes-Albertus Fabricius , in *Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis* , tomo 3. pag. 637. Jacobus de Plebe , in *Indice aliquot Scriptorum Ordinis Carmelitici* . Petrus Lucius , in *Carmelitana Bibliotheca* , pag. 34. Lezana ad annum 1357. num. 3.. pag. 616. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 141. &c.

X V.

HENRICUS DE GORICHEN , natio- ne Germanus , Carmelita Coloniensis , & ibi Sacræ Theologiæ Doctor , scripsit circà annum 1460.

1. *De Missarum celebratione , contrà Hussitas*.

2. *De SS. Eucharistiæ Sacramento*.

3. *De Processionibus*.

4. *Alia* : quæ extant Ms. in Carmelo Coloniensi ; sicuti legere est tomo 2. *Speculi Carmelitarum* , pag. 2097. num. 3882. Trithemius , de *Scriptoribus Ecclesiast.* cap. 812. Sed Carmelitam non vocat , & alia opera indicat ; & ex Trithemio Gesnerus , in *Bibliotheca Universali* , pag. 311. Oudinus , tomo 3. pag. 2378. *Collectio judiciorum* , tomo 1. pag. 222.

X VI.

HENRICUS de HANNA , alias de ANNA , alias de ARENA , natione Anglus , patria Norwicensis , Carmelita Burnhamiensis , bis Provinciæ Angliae Præfectus , anno 1254. Londini in Capitulo Generali à S. Simone Stokio celebrato , primùm electus , Radulphi Fresburni , Angliae primi Provincialis , Successor ; deindè anno 1281. Guillelmi Hanbergi Successor item constitutus. Etiam in Galliis factus Provincialis , per Regna Franciæ , Scotia ,

H.

Scotia, Hibernia, & per totam ferè Germaniam ædificatis Monasteriis, incredibili industriâ suum Ordinem longè latèque propagavit: Vir amator Vitæ Solitariæ, in Sylvestri Norfolcensis regionis Cœnobio apud Brunhamiam habitum suscepserat, professionem ediderat, & inibi multos vitæ suæ dies in divinorum rerum Contemplatione sanctè exeggerat: Sæpè apud suos, nonnunquam apud populum doctos Sermones habuerat: sed dum spectata hujus pietas, integritas, & prudentia, & singularis tum in sacris, tum in profanis literis eruditio, satis manifestis innotescerent indiciis, in partem regiminis vocatus ad ultimum usque vitæ momentum assidue laboravit, & viribus exhaustus, atque annis confectus, ex hac ad meliorem vitam migravit apud Stanfordiam quarto Kalendas Decembris, anno post Adventum Messie 1299. Scripsit gravi & polito Stylo,

1. *Epistolarum Librum unum: Incipit: Dilectus in Christo Filiis Londinenibus.*

2. *Ordinationes Convenerunt, Lib. I. Formulas scribendarum literarum, Lib. I.*

3. *Alia quædam, Concessiones variæ, Lib. I.*

Henricum de Hanna, sive de Arena, sive de Harena celebrant Joannes Pitseus, Lelandus & Balæus, in Catalogo Scriptorum Britannia, Cent. 2. Jacobus de Plebe, Pisanus, Ordinis Servorum, Professor Academiæ Pisanæ celeberrimus, in Indice Scriptorum Ordinis Carmelitarum. Antonius Possevinus, in Apparatu sacro: Josias Simlerus, in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ: Joannes Trithemius, Lib. de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 34. Lezana ad annos 1254. 1258. & 1299. pagg. 352. 356. 365. & 472. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 141. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. Speculi Carmelite. pag. 1041. num. 3611. &c.

X V I I I.

HENRICUS DE HUECTA, alias DE HOITA, alias OYTA, alias OITHA, natione Germanus, professione Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor, & in Academia Viennensi Austriaca Professor institutus est sub Academiz hujus initium nascentis; *Henrico de Hassia* æqualis & Collega in studiis, qui ad annum 1390. vel 1400. hanc Academiam ornasse videtur. Nam uterque *Henricus de Oitha* atque *Henricus de Hassia* majoribus quarumlibet facultatum legibus, velut Theologæ Professores anno 1388. in hac Accademia Regentes subscripterunt. Quo anno mortuus fuerit *Henricus de Oitha* non constat, tametsi mortuum fuisse ante annum 1397. alias constet. Scripta ejus titulo nuncupantur,

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria, Lib. IV. Incipit: Circè prologum primi.

2. *Sermo de Conceptione B. V. Mariae: Incipit: Consurget Virgo de Israël.*

3. *Sermones de Omnibus Sanctis, de Nativitate, de Purificatione, de Annuntiatione B. V. Mariae.*

4. *Henrici de Oitha, posteriorum veteris artis Physicorum, de cœlo, de generatione & corruptione, de Meteoris, de Anima Economicorum, Politicorum & Ethicorum Aristotelis Commentaria: Quæ Mss. Lipsiæ asservantur, in Bibliotheca Paulina, inter Manuscriptos Codices Facultatis Philosophicæ, Cod. 67. num. 3. Pulteo 1. cum impressis repositos.*

5. *Magistri Henrici de Oitha Tractatus de Contractibus: Incipit: Diligite justitiam, qui, &c. Hic Tractatus, inter Joannis Gersonis Opera lxx. Tom. I.*

piùs impressus, prodit seorsim Parisis in-4°. Asservatur Ms. in-folio Lipsiæ, in Bibliotheca Paulina, in Requisitorii II. Serie i. & 2. Cod. 18. N. 3.

6. *Articuli quidam, seu Propositiones contra Magistrum nomine Albertum.* Has ob Propositiones Curiæ Romanæ placitis parum arridentes, vix notam hærefoeos è vitâ reposuit Huecta, quamvis à Joanne Gersoni, magno Academiæ Parisiensis Cancelario multum laudatus. Eisdem propositiones & eorum explicationes habuit Matthias Illyricus, quarum excerpta nonnulla exhibet, in Catalogo testimoniū Veritatis, Lib. XVIII. pag. 1800.

Henricum Euta, Huecta, de Hoita, Oyta, vel Oitha, male de Cuta laudant Trithemius, de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 687. Conradus Gesnerus, in Bibliotheca universalis, pag. 310. Henricus Pantaleo, in Catalogo Virorum Illustrium Germaniae; sed hi professionem Carmelitanam ejus tacent: earum autem clamant Robertus Gerius, in Appendice ad Historiam Literariam Guillelmi Cave, pag. 51. Casimirus Oudin, in Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis, tomo 3. pag. 1264. Petrus Lambecius, tomo 2. Commentariorum Bibliothecæ Cæsareæ Vindebonensis, cap. 5. pag. 232. Joachimus Fredericus Fellerus, in Catalogo Manuscriptorum Codicum Bibliothecæ Paulinae Lipsiensis, pag. 342. & 361. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 142. Alegreus Cassanatus, in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 384. ubi eum vixisse anno 1510. erroneè assertit. Antonius Possevinus, tomo 1. Apparatus Sacri, verbo *Henricus Euta*, pag. 697. & Verbo *Henricus Oyta*, pag. 731. ubi hominem unum in duos distinxit perpetam.

X I X.

HENRICUS HULST, vel HUZOTZ, Belga, Thenensis Carmelita, scriptor Opuscula quædam, quæ Mss. asservantur in Bibliothecis Carmelitanis Belgicis; ut asserit Anonymus Carmelita, in Catalogo Ms. quorundam Scriptorum Ecclesiasticorum Carmelitarum, Germanorum & Belgarum, quem Ludovicus Jacob possedit, & citavit, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 142. Ni si forsan idem sit cum Joanne Hulstou qui floruit anno 1500.

X X.

HENRICUS A. S. IGNATIÖ, Gallo-Belga, Athenensis Carmelita, Sacrae Theologiae in Conventu Universitatis Duacensis Professor, Prior, & Provinciæ Gallo-Belgiæ pluries Definitor, atque Provinciæ Wallo-Belgiæ Vicarius Provincialis, diu Romæ commoratus in eunte Pontificatu Clementis XI. Conventum Xava propè Leodium, à quo tribus circiter leuis diffitum, Ordini suo Carmelitico acquisivit anno 1686. quem anteà possederant Fratres Ordinis S. Sepulchri Hierosolymitani, ab annis circiter ducentis; sed reliquerunt prædicto anno Carmelitis Provinciae Gallo-Belgiæ, eis cum conditionibus, quas in sua Bulla data 7. Augusti, apposuit Innocentius XI.

Qualis autem Vicarius Provincialis extiterit *Henricus noster*, probat separatio quorundam Conventuum hujus Vicariæ Præfecturæ à Provinciâ Carmelitarum Gallo-Belgiæ. Nam separatio quidem Flandro-Belgiæ Provinciae à Provinciâ Gallo-Belgiæ, diu concepta, deinde postulata fuit Romæ in Capitulo Generali anno 1660. atque tandem decreta & perfecta est per R. P. Hieronymum Ari, toto Ordinis Generalem, & Commissarium Apostolicum anno 1663. die 19. Aprilis, de concilio &

K k k

H.

assensu Commissariorum, utriusque nationis Gallorum scilicet & Flandrorum: numeris denique omnibus absoluta in Capitulo Provinciali Bruxellis celebrato, eodem anno 1663. die 29. Junii, SS. Apostolis Petro & Paulo Sacro; cui præsedidit suprà laudatus R. P. Hieronymus Ari.

Ast subdivisio deinceps alia nata fuit in eadem Provincia; adeò ut hæc scindatur in Provinciam Gallo-Belgicam, & Wallo-Belgicam: Gallo-Belgica quippè Provinciale habet, Wallo-Belgica non nisi Vicarium Provinciale, qui multis amissiōnibus non habuit aut locum in Capitulo Generali: accepit autem & obtinuit id munera, jam hanc promovente causam nostro Henrico, qui Xavæ obiit grandi senectute proœctus anno 1710. Clementi XI. Pontifici percharus. Ejus Opera scribuntur titulo,

1. *Theologia vetus, fundamentalis, speculativa, & Moralis, ad mentem Resoluti Doctoris Joannis de Bachone.* Leodii, anno 1677. prodidit tomus primus in-folio: *De Deo uno, & trino.* Perrarus.

2. *Præconceptum Opus inscriptum: Theologia Sanctorum,* prodidit Leodii, anno 1700. de *Eucharistia & Pænitentia.* Tomus decimus in-8°. quamvis primus Typis, sed postea sequenti Operi immixtus.

3. *Ethica Amoris & morum doctrina, adversus novitas opiniones strenue propugnata.* Leodii, ex Officina Typographica J. Francisci Broncart 1709. in-folio. tribus tomis: quorum primus à sacra Officii Congregatione damnatus fuit, anno 1714. die 12. Septembbris; & ideo ex speciali Decreto in *Indicem Librorum prohibitorum* injectus & huic inscriptus, pag. 410.

4. *Molinismus profligatus.* Leodii 1715. in-8°. Ad Gratiam efficacem per se probandam editus.

5. *Tuba magna mirum clangens sonum; ad SS. D. N. Papam Clementem XI. Imperatorem, Reges, Principes, Magistratus omnes, Orbemque universum, de necessitate reformati Societatem Jesu,* per Liberium Candidum, Pseudonymum, qui creditur esse Henricus à S. Ignatio 2. vol. in-12. Collectio est quorundam momentorum ad reformatiōnem Societatis Jesu pertinentium, quæ in prima Editione inscribuntur: *Tuba major, & tuba maxima.* Uniuntur in tertia Editione 1717. in qua & adjungitur Lucii Cornelii Europæ Monarchia Solidorum: quæ verum habet Autorem Julium Clementem Scotti; ut plenius apud Joannem-Petrum Niceron, tomo 39. pag. 70. & seqq. affluitur.

6. *Artes Jesuiticæ in sustinendis pertinaciter novitatibus, laxitatibusque sociorum (quarum plusquam mille hic exhibentur, SS. D. N. Clementi Papæ XI. atque Orbi universo denuntiatæ, per Christianum Aletophilum.)* Argentorati, apud Amatorem Kenkoven 1717. in-12. pagg. 582. sine Appendice. Edit. tercia cum vindiciis priorum editionum. Quisquis sit ille Christianus Aletophilus, quem credunt esse Henricum à S. Ignatio, Artes hæc Jesuiticæ dupli decreto Congregationis SS. Officii damnatae sunt & ideo Indici Librorum prohibitorum inscriptæ, pag. 413.

Henricum à S. Ignatio memorant Innocentius XI. in Diplomate dato anno 1686. die 7. Augusti, pro cessione Conventū Xavæ, tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 644. col. 2. Daniel à Virgine Mariæ tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1111. num. 3935. Ludovicus Ellies Dupin, in *Bibliotheca Scriptorum Ecclesiast. Seculi XVII.* Ludovicus-Franciscus-Joseph De la Barre, in *Dictionario Moreriano*, Edit. 1725. tomo 4. verbo *Henrici de S. Ignace*, pag. 56. N. Goujet, in *Supplemento Dictionnarii Mo-*

reriani, Edit. 1735. tomo 1. verbo, *Henry de S. Ignace*, pag. 120. lit. H. Dominicus de Colonia, in *Bibliotheca Jansenistarum*, tomo 1. pag. 184. Edit. tercia. *Index Librorum prohibitorum.* Romæ, Typis Rev. Cam. Apostol. 1736. editus, pag. 410.

XXI.

HENRICUS MARIAEWENSIS, propè Hildesiam in Saxonia inferiori, Carmelita Germaniae inferioris Provinciae alumnus; cuius continua mentio fit in *Libris Mss.* hujus Provinciæ ab anno 1459. usque ad annum 1473. quod Prior Mariaewensis erat sextus, non aliis est quam HENRICUS BROMELSHIEM, qui in Episcopum Asturianensem, & Suffraganeum Hildesensem: Vir sacræ Theologiæ Doctor, Astrorum etiam, ac cœli scientiæ clarus, pietate, doctrinæ & zelo prædicandi verbum Dei, Religionem Christianam propagandi ferventissimus. Scriptis,

1. *Contra Simonicos*, Lib. I.

2. *De Ordine Carmelitarum.*

3. *De Syderum cursu*, Lib. I.

De Henrico Mariaewensi mentionem habent celebrem Baptista Mantuanus, Fabricius in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 669. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro.* Lezana, tomo 4. *Annalium*, pag. 1057. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 142. Chronicon Germanicæ scriptum, de *Diœcesi Hildesensi*, quod citat Gaspar Munsterus, in sua *Saxonia Ordinis Carmelitarum celeberrima Provincia*; in *descriptione Monasterii Mariaewensis à se recuperati*, & ad perfectam possessionem recepti, *Liber communis Mss.* *Provinciae Germania inferioris*, quem citat Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 926. & 927. num. 3241. & 3244. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 344. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario Capitis septimi de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, ab Alberto Miræo scripti, pag. 218. &c.

XXII.

HENRICUS de MONTE THABOR, vulgo MONTABAUR, natione Germanus, Carmelite Boppardiensis ad Rhenum, in ditione Electoris Trevirensis, infra Fanum S. Goaris. Hic Henricus sacræ Theologiæ Lector, scriptis circa annum 1415.

1. *Quadragesimale de flagellis & plagis peccatorum, & de eorum remedii*, Lib. I.

Quadragesimale Viatoris, Lib. I. Duo hæc Quadragesimalia extant Mss. in eodem Cœnobio Boppardiensi; ut testatur Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3882. Henrici Montabauri mentionem quoque facit, sed satis confusam, Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 142. Vide super. col. 418. verbo, DOMINICUS PROVANA.

XXIII.

HENRICUS à MONTE CARMELO, natione Ubius, patriæ & professione Carmelitanæ Coloniensis, antiquæ regularis observantiæ sequax, sacræ Theologiæ Professor Moguntinensis, Provinciae Germaniae inferioris Definitor, Commissarius Generalis, ac postea Prior Provincialis, qui florebat etiam anno 1668. Scriptis:

1. *De Confraternitate sacri Scapularis commemoratum cœlestem*, Moguntiæ, anno 1652. in-12.

H.

2. Ex Italico in Latinum sermonem traduxit *Sylvam novam*, seu *Cytharam Mysticam*, Alexandri de Calamato. Francofurti, anno 1656. in-4°.

3. Ex Italico idiomate vertit in Latinum *Theologiam Mysticam*, Vincentii Caraffæ, Societatis Jesu Præpositi Generalis. Francofurti, anno 1658. in-4°. suo tamen nomine non apposito.

Henricum à Monte Carmelo celebrant Paulus ab omnibus Sanctis, in *Clavi aurea*. Idem, in *Carmelo Thaumaturgo*. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 594. num. 2299. Ibid. tomo 2. pag. 1102. num. 3907. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 143.

XXIV.

HENRICUS PARCERIUS, alias PARKER, Anglus, Carmelite Doncastrensis, Doctor Theologus Cantabrigiensis, Aristarchus sui temporis, Concionator celebris, & paupertatis amator insignis: dum Londini ad D. Paulum ē suggestu pro Concione Christi paupertatem omnibus, & maximè Personis Ecclesiasticis commendaret, acerbè invectus est in Clerum Secularem; & Ecclesiae Prælatos superbiæ, fastūs, ambitionis accusavit. Cujus exempla securi Thomas Holdenus itidem Carmelita, & Dominicanus quidam Religiosus, in suis Concionibus protulerunt. Indignati porrò contrà eos Episcopi, carceribus manciparunt circa annum 1464. in quibus palinodiam decantare coacti sunt. Obiit Parcherius anno 1470. postquam scripsisset modestiam edoctus:

1. *De Christi paupertate*, Lib. I. Incipit: *Simul in unum dives & pauper*.

2. *Dialogum divitis & pauperis* Librum alterum. Incipit: *Dives & pauper obviaverunt*:

3. *In Aristotelis Meteora Lectiones XXXIV*. Lib. IV. Incipit: *Intentio Philosophi in hoc primo*.

De Henrico Parker loquuntur Joannes Lelandus, Pitheus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*. Henricus Parchenus apud Fabricium, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 5. pag. 578. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Lezana, tomo 4. ad ann. 1502. num. 4. pag. 1008. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 377. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana Ms.* pag. 143. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 927. num. 3245. Idem in *Vineâ Carmeli*, pag. 503. num. 902. Anonymus diligentissimus Author nuperus, in *Descriptione Normanniaæ superioris*, Gallicè editâ tomo 1. pag. 64.

XXV.

HENRICUS POTIN, natione Neustrius, patria Rothomagensis Carmelita, Sacrae Theologiae Doctor ac Professor Parisiensis, CAROLO VIII. Galliarum Regi Christianissimo notus & charus, electus Episcopus Philadelphensis, tertio Idus Decembris, anno 1480. Vir suo ævo celeberrimus, magnè prudentiæ & reconditæ eruditione præditus, Concionator Regius, migravit è vitâ Rothomagi, anno 1502. & in Choro Ecclesiæ suorum Fratrum sepultus.

Quoad hunc annum mortis, error est, si fides dabitur Danieli à Virgine, quiâ, cum anno 1488. electus fuerit Stephanus de Gabanrario, aut Henricum Potin resignasse, aut ad aliam Sedem translatum fuisse, censendum est, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 964. num. 3390. At hæc ratio Danielis evanescit, si attendatur quod tres Philadelphiæ urbes Episcopales extent: prima in Arabiâ Petræ, sub Archiepiscopo Bostrensi; secunda in Ciliciâ sub Ar-

chiepiscopo Seleuciensi: tertia, in Lydiâ sub Archiepiscopo Sordiano. Henricus Potin fuit Episcopus Philadelphensis in Ciliciâ electus anno 1480. ut constat ex *Actis Consistorialibus Sixti IV.* Stephanus de Gabanrario fuit electus Philadelphensis Episcopus alterius Philadelphiæ, anno 1488. aut potius 1492. cuius mentio fit in *Regestis Alexandri VI. sub finem hujus anni 1492*. Et *Henricus de Gournay* erat Episcopus Philadelphensis anno 1489. die 16. Maii, quando consecravit duo Altaria in Ecclesiâ Carmelitarum Clarevallenium; ut constat ex instrumento publico, quod citat ipse Daniel, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 964. num. 3390, Col. 2. Lin. 2. Henricus Potin scriptus,

1. *Lecturas in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. quas dictavit Parilius.

2. *Quadragesimale*, quod habuit coram Rege CAROLO VIII. Lib. I.

3. *Conciones ad Clerum & populum*, Lib. II.

De Henrico Potin loquuntur Josias Simlerus, in *Episome Bibliotheca Gesnerianaæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Lezana, tomo 4. ad ann. 1502. num. 4. pag. 1008. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 377. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana Ms.* pag. 143. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 927. num. 3245. Idem in *Vineâ Carmeli*, pag. 503. num. 902. Anonymus diligentissimus Author nuperus, in *Descriptione Normanniaæ superioris*, Gallicè editâ tomo 1. pag. 64.

XXVI.

HENRICUS SALART, Gallus, Carmelite Provinciæ Narbonæ alumnus, edidit sub personato nomine Magistri Petri Jarric, Presbyteri, Gallico idiomate,

1. *La voye pour passer heureusement de ce monde en l'autre, en faveur des Confreres du S. Scapulaire de la Glorieuse Vierge Marie du Mont-Carmel, contenant le Privilege de l'Indulgence pléniere à la mort, & l'Assistance à l'Agonie*. Composé par Messire Pierre Jarric, Prêtre. Podii Vellaunorum: apud Andream de la Garde, 1659.

2. Sub alio supposito nomine etiam emulgavit: *Le souverain Remede pour appaiser l'ire de Dieu, en tems de peste, guerre & famine, & être délivré de ces fléaux, & pour obtenir secours en toutes afflictions & nécessités; avec un petit avis aux Confreres du S. Scapulaire, & quelques prières de dévotion*. Composé par François-Hugues Salvène, Confrere. Ibidem, apud eundem 1660.

Hæc ab ipso Henrico Salart anno 1666. se didicisse testatur Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana Ms.* pag. 144. Necnon idem, in *Bibliothecâ personata Ms.* pag. 87. & 181. uti jam nos advertimus superiori pag. 490.

XXVII.

HENRICUS SILVIUS, natione Italus, ex oppido Medio Vico, vulgo Mezzovico, agri, & diœcesis Comensis, currente anno 1556. FRANCISCO & JACOBINA, infimæ sortis parentibus natus est. Infans adhuc à parente constitutus Astæ, ibi anno ætatis decimo octavo Carmelitanum habitum induit, & professionem emisit: hinc Civis Astensis cooptatus, *Astensis nuncupatur*. Inde studiis formatus, Philosophiam & Theologiam suos Fratres docuit; Publicum in Papiereni Academiâ, necnon in Sapientiâ Romanâ Preceptorem egit; datâ inte-

H.

rīm Concionibus operā, adeò suavi quādā & ornatā, eādemque facundā & gravi declamationis copiā, & ad movendum imprimis aptā, ut non modō vulgus, & cōetus utriusque sexūs teneret, atque ad officium compelleret; sed & Literatorum quoque aures magno cū fructu impletet.

Ad hāc, Papiæ, Astæ & Romæ, ad Transpontinam, ubi etiam Regens Theologiæ munus obivit. Dum autem in Urbe moram traheret, institutus fuit Vicarius Generalis pro Italiae Provinciis, profecto in Hispaniam R. P. Joanne-Stephano Chizzola, sui Ordinis Generali. Quo sublato, & in Arce S. Angeli detento, in Vicarium Generalem totius Religionis Carmelitanae assumitur HENRICUS noster à Clemente VIII. Literis datis die 17. Augusti anno 1596. atque adeò ex illā die regimen universæ familiae suscepit.

Sub initium Novembris anni 1597. destinatus fuit ab eodem summo Pontifice Censores inter Consultores in Congregatione, nuncupata de Auxiliis, atque sub eo munere interfuit pluribus privatis sessionibus, corām Illusterrimis Cardinalibus Præsidentibus, habitis, necnon solemini disputationi, super illam controversiam habitæ die 2. Junii anno 1598. sed variis posteà domesticis occupationibus distentus, in eodem Censoris munere successorem reliquit Joann. Anton. Bovium.

Eodem anno 1598. die 10. Maii celebratis Romæ Comitiis Generalibus, Prior Generalis electus est. Statim ad Visitationem Proviciarum Cœtus sibi commissi, accinctus, Româ egressus, Apostolicâ confirmatione specialiter confirmatus, & eodem anno 1602. ad biennium post quinquennium prorogatus, huc, illucque discurrens usque ad annum 1607. Italiā primū, indè Gallias, Belgium, Germaniā, & Poloniā perlustravit, cum dignitate Apostolici Commissarii & Visitatoris: ac demum Provinciæ Hispaniæ adiit, impressis ubique non paucis, nec levibus observantia regularis vestigiis; quam ubique labefactatam restauravit, ea spargens Reformationis semina, quæ mox pullulantia, copiosissimum produxerunt fructum, præter novos quadraginta quatuor Conventus, quos suo acquisivit Ordini.

Iis peractis, iterum ad dignitatem Prioris Generalis assumpsit est in Comitiis Romæ ad Transpontinam congregatis die 7. Junii anno 1609. acceptā recens facultate à Paulo V. ut ad id munericiterū eligi posset. Elapso triennio, promotus est ad Episcopatum Eporediensem sub Metropoli Taurinensi, ex nominatione Duci Sabaudiae: cuius & Literis patentibus, datis die 25. Julii 1612. Orator apud Sedem Apostolicam pariter destinatus est. Subierat HENRICUS die 22. ejusdem mensis examen, ab inau- gurandis in Antistites de more p̄missum. Cæterū dum hāc agebat SYLVIUS, gravi infirmitate oppres- sus, eam per mensē pati necesse habuit, & tandem in suā Cellā Transpontinā Spiritum Creatori reddidit, die 14. Septembri anni labentis 1612. ætatis suæ 56. ab initia Religionis Præfecturā 16. Sepultus est in Templo S. Mariæ Transpontinæ, ad Sacellum S. Angeli, quod vivus altari, picturis, & dote ornaverat. Elapsis ab ejus obitu tribus supra quinquaginta annis, Epitaphium istud in marmore exaratum est ibi:

D. O. M.

† HENRICUS SILVIUS, Astensis Generalis Carmelitarum: Disciplinae regularis, ac Literarum apud suos Instaurator: Ordinem Universum lustravit, rexique annos novem & decem. A CLE-

MENTE VIII. inter Theologos S. Congregationis de Auxiliis adlectus: A Sede Apostolica plura in gratiam Religionis obtinuit: Quadraginta quatuor Conventibus Carmelum auxit: Sacellum hoc extruxit tumulandis Generalibus, Sacrumque quotidianum instituit, tum pro mortuorum levamine, tum pro viventium prospero regimine. Tandem ad Infulas Eporedienses, & Oratoris munus à Serenissimo CAROLO EMMANUELBE, Sabaudiæ Duce, nominatus. Obiit Romæ XIV. Septembri M. DCII. ætatis suæ LVI. Æternæ Viri de Ordine optimè meriti memoriae, Fr. HIERONYMUS ARI, Astensis Generalis Carmelitarum, Anno Domini M. DCLXV. posuit.

Amplissimam construxit Bibliothecam in Conventu suo Astensi, quam immensā Voluminum copiā, in omni disciplinarum genere adornavit; ut didicit Ludovicus Jacob à R. P. HIERONYMO ARI, hujus Conventūs alumno, ac Ordinis Carmelitani Magistro Priore Generali. Scriptis ipse silvius,

1. In Evangelia Tractatus, & alios in sacram Scripturam Libros, quorum meminit Jacobus Long, in Bibliotheca sacra, pag. 962. post Petrum Lucium, in Biblioth. Carmel. pag. 34.

2. Lectiones Philosophiae, quas Papiæ publicè dictavit, omnium calculo probatas.

3. Lectiones in Metaphysicam, quas Romæ in Collegio Sapientiæ dixit anno 1543.

4. Sermones, quos variis in locis dixit.

5. Decreta varia pro Reformatione Provinciarum Ordinis, quorum meminerunt Ludovicus à S. Teresiæ, in successione Eliæ, cap. 261. pag. 597. & Capitulum Provinciale Nannetense, anno 1604. apud Hugonem à S. Francisco, in Vita Ven. P. Philippi Thibaulti, pag. 38. & 102.

6. Multas plurimasque, ad Superiores & inferiores suos subditos Epistolæ, quarum mentionem habent iidem, Ludovicus à S. Therezia, pag. ead. 597. & Hugo à S. Francisco, ibidem pag. 50. & 102.

7. Suffragia quinque, Notario data anno 1598. in prima Congregatione de Auxiliis legenda, quorum meminit R. P. Jacobus Hyacinthus Serry, Dominicanus, Lib. I. Historia Congregationum de Auxiliis, cap. 3. pag. 166. col. 1. C.

8. Editioni recentiori Commentariorum in Psalmos Davidicos Michaëlis Aiguani de Bononia, Doctoris Incogniti, vulgo nuncupati, operam contulit, quam Gregorius Canalius memorat, vide super pag. 519. lineis penè ultimis, in Epistola nuncupatitia ad Dominicum Pinelli, S. R. E. Cardinalem, iis præfixâ Commentariis; uti notat Alegreus Casanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 443.

9. Breviaria & Missalia Ordinis corredita edita curavit, quibus inseri fecit Officia in Ordine Carmelitico recitari solita, SS. Prophetarum Eliæ, & Elisæ, Anastasii & Angeli Martyrum, SS. Alberti Drepanensis, duorum Cyrillorum; quibus facultate Apostolicæ Sedis obtentâ, alia tredecim addidit, scilicet in Januario, S. Dionysii Papæ, S. Petri Thomæ Patriarchæ, & S. Andreæ Corsini, Fesulanii Episcopi: in Februario, Sanctæ Euphrosinæ, & S. Avertapi: in Martio, S. Euphrasii & S. Bertholdi: In Aprili, S. Alberti, Patriarchæ Hierosolymitani, Carmelitarum Legislatoris: in Maio, S. Simonis

H.

Simonis Stockii : in Septembri , S. Brocardi , & S. Gerardi : in Octobri , S. Serapioni : in Decembri , S. Spiridionis ; sicuti refert jani memoratus Ludovicus à S. Teresia , in *successione Eliae* , cap. 261 . pag. 597 .

1°. *Ceremoniale Ordinis Carmelitarum* promulgari fecit : teste eodem Ludovico . Visitur hodiè imago Henrici Silvii seu Sylvii in ædibus Episcopali bus Urbis Eporediensis , suo loco , inter Antistites illius Ecclesiæ collocata . Item Sylvius ipse recensetur in Catalogo Episcoporum Eporediensium , quem in *Chronologica Historia Pedemontana regionis* edit Franciscus Augustinus ab Ecclesia , Episcopus Salutensis . Taurini , anno 1645 . pag. 88 .

Henrici Sylvii Vitam edidit Franciscus Voërsius Astæ , anno 1613 . in-4° . & 1614 . in-8° . ut notavimus *superiori* , pag. 524 . Eamdem vitam compendiosè versam ex Italico in Gallicum sermonem dedit Ludovicus à S. Teresia , in *Successione Eliae* , cap. 261 . pag. 595 . & seqq . Laudes ejusdem Sylvii prosequuntur Henricus Farnesius , Regius artis Oratoriaz Interpres , in Gymnasio Ticinensi , in *Epistola præfixa ad Librum de Perfecto Principe* , Ticini seu Papiæ editum anno 1600 . Clemens VIII . & Paulus V . in *Diplomatibus* quæ prodierunt tomo 2 . *Bullarii Carmelitarum* , pag. 295 . 300 . &c . Carolus Emmanuel , Sabaudia Dux , in *Literis patentibus datis die 25. Julii , 1612* . Ferdinandus Ughellius , tomo 4 . *Italiae sacrae* : Gabriel de Henæo , in *Eventilatione 3. de scientia media* .

E Carmelitis , Petrus Lucius , in *Carmelitana Bibliotheca* , pag. 34 . & 82 . Lezana ad ann. 1269 . num. 5 . pag. 398 . Leo à S. Joanne , in *Delineatione Observantia Rhedonensis* , cap. 6 . pag. 37 . Hugo à S. Francisco , in *Vita Ven. Philippi Thibault* , pagg. 13 . 39 . 50 . 102 . & 107 . Mathurinus Aubron , in *Annalibus Mss. Provincia Turoniae* : Philippus à SS. Trinitate , in *Compendio Historia Carmelitana* : Cyrilus Pennect , in *Gymnasio Carmelitico Mss. ad annum 1612* . Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 144 . Daniel à Virgine Mariæ , in *Vinea Carmeli* , pag. 539 . num. 972 . Idem , tomo 2 . *Speculi Carmelitani* , pag. 959 . & 979 . num. 3377 . & 3436 . Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 443 . & 449 . Ubi perperam distinguit Henricum Sylvium Medivicensem , ab Henrico Sylvio Papiensi , &c .

X X V I I I .

HENRICUS WICHYNGHAMUS , natione Anglus , Carmelita Cœnobii Norwicensis alumnus , Sacrae Theologiæ Doctor Oxoniensis : vir subtilis ingenii , felicis memoriae , promptæ & expeditæ linguae , in Scholasticis Concertationibus acutissimus , & in omni Theologiæ genere valde versatus . Multus erat in sacrarum Scripturarum lectione , meditatione , & explicatione : Quarum sinceros ut colligeret sensus , & mysteriorum arca na feliciter penetraret , Duces sequutus est antiquos Ecclesiæ Patres & Doctores ; D. Hieronimi præ ceteris assidue vestigiis insistens : Aquo non solum rerum veritatem explicatus est , sed etiam verborum ornatum , & sermonis puritatem didicit : Cujus clara dedit & subministravit indicia ad Populum , modò ad Clerum publicè , modò suos ad Fratres privatim dicendo frequentissimas & eruditissimas Conciones . Ex hac Vita migravit Norwici , anno Domini 1447 . die 2. Martii . Scripsit ,

1. In *Isayam Prophetam Lectiones XVIII*. Lib. I. Incipit : *Quoniam* , ut ait Hieronymus super .
2. In *Appocalypsim Lectiones XXX*. Lib. I. In Tom. I.

cipit : *Apertum est templum Dei in Cælo* . Horum Operum meminerunt Sixtus Senensis , Lib. IV . *Bibliotheca Sanctæ* : Fabianus Justinianus , Lib. III . de *Scripturâ sacra* , pag. 454 . & 570 . Jacobus Long , in *Bibliotheca sacra* , pag. 1018 . col. 11 . D.

3. *De Quadruplici Christi adventu* , Lib. I. Incipit : *Salvatorem expectamus Dominum* .

4. *De Conceptione B. V. Mariae* , Lib. I. Incip. *An Beata Maria fuerit in Originali* : De cuius solemnitate in Ordine Carmelitarum vide *super. pag. 520. verbo Gregorius Candel* ; & infer. tom. verbo *Stephanus Duarte* , pag. 768 . tom. 2 .

5. *Sermones hyemales* , Lib. I. Incipit : *Dominè , salva nos , perimus* .

6. *Sermones Æstivales* , Lib. I. Incipit : *Estote factores verbi , & non auditores tantum* .

7. *Sermones de Sanctis* , Lib. I. Incipit : *Gloria Libani data est ei , Decor Carmeli* .

Henricum Wichinghamum celebrant Joannes Landus , Pitseus , & Balæus , de *Scriptoribus Angliae* . Josias Simlerus , in *Epitome Bibliotheca Gesneriana* : Antonius Possevinus , in *Apparatu sacro* : Lezana ad annum 1446 . num. 2 . pag. 864 . Hippolytus Maraccius , in *Bibliotheca Mariana* : Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 145 . Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 348 . &c .

X X I X .

HERMANNUS MESTORFF , sive MESTORET , natione Germanus , Cœnobii Colonensis alumnus , Philosophus & Theologus insignis , Prior Crucenaci , ubi obiit anno 1489 . Scripsit flores Aristotelis ; sicuti asserunt Pauli Segerus & Anonymus Scriptor *Catalogi Mss. quorundam Carmelitarum Germanorum Autorum* ; necnon Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitarum Mss.* pag. 145 . atque Daniel à Virgine Maria , tomo 2 . *Speculi Carmelitani* , pag. 1097 . num. 3882 .

X X X .

HERMANNUS à S. BARBARA , natione Germanus , Excalceatus Carmelita , edidit duo Opera , quorum tituli inscribuntur :

3. *Carmelus triumphans* , &c . Leodii 1698 .
2. *Meditationes ex Operibus S. Teresiae desumptas* , & in *Orationem Dominicam Gallicè* , suppresso nomine . Leodii , anno 1705 . in-8° .

X X X I .

HERMANNUS à S. NOBERTO , natione Belga , patria Edomensis , Carmelita Excalceatus , pietate & doctrinæ insignis ; fuit Magister Noviciorum , Prior , Definitor Provincialis , Missionis Batava Vicarius Provincialis , obiit Lugduni Batavorum die 3. Martii , anno 1686 . Auctör est Operum inscriptorum :

1. *Cibus solidus perfectorum* , seu *de Voto Seraphico S. Teresiae* . Latinè , Antuerpiæ , 1670 . in-12 .
2. *Via media Confessariorum* . Latinè , Lovanii , 1675 . Item Coloniæ , 1679 . in-12 .
3. *Confraternitas Filii Dei* , paucis nota . Flanicæ . Antuerpiæ , 1679 . in-12 .
4. *De Institutione & Origine Maricolarum* , vulgo *Marollarum* . Coloniæ , 1678 . in-12 .
5. *Religiosarum Legum observantia* , sive *sacrum Collyrium ad Legum sanctitatem intelligendam* . Coloniæ , 1681 . in-12 .
6. *Meditationes S. Teresiae post sacram Communionem* , ex Hispano idiomate in versus Belgicos

LIII

H.

translatæ. Coloniae & Bruxellis, anno 1678. in-8°.
Hermannum à S. Noberto laudant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 145.*
Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964.* Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum, pag. 187.*

XXXII.

HERVÆUS BOYE, aliquando ERICUS BOYO, aliquando HERENUS BOYC, nonnunquam HENRICUS BOHIC, natio Armericus, Patria Leonensis, illustri stemmate ortus, Provincia Turonie alumnus, in patrio S. Pauli Monasterio professus: Doctor Theologus Parisiensis, circa annum 1445. renuntiatus, Musisque ab ineunte ætate instructus, Concionator opere potens & sermone, floruit circa annum 1450. scribens:

1. *In Magistrum Sententiarum Opus insigne, Lib. IV.*
2. *Quæstiones variae, Lib. I.*
3. *Conciones plurimas, & alia plurima, quorum notitia periit.*

Hervæum de Boyo memorant Joannes Tritheius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 568.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali, pag. 303.* Guillelmus Einseingrenius, in *Catalogo testimoni veritatis.* Bertrandus Argentræus, in suâ *Britannia Historia, Lib. I. pag. 83.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1450. num. 12. pag. 876.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 145.* Alegreus Casianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 351.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonensis, cap. 5. pag. 30.* Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mff. Provincia Turonie.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 76.* Columbanus à nostra Domina de Monte Carmeli, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrium Provincia Turonie, pag. 3. &c.* Cave ne confundas *Hervæum Boye nostrum cum Henrico Boich etiam Leonensi, sed Juris Doctore utriusque peritissimo, cuius mentionem habent Conradus Gesnerus, in Bibliotheca Universalis, pag. 303. vide super, p. 20. & 62.* Bertrandus d'Argentræe, *paganæ citatæ 83. & 61.* Alique plurimi, quos inter non omittendus Vir clarissimus Denis Simon, in sua *Bibliotheca Authorum & Interpretum Juris, tomo 1.* neque Religiosus vir & eruditissimus Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Mff. in qua Codices Manuscriptos Henrici Boye, sive Bohic aut Bouhié citat, pag. 752.*

XXXIII.

HIERONYMUS ALEOTUS, Mediolanensis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, Vicarius ac Commissarius Generalis & Apostolicus Galliarum, cum Joanne-Stephano Chizzola tunc temporis Provinciali Romæ, deputatus anno 1588. ab Illustrissimo & Reverendissimo Dominico Pinelli, Cardinali, pro Reformatione & reunione omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum Galliæ, edidit unâ cum dicto R. P. Chizzola

Decreta seu Constitutiones pro Reformatione, & unione inter Regulares universos Carmelitas Galliæ componenda & stabienda. Parisiis, apud Joannem Le Blanc, 1590. in-4°. Horum articulorum Apographum notatur in *Bibliotheca Telleriana, pag. 182. num. 1364.* Et confirmatio ab illustrissimo Cardinali Pinelli, Ordinis Protectore, data prodiit

tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 254. Meminit etiam illorum Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 146.*

XXXIV.

HIERONYMUS à S. ANNA, Carmelita Discalceatus, Provincia Neapolitanæ alumnus, Scripsit Italicè,

1. *Historiam Genealogicam Familiae Romane ac Neapolitanæ patriæ de Ponte.* Neapoli, 1808. in-folio.

2. *De antiqua & Catholica Religione Civitatis Neapolitanæ, ejusque Illustrissima Nobilitate.* Ibid. 1707. in-4°.

3. *Historiam S. Januarii Martyris, Neapolitanæ Civitatis Patroni.* Ibidem 1707. in-4°. Hæc leguntur, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 187.*

XXXV.

HIERONYMUS DE ANDRADA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus: Virtutum & Musarum cultor egregius, B. V. Mariæ devotus, edidit ad Emanuelem de Fonheca, Proregem Neapolitanum,

Traictatum de Conceptione B. V. Mariae, desumptum ex Sermonibus, quos in Aula Matritensi habuit ejus Frater Germanus Didacus Lopez de Andrade, Lusitanus, Ordinis Eremitarum S. Augustini, ex Concionatore Philippi IV. Regis Catholici, Archiepiscopus Hidruntinus, in Regno Neapolitano. Neapoli, Typis Lazari Escorigii, 1633. in-4°. Hispanice.

Hieronymi de Andrada meminerunt Hyppolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana.* Petrus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis.* Thomas Herrera, in *Alphabeto Augustiniano.* Philippus Elsius, in *Encomiastico Augustiniano.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 146.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 218.* ubi notat quod Didaci Lopez de Andrade sermonum tomus tertius in-folio, qui est de *Conceptione immaculatae Mariae Virginis,* prodiit posthumus anno 1649. Neapoli, duabus partibus, Hieronymi Fratris Sodalis Carmelitæ industriâ locupletior factus.

XXXVI.

HIERONYMUS ARI, natione Pedemontanus, patria Astensis, Carmelita, Sacrae Theologiæ Doctor ac Professor, sicut & Philosophia, Ticini, Drepani, ac Neapoli, Prior Astensis, ac Provincia Lombardia Provincialis, Commissarius Generalis Provinciarum Siciliæ, Calabriæ, Æmiliae ac Flaminia; deinde Ordinis Procurator Generalis sub R. P. Joanne-Antonio Philippino, Ordinis supremo Moderatore constitutus; tandem anno 1660. die Pentecostes in Comitiis Romæ celebratis in Magistrum Priorem Generalem est electus, atque eodem anno Commissarius & Visitator Apostolicus ab Alexandre VII. die primâ Septembris institutus, & posteà S. Officii Qualificator, ac Beneficiorum Ecclesiasticorum Examinator. Vir vitæ regularis amantissimus, sinceræ probitatis, magnæ prudentiæ, singulariæ pietatis, firmæ animi magnitudinis, & non vulgaris eruditio gloriæ conspicuus; Italianum, Galliæ, Belgum, Germaniam inferiorem & Hispaniam, summo cum fructu, & ingenti Religionis augmento visitavit, & pacavit, omnium admiratione, Regibus, Princibus, aliisque Magistris valde dilectus & charus. Obiit Romæ,

H.

anno 1667. die 27. Augusti, ætatis 64. edidit,

1. *Decreta pro magno Conventu ac Collegio Parisiensi*, facta in Visitatione Solemni, ad introducendam stricciorem Observantiam. Incipiunt: *Ese Officii nostri ratio postulat ut, &c.* Parisiis, anno 1663. in-4°. Illustrissimi ac Amplissimi viri Achilis Harlæi, Comitis Bellmontii, &c. Senatus Parisiensis Procuratoris Regii, Conclusionibus roborata & firmata.

2. *Decreta pro pace ac tranquillitate Provincia Turonensis*, in Congregatione habita apud Carmelitas Rhedonenses, die 19. Octobris 1663. Prodierunt Rhedonis eodem anno 1663. in-4°. & confirmata ab Alexandro VII. die 15. Januarii 1664. qualia leguntur, tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 537.

3. *Decreta alia quam plurima* pro Ordinis Reformatione per universas Provincias condidit & promulgavit, tam Auctoritate Apostolicâ, quam propriâ; præsertim pro Provinciis Hispaniæ, quæ confirmata fuerunt Romæ in Capitulo Generali 1666. celebrato.

4. *Missale, Breviarium, & Diurnale Ordinis* edi curavit. Venetiis & Parisiis, typis Simeonis Pictet, anno 1664. edita.

Hieronymum Ari celebrant Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1669. num. 5. pag. 398.* Ludovicus à S. Teresiæ, in *successione Eliae*, cap. 262. pag. 600. Idem, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallia*, Lib. II. cap. cxi. pag. 593. Theophilus Raynaudus, in *Præfatione Scapularis Illustrati*: Joannes Henschenius, in *Vita Joannis Bollandi*, cap. 17. num. 110. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 146. Augustinus à Virgine Mariæ, in *Epistola Dedicatoria*, quam præfixit Tractatui de *Privilegiis omnium Religiosorum*: Hugo à S. Francisco, in *Præfatione ad vitam Vener. P. Philippi Thibaulti*. Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 542. & 543. num. 979. Et his omnibus præferendus Alexander VII. Pontifex Maximus, in Literis Apostolicis pro ejus institutione, in *Commissarium & Visitatorem Apostolicum*, tomo 2. *Bullar. Carmelit.* pag. 528.

XXXVII.

Mathematicis summus, Orator facundus, & Concionator eximus, & in omnibus magnus, edidit præclarissimum Opus, quod inscripsit,

1. *Joannis Bachonis, Angli Carmelitæ, Doctoris resoluti, Philosophia ex scripto ejusdem Doctoris super quatuor Libros Sententiarum collecta & expli-cata.* Augustæ-Taurinorum 1667. Opus hoc octo continetur tomis, in quibus propositiones Bachonis sparsas univit, & methodicè tractavit, aliarumque scholarum opiniones conciliavit.

2. *Philosophia fundamentalis.* In hoc Libro as-signat & propónit fundamenta omnium scientiarum rationalium, realium, moralium. Opus est ad modum *Syntaxis Artis mirabilis Raymundi Lullii* sed copiosius, clarius, & perfectius elucidat omnia. Duodecim annos consumpsit in hoc confiden-do Libro.

Capitulum Generale Ordinis Carmelitani celebra-tum Romæ 1666. tanti fecit prius Opus, ut decre-to sequenti sic dixerit: » Summoperè laudatum fuit » Opus Philosophicum ac Theologicum in viâ nos- » tri resoluti Doctoris Bachonis incepturn ab ad- » modum R. Patre Magistro Hieronymo Aymo à » S. Clemente, Provinciali Anglia, olim in Con- » ventu S. Mariæ Transpontinæ de Urbe Regente, » & in Carmelo majori Neapolis studiorum Præ- » fecto; cui præcipitur, ut illud perficiat, & ser- » vatis servandis in lucem edi curet, ad hoc, ut eo » pet Provincias distributo, Scholastici nostri doc- » trinam prædicti resoluti Doctoris conformiter ad » Constitutionum præscripta, sequi valeant. Ipsi » vero de Religione in memorato Opere optimè » merenti, mandatur ut omnis religiosa comodi- » cas, quantum fieri poterit, in Conventibus in qui- » bus deget, præstetur.

Hieronymum Aymo à S. Clemente commendant Clemens X. Pontifex Maximus, in plurimis Literis Apostolicis, quæ prodierunt, tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pagg. 545. 579. & 587. R. P. Matthæus Orlando, in Facultatibus seu permissionibus ipso concessis, quæ ibidem referuntur pag. 579. & 587. Andreas Rossoti, in *Appendice ad Syllabum Scriptorum Pedemontii*, pag. 3. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 147. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3738.

XXXVIII.

HIERONYMUS HERMAS BOLSEC; Carmelita Parisiensis, Sacrae Theologiae Doc-tor, Conciones novam Calvinistarum doctrinam sapientes cum Lutetia dixisset, abjectâ veste Reli-giosâ, ad Reiatam de Francia, Ferrarensim Ducissam aufugit; à qua paulò post pulsus, sub titulo Medici Genevam advenit: ubi quum inter eruditos Medicos nullo loco esset, ut se Theologum esse ostenderet, sanam de Prædestinatione Sententiam occultè primùm disseminavit, & palam in Congre-gationis Cœtu prædicavit. Calvinus quidem mode-ratâ primò reprehensione contentus, deinde ad se vocatum docere aliam opinionem fuit conatus. At ille palam ausus est in ipso Congregationis cœtu XVI. Octobris M. DLI. quum Joannis locus ex-plicaretur, (*) *Qui ex Deo est Verba Dei audit;* & *quia non auditis, ex Deo non esis*, liberum arbitrium, & bonorum operum prævisionem ad æter-næ prædestinationis decretum, adjectis etiam in hæreticam Calvini doctrinam duris verbis asseruit. Et aberat quidem iste initio: sed eo sermonem in-

(*) *Ioan. 3. 47.*

H.

grello superveniens, ponè alios nonnullos sese continuerat.

Finità Bolseci Oratione, Calvinus repente apparenz, suum errorem tot S. Scripturæ textibus, & S. Augustini testimoniis perperam intellectis delinivit atque munivit, ut in ipso audientium cœtu Assessorum Prætoris unus, quorum in urbe jus prehensionis est, Bolsecum dimisso cœtu tamquam seditionis in custodiam tradiderit. Quid plura? Causa multis disputationibus agitata, Senatus Helveticarum etiam Ecclesiarum Sententiam percunctatus, illum tum ut seditionis, tum ut mercè Pelagianum, XXIII. Decenbris publicè damnatum, urbe expulit, fustuariam pœnam minatus, si vel in urbe vel in urbis territorio esset deprehensus.

Bolsecus in vicinum oppidum Sabaudiæ Tunonium (Gallicè *Thonon*) Caballicensis Ducatus caput (Gallicè *la capitale du Duché du Chablais*) secedens, Medicinam exercuit, donec Bernensibus pluribus Ministris de doctrina Calvini conquerentibus, quod Deum faceret malorum auctorem, hic à Senatu Genevensi impetravit, ut unâ cum Legatis Bernam, ad quam Bolsecus jam advenerat, suorum errorum causam coram Bernensibus ipsis ageret. Samam doctrinam Bolsecus tot firmis argumentis & validis propugnavit, ut nihil quicquam de re ipsa definire auli fuerint prætensi Reformati. Calvinus autem toties vietus *Neocastrum* in Helvetia oppidum (Gallicè *Neufchatel Ville de la Suisse*) recessit, Bolsecus auctor victor, Tunonium rediit, suam artem medicam anno 1555. peractus.

Ministerium is postea in Gallicis Ecclesiis ambiisse refertur, & ideo Lutetiam primum indeque Aureliam venisse: Sed constat quod pœnitentiæ dolore tactus intrinsecus, ad Ecclesiæ Catholicæ gremium redierit, & Augustodunum accesserit, postea Lugdunum, Medicum continuò agens, & utens privilegio Bullæ Pii IV. anno 1560. die 3. Aprilis data; per quam *Apostatae* (**) permitterentur vel ad Monasteria, à quibus exiverant, vel ad alia Regularia, vel ad alia honesta loca, prout melius pro ipsorum animarum salute eis visum fuerit, reverti; ex Sententia Episcoporum Ordinariorum. Vivebat ad annum 1582. quo libros edebat, sed ante annum 1585. mortuus, quando Theodorus Beza illum defunctum asserebat in *Apologia adversus Genebrardum*, Genevæ editâ dicto anno 1585. pag. 752. Opera Bolseci Gallicè scripta,

1. *Les Vies de Zwingle, de Luther, d'Écolampade & de Calvin.* Lugduni, apud Joannem Patissonum, anno 1577. postea Parisiis, apud Germainum Mallot, eodem anno editæ.

2. *Histoire de la Vie, Mœurs, Doctrine, & Déportemens de Beze, dit le Spectable, grand Maître de Genève; selon que l'on a pu voir & connoître jusqu'à présent, en attendant que lui-même, si bon lui semble, y ajoute le reste.* Parisiis, 1582. in-8°. Theodorus Beza obiit die 13. Octob. 1651. natus die 24. Junii 1519.

3. *Alia Opera in quibus Calvini Institutionis potissimum variationes & mutationes arguit, ex quibus concludebat Calvinum debilibus & incertis principiis inniti.* Eadem postea assumpit in sua *Methodo* argumenta Bolseci Eminentiss. Cardinalis Richelæus.

Hieronimum Hermanni Bolsecum celebrant Antonius du Verdier, Dominus de Vauprivas, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 566. Franciscus Grudæus à Cruce Cænomana, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 169. Ludovicus-Ellies Dupin, in *Tabula Universali Scriptor. Ecclesiast.* pag. 12. tom. 5. Ludovicus-

Franciscus-Josephus de la Barre, in *Dictionario Moreriano Editionis* 1725. tom. 2. pag. 342. Vir claris. Dom. N. Goujet, in hujus *Dictionarii Moreriani Supplemento*, Editionis 1735. tom. 1. pag. 148. Vir peritissimus Dom. Joly, in *Notis Criticis ad Dictionarium Petri Baylæi*, pag. 220. & seqq. Antonius Teisserius, in *Catalogo Author. &c.* pag. 130. Ipse Hieronymus Hermas Bolzec, in *vita Theodori Bezae*, fol. 29. &c. sed caute lege ipsum Theodorum Bezae, in *vita Calvini*, & in *Apolo-gia adversus Genebrardum*: Carolum Drelincourt, in *Defensione Joannis Calvini*, pag. 101. & seqq. Petrum Baylæum, in *Dictionario Critico Editionis* 1720. tom. 1. pag. 592. & seqq.: & alios *Calvinistas*.

Georgius Draudius, in *Bibliotheca Exotica*, pag. 77. Hieronimo Hermeti Bolsec adjudicat Opus Gallicè inscriptum: *Miroir de Vérité*. 1562. omissis nonminibus Urbis, Bibliopolæ, & molis voluminis.

X X X I X.

HIERONYMUS DE BRITTO, Ulyssiponensis, Nobilis genere, sed clarior virtutum splendore, in patro Cœnobio Carmelitarum professionem emisit. Inter eximias dotes in eo singulariter emicuit summa erga Sanctiss. Virginem Mariam devotio: Cujus præconiis piè & strenuè publicandis, promeruit, ut post obitum lingua ejus conservata & reperta fuerit & incorrupta: quæ ex pietatis motu posita fuit in Sacrario. Fertur obiisse anno 1583. die primâ Januarii, relictis quibusdam *Exercitiis* erga SS. V. Mariam servandis Mss. De illo mentionem faciunt Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1001. num. 3502. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Anno Carmelit. Ms. Gallicè scripto die 1. Januarii*.

X L.

HIERONYMUS A S. CAROLO, Carmelita Excalceatus, natione Otomanus; dum puerulus in navi veheretur, in Equitum Militensium protestatem incidit, indicio vestium non vulgaris originis deprehensus est. Felicem pueri indolem victoris navis Dux *Veroſpius*: Romanus noscens, ipsum fidei rudimentis imbui curavit, sacro fonte expiari ac *Paulum Veroſpium* nominari voluit. Captivo in filium adscito, eà quâ filium decebat, educatione, felici sorte instituit: Qui humioribus ac Philosophicis disciplinis instructus, in utroque postea jure, Doctoris laurea decoratus est.

Annum agens circiter 23. ob eximiam indolem ac præclarum ingenium, *Romæ* in tyrocinio *S. Mariae de Scala* Carmelitis Excalceatis aggregatus, ibidemque die 14. Martii, anno 1666. Professus, confecto postea studiorum curriculo, Prælectoris munere præclarè functus, indè ad prædicandum Dei verbum, animum adjiciens, *Romæ*, ac præcipuis Italiæ civitatibus, necnon in Aula Leopoldi I. Imperatoris, per Quadragesimam cum plausu auditus est. In Romana Provincia Prior, Definitor, nascentem Etruriæ Provinciam, primo ut Vicarius, deinde ut Provincialis rex. Rector deinde Seminarii *S. Pancratii*, ac Definitor Generalis, post plures, gravissimasque infirmitates, apoplectico morbo correptus, obiit anno .... Prælo dedit,

1. *Decades sacras Concionum*, Italicè. Tomis tribus, in-8°.

2. *Opuscula Poëtica Latina*: Tomis duobus, in-8°.

3. *Cursum Quadragesima typis paratum*, pluresque

(**) Bullar. Carmelit. tom. 2. pag. 137. num. 7.

H.

resquē alias Conciones: Quas morte præventus non potuit edere; sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 187.

X L I .

HIERNYMIUS CARUBA, Politienis Carmeli alumnus, Siculus, Diœcesi Cephalitanæ Religiosus, rerum Mathematicarum peritissimus fuit, & in horologiis summâ arte fabricandis, aliisque hujusmodi conficiendis acumine ingenii singularis extitit. Hic Philippo II. prudentissimo Hispaniarum Monarchæ carissimus, ut propterea ab illo Abbas Sanctæ Mariæ de Bordonaro juxta Messanam sit ab eo factus. Ætate annorum 80. ab Hispania in patriam transvehitur, domum hospitalem erexit, dedit, & anno 1570. è vita decessit, ac in Templo majori sepelitur.

Hæc rētulit Roccus Pyrrhus, in *Notis Ecclesiæ Cœphalætanæ*: ex quo eadem scribit Lezana ad ann. 1270. num. 7. pag. 402. & Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Conventuum Ordin. Carmelit.* pag. 206.

X L I I .

HIERNYMIUS DE CASAS, natione Celtiber, Cæsar-Augustanus patria, ibidem Carmelite professus: Vir validioribus fulcimentis instrutus; Bononiensis S. Theologæ Doctor & publicus Professor, tanto excellens numine, & acumine ingenii, ut antonomasticè *Celtiberi subtilis cognomentum* fuerit adeptus. Clariuit item omnigenæ pietatis & Religionis laude meritissimus; propter quas animæ dotes, penè in Senecta ad suos redux è Lyceo Bononieni, ad Præfecturam suæ Aragoniæ Provinciæ assumptus est: sed anno primo sur regminis ad Cœlos evolavit anno 1456. Cæsar-Augustæ, scriptis

1. *Leæturiæ Theologicis.*
2. *Sermonibus variis.*

De illo mentionem habent Archæa Cæsar-Augustana Ms. Didacus Marillus Franciscanus, in *Catalogo Virorum Illustrium Cæsar-Augustanorum*. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1290. num. 4. pag. 450. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 454. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 147. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 76.

X L I I I .

HIERNYMIUS DE CATANIA, à patria sic nuncupatus, natione Siculus, Carmelite, sacra Theologæ Doctor, bis Provinciae Calabriæ Præfector: Vir magnis decoratus virtutibus, gravitate, fide, prudentiâ, consilio, & eruditione celebris Concionator suæ ætate eximius, floruit anno 1593. scribens *Sermones*.

Id asserunt Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca Ms.* pag. 82. Joannes-Baptista de Grossis, in *nova sacra Catanensis Ecclesiæ notitia, Modulo 10.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 147.

Ad annum 1187. in Cataniam Siciliæ Insulæ Urbem Joannes-Baptista de Grossis mox citatus adventum Carmelitarum indicare videtur: Referens etiam paulo post annum 1200. ad 1207. Illos sui Conventus primordia jecisse, rem promovente constantia Augusta Henrici VI. Cæsaristis uxore, Fiderici II. etiam Cæsaristis matre, Siciliæ Regina, quæ hujus Cœnobii fundatrix à majoribus memoratur. Hæc autem displicent R. P. Danieli Papebrochio, *Tom. I.*

qui nullos Carmelitarum Conventus in partibus Occidentalibus antè annum M. cc. xxx. fundatos agnoscit. Sed quare hæc Joannis-Baptistæ de Grossis auctoritas nihil valet? quia „Ego nihil homini detractum volo, inquit, qui se Theologæ sacræ ac juris utriusque Doctorem appellat, & Protonotarium Apostolicum: non possum tamen non credere oculis meis, quibus ejus librum, ut in museo nostro est, legens, video toto primo modulō *Chordæ 2.* haberí ab eo pro monumentis gravibus ac fide dignis continuationem *Argenidis Barclæi*, & alias quisquiliæ similes. „Capiat qui potest consecutionem à Papebrochio deductam, *tomo 2. Maii*, pag. 842. num. 17.

X L I V .

HIERNYMIUS à CONCEPTIONE, natione Hispanus, ex *Vico Valdemoro*, Diœcesis Toletana, Carmelite Excalceatus, Pastranae professus, undecimus fuit suæ Congregationis Præpositus Generalis anno 1649. electus, obiit Guadalaxaræ, anno M. DCLXIII. dierum plenus, postquam scripsisset idiomate Hispano,

Carta à los Religiosos de su Congregacion.

De illo perhonorifica reddunt testimonia Michaël Baptista de la Nuza, in *vita Ven. Matr. Teresiæ à Jesu de Vela*, cap. 5. Anonymus Carmelite Discalceatus, in *vita Francisci à S. Maria* §. 2. num. 5. & 6. Ludovicus à S. Teresia, in *successione Elia*, cap. 179. pag. 648. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 147. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Historiæ Carmelitanae*, cap. 12. ubi incorrectè vocatur HIERONYMUS AB ASCENSIONE. Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 675.

X L V .

HIERNYMIUS à CONCEPTIONE, alter Carmelite Excalceatus, natione itidem Hispanus, patria Gaditanus, *Corduba* professus, rerum divinarum ac humanarum peritiæ, in Historicis inquisitionibus assidue versatus, scripsit Vernaculo idiomate,

1. *Emporium Orbis, Gades illustratæ in suæ magnitudinis & antiquitatis Historia, seu Magnalia Gaditana.* Amstelodami, anno 1698. in-folio vastæ magnitudinis. Primum Urbem contendit Hieronymus hanc esse fundatam post diluvium à Tharsi filio Jubal, filii Japhet, quem Japhetum vocat Neptunum. Plurimos in testimonium adducit Scriptores qui Herculem, Gade defunctum, asserunt esse eundem atque Noë, quem vixisse annis 1195. referunt.

2. *Historiam Martyrii V. P. Dionysii à Nativitate*, Carmelite Excalceati, Galli, Cosmographi Regis Lusitanæ, continentem discursus septendecim, absolutam Hispali anno 1693. assertur in Conventu de Guadalazar, in inferiori Bætica, in-4°. Ms.

3. *Vitam Fernandi*, in-folio. Hæc postulante Ecclesiæ Hispalensi, ad ejus Capitulum reuissa est, apud quod creditur hodie assertari Ms.

Hieronymum hunc à Conceptione commemorant R. P. Labat, Dominicanus, cuius censura legitur in *Diario Eruditorum Parisiensi*, ad meissem Octobrem 1730. pag. 1825. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 188.

X L V I .

HIERNYMIUS A CRUCE, alias Carmelite Discalceatus, Novitus & Professus Biacensis, Prior *Cordubensis* & alibi, scripsit circa Mmm

H.

annum 1591. *Relationem de virtutibus cœlestibus Ven. P. Joannis à Cruce*, cuius fuerat Novitius, & in vita Religiosa discipulus & Filius. Relatione istâ usus est Hieronymus à S. Josepho Lib. IV. *Vitæ Joannis à Cruce*, cap. 13. & 15. Necnon Lib. V. cap. 1. & 3. Sicuti notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 148.*

XLVII.

HIERNYMONS DOMIN, natione Hispanus, in Urbe *Calatajubii* ex JOANNE DOMIN, & FRANCISCA DE FUNES parentibus, ineunte anno 1576. ad diem 9. Januarii ortus; ibi, labente anno 1592. die 27. Octobris, Vestem Carmelitanam induitus, recurrente anno 1593. die 28. Octobris, Cæsar-Augustæ solemnem professionem emisit: hæc forsan ratio est cur à Nicolao Antonio vocatur *Cæsar-Augustanus*. Emenso studiorum curriculo, prædicationi Verbi Dei, nec sùc laude, incubuit. *Theodorum Stratium*, Provinciae Bæticae Visitatorem (qui postmodum Prior Generalis fuit Carmelitarum anno 1631. nominatus) in munere Secretarii comitatus est, cum *Rubiolorum Cœnobium* & *Pampilonense* anteà rexisset.

Interea Magisteri gradu decoratus, & compertâ ejus in negotiis magnis prudentia, & dexteritate, Commissarius Generalis per Germaniam, & Belgiam, MARIAE AUSTRIACÆ postea Imperatrici FERDINANDI III. Uxori à Concionibus, negotia procuravit apud ELIZABETHAM CLARAM EUGENIAM, Serenissimam Infantem: Jam tûm in Episcopum Cathariensem assumptus. Anno 1632. igitur Belgicæ Provinciæ Conventus visitavit, & anno 1633. in Comitiis Provincialibus Præses, non paucâ ipsius sollicitudine & auctoritate, quâ pollebat apud memoratam serenissimam ISABELLAM, Hispaniæ Infantem, Belgii moderatricem, stabilita sunt, pro strictioris observantia adhuc tenellæ conservatione ac propagatione.

Tandem in patriam revertitur, à FERDINANDO Hispaniarum Infante, Belgique Gubernatore, ad PHILIPPUM IV. Regem missus: nec diu post, Regiâ præsentatione, Episcopus Cajetanus, immedia- tè S. Sedi Apostolicae subjectus destinatur. Romam igitur venit, & exente anno 1637. die 14. Decembris Antistes creatur. Adveniente indè die 21. ejusdem mensis, munus consecrationis in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ suscepit, per manus Dom. ÆGIDIUS Cardinalis de ALBORNO, assistentibus Dom. BLASIO PROTO, Mellanensi, & Dom. DIDACO DE REQUESENE Carthaginensi, Archiepiscopis.

Sedem statim suam, & oves sibi commissas cogitans invisiere Hieronymus, urbe digressus, per- venit Cajetam, sub initio anni 1638. die 24. Ja- nuarii. Ecclesiam sponsam, quam tredecim fermè annos tenuit, nonnullis collaris beneficiis, exornavit. Interea temporis in Hispaniam remeavit, & ad Comitia sua Aragonicæ Provinciæ, Alcanizii, in Cæsar-Augustana diœcesi celebrata anno 1646. di- vertens, ibi Præsidentis munus exercuit. Denique vir probus æque ac benignus, viam universæ carnis, Cajetæ in propriâ sede ingreditur die 23. Aprilis, anno 1650. Sepultus jacet in templo S. Catharinæ, Monialium Cisterciensium, sub isto Epithaphio:

D.

O.

M.

FRATRI † HIERONYMO DOMIN,
HISPANO, EX CÆSAR-AUGUSTA,
ORDINIS CARMELITARUM,

IN GERMANIA PRIUS, ET FLANDRIA
VISITATORI GENERALI,
DEINDE GAJETTANORUM EPISCOPO:
AUGUSTINUS NAVARRÒ, NEPOS, ET CANONICUS,
BENEFICIORUM MEMOR, APPOSUIT.
OBIIT IX. KALENDAS MAI M. DCL.

Inter cætera negotia, quibus occupatus est in Germania, primus ipse informationes facere cœpit circa vitam & virtutes Ven. P. Dominici à Jesu Mariâ, ut processus legitimè facti Romam mitterentur ad sanctam Sedem, in ordine, ad Beatificati- nem, si ita S. Sedi videatur. Testes sunt Literæ ipsius Imperatoris ad PHILIPPUM IV. Regem His- paniarum, quarum initium est:

Dum sub imperii nostri administratione, &c. in- quibus hæc, inter alia: *Expedivimus Reverendissi- mum, devotum, Nobis dilectum Fratrem HIERO- NYMUM DOMIN*, Sacrae Theologiæ Doctorem, Ordinis Carmelitarum, Regularis observantiae per Germaniam Generalem Commissarium, & electum Episcopum Cathariensem, ut pro singulari Nostra fiducia, quam in spectata illius prudentia, integritate, & rei Catholicæ studio locatam habemus, intentioni Nostræ prosequenda initium faciat, ac om- nibus in locis legitimam super vitæ dicti P. DOMI- NICI A JESU MARIA actionibus, & successibus informationem conquirat... Datum Viennæ 15. Junii, an. 1631.

Literas illas integras exhibet Reverendiss. Dom. Joannes Caramuel, in *Appendice ad vitam ipsius Ven. P. DOMINICI*, editam Viennæ anno 1655. §. 49. pag. 606. Ex ipsis Informationibus ipse Hieronymus noster vitam seu Epitomen conscripsit, quæ inscribitur:

Elogio de la Vida del Ven. P. Fr. Domingo de Jesus Maria General, que fue de los Carmelitas delcalzos de la Congregacion de Italia: Genua, apud Josephum Pavonum 1633. in-12.

HIERONYMUM DOMIN celebrant *Relatio Ms. Ca- latajubii* à Priore & aliis PP. Magistris Carmelitis data. Constantinus Cajetanus, Abbas Benedictinus, in *Commentariis ad vitam GELASII II. Papæ*. Fer- dinandus Ughellus, tomo 1. *Italiae sacrae, in Epis- copis Cajetanis*: Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. *vite Dominici à Jesu Mariâ*, cap. 11. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 148.* Sed præcipue Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 927. num. 3248. Cum jam illum in *Vinea Carmeli* memorasset, pag. 515. lineis ferè ultimis.

XLVIII.

HIERNYMONS A S. ELISÆO, His- panus, Carmelita Excalceatus, vir multarum virtutum prærogativâ Venerabilis, suâ ætate Con- cionator magni nominis; Ven. Matri MARIÆ VELA, Ordinis Cisterciensis Sanctimonialis Abu- lensis, revelationum gratiâ conspicuæ, Director atque illi à Confessionibus: Scriptis circa annum 1600.

Sermones de Nuestra Señora,

Quos laudant Michael Gonzalez Vaquerus, in *vita MARIE VELA*, parte 2. cap. 48. & seqq. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Relatione Ms.* quam citat Hippolytus Marraccius, in *Appendice ad Bi- bliothecam Marianam*. Ludovicus Jacob, in *Biblio- theca Carmelitana Ms. pag. 148.* Nicolaus Anto- nius, tomo 1. *Bibliotheca Hispaniæ*, pag. 439.

H.

X L I X.

HIERNYMOUS EUSEBIUS A S. ANNA, natione Ubius, patria Bolonensis, Carmelita Discalceatus, scriptus suppresso nomine,

1. *Mausoleum in augusto funere posthumum, materia laudum ac immortalis gloriæ sempiternum Serenissimæ ac potentissimæ MARIE DE MEDICIS, Francia ac Navarra Reginæ, gloriofis manibus erectum. Colonia, Typis Kempensibus, 1642. in-4°.*

2. *Honoris aulam, quam virtute comite ac pioestate Eminentissimus ac Reverendiss. Princeps CAROLUS ROSSETUS, SS. D. N. URBANI VIII. ejusdemque Sedis pro pace universali Legatus de Latere, &c. Dum auspice supremo numine, gratificante Româ summo omnium affensu & accusu, totoque applaudente Parnasso, in urbe Catholicissima, famosissima, ac vetustissima Colonia, S. P. R. Agripin, Sacra Cardinalatus tiara inauguretur, feliciter subivit gratulando, cecinit Fr. Hieronymus Eusebius à S. Annâ, Carmelita Excalceatus. Colonia, Typis Arnoldi Kempens, anno 1643. in-folio.*

Hæc olim scriptus Paulus ab Omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, in Catalogo Ms. Carmelitarum Discalceatorum Authorum, quem Ludovicus Jacob, cui fuerat datus, citat suâ in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 149.

L.

HIERNIMUS GAGLIARDUS, natione Siculus, Narense Carmelita, Sacrae Theologiae Magister, vir doctrinâ, morum innocentiâ, & virtutum exemplo insignitus. PHILIPPI II. Catholici Regis aestimationem promeruit, apud quem ab eleemosynis fuit. Ab eodem aureorum ducentorum annuam pensionem accepit, cuius ope patrum Ordinis sui Cœnobium erexit. Apud Bibonenses Duces magnâ Veneratione etiam floruit anno 1590. scriptus,

1. Volumen unum *De Philosophia.*

2. Alterum Volumen *De Morali Theologia.*

Ita loquitur Antoninus Mongitor, in *Biblioteca Sicula*, pag. 277. Roccus Pirrus, in *Notis Ecclesiæ Agrigent.* pag. 346. & 349. ubi eum ait scriptus *de Rebus Moralibus.* Joannes autem Baptista de Lezana, tomo 4. pag. 951. num. 3. Hieronymum de Guagliardo & fundationem Carmeli Narense in diœcesi Agrigentina assignat ad annum 1480. ex loco citato Rocci Pirri; Mongitor tamen in testimonium & probationem adducit *Relationem Narense.*

” Anno 1615. cum in Oppido sive terrâ Nari Agrigentinæ Diœcesis, novissimè Fratres Ordinis Prædicatorum Locum sive Conventum obtinuissent, Episcopus Agrigentinus ordinavit & mandavit omnibus fratribus Conventualibus Ordinis S. Francisci, & Fratribus Ordinis S. Augustini, ac Fratribus Ordinis Carmelitani, qui in dictâ Terrâ longè antea Fratres Ordinis Prædicatorum Conventuum & locum habebant, ut in publicis Processionibus præcedentiam darent dictis Fratribus Ordinis Prædicatorum, sub prætextu cuiusdam decreti olim sub die 3. Augusti à Sacra Regulâ Congregatione emanati, in quo dicitur, ut inter Fratres & Regulares circa præcedentiam idem servetur ubique, quod servatur in Urbe.

” Quia tamen extra urbis districtum Paulus V. ordinavit ut servetur Bulla Gregorii XIII. Data anno 1583. die 15. Julii, in qua cavetur, ut inter Regulares in publicis Processionibus præcedentia detur antiquioribus in loco: dicti Fratres Conventuales, Augustiniani & Carmelitani in hoc re-

” cusaverunt obedire mandatis Episcopi, & noluerunt in eorum præjudicium dare præcedentiam Fratribus Ordinis Prædicatorum, & propterea eorum Ecclesiæ & Monasteria fuerunt à prædicto Episcopo Agrigentino interdicta: Sed habitore cursu ad Metropolitanum Panormitanum, fuerunt ab eo in integrum restituti. Sed quia adhuc dictus Episcopus Agrigentinus persistit in sua sententia, ut præcedentia daretur Fratribus Ordinis Prædicatorum, dicti Conventuales, Augustiniani & Carmelitani recursum habuerunt ad sacram rituam Congregationem, quæ anno 1615. die 4. Aprilis juxta mentem & ordinem Pauli V. declaravit servandam esse bullam Gregorii XIII. in qua cavetur quod illa Religio aliis præcedat, quæ priùs in civitate, seu in loco in quo resideret, fundavit & habuit Monasterium, &c. Vide tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 371.

” Naro, sive Narni oppidum Diœcesis Agrigentina valde diversum est à Narniæ, quæ urbs est in Umbria, ditionis summi Pontificis, Episcopalis nemini suffraganea, ad quam Episcopus promotus fuit à Clemente XI. anno 1717. tertio Idus Februarii, Joachim Maria Oldus, Cremensis Carmelita, Theologiae Magister, Provincia Venetæ alumnus, qui munere Vicarii in Conventu Sanctæ Mariæ Transpotinæ de Urbe, ac Provinciales titulatis Provinciae Saxonie summâ cum laude functus, & anno dicto 1717. Parochus memoratæ Ecclesiæ S. Mariæ Transpotinæ agebat; uti legitur eod. tomo *Bullarii*, pag 705.

L I.

HIERNYMOUS GRATIANUS A MATRE DEI, natione Castellanus, natus est Vallisoleti, anno Domini 1545. die 6. Junii. Pater ejus vocabatur DIDACUS GRATIANUS DE ALDORETE, Carolo V. & Philippo II. à secretis: Mater autem JOANNA DE ANTISCO, filia Joannis de Antisco Poloni, Regisque Poloniae apud Carolum V. Orationis. Vallisoleto Matritum translata Curiâ, ibi in Collegio Patrum Societatis Jesu diligenter studuit Grammaticæ: deinde 15. ætatis anno Compluti, Philosophiæ dedit operam, anno 1560. & posteà Theologiam audivit tanto cum fructu, ut ab eo Lycæ dignus sapientis judicatus fuerit, cui professorum absentia, legendi & docendi facultas amplissima, omnium admiratione tribueretur: Laureatus Doctorali decoratus, & ad Diaconatûs Ordinem proiectus, Verbum Dei, Concionatoris munus successu mirabili exercens, prædicare solebat. Anno Domini 1569. ad Ordinem Presbyteratûs ascendens, cœpit ad majorem aspirare perfectionem.

Anno 1572. die 25. Martii factus est Pastranæ Novitus Carmelita Discalceatus, & anno recurrente 1573. die 28. Martii solemnem emisit professiōnem, inter manus BALTASARIS NIETO, Prioris. A. R. P. FRANCISCO DE VERGAS, Dominicanorum Provinciali, Apostolico Commissario statim constitutus est Excalceatorum, imò & antiquorum Carmelitarum Visitator, & anno 1574. Prior Hispanensis. Erat tum in Hispaniâ Nuncius Apostolicus D. NICOLAUS HORMANETUS, qui de Consilio Regis P. HIERONYMUM GRATIANUM elegit Commissarium Apostolicum super omnes Carmelitas Bæticæ in Ordine ad eorum Reformationem, die 3. Augusti, anno 1575. Quod quidem munus cum in antiquiores Carmelitas Hispanenses exercuisset, eos multum exacerbavit, & multas suæ Congregationi sibi vexationes conciliavit.

Nam eodem anno 1575. JOANNES-BAPTISTA

H.

RUBEUS, omnium Carmelitarum Magister Prior Generalis, qui facultatem duo construendi Monasteria Carmelitarum Excalceatorum concesserat, Capitulum Generale Placentiae habuit in quo Excalceatos ejus mandatum transgressos, inobedientes declaravit; & mortuo HORMANETO, successit PHILIPPUS SEGA, Nuncius Apostolicus, partes antiquiorum Carmelitarum sustinens, in Hispaniam venit, Excalceatis minimè favens. GRATIANUS interea Capitulum suorum sodalium quasi Provinciale tenuit anno 1576. die 8. Augsti in Conventu Amaldouar, seu Superior sua Congregationis; sed anno 1677. ab Illustrissimo PHILIPPO SEGA ad Patres antiquioris observantiae exul dimissus est, usque ad annum 1581. quo primus Provincialis fuit electus, post Apostolicum Diploma. Die 22. Junii 1580. a GREGORIO XIII; datum pro erectione novae Carmelitarum Excalceatorum Congregatione.

Die igitur 3. Martii 1581. in Complutensi Cœnobio GRATIANUS ad Provincialatum promotus, intuitu charitatis nonnullas introduxit mitigationes, de quibus in Cœtu Almadourensi anno 1583. reprehensus fuit, & insuper correptus, quod relicto Contemplationis munere, nimium activæ, prædicationis maximè exercitio distraheretur, cuius occasione vitam communem non sequebatur. In Capitulo Ulyssiponensi anno 1585. in quo Provincialis electus est NICOLAUS A JESU MARIA, culpam sui regiminis diluere tentavit Gratianus; sed rationes suas cum animadvertisset non admitti, paulo post edidit librum, cui titulus erat: *Apologia pro defensione Charitatis, contra aliquos, qui titulo Regularis observantiae debilitant ipsam & religiones perturbant.* Comitia Provincialia anno 1587. Vallisoleti celebrata illum in Indias ad conversionem delegarunt; sed Cardinalis Archidux ALBERTUS AUSTRIÆ, aliique proceres ne profisceretur, obstiterunt; & Nuncius Apostolicus eum Visitatorem antiquorum Carmelitarum constituit, de quibus optimè fuit meritus, ut scribebat MARIA A S. JOSEPH, Ulyssiponensis Teresianorum Monialium Priorissa, die 11. Februarii 1589.

Alteram offensionis labem subiit, quod suspectus haberetur de literis Romam missis nomine Sanctimonialium, Commissarium Generalem sibi proprium postulantum. Quare anno 1592. die 17. Februarii è Religione sua expulsus, habitu Carmelitico spoliatus & lentiens latâ, declaratus est inturrisse in censuras Sedi Apostolicæ reservatas. Attonitus Gratianus, ad Nuncium Hispaniæ Apostolicum convolat, ut solutionem à censuris obtineat. Ad sex menses solvit ab eis, cum obligatione sese ad pedes summi Pontificis sistendi. Romam igitur navigans diutiùs laboravit, ut Pontificis CLEMENTIS VIII. audientiam obtineret: Sed Hispaniæ Rex timens PHILIPPUS II. turbationem Reformationis Carmeliticæ, ad Oratorem suum scriperat, ut redditum ejus impediret.

Audientiam tandem obtinuit GRATIANUS, verum sublatâ spe omni ad suos Excalceatos redeundi, veniam habuit alium ingrediendi Ordinem. Repulsa à Chartisanis, Dominicanis & Capucinis passus, Neapolim recessit: ubi Ministris Regiis parum acceptus, in Siciliam trajecit; & ibi parem expertus sortem, invitatur ab Augustinianis Discalceatis ut Romam rediens Conventus, ipsorum Prælaturam acceptaret. Quapropter Romam versus navigat; sed die undecim Octobris propè Gaëtam in Piratas incidit eodem anno 1592. à quibus denudatur, & in pedum plantis ignito ferro, Crucis figurâ inustus, Tunetum perductus est; ubi à Prorege, spe redemptionis copiosæ, emitur; nam modò credebatur Archiepiscopus, modò Inquisitor, propter quod periculum mortis sæpius incurrit.

In loco subterraneo, cum aliis captivis inclusus, erecto ibi Altari, Missam celebrabat, Sacraenta administrabat, verbum Dei prædicabat, eorumque Saluti maximè invigilabat. Anno 1595. à sua captivitate liberatur, cuiusdam Judæi, nomine Simonis, negotiatione redemptus. Romam rediit, & mandato summi Pontificis, ad antiquioris observantiae Patres Carmelitas transiit. In Conventu S. Martini de Montibus aliquandi permanens, à Cardinali DEZA in suum Theologum electus, quinquennio post Vallisoletum, anno 1600. Matrem adhuc viventem visitaturus perrexit & sepelivit. Inde transit in Belgum, ad amicum suum Archiducem ALBERTUM anno 1605.

Obiit in Carmelo Bruxellensi, non sine magnâ opinione Sanctitatis, anno Christi 1614. die 21. Septembris, ætatis suæ 69. Ejus exequiis interfuit ferè tota Curia Bruxellensis: habuitque funebrem Orationem R. S. quidam Pater è Familia Dominicanorum. Peracto Sacro, quod devotissimè fecit Carmelitarum Provincialis, sepultus in domo Capitulari: anno vero 1631. ad instantiam Dom. ac Patris HIERONYMI DOMIN, Hispani Carmelitæ, Commissarii Generalis, necnon Episcopi Cathariensis electi, translata fuerunt ossa, juxta Sacellum S. Annæ, & anno 1639. Priore R. A. P. LIVINO TURF, honestæ cistæ imposita, inter summum Altare & Sacristiam collocata sunt. Postea circa annum 1672. in Ecclesiæ præfata Choro novum constructum fuit Altare majus; & inter illud, ac murum Sacristiæ, cista ista decenter collocata fuit, à parte Australi, seu Epistolæ; quam à se visam testatur Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 988.

S C R I P T A :

1. *Dilucidario del verdadero espiritu &c. en que se declara la doctrina de la Santa Madre TERESA DE IHS Matriti, 1604. apud Perrum Madrigal in-4°. Item Matriti 1616. in-folio.*

2. *Mystica Teulugia colegida de lo que escrivio S. Buenaventura del Verdadero Camino del cielo, con un itinerario de la perfeccion, que es declaracion de las tres vias purgativa, iluminativa, y unitiva.* Bruxellis, apud Rogerum Velpium, 1609. in-4°. *Camino del Cielo, ó mystica Teulugia de San Buenaventura, con declaraciones del M. F. Geronimo Gracian.* Prodierat jam anteà Matriti apud Michaëlem Serranum, 1601. in-16.

3. *Tratado de Como se a de decir la Misra y Oficio Divino.*

4. *Declaracion del Padre nuestro.*

4. *Declaracion del Ave Maria.*

6. *Sumario de Oraciones y Meditationes.*

7. *Abecedario espiritual; Misas varias de devoción, Rosario y Coronas.*

8. *Tratado de la Confession y Communion.*

9. *Regla de bien vivir.* Hæc duo Opera prodierunt etiam Cæsar-Augustæ, apud Angelum Tavarnum, 1607. in-16. Item Bruxellis, apud Joannem Monmartium, 1608. in-16.

10. *De la Oracion Mental.*

11. *Vida del alma, libro que trata de la Imitacion de Christo, &c. Apologia contra los que ponen la perfeccion en la aniquilacion total.* Bruxellis, 1609. in-4°. Prodiit etiam Gallicè Lugduni, 1618. in-4°.

12. *Lampara encendida:* hoc est, *Lampas accensa*, sive de perfectione Religiosa; ex primis & potioribus, quæ in lucem emisit. Pamelone 1588. Item Florentiæ, Typis Francisci Tosi, 1581. in-8°. Italicè. Item Colonizæ, apud Petrum Henning, 1614. Latinè in-16.

13.

H.

13. *Vida y muerte del Patriarcha S. Josef. Valentiae, 1602.* Italicè. Prudiit ex officina Petri Bertani, 1613. in-8°. Item Gallicè, *Grandeur de S. Joseph. Inscriptus prodiit Parisis Liber, anno 1619. in-8°.*

14. *Estimulo de la Propagacion de la Fé, y vinculo de Hermandad entre los Padres Descalços del Carmen y de S. Francisco. Olyssipone, anno 1586. in-8°.* Deinde Bruxellis ita nuncupatum: *Zelo de la Propagacion de la Fé, 1609.*

15. *Tratado de la Redencion de Cauitivos. Romæ, 1607. & Bruxellis, 1609.* In illo Tractatu hortatur ad id supremæ Charitatis opus; ubi labores suos & consodalium suorum per epitomen narrat: Diplomaque Apostolicum adjicit, quo jussus à CLEMENTE VIII. ipse in Africam pergere, ut Christianis ibi degentibus Jubilæum annum 1600. annuntiaret. Gratianus etenim tunc profectus in Africam, ibi in Christianorum solamen & instructionem perstitit ferè usque ad obitum ejusdem summi Pontificis, anno 1605. die 3. Martii defuncti; ad quem reversurus, rationem redditurus, intellecta morte ejus, profectus est in Hispaniam. Hunc Tractatum Italicè transtulit Jacobus Bossius, editusque Romæ.

16. *Discurso del mysterioso nombre de Maria. Bruxellis, anno 1612.* Hic tractatus de *Mysterioso nomine Mariæ, Simoni à Rokas, Ordinis SS. Trinitatis, ELIZABETHÆ BORBONIÆ, serenissimæ Hispaniarum Reginæ à Confessionibus, inclito vita sanctimonia viro, nuncipatur.*

17. *Velo de una Religiosa: seu Vulum Monialis sacra.*

18. *Regla de la Virgen Maria. Id est, Regula Virginis Mariæ.*

19. *Leviathan engañoso.* hoc est, de peccatis, quæ fallo nomine virtutum nobis impónunt: Seu modus cognoscendi astutias Diaboli: vel Leviathan fallax. Bruxellis, 1614.

20. *Musica es Spiritual: ubi tractat de sanctissimo Eucharistia Sacramento.*

21. *Declaracion de las Virtudes, y fundationes de S. Teresa de IHS.*

22. *Sermon de la fundacion de Carmen. Duo hæc edita sunt Bruxellis, 1611.*

23. *El devoto Peregrino.* Idest: modus sancta loca visitandi.

24. *Conceptos de divino amore sobre los Cantares: Sivè Annotationes in conceptus divini amoris, simul & in quædam loca Cantici Canticorum S. Teresiæ, Hispánice prodierunt: Bruxellis, 1612. in-8°.* Item Valentiae 1613. apud Petrum Patrium Mey, in-8°. Horum meminit Jacobus Long, in *Biblioteca sacra*, pag. 749.

25. *Arte de bien morir.* Saluberrimum opus, atque eruditionis plenum, nec diu ante mortem scriptum. Omnia hæc Opera hactenùs recensita, uno Volumine, post alias singulorum editiones, typis prodierunt Matritensis, anno 1616. in-folio. Foras dedit & alia separatim; nempe,

26. *El Soldado.* Hic Miles Catholicus prodiit Bruxellis, anno 1611. Libellus non minus eruditus, quam utilis & jucundus, plurimis Historiis; exemplis & rationibus plenus: ostendit indoctos non debere disputare de Fide contrà Hæreticos.

27. *Sermon de las Quarenta tentaciones.* Romæ & quæ ac

28. *Cerco espiritual de la Conscientia tentada.* Romæ, 1596. in-8°.

29. *Lamentaciones del miserable estado de los Atheistas destos tiempos.* Bruxellis, 1611. in-8°. apud Rogerium Velpium, & Hubertum Antonium.

30. *De la Disciplina regular.* Seu *Commentaria Tom. I.*

ria in *Regulam Carmelitarum.* In Italicum Sermōnem traducta, operā Joannis Antonii Bovii, Carmelitæ. Venetiis, 1600. in-8°.

31. *Arbol prodigo de doce modos de dereçar el Rosario: Sivè Modi duodecim recitandi Rosarium.* Florentiæ, Italicè.

32. *Tratado del Jubileo del Ano Sancto.* Hunc Italicè convertit Jacobus Bossius, Melitensis Históriæ author, ediditque Romæ 1599. apud Zannettum. Prodiitque Hispánè, 1600. ut notavimus num. 15. Bulla Clementis VIII. ad Gratianum directa, pro illo Jubilæo annuntiando Christianis, in Africa degentibus. Legitur in ipsius *Vita Grattani* per Christophorum Marquez, Carmelitam scriptam, parte 2. cap. 14. Prodiit quoque *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 987. num. 3459.

33. *Suffragio de las Animas de Purgatorio.* Quod etiam Italicè reddidit Franciscus Sardonati, atque edidit Romæ, anno 1603. Typis Caroli Vellicti, in-8°.

34. *Tratado de los siete Angeles Principes, sus oficios y nombres.* Iste *Tractatus de septem Angelis Principibus, de illorum officiis & nominibus*, scriptus quo fuerit idiomate, non designant Authores.

Permulta alia reliquit apud Fratrem Germanum Thomam Gracianum manuscripta: Quæ Andreas Del Marmol refert in *Libro de rebus Gratiani nostri scripto*, & recitat Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispánæ*, pag. 442. & 443. Alias etiam elucubrations, quæ in Belgio manserunt in schedas conjectæ; exindè Romam ad R. P. Ludovicum Perez de Castro Carmelitam, studiorum Praefectum in Cœnobio Transpontinæ S. Mariæ, eatum Catalogus fuit missus, legere est apud eundem Nicolaum Antonium, *tomo 2. ejusdem Bibliothecæ Hispánæ*, à pag. 297. usque ad paginam 305.

Hieronymi Gratiani à Matre Dei vitam scripserunt, Christophorus Marquez, Matritensis Carmelita, quinquennio ab obitu ipsius Gratiani Hispánice editam, Pincie 1619. Andreas del Marmol, Regiæ Curiæ Matritensis Advocatus, relationem sequutus Christophori Marquez, sicuti notat Nicolaus Antonius, *tomo 1. citato*, pag. 62. Franciscus Gratianus Barruguete, Secretarius Catholicæ Majestatis: Alegreus Cassanatus, in *Paradijo Carmelitico Decoris*, pag. 468. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 77. Ludovicus à S. Theresia, in *successione Elia*, cap. 277. pag. 635. & seqq. Franciscus à S. Mariæ, & Andreas à Jesu, in *Historia General. Congregacionis Carmelit. Hispan.* *tomo 6. Lib. 26. cap. 26.* Daniel à Virgine Mariæ, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 981. num. 3444. & seqq.

Hieronymum Gratianum præterea laudibus & encomiis celebrarunt Clemens VIII. in *Bulla* ad ipsum data pro anno Jubilæo & superius laudata num. 15. & 32. S. Teresia, *Lib. fundationum*, cap. 22. & 23. Eadem SS. Virgo, in *Epistola 1. ad PHILIPPUM II. Regem Hispaniarum.* Eadem, in *Epist. 2. ad D. TEUTONIUM BRIGANTINUM*, Eborensem Antistitem. Eadem, in *Epistola 13. ad Joannem-Baptistam Rubeum*, Carmelitarum Praefectum Generalem. Joannes Palafox de Mendoza, Oxomensis Episcopus, in *Notis ad has S. Teresiæ Epistolæ*. Franciscus Ribera, in *Vita S. Theresiæ*, *Lib. III. cap. 4. & 5.* Andreas à Lezana, in *eius Oratione Funebri*: L. Franciscus Salesius, *Lib. II. Epistolarum*, *Epist. 42.* Joannes Caramuel, in *Vita Ven. P. Dominici à Jesu*: Antonius Sandrus, in *Cœnobigraphia Brabantia*, ubi de Carmelo Bruxellenſi. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad annum 1249.* num. 1. pag. 320. Gregorius Nnnn

H.

Cardosus, in *Hagiologio Lusitano*: Antonius de Cianca Lib. II. de Vita S. Secundi, primi Episcopi Abulensis, cap. 12. Joannes à Jesu, in *Vita S. Teresiae*, Lib. IV. cap. 15. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Marianna*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, pag. 106. Michael de Marillac, Lib. de Institut. Carmelitanarum Terestanarum in Regno Francie. Angelus Manrique, in *Vita Annae à Jesu*: Michael Baptista de la Nuza, in *Vita Isabellae à S. Dominico*, Lib. I. & III. Hieronymus à S. Joseph, in *Vita Vener. Patris Joannis à Cruce*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 149.-153. ubi notat ejus Sermonum Volumen magnum Ms. Coloniae asservari apud Carmelitas antiquioris regularis observantiae, in-folio: Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 515. num. 921. Idem, tomo 1. *Speculi Carmelit.* pag. 327. num. 1348. Marcialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 190.-195. Aliique plurimi.

LII.

HIERONYMUS A S. HYACINTHO, in seculo dictus ANDREAS CYRUS, natione Polonus, patria Cracoviensis, anno 1603. natus, SAMUELE CYRO ET DOROTHEA DE PIPANONO, nobilissimis parentibus, Carmelita Discalceatus, anno 1619. die 1. Decembri factus, Sacrae Theologiae Professor, & Provincie Poloniae Definitor, Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis Concionator per celebris, haereticum profligator strenuus, adversus quos Thorunii anno 1646. publicè cum illis disputavit die 3. Octobris, magno omnium Catholiconrum applausu, Haereticorum confusione. Obdormivit in Domino Cracoviæ, anno Christi 1647. die 26. Januarii, magnâ cum sanctitatis opinione, ætatis suæ 44. Religionis 28. totâ Civitate lugente. Anno 1641. primus Varsoviensis Conventus Prior fuerat electus, deinde in Cracoviensi & aliis principioribus Cœnobii. Scriptor,

1. *Ideam Colloquii Therunensis, habiti cum differentibus*, anno 1645. indicti. Cracoviæ, Typis Andreæ Petriconii, 1646. in-4°.

2. *Animadversionem in Joannem Hulsemannum, Ministrum Wettebergensem*, cum defectione satisfactionis ab illo in Colloquio charitativo Thoruniensi requisita, & ibidem exhibita. Cracoviæ, apud Andream Petriconium, 1646. in-4°.

3. *Alia quamplurima prælo parata*, quatuor tomis comprehendenda *Opera* Ms. scilicet inscripta: *Fundamentum vitæ spiritualis: Modus ordinatè vivendi: Secreta vita spiritualis. De honestate Religionis. Instrucción Eremitæ. Instrucción pro moribundis. De vera & falsa Charitate. Exercitium pro Adventu. Instrucción Episcopi. Instrucción Confessiorum Monialium. Instrucción vitæ Spiritualis pro Secularibus. Exhortationes in Regulam Carmelitarum. Caciones pro Dominicis & Festis per annum. Typus perfectionis Evangelicæ, &c. adversus traditum P. Didaci Bezae, S. J. de Christo transfigurato.*

4. *Thomæ à Jesu modum examinandi Spiritualem profectum* transtulit in Idioma Polonicum.

5. Joannis Molinæ, Carthusiani, *Instrucciónem Sacerdotum* idiomate Polonico donavit.

Hieronymum à S. Hyacintho commandant Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 182. Ignatius à S. Joanne-Baptista, in ejus vita. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 153. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis* Mss. ibidem citatis. Felicianus ab omnibus Sanctis, Polonus Carmelita Excalceatus, S. Theo-

logiæ Professor, Romæ, anno 1639. degens, quem in testem ibidem appellat Ludovicus Jacob. Marcialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 188. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964.

LIII.

HIERONYMUS A S. JOSEPH, natione Celiber, in Oppido Mallen in Aragonia, nobilibus parentibus natus, Theologæ, ac utriusque Juris sapientissimus Doctor, Carmelitis Excalceatis nomen dedit, cum in seculo nomine HIERONYMUS ESGUERRA DE ROZAS nuncuparetur, FERDINANDI filius supremi rerum Italicarum in Curia Hispanæ Senatus Patris, Ordinis Historiographus, postquam primum tomum, ut Generalis Chronologista, executus est, ad alia Scriptorum genera se transferens, miram eruditionem, vimque dicendi ad stuporem usque ostendit. Cæsar-Augustæ anno 1654. die 18. Octobris, maximo omnium mœrore corpus exuit, in perpetuas æternitates cum cœlestibus regnaturus. Scripta ejus sermone Hispano inscribuntur:

1. *Dibuxo del Venerable P. Juan de la Crux*, primer Descalço Carmelita, id est, Latinè: *Delineatio vitæ Venerab. P. Joannis à Cruce*, primi Carmelitæ Discalceati. Matrii, 1629. Prodiit cum ejusdem Joannis Operibus mysticis, in-4°.

2. *Vida del Venerable P. Juan de la Crux*, primer Descalço Carmelita. Hæc vita prodiit quoque Matrii, sed anno 1641. in-4°.

3. *Historia del Carmen Descalço*. Matrii 1639. Hæc tamen domesticis non placuit; ideo non publicata fuit, in-folio. inquit Nicolaus Antonius.

4. *Genio de la Historia*. Cæsar-Augustæ, apud Didacum Dormet 1651. in-4°.

5. *Parabat vitam S. Bertholdi*, cuius ipse meminit volumine primo laudatae *Historiæ Carmelitarum*, Lib. I. Cap. 9.

6. *Epistola Latina ad Joannem-Franciscum Andresium*, Cæsar-Augustanum, Regni Aragonum Historiographum, in qua *De Autore Hispani Martyrologii*, & *de Martyrologio ipso fusiùs loquitur*. Legitur antè tohum 2. hujus Martyrologii, Lugduni 1652. in-folio edita.

7. *Elogium Michaëlis-Baptistæ de la Nuza*, in Approbatione vitæ Ven. Matris Isabellæ à S. Dominico, Terestanæ, legitur.

8. *Vita S. Josephi, Sponsi Beatæ Virginis Mariae*, Ms.

9. *Apologia & vita R. P. Nicolai à Jesu*, Poloni, Carmelitæ Discalceati, Ms.

10. *Historia de Nuestra Señora del Pilar*. Ms. Quæ tria ultima Opera Ms. dicuntur asservari in Cœnobio Cæsar-Augustano Carmelitarum Discalceatorum.

Hieronymum à S. Josepho celebrant Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 444. Joannes Tamayo Salazar, in *Prefatione Martyrologii Hispani*. Idem, tomo 3. *Martyrologii*, pag. 574. Ibidem, tomo 4. pag. 628. Michael-Baptista de la Nuza, in *vita Teresiae à Jesu de Vela*, cap. 34. §. 4. Idem, Lib. V. *vita Isabellæ à S. Dominico*, cap. 30. Franciscus à S. Maria, tomo 1. & 2. *Historia Generalis Congregationis Hispanicæ*, Lib. III. Cap. 9. Ibidem, Lib. IV. cap. 27. Ibid. Lib. V. cap. 34. Ibidem Lib. VI., cap. 7. Ibidem, Lib. VII. cap. 2. Ibidem, Lib. VIII. cap. 50. Joannes Caramuel, in *vita Vener. Patris Dominici à Jesu Maria*. Petrus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis*. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. *Compendii Historia Carmelitana*, cap. 17.

H.

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 154. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 188.

L I Y.

HIERONYMUS ISAPUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, scripsit circa annum 1556. *De Jure Pontificio Tractatum*, quem obtulit Paulo IV. Romano Pontifici; sicut afferit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 154.

L V.

HIERONYMUS A MATRE DEI, patria Cæsar-Augustanus, ex Milite Carmelita Discalceatus Laicus, anno Domini 1613. in Belgio factus: Vir præter animi candorem, ingenii amoenitatem, & literarum cognitionem, cunctis Venerabilis. Obiit Antuerpiæ, anno Redemptionis humanæ 1661. Opera illius inscribuntur,

1. *Colloquia Angelica inter Dei-param Virginem & Peccatorem.* Antuerpiæ, 1634.

2. *Relatio brevis de sua miraculosa in Deum Conversione*, quæ legitur apud Michaëlem-Baptistam de Lanuza, in *vita Isabellæ à S. Dominico*, cap. 28.

3. *Fasciculus florum.* Antuerpiæ, apud Joachinum Trogmesium, anno 1629. Hic Fasciculus continet Poëmata Hispanica ex celebrioribus sui temporis Poëtis collecta.

Hieronymum à Matre Dei mémorant Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 446. lineis ultimis. Michaël-Baptista de Lanuza, loco citato. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Ms.* quas citat Ludovicus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 154. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 189.

L VI.

HIERONYMUS MEDOLANENSIS, Carmelita, vir doctus & suæ ætatis doctis charus, circa annum 1490. Epistolam scripsit ad Baptistam Mantuanum, à quo responsum accepit de *causa diversitatis inter Interpretes sacrae Scripturae*; ut jam notavimus *super. pag. 220. num. 54.* Ad eundem gratulatoriam Philippus Beroaldus circa annum 1498. misit Epistolam, de Poëmatis Baptistarum Mantuani omnibus in unum quasi corpus compactis, quæ Hieronymus ipse ex archetypo diligentissime descripta tradiderat Benedicto, Bibliopolæ Typographo elegantissimo, ut formis cuderentur.

Provinciam profectò laudabilem suscepisti, inquit Beroaldus, *ut quæ prius sparsim intercisiæque divulsa veluti membra legebantur, ea nunc connexa & constipata, instar corporis integri habeantur.* Debent tibi plurimum hujuscæ sacri Poëmatis studiosi; debet non parùm ipse Conditor: nec enim satis est condere legenda, nisi excusor, buccinator, ordinator, accesserit. Hæc Epistola præfigitur, *tomo 3. Operum Baptistarum Mantuani*, Edit. Antuerpien. 1576 in-8°. & hujus meminit Ludovicus à S. Terefa, in *successione Eliae*, cap. 259. pag. 593.

Quis fuerit ille Hieronymus Mediolanensis nomine? Non **HIERONYMUS MELIORATUS**, jam olim Provinciae Thusciæ Præsul, qui S. Andream Corsicum ad vestem Carmelitanam recepit, & Florentiæ ultimum clausit diem anno 1325. Non **HYERO-**

NIMUS STELLA, patria Gennensis, qui interfuit Concilio Basileensi, & Genuæ decessit anno 1445. Non **HIERONYMUS DE BERGAMO**, Carmelita quidem Congregationis Mantuanæ: Sed cognomen obstat, & potius **HENRICUS** appellatur nomine, ut jam animadvertisimus *super pag. 590.* forene **HIERONYMUS ALEOTUS**, Mediolanensis quidem, sed in Galias Commissarius Generalis anno 1588. missus?

L VII.

HIERONYMUS MICHAEL CARMELUS, quem ex solo cognomine, ut in more gentis est, **FR. CARMEL**, vulgo audiebat, in Aragonia natus; Scripsit is Religiosus Ordinis Beatae Virginis Mariae de Mercede,

In Canticum Canticorum Commentaria. Quibus cum incumbaret, & in eo capitis quarti versiculo, quo totam pulchram & absque maculâ sponsam suam facer sponsus celebrat, versaretur; sanctissimam Dei-param, cui tribuebat eas laudes, vivus & vidisse ipsissimis oculis dicitur. Quod sibi indigno seruo exhibitum tanti pretii beneficium posteris testatum volens; ad oram ipsius Commentarii propriâ manu adnotavit: quod etiamnum legitur: *verè pulchra est nimis, nam & egomet hisce vidi oculis.*

Auctores rei adducit Nicolaus-Antonius, Philipum Guimeranum, in *Historia Vernacula domus Podii Valentini Regni*: Alphonsum Ramonem, in *Historia Ordinis Mercenariorum*.

Extare verò his versibus exscriptum Barcinone Carmeli sepulchrum refert oculatus testis, Petrus à S. Cæcilia, in Libro Ms. *De Scriptoribus sui Ordinis Mercenariorum*.

D.

O.

M.

Hic dormit Carmeli HIERONYMUS MICHAEL ille, Virgineisque precibus exspectat resurgere felix.

Clarusse refertur circa annum M. CCCXXII. teste Nicolao Antonio, *tomo 2. Bibliothecæ veteris Hispanæ*, pag. 97. num. 197. cujus verba propria hoc attulimus.

L VIII.

HIERONYMUS A S. NICOLA O, Italus, Carmelita Discalceatus, Provinciæ, ut existimo, Neapolitanæ: edidit Italicè,

1. *Chorum Patriarcharum*, sive *de specialibus prærogativis Patriarcharum & Fundatorum Religionum*. Neapoli, anno 1697. tomis duobus in-4°.

2. *Vitam venerabilis Catharinæ de Cardona*. Trani, anno 1676. in-12.

Hæc leguntur, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 189.

L IX.

HIERONYMUS DE OCON, (itâ enim Catalani efferunt, pro eo quod communiter audit OCHON, sive Ochus) natione Catalanus, patria Perpinianensis, aliis Navarrus, ut potè Pamplonensis, Carmelitarum Cœnobii Perpinianensis alumnus, Sacrae Theologiæ Doctor, moribus & scientiâ spectabilis, Benedicti XIII. Papa Minister fuisse dicitur à Confessionibus Sacramentalibus, atque Helenensis Ecclesiæ Præsul, anno M. CDXX. eruditè scripsit,

In Libros Machabæorum Commentaria: Quæ Jacobus Lelong citat, in *Bibliotheca sacra*, pag. 388. col. 1. A. ex fide Ludovici Jacob; cui addere potuisse testimonium Nicolai Antonii.

H.

Acta Benedicti XIII. ei adjudicant Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmeli*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, ex fide Martini Carilli, in *Vita S. Valerii, Cæsar-Augustani Episcopi*, cap. 13. At, Cenfore Nicolao Antonio; tametsi præclara illic fiat mentio Hieronymi Oconis Carmelitæ, Benedicti à Confessionibus, *Adorum ejus nulla legitur mentio.*

Hieronymum igitur Oconem celebrant, dictus Carillus, *loco citato*: Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca veteris Hispanæ*, pag. 138. num. 91. & 92. Emmanuel Romap, *loco citato*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. II. pag. 338. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155. Valerius Ximenez de Embun, *de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana, *ad annum 1432. num. 5. pag. 832.* Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 736.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 341. & 361. ubi ex uno duos facit Episcopos. Deest hic Helenensis Episcopus, in *San-Marthanorum Gallie Christianæ Catalogo*, alias parum correcto inquit Nicolaus Antonius, *loco citato*.

L X.

HIERONYMUS PAINELLUS, Mantuanus, Theologiæ Doctor ac Professor: diversis in locis Prior, Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, Socini anno Christi 1559. electus, Concionator celebris, & in arte Poëtica optimè versatus, scripsit

Sermonum Libros Mss. Qui Mantuæ asservantur.

Scripsit quoque *Carmina*, quæ laudantur apud Joannem Mariam Pensa, in *Theatro virorum Illustrium Carmelitarum Conventus Mantuæ*: apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155. apud Alegreum Cassanatum, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 401. ubi vocatur eleganti sapientiæ & ingenio celebrandus, sed elegantiori virtutum formâ conspicuus.

L XI.

HIERONYMUS PANCORVO, natio. ne, Hispanus, patriæ Giennensis, Carmelita, Sacrae Theologiæ Magister, Hispalensis quondam apud suos Professor, Indicibus Fidei Apostolicis à munere Consultationum; amoenis etiam literis delectabatur, & in concionando vulgo placebat. Bis Giennense rexit Cœnobium, semel S. Rochi Collégium Cordubense, tandemque Hispalensi S. Alberti præfuit; mortuus Giennii in patriæ anno Dedit in publicum Hispanæ,

1. *Disquisition de los Santos Martires de Arjona.* Hispali, 1634. in-4°.

2. *Disquisition de Santa Potenciana Virgen*: ad Eminentiss. Cardinal. de Sandoval, Giennensem tunc Antistitem, anno 1643. adversus quosdam Hispanos, qui etiam floruisse ac in ædicula propè Villanovam Ylliturgitanam (*Villa nueva de Anduxar*) esse tumulatam prorsus ab illa diversam Romanâ Virgine, quam Pudentianæ nomine XIV. Maii mensis die Ecclesia celebrat, sunt arbitrati: in quibus Joannes Tamaius Salazar ad diem XVI. Maii in *Martyrologio Hispano* Pancorvi argumenta examinat, iisque respondet; Franciscus de Bilches, *de Sanctis Giennensibus*, parte 1. Cap. XLIX.

3. *Sermon que predicò en el Capitulo Provincial de Andulcia el anno M. DCXLII.* Hispali, eodem anno 1642. in-4°.

4. *Lusit etiam Centurionis N. Castro de Torres*

nomine latens, & quidem facetè, *Panegyrico al Chocolate en oclava rima*.

5. Vertit etiam ex Latino in Sermonem Hispanum, Joannis à Carthagine Franciscani, *Librum De la Antiguedad del Orden de Nuestra Señora del Carmen.* Hispali, 1623. in-8°. Quam interpretationem Hieronymo Pancorvo Franciscano, qui nullus fuit, haud rectè tribuit Wadingus.

Hæc leguntur in *Bibliothecā Hispanā*, *tomo 1. pag. 451. & tomo 2. pag. 304.* Nonnihil etiam de Pancorvo Ludovicus Jacob, in *Bibliothecā Carmelitana Ms.* pag. 155. Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1080.

L XII.

HIERONYMUS SALVAY, Pedemontanus, Carmelita Astensis, scripsit ad Gregorium Canalium, Ordinis Priorem Generalem, *Orationem in Laudem S. Andreae Corsini, Carmelitæ, Episcopi Fesulani*, quam habuit Astæ, in Ecclesiâ Carmelitarum tertio Kalendas Februarii, anno M. DCXXX. Astæ editam eodem anno, ex Typographiâ Francisci de Zangrandis, in-4°. sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibliothecā Carmelitana Ms.* pag. 155.

L XIII.

HIERONYMUS STANGA, Italus, Carmelita Tranensis, Theologus & Orator, edidit ad R. A. P. Leonardum Priulum, quondam Procuratorem Generalem Ordinis Carmelitarum, *Orationem de laudibus S. Andreae Corsini.* Neapoli, apud Vincentium de Francho, 1629. in-4°. Latinè. Teste eodem Jacob, *Ibidem*.

L XIV.

HIERONYMUS STELLA, natione Ligur, patriæ Genuensis, Carmelita, Doctor Theologus: primùm Definitor & Provincialis Lombardæ, in Capitulo Generali Ravespergensi, anno 1334. ubi Hieronymus de Castellario, forsan per errorem, nisi fortè binomius erat, vocatur, mittitur etiam ab eodem Capitulo, cum R. Priore Generali Joanne Faci, & Provincialibus Angliæ, Roma & Germaniæ inferioris, ad Concilium Basileense. In Capitulo deinde Generali Astensi anno 1440. Provincialis Lombardæ describitur; & in sequenti Avenionensi 1451. Provincialis nominatur: Vir omnibus planè tum virtutis, tum eruditio insignebus præclarus, Theologus & Canonista celebris. Decessit Genuæ, anno 1454. ibidemque apud suos sepultus in Sacello D. Hieronymi, quod vivens, propriis impensis ædificaverat, sub tumba marmoreâ, cum sequenti Inscriptione.

D. O. M.

M. CCCCLIV. DIE PRIMO JULII,
HIC IACET DOCTOR EGREGIUS,
DOMINUS MAGISTER HIERONYMUS STELLA;
PROVINCIALIS PROVINCIAE LOMBARDÆ,
ORDINIS CARMELITARUM,
QUI CONSTRUI FECIT HANC CAPELLAM,
ET DONAVIT, AD HONOREM HIERONYMI:
CUIUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

Amen.

Scripsit

H.

Scripsit *Compendium de Juribus & Privilegiis Religiosorum Mendicantium*, Lib. I. Incipit: *Quoniam à Platone præclarè dictum est, &c.* Autographum Ms. asservatur, in *Bibliotheca Carmelitarum Genuensium antiquioris regularis Observantiae*; ubi à se vilum anno 1638. fuisse testatur ipse Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 155. Hieronymum Stellam commendat quoque Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium ad annum 1455. num. 7. pag. 888.*

L X V.

HIERNYMO S A S. TERESIA, Cremonensis, Carmelita Excalceatus, suam Ipatriam primus è suis sodalibus illustravit radiis suæ doctrinæ. Philosophicum ac Theologicum cursum priùs in Belgio perlegerat, quām in Italia exorsus est. Insignis fuit Verbi Dei Concionator, Gallicè, Hispànicè, ac Italicè. Officia Prioris, semel & iterum Provincialis, Definitoris, ac Vicarii Generalis summâ exercuit laude. Obiit Parmæ, dum æger ad Generale Definitorium ibidem celebrandum pergeret ex obedientiâ, anno 1691. die 15. Octobris. Quædam Typis edidit,

1. *Morales diversas super Orationem Dominicam.*

2. *Jus Carmeliticum.*

3. *Quadragesimale.*

4. *Ex Hispano in Italicum Idioma transtulit, Tomum secundum Historiæ Generalis Hispaniæ Congregationis*, qui prodiit Bononiæ, anno 1692. posthumus.

5. Item, *Historiam Vitæ & excellentiarum Beatae Virginis, à Josepho de Jesu Mariâ compositam.* Patavii, 1658. in-8°.

6. Item, *Praxim sive exercitium benè moriendi*, per Martinum à Matre Dei, Hispanum Carmelitam Excalceatum, traditum. Bononiæ, Typis Clementis Ferroni, 1633.

Hieronymum à S. Teresiâ commendant Petrus à S. Andrea, *tomo 1. Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicae*, Lib. I. cap. 43. pag. 237. & sequentibus.. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 156. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 189.

L X VI.

HIERNYMO TOSTADÓ, aliis Xerezensis in Bætica, aliis Lusitanus, Olissypone ortus, Carmelita Barcinonensis, Docto[r] Theologus Parisiensis, Provinciæ Cataloniae Præfectorus, à Consultationibus sacri Senatus fidei, totius Hispaniæ Vicarius Generalis ac Commissarius, necnon Lusitanæ, Siciliæ, & Neapolis Visitator Apostolicus: Vir summæ auctoritatis & prudentiæ, quem Nuntius in Hispania Apostolicus Philippus Segu ministrum sibi fidissimum adhibuit pro gerendis Carmelitarum antiquiorum rebus, & negotiis Excalceatorum ponderandis; ideoque S. Teresia penitus adversarium sibi, Joannesque à Cruce & Hieronymus Gratianus, quos carceri mancipandos judicaverat ipse Tostatus, senserunt. Migravit Neapoli anno 1582. die 24. Februarii, ætatis suæ 58. ibi demque apud suos tumulatus cum sequenti Epitaphio.

D.

O.

M.

FRATRI HIERONYMO TOSTATO,
CARMELITÆ ULYSSIPONENSIS,
Tom. I.

LUSIT. S. T. D. PARISIENSIS,
FAMILIA PRÆCLARISSIMO;
OMNIQUE ERUDITIONE PRÆDITISSIMO;
VARIOS PRO SUA RELIGIONE LABORES,
AC MULTIS PERFUNCTO HONORIBUS,
PRÆTER GENERALATUM,
NECNON ET IN HISPANIARUM REGNIS,
SUMMI INQUISITORIS CONSULTORI DIGNISSIMO,
HUIUS ALMI CONVENTUS FRATRÈS
HOC ERIGENDUM STATUERE.
OBIIT VI. KALEND. MARTII M. DLXXXII.
ÆTATIS LVIII. PERACTO.

Scripsit,

1. *Statuta nonnulla pro Hispaniæ Carmelitarum antiquorum Regimine*, juxta intentionem Gregorii XIII. qui per Literas Apostolicas datas die 18. Novembris 1581 confirmavit deputationem de illo factam à R. P. Joanne-Baptista Cafardo, Ordinis Priore Generali, in Visitatorem & Reformatorem illarum Regionum.

2. *Decreta nonnulla pro Rebus Carmelitarum Excalceatorum componendis*, quæ veluti Commisarius Philippi Segæ, Nuncii Apostolici, tuli; sed S. Teresia de his valdè conquesta est in Epistola 3. ad illustriss. Dom. Teutonium, Archiepiscopum Eboracensem, data anno 1578. die 16. Januarii.

3. *De Illustribus Viris & Fæminis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Quem Ms. penè se habuisse asserit Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 443.

Hieronymum Tostatum commendant Gregorius XIII. Pontifex Maximus, in Brevi Apostolico, quod prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 213. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 462. Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano*, die 27. Martii. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 82. Antonius Teisserius, in *Catalogo Autorum*, pag. 134. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 208. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 156. Franciscus à S. Maria, *tomo 1. 2. Historiæ Carmelit. Excalceatorum*, Lib. III. cap. 40. & 50. Ibidem, Lib. VI. cap. 24. Ibidem, Lib. VI. cap. 10. Hieronymus à S. Josepho, in *vita Joannis à Cruce*, Lib. III. cap. 1. & 2. Philippus à SS. Trinitate, Lib. III. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 7. & 8. &c.

LXVII.

HILARION A S. URSULA, in seculo dictus LE ROY, natione Hanno, patria Montensis, PHILIPPI COSPEAN, Episcopi Naninetensis & Lexionensis nepos, Carmelita Excalceatus, Prior Abbativillensis, anno 1641. electus, anno 1643. Definitor Provincialis & iterum anno 1649. Reginæ Christianissimæ ANNÆ Hispaniæ Concionator, decepsit Parisiis eodem anno 1649. die 31. Decembris, ætatis 50. Scripsit,

1. *Orationem funebrem* Seneriss. Principissæ Dom. N. à LOTHARINGIA, ABBATISSÆ JOTRIENSIS. Prodiit Parisiis, anno 16 in-4°.

2. *Orationem funebrem LUDOVICÆ BORBONIÆ*, Abbatissæ Fontebraldensis. Parisiis 1638.

3. *Sermones* Ms. qui Parisiis visuntur in *Bibliotheca Carmelitatum Excalceat.*

Hilarionem à S. Ursula commendant Ignatius

O o o

H.

Joseph à Jesu Maria, in *Historia Ecclesiastica Ab-bavillensi*, cap. 59. Honoratus Niquet, in *His-toria Fontis-Ebraldi*, pag. 530. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 157. Ludovicus à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae*, Lib. II. Capp. 32. 41. & 79. pagg. 380. 404. & 509.

L X V I I I .

HILARIUS A S. ANASTASIO, in seculo dictus ANASTASIUS VOCHET, natione Germanus, gente Suevus, patria Mendelheimensis, ex Canonico Regulari S. Augustini Monasterii S. Crucis Augustae Vindelicorum ad Lycum fluvium Carmelita Excalceatus, anno 1640. factus, & Monachii in Bavaria Novitiatu elapso professus: Vir magnis decoratus virtutibus, prudentia & ingenio clarus, necnon in omni tum sacrâ tum profanâ eruditione valde peritus; Theologus, Concionator, Orator, & Poëta celebris, sed præsertim Hæreticorum flagellum insigne: piissimè vivens, piissimè obiit Viennæ in Austria, die 11. Junii, anno 1656. Cum esset virtutum & Musarum cultor singularis, apud Canonicos Regulares quam plurima edidit, quorum Catalogus hic est, & titulus eorum inscriptus,

1. *Thaumaturgus Eucharisticus*, Augustanis Vindelicis divino munere concussus, &c. Augustæ-Vindelicorum, Typis Andreæ Asperger, in-8°. 1637.

2. *Cœna Domini*, sub una & utraque specie, Acatholicis Augustanis oblata, & ibidem luci data. Augustæ-Vindelicorum, apud eundem Asperger, 1631. in-8°. Germanicè.

3. *Affuratio cauterialis conscientiæ hæreticorum in punclo Reformationis Augustanæ*, sub Ferdinandi II. Cæsare. Ibidem, 1631. in-8°.

4. *Patronus Beatorum Cælitum*, sive Catholicæ defensio articuli de Invocatione Sanctorum, contrâ blasphemias Acatholicorum. Ibidem, 1631. in-8°. Germanicè.

5. *Strenue Januariæ*; sive responso ad quatuor difficultates Acatholicorum, quibus illucusque deterriti, videbantur ad Catholicam Fidem, desertâ hæresi amplectendam. Ibidem, in-8°. Germanicè.

6. *Catechismus Pænitentiaæ pro Confessione generali vel ordinaria instruenda*. Augustæ-Vindelicorum, in-12. Germanicè.

7. *Pallium Tutelare Dei Matris*. Ibidem, apud eundem Typographum, in-12. Germanicè, 1636.

Vetus Catholicorum pietas erga Dei-param, pè hodiè in Nostrarium cordibus renovata. Augustæ-Vindelicorum, apud eundem Andræam Asperger, in-12. Germanicè.

9. *Tricesimum SS. Virginis Mariae scriptum*, & luci publicæ commissum. Ibidem, Germanicè.

10. *Oratio de prælio & victoria Ramiri Regis contrâ Mauros*. Ibidem, 1625. in-4°.

11. *Gratulatoria Poësis heroico Carmine scripta*, dicata Excellentissimo Dom. D. MARQUARDO FUGGERO, Comiti, &c. Ibidem, 1625.

12. *Camæna Poëtica vario Carminis genere scripta*, & oblata Excellentissimo Domino Comiti Joanni Ernesto Fuggero, cum in album Equitum S. Jacobi de Spada, per solemnum professionem recipetur. Ibidem.

Carmelita Excalceatus sequentia Opera dedit sub nomine Hilarii à S. Anastasio, quorum titulum hic damus.

13. *Compositum*, sive *Ratio inita priscæ fidei orthodoxæ Catholicæ*, circâ præcipuas Catholicorum & hæreticorum controversias agnoscendi. Viennæ, 1646. in-8°. Germanicè.

14. *Opusculum didascalinum*, de Christiana Juventutis ad amissim Catholicæ fidei & pietatis institutione. Viennæ Austria, per Mathæum Cosmerovicum, 1647. in-8°. Germanicè.

15. *Catechismus Pænitentiaæ ab Autore recognitus*, & oīties editus. Viennæ, 1650. in-8°.

16. *Antiquissima Catholicæ Religionis semita*. Viennæ, apud Jacobum Kirmerum, 1652. in-12. Germanicè.

17. *Perispilia Catholicæ veritatis*, lippis Catholicorum oculis applicanda. Viennæ Austria, per Jacobum Kirmerum, anno 1653. in-12. Germanicè.

18. *Divisio lucis à tenebris*, putà, Catholicæ Fidei, & hæreticorum sectæ comparatio, & ab invicem justa separatio. Viennæ, Typis Kirmeri, in-12. Germanicè.

19. *Lucifuga hæreticus*, sive Nicodemi Vesperis filio ad lucem invincibilis veritatis Catholicæ protractus. Viennæ, Typis Kirmeri, in-12. Germanicè.

20. *Comitia Parthenica*, sive nova ratio san-dissimam Dei-param Coronâ stellarum duodecim coronaandi. Viennæ, apud Jacobum Kirmerum, 1653. in-4°. Germanicè.

21. *Promotorium bona spei*, sive ars benè moriendi, novâ methodo explicata, & in libros tres digesta. Viennæ Austria per Mathæum Cosmerovi-cum, 1655. in-folio. Latinè.

22. *Aphorismus Prælatorum ascetica disciplinae vel componendæ, vel restaurandæ*, Ms.

23. *Apicula Carmeli montis illustrissimas Bi-bliothecas pervolans*, & mel conficiens ex melioribus ascetica doctrinæ, Ms.

24. *Charontis Cyma*, sceleratos & impenitentes damnabiliter ad Orcum vehens gratis absque Naulo, Ms.

25. *Philocalia Mariana*, sive, *Cultus practicus honorandi Sanctam Dei-param Virginem*. Viennæ, apud eundem Typographum, in-12. 1653.

26. *Achates Christianus*, sive, *Conceptus prædicabiles Missionariorum bono pro conversione Gen-tium scriptus*. Ibidem.

27. *Archimedes Christianus*, sive, *Speculum tri-partitum doctrinarum saluberrimarum*. Viennæ Austria, Typis Mathæi Cosmerovici, 1656. in-folio, Latinè.

28. *Libellus quodlibeticus*, *Concionatorum usui accommodatus*. Ibidem.

29. *Concionum sacrarum de Dominicis & Festis per annum*, Volumina plurima, Ms.

30. *Carmen Latinum in Reverendissimi Car-muelis Historiam Venerab. Patris Dominici à Jesu Mariâ*, quod præfigitur *Caramuelis Dominico*.

Catalogus iste legitur in Pauli ab Omnibus Sanc-tis Schedis Ms. quas laudat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 157. & 158. Pau-ca de nostro Hilario dicunt Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. & Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 195.

L X I X .

HILARIUS à S. AUGUSTINO, dictus in seculo PETRUS ARIAS ARMENDARIS, in Urbe Regni Castellæ Var nomine, anno Domini 1578. die 1. Novembris natus, JACOBI ARIAS GUSTUME Cantabri & ANNÆ ARMENDARIS, illus-trium parentum filius natu minor. Ab adolescentiâ divinitus illustratus, anno 13. ætatis suæ mittitur Cæsar-Augustam ad literas humaniores ediscendas: deinde divino spiritu ductus, *Salmanticam* se con-

H.

tulit, Philosophicis & Theologicis operam natutus; ubi cum apud Moniales Theresianas sacrificio Missæ deserviret, intuitus S. Teresiæ iconem cum solitâ inscriptione hujus versiculi, *Misericordias Domini in æternum cantabo*, his verbis quasi sagittis vulneratus, coram sacerdote mirabundo, & Ven. Mat. *Anna de Lobera à Jesu*, tunc Monasterii Priorissa, rapitur in ecstasim.

Studiis peractis, *Cæsar-Augustam* revertitur, & postea *Romam* accessit tamquam ad salutis portum, & ibi factus est Carmelita Excalceatus, anno 1606. sub V. P. *Dominico à Jesu Mariâ*, Novitiorum Moderatore, cuius exemplo in sanctum Religiosum evasit, Sacrae Theologiae Moralis Professorem in eadem alma urbe egit, & examini depositionum pro Canonizatione S. Teresiæ, mandato Superiorum præfuit. Inde in Belgium missus anno 1610. cum Patribus Thomâ à Jesu, Francisco à S. Annâ Sebaltiano à S. Francisco, Joasne-Ludovico ab Assumptione, & uno Laïco hanc celeberrimam S. Josepho dicatam Ædem fundavit: in qua Novitiorum Præfectus extitit, etiam Prior Bruxellensis, & Antuerpiensis, Definitorque ejusdem Provinciæ, ac Socius Capi- tuli Generalis, demum quinques Provincialis, & semel per Regnum Galliarum Visitator Generalis. Moritur Bruxellæ cum magna pietatis opinione, anno salutis 1653. die 28. Aprilis, ætatis 76. scripsit,

1. *Vocem tubæ Angeli lucis, ad revocandum à Calvinianis tenebris ad Religionem Catholicae veritatis, Patrem Felicem Emmanuelem*, cui nomen in seculo Dom. D. Emmanuel de Portugal. Bruxellis, Typis Huberti-Antonii Velpii, 1635. in-8°. Ibi- denti anno 1653.

2. *Historiam Vitæ suæ, Ms. Hispanicè*: Quam Ludovicus Jacob quondam legit apud Carmelitas Excalceatos Parisienses, beneficio R. P. Ludovici à S. Teresiæ.

De Hilario à S. Augustino honotificè tractant Philippus à SS. Trinitate, in ejus *Vitâ*, quæ legitur in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 209. Aubertus Miræus, in *Bibliotheca Ecclesiastica*, Cap. 247. Hilarion de Coste, S. Francisci de Paulâ pronepos, in *Elogio Annæ à S. Bartholomæo*: Joannes-Joseph de Loyac, in *Vitâ Mariae-Margaritæ ab Angelis*, pag. 103. Michael-Baptista de Lanuza, Lib. III. *Vitæ Isabellæ à S. Dominico*, Cap. 12. Hieronymus à S. Joseph, Lib. V. *Vitæ Venerab. P. Joannis à Cruce*, Cap. 5. Ludovicus à S. Teresiæ, in *Annales Carmelit. Excalceat. Franciæ*, Lib. I. Cap. 75. 76. pag. 194. & 197. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelit. Ms. pag. 158*. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1129. num. 3964. Mar-tialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 195.

L X X .

HILARIUS RICHARD, natione Neuf-trius, patriâ Cadomensis, Carmelita Provin-ciæ Franciæ alumnus, Sacrae Theologiae Doctor, Prior Cadomensis, scripsit circa annum 1590.

Concionem de SS. Trinitate egregiam, & *alios Sermones Quadragesimales*: Qui Ms. asservan-tur in Biblioth. Carmelitarum Cadomensium; teste Ludovico Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ*, Ms. pag. 159.

L X X I .

HILGERUS à BURGIS, natione Germa-nus, Carmelita Coloniensis, ejusdem Academiae Doctor Theologus & Professor, anno 1422. Studiis Theologicis operam dedit, postea Lector,

& cætera quæ descripsimus super. pag. 231. Verbo BILGERUS à BURGIS: tametli Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 915. & 928. num. 3188. & 3249. duos homines diversos inge-re videatur.

L X X I I .

HONORATUS - JOSEPHUS BRUNET, na-tione Gallus, provinciâ Provincialis, patriâ Pertusinus, Carmelita Provinciæ alumnus, Doctor Theologus Parisiensis, variis in Conventibus Prior, edidit Opus quod inscribitur:

Manuductio ad sacram scripturam, Methodo dia-logisticâ exhibens Prologomena Biblica, cum Appendixe de verbo Dei tradito. Parisiis, apud Urbanaum Coustelier, 1701. in-12. duobus tomis, quo-tum primus complectitur *Quæstiones de Scriptura sacra in se considerata*; & de Libris veteris Testamen-ti, pag. 429. Tomus secundus continet *Quæstio-nes de Novo Testamento, de Contradictionibus appa-rentibus Librorum Canoniconum, de Libris Apocry-phis ac deperditis, & de Traditione*, pag. 290. abs-que Elencho.

Hujus Operis meminerunt Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ sacrâ*, pag. 653. Col. 2. D. Augustinus Calmet, ad Calcem tomi quarti *Dictionar. Biblio-rum Gallicè scripti*, pag. CLXIII. Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universali Scriptorum Ecclesiasti-corum*, tomo 2. pag. 2798. ubi notat quod noster Brunet, Doctoralem lauream in sacra Facultate Pa-tisiensi obtinuerit, anno 1687.

L X X I I I .

HONORATUS à S. MARIA, in seculo nuncupatus BLASIUS VAUZELLE, Lemovicis honestis parentibus natus, anno 1651. die 4. Julii peractis humanioribus literis, apud Carmelitas Ex-calceatos se contulit, & in Conventu Tolosano pro-fessionem emisit die 8. Martii, anno 1671. Emenso Philosophia, ac Theologia curriculo, salutis anima-rum zelo accensus, se ad Missiones pro earum con-versione perrectum vovit, cum Superiores permit-terent. Supprioratu Melitensi expleto, suam in Pro-vinciam Aquitanicam remissus, Philosophia ac Theo-logia Prælector electus fuit. Prioris, Definitoris, Provincialis, ac trium Provinciarum in Galliâ, di-versis temporibus Visitatoris Generalis functus est officiis; sed operibus quæ posteritati reliquit, longè illustrior, Rem literariam ditavit, piissimè mo-riens Insulis, anno 1729.

O P E R A E D I T A .

1. *Philosophia disputationes*, mito ordine ac at-tificio digestæ, tum Recentiorum, Cartesanorum, ac Gassendistarum, curiosioribus placitis disseruit; adjecto parallelo Thomisticæ, ac recentioris Philo-sophia, quo ostendit istam à sacrâ scripturâ, Con-ciliis, ac SS. Patribus, Academiisque dissidere. Cla-romonti, anno 1686. diebus 13. & 14. Augusti propugnatæ.

2. *Theologia propositiones*, Elenensis Ecclesiæ, Ca-nonicas ac dignitatibus dicatae, eximiâque methodo ab omnibus doctis magno pretio habita, quarum titulus est: *Expositio Symboli Apostolorum, dogma-tica, historico-hæretica, historico-positiva, scho-laistica, &c.* Perpiniani editæ & propugnatæ, anno 1689.

3. *Theologia positiones*, circâ Scripturam sacram: Quarum *Prima* circâ omnes difficultates Chrono-logicalas ab Orbe condito, usque ad Christum. *Se-cunda* circâ inspirationes Scriptorum sacrorum, cir-

H.

cà Canonem Veteris Testamenti Libros, circà aliqua Monumenta aliquibus adscripta, ac circà Traditiones divinas. Tolosæ, anno 1706.

4. Cum prodiisset Burdigalæ quidam libellus à Viro Religioso Franciscano scriptus, quem extractum à se assereret ex R. P. Joannis Cheron, antiquorum Carmelitarum Vasconiaæ quondam Provincialis Libro, cui titulus est : *Examen de la Théologie Mystique*; hanc Franciscani Excerpti non æquam esse ostendit noster Honoratus in Libro Gallicè scripto, cui titulus est : *Dissertation Apologétique, où Réfutation de ce qu'on impose aux Mystiques dans quelques Extraits tirés depuis peu de l'Examen de la Théologie Mystique, &c. Par le R. P. Honoré de Sainte Marie, Désiniteur Provincial des Carmes Déchaussés de la Province d'Aquitaine*. Burdigalæ, apud Simonem Doë 1701. in-12. pag. 221. Dissertatio hæc duas dividitur in partes : Quarum in prima Honoratus conatur generatim probare *Extræcta* quæ impugnat, injuriosa esse Ecclesiæ, & summis Pontificibus, contrariaque Traditioni & sanctis Patribus. In secunda parte sigillatim impugnat nonnullas propositiones in Librum sui adversarii diffusas. Hujus Dissertationis mentionem habent *Ephemerides Trevoltianæ ad menses Julii & Augusti*, anno 1701. pag. 81.

5. *Tractatus de Indulgentiis & Jubilæo*, Gallicè edito. Burdigalæ, apud eundem Simonem Boë 1701. in-12. Editio secunda auctior prodiit Claramonti, & tertia etiam auctior in Belgio, occasione Jubilæi, anni 1725. omnes in-12.

6. *Traditio Patrum ac Authorum Ecclesiastico-rum, circà contemplationem, quæ tum dogma, tum illius exercitii praxim continet*. Gallicè Parisiis, 1708. apud Joannem Nully. Duobus tomis in-8°. quorum *Primus*, præter Præfationem, Approbationes & Indices habet paginas 587. *Secundus* verò 643, refertum est eruditione totum Opus, quod ab uno *Oratorii Romani Presbytero* in idioma Italicum translatum est; & ab alio Authore in Hispanum, ac Cæsar-Augustæ editum anno 1725.

7. *De Motivis & Praxi Amoris divini*. Opus Gallicè editum anno 1713. in-8°. continens paginas 472. & quasi complementum duorum Voluminum præcedentium. Doctrina in eo tradita & solidis principiis, & evidenter innititur authoritatis, & in Ecclesia traditione de puritate amoris divini, cuius existentiam & meritum propugnat, funditus Pseudo-Mysticorum errores destruit; prout notant *Ephemerides Trivoltienses ad annum 1714*. pag. 2192.

8. *Problema doctis propositum circà Libros, qui nomine S. Dionysii Areopagitæ circumferuntur*: In quo postulatur & inquiritur utrum dicendum sit illorum Auctorem sua Principia, partemque suæ Doctrinæ, & Tractatum suæ Theologiæ Mysticæ hauiisse ex S. Clemente Alexandrino & ex S. Gregorio Nysseno. Gallicè, Parisiis, apud Joannem Nully 1708. in-8°. pagg. 333. Opus istud plurimi æstimatur in Diario Eruditorum Virorum Parisien-si ad annum 1709. die 6. Maii, & in Ephemeridi-bus Trivoltiensis ad annum 1709. mense Maii, art. LVII.

9. *Reflexiones in Regulas & usum artis criticae, circà Historiam Ecclesiasticam, Sanctorum Patrum Opera, Acta Martyrum, Sanctorum vitas, ac Methodum à Richardo Simone datam pro Bibliorum editione, omnium quæ hucusque visa sunt, accuratissima, cum Notis Historicis, Chronologicis & Criticis*. Tribus tomis Gallicè editis, quorum primus anno 1712. pag. 609. secundus ibidem 1717. pag. 624. Tertius Lugduni 1720. pagg. 490. in-4°. Vi-

de Acta eruditorum Lipsiensia mensis Aprilis, an. 1724. pag. 181.

Totum illud opus, eximiâ eruditione refertum à Doctioribus summo plausu exceptum, exquisitis ob-servationibus ornatum, intemperantem quorumdam criticorum, omnia ferè quæ reperiuntur in Historia Ecclesiastica convellendi pruriginem coercere potest; ac intellectum à præjudiciis liberum con-vincere non minus Historiæ veritati nimiam, quam tardiorum ac ferè nunquam datam credulitatem ob-eſſe. Clarè, nitidè perspicuè sua proponit principia, Regulas profert, feliciterque adversariorum argu-menta dissolvit. Viam aperit, maximèque confert ad judicii rectitudinem, nec nisi summoperè deser-vire potest ad antiquorum lectionem, & ad Historiæ pelagus feliciter enavigandum. Summa ubique eluet modestia, eaque citrè adulationem meretur elogia, quæ in Diariis Parisiensibus, Trivoltiensi-bus, & aliquibus etiam Protestantium reperiuntur. Illud in Idioma Latinum, Italicum, & Hispanum fuit translatum.

10. *Dissertationes Historicæ & Criticæ de Ordinibus Militaribus, tam antiquis, quam recentiori-bus; tam Regularibus quam secularibus*. Parisiis, 1718. in-4°.

11. *Defensio Constitutionis Clementis XI. Uni-genitus*, inscripta : *Difficultates propositæ Authoris examinis Theologici, in quibus æquitas Constitutio-nis Unigenitus, & Instructionis Pastoralis Cleri Gallicani ostenditur*. Suppresso nomine Authoris, & Typographi & loci. 1710. Quatuor tomis in-12. Gallicè : Quorum *primus* paginas 430. continet : *Secundus* 461. *Tertius* anno 1722. editus, paginas 426. *Habet* : *Quartus* eodem anno 1722. paginas 458. complectitur.

12. *Observationes Dogmaticæ, Historicæ, Cri-ticæ Operum Jansenii, Sancyrani, Arnaldi, Ques-nelli, Petitpied, &c. Quæ illorum multiplices de-fectus ostendunt, variaque Sophismata manifestant*. Ypris, anno 1724. in-4°. pag. 266.

13. *Justificatio Epistolarum in forma Brevis SS. D. Benedicti XIII. ad omnes Professores Ordinis Prædicatorum, conerà sparsas, in Sanctorum Au-gustini & Thomæ discipulos, columnias*. Bruxellis, Gallicè, 1725. in-4°. pagg. 418.

14. *Epistola Theologi ad quemdam Abbatem*: Seu Observationes circà Decretum novissimè Romæ emanatum, quibus ostenditur 1°. Unum quemque fidelem teneri se submittere Constitutioni Clementis XI. *Unigenitus*. Edita est Gallicè die 2. Julii, anno 1725.

15. *Alia Epistola* eodem modo scripta, seu cum eadem Inscriptio, Gallicè edita Duaci, anno 1726. scripta occasione miraculi, quod factum est Parisiis die 31. Maii, anno 1725. in Processione Festi Cor-poris Christi. In ea Epistola ostenditur hujusmodi famosum ac patens miraculum, non solum minimè favere iis qui Constitutionem *Unigenitus* nolunt admittere, sed eos aperte damnare.

16. *Dissertationes selectæ circà Constitutionem Unigenitus*. Gallicè. Bruxellis 1727. in-4°. pagg. 250. cum Approbatione Illustrissimi Episcopi Bru-gensis. In iis ostendit, quod etiamsi id omne ad-mitteretur, quod in defensionem hucusque dixerit Quenelistæ: v. g. Constitutionem non esse Canonice ab Ecclesia receptam: Clerum Gallicanum in suo Cœtu, anni 1714. coactum à Rege fuisse ad illam acceptandam: summum Pontificem non habere au-toritatem infallibilem; id quod objecerunt ex facto S. Cypriani, ex Concilio Ariminensi verum esse; Appellationem ad Concilium futurum, esse Canonicam, &c. Hæc omnia contrà eos, validis adeò probationibus

H.

probationibus retorquet, ut censuerint doctissimi viri, instar demonstrationum, quibus responderi nequeat habenda esse.

17. *Vita S. Joannis à Cruce.* Tornaci, anno 1727. Gallicè, pagg. 234. Hæc vita fuit edita occasione ejusdem S. Joannis Canonizationis, anno 1726. die 26. Decembris factæ à S. Papa Nostro Benedicto XIII.

18. *Denunciatio Historia Ecclesiastica Viri clarissimi Dom. Abbatis FLEURY, ad Nostros Illustrissimos Dominos Dom. Episcopos.* Gallicè 1726. Absque nomine Autoris: & loci, & Typographi: Denunciatio Inprimis reprehendit dicta Dom. Abbatis Claudii Fleury, 1°. *De Ecclesia Romana.* 2°. *De Autoritate & dignitate Papæ.* 3°. *De Depositionibus Episcoporum.* 4°. *De Erectionibus, Divisionibus, & Translationibus Episcoporum.* 5°. *De Appellationibus ad summos Pontifices.* 6°. *de submissione Canonibus debitâ.* 7. *De Excommunicatione.* 8°. *De Absolutione post Confessionem;* de Jubilæo, & de sacris bellis Cruciadaram. 9°. *De Miraculis & Reliquiis.* 10. *De Jurisdictione Episcoporum.* Secunda editio data est Mechliniæ, anno 1727. apud Laurentium Vander Elst. Quam citat Anonymus Cappuccinus, apud Batavos Rèfuga, in Opere Gallicè inscripto: *Justification des discours & de l' Histoire Ecclesiastique de M. l' Abbé Fleury* 1736. in-12. absque nomine Autoris & loci. Ast hæc Justificatio plurimis erroribus & erroreis principiis scatet, sicuti Lectori Catholico patebit.

19. *Denunciatio Examinis Theologici*, ad Eminentiss. & Illustriss. Dom. Dom. Cardinales, Archiepiscopos, & Episcopos Regni Galliæ 1723. in-4° suppresso nomine Autoris & loci. Ipse Honoratus meminit hujus Operis, in *Præfatione Justificationis Brevis S. Dom. Benedicti XIII.* de qua diximus, num. 13.

O P E R A M A N U S C R I P T A :

20. *Dissertationes quatuor Theologicae, de Gratia, Prædestinatione, & Reprobatione,* prælo parata, ad defensionem doctrinæ Thomisticae.

21. *Missa Latina*, de qua locutus est tomo 3. *Regularum Critices, Dissertat.* 3. pag. 186. & seqq. cum notis & observationibus, quibus elucidat, quidquid scitu dignius est circa Sacrificium Missæ. Hujus autem systema de Antiquitate Missæ Flacci Illyrici, quam fontem & originem aliarum Missarum Latinarum sustinet, pag. 228. 243. & in *Præfat.* pag. 5. improbat Petrus Lebrun, in *Explicatione literali, historica & dogmatica Ceremoniarum Missæ*, Gallicè scripta, tomo 2. pag. 346.

22. *Flooardus*, cuius habuit Manuscriptum, ex ditissima Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Conventū Claromontani, quem anteà possederant Canonici Regulares S. Augustini, sub nomine *Abbatia Campo-Úncti*, Gallicè *Champtouïn*; uti legere est apud Ludovicum à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Franciæ*, Lib. I. cap. 111. pag. 290. & seqq.

Flooardus, hic hactenùs ineditus, contineat vitas Sanctorum Palæstinæ, Antiochiae, & Italiae: vitas Patriarcharum, præcipuorum Episcoporum, Apostolorum, & summorum Pontificum usque ad Leonem VII. septem mille Catminibus. Has illustrat Honoratus suis Dissertationibus, Notis & Observationibus, circa præcipuas difficultates Historiæ Ecclesiastice horum temporum: totum in-folio ampio; de quo nihil dixit R.P. Dom. Antonius Rivet Benedictinus, Congregationis S. Mauri, in Articulo de *Flooardo*, quem adornavit tomo 6. *Historia literaria Franciæ*, scripto an. 1742. pag. 318.

Tom. I.

Hæc Honorati à S. Maria Opera Ms. asservantur *Insulis* apud Carmelitas Excalceatos, sicuti notat ejus quondam Discipulus R. P. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 197.—206. Ex qua desumplimus Catalogum omnium Operum dicti R. P. Honorati, excepta duplice *Denunciatione*, quam appellavimus num. 18. & 19. & de qua nihil dixit Martialis:

L X V I I I .

HONORIUS AB ASSUMPTIONE, in seculo dictus JULIUS-CAROLUS GUIDETTI, Aliassini sive Aliani, Gallicè *Fiaconne*, in Liguria natus anno 1639. Inter Carmelitas Excalceatos professus anno 1656. die 3. Septembris in Conventu Mediolanensi. Prioris, Definitoris, Provincialis, Vicarii Generalis, ac tandem Præpositi Generalis officiis summa cum laude functus; sacræ Congregationis Rituum, & Indicis Consultor, sanctique Officii Qualificator; pietate, doctrinâ, ac prudentiâ clarus; summis Pontificibus acceptissimus; piè obiit Romæ 1716. die Januarii. Edidit Italico idiomate Opera; quorum inscriptiones sunt:

1. *Anima devota, æterni Verbi Pueri Jesu. Mediolani* 1677. in-12.
2. *Anima devota in Spiritu & Veritate.* Ibidem, 1678. in-12.
3. *Novennæ in obsequium S. Tereſia.* Ibidem, 1682. in-12.
4. *Novennæ per totum annum, pro præcipuis Festivitatibus.* Romæ, deindè Parmæ, 1700. in-12.
5. *Sublimis contemplatio, ac secura pax in Christo.* Romæ, 1706. in-12.
6. *Devotæ Meditationes Institutionis Eucharistie, Passionis, ac Mortis Christi.* Romæ, duobus tomis, in-8°. 1704.
7. *Prudentia Spiritus ad æternam vitam conducens.* Romæ, 1707. in-8°.
8. *Mystica & Moralis expositio duorum Psalmorum, qui in quatuor minoribus Horis Officii Divini recitantur.* Opus posthumum, Romæ, 1718. in-8°.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 206:

L X I X .

HORATIUS SALICINUS, in seculo vocatus ALEXANDER FERRARIENSIS, ad Padum fluviū, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus, & in Academia Florentina Professor publicus, in diversis Italiæ civitatibus celebris; vir profecto ingeniosissimus, & in concinendis Rithmis Italicis elegantissimus, atque in concionando famosus & facundus. Diem extremum clausit Florentiæ anno 1582. sepultus in Conventu Carmelitarum, vulgo S. Mariæ Majoris.

1. *Antequam Religionis habitu indutus esset, Italicâ linguâ edidit Opus*, cuius titulus est: *La prima parte de Soggetti Poëtici &c. Florentiæ*, anno 1566. per Valentem & Marcum Peri. Tres aliæ partes inter manus Typographorum adhærebant anno 1595. sub nomine ALEXANDRI SALICINI.

2. *Carmeliæ legit Florentiæ in Academia Librum de Detractione.*

Horatium Salicinum commendant Petrus Lütius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 35. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Carmeliticis*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 159. Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag.

P P P P

H.

421. ubi à se visam fuisse testatur dictam *primam partem Operum Poeticorum.*

L X X .

HORTENSIUS MARIA MORI DE PARMA, sacrae Theologiae Magister, ac Doctor Facultatibus speculativis excellens; Parmæ & Ferrariae studiorum Regens Theologus, bis Prior sui Conventus, in sua Congregatione Mantuana Definitor, anno 1688. atque in Romana Curia Procurator Generalis, anno 1677. in patria Examinator Synodalnis, & sanctissimæ Inquisitionis Consultor, necnon serenissimi Francisci Farnesii Ducis Parm. & Placent. Theologus, diem suum extremum clausit anno 1702. die 13. Februarii, in suo Conventu: postquam scripsisset,

1. *Varia Opuscula Philosophiae Mss.*
2. *Varia Opuscula Theologiae Scholasticae Mss.*
3. *Ethicam Moralem Theologicam: seu de Casibus Conscientiae Mss.*

Hæc Opera diligenter asservantur in egregia Carmelitarum Parmensium Bibliotheca, quam R. P. *Albertus Maii* magnificis celaturis exornari fecit, Librisque sui Ordinis Autorum plurimis ditavit, ac fenestris vitreis & ligneis omnino munivit anno 1712.

Albertus hic Maii, Parmensis, Philosophus & Theologus Magister & Doctor, multoties fuit in patro Conventu Prior, Examinator Sydonalis, ac in Capitulo Parmæ celebrato, anno 1685. Præsidente Reverendiss. & Illustriss. Dom. Thoma Saladino, Parmensium Episcopo, totius Congregationis Mantuanæ electus fuit in Vicarium Generalem. Decessit autem in proprio Conventu, anno 1719. die 11. Novembris, ætatis 75. cum novem mensibus & 12. diebus. Teste Carolo Vagho in suis *Commentariis*, pag. 267. ubi & celebrem Hortensi Mariæ Mori mentionem habet.

L X X I .

HUMBERTUS A COSTA, Gallus, Carmelita Lugdunensis, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus, circè annum 1480. Scripsit ad Ludovicum XI. Regem Christianissimum, Latinè.

Synagogam Daemonum, Lib. I. Incipit: *In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis, &c.* Asservatur *Mss.* Romæ in Bibliotheca Vaticana, *in 4°*. uti retulit Gabriel Naudæus, qui eâ usus est beneficio Horatii Justiniani, tunc Bibliothecæ Vaticanae Custodis; posteà S. R. E. Cardinalis Bibliothecarii; uti retulit Naudæus Ludovico Jacob id attestanti, in *Biblioth. Carmelit.* *Mss.* pag. 190.

L X X I I .

HUMBERTUS LEONARDUS, Carmelita Leodiensis, Provinciæ Franciæ alumnus, Sacrae Theologiae Professor Parisiensis, anno 1456. in Capitulo Generali Parisensi à Joanne Soretho, Magistro Generali ordinatus, deinde anno 1466. Doctor renunciatus, tandem Leodiensis studii Præfactus à Christophoro Martignono anno 1472. constitutus; ut patet ex sequentibus Literis Leodii asservatis.

„Christophorus Magister Generalis ac humilis servus Fratrum totius Ordinis B. Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, Dilecto Nobis in Christo „Venerabili sacræ paginæ Professori, Magistro Huberto Leonardo, ejusdem Ordinis, & Provinciæ Franciæ salutem. De tuâ Religiositate plurimùm nimiribus conservare affectantes, Authoritate nostra

„præsentium tenore, ordinamus te Regentem Magistrum in eodem Conventu; præcipientes & tibi in meritum obedientiæ salutaris injungentes, ut pro conservatione vitæ Regularis intendas: Non intendimus tamen quidquam in dicto Conventu, affectu speciali quem gerimus ad eundem, intuitu felicis recordationis Magistri Joannis Soreth, prædecessoris nostri, contrà Reformationem per quemquam attentari. In cujus rei testimonium, sigillum nostri Generalatûs officii præsentibus est impositum. Datum in Conventu nostro Astensi 1472. 18. Maii.

Inquisitor Hæreticæ pravitatis factus Leonardus, contrà quosdam Hæreticos Nivellenses per diœcesim Leodiensem, inquit Trithemius, gladio S. Spiritus eos confutavit, & vicit, scribens Opus celeberrimum octo & viginti propositiones principales continens; in quo totidem articulos erroneos fortiter, ac disertè oppugnans reprobavit. Electus est Episcopus Dariensis, in Mesopotamia & Suffraganeus Leodiensis, decimo sexto Kalendas Decembris, anno 1474. deinde ab Ecclesia Dariensi, ad Bethlemitanam, pridiè Nonas Julii, anno 1489. translatus; posteà eundem resumpsit titulum Sedis Dariensis, Bethleemitanâ relicta, tertio Nonas Decembris, anno 1492. Pontificalia continuò munia exercens in Diœcesi Leodiensi, sub Ludovico Borbonio, & Joanne Horneo Episcopis. Obiit Leodii, ibidemque sepultus apud suos ante majus Altare, cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.
SEPULCHRUM REVERENDISSIMI PATRIS
ET DOMINI † HUBERTI LEONARDI,
HUIUS CARMELI PROFESSORIS,
EPISCOPI DARIENSIS,
SUFFRAGANEI LEODIENSIS,
SUB LUDOVICO BORBONIO,
ET JOANNE HORNEO, EPISCOPIS.
QUI HÆRESIM NIVELLENSEM
IN HIS PARTIBUS GRASSANTEM,
PROFLIGAVIT.

Scripsit,

1. *In Evangelium Lucæ Commentaria*, quorum meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliothecæ sanctæ*. Fabianus Justinianus, Lib. III. *de scripturâ sacrâ*, pag. 512. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 826. col. 2. B.
  2. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.
  3. *De Immunitate Ecclesiasticâ*, Lib. III.
  4. *Contra Nivellenses hæreticos*, Lib. I. in viginti Capita distinctum. Qui *Mss.* asservatur in Bibliotheca Carmelitarum Leodiensium.
  5. *Sermones varios*, Lib. I.
  6. *Quadragesimale*, Lib. I.
  7. *De Principiis Regimine*, Lib. I.
  8. *De Genealogia Nobilium Francorum, & Gestis eorum*, Lib. I. Ad Ludovicum Borbonium, Episcopum Leodiensem. Hujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Histor.* pag. 837. num. 16254.
  9. *De Perseo, Jovis filio*, Lib. III.
  10. *Alia complura*.
- Hubertum Leonardi memorant *Acta Confessoria-Sixti IV.* ad an. 1474. die 16. Novembris. Lib. LXXX. *Bullarum Innocentii VIII.* fol. 11. ad an.

H.

1489. Lib. XXXV. Bullarum Alexandri VI. fol. 38. Joannes Trithemius, Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 902. Bartholomaeus Fisen, in floribus Ecclesiae Leodiensis. Gerardus-Joannes Vossius, Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 6. pag. 573. Martinus Zeillerus, de Historicis, Chronologis, Geographis. Conradus Gesnerus, in Bibliotheca universali, fol. 337. verso. Antonius Poslewinus, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in Bibliotheca Belgica, pag. 488. ubi perperam anno 1478. obiisse dicitur. Franciscus Swertius, in Athenis Belgicis, pag. 349. Cæsar Egasius Balæus, in Historia Universitatis Parisiensis, tom. 5. pag. 883. lin. 34. Joannes Balæus, in Catalogo Scriptorum Angliae, Cent. VIII. cap. 50. in Appendix. Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliotheca mediae & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 836. Abraham Bzovius, ad an. 1532. num. 34. & 35. ad annum 1535. num. 30. Idem, ad ann. 1334. num. 91. & 92. Joannes Rioche, in Compendio Historiarum. Renatus Choppin in Monastico, &c. Histor. Universitatis Parisiensis, tomo 5. pag. 883.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 35. Joannes-Baptista de Lezana, ad ann. 1490. num. 2. pag. 973. Ignatius à S. Francisco, Prior Leodiensis, in Schedis Mss. quibus usus est Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 160. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 368. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 1. Speculi Carmel. pag. 928. num. 3250.

L X X I I .

HUBERTUS A VIRGINE, natione Gallus, Provinciâ Andinus, patriâ Flexiensis, in seculo JOANNES BIDAUT nuncupatus, Provinciæ Carmelita Turonie, exactissimæ Regularis praxi omnibus venerabilis, Regulæ suæ, Constitutioneque suarum adeò scrupulosus si dicere licet, observator; ut vel minima momenta aut unum apicem negligere, criminosum sibi arbitraretur. Tanta erat ejus Scientiæ puritas, ut nihil ipsâ reluctante aggredi usquam ausus fuerit. Justitiae, severitatisque divinæ timidus & tremens auscultator, judicia Domini vera justificata in semetipsa formidabat extra modum; Deum multis, hominesque paucis alloquens sermonibus, orationi ac Lectio jugiter incumbebat. Decessit in Carmelo Turonensi, clarus famâ sanctitatis, die 22. Julii, anno 1686.

Scripsit summam Theologie Moralis, quæ prodiit.

Hæc refert Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in Encomio brevi Mss. Virorum Illustrium Provinciae Turonie, pag. 27.

L X X I V .

HUGO DURAND, natione Burgundus, patriâ Cabilonensis, Carmelita Provinciae Narbonæ alumnus, variis in Conventibus Prior, Linguarum Hebraicæ, Grecæ, & Latinæ peritus: Vir Musarum amator, qui Bibliothecam Carmelitarum Cabilonensium variis Voluminibus adornavit; dum ad Terram sanctam iter intenderet, obiit in Regno Siciliæ, anno 1593. non verò anno 1580. uti scribitur errore Typographicæ, in Lib. I. de Clariis Scriptoribus Cabilonensis, pag. 34. per Ludovicum Jacob scripto; & indè in Bibliotheca Authorum Burgundiaæ, Gallicè edita, tomo 1. pag. 193. At verò Longius recessit R. P. Philippus Chaudeau à S. Claudio, scribens nostrum Hugonem Durand obiisse anno 1576. Scripsit,

Necrologium, seu Catalogum Patrum de Fratrum

Carmelitarum Cabilone quiescentium; quorum nomina Liber vita conscripta detinet. Extat Ms. Cabilone in Bibliotheca Carmelitana: Et Apographum Ms. penes Ludovicum Jacob fuit quondam, qui & illud auxit, id ipsum ut ipse testatur, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 160. ubi & correxit errorrem Typographicum, qui irrepserat in Lib. I. de Clariis Scriptoribus Cabilonensis, pag. 34.

Hugonem Durand alii qui postea laudarunt, in primis recensentur Philippus Labbe, in Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 209. Antonius Teisserius, in Catalogo Authorum, pag. 138. Philibertus Papillon, in Bibliotheca Authorum Burgundiaæ, tomo 1. pag. 193. Philippus Chaudeau à S. Claudio, Carmelita, in Schedis Ms. ad nos Lugduno Aureliam missis, die 21. Julii 1741.

L X X V .

HUGO à S. FRANCISCO, natione Gallus, patriâ Andegavensis, Carmelita provinciæ Turonie alumnus, Rhedonibus anno 1612. die 16. Octobris profectus, postea Magister Novitiorum per decem & amplius annos factus, variis in locis Prior, pluries Definitor, plurimam ad jus Alternativæ in electionibus servandæ tuendum operam navavit; adeò ut in Concilio Generali Romæ celebrato, anno 1660. minis castigationis, æquè ac R. P. Marcus à Nativitate fuerit tentatus & notatus. Adfuit nihilo minus, & præsens interfuit ceu discretus Andegavensis, Congregationi Provinciali, quam R. P. Magister Hieronymus Ari, Prior Generalis, hanc ad firmiter stabiendam habuit Rhedonis anno 1663. die 19. mensis Octobris; cujus Decreta confirmavit Alexander VII. In agendis rebus Hugo non solum magnâ dexteritate pollebat, sed pietate insigni & eruditione sancta: vitæ cursum Andegavi adimplens anno 1667. relictis Operibus plurimis, idiomatico Gallico editis, quorum tituli inscribuntur,

1. *Meditationes affectivæ ad perfectionem Christianam acquirendam.* Andegavi, apud Petrum Yvain, 1658. quatuor voluminibus in-8°. Ad Antoniam du Puy, Abbatissam B. V. Mariæ de Charitate du Ronceray.

2. *Actiones Religiose, & pia exercitia in spiritu interiori, à Monialibus de Ronceray in proximitate redacta.* Andegavi, apud Petrum Avril, 1648. in-16.

3. *Historia & Miracula B. ANNÆ, Monasterii Carmelitarum Observantia Rhedonensis, patrata.* Corisopiti, 1635. in-8°.

4. *Vera idea Superioris Religiose: seu vita Venerab. P. Philippi Thibault, Carmelitarum Francicæ Reformatoris.* Andegavi, apud Petrum Yvain, 1663. in-4° ad R. P. Magistru Hieronymum Ari, Prior Generalem, & Commissarium atque Visitatorem Apostolicum Ordinis Carmelitarum. Hujus vitæ meminit Jacobus Lelong, in Bibliotheca Historica Francicæ, pag. 277. num. 5959.

5. *Effata seu Sententiae & Institutiones Spirituales Venerab. P. Philippi Thibault, ad perfectionem vitæ Religiose in omnibus Statibus acquirendam.* Ibidem & eodem anno, atque anno 1665. in-4°.

Hugonem à S. Francisco commandant Acta publica Provinciae Turonie, circâ Concordatum cum Monialibus in Armoricâ, quod confirmavit Urbanus VIII. anno 1639. die 14. Februarii; prout legere est in Bullario Carmelitarum, tomo 2. pag. 475. Acta publica Capituli Provincialis Nannenensis anno 1558. celebrati die 17. Maii, in quo declaratur Hugo à S. Francisco per decem annos Magister Novitiorum extitisse. Henricus Spontanus, ad annum 1620. Lœ à S. Joanne, in Delineatione

H.

Observantia Rhedonensis, Cap. 31. pag. 172. Ludovicus à S. Tereliâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum*, Galliae, Lib. I. Cap. 30. pag. 92. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 161. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineâ Carmeli*, pag. 314. num. 593. Idem, tomo secundo *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3038. Licinius à S. Scholasticâ, in *Præfatione ad vitam Venerab. P. Philippi Thibault*. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. virorum illustrium Provinciæ Turonie*, pag. 23.

L X X V I.

HUGO DE S. NEOTO, natiōne Anglus, in Cœnobio Carmelitarum Hubinensi, Comitatū Nortfordensis Professus, Cantabrigiæ multo tempore studiis melioribus diligenter invigilans, tandem post emensum laudabiliter illum cursum, Theologici Doctoratū insignibus ibidem solemniter donatus est. Theologiam inter suos sodales aliquando docuisse dicitur, & insignis divini Verbi Preco, frequentes apud Populum Sermones habere solitus, migravit Huchini anno 1340. die 8. Septembris. Pietatis, ingenii, doctrinæ hæc sequentia monimenta, ad posteritatis utilitatem reliquit :

1. *In Evangelium S. Lucae Commentaria*, Lib. I. Incipit: *Beatus Lucas istud Evangelium*. Horum meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliothecæ Sandæ*. Jacobus Lelong, tomo 2. *Bibliothecæ Sacrae*, pag. 785. Col. 1. Lib. ult.
2. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I. Incipit: *An Beata Virgo fuerit*, &c.
3. *Sermones per annum*, Lib. I.
4. *Quæstiones disputatas*, Lib. I.

Hæc Joannes Lelandus, Pitheus, Balæus, *De Scriptoribus Angliae*: scilicet Pitheus, Cap. 387. ubi eum obiisse dicit anno 1341. Balæus, Cent. v. Cap. 29. Pitheus, pag. 439. Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia immaculatae Conceptionis*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliothecæ mediae & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 882. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad an. 1340. num. 4. pag. 569. ubi notat quod videtur Hugo de S. Neoto esse idem, quem Nicolaus Harpsfeldius in suâ *Historiâ Anglicanâ* vocat Hugonem Huchinem. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Ludovicus Jacob, in *Bibliothecæ Carmelitana Ms.* pag. 161. Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Cærmelitici Decoris*, pag. 288. Franciscus Bonæ Spei, in *visione Eliæ*, &c.

L X X V I I.

HUGO PARISIENSIS, cuius cognomen nondum innotescit, Carmelita Parisiensis, Doctor ac Professor, circa annum 1420. Episcopus Sedis hactenùs ignotæ scripsit, prout indicant Tempora,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Determinationes varias*, Lib. II.
3. *Quodlibeta*, Lib. I.

Hæc referunt Philippus à S. Jacobo, Emmanuel Roman, Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Cærmelitici Decoris*, pag. 331. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 162.

L X X V I I I.

HUGO SALVENE, [Franciscus] persona est cuius nomine HENRICUS SALART, Gallicus, Carmelita Provinciæ Narbonæ, edidit Podium

Vellaunorum, apud Andream de la Garde, anno 1660. Librum Gallico Idiomate :

Le souverain Remede pour appaiser l'ire de Dieu, en tems de peste, guerre & famine, & être délivrez de ces fléaux; & pour obtenir secours en toutes afflictions & nécessités; avec un petit avis aux Frères du Saint Scapulaire, & quelques prières de dévotion. Composé par François-Hugues Salvène, Confrere. Au Puy en Velay, chez André de la Garde, 1660. Cæterum videnda sunt pag. 490. & 629.

L X X I X.

HUGO SCOTUS, à natione sic dictus; Carmeli Ereensis Prior, Michaëlis Scotti Medicis & Mathematici præstantissimi auditor: Vir magnis ingenii dotibus clarus; & teste Dempstro, illustre Ordinis sui sydus, & omnium suo seculo Mathematicorum doctissimus, scripsit circa annum 1341.

De Judiciis Nativitatum, Ms. Lib. I. Extrahatur Ms. quondam Parisiis in Bibliotheca viri amplissimi Domini Alexandri Petavii, in suprema Curia Senatoris.

2. *De Conjunctione Planetarum*, Lib. I.
- De certa Stellarum Revolutione, Lib. I.
4. *De duodecim domibus cælestibus*, Lib. I.
5. *Apologiam pro semetipso*, Lib. I. Qui Ms. asservatur in Biblioth. Dom. Petavii, ut animadvertisit Ludovicus Jacob, in suâ *Bibliothecâ Carmelitana Ms.* pag. 162. ubi testem Operum Hugonis Scotti adhibet Thomam Dempsterum, Lib. VIII. *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*, pag. 360.

In Bibliotheca Laurentiana Medicea Codex Ms. asservatur nomine *Hugonis Geomantia*; sicut refert Dominus Bernard de Montfaucon, in *Bibliothecæ Manuscriptorum tomo 1.* pag. 237. Col. 2. D. Et in Bibliotheca S. Gatianni Turonensis asservatur Codex Mr. nomine, *Magistri Hugonis, de virtutibus herbarum & Arithmeticæ*; teste eodem Dom. de Montfaucon, Ibid. tomo 2. pag. 1276. Col. 2. num. 307. Ludovicus Perez de Castro, eadem assertit in suis *Collectedaneis Mss.* folio 210.

L X X X.

HUGO DE VERNECO, natione Occitanus, patriâ Narbonensis, Carmelita Cœnobiti Amiliiani, Provinciæ Narbonæ addicti, & in Diœcesi Ruteni siti, Alumnus: Doctor Teologus Parisiensis ac Professor, Provinciæ Narbonensis primùm anno 1330. post *Raymundum Tabuleum*, Prior Provincialis electus, deinde anno 1339. post *Hugonem de Falcandis* iterum electus; decessit Lutetia Parisiorum anno 1340. Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Determinationes Theologicas*. Lib. I. & alia: Illum memorant Joannes Trissa, Nemausensis Carmelita, in *Catalogo Carmelitarum Doctorum Parisiensium*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianaæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 162. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Carmelitarum Scriptorum*, pag. 77.

L X X X I.

HUGO VIRLEIUS, aliquando BIRLEIUS; Haliquando THOMAS WERLEIUS, nobilis Anglus, Carmeli Norwicensis alumnus, Academiæ Oxoniensis doctor Theologus & Professor, non sine magno auditorum applausu, inquit Antonius à Wood. Vir enim felicis ingenii, bonarum artium

&

H.

& literarum ita cupidi, ut egregie comparatas scientias summi cum laude palam explanaverit. In Scholasticis studiis, necnon sacris scripturis indefessè applicatus, tantæ lectionis erat, ut vix aliquid intet antiquissimos auctores lectu dignum, diligentiam ejus effugerit. Unde in intellectu multiplex cognitio, in stylo puritas, selectior verborum ornatus, profunda rerum eruditio, Sententiarum gravitas, Sermonis magnifica & congrua sublimitas, elegans imo & frequens in concionibus facundia, Religiosum indicabant mirabilem, & hominem omnibus amabilem ornabant, qui mortalium viam ingressus est anno 1344. Ejus opera inscribuntur:

1. *Figurae Historiarum*, Lib. I. Incipit: *Literalis Sacrae Scripturae sensus*.

2. *Commentaria in Evangelium S. Matthæi*, Lib. I. Incipit: *Gesta Spectabilia celeriter*. Horum meminit Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca sacra*.

3. *Collectiones XVIII*, seu *Allegoriae in eumdem Matthæum*, Lib. I. Incipit: *Reminiscamini quia ego, &c.* Harum meminit Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, pag. 486.

4. *Prælectiones in Epistolas Divi Pauli*, Lib. I. Harum meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1005. col. 2. C.

5. *Lectiones Scripturarum*, Lib. I.

6. *Placita Theologica*, Lib. I.

7. *Sermones per annum*, Lib. I.

8. *Determinationes nonaginta sex*, Lib. I. Incipit: *Ignorantia an fuerit causa*.

9. *Quæstiones ordinariae*, Lib. I. Incipit: *utrum solis Dei amicis conseratur, &c.*

10. *Historia Præterburgi*, Lib. I. Hujus meminit Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 2. pag. 64.

HUGONEM VIRLEIUM præclarè laudant Joannes Balæus, Catalogo de *Scriptoribus Angliae*, Centuriā V. cap. 52. pag. 418. ubi *figuras Historiarum* vocat *Opus nobile*: ut potè in quo collegit Hugo pulcherrimas imagines hauistas ex Plinio, Josepho, Justino, Trogó Pompeio, Herodoto, Quintiliano, Aulu-Gellio, Suetonio Tranquillo, Valerio Maximo, Methodio, Hilario, Augustino, Hieronymo, Isidoro, Eutropio, Martino Carsulano, Bartholomæo Glauhule, Rogero de Cestria, atque ex aliis è tempestate Auctoribus.

Alii, qui laudibus celebrant VERLEIUM, sunt Joannes Lelandus & Joannes Pitseus, Libro de *Scriptoribus Angliae*, Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Augustinianus, in *Scripturali*; Guillelmus Eiseingtenius, in *Catalogo testimoni veritatis*. Andreas Saulayus, in serie *Chronologica pro Immaculata Conceptione*, Lib. III. Petrus de Alva, in *Militia ejusdem Immaculatae Conceptionis*: Hyppolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Antonius à Wood, in *Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis*, tomo 1. pag. 103. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 882.

E Carmelitis, Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad annum 1340. num. 5. pag. 579. Ubi notat quod videatur Hugo de S. Neoto esse idem, atque is quem Nicolaus Harpsfeldius vocat Hugonem Huschinensem. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 35. versâ. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 288. Franciscus Bonæ Spei, in *visione Eliae*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 162. Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus Mſ. vinea Carmeli*, folio 85. Ludovicus Perez de Castro, in *Codice 2. Mſ. Provinciarum Ordinis Carmelit.* folio 67. *Cy-Tom. I.*

illius Pennect, in *Gymnasio Carmelitano Mſ. ad annum 1344. &c.*

LXXXII.

HUNFRÉDUS NECTONUS, sive UMFREDUS NEKTON, Anglus, patria Norfolcensis, Cœnobii Norwicensis alumnus; qui anno 1259. in inclita Cantabrigia Academia, primus Anglorum Carmelita summum Doctroratus gradum promeruit, ut indicat Joannes Lelandus hoc distichō:

Laudibus Umfredum meritis super astra feramus;
Cui data Gratana laurea prima Scholæ.

Hic Pater fidem ac Sedem Catholicam & Apostolicam, eruditione & morum probitate clarus, solidè doctus, disputeror subtilis, & concionator vehemens, piè promovit. Guillelmo Ludharno, Academiæ Rectori, postea Episcopo Eliensi valde charus; obdormivit in Domino plenus dierum & bonorum operum, Norwici anno 1303. Scrivit,

1. *Sermones Dominicales*, Lib. I. Incipit: *Omnis debitum dimisi tibi.*

2. *Quæstiones Theologicas XIV*. Lib. I.

3. *Lecturas Scholasticas*, Lib. I.

4. *Alia quæ nos latent.*

De Humfredo Nekton, sive Nechoduno agunt Joannes Lelandus, *de Scriptoribus Angliae*, cap. 308. Balæus ibidem, *Cent. IV. cap. 24*. Pitseus ibidem, pag. 388. Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiast. Anglic.* Josias Simlerus, Possevinus, Jacobus de Plebe, in *Indice Scriptorum Carmelitarum*; Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 80. Lezana ad ann. 1259. num. 6. & ad ann. 1303. num. 4. pag. 378. & 481. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Mſ. pag. 163*. Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 889. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 277. & 305. ubi duos ex hoc uno Humfredos Nektonum, & Neckionum conficit Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelite*. pag. 116. num. 3945. *Ibid. pag. 434. num. 1527*.

LXXXIII.

HYACINTHUS AB ASSUMPTIONE, Delphinas, Avenione professionem emisit apud Carmelitas Excalceatos; anno 1656. die 8. Septembris: Concionator insignis, ibidem obiit anno 1691. Ex Italico in Gallicum idiomam transtulit

Vitam V. M. CLARÆ MARIE A PASSIONE; ex familia Romana Columna, Fundatrix Monialium Terestanarum Monasterii Reginæ Cæli, Romæ. Avenione 1687. in-4°. Sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 207.

LXXXIV.

HYACINTHUS A CRUCE, natione Gallus, Provincia Picardus, Diocesi Bellovacensis, Carmelita Excalceatus, Prior Attrebatensis, anno 1646. Nivernensis, anno 1649. qui Burdigalensis fuerat anno 1628. Meldenis anno 1631. Concionator suo tempore clarus, scripsit *Relationem foundationis Conventus Monialium Terestanarum Comberii apud Allobrogos*. Quâ usus est Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Regni Gallie*, Lib. I. cap. 114. & 15. Ibidem saepius loquitur de nostro Hyacintho, scilicet eod. Lib. I. cap. 52. 53. 57. 60. 61. 91. 103. & Lib. II. cap. 11. & 29. ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mſ. pag. 163*.

Qqqq

H.

L X X X V.

HYACINTHUS A CRUCE, Turonensis, in seculo N. CHAUSSÉ dictus, Rhedonensis observantiae fidissimus sequax Carmelita, mira vir innocentia, profundaque humilitatis, gloriae Dei, & animarum salutis zelosissimus, utramque & procurare, & dilatare nihil magis in votis habuit. Subesse potius quam praefesse cupiens, Prioris vices electus exercere semper renuit. Rusticos fidei rudimentis imbuere, nihil magis ardebat. Maturus Cœlo, devixit solo sexagenarius Turonensi in Carmelo, die undecima Junii, anno 1710. non sine opinione summæ virtutis, præsertim orationis & sensuum mortificationis, quos catenarum ferrearum & cilicio, & subuculae continuæ, intimaque gestatione macerabat. Quod vidimus duorum ferè annorum spatio, hoc testamur; & Scriptorem ejus laudum habemus Columbam à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium Provincie Turonie*.

L X X X VI.

HYACINTHUS DURATZIUS, Polonus Carmelita, religione & literis clarus, edidit circa annum 1610. *Historiam Imaginis Miraculose B. V. quæ Cracovia apud Carmelitas in Arenis seu Violeto honoratur*; cuius meminit Bonifacius IX. in confirmatione foundationis hujus Conventus, anno 1413. Uladislaus Poloniae Rex VI. & anno 1430. & Uladislaus VII. anno 1444.

Historia istius Imaginis & miraculorum ibi patratorum, postea scripta fuit à perillustri Domino Nicolao Grodzinski, Regis Secretario, postmodum aucta & typis edita est Cracovia anno 1669. Ibi imprimitur Carmelitani Cœnobii Cracoviensis fundatio per Uladislaum V. Poloniae Regem, & Hedvigim Reginam consortem, facta anno 1397. extra Urben Cracoviæ in parte Occidentali, in loco nuncipato ad Arenas: Inde Imagini Divæ Virginis inditum nomen in Arenis, & à Violis in Violeto. Vide *Speculum Carmelit. tomo 1. pag. 661. num. 255.* Lezanam ad ann. 1494. & 1497.

Hyacinthum Duratzium laudant Hyppolitus Marrantius, in *Bibliotheca Mariana*. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vinea Carmeli*; Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Ms. pag. 163*. Alexander

Koslius, Carmelitarum Poloniæ Provincialis, in *Relatione Ms. de qua Lezana loco citato*.

L X X X V I I.

HYACINTHUS A S. LAURENTIO, natione Gallus, patria Andinus, Provincie Turonie alumnus, non sine miraculo in Carmelum à Deo directus, à Patre lumen plusquam ab hominibus instructus, scientia Sanctorum; de illa notitiam habuit insolitam. De adorando Eucharistie mysterio, de Virginis Dei-paræ excellentiis adeò sublimiter eloquebatur, ut non horro, sed Angelus discurrere crederetur. Sed heu! tam religiosa & sancta nobiscum Conversatio brevis. Nam vix per decennium in Carmelo commoratus, explevit tempora multa: & placens Deo factus ac dilectus, Epidimiæ morbo, sed felici transitu, cui terra contagiosa lues, ad cœlestem habitationem directus est *Andegavi*, anno 1636. Scripsit Gallico idiomate,

1. *Collectanea de Adoratione SS. Eucharistie*, Lib. I. Ms.

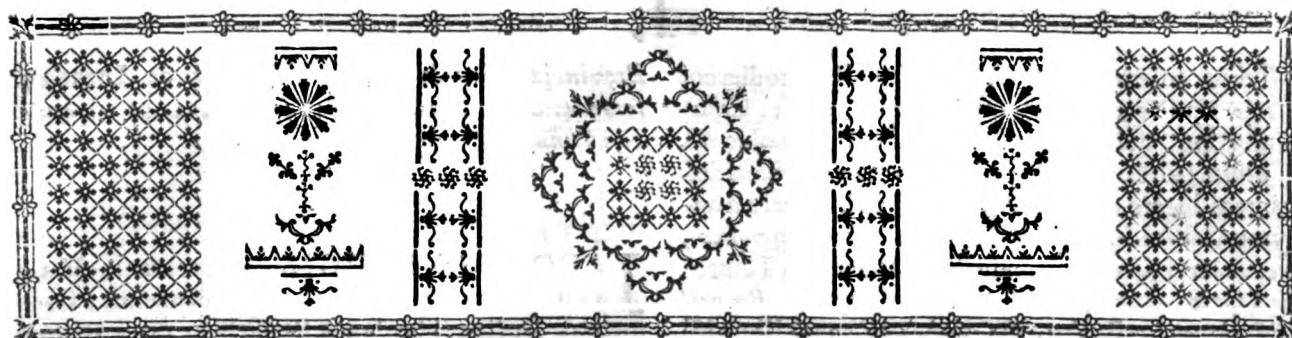
2. *De Virtutibus & Excellentiis B. V. Mariae*, Lib. I. Ms.

Hunc celebrant Mathurinus Aubron, in *Annali bus Mss. Provincie Turonie*: Bonifacius à S. Eu phrasia, in *Menologio Carmelitarum Observantiae Rhedonensis*, pag. 15. & 16. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrium Provincie Turonie*, pag. 18.

L X X X V I I I.

HYACINTHUS A S. JOANNE-BAPTISTA, alias PETIT, Carmelita, Provincie Germanie inferioris alumnus, in Diœcesi Trevirensi ortus; Philosophia Lector, sacra Theologia Magister, ac S. Officii Qualificator, aliisque suæ Religionis muneribus egregie functus est, à Clemente XI. anno 1717. tertio Idus Februarii creatus est Episcopus Heliopolitanus, & Suffraganeus Osnabrugensis, ad Officia Pontificalia ibi exercenda, & anno 1718. die 9. Aprilis ab eodem summo Pontifice Vicarius Apostolicus Missionum Septentrionalium deputatus, ut attestantur Literæ Apostolicæ ad hæc datæ, quæ prodierunt tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 763. & 706.

J.

I.

JACOBUS A S. ANTONIO, Bruxellis natus, in seculo O L I M A E R T dictus, Carmelita, non minori scienti quām Religionē clarus, annis pluribus Lector Philosophiae, ac Lovanii Professor Theologiae, sāpiūs Prior ac Definitor, interim Assilens Provincialis, postea ipse Provincialis Flandro-Belicæ; & anno 1677. Prior Bruxellensis: vir in Jure Canonico potissimum versatus, summo Pontifici Innocentio XI. dum Romæ degeret, non infimè charus, à quo & benignā suā Sanctitatis monumenta benevolentia non semel accepit. Diem extremum clausit Antuerpiæ anno 1703 die 17. Augusti. Plura edidit Opera, quæ inscribuntur,

1°. *Consultationes Canonicae, pro Regularium præsertim Mendicantium, à Jurisdictione Ordinariorum post Concilium Tridentinum exemptione: ubi etiam agitur de dotibus Religiosarum contrà M. Ant. Godfroy, per P. Jacobum à S. Antonio, Carmel. Lugduni, apud N. Brisset, anno 1680. in-8°.* Citatur hæc editio in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 208. num. 2304. Item,

Consultationes Canonicae pro Regularium, præsertim Ordinum Mendicantium à Jurisdictione Ordinariorum post Concilium Tridentinum exemptione, cum Appendice per Fr. Jacobum à S. Antonio, Carmelitam. Coloniæ Agripp. apud Petrum Alstorff, 1682. in-4°. Hæc Editio citatur in eadem *Bibliotheca Telleriana*, pag. 175. num. 1158. Hoc Opus ungue critico vellicare tentans Nicolaus Lenglet, in *Catalogo Autorum Juris Canonici*, pag. 188. ait: hic Monachus est, qui Privilegia Regularium comprobare quæsivit. Äquius loqui videtur Zegerus Bernardus Van-Espen, Lib. de *Simonia*, cap. 9. §. 12. carpens hæc verba nostri Jacobi, *Consul. 2. Resol. 4.* dicentis: *Regulares Mendicantes possunt in suis Ecclesiis SS. Eucharistiæ Sacramentum à populo adorandum publicè exponere absque licentia Ordinariorum.* Contrarium enim Innocentius XI. expressè determinavit anno 1682. die 20. Maii, in Confirmatione Concordati inter Illustriss. Dom. Dom. Humbertum de Precipiano, Archiepiscopum Mechlinensem, & Regulares exemplo simili; sicuti legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pag. 630.

2. *Appendix consultatoria, in qua deducitur in primis quantam fidem ac observantiam universi Catholici debeant Bullis, Brevibus, Constitutionibus, Decretis, &c. summorum Pontificum, necnon Declarationibus Eminentiss. D. D. S. R. E. Cardinalium. Coloniæ Agrippinæ, anno 1682. in-4°.*

3. *Repagulum Canonicum, contrà Clariss. D. Zegerum Bernardum Van-Espen. Coloniæ Agripinæ, 1689. in-12.*

4. *Amussis Eupistiona: seu Regula facilis: Item Resolutio, an mutua conventiones circa dotem Puel-*

larum ingredientium Monasterium sint Simoniaca. Et quædam alia. Coloniæ, 1684. in-12.

5. *Dissertatio Regularis, circa eamdem materiam. Ibid. eod. anno 1684. in-8°.*

6. *Exercitia Spiritualia Religiosis in anno decente dierum secessu propria. Antuerpiæ, Typis Cnobbarianis, anno 1695. in-12.* Flandricè.

7. *Exhibitio originalis, essentialis & practica tertii Ordinis B. V. Mariae de Monte Carmelo. Flandricè. Antuerpiæ, iisdem Typis Cnobbarianis, anno 1691. in-8°.*

8. Eldem Autori adjudicatur *Liber pro cultu Dei-paræ Virginitis Apologeticus*, peculiariter ex R. Petri Canisii Operibus concinnatus, suppresso nomine: Mariæ Cathol. verè Bruxellis, ubi tum Prior agebat, anno 1675. in-8°. In illo Libro probatur *consonantia Monitorum salutarium B. V. Mariae ad suos cultores, devotos indiscretos cum Hæreticis.*

Hæc leguntur in *Schedis Ms.* quas ad nos Bruxellis Aureliam trittere dignatus est R. P. Illuminatus à S. Spiritu, anno 1741. die 13. Augusti. Ultimi Opere solummodo mentionem habet Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 4. num. 3936. Quia teapsè ante obitum dicti Danielis anno 1678. defuncti aliud Jacobi à S. Antonio nullum opus prodierat. Norunt autem omnes Librum cui titulus est: *Monita salutaria B. V. Mariae ad suos cultores indiscretos.* Gandavi editum Typis Francisci d'Erekel, anno 1673. fœtum esse Adami Widefeld, Jurisconsulti Coloniensis, qui unus censebatur inter Conciliares Comitis de Schwarzenberg, à cultu sinceri atque Catholicæ B. V. Mariae hostibus delusi. Gallico sermone hunc librum donavit Dom. Gabriel Gerberon, Ordinis S. Benedicti Monachus; sed censurâ confixum ab Academiâ Moguntinâ, anno 1674. mense Maio, ab Inquisitione Romanâ die 19. Junii, ab Inquisitione Hispanâ die 27. Novembris; tandem die 22. Junii anno 1676. cum notis, annotationibus, vindiciis, & probationibus quibuscumque prohibitus fuit à summo Pontifice, ut patet ex *Indice Romano Librorum prohibitorum*, pag. 198.

Ad Monitorum salutarium doctrinam tuendam nihil non moliti sunt Novatores, quibus haud dubie annumerandi accourtunt dictus Gabriel Gerberon, Paschalius Quesnellus, in libello Gallicè inscripto: *Memorial contentant &c. A. Delft 1697. in-12. pag. 63.* Vincentius Placcius, in *Theatro de Anonymis*, pag. 135. num. 798. A. Petrus Bayle, in *Dictionnaire critique*, verbo *Abelly*. Joannes-Fridericus Meyer, in *Epistola ad Vincentium Placcium*, quæ prodiit ad calcem Theatri de *Pseudonymis*, pag. 91. & in *Theatro de Anonymis*, pag. 135. num. 798. citato. » *Liber utilissimus, inquit Meyer, in quo Maria cultum sui superstitionum per ipsos Cultores deprecatur, quem nos aliquando edidimus, laudatus & approbatus Petro de Wallemburg, Wernerio Francieni, Gotofredo Molano, aliisque Doctoribus Pontificiis: Monita defensa per Gilbertum, Episcopum*

J.

» Tornacensem, in Epistolâ Pastorali, prodierunt
» illa Monita per Adamum Widefeld, Juris. Col-
» niensem, qui & sua esse agnovit & professus est.

Historiam horum *Monitorum salutarium* fusiū des-
criptam legete est apud P. Davrigny, in Opere An-
onymo Gallicè inscripto: *Mémoires Chronologiques*,
&c. tomo 3. pag. 113. apud P. Michaëlem Tellier,
in Opere Anonymo Gallicè inscripto: *Recueil
Historique des Bulles*, &c. pag. 454. apud Illustriss.
Dom. Carolum Duplessis d'Argentré, in *Collectione
Judiciorum*, tomo 3. pag. 338. apud Clariss. Dom.
N. Goujet, S. Jacobi Hospitalis Parisiensis Cano-
nicum, in *Supplemento Didionarii Moreriani*, Gal-
licè edito anno 1735. tom. 1. verbo *Gerberon*, &c.

II.

JACOBUS AB ASCENSIONE, *Jonsaci*
Santonensium oppido, die 27. Maii, anno 1674.
infectis Calvinianâ Hæresi parentibus ortus, ac
ab eis in ea educatus, divino illustratus lumine, ad
fidem Catholicam conversus, inter Carmelitas Ex-
calceatos vehementer & sollicitè admitti postulans,
variis præmissis probationibus, voti compos factus,
Burdigalæ in Conventu *S. Ludovici*, habitu Reli-
gionis indutus, in eodem solemnem professionem
emisit. Religiosæ observantiaz cultor eximius fuit
usque ad mortem, quæ contigit *Engolismæ*, die
17. Januarii anno 1716. scripsit Gallico idiomate,

1. *Meditationes Mysteriorum Passionis Christi*.
Tolosæ, anno 1702. in-12.

2. *Opusculum de Virginitate*. Tolosæ, anno
1707. in-12.

3. *De Mediis & necessitate, se præparandi ad
mortem*. Tolosæ, anno 1712. in-12.

4. *De quatuor Novissimis, Meditationes*. Coloniæ,
in-12.

5. Præter hæc Gallicè edita, scripsit *Tractatum
Controversiarum contrâ hæreticos*, &

6. *Exhortationes paræneticas in Regulam Carmelitarum*: sed morte præventus non potuit edere,
prout refertur, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 207. Jacobus Barralius, Episcopus,
anno 1462. de quo Cassanatus, pag. 397.

III.

JACOBUS ALBERTI, *Thusciæ Provinciæ*
alumnus, & sacræ Theologiæ Professor, cum
Religionis Carmelitanæ rigor in aliquibus partibus,
ob bella, schismata, & fragilitatem humanam no-
tabiliter declinasset, primus ipse strictiorem Regu-
larem observantiam in multis locis collabentem,
suo exemplo & doctrinâ, feliciter instauravit anno
1413. in Conventu *Sylvarum*, Diœcesis Florentinæ,
in quo Prioris munus exercuit usque ad annum 1419.
& obiit anno 1426. primordia Congregationi Man-
tuanae conferens: de quo extat hæc memoria:

D.

O.

M.

Pater **JACOBUS ALBERTI**, *Sacerdos & Lector*,
hujus Conventus filius, primus incæptor Observan-
tia *Sylvarum*, plenus dierum tam in seculo quam
in Religione, obiit *Sylvis* anno 1426. die vigeſimā
quintā Junii.

Scripsit,

1. In IV. Libros Magistri *Sententiarum Com-
mentaria*.

2. *Statuta pro Regimine Conventus Sylvarum*.
De illo mentionem habent *Acta communia Mss.*

Provincia Thusciæ. Joannes-Baptista de Lezana,
tomo 4. *Annal. ad an. 1413. num. 2. & ad ann.*
1426. num. 5. pag. 776. & 807.

IV.

JACOBUS à BRUGIS, cognomento *MA-
SIUS*, nomine Flander, patriâ Brugensis, Car-
melita, Doctor Theologus Parisiensis, circâ annum
salutis 1314. renunciatus: Vir ingenio subtilis, &
non doctrinâ minùs, quam pietate celebris: Philo-
sophus excellens: Godefridi Cornubiensis, Carme-
litæ Doctoris Parisiensis, Discipulus. Id enim expre-
sè testatur Joannes de Bachone, in 2. *Sententiarum
diss. 29. Quæst. unica, art. 2.* ubi hæc habet: » Se-
» quitur de secundo Articulo; ubi est intelligendum
» quod isti volunt dicere, quod instantे ratione
» rectâ in particula, non potest voluntas contra-
» venire; quia quamdiu stat ratio in sua rectitudine,
» necesse est voluntatem consentire, nec potest con-
» travenire. Et iste intellectus videtur esse omnino Go-
» defridi Quodlibeto VI. Quæst. IX. Et iste intel-
» lectus videtur suorum maximorum Discipulorum
» Joannis de Polx, Guidonis, & Jacobi Flemingi.
» Primos duos audivi, & tertium vidi in Tractatu
» quem fecit. Et dicunt, quod quamdiu ratio stat in
» rectitudine sua, non potest voluntas contravenire;
» sed si debeat contravenire, oportet quod intellec-
» tus cadat ab illâ consideratione rectâ & faciat ali-
» quod novum Judicium. Scripsit autem Jacobus
noster Flamingi seu Flander,

1. *De animæ impassibilitate*, Lib. I.

2. *De Intellectus motu*. Lib. I. *Et alia*. Nec
mirum cuiquam sit, tot & tam illustres ex Anglia pro-
diisse Scriptores Carmelitas: Quia, ipso Balæo teste
domestico, in sui Catalogi Conclusione de Scripto-
ribus Angliæ: *Pro lege tenebatur ex eorum Synodis*,
ut nullus apud eos pro Doctore haberetur, priusquam
ad communem eorum usum aliquod edidisset Opus.

Jacobum à Brugis laudant Antonius Sanderus,
de *Claris Brugenibus*. Idem, tomo 1. *Flandriæ Il-
lustratæ*, Lib. I. *rurum Brugenium*, cap. 10. ubi
notat illum Doctorem fuisse Parisiensem post annum
1314. Ludovicus Guicciardinus, in *Descriptione ci-
vitatis Brugensis*. Julianus Hasartus, Carmelita, in
Thesauro Carmelitico. Valerius Andreas & Joannes-
Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag.
505. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag.
358. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gef-
nerianæ*. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *An-
nal. ad ann. 1310. num. 2. pag. 497*. Alegreus
Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag.
280. Catalogus Ms. *Doctorum Carmelitarum Par-
isiensium*, ab anno 1278. ad annum 1654. & in quo
Jacobus noster dicitur Doctor Parisiensis, anno 1310.
renunciatus, quamvis ejus Magister Godefridus Cor-
nubiensis dicatur, anno tantum 1320. Doctor Pa-
risiensis factus; sed error manserit, nisi afferatur quod
Godefridus Cornubiensis non fuerit ille Godefridus
de quo loquitur Joannes de Bachone, Fabricius,
in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 4.
pag. 15.

V.

JACOBUS CALCUS, aliis *CALEUS*, natione +
Italus; patriâ Laudensis; utpote *Lando* natus
(vulgò *Laudi*) in Urbe Episcopali sub Mediolanensi
Archiepiscopatu, sic dicta à quibusdam recentiori-
bus, quæ ab aliis, & à veteribus etiam *Laus*
Pompeia vocatur. *CALCUS* tamen à nonnullis voca-
tur *Papiensis*, quia in Academia Ticinensi, Colle-
gio Doctorum Theologorum non solum aggregatus,
verum

J.

verum & publicus Professor edocuit. Imò » JACOBUS CALCUM sive CHALCUM inquit Clar. Philippus Argelatus, nobili sanguine natum Mediolani putabunt quotquot homines noverint Chalcam gentem omnino Mediolanensem esse; nisi forte calu quodam Jacobus inter Ticinenses editus fuerit in lucem: vel (quod probabilius existimat) scriptor de Papia dictus reperiatur Cenobitarum more, qui non semel à Regularis Professoris loco nuncupari consueverunt.

Jacobus Calcus Lutetiam Parisiorum missus, Scholasticos gradus assecuturus, Theologis sese Parisiensibus infeliciter adjunxit nonnullis, qui muneribus & largitione Angelorum (qua moneta erat Anglis familiaris) faverunt Henrici VIII. partibus Regis. Quapropter Jacobus à Priore Generali Nicolo Audet ad Rothomagensem Conventum pro carere habendum relegatus est: sed instantibus Rege Christianissimo Francisco I. & Angliae Oratore, licentiam obtinuit pergendi in Angliam; ubi Regis, Procerumque aliorum, necnon Oratoris Venetiarum favoribus protectus est: Patavino tamen in Capitulo Generali anno 1532. celebrato, ab Ordine exauktoratus, voce, loco, & gradu privatus, atque ad officia Ordinis penitus inhabilis declaratus. Londini peste obiit anno 1533. die 19. Augusti; sicuti refertur in Libro communi Ms. qui & *Papyrus Ordinis vulgo appellatur, fol. 101-105.*

Jacobus Calcus Opera scripta quae titulo insigniuntur,

1. *De Genealogia Christi*, Lib. I. Cujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1213. col. I.

2. *De filio hominis*, Lib. I.

3. *De spiritu impunitate*, Lib. I.

4. *De Purgatorii loco*, Lib. I.

5. *De Primatu Romani Pontificis*, Lib. I. Incipit: *Ratione planè consentaneum.*

6. *Orationes elegantes*, Lib. I.

7. *Lecturae Theologiae*, Lib. I.

8. *De Divortio Henrici VIII. Anglorum Regis*. Alias: *Frater Jacobus Calchus, Carmelita, Henrico VIII. Regi. An potest superstes Frater Fratris relictam absque liberis uxorem ducere. Ita citatur à R. P. Dom. Bernardo de Montfaucon, in Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo 1. pag. 689. col. 1. num. 16.*

9. *Alia multa universim nostro Calco adjudicant Opera*, qui hunc memorant Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliae*, Cent. XIII. cap. 46. Joannes-Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 371. col. 2. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 2. pag. 73. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Carmelitarum*. Hieronymus Ghilinus, in *Theatro Illustrium Litteratorum*: Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tomo 3. pag. 246. Guillelmus Eiseignarius, in *Catalogo testimoni veritatis*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 36. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli* Ms. fol. 87. verso. Alegreus Cassanarus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 391. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 164.

VI.

JACOBUS CARRERAS, natione Hispanus, Provinciæ Aragoniæ Carmelita, Sacrae Theologiae Magister, ad Capitulum Generale Romæ celebratum die 31. Maii 1716. legitimo impedimento detenus, cum accedere nequivisset, *Libellum supplicem obtulit Clementi XI. ut omnibus & fin. Tom. I.*

gulis prærogativis, præminentibus, & præcedentiis; quibus Exprovinciales dictæ Provinciæ utuntur, frueretur. Annuit summus Pontifex, datis ad hoc litteris die 12. Junii, eodem anno 1716. quas legere est, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 701.

VII.

JACOBUS CUPÆRUS, cognomento DE WALBECH, natione Belga, patria Geniensis, Carmelita, Doctor Theologus, Prior Moguntinensis, anno 1585. defunctus. Scriptis

Nonnulla Opera, quorum titulos non exhibet; qui de illo mentionem habet *Catalogus Ms. quorundam Carmelitarum Authorum Germanorum*, quem penes se habuisse testatur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 165.

VIII.

De Jacobi Emans Vita & Scriptis;

DISSESTATIO.

JACOBUS EMANS, natione Ubicus, Coloniae natus, anno 1604. die 5. Octobris, ibi apud Carmelitas professus, anno 1622. Doctor Theologus, anno 1639. promotus, in eadem Academia Coloniensi Professor publicus Cathedraticus, Facultatis Theologiae Decanus annis 1653. & 1654: suo primariis in Ordine dignitatibus insignitus est. Ut primus socius suæ Provinciæ inferioris Germaniæ interfuit Generali Capitulo, anno 1654. Romæ celebrato; in quo ad examen Sodalium qui ad Gradus Scholasticos essent promovendi fuit constitutus. Aliis Generalibus iterum Romæ habitis, anno 1660. interfuit Comitiis tamquam suæ Provinciæ Praefectus, in qua strictiorem Reformationis observantiam strenue promovebat. Anno 1666. similibus Comitiis cum præsens adeisset ut primus suæ Provinciæ socius, à R. Patre Matthæo Orlando acceptus & institutus fuit Generalis Assistens, pro Provinciis Germaniæ, Poloniæ & Belgii. Omnibus aliis officiis solerter absolutis, dierum & meritorum plenus, obiit senex circa annum 1680. ut patet ex *Speculo Carmelitano*, tomo 2. pag. 1103. num. 3908. ubi assertus superstes vivere. Ejus inscribuntur

SCRIPTA

1. R. P. Thomæ Reiæ, Mediolanensis, Societas-Jesu Assistentis Generalis, *Quadragesimale*, sive *Conciones quadraginta in singulas Quadragesima Dominicæ & Ferias*, ex Italico in Latinum sermonem vertit, duobus tomis editas Coloniæ, anno 1654. Typis Gymnici in-4°. Donavit etiam Latino sermone Jacobus Emans sequentia; scilicet,

2. R. P. Augustini Paoletti, Augustiniani Eremitæ, *Quadragesimale & Sanctorale*. Coloniæ, apud eundem Typographum, in-4°.

3. R. P. Benedicti Fidelis, Siculi, Tertiæ Ordinis Minorum *Quadragesimale, Adventuale, & Paradiſum Eucharisticum*. Ibidem, in-4°.

4. R. P. Marli Bighoni, Capucini Veneti; *Conciones in Festa Sanctorum totius anni*. Ibidem, in-4°.

5. R. P. Mansi, Congregationis Oratorii Presbyteri, *Bibliothecam Moralem*. Moguntiæ (vel postea Francofurti) sumptibus Joannis-Baptistæ Schonwetteri, tomis quatuor amplissimis in-folio, quorum primus tomus, anno 1670. Secundus, anno 1672. Tertius, anno 1673. & quartus, anno 1674. Id anno 1678. die 3. Januarii, asseruit Josephus Mansi, Ludovico Perez Carmelitæ, attestatorum

R 111

istam referenti in suo *Codice I. Ms. folio 239. verso*: Ubi & ex ejusdem Josephi Mansi testimonio, tres copiosissimi Indices præfatae Bibliotheca Moralis adjudicantur nostro Jacobo Emans.

6. *Opuscula varia* is scripta ad *Historiam Ordinis Carmelitani spectantia*, quorum meminit Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1103. num. 3908.

7. *Historiam Carmelitarum Provinciae Alemaniae inferioris*, *Ms. cuius mentione habetur in eodem tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1103. num. 3908.* & in *Vinea Carmeli*, pag. 356. num. 657. necnon apud *Ludovicum Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 165.*

8. *Epistolas diversas*: quarum una ad Patrem Danielem præmemoratum scripta, refert *Decretum pro Officio S. Eliae Prophetæ*, datum in Congregatione S. Officii, die 11. Septembris 1630. sicuti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 584. num. 2054.

9. *Epistolam aliam* anno 1645. die 19. Octobris scripta ad eundem Petrum Danielem, *de cultu S. Simonis Stockii*, qui Bolzani in Ecclesia PP. Prædicatorum Sacellum habet, & in eo Altare pulcherrimum, cum ejusdem S. Simonis imagine constructum & dicatum circa annum 1626. ex voto per quemdam Nobilem Gaudentium Botsch Zu Zwingenberg, Archiducis Leopoldi Mareschalchum Tirolensem; eo fine, ut mediante intercessione B. V. Mariæ de Monte Carmelo & S. Simonis, prolem impetrare posset.

Hanc Epistolam præfatus Daniel refert *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 438. num. 1536. ad calcem vitæ S. Simonis Stockii. Verum insuper & R. P. Daniel Papebrochius ad 16. diem Maii, *tomo 3. pag. 654. col 2. num. 5. sit*: » Voto quod anno 1645. in itinere Romano ad Capitulum sui Ordinis R. P. Jacobus Emans, S. Theologia Doctor Coloniensis, Bolzanum divertens (oppidum id Tiroli est, vulgo Bolzen) vidit, audivitque; & per epistolam post redditum Coloniæ datam, sic testatus est. Ibi in Ecclesia Patrum Prædicatorum Sacellum est, S. Simoni Stok dicatum, & in eo Altare pulcherrimum ipsius S. Simonis, constructum circa annum Christi 1626. ex voto per quemdam Nobilem, &c.

10. *Epistolam aliam* Coloniæ scripsit Antuerpiam Jacobus Emans, die 20. Martii 1674. ad eundem P. Danielem à Virgine, Carmelitarum Exprovincialem, in qua sic loquitur: » Ea, quæ ante annos plus minus 28. ad Paternitatem vestram admodum Reverendam scripsi, hisce coram P. V. sancte protestor & declaro, omnia, prout verba mea, quæ illo tempore scripsi, sonant, esse verissima; quæ proinde P. V. tuto & securè vitæ S. Simonis inferere poterit, verissima, inquam, esse dico, in quantum veridicus (ut supponere debeo de viro gravi & Religioso, qualis ille, qui mihi idipsum narravit) fuit hujus rei relator, qui eo tempore in dicto Conventu vixit, quo historia hæc contigit. Hæc referuntur eodem *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 438. citatâ, num. 1536. col. 2.

11. *Epistolam aliam* eodem anno 1674. die 24. Aprilis, relatam scripsit ad eundem Danielem Jacobus Emans, qui sic habet: » Quoad Sancti Simonis Bolzani apud PP. Prædicatorum Sacellum, tribus illis punctis, ad quæ sibi responderi petiit P. V. breviter satisfacio, dicendo. 1°. Me illud Sacellum oculis meis perlustrasse: & Altare Sacelli bene considerasse, cuius picta S. Simonem nostrum à B. Virgine S. Scapulare recipientem repræsentans: & hanç ob causam ego Sacellum istud appellavī

» S. Simonis. 2°. Pater qui mihi histotiam illam de nobili Sacelli illius Fundatore narravit, fuit Ordinis S. Dominici, & gremialis Conventus Bolzanensis, ad quem hospitii causâ, non in reditu, sed accessu ad Capitulum Generale, anno 1645. Romæ celebratum divertimus. Oblitus sum vero dicti Patris nomen exquirere, ideoque, quo nomine vocatus fuerit, ignoro. 3°. Archidux, quæ illo tempore Comitatuum Tirolensem Emponti residiens moderabatur, non fuit Archidux Leopoldus Guillelmus, glor. mem. qui aliquando superioribus annis totius Belgii Gubernator fuit, sed alias aëmpè qui anno 1586. natus, deinde Episcopus Argentoratensis, & Pataviensis Episcopatu renuntians, factus Comes Tirolensis, obiit anno 1632.

Circà R. P. DANIELIS PAPEBROCHII argumentationem, ex JACOBI EMANS. Epistola petitam,

APPENDIX PRIMA.

R. P. Daniel Papebrochius, S. J. Presbyter, Hagiographus celeberrimus, in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, quæ præfixa est, *tomo 3. mensis Maii*, Antuerpiæ anno 1680. edito contra Carmelitas, sic argumentatur, *Parergo 10. pag. 50. col. 2. num. 210.* » Eosdem monitos velim, cum irascuntur Joanni Phocæ, quod primum eorum Priorem designans, non addito dicat, *Monachus quidam*; pari omnino jure, id est nullo, eos posse succensere Jacobo, qui sic eos comparat apibus, ut tamen nec hoc quidem indicet, utrum in sacris illis alvearibus pro Rege fuerit aliquis, tantum abest ut eum vel suo nomine exprimat, vel saltem genere, etate, dignitate definit.

» Rogatus aliquandò Ex. P. Mag. Jacobus Emans; Carmelita Coloniensis, quod fuerit nomen illius Patris ex cuius ore scriperat miraculosam gratiam, concessam Nibili viro Gaudentio Botsch, invoco to B. Simone Stock, Bolzani in Tyroli; respondit: *Pater qui mihi historiam illam de Nibili Sacelli illius Fundatore narravit, fuit Ordinis S. Dominici & Gremialis Conventus Bolzanensis, ad quem hospitii causâ divertimus. Oblitus sum vero dicti Patris nomen inquirere, ideoque quo nomine vocatus fuerit ignoro.*

» Idem respondisset, credo, Joannes jam sèpè dictus, si quis eum interrogasset, quo nomine vocaretur iste *quidam Monachus*, quem invenit Elianæ anachoreseos instauratorem; neque credidisset indefinite illo appellandi articulo *quidam*, injuriam à se factam viro Sacerdoti, abundeque à se pro instituta brevitate laudato. Et verò familiaris isthac excusatio hominibus est, quæ peregrè videntur commemorantibus, ut rerum potius quam nominum vestigia menti impressa referant, raro etiam querunt vel quæsita current mandare memoria nomina eorum, quos semel visos, nunquam amplius à se videndos confidunt.

» Quare vehementer miror R. P. Danielis discepulos adeò acerbo animo ferre, quod fidem Joanni habeam. Quid enim? An Exim. P. M. Emans fidem non obtineret, si, uti oblitus est interrogare nomen Patris Dominicanii Bolzanensis, sic neque nomen ejus, cui contigit narratus ab eo favor, audivisset, simpliciterque scripisset: *Vir quidam Nobilis, Archiducis Leopoldi Marescalcus Tirolensis, ante aliquot annos votum fecit?* Ego verò existimo apud æquos Judices tanto plus fidei habiturum Joannem, quanto persona ejus minus potest esse suspecta de favore aut odio: quippé qui

» Carmelitas antea nullos noverat, neque posseare regis
versus in patriam Cretam, nosciturus erat, proinde
ab iis nihil sperabat, formidabat nihil; quemque
pronius erat, consueto peregrinis res à se vissas
narrantibus more, augere potius laudando, quam
minuere aliquid detrahendo: in laudem certe tam
Carmeli Montis quam incolentis eum Monachi
tota propendet & inclinat narratio, si oculis mihi
nimè malignis legatur.

QUALISQUEM SIT HAC ARGUMENTATIO, in ea
querunt Carmelite R. P. Papebrochium, *tomo 2.*
mensis Maii eodem anno 1680. Antwerpia edito,
dicentem pag. 94. col. 2. num. 147. » Liceat nunc
mihi profiteri, quam alacri libentique animo hunc
laborem suscepimus, ut respirarem tantisper à
mcerore, haccepimus inconsolabili, quem antiqui-
tatis Carmeliticæ Zelatores quidam ingesserant,
pertrahendo invitisimum, multisque modis depre-
cantem ad ingratam prorsus atque inanconam,
quamque DECLINARE STUDIO OMNI DECREVERAM,
discussionem earum auctoritatum, quibus suas pro
ea pretensiones fulcire nitebantur.

In illa argumentatione querunt Carmelite R. P.
Papebrochium, *cod. tomo 2. mensis Maii, pag. 714.*
col. 2. num. 24. in suo Commentario Apologetico
dicentem:

» NEGAVI ME VELLE prætensionem Ordinis ab Elia
processionem oppugnare; sicut revera nec volui;
nec volo; modo ipsa mihi aliudque proberetur quam
ex Joannis Hierosolymitani & Cyrilli Prioris
scriptis. » In Epistola autem aut relatione Jacobi
Emans, nullum suffragium, probatio nulla peritur
ex Joannis Hierosolymitani aut S. Cyrilli Prioris
scriptis. Quid cause igitur esse potuit, ut R. P. Pa-
pebrochius, voluntate patet, pertrahetur ad in-
gratam prorsus atque inanconam discussionem Elia-
næ anachoreseos? An quia Armaamentarii Carmeli-
tici auctor, contra Martium ejus, amaris querelis
psus, suorum opplere aures, animosque averte-
re conatus fuit, jam inde ab anno 1669. Verum
ego quoque, inquit ibidem Papebrochius, pag.
95. col. 1. num. 150. ut iis nihil me motum de-
clararem, statim ab ipsa libri prædicti editione,
duplicavi conatum bene merendi de Ordine uni-
verso, ac sigillatim de obrectacionis illius auto-
ribus.

De isto pacifico animo instructi Carmelite notant
tria in argumentatione Papebrochii adversus Epis-
tolam Jacobi Emans vibratam: notant, inquam,
systema Papebrochii, fundamentum illius systematis,
& modum quo illud tutatur.

Circum R. P. DANIELIS PAPEBROCHII sistema, APPENDIX SECUNDA.

In arguento, quod ex epistola Jacobi Emans
desumit R. P. Papebrochius, Elianæ Anachoreseos
instauratorem appellat, ne Carmelitarum Patrem
omisisse videretur; sistema autem Papebrochii circa
primam illorum originem hoc est, quod describit
in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, *tomo 3.* Maii, pag. XLIX. col. 1.
num. 206.

» Ad annum M. CLV. Antiochenus Patriarcha
Aymericus in Patriarchatu Hierosolymitano vive-
bat, magna vir auctoritatis & opulentiae; quia
utramque multum conferte poterat ad inducendum
Bertholdum non consanguineum ex familia de
Malafaida in Francia, sed è Calabria oriundum;
& Antiocheni Principis coeterraneum, in posse-
sionem fontis Eliani in Carmelo, quem ille ex Pro-
phetæ revelatione vallo parvo cingeret, temploque

» non ingenui extulit, Fratres fermè decem colla-
gerat; cum quibus ibi repertus est anno M. CLXXXVI
etiamnum sanctura illum ambitum colens. Reperi-
tus est autem à Joanne Sacerdote pientissimo Pho-
ca, ad videnda loca sancta veniente. Qui quæ,
non dico audivit diu postea ab aliis, sed suis ipse
oculis conspexit, descripta reliquit; cum ante alio
quo annos in montem appulisset, quem ipse
describit, Monachus; quemque esse Bertholdum,
primum Carmelitarum Priorem, neque P. Daniel,
neque discipulorum quisquam negare auit; licet
indignetur Joanni, & tamquam nullius fidei Græ-
ciæ contemnant; quod contra tot recentiorum
Scriptorum torrentem, procedentem ex Epistola
quadam, Cyrilli Prioris III. nomen, sed falso
preferente, tam exiguum fecerit numerum socio-
rum; cum illi plura ac numerosa per Terram
Sanctam Monasteria eidem velint, ut Priori Gene-
rali fuisse subjecta à prædicto Aymerico, Aposto-
lici Legati auctoritate, quam habuisse alius nemo
dixit, ad id uso.

Plura notant in his Papebrochii verbis Carmelite,
quæ sistema illius infirmant. Nam 1º. constat Ere-
mitas in Carmelo habitasse Joanne Phoca antiquo-
res, qui Eliam Prophetam veluti suæ anachoreseos
exemplar habuerint & Patriarcham. Antiquiores
procul dubio erant hi Eremitæ, de quibus loquitur
Gerardus, Laodicenus Episcopus, anno M. CXL.
ad Guillelmum Presbyterum, Lib. de conversatione
servorum Dei in Terra-Sancta: Aliud est Religio-
serum genus, qui singillatim habitabant à seculi re-
bus alieni. Hi sunt, qui ad exemplum Prophetæ
Eliae, silentium solitudinis præferebant tumultibus
Civitatum. Antiquiores erant hi Eremitæ, de qui-
bus Antoninus Placentinus, auctor decimi vel unde-
cimi seculi, cujus itinerarium Papebrochius præfi-
xit, *tomo 2. mensis Maii.* Antoninus enim hic in suo
itinerario, cap. IX. pag. XI. num. 25. loquens de
monte Hermon, de quo dicitur: sicut ros Hermon
qui descendit in Sion, ait: » In ipsa ripa est fons,
ubi baptisavit S. Joannes. Inde usque ad Jordanem
millia duo. In ipsa Valle inventus est Elias, quan-
do corvus ei deferebat panem & carnes. In circui-
gi autem Vallis ipsius multitudo Eremitarum. »
Quæ verba commentans Papebrochius ibidem, pag.
XVI. col. 2. num. 25. addit: Est verisimile satis,
ad locum memoriam absconditi quondam ibi Eliæ cer-
lebrem aliquando habitasse Eremitas... Monastice
vita successores.

2º. Constat plura & numerosa per Syriam Mo-
nasteria Joanne Phoca antiquiora, Priori Carmeli-
tarum Generali subjecta. Revera quidem Guillelmus,
Tyrensis Archiepiscopus, Lib. IV. de Bello sacro,
cap. X. pag. 687. loquens de Montana Nigra,
quem incoluit præmemoratus Gerardus, antequam
ad Infulas Laodicenses assumeretur, scribit: » Mons
videtur pinguis, & uber, fontibus & rivi irri-
guis, in fylvis & pascuis, multas suis habita-
toribus præbens commoditates: ubi & priscis
temporibus multa traduntur fuisse virorum reli-
gioforum monasteria, & usque in præsens, Deum
timentium loca plura fovent & nutrit venerabilia.

Guillelmus autem Sanvicus, quem Papebrochius
(a) auctorem præ ceteris Carmelitarum originum
Scriptoribus lectu dignum appellat, in sua Chroni-
ca, cap. 1. scribit de Carmeli Eremitis: » Qui cum
ita multiplicati fuissent, ut in monte Carmeli
omnes commode recipi non possent, repleverunt
desertas Terræ-Sanctæ solitudines, in quibus præ-

(a) Papebroch. in Historia Chronologica Patriarcharum
Hierosolymitanorum, pag. LXIV. col. 2. num. 257. lie-
nè 15.

» decessores eorum antiquitùs habitaverunt. Aliqui
» enim eorum sequentes vestigia Sanctorum Patrum
» hujus Religionis, videlicet Joannis-Baptistæ, &
» filiorum Prophetarum, construentes sibi modica
» tabernacula, in solitudine Jordanis latuerunt....
» Nonnullos quoque eorum duxit Aymericus, Pa-
» triarcha Antiochenus in solitudinem montis Ne-
» roī, qui alio nomine Montana Nigra appellatur,
» ubi in antris absconsam vitam Domino servabant.
» Qui omnes, quamvis essent locis sejuncti, eam-
» dem tamen vitam solitariam servare satagebant,
» quam servabant Eremitæ montis Carmeli.

Quæ verba explicans ipse Papebrochius (*b*) ait:
» Cum hic Aymericus plurimū contulisse creda-
» tur ad stabiliendum in Carmelo Bertholdum, qui
» fortè eum fuerat ab Antiochia secutus, ipsius Pro-
» pheta Eliæ, istam ei sedem designantis, admo-
» nitu; per quam verosimile fit, quod ille, post
» quinque vel sex annos exilii, revertens Antiochiam,
» ex noviter adunatis sub Bertholdo Eremitis, unum
» alterumve duxerit secum, qui ex Latinis advenis-
» simile ibi eremitorium colligeret, ad normam Car-
» melitani.

Iis addi potest quod Guillelmus Tyrensis, *Lib. XXII. cap. 30. pag. 1037.* refert ad annum 1182. videlicet: Quidam ex milibibus exercitus Salahadini in montem Thabor (quod prius fuerat inauditiū) ascenderunt; & monasterium Græcorum, quod dicitur *Sandi Heliae*, pro libero tractantes arbitrio, ipsum etiam majus Cœnobium effringere tentaverunt. Jacobus autem de Vitriaco in Historia Hierosolymitana, *cap. 54. pag. 1076.* animadvertisit, quod in monte Thabor, propter loci reverentiam & honorem, Monasterium construxerint ii ex viris Religiosis, quorum alii ad exemplum (*c*) & imitacionem Sancti viri & Solitarii Eliæ Prophetæ in Monte Carmelo, juxta fontem, qui fons *Eliæ* dicitur: dum alii multi propter fluminis Jordanis Sanctitatem, & aquarum opportunitatem vicinas fluvio construxerunt habitationes.

Hic Jacobus est Vitriacensis, qui à Papebrochio jocosè carpitur & animadvertisit sic Carmelitas comparasse apibus, ut tamen nec hoc quidem indicit, utrū in sacris illis alvearibus pro Rege fuerit aliquis; tantum abest ut eum vel suo nomine exprimat, vel saltem, genere, ætate, dignitate definiat. Timet tamen Papebrochius, (*d*) ne Carmelitæ testimonio hujus Jacobi utantur, ad annum 1124. describentis varios devotorum hominum cœtus, quando *capit Orientalis Ecclesia revirescendo florescere, & cultus religionis in partibus Orientis ampliari*: quia Jacobus Historiam non verò Annales deducendos suscepit; ideoque non debet ita accipi quasi omnes isti aut simul inceperint, aut statim suam perfectionem habuerint, sed paulatim ac successivè. At Carmelitis sufficit in præsenti argumen-
to, ut Cœnobium Thaboris extiterit ante annum 1182. quo Milites Salahadini effringere illud tentaverint. Inde enim certum manet Eremitas vestigiis Eliæ adhærentes, fuisse Joanne Phoca antiquiores in Palæstina & Syria habitantes.

De fundamento Systematis R. P. DANIELIS PAPEBROCHII,

APPENDIX TERTIA.

De Carmelitarum origine suum Papebrochius ita sustinet systema, fulcit & sustentat uno Joannis Pho-

(*b*) Papebrochius, *lit. C.*

(*c*) Jacob. de Vitriaco, in *Histor. Hierosolymit.* *cap. 52. pag. 1875.*

(*d*) Papebroch. *Histor. Chronolog. citatæ, pag. L. col. 2. līneā 36.*

ce, aut altero Joannis Heroldi testimonio, ut utriusque verbis multa superaddat aut detrahatur, pro suo nutu, quæ utriusque auctoritatem aut mutant, aut elevant, aut infirmant.

1º. Quidem Joannes Phocas scribit *Monachum quemdam* dignitate Sacerdotem, capillito album, è Calabria oriundum, ex Eliæ Prophetæ revelatio-
ne, ante aliquot annos, in montem Carmelum apulisse, qui ea loca vallo parvo cinxit, & turri ædificatæ, temploque non ingenti extructo, Fratribus que fermè decem collectis, etiamnum sanctum il-
lum ambitum colit.

Papebrochius (*e*) autem hæc interpretans verba, addit: » Cum ergo ex S. Hieronymi & cæterorum quicunque post illum sancta loca descriptissime noscuntur, constanti silentio considerem me persuasum minimè pertinacibus, locum, Elianâ Anachoresi olim nobilitatum, saltem per septem secula non fuisse inter illa numeratum, quæ pietatis causâ frequentabantur à fidelibus peregrinis; &, si quod anteà ibi fuerit monasterium, desertum jacuisse ac desolatum usque ad Bertholdum, (qui licet non nominabatur à Joanne, certo tamen ab illo designabatur) consultius longè facturus mihi videbar, si Ordinis, quatenus Europæ est notus, historiam à Bertholdo auspicandam suaderem.

Huic tamen interpretationi obstant ea, quæ in superiori Appendice secunda dixit Guillelmus Sanvicensis, auctor lectu dignus, quæ dixit ibidem Jacobus Vitriacensis pro anno 1124. Præterea Joannes ipse Phocas, véniens ad Carmelum, & ad Prophetæ Eliæ speluncam, reperit, tempore, quod omnia in senium impellit, & gentium incursionibus variis, penitus abolitum Monasterium magnum, quod eo loci antiquitùs fuisse monstrabant structam vestigia adhuc residua.

2º. Joannes Heroldus Hochstetensis in continua-
tione Wilhelmi Tyrii, circa annum 1540. scripta, *Lib. V. cap. 3.* hæc habet: » Est Carmelus mons in Syria, mora tam aliorum Prophetarum quam Eliæ ac Elisæ, nobilis. Hunc locum sub Almerico Hierosolymano Patriarcha insederant Anachoræ; ac cum spatium circè montem agitarent, tandem coivere ad fontem qui Eliæ dicitur, uni qui honesta præcipiebat humiliiter parendo, sine tam certo instituto, sive peculiari cultu, sine cœrimoniis. Albertus postea Hierosolymitanus, sub Innocentio III. Patriarcha & Legatus, certas obseruationum regulas iis præscriptis; addidit & vestitui normam, pallium scilicet versicolorem ex albo & canusino circulatum: Eliam ejusmodi cultu ornatum incessisse: Basiliūm eâ vivendi formâ usum fuisse afferens.

Mirantur Carmelitæ auctorem seculi medii decimi sexti testem accersiri à R. P. Papebrochio, afferente in Notis ad vitam S. Alberti, num. 43. tom. 1. Aprilis, & idem attestante in Commentario Apologetico, tomo 2. Augusti, pag. 713. col. 1. num. 18. se velle explicare Historiam Eremi Carmeliticæ ex auctoribus vicinorum temporum, quibus vixerunt Bertholdus, Brocardus atque Cyrillus; scilicet, ad annum M. CCXXIV.

Imò & Joannes Heroldus multa refert, quæ Papebrochii systemati minimè congruunt, sed potius adversantur. Nam juxta Heroldum, est Carmelus Mons, in Syria incolatu Eliæ & Elisei nobilitatus. Idem afferunt Guillelmus Tyrius, *Lib. XV. de Bello sacro, cap. 30.* S. Basilius in Epistola ad Chilonem; S. Gregorius Nyssenus, in Oratione in Baptismum Christi; S. Cyrilus Alexandrinus, in Caput

(*e*) Papebroch. in *Commentario Apologetico*, tomo 2. *apægis Maii*, pag. 713. col. 1. num. 9.

primum

J.

primum Amos. S. Macarius, *Sermone* 30. de Officio Monachi, & alii plurimi: At verò Papebrochius, *numero primo* citatus, & in Notis ad vitam S. Alberti, *num. 57.* scribit ex silentio Auctorum, qui sacra loca descripsisse noscuntur, locum hunc five Carmelum Elianā Anachoreti non fuisse nobilitatum constare.

Juxta Heroldum, Aymericus Anthiochenus, æquè ac Albertus Hierosolymitanus sub Innocentio III. fuit Legatus; & idem afferunt Theodoricus Pauli, in Chronologia Patriarcharum, Hyerosolymitanorum, ad annum 1206. Guillelmus de Sanvico, in sua Chronica, *cap. 2.* Faustus Naironus, in *Dissertazione de origine Maronitarum*, pag. 84. Baronius, *tomo XII.* anno 1181. num. 15. Guillelmus Tyrius, *Lib. XXII. de Bello sacro*, *cap. 8.* At verò Papebrochius, *tomo 1. Aprilis*, in Notis ad vitam S. Alberti, *cap. 7. num. 65. pag. 784.* ait: Quia in tota sacri belli Historia, omnino nullus invenitur Legatus in Oriente factus, sed omnes immediatè ex Occidente missi sunt. Et idem Papebrochius in superiori *Appendice secunda* citatus, culpat Carmelitas, qui velint sua Monasteria Syriæ aut Carmeli subjecta fuisse Priori Generali, ab Aymerico, Apostolici Legati auctoritate, quam habuisse alias nemo dixit, ad id usq.

Circà modum, quo suum R. P. PAPEBROCHIUS systema tutatur,

APPENDIX QUARTA.

Modum, quo suum de rebus Carmelitanis sistema defendit & propugnat, Papebrochius, scepticum opponit, beneficio dubiarum harum locutionum utens frequentissimè: *forè, verisimiliter, si quis vollet, non repugnat, forsitan, dico, mihi videtur, puto, vehementer miror, ut existimamus, &c.* Hæ autem voces (inquit Desiderius Erasmus, in suis Proverbiis, *pag. 143.* Edit: Aureliae-Allobrogum, *in-folio*, & inferius allatus *tomo 2. col. 152.*) sunt quædam scepticæ affectionis, & sive propriæ, hoc est humanæ pâlinonis indices. At è contraria in hac loquendi forma, prudenti conjecturæ, inquit Papebrochius, (f) & lectori curioso fortassis placitæ, locum esse, nemo negaverit, donec aliundè major meliorque lux affulgeat.

Hanc tamen Viam singula Scriptorum & probatorum Historicorum momenta convellendi, contemnendi aut rejiciendi, si majorem melioremque judicaverit Papebrochius, dicere non debuisse, *tomo 1. Aprilis, in suo Propylæo, parte 2. cap. 1. num. 2.* » horrebamus, fateor in Carmeliticam » antiquitatem, tamquam in asperum aculeis sensicetum, ingredi. Et in *Apologetico Commentario*, » *tomo 2. Maii, pag. 715. col. 1. num. 26.* Causam video, cur talia subsecutura prospiciens potuerit debueritque refugere animus (sicut Baronio, » *tomo VIII. ad annum 664. num. 28.* multò levioris momenti questionem inter Italos, Gallosque » Benedictinos agitatissimam tractaturo) tam densum controversiæ, non unius sed multiplicis, Spinetum adire, quod horrebar vel è longè spectare.

IX.

JACOBUS FERRARIUS DE REGIO, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Vir in divinis ac humanis facultatibus eruditissimus, Latinisque in literis & Græcis atque Hebraicis admodum.

(f) Papebroch. in *Apologetico Commentario*. *tom. 2. Maii, pag. 714. col. 2. num. 24.*
Tom. I.

dùm versatus; in almo Théologorum Collegio Bononiensium, cum omni plausu laureatus fuit anno Domini 1451. die 10. Januarii. Ob ejus meritorum excellentiam ordinatus fuit Prior Provincialis Terræ sanctæ; in Generali Capitulo Bruxellis celebrato à Reverendissimo Joanne Soreth, anno 1462. & tandem electus Episcopus in Insula Corsica, in qua plenus dierum ac bondrum operum, obiit anno 1465. Plurima ejus recensentur scripta præclara, scilicet;

1. *In novum & vetus Testamentum, Commentaria Mss.*

2. *Opus Quadragesimale; sive Sermones Quadragesimales, Mss.*

3. *In Metaphysicam, Commentaria Mss.*

4. *In Libros Aristotelis, Commentaria Mss.*

5. *Carmina plurima Mss.*

Jacobum Regensem seu de Regio, Carmelitam, commendant Joannes Trithemius, *Lib de Scriptoribus Ordin. Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 17. Carolus Vaghūs, in *suis Commentariis*, pag. 252. Arnoldus Bostius, *Libro de Illustribus viris Ordinis Carmelitarum.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 266. ubi notat ex Kalandario, Carmeli Veneti, Jacobum de Regio Carmelitam, sacra Theologiae Doctorem eximium, & Terræ sanctæ Provincialem, migrasse à seculo Venetiis, anno reparata salutis 1465. die 19. Augusti. Ludovicus Perez à Castro, in suo *Codice 3. Ms. fol. 45. & 497.*

Ast à Michaële Fabricio Ferrarensi-Regensi non distingunt Jacobum de Regio, Fulvius Azzorius, in *Historia Ms. Civitatis Regii*, ad annum 1550. Joannes Guascus, in *Historia literaria de principio & progressu Academiae Regiensis*, ibi edita anno 1711. fol. 26. Augustinus Superbus Franciscanus, in *Apparatu de viris Illustribus Civitatis Ferrarensis.* Ibid. edito anno 1620. part. 1. pag. 42. & alii quorum fit mentio *infer. tom. 2. verbo: MICHAEL FABRICIUS REGIENSIS.*

X.

JACOBUS A GAVIO, (quod est oppidum in ora Ligustica) Carmelita Genuensis, sacra Theologiae Doctor ac Professor variis in sui Ordinis Collegiis, scilicet Florentino, Taurinensi, Romano atque Neapolitanò publicus: Ordinis Secretarius: nonnullarum Provinciarum Commissarius ac Visitator Genetalis; deinde Provinciae Longobardæ Praefectus: Vir elegantis ingenii, singularis eloquentiæ, multiplicis eruditionis, ac magnæ probitatis laude per celebris: habens ob oculos dictum illud Plinii, quo ait: *Omne illud perire tempus, quod non studio impertitur.* Obiit anno 1618. Opera ejus inscribuntur,

1. *In aliquot Capita Geneeos expositiones. In psalmum cii. Benedic anima, &c. Commentarium: In D. Pauli Epistolam ad Ephesios Commentaria.* Horum omnium meminerunt Fabianus Justinianus, *Lib. de Scriptura sacra*, pag. 421. & 556. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 920. col. 2. E.

2. *In secundum Librum Sententiarum, Commentaria.*

3. *In tertium Librum de Anima, Commentaria.*
4. *Sermones per Adventum, Quadragesimales: Dominicales: De Sandis.*

5. *Orationes complures diversis in locis habitæ:*

6. *Oratio de optimo Pastoris officio*, habita in electione Joannis-Baptistæ Caffardi, in Priorem Generalem. Romæ, apud Hæredes Antonii Bladii, 1580. Latinæ, *in-4°.* Ad Philippum Boncompagni, S. R. E. Cardinalem, & Ordinis Carmelitarum Protectorem dicata;

SSS

J.

7. *Epistola Latina*, in quibus adeò expeditè & promptè Latinè loquitur, ut cum Hieronymo & Cypriano sermonem habere credas, inquit Petrus Lucius.

De Jacobi Raymundi laudibus & scriptis agunt Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Aubertus Miræus, in *supplemento Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 164. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*, pag. 722. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 462. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 168. &c.

X I.

JACOBUS JACQUET, nazione Gallus, patria Lugdunensis, Carmelita, Artium Magister, & sacræ Theologiæ Professor, Vicarius Ecclesiæ Secularis S. Andreæ Trenorchiensis, in Diœcesi Cabillonensi. Decessit Lugduni anno 1628. postquam edidisset,

1. *Dialogum inter Catholicum & Hæreticum*. Parisiis, apud Dionysium Binet, 1604. in-8°. Gallicè, ad Ducem Monpenserium, Neustriæ Proregem.

2. *Quæstiones xxiv. Casuum Conscientiæ*, quas summam appellat. Gallicè ibidem.

3. *De Auxilio ægrotis præstanto*, Lib. I. Lugduni, apud Petrum Rigaud, 1623. in-8°. Gallicè. Ad Jacobum de Veny d'Arbouze, Cluniacensem Abbatem.

4. *Summam casuum conscientiæ*, Francisci Cardinalis Toleti, è Latino in Gallicum idioma transtulit, & edidit Lugduni, apud Simonem Arnollet, 1628. in-8°. Item Parisiis, 1607. in-12. &c.

Jacobum Jacquet commandant Ludovicus Jacob, in *Descriptione Provinciae Narbonæ*, cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 165. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3839. Eodem anno 1628. die 9. Septembris, obiit Vilvordiæ JACOBUS JACQUET, alter Carmelita, Bruxellensis & Prior, posteà Monialibus Vilvordiæ à Confessionibus: obiit anno ætatis suæ 69. sicuti legitur in *Necrologio Carmelitico Bruxellensi*.

X II.

JACOBUS A LEOCATO, Siculus, Carmelita, cognomento LA LOMIA, Alicentensis, & ideò à Leocato apud Scriptores dictus, vir doctissimus, sacræ Theologiæ Magister. Magna cum nominis fama severiores disciplinas docuit in Liceo Patavino, Senensi & Florentino. Ecclesiastes etiam celeberrimus, eloquentiæ & eruditione claruit circa annum 1596. scribens,

1. *In Libros IV. Sententiarum, Commentaria*.

2. *In Metaphysicam Aristotelis*.

3. *In Logicam*.

4. *Conciones per sacram Quadragesimale tempus*.

Verùm ex his, quæ publici juris fecerit, se necire fatentur Autores, qui de illo loquuntur: Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 2. pag. 81. Rochus Pirrus, in *Notis Eccles. Agrigent.* pag. 342. Antoninus Mongitor, tomo 1. *Bibliotheca Sicula*, pag. 299. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 36. Carolus Dufresne, in *Indice Authorum ad Glossarium in Autores mediae & infimæ Latinitatis*: Alegreus Cassanatus, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 165. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1008. num. 3707. &c.

X III.

JACOBUS LIME, nazione Gallus, Carmelita Remensis, Poëta facundus, decessit Remis-Durocortorum, oculis captus, & paralysi corruptus,

anno Christi 1650. die 13. Junii. Sepelitur in Claustro ante altare sanctissimæ Trinitatis. Scripsit Latino vel Gallico sermone:

1. *Exercitia piorum affectuum ad Dei-param*, de puro potissimum suo conceptu, ad R. P. Magistrum Gregorium Canalium, Carmelitar. Prior. General. Ms. servantur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum Transpontinâ; Latinè.

2. *Fulgorem Panegyricum sacri triumphi apud Carmelum Remensem*, facti in die Canonizationis S. ANDREÆ CORSINI. Remis, apud Simonem de Foigny, 1630. in-4°. Gallicè.

3. *Anagrammatum Hecatonda faustissimi nominis & omnis Christianissimi Regis LUDOVICI XIII. Endecachordo Davidis, Prophetæ Regii, psalterio confirmata*. Parisiis, apud viduam Hieronymi Blageart, 1633. in-4°. Latinè.

4. *Tabellam S. Josephi, B. Virginis Sponsi*, & D. N. J. C. Patris Nutritoris. Remis, apud Simonem de Foigny, 1636. in-16. Gallico carmine.

5. *Poësim Anagrammaticam faustissimi Nominis & omnis Christianissimi Regis LUDOVICI XIII. præclaris ad hanc spectantibus confirmatam*, Troparchæ Mozomensi dicatam. Remis, apud Simonem de Foigny, in-4°. Latinè & Gallicè.

6. *Psalterium pentachordum SS. Nominis Jesu*, ad Hebdomadam, Ms. apud Remenses Carmelitas.

7. *Psalterium pentachordum SS. Nominis Mariae*, ad Hebdomadam, Ms. ibidem, ubi quondam illud à se visum testatur æquè ac præcedens, Ludovicus Jacob.

De Jacobo à Lima locuti sunt Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus-Maria Pistria, tract. de *Conceptione B. V. Mariae*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 166.

X IV.

JACOBUS MAISTRETT, nazione Gallus, Juliaci in Burgundia natus, anno 1534. Lugduni vota emisit, anno 1547. in manibus sui avunculi Catharini Ponsotti, Carmelitarum Provinciæ Narbonæ Præfecti. Anno 1562. Magister Theologus Parisiensis renuntiatus est. Deinde variis in Ordine suo functus est officiis: Prior Turnonensis, & anno 1567. Lugdunensis: primus Provinciæ sua Definitor: Vicarius Provincialis super aliquot Conventus: Præses Capituli Provincialis Parisiis, Festo Pentecostes, anno 1572. Commissarius, ac Visitator Generalis Provinciæ Turoniæ institutus à R. JOANNE-BAPTISTA RUBEO, anno 1571.

Tandem assumptus fuit ad Episcopatum Damascenum, simul & Suffraganeus Lugdunensis à Gregorio XIII. decimo quinto Kalendas Decembbris anno 1574. constitutus. Consecrationis munus *Ave-nione* in Ecclesiæ Carmelitarum accepit die 27. Decembbris, ab Illustrissimo SIMONE VIGORIO, Archiepiscopo Narbonensi, assistantibus illi GUILLELMO RUSÆO, Andegavensi, & JACOBO FOURRÆO, Cabilonensi Episcopis. Ecclesiæ Carmelitarum Turnonensem modernam dedicavit die 22. Octobris anno 1581. de consensu Episcopi Valentini. Decanus Aquensis, (Aqua Pulchra, Gallicè Aiguebelle, oppidulum est Sabaudia Ducatus, propè Maurianam Vallem) in Sabaudia institutus anno 1599.

Concionator fuit accerrimus contrà hæreticos, quorum mastix acerrimus, & expugnator egit; & ideò delatus ad Regem Christianissimum HENRICUM IV. indignationem illius incurrit. Quapropter JACOBUS secessit in Commitatum Burgundiæ, &

J.

in Conventu Carmelitano Claravallensi mansit. Denique sponte, & liberè Episcopatum Damascenum, & Suffraganatum Lugdunensem abdicavit in manus Pontificis, & in ejus locum suffectus fuit ROBERTUS BERTHELOT, ipsius ex sorore nepos, Carmelita.

JACOBUS postea recessit ad Allobrogos, familiaritate ac amicitia junctus S. FRANCISCO SALESIO: Hinc ad diem VIII. Decembris M. DCII. adstitit sacræ inaugurationi ipsius S. FRANCISCI, celebratae in Ecclesiâ Sancti Mauriti Baroniæ de Thorens, Diœcesis Genevensis. Deinceps etiam ejusdem S. FRANCISCI Episcopi auctoritate, quandoque Pontificalia obivit. Tandem in ipsa Aquenfis Allobrogum urbe decessit die 6. Junii anno 1615. ætatis suæ anno 81. ibidemque sepultus sequenti cum inscriptione.

D.

O. M.

FRERE † JACQUES MAISTRET, Carme de Lyon, Docteur Théologien de Paris, Evêque de Damas, Suffragant de Lyon, & Doyen de l'Église d'Aix: Après avoir prêché LI. ans les Avenç & Carèmes aux premières Villes de France, a fondé deux Anniversaires céans, au jour de S. Jacques & S. Philippe, & S. Jacques & S. Christophe: Où attendant la mort certaine, a ci-devant élu la Sépulture de son Corps l'an 1605. Priez Dieu pour lui.

OBITU ANNO M. DCXV. VI. JUNII.

Scripsit,

1. Opus aureum D. Reginaldi de Leviori-Campo, Bibliorum distinctiones nunc recens è Codice Mss. in lucem edidit; Lugduni, 1582. in-8°.

2. Preces Catholicas, Lib. I. Gallicè. Lugduni, apud Petrum Rigaud & Michaëlem Jouë, 1568. in-16. Item 1574. in-16. Ad illustrissimam Dominae S. Chamond.

3. Expositionem Catholicam in Decalogum, variis homiliis continentem, anno 1564. scriptam. Quam Mss. quondam vidit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum Lugdunensis, in qua deest principium. Gallicè.

4. Symboli Apostolici Explicationem, anno 1561. scriptam Gallicè; Mss. Ibidem asseveratam:

5. Homilia in Isayam Prophetam. Gallicè Mss. Ibidem asseveratas.

6. Homilia XXII. in Ecclesiasten, anno 1558. scriptas, Lib. I. Incipit: Dominus Deus totam hanc machinam. Latinè. Ibidem Mss. Citantur, in Bibliotheca Burgundia, tom. 2. pag. 8.

7. Exhortationem ad Sabaudie Ducem. Gallicè, ibidem Mss.

8. Epigrammata ad Petrum Courtin, Carmelitam, & Dionysium Perronet, etiam Carmelitam, Doctores Parisienses.

9. Annotationes Marginales ad Pontificem Romanum, propriâ manu scriptas. Ibidem Mss.

10. Breviarium Carmelitarum recognovit anno 1576. Jussu R. P. Magistri Joannis-Baptistæ Rubei, Prioris Generalis, & illud edidit Lugduni anno 1574.

11. Plurimas Libris Catholicâ fide refertis Approbationes concessit, inter quas una præfigitur Libro Petri Gregorii Tolosani inscripto: Réponse au Conseil donné par Charles de Molins, sur la diffusion de la publication du Concile de Trente, en France. A Lyon, 1584. in-16.

De JACOBO MAISTRETE loquuntur perhonori: Claudio de Rubys, in Historia Lugdunensis, Carolus Augustus Salesius, in Vita S. Francisci de Sales, San-Marthani, tomo secundo Galliae Christianæ, in Episcopo 96. Genevensis & Josias Simlerus, in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ. Jacobus Swertius, in Chronologia Historica, pag. 431. ubi notat se Diaconum fuisse ab illo ordinatum. Claudio Arnulphus, Doctor Theologus Parisiensis, in Epistolis ad Jacobum Maistretum. Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 841. Antonius du Verdier, in Bibliotheca Gallica.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 36. ubi notat quod habuerit nepotem nomine suo Jacobum Maistret, tanquam avitæ pietatis socium & hæredem, Parisiensis Academias Doctorem & Professorem, quem ipse Lucius anno 1589. Priorem vidit Vesunctionensem. Alegreus Casanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 436. Dominicus à Jesu, in Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitarum. Ludovicus Jacob, in Descriptio Provinciæ Narbonæ, cap. 4. Idem, in Biblioth. Carmelit. Mss. pag. 166. ubi notat quod anno 1577. Sacellum Pénitentium Alborum Lugduni, apud Franciscanos ædificatum, consecravit. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Spec. Carmelit. pag. 929. num. 3256. Ibidem, pag. 1090. num. 3840. Philippus à SS. Trinitate, in Compendio Historiæ Carmelit. p. 462. Philippus Chaudeau à S. Claudio, in Schedis Mss. ad nos Lugduno Aureliam missis anno 1741. die 2. Julii; ubi notat quod in Breviario per ipsum Maistret Lugduni edito an. 1574. Formula Professionis Carmelitarum continet enuntiationem Obedientiæ Deo, Beatiss. Virgini & Priori Generali factæ, omissis aliis duobus votis. Idem notatur inferioris, tomo 2. pag. 38-39.

X V.

JACOBUS MILENDUNCK, Prior in pluribus Germaniæ inferioris Conventibus, scripsit circa annum 1677. Historiam Provinciæ Carmelitanae præfatae Allemaniae, nondum editam, sed quâ plurimum est Daniel à Virgine Mariâ usus quoad res, quæ Provinciam eamdem spectant; ut ipsem Daniel testatur tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1103. num. 3908. & prout colligi potest variis ex testimonijis, quæ in hanc præsentem Bibliothecam adduximus.

X VI.

JACOBUS ORSBACHIUS, natione Germanus, Doctor Theologus Coloniensis, & ejusdem Civitatis in Carmelo Prior, postea inferioris Germaniæ Provincialis, obiit Rancilione in Italia, anno Domini 1645. die 27. Julii, in Capituli Generalis reditu. Scripsit Opera quædam nationis Germanicæ: Necrologium Carmelitarum Colonensium, quo usus est Ludovicus Jacob, in Bibliothecâ Mss. pag. 167.

X VII.

JACOBUS DE PELAGATIS, natione Italus, patria Ferrarensis, Carmelita, Sacrae Theologiae Professor, minor Pénitentarius Basilicæ S. Petri in urbe, Libellum suplicem obtulit NICOLAO V. ut perpetuam habitationem obtinere posset in Conventu Ferrariæ: cui annuit summus Pontifex per Literas Apostolicas Romæ datas anno 1451. die 16. Martii. Deinde Capellanus PII II. factus ab eodem Romano Pontifice, constituitur Collector & Nunciatus Apostolicus in Dominio Nobilissimi Borghi ESTENSIS, Ducis Mutinensis, anno 1463. die

J.

11. Novembris ; uti legere est, in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pag. 227. & 271.

Is PELAGATUS in Capitulo Generali Romano S. Mariæ Majoris anno 1447. erat Procurator sui Ordinis, Provincialis Bononiæ, & admissus pro Definitore ac Regens Curiæ Romanæ. Intererat quoque Capitulo Generali Cabilonensi anno 1440. in quo Definitoris munere fungebatur, atque Bononiæ Provincialatu, cui & Commissio data fuit ad corrigendas Constitutiones Ordinis. Adfuerat insuper ejusdem Provinciæ Provincialis, in Capitulo Generali Cabilonensi, anno 1444. Vir omni scientiarum genere ornatissimus, & eximia eruditionis, atque eloquentiæ in sermonibus ad populum habendis, qui obiisse dicitur anno 1450. ab Augustino Biscarreto, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*; sed falso hoc dictum evincunt Bullæ summorum Pontificum citatæ.

Scripsit Jacobus de Pelagatis *vocabularium amplum* ad omnes studiosos, Latino Sermone: quod extare Ferrariæ Mſ. in Bibliotheca Carmelitana idem Biscarretus affirmat; & teste Joanne de Lezana, tomo 4. ad annum 1450. num. 8. pag. 875. scripsit etiam *Constitutiones* Ordinis, mandato Joannis Faci correctas; uti legitur ibid. ad an. 1444. num. 4. pag. 863.

X V I I I.

JACOBUS PHILIPPUS, natione Germanus, Carmelita, scripsit circà annum 1495. *De Germanorum rebus & gestis*; uti colligitur ex Libro undecimo Germaniæ *Exageſeos*, quam Franciscus Irenicus Ettelingiacensis, exaravit, pag. 215. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 167.

X I X.

JACOBUS à PASSIONE DOMINI, in seculo dictus WAER SEYGER, Lovani ortus anno 1641. Carmelita Flandro-Belicæ Provinciæ alumnus, cùm diu atque præclarè ad Populum dixisset, maximè Bruxellis, fructu non exiguo, vivere ibidem desit anno 1716. die 16. Augusti. Variæ ejus Opera tum Latinè tum Belgicè sunt,

1. *Meditationes de Christo patiente & Matre compatiente*: seu *Filius patiens & Mater compatiens*. Ultrajecti, anno 1678. Typis Joachimi Van-Melen. Latinè.

2. *Radii S. Patris Nostri ELIA*, dispersi per Hispaniam, Italiam, Germaniam, Galliam & Belgium; id est, *Vita aliquorum Religiosorum Ordinis Fratrum B. Virg. Mariae de Monte Carmelo*, qui ab anno 1600. ad annum 1682. cum odore sanctitatis obierunt. Flandricè. Leodii, anno 1682. & 1684. in-4°. Quas & inconibus Religiosorum adornavit.

3. *Vita Venerab. Franci à Cruce*, Ord. Carmelit. Laici Fratris. Flandricè, in-4°.

4. *Thesaurus Carmeli absconditus in hoc seculo*, detectus in vita Vener. sororis Elizabethæ de Jesu, Tertiaria Ord. Carmelitarum. Flandricè. Leodii, an. 1687. in-4°.

5. *Methodus devotè audiendi sacrum*. Flandricè. Bruxellis, anno 1676. in-12.

Hæc continent *Schedæ* Mſ. Aureliam Bruxellis missæ anno 1741. die 14. Augusti, à R. P. Illuminato de Spiritu Sancto, tum suæ Provinciæ Flandro Belgicæ Procuratore Syndico.

X X.

JACOBUS à PURIFICATIONE, ANDREÆ PRUSKONSKI filius, & MATTHIAE PRUSKONSKI, Episcopi Premisiensis, Regnique Poloniæ

Cancellarii nepos: Carmelita Excalceatus *Cracoviæ*, anno 1609. mense Februario factus Novitius sub Tyrocinio R. P. JOANNIS à SS. SACRAMENTO, Hispaniæ, Excalceati Pastranensis, Viti sanctitate clari, Novitiorum Præfecti, tantâ virtute præfulsit, ut ab antiquioribus, adhuc novitius, ut sanctus reputaretur. Vix professionem emiserat, cum graves infirmitates, tribulationes, mentis angustias, invictâ patientiâ sustinens, in lectione & oratione assiduus, ac cœlestium contemplatione roboratus, die 18. Aprilis, anno 1632. Lublini Spiritum Deo redidit. Scripsit.

1. *Commentaria in Threnos Jeremie*: quæ Mſ. astervantur Lublini. Horum meminit Jacobus Long, in *Bibliotheca sacra*, pag 915. col. 1. B.

2. *Commentaria in Regulam Carmelitarum*, Mſ. ibidem.

3. Alia quāmplura Opuscula Mſ. Ibidem; sicut assertunt qui de illo loquuntur; Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 97. Paulus ab Omnibus Sanctis, tum Prior Græciensis, in *Schedis* Mſ. quas ad se missas nominat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 167. Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 207.

X X I.

JACOBUS PUTEOBONELLUS, Mediolanensis; Carmelitarum antiquioris Observantiæ Asceta, atque sacrarum Literarum Magister, ad Ordinem postea Carthusiensem transiit anno 1414. sub B. Stephano Macono Sanctæ Catharinæ Senensis, olim Amanuensi Parochi, cuius post obitum Monacho Carthusiano facto, ac Pontinianæ apud Senas, deinde Mediolani, & propè Papiam Carthusiæ Moderator, eundemque ab anno 1398. ad annum 1419 supremum totius Ordinis Regente clavum, cuius corpus adhuc incorruptum in Ticinensi Carthusianorum Cœnobii requiescit Cœmeterio. Jacobus verò noster universæ viam carnis ingressus circà annum 1475. postquam scripsisset

S. Joannis Chrysostomi *Librum primum de Reparatione lapsi hominis*, cum continuis Notis ejusdem JACOBI PUTEOBONELLI. Extrat Mſ. in Bibliotheca Carthusiæ propè Papiam. In fine sic legitur: » Joannis Chrysostomi de Reparatione Liber primus » explicit: secundus vero liber ejusdem de *Cordis compunctione*, incipit: feliciter Deo dante. Pro » tertio autem; quod Nemo potest lædi nisi à semet- » ipso. Pro quarto autem & ultimo libro, in quo » ponuntur *Sermones* ejusdem de *Pœnitentia*. Hos quidem tres Libros notis illustrandos ita promiserat Puteobonellus noster, sed aliis præpeditus officiis, & morte præventus, non absolvit.

Ita Paulus Maria Bononiensis, ejusdem Ordinis Religiosus, Custos Bibliothecæ Carthusiæ propè Papiam, in *Schedis* Mſ. datis Philippo Argelato, quas hic appellat in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1153. num. 1364.

X X I I.

JACOBUS RAMPONT, natione Gallus; regione Lotharingus, patria Metensis, Carmelita, Provinciæ Franciæ alumnus, Sacrae Theologizæ Doctor Parisiensis ac Professor: magnus revera vir, Philosophiæ ac Theologiæ lectionibus, linguarum peritiæ, iterato sapientiæ in Francia Provincia latu; sed (quod palmarie) orationis studio, jejuniorum perennitate, pœnitentiæ rigoribus; vix credenda adeo erat Patri familiaris, Dæmonum notione, &

J.

& explosione commendatissimus. Nam in eis singulariter elucebant vita austera, orationis studium, & imperium in Daemones vexantes energumenos. Is Reformationem meditans in Metensi Conventu, ubi agebat Prior; suos etiam Discipulos Theobaldum, Rhedonibus; Pinaltum, Andegavi convenire, consultare: Singula pietatis exercitia inspicere, suspicere, rimari, mirari dignatus minimè est. Decepsit Divoduri-Mediomatricum, post annum 1625. Scripsit,

1. In *Theologiam, Commentaria Mss.* ut puto, deperdita; licet Parisiis dictata.

2. In *universam Aristotelis Philosophiam, Commentaria*, quæ Parisiis etiam publicè dictavit. Ea *Mss.* quondam vidit Ludovicus Jacob Semini-Manubiorum, in *Bibliotheca Carmelitarum*, *in-4°*. Codice 78.

3. *Plurimas ad varios Epistolas*, quarum in una ad P. Theobaldum anno 1618. die 10. Julii data, Provinciale Turonie petit ut in Conventum Metensem Religiosos Reformatos mittat; quibus se ad Novitorum normam subditurum spondet, ideo abdicatione scripto dimissa sui Prioratus.

Jacobum Rampont laudant Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 520. num. 929. ubi notat quod disciplinam ejus, aspectu horridam, præciosi thesauri, & veluti sacri depositi loco habuit V. F. Joannes à S. Samson: Leo à S. Joanne, in *Delinazione Observantie Rhedenensis*, cap. 8. pag. 48. Hugo à S. Francisco, in *Vita Vener. P. Philippi Theobaldi*, cap. 2. 20. & 27. pagg. 6. 155. & 203. Licinius à S. Scholastica, in *vita ejusdem Theobaldi*, pag. 20. 189. & cap. 2. & 17. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 168.

XXXII.

JACOBUS REIMOLANUS, corruptè KER MOLAUS, sed vulgo KYMOLANUS, uti legere est in Epistola Trithemii citata infer. pag. 807. natione Flander, patriâ Gandavensis, & ibidem Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, R. Petro Tetassæ Generali, socius gratissimus: vir vita religiosa & varia eruditio titulis celeberrimus, Theologus, Philosophus, Mathematicus, Orator & Poëta præclarus; anno 1508. Romæ corporis ergastulo solutus, immortalitatis gloriæ coronatur. Opera ejus ferè omnia interierunt in tumultibus Belgicis; sed tituli eorum sic referuntur,

1. In *Magistrum Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.

2. *De B. Mariae Puritate*, Lib. I.

3. *De S. Joachimo Odæ*, quârum duæ prodierunt per Ludolphum de Saxonie Carthusianum, *Libro de vitâ Christi*, sub finem edito anno 1529. & iterum prodierunt, tomo 2. *Speculi Carmelitarum*, pag. 310. num. 1130. & 1131. Eas insuper commemorat Robertus Gaguinus, in *Epistola 82. ad Arnoldum Bostium*, Carmelitam.

4. *Vita Joachim*, Lib. I. cuius meminit Vossius, *de Historicis Latinis*, Lib. III. cap. 10. pag. 640.

5. *Epithalamium ad Arnoldum Bostium*, Carmelitam. Lib. I.

6. *Idyllion, de Bono Conjugali*, Lib. I.

7. *Exhortationes ad Christianos*, Lib. I.

8. *Epistolas, Carmine*.

9. *Epigrammata & Poëmata quædam*.

10. *Isagoge ad exhortationes, &c.*

Jacobum Reimolanum laudibus extollunt Antonius Sanderus, *de Scriptoribus Flandriæ*. Idem, tomo 2. *Flandriæ Illust. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens*, in *Bibl. Belgica*, p. 534. Franciscus Tom. I.

Swertia, in *Athenis Belgicis*, pag. 372. Josias Siileius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes-Baptista Posa S. J. Lib. II. *Elucidarii Dei-paræ*, tract. 2. cap. 1. Hippolytus Marracius, in *Bibliotheca Mariana*. Alegreus Caslanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 383. Iohannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium, ad annum 1508.* pag. 1023. Ludovicus Jacob ibi notat cum desiderari in suo *Catalogo Doctorum Parisiencium Carmelitarum*, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 168. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 513. num. 920. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3925. Sed præ ceteris Robertus Gaguinus, in *Epistolis*, neenon in Catmine ad Arnoldum Bostium, Carmelitam, canens:

Tunc unquam, Bosti, mecum certare quiesces
Raucus, ut ad divos diffona verba canam?
Ecce tibi resonat argutus arundine Rhenus.
Et passim vates advocat aliloquos,
Et quibus assurgit Sophocleâ voce Jacobus;
Dicere quam purâ sorde Maria nitet.
Tam procul est nostrum, mi Bosti, Carmen ab illo;
Quam lentam anticipat concita cerva bovem.
Vox illi excelsa; mihi pulmo torpet anhelus.
Et medio cursu vox semifracta cadit.
Dic vati, numeris pia fâtris cantica pangat:
Me tenet elinguem pigra senecta domi.

Ad Robertum Gaguinum accedit Joannes Trithemius, sic dicentem in Epistola quam eidem jacob Reimolano scripsit his verbis.

JOANNES TRITHEMIUS, Abbas S. Jacobi Heripolensis, Jacobo Kimolano, Carmelitani Ordinis Theologo & Mathematico; Salutem.

ARs, quam Impressoriam vocant, tempore i. fantiæ meæ apud Moguntinum, Metropolitum Francorum inventa, infinita penè & veterum & novorum volumina quotidie producit in lucem. Joannes Amorbachius, Civis Basileensis, vir doctus & integerrimus, anno præterito omnes divi Augustini Libros, quotquot invenire potuit in quindecim Voluminibus satis eruditè impressit. Simili diligentia formis excussit omnia Opera Sanctorum Hieronymi & Ambrosii, impressurus etiam de novo Divi Papæ Gregorii Opuscula, quorum aliqua malè, aliqua vero nunquam fuerint impressa, &c. Ex Heriboli, decimâ sextâ die mensis Augusti, anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

Ad gloriam Impressoriæ artis hæc refert Michael Mettaire, suis in *Annibus Typographicis*; tomo 2. parte 2. pag. 215. & 216.

XXXIV.

JACOBUS DE REGIO, Italus, Carmelita Provinciæ Venetiarum, Doctor Theologus, Prior Provincialis Terræ Sanctæ, Vir linguarum Hebreicæ, Græcæ & Latinæ peritissimus, non magis etudione, quam prudentiâ & integritate vita laudabilis, Concionator, Orator, & Vates egregius, Ttt

J.

moritur Venetiis anno Christi 1465. die 19. Augusti.

Scripsit *Quadragesimale notabile: Carmina; Orationes, & Epistolas*; sicuti dicunt Joannes Trithe-
mius, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. *tomi secundi*: Arnoldus Bostius, de *viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 38. Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, pag. 37. Alegreus Cassan-
natus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 355. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.*
pag. 169. Eum citat in *Tabula Bibliothecæ Neapolit.* Nicolaus Toppi.

XXV.

JACOBUS DE SOMMA-VILLA, natione Belga, Doctor Theologus Parisiensis, vir moribus & doctrinâ præcellens, è Flandria à GAILLARDO RUSÉ, supremæ Curiæ Parlamenti Senatore, Philippo Bourgoin & Joanne Raulin, Monachis Cluniacensibus, per Legatum Apostolicum ad reformationem Conventuum deputatis, invitatus & evocatus fuit in partem hujuscemodi Curiæ & Provinciæ, pro Conventu Carmelitarum Parisiensem: & ad eum extat Epistola Roulini, in quâ sic de studio Parisiensi.

„Ubi, quæso, melius propagare valebis vineam „Carmeli quam Parisi, ubi ex omni natione quæ „sub cœlo est, confluunt homines eruditæ; ubi mellis „& laeti uberrima coagula & doctrinarum fluenta „facillimè comparantur: ubi petra Christus abundè „fudit rivos butyri. An tibi deerit gladius verbi ad „dividendos, mæsticandosque ipsius bolos, ne de te „dicatur apud nos illud vulgatum proverbium: Qui „in Flandriam tendit sine gladio, perdit multos „morcellos de butyro.

Hæc referuntur in historia Universitatis Parisiensis, *tomo 5.* pag. 885. Cùm autem Raulinus, anno 1502. reformationi Monachorum Cluniacensium operam daret Parisiis, noster Sommavilla tunc temporis floruisse censendus est: Quem tamen facile credere eumdem esse ac Jacobum Flamingum, qui post obitum Bernardini Landuccii anno 1523. defuncti, de Vicariatu Ordinis Carmelitani Generali decertasse cum Heliodoro Ptolomæo perhibetur in Bulla Clementis VII. *Decet Romanum Pontificem*, Romæ data 1525. Idibus Januarii, quæ prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 20. & seqq.

XXVI.

JACOBUS VALLY, Atrebatensis, Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, anno 1594. renuntiatus, deinde Provinciæ Belgicæ primus Prior Provincialis: Vir ob vitæ integratatem, rerum gerendarum prudentiam, literarum peritiam, exactamque Religiosæ disciplinæ observantiam, maximè apud omnes, dum vixit, in estimatione habitus; Concionator per Belgium celebris, devixit ibi anno 1600. relictis Gallicè *Sermonibus Quadragesimalibus*, per *Adventum, Dominicalibus, & Festivitatibus*; prout legitur in relatione Belgica *Ms.* quam citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmeliteana Ms.* pag. 169.

XXVII.

JACOBUS DE VENETIIS, Carmelita, eximiè pietate, & eruditione conspicuus, Episcopus Evel-
lonensis, in patria mortuus, sepulturam accepit in Ecclesia sui Ordinis, inscripto ad lapidem sequenti Epitaphio:

D.

O.

M.

HIC SEPULTUS VENERABILIS PATER ET DOMINUS

D. FRATER † JACOBUS DE VENETIIS,
ORDINIS BEATAE MARIAE DE CARMELO;
EPISCOPUS EVELLONENSIS,
QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CCCXLV.
DIE PENULTIMA OCTOBRI.

Quibus *Operibus scriptis* suam probavit eruditio-
nem, non indicant qui de illo loquuntur, Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmeliteana*, pag. 82. Leo-
nardus Priolus, in *Præfatione ad Lectorem præfixa*
ad Opus *Michælis de Bononia*, super *Sententias*:
Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad annum 1345.*
num. 6. pag. 581. Daniël à Virgine Mariæ, *tomo 4.*
Speculi Carmelit. pag. 930. num. 3256.

XXVIII.

JACOBUS DE VERNANT, persona cuius plura edidit Opera P. BONAVENTURA A S. ANNA, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus, tametsi cum inter Patres Societatis-Jesu collocaverit Adrianus Baiiler. In seculo noster Bonaventura à S. Anna nuncupatur BONAVENTURA D'HEREDIE, in Oppido Oudon, Diœceseos Nannetensis in Ar-
morica natus, apud Carmelitas Rhedonenses pro-
fessionem dixit, anno 1629. die 21. Novembris. Emenso studiorum Philosophiæ & Theologiæ studio, Canonici Juris notitiæ operam privatim navavit. Anno 1638. die 28. Decembris Ædituus Aurelia-
nensis: anno 1641. Secretarius ejusdem Conventus, die 3. Augusti fuit institutus: Quod officium idem sex annis interruptum, resumpit ibidem ab anno 1647. die 22. Augusti, ad annum 1651. die 14. Septembris. Decessit è vita Nannetis, apoplexiæ morbo correptus, die 2. Aprilis. Ejus Opera Gallicè inscribuntur,

1. *La défense de l'autorité de Notre Saint Pere le Pape, de Nos Seigneurs les Cardinaux, les Archevêques; & de l'emploi des Religieux Mendians, contre les erreurs de ce temps.* A. Mets, 1654. in-4°. Turbamenta hujus Operis occasione excitata, & ejus damnationem legere poteris apud *Illustriss. Dom. D. Jacobum Benigum Bossuet*, in Opere inscripto: *Defensio Declarationis celeberrimæ, quam de Potestate Ecclesiastica sanxit Clerus Gallicanus*, *tomo 2. parte 2. Lib. X. cap. 27. pag. 115.* Apud Illu-
strissimum Dom. D. Carolum Duplessis d'Argentré, Tutelensem Episcopum, in Opere inscripto: *Col-lectio judiciorum*, &c. *tomo 3. pag. 100.—133.* Apud Ludovicum Ellies Dupin, in Opere Gallicè inscripto: *Histoire Ecclesiastique du dix-septième siècle*, *tom. 3. pag. 254.—345.* Apud Hyacinthum Robillard d'Avrigny, Societatis-Jesu Presbyterum, in Opere Gallicè inscripto: *Mémoires Chronologiques & Dogmatiques*, &c. *tomo 2. pag. 443. & 458.*

Adversus Librum Jacobi de Vernant, scripserunt Antonius Faure, Lemovix, Doctor Theologus Pa-
risiensis, anno 1658. die 9. Septembris renuntia-
tus, in Libro inscripto: *Censura sacræ Facultatis Theologiae Parisiensis*, in Librum cui titulus est: *La Défense de l'Autorité de Notre S. Pere le Pape, &c. opera & studio quorundam Theologorum Pa-
risiensium.* Parisiis, apud Guillelmum Desprez, 1665. in-4°. Ibidem alibi in-8°. & in-12. Joannes Launoyus, in *Epistola ad eumdem Antonium Faure*,

de Infallibilitate Papæ, pag. 32. Edit. in-8°. Ludovicus Marœtius, Gallicè Marais, Doctor Theologus Parisiensis, in duobus Sermonibus, quos ad Comitia Generalia Academæ Parisiensis habuit die 8. Octobris 1664. & die 8. Octobris 1666. Gallico sermone dictis, in quibus Jacobum Vernantum seu violata Hierarchia Ecclesiastica reum exhibuit. Hi sermones prodierunt ad calcem *Censuræ sacræ Facultatis*, mox citatae. Parisiis, apud Guillermum Desprez, 1665. in-4°. Antonius Arnaldus, Doctor Sorbonicus, in Libello Gallicè inscripto: (*Notas has Petro Nicolle adjudicat Dominus Goujet*) *Remarques sur la Bulle d'Alexandre VII. contre les Censures de Sorbonne*, &c. A Munster, 1656. in-4°. Suppresso Autoris nomine. Jacobus Boisneau, Doctor Theologus Parisiensis, in Opere Gallicè inscripto: *Considérations respectueuses sur la Bulle de Notre S. P. le Pape Alexandre VII. contre la Faculté de Théologie de Paris*. Simul prodierunt cum præcedentibus Notis. A Munster, 1656. in-12. & alibi, suppresso pariter nomine Autoris. Stephanus Guerry, Pictaviensis Parochus, Benedictus Pays, Lugdunensis, & Franciscus Bonichon, Andegavensis Parochus, Oratorianus Presbyter, in variis Tractatibus, ubi de *Missa Parochiali*, Gallicè scriptis.

2. *La Doctrine ancienne des Théologiens de la Faculté de Paris, opposée à la Censure, par la même Faculté, sur le livre de l'Autorité de Notre S. P. le Pape, contre les erreurs de ce tems.* 1666. absque nomine urbis & Bibliopolæ, in-8°. Item 1666. in-8°. Prodiit postea Lovanii, apud Petrum Saflen 1669. ad calcem præfati Operis: *La défense de l'Autorité de Notre S. P. le Pape, &c.* in-4°. Edit. 3.

Pagina primâ hujus Operis, declarat Jacobus Vernantus se intendere nihil detrahere gloriæ, auctoritatæ successorum Apostolorum. » *Mei Magistri sunt, inquit, & Judices quos Christus ad regimēn Ecclesiæ statuit, & quos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei.* Neque in mente habui lādere honorem Parochis debitum, quo scio valde utiles & necessarios Operarios esse in Ecclesia.

Paginâ quintâ, animadvertisendum proponit se nihil dixisse, ex quo concludere quis possit ad solum Papam pertinere, non ad Concilia, definire infallibiliter disputationes ad fidem pertinentes. Id unum negante Authore de *l'Abbregé de l'Illusion Théologique*, quo propugnavit infallibilem auctoritatem foli competere Ecclesiæ congregatæ. Assertionem autem suam Vernantius probat testimonis Doctorum Sorbonicorum, Maucleri, *Lib. IV. partie 2. de Monarchia Ecclesiastica, cap. 4. col. 446.* Duvallii, *tract. de Rom. Pontif. partie 2. quæst. 2. fol. 757.* Bailii, *tract. de triplici verbo Dei, &c.* Adducit insuper Censuram à sacra Facultate latam anno 1644. adversus Propositiones excerptas è libro, *le Pacifique véritable*, Theophili Brachet, Domini de la Milletière, docentis in dubiis fidei consulenda esse Consilia Universalia, in quibus solis se manifestat & declarat Consensus unanimis. *Hæ propositiones*, inquit Censura Sorbonica, in quantum infallibilitatem Ecclesiæ. Idem, *tomo 3. pag. 19.* in nullo alio statu, quam in Concilio Ecumenico congregata tribuunt, temerariæ sunt, & ipsi Ecclesiæ injuriosæ & hæreticæ.

Post varia suarum opinionum probamina, Vernantius tandem devenit ad Opus Gallicè inscriptum: *Recueil de diverses pièces concernant les Censures de la Faculté de Théologie de Paris, sur la Hierarchie de l'Eglise, & sur la Morale Chrétienne, &c.* A Munster, chez Bernard Reasfeld, 1666.

in-12. in quo continentur *Notæ Arnaldi, & Confiderationes venerabundæ Jacobi Boisneau*. Jam in Præfatione notaverat hunc libellum damnatum fuisse Sententiâ Supremi Senatus Parisiensis, die 19. Maii 1666. Verùm ad paginam 366, hæc notat in considerationibus venerabundis Jacobi Boisneau, art. 11 pag. 122. lin. 15. » Si cette maxime étoit véritable, » qu'il faut obéir en tout à Notre S. P. le Pape, » lorsqu'il parle avec les marques de son autorité, la parole de Jesus-Christ qui nous enseigne que les portes de l'enfer ne prévaudront jamais contre l'Eglise. « Ibidem, art. 4. pag. 129. linea ultimâ. » C'est une preuve manifeste de la précipitation avec laquelle a été faite, sans disputer, sans examiner, sans même avoir lû les Censures de la Faculté! « Ibidem, art. 1. pag. 123. linea 6. » Cette Bulle est injuste, remplie de nullité, elle aurorise des Hérésies manifestes. « Ibidem, art. 5. pag. 132. lin. » La passion a fait succomber le Pape Alexandre VII. « Ibidem, art. 9. pag. 140. lin. 22. » Les Papes mêmes ont abandonné les erreurs, quand les Docteurs de la Faculté les ont condamnées.

In notis Arnaldi seu Nicolii hæc animadvertisit; art. 3. pag. 100. lin. 20. » Le Pape Alexandre VII, a attendu bien témérairement l'inspiration de Dieu. « Ibidem, pag. 104. art. 9. lin. 8. » Non seulement la Bulle est téméraire, présomptueuse & scandaleuse; mais ce n'est point un excès de dire qu'on la peut avec raison accuser & condamner d'hérésie. « Ibidem, art. 7. pag. 101. linea penè ultimâ. » Cette Bulle est appuyée sur des principes manifestement hérétiques. « Ibidem, art. 12. pag. 105. linea 29. » C'est avec raison qu'on accuseroit cette Bulle d'hérésie. » Ibidem, art. 13. pag. 106. lin. 12. » La Cour Romaine aura assez de peine à garantir la mémoire du Pape Alexandre VII. comme celle du Pape Honoré. « Ibidem, art. 13. pag. 107. lin. 7. » Le Pape Alexandre VII, non seulement ne condamna pas l'erreur, mais il défend de la condamner. « Ibidem, art. 15. pag. 108. lin. 14. » Les erreurs que le Pape autorise par sa Bulle sont des erreurs séditeuses. « Ibidem, art. 23. pag. 115. lin. 18. » Les Maximes approuvées dans la Bulle du Pape, sont notoirement abominables.

3. *Réponse Chrétienne du sieur de Vernant, à l'idée de l'Eglise naissante, au livre de la Messe Paroissiale*, par Monsieur Guerry, Curé à Poitiers: *Et au cayer faussement intitulé: La défense de la vérité*; par M. Louis Marais, Docteur de la Faculté de Paris, en ce que l'Auteur à écrit de l'autorité de Notre S. P. le Pape. A Metz 1667. absque nomine Typographi, in-8°.

Vernantus statim animadvertisit Opusculum Gallicè inscriptum: *L'idée de l'Eglise naissante*, nihil aliud esse ferè quam traductionem *Episcolæ de Origine Parochiarum*, editæ anno 1660. à Joanne Fronneau, Canonic Regulari S. Augustini, è Congregatione S. Genovæta. Responsio huic data tractatui, continet paginas 210. Postea Vernantus responderet Libro Dom. Stephani Guerry, *de Missâ Parochiali*; & pag. 213. animadvertisit quod hic Dom. Guerry, aquæ ac Dom. Benedictus Picys, Parochus S. Nicetii Lugdunensis, & Dom. Franciscus Bonichon, Vicarius perpetuus S. Michaëlis Andegavensis, sua desumpit argumenta è Libro Latinè inscripto: *Parocophilus*. A paginâ 265. incipit Vernantus respondere Sermonibus Dom. Ludovici Marais, quorum secundus Gallicè inscribitur: *La défense de la vérité*; & pag. 275. contendit & notat doctrinam Dom. Marais, convenire omnino erroribus Edmun-

J.

di Richer, de Ecclesiastica & politica potestate, pag. 14. num. 8.

4. La mauvaise foi des Jansenistes dans la traduction des Passages de S. Augustin; suppressio Authoris nomine. Id operis adjudicatur Jacobo de Vernant, in Tabula universalis Scriptorum Ecclesiastico-rum, tomo 2. pag. 2383. Meminerit autem Lector quod, nondum Ejus Opera suis Carmelitis fuerint Superioribus probata, quin & Provinciales & Definitores Provinciae Turonie Rhedonibus anno 1659. die 11. Maii, in Congregatione annua coadunati, Decretum istud tulerunt.

» Cum ab aliquot annis scripta Typis, pro defensione Privilegiorum Regularium, maximas excitant turbas; idque pari Ecclesiae & ipsis quae defenduntur Privilegiis præjudicet; uti patet ex Decreto sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ Inquisitionis, nuper emanato super istis Controversiis: districtè prohibemus omnibus & singulis nostris Religiosis cujuscumque conditionis existant, ne quicquam imprimis current de hac materiâ, sine facultate R. P. Generalis, & deinde Provincialis, servatis servandis; sub pœnis in nostris Constitutionibus, parte 1. Cap. 24. num. 15. Datum & actum in nostro Conventu Rhedonensi, die undecimâ Maii, anno 1659. sic subsignatum: F. Valentinus à S. Armagillo, Provincialis. F. Constantius à Cruce, &c. Jacobum Vernant in suo Theatro Pseudonymorum collocavit Vincentius Placcius, pag. 605. num. 280. sed quis fuerit iste Vernant, Placcium latuit. Inscius illum Adrianus Baillet posuit inter Scriptores Societatis Jesu, tomo 2. de Judiciis Eruditorum, Cap. 31. num. 112. pag. 76. Edit. in-4°. vel pag. 137. Edit. in-8°. Quem errorem exscripsit Petrus Bayle, in Dictionario Critico, verbo ALEGAMBE, Not. C. Correxit autem Laurentius Jodocus le Clerc, in Opere Gallicè inscripto: Lettre critique sur le Dictionnaire de Bayle, pag. 45. hunc secutus est vir clariss. Dom. N. Joly, in Opere Gallicè inscripto: Remarques critiques sur le Dictionnaire de Bayle, in-fol. 1748. pag. 100.

Non hic omittendum quod ipse Jacobus Vernantus reprehendit in Marsii Sermone de Veritatis defensione, pag. 27. ubi dicitur: *On ne peut donc sans un attentat horrible souffrir aucun Chrétien, pas même le Pape, à la puissance & à la Jurisdiction de l'Eglise, à moins de vouloir qu'il renonce à la qualité de MINISTRE DE L'EGLISE.* Vernantus autem in Responsis Christianis, pag. 271. notat Doctrinam Sacrae Facultatis esse, quod summus Pontifex est extrâ Concilium Generale infallibilis, accedente consensu Ecclesiarum; ut constat ex Articulis sex, quos eadem Sacra Facultas obtulit Regi Christianissimo LUDOVICO XIV. die 11. Maii 1663. Deinde pag. 302. Marsium admonet Vernantus, ut majori veneratione loquatur de Papâ, non simpliciter, sed cum honorifico additamento, *Ministrum aut filium Ecclesiae* vocitans; quià nominatur à Sacra Facultate Parisiensi, *summus Pontifex*, in Decreto anni 1542. die 18. Januarii: *summus Pontifex*, cui omnes Christiani parere tenentur, in Decreto anni 1543. die 10 Martii: *sub Christo Caput est Papa*, cui Christiani omnes debent obedientiam, in Decreto anni 1561. die 18. Junii.

XXIX.

JACOBUS JOANNIS, Teutonicus, est Exscriptor & Amanuensis cuiusdam Libelli sic inscripti:

ISIDORI, Hispanensis Episcopi, Libellus, quem è diversis PP. opusculis collegit in sacrae Scripturae libros aliquot.

Exscriptus est hic codex, & absolutus à Jacobo Joannis Alamanno Crucemmacensi, Ordinis Fr. B. M. V. de Monte Carmelo, ex Exemplaribus satis fidis, Matthiæ incliti Regis Hungariæ & Bohemiæ anno Incarnationis Domini 1490. Kal. Aprilis.

Ita refert Dominus Bernardus de Montfaucon, in Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo 1. pag. 287. col. 2. num. XVIII. ubi animadvertisit hunc Codicem manuscriptum asservari in Laurentiana Medicea Bibliotheca, Plateo XXI.

XXX.

JACOBUS WEMMERS, Belga, Antuerpiæ, die 21. Octobris, an. 1598. ex GIBERTO WEMMERS, & MARIA HANOTEL, Catholicis, & honestis conjugibus natus, Antuerpiæ Tyrocinium Carmelitanum aggressus est anno 1616. die 22. Septembris. Anno sequenti, ad diem 25. Septembris ibidem vota publicè dixit. Bonas literas, & exoticas linguas extra Claustra addiscere intentus, haud pœnitendum studiorum fructum reportavit, cum Magisterii lauream pro meritis fuerit assecutus, atque Lexicon Æthiopium, una cum Institutionibus Grammaticis ejusdem linguae, primus in lucem ediderit.

Notus propterea in Urbe, & probatus Sacrae Partium Congregationi de propagandâ Fide nuncupata, Præfectus Æthiopicæ Missionis, currente anno 1640. instituitur Quinquennio postea circiter elapsò, anno 1645. die 24. Aprilis electus est Episcopus Memphis vulgo Caire, simulque Vicarius Apostolicus in partibus Æthiopiarum. Inauguratus est Romæ in Templo Sanctæ Mariæ Transepontinæ, dum ibi sui Ordinis Comitia generalia celebrantur, Feriâ 2. Pentecostes, quæ die 5. Junii tunc incidit. Sacrum Consecrationis ritum celebravit Fr. Hieronymus Domin, Epiponus Cajetanus, professione itidem Carmelita. Post hanc Jacobus diù in urbe commorari, muneri sibi injuncto minus æquum arbitratus, intempestivè Româ egreditur, Neapolim profectus, atque subinde in Orientem. verum citius ad occasum pervenit. Expertus fuit namque fatali Neapolitani tractûs aërem! Infirmatus enim apud suos sodales, in majori Carmelo Neapolitano, Spiritum Deo reddidit, mortem oppetens, qui sua in vita pius, & cunctis amabilis extitit. Sepulturam in templo ejusdem Cœnobii accepit ubi Epitaphium istud legitur:

D.

O.

M.

ILLUSTRISSIMUS AC REVERENDISSIMUS
DOM. FR. † JACOBUS WEMMERS,
ANTUERPIENSIS CARMELITA,
MEMPHEOS EPISCOPUS,
SCIENTIIS, MORIBUS-QUE PRÆCLARUS;
GREGEM ARDENSI MAXIME,
ARDORES MINIMI FACIT AESTIVOS;
PRO ÆGYPTO CÆLUM APPELLIT;
ET QUI ECCLESIAE MULTA SCRIPSIT;
HUIC ECCLESIAE ADSCRIPSIT OSSA
XII. KALENDAS SEPTEMBRIS,
ANNO DOMINI M. DCXLV,

Primus,

J.

1°. *Lexicon Æthiopicum*; seu *Latino-Æthiopicum* edidit.

Primus,

2°. *Grammaticam*, seu *Institutiones Grammaticas ejusdem linguae* dedit: Quæ duo Opera ad propagandam Fidem, sumptibus S. Congregationis Romæ fuerunt edita, in-4°. anno 1638. ab *Athanasio Kircherio*, Soc. Jesu presbytero: ab *Abrahamo Ecchellensi* Maronita, *Syriacarum & Arabicarum Litterarum Romæ publico Lectore*; & à *Sacerdotibus Æthiopibus*, in urbe ad Sanctum Stephanum agentibus, vehementer laudata simul cum ipso illorum Operum Authore laudato.

3°. *Bullas quædam Romanorum Pontificum*, è Latino in Æthiopicum vertit, ab ipso Ludovico Jacob, teste oculato, laudatas.

JACOBI WEMMERS encomia celebrant *Aubertus Miræus*, sive potius illius *Continuator & Nepos Illustriss. Dom.* postea *Episcopus Antuerpiensis*, *Aubertus Vanden Eede*, *Lib. de Scriptoribus seculi XVI. Cap. CCXV*. *Hippolytus Marraccius*, in *Bibliothecâ Marianâ*, verbo *ZARA JACOB*. *Philippus Labbe*, in *Nova Bibliotheca Manuscriptorum Librorum*, pag. 240. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 169. *Daniel à Virgine Maria*, in *Vinea Carmeli*, pag. 522. num. 932. *Ibid.* pag. 582. num. 1040. Idem *Daniel*, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 930. num. 3257. *Vir Clariss. Dom. Joannes-Franciscus Foppens*, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 544. Successor *Jacobi Wemmers* in *Episcopatu Mempheos* fuit, **FRANCISCUS SUAREZ DE VILLEGAS**, Carmelita, de quo super. pag. 517.

XXXI.

JACOBUS VILHETI, (seu) **VILLETTI**, Avenionensis, sacrae Theologiae Professor Parisiensis, *Sententiarum & Bibliorum in Capitulo Carmelitarum Generali*, Bononiæ in Æmilia, anno Domini 1411. celebrato ordinatus, Doctor vero anno 1420. renuntiatus, Definitor, ac Provincialis Provinciæ; quo in Praefecturæ officio interfuit Comitiis Generalibus Astæ in Subalpinis, anno 1440. in quo designatur Procurator Generalis pro Concilio Generali; ut ibidem dicitur, pro tempore futuro. Cabilone Ambarrorum ad Ararim, anno 1444. ubi constitutus Procurator Generalis, Romæ anno 1447. & Avenione Cavarum ad Rhodanum, anno 1451. celebratis: Quo anno vocatur etiam totius Ordinis Vicarius Generalis; quo munere fungens, missus est ad Concilium Basileense; sicut evincitur ex Capitulo Generali Cabilonensi, anno 1444. celebrato i in quo inter taxas numerantur centum ducati dandi Magistro Jacobo Villeto, pro expensis factis in Basilica pro uno anno cum dimidio; porro ipse Villetus scripsit,

1. In *Libros quædam sacrae Scripturae, Commentaria*: quorum meminimus *Jacobus Lelong*, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1222. linea secunda.

In IV. *Libros Sententiarum Commentaria*; ex unius Ludovici Jacob fide.

Joannem Villeti commandant Catalogus Mss. Doctorum Parisiensium Carmelitarum, ab anno 1270. ad annum 1664. collectus ex Tabulis Academiæ Parisiensis, & ex Monumentis Mss. Collegii Carmelitarum Maubertini: *Instrumentum Mss. Joannis Faci*, anno 1451. die 2. Novembris comprobatum, & in Archivæ Carmelitarum Avenionenium asservatum; cuius Apographum R. P. Angelus Leblanc, Prior Avenionensis Carmeli, anno 1638. cōmunicavit Ludovico Jacob, qui illud inseruit suæ *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 170. *Joannes-Baptista de Tom. I.*

Lezana, tomo 4. *Annalium*, ad annum 1455. num. 9. pag. 888.

XXXII.

JAIMUS MONTAGNES, Carmelita, Prævincie Aragoniæ alumnus, præfuit Cœnobio oppidi *Onda* in Regno Valentia Prior, necnon Calaritano Monasterio in Sardinia, totiusque Insulae Vicarius Generalis, anno M. DLXIX. creatus; ut constat ex Regestis Joannis-Baptistæ Rubei, Prioris Generalis. Scripsit Jaimus Hispano sermone:

Espejo de bien vivir; Tratado de ayudar à bien morir. Valentia, apud Joannem Nayarrum, 1565. in-4°. Item Matriti, apud Franciscum Sanchez, anno 1573. in-8°. Item Barcinone, 1576. in-8°. & 1608. Item Pamplone 1611. in-8°.

Hæc habet Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 470. & tomo 2. pag. 304.

XXXIII.

JANUARIUS MILONE, Neapolitanus Carmelita, plura Exercitia devota collegit, & Typis Neapolitanis mandavit, anno 1708. in-12. inquit Elias de Amato, in *Schedis Mss.* è Monte Altino ad nos Aureliam directis, anno 1748.

XXXIV.

JESUALDUS GUARNERIUS, natione Siculus, patria Catanensis, Provinciae reformatæ primi Instituti Carmelita, & Conventus Montis sancti de Urbe Vicarius, ubi obiit die 7. Novembris 1649. Scripsit Latinè, *Deplorationes sacras animæ pænitentis*. Romæ, 1643. in-16. sicuti legitur tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3738.

XXXV.

IGNATIUS A. S. ANTONIO, (Joseph) Carmelita Discalceatus, Gallo-Belga, ex illustrissima familia Toparcharum de Rebec oriundus, laudatusque ad tomum 12. Spicilegii Acheriani, velut longè eruditissimus, antiquarum rerum peritissimus, circà annum 1671. *Antonini Placentini* quartunque *Itinerarium*, suâ manu transcriptum Toraco Antuerpiam ad R. P. Danielem Papebrochium misit; ab eo quærens quid tandem de Autore sentiat, qui ipsius judicio neque posset fuisse tam antiquus, quam præfert *S. Antonini Martyris Placentini*, titulus: neque videretur tam novus, quam suggerebat tertia, quartave à principio linea, ubi legebatur *Antoninus in quibus locis per Regnum conatus est ire*, intelligendo *Regnum Neapolitanum*, per quod ab Urbe Placentina usque ad extreñam Italianam, iter alioqui erat ituro in Orientem. Regnum enim, aiebat, hoc sensu sumitur pro magna Græcia, seu reliqua post Romanam Italia; & sic primum appellari cœpit seculo XII. Necesse est autem uno ut minimum seculo citius scriptum *Itinerarium* fuisse, cum nulla mentio uspiam fiat Latinorum, qui in Syria eo tempore essent, vel aliquando fuissent, nulla etiam in Carmelo alicuius Monasterii.

Respondit R. P. Daniel Papebrochius: Censere se decimi vel undecimi seculi scriptum istud vide ri tum ex styli barbarie, tum ex aliis adjunctis, seu pseudopigraphis: idque non tantum quia se *Antonini Martyris* socium facit, & illum qui miles fuit, transformat in Presbiterum vel Monachum, *Patrem Antoninum*, appellando cap. 34. Sed maximè quia se dicit socium itineris, quod non potuit nisi somnians fecisse. Quo sit, ut taceat de cele-

VVV

I.

brioribus, quæ in Terra sancta fuerunt, & adhuc erant tunc Monasteriis, putæ Sabæ, Charitonis, Eu-thymii, Gerasimi, Theodosii, Calamonis, Chozebis; de aliis vero nonnisi incerta quædam & sæpè fabulosa percurrentis, nihil nos docere posset circa statum Monasticum in Oriente, pro illo quo vixit & scripsit seculo, quantumcunque dilato.

Hæc præfatus Papebrochius, in *Notis super Antonini Placentini Itinerarium*, quod præfigitur tomo 2. *Actorum Sanctorum* mensis Maii, pag. 18. num. 61.

X X X V I .

+ **I**GNATIUS BAGNATI, Carmelita Provinciæ, S. Mariæ à Vita, Neapolitanus, Verbi Divini Præco facundissimus, plurimisque in Ecclesiis celeberrimis cum plausu & maximo fructu auditus, res Mathematicas tam eruditè callebat, ut suæ quarto vigesimo ætatis anno in certamine disputationis per concursum ordinatæ, publicam in Academia Neapolitana Cathedram Matheos obtinuerit. Absoluto Officii Prioris in Cœnobio Sancti Martini de Montibus Romæ triennio, Neapolim rediit; ubi vivebat anno Christi 1726. Sed ætatis suæ anno nono post sexagesimum super additis mensibus sex defunctus, postquam scripsisset Latinè Opus quod inscribitur:

Vera Mundi ætas, à Fratre Ignatio Bagnati, Ordinis Carmelitarum, sacræ Theologie Doctore & Magistro, definita & demonstrata; curâ & diligentiâ auditoris ejus Fr. Andreæ Mariæ Coscioni, Provinciæ S. Mariæ à Vita, Magistri Exprovincialis in lucem edita; ac Eminentiss. & Reverendiss. Dom. D. JOSEPHO SPINELLO, S. R. E. Cardinali, Archiepisc. Neapolitano, inscripta. Neapoli, 1742. ex Typographia Blasiana. Hoc Opus posthumum calculis refertum accuratis, tria continent puncta. Primum, quod Christus Dominus mortuus sit, die 3. Aprilis, anno ætatis suæ trigesimo tertio. Secundum, quod Æra communis Christiana sit vera, verissima, & inemendabilis. Tertium, quod anni, qui à Creatione Mundi ad Christi nativitatem fluxere, fuerint quater mille octoginta & menses novem.

Hæc Romæ Aureliam missis ad nos Schedis Mss. scribebat R. P. Timotheus Bergerot, die 17. Septembris 1748. & die 4. Februarii 1749.

X X X V I I .

IGNATIUS A S. FRANCISCO, Leodiensis, in seculo ABRAHAM nuncupatus, Carmelita Provinciae Franciæ alumnus, Prior Cœnobium Leodiense rexit anno 1668. electus. Edidit suo vulgari idiomate,

1. *Responcionem Catholicam adversus sermonem Henrici Chrouet, Heterodoxi, Ministri Ulnensis. Leodii, apud Balduinum Bronkart, anno 1655. in-8°.*

2. *S. Alberti vitam Mss. in Bibliotheca Carmelitarum Leodiensem asservatam.*

3. *S. Josephum Filium David, Patrem Christi, & Patronum Christianorum. Tribus partibus distinctum; Mss. ibidem asservatum; teste Ludovico Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 170. ubi hæc ab ipso Autore se didicisse asserit, in Scheda Mss. ibi affixa.*

X X X V I I I .

IGNATIUS A JESU, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Missionarius Apostolicus in Oriente, Vicarius Carmelitarum Excalceatorum, Bassoræ

Sabæorum in Arabia felice ad fluvium Tygris & Euphratis ostia: Vir admirandæ virtutis, & singularis pietatis, qui Zelo verè Apostolico propagandæ Fidei in Orientem se conferens, in vinea Domini ingentibus & continuis laboribus indefessus Athleta extitit: complures illarum Gentium ad Fidem Catholicam perduxit. Linguarum Orientalium peritisimus, scripsit,

1. *Narrationem originis Rituum & errorum Christianorum Sancti Joannis. Romæ, Typis sacrae Congregationis de propaganda fide, anno 1652. in-8°.*

2. *Adversus XXXIV. Errores Christianorum S. Joannis. Ibidem, & in eodem Libro.*

Ignatium à Jesu commendant Ludovicus à S. Te-rexiâ, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Galliae*, Lib. II. cap. 118. pag. 620. ubi vocatur Vicarius Tripolitanus, & Montis-Libani. Philippus à SS. Trinitate, Lib. I. *Itineris Orientalis*, cap. 2. & Lib. VI. cap. 7. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Mss. Carmelitarum Excalceatorum Scriptorum*, quo usus fuit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmel. Mss.* pag. 170. Daniel, in *Spec. Carmel.* pag. 1128.

X X X I X .

IGNATIUS JOSEPH A JESU MARIA, natio-ne Picardus, in seculo JACOBUS SAMSON nuncupatus, *Abbayæ* anno 1596. natus die 10. Februario, inter Carmelitas Discalceatos in Parisiensi Cœnobio tyrocinium suscepit anno 1618. Priore CLEMENTE A S. MARIA, (vide Annal. Carmelit. Excalceat. Galliae, pag. 406.) & Magistro Novitiorum ALEXANDRO A S. FRANCISCO. Vide *super pag. 310. die 3. Novembribus. Emenso studiorum Philosophiæ & Theologiæ curriculo, ad sacros promotus Ordines, tres post annos à Superioribus ad Confessiones audiendas & Contiones habendas adjunctus fuit. Deinde Lemovicum missus, Colloquiis Ven. Matr. ISABELLA AB ANGELIS usus est. Parisios rēdux, Supprior constitutus, & indè in Conventu Charentonensi Magister Novitiorum, ad quod idem officium Tolosæ exercendum destinatur. Joannis Evangelistæ à SS. Sacramento, Galliarum Provincialis, Comes individuus, Conventuum Abbavillensis & Ambianensis annis 1640. & 1648. fundacionis primus promotor & Vicarius extitit. Obiit senex Charentoni, Regularis observantæ rigidissimus custos, die 19. Augusti, anno 1665. Vir vario scientiarum genere ornatissimus, ac Linguarum Grecæ & Latinæ peritissimus, in volvendis Historiis sacris, præsertim Sanctorum vitis & Actis perscrutandis, valde occupatus. Plura edidit Opera, quorum tituli hi sunt:*

1. *Narratio fundationis Conventi S. Joseph Parisiensis, Carmelitarum Excalceat. quæ anno 1639. in-folio Gallicè prodiit in 2. Editione Antiquitatum Civitatis Parisiensis, anno ut supra.*

2. *Vie de S. Maur-des-Fossés, avec les Antiquités de cette Abbaye: Hoc est Latinè: Vita S. Mauri Abbatis, duobus Libris distincta: in quibus agitur de Antiquitate Ordinis S. Benedicti: De vita Sancta primorum Benedictinorum Galliæ: De Erectione primi eorum Monasterii Glandolii in territorio Andegavensi: De Abbatia S. Mauri de fossatis, propè Parisios; de ejus Privilegiis & beneficiis ab eâ dependentibus: De Abbatibus tam Regularibus, quam Commendatariis ab anno 645. usque ad annum 1640. De Miraculis antiquis & recentibus S. Mauri: Historia fundationis Capellæ B. V. Mariae de Miraculis nuncupatæ. Parisiis, apud Perrum de Bresche, 1640. in-8°. Hujus vitæ Gallicè scriptæ*

I.

meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 251. num. 5403.

3. *Histoire Ecclésiastique de la Ville d'Abbeville, & de l'Archidiaconé de Pontieu, au Diocèse d'Amiens*. Hoc est Latinè : *Histor. Eccl. Urbis Abbevillæ, & Archidiaconatus Pontivensis, in Diœcesi Ambianensi*. Parisiis, apud Franciscum Pellicanum, 1646. in-4°. Hæc Historia citatur, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 300. num 420. & in *Bibliotheca Histor. Galliae*, pag. 71. num. 1615.

4. *Relatio virtutum piissimi viri Domini Antonii Lecler de la Forêt, in Curia Parlamenti Parisiensis Advocati*. Parisiis, apud Ludovicum Boulanger, anno 1647. in 8°. Gallicè. Huic Advocato fuerat Ignatius à Confessionibus pœnitentiarum Sacramenti.

5. *Vita Vener. Matr. GABRIELÆ A JESU MARIA*, Fundatrix Monialium Ordinis S. Francisci de Paula in Gallia. Parisiis apud Pellicanum, 1646. Gallicè in-8°.

6. *Martyrium V.P. Dionysii à Nativitate, cognomento BERTHELOT, Neustriæ, Hunflorii, & Fratris Redempti à Cruce, Lusitani, Carmelitarum Excalceatorum, apud Achem in India, pro fide Jesu Christi, oecisi jussu Regis Mahometani*. Parisiis, apud Franciscum Pellicanum, anno 1648. in-8°. Gallicè.

7. *Vita B. Bernardi Abbavillæ, primi Abbatis, & Fundatoris Monasterii SS. Trinitatis de Tironio, Ordinis S. Benedicti, Diœcesis Carnotensis*. Parisiis, apud Sebastianum Hurè 1649. Gallicè. Quam R. P. Simon Martin, Parisinus, Ordinis Minimorum S. Francisci de Paulâ, inter vitas Sanctorum, die 16. Aprilis posuit. in-folio.

8. *Histoire Généalogique des Comtes de Pontieu, & des Majeurs d'Abbeville : où sont rapportés les Priviléges que les Rois leur ont donnés, leurs actions héroïques, leurs Armoiries, & ce qui e'est passé de plus remarquable durant leur Magistrature, dans le País de Pontheu & de Vimeux, tant dans l'Etat Ecclésiastique, qu'en l'Etat Politique; depuis l'an 1083. jusqu'en 1657. avec les Hommes Illustres qui y sont nés, & qui y sont morts* : Par J. D. J. M. C. D. in-folio. A Paris, chez François Clousier, 1657. Hæc Historia Genealogica citatur à P. Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 739. num. 14488. & pag. 856. num. 16706. Ubi notatur quod aptius *Historia Chronologica* vocanda esset, ut potè quæ seriem temporum servat.

9. *Historia Ecclésiastica Diœcesis Ambianensis*. Ms. in-folio. Gallicè.

10. *Vitæ Sanctorum ejusdem Diœcesis Ambianensis*. Ms. Gallicè. in-4°.

11. *Historia Sancta Comitum Pontiviensum*. Ms. Gallicè. in-folio.

12. *Acta Septuaginta quatuor Episcoporum Diœcesis Ambianensis*, Ms. Gallicè.

13. *Exhortationes de virtutibus ad Novitios*, duobus tomis comprehensæ, Ms. Gallicè. in-4°.

14. *De viris illustribus Carmelitarum Excalceatorum, qui obierunt in Conventu S. Joseph Parisiensis*, Liber Ms. Latinè, in-4°.

15. *Chronicon Carmelitarum Excalceatorum Galliae*, ab anno 1610. usque ad nostra tempora, Ms. Latinè.

16. *Compendium virtutum heroicarum & vitæ Ven. Alexandri Ubaldini à S. Francisco, Romani, Carmelite Excalceati*, Ms. Latinè.

17. *Vita Vener. P. Andreæ à Jesu Maria Bou-tanger, Abbavillensis Carmelite Excalceati*; Quâ usus est Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annal. Carmelite Excalceat. Galliae*, Lib. I. cap. 78. pag. 203.

18. *De laudibus Deiparae Virg. Mariae & Tractatum Ms. Græcæ*.

Hunc Catalogum ipse Author Ignatius charissimo suo amico subministravit Ludovico Jacob, qui illum inseruit suæ *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 171.* De Ignatio nostro Nicolai Samson nepote, perhō porificè locti sunt Ludovicus Bajl, in *Theologia affectiva* : Hilarion à Costa, in *Elogio Gabrielæ à Jesu Maria* : Simon Martinus, in *Vitis Sanctorum* : Jacobus Doublet, in *Libris de S. Dionysio, de S. Stephano, & de S. Magdalena* : Philippus Labbe, in *Tabulis Geographicis* : Joannes-Baptista Souhet, in *Notis ad Vitam S. Bernardi, Abbatis Tironensis* & Gabriel Nodæus, in *Dialogo Politico* : Arturus à Monasterio, in *Neustria pia* : Ludovicus de la Forest Provençal, in *vita Antonii Leclerc de la Forest*; quæ citatur apud Jacobum Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 64. num. 1475. Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae* : Nicolaus Lenglet da Fresnoy, in *Methodo ad Historiam*, tomo 4. pag. 191. Petrus Bayle, in *Dictionario Critico*, Verbo SAMSON. Joannes Bollandus, in *Commentario prævio vitæ S. Germini, Abbatis Centulensis*, die 3. Martii : Petrus à S. Romualdo, tomo 2. *Diarii Chronicæ-Historici*, die 11. Septembris. Franciscus Bonæ Spei, in *Vitæ Eliæ*. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 209.

X L.

IGNATIUS A S. JOANNE, Polonus, Carmelite Discalceatus, edidit Polonicè idiomate *Commentaria in Epistolæ S. Teresiæ*, anno 1672. in-4°. quorum meminit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 209. & 384.

X LI.

IGNATIUS A S. JOANNE EVANGELISTA, natione Ruthenus, Carmelite Discalceatus, è Prussiâ oriundus, vit optimis & sanctissimis moribus clarus, pietate, religione, sanctis ac humanissimis Literis insignis, scriptis circa annum 1650,

1. *Vitam P. ANDREÆ à JESU, Sarmatæ, Carmelite Discalceati*.

2. *Vitam P. NICOLAI à JESU, Poloni, ejusdem Ordinis*.

3. *Vitam P. à PURIFICATIONE, Poloni, ejusdem Ordinis*.

4. *Vitam P. HIERONYMI à S. HYACINTHO, Poloni, ejusdem Ordinis*.

5. *Vitam P. VINCENTII à S. STANISLAO, Poloni, ejusdem Ordinis*.

6. *Vitam CHRISTIANÆ à S. MICHAELE, Belgæ, Fundatrix Monialium Teresianarum in Poloniâ, Virginis Sanditatem, & prodigiis illustris*: cuius Corpus adhuc incorruptum perseverat, quod sitayissimum emittebat odorem; & ipsa Virgo sæpè gloriosa post mortem apparuit.

7. *Vita DOROTHEÆ à S. MARIA, Leopolitensis, Carmelite Discalceata*.

8. *Vitam AGNETIS à SS. TRINITATE, Carmelite Excalceata*, quæ & ipsa post mortem sæpius visa est gloriæ corruscans.

9. *Annales Provincie Polonie Carmelitarum Excalceatorum*.

IGNATIUM à S. JOANNE EVANGELISTA laudant Ildorus à S. Josepho, Belga, in *vita Ven. P. Ignatii à S. Josepho*, Carmelitarum Excalceatorum Praepositi Generalis: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Authorum Carmelitum Excalceo-*

I.

torum; quod accepto Ludovicus Jacob usus est in suâ *Bibliothecâ Carmelitanâ* Ms. pag. 172. facile cetererem hunc Ignatium à S. Joanne Evangelistâ, eumdem esse atque Ignatium à S. Joanne, Commentatorem Epistolarum S. Teresiae: uterque Polonus, uterque rerum Asceticarum, uterque medio seculo aut inclinante decimo septimo seculo vitam gessit, &c.

XLII.

IGNATIUS A MATER DEI, Carmelita Excalceatus, Parisii professor anno 1632. die 2. Februarii, Sacrae Theologiae Lector, Ambianensis anno 1638. Prior electus & alibi plures, Definitor anno 1664. postea Vicarius Provincialis, obiit Charentoni, die 10. Martii, 1684. etatis sue anno 71. Scriptit,

1. *Tractatum de Gratia, contrâ Jansenium & ejus Discipulos, tribus tomis in-4°. contentum, & pagg. 2912. juxta Decretum à suis PP. Carmelitis Excalceatis, Charentoni congregatis, latum anno 1646. die 20. Aprilis, teste R. P. Ludovico à S. Teresiae, in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae, Lib. II. Cap. 67. pag. 475.* Unde non mirum quod Ludovicus de Sancto Amore, in suo *Diario*, parte 5. Cap. IX. pag. 286. lin. ult. supponat Dom. Joannem-Jacobum Olier, Seminarii San-Sulpitiani Parisiensis Fundatorem, ad Patres Carmelitas Excalceatos Parisienses, anno 1652. adiisse eis suasurum ut adversus quinque Propositiones subscriberent, sed hos RR. Patres id ei denegasse.

2. *Annotationes in Acta Apostolorum, in Epistolas Canonicas, & in Apocalypsim: Quæ cum Tractatu præcedenti servantur Mss. in Conventu Rothomagensi Carmelitar. Excalceat.*

IGNATIUM à MATER DEI commendant Ludovicus à S. Teresiae, in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae, Lib. II. Cap. CXI. pag. 593. & Cap. CLXX. pag. 787. Martialis à S. Joanne Baptista, in Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum, pag. 787.

XLIII.

IGNATIUS A S. PETRO, Carmelita Belga, Vir pietate singulari clarus, in lucem edidit vitam S. CAROLI BORROMÆI: eamque tam annographice, quam Chronologicè discussit in solemini ejusdem Sancti Jubilæo. Brugis, an. 1684. in-4°.

Devotionis cuius originem fuisse natam Lector memoriter ex eo quod S. CAROLUS BORROMÆUS, Ordinis Carmelitarum Protector, institutus fuerit apud Sedem Apostolicam à Pio IV. anno 1563. die 5. Maii, dum Cardinalis titulo S. MARTINI IN MONTIBUS Diaconus tantum esset: quam & Ecclesiam in urbe insignem ad ipsos Carmelitas pertinentem, notabiliter instauravit CAROLUS & decoravit per pulchro laqueari (alitor dicitur *Tessudo & Camera*) adhuc extante: ubi insignia, seu stemma ejus solitum, hoc est *humilitas*, & desuper Corona.

Defuncto quidem S. CAROLO, Protector Ordinis successit PHILIPPUS Cardinalis BONCOMPAGNUS, anno 1573. die 5. Februarii, sed in S. CAROLUM devotio æquè ac in S. ELIAM & in S. JOSEPHUM accredit specialis, ita ut tamquam Protector Reformationis in Belgio, & stricioris observantiae tutamen coleretur, atque ad ejus honorem erigerentur altaria in primariis Conventibus, & sub ejus invocatione instituerentur Confraternitates; præsertim hac occasione.

Anno salutis humanæ 1636. pestilentiae facibus ardens Bruxella ingemiscerat, & etiam aliæ pleraque Belgii Civitates semi-ustæ spectaculum præbabant doloris. Quià vero S. CAROLI pastoralis sollici-

tudo, dum vivet, peste laborantibus misericordie fuit patrocinata, firmâ fiduciâ de meritis & efficaci intercessione illius, consilium incidit P. LIVINO, tum Carmelitarum Bruxellensium Priori, erigendi Confraternitatem, titulo S. CAROLI BORROMÆI. Consilium & pius votum approbat Illustriss. Dom. JACOBUS BOANEN, Mechliniensis Archiepiscopus, & Confraternitatem erexit per literas authenticas: quibus consequentibus præscribuntur Regulæ servandæ sodalibus; quorum numero sua nomina mox dederunt primi, ipse Illustriss. JACOBUS, & alii bini Reverendissimi Episcopi, ENGELBERTUS Namurcensis, & CORNELIUS JANSENIUS Ypresiensis; necnon Reverendiss. RICHARDUS PAULI STRAVIUS, tum Pro-Nuncius Apostolicus, deinde Dionysiensis, ac Suffraganeus Leodiensis.

Istorum Exempla secuti sunt Proceres multi, cum præcipuâ Belgii nobilitate, & aliis tum Ecclesiasticis, tum secularibus quam plurimis. Mirum dictu, quam festinanter S. CAROLI patrocinium senserit Bruxella: subito enim cessare coepit pestis, donec brevi ab eâ omnino libera esset, & inter circumviciinas urbes minus populatas, incontaminata tum perstitit annis ferè duodecim. Cum vero anno 1648. rursus vehementer excandesceret eadem pestilentiae lues, & in dies augesceret, idem Illustriss. Dom. BOANEN indixit solemnitatem in Ecclesia Carmelitana ad Altare dictæ Confraternitatis, indéque Processionem generalem: & mox fatale incendium minni coepit sit, ut brevi omnino extinctum fuerit, & Bruxellæ ab eo immunis reddit. Propterea idem Archiepiscopus in gratarum actionem, Missam in eadē Ecclesia solemnem cantavit, assistente Serenissimo Archiduce LEOPOLDO, Belgii Gubernatore, cum aliis Belgii Principibus, & urbis Proceribus.

Pervolante Belgium famâ tanti beneficii, eadem S. Caroli Confraternitas erecta fuit in pluribus aliis primariis Civitatibus, ac imprimis Gandavi, anno 1646. die 3. Septembris: Valencennis, eodem anno: Brugis, anno 1647. die 5. Maii: Ypris, eodem anno 4. Novembris: Antuerpiæ, anno 1657. die 22. Octobris, in Ecclesia Carmelitana, ad instar aliarum Belgii Civitatum; sicuti fusiū refert Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineâ Carmeli*, pag 316. num. 603. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 752. num. 3594. & seqq. Mentionem autem Ignatii à S. Petro facit R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss.* ad nos Bruxellæ Aureliam missis die 13. Augusti 1741.

XLIV.

IGNATIUS SPINOLA, Genuensis, Carmelita Discalceatus, seculo decimo septimo pietate & doctrinâ illustris: *Relationem scriptit de Maria à Sole dictâ*, miraculis in urbe celebri; ut refert Guillelmus Gumpenberg, in *Idea Atlantis Marianæ*, teste Augustino Oldoïno, in *Athenæo Ligustico*, pag. 279.

XLV.

IDELPHONUS A JESU MARIA, aliis ALPHONSUS, cognomento RIBERA & SANDOVAL, natione Castellanus, patriâ Villaregius, Diœcesis Toletanæ, natus anno 1565. ALPHONSO CELLO DE RIBERA, & JOANNA DE GUZMAY, Fondatrice Conventus Conchensis, Monialium Teresianarum, anno 1588. nobilissimis parentibus: ISABELLE CELLE DE GUZMAN, postea S. JOSEPHI Carmelitanæ Excalceatæ Frater; Carmelita Excalceatus *Pastranae* anno 1587. professor Conventualis Segobiensis, deinde Pompeiopolitanus, bis Provicialis Novæ Castellæ; primus etiam Superior deserti *Bolariæ* 1592. postremò bis *Pastranae*, annis scilicet

1606.

I.

1606. & 1619. omnium votis, Præpositus Generalis suæ Hispanicæ Congregationis: Vir sanè magnus, integritate vita conspicuus, summâ prudentiâ & animi moderatione præditus, Religionis Carmelitanæ cultor insignis, ac præclarum musarum decus ac jubar, migravit ad Dominum oculis captus, *Compluti*, anno salutis 1638. in Collegio S. Cyrilli. Scripsit varia erudita opera, quorum tituli sunt;

1. *Epistola ad Provinciales, Definidores, & Priors Carmelitas Excalceatos Congregationis Hispanicæ, de Prælatorum dignitate, excellentiâ, electione, differentia, obligatione, dotibus & virtutibus necessariis. Compluti, 1621. in-4°. Hispanicè.*

2. *Utilis gubernandi Methodus Regularium Prælatorum, una suprà sexaginta Consilia complectens. Antuerpiæ, apud Verdussen, 1643. Hispanicè in-4°.*

3. *Doctrina Religiosorum, in quatuor partes divisa. Matriti, apud Alphonsum Martinum, Baleo-
ca, 1613. in-4°. Ad Joannem Garciam Millinum, S. R. E. Cardinalem, & Ordinis Carmelitarum Pro-
tectorem. Hispanicè.*

4. *De Periculis & remediis perfectionis & pacis Religiosæ, tomus duo: Quorum primus extitit excusus Compluti, apud Joannem de Orduna, 1625. in-4°. postea Barcinone, ab authore recognitus, & accessione multâ locupletatus, anno 1636. & 1638. in-4°. Hispanicè. Tandem Neapoli, Italicè traduc-
tus juxta priorem editionem Complutensem, 1650. Interprete Optato à S. Carolo, Carmelitâ Discal-
teato. Secundus autem prodiit Barcinone, 1638. in-4°. Hispanicè. Totum opus prodiit Gallicè anno 1645. apud Wedre, in-4°.*

5. *De Ordine servando in Comitiis Generalibus & Provincialibus; & de quibusdam mediis, quibus Definidores, aliqui Prælati Superiori Congregatio-
nis Carmelitarum Excalceatorum, debent uti pro conseruatione suæ Congregationis. Ursecæ, per Do-
minicum Ecclesiam, 1622. in-4°. Hispanicè.*

6. *De Cœnobiosis Novitiorum institutioni destina-
tis, atque de illorum electione, ac educatione, Tra-
ctatus. Ursecæ, 1623. Hispanicè, in-4°.*

7. *De Modo in novorum Cœnobiorum receptione obsermando, ac de convenienti Religiosorum in eis numero, Traictatus. Ursecæ, 1623. Hispanicè, in-4°.*

8. *De Electionibus & Reelectionibus Prælatorum, atque de eorum commodis & incommodis, Traictatus. Ibidem, 1623. Hispanicè, in-4°.*

9. *De Convenientiâ quæ competit Congregationi Hispanicæ Carmelitarum Excalceatorum, ut Provin-
ciales & Priors elegantur in Capitulo Generali: Ibid. 1623. Hispanicè, in-4°.*

10. *De Damnis quæ sequuntur in Religionibus, ubi officium Superioris Generalis non nisi triennio du-
rat. Ursecæ, per Dominicum Ecclesiam, 1623. Hispanicè, in-4°.*

11. *Epistolæ tres ad suos Religiosos, suasque Moniales. Compluti, 1621 in-4°. Hispanicè.*

12. *De Quibusdam loquendi modis, qui solent virtutem & obedientiam destruere, & de illorum re-
mediis. Compluti, 1624. Hispanicè, in-4°. Ex quo idiomate in Gallicum vertit Gerardus à S. N. Bel-
ga, Carmelita Discalceatus. Idem Opus videtur esse cum eo, quod num. 4. citatur.*

13. *De Monialium Regimine dissertatio. Ursecæ,
1623. Hispanicè, in-4°.*

14. *Compendium Diplomatum ac Privilegiorum Carmelitis Excalceatis, per summòs Pontifices & Principes concessorum. Ursecæ, 1623. in-4°.*

15. *Ordinarium sive Ceremoniale Carmelitarum Excalceatorum, Usibus antiquis suæ Religionis con-
forme, cum Epistola & Prologo ad Ceremonias Ec-
clesiae exactè peragendas. Matriti, per Michaëlem*

Tom. I.

Serranum de Vargas, 1608. in-16. Hispanicè:

IDELOPHONSIUM A JESU MARIA commendant Cy-
prianus à S. Mariâ, in *Thesauro Carmelitico*: Mi-
chael Munoz, in *Propugnaculo Eliæ*: Franciscus
à S. Mariâ, in *Historia Generali Congregationis Hispanicæ*, Lib. II. cap. 33. & 44. *Ibidem*, Lib.
V. cap. 36. *Ibid. Lib. VIII. cap. 59, & 60.* Lau-
rentius à Cruce, in *Relatione deserti Bolarcæ*: Phi-
lippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag.
75. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*,
pag. 154. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Com-
pendii Historia Carmelitana*, cap. 12. Daniel à Vir-
gine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pug. 597. num. 1067.
Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Au-
thorum Carmelitarum Excalceatorum*: quo usus est
Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana*
Ms. pag. 172. Alios vide super. pag. 33.

XLVI.

INNOCENTIUS A S. ANDREA, patriâ *Tafal-*
lensis, in Navarræ Regno, inter Carmelitas Dis-
calceatos Pastranæ professus, Monasterii Sancti Mon-
tis-Calvarii Fundator atque Collegii *Biaciensis*, una
cum S. JOANNE à CRUCE primarius Erector, cum
Superiorum iussu in Bæticam Superiorem fuisset
coaptatus, in Monasterium *Granatense* se recepit,
ubi anno 1620. migravit ad Cælum. Scripsit
*Tres Tratados de la Oracion mental: De la mori-
fication; del hombre interior*, qui sub alio nomine
sunt editi, anno 1617.

INNOCENTIUM à S. ANDREA memorant Nicolaus
Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag.
675. Anastasius à S. Teresiâ, in *Bibliotheca Ms.
Authorum Congregationis Hispanicæ*, pag. 30. Mar-
tialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Biblioth. Carmelit.
Excalceatorum*, pag. 213.

XLVII.

INNOCENTIUS BALDUS, natione Ita-
lus, patriâ Bononiensis, Mantuanæ Congrega-
tionis Carmelita, Doctor Theologus Collegiatus
Academiæ Bononiensis, ac suæ Congregationis Pro-
curator Generalis & Definitor. Scripsit circà annum
1595.

1. *Ad Joannem-Baptistam Campegium, Epif-
copum Majorensem, Carmen.*

2. *Orationem Parmæ habiām, & ibi editam
anno 1594. in-4°.*

3. *Orationes Funebres varias, Bononiæ habitas.*

4. *Opuscula varia, Italicè edita: Quæ quoniam
vidit Bononiæ Ludovicus Jacob, anno 1640.
in Musæo Petri Thomæ Sarraceni, Carmelitæ.*

INNOCENTIUM hunc commendant Josephus Falco,
in *Chronico Carmelitico*: Joannes Pasqualius Alido-
sius, in *Catalogo Doctorum Bononiensium*: Joa-
nes-Antonius Bumaldus, in *Bibliotheca Bononiensi-
si*: Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico Ms.*
ad annum 1595. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 173.

XLIII.

INNOCENTIUS A S. VINCENTIO, Carmelita
Excalceatus, Provincia Mediolanensis Præ-
positus, ad suos scripsit *Epistolam Pastoralem* circà
annum 16. in qua ostendit, quantum ad divinum
amorem in cordibus nostris accendendum conducat
debita erga Superiores & reverentia & obedientia.
Prodiit anno 1671. in *Collectione Mediolanensi*,
parte 2. pag. 302. & seqq. Sicuti legitur, in *Biblio-
theca Carmelitarum Excalceat.* pag. 214.

Xxx

J.

X L I X.

INNOCENZA DELLA SS. INCARNATIONE, in seculo CAMILLA BARBERINI nuncupata, Fratris URBANI VIII. Summi Pontificis Filia, Florentia nata, Carmelitanam Vestem induit anno ætatis suæ 15. & Christi 1613. die 27. Octobris, in Monasterio S. MARIA MAGDALENAE DE PAZZI, ubi postquam Prioratum egisset, Urbanus VIII. eam assumpsit in Priorissam Monasterii, quod Romæ recens extrui fecerat, sub titulo SS. INCARNATIONIS, vulgo dicti BARBERINARUM. Indè ad fundationem Monasterii DI MONTE ROTANDO, distantis Româ xii. m. pass. in Sabinensi Diccesi, perrexit, & in Urbem deinceps reversa, volavit ad cœlos anno Christi 1666. die 26. Martii, ætatis suæ 67. cum quinque mensibus & undecim diebus. Scripsit Italicè *Constitutiones*, ex antiquis Carmelitanis & ex Sancti Francisci Salesii Statutis conflatas, paginis 610. contentas, & Romæ apud Angelum Bernabi editas anno 1658. *in-8°*.

De his loquens Eminentiss. Dom. Carolus Barberinus, S. R. E. Diaconus Cardinalis S. Cæsarii, Monasterii SS. Incarnationis Verbi Divini de Urbe, apud Sedem Apostolicam Protector, ait in *Bullario Carmelitarum*, tom. 2. pag. 522.

» *Constitutiones*, pro spirituali ac temporali regimine Monasterii & Monialium *Santissimæ Incarnationis* Verbi Divini, Ordinis Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, labore, atque studio R. M. INNOCENTIA BARBERINA, prædicti Monasterii Fundatricis compositas, elaboratas, atque in ordinem digestas, earumdem Constitutionum seriem lectio ni, examini, atque judicio probatorum Virorum demandavimus. Cum igitur horum fide digno testimonio Nobis cognitum, compertumque sit illas..... Decretis Sacri Concilii Tridentini, & regularibus ejusdem Ordinis antiquioribus Institutis nullatenus adversari, sed valde consentaneas esse, & apprimè accommodatas: Nos auctoritate Apostolicâ, quâ fungimur, easdem Constitutiones... confirmamus & approbamus... In quorum fidem, &c. die 22. Decembris, anno Dominicæ Incarnationis 1657.

L.

JOACHIMUS A S. ANNA, Carmelita Discalceatus, patriâ Mediolanensis, piissimè vivens, piissimè quoque mortuus est Mediolani, anno 1697. postquam edidisset Opera, quorum inscriptiones sunt,

1. *Mystica Anatomia sacratissimi nominis Deiparæ Virginis Mariæ*, sub omnium Scientiarum & creaturarum, Angelicarum & Humanarum, opero Compendio, ad repræsentandas prærogativas perfectionis & dignitatis almæ Dei genitricis. Venetiis, 1690. *in-folio*.

2. *Mirabilis excellentia, sive Grammaticæ, Theologicæ, Anagrammaticæ Versiones, & divina Attributa*, augustinissimi Nominis Jesu. Venetiis, anno 1692. *in-folio*.

3. *De Interpretatione Sacrarum Vocabulorum, ex Sanctorum Patrum, Ecclesiæque Doctorum variis Sententiis, continens Literas A. & B. Collectio*. Venetiis, 1685. Alios reliquit tomos decem de eâdem materiâ, usque ad complementum totius Alphabeti; teste Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 214.

L I.

JOACHIMUS A JESU MARIA, Neapolitanus, in seculo dictus ANDREAS GALLUCIO, anno 1604. die 30. Novembris natus, inter Carmelitas Excalceatos professus Neapoli 1627. die 21. Martii; Præpositus Generalis in Comitiis Romæ habi-

tis electus est anno 1653. die 1. Maii: Visitavit Provinciam Lugdunensem, erexit Pedemontanam & alteram Comitatûs Burgundiæ. Obiit Neapoli, anno 1656. die 29. Julii. Edidit

Epistolam Pastoralem: in quâ ponderat quanti momenti sint Carmelitis Excalceatis quatuor Monita à S. Teresiâ data, pro conservatione & incremento illorum Reformationis. Romæ anno 1654. *in-8°*. Latinè. Prodiit etiam in *Collectione* similium Epistolârûm *Mediolanensi*, anno 1671. parte 1. pag. 211. & seqq.

JOACHIMUM A JESU MARIA commendant Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annal. Carmelit. Gallie*, Lib. II. cap. 100. pag. 566. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 174. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 214.

L II.

JOACHIMUS A S. MARIA, Mediolani natus die 4. Novembris, anno 1525. in sacris undis nuncupatus FRANCISCUS GARBICELLUS, Carmelitas inter Excalceatos professionem emisit, anno 1645. die 22. Septembris. Quantum in literis emicuerit satis demonstrant ejus Opera: Ast quod plus est, Deo Religionique ita eodem tempore sedulò inservit, ut si justum elogium ei texere aliquis cogitaret, integras vix paginas implere posset. Mirum hinc haud dubiè videbitur, quod ille in Confessionibus audiendis patientissimus, in Chori Psalmodia nunquam ultimus, sacrificisque Meditationibus protrahendis impensè addictus, tot ingenii sui monumenta posteris relinquere potuerit; et si quoque corporis mole non exigua præpediretur: ita ut Concioines suas Quadragesimales quater elaboratas, nunquam recitare ei datum fuerit. Inter alias ipsius virtutes illuxit humilitas, ob quam dignitates omnes suæ Religionis ei oblatas constanter respuit, donec meritorum, annorumque plenus obdormivit in Domino, anno Salutis nostræ 1697. die 21. Novembris. Hæc ipsum reddit immortalem:

» 1. *Mirabiles Excellentia, sive Grammaticæ, Theologicæ, Anagrammaticæ Versiones, & Divina Attributa Augustissimi Nominis Jesu: Ad Reverendiss. Honorium ab Assumptione B. V. Mariæ, Præpositum Generalem, Ordinis FF. Carmelitarum Excalceatorum. Mediolani, apud Carolum Antonium Malateßam, in-folio 1692.*

» 2. *Mystica Anatomia sacratissimi Nominis Deiparæ Virginis Mariæ, sub omnium scientiarum & creaturarum Angelicarum & Humanarum, Cœlestium & sublunarium opero Compendio, ad repræsentandas prærogativas & perfectiones, maximisque virtutes, & dignitates Almæ Dei Genitricis exposita. Venetiis, apud Brigontium, 1690. in-folio*.

» 3. *De Interpretatione sacrarum vocum, ex Divinis Literis. Opus ex Doctrinis Sanctorum Patrum, Sententiisque Ecclesiæ Doctorum concinnatum, Etymologiarum, & rerum Naturalium Investigatoribus, Philosophis, Theologis, Mysticæ Sapientiæ Speculatoribus, sacræ Scripturæ studiosis, denique Verbi Dei Præconibus, ad intelligentia Scripturarum arcana conscriptus. Volumen primum Eminentiss. & Reverendiss. S. R. E. Cardinali DD. Gregorio Barbadico, Episcopo Patavino, dicatum. Mediolani, ex Typographia Ludovici Montiæ, per Carolum Fredericum Gaillardum, 1685. in-folio*.

» 4. *Reliqua hujus magni Operis Volumina xxii. extant Mss. in-folio penes suos, in Bibliotheca*

J.

» Conventū Mediolanensis, cum Approbationibus,
» Indicibusque prælo parata.

» 5. Vita della serva di Dio FRANCESCA DEL
» SANTISSIMO SAGRAMENTO, Carmelitana Scalza,
» nel Convento di S. Giuseppe di Pamplona, data
» già alle Stampe in Spagnolo da D. Michele-Bap-
» tista di Lanuza, Cavagliere di S. Giacomo, è del
» supremo Consiglio d'Aragona, &c. Tradotta in
» Lingua Italiana, e dedicata al Sig. Cunte Bar-
» tholomeo Arefe, Regente del supremo Consiglio
» d'Italia, Presidente dell' Excellentiss. Senato di
» Milano, &c. In Milano, da Federigo Agnelli,
» 1673. in-4°.

» 6. Origine della Congregazione de Carmelitani
» Scalzi, separata da quella di Spagna, con suo
» Capo Generale distinto, ed indipendente da quello
» di Spagna, e da quello de Carmelitani dell' Os-
» servanza, formata dal Pontefice Clemente VIII.
» con facoltà destendersi per tutto il Mondo) ecce
» tuata la Spagna) e si descrive ampia mente la fun-
» dazione del Convento, e Chiesa di Milano sotto
» il titolo S. Carolo, coll introduzione d'essi Car-
» melitani Scalzi in Milano, nell' anno 1614. Mf.
» in-4°. prælo paratus Codex extat ibidem.

» 7. Affonti di diverse materie predicabili, e mo-
» rali per animare i fideli all' amore della virtù, e
» fuga dal vizio: ou vero, Discorsi morali, eruditi,
» e fruttuosi Mf. in-4°. Ibidem.

» 8. Historia della fundazione de Conventi della
» Provincia dé Carmelitani Scalzi di Lombardia, sotto
» il titolo di S. Angelo Martire, in cui si parla di
» quasi tutti li fundati sino al suo tempo; compren-
» dendo allora la Provincia Lombarda anche lo Sato
» Veneto. Mf. in-4°. Ibidem.

» 9. Vita del Ven. Fra DIEGO DI GIESU, tra-
» dotta dallo Spagnolo nell' Italiano. Milano, presso
» l'Agnelli, 1674. in-4°.

» 10. Circinus proportionalis Georgii Galche-
» mayr, ab Eusebio Blanco, ejusdem Ordinis, Lat-
» nitate donatus, ut superius verbo, Eusebius à Spi-
» ritu Sancto diximus, à Joachimo nostro Garbicello
» à S. Maria in Italicum conversus, & prælo paratus.
» Mf. Ibidem.

» 11. Conciones pro integris quatuor temporibus
» Quadragesimalibus recitandis, compositæ Mf. ibi-
» dem.

» 12. Elogia plura sacra, in quibus ingenium
» Autoris mirificè illucescit, & inter ipsa celebran-
» tur ea quæ publicè exposita fuerunt occasione fe-
» stivitatis à suis Sodalibus habitæ Mediolani, anno
» 1675. pro Beatificatione Fr. JOANNIS A CRUCE,
» ipsius Congregationis Carmelitarum Excalceatorum.

» 13. Declarationes Decretorum Sacræ Congre-
» gationis Concilii Tridentini ab anno 1573. ad sua
» usque tempora. Mf. VI. vol. in-folio comprehen-
» sæ: Ibidem asservatae.

» 14. Lettere della Santa Madre di Giesu, com-
» mentate da Monsignor di Palafox, tradotte dall'
» Idioma Castillano nella Lingua Italiana. Mf. tom.
» 2. in-folio. Ibidem custoditæ.

JOACHIMUM GARBICELLUM A S. MARIA cele-
brant Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Literatorum Mediolanensem*, pag. 175. Philippus Ar-
gelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensem*,
pag. 668. num. 834. & pag. 1993. Martialis à S.
Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Ex-
calceatorum*, pag. 214.

L I I I .

JOANNA DE RHEGIO, in seculo ÆMILIA
nuncupata, ab Urbe, in qua nata circè annum
1438. parentes habuit pios & modestos, SIMONEM,

& CATHARINAM Scopelli. Infantia excesserat;
cum deliberatura de solvendis seculi involucris, &
Monastico induendo habitu secum ageret, sed ad
grandi scula jam ætatis incrementum adulta, & op-
tinnis ditata desideriis, Sanctæ Mariæ sacram Vestem
in Religione B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo
fusciendam maturius cogitavit. Carmelitæ quidem
Viri Monasterium in *Rhegio Lepido* ab anno 1384.
fundatum incolebant; Monialium autem sacrarum
nullum ejusdem Ordinis Cœnobium extabat erectum.
JOANNA nequaquam segnis à loco, ad Monasterium
apto, quiescebat, bono suo exemplo ad Deo famu-
landum alias Virgines succendens, Monasticisque
castris sociare sibi satagens.

Quæ mente conceperat generosi animi Virgo, im-
plete vehementer optabat, congruum scilicet repe-
rire locum Monasterio construendo; & ecce divini-
tus inspirata mulier vidua ejusdem civitatis, se, duas
filias, domumque propriam in Vicinia S. Petri, alias
Castelli, nunc *de Mutti* dicti sitam, obtulit, firmi-
ter statuens sub castris Joannæ Virginis viriliter mi-
litare: quibus eas hæc reapsè aggregavit, ingenti
perfusa gaudio. Mater & filiæ ad domum reversæ,
quatuor annorum spatio, in unitate Spiritus, virtu-
tum exercitio solerter incubuerunt, Monasterio con-
struendo sedulò necessaria præparantes, cum incre-
dibili omnium Civitatis incolarum applausu & lætitia.

Ancilla autem Christi adjecit oculum ad quamdam
S. Bernardi Ecclesiam, cum hortulo, & domo à
S. Petri porta modicum semota, quam *Fratres Hu-
miles* tunc temporis occupabant. Anno inde 1484.
Romanæ Ecclesiæ Innocentio VIII. sedem tenente,
antè hac Carmelitarum Protectore, per civitatem Rhe-
giensem pertransivit *Hunilium Fratrum Generalis*,
Romam petiturus; qui ad CHRISTOPHORI ZOBOLI
REGIANI, Episcopi Comachiensis instantiam, præ-
fatam habitationem concessit. Quapropter anno 1485.
Monasterii primordia construi cœperunt, sub titulo
Mariæ de Populo, cui JOANNA præfecta suas Mo-
niales sacras piissimè rexit, civium subsidio & maximè
CHRISTOPHORI ZOBOLI RHEGIANI semper subnixas,
ad annum usque 1491. quo sanctam efflavit animam
die 9. Julii, ætatis suæ 63.

In Monasterio sepultum ejus corpus, integrum &
incorruptum fuit anno 1493. repertum, suavissimum
flagrans odorem, per Reverendiss. BONUM FRAN-
CISCUM ARLOTTI, Rheniensium Antistitem, qui
peracto Missæ sacrificio, cum solemni processione,
Pontificalibus infulis exornatus, sanctum illud cor-
pus reverenter sublatum, & in loco Sancto ad hoc
disposito collocati fecit, in sinistro videlicet Altaris
cornu: ubi integrum illibatumque adhuc quiescit,
subtilissimo cooperatum velo; & hoc ejus est Epita-
phium:

D.

O.

M.

*Hic decus, & famæ pars maxima Carmelitarum,
Corpore felici Virgo JOANNA jacet.
Cælesti gaudens ut Spiritus integer aulâ,
Sic non consumptis ossibus alma caro est.
Gaudeat exultans his concio tota Sororum,
Lætetur propriâ scupea prole domus.
Lætitia voces populus sub sidera jactet
Rhegius, hac divâ Virgine latus agat.
Sis bona, sis felix cunctis sanctissima Virgo,
Sisque memor nostri vocibus ante Deum.*

J.

Scriptit Joanna Scopelli de Regino quædam Opuscula, titulo isto notata:

1. *Tunica Gloriosa Virginis Mariae*. Formula hæc erat deprecandi B. Virginem Dei-param, quam Joanna recitabat, quando supernæ gratiæ munus aliquod suscipere prætendebat. Scilicet quindecies mille *Ave Maria* recitabat, & unum quodque centesimum recitatione *Salve Regina* coronabat: Quibus dictis septies quoque *Ave Maris Stella*, totidemque *O Gloriosa Domina*.

2. *Oratio devota ad Deum Patrem*, quam Joanna orans pro se & suis dicere solebat.

3. *Monita Spiritualia*, quæ Joanna moritura suis Monialibus dedit.

4. *Testamentum*, quod Joanna condidit, & in quo inter præcipua cætera, unum, charitatem nimis serio commendavit: ad quam communiter exercendam, filiarum suarum devotas mentes accendit, & tanquam tramitem amplectendum proposuit, &c. Hæc Opuscula Typis Italicis & Latinis prodierunt in ejus vita, utroque idiomate edita. Nam

Vitam Joannæ Scopelli de Regino edidit Italice Benedictus Mutti Reginianus, Venetiis, anno 1601. Haec autem Latinitate donavit Segerus Pauli, Carmelita Coloniensis, & Daniel à Virgine Maria, Typis Antuerpiensibus cusam transtulit in *tomum 2. Speculi Carmelitani*, pag. 542—548. *in-folio*. post Joannem-Baptistam de Lezana, *tomo 4. Annal. Carmelite*. ab anno 1428. ad annum 1493. Eandem quoque scripsit post Benedictum Gononus, Ordinis Cœlestinorum Monachus, in *Chronico SS. Dei-paræ sub anno 1428. sed compendiosam æquè ac alii Scriptores*, qui celeberrimam nostræ Joannæ mentionem referunt, scilicet

Philippus Ferrarius, in *Catalogo Sanctorum, ad diem ix. Julii*, ubi vitam ejus excusam Mediolani, anno 1617. Arturus Monasteriensis Recollectus, in *Martyrologio fæmineo ad diem 28. Martii*. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 554. num. 997. Petrus-Thomas Saracenus, in *Menologio Carmelitarum*, pag. 409. Josephus Andres, Societas-Jesu, in Collegio Cæsar-Augustano, Primariae Cathedræ Theologiæ Moderator, in *Decore Carmeli*, pag. 397. num. 301.

R. P. Joannes Pinus, Societas-Jesu, Presbyter Theologus, ad diem 9. Julii, tomo 2. pag. 720. *Actæ Sanctorum*. in Notis præviis ad B. Joannam, Virg. Carmelitanam, num. 3. hæc habet. » Exemplar habemus anno 1611. Venetiis impressum. Ejusdem anni exemplar præluxit P. Segero-Pauli, Carmelitæ Colonensi, qui Latinam vitam, abs se conscriptam, accepit ex Italica; omissis quibusdam, quæ verbosè adornarat prædictus Mutti, pauculis etiam de suo additis, ut comperi ex utriusque vita collatione.

L IV.

JOANNA A S. SPIRITU, Burdigalensis, JOANNIS DE BERNET, Senatoris, & BEATRICIS DE CHIMBAUT, illustrissimorum parentum filia, anno 1611. die 7. Januarii Carmelitana Excalceata, prima Novitia cum aliis tribus Virginibus à FRANCISCO DESCOURCEAUX S. R. Ecclesiæ Cardinali DE SOURDIS, Archiepiscopo Burdigalensi vestita, posteà ejusdem Cœnobii Præfecta; exquo quidem S. Josephi Monasterio ad Conventum Assumptionis fuit translata, jubente D. BERULLIO, qui eam suscipitus est de propensione ad regimen Carmelitarum Excalceatorum subeundum. Quod ut verè assequetur, in Lotharingiam profecta, Conventū Mufflopontani habitationem accepit anno 1625. & in novo Monasterio mortem oppetiit anno 1632. die 7. Januarii.

Jussu sui Directoris scriptit *Relationem de propria vitâ*. Quâ usus est Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, Lib. I. cap. 105. pag. 277. & seqq. Eundem consule, pag. 221—229. Philippum à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 56. col. 2. lin. 19. Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174*. ad Schedulam Ms. ibi affixam.

L V.

JOANNES AEGIDIUS, Gallus Carmelita, circa annum 1379. scriptit, in *Apocalypsim*; si fidem dabis Joanni Balæo, de *Scriptoribus Angliae*, Cent. XIII. pag. 172. ubi non assignat nec locum nec ætatem, nec dignitatem hujus Carmelitæ. Unde Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174*. suspicatur errasse Joannem Balæum, & Loco JOANNIS AEGIDIUS, legendum esse JOANNEM ELINUM, natione Anglum Carmelitam, qui scriptit in *Apocalypsim*.

L VI.

JOANNES A S. AGNETE, Catalanus, Carmelita Excalceatus; vir eximia pietatis, de cuius officina sex tomii *in-folio* prodierunt, Hispanè prænotati.

Fidei Christianæ miracula in gratiam SS. Trinitatis: Qui Ms. affervantur in Cœnobia Dertusensi, sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 214.

L VII.

JOANNES DE AHUMADA MENDOZA, Hispanus, ex illustri S. Teresiæ familiâ natus, Carmelita, Lector Theologiæ primarius in Complutensi sodalium domo, studiorumque Moderator, cum quo sæpius Romæ Ludovicus Jacob versatus est anno 1638. & qui posteà Neapoli vixit ad annum 1643. quod edidit

Sermones para los Domingos y Ferias principales de la Quaresma, tomo 1. Neapoli, apud Camillum Cavallum, 1641. *in-4°*. Prout scribit Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 476. & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174*.

L VIII.

JOANNES ALCAYDE, Hispanus, Carmelita Theologus & Poëta, edidit de *Immaculata Conceptione Poëma*. Hispali, 1616. *in-4°*. Quod idem forsitan (nisi alterum fecerit) legitur in Libro R. P. Joannis de las Ruelas, Carmelitæ, de *Pulchritudine corporali Virginis Mariæ*; edito Hispali, 1621. *in-4°*.

De Joanne Alcaida loquuntur Joannes de las Ruelas, *Libro citato*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliae*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174*.

L IX.

JOANNES ALDEBURGUS, Flander Carmelita, multâ scientiâ præclarus, Philosophiæ Professor, circâ annum 1556. Scriptit

1. *De Formalitatibus*, Lib. I.
2. *De Syllogismorum sufficientiâ*, Lib. I.
3. *De Sensu & Sensato*, Lib. II. & *Alia*.

Ita referunt Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 387. Valerius Andreas, & Joannes Franciscus

J.

Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 562. Antonius Sanderus, de *Scriptoribus Flandriæ*, & tomo 1. *Flandria Illustrata*. Antonius Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 399. ubi in testem perperam adducit Arnoldum Bostium, qui vivere desit anno 1499. vel Aldeburgus senior anno 1556. dicendus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 174.

L X.

JOANNES DE ALERIO, natione Occitanus, patria Tolosanus. Doctor Theologus ac Professor Parisiensis, in Magistrum Priorem Generalem sui Ordinis Carmelitanj, ad Comitia Montepessuli habita die Pentecostes, anno 1321, electus est, licet absens, cum Guido de Perpinianio, ad Episcopatum Majoricensem assumptus fuisset. Tria Capitula Generalia celebravit Alerius, Barcinonense, anno 1324. in quo decretum fuit ut *Salve Reginæ* dicetur in fine omnium horarum, &c. Albiense, anno 1327. in quo Provinciæ Germaniæ Superioris & inferioris conjunctæ & unitæ fuerunt sub Provinciali Siberto de Beka, cum à Burdigalensi Capitulo 1318. divisæ fuissent. Valencennense, anno 1330. in quo ipse Joannes Alerius officium resignavit, & postea Tolosam se recepit, & ibi ultimum diem clausus in Domino, ac pace bona, post duodecim annos, scilicet anno 1342. die vigesimæ tertiaræ Novembbris. Scripsit,

2. In *Ecclesiasticum Lectionarum notabilem*: cuius meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca Sandæ*: Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 601. col. 1. D.

2. In *IV. Libros Sententiarum, Commentaria*.

3. In *Artes Liberales*, Lib. I.

4. In *Artes Humaniores*, Lib. I. Et alia Plura.

Peculiarem affectum amoris erga hunc Reverendissimum Patrem, Ordo Carmelitanus demonstravit: dum post resignationem Generalatûs ab ipsb factam Valencennis anno 1330. in eodem Capitulo; & in sequenti Nemausensi anno 1333. pro Vestario ipsius, de communibus Ordinis expensis provisionem fecit. Laudant eum insuper Joannes Tritheinus, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 571. Symphorianus Champerius, *de Viris Illustribus Galliæ*: Bartholomæus Bertrandus, *de Gestis Toulonorum*: Bartholomæus Chassanæus, parte 12. Catalogi Gloriæ Mundi: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*, pag. 381. Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum*. Antonius Poslevinus, in *Apparatu sacro*: Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum*: Hippolytus Marracius, in *Bibliotheca Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Indice Authorum Carmelitarum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 130.

E Carmelitis, Joannes Grossi, in *Viridario*, part 1. Clavi 2. Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes Palæonydorus, in *Faciculo*, Lib. III. cap. 11. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 37. & in *Commentario Carmelitico*. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium Carmelitarum*, ad annum 1321. & seqq. pag. 523—576. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 175. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 531. num. 950. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 284.

Inter beneficia & privilegia, quibus Ordinem suum Alerius à summis Pontificibus decorari vidit, non omittendus est transitus JOANNIS BUC, ab Ordine Carthusiano, ad Ordinem Carmelitarum; per-

Tom. I.

indè ac si ad arctiorem transivisset. Rationem vero hanc affert Benedictus XII. Quia sola mendicitas, quæ magis propinquæ est Virtutibus, multis de causis & rationibus, facit Ordines Mendicantium arctiores, & ipsorum Mendicantium Ordinum Professores reputari perfectiores, quam alli Religiosi, redditus & possessiones in communi habentes existant. Hæc Constitutione Benedicti XII. quæ data est Avenione, secundo Nonas Novembbris, Pontificatus ejus anno primo, scilicet anno 1335. die 4. Novembbris, incipit: *Omnis Naturæ*: tomo 1. *Bullarum Carmelit.* pag. 70. 71.

Ad Generalis Joannis de Alerio tempora *BULLA SABBATINA* referunt, idè dicta, quia in ea Joannes XXII. narrat sibi deprecanti B. V. Mariam apparuisse; Papatum & Vicariam de adversario promisisse; etiam tamen lege, ut Carmelitarum Ordinem confirmaret, neconon indulgentiam intrantibus Ordinem, seu Confraternitatem indulgeret; & ad uitiorum ejusdem Dei Matris Sabbato post eorum mortem. Hæc Bulla dicitur data Avenione, tertia die Martii, Pontificatus ejus anno sexto, scilicet 1322. Prodiit, tomo 1. *Bullarum Carmelitarum*, pag. 61. & 62. ex Hyppolito Marraccio, in *Pontificibus Marianis*, Romæ impressis apud Franciscum Caballum, anno 1642.

Etudit Viri, Joannes Launoytis, Natalis Alexander, Joannes-Baptista Thiers, & alii Bullam hanc impugnant. Quia Bullæ hujus stylus stylo ceterorum Joannis XXII. Diplomatum planè dissimilis; annorum datæ Bullæ discrepancy apud Carmelitas Scriptores, qui ipsam referunt; varia Revelationis à B. Virgine Joanni XXII. factæ narratio in variis exemplaribus; absurditas & repugnacia verborum, quæ Cœlorum Reginæ affinguntur, quæ JOANNEM Vicarium filii sui appellant; & ipsum nichilominus se facturam Papam pollicetur; vocis Mercurii, nequaquam Ecclesiastice pro Feria quartâ usurpatio: silentium Autorum qui pro Joanne XXII. contrâ Ludovicum Bavaram scripserunt; silentium omnium, qui Pontificum vitas scripserunt; silentium item præcipuorum Ordinis Carmeliticorum Scriptorum, Philippi Ribotii, in *Libris de Institutione & peculiariis gestis Carmelitarum*; Joannis Chimerensis, in *Speculo Históriæ declarativo statu Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo*; & in *Speculo Ordinis*: Joannis Grossi, in *Viridario*, Thomæ Waldensis, tomo de sacramentalibus, iis in Capitibus ubi de Religiosorum Vestibus, & de suffragiorum Ordinis participacione disserit, Authoris *Compendii Historiæ & Journali Ordinis*: Promissio absurdæ salutis æternæ, quam B. Virgo fecisse supponitur iis omnibus qui Carmelitarum Ordinem ingressi fuerint, aut Scapularie gestaverint: Descensus fictitious B. Virginis in purgatorium, sabbato primo post obitum Confratrum & sororum sacri sodalitii Scapularis, ut eos à peccatis liberet.

Hæc argumenta tam infirma visa fuere ac debilia R. P. Theophilo Raynaldo, ut diceret miseratione potius quam confutatione dignum esse, quod primum urgent Adversarii de dissimili hujus, & aliarum Bullarum initio. Nam in voluminibus Pontificiorum Diplomatum, plurima sunt quorum initia in nullo alio Diplomate reperiuntur. Gregorius VII. ei Constitutioni quæ Henricum IV. exauktoravit, illud initium ex abrupto præfixit. B. Petre, *Apostolorum Princips*, inclina quæsumus pias aures tuas nobis.

2º. Varietas in numero annorum adscripto Bullæ irrepsit Librariorum oscitantiæ, ut sèpè alibi contingere animadvertis Hieronymus, Epist. olim 28. nunc 52. ad Liccinum.

Y y y

J.

3°. Quid importat varietas in extimo verborum cortice, dummodo sensus sit idem & eodem summo jure anxiè cavillandi circa voces discrepantes, æquè agi posset adversus veritatem multarum scripturarum, quas Christus & Apostoli allegarunt; eodem semper sensu: sed cum variatione aliqua in minutis, aut in cortice vocabuli: Potuit ea in vocibus variatio accidere ex eo quod aliquis non natus exemplar autographum, vel appographum Bullæ Joannis: aut pertæsus eam ad longum exscribere, sensum repræsentavit Compendio; vel, ut aliquid in speciem obscurum, efficeret clarius, adhibuit brevem paraphrasim; unde vocum nonnulla varietas, salyà veritate, cui soli est prospiciendum.

4°. Dissensio de tempore observatae Joanni visionis, non spectat Bullam, sed Authores eam referentes: Qui ex variis causis potuerunt in diversa abire, circa illud adjunctum, salvâ Bullæ & visionis veritate quoad substantiam. 5°. Appellatio Vicarii & promissio Papatus notant mendum Librarii, non Virginis locutionem. 6°. Nomenclatura diei Mercurii potest ipsi Joanni adjudicari, non eidem B. Virginis. Pro usu recepto, Joannes appellando Feriam quartam, diem Mercurii, potuit absque noxa adhibere eam vocem, ad exprimentem quod audiret eā die. Apud S. Justinum, in *Apolog.* 2. Cap. 16. *Dies Dominicus* nominatur *Dies Solis*; & à Tertuliano, in *Apologet.* Cap. 16. eadem appellatio; qui etiam nullâ Religione tangitur, diem sabbati nominando *Diem Saturni*. Sanctus autem Clemens Alexandrinus, Lib. VII. Strom. tametsi vocaret *Diem quartum & sextum quos dicimus Mercurii ac Veneris*; ne tamen surdis caneret, subjunxit interpretationem verbis illis: *Dicitur autem, ille quidem Mercurii, hic vero Veneris*; non quidem à falsis Numinibus, sed à Planeris. Concilia ipsa Spiritu Sancto afflata, indicentia futuram sessionem præstiruto certo die, voces receptas, *Luna, Martis, Mercurii, &c.* absque scrupulo adhibuerunt; ut videre est in Concilio Constantiensi, Florentino, Lateranensi ultimo, ac Tridentino. 7°. Silentium Authorum parum appositè objicitur. In primis, quia non erant adducenda, quæ facile negata essent: & alterius quam Joannis, cuius causa agebatur, testificatione confirmari nequissent. Deinde ab auctoritate negativa argumentari, ludicum est, & ab ipsis rudimentariis dialecticis contemnitur. Quo eodem modo, evanescit argumentum ex silentio quorundam avi nostri Historicorum.

Suppetunt nihilominus bene multi Autores Joanni vel æquales, vel supares, qui tententur de promissio Dei-paræ facto in ea visione objecta Joanni. Ita enim eo tempore Guillelmus Sanviliacus, Lib. de *Patronatu Virgineo*, & Joannes Bachontorpe, tractatu de *Ordine Carmelitarum*; ambo *Synchroni Joannis XXII*. Nec multum ab eo aberrant Guillelmus Bewefu, Lib. de *Dei-paræ miraculis*, conscripto anno 1386. & Joannes Hornebius, Lib. de *Misericordia B. Virginis*, quem edidit 1375. & Thomas Lombe, qui anno 1387. exaravit librum cui titulus: *Magna memoria in generationes futuras*. Hi omnes adeò æquales aut vicini Joanni, qui obiit anno 1234. explicatissimè referunt apparitionem Dei-paræ: & allocutionem Joannis, continentem disertè promissionem, de qua agimus. De silentio aliorum Carmelitarum, qui in objectionem adducuntur, vide infer. pag. 759. tom. 2.

8°. Scapulare Marianum est ex Dei-paræ instituto signum salutis, & nota prædestinationis; quatenus gestatio Scapularis ejusmodi, tessera est, singularis protectionis B. Virginis, affuturæ sodalibus, & conciliatæ media gratiæ singularia, quibus &

secūris serventur mandata, & tutiſ ad optatum finem beatitudinis péttingatur. Non plus dicitur, cum assentitur gestationem Scapularis esse *ignum salutis*, & *pignus*, vel notam prædestinationis, equidem non video. Octonarius Beatitudinis numerus ab Andrea Vega, assentit pro octuplici notâ prædestinationis, & æternæ salutis à Christo propria. Itaque pauper spiritu, ac miseri, & perfectiōnem patiens propter justitiam, pronuntiantur futuri in fine compotes gratiæ, & immunes ab æterno incendio, suppōnendo temp̄, quod cōfimita orationibus mandata servaverint. Quam multa alia dicuntur juxta Scripturas habere vim justificandi, & salvandi, quæ tamē vim illam suppōnuntur suam exerturā, si cætera adsint, ex natura rei, vel ex divino instruto necessaria. Sic Rom. 3. dicitur, *Arbitramur hominem justificari per fidem*. Rom. 8. *Spe salvi facti sumus*. Tob. 12. *Eleemosyna à morte liberat*, & ipsa est que purgat peccata. Jacob. 1. *In situum verbum potest salvare animas vestras*. Hæc & alia id genus, passim in scripturis legitur: neque tamē (ut benè notavit Bellarminus) ullus est qui inde colligat solam fidem, aut Eleemosynam: vel solūm verbum, justificare aut salvare, aut à morte æterna eripere, absque aliis ad eundem finem requisitis. Sed scriptura sic loquens, vult tantum significare, prædicta haberet vim suam ad illum finem: & eum (quod ad se attinet) advehetur, si cætera non desint.

9°. Cur hanc suam subventionem B. Virgo voluerit sabbato alligare, non est nostrum querere, quia non est nostrum leges ei præfigere: aut præscribere, quid, aut quando clientibus suis præstare debeat. Congruè tamen delegt Sabbathum, tanquam diem ipsius cultui dicatam ut pateriat fidelibus, quanti sit pie venerari Dei-param: cuius quodcumque festum, etiam minimum (quale est quod Sabbatho pergitur) adeò gratiosum apud Deum, & tantâ lageitate erga animas Purgatorii illustratur. Reverta verba Dei-paræ à Joanne relata fuerunt, quod saltē in primo sint liberandæ animæ; ita ut ad summum sint illucusque hæsuræ in Purgatorio: Quod tamē non obstat, quominus anima quæ antè Sabbathum esset expiata, liberaretur.

10°. Sub annum 1565. *Salmantæ & Hispaniæ*, effebuere motus adversus auxilium ab B. V. Mariæ præstandum Sodalibus, in Purgatorio extantibus, donec quatuor gravissimorum Theologorum judicio, sedata est procella. Denuò sub annum 1612. excitate tempestate Inquisitore *Avenionensi*, motus *Romam* pervenire, ubi totis viribus à partariis Inquisitoris, tentata est dejectio de antiqua hujus favoris possessione. Sed, ut jam animadvertismus super. pag. 49. & 50. PAULO V. imperante ventis & mari, facta est tranquillitas magna. Nam in suo decreto summus Pontifex sic intellectus descendens B. Virginis in Purgatorium, ut ipsius B. Virginis verba sint explicanda eo sensu, quod Sodalibus & Clientibus suis subveniendum illis est à B. Virgine, præcipue in Sabbatho, quia dies illa extat Virginis festiva: ut jam explicuerat Gregorius XIII. in Diplomate *ut laudes*, dato anno 1577. die 18. Septembris.

Anno 1635. die primâ mensis Junii, in Comitiis Sorbonicis, cum honorandi Magistri Hieronymus Parent, & Hieronymus Bachelier, juxta Provinciam sibi à sacra Facultate demandatam tetulissent nonnulla animadversione digna fuisse à se deprehensa in Libello Gallicè inscripto: *Abregé des Priviléges & Indulgences de la Confrérie du S. Scapulaire de Notre-Dame du Mont-Carmel, ensemble quelques Miracles faits en faveur du même S. Scapulaire*: die decimâ quintâ ejusdem mensis, ad Comitia sacræ

I.

Facultatis in Aula Collegii Sorbonae; accessit secessoris Consilii Regis Altaris, qui significavit Decretum Consiliorum Regis circa negotium Censuræ Libelli Confraternitatis Scapularis Carmelitarum, cuius judicium sibi Consilium Regis, auditis testibus, reservabat.

In Rothomagensi Diocesi eadem Scapularis Confraternitate pluribus disputationibus, facta est contentio, quibusdam impugnantibus, aliis vindicantibus habeat devotam Sodalitatem. Hac inter Illustrissimos Rothomagensis Antistes, suarum esse parem reatur differentes componere, ac disputationi lucem afferre. Quo efficacius id praeceperet, quid contineat ea de re Sorbonici Doctores, volent explorare. Auctoritas Illustrissimi Dom. D. FRANCISCI DE HARLAU voto satisfacta Sorbonici Examen questionis facti octo e celeberrimis suscipiunt. Quo viis Ballis, omnibusque pensatis, die 15. Augusti anno 1648. licetam Confraternitatem erectionem, & electa quidem Confirmationem declarata ut Indulgentiam vero Jubilinam, iusta tenorem decedit PAULI V. publicandam, & afferendam cœfuerunt; ipso fatente R. P. Nazari Alexandro. Differtur in His Ecclesiasticis Actis, pag. 11. et 12. et 13. et 14.

LXI.

JOANNES ALPHONSUS SOLIS, Hispanus Salmanticensis, nobilissimo genere, ex PETRO ALPHONSO DE SOLIS, & MARIA FELICE DE MENDOZA, patenteribus patrecrearum; horum utriusque, & Caput familiae, atque Dynasta oppidorum Retortilo, & la Grana, uxorem duxit, ex eaque prolem suscepit. Mortua Conjuge, iam variis disciplinis ipse instructus, relieto seculo, ad Claustrum Carmelitatum in patria consurgens, ibi Tyrocinium posuit, & professionem emulit die 22. Januarii, anno 1615. in manibus Ven. Mag. PETRI CORTEZ, Carmelitæ. Post susceptum Religionis Statum, studiis atque concionibus se totum dedit, usque adegit exultus, ut etiam ex tempore verba & suggestu faceret. Ad hanc, sacra Theologia Magister institutus, suæ Provinciæ Definitor, & Conventus Abulensis Prior extitit; quo sane munere distensus erat, dum à PHILIPPO IV. Rege Catholico, in Antistitem nominatus est.

Igitur die primâ Septembris, anno 1636. creatus est Episcopus Portu-divitensis in America, sub Metropoli Dominicopolitana, XIII. in ordine Antistes illius Ecclesie, quæ vulgo S. Joannes de Portudivis nuncupatur. Consecrationis munus in eadem Regione suscepit per manus FACUNDI DE TORRES, Archiepiscopi Dominicopolitanæ, Assistantibus Decano & Archidiacono Ecclesie S. Dominicæ. Quo tempore Sedem Portu-divitis tenuit, Indorum plusquam decem millia Sacramentis Baptismatis, & Confirmationis abluit, inunxit, copiosis per universam Diocesim Eleemosynis distributis. Postquam vero ad annos quatuor officium pastorale exercuit; in eadem Urbe Portu-divitis, Spiritum Creatori reddidit, sepultus in Templo Cathedrali; ad corru dextrum Summi Altaris: ubi sequens legitur Epitaphium.

D. O. M.

DD. F. † JOANNES ILDEPHONSUS DE SOLIS,
FELICIORIS SECULI VIGIL,
TOTO VIRTUTUM GUMULO NITIDIS. EXEMPLAR,
HUIUS URBIS PRÆSUL SINE EXEMPLIO,
DIE 19. APRILIS, ANNO 1641.
OBIIT FLORANDUS:

Cuius IN MEMORIAM

LAPIDEM HUNC DURATURUM MINUS
SORAINUS D. IGNATIUS DE LA MOTA
SARMIENTO, DICAVIT.

Scriptit Joannes noster Alphonsus de Solis, Concionem Beatissimæ Virginis, quam in Concepcionis ejus solemnitate habuit apud Franciscanos. Prodilt Salmantica, anno 1619. in-4°.

2. Conclaves alias Mariæ, seu de Festis & laudiis B. V. Mariae, Lib. I.

3. Conclaves alias Quadragesimales, de Tempore & de Sanctis, Lib. III.

4. Soliloquia Spiritualia, Lib. I.

JOANNEM ALPHONSUM DE SOLIS laudant Egidius Gonçalves, in Theatro Ecclesiæ Americano Indico, pag. 292. & 294. Hippolytus Marracius, in Bibliotheca Mariana, & in Antilibris Marianis. Petrus de Alva, in Militia Conceptionis Immaculatae: Franciscus Bonæ Spei, in Visione Eliae: Augustinus Biscarretus, in Palmitibus Vineæ Carmeli Mf. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 175. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 930. num. 3259.

LXII.

JOANNES ALBERTUS A S. JOSEPHO, Panormitanus, Carmelita Excalceatus, in seculo dictus JOSEPH PASQUALE, ex nobilibus MATTHÆO & LAUREA genitoribus ortus, in eadem Panormi civitate in Conventu S. Isidori Vestem religiosam induit, anno 1637. die 19. Martii, & anno sequenti professionem emisit. In Religiosæ vitæ limine totum se addixit, divinæ Contemplationis exercitio, in arcanis Mysticæ Theologiae, & animabus in viam Salutis dirigendis, omnibus Superior. In Magistrum Novitiorum plures electus, incredibili zelo, prudenter, magnis adhuc exemplo, ad perfectionis trahit, in regulari observantia præstantissimus, ac omnibus virtutibus insignis. Matritum ad expedienda quædam Provinciæ suæ negotia missus, ibi meritis clarus, vitam cum morte commutavit, anno 1678. Edidit Italico sermone,

1. Spirito dell' attioni della vita humana. Panormi, apud Petrum de Isola 1651. in-8°.

2. La Pieta Palermitana per ejuto de Moribus di. Ibidem, apud Petrum Camagnam, anno 1672. in-12.

Hunc Joannem Albertum laudant Antoninus Monigotor, in Bibliotheca Sicula, pag. 314. & Murias à S. Joanne-Baptistâ, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 252.

LXIII.

JOANNES ANASTASIUS DE ARANA, Navarensis, Pamploniensis, Carmelitarum Ordinem in patria urbe professus, Philosophiam Sodales docuit, indeque tam ibi, quam Caesar-Augusta sacram Theologiz silentiam, laurea hujus Facultatis ordinatus. Definitor fuit Aragonie Provinciæ, obiisque Rector designatus Collegii S. Joseph, Regia istius urbis; immaturâ morte præceptor XIX. Maii M. DCLXIII.

Scripta reliquit, Summulas Morales; duabus partibus in quæ edita sunt anno 1667. apud Joannem de Ibar: teste Nicolao Antonio, tomo 1. Bibliotheca Hispana, pag. 479.

J.

LXIV.

JOANNES A S. ANDREA, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Prior Guadalajarræ, scripsit circa annum 1642. *Relationem de sacris Imaginibus B. V. Mariae Guadalajarræ*. Quà potitus est Franciscus à S. Mariâ, tomo 2. *Historia Reformationis S. Teresiae*, Lib. VI. cap. 42. Sicut animadvertisit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 175.

LXV.

JOANNES ANDREAS CENTURIONUS, Carmelita Excalceatus, Genuâ oriundus, vir singulari virtute, pluribusque scientiis præditus, floruit seculo decimo septimo, quo typis dedit *Litteras aliquas eruditas*, inquit Augustinus Oldoinus, in *Athenæo*, pag. 296. & 445. ubi designatur Frater germanus sororis PAULÆ MARIAE A JESU, Carmelita Monialis Excalceatæ.

LXVI.

JOANNES ANDREAS A CRUCE, Pannonius, Excalceatus, in seculo dictus NICOLAUS RUSCIANUS, JOANNIS ANDREA RUSCIANI, utriusque Juris Doctoris, & ANTONIAE filius, ibi natus est anno 1640. & in Conventu S. Isidori Tyrocinium est anno 1656. amplexus, atque anno sequenti institutum Nudipedum Carmelitarum amplexus. In Regulari observantia nemini secundus: Magister Novitiorum, postea Theologiam docuit; Plurium Conventuum regimen Prior habuit: Quod officium Catanae exercens, obiit anno 1681. die 16. Augusti. Edidit Italico Sermone,

1. *La Pace combattuta, o vero la tranquillità di Catania conturbata da i vomiti di Mongibello, successo lagrimevole dell' inondatione del fuoco del Monte, Etna scappato alle falde di detto Monte à di 11. di Marzo dell' anno 1669.* Panormi, apud Petrum de Isola, anno 1670. in-12.

2. *Il secolo di ferro reso d'oro dalla vita, i viri esemplari della Ven. suor Geltruda di Giesu Maria, Maltese Carmelitana Scatza.* Romæ apud Mançinum, anno 1671. in-4°. Suppresso nomine Authoris.

De isto Joanne Andrea loquuntur Antonius Monitor, in *Bibliotheca Sicula*, pag. 317. & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 252.

LXVII.

JOANNES ANDREAS SECABOS, (Balao SERABONUS) natione Italus, patriâ Veronensis, Carmelita, Doctor Theologus Bononiensis, ac Poëta laureatus, in *Paristorum Lutetiarum primus bonas literas docuit*, prout loquitur Josias Simlerus; Vir utique Secabos, propter eximiam omnium scientiarum notitiam, & ob virtutis, atque probitatis laudem conspicuus: Concionator & Orator elegantissimus, scripsit circa annum 1490.

1. *Orationes coram summo Pontifice habitas.* Lib. I. Ms. olim apud Joannem Balaeum servato.

2. *Epistolas Rhetoricas*, Lib. I.

3. *Morales eruditiones*, Lib. I.

De Joanne-Andrea Secabos laudes non tacent Robertus Gaguinus, in *Epistolis*: Joannes Balaeus, Cent. XIII. pag. 164. Petrus Angelus Spera, Lib. III. de Nobilitate Professorum Grammaticæ & humanitatis utriusque linguæ. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium*, ad ann. 1489. num. 6.

-pag. 972. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 167. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1008. num. 3078.

LXVIII.

JOANNES A S. ANGELO, natione Hispanus, patriâ Andujarenus, aut Velocianus, Eremita Monte Sancto de Peñuela profectus, Carmelita Excalceatus, Theologus, Prior Jaennensis, vel Giennensis, & Velez Malacensis; postea Desinator Generalis. Vir prænigentia, solidudinis, virtutis & literarum amansissimus, decessit sanctissime in Monasterio Ecijensi Provinciae Bæticæ, anno 1625. postquam scripsisset excellens Opus prænotatum.

Examen Spiritus, Lib. I.

De illo Joanne mentionem habent Franciscus à S. Mariâ, tomo 2. *Historia Generalis Reformationis S. Teresiae*, Lib. I. cap. 18. pag. 96. & Lib. VI. cap. 25. Hieronymus à S. Josepho, Lib. V. *Vita Ven. P. Joannis à Cruse*, cap. 1. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 176. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 214.

LXIX.

JOANNES A S. ANGELO, alter Carmelita Excalceatus, natione Bæticus, patriâ Villanovanus, primus Prior Perpinianensis in Ruscino-ne, anno Domini 1589, constitutus, Prædictor Apostolicus: Vir cuius summa virtus, singularis ingenii fecunditas & sana eruditio, æternam apud Hispanos laudem pepererunt; ex hac virtute migravit Bæza, anno post Christum natum 1628. postquam *Sermones* edidisset.

Joannis hujus meminerunt Franciscus à S. Mariâ, tomo 2. *Historia Reformationis S. Teresiae*, Lib. VIII. cap. 19. num. 4. & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 176.

LXX.

JOANNES A S. ANGELO, Carmelita Hispanus, partes Michaelis Aiguani sustinuit adversus Michaelem Ximenium Barraconem, qui edidit opus quod inscribitur: *Dissertatio comparativa, in qua Petrum Berchorium verum esse authorem Commentarii in Psalmos*, nomine Incogniti editos, disputat. Matriti, anno 1720. in-8°. Unde & hæc *Dissertatio* istum primarium titulum habet: *Michælis Ximenii Barranconis Incongnitus per se cognitus*. Petrus iste Berchorius fuit natione Gallus, patriâ Pictaviensis, Prior S. Eligii Parisiensis, qui obiit anno 1343.

Ast Joannes à S. Angelo *Commentarios* illos Michaeli Aiguano Bononiensi, sui Ordinis Priori Generali, vindicat in Opere quod inscribitur: *Dissertatio Apologetica pro Incognito per se cognito*. Matriti, 1721. in-4°. De quâ Dissertatione loquuntur *Acta Eruditorum*, tomo X. *Suppl. pag. 281*. Et Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 1. pag. 718.

Replicuit ejusdem Michaelis Ximenii Barranconis *Incognitus aperti cognitus*. Matriti, 1722. in-8°. Et *Conclusio allegationis in lite super certitudine Autoris Incogniti in Psalmos*. Sive supplementum duplicitis Tractatûs pro Petro Berchorio. Matriti, 1728. in-8°. Quibus non obstantibus, Joannes-Albertus Fabricius *Commentarios* illos adjudicat Michaeli Aiguano, Bononiensi Carmelitæ, tomo

J.

tomo 5. *Bibliotheca mediae & infimae Latinitatis*, pag. 222. & 728. Necnon Casimirus Oudin, *tomo 4. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 137.

L X X I.

JOANNES ANGELUS, natione Longobardus, patria Brixiensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ, edidit Latino sermone *Orationem de Sancto PETRO THOMA*, Carmelitæ, Constantinopolitano Patriarchâ, quam anno 1640. vedit in Italia editam Ludovicus Jacob, id testatus in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 176.

L X X I I.

JOANNES A S. ANNA, natione Lusitanus, Conventus *Conimbricæ* filius, regularis obseruantia Zelator fidelissimus, & suæ Provinciæ Portugaliæ Præfectus: JULIO II. *Libellum supplicem* obtulit cum Gundisalvo, Ulyssiponensis domus Priore, ne Molendinæ relietæ, huic Conventui per Nuñium *Alvarum Pereira*, Comestabilem, alienari unquam permitterentur. Annuit eorum supplicationibus Pontifex Maximus per Apostolicum Diploma, anno 1507. die 8. Octobris; quod *tomo 1. Bullarii Carmelitarum* legitur, pag. 434. Ipse autem Joannes de S. Anna, obiisse felicissimus septuagenario major peribetur, anno Christi 1522. apud Alegreum Casanatum, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 388.

L X X I I I.

JOANNES A S. ANNA, natione Hispanus, patria Sotocanus, Diœcesis Conchenensis, Carmelita Excalceatus, *Peruæ Novitus*, Vicarius Malacensis. Vir vitæ integritate, prudentiâ & cœlestibus dônis conspicuus, scripsit *Relatiohem de fundatione Monasterii S. Andreæ Malacensis, Carmelitarum Excalceatorum*, anno 1584. erecti, quâ usi sunt Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2. Historiae Reformationis S. Teresiae*, Lib. VI. cap. 14. 31. & seqq. Necnon ibidem, Lib. VIII. cap. XI. Hieronymus à S. Joseph, in *vita Vener. P. Joannis à Cruce*, Lib. IV. cap. 9. 10. & seqq. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 176.

L X X I V.

JOANNES A S. ANNA, alter Carmelitæ Excalceatus, Biacensi Collegio Scripturæ sacræ Professor ad annum 1727. pietate ac eruditione clarus, ad Discipulos sacris Literis imbuendos elucubravit,

1. *Tractatum Isagogicum Scripturæ sacræ*, præ subjiciendum.

2. *Chronicon Sacro-Biblicum*, totius Scripturæ sacræ *Historicum*, Ms.

3. *Deutero-Prædicamenta Biblica*. Ms.

Hæc referuntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 215.

L X X V.

JOANNES AB ANNUNCIATIONE, Hispanus, in seculo dictus JOANNES LLANES-CAMPOMANES, in civitate Ovetensi, Nobilibus parentibus ortus, *Vallisoletti* Professionem Religiosam inter Carmelitas Excalceatos emisit, in qua à pueritia enituit, & cum ætate crevit devotio & candor animi. Salmanticensis Collegii Moderator & Rector, semel iterum Definitor Generalis, communi totius Congregationis applausu, ad Præpositi Generalis *Tom. I.*

culmen evectus est. A Doctioribus, ac imprimis ab Eminentiss. Cardinali d'AGUIRRE, sèpè consultus, in suo Collegio Salmanticensi extremum diem clausit; sexagenario major, anno 1701. Opera ejus sequuntur;

1. *Cursus Philosophicus Collegii Complutensis*, ad clariorem formam redactus. Quatuor tomis, in-4°. editus Lugduni. Et tomum quintum de Cœlo & Meteoris.

2. *Cursus Theologici Salmanticensis* tomum tertium, de *Gratia Habituali*. Quartum, de *Gratia Actuali, justificatione & merito*. Quintum, de *Fide & Spe*. Sextum, de *Charitate & Statu Religiosos*. Septimum & octavum, de *Incarnatione*. Nonum, de *Sacramentis in communi & Eucharistia*. Decimum, de *Penitentia*. Omnes in-folio.

3. *Promptuarium Carmelitarum*. Hispanè. Matriti, 1699. duobus tomis, in-4°.

4. *Epistola Pastoralis* ad totam Congregationem: Matriti, 1697. Hispanè, in plura Capita distincta. Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 215. à quæ ac

5. *Epistola Pastoralis* altera ad *Moniales*; in qua doctissime interpretatur Tractatum S. Teresiae, de modo visitandi *Monasteria Monialium*: Matriti, 1699. Hispanè.

6. *Monita ad Religiosos suos*. Matriti, 1698. Hispanè, in-4°. de quibus omnibus consulenda est *Historia Generalis Congregationis Hispanæ, Carmelitarum Excalceatorum*, *tomo 6. Lib. XXVI. cap. 29*.

L X X VI.

JOANNES-ANTONIUS BOVIUS, natione Italus, regione Lævus, patria Novariensis, Astensis professione religiosa Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, & suos inter Sodales Regens Mediolani, Neapoli, & Romæ; atque in Urbis Collegio Sapientie publicus Metaphysicæ Professor, sacræ Congregationis Indicis Consultor: necnon alterius de Auxiliis nuncupata, die 13. Martii, 1598. renuntiatus à Clemente VIII.

Provincialis etiam titularis fuit Provinciæ Angliæ, hic vir *Theologus insignis, omniisque scientiarum genere ornatus*, ut loquitur Ferdinandus Ughellus, cum partes Ludovici Molinæ in Congregationib[us] de *Auxiliis* strenue propugnasset, & de Immunitate Ecclesiastica in Venetos stylum strixisset, à PAULO V. intuitu virtutum & laborum pro Romana Ecclesia exanthlatory, Episcopatu Melphitano ornatus est die 29. Januarii, in Regno Neapolitano. Consecratus fuit die 11. Februarii, anno eodem 1607, sediturque quindecim annis & septem mensibus, morte sublatu die 12. Augusti 1622. Cadaver ejus in Cathedrali humatum quiescit cum hoc Epitaphio.

D.

O.

M.

† JOANNI-ANTONIO BOVIO,
CARMELITÆ, EPISCOPO MELPHITENSI,
MAGNO S. TH. MAGISTRO,

SUÍ ORDINIS SPLENDORI,

ROMANÆ ECCLESIAE AUCTORITATIS

ACERRIMO VINDICI:

VERBO, ET EXEMPLIO OMNIBUS PERSPICUO,

IN GREGIS VIGILANTIA,

AC PAUPERUM, ET VITIIS EVELLENDIS

SOLENTISSIMO PRÆSULI BENÉ MÖRENTI C. FF.

OBIT PRID. IDUS AUGUSTI M. DCXXII.

Zzz

J.

Scripta ejus titulo vocantur,

1. Ad primum examen Libri Molinæ de Concordia, *septem scripta*: In quibus omnibus, Molinæ propositiones ab errore vindicat, easque saltem ut probabiles defendere nititur. Citantur apud R. P. Jacobum Hyacinthum Serry, Dominicanum Religiosum, in *Historia Congregationum de Auxiliis*, Lib. III. cap. 3. pag. 163.
  2. *Epistola ad Paulum V. summum Pontificem, quo suam de finienda Auxiliorum Controversiā, sententiam dicit*. Antwerpia, 1709. in Appendix *Historie Congregationum de Auxiliis*, jam citata, in folio, num. XIV. pag. 14. & seqq.
  3. *Idea Bullæ, iussu Pauli V. Pontificis Maximi, meditatae, pro finienda Auxiliorum Controversiā. Antwerpia, in Appendix Historie Congregationum de Auxiliis*, citata, pag. 151. & seqq. Citatur apud R. P. Annatum, S. J. Presbyterum, in *Informatione de quinque Propositionibus*, pag. 66. num. 39.
  4. *Ad Censuram Pauli V. contrà Remp. Venetiam Annotationes, sex partibus distinctæ. Romæ, apud Guillelmum Facciotum, 1606. in-4°. Italicè. Deinde Coloniæ, anno 1607. apud Bernardum Gualtherum. De illâ loquuntur Fr. Fulgentius, in vita Fr. Pauli Servitæ, pag. 93. Edit. Gall. Aubertus Miræus, de Scriptoribus seculi XVI. Cap. CXLIII. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 351. Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum seculi XVII*. pag. 1602. Idem Dupinus, in *Historia Ecclesiastica seculi XVII*. Gallicè edita, tomo 1. pag. 268. Philippus Dubois, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 171. num. 1054. cum Inscriptione Operis nativa ista & propria.*
  5. *Riposta di Gio Ant. Bovio alle Considerationi del P. Paolo V. de Venetia sopra le Censure di Paolo V. In Roma, G. Facciotti, 1606. in-4°.*
  6. *Epistola ad Paulum Rocca, Carmeli Mediolanensis Priorem, adversus Epistolas quas serenissimus Venetorum Dux & Senatus ad populum suum Reip. scripsierunt. Romæ 1606. Italicè. Hanc citat Ludovicus Ellies Dupin, in *Historia Ecclesiastica seculi XVII*. tomo 1. pag. 268.*
  7. *In Universam Philosophiam Commentaria Mss. Quæ Romæ videntur Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinae.*
  8. *De speculatorum admirabili virtute, Tractatus Mss. Ibidem.*
  9. *Ex Hispanico in Italicum idioma vertit Disciplinam Regularem P. Hieronymi Gratiani, & Henrico Silvio, Ordinis Carmelitani Priori Generali, dicavit. Venetiis, 1600. in-8°. ut notavimus, pag. 649. num. 30.*
- Joannem-Antonium Bovium commendant Ferdinandus Ughellus, tomo 1. *Italæ Sacrae. Janus Nicius Erithræus, in Pinacotheca Imaginum Illustrum Virorum, parte 1. pag. 113. Emmanuel Thesaurus, in Oratione funebri Bovii, dicta Neapoli, anno 1622. die 15. Septembris, ibidemque postea edita 1623. cuius meminit Andreas Rossotti, in Syllobo Scriptorum Pedemontii, pag. 186. Jacobus-Augustus Thuanus, Lib. V. pag. 137. Historiarum. Antonius Possevinus, in Appendix tomi primi Apparatus sacri. Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materialium. Petrus à S. Josepho, tomo 1. Theologia Temporis, Cap. 5. Idem in, Concordia suavi humanæ Libertatis, Disput. 5. Gabriel de Henao, in Eventilationibus de scientiâ mediâ; Eventilatione 3. num. 13. Aubertus Miræus, de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. Cap. 193. N. Davrigny,**

in *Memoriis Chronologicis & Dogmaticis*, Gallice editis, tomo 1. pag. 81.

È Carmelitis, Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Casianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 481. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitatum*, pag. 78. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Compendii Historie Carmelitanae*, Cap. 10. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 177. Daniel à Virgine Maria, in Vinea Carmeli*, pag. 518. num. 925. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 931. num. 3260. Ibidem, pag. 1072. num. 3739.

Indè judicet R. P. Jacobus-Hyacinthus Serry, utrum effuso absque partium studio dixerit in *Historia Congregationum de Auxiliis*; Lib. IV. Cap. XXXI. pag. 634. *Joannem-Antonium Bovium*, minus eruditum extitisse. Non ita censebant, quos haec tenus adduximus Auctores: Non Ferdinandus Ughellus, cujus verba dedimus: Non R. P. Fulgentius Brixensis, in *vita R. P. Pauli Sarpi*, unum Bovium judicantis dignum, cui responsum daretur. Non Aubertus Miræus, Cap. CXIII. citato, assertens, quod "Gravi de Divina Gratia Auxiliis Dominicanos inter & Soc. Jesu Patres ortâ lite, cum Clementis VIII. voluntas propenso in Dominicanorum sententiam animo ferri videretur, Boë vius magis quam quisquam alius, ejus properantis cursum retinuit, stititque rationibus multis, ne pro Dominicanis sententiam diceret. Si minùs doctus fuit Bovius, cur arbitratus est Cardinalis Madritius, suffragium Itius Censis dignum esse sua propriâ Confutatione, sicut ipse R. P. Serry animadvertisit, Lib. II. Cap. 3. pag. 163.

L X X V I I .

JOANNES ANTONIUS DARIUS, Neapolitanus Carmelita, qui à Lezanâ vocatur DOMINICUS, ejusdem Academiae Doctor Theologus anno 1548. renuntiatus, ac in magno Conventu Professor: Vir exquisitâ eruditione, mirâ ingenii facilitate; & præclarâ virtute præditus, necnon concionatoriâ eloquentiâ illustris, decessit in Monasterio S. Mariae de *Paradiso Paufilipi*, ad mare, in suburbio Neapoleos, anno 1569. ibique sepultus cum sequenti Epitaphio.

D.	O.	M.
ANTONIO DARIO,		
NEAPOLITANO, CARMELITÆ:		
QUI DE RESURRECTIONE MORTIS COGITANS,		
HOC IN CHRISTO JESU		
IMMORTALEM VITAM BEATAM EXPECTAT.		
FR. CYPRIANUS NEAPOLITANUS,		
FIDELEM OB AMICITIAM,		
P. A. D. M. LXIX.		

Ejus Opera inscribuntur,

1. *Sermo in Psalmum LXXXIV. Benedixisti Domine terram nostram.*
2. *Sermones incompleti super septem Psalms Pœnitentiales.*
3. *Quadragesimalia duo.*
4. *Sermones à die Omnim Sanctorum usque ad diem Purificationis B. V. Marie: Quos jubente & præsente R. P. Generali, Magistro Nicolao Audetho, prædicavit in Ecclesia Carmelitarum, Italicè.*

J.

5. *Sermonum Libros duos?* Quos Manuscriptos Italicè vidit Ludovicus Jacob Romæ, *in-folio*, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariae Transpontinae;

6. *De vita Religiosa sub diversis Capitulis, ad Moniales Libellus*, Italicè.

7. *Descriptio vulgaris Civitatis Neapolis, & Provincie Terræ Laboris, tūm circā notabilia aedificia, Murorum, Castrorum, Templorum & Palatiorum; quām circā præclaros omnes, qui ex iisdem Civitatibus sunt oriundi; circā Corpora & Reliquias Sanctorum, homines illustres, Doctores titulatos cujuscunque Facultatis & gradus &c. circā digna, quæ in ipsis Civitatibus continentur tempore præsentis; circā eorum Insignia, Tribunaliaque, &c.*

8. *Additiones ad Librum Joannis Trithemii, de Scriptoribus Ecclesiasticis, quas propriâ manu scripsit Romæ, anno suæ ætatis 45. Religionis 30. Doctoratus 14. & Christi 1559. Quæ Mss. asservantur Romæ, in Bibliotheca Carmelitana S. Mariae Transpontinae.*

Joannem-Antonium Darium commendant Franciscus Sixtus, in *Tesseradecade Genealogiae Jesu-Christi, Decade 4. cap. 197.* Philocalus Caput, in *Monte Carmelo, Discursu 5.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium, ad annum 1269. num. 4. pag. 397. linea 16.* ubi vocatur DOMINICUS. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 178.* Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 209.* Antonius Teissierius, in *Catalogo Auditorum & Bibliothecarum, pag. 159.* Cæsar-Antonius, in *Neapoli sacra, pag. 665.*

LXXVIII.

JOANNES ANTONIUS FIORITUS, Lucensis Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, & Secretarius Prioris Generalis, scriptor Italicè *Relationem Festivitatis pro Canonizatione S. Magd. de Pazzis.* Cremonæ, apud Carmelitas peractæ. Ibid. anno 1670. *in-4°.* sicuti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3739.*

LXXIX.

JOANNES ANTONIUS GUISSANUS, nativus Longobardus, patria Cremonensis, Carmelita, Doctor Theologus, ac diversis in Collegiis Professor: Vir non solum Linguarum Grecæ & Latinæ peritissimus, sed etiam variarum Scientiarum cognitione, & Religionis præstantia clarus, Philosophus & Theologus eximius; necnon prædicandæ Evangelicæ veritatis munere imprimis conspicuus. Scriptor circa annum 1631.

1. *Sermones Quadragesimales, Markales, & de Sanctis.*

2. *Traçtatus Theologicos, de Incarnatione, de SS. Trinitate & de Angelis.*

3. *Casuum Conscientiae Lecturam.*

4. *In universam Aristotelis Philosophiam, Commentaria.*

5. *Carmina quædam tum Latina, tum Italica.*

Joannem-Antonium Guissanum laudant Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis Immaculatae*: Franciscus bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 178*.

LXXX.

JOANNES ANTONIUS PAUCERIUS, Mediolanensis Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, necnon Lombardæ Provincialis, atque

Ordinis sui Secretarius Generalis, de Hispanico in Italicum idioma transtulit ingens Opus, novem voluminibus distributum *in-4°.* nuncupatum *Suegliano Cristiano Josephi de Barthia, Antistitis Mediolani, anno 1720.* teste Patre Elia de Amato, in *Schedis Mss. an. 1748.*

LXXXI.

JOANNES ANTONIUS PERROTTUS, Dorianensis in *Salutiarum Marchionatu, Carmelita, Sacra Theologiæ Doctor ac Professor, necnon in Academia Tautinensi sacrarum Scripturarum publicus Interpres; Juvenali Ancina, Fossanensis è Congregationis Oratorii de Urbe Presbytero, Episcopo Salutiarum, vita Sanctitate & eruditione celeberrimo, summi conjunctus familiaritate; cuius & virtutem & pietatem imitari studuit, & cui S. Bernardus apparuisse refertur. Vir doctissimus, & domesticis & externis non literaturæ dumtaxat; sed eminentis etiam religionis gratia summe charus, & in veneratione habitus: Verum pauperum solatum, afflitorum refugium, atque communem dubitabilibus oraculum. Cum esset Lingua Hebraicæ peritissimus, Hebreos sæpè convicit, & hæreticos ad fidem Catholicam perduxit. Tandem fatidice cessit Augusta-Taurinorum, anno 1621. Italicè Sermons Opera illius Inscriptibuntur,*

1. *Heroglifico narratione del felicissimo Principe Della Casa di Savoia.*

2. *Il Compendio della vita B. Madre TERESA DEL GIESU, Fondatrice d' i frati, è Monache Scalze Carmelitane.* Taurini, anno 1612.

3. *Panegirico nella promotione al Cardinalato del Serenissimo Principe MAURITIO DE SAVOIA.*

4. *La Cabala Santa.*

5. *Sermoni della Santa Sindone.*

6. *Il Testamento di Tobia.*

7. *Il Hieroglifico sopra l'Imagine di S. Antonio, Abate.*

8. *Trattato della Solitudine; prænotavit, Il Sodario.*

9. *Theologicarum quæstionum Via.*

10. *Quæstiones Controversiarum.*

11. *Declarationes sacrae Scripturae secundum sensum Hebraicæ Lingue.*

12. *Vita S. Basillii Magni.*

13. *Admonitiones S. Teresie, Italicè; adjecta Epistolæ.*

14. *Vita præconia gloriofissima, Italicè.*

15. *Epistolarum, Lib. I.*

Hunc Petrottum celebrant Andreas Rossotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii, pag. 349.* Augustinus Biscaretus, apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 178.* Jacobus Longo, in *Bibliotheca sacra, pag. 899: col. 2.* Bi-

LXXXII.

JOANNES ANTONIUS PHILIPPINUS, Ci- vis Romanus, Ordinem Carmelitarum ab ineunte ætate amplexus est Florentiæ atque professus. Ti- cini operam dat Philosophiæ: illinc pergit in Hispaniam, ubi Theologiam duobus annis tum *Osca*, tum *Cæsar-Augusta* audit: poste in Italiam redit, ac *Neapoli & Romæ* studiis Theologicis coronident imponit, laureaque Doctorali insignitur. Primus ludum aperit Philosophiæ in Carmelo *Prænestino*, à SEBASTIANO FANTONO, ejusdem urbis Cive, Ordinis Priore Generali, magnis sumptibus erector & fundator. Inde *Romam* accersitur, fitque Prior Conventus SS. Sylvesteri & Martini in Montibus:

J.

quem ferè collapsum & ditatum propriis impensis
instauravit, & exornavit; sed in primis Ecclesiam à
S. CAROLO (Vide super. pag. 710.) BORROMEO
decoratam mirificè ampliavit, quæ modo cum pul-
cherrimis Urbis Templis de elegantia & ornatu
contendit.

Sacros hosce labores URBANUS VIII. perpetuā
dicti Monasterii præfectorū Apostolico diplomate,
compensavit, voluitque ut PHILIPPINUS noster esset
perpetuus SS. Sylvestri & Martini Prior. Hanc Ba-
silicam INNOCENTIUS X. anno 1649. die 26. Octo-
bris, pro singulari, quo PHILIPPUM affectu pro-
sequebarur, invisi, totumque Conventum perlus-
travit. Romanam Provinciam moderatus est Provin-
cialis PHILIPPINUS, qui in eo munere Cœnobium
S. Juliani Martyris ad Trophae Marii in Monti-
bus Esquilinis ruens restauravit. Anno 1642. fuit
socius R. THEODORI STRATII, & ALBERTI MAS-
SARII, Priorum Generalium: Examinator Magis-
trorum in sacra Theologia: Theologus etiam se-
renissimi Duci Mantua, CAROLI DE GONZAGA III.
qui ejus doctrinam, ceterasque dotes eximias,
hoc titulo, voluit cohopestare.

Anno 1647. sub Hyppolito Sisoldo, Vicario Ge-
nerali, Procurator totius Ordinis negotia tractavit,
ex Brevi Apostolico INNOCENTII X. Paulò post Com-
missarius Generalis, postremò in Comitiis Ecumeni-
cis, Romæ habitis 1648. præsente & assistente MARIO,
S. R. E. Cardinali, GINETTO, Ordinis Protectore,
omnium consensu & applausu eligitur in Priorem
Generalem. Quo in Officio ita se prudenter sapien-
terque geslit, ut strictioris observantiae, quam in
pleraque Ordinis Provincias, summis laboribus,
sed exitu felicissimo, mirificè propagavit, parens
merito audivit. Gallia, Belgii, & inferioris Germani-
æ Provincias, maximo cum fructu perlustravit;
eaque Decreta edidit, quæ omnium cum Regni Gal-
lici, tūm Belgicæ ditionis, & posteà Polonici statūs
admirationem elicuerunt.

Vir suavissimi vultūs, parvæ staturæ; candidissimi
pectoris, animi excelsi, & ad ardua nati: ingenii
perspicacissimi, & ad dirimenda dissidia felicissimi,
eloquentiae non vulgaris: gratiæ apud URBANUM
VIII. INNOCENTIUM X. & ALEXANDRUM VII.
Romanos Pontifices, Reges, Principes, aliosque
Magnates, à quibus amabatur juxta & colebatur
quam maximè; paterni erga subditos affectus, &
quod præcipuum est, præclaræ erga Deum pietatis.
Prestiosa ejus memoria hactenùs in mente Carmeli-
tarum Provinciarum Turoniarum altè defixa permanit, ex
quo præfuit Præsidens eorum Capitulo Provinciali,
anno 1651. die primâ Septembribus habito Turonibus,
in quo Gremiales cuncti juri suo Provincialem eli-
gendi renuntiantes, Reverendiss. ejus paternitatem
deprecati sunt ipsum nominare; quæ reipsa in Pro-
vincialem nominavit & instituit R. P. DANIELEM
& S. JOSEPHO, San-Macloviensem. Romæ habitis
Comitiis Generalibus, anno 1654. Successorem ha-
buit R. P. Mag. MARIUM VENTURINUM; ipse verò
in Conventum S. Martini secessit, ubi in triennium
superstes, corpus depositus, mortuus anno 1657.
die 7. Augusti. Visitur ejus Depositum eleganti for-
mâ ac marmore, atque subiecto Epitaphio ornatum.

D. O. M.

JOANNES-ANTONIUS PHILIPPINUS,
ROMANUS, TOTIUS ORDINIS CARMELI-
GENERALIS ET DUX:
ECCLESIAE HUIUS ORNATOR ET GLORIA.

UTRIUSQUE AMOR ET DESIDERIUM:

OMNIBUS EXEMPLUM.

OBIIT DIE VII. AUGUSTI M. DCLVII.

Scripta ejus tum Italico, tum Latino sermone
exarata inscribuntur,

1. *La vita di B. FRANCO SENESI*: Quam
olim à R. P. M. Gregorio Lombardello, Ordinis
Prædicatorum Doctore Theologo, compositam Phi-
lippinus R. P. M. Angelo Alberto Pirovano, Car-
meli antiquioris Mediolanensis Priori, dicavit. Ro-
mæ, 1614. in-4°. apud Guillelmum Facciotum.

2. *La vita, e molti de Miracoli di S. Angelo
Martire, Gerofolimitano Carmelita*. Romæ, 1640.
in-8°. Hanc vitam Gallico sermone donavit R.
P. M. Claudius Perrier, Carmelita, Doctor Theo-
logus Tolosanus; Lugduni, apud Petrum Bailly,
1643. in-8°. Vertit etiam Gallicè R. P. Michaël à
S. Spiritu, Carmelita Provinciarum Turoniarum alumnus.
Parisiis, 1651. apud Sebastianum Huré, in-8°.
Italicam autem Philippini laudarunt R. P. Daniel Pa-
pebrochius, in *Actis Sanctorum*, tomo 2. mensis Maii,
pag. 58. num. 10. & R. P. Daniel à Virgine Ma-
ria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 350. num.
1239.

3. *Rifretto di tutto questo, che appartiene all'
antichità, e Venerazione della Chiesa de Santi Sil-
vestro, e Martino de Monte di Roma*. Romæ, Ty-
pis Andrea Fey, 1639. in-4°. Hanc descriptionem
dicavit Francisco Cardinali Barberino. Ad caput 18.
hujus descriptionis, pag. 94. & seqq. loquitur de
Ecclesia S. Juliani contiguâ, quam asserit datam fuisse
S. Angelo, Carmelitæ Martyri, ab Honorio III. anno
1219. adeò ut prima dehinc fuerit Carmelitarum
in urbe habitatio.

4. *Epistola Encyclica, seu Circularis & Pasto-
ralis, ad omnes Ordinis Carmelitarum Provincias,
de Reformationis progressu*. Romæ, die secundâ Au-
gusti, 1649. in-4°. Hujus fragmenta nonnulla
dedimus super. pag. 182. Et ferè integra legitur in
Vinea Carmeli, pag. 356 & 357.

5. *Decreta varia collecta, sive Articuli XXVIII.
pro introducenda, conservanda, & promovenda stri-
ctiori Observantia in Conventibus & Provinciis Ordinis
Carmelitarum, nondum totaliter Reformatis, quæ in
dies reformantur*. Romæ, 1648. in-4°. Et iterum
prodierunt Romæ 1718. tomo 2. *Bullarii Carmeli-
tarum*, pag. 642. & seqq. Asservantur etiam Ms.
inter Acta publica Provinciarum Ordinis Carmeli-
tani communia. Articuli hi dati sunt Romæ, die 29.
Septembribus 1648.

6. *Epistola Pastoralis ad universos Religiosos &
Moniales Conventuum Reformatorum, atque in dies
reformandorum, sibi subditos; quâ illos monet quod
cum Constitutiones strictioris Observantiae pro-
Conventibus reformatis & reformandis appro-
batæ ab Innocentio X. & editæ anno 1646. non
essent conformes Originali, sed permulta in iis
citrà legitimam auctoritatem addita & omissa, spe-
cialem commissionem dederit RR. PP. Provinciali
URBANO AB ASCENSIONE, ac Definitoribus Pro-
vinciarum Turoniarum perlegendi, & ad veritatem Ori-
ginalis conformandi dictas Constitutiones, ut posteà
Typis mandatæ, ad Provincias Ordinis transmitti
possent: quodque acceperit præfasas Constitutio-
nes exactè & fideliter repurgatas ab omni errore,
modò penitus conformes esse Originali: ideoque
jubet eas transmitti ad dictos Conventus. Data
hæc est Epistola Romæ, die 3. Octobris, 1650.
Prodiit autem ad calcem dictarum Constitutionum,
sæpius posteà editarum.*

J.

7. *Epitaphium GREGORII CANALIS*, Prioris Generalis, quod retulimus, *super. pag. 519.*

8. *Inscriptiones nonnullae*: Quæ leguntur in Monasteriis S. Juliani & SS. Sylvesteri & Martini in Montibus Romæ.

9. *De Officio & Auctoritate Reverendissimi Prioris Generalis*. Declaratio, quæ ad calcem Constitutionum prædictarum, Typis mandari juberet. Romæ, die 20. Junii 1650.

10. *Breviarium*, *Diurnale*, *Horariae preces & Missale* typis mandari jubentur ejus ordinatione. Breviarium autem *in-8°*. majori seu *in-4°*. minori; & *Diurnale in-24.* edita sunt Parisiis anno 1653. sumptibus Simeonis Piger.

Joannem-Antonium Philippinum laudibus commendant Urbanus VIII. & Innocentius X. uti legere est, *tomo 2. Rullarii Carmelitarum*, pag. 494. & 641. Paulus Aringhus, *tomo 2. Romæ subterranea*, Lib. IV. cap. 44. Joseph Maria Suarez, Episcopus Vasionensis, Lib. II. *Prænestes antiquæ*, pag. 272. Joannes Bollandus, die 17. Martii, pag. 512. Prosper Mandosius, in *Bibliotheca Romana*, Cent. IV. num. 81. pag. 262. Joannes-Baptista de Lezama, *tomo 2. & 3. Annalium*. Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historiæ Carmelitanæ*, Lib. VI. cap. 3. Ludovicus à S. Teresiâ, in *successione Elia*, cap. 262. pag. 600. Irenæus à S. Jacobo, de singulari Virginis protectione, cap. 4. §. 2. num. 7. pag. 135. Franciscus Bonæ Spei, in *Epistola nuncupatoria præfixa Commentariis sue Philosophiae*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 542. num. 977. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3740. Ludovicus Jacob, qui sub ejus obedientiâ vixit Romæ annis 1638. 1639. & 1640. in Monasterio S. Martini, Lib. II. *Bibliotheca Pontificia*, pag. 352. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 179. Ubi ejus Sententiam confirmat de Ecclesia S. Juliani, data S. Angelo & Carmelitis ibi habitanda; quæ haud dubiè Opinio displicere debet R. P. Danieli Papebrochio, afferenti in Appendice ad *tomum 2. Maii*, pag. 842. num. 17. nullos Carmelitarum Conventus in partibus Occidentalibus antè annum M. CCXXX. fundatos fuisse; Donatio enim ista Basilicæ S. Juliani, Carmelitis concessæ, facta est circè annum 1229. & 1220. juxta Sententiam P. Ludovici Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. quam ipse Papebrochius eodem tomo secundo Mensis Aprilis, pag. 712. num. 15. vocat *præstantissimum opus*, quod libenter ipse prælo daret, ne pereat, aut in alicujus manus devenerat, qui alienos sibi Labores supponens, ea omnia adjiciat, quæ penitus noluit alter attingere. Ita tamen firmiter Ludovicus Jacob adhæsit opinioni de Ecclesia S. Juliani, concessa Carmelitis ab Honorio III. anno 1220. ut ipsius Philippini Verba Italica repeatat, in *Catalogo Ms. Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 223.

LXXXIII.

JOANNES DE AQUA VETERI, Ultrajectinæ ditionis oppido, vulgo *Oudewater*, alias *Paleonydorus*, Carmelita Mechliniensis, anno 1456. die 8. Aprilis Professus, quem in illud Coenobium JOANNES SORETH miserat, JONNES DE PLATEA loci Prior, Zelator Vitæ Regularis, habitu Sanctæ Religionis induerat anno præcedenti 1455. mensis Aprilis die sextâ, quæ fuit tertia dies Paschalis Festivitatis, ut ipse narrat *Palæonydorus* Lib. III. cap. 14. & cap. seqq. 15. notat quod anno 1492. aut 1493. Joannes Trithemius, Abbas Sphanhemensis, insignem Librum de Ordinis Carmelitarum an-

Tom. I.

» tilitate, titulo, & laude, insignibusque & illuſtribus Viris conscripsit, qui Dei Ecclesiam illustrarunt. Quem Librum Religiosus Pater Sacrae Theologiae Lector, Joannes Lapicida, Coloniensis, Prior Conventus Crucenianensis, impressuræ commen-» davit anno Domini M. CCCCXCIV.

Pro defensione etiam sui Ordinis, non pauca Volumina edidit ipse Palæonydorus, quibus notior factus est *Fasciculus*, cuius Capita duo mox citavimus, *Tripartitus*. Congruè quidem dicitur *Fasciculus*; quia in eo, ceu fasciculo succinctè digestæ sunt præcipua Historiæ Carmelitanæ. Additur *Tripartitus*; quia disperitus in tres partes: *Su Libellos*. Quorum primus, de *Instituti Prophetici Eliani Carmelitani Origine, propagatione, & continuatâ successione usque ad Christi Salvatoris adventum*. Secundus, de processu Ordinis hujus in novo Testamento usque post annum Christi millesimum centesimum. Tertius, de Ordinis Instaurazione post annum millesimum centesimum transmigratione in Europam, inibi propagatione, ac variis eventibus, & successione Priorum Generalium.

Liber primus opplerus est plurimorum SS. Parrum & interpretum testimoniis, quæ ad probandam Eliæ & ejus discipulorum vitam Solitariam, communemque conducunt, qualia referuntur infer. *tomo 2. pag. 65. 66. & seqq.* Liber secundus abundat Historiis fulblestæ admodum fidei, inter quas occurrit cap. 1. Si-geberti, Gemblacensis Monachi: *Hist. Hierosolymitana*, „ignota Sixto Senensi, Conrado Gesnero, Josi-“ Simlero, Auberto Miræo, Gerardo Vosso, Roberto Bellarmino, Philippo Labbe; Guillermo Cave, Casimiro Oudino, Ludovico Ellies Dupino, qui omnes Catalogum operum ejus texuerunt. Sed nec alicius Sigisberti Historiam Hierosolymitanam venerunt uspiam, qui compilarent ingens illud opus, ex Authoribus coœvis, undique conquisitis, quod inscribitur: *Gesta Dei per Francos*, sive *Orientalium expeditionum & Regni Francorum Hierosolymitani Historia inclusivè usque ad Marinum Sanutum, Seculi XIV. Scriptorem*, inquit R. P. Daniel Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum*, „quæ præfixa *tomo 3. Maii*, per L. num. 209. Cætera quæ spectant Joannem de Aquâ Veteri, vide infer. Verbo: *JOANNES DE OUDEWATER*, & *tomo 2. pag. 65. & 138.*

LXXXIV.

JOANNES DE AQUA, Catalanus, Carmelita, Sacrae Theologiæ Doctor ac Professor: vir cuius eximia religio, summa eruditio, & præclara ingenii fœcunditas, æternam apud suos Confidantes laudem meruerunt: *profundum doctrinæ mare*, cui tanta fuit eloquentia, quod solebat omnibus dicere: *Pete quid vis, omnia sunt parata; ut alter Paulus scientiâ infusa plenus, scripsit circè annum 1390. In Evangelium S. Matthæi Expositionem.*

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*: teste Joanne Falcone, in *Chronico Carmelitico*, quod citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 180.

LXXXV.

JOANNES DE ARENA, alias BOMELIUS, natione Batavus, professione Carmelita Coloniensis: prima sua studia Philosophica & Theologica cœpit & prosecutus est in eodem Coloniensi Carmelo, ab anno 1517. Lector Philosophiæ, anno 1520. in Conventu Trajectensi. Anno 1525. Prior Waldeffensis: Ab anno 1529. Prior & Lector principalis Cœnobii Ultrajectensis usque ad annum 1540.

Aaaa

inclusivè. Anno 1539. promovetur Doctor in Academiâ Colonensi; & deinceps Conventûs Trajectensis seu Ultrajectensis Prior & Regens. Fuit autem JOANNES ultrajectini Carmelitani Monasterii ad S. Catharinæ Ecclesiam siti, Prior ultimus, ac primus translati ad Ecclesiam parochialem S. Nicolai, in media Civitate, cum S. Catharinæ Cœnobium eslet in suburbio seu circâ mœnia Civitatis situm.

Cum Enim CAROLUS V. Imperator, Belgii totius Princeps, cui ab HENRICO BATAVO, Civitatis Episcopo, & ditionis Ultrajectensis, dominium temporale traditum fuerat, accedente non solum regionis totius, verum etiam Romani Pontificis CLEMENTIS VII. consensu; volens civitatem contrâ hostium incursus firmare & munire: Locum, in quo erat Monasterium Carmelitarum, cum S. Catharinæ templo, ad hoc apprimè commodum arbitrabatur, idoque ejus loco Ordini præsentavit Ecclesiam S. Nicolai, in civitate Parochialem, cum suis proventibus & redditibus; & insuper septem florenorum millia, quibus novus Carmelus juxta dictam Ecclesiam ædificaretur. Quâ conditione acceptâ sub initium Provincialatûs THEODORICI DE GOUDE circa annum 1528. Cælareæ Majestati suum Catharineum Conventum cesserunt & resignarunt Carmelitæ, pro munienda civitate destruendum; & novum circa Ecclesiam S. Nicolai extruere cœperunt.

Anno 1542. die primâ Martii, JOANNES DE ARENA electus est Episcopus Basiliensis, & assumptus Suffraganeus Merensis, ac deinde Virdunensis: Vir morum elegantiâ, virtutis integritate, & literis clarus. Moritur Coloniae, & apud suos Fratres ibidem sepelitur, anno 1549. postquam scripsisset,

1. In Libros IV. Sententiarum, Commentaria Mſ.

2. Adversus Librum Lutheri, de Captivitate Babylonica, Mſ.

Joannem de Arena memorant Acta Consistorialia Pauli III. ad annum 1542. & 1549. Ägidius Genenius, de Colonia Agrippinæ magnitudine, Lib. III. Syntagm. 43. §. 3. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1598. pag. 143. Everardus Biblicus, in suis Epistolis: Jacobus Milendunk, in Relatione Mſ. de Episcopis Germaniae, Carmelitis. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 931. num. 3261.

L X X X V I .

JOANNES DE ARUNDINE, Vernaculè VAN RIËDT, natione Belga, Carmeli Brugensis alumnus, Doctor Theologus ac Professor Parisiensis, Lectorque Mechliniensis, Priorque ab anno 1469. ad annum 1474. Primum tamen Monasterii Ultrajectini, quod ædificari cœpit anno 1568. Priorem certò constat fuisse. Antea fuerat socius R. P. JOANNIS SORETH, Siciliam visitantis circa annum 1559. Qui cum in itinere JOANNEM DE ARUNDINE pertimescentem ne à Barbaris & Pyratis caperetur: Quid reformidas, inquiebat ei humillimus Prior Generalis: Nempe quid capiemur uterque? Tu quidem Regi futurus eris ob tuas dotes gratiofissimus & quæ ac charissimus: ego vero, seu vile mancipium in miseram servitutem abducendus.

Joannes de Arundine anno 1494. Idibus Februario ab Alexandro VI. Episcopus electus est Uſbitensis, ac Suffraganeus, Vicariusque in Pontificalibus Davidis à Burgundia, & Frederici, Marchionis Badensis, successivè Episcoporum Trajectensium ad Rhenum: Vir in Scripturis divinis eruditus, seculique Ecclesiastes summus. Obiit Ultrajecti anno 1497. mensis

Julii, die XIIII. sepultus in Choro Templi quondam Carmelitarum, dein Equitum Rhodienſum, cum dupli Epitaphio, altero in Sarcophago, quod etiamnum ibi legitur; scilicet ad parietem:

D.

O.

M.

Anno Domini 1497. mensis Julii, die 13. obiit R. in Christo Pater & Dominus Dom. † JOANNES DE ARUNDINE, sacrae Paginae Professor, Ord. Fratrum B. Mariae Carm. Episcopus Uſbitensis, & Reverendiss. in Christo Patrum ac Illustriss. Principum ac Dominorum DAVIDIS DE BURGUNDIA & FREDERICI, Marchionis Badensis, successivè Episcoporum Traject. in Pontificalibus Vicarius, sub hoc saxo sepultus.

IN SARCOPHAGO LAPIDE.

D.

O.

M.

Conditur sub hoc saxo Corpus incomparabilis Viri; † JOANNIS DE ARUNDINE, Brugensis, hujus Conventûs primi Prioris, sacrae Paginae Professoris præclari, Episcopi Uſbitensis, ac Suffraganei Trajectensis, qui obiit anno 1497. 13. Julii. Quiescat in pace.

Scriptit,

1. In Librum Sapientie, lecturam notabilem.
2. In Epistolam Pauli ad Romanos, Commentarium.
3. In Psalmum, Beati Immaculati, Sermones.
4. Sermones de tempore & de Sanctis.
5. Dialogum Episcopi de Religione, Ecclesia, & Ceremoniis: Interlocutoribus Rutheno, Polono, Germano, & Latino.

De Joanne Arundineo perhonorificè loquuntur Bullæ Alexandri VI. ad ann. 1492. & 1494. Joannes Trithemius, Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 907. Idem, de Luminaribus Germania, cap. 250. Guillelmus Eiseingrenius, in Catalogo Testium veritatis: Conradus Gesnerus, in Bibliotheca Universalis, pag. 384. Joannes Rioche, in Compendio Historiarum: Sextus Senensis, Lib. 4. Bibliothecæ sandæ: Antonius Possevinus, in Apparatu sacro: Antonius Sanderus, de Scriptoribus Flandriæ: Idem, tomo 1. Flandriæ illustræ, Lib: 3. cap. 5. Andreas Scottus, in Catalogo Interpretum sacræ Scripturae: Fabianus Justinianus, Lib. III. de Scriptura sacra, pag. 423. 445. & 547. Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 617. col. B. Franciscus Swertius, in Athenis Belgicis, pag. 389. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in Bibliotheca Belgica, pag. 565. Hippolytus Marraccius, in Bibliotheca Mariana: Albertus Fabricius, in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis.

E Carmelitis, Walterus de Terra nova, in vita Joannis Soreth, cap. 6. Arnoldus Bostius, Lib. de Viris Illustribus Ordin. Carmelit. cap. ult. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 38. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1490. & 1496. pag. 974. & 993. Ludovicus à S. Teresia, in Successione Eliæ, cap. 250. pag. 572. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 367. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana

J.

Mf. pag. 180. Daniel à Virgine Marja, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. num. 905. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 932. num. 3262. *Ibidem*, pag. 1107. num. 2925.

JOANNEM DE ARUNDINE alterum Carmelitam Bruxellensem, defunctum anno 1438. circa Festum S. Mauri, Abbatis, innuunt & assignant *Necrologium Carmeliticum Bruxellense*, à Petro Lucio Carmelita conditum: R. P. Seraphinus à Jesu Maria, P. Danielis à Virgine Maria Provincialis tum, scilicet anno 1663. Assistens, in *Epistola data ad Ludovicum Jacob*, qui eam in testimonium adducit in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 181.*

LXXXVII.

JOANNES AB ASSUMPTIONE, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Prior Metaronensis, Provinciae Cataloniae in Dioecesi Barcinonensi: Quod quidem Monasterium fundatum est anno 1588. liberalitate Doctoris JOANNIS DE PALAU, Curati, seu Pastoris & Parochi ejusdem loci. Scriptus Relationem de virtutibus Carmelitarum Excalceatorum hujus Cenobii Mataronensis: quâ usus est Franciscus à S. Maria, *tomo 2. Historia Reformationis S. Teresiae, Lib. VIII. cap. 3.* ut animadvertis Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 181.*

Alter ejusdem nominis JOANNES AB ASSUMPTIONE, Italus, patria Eugubinus, Carmelita Excalceatus, Italicae Congregationis alumnus, missus in Persidem anno 1604. cum aliis primis Missionariis Apostolicis, obiit in Carcere Saracina, in Regno Moscovitarum, circa annum 1606.

LXXXVIII.

JOANNES AUGUSTINUS à S. ANGELO, Genuensis, Carmelita Excalceatus, Definitor Generalis Congregationis Italicae, ac Provinciae Avenionensis Visitator, scriptus circa annum 1643. *De Dictionibus Hebraicis* librum; cuius meminerunt Isidorus à S. Josepho, in *Vita Ven. Joannis à Jesu Mariâ, Praepositi Generalis*: Idem, *tomo 1. Annal. Congregationis Italicae, Lib. II. Cap. 7.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 181.*

LXXXIX.

JOANNES AUGUSTINUS à NATIVITATE, illustri ex familiâ Senensi *Tartagliâ* ortus, literis humanioribus, ac Philosophia feliciter emensis, cum quartum Theologiae annum percurseret, mundum relinquere cogitans, R. P. Jo. DE LUGO probante, Excalceatorum praelegit religionem eadem die, quæ ad lauream, publicas Theses, Urbis universæ plausu defenderat, anno 1631. die 8. Sept. Professione emissâ anno sequenti, Lector Sacrae Theologiae in Seminario S. Pauli, deinde in Collegio S. Mariae de Victoria Missionarios Sodales edocuit fideli controversias. In sua Provincia Definitor, Prior, Provincialis, ac Definitor Generalis extitit. Ab INNOCENTIO X. in numerum Censorum adlectus anno 1652. ad Jansenii doctrinam expendendam. Decreverat urbem relinquere, sed ab eodem summo Pontifice retentus, inter Qualificatores Inquisitionis; deinde ab ALEXANDRO VII. munere Consultoris Congregationis Rituum decoratus est. Anno 1670. apoplexia morbo corruptus, jamque morti proximus, ac sacro oleo inunctus, Medicorum ope liberatus, biennio supervixit, mortis adeo memor, ut eam omni horâ prestolaretur. Anno 1672.

redeunte anniversario suæ Professionis, die 8. Septembris obiit Romæ. Scriptis,

1. *Volumen Concionum, in-4°.*

2. *Animadversiones in quinque Propositiones à Libris Cornelii Jansenii, Episcopi Ypresiensis, de Gratia excerptas.* Quæ leguntur editæ cuni tredecim Theologorum selectorum Suffragiis, seu votis summo Pontifici Innocentio X. Scripto traditis: Anno 1654. *in-4°.* Prodierunt etiam anno 1662. *in-folio* ad Calcem *Diarii*, per *Ludovicum de S. Amore*, Gallicè scripti, pag. 174. & seqq. Prodierunt etiam *in-8°*. ad Calcem *Litterarum Provincialium Ludovici Montaltii*, editorum Coloniae 1658. pag. 571. & alibi passim.

Joannem-Augustinum à Nativitate Tartaglia memorant dictus Ludovicus de Sancto Amore, in suo *Diario*, pag. 325. 357. 364. & 461. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 181.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 253.

X C.

JOANNES AUGUSTINUS A S. PAULO, Mediolanensis, in seculo JOANNES-AUGUSTINUS BERTARELLUS nuncupatus, Carmelitis Excalcearis nomen dedit anno sux ætatis decimo quinto. Emisâ professione, totus pietati atque literis dedit, adeò ut in Poetam, Oratorem, atque Theologum ex integro evaserit. Philosophiam necnon Theologiam Bononiæ ac Cremonæ summo cum plausu docuit, variisque Conventus, Patrium, Bononiensem atque Parmensem prudentissime rexit. Definitor etiam extitit Lombardia Provincia, atque Visitatoris Generalis munus in regionibus Pedemontii, Burgundiæ atque Germania exercuit; & summâ cum laude in Vicarium Generalem totius Regni Poloniae assumptus & nominatus fuit.

Notatu dignum est, quod CAROLUS II. Britannæ Rex, dum *Coloniae* moraretur, apud Patres Carmelitas Excalceatos prandio donatus, convivam voluit habere Parrem BERTARELLUM, & à quodam Regis Secretario latinâ Oratione laudatum: Ille verò ex improviso Orationem in integrum summâ eruditio-ne in laudem Regis, omnium circumstantium admiratione, convertit. Merita illius optimè cognoverunt FERDINANDUS III. Romanorum Imperator, Cardinalis FARNESIUS, necnon innumeri alii viri, dignitate ac virtute præstantissimi, à quibus & à suis sodalibus honores, laudesque quam plurimas obtinuit, usque dum mors ipsum eripuit Cracoviæ anno 1661. Ejus Opera inedita quæ Mss. servantur apud suos sodales in Conventu S. Caroli Mediolanensi, inscribuntur,

1. *Commentaria in Psalmos primum & quinquagesimum.*

2. *Currus Ezechielis.*

3. *Commentaria in Epistolam ad Hebreos.* Hæc tria commemorat Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 636. col. 1. E.

4. *In Dionysium Areopagitam, Observationes.*

5. *Clavis in Opera D. Bernardi.*

6. *In quoddam Opusculum D. Bonaventura.*

7. *Tractatus de Sancta Anna.*

8. *De Privilegiis Regularium.*

9. *Abecedarium Morale.*

10. *Decades variae.*

11. *Tractatus de Legibus.*

12. *Tractatus de Donatione spirituali.*

13. *Confilia Moralia.*

14. *Conciones in Adventu.*

15. *Conciones Quadragesimales.*

16. *Conciones in Festis totius anni.*

J.

17. *Quadragesimale de Sancta Eucharistia.*
 18. *Commentaria in totam Summam Theologiam S. Thomæ.*
 19. *Commentaria in universam Philosophiam Aristotelis.*
 20. *Apologia pro habitu Carmelitico.*

De Joanne Augustino Bertarelo loquuntur breviter Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 254. fuscus Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum Literatorum Mediolanensium*, pag. 254. fuscus Philippus Atgelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 145. num. 203. Ejus Effigies apud suos cernitur Mediolani cum hac Epigraphe.

D. .O. M.

VENERABILIS P. F. JO. AUGUSTINUS A S. PAULO,

CARMELITA DISCALCEATUS,

DOCTRINA AC PRUDENTIA CLARUS:

PRIOR SÆPE SÆPIUS,

GENERALIS VISITATOR.

OCCUBUIT IN POLONIA VICARIUS GENERALIS;

CUIUS VITA

SICUT CETERIS FUIT SACRA VIRTUTIBUS,

ITA MORS FUIT CHARITATIS

ET OBEDIENTIA VICTIMA.

OBIIT CRACOVIAE, ANNO ÆTATIS SUÆ XLIX.

DIE XXI. APRILIS M. DCLX.

XC I.

JOANNES AUGUSTINUS A S. TERESIA, in seculo dictus HERMANNUS WELSINGINUS, natione Germanus, Carmelita Antiquioris regularis observantiae sequax, inferioris Germaniæ alumnus, edidit *Nomognosticon Juris universi. Coloniæ*, apud Jodocum Kalcoven, anno 1662. in-8°. sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 181.

XC II.

JOANNES AUGUSTINUS A S. PAULO, in seculo nuncupatus BERTERELLUS, Carmelita Discalceatus Mediolanensis, obiit anno 1661. postquam scripsisset in aliquot *Psalmos Commentaria*, quæ pronorantur *Currus Ezechielis*; necnon in *Epistolam ad Hebreos, Commentaria*: Quæ omnia Ms. asservantur Mediolani, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*; teste Jacobo Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 636. col. 1. D. & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 254. consule columnam præcedentem 741.

XC III.

JOANNES AVONIUS, natione Anglus, patria Northamptoniensis, Carmelita, sacræ Theologiae Doctor & Professor, Mathematicus suq. ex novo nulli secundus, Concionator celebris, & insignis Musarum cultor, obiit Nortamptona, anno Christi 1350. postquam scripsisset,

1. *Calendarium Ecclesiasticum*, in quo deinceps in perpetuum facile videri poterant & intelligi quotannis omnia Festa mobilia, immobilia, cœlestia, Lunæ varietates, & quælibet mutationes, denique omnia quæ ad ordinandum Ecclesiasticum Officium secundum diversas totius anni solemnitates spectant.

Quod Commentariis illustravit Richardus Maidstonus Carmelita, de quo *infer. pag. 682. tomo secundi.*

2. *Annulus Philosophicus*, qui Almanaci perpetui vices supplere potuit: Ab Opere præcedentium differt, nisi nomine tenuis.

3. *De Rebus Mathematicis*, Liber singularis.

4. *De variis Concionibus*, Liber alter.

De Joanne Avonio laudes habent Joannes, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gefnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Annal. tomo 4. ad an. 1350. num. 6. pag. 598.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 297. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 182.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1116. num. 3946.

XC IV.

JOANNES DE BACONE, seu BACONTHORPIUS, natione Anglus, ex *Baconthorpa*, pago vili agri Nordoveliensis oriundus, *Doctor resolutus* dictus, ab ineunte ætate Carmelitis Cœnobii Nigeiensis, seu Blaenciensis propè Walsinghamiam se adjunxit, à quibus *Oxonium* primùm, deinde *Lutetiam* missus, Juris utriusque & sacræ Theologie laureas adeptus est; tantam insuper famam consecutus, ut *Averroistarum* princeps vulgo haberetur. Erat quidem ut alter *Zachæus*, *staturâ pusillus*, sed *ingenio magnus*; ut *mirum sit in tam exili corpore scilicet tantas habuisse virtutes*, & *naturam in tantillor homuncione*, *tam sublimè collocasse ingenium*, inquit Pitseus: » Tam ingentia scripsit Volumina, » ut corpus non tulisset, quod ingenium prætulerat. » Nam si moles Librorum ejus, cōposita Sarcinæ, » Authoris humeris imposita fuisset, homulum sine » dubio cōprimere sufficeret. Ex illo Ordine (quantum doctissimorum Carmelitarum ferax Anglia) » vix huic unquam produxit parem, imò vix Orbis » Christianus illâ ætate doctorem. Nemo doctiūs » confundebat Judæos; nemo solidius Christi » veritatem dilucidabat; nemo manifestius Anti- » Christi falsitatem & imposturas detegebat, suisque » coloribus depingebat; nemo subtilius difficiles nodos » solvebat; nemo obscura sacræ Scripturæ loca ex- » planabat, & sensus reconditos, & arcana mysteria » dilucidius aperiebat.

Anno 1327. in Comitiis Generalibus Albiæ celebratis, & anno 1330. in Capitulo Generali Valencennensi Provincialis Angliae nominatur Joannes noster *de Baconstop*: Et in Nemausensi anno 1333. Qui post quartum annum sui Provincialatûs Romanum; ut super gravissimis de Matrimonio Questionibus suam proferret Sententiam. Ubi cùm ni- mium authoritati Pontificiæ, inquit *Henricus Warthon*, circè enervandas dispensationibus leges de Matrimonio divinas illa tribuisset; erroris admonitus Joannes Bacco, rei veritatem diligenter inves- tigavit, culpam agnovit, palinodiam modestè ce- cinit: Pontificem in gradibus consanguinitatis lege divinâ prohibitis dispensare non posse confessus est. Post Italianam & Galliam peragrata, Londinum re- versus, ibi vitam mortalem cum immortali com- mutavit, anno 1346. Erroneè Trithemius dixit eum claruisse anno 1350. Ejus sunt,

OPERA EDITA:

1. In *Libros IV. Magistri Sententiarum, Com- mentaria*. Incipiunt: *Utrum ad habendam supernaturalem*. Prodierunt Parisiis in-folio, apud Guyot du Marchand 1484. curâ & studio Magistri Ber- trandi

trandi Stephani, Provinciae Turonie Carmelitae alumni, cum Præfatione Mag. Francisci de Medicis, Carmelitæ, ad R. P. Mag. Laurentium Burellum, Provinciae Narbonæ Provincialem. Prodierunt etiam Lugduni eodem anno *in-folio*, *tomis quatuor*, die 1. Januarii. Prodierunt Medionali, anno 1511. Venetiis, anno 1527. Et Cremonæ anno 1618. *in-folio*, emendata per R. P. Mag. Joannem Chrysostomum Marascum, Sacrae Theologiae Doctorem & Professorem. Hanc Editionem appellat, *Bibliotheca Telleriana*, pag. 39. num. 97.

2. *Quæstiones Quodlibetales*: Cremonæ, 1518. ad calcem operis præcedentis *in-folio*; & in eadem *Bibliotheca Telleriana*, pag. *ead.* num. 98.

3. *Compendium Legis Christi*, simul cum mox citatis *Quodlibetis*, prodiit Venetiis, anno 1527. *in-folio*.

4. *Expositio Analogica Regulæ Carmelitanæ*. Lib. I. Incipit: *Cujuslibet Religionis titulus*, &c. Prodiit Venetiis, anno 1507. *in-folio*, in *Speculo Ordinis Carmelitarum*, pag. 51. & seqq. Prodiit Parisiis, anno 1625. *in-4°*. apud Josephum Cottreau, cum *Commentariis Joannis Sorethii in Regulam Carmelitarum*, studio R. P. Leonis à S. Joanne. Prodiit Antuerpiæ, anno 1662. Typis Jacobi Meursii, in *Vinea Carmeli*, pag. 36. & seqq. *in-4°*. Prodiit iterum Antuerpiæ *in-folio*, anno 1680. Typis Michaelis Knobbari, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 687. num. 2606. & seqq.

5. *Compendium Historiarum & jurium pro defensione Institutionis, confirmationis, & inititulacionis Ordinis B. Virginis Mariae de Monte Carmeli*. Lib. I. Incipit: *Beatus Bernardus in quodam Sermone*, &c. Prodiit Venetiis *in-folio*, anno 1507. in *Speculo Ordinis Carmelitarum*, pag. 57. & seqq. Prodiit iterum *in-folio* Antuerpiæ, anno 1680. *tomo 1. speculi Carmeliti*, pag. 160. num. 715. & seqq.

6. *Traictatus de Institutione Ordinis Carmelitani, ad Venerationem Beatae Virginis Dei-paræ*. Prodiit Venetiis *in-folio*, anno 1507. in *Speculo Ordinis Carmelitarum* jam citato. Prodiit Antuerpiæ, *in-4°*. anno 1662. in *Vinea Carmeli*, pag. 42. & seqq. Prodiit iterum Antuerpiæ, sed *in-folio*, anno 1680. *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 164. num. 727. & seqq. Incipit: *In primis attende quod Beata Maria*.

OPERA MANUSCRIPTA, haecenius servata.

Opera Manuscripta duplicis sunt generis: alia enim nusquam inedita; alia Typis aliquando sunt impressa; qualia sunt mox designata. Inedita MSS.

Inter MSS. Codices Ecclesiasticorum Angliae Cathedralium, & aliarum celebriorum ejusdem Regni Bibliothecarum, quarum Catalogi typis editi prodierunt Oxoniis, è Theatro Sheldoniano, an. 1698. 2. vol. *in-folio* quos citat Casimirus Oudinus, *tomo 3. Commentarius de Scriptor. Ecclesiasticis*, pag. 2700.

1. Codice 6555. in MSS. Codicibus Caroli Theyeri, Codice 185. Joannes Bacondorp super *Librum primum Posteriorum*.

2. Ibidem Codice 6656. in MSS. Codicibus ejusdem Theyeri, Codice 286. num. 2. Joannes Bacondorp super *Ecclesiastam*, & *Librum Sapientiae*.

3. Inter MSS. Codicés Universitatis Cantabrigensis, Codice 538. in MSS. Codicibus Collegii Sanctæ Trinitatis: *Classe 25. Serie tertia*, Codice 13. *Postilla Joannis Bacondorp*, dubio procul, in Evangelia quæ legebantur per annum; inquit Casimirus Oudinus, *tomo 3. Commentariorum de Scriptoribus seculi XIV*. pag. 909.

Tom. I.

4. *In Evangelium Matthæi, Commentaria*: Quæ citat Michaël de Bononia, in *Ps. 48. versu ultimo*, pag. 572. Edit. Lugd. 1673. Et quæ reipsa servantur, in Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum S. Pauli Ferrariae; teste Basilio Anguissola, in Præfatione dicti Michaëlis de Bononia, *Commentariis in Psalmos præfixa*, pag. 2. lin. 14.

5. *In Epistolas ad Romanos, ad Corinthios 1. & 2. usque ad Galatas & ad Hebreos, Lectura*. Servatur Parisiis, apud Carmelitas Collegii seu Majoris Conventus Maubertini; sicuti refert post Augustinum Biscarretum, Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal.* pag. 585. Cujus quidem Codicis in fine hæc leguntur: *Lectura Rev. Magistri Joannis Bachonis, Angli Ordinis Carmelitarum, Magistri in sacra Pagina egregii Parisiensis, quam condidit super prædictas Pauli Parisis*.

6. *De Conceptione Beatae Virginis Mariae*, Lib. I. Servatur Semuri in Burgundia, apud Carmelitas; ubi simul conjunctus est iste liber cum tractatu *de Conceptione B. V. Mariae*, Francisci Martini, de quo *super pag. 505*. Baconis autem liber hunc habet titulum: *Ego Frater JOANNES BACCONIS, Magister indignus in Sac. Pagina, Ordinis Fratrum Sanctæ Dei Genitricis Marie, in hoc Traictatu de Sanctissima prima Nativitate, seu Conceptione Beatae Mariae, per decem particulas procedere intendo*. In fine vero hæc talis est nota: *Explicit Traictatus brevis de Conceptione Virginis Matris Dei, compilatus per Fratrem JOANNEM BACCONIS, Magistrum in Sac. Paginâ, &c. Et hoc opus scriptum in principio suæ Laureæ, postquam scripsisset in Epistolam ad Romanos*.

7. *Abbreviationes summae de Civitate Dei D. Augustini*. Asservantur Parisiis in Bibliotheca Monasterii S. Victoris, Canonorum Regularium S. Augustini: *in-folio*. Et forsitan eæ sunt quæ *Bachonis Carmelitæ, quadam*; in eadem Bibliotheca extare asseverat R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 2. pag. 1569. col. 2. D. sub litera B.* Eisdem Abbreviationes Augustinus Biscarretus quondam vidit Parisiis in Bibliotheca Collegii Maubertini, in membro folio, quas credebat manu Authoris scriptas: in quibus utpote est signatum, *Opus Baconniæ*; uti legere est apud Lezanam, *tomo 4. pag. 585*.

8. *Philosophia Baconniæ*. *Cbd. memb. seculi XIV*. Asservatur in Bibliotheca Monasterii Sancti Petri Corbeiensis: sicuti refert Dominus Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 2. pag. 1407. col. B. Sub Literâ H. §. 8.*

9. *De Multiplicatione specierum*, Lib. I. Incipit: *Species multiplicata ad medium*. Asservatur Florentiæ, in Bibliotheca Dominicanum S. Marci; ubi eas vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. Ejusdem tituli opus de *Multiplicatione Specierum*, asservari in Collegio Sanctæ Trinitatis apud Dublinum, testatur jam memoratus Dominus Bernardus de Montfaucon, in eadem *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 1. pag. 691. col. 1. num. 7.* Sed incorecte Joannem Baconni Monoritam vocat seculo XIII. anno 1284. defunctum: Cuius Operum Catalogum dedit Casimirus Oudinus *tomo 3. Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 190. & seqq. ubi reipsa dictum Opus de *Multiplicatione specierum* in Collegio Dublinensi asservatum adjudicat Rogerio Baconni, à quo ad Joannem Baconni transtulisse videretur Ludovicus Jacob.

OPERA MANUSCRIPTA, simul & edita.

1. *In Libros IV. Magistri Sententiarum, Com. Bbbb*

mentaria, inter Codices Ecclesiarum Angliae Cathedralium, extant loco citato, Codice 8294. in Manuscriptis Theologicis Jacobae Bibliothece, Codice 572. Item inter Manuscriptos Codices Universitatis Cantabrigiensis, Codice 538. Item in Bibliotheca S. Victoris Parisiensis, sicuti testatur Dominus Bernardus de Montfaucon, in Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo 2. pag. 1372. col. 1. B.

2. *Speculum sive Tractatus de Institutione Ordinis Carmelitarum*, inter MSS. Codices Bibliothece Bodleiana extat Codice 1174. in MSS. Codicibus Guillelmi Laudi, olim Cantuariensis Archiepiscopi, Litera G. Codice 9. num. 11. Item Mechliniæ, in Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum.

3. *Compendium Historiarum & Jurium, pro defensione Institutionis & confirmationis Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmeli*: extat Lipsiæ inter Manuscriptos Codices Collegii Principum Minoris, qui in Paulina nova Bibliotheca, unâ cum impressis reponuntur; sicuti legitur pag. 420. Codice 71. num. 10. Catalogi Manuscriptorum Codicum hujus Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis; quem edidit Joachimus Fellerus, hujus Academiae Bibliothecarius, anno 1686. Lipsiæ, in-16. Extat etiam Mechliniæ, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum.

4. *Expositio Analogica Regulae Carmelitanae*. Extat Mechliniæ apud antiquiores Carmelitas; sicuti asseverat Daniel à Virgine Mariæ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 160. num. 714. animadvertisens tres istos tractatus MSS. quos postremos appellavimus, correctius quam in antiquo speculo Ordinis Carmelitarum, excuso Venetiis, anno Domini 1507. assevari in vetusto Ms. præfati Conventus Mechliniensis, exarato per Joannem Oudewater, seu de Aqua Veteri, seu Palzonydorum, anno 1489.

Aliæ OPERA fortè deperdita.

Præter allatas haec tenus elucubrationes, alia sunt Opera quæ primariâ divisione reduci possunt ad triplicem classem: Alia enim sunt in sacram Scripturam Commentaria; alia Theologica, alia Philosophica: verum Theologica subdividi possunt in Scholastica, Polemica & Moralia, & Juridica.

IN sacram Scripturam COMMENTARIA.

1. *In Genesim*, Lib. I. Incipit: *Tria debent in universitate rerum attendi.*

2. *In Exodum*, Lib. I. Incipit: *Hic incipit secunda pars ante legem.*

3. *In Leviticum*, Lib. I. Incipit: *Liber iste vocatur Hebraicæ, Kajera.*

4. *In Numeros*, Lib. I. Incipit: *In Postilla, quam feci super Machabæam.*

5. *In Deuteronomium*, Lib. I. Incipit: *Hic ultimus Liber dividitur in tres.*

6. *In Josue*, Lib. I. Incipit: *Factum est post mortem Moyssi, servi Domini.*

7. *In Iudicium*, Lib. I. Incipit: *Judicium Liber Hebraicæ dicitur Scaphetim.*

8. *In Ruth*, Lib. I. Incipit: *In diebus unius Judicis, quando.*

9. *In Libros Regum*, Lib. IV. Incipiunt: *Fuit vir unus, &c. In hoc primo.*

10. *In Paralipomenon*, Lib. II. Incip. *Adam, Seth, Enos &c. Repetitio.*

11. *In Esdram & Nehemiam*, Lib. IV. Incipiunt: *In anno primo Cyri, Regis Persarum.*

12. *In Tobiam*, Lib. I. Incipit: *Tobias ex Tribu & Civitate Nephtali.*

13. *In Judith*, Lib. I. Incipit: *Apud Hebreos Liber Judith secundum.*

14. *In Esther*, Lib. I. Incipit: *In diebus Asueri qui regnavit.*

15. *In Job*, Lib. I. Incipit: *Materia hujus Libri duplex est.*

16. *In Psalterium*, Lib. I. Incipit: *Beatus qui custodit verba Prophetæ.*

17. *In Proverbia Salomonis*, Lib. I. Incipit: *Parabolæ Salomonis, filii David.*

18. *In Ecclesiasten*, Lib. I. Incipit: *Verba Ecclesiastis, &c. In hoc Libro.*

19. *In Cantica Cantorum*, Lib. I. Incipit: *Osculetur me osculo oris sui.*

20. *In Librum Sapientæ*, Lib. I. Incipit: *Dilegit e justiam qui iudicatis.*

21. *In Ecclesiasticum*, Lib. I. Incipit: *Omnis sapientia à Domino Deo est.*

22. *In Isayam*, Lib. I. Incipit: *Viso Isayæ, &c. Exponendo.*

23. *In Jeremiam*, Lib. I. Incipit: *Verba Jeremiæ, &c. Postquam.*

24. *In ejusdem Threnos*, Lib. I. Incipit: *Lamentationes Jeremias post Capt.*

25. *In Baruch*, Lib. I. Incipit: *Libellus iste qui Baruch nomine.*

26. *In Ezechielem*, Lib. I. Incipit: *Factum est in trigesimo anno.*

27. *In Danielem*, Lib. I. Incipit: *Anno tertio Regni Joachim, Regis Iudeæ.*

28. *In duodecim Prophetas Minores*, Lib. XII. Incip. *Sciendum est primos hos duodecim.*

29. *In Machabæos*, Lib. I. Incipit: *Machabæorum Libri juxta Hieronymum.*

30. *In Evangelium S. Matth.*, Lib. I. Incipit: *Dicit Prologus Paulus ad Hebreos.*

Hi Commentarii differunt ab aliis, qui incipiunt: *Matthæus qui & levi.*

31. *In Evangelium S. Marci*, Lib. I. Incipit: *Passio Christi intelligitur cum Leo.*

32. *In Evangelium S. Luca*, Lib. I. Incipit: *Hic Prologus dividitur in quatuor.*

33. *In S. Lucam Postilla*, Lib. I. Incipit: *Mons Sina non conjungi Hieron.*

34. *In Evangelium S. Joannis*, Lib. I. Incipit: *Joannes Evangelista in hoc Prologo.*

35. *In D. Paulum ad Romanos*, Lib. I. Incipit: *Christus factus est ex semine David. Hos Commentarios assevari MSS. Parisiis, in Bibliotheca Carmelitarum Collegii Maubertini, afferit Ludovicus Jacob; & horum meminit ipse Joannes Bacco, ad calcem sui tractatus de Conceptione B. V. Marie; ut monuimus ad pag. 745. num. 6.*

36. *Ad Corinthios*, Lib. II. Incipiunt, *Ostensor in Epistola ad Romanos. Ibid. MSS.*

37. *Ad Galatas*, Lib. I. Incipit: *In hac Epistola ad Galatas, ibid. MSS.*

38. *Ad Ephesios*, Lib. I. Incipit: *Ad intelligendum hujus Epistola.*

39. *Ad Philippenses*, Lib. I. Incipit: *Ostensor superius in Postilla quam feci.*

40. *Ad Colossenses*, Lib. I. Incipit: *Paulus, Apostolus Jesu-Christi.*

41. *Ad Timotheum*, Lib. II. Incipiunt: *Moyses dixit: Tremebundus sum.*

42. *Ad Thessalonicenses*, Lib. II. Incipiunt: *Epistola hæc prima.*

43. *Ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Titum instituit Apostolus de suo.*

44. *Ad Hebreos*, Lib. I. Incipit: *In Epistola ad Hebreos probatur. De his Commentariis mentio facta est super pag. 745. num. 5.*

45. *Ad Philemonem*, Lib. I. Incipit: *familiares Philemoni literas.*

46. In Acta Apostolorum, Lib. IV. Incipiunt: Sandus Evangelista Lucas, in.

47. In Apocalypsim S. Joannis, Lib. I. Incipit: Apocalypsis Jesu Christi.

48. In Epistolas Canonicas, Lib. VII. Incipiunt: de Cultura cœlestium præcept.

Horum Commentariorum generatim & partim eorum quæ ad Novum Testamentum spectant, mentionem Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 622. Col. I. A. post. Sextum Senensem, Lib. IV. Bibliotheca Sanctæ.

THEOLOGICA POLEMICA.

1. De Advenu Messie, Lib. I. Incipit, An ex scripturis Veteris Testamenti. Citatur apud R. P. Dom. Augustinum Calmet, in Bibliotheca sacra, pag. XCIII. quæ præfixa est tomo I. Dictionar. Bibliorum.

2. Concordia Christi & Prophetarum, Lib. I. Incipit: Miracula quæ refert Matthæus.

3. De Iudaorum perfidia, Lib. I. Incipit: Iudei an credere debeant prædicat.

4. Rationes contrà Iudeos, Lib. I. Incipit: utrum in scriptura Canonica Iudei.

5. Contra Joannem de Poliaco, Lib. I.

6. De Dominio Christi, Lib. I.

7. De Christi paupertate, Lib. I. Duos hos Tractatus Bachonius scripsit adversus hostes Romani Pontificis Joannis XXII. ut notat Lezana, tomo 4. ad ann. 1327. pag. 547.

8. De Beatorum visione, Lib. I. contrà Joannem XXII. Inquit Fabricius, in Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 1. pag. 434.

9. Quod in Cœlo sit localis laus. Libri duo. Hi Libri scripti sunt ob opinionem illam, quæ Joannis XXII. Romani Pontificis nomine, ab aliquibus Theologis tenebatur; de Dei visione videlicet & fruitione, non nisi post diem Judicii animabus sancitorum futura. Nam inter Carmelitas, qui huic opinioni contrarium propugnarunt Parisiis, partes principias tenebat Joannes Bacco; sicut animadvertisit Lezana, tomo 4. ad annum 1333. num. 3. pag. 555.

10. Contra Magicas Artes. Lib. I.

11. Contra superstitiones, Lib. I.

12. Contra vanitates seculi, Lib. I.

13. Contra Idololatriam, Lib. I.

14. De Sphera judiciali, Lib. I.

15. De Aftrorum scientia.

THEOLOGICA SCHOLASTICA.

Præter Commentaria & Quodlibeta, à Georgio Draudio summe laudata in Bibliotheca classica, pag. 1475. quoad Editionem Joannis Chrysostomi Marascae Venetiis, anno 1615. in-folio daram;

1. Quæstiones ordinariae, Lib. I. Incipit: Cum ex Scripturis sacris colligi posse.

2. Placita Theologica, Lib. I. Incipit: Utrum sola fide sit tenendum animam.

3. Determinationes Theologicae, Lib. I. Incipit: in Scriptura Canonica.

4. De cessatione Legalium, Lib. I. Incipit: Lex Christi statim post Passionem.

5. De Fide & Baptismo, Lib. I.

6. De Eternitate Dei, Lib. I.

7. Annotationes in D. Augustini Libros XV.

De Trinitate. Incip. Lectures hæc quæ de Trinitate.

8. Annotationes in S. Anselmi Librum de Incarnatione Christi. Incip. Anselmus in hoc Libro.

9. Annotationes in S. Anselmi Librum: Cur Deus Homo? Incip. Prima particula qualiter.

THEOLOGICA MORALIA.

1. Regula Christianæ Fidei: Lib. I. Incipit: Prima Regula totius Christianæ Fidei.

2. De Preceptis & Consiliis, Lib. I. Incipit: Praecepta contineat Lex Christiana.

3. Compendium vita Christianæ, Lib. I. Incipit: Ordinavit in me Charitatem.

4. De Peccatis & remedii, Lib. I. Incipit: Peccatum rationabiliter Christus.

5. De Perfectione Justitiae, Lib. I. Incipit: Utrum Christus & Apostoli.

6. De Sanctificatione Festerum, Lib. I. incipit: Universis praesens documentum.

THEOLOGICA CANONICA.

1. Canonæ Pontificum, Lib. I.

2. De non ducenda Fratris reliqua, Lib. I. Incipit: De non ducenda fratria palinodiam canens, qui Pontificis Romani Auctoritati in cancellandis divinis de matrimonio legibus, nimium anteà tribuerat; teste Lelando, pag. 350. ut afferit Fabricius, in Biblio. cit. pag. 434. cit.

3. De Jurisdictione Claustralium, Lib. I.

4. De Judicio Generali, Lib. I. Incipit: Judicium de peccatis Christus constit.

5. Ad hanc classem vel ad præcedentem revocari possunt; De Dignitate Ecclesie, Lib. I.

6. Sermonum Libri duo, qui incipiunt: Rationabiliter Lex Christi per.

7. Sermonum Liber alter qui incipit: Lex Christiana timorem docet.

8. Sermones Quadragesimales, Lib. I.

9. De Ordine suo Carmelitano, Lib. I. Incipit: Omnibus Christi Fidelibus in Domino. Cum Liber seu Tractatus iste nondum apparuerit, inde certè nihil trahere possunt Carmelitæ; rectè tamen concicere possunt in eo quidquam contineri nihil contrarium iis quæ proferuntur in tribus aliis ejusdem Bacconis Operibus editis. Porro in eo quod inscribitur; Compendium Historiarum & Iurium, &c. cap. 2. dicit Bacconius: » Ordo Carmeli tantâ fulget antiquitate, quod de hoc in Jure non extet memoria... In prima insuper Constitutione dicti » Ordinis, edita ab antiquo, invenitur à tempore » Eliæ & Elisæ, Prophetarum Montem Carmelum » inhabitantium, contemplativi in eodem monte » successerunt. Constitution autem hæc ab antiquo edita, & quæ prima vocatur, non videtur alia esse à Constitutionibus S. Brocardi: quas tamen anno M. ccxx. antiquiores non esse existimat R. P. Daniel Papenbrochius, in Historia Chronologica Episcoporum Heterosolymitanorum, Parergo 3. pag. 7. præfixa, tomo 3. mensis Maii: Preterea in Tractatu de Institutione Ordinis Carmelitarum, cap. 1. Joannes Bacconius ait:

» Pro veneratione quoque Beatæ Mariæ in ejus » Carmelo continuanda, orta est Fratrum de Carmelo Religio. Veneratio enim quæ fit in locis Sancitorum, ipsis Sanctis sub Deo attribuitur; ut de » veneratione Dedicationis: De Consecrat. dift. 3. » cap. Pronuntiando. Sed licet omnes salvandi tempore Prophetatum Filium Beatæ Mariæ venturum » venerati sint, secundum Augustinum in Epistola » vigesima nona ad Deo gratias. Fratres tamen de Carmelo tempore Eliæ & Elisæ venturum vene » rantes in Carmelo Beatæ Mariæ Religionem suam » incæperunt; ut habetur in Historia de Antiquitate » te Ordinis. « Historia autem ista de Antiquitate Ordinis est Liber de Institutione Monachorum in Legge veteri: Quam tamen affirmat R. P. Daniel Papenbrochius, loco citato, pag. V. num. 20. Parergo 2.

Joannis Palzonydori statem, id est, seculum Christi XV. non superare. Quamvis infer. pag. XXI. num. 93. Parergo 6. concedat hunc Librum » eodem circiter tempore scriptum fuisse, quo Guillelmus de Sanvico vixit, id est, sub finem Seculi XIII. quando erat jam sesqui-Seculum elapsum ab initio Ordinis sub Bertholdo cœpti, tempusque sufficiens intercesserat ad majorem antiquitatem communis miniscendam, & persuadendam vulgo, de rebus peregrina audire & credere amanti. « Cujus è numero ne ipse quidem Joannes Bacconius exturbanus erit.

PHILOSOPHICA.

1. In *Prædicamenta Aristotelis*, Lib. III. Incip. Circà Librum Prædicament. prim.
  2. In *Perihermenias*, Lib. II. Incipiunt: *In hoc primo Perihermeniarum.*
  3. In *Aristotelis Priora*, Lib. II. Incip. *Primum quidem oportet constituerre.*
  4. In *Aristotelis Posteriora*, Lib. II. Incip. *Omnis doctrina & omnis disciplina.*
  5. In *Aristotelis Topica*, Lib. IV. Incipiunt, *Propositum quidem negotii est.*
  6. In *Elenchos*, Lib. II. Incip. *De Sophisticis autem Elenchis.*
  7. De *Sophismatibus*, Lib. I. Incipit: *Cum aliqui secundum ejus entitatem.*
  8. In *Physicam*, Lib. VIII. Incipiunt: *Quoniam intelligere & scire.*
  9. In *Aristotelem de Anima*, Lib. III. Incip. *Intentio mea est secundum verba tit.*
  10. *Quæstiones de Animæ potentiis*, Lib. I. Incipit: *utrum potentia Animæ realiter.*
  11. In *Meteora*, Lib. IV. Incip. *De Primis, &c. docet hic Liber.*
  12. De *Cœlo & Mundo*, Lib. IV. Incipiunt: *Philosophus hic suam de Cœlo.*
  13. De *Generatione & Corruptione*, Lib. Incip. *Tractatus de Generatione.*
  14. De *sensu & sensato*, Lib. II. Incipiunt, *Quoniam autem de animâ secundum.*
  15. De *sensu & sensibili*, Lib. II.
  16. De *Motu Animalium*, Lib. I. Incipit: *Secundum Philosophum tert. Physic.*
  17. De *Memoriâ & Reminiscentiâ*, Lib. II. Incip. *Reliquorum autem pr. est Conf.*
  18. De *somno & Vigiliâ*, Lib. II. Incip. *Considerandum est hoc de somno.*
De Vitæ longitudine & brevitate, Lib. II. Incip. *De eo autem quod est esse.*
  20. In *Politica Aristotelis*, Lib. VIII.
  21. In *Ethica*, Lib. X. Incipiunt: *Ut dicit Commentator in Prologo. Ad Joannem Thoresbium, Cancellarium Angliae, Archiepiscopum Cantuarensem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem, inquit Ludovicus Jacobus?* Sed id obstat Chronologia & Historia: Historia quidem, quia Joannes Thoresbium fuit Eboracensis Archiepiscopus: Chronologia: quia Joannes Thoresbium Cardinalis, obiit anno 1474. Bacchonius anno 1346.
  22. In *Metaphysicam*, Lib. XII. Incipiunt: *Est enim mea intentio in hoc Opere.*
- Laudant JOANNEM BACCONEM, Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccl. cap. 615.* Everardus Rolewinck, in *Fasciculo Temporum*: Jacobus-Philippus Foresta Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 386. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Alphonsus Ciacconius, in *Benedicto XII.* Robertus Bellarminus, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. ad annum 1040.* Philippus Labbe, in *Dissertatione Historica de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 515. Aubertus Miræus, in *Auctuario de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 486. Georgius Matthias Konigius, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 77. Henricus Warton, in *Appendice ad Historiam Literariam Guillelmi Cave*, pag. 18. Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, *de Scriptoribus Angliae*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Anglicana*, sec. XIV. pag. 547. Ludovicus Thomassin, in *Opere Gallicè inscripto: Mémoires sur la Grace. Memor. 2. pag. 142.* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, parte 1. cap. 4. §. 5. pag. 102. Gabriel Naudæus, in *Apologia de Illustribus Viris, Magis falsò postulatis*, cap. 17. pag. 356. &c.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 38. Joan. Bap. de Lezana, *tomo 4. Annal. pagg. 545. 556. 583. &c.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 1. pag. 174. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 294. & 327. Ubi perpetè distinguit Joannem Bacontorpium à Joanne Bacccone. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario*, cap. 7. Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordin. Carmelitar.* pag. 218. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 182—186.* Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico*, *Ms. ad annum 1346.* Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 499. num. 892. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1116. num. 3946. & alii plurimi, quibus haud dubie præstat Laurentius Burellus, Carmelita Divionensis, & Episcopus Sistaricensis, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, his Carminibus, quæ refert Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*, Cent. V. cap. 1.

Anglia megenuit, JOANNEM quisque vocabat:
Et de Baccone nomine notus eram.
Cum cuperem sacros è fonte haurire liquores,
Parifos petri plena fluenta lares.
Illic quod studium potuit, quod cura labore;
Præteritum ingenio nil volui esse meo;
Nam num sacra fuit tantum mihi pagina cura
Pontificum Canones sed placuere mihi.
Quatuor exposui vulgata Volumina Petri;
Sed magis in Quarto mens mea fixa fuit.
Scripti & Ephemerides, quæ vos Quolibeta vocatis:
Tum vetus atque novum clarius esse dedi.
Ethica nec nostris sine scriptis lento omisi:
In Metaphysicis stat labor ipse meus:
Inque Animæ libros scriptis; tum multa notavi,
Augustine, tuā rursùs in Urbe Dei.
Nec quæ de Trino simul uno scripta dedisti,
Sum passus scriptis illa carere meis.
Anselmus exposui, dum scripto queritat ille,
Cur Deus è Sanctâ Virgine factus homo?
Et dum describit, quo passo è Virgine Verbum
Assumpit Carnem, sedulus exposui.
Pauperiem Christi scripti, & quis jure tenet;
Has posuit fluxas Pastor ovilis opes.
Historiam breviter tetigi, quâ candidus Ordo
Noster, ab Excelsâ sū Genitrix Dei.
Tum mea Judæi senserunt vulnera cæci;
Tum scripti, ut Virgo concipit atque parit.
Scripti alios multos, quos non te candidate Lettar;
Pœnitentias.

J.

Paniteat studii, si semel ipse legas.
 Et tandem in prima terra post facta quievi:
 Dulcius est patrium quod legit ossa solum.
 Post, jacui tamquam per tempora longa sepultus:
 Omnia sic tempus innovat atque fugat.
FRANCISCUS MEDICUS, sed Religionis alumnus;
 Vivere me rursus, & mea scripta dedit:
 Nam mea formari per multa volumina fecit;
 Causa fuit doctum quod legat ore virum.
 Debo multa viro, tum debeo multa legenti,
 Multa & tu debes, dogmata quisquis amas:
 Quare age quae colitis Carmeli munia Montis:
 Vellera gestantes candidiora nive.
 Si mihi Confratres estis: si quae ordine juncti:
 Solyte fraterna munera grata mihi.
 Quod datis externis: mihi quæso solvite fini,
 Quam reliqui à vobis non ego plura peto.
 Jam mihi viventi & scandenti pulpita rursus:
 Noscite quis sermo dulcis in ore sonet.
 Non ego vos multâ verborum ambage fatigem,
 Ut reliqui luce clarius ipse loquor.
 Sed quod non placeat vobis monumenta priorum;
 Quidquid & à vestra religione fluit.
 An lateat ad finem mundi qui Virginis ordo
 Firmus habet sanctam continuare fidem:
 Sic quondam Christus veteri concessit Eliae,
 Cum sua detexit lumina monte Tabor.
 Ista viris sanctis pandit Sanissima Virgo;
 Cujus nil dictis certius esse potest.
 Ut fuit Eliseus quondam sectatus Eliam;
 Sic decet & patrum vos monumenta sequi.

Alexander Minutianus, Leonardi Vegii Mediolanensis Typographi, Socer, in Epistola dedicatoria ad Jafredum, Regii Senatus Insubriensis Præsidem, quæ præfigitur Commentariis Joannis Bachonis; in Magistrum Sententiarum, editis Mediolani, anno 1511. die 17. Februarii, impensis R. P. Petri Terasse, Prioris Generalis Carmelitarum, hæc habet: *Venerandi Patres, MICHAEL DE BONONIA, & JOANNES BACCO, Anglicus: Alter in suis positis mitis, æquabilis & temperatus, vel medicocriter docto ad Theologie penetralia fores referat: Hic verò subtilis & vehemens disputator, vestigiis quæ semel firmat, constantissimè infisit; adversariumque semper urget, & acerrimè divexat. Mantuanus autem Carmelita, in eumdem Joannem Bachonem hæc canit, pro eadem Editione Mediolanensi.*

Quis Liber in lucem nuper qui venit ab umbris?
 Hic est Carmeli gloria magna Baco.
 Nemo magis mentem cognovit Averoës. Istum
 Si sequeris, fies alter Aristoteles.
 Iste tenebroſi damna vestigia Scotti:
 Et per sacra novis it documenta viis.
 Hunc habeant quibus est sapientia grata: redundat
 Ilius in sacris Fontibus omne Sophos.
 Hieronymus autem Serazoni, Physicus Mediolanensis, eumdem in finem aiebat:
 Non opus est Opus hoc magnum tibi dicere sacrum
 Vel fore vel mirum dicere non opus est.
 Tom. I.

*Non opus est Opus hoc resolutum dicere, & omni
 Doctrinâ fultum dicere non opus est.
 Hoc opus est tantum solo tibi dicere verbo
 Divini hoc prægnans esse Bachonis opus.
 Nam magnum, sacrum, resolutum, & undique mirum
 Authoris sonet hoc omne Bachonis Opus.*

Ipse Joannes Bacho, in Lib. II. *Sentent. Dist. 29. Quæst. 1. art. 2.* de Sententia Godefredi Cornubiensis Carmelitæ afferentis, quod instantे ratione recta in particulari, non potest contavenire: quia quamdiu stat ratio in sua rectitudine, necesse est voluntatem consentire: Ait: » Iste intellectus, ut videtur, propriè est omnino contrà Articulos Parisienses. Dicit enim Articulus centesimus vigesimus nonus; quod manente passione & scientiâ in particulari in actu, non potest voluntas agere contrà eam. Error. Deinde rationes Godefredi refellit & addit. Sed hoc est contrà Articulum 131. Quod voluntate existente in tali dispositione, in qua nata est moveri, & movente in tali dispositione, quâ natum sit movere, impossibile est voluntatem non velle. Error. Suas postquam rationes dedit, tandem addit. Nec aliquis faciat sibi conscientiam, quod licet opinari contrà Articulos: Quia Episcopus Parisiensis suspendebat Sententiam ex consensu Magistrorum, Anno Domini millesimo tricentesimo vigesimo quarto: ut licet possint disputari & opinari de Articulis factis contrà Sanctum Thomam. Quia etsi Articuli, qui sunt de libertate voluntatis, non fuerunt facti contrà eum: Ipse enim tenet (ut patet in suis libris) quod voluntas est magis libera quam intellectus. Deiisdem Articulis loquitur tum in Lib. III. *Sentent. dist. 15. Quæst. 1. Contrà est Articulus 124. & dist. 29.*

Qui quidem Articuli à STEPHANO TEMPPIER, & quibusdam Magistris damnati sunt anno 1276. aut 1277. Sed hæc damnatio postea scilicet anno 1326. suspensa seu recognita fuit & revisa ab STEPHANO DE BORRETO, Episcopo itidem Parisiensi. Vide *Biblioth. P.P. Parisi. tomo 4. pag. 11. 43. Cassarem Egallium Duboulai, Histor. Universit. Paris. tomo 3. pag. 433. & seqq. Claudium Fleury, in Histor. Eccles. tomo 18. Lib. LXXXVII. num. 4. pag. 268. & seqq. Illustriß. Dom. Carolum Duplessis d'Argentrée, in *Collectione Judiciorum de novis erroribus*, tomo 1. pag. 175—226. Gerardum Dubois, in *Historia Ecclesiæ Parisiensis*, tomo 2. pag. 501. & 601. A. Touron Dominicum, in *vita S. Thomas Aquinatis*, pag. 640. & seqq.*

X C V.

D I S S E R T A T I O*de Vita & Scriptis JOANNIS BALÆI.*

JOANNES BALÆUS, natione Anglus, parvus Sudovilgius, in Covia seu Coviae pago, tribus à Sutholdio milliariis, quinque à Dunvico, in Suffolcia Comitatu, parentibus HENRICO ac MARGARITA natus est (a) anno Domini 1495. die 21. Novembris. Ab eis numerosâ prole gravatis, in Carmelo Nordovicensi puer duodecim annorum traditus est instituendus; ubi professione factâ postea (b) *Catabrigia in Jesu Collegio* studuit, & in omni scientiarum genere excelluit: sed Sermonibus Thomas Wenworthii delusus, ad Protestantē religionem transit anno 1530. (c)

(a) Balæ. Centur. VIII. cap. 55. in Appendix JOANNIS TONNEYS, pag. 63. linea 4.

(b) Thomas Fullerus, *de præclaris Angliae viris.*

(c) Balæus, Cent. VIII. cap. 190. pag. 702.

CCCCC

J.

uxorem nomine DOROTHEAM accepit; & Crux hinc statim secuta est, quæ illum diu non deseruit. Nam exutus fortunis omnibus, ex concione ad Tribunalia trahebatur: *Eboraci* primum, sub *Læo*, *Londini* postea sub *Stolkifleyo*: sed Thomas Cromwelus, qui Regi Angliae Henrico VIII. ab intimis erat, ob editas *Comedias*, illum semper liberavit. Post cujus mortem, quæ contigit anno 1540. die 29. Julii, Balæus in Germaniam aufugit, ubi octennio mansit exul.

Ab Eduardo VI. revocatus, in Episcopum *Ossoriensem Dublinii* sacratus est die Februarii secundæ, anno (juxta stylum Anglicanum) 1552. Ibi cum nondum sex menses sedisset, Mariæ regnum adeptæ, profugere coactus, *Dublinii* aliquamdiu delituit, sed è portu solvens, sub Festum *Sancti Michaelis*, 1553. à *Piratis* captus est & venditus; Lytro tamen soluto, *Basileam* in *Helvetia* profectus est; undè post quinquennium, regnante *ELIZABETHA*, in Angliam reversus, & præbendâ in Ecclesia Cantuariensi contentus, sedem suam non curavit. *Virmagis* eruditus quam prudens: (d) pronior ad multa scribenda, quam aptior ad sapienter gubernandum; quippe qui proprios affectus moderari non poterat, cuiusque verum cognomen censebatur *Biliosus* Balæus. Excessit è vita *Cantuariae* m. DLIII. mense Novembri, annos natus 68. & in Ecclesia Cathedrali ibidem sepultus est. Opera edidit quam plurima, tam Latinâ Lingua quam Vernaculâ, quorum *Catalogum* ipse in Libro suo de *Scriptoribus Britanniae* sigillatum recenset; videlicet

SCRIPTA in Ecclesia Catholica Latina Opera:

1. *Fasciculus ex omnibus*, Lib. III. Incip. Religionis hujus initia & progressus.
2. *Scriptores ab Helia*, Lib. II. Incip. *Præsens Catalogus paucos admodum*.
3. *Scriptores à Bertholdo*, Lib. VI. Incip. Cæterarum militantis Ecclesiae, vel.
4. *Additiones ad Trithemium*, Lib. I. Incipit: venit tandem ad nostræ lectio.
5. *Collectiones Germanicæ*, Lib. I. Incipit: *Ex Historiarum Magistro* habetur.
6. *Collectiones Gallicæ*, Lib. I. Incipit: *Doctori Marco de Furno Carmel.*
7. *Collectiones Anglicæ*, Lib. I. Incipit: *Theodoricus Wagenigh, Germanus.*
8. *Varia doctorum virorum*, Lib. I. Incipit: *Oratio Martini Personæ Itali, rhe.*
9. *Catalogus Generalium*, Lib. I. Incipit: *Bertholdus Lemovicarum Aquitanus.*
10. *Spirituale bellum*, Lib. I. Incipit: *Fortis armatus custodit atrium.*
11. *Castellum Pacis*, Lib. I. Incipit: *In omnibus exhibeamus nosmet.*
12. *Conciones pueriles*, Lib. I. Incip. *Misericordia Saül apparitores, qui rape.*
13. *Ad Hullensem Synodum*, Lib. I. Incipit: *Introduxi vos in terram Carmeli.*
14. *Ad quasquam Quæstiones*, Lib. I. Incipit: *In Scholastici certaminis medio.*
15. *Appendices ad Palæonydorum*, Lib. I. Incipit: *Post stragem, quam vocant Babyloni.*
16. *Historia Patronatis*, Lib. I. Incipit: *Hæc est illa nubecula, quam per.*
17. *Historia Simonis Angli*, Lib. I. Incipit: *Sublimatus in Pastorem gregis.*
18. *Historia Franchi Senensis*, Lib. I. Incipit: *Franchus, invictissimus miles.*

[d] Fullerus, loco citato.

19. *Historia divi Brocardi*, Lib. I. Incipit: *Hostis antiqui invalidus conatus.*

20. *In Præfationem Fastorum Mans.* Lib. I. Incipit: *Quod ad Cæsarem Ovidius Naso.*

SCRIPTA extræ Ecclesiæ Catholicæ Latina.

21. *Angelorum Heliades*, Lib. II. Incip. *Quo patriam gentem adornes, doct.*

22. *Brytannæ Scriptores*, Lib. XII. Incip. *Magnum Dei Opt. Max. beneficium.*

23. *In Waldeni tres tomos*, Lib. III. Incip. *Abagarus rex Gesimorum in Edis.*

24. *In fasciculum Zizaniorum ejusdem* Lib. I. Incipit: *Abominatio desolationis, à Daniele.*

25. *In Polydori inventiones rerum*, Lib. I. Incipit: *Aeromanticæ divinationis origo.*

26. *In Joannis Textoris officium*, Lib. I. Incipit: *Absorpti terræ homines sunt.*

27. *In Catalogum Capgravi*, Lib. I. Incipit: *Abandonia Monasterium fundatur.*

28. *In vitas Pontificum Barnes*, Lib. I. Incipit: *Abbes, ordines dare permittuntur.*

29. *Epitome Lelandi, de viris illust.* Lib. I. Incipit: *Post diutinas atque affidas.*

30. *Acta Romanorum Pontificum*, Lib. VII. Incipit: *Exordiens Romanorum Pontificum acta.*

Comœdia sub vario metro compositæ, & alia id generis scripta:

31. *Vita Divi Joannis-Baptistæ*, Lib. XIV. Incip. *Ab Aaron Sacerdote primam orig.*

32. *De Christo duodenni*, Comœd. Incip. *Magna causa nos urget ad hanc.*

33. *De Baptismo & tentatione*, Comœd. II. Incip. *Priusquam natus est adhuc essem, &c.*

34. *De Lazaro resuscitato*, Comœd. I. Incip. *Genitus à Patre cœlesti Filius.*

35. *De consilio Pontificum*, Comœd. I. Incip. *Pontificiam adeptus dignitatem.*

36. *De Simone Leproso*, Comœd. I. Incip. *Protoplastem Adamum variis incon.*

37. *De Cœna Dom. & pedum lotione*, Comœd. I. Incip. *Expedit modò ut vobis omnia conf.*

38. *De Passione Christi*, Comœd. II. Incip. *Tempus nunc instat, quo singu.*

39. *De Sepultura & Resurrectione*. Comœd. II. Incip. *Astrorum conditor & Moderator.*

40. *Super utroque Regis conjugio*, Lib. II. Incip. *Fortia eorum facta quæ regnarunt.*

41. *De Seclis Papisticis*, Lib. II. Incip. *Perpendat Christianus Lector, in.*

42. *Erga Momos & Zoilos*, Lib. II. Incip. *Ex debito vos salutarem, nisi.*

43. *Prodiciones Papistarum*, Lib. II. Incip. *Eo anno vos congregatos.*

44. *Contrâ adulterantes Dei Verbum*, Lib. I. Incipit: *Omnia per Verbum Dei creata.*

45. *De Joanne Anglorum Rege*, Lib. II. Incip. *Quum Deus æterno beneficio.*

46. *De imposturis Joannis Becketi*, Lib. I. Incipit: *Si ab origine mundi consideretis.*

47. *De magnis Dei promissionibus*, Lib. I. Incipit: *Si emolumentum aliquod advenire.*

48. *De prædicatione Joannis*, Lib. I. Incipit: *Christi regnum jam nunc florere incipit.*

49. *De Christi tentatione*, Lib. I. Incipit: *Post suum Baptismum, Christus Dei.*

50. *Corruptiones legum divinarum*, Lib. I. Incip. *In omni republica præferri leges.*

51. *Amoris imago*, Lib. I. Incipit: *Amoris describendi causa, huc con.*

J.

52. *Pammachii tragædiarum translato*, Lib. IV.
Incip. *Quid adferamus, si vacat cog.*

Alii LIBRI in prosa, & in Brytannico
Sermone scripti.

53. *In Apocalypsim Joannis*, Lib. III. Incip.
Tam necessaria, Christiane Lector.

54. *Adversus Impostorem standicum*, Lib. I. Incipit:
Duplici præmio dignum hominem illum.

55. *Contrà jurandi consuetudinem*, Lib. I. Incipit:
In vinea Domini, charissime Frater.

56. *Homo peccati, contrà Bonorum*, Lib. II. Incip.
A mundi origine auditum non est.

57. *Mysterium iniquitatis*, Lib. I. Incipit:
Claram est illis, dilecte in Domino.

58. *Contrà Antichristos*, Lib. I. Incipit:
Amico in Christi professione sing.

59. *Certamen Joannis Oldecastelli*, Lib. I. Incipit:
In profanis veterum Oratorum ac.

60. *Acta cælibum Anglicorum*, Lib. IV. Incip.
Gildas antiquus Brytannorum Histo.

61. *Dialogi quidam*, Lib. I. Incipit:
Quoniam suâ bonitate constituit me.

62. *Cantiones Christianæ*, Lib. I. Incipit:
Psallite Domino Fideles omnes.

63. *Contrà Baalis sacrificulos*, Lib. I. Incipit:
Prodeant Papicolarum sacrifici, &

64. *Apologia pro Barnes*, Lib. I. Incipit:
Furibundus quidam atque insanus Pap.

65. *Pro Grayo contrà Smithum*, Lib. I. Incipit:
Licet faber ex cognomine sis.

66. *Contrà suasionem Papisticam*, Lib. I. Incipit:
Quilibet nugator ac Sycophanta.

67. *Super Anna Askeve martyrio*, Lib. I. Incipit:
Inter catena officia peculiaria.

68. *Ad Elizabetham regis filiam*, Lib. I. Incipit:
Plures erant, Illustrissima Domina.

69. *Contrà Cleri cælibatum*, Lib. I. Incipit:
Paucis ab hinc mensibus, casu.

70. *Super itinerario Lelandi*, Lib. I. Incipit:
Inter omnes Nationes, quas.

71. *De veris Hereticis*, Lib. I. Incipit:
Laboriosum esset, Christiane Lector.

72. *Locupletatio Apocalypticæ*, Lib. I. Incipit:
A condito seculo, præclarissime Dux.

73. *Expostulationes in Papistam*, Lib. I. Incipit:
Perpendens in tua dominatione.

74. *In Mantuanum de morte*, Lib. I. Incipit:
Ad iustum petitionem amici cuiusdam.

75. *Missa crapulosorum*, Lib. I. Incipit:
Ex Urbe Nordovicensi redeundo Lordinum.

76. *Contrà Missam Papisticam*, Lib. I.

77. *De vocatione ad Episcopatum*, Lib. I.

78. *Contrà Boneri articulos*, Lib. I.

79. *Super obitum Lutheri*, Lib. I.

80. *Confessio Joannis Lamberti*, Lib. I.

81. *Hebdomada coram Deo*, Lib. I.

82. *Facetæ & joci plurimi*, Lib. I.

83. *Epitome Chronicorum*, Lib. VII. citatur apud Jacobum Frisiū, in Bibliotheca pag. 405.

84. *De bello Wiclefi contrà Papistas*, Lib. I. Ibidem recentetur.

85. *Episcoporum Alchoranum*, Lib. I. Ibidem enumeratur.

86. *Apologia Sebaldi Heyden*, contrà Salve Regina, cum Epistola Joannis Pomerani ad Anglos, prout ibidem scribit Jacobus Frisiū, pag. 405. col. I. à Balæo ex Latino in Anglicum idioma traducta.

87. *Examinatio Guilhelmi Thorpei ab Episcopis Anglis circè annum 1407. facta*, ex Anglico Sermonе in Latinum translatā, teste eodem Joanne Jacobo Frisiō, ibidem.

88. *Examen recitationum D. Nicolai Selnecceri de Libro Concordia*, collectum in Academia Lipsica. Edita fuit hæc Collectio Neostadi, 1582. in-4°. prout legitur apud Georgium Draudium, in Bibliotheca Clæssica, pag. 166. Sive sicut pag. 142. Neapoli Nemetum, per Matthæum Harnisch. in-4°. 1582. Quod & aliis vocibus enuntiat præfatus Joannes-Jacobus Frisiū, in iam memorata Bibliotheca, pag. 834. Joannes Balæus, inquit, *Theologia Studioſus*, collegit examen recitationum D. Nicolai Selnecceri de Libro Concordia, admonitionem Neufidianam lucutenter confirmans, in gratiam doctrina Christiana studioſorum in Academia Lipsica, & aliorum pia concordia amantiū, & edidit Neapoli, anno 1582.

89. *Romanorum Pontificum Acta*, inquit Georgius Draudius, in Bibliotheca Clæssica, (*) pag. 1228. ex Joannis Balæi majore Catalogo Anglicorum Scriptorum desumpta, & in tres classes, Libros vero septem divisa. Francof. 1567. in-8°. Idem Draudius, ibidem, pag. 1233. ait: Scriptores duos Anglici, coætanei ac conterranei, de vitis Pontificum Romanorum, videlicet Robertus Barnes & Joannes Balæus, Quos à tenebris vindicavit, & usque ad Paulum V. hodie regnante continuavit Joannes Bart, Lydius Francofurtensis, minister Verbi Dei Veteraquian. Ambstel. apud Hebr. Laur. in-8°. 1615.

90. *Tricolumnum Angliae*, à Gervasio Tilbriensis compositum, edi curavit; sicut ipse Balæus testatur Cens. 3. cap. 58. in Appendix, pag. 250. dicens: » Ex quadam hujus Gervasii dialogo, libellus quidam est à nobis temporibus juventutis nostræ editus, de tripartita regni Angliae Historia, sub Illustrissimo Anglorum rege Henrico II. Quem quia per tres columnas digessimus, duximus Tricolumnum posse appellari. In prima quidem, de Ecclesiæ Anglicana negotiis plurimis, & de nonnullis rescriptis Romanae Sedis. In secunda vero, de insignibus prædicti Regis gestis, que fidem humnam excedunt. In tertia autem, de pluribus negotiis, tam publicis quam familiaribus, neenon & Curia judiciis agitur. Hic si forte in manus tuas inciderit, cave ne te effugiat. Utilis enim esse poterit futuris temporibus, & jucundus his, qui de Regni statu sub prædicto Principe solliciti fuerint, &c. « Hujus Auctoris & Operis celebre habet mentionem Calvinus Oudinus, in Commentariis de Scriptor. Eccl. tom. 3. pag. 1. & 3.

91. *Vocarium Anglicorum*, Lib. I. De quo ipse Balæus, Cent. 3. cap. 35. in Appendix, pag. 233. Loquens de iis que fiebant Friderico Cæsari Barbarossæ per Alexandrum III. & de coronatione Henrici per Cælestinum III. addit: *Quæ omnia videbuntur in secundo vocarium nostrorum, si Domines concederit ritum.*

92. *Sententiae aliquot graviores apud Joannem Beconthorpius selectæ*, de quibus ipse Balæus, Cent. V. cap. 1. pag. 385. ait: *Inveni Sententias aliquot graviores apud illum, quam apud omnes ejus temporis Scriptores. Et eas, ut fragmena quedam pietatis ejus collegi: quæ tamen apud Hybernas periisse timeo.*

93. *Visitaciones centrum Monasteriorum utriusque sexæ, & octodecim Collegiorum Sacerdotalium, per Commissarios regios factæ*; de quibus ipse Balæus, Cent. VIII. cap. LXXV. in Appendix 4. ad Christophorum Seyniarmaynum, pag. 663. hæc habet: » Anno Domini 1535. Monachorum sectæ

(*) Biblioth. Clæss. Edit. Francofurti, 1625. pag. 1654. in-4°. cui adjungitur Bibliotheca Exotica, sive Catalogus Officialis, &c. pag. 319.

» Antichristi , æternæ prædictionis filii , creaturæ , in
» Anglia , scilicet Monachi (ut illic vocantur) Ca-
» nonici , Fraterculi , & Moniales . . . cœnobiosis me-
» ritò sunt ejeci. Apud me ad præsens sunt visita-
» tiones centum Monasteriorum utriusque sexus , &
» octodecim Collegiorum Sacerdotalium , per Com-
» missarios regios , Ricardum Layton , Legum doc-
» torem , Thomam Bedill , Archidiaconum Cornu-
» biensem , & Thomam Bertheletum , Notarium
» factæ & collectæ . . . Liber vocatur *Breviarium com-*
» *pertorum in Monasteriis , Conventibus , Collegiis ,*
» &c. . . Hæc non ideò prædictis adjunxi , ut pro
» Historica narratione dignis habeantur : Sed ut ex
» his sciatur , quod merito sint ex suis claustris pulsi.

Balæi mentionem habet Bibliotheca Britannico-Hybernia , sive de Scriptoribus qui in Anglia , Scotia & Hibernia ad seculi decimi septuaginta initium floruerunt , literarum ordine juxta familiarum nomina dispositis ; Commentarius à Thoma Tanner , Episcopo S. Asaph , collectus & editus à Davide Wilkins , Theologiæ professore , & Oxoniensi Canonico , *in-folio* , pag. 788. Londini , apud Gulielmum Bowyer , impensis societatis erectæ ad progressum Litterarum 1748. Cujus in præfatione Joannes Balæus refertur plurimi injuriis & calumniis affectissime Papas , Episcopos , Ecclesiasticos viros & Monachos ; sicuti , legitur in *Parisieni virorum eruditorum Diario ad annum 1749. mense Septembris* , pag. 592. *in-4°*.

De eodem Balæo scribit Montacutus , in *Apparat. prim. sect. 83.* quod *impotenis linguae & calami plerumque scriptor , sed in multis non rejetitius.*

Thomas Fullerus de *præclaris Angliæ Viris* : Balæus proprios affectus moderari non poterat , cujusque verum cognomen censebatur *Bilosus Balæus*.

Valerius Andreas , in *Præfat. Bibliothecæ Belgicæ* : Joannes Balæus , homo impius quidem , nominari quidem hoc loco vel ideo potuit , ut quis è fôrdibus gemmas legat.

Joannes Pitheus , *De Scriptoribus Angliæ* : Joannes Balæus *Lelandi Catalogum* non tam prolixè auxit , quam prodigiose depravavit. Omnia namque fœdissimus incurra , mendaciis & calumniis replevit , & opus *Lelandi politissimum* , pollutissimo stylo turpiter conspurcavit.

Joannes Gerardus Vossius , *De Historicis Latinis* , Lib. I. cap. 32. pag. 170. Aiunt Eluanum Avalonium doctrinam ab Apostolorum discipulis acceptam Britanniis prædicasse , Librumque scriptissime de origine Ecclesiæ Britanicæ : De quibus fides esto penes Balæum. Multum enim metuo , ne , ut in plerisque aliis antiquioris ævi Scriptoribus ita hac etiam parte fucum faciat Lectori. Ibidem , Lib. II. cap. 16. pag. 223. Unum scio , in priorum seculorum Scriptoribus non rarò Balæi fidem claudicare.

Unde mirum non est quod Balæus inter Hæreticos primæ Classis Romano Indice numeretur. Extant de Scriptoribus Angliæ & Scotiæ Centuriæ XIV. ad annum usque 1558. progredientes tomis duobus , inscriptæ Elizabethæ Reginæ Angliæ. Basileæ , apud Joannem Oporinum anno 1559. *in-folio* , pro iteratis typis. Consule etiam Thomam Pope-Blount , in *Censura Authorum* , pag. 684.

Daniel autem Georgius Morhosius , in suo *Polyhistore* , tomo 1. Lib. I. cap. 18. pag. 205. num. 42. Edit 3. Lubec an. 1732. hæc habet de Anglicis Catalogorum Scriptoribus. » Quoad vetera attinet , » præter Joannem Balæum , cuius extant Centuriæ » virorum illustrium Angliæ , & compilatorem ejus » Joh. Pitseum , . . . & quemdam Eduardum Leigh . . . » neminem habemus . . . Balæum plerique non bonâ fide in recensione sua versatum judicant.

Michaël Maittaireus , in *Annalibus Topographiis* , tomo 2. pag. 677. Lit. F postquam recensuit Hieronymi Balbi , Episcopi Curicensis , ad Clementem VII. de rebus Turcicis Librum , Romæ anno 1526. editum *in-4°*. typis F. Minitii Calvi , addit : *Huic libro præmitti oportere alterum de Fortitudine conjicio ex Balæi ad Ferdinandum Hispaniarum Principem , Epistola.*

XCVI.

JOANNES BALLISTARIUS , vulgari appellatione BALLESTER , Catalanus origine , Balearis autem domo , ex oppido Campos dicto , Majoricensis Insulae Carmelitarum Castra secutus in Capitulo Generali Tolosano , anno 1251. ordinatus fuit ad legendum Sententias Parisiis pro quarto anno , & sacra Biblia pro tertio. Et in Capitulo Generali Perpiñiacensi , anno 1354. Lector Sententiarum in eadem Academia pro primo anno destinatus ; in qua gradu Baccalaureatus tantum fruebatur , quando post mortem Petri Raymundi , in Comitiis Generalibus Burdigalæ celebratis , anno 1358. die 8. Septembris , in Priorem Generalalem assumptus est.

Capitula quatuor ipse Generalia celebravit. Primum , Treviris , die sacro Pentecostes , anno 1361. habitum : in quo concessa est Facultas à Definitoribus Priori Generali , ut posset novas Constitutiones facere ; & addita sunt multa , ad rubricas generales Constitutionum , seu Statutorum Generalium Ordinis jampridem à Petro Raymundo , supremo Moderatore , in unum collectas. Secundum , In Montis-Albani Monasterio , die Pentecostes , anno 1366. adunatum , in quo committitur Generali , ut possit facere omnia quæcumque facere poterant ; exceptis absolutionibus & institutionibus Provinciis , liberè & sine culpa ; revocatione & ordinatione ad gradum Theologiæ in studio Parisiensi , ac apertione Sigilli communis Ordinis. Tertium , anno 1369. die 20. Maii sacro Pentecostes , in Conventu Montis-Pessulanii congregatum : in quo Priori Generali commissum fuit ut Conventibus permissionem dare posset vendendi Libros inutiles vel duplicates ; ita dumtaxat quod pretium eorum pro expensis adificationis Ecclesiæ applicaretur. Tertium , coadunatum , anno 1372. die 16. Maii , Festo Pentecostes , in Monasterio Aquarum Sextiarum , in quo decreatum fuit ut quicunque Fratres obtinerent aliquam gratiam à Priore Generali vel Provinciali , sub quo-cutique verborum tenore , copiam illius gratiæ tenerent dare Priori Provinciali , vel locali , aut eorum Vicariis , sub pena perditionis gratiarum. Paulò antè hujus Synodi celebrationem , sive die 11. Maii , Gregorius XI. ad omnes Gremiales scripsit , ut procederent ad Ordinis reformationem , orarent pro ipso Papa , necnon pro pace & libertate Ecclesiæ ; & simul Indulgentias Quadragesimatrum trium Literæ Apostolicae , quæ incipiunt : *Ordinis vestri* , datae sunt apud Pontem Sorgiæ , Avenionensis Dicēsis , quinto Idus Maii ; Pontificatus ejus secundo ; id est Maii 1372.

Non his solummodo Carmelus illustratus est , Joanne Ballistario clavum tenente ; verùm & aliis admodum gloriose eventibus , qui quanto in honore Sacer B. V. Mariæ Ordo esset apud summos Pontifices , Antistites , Præsules , Principes , & omnium Ordinum Proceres , demonstrant Carmelitæ , tum pietate , tum scientiâ clariiores , qui eâ tempestate claruerunt.

Illis profectò annumerandus noster ipse Joannes Ballistarius , qui obiit , atque sepultus fuit in Cœnobio Majoricensis Urbis , sub hoc Epitaphio.

D.

J.

D. O. M.

HIC JACET REVERENDISSIMUS MAGISTER
IN SACRA THEOLOGIA,
GENERALIS ORDINIS VIRGINIS MARIE
DE CARMELO

FR. JOANNES BALISTARIUS.

OBIIT ULTIMA DIE MENSIS SEPTEMBRIS,
ANNO M. CCCIXXXIV.

Hujus Epitaphii novitatem sequioris seculi suspicari quis posset, ex eo quod in Comitiis Generalibus Bononiæ celebratis, anno 1411. primùm titulus *Reverendissimi Patris Priori Generali Joanni Grossi* appetit concessus. Præterea Joannes Balistarius appellatur in sacra Theologia *Magister*: Quo etiam titulo decoratur in Capitulo Trevirensi, anno 1362. Ast dubium latet utrūm in aliqua Academia, an in Consilio Ordinis tantum fuerit renuntiatus: sicut ipse ex Mandato Apostolico Urbani V. talem Magisterii gradum Bernardo Olerio Carmelitæ, Parisiensi Professori concessit anno 1363. Verùm in Capitulo Monspeliensi, anno 1369. *Reverendi Patris* tantum titulo decoratus est Joannes Balistarius; cuius socius nominatur dictus Bernardus Olierius, in Capitulo Trevirensi jam memorato, anno 1362. celebrato.

BALISTARII SCRIPTA:

1. *Super libros Sententiarum*, Libri IV.

2. *Constitutiones sui Ordinis*, Libris duobus. Neque enim solummodo Librum Statutorum per Prædecessorem suum Petrum Raimundum compilavit, confirmavit, & ad diversa Capitula readuxit & promulgavit: verùm & iis multa addidit, quæ ad majorem ipsorum explicationem & observantiam digna vila sunt, in Comitiis Trevirensibus, anno 1362. sicuti exhibet Codex Ms. Ordinis fol. 6. qui ab anno 1318. diligenter exhibet Capitula Generalia, & simpliciter nuncupatur *Liber Ordinis*. Atamen R. Magister Gregorius Canalius, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis Carmelitici* ab ipso Romæ editas, anno 1625. pag. 2. Constitutiones nostri Magistri Joannis Balistarii adjudicat, anno 1369. Codex Ms. asservari creditur in Bibliotheca Vaticana, Cod. 3991. sub hoc titulo: *Constitutiones Ord. B. Mariae de Monte Carmelo*, per Belisarium congestæ; & ita citantur in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss.* tom. 1. pag. 114. B. 1.

3. *Decretum quoddam circa Definitores Generales*. In Capitulo enim Montis Pessulani, anno 1369. habito, primùm ex novemdecim Provinciis, quæ tunc in Ordine numerabantur, octodecim Definitores Generales (nam Siciliæ nullus fuit) recententur; quorum aliqui diversi sunt à Provincialibus earumdem Provincialium, qui postea ibi referuntur; alii verò non ita, cùm usque ad hoc tempus in Capitulis Generalibus præcedentibus non alii numerentur Definitores, nisi Provinciales. Quod prudentiæ & Decreto quodam Joannis Balistarii factum fuisse credimus, ut in Generalibus Comitiis Definitores diversi essent à Provincialibus; nisi forsan ipsi Provinciales à suis Provinciis in Definitores eligerentur, prout modo etiam in usu Religionis Carmelitanæ conspicitur; inquit Lezana, tom. 4. pag. 667.

4. *Sermones varii*, duobus Libris.

5. *De Bello fortis Militantis Ecclesie, & Anti-Christo ipsam impugnante*, Lib. I. Opus insigne istud Gregorio XI. transmisit; teste Trithemio, cap.

Tom. I.

646. *de Scriptoribus Ecclesiasticis*. Hinc merito amadvertisit Joannes Balaeus in Catalogo Scriptorum Britanniaæ, Cent. V. in Append. 2. ad Guillermo de Pagula dicens, hunc nostrum Joannem Balistarium inter Hæreticos reponi à Papistis. Noster enim Balistarius diversus est à Joanne Balistario, qui in Indice Romano, pag. 145. reponitur inter Autores Hæreticos primæ Classis.

6. *Libelli Supplices*, quos & suo & sui Ordinis nomine obtulit *Summis Pontificibus*. Tres reperiuntur sive potius nominantur ad Innocentium VI. Decem ad Urbanum V. & duo ad Gregerium XI. ut legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pagg. 107. 110. 111. 113. 116. 118. 127. 128. 131. 132. & 594. Hos enim designat hæc loquendi formula, quæ utuntur Summi Pontifices in suis Literis seu Brevibus Apostolicis: *vestris in hac parte supplicationibus inclinati: vel exhibita nobis pro parte vestra petitio continebat*, &c.

JOANNEM BALISTARIUM laudibus celebrant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 646. Wernerus Rolewinch, in *fasciculo Temporum*: Jacobus-Philippus Foresta Bergomensis, in *supplemento Chronicorum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 386. verso folio: Raphael Volaterranus, in *Antropologia*: Renatus Chopinus, in *Monastico*: Abrahamus Bzovius, in *Annalibus Ecclesiasticis ad annum 1340. seu 1430.* Andreas Schottus, in *Bibliotheca Hispanica*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Valerius Andreas, in *Catalogo Scriptorum Hispaniaæ*: Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispaniaæ*, tomo 2. pag. 114. num. 311. Ludovicus Ellies Dupia, in *Tabula Universali de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo 1. pag. 757.

E Carmelitis Joannes Grossi, in *Viridario pars 1. clavi 2. cap. 16.* Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ord. Carmelit. cap. 17.* Joannes Palaeonydorus, in *fasciculo tripartito*, *Lib. III. cap. 11.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*; pag. 40. ubi notat quod Joannes Balistarius Constitutiones Ordinis primus omnium in Libellum seu Ordinem rededit, anno Domini 1369. ut colligitur ex variis exemplariis excussis & Manuscriptis. Joannes Caffardus, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis* editas anno 1586. idem affirmat. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 292. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. ab anno 1358. ad annum 1374.* pag. 619—684. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 187. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 532. num. 953. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1078. num. 3775. &c.

XCVI.

JOANNES BAMPTONIUS, seu BAMPTONUS, natione Anglus, Carmelita Cantabrigiensis, ibi demque Doctor Theologus & Professor: Vir acutissimi ingenii, & qui perscrutandis Aristotelicis subtletatibus, nec parum nec inutiliter defudavit, circa annum 1341. scribens,

1. *Quæstiones octo de veritate propositionum*. Lib. I. Incipit: *Quæro de veritate istius quæstionis.*

2. *Lecturas Scholasticas in Theologia*, Lib. I.

De illo agunt Joannes Lelandus, Pitheus, de *Illustribus Angliae Scriptoribus*, Etate 14. num. 538. Joannes Balaeus, in *Catalogo Scriptorum Angliae*, sub hoc anno 1341. Josias Simletus, in *Epi-tome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Lezana, tom. 4. pag. 571. num. 4. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 187. &c.

Dddd

J.

X C V I I I .

JOANNES-BAPTISTA APIENUS, in loco *Castini* sub Albensi Diocesi natus, Religionem in Carmelitam professione solemni ascitus, die 14. Maii 1674. edidit Italicè Opusculum, *Della Miracolosa origine della Vergine Sandissima di Racconia*. Ita scribebat anno 1748. in Schedis Ms. R. P. Timotheus Bergerot.

X C I X .

JOANNES-BAPTISTA, *Pincie* natus in Castellà Veteri, ex Nobilibus Familiis de *Campo revdondo & Rio*, Institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus; non is tamen est Joannes-Baptista, qui Generalibus interfuit Comitiis Cremonæ, anno 1593. celebratis, Procurator totius suæ Congregationis, quæ tum ab antiquo Ordine divisa fuit sub hac conditione, » ut dicta Congregatio Discalceatorum, » vel ejus Superiores omnino in perpetuum non » præsumerent accipere loca vel Conventus hujus » Religionis, etiam sponte à Civitatibus, vel Principibus, vel quibuscumque aliis ex eis exhibenda, » vel offerenda: Quod si contrarium aliquando ipsos » fecisse compertum foret, nulla esset, & irrita ista » concessio, & nullum jus omnino acquisitum eis » intelligeretur. Ipse verò noster Joannes-Baptista in Comitiis Generalibus Pastranae celebratis, anno 1643. Præpositum in Generalem Congregationis Hispanicæ S. Teresiae fuit electus. Vitam autem cum morte commutavit, anno 1649. eminentis virtutis & præclaræ doctrinæ famâ conspicuus. Edidit Hispano idiomate valde à suis Sodalibus laudatam.

Carta a los Religiosos del Carmen Descalzo; pro eorum scilicet instructione ac observantia regularis incremento, quæ edita fuit Matriti; inquit Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 675. & 676. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 188. ubi dicit eum patriâ Sorensem, Diocesis Osmensis.

C.

JOANNES-BAPTISTA, Carmelita Discalceatus, cognomento DE RONDA, Baeticus, ad distinctionem Joannis præcedentis & aliorum, natus est in oppido *Ronda* Diocesis Malacensis ex *BARTHOLOMEO SANCHEZ*, & *BEATRICE DE ASTORGA*, piis & honestis parentibus. *Pastranae* emisit suam Religiosam professionem, anno 1568. die 25. Julii. Ob suam eximiam virtutem, statim ad officia Monastica assumitur. Fuit Prior *Malaca*, *Mancanares* & aliorum Conventuum. Anno 1585. titulo Prioris *Malaca* astitit Ulyssiponensi Capitulo Provinciali, ibique Definitor quartus eligitur, & paulo post Vicarius Provincialis *Castellæ-Novæ* creatur permanenter. Anno 1588. in primo Generali Capitulo Matritensi inter sex Definitores, quartus eligitur: Similiter, anno 1590. in secundo Generali Capitulo Matritensi, creatur quintus Definitor: Anno 1591. in tertio Generali Capitulo Matritensi eligitur Provincialis *Castellæ-Novæ*. Quo titulo simul atque Procuratoris Generalis *Romanam* mittitur, & adfuit anno 1593. Cremonensibus Generalibus Comitiis; in quibus totius suæ Congregationis Discalceatæ nomine obtulit R. *JOANNI-STPHANO CHIZZOLAE* & Definitorio Generali, *Memoriale pro separatione obtinenda cum aptis rationibus*: Quibus subscripterunt utræque Partes. Obiit autem anno 1594. sicuti refert Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 62. lin. 7. De illo etiam loquuntur

Franciscus à S. Maria, tom. 2. *Histor. Reformat. S. Teresiae*, Lib. VIII. cap. 38. & seqq. Ludovicus à S. Teresia, in *successione Eliæ*, cap. 278. 279. pag. 644. 648. lin. 8. 24.

C I.

JOANNES-BAPTISTA CAFFARDUS, natione Italus, Senensis ubique nuncupatur; quia in oppido *Civitella* sub *Senorum* ditione ortum habuit. Anno 1548. ad studia exercenda destinatus est Conventui Senensi, cuius erat alumnus, per Capitulum Generale Venerum; cum *Patavii* priùs disciplinis literariis priùs vacasset, & posteà sacrī ibidem fuit instructus Scientiis, quarum & Doctoralem lauream obtinuit. In Capitulo Generali *Rome* celebrato anno 1564. erat secundus socius Provinciæ *Tuscicæ*, tum *Magistri* nomine insignitus, verū etiam in his Comitiis & deputatus inter Auditores causarum Ordinis sui civilium, & Regens *Florentini* Monasterii institutus. Quo quidem manere functus fuit, *Pis*, *Seris*, atque in Archigymnasio Romano Sapientia.

Priorem quoque Florentinum gessit, & Senensem sub anno 1572. Præfecturam autem Provinciæ suæ *Tuscicæ* anno 1574. accepit, ad quam confirmatus est suum usque complendum Triennium in Generali Cœtu *Placentia* habito an. 1575. ubi Thesibus *JACOBI RAIMUNDI DE GAVIO*, Carmelitæ, præfuit; & in Lectorem Theologiz pro Senensi Cenobio proclamatus. Ast assumpto in Vigiliensem Episcopum *JOANNE-BAPTISTA SURITANO*, Carmeliticæ familie Generali Procuratore, anno 1576. CAFARDUS ad id munera suffectus. Urbem die 5. mensis Octobris ingressus est: & *JOANNE-BAPTISTA RUBEO*, totius Carmeli Superiore Generali defuncto post medium noctem diei quartæ Septembris, ineunte die quinta, an. 1578. ipse à *GERORIO XII.* Vicarius Generalis sub die nonā mensis Octobris nominatus, anno 1580. Synodum Carmelitanam, præside *PHILIPPO BONCOMPAGNO*, Cardinali, totius Ordinis Protectore, universalem habuit die festo Pentecostes, in Urbe Roma, quâ totâ plaudente, in Priorem Generalem adlectus fuit.

Eodem scilicet anno 1580. ipsa Pentecostes *Vigilia*, quâ Romæ Generalia Comitia habebantur pro novo Ordinis Primare nostro creando, omnia in Belgio lamentis & querimoniis complevit Hæretica lues. Etenim stipendiario milite claram conducto, omnia (Carmelitarum dumtaxat excepto) Bruxellensis Civitatis Monasteria, Templa, aliaque loca pia divino cultui dicata diripiebantur, spoliabantur. Eorum Cultores trahebantur, trudebantur, mille miseriis, mille ignominis afficiebantur: nulla sexus, ætatis nulla ratio habebatur. Soli Carmelitæ in tanta debachatione Hæreticorum militum, foribus aperitis orantes, nihil mali perpessi sunt. Quid in causa fuisse dicemus? Certè voluntas Dei abyssus multa. Nimis enim indignum fuisse, si, cum omnis ferè Carmeli Religio eo die in Urbe orbis Capite congregata, deque novo Carmeli Vineæ Pastore læta, Bruxellensis Carmeliticus Cœtus tanto animi dolore afficeretur.

In aliis tamen Civitatibus Belgii afficiebatur. Nam anno eodem 1580. die 9. Aprilis, Gueusii, quorum Dux *TEMPLIUS* seu *TEMPELIUS*, & socii Hæretici Angli invaserunt, & intercepserunt Mechliniam, Ecclesiam, & Claustra diruerunt, Religiosos duos, quorum unus erat *JOANNES DE HOND*, Supprior, & alter *PETRUS LUPUS*, Prior, trucidarunt: Suppelletili omni, Clenodiis, Cimelis, Libris direptis, ac Religiosis omnibus Civitate pulsis. Jam antea anno scilicet 1578. die 12. Februarii per eosdem

J.

rebelles Hæreticos Gueusios nominatissimum Monialium Ordinis Carmelitani Monasterium propè *Vilvordiam*, nuncupatum *Diva Consolatrix*, exultum fuerat. Die 20. Aprilis, Cœnobium *S. Joannis-Baptistæ* propè *Angiam*, (quinque Leaxis à Bruxellis distans) flamnis traditum, & pentas absursum. Fuerant illo etiam tempore ad terram prostrata, templam & Cœnobium *Gerardi* ~ montibus. Antwerpia, conœssa Calvinistis Templa Jesuitarum, Minoritarum, Dominicanorum & D. Andreæ, relicto Catholicis Choro; Martinistis vero templum D. Georgii, & Carmelitarum. Mense Mayo Gandavense Cœnobium eorumdem Carmelitarum ab Hæreticis spoliatum. Die 8. Octobris è Brugensi Civitate omnes Religiosi expulsi, absunti Libri, & perantiqua documenta Yprensis Conventus, cum Ecclesia solo adequata erant pro Civicatis conversatione.

Anno 1579. die primâ Januarii, Carmeli Bruges Claves traditæ fuerant Calvinianis Ministris. Die 28. Maii, Antwerpia pulsi Canonici & Religiosi, ac Monasteria expoliata. Ab eo anno exules Religiosi Carmelitæ, plures obierunt: & quidem Ven. *Guillelmus Vadderius* Prior, afflatus pro grege suo, cui succurrere nequibat, proficiscens Coloniæ, ex hac vitâ migravit die tertiat Decembris. Aliquantò post *Adrianus Meranus* in Carmelo Antwerpensi laudabiliter functus officiis Supprioris & Procuratoris, ab Hæreticis captus, & male tractatus, inde contractâ infirmitate, vivere desit Coloniæ. Venerabilis P. *Henricus Concionator* strenuus, etiam sub idem tempus ab Hæreticis ad arborem ligatus, brachio confracto, ac glande bombardæ trajectus, & semivivus relictus, postea tamen sanatus est: Verum aliquot post annis, civitate Yprensi Regi Catholico redditâ, Neaportano deserviens termino, rursus in Hæreticorum manus lapsus, graviter vulneratus ab iis, obiit.

Bruxellæ Carmelitani Patres, inediæ vexati, persecutione attriti, fastidio victi, Conventum, Urbemque deserere statuerant; in illumque finem singulis Viaticum erat distributum, & abitionis dies jam decretus: Cum R. P. *Laurentii Cuperi*, inibi Prioris hortatione, obsfinati animis, se domoque sua Deiparæ Matri commendatis, remanserunt. Utque securius remanere possent, pactum ineunt cum Tempeli ministrorum præcipuo *A. n o l d o V a n d e r P e r r e n*, qui Conventum, Templumque ab omni flagitiorum incursu, & direptione tueretur. Coacti tamen Carmelitæ anteriorem Ecclesiæ suæ pattern dictis Hæreticis cedere; Chorum ab ea parte separarunt ducto muro; & sejunxerunt quantum poterant locum in quo ipsi Deum rogarent, à loco in quo Hæretis suas preces fungeret. Verum non hic finis. Qui enim Ecclesiam sic intraverant, Conventum immunem relinquere non volebant. Quapropter non multò post aliis mœroris cumulus invasit, immò oppressit. Anno etenim 1581. die 23. Aprilis, post innumeratas illatas injurias, in perpetuum exilium acti sunt Carmelitæ, pœnâ capitlis renitentibus ire, & audentibus redire proposita.

Quadriennio exularunt hi Religiosi: Sed dedit his quoque finem ipse Deus qui sine caret. Bruxella namque anno 1585. die 19. mensis Martii, longo Marte belloque domita, fame tam corporali quam spirituali plusquam saturnina pressa, sibi consulens, suæque saluti prospiciens, hos, quibus ante igni & aqua interdixerat, patulis brachis, & ambabus (ut aiunt) manibus exceptis; Hæretim abjuravit, Hæreticos expulit, Deo religionem, Regi fidem promisit, templo prophanata expiavit, diruta erexit, amplissimis donis ditavit. In Italia pacatè

quidem, sed non otiose summi integrum Ordinem Caffardus tegebat. Nova etenim Monasteria acquisivit, incommoda commodioribus commutavit, Commissarios in Hispaniam Angelum Salazar & Hieronymum Hurtado misit; Carmelitis Discalceatis primam Provinciam anno 1580. adjudicari consensit, & anno 1587. Vicarium Generalem eidem concedi assensus est. Anno 1584. Congregationi Albiensi postrema dedit. Anno 1585. suos in novam Transponinam induxit. Anno 1586 post obitum Cardinatis Philippi Buoncompagni, Protectorem Ordinis sui, Dominicum Cardinalem Pinellum obtinuit. Anno 1587. Timotheum Bernardum suum Procuratorem Generalem ad Infulas Naukenses promotum conspexit. Anno 1588. Constitutionem Sixti V. & illius declarationem circa receptionem illegitimorum & ctiminosorum hominum accepit. Anno 1589. Decreta pro reformatis Gallia Provinciis recognovit. Anno 1590. confirmationem unionis loci & Ecclesiæ *S. Restituta*, in *Insula Ischia*, postulavit; & ab eodem summo Pontifice recepit. Anno 1591. Moderationem duarum Constitutionum Sixti V. super receptione illegitimorum in quounque Ordine Regulari, datam à Gregorio XIV. vidit, audivit, & legit. Vir tandem morum integritate, prudentiâ, religione & doctrinâ per celebris, quatuor summis Pontificibus charus, Henrico III. Francorum Regi Christianissimo, desideratus: Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico, benè probatus: Principibus & Proceribus Italia Siciliaque optimè notus, plenus dierum aque virtutibus, annum agens circiter sexagesimum secundum, post inumeros terrâ maritique exantatos labores, ad sydereal loca evolavit die tertiat mensis Aprilis, anno 1592. sepultus Senis.

Ad sydereal loca evolavit Senis, ineunte anno 1592. non die 3. Aprilis, sicuti legitur apud Petrum Lucium, in *Carmelitana Bibliotheca* fol. 41. apud Augustinum Biscaretum in suis *Palmitibus vineæ Carmeli* fol. 100. verso, & in *Libro papyraceo communis Ordinis Transpontino* Ms. fol. 231. Nam in eadem Transpontina Bibliotheca servata schedæ autographæ Ms. anno præfato 1592. exarata die vigesimâ sextâ Januarii, exhibent expensas pro *Caffardi* nostri tumulo magnifico factas. Atque simul profertunt alia Schedulæ autographæ Manuscriptæ per totum mensum Februarium ejusdem anni 1592. in quibus fit memoria R. P. *Caffardi*, nuper defuncti; & idem testatur Ludovicus Perez de Castro, Carmelita, sacra Theologia Professor, in primo suo de rebus Carmelitanis *Codice Ms.* quem eadem Bibliotheca Transpontina servat, fol. 222.

Intellecta hujus viri morte, magnâ ubique funeris pompa parentatum est, multaque nenia tumulo affixa, & à diversis alienæ Professionis Theologis habitæ Orationes Funebres. Carmelitæ certè Florentini in hīste non postremi fuēt; Verum convocato universorū Collegio, magna cum solemnitate animæ illius in ferias persolverunt. Orationem Funebrem habuit eruditissimus Vir R. M. Joan. Bapt. Irriguus, Ordinis August. Erem. tunc temporis Conventus Florentini, posteà Bononiensis Regens & Professor extitus. Complutes etiam eruditæ viri feretro Epitaphia affixerunt, quorum unus Lautentius Bartholomaeus à Fighino, hoc dedit;

D.

O.

M.

*Caffardo lacrymus Carmeli verticis omnis
Incola nunc spargat, spargat & inde Rosas;
Necnon ad tumulum pia verba ac Thurea grana*

J.

*Afferat, & Myrrhis mortua membra riget.
Quod cineri præstet melius, quod gratius optet
Est nihil; hic tali dignus honore rogus.
Hujus flent obitum Graiae, Latinaque Camena:
Ingenio clarus, clarus & eloquio.
Hujus si numeres Heroica faœta, vel amplas
Virtutes: omnes hunc superasse feres.
Mors superat, felix anima ast super æthera fertur.
Altius, at tumulo Carmina bina damus:
Hic BAPTISTA jacet Caffardus, clara propago,
Cui pietas, probitas, religioque fuit.*

Petrus ipse Lucius inter nœnias, quas in hujus optimi viri mortem cecinit, typisque tradidit, hoc Epitaphium in sua Carmelitana Bibliotheca reliquit:

D.

O.

M.

*Quid premit iste lapis? CAFFARDI membra;
sepulchro
Clauditur & virtus? Non; nitida astra tenet.*

Joannis-Baptistæ Caffardi ad suos Carmelitas Apostrophe per eundem Laurentium Bertholoctum à Sighino, virum probum & eruditum.

*Jam lacrymis tandem, lacrymis jam parcite Fratres:
Sitque modus vestrae tristitia & lacrymis.
Vivo modò felix, & vitâ perfruor: at vos
Mortis jura manent; post Deus astra dabit.
Nunc genus æterni, non enarrabile, Christi
Detecta aspiciunt lumina: nostra quidem
Huc charitas ardens duxit, spes certa futuri:
Me Regni ac pariter religiosa Fides.
Quare agite, O fratres, pia gaudia pectore ab imo
Fundite supremo ac prospera vota Deo.*

SCRIPTA JOANNIS-BAPTISTÆ CAFFARDI:

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria Mss. Senis asservata. Latinè.

2. Conciones Quadragesimales, Italicè scriptæ, quas Petrus Lucius ibidem servatas Mss. vidit, & doctissimas asseruit.

3. Constitutiones Ordinis Carmelitarum, quas in meliorem formam rededit, & ad normam Sancti Concilii Tridentini exaratas, in unum volumen Latinè fecit edi Romæ, apud Franciscum Zannetum, anno 1586 in-4°.

4°. Decreta in solemani Congregationis Mantuanæ Visitatione data. Florentiæ, apud Tossium, anno 1582. in-8°. Latinè.

5. Ordinazioni per le Monache Carmelitane; Italicè. Florentiæ, apud eundem Tossium, anno 1582. in-4°.

6. Missale, Breviarium, & Diurnale, &c.
7. Libelli supplices plurimi, quos &c.

Suum insuper Monasterium Senense pulcherrimo Refectorio, Claustro, Cisternâ & Dormitorio constructis, honorificentissimum reddidit, Bibliothecamque instauravit, aliisque pulcherrimis reparationibus decoravit & auxit.

JOANNEM-BAPTISTAM CAFFARDUM laudant summi Pontifices Gregorius XIII. Sixtus V. & Clemens VIII. in suis Diplomatibus, quæ videri possunt in Bullario Carmelitarum, tomo 2. pag. 198--260. Dominicus Cardinalis Pinelli, in Confirmatione Decretorum pro reformatis Galliæ Provinciis, anno 1589. promulgatorum; uti legere est eodem tomo 2. pag. 254. Inicus Cardinalis de Aragona, in Diplomate pro fundatione Conventus Tarentini, quod eodem tomo 2. pag. 201. legitur. Gregorius Canalius, Carmelitarum Prior Generalis, in Præfatione ad suas ejusdem Ordinis Constitutiones, pag. 4. Antonius Possevinus, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. 821. Jacobus Raimundus à Gavio, in Oratione de optimo Pastoris officio, de quâ super. pag. 689. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 41. Ludovicus à S. Teresiâ, in Successione Eliæ, pag. 594. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 189. Daniel à Virgine Mariâ, in Vinea Carmeli, pag. 539. num. 709. Idem, tomo 2. pag. 1068. num. 3708. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 415. Isidorus à S. Joseph, tomo 1. Annal. Carmelit. Excalcat. Congregat. Italicæ, cap. 13. Leo à S. Joanne-Baptistâ, in Typo seu Piætura vestis Religiosæ, pag. 125. &c.

C II.

JOANNES-BAPTISTA DE CATHANEIS, natione Italus, patria & professione Carmelitanus Venetus, Doctot Theologus, Prior Veronæ, Pavavii & Venetiatum: deinde Provincia ejusdem Venetæ Præfectus, patrio suo Cœnobio plurimos reliquit Libros pro Librariâ, Casulas quinque, Planetasque de serico Sacristiæ, unum Velum; & annuos Monasterio Ducatos quatuordecim; & multa alia bona. Obiit Venetiis anno Christi 1532. die 24. Junii. Sæpè vocatus BAPTISTA CATANEUS; quo nomine habet singularem articulum super. pag. 215. & 216. Sed addenda huic articulo quæ sequuntur,

1. Carmina de certo Turcarum adventu, nec credito Joannis-Baptistæ Cathanei, Mss. Citantur in Inventario Librorum editorum & Manuscriptorum contrà Turcas, quod Legitur in Bibliotheca Cœla-re Vindobonensi, sub literâ C. Sicuti refert R. P. Dominus Bernardus de Montfaucon, in Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo 1. pag. 571. col. 2. lin. 8.

2. Joannis-Baptistæ Catanei Carmina de certo Turcarum adventu non tamen credito, cum exhortatione ad arma in eos suscipienda, excusa in-4°. incertum à quo, ubi, aut quando, certè tempore Leonis X. Pont. Ibid. sub Literâ I. & apud eundem Dom. de Montfaucon, eod. tomo 1. pag. 577. col. 2. Lit. E.

Præter Authores qui superius laudarunt Baptistam Cataneum, occurrit R. P. Magister Leonardus Priolus, Venetus, de quo infer. pag. 247. tom. 2. in Instrumento, Mss. quod anno 1640. Mense Maio commodavit Ludovico Jacob, Venetiis tūm commoranti; qui & illud citat in suo Catalogo Mss. Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 267. in-folio. Joannes quoque Lezana in testem advocat Baptistam Venetum, tomo 4. Annal. ad ann. 1473. num. 3. pag. 933.

C III.

JOANNES-BAPTISTA CHARMES, ex Lotharingiâ oriundus, sed in Alvernia superiori natus Aurilliaci, anno 1702. die 26. Augusti, parentibus JOANNE-BAPTISTA CHARMES, Causarum patro-no, & JOANNA SEZIEYS, in ea Urbe Prosapia & eorum

J.

eorum familia ab anno 1300. constitutâ. Albieni in Cœnobio vestem Carmelitanam induit anno 1719. die 24. Martii postquam humanioribus literis operari navasset in patria. Accepto novo Religionis Tyrocinio, novum & nomen accepit, vocatus **GERALDUS AB INCARNATIONE**. Emisâ professione anno 1720. ad Conventum de Mortuo mari (Gallicè de *Mortemart*) missus, biennio Philosophiaæ, & per annum Theologiae studuit. Annis 1723. & 1724. Cursus Theologiae adimplevit in Lemovicensi, Monasterio. Postea Lector Philosophiaæ pro secularibus in Plaudiensi Cœnobio institutus est: Deinde suos sodales Theologiam edocuit triennio in Lemovicensi, & tribus annis in Albieni Conventibus. Lemovicensis Vicarius Prior, mortuo Priore; & in Capitulo Figeacensi Provinciali Orationem Latinam habuit. Aurilliacense Cœnobium Prior rexit, Deinceps Definitor, & in Monasterio de *Mari Mortuo* simul atque Frater ejus germanus **JOSEPHUS CHARLES** Theologiam docuerunt. Quo etiam tempore à sua Provincia deputatus **JOANNES-BAPTISTA** ad concordandum pro Cathedrâ Theologiae Cadurcensi, lauream prius Doctoralem in Academia Bituricensi anno 1738. adeptus est: Mortuo autem R. P. Alberto Leroy Parisiis, in Collegio Maubertino, jure filiationis monasticae illic decoratur, & anno 1743. Gradum Baccalaureatûs in sacra Facultate Parisiensi resumpit, & anno 1745. Licentiatus cursus in choavit. Et 29. Aprilis an. 1748. lauream Doctoralem est adeptus Parisiis.

Scripsit,

1. *Orationem Panegyricam Ordinis Carmelitarum*, habitam anno 1736. in Comitiis Provincie Aquitaniæ celebratis Figeaci. Latinè.

2. *Instrumentum memoriale*; Gallicè: *Mémoire pour Messire ANNE-CLAUDE LEBAS DUPLESSIS, ci-devant Conseiller au Parlement de Paris.* Parisiis 1742. apud N. Thiboust, in-folio, pag. 18. Hic vir Clariss. Dom. Lebas, cogentibus parentibus, in statum Ecclesiasticum induitus, ad Ordinem Subdiaconatûs quem bis & ter exercuerat, promotus fuerat. Mortuis parentibus, à Sede Apostolicâ dispensationem postulavit; sed repulsam passus, ad supremam Parisiensem Curiam evocavit suam causam dijudicandam, & ibi expositâ verâ coactione, Liber à sacro impedimento exivit.

3. *De Carmelitarum Provincia Aquitaniae Commentarios*, Gallicè: in-4°. scriptos, Parisiis Aureliam ad nos missos anno 1735. die 5. Novembris, pag. 17. Provincia Aquitaniæ in Ordine nona, in Galliis tertia, Provincialem Priorem habebat in Comitiis Montis pessulani anno 1287. celebratis die 22. Julii **ARNALDUM CAILLAU**. Ab anno 1358. quo Provincia Vasconia ab ea excisa fuisse videtur, tredecim Monasteria continet.

C I V.

JOANNES-BAPTISTA CIRON, sæpè SIRON, ex illustri prosapiâ natus in oppido *Ponte-Cironi* Diœcesis Albienis, amplissimo & nobili Domino **CIRON CREMAUR**, in Senatu Tolosæ Præsidi, Consanguineus: Provincia Aquitaniæ Carmelita, **MARTIALIS A CONCEPTIONE** nomine illic vocatus; vir corpore quidem exiguis, sed ingenio pollens & quam-maximus, annis quadraginta Theologiam Cathedraticus Professor edocuit in Academia Cadurcensi, quam & sua perrarâ eruditione illustravit.

Hanc quidem Cathedram, suadente R. P. **URBANO AB ASCENSIONE**, Carmelitâ Turoniarum Provincie alumno Exprovinciali, & Reformationis in Provincia Aquitaniæ promotor, deseruerant Carmelitæ, quam

Tom. I.

postea tenuerunt Reverendi Patres Ordinis SS. Trinitatis, usque ad annum 1677. Quo R. P. *Le Blanc*, Cadurcensis Carmelita, in Quæstoria *Montis-Albani* jurisdictione Tribuni filius, suis Religiosis Superioribus exposuit scientiam à pietate minime abhorrente, imò magnum esse pietatis quæstum cum sufficientiâ, indecorum autem valde suæ Provinciæ, si Reverendos Patres Trinitarios diutiùs relinquenter injustos Possessores Cathedræ Theologicæ, quæ ab antiquo jure adjudicata fuerat Ordini Carmelitico. Litem igitur movit apud sapientissimos Academias Cadurcensis Proceres & Magistros, à quibus causam plenè obtinuit, & in Professorem Theologum ipse fuit electus; à suis deinde Sodalibus in Provincialem assumptus, homo maximi pretii & dotibus exquisitus ornatissimus.

In Cathedra Theologica successorem habuit nostrum **CIRONUM**, qui varios haecenùs in prædicta Academia edoceri solitos tractatus evulgavit. *Dissertationem* etiam de *Pane Azimo*, Typis paratam Parisiis misit; sed morte præventus ineditam reliquit, quæ *Mf.* asservatur in Bibliotheca Parisiensi Collegii Maubertini; teste R. P. Joanne-Baptista Charmes, in *Schedis Mf.* ad nos missis. Testimoniumque R. P. Cirono perhibet R. P. Thomas, Provincie Aquitaniæ Carmelita, sacræ Theologie Professor, ad Capitulum Generale Romæ, anno 1744. socius deputatus, & hodie Prior Cœnobii S. Antonini Carmelitarum, in *Scheda Mf.* ad nos missa, anno 1745. die 16. Maii. Cætera quæ pertinent ad R. P. **CIRONUM**, vide *infer. pag. 362. tom. 2.* verbo: **MARTIALIS A CONCEPTIONE**.

C V.

JOANNES-BAPTISTA DURATIUS, Carmelita Genuensis, in Theologia doctissimus, qui anno 1622. affectus diuturno morbo, migravit è vita, longiori quidem vitâ dignissimus, nisi melior illum exceperet. Reliquit,

1. *Silvam conceptuum prædicabilium*, *Mf.*
2. *Sanctam Rosannam*, Comœdiam spiritualem *Mf.*

Hæc referunt Raphael Sopranus, in *Catalogo Scriptorum Ligurum*, Genuæ typis dato, anno 1664. & Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico*, edito Perusia, anno 1680. pag. 318.

C VI.

JOANNES-BAPTISTA A S. EUPHROSINA, in seculo Ari nuncupatus, R. P. Prioris Generalis Ari ex fratre nepos, Taurini natus, anno 1667. inter Carmelitas professus die 1. Junii, anno 1688. è sacris Confessionibus Monialium S. Benedicti Astæ, bis Provincia Pedemontanæ Prior Provincialis, Lingua Italica *Davidicos Psalmos* est commentatus; & *Mf.* asservantur Taurini in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum; teste R. P. Timotheo Bergerot, in *Schedis Mf.* anni 1748.

C VII.

JOANNES-BAPTISTA FORMENTUS, Mediolanensis, Carmelitarum Ordinem Congregationis Mantuanæ ingressus, sub optimorum disciplina Praceptorum, Philosophicas primùm, mox Theologicas Quæstiones diligentissime scrutatus, magnam sibi eruditionem comparavit. Sacras quoque Concio-nes fervidissima facundia habere consueverat, quibus non modicum fidelium numerum ad meliorem vitam traduxit. Testatur quæ fuerit tanti viri de proximorum salute sollicitudo, Cœnobium, quod

Eccc

J.

Bononiae condidit; ut ibi mulieres quæ corpore quæcum fecissent, pœnitentiâ ductæ ad bonam frugem rediiscent, alerentur. Conventus S. Joannis ad Concham renunciatus Præsul, illum egregiè gubernavit: Quod etiam in Mantuano præstítit. Anno quoque 1661. universæ Congregationis suæ Vicarius Generalis electus fuit. Post illud munus optimè gestum, *Mediolanum* se recepit, ubi studiis tantum sibiique vivens, ad suæ annum ætatis 64. pervenit. Obiit à Christi Salvatoris ortu, anno 1585. Plurima post se relinquens Opera, quæ sunt:

1. *Disputationes de Pœnitentia*, Mss. pagg. 500. Codex, in-4°.

2. *Quæstiones in secundam secundæ D. Thomæ*, duobus contentæ tomis Mss. in-4°. Quorum primus est *paganarum* 486. secundus, *paganarum* 492.

3. *De Justitia & Jure*. Ms. Codex, in-4°. *paganarum* 492.

4. *Quæstiones variæ disputatæ*. Codex in-4°. justæ molis.

5. *In Philosophiam Moralem Aristotelis Commenaria*, duobus tomis Mss. contenta, quorum primus in-4°. continet paginas 400. & secundus similiter in-4°. complectitur totidem paginas 400.

Quadrageſimale Ms. magnæ molis: Hæc omnia fervantur in Bibliotheca S. Joannis ad Concham.

7. *Concio habita de S. Maria Magdalana*, in templo S. Petronii Bononiae, quæ populum hortatus est, ut mulierum pœnitentium Cœnobium erigeretur. Ad quam alludebat Clemens Maria Felina, canens:

In terram ecce bonam frumentum decidit illud;

Nam Clauſtri ſpicam Concio ſola parit.

Joannem-Baptistam Formamentum celebrant Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*: M. Antonius Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 402. Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Litteratorum Mediolanensem*, pag. 279. Clemens - Maria Felina, in *Musæo Congregationis Mantuanæ*, pag. 52. Carolus Vaghis, in *Commentario Fratrum & Sororum illustrium ejusdem Congregationis Mantuanæ*, pag. 332. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensem*, pag. 638. num. 716.

C VIII.

JOANNES-BAPTISTA GUILIOU, ANTONII GUILIOU filius, in villa *Dufraisse*, ad Parochiam d'Ailly, Diœcesis Claromontensis, tribus milliariis ab oppido *Plauxensi* distans, in superiori Alvernia natus. Natum tamen in Pago S. Simonis propè Auriliacum, Diœcesis S. Flori, in Alvernia itidem superiori eum arbitratur R. P. Joannes-Baptista Charmes. Noster GUILIOU, peractis humaniorum literarum studiis in Collegio PP. Societas-Jesu Moriacensi, vestem Carmelitarum in Conventu Planxensi induit; ubi & nomine VALENTINUS a S. JOANNE vocari cœpit. Emendo Philosophiæ & Theologiæ studio, ad utramque suos Sodales disciplinam edocendum diu detenus, in omnes suæ Aquitanæ Provinciæ dignitates, exceptâ Provincialiatus Præfecturâ deinde avolavit.

Anno 1687. postulante serenissimo VICTORE AMEDÆO FRANCISCO Principe Sabaudiæ Duce, monente Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. & jubente PAULO GOMBALDO a S. IGNATIO, Carmelitarum Priore Générali, missus est in Provinciam Pedemontanam, in qua Reformationis causâ promovendæ, Visitationi singulorum Conventuum

accuratè & diligenter incubuit, eorum statum in spiritualibus & temporalibus recensens, cui disciplinæ regularis in ista Provincia propè modum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum comprobavit. Verum nimiis Regionis caloribus lassitus, suam in Provinciam rediit, & in Conventum Mortui Maris secessit, in quo integrum Theologiæ cursum, quem juniores Theologi Sodales deinceps discerent, elaborandum R. Priore Generali incitante suscepérat, morte sanctissimâ præventus, anno MAGNI VALENTINI nomine apud suos Sodales relicto, & haec tenus servato. Scripsit,

1°. *Relationem de statu spirituali & temporali Conventuum Provinciæ Carmelitarum Pedemontanæ*, ad Eminentiss. Palutium de Alteriis, Cardinalem Ordinis Protectorem missam: Cujus ipse Cardinalis meminit in *Decreto* dato Romæ, anno 1686. die 28. Januarii, sicuti legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 640. col. 2. lin. 21.

2°. *Varios Theologiæ Tractatus*, quos morte præventus incompletos reliquit *Manuscriptos*, & in Bibliotheca Conventus Rupefucaldensis servatos. In hoc enim Cœnobio illum obiisse afferit R. P. Joannes-Baptista Charmes, in *Schedis Mss. ad nos missis*: Sed in Monasterio Mortui Maris scribit ad nos R. P. Petrus Thomas, in *Epistola ad nos data*, anno 1745. die 16. Maii.

Alter VALENTINUS ejusdem Provinciæ Aquitanæ Carmelita, P. ANDREÆ consanguineus, simul & Auriaciensis patriâ, absolutis in Collegio Maubertino Parisiensi studiis, variis in Conventibus Prior, Cœnobium Mortui Maris gerebat, anno 1721. & biennio subsequente. Sed in medio cursu sicuti, mortalibus hujus vitæ viam commutans cum cœlesti patriâ, anno 1736. cum Universæ Theologiæ plurimos Tractatus inchoasset.

C IX.

JOANNES-BAPTISTA FERLITUS, natione Siculus, patriâ Panormitanus, Doctor Theologus, & quondam Lector Logicæ Disciplinæ in almo Pisarum Collegio, Provinciæ Angliae Prior Provincialis, ac Regi Catholico Philippo II. à Consalibus & Rebus Theologicis: Vir singularis probitatis, excellentis ingenii, parisque eruditonis famâ celebris, atque vario scientiarum genere exultus. Fluit circa annum 1592. scribens

Lucubrationes Theologicas & Philosophicas.

Id testantur Petrus Lucius, in *Appendice ad Carmelitanam Bibliothecam*, fol. 82. verso, lin. 19. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 442. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 189. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit.* pag. 78.

C X.

JOANNES-BAPTISTA GRANELLIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis; si fides manebit penes Joannem-Mariam Pensa; tametsi de eo nihil intersit Catalogo Ms. Doctorum Parisiensium Carmelitarum, ab anno 170. ad annum 1664. ex Tabulis Academiæ Parisiensis, & ex Instrumentis Collegii Maubertini collecto. Ter fuit suæ Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, annis scilicet 1523. Burcognani, 1529. S. Felicis in Riperiâ, Salodii celebratae. Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo nono, Nicolaus Ridolfi, Leonis Summi Pontificis X. nepos, Sanctæ Mariæ in Cosmedin, S. R. E. Diaconus Cardinalis, totius Ordinis Carmelitarum Protector, misit ordinationes nonnullas, quas etiam anno 1539.

J.

die 29. Novembris renovavit, & ad nostrum Granellum direxit; cui etiam Granello & suæ Congregationis Fratribus ut concederetur Ecclesia S. Mariæ Florentiæ, scripsit ad Archiepiscopum Florentinum Paulus Romanus Pontifex, anno 1550. die 28. Octobris. Scripsit Granellus,

1. In secundum Librum Sententiarum Commentaria, quæ Ms. servantur Mantua in Bibliotheca Carmelitarum.

2. Indicem homiliarum Petri Traversini, Carmelitæ; teste Petro Lucio, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 73.

Granellum celebrant Petrus Lucius, *ibidem*: Joannes-Maria Penla, in *Theatro Virorum illustrium Carmelitarum Conventus Mantua*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 398. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 189. Carolus Vaghous, in *suo Commentario*, pag. 205.

C X I.

JOANNES-BAPTITA GUARGUANTUS, natione Italus, patria Socinas, Carmelita Mantua Congregationis alumnus, Definitor & sacerdos in ejus Conventibus Prior, Theologus Doctor & Professor Bononiensis, scripsit seu edidit,

1. Orationem Angeli, *Bergomensis Carmelitæ*: Cui præfixit Epistolam nuncupatoriam ad Joannem Hieronymum Albanum, S. R. E. Cardinalem Bononiam, anno 1574. in-8°.

2. Relationem de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuana Ms. Quam sacerdos citat Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1347. num. 7. pag. 587. 588. Item, ad ann. 1481. num. 5. pag. 953. ubi notat quod

Magister Baptista Guarguantus dum de suo Soncineni Cœnobio agit pro anno 1468. extractam fuisse parvam ædicularum B. Virginis dicaram, ait: Episcopi Cremonensis auctoritate, postea vero JOANNIS GALEATII, Ducus Mediolanensis, de anno 1481. possessionem Carmelitis confirmatam, indulgentiis decoratam perpetuis, Ecclesiam ab ALEXANDRO VI. an. 1501. eamque consecratam sub anno 1528. Plura etiam de Privilegiis huic Ecclesiæ concessis à Gregorio XIII. anno 1583. loquitur, quæ probant nostrum Guarguantum floruisse anno saltem 1584. & non tantum anno 1574. ut loquitur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 189. Fratrem habuit nomine CORNELIUM GUARGUANTUM, Mantua defunctum, anno 1602. ut diximus, pag. 336. Carolus Vaghous, in *suo Commentario*, pag. 355.

C X I I.

JOANNES-BAPTISTA DE LEZANA, editus fuit Matriti, die Novembris XXIII. anni M. DLXXXVI. Ibidem anno 1602. Ordinis Carmelitarum Sacramentum dixit. Toleti, Philosophiæ studiis, uti Salmantica cum domi sub *Celedonio de Sandis*, Carmelitæ, tum in gymnasio sub Joanne Marquez, Augustiniano, & Compluti sub Ludovico Montesino, clarissimis harum Academiarum Professoribus, Theologiæ vacavit. In *Vallis-mauri* juxta Matrium, oppido docuit jam ipse alias Aristotalem, *Toletique* & *Compluti* Sanctum Thomam; Toleti quidem naëtus eximium sanctitate virum Michaëlem Fontanum, cuius ad exemplum visus fuit semper mores religiosos, & Sapientia doctrinam componere. In eadem Toletana domo studiorum, & aliquando sodalium Præfecturam gessit.

Unde Romam venit anno 1625. ad Comitia Generalia; nec ab eâ toto vitæ spatio discessit, Præ-

fector studiorum & ibi ad S. Mariæ Transpontinæ Cœnobium, ac Theologiæ simul præceptor, verum in hac Urbe perfectæ gloriæ theatrum adeptus. Inter tot enim Ecclesiasticæ hujus supremæ Curiæ sydera sive doctrinæ, sive prudentiæ, sive morum integritatis fulgore clarum, conspicuumque versari, præcipuoque apud omnes ordines loco haberi, maximè virum intrâ claustra degentem, remotumque ab Aulæ ambitu & jaëtatione, res quidem est paucis hominibus, iisque illustrioris cujusdam virtutis, commendatione ornatis, concessa.

Interim socium egit quinque aut sex Priorum sui Ordinis Generalium, continuato sibi ab his honore, ex quo semel visus fuit ornare ipsum potius, quam ab eo ornamentum accipere; idque maëstus titulo cum Saxoniam, tum Angliam, tum Terræ Sancæ Provincialis præfecti. A summis Pontificibus URBANO VIII. in Consultorem S. Congregationis, quam *Indicis* vocant, & INNOCENTIO X. ejus, quæ à sacris Ritibus cognomentum habet, propter insignem doctrinam fuit cooptatus, & ab ALEXANDRO VII. creatus tandem motu proprio, ut vocant, anno M. DCLVIII. Generalis in Urbe totius familie Procurator: ascendissetque ad supremam illius Præfecturam, jam ab anno M. DCXLV. tantum si exorari potuisset, ut rem sollicitantibus assensum commendasset.

Præterea in Gymnasio Sapientiæ Romanæ totos sexdecim annos docendæ Metaphysicæ inter tot occupationes locum fecit. In hoc certè homine Sapientia & pietas, doctrinæ excellentia, & modestia ac prudentiæ dotes sic æqualiter, maximèque floruerunt, ut neutrâ harum virtutum alteri concedente ad formandum omnes, veluti datâ operâ, virum undique clarissimum conspiraverint. Castissimus, abstinentissimus fuit, quod macies corporis satis prodebat ossibus tantum, pelleque veluti constantis. Quod tamen frequenti flagellatione atque aliis asperitatibus castigare nunquam desstit: Choro, Cellæ, ac studiis domi suæ, foris autem exercitio munierum suorum assiduus & intentus; B. V. Mariæ cultor insignis obiit Romæ, ingenti bonorum omnium ac Literatorum dispendio & meroe, nec sine egregiâ quâdam laudatione, virtutum exemplar pos teris futurum: vita piissimæ ac religiosissimæ transactæ die XXIX. Martii, anni M. DCLIX. ætatis suæ LXXIII.

Hæc tenus verba sunt Nicolai Antonii, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 490. & 492. Quibus non dissimilia sunt ea quæ R. P. Godefridus Henschenius, Societatis Jesu Sacerdos eruditissimus, in Præfatione Libri vita S. Petri Thomasii, Patriarchæ Constantinopolit. secundis curis ab eo editæ Antuerpiæ anno 1659. ubi hæc leguntur:

» Eximius Pater Joannes-Baptista de Lezana....
» (quæ præcipua scriptoris laus est) quas aliis pro-
» posuit S. Thomasii virtutes, suis ipse moribus, &
» vita religiosa expressit. Fuit uterque & S. Petrus
» & P. Lezana Ordinem Carmelitarum professus,
» sacra Theologiæ Doctor, Procurator Ordinis Ge-
» neralis, ac Pontificius Orator. Libris editis uter-
» que excelluit, iisque Dei-paræ Virginis Mariæ
» (cujus uterque eximius extitit cultor) Immacula-
» tam Conceptionem propugnavit. Fuit S. Petrus
» eximius Doctor Parisiensis, ac primus è fundato-
» ribus Theologicorum apud Bononienses studio-
» rum: & Doctor excellens Lezana, in Archigym-
» nasio Romano publicus Sapientiæ divinæ Lector,
» scriptis Theologicis, Juridicis, Historicis, Asce-
» ticis clarus. S. Thomasius pro Terrâ Sanctâ recu-
» perandâ Legatus Apostolicus: venerandus Pater
» Lezana, ejusdem Terræ Sanctæ (in qua Ordo Car-

J.

„melitanus olim exortus est) Provincialis complures nominatus. Idem multorum Generalium Affiliens & socius: atque ad illam supremam dignitatem, ut Generalis Ordinis universi crearetur, „multorum votis, suffragiisque expetitus. Quæ munia S. Petrus in Ordine minimè obivit: quippe jam antè à summis Pontificibus ad Episcopalem, „Archiepiscopalem, Patriarchalem Thronos exaltatus. Fuit Doctor Lezana Controversis Regularium dirimendis occupatus, à Sede Apostolicâ consitutus sacræ Congregationis Indicis Consultor, & Beneficiorum Examinator perpetuus. Ab eadem Sede S. Petrus ad Principes, Reges, Imperatores Nuncius missus, & pacem sæpiùs inter dissidentes composuit, & Imperatorem Constantinopolitanum ad concordiam cum Ecclesia Romana ineundam, à Schismate reduxit, ac perpetuus fuit hæreticæ pravitatis Inquisitor Generalis.

„Sed dum utriusque res gestas ex Parallelis conferre meditor, Literis Romæ ad nos datis intelligimus eximium Lezanam, habitum hastenius Romæ inter primarios viros ingenio & vitâ conspicuos, nec minori aestimatione religiosæ virtutis, vitâ functum esse. Ita indè nostræ societatis Sacerdos scribebat, paucis multa complexus: ut, quam meritis & intercessione B. Petri Thomæ sperarat Lezana salutem animæ suæ, ac vitam æternam, consecutus videatur; & ipso quidem, quo hinc migravit, Festo S. Bertholdi, primi Latinorum Ordinis Generalis: à cuius exordio tomum ultimum Annalium fuerat auspicatus.

„At quam lectu jucundum foret, si quis diù usus optimi Patris Lezanæ convictu, ipsius ac S. Petri eximias mentis exercitationes conferret, assiduum utriusque inter tot occupationes in precibus ad Deum fundendis, ac Divino Officio peragendo pietatem utriusque accuratam disciplinæ Monasticæ curam, ac sollicitudinem, quam edito de ea Libro tesserram sue virtutis posteris reliquit Lezana. Piè existimandum, translatum ad felicissimam S. Petri Thomasii, aliorumque Cœlitum Societatem Lezanam, dierum ac bonorum operum plenum, utpotè septuagenario jampridem majorem. Hoc evicit sensus judiciumque Sanctissimi Pontificis Alexandri VII. quem ferunt, intellectâ ejus morte, qui Dominica præcedente coram illo perorarat, & statim postea magnâ cathari fluxione corruptus, sexto sui morbi die, post omnium Sacramentorum susceptionem præmunitus deceperat, sæpiùs ingeminasse, Patrem Lezanam virum sanctum fuisse.

OPERA R. P. JOANNIS-BAPTISTÆ LEZANÆ.

1. *Apologeticus Liber pro Immaculata Dei-paræ Virginis Conceptione.* Matrii, apud viduam Alphonsi Martini, 1616. in-4°. Laudat hunc Librum Ferdinandus de Salazar, in Opere suo ejusdem argumenti, cap. 10. num. 7. pag. 69.

2. *De Regularium Reformatione, seu, de Disciplina Religiosa ad normam & exemplar SS. Patrum & Monachorum. Opus totum ferè ex Patribus compactum.* Romæ, apud Andream Phocum, seu Feum, 1627. Atque iterum apud eumdem, anno 1641. in-4°. Coloniæ autem, anno 1629. in-12. Quarto Romæ, Typis ejusdem Fei, anno 1646. in-4°. Quinto Lugduni, 1655. insertus *Quæstionibus Regularibus*, volumine primo, pagg. 277. Librum eumdem Gallico idiomate donavit Jacobus Brousse, Albertus, Canonicus S. Honorati Parisiensis, qui id ipsum affirmavit R. P. Ludovico Jacob Carmelitæ, die 16. Februarii, anno 1668. Utrum verò ista versio Gallica Typis tradita, compertum non habeo.

3. *Summa Quæstionum Regularium, seu de ca-*

stibus conscientiæ ad personas Regularis utriusque sexus valde spectantibus; tomis quinque in-4°. Quorum

Primus tomus Romæ prodiit primùm, anno 1637. apud Hæredes Guillelmi Facioti, in-4°. Iterum auctior, anno 1634. Venetiis, in-4°. apud Franciscum Babam, & Duaci, 1646.

Secundus Tomus Romæ primùm, anno 1637. ex officina Vitalis Mascardi. Venetiis, apud Franciscum Babam, anno 1640.

Tertius tomus Romæ, ex officina ejusdem Mascardi, anno 1642.

Quartus & tertius tomus, Venetiis, anno 1551. sed quartus separatim Romæ, anno 1644.

Quintus, super Mare magnum Ordinum Prædicatorum, Minorum, Carmelitarum, cum ipsorum regula, Servitarum, &c. Romæ, anno 1647. apud Andream Phocum. Venetiis, apud Babam, anno 1653. in-folio: ubi & recusi sunt quatuor alii priores tomii, apud Juntas, anno 1659. in-folio. Hujus summae editio Lugdunensis prodiit, anno 1655. quatuor tomis distincta, in-folio.

4. *Columna immobilis, & Turris Davidica, seu de Angelicæ, Apostolicæ & miraculosæ Ecclesiæ S. Mariae Majoris de Columna, Cæsar-Augustanæ, perpetua Cathedralitate.* Braciani, apud Jacobum Phocum, anno 1655. in-4°. Iterum Lugduni, apud Philippum Borde & socios, anno 1656 in-4°.

5. *Turris Davidica, Dissertatio:* nempè altera super eodem argumento. Romæ, apud Andream Phocum, eodem anno 1656. in-4°. Quæ duo inferta sunt editioni Lugdunensi *Consultorum*, de quibus mox dicturi sumus.

6. *Consulta varia Theologica, & juridica, & Regularia.* Venetiis, apud Franciscum Babam, anno 1656. in-folio. *Consulta* quidem ex tertia parte auctiora quam in priori editione Veneta: itemque Tractatum de *Disciplina Religiosa*, de qua supernum. 2. Inter hac autem, præcipue attendenda occurunt,

Prima *Consulta de conditionibus requisitis ad Canonizationem seu Beatificationem Sanctorum.*

Secunda, de Sanctis Religionum non canonizatis, &c.

Tertia, de Officio S. Eliæ Prophetæ. De quo nonnulla exscriptis Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. speculi Carmelitani, pag. 44. num. 167. Ibidem, pag. 584. num. 2054.

Quarta, de comminante se infamaturum aliquam Religionem.

Quinta, de Meretricio, an in Republica permitendo.

Sexta, de Opinionie singulari unius Doctoris, an tenenda.

Septima, de Columnâ immobili, &c. Cujus mention facta est paulò superius num. 4.

Ottava, de Matrimonio cuiusdam Principis Catholicæ cum fœmina Hæretica.

Nona, de singularissimo Petri Papatu in Ecclesiam, D. Paulo Apostolo etiam excluso.

7. *Appanagium, seu de quodam prætenso testamento serenissimi Principis PHILIBERTI A SABAUDIA, & hærede in ipso instituto, pro serenissima Infante MARIA A SABAUDIA, Theologica Consultatio.* Braciani, an. 1654. in-4°. seu Romæ, apud Jacobum Phœum. *Consultis Juridicis, &c.* jam id Opus immixtum fuit in editione Lugdunensi.

8. *Maria Patrona, sive de singulari sandissimæ Dei Genitricis Marie patrocinio & patronatu in sibi devotos.* Romæ, anno 1648. in-4°. apud Vitalem Mascardum; & cum appendice quâdam, Bruxellis, Typis Joannis Mommartii, anno 1651. in-12. quam

J.

quam Carmelitæ Bruxellenses dedicarunt Serenissimo Principi CAROLO III. Duci Lotharingiæ. Compendium autem *Mariæ Patronæ* inseruit Daniel à Virgine Mariâ, *tomo primo speculi Carmelitani*, pag. 434. num. 1719. & seqq. in-folio.

9. *Hispanicè, vida de la Bienaventurada y estatica Virgen María Magdalena de Pazzi, Florentina, monja Carmelita, beatificada por la Santidad de Urbano VIII. ex Italico idiomate per eum translatæ. Romæ apud Vitalem Mascardum, anno 1648. in-4°. Atque iterum Cæsar-Augustæ, apud Joannem de Ybar, anno 1650. in-4°.*

10. *Summa Theologiae sacræ, tribus tomis contenta.*

Primus, toti Primæ S. Thomæ Aquinatis respondet parti, Romæ editus anno 1651. apud Vitalem Mascardum, in-folio.

Secundus, toti Primæ secundæ. Romæ, apud Jacobum Phœum, 1654. in-folio.

Tertius, continet tractatus de *Fide, Spe, & Charitate, Prudentiâ, Fortitudine, Temperantiâ, & Gratiâ gratis data.* Romæ, apud Jacobum Phœum, an. 1658. in-folio.

11. *Annalium sacri, Prophetici & Eliani Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, ab Eliâ primo ipsius Patriarcha, usque ad Christum servatorem, &c.* Tomus primus ad Cardinalem Marium Ginettum, Ordinis Carmelitarum Protectorem. Romæ, ex Typographiâ Vitalis Mascardi anno 1645. in-folio. Hunc tòmum approbarunt Antonius Marinarius, Provincialis Carmelitarum Daciae, & in Romanæ Sapientiæ Gymnasio Professor Theologiæ Moralis: Justinus ab Epiphania, Provinciæ Turoniæ alumnus Carmelita, Theologus, & ejusdem Provinciæ Procurator: Melchior Inchofer, Societatis Jesu Sacerdos, afferens quod »R. P. Lezana «pluribus aliis ingenii, & doctrinæ sanæ, solidæ «que munitentis, publico bono jam pridem clara «rus, in iis sit semper sui similis; in hoc præterea «ob variam & reconditam sacrorum, eruditionem, «se ipso major est, nihil ut in medium afferat, «quod in Historiæ genere, aut ex sacra scriptura, «Sanctorumque Patrum placitis certum non sit, «aut Doctorum catholicæ sententium opinione re «ceptum, aut denique inoffenso pede accurate li «bratum.

12. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus se cundus à Christo & Joanne-Baptistâ usque ad Joannem XLIV. Patriarcham Hierosolimitanum.* Ad R. P. Mag. Joannem-Antonium Philippinum, totius Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem. Romæ, anno 1550. apud eumdem Mascardum, in-folio.

13. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus 3. à Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolimitano & S. Basilio usque ad S. Bertholdum, primum Priorem Generalem Latinum.* Ad Alexandrum VII. Pontificem Maximum. Romæ, anno 1653. apud eumdem Mascardum, in-folio.

14. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus 4. à tempore S. Bertholdi usque ad ortum S. Tereſiæ: id est ab anno 1141. ad annum 1515.* Ad Flavium Cardinalem Ghilium, Alexandri VII. ex fratre nepotem. Romæ, apud Jacobum Phœum, anno 1656. in-folio.

Hic tomos est in quo, ad annum 1171. num. 7. pag. 71. Lezana loquens de Carmelitis qui scripserunt Regulam Alberti eis datam fuisse eo anno 1171. ait: » sed quænam ansam præbuerunt doctis multis Religionis Scriptoribus, qui errori prædicto sub scripserunt? Sanè si dicere licuisset, inscritiæ tem porum Chronologia rem adscriberem. Nam de tempore, quo Albertus Vercellensis Regulæ nostræ

Tam. I.

» Autor ad Hierosolymitanam Sedem assumptus est, «oblivio penitus apud nostros ex Syria ob Bar barorum rabiem ejectos, extabat.... Unde, qui prædictam Innocentii Bullam cum Regulæ data subscibunt, nedum corrigendi, sed expungendi sunt: cum quod in Registro non extat, in exemplari apponere non verentur. Idem Judicium esto de alia Bulla Honori, in qua Regula etiam cum prædicta Commentitia data conspicitur.

Quibus Lezana verbis artentis, R. P. Papebrochius *tomo 1.* mensis Aprilis, in Prologomenis ad vitam S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, die 8. cap. num. 75. addit: *Quam censuram, ut plurimum similiū imposturarum auctoribus partim jam convictis, partim deinceps convincendis applicent alii, per me licet: Utinam exemplo non uno doctus Lezana, cautiorem se gessisset, in novis narrationibus recipiendis fortassis superfluum duxisset, implere tres tomos ab Elia ad Bertholdum de rebus ad Ordinem suum (saltem ut est Ordo distinctus ab aliis Eremiticis) nihil, ut perparum attinenteribus.*

OPERA MANUSCRIPTA:

15. *Annales sacri, Prophetici, & Eliani Ordinis Beatiss. Virg. Mariae de Monte Carmeli, &c. Tomus quintus, quem morte præventus Autor non absolvit, & incipiatum legit Romæ, anno 1639.* Ludovicus Jacob, beneficio ipsius Lezanæ.

16. *Apologia pro S. Dei Propheta Elia ab Ecclesia invocando, & ejus Officio Canonico à Sede Apostolica concessio: Ad Sanctiss. Dom. Nostr. Urbanum VIII. Apologiam istam propriâ manu excipit Romæ, anno 1639.* Ludovicus Jacob ex ipsius autographo, & postea in Galliis commodavit R. P. Dorotheo à S. Renato, Carmelitæ Provinciae Turoniæ alumno, qui eâ usus est in suis Gallicè editis *Commentariis Theologicis in Libros Regum, tomo 1.* Quæst. 10. sect. 111. pag. 217. & 218.

17. *Informatio pro Revelatione Beatiss. Virg. Mariæ, factâ B. Simoni Stockio, Ordinis Carmelitarum Generali.* Asservatur Manuscripta Romæ, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ: ex qua colligi potest utrum diversa sit ab ea Relatione, quæ inserta est, *tomo 4. Annalium, à pag. 330. ad paginam 344.*

18. *De Monachatu S. Joannis-Baptistæ in Carmelo, Tractatus.* Insertus videtur *tomo 2. Annalium.*

19. *Epigrammata pro Festis, Feriisque S. Virginis Tereſie.*

20. *De Auxiliis Gratiae, Dissertatio prælo para ta, sed ab Innocentio X. suspensa, anno 1653. die 20. Martii; sicuti legitur in Diario Ludovici de sancto Amore, circâ negotium quinque propositionum edito, pag. 424. col. 1. lin. 1.*

21. *Votum circâ recentiores propositiones, in negotio quinque propositionum Jansenii super additas, anno 1653. die 13. Aprilis; prout refertur in eodem Diario, pag. 427. col. 2. lin. 2.*

22. *Vita B. Mariæ Magdalena de Pazzi, Carmelitæ Florentinæ. Hispánicæ.*

23. *Oraculum B. Cyrilli Eremitæ Montis Carmeli, cum expositione Abbatis Joachim, & mutuis utriusque Epistolis, ex duplice exemplari Bibliothecæ Vaticanæ extracta, cum aliis collata, emendata, & marginalibus notis illustrata.* Ad Cardinalem Franciscum Barberium. Dubitat Nicolaus Antonius utrum illud Opus fuerit editum; sed partim prodiit & sparsim insertum est *tomo 4. Annalium Carmelitarum*, ubi hujus varia adfert, & exponit, ac jam impleta esse declarat Lezana.

Videri poterit ad annum 1266. num. 4. Ad annum F f f f f

J.

1276. num. 3. ubi de Imperii Græcorum defectione ab Ecclesia Romana. Ad annum 1283. num. 2. & 3. ubi de Regibus Siciliae & Neapolis. Ad annum 1305. num. 1. Ad annum 1328. num. 2. de magna Ecclesiæ calamitate, quæ contigit circu illa tempora. Ad annum 1336. num. 5. Ad annum 1378. num. 2. 3. & 4. ubi de perniciofissimo Schismate à S. Cyrrillo prædicto. Ad annum 1500. num. 2. ubi de CAROLO V. & gestis ejus.

Non ita sentiebat R. P. Daniel Papebrochius, in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, quæ præfixa est tomo tertio Maii, pag. 51. num. 213. scribens: » suspecta nobis est, » tum Epistola ejusdem (Cyrilli) ad Abbatem Joachim, quæ petit interpretationem Oraculi sibi per Angelum traditi, tum responsio ejusdem ad jam dictum Cyrillum hoc exordio: *Stellæ manenti in ordine Sanctitatis, in formula honestatis, in nudilo parcitatis, orbem opacum, deformem, squalidum virtutibus illustranti, moribus informanti, exemplis ornanti, Cyrillo Presbytero in Monte Carmelo &c.* Quæ Joachimi stylum, ex ejus operibus cognoscendum, nullatenus sapiunt, neque congruunt sanctæ simplicitati; ut de ipso, quod ad Cyrillum delatum dicitur oraculo, nihil pronuntiem. Suspicio autem R. P. Papebrochii levanda est testimoniis Autotum fide dignorum, quos laudavimus super pag. 658. & 659.

Joannem-Baptistam de Lezana laudibus extollunt Summi Pontifices Urbanus VIII. Innocentius X. & Alexander VII. in Diplomatibus quæ leguntur in Bullario Carmelitarum, tomo 2. pag. 494. 497. & 525. Leo Allatius, in *Apibus urbanis*, pag. Hippolytus Marraccius, in *vindicatione S. Catharinæ Senensis*, cap. 9. Odericus Raynaldus, tomo 16. *Annal. Ecclesiast. an. 1366. num. 17.* Lucas Waddingus, in *vita S. Petri Thomæ*: Ferdinandus Quirinus de Salazar, in *tract. de Conceptione B. V. Mariæ*, cap. X. num. 7. Joannes Eusebius Nierembergius, in *Parthenicis Marianis*, parte 4. Joannes Martinez de Prado, Dominicanus, in *Moralibus Opusculis*. Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico-Carmelitico*, parte 1. cap. 4. pag. 71. & 103. Franciscus Macedo, in *Diatriba de adventu S. Jacobi in Hispaniam*... Aubertus Miræus, in *seculi XVII. Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 196. Petrus Scherlogus, in *Explanatione historica de Sponso humano*, secl. 3. num. 16. Bruno Chassaing, in *Privilegiis Regularium*: Joannes Tamayo Salazar, in *Præfatione Martyrologii Hispani*. Franciscus Pellizzarius, in *Tractatu de Monialibus*. Augustinus Barbosa, de *Officio & Potestate Episcopi*. Petrus Joffredus, in *Nicæa civitate, sacris monumentis illustrata*: Joannes-Baptista Cancellotus, in *Annalibus Marianis*, tomo 1. *Anno Virginis Mariæ LXIV. num. 3.* Antonius Gabata, in *vita Innocentii X. sub finem*. Julius Clemens Scoti, in *animadversionum Opusculis*, cap. 5. quod Lezanæ dicavit Melchior Inchoffer, in *Approbatione prævia*, tomo 1. Annalium Ordinis Carmelitarum. Messinenses cives, grati memorie tanti viri à quo propugnatam *Diva Virginis laudatam Epistolam* recordabantur, integro ei *Carminum libello*, qui excusus fuit in ea urbe, parentaverunt: Joannes Bollandus, in *vita S. Cyrilli*: Ludovicus de sancto Amore, in *Diaro Gallicè edito*, circu negotium quinque Propositionum, pagg. 195. col. 2. pag. 324. col. 1. 418. col. 2. 424. col. 1. & 427. col. 2.

E Carmelitis, Gregorius Canalius, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis* editas, anno 1625. Albertus Massarius, in *Approbatione primi tomi Annalium 1643*. Joannes-Antonius Philippinus, in *Ap-*

probatione, seu facultate imprimendi tertium tomum, anno 1652. Marius Venturinus, in *facultate imprimendi tomum quartum, anno 1655*. Matthæus Orlandus, in *Epistola Encyclica*, ad universos Ordinis Carmelitarum Religiosos scripta, anno 1670. die 16. Septembris. Hi quinque fuerunt hujus Ordinis supremi Moderatores. Sequuntur alii plurimi parem P. Lezanæ laudem conferentes, inter quos non omittendi Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 180. & seqq.* Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico*, de singulari *Immaculatæ Virginis protectione*, cap. 3. §. 3. pag. 128. 162. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 507. Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis super Libros Regum*, tomo 2. pag. 224. 294. 538. 597. 640. 657. 669. 865. 896. 938. &c. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 2000. num. 3500. Ibidem, pag. 1078. num. 3775. Collegium Salmanticense, *Tract. de peccatis, Disput. 15. num. 124.* Dominicus à SS. Trinitate, in *Bibliotheca Theologica*, Secl. 4. cap. 3. Isidorus à S. Joseph, tom. 1. *Annal. Carmelit. Excalcat. Congregat. Ital. cap. 13.* Vide *inferius tomo 2. pag. 821.*

C X III.

JOANNES-BAPTISTA MAGNETUS, natione Subalpinus, patria Vercellensis, Doctor Theologus, ac Philosophæ in Conventu Carmelitico Astæ Pompeiæ apud Ligures ad Tanarum Fluvium Professor, vir Literis clarus, Concionator celebris, circu annum 1612. scribens,

1. *Orationem habitam Alexandriæ della paglia*, in Capitulo Provinciali Lombardie.
2. *Sermones Quadragesimales, & de Sanctis*.
3. *Summarium Miraculorum B. V. Mariæ de Monte Carmelo*. Neapol.

De illo loquuntur Augustinus Biscarretus, in *Patritibus Vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 191*. facile crederem eumdem esse cum eo qui dicitur

C X IV.

JOANNES-MARIA BLANCUS, Vercellensis, Carmelita, Doctor Theologus, & divini verbi Annunciator. In pluribus & celebrioribus Italiae urbibus summa cum laude Conciones habuit circu annum 1590. & præcipue Mediolani. Scriptus *Sermonum Volumen unum*, teste Andreâ Roslotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 372.

C X V.

JOANNES-BAPTISTA MANNUS, natione Siculus, Carmelita Drepanitanus, vir doctrinâ, morumque innocentia clarus. Cœnobium Drepanitanum laudabiliter rexit, ubi vitam traduxit regulari viro dignam; & ob egregias virtutes, quibus ornatus affulgit, magnâ apud omnes estimatione valuit. Numeris omnibus absolutus, Drepani fato cessit 25. Novembris, anno 1646. In Ecclesiâ Cœnobii Drepanitani sepultus jacet his Carminibus laudatus.

Hic subsunt Manno Venerabilis offa JOANNIS,
Quem Drepanum genuit, Virginis ordo tulit.
Edidit Italicè. Brieve Descritione dell' Effigie della

Gloriosissima Sempre Vergine Madre di Dio Signora Nostra, e del modo, che fù trafferita, e poste nel Venerabile Convento delto dell' Annuntiata dè Padri Carmelitani Suori delle mura della invictissima Città

J.

di Trapani. Panormi , apud Decium Cyrillum , anno 1634. in - 8°. Ad Theodorum Stratium , Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem , nuncupata. De qua vide quæ diximus , super pag. 254.

Joannis Mannus mentionem habent Hippolytus , in *Bibliotheca Mariana* , parte 1. pag. 755. Vincentius Nobilis , in *Thesauro abscondito* , cap. 23. pag. 775. & cap. 24. pag. 803. Joannes-Baptista de Lezana , tomo 4. *Annal. ad ann. 1230*. pag. 271. Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 226. Daniel à Virgine Mariâ , tomo 2. *speculi Carmelitani* , pag. 1072. num 3740. Antoninus Mongitor , in *Bibliotheca Sicula* , pag. 374.

C X V I.

JOANNES-BAPTISTA REMENDADO , Job egregiam negotiorum componendorum dexteritatem cognominatus , in seculo JOANNES HERMANDEZ dictus , natione Hispanus , patriâ Pedricensis , Carmelita Excalceatus , Pastrane anno Christi 1575. professus ; postea Prior , deinde Provinciæ Castellæ Veteris , quæ S. Eliæ titulo decoratur , Vicarius Provincialis , & Definitor suæ nascentis Congregationis anno 1587. electus ; tum anno sequenti 1588. prædictæ Provinciæ Castellæ Veteris Præfector : Vir ob morum candorem , vitæ puritatem , judiciique maturitatem , consilii prudentiam , regimini experientiam , religionis sanctitatem , ac eruditio famam valde commendabilis. Obiit Pintia seu Vallisoleti , cum magna sanctitatis opinione anno 1600.

Noster Joannes-Baptista , simulque Blasius à S. Alberto , Cenobii Medinæ de Rio-Seco Præfector , & Thomas à Jesu Mariâ , ædis Hermenegildo Martyri sacræ , Matritensis sub-præfector , jussu Nicolai Doria à Jesu Mariâ , Vicarii Generalis , anno M. DXC. habitu apud Matritum Conventus conscriperunt

La Instrucción de Novicios Descalços de la Virgen María de Monte Carmelo. Mattiti , anno 1591. in - 8°. sicuti refert Nicolaus Antonius , in *Bibliotheca Hispana* , tomo 1. pag. 437.

Joannis-Baptistæ de Remendado honorificam habent mentionem Franciscus à S. Mariâ , tomo 1. *Historia Reformationis S. Teresiae* . tomo 1. Lib. IV. cap. 13. §. 7. & tomo 7. Lib. VIII. cap. 38. Hieronymus à S. Joseph , tomo 1. ejusdem *Historia* . Idém , in *Vita Joannis à Cruce* . Philipus à SS. Trinitate , in *vita Joannis de Ronda* , quæ prodiit in *Decore Carmeli* , parte 2. pag. 62. lin. 43. Joannes Caramuel , in *Vita Dominici à Jesu Maria* . Ludovicus à S. Teresiâ , in *Successione Eliæ* , cap. 278. pag. 645. lin. 10. Paulus ab omnibus Sanctis , in *Scheda Ms.* quæ citat Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. ad Schedam Ms. affixam pag. 191.

C X V I I.

DISSESTITATIO

De Vita & Scriptis JOANNIS-BAPTISTÆ RUBEI.

JOANNES-BAPTISTA DE RUBEIS , ex nobili & illustri familiâ satus , Ravennæ ortum accedit anno 1507. die 4. Octobris , horâ 10. min. 15. post meridiem , inquit (a) FRANCISCUS JUNCTINI , in *Commentariis super Claudii Ptolemai judicis Astrorum* . Admodum juvenis , in patro monasterio vestem induit RUBEUS Carmelitanam : nam anno 1524. in Capitulo Venetii celebrato , Rubeus à Priore Generali NICOLAO AUDET in Con-

[a] Junctin. tomo 1. pag. 326. & tom. 2. pag. 1162.

ventum *Senensem* studiis vacaturus , destinatus fuit ; die ultimâ Maii 1534. Lector Biblicus (ut loquebantur) institutus , die 17. Octobris 1536. Baccalaureatus gradum ab eodem (b) Reverendissimo Patre accepit , in Monasterio *Patavino* , Professor Theologiam legebat anno 1542. atque Magister anno 1547. vocatus in literis præfati AUDETI , qui *Romam* eum negotiorum Ordinis Actorem misit ; ubi adeò claruit doctrinâ , ut à PAULO III. summo Pontifice in Archigymnasio *Sapientiae* Lector publicus fuerit nominatus , teste Hieronymo Rubeo , in *Histor. Ravennat. Lib. IX. sub eod. an. 1547.*

Fuit enim JOANNES noster eruditissimus Theologus , Philosophus celebris , linguarum Græcæ , Latinæ , Italicae , Hispanæ peritus , Sermone disertus , stylo duriori delectatus ; (bb) Cæsarem scilicet aut Titum Livium , quam Ciceronem Latine visus est magis exprimere. Multa eruditè conscriptis Theologica , in diversis Collegiis speculativas scientias publicè docuit , plurimosque insignes habuit discipulos ; nec sibi minorem comparavit famam ex facundis ad populum habitis concionibus. JACOBUS SADOLETO , Cardinali fuit à rebus Theologicis necnon à Consiliis : sacri Concilii Tridentini Consultor , PII IV. ad Ferrariæ Ducem Legatus , & NICOLAO AUDET mortuo , Florentiæ die 7. Decembris , Vicarius (c) Generalis ab eodem summo Pontifice die 16. ejusdem mensis Decembris 1562. institutus. Obtinuit hujus Papæ nepotem S. CAROLUM BORROMÆUM (d) Cardinalem , in sui Ordinis Protectorem ; quo Præside in Comitiis Romæ celebratis die Pentecostes anno 1564. ipse ad supremum Familiæ Carmelitanæ moderamen assumptus est Prior Generalis , die 21. Maii in Coaventu S. Martini.

Quantâ sollicitudinè honorem suæ fidelitatis promoverit , gesta probant in Italia , Sicilia , Lusitania , Hispania & Gallia , Vetus (e) *Transpontinum Cœnobium* in civitate *Leónina* constructum , quod pro fortificatione , struendisque aggeribus Arcis S. Angelii dirui & solo ad æquari jussérat Pius IV. ad civitatem *Piam* , ejusdem Pontificis nomine dictam , translatum ædificare cœpit : (f) *Mantuanam Congregationem* justos ad limites adstrinxit : Moniales (g) *Florentinas Carmelitanas* iure suo visitavit : Cenobii (h) *Cellani* in Marsicana Diœcesi foundationem promovit : foundationem Conventū in Terra (i) *Hierocarpi* , Diœcesis Melitenis , accepit : Capellaniam (k) *SS. Simonis & Judæ* in Ecclesia oppidi (l) *Montiscalerii* , Diœcesis Taurinensis , perpetuò uni- ri curavit Carmeliticæ Cenobio ejusdem loci : Curram parochialis Ecclesie S. Agathæ , (m) in Regione Transtiberina sitæ , transferri ad Ecclesiam parochiale S. Chrysogoni fecit ; & Ecclesiam S. Hilarii (n) *Catalensis* incorporari Carmelo novo hujus civitatis.

Apostolici (o) Visitatoris & Commissarii munere decoratus à summis Pontificibus Pio IV. anno 1565. die Martii , & Pio V. anno 1566. die 24. Februarii (juxta stylum Romanum) Lusitaniam & Hispaniam visitavit. In Lusitania quidem *Olisipone*

[b] Registrum Audeti , Ms. fol. 29.

[bb] Petrus Lucius , in *Carmelitana Biblioth.* pag. 42.

[c] Bullar. Carmelitar. tom. 2. pag. 124.

[d] Ibid. pag. 129.

[e] Ibid. pag. 137. & 138.

[f] Ibidem , pag. 163. & 177.

[g] Ibid. pag. 132.

[h] Ibid. pag. 175.

[i] Ibid. pag. 280.

[k] Ibid. pag. 181.

[l] Ibid. pag. 186.

[m] Ibid. pag. 127.

[n] Ibid. pag. 134.

[o] Ibid. pag. 134. & 143.

J.

sub Quinto Kalendas Januarii concessionem Catalano Sermone dixit coram Rege, Reginaque & Regni Proceribus, in Templo Metropolitano; quod intrâ & alteram Kalendis Januarii an. 1567. concessionem idiomate eodem habuit apud Olisiponenses Equites, magno plausu omnium. Jam in Hispaniam perrexerat anno 1566. ubi à PHILIPPO II. Rege Catholico benignè acceptus, Capitulum Provinciale *Hispali*, quo ducenti & amplius Carmelitæ convenabant, die vigesimâ Septembribus celebravit, & *Constitutiones* ibi promulgavit, atque JOANNEM QUIROS in Provincialem eligi curavit. Ex Baetica in Castellam veterem transiens, alia Comitia Provincialia, in quibus ALPHONSUS GONZALES ad suæ Provinciæ præfecturam assumpsitus fuit, coëgit.

Anno 1567. *Abulam* pervenit, ubi antiquiores Carmelitæ Monasterium ab anno 1378. obtinuerant, Moniales autem antiquioris Instituti Carmelitanæ Cœnobium alterum ab anno 1513. illustrabant, interquas professa *S. Terezia*, majoris perfectionis cupida, alium Conventum juxta Regulam *S. Alberti*, Patriarchæ Hierosolymitani primitivam, reformatum, construi fecerat, ex licentia recens acceptâ die 17. Julii à Pio IV. 1565. In istud Cœnobium sub nomine *S. Josephi* dicatum, Rubeus à præfatâ *S. Virgine* rogatus, adiit: cuius prudentiam & sanctimoniam, quam aliorum relatu pridem, præsens autem experientia noverat, lætabundus intuens, ac ferventissimum pro animarum salute demirans digitum Dei huic adesse certò cognovit, incœpta probavit; & ad Sancti Spiritus opus perficiendum, vires, animum, favorem, literasque patentes sub die 27. Aprilis eidem concessit amplissimas, quibus facultatem tribuit dilectæ suæ filiæ Teresiæ, nova Monialium Ordinis in Castellæ Regno Monasteria fundandi, juxta primitivæ Regulæ observantiam, sub obedientiâ tamen immediatâ Priorum Generarium, pro tempore existentium. Novas etiam literas, ad idem intentum, die 18. Maii ejusdem anni 1567. & iterum Româ missas anno 1571. dedit; quibus, & aliis ad eamdem Virginis Epistolis familiaribus missis licentiam concedebat de Monasteriis Monialium faciendis, & sub obedientiâ præcepto, ut illis incumbere, jubebat. At verò de virorum Cœobiis erigendis, qui rem novitate plenam, & tumultibus expositam judicabat, pro illo tempore licentiam dare RUBEUS distulit: sed eodem anno 1567. tandem die 10. Augusti Barchinone datis eidem Teresiæ literis, præbuit facultatem duorum Monasteriorum pro viris Carmelitis ædificandorum, cum assensu tamen Prioris Provincialis.

Ex Hispaniis in Gallias advenire cogitabat *Rubeus*: Sed heu quot & quantas a se pessimas calamitates! Quot & quanta mœroris objecta! Tunc enim temporis in Provincia Turonia (ut nihil de aliis ejusdem Regni Provinciis dicam) desolati & devastati sunt Conventus, Aurelianensis, Vivonensis, Juliodunensis, Alnensis, Rupellensis; necnon plurimi Carmelitæ morte crudeli perierunt, quorum alii globulis ignitis vibrati, alii gladio truncati, alii in mare demersi, alii in puto injecti, alii ad collum solo & in terra defossi, atque lapidibus obruti, alii arboribus suspensi sunt ab Hæreticis Calvinianis. Tot inter mala Rubeo prodesse quid potuissent & valuissent Literæ commendatitiae à Pio V. ad (p) Carolum IX. Regem Christianissimum, & ad supremi Senatus Parisiensis Proceres directæ?

Anno 1568. *Ravennam* in patriam revertitur, ubi magnâ suorum civium gratulatione accipitur; & quamvis multis Ordinis negotiis impeditus, hor-

(p) Bullar. Carmelit. tom. 2. pag. 170.

tante tamen Magistratu, in Aede *Ursina* concionatus est coram innumerabili hominum, tum advenarum, qui Concilii gratiâ Provincialis anno 1569. à JULIO FELTERIO DE ROVERA, Cardinali Ravennate Archiepiscopo celebrati, advenerant; tum Ravennatum suorum multitudo. Monasterium etiam suum *S. Joannis-Baptistæ* titulo insignitum resarcivit, in meliore formam reduxit, ejusque agrorum culturam, & cetera ornamenta, atque comoda non omisit.

Romam properavit ad iussionem Pii V. qui diuinis veteris Testamenti Libros ad vulgatam Editionem perficiendam recudendos meditabatur, & ad hanc operam interesse cupiebat nostrum *Rubeum* cum *M. Antonio Amulio Veneto*, *Guillelmoque Sileno* Calabro, & aliis viris sapientiâ & eruditione præstantibus. A summo Pontifice benignè acceptus, atque summis laudibus exornatus de sui eximia regiminis prudentia, & tempestivo de Religionis promovendæ studio. Mortuo *S. Pio V.* die 1. Maii an. 1572. à Gregorio XIII. (q) *PHILIPPUM Bon-Cognon*, Cardinalem, in Ordinis sui Protectorem, propter liberam ab hoc munere abdicationem & dimissionem *S. Caroli Borromæi*, anno 1573. Idibus Februarii. Anno 1574. die 3. Novembris, eidem *Rubeo* præfatus Pontifex Maximus (r) concessit, declaravit & confirmavit jurisdictionem & autoritatem in Congregationem Mantuanam, quam reapsè noster Prior Generalis anno 1575. visitavit, postquam Ecumenica die 22. Maii Comitia celebresset in Monasterio Lombardæ Placentino. Anno 1577. die 15. Septembribus ab eodem Papa obtinuit ut Altare *B. Mariæ Virginis* in Ecclesia Carmeli Ravennæ esset privilegiatum ter in hebdomada, ad instar Altaris *S. Gregorii de Urbe*. Anno eodem 1577. (s) die 18. Septembribus accepit confirmationem (t) Indulgentiarum Ordini Carmelitico concessarum. Tandem plenus dierum & bonorum operum, mortalem vitam solvit *Rome*, die 5. Septembribus, & sepultus est in Monasterio *SS. Silvestri & Martini de Montibus*, sub tumba marmorea, cum effigie ipsius & gentilitiis stemmatibus expressis, hoc addito Epitaphio.

D. O. M.

FRATRI JOANNI - BAPTISTÆ RUBEΟ,
RAVENNATI, CARMEL. ORDINIS GENERALI:
GENERE, MORIBUS ET DOCTRINA CLARISSIMO:
QUI ORDINEM SUUM ANNOS XVI. REXIT,
ET PRIVILEGIIS A GREGORIO XIII.
PONT. MAX. IMPETRATIS, ILLUSTRAVIT.
VIXIT ANNOS LXXI.

OBIIT AN. M. DLXXVII. III. NONAS SEPTEMBRIS.

Errore laborat hoc Epitaphium, quoad mortis diem. Rubeus enim obiit Nonis Septembribus, sicuti legitur in *Libro communi* Ordinis Carmelitici Ms. fol. 159. Annus autem ætatis non accurate numeratus est à Francisco Junctino, in suis Commentariis ad Ptolomæi de Astrorum judiciis, *Librum III. cap. 12. pag. 326.* ubi nativitatem Joannis-Baptistæ Rubei assignat ad diem 4. Octobris, horâ 10. min. 15. post meridiem, anno 1507. & tamen hæc loquitur:

[q] Ibidem, pag. 172.

[r] Ibid. pag. 177.

(s) Ibidem, pag. 193.

(t) Ibidem, pag. 194.

„ Oblata

J.

„Oblata mihi fuit hæc Nativitas ab ipsomet Doctore in sacra Theologia , cùm esset Romæ ab adversariis suis afflictus , anno 1547. & cùm fuisset Prædicator famosus , inculpatus fuit de hæc refi : & ego dixi ex ejus genesi , quod evaderet de illo periculo , & perveniret ad dignitatem supremam suæ sacræ religionis Carmelitanæ. Quod id evenit. Nam cum mortuus esset , anno 1563. Frater Nicolaus Audet Cyprius Generalis Prior totius Ordinis , in locum demortui electus est iste Joannes-Baptista. Hora verò mortis ejus fuit , cum horoscopus Hilech pervenit per directionem ad Saturni Corpus domini octavæ domus , qui erat vitæ intercessor. Et sic in anno ætatis suæ 70. cum morte vitam commutavit. Et cum hæc quis rectè consideraverit , videbit principia nostra esse verissima , videlicet quod non omnes , qui habent planetas sub terra , sunt brevioris vitæ.

Econtrà ipse aillo vana esse artis Astrologicæ principia , si Joannes-Baptista Rubeus obierit anno ætatis suæ septuagesimo primo fermè absoluто. Nam anno 1507. die 4. Octobris natus , è vivis cessit , anno 1578. Nonis Septembribus ante auroram , id est post mediam noctem diei quartæ Septembribus , ineunte die quintâ.

JOANNIS - BAPTISTÆ RUBEI SCRIPTA :

1. In Epistolam D. Pauli ad Galatas , Commentaria , quorum meminit Jacobus Lelong , in Bibliotheca sacra , pag. 935. col. 1. B.

2. In Magistrum Sententiarum Commentarii , Lib. IV.

3. Consulta seu Consilia & Responsa Ecclesiastica super dubiis quibusdam propositis circa Officia divina , & alias conscientiæ casus. Horum Gabriel de Sobra , in sua Bibliotheca , edita Placentiæ , anno 1608. meminit.

4. Conciones Quadragesimales & aliæ Mss.

5. Orationes habitæ in Sacello Summorum Pontificum , Mss.

6. Conclusiones aliquot subtiliores , ex Quodlibeto Michaëlis de Bononia Carmelitani , collectæ super quartum Librum Sententiarum.

7. Scholia ad Opera Thomæ Waldensis edita cum ejusdem Operum tribus tomis. Veretiis , apud Zilettum , anno 1571. in-folio. Hæc Editio citatur in Bibliotheca Telleriana : pag. 44. num. 320.

8. In Aristotelis Libros præsertim 5. & 6. Physicorum Commentarii Mss.

9. Constitutiones pro Hispaniarum provinciis , anno 1566. in Comitiis Hispalensibus promulgatae , quæ laudantur in Historia Generali Reformationis S. Teresiæ , tomo 1. Lib. III. cap. 4. necnon in successione Eliæ Gallicè edita , cap. 266. pag. 609.

10. Breviarium Carmelitarum , curâ & labore Fr. Mag. Jacobi Maistret , Doctoris Parisiensis Carmelitæ , recognitum edi curavit. Lugduni , anno 1574. & 1575. In quo quidem Breviario formula professionis religionis Carmelitæ unam edicit Obedientiam Deo vovendam , omissois aliis duobus votis , prout animadvertisimus in Dissertatione prævia §. 1. num. 44. secl. 9. pag. 80. Mss. & 6. 4. num. 76. pag. 126. necnon in præsenti Bibliotheca Carmelitana , verbo : JACOBUS MAISTRET , num. 10. pag. 692. & tom. 2. pag. 38. 39.

11. Variae ad varios homines illustres & ad suos subditos atque subditas Carmelitas , Epistolæ : quarum una celebris est ad S. Teresiæ scripta , die 27. Aprilis 1567. quæ faculatem huic sanctissimæ Virginis concedit ad Cœnobia Monialium Reformatorum erigenda , significans quod ipse Rubeus voluisset tot Monasteria ab ea construi , quæ in capite pilos habet . Tom. I.

beret ; sicut enuntiat Franciscus de Ribera , in vita S. Teresiæ , Lib. II. cap. 6. Hæc autem Epistola Latinè prodiit in Historia Generali Carmelitarum Excalceatorum , Lib. III. cap. 3. Nec minùs celebris altera Epistola Barcinone , die 10. Augusti , anno eodem 1567. ad eamdem Virginem data , quæ licentiam tribuit pro duobus virorum Carmelitarum reformatorum ædificandis Monasteriis.

12. Supplicatio Generalis Carmelitarum ad Illusterrimos ac Reverendissimos Dominos Cardinales , pro tumultibus sedandis Patrum Congregationis Albiensis adversus Galliarum Carmelitas , & ipsum Priorum Generalem sedandis. Supplicationem reperimus inter Schedas Manuscriptas P. Ludovici Jacob ; & eam accepérat à suo Philosophiæ condiscipulo R. P. Paulo Lombard Lugdunensi , Provinciæ Narbonensis Provinciali , & majoris Conventus Parisiensis Priore , atque Commissario Generali , anno 1657. Primis autem typis donabimus eam in *Prævia Dissertatione hujus Bibliothecæ*. Annum autem si à nobis scisciteris , quo illam dixerit Rubeus , conjectamus ideò dictam fuisse coram Illustriss. Cardinalibus , anno 1571. noster Rubeus Capitulum Generale Parisiis celebrandum sibi proponens ; nam & Literas ad Christianissimum Galliarum Regem Carolum IX. & alias ad Regios Præsidentes & Consiliarios Curia Parlementi Parisiensis commendatitias accepit à Summ.o Pontifice Pio V. (a) die 28. Januarii 1572. vertù ad Gallias properans , mortuo Romano Pontifice , Romanam redire coactus est : Capitulum tamen Nationale Parisiis celebratum : est cui præfuerunt nomine Prioris Reverendissimi Rubei , RR. PP. Bartholomæus à S. Spiritu , Narbonæ Provincialis , & Jacobus Maistret , Prior Lugdunensis , Commissarii Generales & Apostolici. Idem , finitis Comitiis Nationalibus , ex speciali ejusdem Rubei commissione condiderunt die SS. Trinitatis primâ Junii , præfato anno 1572. Statuta pro studio & regimine studientium in Carmelo Parisiensi servanda ; quæ reperiuntur primis etiam typis edita , in *Dissertatione* jam memorata.

13. Inter Opera nostri Joannis-Baptistæ Rubei recenseri possunt Libelli Supplices , quæ summis Pontificibus Pio IV. Pio V. & Gregorio XIII. obtulit ; & quorum memoria profertur in Bullarii Carmelitarum , tomo secundo , à pagina 124. ad paginam 198. Ab eo enim fuit oblatus.

Primus , Pio IV. pro facultate visitandi ac reformati Ordinem , die 21. Januarii 1563. pag. 124.

Secundus , Indulgentias ad obtainendas plenarias tempore Capituli Generalis Romæ celebrandi , anno 1563. pag. 125.

Tertius , pro S. Carolo Borromæo habendo in Protectorem Ordinis , die 5. Maii 1563. pag. 126.

Quartus , ad obtainendam facultatem promovendi quindecim fratres ad Magisterium , & Lauream Doctoralem : die 25. Maii 1564. pag. 126.

Quintus , ad jus suum Visitationis exercendum in Monasteriis Monialium Annunciationis , & B. Mariæ de Angelis Civitatis Florentinæ , die primâ Martii 1565. pag. 132.

Sextus , Pio V. oblatus fuit ad facultatem obtainendam construendi novam Ecclesiam , & Conventum in Burgo Sancti Petri , quibus is Pontifex attribuat omnia privilegia & jura quæ spectabant ad antiquam Ecclesiam & Domum S. Mariæ Transpositionis , die 18. Februario 1566. pag. 141.

Sepimus , ad obtainendam facultatem imponendi taxam quinque ducatorum pro quolibet centenario , pro constructione novæ Ecclesiæ S. Mariæ Transpositionis .

[a] Bullarium Carmelit. tomo 2. pag. 172.

G gggg

J.

tinæ; eodem anno 1566. die 22. Februarii, pag. 165.

Octavus, Gregorio XIII. oblatus petebat ut Philippus Cardinalis Boncompagnus constitueretur Protector Ordinis, post liberam S. Caroli dimissionem; die 5. Februarii, anno 1573. pag. 172.

Nonus, postulabat licentiam fundandi Conventum Celani in Diœcesi Marsicana Castræ, juxta votum & desiderium Indici à Piccolominibus Duciis Almatisensis, & juxta voluntatem Silviae illius viduæ: die 13. Aprilis 1573. pag. 175.

Decimus, inquirebat humiliter & postulabat, ut Mulieres ingredi possent Clastrum Conventū Drepanensis in omnibus solemnitatibus B. Mariæ Virginis: die 20. Aprilis, 1573. pag. 176.

Undecimus, ad declarandam jurisdictionem & autoritatem Prioris Generalis in Congregationem Mantuanam: die 3. Novembris, 1574. pag. 177.

Duodecimus, petebat confirmationem Literarum Pii V. circa Fratres incorrigibiles, die 28. Januarii, 176. pag. 188.

Decimus-tertius, postulabat, ut liceret Fratribus & Monialibus Ord. Carmel. bona stabilia, seu quasi stabilia pro commoditate vel utilitate Conventuum alienarū, sub conditionibus nonnullis illic appositis: die 3. Februarii, 1576. pag. ead. 188. & seqq.

Decimus-quartus, precabatur ut Altare B. Mariæ Virginis in Ecclesia Conventū Ravennæ foret perpetuò prævilegium ad instar Altaris Sancti Gregorii de Urbe: die 15. Septembris, 1577. pag. 193.

Decimus-quintus, deposcebat confirmationem Indulgentiarum Ordini Carmelitico concessarum: die 18. Septembris 1577. pag. 194. & seqq.

Commendant egregiè Jo ANNEM-BAPTISTAM RUBEUM Summi Pontifices Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. in Diplomatibus superiùs laudatis. Sancta Maria, Lib. foundationum, cap. 2. vocat eum Insignem Dei famulum, discretione ac sapientia præstantem, virum admodum illustrem in Ordine, & judicio polentem. Joannes de Pallafox, Oxoniensis Episcopus, in Notis ad Epistolam 13. S. Teresiæ, num. 2. iisdem vocibus utitur, illum vocans insignem Dei Servum, & erga S. Teresiæ magno affectu studiosum. Antonius Dominicus Salentinus, Siculus, Ordinis Eremitatum S. Augustini, in Oratione Funebri nostri Rubei, Venetiis, anno 1579. Latinè edita. Hieronymus Rubeus ejusdem ex fratre Nepos, Lib. X. Historie Ravennæ, cum laude editæ, anno 1580. & alibi plures in-folio. Auber-tus Miræus, de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVI. cap. 113. pag. 190. Edit. Joan. Alberti Fabricii, Hamburgen. 1713. in-folio. Michaël de Marillac, in Libro Gallicè inscripto, *De l'Erection & Institution des Religieuses de Notre-Dame du Mont-Carmel en France, selon la Reformation de Sainte Terefe, &c.* in-8°. Parif. 1627. Vincentius Carrarus, in Libro Italicè inscripto: *Istoria de Rossi Parmigiani. In Ravenna*, 1683. in-4°. ubi legitur quod noster Joannes-Baptista patrem habuit Dominicum Rubeum ex antiquissima Rubea Parmensi familia, ex Comitibus S. Secund. Ranutus Picus, Duciis Parmæ Secretarius, in Appendix ad Catalogum Doctorum Parmenium. Antonius Possevinus, in Apparatu sacro, tom. 1. pag. 823. Petrus à S. Romualdo, in Diario Chronologico-Historico, Gallicè scripto, tom. 2. ad diem 5. Septembris.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 42. Augustinus Carrettus, in Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 102. Joannes-Antonius Philippinus, in Descriptione Ecclesiae SS. Silvestri & Martini de Montibus. Franciscus Maria, in Historia Generali Reformationis S. Teresiæ, tomo 1. Lib. III. cap. 2. & seqq. Franciscus Turchus,

seu Turchius, Tervisanus, qui Antonii Dominici Salentini Orationem parentalem de nostro Rubeo Romæ habitam apud S. Martinum de Monibus VIII. Idus Septembres 1578. edi curavit Latinè. Venetiis, anno 1579. in-4°. apud Guerras Fratres. Ludovicus à S. Teresiæ, in Successione Eliæ Gallicè edita, cap. 260. pag. 594. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 404. Irenæus à S. Jacobo, in Tractatu de singulari Virginis Immaculatae Protectione, pag. 18. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 191. Daniel à Virgine Maria, in Vinea Carmeli, pag. 518. num. 369. Idem, tomo secundo Speculi Carmelitani, pag. 679. num. 326. & seqq. Ibidem, pag. 977. num. 3431. Ibidem, 1068. num. 3709. Ludovicus Perez de Castro, de rebus Carmelitanis, Codice 1. Mss. fol. 218. & seqq.

Iis omnibus addi possent Didacus de Yepes, ex Ordine Hieronymiano, ad Sedem Turasianensem assumptus Episcopus, in Vida de la Madre Teresa de Jesu. Matriti 1599. in-4°. & 1614. Quam transstu-lit Gallicè Cyprianus à Nativitate Virginis, edidit que Parisiis, anno 1643. in-4°. Lib. II. cap. 14. Gabriel de Sora, in sua Bibliotheca Placentiæ, 1608. edita. Hieronymus Fabri, in Libro Italicè inscripto: Memorie sacre di Ravenna. Venetiis, anno 1664. edito in-4°. Fabianus Justinianus, Lib. III. de Scriptura sacra, pag. 555. Parif. edit. 1618 in-8°. Eru-ditissimus Dominus Goujet, Canonicus S. Jacobi de Xenodochio Parisiensis, in Supplemento Dictionnaire Moreriana, Gallicè edito, anno 1735. tomo 2. pag. 242. linea 13. Lit. RUBEUS.

C X V I I I.

JOANNES-BAPTISTA SORIANUS, alias SURIANUS, patria & professione Carmelitanus Neapolitanus, Sacrae Theologiæ Doctor, insignis Concionator, in Gymnasio Sapientiae Romanæ Professor, & totius Ordinis Carmelitarum Procurator, anno 1576. Quo quidem anno die 25. Augusti fuit institutus Episcopus in Regno Neapolitanó Vigiliensis, à GREGORIO XIII. Cujus præceptor quondam extiterat. Obiit Baruli, (vulgò Barlettæ) die 25. Junii 1582. Ibique in Ecclesia sui Ordinis Carmelitani sepultus jacet. Scripsit,

1. In Symbolum Apostolorum, Lib. I.

2. In Orationem Dominicam, Lib. I.

3. Libellum supplicem Gregorio XIII. pro Indulgentiâ obtinendâ, quâ Altare S. Gregorii in Ecclesia Carmeli majoris Neapolitani esset privilegium ter in Hebdomada, ad instar Altaris S. Gregorii de Urbe. Votis Suriani annuit Pontifex Maximus per Bullam an. 1576. datam die 19. Septembris, quæ incipit: *Salvatoris Domini nostri*: sicuti legerè est, in Bullario Carmelitarum, tomo 2. pag. 190. & 191.

4. Scripsit Librum ad instar Summae, qui inscribitur Corona: Quia tamem è vivis excessit, antequam cuderetur, sub alterius nomine, post ejus mortem evulgatus est; sicuti testatur de eo Philocalus Caput, in suo Monte Carmelo, inquit R. P. Andreas Gargi in Schedis Mss. ad nos Aureliam Neapolii missis anno 1747.

De Joanne-Baptistâ Suriano honorificè loquuntur, dictus Rom. Pontifex Gregorius XIII. in Bulla mox citata. Ferdinandus Ughellus, tomo 7. Italiae Sacrae, ubi erronè scribit Surianum obiisse anno 1583. Cui errori alterum addidit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Mss. pag. 193. dicens Surianum sepultum in sua Cathedrali Ecclesia fuisse. Franciscus Sixtus, in Tefferedecade Genealogie Christi, Decade 4. cap. 191. Philocalus Caput,

J.

in Monte Carmelo, *Discursu* s. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 932. num. 3264. Lezana, tom. 4. *Annal.* pag. 379. lin. 5.

C X I X .

JOANNES-BAPTISTA SPINOLA, natione Italus, Genuenis patriâ, ex Patria familia natus, Doctor Theologus, ter Carmeli Genuenis Prior, Provincia Saxonie Praefectus, Thomae BERARDI in hora Ligustica Martani Episcopi, ex Ordine Carmelitano assumpti, Vicarius Generalis, & ibidem S. Officii Consultorum Praefectus, scripsit circa annum 1606.

1. *De Relatione elevandi mentem ad Deum*: si-
vè de *Oratione Mentali*, Lib I.

2. *Lucubrationes Theologicas*.

3. *Tractatus Philosophicos*.

De Joanne-Baptista Spinola loquuntur Franciscus Voerhas, in *Vita Henrici Sylvii*. Idem; in *Thesau-
ro Spirituali Carmelitano*, pag. 224. Josephus Fal-
co, in *Chronico Carmelitico*: Alegreus Cassanatus,
in *Paradiso Carmelitico Decoris*, pag. 462. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 193.
Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor.
Carmelit.* pag. 78.

C X X .

JOANNES-BAPTISTA PISACANUS, Neapo-
litanus Carmelita de Observantiâ, Sanctæ Ma-
riæ de vitâ Cœnobii alumnus, Philosophia & Theo-
logia Magister, scripsit circa annum 1650. *Philoso-
phiam ad sensum Bacconis*; quæ *Ms.* servatur in
dicti Conventûs Bibliotheca; teste Nicolao Toppi,
in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 140.

C X X I .

JOANNES-BAPTISTA VENTAJA di-
SIVIGLIA, seu patriâ Hispalensis, natione His-
panus, Theologiam in Carmelo Florentino edocuit,
& post rigorosum examen die 27. Junii, anno 1670.
laureatus est; & anno 1693. Universitati ejusdem
Civitatis fuit aggregatus: Examinatorque Synodal-
is, Theologus Magni Tusciae Ducis Cosmæ III.
apud quem & apud Proceres tum ob summam vi-
tae integritatem, tum ob egregium animi candorem,
insigni famâ prævaluuit, & benevolentia. Linguam
Hispanam, aliasque scientias edocuit Serenissimum
Etruriæ Principem FERDINANDUM. Morbo tandem
diuturno afflictus, mortem oppetiit Florentiæ, an-
no Christi 1699. die 20. Februarii, ætatis suæ 70.

Varios Theologiae Speculativae Tractatus Ms. re-
liquit, quos dictavit in studio Florentino, necnon
in Seminario *Vici de Morte*: sicuti testatur Disci-
pulus ejus Lucas Josephus Cerracchius, in Fastis
Theologicis Universitatis Florentinæ, pag. 533.

C X X I I .

JOANNES-BAPTISTA DE URGINIS, seu à
JESU MARIA, in seculo VIRGINIUS dictus,
Romæ ex URSINA DUCUM BRACHIANI familia na-
tus; primùm Eques Melitensis; posteà Carmelita
Excalceatus; perpicacissimi ingenii vir, ac Divina-
rum Scripturarum cognitione nobilissimus, proba-
tissimis quoque moribus, & magnâ humilitatis,
disciplinæque opinione insignis; filius hic VIRGINII
DE URSINIS, DUCIS de Bracciano, & FULVIA
PERRETTI, quæ præceptis fuit SIXTI QUINTI,
Obiit Romæ anno 1647. postquam scripsisset,

1. *Tractatum de Oratione*, Ms.

2. *Tractatum de vita Solitaria*, Ms. Quæ duo

Opera Romæ asservantur in Conventu Sanctæ Ma-
riæ de Scalâ Transtiberinæ, inquit Prosper Mando-
sius, in *Bibliotheca Romana*, Centur. IV. num.
67. pag. 253. & 254.

C X X I I I .

JOANNES-BAPTISTA DE LA FAURIE,
(AGATANGELUS) Burdigalensis Carmelita, Sa-
crae Facultatis Parisiensis Doctor, & in Alma Uni-
versitate Burdigalensi Antecessor Regius, suæ Pro-
vinciæ Vasconicæ ter Praefectus anno 1745. *Sche-
das nonnullas manuscriptas octo & quinquaginta
paginis in-4°. contentas ad nos Aureliam Burdiga-
læ mitti curavit anno 1742. die 17. Aprilis, cum
variis interdùm Literis summâ urbanitate refertis.*
Schedas autem Manuscriptas tria potissimum op-
plent. Primum, separatio Provinciæ Vasconicæ à Pro-
vinciæ Aquitanicæ. Secundum, Reformatio hujus
Vasconicæ Provinciæ. Tertium, Illustriores quidam
ejusdem Provinciæ Religiosi Carmelitæ.

1º. Provinciam Vasconiam Provinciæ Aquita-
niciæ olim unitam probat Instrumentum Carmelitarum
Baionensium, anno 1354. signatum, in quo
Fr. Bernardus de la Peyre, totius Vasconicæ & Aqui-
taniciæ Prior Provincialis, approbat Confraternita-
tem B. V. Mariæ de Monte Carmelo, fundatam in
dicto Conventu Baionensi. Ab Aquitanâ autem se-
parata fuit in Comitiis Generalibus Burdigalæ cele-
bratis anno 1358. sicuti testatur alterum Instrumen-
tum in Archivæ Carmelitarum Burdigalensium,
in quo referuntur Acta hujus separationis, Provin-
cialium Series Vasconicæ Provincialium Priorum, qui
hac dignitate decorati, Capitulis Generalibus inter
fuerunt usque ad annum M. DCLXXXVI.

2º. Reformatio Provinciæ Vasconicæ inchoata
fuille videtur, anno 1636, in Congregatione an-
nuâ Langonensi, cuius Definitores R. P. Theodo-
rum Stratium rogavunt, ut Constitutiones ab Ur-
bano VIII. approbatas mittere eis dignaretur, qui
Constitutiones Cadurci editas anno sequenti 1637.
illis dimisit.

3º. Carmelitarum Vasconicæ Provinciæ septem-
decim Conventus aut Hospitia possidet.

4º. Conventus Burdigalensis titulo illustratur,
nempè Universitate Biturigum Vivischorum, ab EU-
GENIO IV. fundata; ad quem JOANNES SAYUS,
Provinciæ Tolosanæ Carmelita, in omni scientia-
rum genere instructus & Theologia Professor, de-
legatus fuit à Civitate Burdigalensi, ut erectionem
Universitatis Burdigalensis ad instar Academiae Tol-
osanæ obtineret. Quod & præstabilit sicuti patet ex
Diplomate Apostolico dato anno Domini 1441. Septi-
mo. Idus Junii, anno Pontificatus Eugenii IV.
secundo. Quod confirmatum fuit à Rege Christia-
nissimo Ludovico XI. per Literas patentes datas
Burdigalæ anno Domini 1442. & Regni 12. Ab eo
tempore congregatur semper in dicto Conventu Car-
melitano præfata Universitas Burdigalensis, ad Ac-
tus suos gerendos solempnes, tūm *hero-sanctum*
Sacrificium celebrandum, tūm Electiones habendas,
tūm deliberationes agendas, tūm gradus Academicos
concedendos & suscipiendos. Ibi Theologiae
Schola solummodo tenetur, à Professoribus, quo-
rum unus Carmelita, unus Dominicanus, unus Au-
gustinianus, unus Sacerdos Secularis, seu Regii
Antecessores; P. Jesuita in suo Gymnasio Profite-
re & docente.

C X X I V .

JOANNES BARATHUS, natione Hanno-
nius in Belgio, Carmelita Valencennensis, Doc-
tor Theologus Parisiensis, circâ annum 1430. re-

J.

nuntiatus, & Professor: singulari vir pietate & divinarum atque humanarum rerum cognitione supra modum excultus. Multa pius homo ejus ætatis Clero, Prælatis, ac Monachis objiciebat, & quod statim essent eorum ob prava facta in opprobrium & subsannationem, ac derisum Gentibus seu Hæreticis, dandi ex scripturis prædixit; quoniam Deus, inquietabat, spernit eos, qui hominibus placent. Interfuit Concilio Basileensi, ex Decreto Capituli Generalis Ravespergæ, in Provincia Germaniaæ superioris celebrati; ubi sui *ingenii apparuit fecunditas, doctrinae soliditas, atque in omnibus dexteritas; mira prudentia & eruditio, teste Biscarreto. Barathus scripsit,*

1. *De Revelatione Divinarum Scripturarum, Lib. I.*

2. *In Divum Paulum ad Hebreos, Lib. I.*

3. *De sacrarum Scripturarum utilitate, Lib. I.*

4. *In Apocalypsim B. Joannis Postillam, Lib. I.*

5. *In Laudem Canonis sacri, Lib. I. Horum Operum meminit Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 624. col. 2. E.*

6. *In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.*

7. *Determinationes Theologicas, Lib. I.*

8. *Præconia sacra Voluntatis, Lib. I.*

9. *Introitum Sententiarum, Lib. I.*

10. *De Malis sui Temporis, Lib. I.*

11. *Collationes Synodales, Lib. I.*

12. *Quadragesimale, Lib. I.*

13. *Quæstiones ordinarias.*

14. *Compendium Thomæ Waldensis, Lib. I.*

De Joanne Baratho agunt Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannæ, Cent. VII. in Appendice post Thoman Waldensem, cap. 84.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 389.* Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 574.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ: Philippus Brasseus, in Originibus Cænobiorum Hannoniæ.*

E Carmelitis, Liber Ms. Ordinis Carmelit. fol. 36. cit. apud Lezanam, tomo 4. ad ann. 1426. num. 4. pag. 806. & ad ann. 1434. num. 3. pag. 834. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 334.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 193.* Ludovicus à S. Teresiæ, in *Successione Eliæ, cap. 247. pag. 563.* Daniel à Virgne Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1107. num. 3925.* &c.

C X X V.

JOANNES BARETTUS, Balæo BAROETUS, natione Anglus, Carmelita Linnensis in Comitatu Norfolensi, Doctor Theologus Cantabrigiensis: Vir undequaque doctissimus, & religionis Catholicæ tenacissimus. *Difficillimus in Anglia Ecclesia Catholicae temporibus, inquit Pitseus, laborarunt multum homines perverbi, ut hunc Doctorem perverterent: Quorum aliqui gloriabantur id sese fecisse, ut in fide saltem mutaret. Quam Calumniam ille, ut parerat, moleste ferens, tūm in publicis Concionibus, tūm etiam in Libris eos mendacii non semel redarguit. Florebat anno 1556. scribens,*

1. *In D. Paulum Annotationes, Lib. I. Incipit: Paulus autem binomius, &c.*

2. *In Primam Joannis Epistolam Canonicam, Lib. I. Incipit: Qui in re Theologica.*

3. *Reformationes Joannis Trissæ, Carmelitæ, Lib. I. Incipit: Radulphus Alemannus de pro.*

4. *Orationes ad Clerum, Lib. I. Incipit: Etsi fides totius Ecclesiæ, &c.*

5. *Ad Wathsomum, Hæreticum incarceratum, Epistolam: Incipit: Etsi libera quas, &c.*

6. *Homilias, Lib. I. Anglicæ.*

7. *Alia non pauca.*

De Joanne Baretto loquuntur Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ.* Emmanuel Romans, de *Scriptoribus Ordinis Carmelit.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana: Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 398.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 194.* Daniel à Virgne Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1116. num. 3946.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra, pag. 625. col. 2. A.*

C X X VI.

JOANNES BARNINGHAMUS, Anglus, Gippeswicensis, Carmelita, Oxonii & Parisis Literis navans, utrobique Theologici Magisterii dignitatem suscepisse refertur à Joanne Lelando. Hunc ab ingenii felicitate, & à miro in disceptationibus acumine, sive argumenta urgeret sua, sive solvere aliena, commendatum prædicat Pitseus. Obiit anno 1438. in suo Cœnobio Gippeswicensi, ubi erat Prior, senio confectus, die 22. Jannuarii. Scripta eius potissimum numerantur,

1. *Lecturæ sacrae, Lib. I.*

2. *Conciones sacrae, Lib. I.*

3. *In Magistrum Sententiarum, Lib. IV. Incipiunt: Quis enim novit sensum Domini?*

4. *De horrore peccati Commentariolum, Lib. I.*

Incipit: *Notandum quod peccatum*

5. *Quodlibeta Theologica, Lib. I. Incipit: Amore languens sponsus Jesu.*

6. *Quæstiones ordinariae, Lib. I. Incipit: Utrum Lex veteris fuerit Patribus.*

De Joanne Barninghamo laudes dicunt Joannes Lelandus à Pitseo relatus, de *Illustribus Angliae Scriptoribus, Etate 15. num. 831.* Joannes Balæus, ibidem. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana: Possevinus, in Apparatu sacro: Guillelmus Eiseingrenius, in Catalogo testium veritatis. Arnoldus Bostius, de Viris Illustr. Ordin. Carmelit. cap. 37.* Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. an. 1449. num. 5. pag. 870. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 194. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 348.* Petrus Lucius, in *Bibliotheca, pag. 43. 44.* Antonius à Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis, pag. 104.*

C X X VII.

JOANNES A S. BASILIO, in seculo dictus MONTORO, Hispanus, in oppido Lopera Provinciæ Bæticæ natus. Carmelita exalceatus, Hispalè professus: Novitiorum Magister, necnon magni nominis Theologus, Hebraicæ Linguæ peritissimus, obiit Corellæ in Regno Navarræ, anno Domini 1617. postquam Hebræo idiomate in *Hispanam Lingua vertisse* mirabiliter plurima; sicuti testantur Franciscus à S. Mariâ, tomo 1. *Historia Reformat. S. Teresiæ, pag. 242.* Hieronymus à S. Joseph, tomo 1. *Reformationis ejusdem.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 195.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Discalceat.* pag. 216.

C X X VIII.

JOANNES BATUSS, Anglus, Eboracensis Carmelita, & ibidem Prior: Vir prudens & eruditus, Philosophus non infimi sublellii, Theologus insignis, Græcarum etiam disciplinarum non imperitus,

J.

peritus, Oxoniū dū studuit, & ibi Doctorum Catalogo adscriptus, Orator elegans, & Conclonator eximus, mortalitatis exuvias nostras deposuit Ebocraci, anno 1429. die 26. Januarii: Opera ejus inscribuntur,

1. *Encomium Philosophie*, Lib. I. Incipit: *Mirabilis facta est scientia tua.*

2. *Pro inrāitu vel introductione Scientiarum*, Lib. I. Incipit: *Prænobilis arbiter aula.*

3. *Replicationes argumentorum*, Lib. I. Incipit: *Vitis florida cœti in regali.*

4. *Sermones per annum*, Lib. I. Incipit: *Non vituperetur ministerium nost.*

5. *De Assumptione B. V. Mariae*, Lib. I.

6. *Determinationes*, Lib. I.

7. *Collationes Synodales*, Lib. I.

8. *De constructione partium Oratoris*, Lib. I.

9. *Ad Clerum Oxoniensem*, Lib. I. Incipit: *Cooperatores sumus veritatis*.

10. *Compendium Logices*. Lib. I. Incipit: *Quis de dictis in Logica.*

11. *Super Porphyrii Universalia*, Lib. I. Incipit: *Pro notitia Universalium.*

12. *Super Aristoteles Prædicamentorum*, Lib. I. Incipit: *circa Libros Prædicamentorum.*

13. *In sex Principia Gilberti Porretani*, Lib. I. Incipit: *Iste Liber intitulatus, sex Principia.*

14. *Quæstiones de Anima*, Lib. I. Incipit: *Quæritur utrum intellectus agens.*

De Joanne Bato agunt Lelandus, cap. 525. Pittens, pag. 614. Balbus, Cens. VII. cap. 79. *De Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Jacobus de Plebe, in *Indice de Scriptoribus Carmelitum*: Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testimoni veritatis*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 824. Hippolytus Marracci, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus Angelus Spera, Lib. de Nobilitate Professorum Grammaticæ & Humanitatis natusque Lingua. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 152. & 153.

C X X I X.

JOANNES BAUR, Germanus, Carmelita Wormaliensis, Theologus non contempnendus, cuius memoria inscribitur in Catalogo Ms. quorundam Scriptorum Carmelitarum Germanorum ad Ludovicum Jacob transmissio, quem ille sub hoc nomine refert in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 196. Sed in quo tamen Catalogo non explanantur tituli Operum hujus JOANNIS BAUR; cuius memoria redibit verbo, JOANNES GRAVERIUS, infer. pag. 7... nisi forsitan idem extet atque JOANNES GAUVER, de quo infer. pag. 7...

C X X X.

JOANNES BEETZ, vel BETHZ, aut BETHS, sive BEITHZ, seu BERIZ, provinciæ Brabantinus, patriæ Thenensis, Laurea sacra Theologiae Doctor Coloniensis, anno 1458. die 28. Junii decoratus, postea in Academia Lovaniensi aggregatus. Anno 1460. in Capitulo Provinciali eligitur primus Provinciæ Definitor, atque etiam Prior, & Regens Conventus Carmelitani Bruxellensis, usque ad annum 1468. Defunctus GODEFRIDO DE LOE, anno 1468. primo è Carmelitis qui Theologiae Cathedram tenuerit in Academia Lovaniensi, ipse BEETZIUS ordinatur Regens Collegii & Studii Carmelitani Lovaniensis, usque ad annum 1476. quo obiit, sacrae paginae Professor eximus, Regens ordinarius in Theologica Facultate Lovanii.

Tom. I.

Ejus memoria in *Libro Ms. Ordinis Carmelitani* reperitur ad Capitulum Generale Bruxellense, anno 1462. ubi Definitor Provinciae Germaniae inferioris nominatur: Vir sancte magnæ religionis & virtutis, Theologus excellens, Philosophus subtilis, Concionator insignis, ingenio acer, vita præclarus, & Disputator egregius, occubuit Thenis, anno Domini millesimo quadragesimo septuagesimo sexto, die decimâ septimâ Julii, ibique in Choro sui Conventus, sub insigni lapide sepulchrali adhuc existente, sepultus est cum inscriptione, quam habent & referunt diversam Swertius & Valerius Andreas, atque Joannes-Franciscus Foppens, ab ea quam edidit Daniel à Virgine Maria, & quam hic representamus.

D.

O.

M.

HIC JACET INHUMATUS
VENERABILIS PATER MAGISTER
JOANNES DE BEETHZ,
SACRAE PAGINÆ PROFESSOR EXIMIUS;
REGENS, AC ORDINARIE LEGENS
IN THEOLOGICA FACULTATE LOVANII;
QUI OBIIT M. CCCCLXXVI.
XVII. DIE MENSIS JULII.
CUIUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

Scripta ejus sunt,

1. In *Epistolam D. Pauli ad Romanos Commentaria*, Lib. I. quoruna meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca Sanctæ*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *scriptura sacra*, pag. 547. Guillelmus Crowæus, in *Elencho Scriptorum*, pag. 196. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 632.

Præceptorium divina Legis, seu in Decalogum Comentaria, Lib. X. Opus egregium & permagnificum, cuius exemplar servatur Mechliniæ in Libreria Fratrum Carmelitarum, inquit Arnoldus Bostius, Carmelita & coætanus & conterraneus. Prodiit hoc Præceptorium Lovanii, anno 1486. apud Egidium Haerstrantem, in-folio. Servatur Ms. in Bibliotheca Publica Augustæ-Vindelicorum. Hunc Tractatum citat & paginam 69. illius nominat Henricus à S. Ignatio, in *Ethica Amoris*, tom. 1. Lib. II. cap. 17. num. 181. pag. 753. col. 1. Atque verba capit. 5. ejusdem Tractatus recitat, tomo 3. Lib. V. cap. 140. §. 3. num. 1475. pag. 430. col. 2. & cap. 141. §. 6. num. 1617. pag. 450. col. 2.

3. De *Sacramento Altaris*, Lib. I.
4. Quodlibeta Lovanii habita, Lib. I.
5. Sermones de tempore, Lib. I.
6. Sermones de Sanctis, Lib. I.
7. De *vicio Proprietatis*, Lib. I.
8. *Votum seu Suffragium circa dicta Petri de Rito de futuris contingentibus*, quod edi curavit Illustriss. Dom. Carolus Duplessis D'Argentrée, in *Collectione judiciorum de novis Erroribus*, tomo 1. parte 2. pag. 268.

JOANNES BEETZ commendant Joannes Trihemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 842. Idem, Lib. de *Scriptoribus Germania*, cap. 209. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 388. folio verso. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 826. Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum sacrae scripturae*, cap. 8. Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 457. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*,

Hhhh

J.

pag. 397. Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus, Ecclesiasticis*, *tomo 3.* pag. 2567. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, *tomo 4.* pag. 154. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 377. Henricus Pentaleo, in *Chronographia Ecclesiae ad ann. 1470.* Joannes Balæus, *Cent. 33.* pag. 164. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 2.* pag. 1281. col. 2. *A.* Cirat nomine Authoris suppresso *Tractatum de virtute proprietatis*: Qui exstabat olim Ms. apud Joannem Balæum, nunc autem servatur in Bibliotheca.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 43. ubi ait: » Anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, ipso die S. Alexii Confessoris, in Alma Universitate Lovaniensi, à convalle humanus miseria ad cœlestem jucunditatem transvolavit. » In Thenis redivivum in Novissimo est Corpusculum ejus. » Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. ubi sic terminat ejus elogium: » Doctissimi & hujus Sepulchrum vidi, dum ob fidem Christi exultarem, Thenisque commorarer. Quin & pleraque ejusdem Doctoris opera typis excusa vidi & legi, præsertim elegantissimum opus decem Praeceptorum. » Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 362. Joan. Bapt. de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1470. num. 6.* & *ad ann. 1476. num. 8. pag. 923. & 943.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Msf. pag. 196.* Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli* pag. 505. num. 906. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 970. num. 3409.

CXXXI.

JOANNES BENTZENREUTERUS, natione Germanus, patria Culmensis, præfecturæ Prior Heilbrunnensis, seu in Conventu B. V. Mariae de Urticeto, propè oppidum Heilbrunnense, construtor. Vir ingenio acutus, scientiâ præcellens, religione præstans, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, Superioris Germaniæ & Hungariæ Provinciae præfecturam adeptus, obiit podagræ morbo afflictus, Viennæ-Austriæ, anno Christi 1499. sepultus in Chorò Ecclesiae Carmelitarum, Sarcophago ornatus; antequam illud Monasterium ad RR. Patres Societatis Jesu convolaret circa annum 1586. sicuti dicitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1102. num. 3902. & superiori pag. 187.

Heilbrunensis etiam Conventus, qui & fontis salutis nomine decorabatur, anno 1447. initium sumpserat in Diœcesi Herbipolensi, & Indulgentias Stationum quæ in Urbe fieri solent, acceperat à summo Pontifice Innocentio VIII. anno 1487. pro Religiosis illic commorantibus, procurante R. P. Gratiano de Villanova, de quo egimus *super. pag. 569.* Et Alexander VI. idem Monasterium visitantibus fidelibus in quibusdam anni festivitatibus, concesserat Indulgentias perpetuò duraturas anno 1496. Verùm seculo decimo sexto in potestatem hæreticorum redactum, sub eorum tutelâ quandoque fuit; & singulis annis circà Festum Purificationis (cui dedicatum erat) ejdem Conventui à Magistratu duo Economi præficiebantur, qui rem domesticam administrarent; & Magistratui ac Priori computum exhiberent. Ruinam tamen passus, & funditus dirutus anno 1632. ob Hæreticorum perfidiam, & nonnullorum Catholicorum illis suspectas ferentium malignitatem. Imago autem B. V. Mariae de Urticato inter Urticas Hæreses, ne maneret deferta, translata fuit Straubingam anno 1661. ad

Ecclesiam Carmelitarum. Bentzenreuterus autem Scriptit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Quæstiones quodlibetarias*, Lib. I.
3. *Determinationes varias*, Lib. I.
4. *Comportationes quasdam notabiles*, quas in Academia Tubingensi dictavit, Lib. I.

De illo agunt Joannes Trithemius, *Lib. II. de B. Virginis in Urticeto* cap. 14. & 15. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 374. & 375. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* *Msf. pag. 196.* Daniel à Virgine Mariæ, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3887. Ibidem, pag. 1100. num. 3897. ubi reponit eum inter Doctores & Professores Academiæ Viennensis.

CXXXII.

JOANNES BERNEGAM, Anglus Carmelite Gippewicensis, sacræ Theologiæ Doctor, vir ingenio, virtute & sapientiâ ornatissimus; in omnibus scientiis tam sacris, quam profanis, notabiliter doctus, sed præcipue in Theologiâ. Nam in subtilibus sacræ scripturæ Quæstionibus explicandis, in Concionibus ad populum declamandis, & in Scholasticis difficultatibus dilucidandis, multum suo tempore enituit, circa annum 1430.

Eorum verò quæ scripsit solum præclarum opus *super Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. reperitur: sicuti referunt Lelandus, Pitfeus & Balæus, in *Scriptoribus Angliae*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 826.* Bzovius, *ad ann. 1450. num. 87.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. Arnoldus Bostius, *Lib. de viris Illustr. Ord. Carmelit.* cap. 37. Lezana, *tomo 4. ad ann. 1429. num. 3. pag. 814.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 339. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* *Msf. pag. 197.*

CXXXIII.

JOANNES BELHURE, natione Gallus; patria Rupellensis, Provinciæ Turonie Carmelite, Doctor Theologus, divini verbi præco facundissimus, necnon Regularis Observantia promotor zelosissimus, ad Praefecturam suæ Provinciæ assumpsit est anno 1393. in Comitiis Provincialibus Picavii celebratis, quibus præfuit Magister Petrus Cambini, Vicarius Generalis Reverend. Joanni Grossi, qui tum in Gallia Prior Generalis agnoscebat, sub obedientia Clementis VII. sub qua permanerat Joannes Olierius usque ad annum 1384. & ab anno 1384. Raymundus Vaquerius ad annum 1389. Ipse autem Joannes Grossi, Capitulo Provinciali Turonibus habito præfuit anno 1396. & Joannem Belhure ibi confirmavit: Qui Belhureus Comitia Provincialia tenuit Ploërmeli in Armetica, anno 1398. & plenus dietum bonorumque Operum cessit anno 1400.

Scriptit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Quadragesimale*, Lib. I.

De illo agunt Mathurius Aubron, in *Annaliibus Mff. Provincia Turonia*: Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum Provincialium ejusd. Provinciae*.

CXXXIV.

JOANNES A. S. BERNARDO, Carmelite, Germaniæ superioris & Hungariæ atque Bohemiæ Praefecturæ, ministerioque Provinciali decoratus, scriptit & edidit tria Opuscula, quorum inscribitur:

J.

Primum, *Iesus Amabilis*: Quà ratione piè & utiliter Puer Jesus sit colendus.

Secundum, *Calendarium Sanctorum Ordinis Carmelitarum*.

Tertium, *Mundus Carmeli Marianus*. Tria hæc simul typis excusa sunt Staubingæ, anno 1666. in 8°. sicuti testatur Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1103. num. 3909.

C X X V.

JOANNES-BERTHUS, natione Armonicus Brito, ex oppido Montis Relaxati seu Morlæi, in Diœcesi Leonensi sive Paulopoliensi oriundus, Carmelita Provincia Turonia, nuper à Provincia Franciæ separata, alumnus: Vir in divinis scripturis versatissimus. Quod quidem comprobatur ex ejus *Commentariis super Evangelia Lib. IV.* quos Philippus à S. Jacobo, Hispanus Carmelita, Opus incomparabile appellat circa annum 1392. elaboratum. Nonnulli Authores eundem putaverunt cum IVONE BEACH, Anglo Carmelita, qui è Syriâ in Angliam anno 1240. à Nobiliſ. JOANNE VESCI, Equite, reductus, primum in eo Regno Eremitiorum Carmelit. construxit, sicuti dicemus *tomo 2. pag. 212.*

Joannem Berthum commendat Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illust. Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 320; ubi eum perperam vocat Moncalierensem, & Provincia Lombardia alumnus. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrium Provincia Turonia*, pag. 2.

C X X VI.

JOANNES BASTONUS, alias BESTONUS, natione Anglus, patria & professione Carmelitana Linnensis, Doctor Theologus Cantabrigiensis, disputator vehemens, Concionator facundissimus; ita ut suis in Concionibus clarè dilucidèque aperire soleret quadruplicem factæ scripturæ sensum. Mis̄sus est Orator ad Concilium Senis celebratum, anno 1423, è Civitate Papensi ob pestem grassantem translatum die 22. Junii, & Senis die 22. Augusti inchoatum; in quo honoratissimam Legationem laudabiliter obivit Bastonus; in suam postea patriam reversus & Linne anno 1428. defunctus. Illius Opera inscribuntur:

1. *Lectura sacrae scripturæ*, Lib. I. De quibus Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1211.
2. *Sermones in Evangelio*, Lib. I. Incipit: *Erunt signa in Sole & Luna.*
3. *Sermones in Epistolas Apostolorum*, Lib. I.
4. *Compendium Theologiae Moralis*, Lib. I. Incipit: *Cum finis nostri laboris in vita.*
5. *De virtutibus & viis oppositis*, Lib. I. Ms. quondam apud Joannem Balæum.
6. *Quæstiones ordinariae*, Lib. I. Incipit: *Reverendi Magistri juxta consuetudinem.*
7. *Super universalia Roberti Holcoth. Minoritæ*, Lib. I. Incipit: *Singulare dupliciter accipitur.*
8. *Rudimenta Logices*, Lib. I.
9. *Epistola ad diversos*, Lib. II.

Joannem Bastonum commandant Thomas Walensis, in suis *Epistolis*: Alanus Lynensis, in Lib. de vario scripturæ sensu: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. Joannes-Baptista de Lezana, ad ann. 1423. num. 1. & ad ann. 1428. num. 6. pag. 799. & 812. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 335. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag.

197. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelit.* pag. 1116. num 3946.

Exteri scriptores præcipui, Joannes Pitseus, de

Illustribus Anglia Scriptoribus. Etate XV. num.

787. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Jacobus de Plebe, in *Indice Scriptorum Carmelitarum*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 824.* Abrahām Bzovius, ad ann. 1423. num.

1. Henricus Spondanus, ad ann. 1423. num. 2.

Nicolaus Harpsfeld, in *Hist. Eccles. Anglia*.

C X X V I I.

JOANNES BEVERLAU S, natione Anglus, ab Oppido Beverlaio, Diœcesis Eboracensis sic denominatus, Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, & Professor Oxoniensis, magnam ingenii doctrinæque famam apud omnes consecutus, floruit circa annum 1390. scribens,

1. *In Magistrum Sententiarum, Libros IV.* Qui incipiunt: *Utrum anima separata. Extant Mf. Quæstiones Oxoniæ, in Collegio Reginae.*

2. *Disputationes ordinarias*, Lib. I. Extant ibidem Mf.

Eum laudant Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus de *Scriptoribus Anglia*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Lezana, *tomo 4. ad ann. 1391. num. 4. pag. 732.* Cassanatus, in *Paradiso Carmelitani Decoris*, pag. 318. ubi corruptè illum vocat BEVERLAU S. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 197.

C X X V I I I.

JOANNES LEBLANC, Cadurcensis Carmelita, Provincia Aquitaniæ alumnus, imò & Praefectus, ex illustri familia natus; sacræ Theologiæ Professor, quin & Theologiæ Cathedræ tenendæ jus in Academia Cadurcensi restitui curavit suis Sodalibus Carmeliti, item movens & causam, ex Sententiâ Ptocerum Academicorum obtinens, adversus Reverendos Patres Trinitarios, eamdem Cathedram jamdùm servantes, ut monuimus *super. pag. 769.*

C X X X I X.

JOANNES BLOXAMUS, Anglus, in Carmelo Cestrensi professus, sacræ Theologiæ Doctor & Prælector Oxoniensis. Vir pius, prudens, eruditus, & omni tūm divinâ, tum humanâ Philosophiæ versatissimus. Propter virtutes exploratas, & animi miram moderationem, atque constantiam, à suis electus est pér Angliam Provincialis. Deinde ad omnia Monasteria sui Ordinis in Scotia & Hibernia destinatus Visitator. Proximus, ut videtur, post Joannem Baonthorium Provincialis, munus in Anglia laudabiliter obivit duobus annis cum diuidio.

Cum autem esset penè in sua juventute, Eduardo II. charissimus, & propter exploratam probitatem in ætate provectioni Regi Eduardo III. notissimus, in rebus difficillimis non semel, tum in Scotiam, tum Hiberniam honoratissimas habuit Legationes. In quibus dum versaretur, nunquam quoad fieri potuit, Ordinis negotia neglexit; imò per illas occasiones multum promovit. In Hibernia, super quorumdam abusuum reformatione, Primores convocavit ad locum qui dicitur *Atrium Dei*: ubi suâ prudentiâ & autoritate multa utiliter correxit, & feliciter emendavit. Oxoni tandem mortuus & sepultus est circa annum à Virgine Partu 1334. Scripta ejus inscribuntur:

J.

1. *Annotationes in Apocalypsim*, Lib. I. Incipit: *De Apparitione septem sigillorum* Harum meminérunt Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, pag. 570. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 641. ubi Bloxamum obiisse anno 1344. erroneè scribit.

2. *Suprà Magistrum Sententiarum*, Libri IV.

3. *Quæstiones disputatae*, Lib. I.

4. *Hibernenium Ordinationes*: sive Statuta pro Hibernis Carmelitis, in *Atrio Dei*, seu in Monasterio Atherdensi commorantibus, promulgata.

5. *Sermones*, Lib. I.

6. *Epistolæ CLXXXVI*. Lib. I. Incipit: *Viro Venerabili ac Discreto.*

Joannem Bloxamum commandant Lelandus, de *Scriptoribus Angliae*, cap. 469. Pitseus, *ibidem*, pag. 431. Balæus, *ibidem*, *Cent. V. cap. 22*. Nicolaus Harpsfeldius, in *Hist. Anglie. Ecclesiast.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*; Possevinus, in *Apparatu sacro*, tom. I. pag. 827. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 164. & 165. ubi animadvertisit Joannem Bloxamum Carmelitam, distinguendum esse ab altero Joanne Bloxamo, qui fuit Collegii Mertonensis Rector Oxonii circa annum 1394. Jacobus Waræus, Lib. II. de *Scriptoribus Hibernia*. Lezana ad ann. 1334. pag. 557. Caflanatus, in *Paradiso*, &c. pag. 287. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 198.

C X L.

JOANNES BONAVENTURA, à S. JOSEPH, Hispanus, patria Ubetensis, in Granatensi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio professione emissus, statim in Scholastica conversatione, eximii ingenii acumen præmostravit Biatæ, Theologiam Postivam ac Mysticam suos edocuit Sodales; indéque ad Prælaturas Provincie assumptus, omnium spem felicissimè adimplevit, ac Pastoris munia suis literis ac virtutibus illustravit. Nam edidit Hispanæ,

1. *Orationem Panegyricam*, in qua *Ecclesia Phoenix D. Teresiæ à Jesu* exhibetur cum expositione exclamationum sui amoris, scilicet, aut pati, aut mori. Giennii, anno 1705. in-4°.

2. *Sacrae Reflexiones urbi Ubetensi*, in gratiam natalis Principis Asturiorum, Ludovici primi, Granatae, anno 1707. in-4°.

Anno 1727. quo noster Joannes Bonaventura Cœnobium Antiquarense Prior regebat, parata habebat, illud. *Fragmenta Panegyrica*, in illud Joan. VI. *Colligite quæ superaverunt fragmenta*, &c. in-4°. Mss.

2. In illud Canticorum: *Quid videbis in Sulamitide?* in gratiam S. Teresiæ, in-4°. Mss.

3. In illud Ps. 71. *Defecerunt laudes David*: in gratiam S. Joannis à Cruce: cui accessere quædam explanationes suprà illud Isayæ: *Et erit sepulcrum ejus gloriosum*; ubi Rheticis floribus describitur Tumulus S. Joannis à Cruce, prout hodiè in Ubetensi Cœnobio conspicitur. in-4°. Mss.

4. In illud Canticorum: *In Odorem vestimentorum tuorum curremus*, juxta lectionem S. Ambrosii, apud Salazar, tomo 2. in *Cantica*, fol. 137. In gratiam Scapulatis B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo. Mss. in-4°.

5. In illud Isayæ 33. ubi est Doctor Parvulorum? In laudem S. Teresiæ. Mss. in-4°.

6. In illud Isayæ 65. *Qui ponitis fortunæ mensam*: In laudem SS. Sacramenti Altaris. Mss. in-4°.

7. In illud Psalmum 79. *Et extendit palmites suos usque ad mare*: In laudem S. Joseph. Mss. in-4°. Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 255.

JOANNES BONET, Catalanus, ex oppido Olot-Gerundensis Dicecensis Carmelita, & hujus Ordinis Tertiiorum apud Barcinonenses Commisarius, Provincia Cataloniae Diffinitor. Scriptit,

1. *Jardin del Carmelo*. Barcinonæ, 1660. in-8°. Apud Antonium de la Cavalleria.

2. *Espejo de Vida y exercitios de Virtud para los Hermanos de la Tercera, Orden del Carmen*: sive Latinæ, *Speculum vita & exercitia virtutis quæ præstant Confratres Tertiarii de Ordine Montis Carmeli*. Barcinone, anno 1664. apud Mathevad, in-8°.

Hæc refert Nicolaus Antonius, in *Biblioteca Hispana*, tomo 2. pag. 325. Cui ex parte accedit seu consentit Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 594. num. 2298.

C X L I.

JOANNES BOTRELLUS, aliis BORTELLUS, vernaculè BOTRELL, Anglus, Philosophus eruditus, acutus & facundus Carmelita, qui in rebus maximè Logicis cum subtilissimis & expertissimis sui temporis merito conferendus, florebat anno 1409. scribens,

1. *De utilitate Logices*, Lib. I. Incipit: *Artis Logicae Autorem ac primum.*

2. *Summulas Logices*, Lib. I. Incipit: *De Universalibus, an substant.*

De Joanne Botrello agunt Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*. Lezana ad ann. 1400. num. 3. pag. 552. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 198. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 168. &c.

C X L I I.

JOANNES BOUESSEL, patria Armoricus, Rhedenensis Carmelita, Provincia Turonæ alumnus; Vie ob insignem pietatem raraeque sapientiam satis non laudandus; Sacrae Theologiae Doctor & Professor, institutus Prior Rhedenensis, anno 1533. nihil intentatum reliquit ex his, quæ rectam vivendi formam solidare & fulcire poterant. Efflavit animam, anno 1545. relicts variis Theologicis in sacram Scripturam & in *Magistrum Sententiarum Commentariis*. De illo mentionem habent Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provincia Turonæ Mss.* & Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. virorum Illustrium ejusdem Provinciae*.

C X L I V.

JOANNES BOURDON, natione & professus Turonensis, Carmelita conspicuus, Doctor Parisiensis, Catholicæ Fidei non solum Sectator, verum etiam Propugnator, contrà Calvinistica dogma totam Galliam infestantia miro prorsus zelo & dictis & scriptis insurrexit. Turonæ Praefecturam Pictaviis, anno 1559. accipiens, stupenda gessit posteritatis defensione, & religionis conservatione digna; sicuti notat Columbanus & Aubron, locis mox citatis.

C X L V.

JOANNES BOURGOIN, natione Gallus, Provincia Campanus, Professione Carmelitana, Rheimsensis, ibidemque Prior & Parisiensis quater, in sacra

J.

Facultate Parisiensi Theologus. Doctor anno 1610. renuntiatus, Philosophia ac Theologia in Collegio Generali Maubertino Professor, Provinciae Franciae Superior Provincialis, necnon in diversis Galliarum Provinciis Commissarius Generalis, decessit Rhemis senio confectus, anno 1652.

Scripsit,

1. *Lecturas Logicales*, Lib. II. quas utrasque Parisiis perlegit, teste M. Antonio Alegreto Cassanato, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 484. unde Ludovicus Jacobus transtulit in suam *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* Mentionem ejusdem Joannis Bourgois habet Hugo à S. Francisco, in *vita Philippi Thibault*, cap. 20. pag. 156. ubi notatur quod anno 1618. primâ vice Prioris munus gereret in Conventu Maubertino.

C X L V I .

JOANNES BRAMMARTIUS, vernaculè BRAMMAERT, à Cassanato BRAMMARTUS, à Possevino BRAMMART, à Lezana BRAMANT dictus, patria Aquisgranensis, natione Teutonicus, vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, & secularis Philosophia, juxta consuetudinem Scholasticorum illius temporis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clarus, in declamandis sermonibus Concionator egregius, Doctor Theologus Parisiensis, in Capitulo Generali Bambergensi, anno 1385. Prior Provincialis Germaniae inferioris, & Definitor Generalis, ac iterum in Comitiis Generalibus Francofordiæ, anno 1393. celebratis nominatus. In Capitulis autem Brixiensi, anno 1387. Placentino, 1396. & Silvarum, 1399. Provincialis ejusdem Provinciae adhuc dicitur.

Coloniae quid præstiterit Joannes Brammartius circa Universitatem, seu Theologia Facultatis institutionem, legitur in Libris hujus Universitatis, necnon in Diariis Provinciae Carmelitarum Germaniae inferioris, ubi hæc leguntur. » Joannes Brammart, Doctor Parisiensis, Allemaniae inferioris Prior Provincialis, fuit unus ex primis Auctoriis novæ Academiae, sive Universitatis Colonensis circa annum 1388. institutæ per tredecim Doctores Sorbonicos: inter quos fuere quinque ex Regularibus, scilicet ex Ordine Carmelitano Mag. Joannes Brammart, actu Provincialis, & Magister Simon de Spira, Regens Studii Carmeli Colonensis.... Cui Universitati, anno 1391. Conventus Colonensis, cum omnibus suis personis, præsentibus & futuris, incorporatur in die Conceptionis Immaculatae Virginis 8. die mensis Decembris, com parentibus in refectorio Fratrum Ordinis B. Mariae Virginis de Monte Carmeli, domus Colonensis, horæ vesperarum, D. Rectore, & Universitate Colonensis Studii, necnon Fr. Joanne de Raude, de Mediolano, Magistro Generali dicti Ordinis, Fr. Joanne Brammart Provinciali, Simone de Spira, Magistris in Theologia, ac Priore, totoque Conventu dictæ domus præfati Ordinis.

Instat etiam apud eamdem Universitatem præfatus Magister Joannes Provincialis, & Magister Simon, quatenus de cætero omnes sermones Latinis, ad Clerum Universitatis faciendi in festivitatibus B. Mariæ Virginis, vel saltem in quatuor ejus festis, debeant fieri in eodem Conventu dum taxat: Quod eadem Universitas hic concessit, & ordinavit: sicque per duo fermè secula, hujusmodi Collationes, & sermones habitu sunt in profestis B. Virginis conceptæ, natæ, purificatæ & assumptæ. Ex quibus modo unicus in Vigilia Assumptionis, adhuc est in usu: per quem sermonem habet tum Orator supplet unam responsonem Theologiam in Schola, publicè, pro Gradu Licentia adi-

Tom. I.

»piscenda, faciendam. In eodem Conventu Coloniensi Joannes Brammart moritur, sepultus anno Domini 1407. postquam scripsisset,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria Libris IV.* quos Parisiis complevit, anno Domini 1380. inquit Trithemius, in *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitici*, qui promulgatur *tomo 2. Spec. Carmelit.* pag. 899. num. 3097. Hoc Brammartii Opus, incipit: *Verbum Domini super Joannem*.

2. *Sermones varios*, Lib. I.

3. *Varias Quæstiones*, nempè de SS. Trinitate: *De veritatibus Theologiae*: *De Visione Dei*: *De Beatitude Animæ*: *De Deo in se*: *De Paradiso Terrestri*: *De Mundo*: *De Adventu Christi contrà Hebreos*: *De sancto Sacrificio Missæ*: *De suffragiis pro defunctis*. Quas Quæstiones *Mss.* asservari in Bibliotheca Carmelitarum Florentinâ affirmat Augustinus Biscarretus.

Joannem Brammart laudant Trithemius, loco citato; necnon *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* cap. 628. arque de *Scriptoribus Germania*, cap. 147. Guillelmus Eisleingrenius, in *Catalogo testimoni veritatis*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 828*. Jacobus Auzolinus Peyreus, in *sancta Chronologia*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum*: Bartholomaeus Fizen, in *floribus Ecclesie Leodiensis*; Valerius Andraeas Desselius, in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 400. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, *tomo 1. pag. 589*. ubi animadvertisit Joannem Brammart à Senatu Colonensi Romam delegatum fuisse, ut ab Urbano VI. Pontifice Maximo Privilegia, doctosque ad restituendam Universitatem viros impetraret. Quod valde convenit Relationi, quæ habetur in Libris Universitatis Coloniensis, & in Libris Provinciae Carmelitanae Allemanniæ inferioris, ubi legitur quod primi Autores hujus Academiæ, petitæ & obtentæ Bullâ ab Urbiniano VI. datâ Pontificatus sui anno undecimo, qui erat annus Christi 1388. anno sequenti 1389. die 5. Januarii, in Vigilia Epiphaniæ Domini, hujusmodi Universitatis solemne fecere initium: primâ lectione Academicâ habitâ super verbis Isayæ: Surge illuminare Jerusalem: quia venit lumen tuum. Ita Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Spec. Carmelit.* pag. 970. num. 3408. Omitto Lezanam ad annum 1407. pag. 763. 764. Cassanatum, pag. 327. Petrum Lucium, in *Biblioth. Carmelit.* pag. 44. Joannem Palæonydorum, in *Fasciculo tripartito*, *Lib. III. cap. 12*.

C X L V I I .

JOANNES BRISELOTUS, vernaculè BRISELOT: Cassanato BRIXILLOTUS, aliis BRIXILITUS, aliis BRISSELOTTUS, Valencennis seu Valentianæ in Comitatu Hanonniæ, è parentibus egenis natus, per peritiam à pueritia expeditam paulisper vel potius paulatim nobilitatus est. Namque juvenis artibus liberalibus intendens, præ inopia & candalarum defectu, in plateis ad lampades aut lucernas Dei-paræ Imaginibus appensas studere solitus, ab ea dicitur visus animari cœlitùs, & impelli ad studiorum labores fuisse, spe gloriæ futuræ. Quibus solerter eruditus, Carmeli Valencenensis incolis innotescens, eorum sodalitio cooptatus, ultimam Linguæ Latinæ, Græcæ, etiam Hebraicæ liseam, limamque comparavit.

Doctor Thologus Parisiensis, anno Domini 1502. Laureatus ac Professor: dein electus Prior Carmeli Valencenensis, CAROLI V. Cæsaris à Confessiobibus & Consiliis fuit; cuius liberalitate Abbas S.

I i i i

J.

Petri Altimontensis, Ordinis S. Benedicti, anno 1508. die 8. Aprilis constitutus, postquam anno praecedenti fuisset electus Episcopus Beritensis, in partibus Infidelium, & institutus Suffraganeus Cameracensis, ut posset exercere Pontificalia in Urbe & Diocesi Cameracensi. Qua in dignitate Pontificalia constitutus, cupiens ut Capella sanctæ Crucis propè Mechliniam, quæ vulgariter Bruyne-Cruys nuncupatur, Cameracensis Diœcesis, debitum ac congruis frequentaretur honoribus, & à Christi fidelibus jugiter visitaretur, Christi fidelibus verè contritis, confessis, & Capellam istam visitantibus, Festis S. Crucis, & quibusdam aliis, concessit Indulgenciam XI. dierum; sicuti constat ex ejus Decreto dato Mechliniæ, anno 1511. in Februario.

Eodem anno, infra Octavam Dedicacionis Ecclesiarum Antuerpiensis Carmelitanæ, in Septembri, consecravit eisdem magnificum Chorum: & anno 1517. die 4. Junii consecravit Capellam cum Altari, juxta introitum Conventū sitam.

Eodem anno 1517. in Cameracensi Suffraganeatu illi suffectus fuit ADRIANUS ARNOLDI, Carmelita Brugensis; quia BRISELOTUS ipse promotus fuit ad Ecclesiam Arborensem, Metropolitanam in Sardinia, die Mercurii 23. Decembris, propter quam & die Veneris, 29. Januarii, anno sequenti 1518. Pallium accepit à LEONE X. Pontifice Maximo. Verum, cum magis necessarius Belgio videretur, ad eam Italiam Insulam nunquam appulit, Vicario Archiepiscopali usus Magistro JOANNE FABRI, Presbytero, ad S. Germanum in Montibus Canonico. Dein, annuentibus LEONE X. Pontifice, ac CAROLO V. Cæsare, Archiepiscopatum hunc (solo contentus titulo) cessit, reservatis sibi medietate fructuum eiusdem mensæ, & collatione beneficiorum, & denominatione Archiepiscopi, die Lunæ, 16. Aprilis, 1520.

Quo anno die XI. Septembribus obiit vir in omni disciplinarum genere peritissimus Joannes Briselotus, & Concionator celeberrimus: Qui, ob profundam eruditionem, & præclaras animi dotes, omnibus viris Literatis, præsertim DESIDERIO ERASMO, Roterodamo, Literarum ocello, unicè charus, qui in Epistola quadam BRISELOTUM vocat unum è luminaribus Ecclesiarum. Ipse, inquam, Briselotus ætate proiectus, morteque subitaneæ oppressus, occubuit in Abbatia Altimontensi, ubi corpus ejus terræ mandatum fuit: Cor vero & intestina in Choro Ecclesiarum Carmelitanarum Valencennensis, juxta altare condita sunt in marmore sepulchrali; cui ferè eadem, quæ in sepulchro Altimontensis Ecclesiarum, insculpta sunt, nempe

D.

O.

M.

HIC JACET R. D. D.

† JOANNES BRISELOT, THEOLOGIAE

QUONDAM PARISIENSIS DOCTOR,

CAMERACENSIS DIŒCESIS

SUFFRAGANEUS, AC ABBAS ALTIMONTENSIS:

QUI SUB CAROLO V. CÆSARE,

ARCHIEPISCOPATUM ARBORENSE,

REGNIQUE SARDINIAE PRIMATEM ADEPTUS,

CONSILIARIUS, CONFESSORQUE.

ANNO M. DXX. SEPTEMBRIS XX.

POST CARMELI HUJUS

REGIMENTUM TERMINAVIT.

Orate pro eo.

Errorem irrepsisse in hoc Epitaphium patet ex eo quod dicitur *Primas Sardiniae*; cum Primatus hujus Insulae pertineat ad Ecclesiam Archiepiscopalem *Calaritanam*. Errore altero laborat idem Epitaphium circa diem obitùs Joannis Briselot, quem rectius designat alterum Epitaphium, quod in Abbatia Altimontensi legitur supra portam Sacrariæ.

D. O. M.

Hic jacet R. in Christo Dom. † JOANNES BRISELOT, sacræ Thæologie Professor, Dei gratiâ Arborensis Archiepiscopus, ac hujus Cænobii Abbas, atque Serenissimi Imperatoris CAROLI V. Confessor: qui obiit anno Dom. vigesimo suprad millesimum quingentesimum: mensis verò Septembris die undecimâ, circa quintam post medium noctem. Orate pro eo.

Deficit nihilominus secundum istud Epitaphium in eo quod nihil dicat de professione Carmelitica, quam annis ætatis suæ prioribus sustinuit JOANNES BRISELOT.

Quoad istam vitæ illius primævæ conditionem, recte legitur in Catalogo ac serie Abbatum Altimontium: JOANNES BRISELOT, Carmelita, Doctor Sorbonicus, Prior S. Salvii, Imperatoris CAROLI V. à Confessionibus & secretis Consiliis, Suffraganeus Cameracensis, Episcopus Beritensis, Archiepiscopus Arborensis, Sardiniae Primas, hujus Monasterii Abbas, Praepositusque S. Georgii de Hanzines. Obiit Altimonti undecimâ Septembris, anno 1520.

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 199. dixit Joannem Briselot Montibus Hannoniæ natum; idem edidit in *Bibliotheca Belgica* Joannes-Franciscus Foppens, pag. 591. Attrebatum scripsit eum Cassanatus, pag. 381. Ast *Ephemerides Carmeli Valencenensis* expresse denunt: Reverendissimus Pater atque Dominus JOANNES BRISELOTUS, Valencenis ab egenis parentibus ortus, &c. Consequenter refertur quod in Calice argenteo eidem Conventui Valencenensi legato insculptum est: JOANNES, Arborensis Archiepiscopus, necnon Abbas Altimontensis. Hæc omnia ferè singula sunt excerpta è secundo tomo speculi Carmelitani, pag. 933. & 934. num. 3269. & 3270. Videamus quæ sint Briseloti scripta:

1. In sacram Scripturam Commentaria, Lib. I. Citantur à Cassanato, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 382. à Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 199. à Jacobo Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 651. col. 2. E. ubi testem appellat Franciscum Swertium. At Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 401. tacet omnimodè de illis Commentariis; Præterea Jacobus Lelong BRISLOTUM appellat Montensem: sed Swertius genericè *Hannonium* denominat: satius laudasset Posle-

vinum.

2. Lectura Sententiarum, Lib. IV.

3. In Psalms Pænitentiales.

4. De Eucharistia, Lib. II.

5. De Oratione affiduâ, Lib. I.

6. Orationes ad Clerum XL. Si fides derur Bibliotheca Carmelitana: Ludovicus Jacob, Orationes autem XI. tantum, si credamus Joanni-Francisco Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, ubi Briseloti elucubrationes has quinque solummodo citat ex Valerio Andreâ, tametsi nondum editas.

J.

7. *De humanis sensibus*, Lib. I.
8. *Imago Pœnitentia*, Lib. L
9. *De morte inevitabili*, Lib. H.
10. *Impedimenta resipiscientia*, Lib. I.
11. *De Causarum Advocatis*, Lib. I.
12. *De vitiis Adulatorm*, Lib. I.
13. *De Blasphemia in Deum*, Lib. I.
14. *De Proximorum detractione*, Lib. I.
15. *Adversus derisores bonorum*, Lib. I.
16. *Adversus peccata*, Lib. I.
17. *De Adventu Christi in carnem*, Lib. I.
18. *Quadragesimalia duo*, Lib. II.
19. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
20. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
21. *Collationes triginta feriales*, Lib. I.
22. *Epistola ad diversos*, Lib. I.

Ubi hæc Opera asserventur vel edita, vel Manuscripta, nemo dixit eorum qui laudant Brise- lotum: putà Philippus Brassorius, in *Originibus omnium Hannoniae Canobiorum*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 818. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *sacra scriptura*: Hippolytus Marraçius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Joannes Balæus, tomo 2. *Illustrum Scriptorum*: Claudio Robertus, tomo 4. *Gallia Christianæ*. Joannes-Baptista Lezana, ad annum 1505. pag. 1017. num. 4. ubi animadverritur Petrum Terasle, supremum Ordinis Carmelitici Generalem & Moderatorem, concessisse licentiam Fratri *Quinto de Ladris*, inserviendi Reverendissimo Domino BRISELLOTO, Beritensi Episcopo: & ut, quandiu manusurus esset in Conventu Valencenarum, locum haberet, & vocem activam & passivam. Mitto alias domesticos testes.

C X L V I I I.

JOANNES BRUNIUS, vulgo DE BRUYNE, natione Belga, patriâ Bruxellensis, Gandavensis, ibidemque Prior Conventûs anno 1467. sacræ Theologiaz Licentiatus ac Professor: Vir morum & doctrinæ ornamenti clarius, mitificisque ingenii dotibus excellens, obiit Bruxellis, anno Domini 1450. in die SS. Sacramenti, sicuti legitur in *Necrologio Bruxellensium Carmelitarum*. Scriptus autem,

1. *Commentaria in Ecclesiasticum*, Lib. I. vel in *Ecclesiasten*, si audiantur Alegreus Cassanatus, & Jacobus Lelong, qui ultimus assignat duos Libros: sed Swertius, Foppens, & Jacob dicunt, in *Ecclesiasticum*, Lib. I. Possevinus breviam, in *Ecclesiast.*

2. In *Epistolas D. Pauli Commentaria*, Lib. II. prout designant Swertius & Jacob: sed inde terminatè loquuntur Possevinus & Lelong: Unum verò tantum assignat Cassanatus.

3. In *Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. juxta Cassanatum & Ludovicum Jacob: alii autem numerum Librorum tacent penitus.

De Joanne Bruyno, seu Brunio loquuntur Vale- rius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 402. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *sacra scripturâ*: Possevinus tomo 1. *Apparatus sacri*, pag. 829. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomo 1. pag. 594. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 654. col. 2. E. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 200. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Daniel à Virgine Mariâ, pag. 1107. col. 2. num. 3925. Alegreus autem Cassanatus, in *Paradiso Carmeli- tici Decoris*, pag. 357. testem appellat non Arnoldum Bostium, sed Possevinum, & quemdam Ar-

nolphum, de viris illustribus Belgia Scriptorem: Denique Joannes-Baptista Lezana, tomo 4. ad annum 1249. pag. 320.

C X L I X.

JOANNES BUC Vota solemnia in celeberrimo Carthusiano Ordine emiserat, antequam Ordinem Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo fuisse ingressus. Sed cum nequirit certis ex causis legitimis in ipso Carthusiensi Ordine remanere, ad Sedem Apostolicam accessit pro remedio salutari, & à Gaucelino Episcopo Albanensi, Pœnitentiariæ Romanæ curam gerente, obtinuit Literas in forma solita, quod de dicto Carthusiensi Ordine posset ad alium arctiorem Ordinem se transferre: tuncque apud Sedem ipsam personaliter constitutus, ad Ordinem Carmelitarum intravit; & in eo professi- nem emisit.

Verumtamen quidam huic conscientiam fecerunt, quod ipse Ordo Carthusiensis esset strictrior quam dictus Ordo Carmelitarum: Sed periti responderunt, quod quamvis Professores prædicti Ordinis Carthusiensis, qui redditus & possessiones obtinent in communi, habeant diversas cærenonias silentii, soliditatis & abstinentiæ; sola tamen Mendicitas, quæ magis propinquia est virtutibus, multis de causis, & rationibus, facit Ordines Mendicantium arctiores, & ipsorum Mendicantium Ordinum Professores reputari perfectiores, quam alii Religiosi in quibus redditus & possessiones in communi existant.

Unde BENEDICTUS XII. summus Pontifex, de concilio hujusmodi Peritorum, Literas Apostolicas die 4. Novembris, anno M. CCCXXXV. dicto JOANNI BUC dedit: quarum vigore posset (ut desiderabat) in dicto Carmelitarum Ordine permanere; quidquid æmuli adversus eum obloquerentur, atque labia detractionis aperirent.

Joannes Buc scriptis plurimos *Libellos supplices*, quorum hactenus mentionem fecimus, tum ad suum è Carthusiensi egressum, tum ad suum in Carmelitarum ingressum legitimè obtainendum, tum ad suæ emergentes conscientiaz scrupulos tutò certèque levandos; sicuti legitur tomo 1. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 70. & 71. Ubi notatur Autographum Literarum Apostolicarum Benedicti XII. aslervari in Conventu Carmelitarum antiquiorum Avenionensi; Epigraphum autem authenticum Romæ in Archivio Ordinis Carmelitici, quod extat in Monasterio S. Mariae Transpontinæ.

Hinc yiderit Auctor octavæ vitæ Benedicti XII. scribens quod hic summus Pontifex Ordines Mendicantes suprà modum per facti evidentiam exosos habebat. Paucos vel nullos de ipsis Ordinibus promovebat. Diffensiones eorum libenter audiebat. Apud Baluz, in *Vitis Paparum Avenionens.* tomo 1. pag. 241. Et Auctor vita secundæ, ibid. pag. 218. 219. *Nisi mors eum, prout Domino placuit, prævenisset, cæteros Mendicantium Ordines, velut habetur, in pluribus negligentia deformes sua justa judicij similiiter reformasset.* Nam, ut alios ex Ordine Carmelitas omittamus ad Infulas assumptos,

Novimus RICHARDUM QUYB, Angulum, anno 1340. Episcopum Clonensem in Hibernia sub Archiepiscopatu Casselensi. Novimus JACOBUM DE VENETIIS, anno eodem 1340. Episcopum Evelonensem seu Ebolensem. Novimus PETRUM DE CASA, Episcopum Vaisonensem in Gallia, die 7. Decemb. 1341. cùjus institutionis Bulla ab ipso Benedicto data legitur in *Bullario Carmelit.* tomo 1. pag. 569. Alias novimus eum Pontificem Carmelitatis permisisse, ut vetus Monasterium Perusinum an-

J.

no 1296. fundatum in locum aptiorem ejusdem Civitatis transferrent, de eo datis Literis Apostolicis die 2. Augusti 1535. ejus Pontificatus anno primo, prout in eodem *Bullar. Carmelit. tomo 1.* legitur pag. 70. Iis etiam eod. die & anno Facultatem dedit dimittendi locum extrà Civitatem Urbevetanam, & alium recipiendi in eadem Civitate, sicut ibidem legitur, pag. 560.

Beneficium in Carmelitici Ordinis Religiosos Benedictum indè facile concluderem; ast eum ideo fuisse Carmelitam non assererem. Petrus quidem Lucius, ut hanc Sententiam confirmet, affert auctoritatem Catalogi Theologorum Universitatis Tolosanæ, ubi istum recenseri ait inter Carmelitas, & Epitaphium Sepulchro ejus, ut testatur *Claudius de Ville*, in Libro heroicorum Epitaphiorum secundo adscriptum, quod sic habet: *Hic jacet Benedictus, quem Carmelus protulit, Cassinus aluit, Vaticanus coronavit.* Verùm hæ probationes nullius momenti esse videntur viro antiquitatum scrutatori diligentissimo Stephano Baluzio, loco citato, pag. 796. 797.

» Catalogus enim Theologorum Tolosanorum non ostenditur; & licet ostenderetur, adhuc tamen supereslet investigandum an scriptus foret a eo Benedicti, & à quâ manu. Quoad Epitaphium verò, merum commentum est, in quo nihil veri. Præterea certum est illud Sepulchro ejus adscriptum non fuisse. Adde testimonium ipsius Benedicti, qui in Literis quas in exordio sui pontificatus scripsit ad Cistercienses, testatur se ab adolescentia sua sustulisse jugum ejusdem Ordinis, & in eo juvenitatis suæ tempora peregisse, ejusque effectum fuisse alumnus. Confirmatur illud ex *secunda & quinta vita ejusdem Benedicti*, in quibus scriptum est, » pag. 213. 229. eum tempore pubertatis suæ ingressum esse Monasterium Bolbonense, Cisterciensis Ordinis, & ibidem fecisse professionem; & ex Nicolao Speciali *Lib. VIII. cap. 5.* qui ait eum fuisse nutritum in Ordine Cisterciensis, quem *Cisterciensis Ordo nutriversat.* Denique non fuit factus magister in Theologia in Academia Tolosana, sed in Parisiensi, ut legitur in *quinta ipsius vita*, » pag. 229. Ex quibus argumentis simul collectis colligi videtur certò posse eum admodum juvenem fuisse monachum Cisterciensem, adeoque non fuisse Carmelitam diu, & nisi cum primos juvenitatis artus gereret, & in humili fortuna constitutus, vestem Carmelitanam (pro more illorum temporum) gestaret, primis disciplinarum rudimentis educandus, prout indicant hæc verba: *Quem Carmelus protulit.*

C L.

JOANNES BYRDUS, natione Anglus, patria Conventriensis, Theologus Oxoniensis, trigeminus secundus & ultimus in eo Regno Provincialis Carmelitarum. Ob conciones quasdam, inquit Balæus, quas anno Domini 1537. contrà Primatum Rom. Pontificis, coram Illustrissimo Rege HENRICO VIII. ac Regni primoribus fecit, illum idem Pericensem, Bangorensem, ac tum demum Cestriensem Episcopum regiæ autoritate constituit. Ad Catholicam Ecclesiam rediisse fertur, & anno 1556. in sua Sede Cestrensi quietè obiisse, anno secundo Catholicissimæ Reginæ MARIAE, HENRICI VIII. Filie. Scripsit,

1. *Lectiones in Paulum*, Lib. I.
2. *De Fide justificante*, Lib. I.
3. *Homilias eruditas*, Lib. I.
4. *Epicedium ab ipso in quemdam Edmundum, prosa editum aliquando vidi*; inquit præmemoratus

Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannia*, Centur. IX. cap. 70. Joannis Byrdi mentionem quoque facit Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. ad annum 1240. pag. 297.* Bis electus est in Provinciale: scilicet, anno 1516. & præfuit tum annis tribus, successoreisque habuit Robertum Lesbery: post quem iterum electus est Joannes Byrdus, anno 1522. & rexit annis sexdecim.

C L I.

JOANNES CAMPENSIS, vernaculè CAMPEN, vel DE CAMPEN, alias CAMPANUS, apud Frisios Carmelita Philosophus, Theologus insignis circà annum 1404. Scriptit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Summulas Artium*.
3. *Quodlibetorum opus*.

Hæc Joannes Campensis opera referunt Possevius, tomo 2. *Apparatus sacri*, pag. 831. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 325. Valerius Andræas, in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swerius, in *Athenis Belgicis*, pag. 406.. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Spec. Carmelit.* pag. 1107. col. 2. num. 3925. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 173. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomo 1. pag. ultimâ, seu 600. ubi testem appellat Bibliothecam Tigurinam, ex Joanne Grossi, Carmelita Tolosano, qui viridarium Institutionis & progressus ejusdem Ordinis scripsisse dicitur.

Verùm ipse ut dicam quid sentiam: in illo viridario Joannis Grossi; sicut editum est, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, à pag. 131. ad paginam 144. Nec una quidem vox habetur de Joanne Campensi, qui coætaneus fuit Joanne Grossi. At æquè fatendum, quod viridarii hujus vetusta exemplaria, quæ passim hinc indè extant Mss. non convenire omnino cum illo viridario quod Venetiis fuit typis editum, anno 1507. ad finem *Speculi Ordinis Carmelitici*. Manuscripta continent plura quam illic impressum. Quod autem Antuerpiæ, anno 1680. promulgatum fuit in tomo 1. recentioris *Speculi ejusdem Ordinis*, à Daniele Catmelita, illud viridarium desumptum est ex Mss. exemplaribus, tum Mechliniensi exarato anno Christi 1484. per Joannem Oudewater, alias *Palaeonydorum*, tum ex Bruxellensi, in vetusto Codice Ms. inter se, & cum Veneto impresso collatis.

C L I I.

JOANNES DE CAMPO LONGO, natione Catalanus, Perpiñiacensis patria, ibi inter Carmelitas ascitus, Philosophia & studium ita promovit, ut lauream Magisterii promeritus sit utriusque; Concionator etiam evahit adeò facundus & egregius, ut ob ingenem ejus doctrinam, morum integritatem, animi candorem, & divinam sapientiam à Martino V. institutus fuerit Episcopus Uffellensis, seu Uffellensis, Uffellopolitanus in Sardinia, die 14. Maii 1421. prout legitur in *Actis Consistorialibus ejusdem Pontificis*. Scriptit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. *Commentaria*.
2. *Conciones de Tempore, de Sanctis, & de Quadragesima*.

Mentionem ejus habent Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 246. Lezana, tomo 4. pag. 201. sed perperam vocant eum Episcopum Elnensem, & pejus ad annum 1331. remittit Cassanatus: Quo tempore Guido Perpinianensis sedebat Episcopus

J.

Episcopus Elensis, rectius loquitur Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 934. num. 3271.

CLIII.

JOANNES CAMPSCENUS, alias CAMPSENU, CAMPSCONENSIS, CAMPESCEN, CAMSCEN, CAMSCON, corruptè CANSCON, natione Anglus, Vir in dñinis Scripturis studioſus & eruditus, atque secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, Concionator ad populum præcellens, floruit anno 1341. postquam scripsisset,

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Santiis*, Lib. I.

Joannem Campsenum commemorant Joannes Thiemius, *Lib. de Scriptor. Eccles. cap. 695.* Joannes Pitseus, *Lib. de Scriptoribus Angliae*, ætate 14. num. 539. Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 831. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 289. Joannes-Baptista Lezana, *ad annum 1341. pag. 531. num 5.* Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Latina mediae & infimæ Latinatis*, *tomo 1. pag. 174.*

CLIV.

JOANNES CARTHENIUS, vulgo CARTIGNY, alias CARTENIUS, natione Belga, provinciâ Hanno, Sacramento religiosorum virorum Valencenensis Carmelita, inde vero Conventui Bruxellensi affiliationi addictus, sacræ Theologiæ Doctor, in Capitulo Provinciali Mechlinia celebrato anno 1554. Dominicâ sextâ post Trinitatem instituitur Regens Studii Carmelitarum Bruxellensium, quibus postquam Prior præfuisset, Professionis vices ibidem annis multis studii Theologici gessit. Interea Provincia Definitor semel & iterum electus, anno 1564. interfuit Capitulo Generali Romæ in Conventu *S. Martini in Montibus* celebrato, primus socius *Joannis Maieri*, Provincialis à Provincia delegatus.

Vir Hebraicæ, & Latinæ Linguæ insigniter eruditus, cum Valencenis & in ejus territorio eruditissimas per Quadragesimam haberet Conclaves, à quibusdam æmulis delatus fuit, tamquam minus recte de nonnullis sentiens; & ideo Bruxellas, velut in exilium missus. Verum detecta malevolorum falsa calumniâ, ad præfata munia dimisus, & habitus inter primarios tunc temporis in Ordine viros; adeò ut etiam Illustriss. D. Archiepiscopi Cameracensis, Theologus & intimus fuerit Consiliarius assumptus.

Quæ quidem præcipua distinctio in causa fuit cur anno 1565. die 21. Julii, Festo S. Mariæ Magdalena, concionem habuerit in Concilio Cameracensi. Suspicionis ergo viro non levi laborant Annales Hannoniæ, anno 1539. asserentes Carthenium publicè abjurare in Ecclesia sanctæ Waldefridis Montibus iussum fuisse hæretica dogmata, quæ ante hac in Academia Lovaniensi propugnarat: eumque carceris perpetuâ pœnâ condemnatum. Obiit Cameraci, anno 1580. præsente & lugente viro clarissimo Dom. MARTINO VANDEN ZANDE Canonico, testimonium ferente de ejus assiduo studio, & piâ vitâ. Illius etenim studii monumenta sunt,

1. *Paraphrasis in septem Psalmos Pœnitentiales*, Verbis Elegiacis. Lib. I. Aservatur Ms. in publica Bibliotheca Ecclesiæ Tornacensis.

2. *In Apocalypsim S. Joannis Commentaria*, Lib. I. Quorum meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 570. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 669.

3. *In Epistolas aliquot D. Pauli*. Antwerp. 1558. Tom. I.

4. *De quatuor hominis Novissimis*, scilicet, de Morte, de supremo Judicio, de Pœnis inferni, & Gaudiis Paradisi. Antwerpia, anno 1558. apud Joannem Bellerum; unà cum Ludovico Granatensi, & Ägidio Topiario, de eadem re 1. vol. in-16.

5. *Oratio habita in Concilio Cameracensi*, anno 1565. Extat ad calcem ejusdem Concilii, necnon *tom. 15. Conciliorum Collectionis Labbeanæ*, pag. 225.

6. *Le Voyage du Chevalier Errant*: id est Latinè: Itinerarium Equitis Errantis, à Luca Bellero versum in sermonem Latinum, sed nuspian editum. Gallico tamen idiomate citatur à viro clariss. Dom. Nicolao Lenglet Dufresnoy, in Opere Anonymo Gallicè inscripto: *La Bibliotheque des Romans*, tom. 2. pag. 172. lin. 5. ubi Joannes Carthenius malè vocatur DOMINICANUS.

7. Gallicis Rithmis donavit *Orationem paræticam Agapeti*, Constantinopolitana Ecclesiæ, anno 527. Diaconi, quâ Justinianum Imperatorem monet, quomodo in Imperio se gerere debeat. *Codex Ms.* aservatur in Regia ad S. Laurentium Bibliotheca.

Joannem Carthenium laudant Antonius Possevius, in *Apparatu Jacto*, *tomo 1. pag. 824.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 408. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 6. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 45. Lezana, *tomo 4. ad annum 1149. pag. 320. lin. penè ult.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3926. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 416. & 431. ubi duos in viros dividit unum Carmelitam.

CLV.

JOANNES CENSIER, natione Gallus, patriâ Andegavensis, Carmelita Provincia Turonie alumnus, sacræ Theologiæ Magister, electus est Episcopus Veriensis sub Metropoli Thessalonicensi, & institutus Suffraganeus, ad exercitia Pontificalia in civitate & Dioecesi Andegavensi, die 23. Martii, anno 1518. sicuti colligitur ex *Actis Consistorialibus Leonis X.* & ex *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 934. num. 3272. ubi & CORRETIER BRITO subvocatur. Quid autem scripsit, minimè indicatur, neque indicavit P. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, qui de illo mentionem habet in suo *Encomio brevi Ms. virorum Illustrium Carmelitarum Provincia Turonia*.

CLVI.

JOANNES CHELMESTONUS, vulgo CHELMESTON, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Doctor Oxoniensis, ejusque Academiæ Professor publicus, sive ut loquuntur, Cathedraticus, inculpatæ vitæ vir, perspicaciis ingenii & magnæ doctrinæ: à Gerardo de Bononiâ, Priore Generali, in inferiorum Germaniam missus fuit ut ibi doceret: Quod fecit post annum 1298. Bruxellis & alibi. Quare suis lectionibus & disputationibus, multis aliis literariis exercitationibus celebre comparavit nomen circa annum 1300. scribens,

1. *Determinationes Theologicas*, Lib. I. Incipit: *Utrum peccata venialia.*

2. *Lecturas Scholasticas*, Lib. I. Incipit: *Utrum Spiritus Sanctus distingui.*

4. *Sermonum & Collationum*, Lib. I. Quæ omnia quondam servabantur Ms. Norduwici.

Joannem Chelvestonum celebrant Pitseus, *Lib. de Illust. Scriptoribus Angliae*, pag. 372. Goblinus Kkkkk

Persona, *Lib. de Penitentiis*: Joannes Balæus, *Cent. IV. Cap. 57.* Joannes - Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 4. pag. 181.* Joannes de Vineta, in *Chronico, cap. 5.* Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli, Lit. J. Emmanuel Romans, in Elucidationibus Ord. Carmelit. fol. 207. pag. 2.* Lezana ad annum 1290. num. 10. pag. 453. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 116. col. 2.*

CLVII.

JOANNES CHERECATUS, natione Italus, patria Vincentinus, Carmelita Provincia Venetæ alumnus; completis Patavii studiis, ibidem Magistri laurea decoratus est, Provinciam suam rexit Praefectus; deinde totius Ordinis Procurator Generalis, inter primarios sacræ Tridentinæ Synodi Theologos, selectissimis suis concionibus celebris apud omnes; PHILIBERTI BABOU DE LA BOURDAISIERE, Illustrissimi & Reverendiss. Episcopi Antissiodorensis & Cardinalis, cessationem de quibusdam bonis & locis quæ DIOMEDES CARAFFA, Episcopus Ariensis & Cardinalis, testamento reliquerat FF. Carmeliti Conventus S. Martini in Montibus, & in item versabantur, recepit nomine totius Ordinis, & speciatim nomine FF. ejusdem Conventus die 20. Martii 1566. uti legere est in *Bullario Carmelitum, tomo 2. pag. 145.*

Ubì dictus Magister JOANNES-JACOBUS CHERECATUS procuratorio prefato nomine agnoscens dictum Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalem DE LA BOURDAISIERE, amplissimum de Religione Carmelitana optimè meritum, obsequiis dignissimum ob ejus virtutis præstantiam, beneficentiam, dignitatem, sponte, & ex sua liberalitate, omni animi propensione pollicitus fuit, se obligavit, pollicetur, & se obligat dicto Illustrissimo & amplissimo D. Cardinali, donec Ecclesiæ S. Martini titulo fuerit insignitus, quoties illustrissima dominatio voluerit, & sibi libuerit ad Stantias Latinæ idem ac Gallicæ: Apparemens. In illo instrumento enumeratas se recipere, & profici, & in eis conquiescere, omni reverentiâ, uti amplissimum Cardinalem & non alio nomine, neque aliter benignissime acceptare, &c.

Joseph Falconius conjectat Joannem Jacobum Cherecatum nonnulla rei literariae Opera posteris reliquisse, sed librorum titulos non enuntiat in suo libro *de Illustribus Viris Ordinis Carmelit.* neque alii, qui de eo mentionem fecerunt Scriptores, putâ Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 49. folio verso.* Lezana, *tomo 4. ad ann. 1371. num. 4. pag. 672.* Index Theologorum qui adfuerunt Concilio Tridentino: Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitarum ad annum 1567.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mf. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitarum.*

CLVIII.

JOANNES CHERON, natione Gallus, provincia Vasco, inclinante seculo decimo sexto natus est Burdigalæ, ubi sacramento professionis Carmelitanæ se devinxit; & post studia Parisiis peracta, Doctoris Theologi lauream, in patria Academia fuit assecutus. Vir pietatis, eruditionis & prudentiae dotibus præclarus, Juris præcertim Canonici scientiæ præditus, & Mysticæ Theologiæ illustratus, ab Episcopis, Abbatibus, Præstilibus, & hominibus Clericis sapè consultus: in verbo Dei potens, & Christianâ dives fide comitate, promeruit ut anno 1629. Marmandæ cives in Aginnensi Diœcesi Carmelitas petierint, quibus Monasterium sua in Urbe fundaverunt

de assensu Illustriss. Dom. de GELAS, Aginensis Episcopi.

Joannes Cheron plures Prior, Definitor, suæ tet Provinciæ Præfecturâ potitus, reformationem adeò quæsivit & exoptavit atque strictioris observantia zeiores promovit, ut eum R. Prior Generalis Theodorus Stratius Commissarium elegerit ad eam inducendam, fovendam, firmandam & stabiliendam, potissimum in Conventibus Burdigalensi, Jonzacensi, Langonensi, & Castilionensi; in quibus sedulò servarentur Statuta, Decretaque tunc Manuscripta reformatiæ Rhedonensis. Anno 1648. Româ, ubi Comitiis Generalibus interfuerat, rediens, à Barbaris suprà mare captus, Tunicum ductus est cum socio; & ibi vinculis, aliisque captivorum miseriis ambo addicti; donec pecuniis ex unoquoque Provincia Cœnobio collectis, quibus & aliæ quorundam fidelium additæ fuerant eleemosinæ, soluti sunt captitatem.

Quam amplius ut sublevaret R. P. Marius Venturinus, diplomate speciali dato die 6. Julii, anno 1654. Provincialem Vasconia instituit Joannem Cheronum ad quadriennium, pro testanda ejus observantia regula, pro zelo professionis Monasticæ servato, atque pro meritis personæ adjudicandis. Hac autem nominatione commotos dum cerneret animos Joannes Cheronus, forti & humili atque lubentissimâ voluntate suo plenè cessit juri. Anno Domini 1663. Arcam argenteam miro elaboratam artificio, atque auro & lapidibus ornatam pretiosis confici curavit, in quam venerandas S. Simonis Stockii reliquias, ex auctoritate Alexandri VII. & ex facultate Illustriss. Archiepiscopi Burdigalensis, atque ex mandato R. P. Hieronymi Ari, Conventum Burdigalensem actu visitantis, è vetusta & lignea Arca translutit. Anno 1672. ceu Vasconia Ex-præfectus subscriptis in literis autographis, quæ Romam Burdigalæ missæ fuerunt in testimonium miraculi patrati tutamine & ad præsentiam S. Scapularis, in gratiam amplissimi Senatoris Burdigalensis illud gestientis; uti videre est *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 427. num. 1535.* Opera Joannis Cheron inscribuntur,

1. *De Auctoritate Episcoporum.* Burdigalæ, 1640. in-8°.

2. *Privilegiati scapularis, & visionis S. Simonis Stockii.* Vindiciae, an. 1642. Burdigalæ in-8°. apud Petrum Ducoq, pag. 192. Dissertatio hæc prodiit adversus duplarem eruditissimi Viri Domini Joannis Delaunoy Doctoris, Parisiensem Dissertationem, de Viso Simonis Stockii, & de Bulla Sabatina tractantem, editam Remis-Duracortorum, sub nomine falso. Lugduni-Baravorum, ex officina Elzeviriana, anno 1642. in-8°. Auctore quidem inscio, imò & reprobante, *in primis quod nonnulla contineret paulò duriora, quæ prius tolli, vel certè leniri voluisse Launoyus: Deinde, quod satis accuratè perpensa nondum essent omnia, quæ ab initio sub Calamum venerant, inquit idem Launoius, in Præfatione ad secundam Editionem ejusdem Dissertationis, pag. 3. & 4.*

Plerisque Carmelitis equidem amarulentior visus est Stylus nostri Joannis Cheron *Vindiciarum:* bonæ namque causæ tuendæ disceptantium modestia non officit, nec opus est veritati patrociniū (asperiorum verborum.) Quod non impedivit quin Reverendissimus & Illustrissimus Dom. Aubertus Vandæ Eede, Auberti Miræ nepos, Canonicus & Scholasticus Cathedralis Antuerpiensis, dein Archidiaconus, atque VII. Antuerpiensem Episcopum edicuraret anno 1649. sui Avunculi Bibliothecam Ecclesiasticam de Auctoribus seculi XVII. Cujus cap. CCXXXIII. dicitur quod *Joannes Cheron Gallus, Ord. Carmelita, repressit quorundam scolarum te-*

merariam audaciam , contrà S. Simonis Stock revelationem & sacri Scapularis gestationem scribentium.

3. Examen Theologie Mysticae. Gallicè : *Examen de la Théologie Mystique* : Qui fait voir la différence des Lumières Divines de celles qui ne le sont pas , &c. Paris. apud Edmundum Couterot 1657. in-8°. pag. 490. Rectam hujus Examini doctrinam probavit R. P. Honoratus à S. Mariâ, Carmelita Excalceatus , adversus spuriam ejus expositionem ; sicuti monuimus super pag. 614. num. 4.

4. Relatio de Provincia Vasconia Carmelitana , Romam missa , & anno 1656. inserta tomo 4. Annalium Ordinis Carmelitarum , pag. 621. & seqq. Sed moderanda tamen quoad id quod in ea dicitur de antiquitate Conventus Burdegalensis , inquit ipse Lezana , ibidem pag. 624. linea ultimâ. Nam Conventus Burdegalensis Carmelitarum tribus vicibus constructus est , intrâ tamen ambitum ejusdem Parochia , quæ dicitur S. Eulalia Virginis & Martyris : Primo fundatus fuit non anno Domini M. C. Voti facti , in honorem B. M. Virginis de Monte Carmelo , per Illustrem Dom. de la Lande , eo fine ut Victoria obtineret contrà gigantem seu hominem proceræ staturæ , qui ex parte inimicorum Burdegalam obdidentium , ad singulare certamen cum aliquo Burdegalensi ineundum , destinatus erat , ut de summa belli disceptaret. Obtentâ victoriâ ope Deiparæ , Conventum Carmelitarum extruxit , sicut affirmat Joannes Cheron , in dicta Relatione , & in vindiciis sacri Scapularis , pag. 74. Secundò : Alius ejusdem familie Gagliardus de Lalande , è loco qui etiamnum appellatur vernaculae Carme-Vieil , Latinè Verus Carmelus , transtulit anno 1264. in locum quem etiamnum habitant Carmelitæ ; sicuti probant Literæ Apostolice Clementis IV. item finientes , quam FF. Minoritæ apud Sedem Apostolicam moverat adversus Carmelitas qui dicto anno 1264. se transulerunt in locum nimis propinquum Cœnobio FF. Franciscanorum , contrà decreta suminorum Pontificum statuentium trecentarum Cannarum inter duo Monasteria Mendicantium. Tandem tertio extrectus fuit dictus Conventus anno Domini M. CCCCXCVII. liberalitate D. Catharinae de Lalande. Unde patet R. P. Daniele Papebrochium , tomo 3. Mensis Maii , in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum , pag. LXVIII. num. 266. nonnullos decurraffe annos , quando dixit , fortassis anno M. CCLXVII. non M. CCXVIII. ad ductos Burdegalam Carmelitas.

Joannem Cheron laudant non Joannes de Lau-
noy , in *Præfatione ad suam dissertationem de Scapulari* , pag. 4. non Joannes Petrus in suis Memo-
riis , tomo 32. pag. 101. sed Aubertus Miræus , in
sua *Bibliotheca de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII*. cap. 233. Tussanus Richardus à S. Andrea ,
Provincialis Carmelitarum Vasconiae , in *Schedis Mss.* quas Daniel à Virgine Mariâ citat , tomo 2.
Speculi Carmelitani , pag. 1090. num. 33+1. Joannes-Baptista de Lezana , tomo 4. *Annalium ad ann.*
1322. pag. 533. num. 15. Irenæus à S. Jacobo , de
singulare Immaculatae Virginis protectione , pag. 128.
Alegreus Cassanatus , in *Paradiso Carmelitici Decoris* , pag. 481. & 482. tametsi ab ipso Joanne
Cheron multum vapulans , in *Privilegiati Scapularis vindiciis* , pag. 33. dicente quod » nec mirum
» quod Marcus-Antonius de Cassanate , homo pius
» magis quam Antiquarius erraverit. Et pag. 105.
» F. Marcum Anton. de Caza usque quoque laudare
» non possum , quod illud indignantis Juvenalis dic-
» tum assecutus ,

Aude aliquid ,

Si vis esse aliquid.

» Hæc verba citat Theophilus Raynaudus , in *Scapulari Partheno-Carmelitico* , cap. 4. §. 3. pag. 70.

» Aliena apographa Typorum mendis fœdata in
» vulgi se tulerit , quorum liber subiturus Judicium ;
» malim tamen viri boni , recti , simplicis , ac Deum
» timentis indiscretam prudentiam , quam stultitiam
» loquacem appellare. Ac sicut multa non multum
» loquenti non parco ; ita plenam Sententiam loqui
» volenti , quicquam detrahi nolim. « R. P. Aga-
tangelus-Joannes-Baptista de la Faurie , celebrem
mentionem Joannis Cheron habet in *Schedis Mss.*
Burdigala Aureliam ad nos missis anno 1742. die
17. Aprilis.

C L I X.

J OANNES DE CHINIVETO , alias de CHIMI-
NETO , vel de CIMINETO , vel corruptè de CIL-
NETO ; & sèpius de CIMINETHO , Gallus natione ,
Conventus Metensis alumnus Carmelita , sacrae
Theologiae Doctor Parisiensis & Professor : vir in
divinis scripturis studiosus , & multum eruditus ,
ingenio præstans , & clarus eloquio , declamat̄
Sermonum popularium egregius , floruisse dicitur
anno 1340. & ejus Opera inscribuntur :

1. *Speculum Institutionis Ordinis Carmelitarum.*
Quod prodiit Venetiis , anno 1507. in-folio. in
Volumine *speculum Ordinis* idem nuncupato , fol.
49. pag. 3. sic Incipit : *filiis Sanctorum estis , Fratres ,*
hujus Sanctæ Religionis professores , cuius funda-
mentum in montibus Sanctis. Compendium huic
Tractatus & brevem conspectum dedit Daniel à Vir-
gine Mariâ , tomo 1. Speculi Carmelitani , pag. 206.
num. 886. & 887. Codicem vero Manuscriptum
laudat Dom. Bernardus de Montfaucon , in Biblio-
theca Bibliothecarum Mss. tomo 2. pag. 1281. B.

2. *Speculum Historiale declarativum Statūs Fra-*
trum Ordinis Beatae Mariae genitricis Dei de Monie
Carmeli. Citatur ab eruditissimo simul & in omni
scientiarum atque disciplinarum genere versatissimo
Dom. Joanne Delaunoy , in Dissertatione de viso
Simonis Stockii , cap. 2. num. 2. ubi animadvertisit
in utroque speculo de viso Simonis Stockii nihil confi-
pici. Ast clarissimus vir quoad Autorem posterioris
hujus speculi Historialis nescivit eum esse Joannem
de Malinis , de quo infer. pag. 29. tomo 2. Quam-
vis edicere potuisset à Joanne Palæonydoro in Epis-
tola prævia ad P. Rumoldum Laupach. Verùm hi
Authores ambo & alii , quorum silentium frustè
memoratur , scripsere quidem apologias pro Car-
melitis , sed de Rebus eo tempore agitatis , nempe
de Ordinis antiquitate , confirmatione , habitu , hæ-
reditaria successione , &c. Quæ antiquorum debe-
bant confirmari testimonio , aut jurium momentis ,
non recenti divinitus Scapularis beneficio , ex quo
nulla controversia afferri lux poterat , inquit Ire-
næus à S. Jacobo , in Tractatu Theologico de sin-
gulari Virginis Immaculatae Protectione , cap. 1. §.
9. pag. 42. & 43.

3. *Sermones de Tempore , de Sanctis , & de*
Quadragesima ; Et alia.

Joannem de Cimineto laudant Trithemius , Lib.
II. de laudibus Carmelitarum : Possevinus , in *Ap-*
paratu sacro , tomo 1. pag. 836. Josias Simlerus ,
in *Epitome Bibliothecæ Gefnerianæ* : Augustinus
Biscarretus , in *Palmitibus Vineæ Carmeli* : Lezana ,
tomo 4. ad ann. 1336. num. 3. pag. 563. ubi no-
tatur quod Joannes de Chimeneto , Lector Senten-
tiarum Parisiensis in Comitiis Generalibus Bruxellæ
hoc anno celebratis. Alegreus Cassanatus , in *Para-*
diso Carmelitici Decoris , pag. 413. ubi perperam

scribit eum floruisse anno 1575. Trithemium nihilominus confutare volens anno 1511. defunctum. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 44. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 1. speculi Carmelit.* pag. 206. num. 885. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimae Latinitatis*, *tomo 4.* pag. 183.

C L X .

JOANNES DE CAMPO REDONDO & RIO, *Pincia* natus, in Castella veteri, ex his memoratis duabus familiis satus, Carmelitarum Excalceatorum decimus Generalis Præfectorus anno 1643. Pastranæ electus, nomine JOANNES-BAPTISTA, suo in sodalitio vocatus, de quo jam fuit actum *super. pag. 714. & 715.* ubi animadvertisimus quod hic vir eminentis virtutis & præclaræ doctrinæ famâ conspicuus vitam cum morte commutavit anno 1649. postquam edidisset Hispano idiomate valde à suis Sodalibus laudatam Epistolam Pastoralem, quam indigitat Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tom. 2. pag. 675.* Eum etiam laudat Ludovicus à S. Teresia, in *Successione Eliæ*, cap. 279. pag. 648. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 188. ubi dicit eum patriâ Sorensem, Dicētis Olmensis: Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Historie Carmelitanae*, cap. 12. Auctoritatem Francisci à S. Mariâ, §. 2. num. 5.

C L X I .

DISSERTATIO

De Vita & Scriptis JOANNIS CRESTONI.

JOANNES CRESTONUS, alias CHRETONUS, vel CRASTONUS, vel CHRASTONUS, & corrupte GROSLOTIUS, ab urbe Placentia, in qua natus est, sæpiissimè Monachus PLACENTINUS nuncupatus: de quo Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*, fol. 53. verso, scribebat anno 1593. *Extat apud me Epistola quædam de hoc viro admodum R. Mag. Josephi à Falconibus*, qui afferit etiamnum parentes & affines Placentiæ supereesse. Joannes Placentinus, inquit Trithemius in *Carmelitana Bibliotheca*, vir undecunque doctissimus, Theologus & Rhetor celeberrimus, ingenio promptus, & disertus eloquio, Græcæ ac Latinæ linguae peritissimus.

At de illo fusius & accuratius loquitur vir clariss. & peritiss. Dom. Josephus-Antonius Saxius Mediolanensis, Collegii SS. Ambrosii & Caroli oblatus Sacerdos, necnon Ambrosiana Bibliothecæ Præfectorus, in *Historia Typographicæ-Literaria Mediolanensi*, pag. CLXVII. ad annum M. CCCCLXXV. ubi hæc leguntur:

» Neque dimittendum reor insalutatum Johannem Monachum Placentinum, cuius diligentissimi labores tot nobis emolumenta in Re Literaria pererent. Præclaram memoriam, quam de illo posteris prodidit Trithemius, suæ Carmelitanæ Bibliothecæ inseruit Petrus Lucius.... Hinc discimus non incongruum esse, usque ad extremos seculi XV. annos, PLACENTINI hujus vitam productam opinari, cum anno M. CCCCXII. Trithemius hæc scribebat.

» Multò tamen anteā, singularis doctrinæ famam Joannes PLACENTINUS sibi jam comparaverat. » Video Masellum Veniam Beneventanum, cum novam Operum S. Ambrosii collectionem edendam Mediolani adornaret, in dubiis rebus ad Monachum hunc tamquam ad Oraculum confugisse. » Hærebat anceps Masellus num Liber ille sanctissimi Antistitis nostri, qui passim Hexameros appellata.

» tur, inscribendus potius esset *Hexaëmeron*, cum secundo è aspirato: atque hanc postremam vocem amplectens, rationem reddit in prævia Epistola (pag. 53. Florent. 1593. edita) ad Ambrosium Coranum, Eremitariz Religionis S. Augustini Generalem Vicarium, inquiens: *cum de illa dubitarem, virum & Latinarum & Græcarum Litterarum peritissimum Johannem Placentinum Monachum consului, ab eoque, quæ infra subiectam perdidici.*

» Sancte eamdem inscriptionem Exaëmeron in nova S. Ambrosii Operum editione Maurini Monachi retinuere. Quo anno in lucem prodierit hic Maselli labor, colligi ex Codice impresso, qui omni caret adnotatione temporis, loci, & Typographi. Cum tamen dicatus sit AMBROSI CORANO seu DE CORA; cui anno tantum M. CCCCLXXVI. demandatum fuit munus Generalis Vicarii, qui que in ea dignitate diu non perstitit, sequenti anno in Generalem Ministrum delectus; quemadmodum ad eos annos refert Aloysius Torellus, in *seculis Augustinianis*; manifestum sit tempus editionis Mediolanensis: simulque elucet, quanta etiam per illam ætatem opinione doctrinæ floret Monachus PLACENTINUS.

» Familia cognomen siluere Scriptores, cœnobiticæ tantum vitæ titulum ejus nomini addentes. Memoratus Lucius conjecturæ locum fecit inquiens, se non abhorrente ab eorum opinione, qui assertunt hunc JOANNEM PLACENTINUM eundem esse, qui ab aliis vocatur Jo. CRESTONUS. Mihi pro certo est hoc illi verè cognomen fuisse. Siquidem Joseph Falconus, & ipse patria Placentinus, in suis Carmelitani Ordinis Chronicis Italicè scriptis, & Placentiæ editis (anno 1595.) de illo agens, inter illustres Carmelitanos Doctores, CRASTONÆ familiæ hunc Joannem adscribit. Idem confirmatum videmus testimonio Bonacursi Pisani, in epistola præfixa Lexico Græco-Latino, eodem Monacho Interpretæ utens in Græcis Libris, quos Latinè redditos in lucem edebat, hæc clare scribit: *Oblatus nobis est Frater Joannes Crastonus, Placentinus Carmelitanus.*

» Qua in urbe studia coluerit, quove Præceptore tantum profecerit CRASTONUS in utriusque lingue tum Græcæ, tum Latinæ peritia, indicatum minime reperi. Id certè in peculiarem ejusdem gloriam vergit, quod Philephus neminem præter seipsum in literis præcipue Græcis præstantem existimans, Joannem Crastonum summè commendaverit, teste Bonacursio, qui hæc scripsit in epistola vocabularium Latino-Græcum. *Non mediocri laude mihi dignus visus est vir profectus, vel ipsius Philephi sententia, cui neminem antepono, & eruditus & eloquens in primis Joannes Monachus PLACENTINUS.*

Nobiliss. monumentum est, quod de hujus viri celebritate impressum reliquit Jacobus Crucius seu Crucejus Bononiensis. Etenim cum Græci Callimachi Hymnos in exametros versus transtulisset, dicens eosdem Magnifico & Nobilissimo Equiti Galeatio Vicecomiti, prope finem Epistolæ ita loquitur: *Cæterum cum ipse tecum reputo, cum quibus ista contulerim, Demetrio scilicet ac Jano Placentino Monacho, viris nunquam satis laudatis, eosque hæc nostra probasse, his veluti præsidii munitus, livorem facile dispicio.* Porro non modica hæc laus est, quod Joannem Placentinum, parem doctrinæ Crucejus fecerit Demetrio Calcondylæ, qui in Græcia natus, insignem per ea tempora in utraque lingua præstantiæ famam adeptus est. Antiqua ista editio, nullo anni, urbis & Typographi indicio signata, in Ambrosiana Bibliotheca servatur.....

» Joannis

» Joannis Monachi Placentini nomen magni fecit
» etiam Baptista Mantuanus, ad eum dirigens Ele-
» giam Libri tertii silvarum (a) penè ultimam, ve-
» nustate atque eratione refecit, cuius hoc est
» initium :

*Vade Calestani visure cæcumina montis :
Vade bono auspicio, sed meliore redi, &c.*

Calestanus mons ab urbe Parmensi sex-decim
mille passibus distat, ad flumen Parmam assurgens,
saluberrimo aëte atque loci amoenitate jucundissi-
mus.

OPERA JOANNIS CRESTONI.

1º. Ad Ludovicum Donatum, Episcopum Bergomensem, è Græco Psalterium de verbo ad verbum propriissimè transtulit. Quod Opus, inquit Thiomius, nemo dignè laudare sufficit, in quo Græcam translationem præmisit Literis Græcis, & suam subnectit Latinis. Psalterium typis excusum est Mediolani anno 1481. *in-folio* die XX. Septembbris ; & servatur in Bibliotheca Fratr. (b) Carmelit. Florentinorum, ut asserit Petrus Lucius, in *Biblioteca Carmelitana*, pag. 53. reversa : De quo sic loquitur Michael Maittaireus in *Annalibus Typographicis*, tomo I. pag. 146.

» **JOANNES CRESTONUS**, Placentinus Monachus...
» *Psalterium Græcæ & Latinæ* impressum anno 1481.
» *in-4º*. Ludovico Donato, Episcopo Bergomensi,
» nuncupavit. Tunc primum pars Bibliorum Græco-
» rum aliquæ imprimi cœpta, primumque specimen
» in Græcis, uti anteà in Latinis, à Psalterio sump-
» tum. Tunc primum textus Græcus cum interpreta-
» tione Latinæ sociatus est, ut *Græcarum Litterarum*
» rudiores (quales erant illis temporibus adhuc ple-
» rique) usu crebro paulatim exerciti perdiscerent tan-
» dem hæc magis familiari duce & comite ignoriori
» illi assuescere. Monacho illi *Placentino* justissimæ
» à posteris debentur gratiæ, qui otium & horas
» tam bene collocaverit; suas etiam quas meruit,
» gratias habuisse Typographus, nisi maluisset suum
» nomen taceri. At quia Mediolani Editio prodiit,
» exiit forsitan à *Dionysii Paravisi* prelo, qui ibi-
» dem *Lascaris Grammaticam* anno 1476. Græcæ
» emiserat. Laudem si non parem, saltem proximam,
» post *Germaniam*, sibi jure vindicare potest *Italia*.
» Moguntiae Ars primum inventa fuit & tentata;
» sed Latinas solus excoluit Litteras: neandum enim
» Græcas sciebant perfectè Typographi, ... donec
» tam arduum Typographiæ opificium numeris om-
» nibus absolutum ad umbilicum perduceret Medio-
» lani anno 1476. *Dionysius Paravinus*.

Quid huic Psalterio edendo contulerit ipse Crestonius explicat in Epistola Nuncupatoria ad Ludovicum Donatum, Episcopum Bergomensem, quam typis novis donavit memoratus Dominus Josephus Antonius Gaxius, inter Epistolæ, quæ Libris editis Mediolani primo Typographiæ seculo olim præfixæ, nunc iterum reculæ sunt ad calcem suæ *Histo-
riæ Typographicæ-Literariaæ Mediolanensis*, pag. CCCCLXXX. Hæc autem Crestoni Epistola ante Psalterium Græco-Latinum præfixa, talis est :

JOANNES PLACENTINUS Reverendo Patri & Do-
mino D. † **LUDOVICO DONATO**, Episcopo
Bergomensi, S. P. D.

PSALTERII, quod Græcæ melos David Regis &
» Prophetæ inscribitur, hanc novam emendationem
» tuis auspiciis, consultissime Antistes, quamvis du-
» bium mihi non erat, plerosque criminaturos, vel
Tom. I.

(a) Tomo 3. pag. 192. Edit. Antwerp. 1576. *in-8º*.

(b) Hæc Editio *in-folio*. 1481. citatur in *Bibliotheca Tele-
teriana*, pag. 2, num. 58.

» saltem admiraturos, aggredi non dubitavi. Com-
» pertum namque mihi est, hujus nostræ ætatis Theo-
» logorum gregem insultaturum, sublannaturumque,
» tamquam qui ea, quæ à Divo Hieronymo, & ab
» septuaginta Interpretibus lucubrata fuerint, attin-
» gere ausus sim. Sed mens mihi conscientia recti horum
» leveis accusationis, te patrono & vindice, faci-
» le contempserit : cuius candidissimum, & nobi-
» lissimum pectus, nullus livor occupavit. Illos quo-
» que si Augustini Libros de Doctrina Christiana
» aliquando legissent, mihi æquiores fore non dubi-
» tarem : Cenfet enim vir ille non Theologæ modò,
» verùm & ceterarum Artium & Græcæ & Latinæ
» peritissimus, nostra exemplaria, quæ ex Græco
» fonte emanarint, non aliter ad unguem corrigi
» posse, nisi illorum inspectis prototypis.

» Audiant itaque Theologi, si qui me excusatuti
» sunt, quid Augustinus Libro secundo prædicti vo-
» luminis præcipiat, si quid emendandum fuerit.
» *Contra ignota*, inquit, *signa, magnum remedium*
» *est linguarum cognitio*. Et idcirco Latinæ linguae
» homines, quos nunc erudiendos suscepimus, duo-
» bus aliis opus habent ad cognitionem Scriptura-
» rum, Hebræa & Græca; ut ad exemplaria præ-
» cedentia recurratur, si quam ambiguitatem attu-
» lerit Latinorum infinita varietas. Divus insuper
» Hieronymus nonne multos errores septuaginta
» Interpretum culpâ ob verborum ambiguitatem ad-
» missos, ad sua tempora durasse queritur ? Et quia
» jam per universum pænè orbem ea exemplaria le-
» gebantur, vix aliter reperiri ? Dicant reperiri ?
» Dicant mihi Theologi hujus temporis quænam sit
» Hieronymi, si norunt, interpretatio ? Quid irri-
» dent ? Nonne respondent ? Est ea, cui ipsius præ-
» positæ vides Præfationes. Pace vestrâ, ô Theolo-
» gi, dixisse velim : Hieronymus ipsi negligentia,
» aut imperitia accusatis. Non est, Præful integer-
» rime, & eruditissime, hujus præfatiunculæ, enu-
» merare, quot loca depravata deprehenderim in
» utroque Testamento ; quorum etiæ nonnulla Libra-
» riorum vitio facta sint, sancè multa sunt Interpre-
» tum, quæ cum exemplaria, quæ Hieronymi di-
» cantur, invaserit, quia defendi nequeunt, ego
» Hieronymi infiector.

» Quid ergo ? Liberè fateor, nos nescire, quæ
» sit Hieronymi interpretatio. Locus est in Epistola
» Pauli ad Hebreos, capite decimo : *Hoc siam &*
» *oblationem noluisti : corpus autem aptasti mihi*.
» Idem est in Psalmo tricesimo nono, sed non *cor-*
» *pus*, sed *aures* habent exemplaria Latina, quæ
» Hieronymi dicuntur. Psalterium vero, quo Me-
» diolanensis Ecclesia utitur, *Corpus* habet, necnon
» omnia Græca exemplaria, quæ ipse plurima vidi.
» Non est mihi consecutaneum, Hieronymum illum
» non vidisse, quæ ego homuntio imperitus tam fa-
» cilè animadvertis. Nisi Græcum articimenon esset,
» quo argui loca depravata possunt, vereret crimi-
» natorum jacula.

» Quid si Græca depravata essent ? Omnia, quorū
» quot videre potui, convenient, unum dumtaxat
» locum Psalmo centesimo primo, ut inveni, reli-
» quit. *Viduam* qui Latini ubi legunt, Græci om-
» nes *teram*, id est *prædam*. Exemplaria Græca mu-
» rare ausus non sum ; nec pro *terā viduam* inter-
» pretari potui. Sed suspicor Interpretetes illusos. nam
» inter *teram* & *Keram* id est *prædam* & *viduam*,
» una tantum Litera, id est *T.* & *K.* discriminat.
» Cum ergo me inter duas Symplegadas angi vide-
» rem, elegi quod nec Græci nec Latini carperent.
» Qui itaque *viduam* maluerint, in Græco *K.* præ-
» ponant, ubi *Scheram* invenerint. Qui *prædam* &
» *ram*, & in Latino *prædam* ascribant.

L1111

» Incredibile penè est quomodo in transferendis
» Libris verborum nimiā similitudine , non in Ha-
» giographis tantum , verū etiam in Poëmatis ,
» Historicis , & reliquis operibus. Rufus Festus cum
» Dionysii Alexandrini periegesin transferret , Du-
» rantem genus dixit , cum *Mosynum* dicendum esset.
» Si quis hac in re mihi minus fidei habet , Cosmo-
» graphiae peritos consulat : an sciant , ubi terra-
» rum sint *Duratei*? Strabonis septimo , & eo non
» multarum Tibiarum Urbem , quam ridicula inter-
» pretatio. Tibi *arvum* pro *Collium* dixit ; ea enim
» urbs montuosa est.

» Sunt & innumera alia depravata apud omnes
» penè Latinos Auctores , item & sacros Codices ,
» quæ si aliquando requiem studiis meis impetraro ,
» quam tuis modo auspiciis spero , in animum emen-
» dare induxi , tibique talium studioſo , & qui om-
» nia virtuti & misis postponas , dicare : Qui & unus
» mihi visus es dignus , cui hanc novam emenda-
» tionem Psalterii inscriberem , tamquam veritatis
» scrutatori , & stomachanti ob Religionis studium ,
» tot errores divina volumina invasisse.

» Quod autem ad Psalterium attinet , quia lon-
» gum & molestum esset omnia emendata enumera-
» re , ea deprehendere facile est , si cum aliis exem-
» plaribus conferantur. Circiter septuaginta loca cor-
» reximus , Græcam veritatem secuti. Verba , quæ
» deerant , suis locis addidimus. Unum te , Præ-
» ful memorande , ignorare nolo : Psalterium , quod
» Ambrosianum dicitur , in paucis , imò in nullis à
» Græco discrepare. Cantica , quæ sex sunt , omni-
» nò Græcis familia , nostris omnino dissimilia. Prop-
» tereà Hieronymi ea potius dicenda est translatio ,
» ut vir quidam fide non indignus mihi affirmavit.
» Quis enim mentis compos , eum virum , qui ab
» ipsis incunabulis inter Grammaticos & Rethores
» educatus sit , adeò ut nihil tam acutum sit , quod
» non viderit , non vidisse Psalmi VIII. *ſe mei*
» *non fuerint dominati* ; quod ego *Dominata* trans-
» tuli , non ad *Delicta* referatur : Si quis diligenter
» senem Psalmi cum sensu observare voluerit. Joan-
» nis ultimo capitulo : *Ambulabas ubi volebas*. Quæ
» ratio Grammaticos id permisit? At Augustinus Ho-
» miliā quintā in Epistolam Joannis : *Quo volebas* ,
» dixit. Sanè hac in re non minus Hieronymus Au-
» gustino advertisset. Quid de versiculo Psalmi octo-
» gesimi & sexti : quem translatio , quam Hierony-
» mi ferunt : *Numquid Sion dicet* : exemplaria Græ-
» ca meter , id est , *Mater* , legunt ; & Psalterium Me-
» diolanensis Ecclesiæ *Mater Sion*. Quod si qui nec
» Græcis nec Ambrosianis codicibus credunt , legant
» Sermonem Augustini , qui recitatur juxta Brevia-
» rium Curia Romanæ , in Solemnitate *Hypopantes*
» *Domini* , vel ut vulgo dicitur *Parificationis Vir-
» ginis* : Is enim primæ lectionis matutinæ initio
» ait : *Sic olim prædictum est* , *Mater Sion dicet*. Sed
» qui transtulit (venia quidem danda est) *meti* , id est
» *numquid* , non *meter* id est , *Mater* , videre visus
» est. Quod vel ipsis Græcorum elementis imbuti in-
» telligere possunt.

» Nec omnino audiendi , imò acerrimè refellen-
» di sunt Theologi , qui , ut illorum verbis utar ,
» dicunt : Scriptura Sancta non est subjecta Gram-
» maticæ. Fateor ; nam præst , quia dignior , quippe
» quæ ex Sancto Spiritu est qui *scientiam habet vocis* ,
» ut ait Salomon. Hoc non censuit Augustinus , qui
» vult consummatos Theologos Hebraida & Helle-
» nida dialectos non ignorare. Grammatices tropos ,
» Schemata , rhetorices argumenta callere ; qui &
» ipse cum ceteris priscis , verisque Theologis in
» suis operibus disertissimus in eloquentia , & in Sen-
» tentiis acutissimus , & in ratione loquendi inoffen-

» sissimus est. Interdum tamen Græcas constructiones
» in sacris Literis , quæ priùs à Græcis scriptæ sunt ,
» inveniri ; ut : *vado pescari* : *expugna nocentes me* ;
» & multa id genus non inficior.

» Fecit hoc & Maro noster , ut in Georgicon se-
» cundo : *Tempus equifumantia solvere colla* , Latini
» nè sanè *tempus solvendi* dicendum est. Fecit & ipse
» in hoc Psalterio ; non tamen ut Græcis Schema-
» tis uterer , sed ut Græcè dicere volentibus morem
» gererem , verbum verbo reddidi. Quod ignorantes
» ad illud ineptissimum configiunt : *scriptura sacra*
» non est subjecta Grammaticæ. Quibus respondeo :
» non suaz. Sed ut , Præful præstantissime , dicendi
» finem faciam , non forte prolixitate displiceam :
» ubi addidimus , quod deerat , vel emendavimus ,
» quod depravatum fuerat ; errorum causas , & ra-
» tiones emendationis coram Dominationi tuæ red-
» demus. Alii facile , si cum veteri translatione con-
» ferre nostram voluerint , omnia deprehendere po-
» terunt.

De hac Epistola necnon de Psalterio Græco Joannis Crestoni hæc habet vir peritissimus R. P. Jacobus Lelong , Oratoriani Sodalitii Berulliani presbyter , in syllabo omnium sacrae Scripturæ Editionum & Versionum , cap. 3. ſed. 3. pag. 198. B. Bibliotheca sacra.

» Psalterium Græcè cum versione Latina , vel po-
» tiū recognitione Joannis Crestoni , Placentini Mo-
» nachi. Præmissa est ejus epistola ad Ludov. Dona-
» tum , Episcopum Bergomensem , in-folio. Ad cal-
» cem legitur : Impressum Mediolani , 1481. die 20.
» Septembris. Primus ex Libris sacris Græcè man-
» datus typis.

» Ex Epistola dedicatoria : Circiter septuaginta
» loca correximus Græcam veritatem secuti. Verba
» quæ deerant suis locis addidimus. Unum te , Præful
» memorande , ignorare nolo : Psalterium quod Am-
» brosianum dicitur in paucis imò in nullis à Græco
» discrepare. . . . feci & ipse in hoc Psalterio : non
» tamen ut Græcis Schematis uterer ; sed ut Græcè
» discere volentibus morem gererem , verbum verbo
» reddidi. Brevius hæc repetit , col 552. E.

Clarissimus autem Dominus Saxius in sua Historia Typographicæ-Literaria , quæ tomo primo Bibliotheca Mediolanensis præmittitur , mentem suan. sic reponit , pag. 168.

» Enumeratum vidimus à Trithemio inter Opera
» Joannis Craftoni Monachi , Psalterium è Græco in
» Latinam linguam accuratissimè traductum. Hujus
» exemplar unum vidi Mediolani impressum , anno
» 1481. præviāque Epistolam ad Ludovicum Do-
» natum , Episcopum Bergomensem , transcripti , ad
» calcem præsentis Historiæ recudendam. In ea ad-
» notantur quæplurima emendata , quæ in Psalte-
» riū à S. Hieronymo è Græco in Latinum cor-
» versum , audaciâ sciolorum irreperant ; simulque
» inseritur præclara laus Ecclesiæ Ambrosianæ , quod
» nempè in Canonicis Horis Psalterio utatur since-
» ro , & quæ maximè Græcis Codicibus conſen-
» tiente.

» Torsit non parūm ingenia vocum diversitas ,
» quibus Psalmi Davidici , qui à nobis recitantur ,
» à Romanis dissentunt. Putavere aliqui Ambrosia-
» nos Mystas uti Versione lxx. Interpretum : Alii
» in ea fuere opinione , Psalterium nostrum ex Ver-
» sione , quæ Italica vocabatur , quamque antè S.
» Hieronymum universa Latina Ecclesia usurpa-
» bat , fuisse desumptum ; atque in hæc tempora
» continuatum.

» Id animadvertere sibi visus est Galesinius , con-
» sciunque per Epistolam fecit Sanctum Carolum

J.

» *Borromæum. Joannes Craftonus alteram Sententiam protulit, scilicet in Ecclesia Ambrosiana retentam fuisse genuinam S. Hieronymi translationem: Ita enim ad Bergomensem Episcopum scribit: Unum et, Præsul memorande, ignorare nolo: Psalterium, quod Ambrosianum dicitur, in paucis imo in nullis à Græco discrepare. Cantica, quæ sex sunt, omnino Græcis similia, nostris omnino dissimilia. Propteræ Hieronymi ea potius dicenda est translatio, ut vir quidam fide non indignus mihi affirmavit.*

» *Quid in hac re decernendum sit, non vacat expendere. Interim... verisimilior mihi ea opinio videtur, quam Augustinus Calmetus protulit tomo 2. in Psalmos, dissertationem instituens in illorum vulgatam, pag. 30. Edit. in-4°. Loquens namque sub initium pag. 25. de Versione Itala, seu Italica, quæ ante S. Hieronymum communis erat in Ecclesia, quamque veterem nunc appellamus, inquit, pag. 22. Quod canitur Psalterium in Ecclesia Mediolanensi, nec vulgata nostra, nec veteri Italica congruit: sed versio est alia, ad Romanam magis, quam ad vulgatam accedens.*

» *Quis autem Auctor fuerit antiquæ hujus versionis, quæ utitur Ecclesia Ambrosiana, indicare non licet; cum S. Augustinus, Lib. II. de Doctr. Christ. cap. 1. apud eundem Calmet (in fine pagina 31. citatus) ista scribat: Qui Scripturas ex Hebreæ Lingua in Græcam vertierunt, numerari possunt; Latini Interpretæ nullo modo. Idem Clariss. Dom. Saxius, in Nota quam affixit & apposuit ad finem paginæ 491. ubi describitur Epistola Joannis Crestoni ad Ludovicum Donatum, Episcopum, iterum affirmat se à proposita ejusdem Crestoni opinione cum Augustino Calmeto recedendum putare. At de his satis, ad alia Opera recensenda properemus.*

S E C U N D O :

» *JOANNES CRAFTONUS, Placentinus Carmelite, Auctor Lexici Gr. Lat. quod edidit Bonus Accursius Pisanus, dicavitque Joanni-Francisco Turriano, Ducali Questori, impressum Mutinæ, anno 1499. tertio decimo Kalendas Novembres, in ædibus Dionysii Bertochi Bonoñ. subterraneis in-folio. Hæc leguntur apud Michaëlem Maittereum, in Annalibus Typographicis, pag. 363.*

Verum illud Lexicon typis paulo antiquioribus cùsum agnoscit Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliotheca Græca, tomo 10. pag. 73. neenon in Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 4. pag. 183. & 345. » *Inter Lexica Græco-Latina recentiorum Scriptorum, inquit, ratione temporis quo in lucem edita est illius lucubratio, familiam ducit Joannes Craftonus, Placentinus, Carmelitanus, cuius vocabulista Græcorum-Latinus primum prodit Regii Lepidi, anno 1497. in-8°. Quæ editio in Leideni Bibliotheca publica asservatur... Habeo & ipse Lexicon ejusmodi Græco-Latinum perantiquum, editum in-folio: Sed in quo titulus deest, neque extrema pagina 455. locum aut tempus de-notat: Quod aager eos intangibilis, aaptos, in-tangibilis, vel cui nocere quis nequeat, &c*

De eodem Lexico Daniel Georgius Morbosius, in Polyhistore Literario, tomo primo, Lib. IV. cap. 8. num. 1. pag. 806. Edit. 3. Lubecæ, 1732. in-4°. hæc profert:

» *Omnium primus, qui, post renatas è veteri lethargo literas, Lexico Græco-Latino confidendo manus admovit, Jo. CRESTONUS, seu, ut alii vocant, CRAFTONUS fuit, Placentinus, Italus natione, Carmelita & Doctor Papiensis. Hic enim circa annum Domini 1480. & sequentes clarus,*

» atque, ob eruditionem, referente Simlero in Bibliotheca, à Guil. Tardivo, Bono Accursio, Franc. Philepho & Ptolem. Spagnolo commendatus, præter Grammaticam Græcam, Lexicon quoque Græco-Latinum scriptis, Venetiis, 1492. editum. Uti verò tum infantilis adhuc renascentium Literarum ætas extitit, ita non adeò mirandum, si post complures in eo deprehensos errores, varii ad illud Opus accurandum aut supplendum accesserint: Quod quidem non adeò accuratè factum Henricus Stephanus, in epistola de statu sua Typographiæ his verbis pestringit:

» *Iis, quæ circumferuntur, Lexicis Græco-Latinis primam imposuit manum Monachus quidam Fr. Jo. Craftonus, Placentinus, Carmelitanus: sed, quum is jejuniæ expositionibus (in quibus vernaculo etiam sermone interdum, id est Italico, utitur) contentus fuisset perfundorè item constructiones verborum indicasset, nullos Autorum locos proferens, ex quibus illæ pariter & significaciones cognosci possent, multa postea certatim multa, hinc inde sine ullo deleitu ac judicio excerpta inservuerunt: donec tandem, indoctis Typographis de augenda Lexicorum mole inter se certantibus, & præmia iis, qui id præstarent, proponentibus, quæ jejuna, &, si ita loqui liceat, macilenta anteæ erant expositiones, adeò pinguis & crassæ redditæ sunt, ut in illis nihil aliud, quam Boeticam suam, agnoscamus. Nimirum fugillat Stephanus, quæ sub variorum Autorum nomine Lexica sapientis, variato semper habitu, recusa & recocta, Basileæ sunt.*

T E R T I O :

EXTAT ejusdem Crestoni vocabularium Latino-Græcum, volumen minus, inquit Trithemius, ubi Latinum Græco præponitur. Et Petrus Lucius addit: Vidimus utrumque Lexicon Typis excusum; & in museo meo Bruxellensi Autorem habeo impressum, qui ex utroque non raro citat testimonia.

In Annalibus Typographicis Michaëlis Maittairei, tomo 1. pag. 348. hæc leguntur ad annum 1497. sine urbis & Typographi notitia indicata: Joannis Carmelitani Lexicon Latino Græcum, in-4° de quo Dom. Bernardus de Montfaucon, in Diario Italiano, pag. 311. ait quod nomen Autoris manuscriptum est. Et in Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, loquens de Codicibus qui in Bibliotheca Neapolitana S. Joannis de Carbonara Augustianorum asservantur, ait pag. 232. lineis ultimis: Joannis Carmelitani Lexicon Latino-Græcum, in-4° cùsum, anno 1487. nomen Autoris, manuscriptum est.

Q U A R T O :

CONSTANT. Lascaris Compendium 8. Orationis partium Græc. Lat. Joanne Monacho Placentino Interpretæ. Mediolani, 1480. in-4°. Ita Annales Typographici, tom. 1. pag. 158.

Lascaris Grammaticâ Græcâ interpretata per Joannem Monachum Placentinum: Vicentia per Leonardum de Basilea, anno 1488. decimo octavo Kalend. Julii, in-4°. In iisdem Annalibus Typographicis, pag. 208. ejusdem tomi primi. Hæc editio asservatur Parisiis, in Bibliotheca Mazarina, teste viro Dom. Andrea Chevillier, in Opere Galliæ inscripto: L'Origine de l'Imprimerie de Paris, pag. 236.

Lascaris Compendium 8. orationis partium, Joanne Monacho Placentino Interpretæ, Venetiis, 1494. in-4°. Ita tomo primo Annalium Typographicorum, pag. 339. Ait secundo tomo, pag. 51. Nota D. hæc habet Michael Maittaireus: Aldus Manutius,

J.

anno 1494. primum tantum Librum excuderat, antea à Joanne Placentino, Latinè versum; postea verò secundum & tertium cum sua versione addidit. Vide pag. 49.

De prima autem editione Mediolanensi, anno 1480. in-4°. sic habet idem Maittaireus, tom. 1. pag. 146. » Latini jam ex omni penè facultate & scientiâ Libri in eruditorum manus per plurimas passim Europæ partes Typographicæ Artis auxilio venerunt. Græca autem Lingua non adeò frequenter tabatur; nec à prima Artis origine usque ad annum 1480. ullus Liber mihi occurrit integer eo sermone excusus præter Lascaris Grammaticam, anno 1476. Eandem, anno 1480. rursus edidit, sed versione Latinâ instructam, Joannes Crestonus Placentinus Monachus... At quia Mediolani Editio prodiit, exiit forsan à Dionysii Paravisini prælo, qui ibidem Lascaris Grammaticam, anno 1476. Græcè emiserat. Idem fuerat de Dionysio Paravisino, ibidem pag. 83.

Q U I N T O :

QUANDO verò, inquit jam membratus vir clariss. Dom Josephus-Antonius Saxius, in *Historia Typographicæ-Literaria Mediolanensi*, pag. 164. Hunc Monachum (Joannem Crastonum) poetica etiam laude clariusse Trithemius affirmat. Censeo inopportunum non esse Epigramma ejusdem subiungere, quod in fronte prælaudati Libri, quem Jacobus Crucius seu Crucejus Bononiensis, edidit: Græci Callimachi Hymnos in exametros versus transferringens, sic jacet.

JANUS MONACHUS PLACENTINUS,
in Hymnos CALLIMACHI.

Carmina Battiaðæ laudes complexa Deorum

Perlege, Callimache, perlege Leðor opus.

Sed quis de Lybia nostras advexerit oras

Nosse cupis, non est dicere difficile.

Non genus Autoris, patriam, nomenque docebo,

Nec facient longas carmina nostra moras.

CRUX genus Autoris, patria est Felsina, JACOBUS

Nomen; habes Leðor candide, quidquid ames.

Græca quidem Callimachi Editio majusculis literis, quam Florentinam vocat Henricus Stephanus, in *Poët. Heroic.* 1566. 2. tom. pag. 467. & *Callimach.* 1577. pag. 106. vulgata est operâ & labore Joannis Lascaris; teste Maittaireo, in *Annal. Typographicis*, pag. 286. tomi primi; atque his verbis exprimitur, pag. 382. *Callimachus Græcè, in-4°.* inter Libros anni, loci & Typographi indicio destitutos, & forsan ante 1495. prodiit. Verum

Callimachi Cyrenai Hymni à Jacobo Crucio Bononiensi Latinitate metricâ donati, cum ejusdem notis: impressi per Benedictum Hectoris, Bononiae, 1509. in-4°. primùm inspiciuntur tomo 2. Annal. Typograph. pag. 201. laudati.

Alia Editio, quæ ad nostrum Crestonum non pertinet, *Callimachi Hymni cum Scholiis nunc primùm editis, & Sententiae ex diversis Poëtis, Oratoribus & Philosophis collectæ, non ante excusæ;* Græcè: apud Hieronym. Froben, & Nicol. Episcop. Basileæ, 1532. in-4°. citatur in eisdem *Annal. Typograph.* tomo 2. parte 2. pag. 775. Ubi animadvertis Maittaireus, *Notā C.* quod Scholia, quæ primùm edita hic jactantur, anteà seorsim prodierunt sine anno, sed eodem (ut ipsi ex characteris formâ

constat) tempore, quo Callimachi Hymni Literis majusculis. Vide *ibid. pag. 402. Notā D.*

S E X T O :

» *EPISTOLAS, & plures & elegantes ad diversos composuit Joannes Crestonus, inquit Trithemius.*

» *Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. claruit sub Innocentio VIII. & credo eum adhuc vivere anno 1492.* In Collectione superius citata Epistolarum, quæ ad calcem Historiæ Typographicæ-Literariæ reponuntur, hæc pag. 543. edita est Boni Accursii Pisani, prout jam ante Lexicon Græco-Latinum circa annum 1480. editum.

BONVS ACCURSIUS Pisanus, viro Literatissimo; ac gravissimo JOANNI-FRANCISCO TURRIANO, Ducali Quæstori, salutem plurimam dicit.

*N*E MO potest, meā sententiā, satis eruditus existimari apud nostros homines, ubi cognitionem Græcæ Literaturæ ignoraverit. At etiam scire quomodo quisquam possit, ubi significata, ubi proprietatem, ubi differentias, ubi ipsam etiam verborum constitutionem non perfectè tenuerit. Fateor equidem, cum alios quosdam, tum *Constantinum Lascarinum* nostrum illum de significatis verborum pulcherrima præcepta tradidisse: defecisse autem in quibusdam, et si admodum paucis; quoniam non omnino calleret Latinitatem; verum modò post illum, oblatus nobis est Frater JOANNES CRASTONUS, Placentinus Carmelite, vir profecto meā sententiā, cum Græcè atque Latinè peritissimus, tum moribus exultus gravissimis atque sanctissimis, in cuius ore nullum mendacium inest, nulla vanitas. Is cum intelligeret, quæ Latino sermoni necessaria admodum essent, vidisserque à *CONSTANTINO LASCARI*, & ab aliis quibusdam in medium elata forent, non dicam inconsideratè, sed minus eleganter & propriè, voluit pro sua bonitate tanto errori occurrere, & ea omnia emendare, quæ emendarè ac dilucidè tradita judicasset.

» Primùm igitur ordinem adhibuit Alphabeti, quod facilius rectâ quâdam serie, quod quicunque verbum desiderasset id ei non esset inventu difficile. Et quoniam alia nomina crescunt in genitivo, alia verò non decrescunt, in iis quoque ordinem servavit. Nam habitâ ratione genitivorum, non difficulter alii item casus in notitiam veniunt: & quibus Latinī carent, articulos etiam nominibus addidit; quibus cognitis, mira diluciditas in nominibus sequatur necesse est. De verbis quoque duo præcepta protulit: alterum de futuri, & præteriti perfecti formatione; alterum de constructione. Nam de constructione ipsa, quam per pauci norunt, præcepta tradidit uberrima & optima; ut quibus quoque verbum construatur, facile dinosci possint.

» Ad temporum autem formationem, eum servavit ordinem, ut futuri potissimum edoceat canones: quia id tempus perfaciè cætera creet. Paramen quoque, id est præteriti perfecti tradit formationem: quoniam admodum varia, diverse que reperitur ejus temporis conditio, propter quædam plurima anomala verba, quæ contrâ communem temporum formationem diversas consunt accipiunt, quæ ipsa temporum formatione ad partcipia etiam transit eodem ordine.

» Et ne Literarum multitudo tedium pariat, paucis Literis tempora notantur; & per tempus futurum quod mellon dicitur à Græcis, in soluta scribitur: per tempus præteritum perfectum, videlicet paracimnon, & item scribitur; per meson, in hoc

J.

» hoc est per medium *mes*. Per verbum autem acti-
» vum, *acti*: per passivum, *pas*: per neutrum,
» *neu*: per commune, *com*: per deponens, *depo*.
» Et quanquam tum **CONSTANTINUS** vir sententiâ
» meâ doctissimus, eum etiam alii nonnulli erudi-
» tissimi virti in his rebus versati suu; unus tamen
» frater **JOANNES** hic Carmelitanus, & diligentior
» fuit & copiosior: quod aliorum paoe à me dictum
» velim existimari.

» Quare, ut communis omnium utilitati consule-
» rem, hunc ordinem *lithosetvandum* judicavi. Quod
» èò feci & diligentius & libentius, Joannes Fran-
» cisco *sic* doctissime & quoniam estem arbitratus,
» me tibi viro gravissimo ac literatissimo futuram
» rem admodum gratam, si tuâ causâ atque bene-
» ficio, ingenio adolescentes Literarum Græcarum
» cupidi, vel sine alio præceptore, per hujusmodi
» vocabulorum præcepta in viros doctissimos fue-
» rint evaduri. Ego autem operam dedi, ut hæc
» præcepta ita, ut dixi, in ordinem redacta impri-
» merentur, quo non solù in hac felicissima Patria,
» sed per universam Italiam nomen tuum, quod per
» se splendidissimum est, diffunderetur; omnesque
» tibi agerent gratias immortales, cujus ductu atque
» auspiciis tanta utilitas unicuique esset oblata.

C L X I I .

JOANNES CHRYSOSTOMUS MARASCA, natione Italus, patria Cremonensis, Carmelite Provinciae Lombardiae alumnus, sacræ Theologiae Doctor & Professor, Operum Joannis Bachonis Carmelite Illustrator sedulus & accuratus: quippe qui hujus Doctotis nomine resoluti *Commentaria super Magistrum Sententiarum*, denuò recognita, necnon *Quodlibeta* edi curavit Cremonæ, anno 1618. apud Marc. Ant. Belpieri 2. vol. *in-folio*; sicuti jam animadvertisimus *super. pag. 744.* & priùs dixerunt alii Autores citati, *pag. 750.* & iis addendus Georgius Draudius, in *Bibliotheca Classica*, *pag. 1475.* Edit. Francfurt. 1615. *in-4°*.

C L X I I I .

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. MAT-
THÆO, Belga, in seculo dictus JOANNES
HUSTIN, doctrinâ ac pietate insignis, Sacerdos aliquot annis Leodii Philosophiam docuit, postea Carmelitarum Excalceatorum institutum professus est Bruxellis, anno 1621. die 23. Septembris. Cum Lovanii Philosophiam ac Theologiam docuisse, alia-
que Ordinis munia subiisse, Romam à Superioribus evocatus, Episcopatum Aspahensem in Perside Carmelitis Discalceatis addictum, & ab Urbano VIII. oblatum, invictâ humilitate recusavit. Missus Constantinopolim, inter Barbaros Angelicam vitam duxit. In suam Provinciam redux, Prioris ac Definitoris officiis functus, piè obiit Bruxellis, die 21. Februario, anno 1652.

E Belgico idiomate in Gallicum sermonem transtu-
lit *vitam Vener. Matr. MARGARITE A MATERE
DEI*, Monasterii Bruxellensis Monialis Teresianæ, anno 1646. die 11. Martii defunctæ; cui fuit ali-
quando à sacris Confessionibus.

Joannem hunc citant Daniel à Virgine Maria, *somo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1134.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* *pag. 255. & 282.* Clariss. Dom. Joannes-Franciscus Foppens, in *Biblioth. Belgica*, *pag. 615.*

C L X I V .

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. PAULO, natione Italus, Carmelite Excalceatus Provinciae Romanæ alumnus, à CLEMENTE XI. Pontifice *Tom. I.*

Máximo in Angliam missus sub nomine **EGUITIS** S. PAULI, prudenter suâ negotiatione expletâ, dum Romanum rediret, benignè à LUDOVICO XIV. ex-
ceptus, morbo tabefactus, obiit Parisis.

De Præsentia Dei Opus posthumum Thomæ à Jesu, Hispani Carmelite Discalceati, in Italicum idioma transtulit, ac Eminentiss. Cardinali d'ESTRÉES dicavit. Romæ, anno 1685. *in-12.* sicut asserit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat.* *pag. 256. & 418.*

C L X V .

JOANNES A CHRISTO, sive portiùs JOANNES DE JESU-CHRISTO, Aquitanus, in seculo dictus JOANNES LABADIE, in oppido Burgensi natus ex JOANNE LABADIE, sub-Centurione, & N. COIBOT, anno 1610. Burdigalæ in Collegio PP. Societatis-Jesu operam humanioribus Literis egre-
giā & gloriosam egit, adeò ut iis Patribus aggredi-
gari fuerit promeritus; neque ab illis quasi invitatis
non poruerit discedere, & eorum Societatem de-
serere, anno 1639. quindecim annis postquam in
eam ingressus fuisset. Indè concionibus Verbi Divi-
ni addictus, plurimas in Diœceses pravam suam
spargere doctrinam tentavit: sed ubique falsis ejus
dogmatibus detectis, clam aufugit in Eremum Gra-
villæ, quam in Diœcesi Vasateni R. P. ANDRÆAS BLANCHARD, Carmelita nuper erexit, in qua
Regulam S. Alberti accuratè ulla sine mitigatione
servarent Eremitæ. Anno 1649. circà Festum om-
nium Sanctorum, perbenignè ibi acceptus Joannes Labadie, ipse sub nomine JOANNIS A JESU-
CHRISTO Eremiticam trabeam propriâ manu,
nemine illam conferente induit. Non diu cunctatus
est quin hos seduxerit, & alios alterius Instituti Ere-
mitas Aginnenses, quos ad se accersitos sufflato in-
signivit, & eis tanquam duodecim Apostolis Spiritum
Sanctum promittens, sicut ipse Spiritum Christi &
Joannis-Baptistæ habere se jactitans.

Illum autem in sequente Illustriss. Dom. SAMUELIS MARTINEAU, Vasateni Episcopo, Illustriss. Dom. HENRICI LITOLPHI-MARONI Successore, Carmelite indutus habitu Asello, infedit, & è Gravilla Eremo secessit, & è sui loco recensùs *Epistolam* scripsit ad suos Eremitas, quâ eis præcipiebat, ut P. ANDRÆAM BLANCHARD, à Praefule restitutum, deponerent; Patrem vero SYLVESTRUM in Su-
periorem revocarent. Hæc *Epistola & Diarium* quod in Eremo Gravillæ scripsit de sua vita & de suis
circà *Fidem Catholicam Sententias*, ab Antonio Sa-
bré citatis, videntur huic nostro Catalogo sola in-
scribenda. Ab anno enim 1650. JOANNES LABADIE professionem Carmelitanam & Fidem Catholicam deseruit, sectam *Labadistarum* distinctam Pseudo-
mysticorum variis in Protestantium regionibus, ci-
vitatibus, oppidis, & villis erexit, & Altenachii in Ducatu Holſatia, inter manus eruditissimæ sed
fanaticæ MARIAE SCHURMAN occubuit, anno 1674.
post multiplicem & variegatam personam actam
in Gallia & Hollandia, de qua agunt Autores citati
super. pag. 72. & 188.

C L X VI .

JOANNES DE CLARAVO, sive DE CLARA-
VALLE, ex quo Cataloniæ oppido, sibi patro, mutuatus nomen creditur. Attamen ANDRÆAS BOSCH ex Catalanicis *Clara* vocat, unde aliis CLA-
RANUS, CLAIRANUS, corruptè CLARABUS voca-
tus JOANNES. Carmelitarum Ordinem assumpsit in
Provincia Provinciæ, antequam in hanc & Narbo-
nensem divideretur; Monspeliique creatus Doctor
M m m m

J.

Theologus, in hujus urbis studio generali primus (primarium intelligo Professorum) Lector fuit VI. Kal. Januar. 1320. anno sequenti Comitiis Provincialibus ibidem habitis 1321. praefuit; ubi & primus Provinciae Narbonensis electus est Praefectus. Quod quidem administrato per triennium, non diu post, sciileeit anno 1327. à JOANNIS PAPA XXIII. assumptius fuisse in Ecclesie Bosnensis, quæ in Sardinia est, ad Pontificium dicitur; et que in hac Sede diem extremum anno 1340. clausisse. Bosnensem in Dalmatia sub Archiepiscopo Colocziensi in Hungaria, minus rectè vocant Episcopum Gesnerus, Possevinus, Lezana, & alii. Scriptis,

1. In Magistrum Sententiarum Libris IV. Comentaria.

2. Lecturas alias Theologicas, Libris duobus.

3. Sermones Libris tribus coram Sursumis Pontificibus sui temporis Avenione habitos.

Joannem de Claravo laudant Conradus Gesnerus, in Bibliotheca universali, sive potius Josias Simleetus, in Epitome hujus Bibliotheca. Joannes Balæus, in Catalogo Scriptorum Britannicæ, Cent. IV. in Appendix ad Robustum Baston: Antonius Possevinus, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. 859. Valerius Andreas, in Catalogo Scriptorum Britannicæ. Nicolaus Antonius, in Bibliotheca veteri Hispana, tomo 2. pag. 107. num. 162. Daniel à Virgine Maria, tomo secundò Speculi Carmelit. pag. 934. num. 3273. Ibid. pag. 1078. num. 3775. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1328. num. 3. pag. 544. ubi animadvertisit quod in Capitulo Generali Albæ celebrato, anno 1325. Joannes de Claro suis literis postulavit ut ipsi restituenter omnia quæ haecenùs perdiderat, quare illic decretum fuit omnia illa restitui; non vero Libros, & alia quæ habebat ad usum, ut ad suam Ecclesiam Bosnensem ex deferret: sed quod Generalia Comitia illi denegarunt, Literis Apostolicis id obtinuit.

CLXVII.

JOANNES CLIPSTONUS, natione Anglus, Cœnobii Nortlinghamensis alumnus, nutricem in bonarum artium studiis habuit Academiam Cantabrigensem, ubi sacræ Theologiæ primū Doctor, Ænde Professor constitutus, sacras ibi Scripturas multo tempore docuit, & divina mysteria cum laude, & pari fructu in publico auditorio discipulis aperiebat. Erat enim lingua promptæ, politi sermonis, subtilis ingenii, solidi judicij, elegans Poëta, Orator disertus, facundus Concionator; & quod omnium caput est, à progressu in literas nunquam disjunxit, aut separavit virtutis cultum, seu Religiosis amorem. Obiit Nortlinghamæ, circa annum 1378. Ejus Opera sunt,

1. Expositorum Bibliorum, Lib. I.

2. Exempla sacrae Scripturae, Lib. I.

3. In varios sacros textus, Libri plures.

4. In Joannem Postilla, Lib. I.

Horum mentionem habent Fabianus Justinianus, Lib. III. de Scriptura sacra, pag. 360. & 529. atque Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 679. col. 1. C.

5. In Magistrum Sententiarum, Questiones: Lib. IV.

6. Disceptationes Scholasticae, Lib. I.

7. Sermones per Adventum, Lib. I.

8. Sermones Hyemales, Lib. I.

9. Sermones Æstivales, Lib. I.

10. Sermones de Proprio Sanctorum, Lib. I.

11. Sermones de Communi Sanctorum, Lib. I.

Joannem Clipstonum commendant Joannes Pit-

seus & Balæus, in Catalogo Scriptorum Angliae: Possevinos, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. 859. Lezana, tomo 4. Annal. ad annum 1378. num. 5. pag. 696. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 1116. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 312. Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 4. pag. 187. Augustinus Biscartetus, in Palmis Vinea Carmeli.

CLXVIII.

JOANNES COLLEIUS, alias COLLEUS, vulgo COLLEY, natione Anglus, Doncastrensis in Comitatu Eboracensi Cœnobii alumnus; quem pietas & scientia tum suis contemporaneis, tum etiam posteris commendaront. Erat enim in Latina lingua elegans, in Concionibus facundus, & sermoni celestium contemplationi deditus impetuè circa annum 1440. scripsit Latine ac eruditè,

1. De Passione Christi, Lib. I.

2. De laudibus Apostolorum, Lib. I.

Hunc Librum citat P. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Pontificia, Lib. II. pag. 360.

3. Sermones, Lib. I.

4. Epistolas ad Diversos, Lib. I.

De Joanne Colleio loquuntur Joannes Pitseus, Lelandus & Balæus, de Scriptoribus Angliae: Antonius Possevinus, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. 861. Augustinus Biscartetus, in Palmis Vinea Carmeli: Cyrillus Pennet, in Gymnasio Ms. Carmelitico ad ann. 1439. Lezana, ad eund. ann. 1439. num. 4. pag. 851. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1116. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 344. Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 4. pag. 187.

CLXIX.

JOANNES DE CONDETO, alias à CONDATO, natione Belga, Provinciâ Hanno, Cœnobii Valencienensis Carmelita, Theologus celebris, in Comitiis Generalibus Podiensibus anno 1379. Bragis habito deputatur ibidem Lector Sententiarum pro tertio anno, & Bibliorum pro primo anno. Scriptis,

1. In Canoniam Epistolam S. Joannis, Comentaria. Quorum meminerunt Fabianus Justinianus, Lib. III. de Scriptura sacra, pag. 568. & Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 795.

2. Lecturam in Libros IV. Sententiarum.

3. Sermones de Tempore, Lib. I.

4. Sermones de Sanctis, Lib. I.

Ita de illo referunt Possevinus, in Apparatu sacro, tomo 1. pag. 861. Fabricius Swertius, in Atheneis Belgicis, pag. 413. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in Bibliotheca Belgica, pag. 619. Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliotheca media & infima Latinitatis, tomo 4. pag. 188. Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 312. Lezana, ad annum 1379. num. 11. pag. 702. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1108. num. 3916.

CLXX.

JOANNES CONSOBRINUS, alias SOBRIUS, vulgo SOBRINHO, Ulißipone natus, Ordini Carmelitarum in Conventu patris aggregatus, Provinciæ Lusitanæ Prefecturam accepit anno 1456. Deiparae Virginis devotioni singulariter de-

J.

ditus, Immaculatae ejus Conceptionem egregiè propugnauit: sic aeris, subtilis, & resoluti ingenii in disputationibus apparebat, ut propterea magni Magistri nomen conlectatus, in actibus Scholasticis magna in reverenda ab omnibus haberetur: sic sui à Concionatoribus seculi colebatur, ut cum præsens adesset, nonnisi ab ipso peritâ veniâ quandoque sermo fieret.

Charus valde fuit Alphonso V. Portugallæ Regi, à quo aliquando in Coiventu visitatus, ipsius anima negotia pertractabat: nec propteret aulam sectari, aut ab ipso dignitatem aliquam accipere voluit. Cum pro Ecclesiâ Catholice piissimos larratus ederet, à Lupis, circa caulas gregis Christiani frementibus, (Hæreticis) intoxicate, *Ullisspone* spiritum tenuis anno circiter 1475. Illum ex nobili Sobrinorum & Coelhos stirpe natum sepelierunt in Ecclesiâ sui Ordinis, sub pulpite ubi Evangelium cantatur, & sub nigro lapide æneis Literis inscripto. Non expendo quâ certitudine Trithemius, Cardosus, & alii scriptores dixerint Consobrinum in Angliam perexisse, ibique in Oxoniensi Academiâ Literis operam dedisse, posteà in Italico Bononiæ Civitatis Gymnasio Theologum Doctorem creatum, atque in patriâ Preceptorum fuisse ALPHONSI V. & genitricis ejus EDUARDI Literas ad eos docendos. Scriptor.

1. Tripartitum tractatum utilissimum de justiâ commutativa, *Arte campioria*, ac *Alearum ludo*. Prodiit in-8°. ex officina Parisiensis Guidonis, alias Gedionis Mercatoris, (Gallicè Guyot du Marchand) in campo Gaithardi anno M. CDLXXXVI. si fides dabitur Georgio Cardoso; sed verè anno M. CDXCVI. Nam Guyot du Marchand in Typographum Parisiensem cooptatus fuit anno M. CDLXXXIX. ut notant Joannes Delacaille, pag. 66. & Andreas Chevillier, pag. 57. de *Arte Typographicâ Parisiensi*, Gallicè edita.

2. Sermones varios, quos typis mandatos prodidisse, audiisse se è quibusdam putat Nicolaus Antonius.

3. *Super Aristotelem, lucubrationes quasdam*.

4. Francisci Mayronis *Conflatile* rededit in Compendium. *Conflatile* autem Mayronis Minoritæ anno 1320. celeberrimi, nihil aliud est quam *Opus Logisticum*.

5. *De Conceptione Deiparae Virginis, Immaculatæ, Tractatum*.

6. Vernaculè ad Eduardum Regem discipulum: *O Regimento de ouvir con perfecçao o santo sacrificio da Missa*. Hoc est, *Institutionem ad perfecte audiendum Sacrum*.

7. Alias etiam scripsisse fertur, quæ in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum Ullissponensium servari dicuntur.

Hunc Consobrinum commandant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccles. cap. 867*. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 861. Andreas Schottus, in *Bibliotheca Hispana*. Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannia*, Cent. VIII. In *Appendice ad Joannem Ergon*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, tomo 1. pag. 227. num. 896. Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano*, ad diem XI. Januarii. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 189.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, folio 44. verso. Didacus Coria, in *Chronica Carmelitarum*, Lib. XII. cap. 3. Simon Cohelus, in *Chronica ejusdem Ordinis*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 360. Joannes Baptista de Lézana, tomo 4. *Annal. ad*

ann. 1470. num. 4. & ad ann. 1475. num. 4. pag. 922. & 936. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Retigiosi*, parte 1. pag. 173. Daniel à Virgine Maria, in *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 280. num. 3480.

CLXXI.

JOANNES DE LA COURT, Brabantinus, Antuerpiensis Carmelita, anno 1591. professus, sacræ Theologiae Doctor, vigesimus Prior Antuerpiæ continuatus, usque ad obitum illum Conventum duodecim annis rexit, memoriam sui relinquens in benedictione; tum ob aëgustam Ecclesiæ anterioris fabricam, quam & inchoavit, ad fastigium perduxit; tum ob alia haud minora Conventui praestata. Contagiosa iue Militibus infectis subveniens ex charitate, ipse corruptus decessit Antuerpiæ, anno 1622, die 10. Decembris. Flandrico idiomate tria Opera dedit & Typis mandavit,

1. *Historiam originis & successionis Ordinis Carmelitarum*, à S. Propheta Elia.

2. *Vindicias*, Libri de Institutione primorum Monachorum per Joannem XLIV. Patriarcham.

3. *Vitam S. OSWALDI*, Regis Angliae. Antuerpiæ, anno 1615. in-8°. Silent de illa vita Biographi Belgæ, tomo 2. Augusti ad diem 5. pag. 83. ubi vitam S. Oswaldi scribunt.

De illo mentionem habent Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1493. num. 3. pag. 983. lin. 21. sed præsertim Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 323. num. 1324. Ibidem, tomo 2. pag. 1109. num. 3936.

CLXXII.

JOANNES CRESSÆUS, alias CRESCIUS, CRESSE, vulgo CRESSEY, natione Anglus, Monasterii S. Botulphi, in Comitatu Lincolnensi alumnus, sacræ Theologiae Doctor Oxoniensis, prior Conventus Prior electus, cœpit de edendo aliquo sibi tum ingenio, tum doctrinæ specimine cogitare: & quoniam in B. Virginem Dei-param speciali referbatur affectu, scripsit circa annum 1450.

1. *De laudibus Assumptæ Mariae*, librum unum.

2. *Homiliae per annum*, Libro uno. Illum commémorant Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, de *Scriptoribus Angliae*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 191. Possevinus, in *Apparatu sacro*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 349. Lezana, ad ann. 1450. num. 5. pag. 875. Daniel à Virgine Maria, tomo 2 *Speculi Carmelitani*, pag. 1116.

CLXXIII.

S. JOANNES A CRUCE, Homiberi in Hispania natus est anno 1543. ex parentibus GONZALVO DE YEPÉZ & CATHARINA ALVAREZ. Instructus humanioribus Literis, & emenso Philosophia cursu, Carmelitarum habitum *Metrymnæ* in Cœnobio S. Anna suscepit, anno 1563. sub nomine JOANNIS A S. MATTHIA. Anno sequenti, ætaris suæ vigesimo secundo, professionem emisit, & anno 1567. primum Missæ sacrificium obtulit, peracto Salmanticæ Theologico studio, Perfectioris vitæ desiderio astuans, & S. Teresi consiliis adhærens, Durvellum tuguriolum petivit, anno 1568. ubi cuiusdam Cœnobii formâ extructâ, die 28. Novembris vota renovavit cum promissione servandi Regulam ab INNOCENTIO IV. mitigatam; qua in renovatione socios habuit ANTONIUM DE HEREDIA, qui

ANTONIUS A JESU, & Fr. JOSEPHUM A JESU, qui Fr. JOSEPH A CHRISTO vocari cœpit, & ipse JOANNES A S. MATTHIA vocatus est JOANNES A CRUCE; quem Suppiorum hujus pusilli gregis constituit ALPHONSUS GONZALES, Provincialis, Priorem verò Antonium à Jesu, & Sacristam atque Ostarium Fr. Josephum à Christo.

Anno 1569. die 11. Junii Conventu Durvelleo ad oppidum Mazere translato, JOANNES hanc vitæ perfectionem egit quam in noviciatu Pastranensi (eodem anno 1569. die 13. cœssit in usum Carmelitarum Excalceatorum) anno sequenti, mense Octobris Magister Novitiorum electus, introducere cœpit. Exeunte anno eodem 1570. à Patre BALTHAZARO DE JESU, Priore, missus est Complutum ad fundandum, regendumque ibi recens Cœnobium: in paucos vix menses translegerat anni 1571. cum Pastranam revocatus ad nimium ANGELI A S. GABRIELE Magistri Novitiorum zelum temperandum & moderatione æquiore conducendum; & inde anno 1572. instantे S. Priorissä TERESIA, Monialium Abulensem Conventū Incarnationis Confessarius cum P. GERMANO A CRUCE eligitur, atque tantam illuc intrôduxit regularem observantiam, ut solo habitu hæ antiquiores Carmelitanæ à Teresianis recenter Reformatis in Conventu S. Joseph commorantibus, in eadem civitate Abulensi, differre viderentur.

Interim Almansium & alia Cœnobia in Congregatione Carmelitarum Excalceatorum, ultrà & extra facultatem à R. JOANNE-BAPTISTA RUBEO dātam, de duobus solummodo ædificandis Conventib⁹ quodiè construebantur. Quare in Capitulo Generali Placentiæ celebrato anno 1575. Quo & desierat jam ab anno jurisdictio & facultas Commissariorum Apostolicorum à P. V. data in Carmelitas Hispaniæ visitandos, statutum fuerat ut magnâ diligentia ii Reformati inspicerentur. Hinc novam adversus sodalitatem exoritur tempestas, à qua ut fœse Carmelitæ Discalceati rœuantur, anno Domini 1576. Priors Manzerensis, Pastranus, Complutensis, Granatenis, Pignuelanus, Hispalensis, Almadoüarensis, Altomirensis, & de Roda simul convenerunt, die 8. Augusti in Monasterium Almadoüarense, cui & ipse JOANNES, Confessarius Monialium Incarnationis Abulensem interfuit.

In illis Comitiis electi sunt Definitores, quorum primus institutus fuit ANTONIUS A JESU: omnium autem Superior pro ista reformata Congregatione, HIERONYMUS GRATIANUS stetit constitutus à Reverendiss. Dom. NICOLAO HORMANET, in Hispaniis Nuncio Apostolico; cuius post obitum, qui mense Maio, anno 1577. contigit, PHILIPPUS SEGA ejus ad munus Nuncii Apostolici exercendum Successor, Hieronymum Gratianum destituit, duos in Sodalitatem Excalceatorum Carmelitarum reformatam Commissarios instituit, Suarezum & Didacum Coria, qui hac de re HIERONYMUM GRATIANUM in Conventu Pastranensi certiorem reddunt. Anno 1577. die 9. Octobris ANTONIUS DE JESU, tamquam primus Definitor Almadoüaram convocat Synodus, in qua & ipse Praefectus eligitur, & media quibus novella Congregatio sustinenda sit discutiuntur. Animus Nuncii exasperatur, mitigatis Carmelitis, Excalceatos Literis datis subjicit, & renuentibus excommunicationem minatur; firmiores Reformati columnas, ex quo S. TERESIA iterum Priorissa fuerat Monialium Incarnationis electa, concutit: Ipse JOANNES A CRUCE in carcerem violenter truditur, in quo per novem menses Tolerti dura multa pertulit. Inde liberatus cum aliis Superioribus, anno 1578. communī consilio deliberato ut imminuentibus malis obviare possit. Sedatā tandem post duos

circiter annos tempestate illâ, foundationem Conventū Biatiensis in Diœcesi Gienensi, Superiorum mandato aggreditur, & die 14. Junii 1579, concludit.

In Pegnuelæ ac Calvarii Cœnobiis Superior ad tantam Sanctitatis apicem evexit Religiosos, ut hæresibus alibi ingruentibus, sœvientibusque, vigorē Monasticæ & rigorem disciplinæ mirarentur omnes restitutum. Anno 1580. die 22. Junii, GREGORIUS XII. Constitutione Apostolicâ primam Carmelitarum Excalceatorum Provinciam in Hispania erexit, sub obedientia quidem Prioris antiquiorum Carmelitarum Generalis, sed sub exemptione ab aliis Prioribus Provincialibus. Anno 1581. die 3. Martii, congregato Compluti Capitulo, ad hujus Constitutionis receptionem, Joannes cum aliis Superioribus interfuit, & non multò post eligitur Prior Conventū Granatensis: cuius munere decoratus, Comitia Ulyssiponensia, anno 1585. die 10. Maii adiit, & in eis Definitor secundus fuit electus; & Hieronymi Gratiani, qui ab anno 1581. Praefecturam Congregationis tenuerat, expulsionem prædicti.

Absens NICOLAUS A JESU MARIA, cognomento D'ORIA, in his Comitiis electus in Provincialem, postquam ex Italia rediisset, ubi Genuæ Conventum fundaverat, Capitulum Pastrana eodem anno, die 17. Octob. celebravit in quo Congregationem Excalceat. quatuor in Vicariatus divisit, quos cuilibet Definitori sigillatim assignavit; & ideo Joannes à Cruce Vicarius Provincialis Bætica constituitur. Anno 1587. Pincia celebratæ Synodo, Prior Conventū Granatensis. secundo eligitur. Ast Nicolaus Provincialis ita effecit apud Regem Catholicum PHILIPPU M II., ut eo postulante SIXTUS V. anno eodem 1587. die 10. Julii Constitutionem ediderit, quæ Carmelitæ Discalceati Vicarium Generalem sibi possint elegere, sub obedientia Prioris Generalis totius Ordinis. Quapropter anno 1588. die 19. Junii Generalia Matriti fuerunt habita Comitia, in quibus idem NICOLAUS in Vicarium Generalem, & noster JOANNES in primum Definitorum Generalem assumptus est simul, & in Priorem Segoviem.

In hoc Segoviensi Conventu hoc mirabile huic contigit: Orabat coram imagine piæ Christi Crucis bajulantis: ipsum sibi dicentem audit: *Joannes, quid vis pro laboribus?* Cui respondit: *Domine, pati & contemni pro te.* Voti compos brevi efficitur; nam anno 1591. die 1. Junii in Capitulo Matritensi adeò iniquæ adversus eum cogitationes factæ sunt, ut vel expelleretur à sua Congregatione; vel prætextu Missionis Indicæ formandæ, tam longè exul ab Hispania fieret, ut nomen ejus non memoraretur amplius; undè Provincialis Indiarum Occidentalium instituitur, & reipsa sine officio dimittitur, quorumdam invidorum emulatione. Aliarum autem persecutionuni hæc origo fuit: Quorundam consilio, Moniales Teresianæ Apostolicum Breve impetrarunt, quo ab ordinariis Superioribus dictæ Congregationis eximebantur, victuæ tamen sub uno Generali Commissario ex eadem sodalitate assumendo. Quodam insuper immutata fuerant in Constitutionibus à S. TERESIA scriptis, & à P. HIERONYMO GRATIANO, Provinciali, approbatæ; & hæ mutations à NICOLAUS, Vicario Generali, anno 1590. factæ, iisdem Monialibus ita displicebant, ut admittere nullatenus vellent. Sed, quia nonnullis earum à Confessionibus erat addictus JOANNES A CRUCE, quem & omnes primum universim Commissarium petierant, indè est, quod tanquam hujus consilii conscius, & infidelis religioni cœpit haberi, & Superiorum aliquot murmurationi patere.

Ab omni officio immunis JOANNES, obtentâ licentiâ, in solitarium Rupecula Conventum in Provincia

Bætica,

J.

Bætica , mense Julio , ubi mira vixit in Sanctitate , perfectus in omni exercitio virtutum. Die autem decimâ Augusti P. D I D A C U S E V A N G E L I S T A , Definitor Generalis , deputatur Commissarius negotii , extrâ quod non pertimescit adversus JOANNEM tentare informationem , cui parvum erat affectus , cùm aliâ Venerabilis Pater ipsum prætextu concionum inobligantem repressisset. Reclamarunt statim & Religiosi & Moniales : obstat & ipse R. P. N I C O L A U S , Generalis Vicarius : animadvertisit etiam vindicavit Deus ; nam & J O A N N E Vate arque prædicente , Commissarius moritur in itinere , & mortuus defertur Granatam .

Acutâ febri corripitur Joannes , quam aliquamdiu dissimulat ; sed debilitatus , decidit in lectum ; & tibiâ dexterâ acri humorum materia inflammat. Quamvis ANTONIUS A JESU , Provincialis , optionem illi dedisset petendi Conventum Biacensem aut Ubetensem , ut in alterutra civitate curationem sibi posset asciscere ; & multi suaderent eligere Biacensem , quem fundaverat , ubi notus erat ; & cuius Prior ipsum tanquam filius venerabatur : prætulit tamen Ubetensem Conventum pauperem , cuius Prior à Commissario præmemorato præventus , parvum ei erat affectus. Ubertæ igitur à Religiosis benignè acceptus , tumorem tibiâ per quinque ora in modum Crucis formata patientissime tulit , mortem lætabundus expectans , quæ in principio Sabbati , die 14. Decembris , anno 1591. ætatis 49. profissionis religiosæ 28. Reformationis autem 23. contigit. Virum miraculis insignem Beatum declaravit CLEMENS X. die 21. Aprilis , anno 1675. Et in Sandorum numerum retulit BENEDICTUS XIII. die 26. Decembris , anno 1726. Scripta ejus hæc sunt Hispano idiomate ,

1. Subida del Monte Carmelo : seu Latinè , de Ascensu Montis Carmeli ; Libris tribus : sequiturque ejusdem argumenti & excellentiæ.

2. Noche obscura del Alma : sive Latinè : De obscura Noche Animæ : Libris duobus : sive de muñienda undique via ad perfectam Spiritus cum Deo unionem.

3. Llama de Amor viva , nuncupatum opusculum , seu Latinè : Viva Amoris flamma.

4. Cantico aspiritual entre la Alma y Christo su esposo con su declaracion ; sive Latinè : Canticum spirituale inter animam & sponsum ejus Christum ; cum ejus explicatione.

Matrii hæc simul apud Heredes viduæ P. de Madrigal , anno 1629. in-4°. priusque Barcinone , apud Cormellas , 1619. in-4°. De aliis Editionibus & versionibus fusè tractat Martialis à S. Joanne-Baptista , in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum , pag. 228. sicut & de nonnullis Opusculis , quorum nullam habet mentionem Nicolaus Antonius , in Bibliotheca Hispana , tomo 1. pag. 518.

CLXXIV.

J OANNES A CRUCE , triplex Carmelita Excalceatus recenseretur alius , & quartus.

Primus , elucubravit Hispanè , anno 1618. Librum inscriptum : Nox obscura Sensus & Spiritus : Asservatur in Toletano Cœnobo , teste Anatalio à S. Teresia , quem citat Martialis , loco mox citato.

Secundus , Catalanus , reliquit in Conventu Barcinonensi Librum Moralem & Asceticum.

Tertius , Nobilissimâ stirpe progenitus , in difficilioribus negotiis tractandis solertissimus , ac prudenterissimus , Principibus ac Magnatibus acceptissimus , extrellum diem solvit Neapoli , anno 1720. & Opera dedit quæ titulo insigniuntur.

Tom. I.

Quartus , Burdigalensis prohibetur in Decore Carmeli Religiosi , parte 3. pag. 99. cuius opera dicuntur :

1. Reflexiones super quinque verba D. Pauli , ad benè vivendum & moriendum , exposita secundum doctrinam D. Thoma & Teresia. Italicè , tomis V. in-4°. Neapoli , anno 1681.

2. Vita V. Servi Dei Aloysii a Jesu , Carmelita Discalceati. Hispanè & Italicè. Neapoli , anno 1671. in-12.

3. Lumen vivis exemplo mortuorum à Franciscâ de SS Sacramento scriptum , ex Hispano in Italicum idioma transtulit , & edidit anno ....

4. Tubam Ezechielis ; sive Epistolam Pastoralem Illustriss. Dom. de Palafox , in hæc verba Ezechielis 38. V. 17. fili hominis , Speculatorum dedit domui Israël , &c. Ex Hispano in Italicum idioma vertit & Neapoli edidit anno 1679. in-8°.

CLXXV.

J OANNES A CRUCE , in seculo dictus JOANNES WEISS , natione Ubius , patriâ Coloniensis , insigni pietate præditus , cum esset præclarus ingenii , optimæ indolis , magnæque spei , mittitur ex decreto Provinciæ , cùm obedientia R. P. THEODORI STRATII , Prioris Generalis , anno 1633. in Provinciam Turonensem Galliarum , ut ibidem reformatio- nis & strictioris observantiae Tyrocinia poneret , eisdem methodum suis Germanis Sodalibus aliquan- dò traditurus. Quem in finem anno 1638. redux in Provinciam suam , præficitur junioribus Carmelitis tum Novitiis , tum receps Professis Magister in Conventu Coloniensi. Unde spes magna erat , præfaram reformationem in Germaniam suaviter , absque ullo externo subsidio , aliquando introductum iri. Ast Parca ei invidit : Consummatus enim in brevi , anno 1642. die 20. mensis Augusti , ætatis suæ 32. febri correptus , Colonia moritur , magno totius Provinciæ luctu. Scripsit ,

1. Carmina Latina ad P. Joannem Seinetum , Carmelitam , quæ præfiguntur Operibus Guidonis de Perpiniano , editis Coloniae , in-folio , anno 1631.

2. Collectanea nonnulla , quæ ad Provincias Ger- manie & Gallie Ordinis Carmelitatum spectant. Servantur Manuscripta in Bibliotheca Coloniensi Carmelitarum antiquiorum.

Joannem hunc à Cruce commandant Milendunck , in Schedis Mf. Ludovicus Jacob , in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 255. Daniel à Virgine Maria , tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1012. num. 3535. Leo à Sancto Joanne-Baptista , in Descriptione Ob- servantiae Rhedenensis , cap. 8. pag. 49.

CLXXVI.

J OANNES CUISSOT , natione Gallus , regione Borbonius , Provincia Narbonæ Carmelita , in Alma Facultate Parisiensi Doctor Theologus , in suo patrio Conventu Prior & Commissarius Generalis ; Conventumque Vesontionem rexit Prior , atque sua Provincia Definitor. Anno 1653. institutus Regi Christianissimo L U D O V I C O XIV. à Consiliis & concionibus ; à quo & Episcopus S. Flori in Arvernia nominatus. Qua de causa Episcopalia Vestimenta cum ceteris Episcopalis Capellæ paramentis sibi confici curavit , Joannes noster quæ in Conventu Molinensi etiamnum asservantur. Ast æmularum livo- re , & prærens Reformationis stabilendæ deturba- tione , ad Monasterium gratis dimisus est , & Molini postea Borboniorum demortuus , senio plenus , post annum 1677. Edidit Gallico idiomate ,

1. L'Oraison Funebre de CONSTANCE DE Nann

J.

BEAUFREMONT, *Abbesse de S. Menou dans le Diocèse de Bourges. A Moulins, 1637. in-8°. Citatur hæc Oratio funebris à Jacobo Lelong, in Bibliotheca Historica Gallia, pag. 287. num 6205.*

2. L'Ame criminelle aux pieds de Jesus, présente aux Pécheurs affligés & moribonds. En trois Livres. A Lyon, chez Pierre Bachellu, 1651. in-8°.

3. L'Horloge de l'Ame criminelle; où bien des Saints Noms de JESUS, MARIE & JOSEPH. A Lyon.

4. Alia Opera quæ refert Ludovicus Jacob, in Descriptione Provinciae Narbonæ, cap. 4. De Joanne Cuissor loquuntur etiam honorifice Andræas à S. Nicolao, in Schedis Mſſ. quas citat Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1090. num. 3842. R. P. Philippus Chaudeau à S. Claudio, in Schedis Mſſ. ad nos Aureliam Lugduno missis, anno 1741. die 2. Julii.

CLXXXVII.

JOANNES CURRIFEX, natione Germanus, à patriâ Spirensis, sacræ Theologiæ Magister, edit Catalogum Sanctorum & virorum Illustrium aliquot Ordinis Carmelitar. Spiræ, anno 1510. in-8°. Hujus meminerunt Joannes-Baptista de Lezana, in Tract. de Virgine Patrona, cap. 4. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 522. num. 2095. Ibidem, tomo 2. pag. 1097. num. 3885.

CLXXXVIII.

JOANNES DEMOPHYLAX, alis DIOPHYLAX, (quasi populi custodem, aut Dei defensorem dixeris) natione Belga, Gandensis Carmelita, Theologus, ad Poësim natus: Vir ingenii profunditate cum magnis comparandus: In quæstionibus Scholasticis, Physicis ac Theologicis, eruditionis eximia. Obiit Lugduni, anno Christi 1528. ætatis verò 26. Poëmata ejus sunt,

1. *Christo mathia. Carmen laboriosum, constans acrostichis perpetuis. Gandavi, in-4°.*

2. *Fornax Chaldaica, Lib. I.*

3. *Catachresis Israëlitica, Lib. I.*

4. *Laus lucis, Lib. I.*

5. *Erotema Religionis.*

6. *Ode de Christi Natalicio, Lib. I.*

7. *De Beata Virgine.*

8. *De Flandriâ Carmen.*

9. *Epigramma quædam.*

10. *Epistola ad Diversos. Quæ omnia simul typis edita prodierunt Lugduni, anno 1527. cum Authoris effigie; sicuti referunt Possevinus, in Apparatu Sacro, tom. 1. pag. 866. Franciscus Sweertius, in Athenis Belgicis, pag. 418. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in Bibliotheca Belgicâ, pag. 627. Alegreus Castanatus, in Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 390. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1108. num. 3927.*

CLXXIX.

JOANNES DE DEO, Majoricensis natu & professione Carmelitanus, sacræ Theologiæ Magister, Conventus patrii Prior, & studii Regens, electus est Archiepiscopus Tarlensis in Ciliciâ, duodecimo kalendas Junii, 1474. & Suffraganeus ad hæc institutus in patria Diœcœsi Majoricensi, quam pro Episcopo N. Avellaneda usque ad annum 1496. gubernavit, quo & ipse obiit die 15. Maii, & in Carmelo Majoricensi sepultus. Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum Lib. IV. Commen-*
saria.

2. *Quodlibeta Theologica.*

De illo mentionem habent Acta Confessoria Sixti IV. Regesta Bullarum Innocentii VIII. & Alexandri VI. Vincentius Mut, in Historia Majoricarum, tom. 2. Lib. II. cap. 6. Ibid. Lib. XII. cap. 12. Lezana, tom. 4. ad annum 1321. num. 8. pag. 524. Daniel à Virgine Mariâ, tom. spec. Carmelit. pag. 935. num. 3274.

CLXXX.

JOANNES DOMINICUS LUCCHESIUS, venerabilis servus Dei, continuæ orationi deditus, & ad summam evectus contemplationem, ortum ducentis in terra Piscaria, ditionis Lucencis, Religio nem Carmelitanam in Congregatione Mantuana professus est, & Viterbiæ obiit in Pervigilio S. Josephi, die 18. Martii 1714. plurimis relicts piis Opusculis Mſſ. quæ approbata fuerunt ex Decreto sacrae Congregationis Rituum, die quintâ Decembris 1733. & à summo Pontifice Benedicto XIV. die undecimâ ejusdem mensis & anni; necnon relata in summarium additionale informationis super signatura commissio nis introductionis causæ ad ejusdem Joannis Dominicî Lucchesii Beatificationem & Canonizationem, Romæ anno 1734. editum, ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Primum Manuscriptum, est liberulus incipiens: *Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti.*

Secundum, incipit: *Atti d'amor di Dio: seu Latinè: Acta amoris Dei.*

Tertium, incipit: *Deh Giesu, compite anime amanti, Latinè: O Jesu, Anima vere amantis.*

Quartum, continetur paginis septuaginta quinque, quarum prima sic incipit: *N. † R. Hic est filius meus dilectus, ipsum audite.*

Quintum, paginarum cartælatarum 27. in reliquis autem vero non ejusdem formæ, sic incipit: *Canzona che fa l'anima nell'intima unione con Dio del B. Giovani della Croce: sive Latinè: Cantatio quam anima facit in intima unione cum Deo, à Beato Joanne à Cruce, composita.*

Sextum, paginis sex contentum incipit: *Modo di fare l'Orazione mentale di sancta Teresa Virg. Carmelit. seu Latinè: Modus facienda Orationis mentalis S. Teresa, &c.*

Septimum, tribus paginis comprehensum incipit: *Dies iræ, dies illa: Piangete anime pie: seu Latinè: Planctus animarumpiarum.*

Octavum, foliorum viginti sic incipit: *Della contemplatione eminentiè ferviciva.*

Novum, paginis septuaginta quinque compositum sic incipit: *Opera della nostra redenzione fatta da Gesù Christo.*

Decimum, paginis centum & octo elaboratum incipit: *Doctrina ricopiata dall'opere di san Francesco di Sales, dal B. Gio. della Croce, è dal B. Enrico Safone, per chi veramente vole, è desidera effer sequace di Gesù Christo. Id est Latinè: Doctrina collecta ex Operibus S. Francisci Salesii, B. Joannis à Cruce, & B. Henrici Suzonis; pro eo homine qui verè vult & desiderat sequi Jesum Christum.*

Undecimum, *Epistola 84. & undecim Biglietti: seu Epistolæ 84. & Schedulæ undecim variis personis scriptæ.*

Duodecimum, *viginti alia Opuscula pietatis ordinatim scripta.*

Hæc nobis Aureliam Româ scribebat R. P. Timotheus Bergerot, Assistens Carmelitarum Generalis, in Schedis Mſſ. datis die 4. Februarii, anno 1749.

CL XXXI.

JOANNES DUSSELDORPIUS, aliis DUSELDORFIUS, vernaculè DUSSELDORP, cognomento FRITAG, Latinè FRITAGUS, natione Teutonicus, Moguntinensis Carmelita, Doctor eruditione Theologicâ clarus, in Divinis Scripturis studiosus, & quod piis hominibus pluris habendum, Regularis disciplinæ custos; Prior fuit Conventus Argentinensis, ubi & mortuus & sepultus est, anno 1494. suum posteris gloriosum relinquens nomen, per opera seu in elucubrationib⁹ plurimis, quarum nonnullas à se vilas fuisse afferit *Trithemius*. Sic autem inscribuntur:

1. *De Observatiō Dierum Festorum*, Lib. I.
2. *Itinerarium Terra Sancta, quam ipse lustravit*, Lib. I.

3. *Sermones varii de tempore, & de Sanctis.*

Joannem Dusseldorf commendant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccl. cap. 960*. Et fusiūs *Lib. de Viris Illustrib⁹ Ord. Carmelit.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca media & infimae Latinitatis, tomo 4. pag. 205*. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 422*. Petrus Lucius, in *Carmelitanā Bibliothecā, fol. 45. verso*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 369. & 370*. Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1494. num. 7. pag. 989*. Daniel à Virgine Mariā, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 900. num. 3101. & pag. 1097. num. 3885*.

CL XXXII.

JOANNES DE S. EADMUNDO, ideo dictus, quia ad fanum *S. Edmonds Bury*, oppidulum Angliae in Suffolcia Provincia forte natus, in Cœnobio *Gippeswicensi* vulgo *Spswich*, quod oppidum est ejusdem Provincie ad fluvium *Orwel*, professus est Ordinem Carmelitarum; ubi & claruit circā annum 1350. lectione & meditatione sacrarum Scripturarum exercitatissimus. Qui eti⁹ plura scripsisse dicitur; unum tantummodo reperitur *Commentarium in Evangelium S. Lucae*, quod laudat Joannes Pitseus, *Lib. de Scriptoribus Angliae, etate 14. num 569*. Joannes Lelandus, *Ibid. cap. 445*. Quos securi sunt Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 297*. Lezana, *ad annum 1350. num. 5. pag. 598*. Fabricius, in *Bibliotheca media & infimae Latinitatis, tomo 4. pag. 211*. Jacobus Lelong, in *Bibl. sacra, pag. 796*. ubi eum vixisse dicit anno 1450.

CL XXXIII.

JOANNES DE EBORACO, Anglus Carmelita, Oxoniensis Doctor, & sacrae Theologiae publicus Professor, circā annum 1390. scripsit,

1. *Praeconia sacrae Scripturæ*, Lib. I.
2. *Lecturas in Genesim*, Lib. I.

3. *Expositiones ordinarias, præter alia pretio digna quæ Mſ. in Bibliotheca Norwicensi Carmelitarum quondam servabantur*, teste Joanne Pitseo, quem citant Alegreus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 319*. Daniel à Virgine, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1117. num. 3946*. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimae Latinitatis, tomo 4. pag. 205*. Quanquam facile crederem Joannem hunc de EBORACO seu EBORACENSEM esse eumdem atque Joannem BEVERLAIUM, ab oppido suo Beverlaio *Agri Eboracensis*, Carmelitam dictum, *de quo super. pag. 797*.

CL XXXIV.

JOANNES ELINUS alias HELINUS, natione Anglus, patria Norfolcensis, Carmelita Cœnobii Linneensis alumnus, sacrae Theologiz Cantabrigiensis;

vir meritam ob Sanctitatis opinionem eruditioni conjunctam ac morum suavitatem, magni per Angliam nominis: Londinensis Prior electus, sancte prudente regendo, & ad populum frequenter concionando, multum profecit; & de eo primus conceptam opinionem auxit, imò virtutibus longè superavit. Assiduus in meditatione Mysteriorum, quæ in Apocalypsi S. Joannis exhibentur, quodam adaptavit eō quo potuit modo imagines, quibus hæreses arcane adunbrarentur; adjunxitque simul iis Commentarios, ut illa Secreta divina, & à Doctis intellectu perciperentur, & à simplicioribus per oculos viderentur, enuntiata per Commentarios, & representata per icones. Obiisse anno Christi 1379. refertur Londini, & ibi sepultus. Scripta ejus dicuntur,

1. *In Apocalypsim S. Joannis Commentaria*, Lib. I.

2. *Lecturæ sacrarum Scripturarum*, Lib. I.3. *Quodlibetica Quæstiones*, Lib. I.4. *Conciones plurimæ*, Lib. I.

Joannem Elinum laudant Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, *de Scriptoribus Angliae*; Harpsfeldius, *Hist. Eccles. Angliae*: Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra, pag. 711*. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimae Latinitatis, tomo 4. pag. 207*. Augustinus Biscarretus, in *Patribus Vineæ Carmeli*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 312*. Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1379. num. 12. pag. 701*. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit. pag. 1042. num. 3613. &c.*

CL XXXV.

JOANNES EMMANUEL, EDUARDI, Portugaliæ Regis Filius, NONNII ALVAREZII PERERII exemplum fecutus, vitam religiosam in Carmelo Ulissiponensi amplexatus est an. 1441. Provincialis illius Provincie institutus fuit à R. P. JO. FACI, Priore Generali, cui id erat commissum in Comitiis Generalibus Astæ in Lombardia celebratis anno 1440. Veniens autem Romanum EMMANUEL, institutus Episcopus Tiberiadensis, sed nondum consecratus transfertur ad Ecclesiam Ceptensem in Africâ, post obitum AYMARI XIII. Kalendas Augusti, anno 1443. Verùm post obitum LUDOVICI, provisus est Episcopus Egitanensis XVII. Kalendas Februarii, anno 1459. à PIO II. *Egitæ* seu potius *Igædita* Urbs in Portugallia, olim Episcopalis sub Archiepiscopo Emeritenſi, vulgo *Idanha à Velha*, nunc oppidulum in Beira Provincia; & ei successit in dignitate Episcopali *Guarda*, cui adiacet Castrum *Idanha à Nueva* quod *Igædita* seu *Egitanova* dici potest.

Emmanuel Alfonso Quinto, Portugaliæ Regi adeo summè charus, ut ob sua matura consilia, senilemque prudentiam admirationi esset Regi, cui semper & Curia aderat, & Regio præficeretur Sacello, nobilissimis eo tempore Sacerdotibus, electissimisque cantoribus, ultrà quam dici potest exornato. Claustrum antiquum in Carmelo Ulissiponensi, cuius Prior aliquando fuerat, reparari seu contrui fecit. Sed cum Carmelitanæ regimen Provincie retinere affectaret, & negotiis Ordinis se se plus & quo ingereret; cum ipse longè magis impotens & minus sufficiens evalisset ad administrationem suæ Egitanensis Ecclesiæ, ad quam regendam Coadjutor ei datus fuisset, anno 1476. die 31 Octobris, SIXTUS IV. Apostolicis Litteris prohibuit ne ulterioris Provincialatus officium exerceret. Quo quidem anno obiisse creditur, & in Capitulo Generali Bruxiæ celebrato anno 1478. revocantur omnes gratias & privilegia concessa per M. Episcopum Egitanen-

J.

sem, fratribus Carmelitis Provinciae Portugalliae; & ordinatur Provinciali Aragoniae, ut erga dictam Provinciam vices Generalis haberet.

De Joanne Emmanuele loquuntur Liber *Provisionum Eugenii IV.* & *Bulla ejusdem summi Pontificis*, pro ROBERTO, electo Episcopo Tiberiadensi: *Liber provisionum Pii II.* fol. 140. Sixtus Quartus, in constitutione cundorum, quæ prodiit tom. 1. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 318. Rodericus de Cunha, in *Historia Bracharense*, parte 2. cap. 57. num. 9. Lezana ad ann. 1441. num. 4. pag. 947. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 935. num. 3275.

Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, pag. 125. num. 396. tomi secundi, ubi sic legitur: „ Joannes Emmanuel, Eduardi Regis Portugalliae filius, Carmelitarum sodalis, qui anno 1641. praefectus datus fuit tum Ulyssiponensi domo, tum Provinciae cum Vicarii Generalis titulo: factus quoque primus Africæ Episcopus, necnon Guardiensis, & Archicapellanus regius, scripsisseque dicitur atque edidisse: *A regrade viver en pax: sive Regulam in pace vivendi*, & alia. Vitam ejus à Georgio Cochim, ejusdem familiæ Doctore Theologo, scriptam Romæ habet amicus noster ac doctissimus magister Fr. Ludovicus Perez de Castro, S. Mariæ Transpontinæ Regens, ab Emmanuele de Resurrectione, Augustiniano nudipede, dono acceptam. „ Confusè refert eadem Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelit. decoris*, pag. 353.

CLXXXVI.

JOANNES ENDERIUS, natione Germanus, patria & professione Carmelitanus Dunkelspielensis, secundus *S. Mariæ in Urticeto* Heilprunensis Cœnobii fontis salutis in Diœcesi Heribolensi Prior: vir gravis industræ, & indefessi laboris, Religionis & Fidei Sacrae candidus amator & zelator ignitus, virtute clarus, & pietate notus, Hæretorum mastix verbo, & incus opere, floruisse narratur anno 1450. scribens *libros duos* quibus inest titulus:

AUTHENTICA FIDES ECCLESIAE variis argumentis clipeata.

Ita Marcus Antonius, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 351. post Joannem Trithemium, in *tract de miraculis Imaginis B. V. Mariæ in Urticeto*; cuius historia refertur in *vinea Carmeli*, pag. 184. num. 550. & seq. & tomo 1. *speculi Carmelit.* pag. 660. num. 2520. Lezana, tomo 4. ad ann. 1448. num. 6. pag. 870. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Monasterior. Ord. Carmelit.* pag. 104.

CLXXXVII.

JOANNES EVANGELISTA A SS. SACRAMENTO, Carmelita Excalceatus, Patria Romanus, & in Conventu S. Mariæ de Victoria defunctus, scripsit opusculum, quod Romæ editum est Italice anno 1688. *in-quarto*, quod inscribitur: *Pro juvandis morti proximis*; sicut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 256.

CLXXXVIII.

JOANNES EVANGELISTA A S. MARIA, Carmelita Excalceatus, Gallus, Toneneiaci, Diœcesis Malleacensis, anno 1601. die

26. Januarii natus, Parisiis, in Conventu S. Joseph die primâ Maii professionem emisit, vir obedientiâ clarus, & mortificatione illustris, nec minus eruditio celebris, sacram edocens Theologiam, *Theses* propugnavit *Burdegalæ*, & edidit, in quibus singula verba sententiis ex D. Thomâ desumptis innitebantur. Ibidem denatus est anno 1641. die 7. Martii, eidem S. Thomæ consecrato; sicuti notat Ludovicus à S. Teresia, in *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia*, Lib. II. Cap. 34. pag. 386.

CLXXXIX.

JOANNES FACI, Nazione Gallus, Carmelita Monasterii Avenionensis alumnus, item Prior & Sacrae Theologiae Professor, assumptio ad Sedem Mesilensem BARTHOLOMÆO ROQUALIO, Priore Generali, illi suffectus est anno 1431. ab EUGENIO IV. & in Comitiis Generalibus *Raveisperga* celebratis anno 1434. die solito Pentecostes electus; quamvis Synodus Basileensis Provincialem Germaniæ Superioris, Vicarium Generalem Ordinis nominasset SIMONEM RIZER, Sacrae Theologiae Lectorem; si fides dabitur Joanni Baptista Lezanæ, in suis Annalibus. Nam quædam ejusdem summi Pontificis Bulla profertur anno 1433. die 5. Septembris datâ, quâ *Natalis de Venetiis*, Sacrae Theologiae Magister Carmelita, deputatur *Vicarius Generalis dicti Ordinis*, donec per ipsum Capitulum de ipso Generali Priore canonice provisum fuerit.

Quomodo in altera Bulla anno 1432. die 15. Februarii datâ, Romanus Pontifex ad postulationem JOANNIS FACI, & Provincialium & Claustralium Priorum, & universorum Fratrum Ordinis Carmelitarum concedit mitigationem illorum Regulæ circa Carnium abstinentiam & Jejuniorum observantiam? Suo autem in munere JOANNES tantâ non solum totius sui Ordinis laude, sed omnium penè admiratione se gessit, ut per quindecim annos saltem continuos, nullus eidem in eadem Præfectura fuerit suffectus. Romæ præsertim ejus summa virtus enituit; undè præmemorato EUGENIO IV. maximè charus fuit, à quo primo sedis ejus anno mitigationem (ut mox dicebamus) quamdam Regulæ Carmelitanæ obtinuit, atque Privilegium, quo totius Ordinis Carmelitarum Præfectus, Provincialis & Cœnobiorum Priors, eamdem in suos Religiosos haberent autoritatem, quam ex officio Sanctæ Sedis Apostolicae Minores Penitentiarii habent in Curia Romana. Eodem anno scilicet 1439. die secundâ Aprilis, cum esset Basileæ ad Synodum Generalem, subscriptis literis patentibus concordia & pacis, quam inter se inierunt quatuor Ordinum Mendicantium, Reverendiss. Patres Generales; nempe BARTHOLOMÆUS TEXERIUS, Prædicatorum; GUILLEMUS DE CASALI, Minorum; GERARDUS DE ARIMINO, Eremitarum S. Augustini; & noster Joannes PHACI, Carmelitarum.

Hic Belgii partes peragravit anno 1436. sua Monasteria visitans; interque Conventus Hacalemensis in Hollandia suscepit eum cum decenti comitiva, æquè ac Fratres & ciuitatis Rectores; quemadmodum & ipse HENRICUS VI. Angliae Rex postea, scilicet anno 1442. die 10. Junii eumdem sui Regni Cœnobia visitantem accepit in protectionem, tuitiōnem & defensionem speciales. Tria quidem Comitia Generalia diversis in locis convocabit JOANNES: Prima quidem in Astensi Aemilia Cœnobio, anno 1440. secunda in Monasterio Cabilonensi ad Ararim, anno 1444. Tertia denique Româ anno 1444. in Palatio Sanctæ Mariæ Majoris. Repressit Coloniensium Fratrum Rebellionem, Congregationem Mantuanam

Mantuanam approbat, cuius & primum Vicarium nominavit JOANNEM LAPPI Florentinum, atque nonnullos correxit Fratres, qui praetextu Generalis Consilii Basileensis, à verâ obedientiâ sese subtraxerant, quibus faces prebebat PETRUS DE GELVIAS, Provincialis Alemaniæ inferioris.

In quibus tam multâ pietatis, fortitudinis, & prudentiar dedit testimonia, ut in demortui MICHAELIS DE BOLLARIIS, sedem Regiensem sub Metropoli Aquensi, anno 1450. decimo septimo Kalendas Aprilis à NICOLAO V. assumptus fuerit. Nec tamen spiritualibus Beneficiis tantum suum Ordinem cumulare, sed temporalibus etiam ædificiis illustrare maximè curavit. Multa enim in suo toto Ordine, sed præsertim in proprio Avenionensi Monasterio, ubi primum secularis habitum & nomen exuerat, pietatis & liberalitatis monumenta reliquit: inter quæ maximum Æs Campanum in Pontificii Galerii formam confectum, quod adhuc æris fusilis opificibus admitioni est. Labrum etiam æneum prægtande, quod asservandæ lustralis aquæ in dicti Cœnobii Basilicæ ingressu adhuc visui est. Plurimarum quoquæ ad Sacra Mysteria, & Ministeria peragenda vestium supellectilium: multa denique ædifica in eodem Cœnobia, quæ Gentilitiis ejus Stemmatibus fulgent, à fundamentis excitavit. Illud autem sui in Ordinem studii monumentum non omittendum, quod à summo Pontifice petierit & obtinuerit facultatem recitandi horas Canonicas juxta ritum Ordinis Carmelitarum, & recipiendi in Capellanum unum ex Fratribus ejusdem Ordinis.

Vix dum sedem ipsam Régensem ascenderat, cum literam emergentem inter ipsum, & Capitulum Regiense, honoris & reverentiae causâ honoratia sententia, electis utrinque Arbitris, scepit anno sedis primo 1450. Anno autem sui Pontificii septimo interfuit & subscriptis Synodo Provinciali, quam PETRUS FLUSSATENIS seu DE FUXO, Episcopus Albanensis, S. R. E. Cardinalis, Apostolicæ Sedis Legatus Avenionensis, ibidem convocavit. Anno 1460. & die 6. Augusti, cum Capitulo præposito, & Sacrista Regensi pro Sacraria fructibus exortas controversias, transactio absolvit. At cum visitationis munus Domino Episcopo jure ipso incumbat, illudque propriis sumptibus obire parnon sit, dictæ visitationi pretium quoddam constituit, aut cibariorum pro Domino Episcopo, & ejus necessario competentem exhibitionem. Obiit anno 1464. die 22. Decembris, & in sua Ecclesia sepultus Cathedrali, Familiæ illius, quæ adhuc superstes apud Aquas-Sextias commoratur, Gentilitiæ Sternmata hac notâ distincta visuntur: Arcæ aureæ fascia cerulea, tribus rosis argenteis æquali spatio distincta. Sed priusquam noster Joannes Faci ad sui Generalatum Ordinis proveheretur, designatus fuerat Lector Biblias pro Conventu Tolosano in Capitulo Generali Montis-pessulano anno 1520. Regens Avenione in Capitulo Generali Appiani 1425. Definitor & Provincialis ejusdem Provinciæ in Capitulo Generali Nannerensi anno 1430. In Capitulo Ravespergensi anno 1444. Deputatus est ad Consilium Basileense cum sociis, quales fuerunt Natalis de Venetia, Simon Rizer, Thomas de Avis, Joannes Kenengalus, Hieronymus de Castellacio, & Hermannus de Nussiæ, atque Joannes Barach. Joannes Faci scripsit,

2. In Sacra Scriptura locos nonnullos Commentaria, quæ dictavit Tolosa.

2. In Magistrum sententiarum Libris IV. Commentaria quæ Avenione dictavit.

3. Constitutiones Ordinis corrigendas commisi Jacobo de Pelagatis, in Capitulo Cabillonense 1444.

Tom. I.

4. Sententiam Juridicam adversus Petrum de Novâ Ecclesiâ, Joannem de Nussiæ, & alios Provinciæ Germaniæ inferiores Fratres latam, & ab Eugenio IV. confirmatam anno 1442. die 10. Julii.

5. Libellum supplicem pro mitigatione Regulæ oblatum Eugenio IV. & admissum anno 1446. die 18. Martii, pro correctione quorundam Fratrum, qui praetextu generalis Concilii Basileensis, à verâ obedientiâ sese subtraxerunt, prout legitur tom. 1. Bullar. Carmelitarum, pag. 207.

6. Libellum supplicem alium Nicolao V. oblatum, & ab eo admissum anno 1450. die 21. Novembris, ut posset recitare horas Canonicas, juxta ritum Ordinis Carmelitarum, tametsi Regiensis Episcopus esset, atque recipere in Capellanum unum ex Fratribus ejusdem Ordinis. Ibidem, pag. 223.

7. Instrumentum paci conventi quod inter se se mutuo transegerunt Joannes Faci, & Joannes Soreth, Prior Generalis, in Comitiis generalibus Avenione habitis anno 1451. die 7 Junii; ut sub obscurè commemorat Lezana ad eundem annum, num. 4. pag. 877. & paulo clarius dicimus inferius, tomo 2. pag. 99. Apographum hujus Instrumenti asservatur Avenione in Archivæ Carmelitarum antiquiorum.

9. Statutum in Capitulo Generali Cabillonensi anno 1444. promulgatum, quo Cenobia Poloniae & Bohemiae applicantur; sicuti legitur in Libro Ordinis, fol. 40. & 41. apud Lezanam citato ad annum eundem. 1444. num. 3. pag. 862. Quo quidem sensu istud decretum sit intelligendum nescire me fateor; nam in Capitulis Generalibus sequentibus, Avenionensi 1451. Parisiense 1456. non apparent Provinciales Bohemiæ & Poloniæ; ast in Comitiis Bruxellensibus 1463. conspiciuntur: attamen hæc propulsio generalis si adeò restingatur ut sensus sit quædam Cenobia Poloniae & Bohemiae detracta fuisse ad conflandam Provinciam Saxoniam, tunc statutum exurget ad significandam hanc Saxoniam Provinciam in Ordine Carmelitico recens natam.

1. Libellum supplicem scripsit, aut suo saltem Chirographo munivit, quem Generales Ordinum quatuor Mendicantium Prioress anno 1442. obtulerunt Eugenio IV. circa controversiam quam adversus Doctores Universitatis Parisiensis, de promovendis Religiosis Mendicantibus ad Gradus Scholasticos. Horum petitio continebat, » quod licet juxta antiquas & laudabiles dudum etiam à tanto tempore, » cuius contrarii non existit memoria, in Facultate Theologicæ Universitatis studii Parisiensis inconclusæ observatas consuetudines, singuli dictorum Ordinum Fratres, qui pro felici dicti studii Theologicæ continuatione, & salutari consummatione, » per Generalia cuiuscumque ex dictis Ordinibus Capitula, vel per suos Generales, aut eorum Vicarios, seu alios ad id sufficietem potestatem habentes, ad Universitatem Parisiensem missi, & ad legendum Bibliam publicè deputari, & assignati fuerint, si per Deputatos Facultatis Theologicæ dictæ Universitatis ad hoc reperti fuerint sufficientes, soluti Juribus ejusdem Facultatis, sine morâ alicujus præcedentis temporis ad legendum Bibliam publicè hujusmodi ab eadem Facultate admissi & recepti, sive acceptati fuissent, necnon illi, qui similiter modo ad legendum sententias depositari fuerint, sive alicujus de præcedentis temporis requisitione, sine Bibliæ lecturâ, sine cursibus, & absque ullâ ipsorum cursuum persolutione, ab ipsa Facultate ad legendum sententias sive Librum sententiarum admissi extiterant; & postquam dicti Fratres Baccalaurei formati in dicta Theologia facti fuerant, quilibet ex eisdem Ordinibus Regens, unum ex dictis Baccalaureis pro

Ooooo

J.

» obtinendā sententiā in dicta Theologia, Cancellario Ecclesiaz Parisiensis präsentare consuevit; ipse que Baccalaureus sic präsentatus, ad immediatam sequentem tunc sententiam, licet etiam statuti temporis, videlicet quinque annorum, dum tamē bis de ordinario respondisset, spatum non complevisset, protinus admissi extitissent, & ex præmissis plurimi dictorum Ordinum Fratres in eādem Theologiā legendo & disputando multipli- citer profecerunt, ac plura exindē Deo grata, & hominibus accepta bona successerunt. Tamen ex multis annis citrā, nonnulli ex Facultate Theologiæ Universitatis hujusmodi, dictis Faatribus, ac Ordinibus, eorumque utilitati se opposentes, itā fecerunt, ut eis exindē multa dispendia pro- venire noscantur. Pro parte Generalium & Fratrum prædictorum summo Pontifici fuit humili- ter supplicatum, ut super iis opportunè providere de benignitate Apostolicā dignaretur. » Quod & perfecit, atque juxta hanc supplicationem absolvit Eugenius IV. die 30. Martii, dicto anno M. CCCXLII. per Bullam quæ incipit: *Ad urgendam Divinæ scientiæ.* tomo. 1. Bullar. Carmelit. pag. 599.

Joannis Faci celebrem habent memoriam Eugenius IV. & Nicolaus V. summi Pontifices, in Apostolicis Diplomatibus, quæ in eodem tomo 1. Bullarii legi possunt pag. 182. 201. 204. 207. & 223. Henricus VI. Rex Angliæ, in *Literis Regiis ad Proceres datis*, quæ leguntur ibid. pag. 619. & in *Actis publicis Angliæ*, tom. 2. pag. 9. Illustriss. Dom. Joseph Maria Suarez, in *Præfatione Ms. ad Autographum Synodi Avenionensis*, an. 1457. habita. Simon Bartel, in *Histor. Chronolog. Præsulum Ecclesiæ Regiensis*. Sanmarthani, in *Gallia Christiana*, tomo 3. sub titulo *Episcop. Regiens. Lezana*, tomo 4. *Annal ad an. 1431. 1453. & 1464.* pag. 821. 882. & 905. Alegreus Casianatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 340. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 534. num. 96b.

C X C.

JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS, Natione Hispanus, Patria Toletanus, Sacrae Theologiæ Magister: in rebus gerendis dexteritate donatus maximā; & in omni Scientiarum genere versatissimus, ad supremam totius Ordinis Carmelitani Præfecturam promotus est Romæ, ad Generalia Comitia anno 1662. celebrata. Suo muneri fideliter intentus, omnem adhibuit & diligentiam & operam, ut Ordo Carmeliticus Observantia Regularis exercitiis, firmæ pietatis nitore, Scientiarum splendore, studiorum fervore, Magistrorum meritis floresceret, præsertim in Italia & Hispania, atque Lusitania, quas Commissarii & Visitatori Apostolici auctoritate, dignitateque insignitus lustravit, sanctionibus Religiosis expolivit, & sanctæ Inquisitionis decretis ditavit. A Serenissimo Rege Catholico CAROLO II. non benignè solummodo, verū etiam honorifice acceptus, confirmatione & continuatione prærogativæ Magnatum Hispaniæ pro se suisque successoribus Ordinis Prioribus Generalibus ditatus, nobilitatus & ab eo illustratus est, atque etiam postea ad Gaditanam sub Hispalensi Metropoli sedem nominatus anno 1701. ubi devixit die 10. Februarii anno 1706. ætatis 63. scriptis,

1. *Decreta super studiis & collatione Graduum*, articulis decem contenta: quæ prodierunt Typis edita, & ab Innocentio XII. die 11. Octobris 1692. confirmata: sed postulante postea R. Petro Thomâ Sanchez, Priore Generali, per summum Pontificem

Clementem XI. abrogata die 25. Septembris 1711. ut legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 650. & 690.

2. *Decreta pro reformatione Goyanensis in Brasilia Vicaria anno 1695.* die 27. Septemb. edita Matri, & prodierunt in eodem Carmelitarum Bullario, tomo 2. pag. 663. & seqq. & confirmata ab Innocentio XII. die 11. Januarii 1696. ut ibidem legitur pag. 668.

3. *Comitiorum Generalium Romæ celebratorum anno 1698.* Acta, in quibus ad Priorem Generalem assumptus fuit R. Carolus Philibertus Pedemontanus, edi curavit; & posteà Hispaniam secessit, ubi duabus annis commoratus, ad sedem Gaditanam evec- tus est, ut diximus.

4. *Missalia, Breviaria, & Diurnalia Ordinis Carmelitarum* edi curavit Antuerpiæ, apud Franciscum Muller 1698.

Otiosus & iners minimè sterit ad Censuram quam adversus tomos quatuordecim inscriptos: *Acta sanctorum*, tulit sancta Inquisitio Toletana, quæ sic ha- betur:

DECRETUM SANCTÆ INQUISITIONIS TOLETANÆ,

Ex Hispano Idiomate Latinè redditum.

Nos INQUISITORES Apostolici, adversus Hæreticam pravitatem & Apostasiam in Urbe, Regno, & Archiepiscopatu Toletano, necnon Jurisdictione Abulæ, Segoviæ, Seguntiæ, & in iis qui citrā sunt, portibus Authoritate Apostolicâ & ordina- riâ &c. Omnibus & singulis cuiuscumque gradus, statu, conditionis, præminentia, dignitatis sint, sive exempti, sive non vicini, commorantesque hoc in oppido Toleti Cives, aliarumve Civitas, Vicorum, ceterorumque præfatae Jurisdic- tionis nostræ locorum Incolæ. Notum facimus res- civisse nos fuisse quospiam Typis mandatos ac evulgatos, quos omnes colligi & collectos omnino prohiberi jubemus. Sequentes ejusmodi sunt:

» Liber in-folio, primus secundus & tertius, cui titulus est: *Acta Sanctorum Martii*, editus Antuerpiæ apud Jacobum Meursium, prior uterque Tomus anno 1668. posterior autem, anno 1684.

» Liber alter, primus, secundus, tertiusque to-

mus, qui inscribitur: *Acta Sanctorum Aprilis*, im-

pressus Antuerpiæ apud Michaelm Knobbarum,

anno 1675.

» Alius item liber primus, secundus, tertius, quar-

tus, quintus, sextus, ac septimus tomos, inscri-

ptus, *Acta Sanctorum Maii*: quique impressus An-

turopiæ est; primus quidem, secundus & tertius

tomus, anno 1680. quartus & quintus, anno 1685.

» sextus démum atque septimus, anno 1688.

» Liber iterum aliis cui titulus: *Propilæum ad*

» *Acta Sanctorum Martii*, Editionis Antuerpiensis,

» apud Michaelm Knobbarum, anno 1685. ut ex

operis dedicatione patet, quorum omnino qua-

tuor suprà decem Authores ipsi sunt Godefridus

Henchinius, & Daniel Papebrochius, Societatis

Jesu.

» Cum in iis vero propositiones habeantur etro-

neæ, hereticæ, sapientes hæresim, in fidè peri-

culosæ: scandalosæ, piarum offensivæ aurium,

schismatice, seditiones, temerarie, audaces, præ-

sumptuosæ, summis pluribus injuriæ Pontificibus,

Sanctæ Sedis Apostolicæ, Sacrae Rituum Congre-

gationi, Breviario, Martyrologioque Romanis;

nimiumque quibusdam aliquorum eximiis Sancto-

rum virtutibus detrahentes: plurima item scripta,

necnon contrà debita in Sanctis Patribus plurimis,

» ac in primis gravibus Ecclesiasticis Theologis reverentiam clausulae. Quin etiam cum propositiones contineant, quæ statum lèdunt Religiofum, Religiosos complures Ordines, Carmelitas maximè, ipsorumque Scriptores gravissimos; Nationes bēnè multas & Hispaniam præcipue; plurimis item dogmatum, quæ Summi Pontifices & Ecclesia prohibuerunt ac damnaverunt utpote edita notatis infamia ab Authoribus, suæ ipsorum audacter doctrinæ fidentibus, ut eam, quæ Sanctorum est, & Ecclesiæ traditiones impugnet.

» Idcirco præcipimus, ne quis qualiscumque statu, dignitatis, aut conditionis ille sit, affervet, legat, aut dictos vendat libros seu impressos, seu manuscriptos, seu præfatæ sint, seu alterius Editionis; vel typis eodem mandet, emat, aut vertat denuò, sub ipsa Excommunicationis majoris latæ Sententiaz, ducentorumque ducatum pœna solvendarum, qui Sancto attribuantur Officio; monemusque fore ut adversus inobedientes procedatur. Mandamus insuper, ut ab illâ die, quâ nostrum hoc lectum Diploma fuerit, aut vobis quocumque modo notum, intrâ sex subsequentes dies, & eos quidem peremptorios, afferatis, nobisque aut hujus Sancti Officii Commissariis, qui nostræ Jurisdictionis in locis consistunt, præfatos exhibeatis libros, quo id genus omnes ad nos deferant, eosque quos ab aliis haberi scietis & occulti renuntietis. Sin aliter & secus egeritis, ipsi nos ex nunc pro tunc, & ex tunc pro nunc ferimus ac promulgamus in vos vestrumque singulum, contumaces atque nostro rebelles jussi (dictis petitisque præfatis monitionibus Canonicis in jure præmissis) superiùs latam Excommunicationis majoris Sententiam; & eos ipsi vos habemus, qui prædictas tum censuras tum pœnas incurritis. Commoneamus porrò adversum vos, ut illæ mandentur executioni, & prout de jure videbitur, iri processum. In quorum fidem dari præcipimus, & ipsi nostrum Diploma damus, quod nostris nominibus, tam Sancti Officii Sigillo munitum, & ab uno à secreti Secretariis, in Tribunalis Sancti Officii Inquisitionis Toletanæ, relatum die decima-quartâ Novembris, anno 1695. sic signatum:

D. ANDREAS DE SOTTO.

D. FRANC. OCHOA DE MENDAXOZ, &c.

D. HOZAMENDI.

Ex Mandato Sancti Officii Inquisitionis Toleti:

D. EMMANUEL OSSORIO, Secretarius.

Nullus auferat sub Excommunicationis pœna.

Similem Censuram tulerunt Inquisitiones Arragonæ, die 8. Novembris 1695. Matritensis, die 29. Novembris 1695. Castellanæ, die 23. Decembris 1695. & Lusitanæ, die 24. Januarii 1696. quo quidem diplomate ceu fulguris ista percussi RR. Patres Hagiographi Belgæ, Libellum supplicem majori Hispaniarum Inquisitori obtulerunt, à quo expostularunt, ut & suis in defensionibus audirentur, & opus eorum ad censoriam virgulam iterum revoaretur. Die igitur tertâ Augusti 1696. ab Inquisitione sacrâ Diploma obtinuerunt, quo P. P. PAPEROCHIUS, JANNINGUS, & BAERTUS sinetentur respondere censoris adversus illorum opus latis; simulque tradiceretur eis epigraphum & index propositionum, quæ delatae fuerant, & censorio judicio dignæ judicaræ. Quapropter R. P. Daniel Papebrochius singulis, quibus à P. Sebastiano insimulatus est, erroribus articulatim ad respondendum adductus est,

in libro qui inscribitur: *Responso ad exhibitionem errorum per R. P. Sebastianum à Sancto Paulo, anno 1693. Colonia evulgatam. Antwerpia in-4°. tribus tomis, quorum primus prodiit anno 1696. secundus 1698. & tertius anno 1699.*

Carmelitæ interim defenderunt & propugnarunt decretum Inquisitionis Hispanæ: verùm instante Rege Catholico Carolo II. Innocentius XII. avocavit controversiam vertentem inter Patres Societatis Jesu, & Ordinem Carmelitarum. die 17. Junii 1696. illud decreturus, quod expedire in Domino judicaverit. Anno autem 1698. die 20. Novembris, decretum tulit, quo silentium perpetuum impositum fuit super primæva Institutione Ordinis Carmelitarum, illiusque successione à Sanctis Prophetis Eliâ & Elisæo. Demùm anno 1724. silentium suspendere, suamque à dictis Prophetis successionem sustinere permittere visus est Benedictus XIII. Carmelitis erigere meditantibus Romæ in Basílica S. Petri Statuam (*Sancto ELIA Fundatori suo, Religio Carmelitarum erexit*) ipsemet propriâ manu subscribens Pontifex Maximus, adeò ut *Carmelitis etiam tacentibus, lapides & marmora dicent ELIAM Prophetam esse Carmelitarum Patrem & Fundatorem*; eodem anno inquietab R. P. Eliseus Monsignani, Procurator Generalis, id Nuntii Literis mandans ad suos undequaque dispersos Fratres & Sodales.

C X C I.

JOHANNES DE S. FIDE, alias SANCTAFIDENSIS, Patriâ Norfordiensis, Carmeli Burnhamiensis Prior, ac Professor Oxonienis, vir egregius sanè tum animi, tum corporis dotibus præditus, & qui nihil reliquum fecerat ad summam in omni pietate & doctrina perfectionem. In communî viâ candidus & sincerus; in Philosophia & Jurisprudentia optimè versatus; in sacris scripturis explicandis clarus & perspicuus; in concionibus ad populum eloquens & facundus; in fide Catholica promovenda fervidus & zelosus. Obiit & sepultus est die 18. Septembris 1359. in suo Monasterio Burnhamensi. Scriptit,

- 1. *In Evangelium Sancti Mathæi Commentaria*, Lib. I.
- 2. *Directorium ejusdem operis*, Lib. I.
- 3. *Glossemata in Evangelium S. Joannis*, Lib. I.
- 4. *Annotationes in eamdem Epistolam S. Joannis*, Lib. I.
- 5. *Encomium S. Joannis*, Lib. I.
- 6. *Collationes, seu collectiones Scripturarum*, Lib. I.
- 7. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.
- 8. *Quæstiones disputatas*, Lib. I.
- 9. *Tabulam Juris*, Lib. I.
- 10. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
- 11. *Sermones LXIII. de Tempore*.
- 12. *Loca contrarietatum quæ esse videntur*, Lib. I.
- 13. *Concordantias D. Thomæ*.
- 14. *Commentaria in Aristotelem, de Cælo & Mundo*, Lib. II.
- 15. *Horum omnium Elenchum*.

Johannem Sanctafidensem commandant Joannes Lelandus, de *Scriptoribus Angliae*, cap. 398. Joannes Balæus ibidem, Cent. V. cap. 90. Joannes Pitseus ibidem, pag. 482. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 937. Sixtus Senensis, in *Bibliotheca sancta*, Lib. IV. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, 487. & 529. Jacobus Long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 944. E. Antonius à Vood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag.

J.

103. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 379. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelitarum*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 54. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 210. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1359. num. 4. pag. 627.* Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineae Carmeli*: Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico Mf.* ad ann. 1359. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1117. &c. Vide tom. 2. *hujus Bibliothecæ*, pag. seu col. 87.

C X C I I.

JOANNES DE FLORENTIA, sive potius DE PRAGA, à sua patria sic denominatus, Carmeli Pragensis circa annum 1346. erecti alumnus, sacræ Theologizæ Doctor & Professor, primus Bohemiæ Provinciæ Præfectus, anno 1411. in Comitiis Generalibus Bononiæ habitis institutus est, & postea Eugenii IV. Summi Pontificis Pœnitentiarius, obiit Florentiæ, anno 1435. die 17. Septembris, postquam scripsisset,

1. In *Magistrum Sententiarum Commentaria*, Libris IV.

2. *Quæstiones disputatas*.

3. *Sermones de Tempore & de Sandis*.

De Joanne Pragensi mentionem habent *Liber Mf. Ordinis Carmelit.* fol. 27. Archivium Florentinorum Carmelitarum: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineae Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1435. num. 12. pag. 841.*

C X C I I I.

JOANNES DE LAS RÖELAS, natione Hispalenus, patriâ Hispalensis, Provinciæ Bæticæ alumnus, nobilitate sanguinis clarus, Ordinem Carmelitarum professus est: in quo studiorum cursum adeò solerter & accuratè complevit, ut Magistralem Theologizæ lauream fuerit adeptus. Propterea Doctor auditus optimæ literaturæ, & in Academicis quæstionibus versatissimus, atque Beatam insuper erga Virginem Mariam tenerimâ ferventissimâque devotione affectus. Vir prudens & actuosus, Prior domus Hispalensis eligitur anno 1618. die 10. Junii, atque Collegio pariter Hispalensi, quod S. Alberti nomine insignitur, præfuit; atque Ecijensi seu Astygiensi Monasterio. Tandem magnâ sufferentiâ Jobæus vir, & prudentia parens, anno 1632. moritur septuagenario major, Hispali ad Bætim fluvium, postquam scripsisset Opus quod Hispànè inscribitur:

De la Hermosura exterior de la Virgen Nuestra Señora. Id est Latinè: *De extera Pulchritudine Nostre Dominae Virginis Mariæ.* Hispali, anno 1621. in-4°. Huic Tractatu adjunguntur nonnulla Opera Hieronymi Gratiani à Matre Dei, Carmelitæ.

Joannem de Las Roelas commendant Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, Lib. de *Militia Immaculatae Conceptionis*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 503. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 1. 590. col. 2. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineae Carmeli Mf.* fol. 131. verso. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 240. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1080. num. 3792. Ludovicus Perez de Castro, in suis *Collectaneis Mf.* pag. 41. & 73. versâ. Vide tom. 2. pag. 86.

C X C I V.

JOANNES FOLSHAMUS, Trithemio & Lucio JOLIAHAN, Nordwallus Anglus, Carmelita Norwicensis & decor, Cantabrigiæ Doctor Theologus, Provincialis Angliae in Capitulo Generali Lugdunensi, anno 1342. & in Mediolanensi, anno 1345. Successit in hac Præfectura JOANNI POLSTEYDE. Vir in omni vita, (*verba sunt Pitsei*) studium virtutum & bonarum artium semper conjunxit, & pari procedens in utriusque passu, similes in utriusque fecit progressus. Aptus per doctrinam, ut alios instrueret in omni tum humanarum, tum divinarum rerum scientiâ; aptior per virtutem, ut suos erudiret in timore Dei, in morum integritate, omnique virtu sanctimonia. Probè utique novit pietatem esse ad omnia utilem, multumque venerabatur charitatem, quæ edificat, nec minus verebatur scientiam, quæ inflat hanc Evangelicâ, imò Angelicâ virtu perfectione in multis sui concitat admiracionem, non paucos allexit ad amorem, & suorum maximè conciliavit gratiam, qui eum sibi tanquam exemplar ad imitandum proposuerunt, in cuius vita & moribus, quasi in speculo, illum ad quem aspirabant, contemplati sunt religiose perfectionis eminentem gradum. Tandem Norwici exterrimum solvit diem, die 18. Aprilis, 1348. & ibidem apud suos Carmelitas Sodales appositus, cujus Opera vivam etiamnum habent memoriam.

1. In aliquot Libros Salomonis Commentaria, Lib. I.

2. Flores ex S. Joanne Chrysostomo collecti, Lib. I.

3. Quæstiones Theologicae, Lib. I.

4. Indices super S. Anselmum, Lib. I.

5. De Arte prædicandi, Lib. I.

6. Moralitatum rerum Liber unus.

7. De Matrimonio, Lib. I.

8. Collationes per annum, Lib. I.

9. Isagoge in Metaphysicam.

Joannem Folshamum celebrant Joannes Pitseus, de *Illustribus viris Angliae*, ætate 14. num. 549. post Joannem Lelandum, Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliae*. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelitarum*. Carolus Dufresne Ducange, in *Indice Autorum*. Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 876. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 214.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 49. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 296. Lezana, ad ann. 1348. num. 7. pag. 591. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1042. num. 3612. &c.

C X C V.

JOANNES-FRANCISCUS LUCINUS A SS. CONCEPTIONE, Mediolanensis, Carmelita Discalceatus, qui utrum fuerit de Gente Lucina, ex qua PHILIPPUS LUCINUS, in *Collectione Archinæ profertur* anno 1470. cum aliis Portæ Vercellinæ Mediolanensis Incolis juramentum fidelitatis præstissem Primogenito GALEACII MARIAE SFORCIÆ, Vicecomitis Mediolani Ducis, candidè faretur Argelatus se ignorare. Afferit autem Picinellus præfatum Joannem-Franciscum Lucinum suâ ætate vixisse anno 1663. ideoque Excalceatus Carmelita adhuc viventem ipsum videre atque tangere potuisse videtur. LUCINUS noster laudatur ut optimus S. Teresia Instituti cultor, spatio annorum triginta, & ei adjudicatur Opus inscriptum:

De

J.

De Immaculata Dei-patræ Conceptione, Volumina tria in-folio distincta magnæ molis, Mss. quæ extabant apud suos Sodales in Bibliotheca Cœnobii Sancti Joannis - Baptiste ad Concham, anno 1466. fundati. Cujus quidem Operis meminit Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum literatorum Mediolanensem*, pag. 300. Illuc tamen cum se postea contulisset Philippus Argelatus nihil inventit; immo nec quod Joannes-Franciscus Lucinus fuisse inter mortales, nedium inter Carmelitas Excalceatos aliquis ei scivit indicare: sicuti testatur ipse oculatus hæc scribens, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensis*, pag. 814. num. 900.

C X C V I.

JOANNES FRITAGUS, FRITAG, FRITAX, & FRITAGA, cognomento vocatus est JOANNES DUSSELDORP, natione Teutonicus, patria Moguntinus, Carmeli Argentinensis Prior: Vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, & Philosophia secularis non ignarus: Theologica Facultatis celeberrimus Interpres, ingenio præstans & vitâ præclarus, dicitur *multa scribere, sed celare*, inquit Trithemius. Vidi quosdam ipsius Tractatus, quorum titulos nunc ad memoriam revocare non potuit. Vivit usque hodiè apud Argentinam sub Maximiliano Romanorum Rege Christianissimo: Anno Domini M. CDXCIV. Indictione duodecimâ. Hæc de Joanne Dusseldorf Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 960. Sed nihil habet de cognomine FRITAG, quod ipsi adjudicant Cassanatus, pag. 370. & Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1097. num. 3885. Ast cetera consule super. pag. 836.

Præfatus Trithemius quondam scribebat cuidam Carmelitæ, de quo super pag. 542.

C X C V I I.

JOANNES FUST, alias FUSTRIGNUS, FUYSTIGNI, FUYSTGNI, FUSTGIN, natione Germanus, ex oppido Crutzenach, in Comitatu Spanhemensi; undè & JOANNES DE CRUTZENNACHO nonnunquam appellatur, quia & Cœnobii Crutzenachensis Carmelita fuit alumnus, atque ibidem Lector; & postea Prior Argentinensis: Vir in divinis Scriptutis studiosus & eruditus, ingenio subtilis, & eloquio, dicitur obiisse anno 1374. Scriptit ad instructionem simplicium Prædicatorum, cum adhuc Lector esset in Conventu Crutzenacensi non sphenenda Opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit, è quibus vidit Trithemius tantum,

1. *Sermones de tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
3. *Sermones Feriales per Quadragesimam*, Lib. I. Qui Sermones Mss. cum aliis operibus quondam asservabantur apud Carmelitas Crutzenacenses, eodem teste Trithemio; sed circa annum 1580. Conventus ille Provinciæ Germaniæ ademptus est, nobilibus quibusdam Lutheranis, expulsis Carmelitis, eundem occupantibus, & horum Religiosorum familiaria bona vel igne combusta, vel manibus violentis abrepta fuerunt.

Joannem Fust celebrant Trithemius, Lib. de *Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 655. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 419. Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 878. Arnoldus Bottius, Lib. de *viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, Cap. 25. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 310. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Spec. Carmelit.* pag. 1097. &c. Tom. I.

C X C V I I I.

JOANNES GÄWER, aliquando GÄWER, GANTVER, GÜTWER, GRAUVER, GAUVER, Natione Germanus, & ideo sèpè vocatus JOANNES TEUTONICUS, præsertim à Jacobo-Philippo Foresti, Bergomensi, Patria Moguntinus, & ejusdem Carmeli Lector, in Capitulo Genetali 1434. Ravesperga celebrato Baccalaureus, fuit ordinatus pro studiò Coloniensi. Magister postea egregius & concionator præcipuus, multum in Concilio Basileensi tum differendo, tum disputando, clarus effulgit. Circà annum 1438. obiisse creditur, postquam scripsisset,

1. *In Exodus Commentaria*, Lib. I. incipit: *Lex pro communi utilitate.*
2. *Concordia Evangelistarum*, Lib. I. incipit: *Quia misit Deus filium.*
3. *In Magistrum sententiarum*, Lib. IV. *Commentariorum.*
4. *Sermones de Tempore.*
5. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
6. *Quadragesimale triplex*, incipit: *cum jejunitis, &c. sciend.*

De Joanne Gäwer agunt Trithemius, Lib. de *Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 793. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 419. folio verso. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 879. idem, in *Bibliotheca selecta*, tomo 1. pag. 114. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 739. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *scriptura sacrâ*, pag. 375. & 484. Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliothecæ sanctæ*: Jacobus-Philippus Foresti, Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum ad ann. 1438*; Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 220.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 46. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 345. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1437. num. 3. pag. 843. Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. num. 903. Idem, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3886. ubi ex antiquis Provinciæ Germaniæ monumentis annotat ejus obitum Moguntiæ contigisse anno 1438. die 27. Augusti. Vide super. pag. 7. Verbo JOANNES BAWR, & pag. infer.

C X C I X.

JOANNES GEES, alias GEESSE & latinè GEESSUS, Natione Anglus, Doctor Oroniensis, cui pietas, probitas, & eruditio magnum genuere cognomen, Episcopus Lismorensis, & Waterfordiensis, sub Metropoli Casseliensi in Hibernia electus est die 22. Augosti anno 1409. sicuti constat ex Actibus consistorialibus ALEXANDRI V. & ex Collectaneis Lucæ Wadingi. Ast propter turbulenterissimam eorum temporum conditionem, Joannes Gees possessionem hujus sedis tunc non iisse videatur; quià THOMAS COLBIUS, itidem Carmelita, sedem istam obtinuit anno 1414. Ipse autem Joannes Gees die 4. Decembris anno 1422. eo Episcopatu insignitus fuit; prout testantur Acta consistorialia MARTINI V. sed obiit ibidem scilicet Lismore anno 1425. die 22. Decembris.

Scriptit Libellum, cui titulus est: *Gloria Carmelitarum*; cuius meminerunt Joannes Pitheus, Lib. de *viris illustribus Anglia*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 328. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Car-*

PPP

J.

militarum, pag. 80. & Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 936. num. 3278.

C C.

JOANNES GEELVELDE, sive potius VANHEETVELDE, latine A CALIDO CAMPO, Natione Brabantinus, anno 1481. natus è parentibus nobilitatis Bruxellensis, patre JONNE HEETVELDE & matre CATHARINA HALMALE. Adolescens se Deo dicavit in Carmelo S. Joannis-Baptiste, propè Angiam, quinque leucis à Bruxellis distans. Anno 1516. in Actis Capituli Provincialis Germaniae inferioris (sub qua tunc Conventus ille erat) decretum fuit, ut ad Doctoralem Gradum promoveretur, qui tunc erat Brugensis Prior. Anno 1520. 1521. & 1523. Sacrae Theologiae Doctor, & Professor fuit in Carmelo Angiensi: & anno 1523. septimo Idus Januarii electus est Episcopus Granopolitanus in Mauritania, & Suffraganeus Traiectensis, & indè Vicarius Cameracensis in spiritualibus antea annum 1586. quo cœpit esse Suffraganeus ibi Adrianus Arnoldi, Carmelita; nec post annum 1541. quo alter Carmelita suffraganeatum eundem Cameracensem gerere incœpit Martinus Cuperus. Scriptor Joannes Vanheetvelde,

1. In *Magistrum Sententiarum Libris IV. Commentaria.*

2. *De Indulgentiis adversus Lutherum, Libros duos.*

Joannem Van-heetvelde celebrant *Codex Ms. Acc. suum Provincie Carmelitarum Germaniae inferioris: Monumenta Mff. Carmeli Brugensis. Acta Confessoralia Adriani sexti: Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 936. num. 3279.

C C I.

JOANNES GERBRANDUS DE LEIDIS, Natione Baravus, Patria Leydensis, Carmeli Harlemensis alumnus, cuius & Prior anno 1477. & Waldeffensis anno 1579. fuit: Vir admodum religiosus, & Sacris Literis non mediocriter instructus atque Philosophus acutus, Orator facundus, Historicus Scriptor celebris, Concionator non vulgaris, nec ulli Theologorum secundus; & quod maximè ad Religionis insitam spectat pietatem, Beatissimæ Virginis Mariæ servus devotissimus. Obiit anno 1504. sed non vixit anno 1417. sicuti pererram scriptor Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 818. num. 15806. Scripta Joannis Gerbrandi, inscribuntur:

1. *Postilla quadragesimalis*, Lib. I.
2. *De Passione Domini*, Lib. I.
3. *Sermones de tempore*, Lib. I.
4. *Sermones de Sandis*, Lib. I.
5. *Sermones Hyemales*, Lib. I.
6. *Sermones Aëstivales*, Lib. I.
7. *Collationes Sanctorum*, Lib. I.
8. *De Festis Dei-paræ*, Lib. I.
9. *De B. Virg. doloribus*, Lib. I.
10. *Exempla Beatae Virginis*, Lib. I.

11. *Chronicon Hollandensium, Libri decem à prima Gentis origine, ad annum 1470.* Extat Ms. in Bibliotheca Cottoniana sub effigie Vitelli, Litera E. Codice 6. num. 2.

12. *Chronicon Episcoporum Ultrajectensium & Comitum Hollandiae*, anno 1466. vel 1470. inchoatum, & anno 1480. absolutum, ut testati videtur, dum se huic labori per decennium incubuisse scribit. Prioris quidem Chronicorum Hollandici, sive Historia Hollandensium primæ mentionem facit expressam in

Prefatione ad secundum *Chronicon Episcoporum Ultrajectensium & Comitum Hollandiae*, quod iterato labore anno 1469. vel sequenti scribere aggressus est, ut ipse hujus operis principio ait iis verbis: *Quemadmodum ego frater Joannes Leydensis, Ordinis Carmelitarum ex Harlema, dixi, declaravique, in Chronicis Hollandia per me compositis, in secunda divisione per totum. Ediderat ergo Chronicon Hollandiae, sed secundis euris illud revocavit, dicens: Sicque præsens opus revocat de facto & destruit Hollandensium Historias nomine meo alias insitulatas, quarum primi libri initium habet: in principio sive exordio hujus primi libri, duo possunt queri, &c. Non enim nego istas Historias per me esse compositas: sed quia postea melius veritatem in dubiis reperi, & meliorum modum excogitavi, multoque plures historias inveni, idè præsens novum opus inchoavi. Ex his autem duobus chronicis jam inscribitur:*

13. *Joannis Gerbrandi Leydensis, Carmelitani, Chronicon Hollandia Comitum, & Episcoporum Ultrajectensium, ac de rebus domi forisque in Belgio præclaræ gestis à S. Willebrodi temporibus, ad annum 1417. Francofurti, anno 1620. in-fol. typis Aubrianis, Editore Francisco Swertio. Perfecit equidem Gerbrandus hoc Chronicon Libris XXXII. post annum 1480. ut liquet ex Libro XXXII. cap. 28. Illud ramen definit in morte Guillelmi, Comitis Palatini, & Bavariae Ducis, hoc nomine IV, Hollandiae Comitis, qui anno 1417. die ultimâ Maii mortuus, scribitur Libro XXXII. cap. 27. Quo in anno Chronicon terminatur.*

14. *Chronicon Egmondanum, sive Annales Regalium Abbatum Egmondensium*, quos haec tenus latentes eruit, collegit, primus edidit, adjectis observationibus suis, Antonius Matthæus, Jurium in Academiâ Lugduno-Batava Antecessor, anno 1698. Lugduni-Batavorum, in-4°. apud Fredericum Haering.

15. *De Origine & rebus gestis D. de Brederode*, Liber Batavico Sermone capitula sex & septuaginta continens, quem edidit idem Antonius Matthæus anno 1698. Lugduni-Batavorum, inter *Analeæ veteris Aëri*, tomo 2. in-4°. à paginâ 275. ad 427. cum notis aliquot, & *Appendice Actorum veterum*, usque ad paginam 504.

16. *Historia Ordinis Carmelitarum*, Libris decem distributa, eidem adjudicatur Joanni Gerbrando, à nonnullis Historicis Scriptoribus, inter quos annumerandus est Lezana: verum Historia hæc aliud nihil est quam *Speculum Historiale Ordinis Carmelitarum*, ab Arnaldo Bostio concinnatum circa annum Christi 1490. & à Joanne nostro Leydensi exscriptum anno 1494. prout ipse testatur sub finem codicis Ms. qui extat in *Bibliotheca Astensis Carmelitarum*, teste Daniele à Virgine Mariâ, tomo 1. *speculi Carmelitani*, pag. 274. num. 1130. unde fallitur Casimirus Oudinus, scribens Historiam Ordinis, quæ Gerbrando attribuitur, esse opus Philippi Ribi, Carmelitæ Hispaniæ.

Joannem Gerbrandum memorant Theodorus Schrevelius, Lib. VI. rerum Harlemensium, pag. 251, Marcus Zverius Boxhernius, in *Theatro urbi Hollandiae*, pag. 211. Joannes Meursius, in *Athenis Batavicis*, cap. 24. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 427. Valerius Andræas, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 605. Edit. 1643. Joannes-Franciscus Foppens, in eadem *Bibliotheca Belgica*, tomo 2. pag. 645. Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*. tomo 1. pag. 881. Gerardus Joannes Vossius, de *Historicis Latinis*, Lib. III. Cap. X. pag. 642. Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Frithei*, cap. 225. Casimirus Oudinus, in *Comment-*

J.

tariis de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 2700. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 3. pag. 133. & 134. Joannes-Petrus Niceron, in suis *Commentariis Gallicè editis: Memoires pour servir*, &c. tom. 27. pag. 265.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, pag. 46. folio verso. Alegreus Caffanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 372. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vinae Carmeli*: Cyrillus Penecht, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad ann. 1504*. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. ad ann. 1505. num. 5. pag. 1015*. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario*, ad cap. 7. Auberti Miræi, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 219. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 274. num. 1130. ubi de speculo historiali Arnoldi Bostii hæc leguntur: » anno 1494. illud exscriptum fuit per Joannem Guerbrandum à Leydis, ut ipsem testatur sub finem Voluminis istius, quod extat in Asteni Bibliotheca. Exemplar alterum habemus in Belgio, in Cartophylacio Provinciae Flandro-Belicæ. » ibid. pag. 290. num. 1187. hæc leguntur: » in fine speculi hujus historialis annotatur Volumen istud compleatum (scribendo videlicet, non componendo) per manus Joannis Geerbrandi de Leyden anno 1491. Ideo à nonnullis ipsi (etiam *Scriptori illustri*) attributum fuit. » Ibid. pag. 323. num. 1324. eadem repetuntur; sed fusius de Joanne Geerbrando agitur ibidem, tomo 2. pag. 1108. num. 3927.

CCII.

JOANNES A GHELA, Brabantia municipio exortus, sed magis ex nomine atque proprio cognomine notus, atque frequentius dictus JOANNES MAIERIUS, cum magna laude celebratus, Carmelite Thenensis Doctor Theologus, ex Priore Conventus Bruxellensis, Provincialis inferioris Germanicæ, vir doctissimus, cui tanta inerat eloquentia, ut si græcè loquebatur, Demosthenem; latinè, Ciceronem credidisses, inquit Petrus Lucius, qui statim addit: » Hæc, Italianam ingressus, ex complurium Italorum relatione didici, præsertim admodum Reverendi M. Nicolaï Aurifaci, & Josephi à Falconibus, Prioris Placentini longè dignissimi, qui hominem præsentem differentem audire & videre.

Maierius quidem interfuit Capitulo Generali Placentiæ celebrato anno 1575. ubi inter Disputationum accessores seu assistentes pro quæstionibus, si opus esset, extricandis, primus ipse à Definitorio declaratus fuit, & in Provincialem secundò confirmatus; ut liberè posset eam visitare atque reformatum: Eum tamen impediunt mala temporum, & hæreticorum technæ. Nam in Necrologio antiquo Carmeli Antuerpiensis, quod est codex Ms. ex membranis compactus, hæc leguntur: » Anno 1580. die 7. Martii, tempore exilii, obiit in hoc Conventu Eximus Magister P. Joannes Maierius, olim X. Prior hujus Conventus, postea Provincialis; sepultus est in domo Capitulari.

De illo magnificè locuti sunt, Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, pag. 49. versâ: Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, pag. 513. num. 920. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vinea Carmeli Ms. folio 121*. Ludovicus Perez de Castro, in sua *Bibliotheca Carmeliteana Ms. folio 201. verso*. Valerius Andreas, in *Typographia Belgica*, pag. 10. Hieronymus Chilinus, in *Theatro Virorum Litteratorum*, anno 1547. Italicè edito, ejus in parte 1. pag. 84. & 85. ait: *Davasi Giovanni Majerio Car-*

melitano à comporre bellissime opere, quali ranno attorno stampere cum grandissima laude, le sequenti &c.

Scripta Joannis Maierii, & auctores alios, qui de illo scripserunt, repertis in tomo 2. hujus Bibliothecæ, col. 44. & 45. sed notandum quod hic Joannes Maierius longè distinguatur à Joanne Meyer, qui paulò senior floruit ad annum 1522. sicuti dictum est eodem tom. 2. pag. 143. verbo, JOANNES VILLICUS.

CCIII.

JOANNES GLUEL, Natione Germanus, de Aquisgranensi Civitate Imperiali oriundus, Carmeli Colonensis regimen tenuit Prior: vir in divinis scripturis egregie Doctus, & secularis literaturæ non ignarus, verbi divini Concionator fùd tempore per celebris, obiit Colonia anno 1399. ubi inter monumenta sui ingenii reliquit,

1. *Quadragesimale*, Lib. I. Itcipit: *Thesaurate vobis, &c.*

2. *Sermones Dominicales per annum*, Lib. I.

3. *Sermons de Sanctis*, Lib. I.

4. *De Origine & profectu Ordinis sui volumen*, quod inscribi voluit: *Speculum Carmelitarum*; Incepit: *Notandum hic de Origine*; sicut observat Joannes Palæonydorus, in *Epistola dedicatoria ad Rumoldum Laupach*, Francfordensis Carmeli Priorum, quæ prodiit tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 221. num. 936.

Joannem Gluel commandant Joannes Tritheius; *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 686. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 442. folio verso. Antonius Possevius, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 888. Josias Simferus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneriana*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 430. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomo 2. pag. 647. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, pag. 227. tomi quarti. Casmirius Oudin, tomo 3. *Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1275. malè illam confundit cum Joanne Hildesheimensi.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ord. Carmelit. Cap. 28*. Joannes Palæonydorus, in *Epistola dedicatoria ad fasciculum tripartitum præfixa*: Petrus Lucius, in *Carmeliteana Bibliotheca*, pag. 47. Alegreus Caffanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 311. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 1 *Speculi Carmelitani*, pag. 324. nam. 1325. Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illust. Carmelitar. Paulus ab omnibus Sanctis*, in *Auctuario ad Cap. 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Carmelit.* pag. 219.

CCIV.

JOANNES GOLDESTONUS, vel GLODES-TONUS, GLODESTEIN, GOLDESTEIN, GLODSTON, GLODESTON, GODESTON, & CHRYSOLITUS, Natione Angus, Patria Eboracensis, Carmelite, Sacrae Theologiae primum Doctor Parisiensis, deinde tum ibi, tum etiam aliquando Oxoniæ publicus Professor; vir integritate morum, & exemplo bonaæ vitæ conspicuus, utraque Philosophia, divinæ scilicet & humanae instructissimus, eloquio facundus, in judicando matus, in sententiis gravis, in conclusionibus suis solidus & constans: claruit circa annum 1320. scribens opera titulis honestatis his,

1. *Moralitates in Psalterium*, Lib. I.

2. *Moralitas in S. Matthæum*, Lib. II.

J.

3. In Evangelium S. Matthæi commentaria.
4. Moralitatem in Evangelium S. Joannis, Lib. I.
5. In Epistolam primam Canonicam S. Joannis, Lib. I.
6. Divisiones Sermonum, Lib. I.
7. Sermones de Sanctis, Lib. I.
8. Sermones L. de tempore, Lib. I.
9. Collectaneorum Liber unus.
10. In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.
11. Disputationes Sententiarum, Lib. I.
12. Determinationes Theologicae, Lib. I.
13. Quodlibeta varia, Lib. II.
14. Quæstiones ordinariae, Lib.
15. Orationes ad Clerum.

Joannem Goldestonum laudibus commendant Joannes Pitheus, *de Illustribus Angliae Scriptoribus*, etate 14. Joannes Balæus, *ibidem. Cœn. Sixtus Senensis*, Lib. IV. *Bibliotheca sanctæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 889. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Fabianus Justinianus, in *Bibliotheca sacra*, pag. 747. D. Jacobus de plebe, in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelitarum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 229.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 47. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus una Carmeli*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordin. Carmelit. Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 183. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1320.* num. 2. pag. 521. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1117. num. 3946. Antonius à Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag. 103.

C C V.

JOANNES GOLEIN, alias GOLEM, GOLAM, GOULAN, GOULAM, GOLIN, GOYLEYN, & HOLIN, Natione Gallus, Provinciæ Neustrius, in pago Blainville, aut Blacqueville, Rothomagensis Diœcesis, natus, in Carmelo Rothomagensi professionem emisit, ubi & postea Prior exitit. Anno 1351. in Capitulo Generali Tolosano Lector Biblicalis Parisiensis, pro anno nono describitur: in Capitulo Generali Perpinianensi, anno 1354. lecturus Sententias Parisiensis pro quarto, & Biblia pro tertio anno eligitur anno 1357. in Capitulo Ferrarensi ordinatur ad legendum Sententias Parisiensis pro anno primo, & in Comitiis Generalibus Aquensis anno 1372. celebratis, Definitor suæ Provinciæ Franciæ secundum Ordinis consuetudinem appellatur.

Indè Doctor Sacrae Facultatis Parisiensis atque Professor, necnon in Cœnobio sui instituti Prior: Vir in divinis & secularibus versatissimus Literis, & Gallico sui temporis idiomate apprimè instructus, necnon rebus in agendis summâ dexteritate prædictus, duabus fuit delegationibus decoratus, quarum posterior ei feliciter tametsi non cessit, magnam tamen & honorificam apud posteros famam peperit.

Anno scilicet 1381. orta est seditio Parisiensis, ob subidia, quæ ultrâ modum exigebantur: seditio hæc Malleatorum, dicta Gallicè des Maillotins, propere quod turbulenti Cives Malleas plumbeos ad expeditionem bellicam paratos in Aedibus Urbanis arripuerunt; & iis Exactores plurimos trucidarunt. At seditione Paululum placata, cum sibi timerent seditionis, configerunt ad Episcopum & ad Universitatem Parisiensem, ut apud Regem furentis populi vesaniam excusarent, flagitiisque veniam impetrarent. Orator ab Universitate delectus est M.

JOANNES GOYLEYN, Doctor Theologus, Ordinis Carmelitarum. Cum autem mensis Martii die 13. Universitas & Episcopus apud Vicennas, ubi Rex Christianissimus CAROLUS VI. hospitabatur, convenissent, Universitas prior admissa ad dicendum, honoratiorem semper locum tenuit, & propositionem primam M. JOANNES GOYLEYN habuit.

Anno autem 1391. BONIFACIUS IX. Legatos duos, PETRUM, Carthusiæ Astensis in Lombardiæ Priorem, & BARTHOLOMÆUM de Ravennâ, item Carthusiæ Insulae Gorgonæ Priorem, ad Regem Carolum mitit, ut de unione Ecclesiæ cum eo tanquam cum Rege Christianissimo, cujus Majores tanto studio Religionem tutati fuerant, agerent. At CLEMENS VII. in sua obedientia dictus, veritus sibi cudi fabam istam, quanquam palam asserebat se nihil ardenter percupere quam ejusdem Ecclesiæ unionem, clam datis mandatis, misit JOANNEM GOULAM Parisis, ut largitione Indulgentiarum viam unionis dissuaderet, animosque in BONIFACIUM concitaret: sed sic causam deteriorem fecit, conversis ad Bonifacium animis: Ab Academiâ remotus, Graduum honoribus & emolumentis spoliatus, & multos labores perpeccus, obiit Parisis anno 1403. sepultusque apud suos Fratres in Capella Nostræ Dominiæ de Cydis, sub Organis positâ. Sed posteâ medium in Capitulum ossa ejus fuerunt translata, & sub lapide sepulchrali positâ post annum 1440 cujus quidem lapidis sepulchralis in Limbis hoc Epitaphium legitur:

D. O. M.

Cy gist Frere JEAN GOULAIN, Maître en Théologie, nay en Caulx à Blacqueville, venu à Rouen: jadis Legat & Chapelain du Saint Siège Apostolique: qui ayant souffert plusieurs labeurs pour le bien de la Religion & de toute la S. Eglise, trépassa l'an de grace 1403.

Quæ verba Gallico sermone referuntur apud Jacobum du Breul, Ordinis S. Benedicti Monachum, in Historia Gallicè inscripta: *Le Théâtre des Antiquités de Paris*, 1612 in-4°. pag. 572. Dux autem Ossa JOANNIS GOULAIN translata fuisse medium in Capitulum post annum 1448. Quia Capitulum istud erectum fuit propriis impensis JOANNIS ROLIN, Burgundi, Civis & Episcopi Aduensis (cum anteâ Archidiaconus & successive Episcopus Cabillonensis fuisset) S. R. E. Cardinalis Presbyteri, tituli S. Stephani in Cælio Monte, creati à NICOLA O. V. die 20. Decembris, 1448. ubi ipsius die 22. Junii, 1483. defuncti spectatur Symbolum, *Deum time*; ac ejus effigies vestimentis Cardinalibus ornata, in tabella supra Altare posita: ad cuius pedes visitur parva canis Leporaria, quæ ex ejus cibi vomitu nutriebatur; sicuti in ejus vita refertur. Joannes Golein scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Libris IV.

2. *Super Officio Missæ*, Lib. I. Incipit: *Cantate Domino Canticum, &c.*

3. *Quæstiones variæ*, Lib. I.

Aliorum autem Autorum Opera nonnulla Gallico donavit idiomate, qualia sunt, 1°. *Le Rational des Divins Offices de Guillaume Durand*, mis en François par Jean Holain, Provincial des Carmes. Parisiensis, apud Antonium Verard, anno 1504. in-folio; sicut asserit Joannes la Caille, in Opere Gallicè inscripto: *Histoire de l'Imprimerie & de la Librairie*

J.

brairie, Lib. II. pag. 63. Codices autem *Manuscripti* tres asseruntur Parisiis in Bibliotheca Regia, num. 6840. 7031. 7278: Et hujus in limine ipse Joannes Golein depingitur offerens Librum Christia-nissimo Regi Carolo V. & hujus iconem seu effigiem dedit eruditus Dominus Pater Bernardus de Montfaucon, Ordinis Sancti Benedicti Monachus, in Opere Gallicè inscripto: *Monumens de la Monarchie Françoise*, tomo 3. pag. 36. *Effigie LX.* & id ob-servavit Petrus Lebrun, Oratorii Berulliani Sacerdos Parisiensis, in Opere Gallicè inscripto: *Explication Litterale, Historique & Dogmatique des prières & des cérémonies de la Messe*, tomo 4. parte 2. pag. 123. Vide eundem Bernardum de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss.* tomo 2. pag. 785. D. & 789. D. ubi Codices Mss. ejusdem Operis citantur.

2°. *Mss. Livre neuvième des Chroniques: ou seconde partie de l' Histoire, depuis Constantin le Grand, jusqu'à Louis III. Roy de France, traduit par ordre de Charles V. Roy de France: par Jean Golein, de l'Ordre des Carmes.* Codex hic Ms. citatur à Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Franciae*, pag. 334. num. 6832.

3°. *Le Livre de l'Information des Princes, par Jean Golein.* Citatur hic Codex Ms. à Bernardo de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 2. pag. 794. A. 2. ubi non ex-plicatur utrum sit simplex versio, an vera elucubratio ab ipso Golein composita.

4°. *Les Chroniques de Guillaume, Evêque de Burgues, traduites par Jean Golein.* Codex Ms. servatur in Bibliotheca Regis Angliae, sicut profetatur in Catalogo hujus *Bibliothecæ*, edito anno 1734. in-4°. teste eodem Pat. Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecar. Mss. citata tomo 1.* pag. 633. C.

5°. *Jean Golein: Translatio incori cuiusdam Tractatus in Linguam Gallicam factus, anno 1569. jussu Caroli, Regis Francorum: in quo agitur de Pontificibus, de Imperatoribus, Regibus Galliae, Comitibus Tolosanis, de Historia Conciliorum, de Missa, de Christi Discipulis, de Episcopis Lemovicensibus ac Tolosanis; & de Prioribus Ordinum de Grande-Monte.* Hic Codex Ms. servatur Romæ, in *Bibliotheca Vaticana inter Codices Mss. Bibliothecæ Reginæ Suecia*, Cód. 757. sicut refert Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothec. Mss. tomo 1.* pag. 30. C. *Tractatus* hic non aliud videtur ab Opere quod citavimus num. 2. & dicitur *Le second tome de la Chronique traduite de Latin en François, par Maître Jean Golein. Ce Volume commence à Constantin le Grand & finit à Charles III. Roy de France, in-folio.* Ita Codex Ms. qui asseratur in Bibliotheca S. Vincentii Vesuntini; sicut ipse refer-tur in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tomo 2.* pag. 1190. A. De quo sic loquitur Dom. Bernardus de Montfaucon, *ibid.* pag. 1194. A. col. 2.

„ Le second tome des Chroniques Génétales tra-duites par M. Jean Golain, par ordre de Charles V. Roy de France, in-folio. La Croix du Moine, & du Verdier parlent de Jean Golain, mais au nombre de ses traductions, ils ne mettent point celle-cy, qui parle de tous les Royaumes de l'Europe.

Alii qui de Joanne Golein locuti sunt, Joannes Tritheimius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 650. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 423. Hentius Spindanus, ad annum 1392. num. 5. Guillelmus Eisleingrenius, in Catalogo restium veritatis: Antonius Possevinus, in *Appara-tu sacro*, tomo 1. pag. 389. Caesar Egassius du Boulay, in *Historia Universitatis Parisiensis*, tomo 4. pag. 585. & 672. Ludovicus Malmbourg, in Opere Gal. Tom. I.

licè inscripto: *Histoire du grand Schisme d'Occident, ad annum 1393.* pag. 529. Franciscus Timoleo de Choisy, in *Hist. Ecclesiast.*, tomo 7. pag. 239: Ga-briel Daniel, in *Historia Gallicè scripta, in vita Caroli V.* ad ann. 1394. Jacobus Lenfant, in *Hi-storya Concilii Pisani*, Gallicè scripta, tomo 1. L. 1. art. 54. Et his omnibus antiquior, atque Joanni Golein coævus, Anonymus Monachus San-Dionysianus, in *Chronico l.* 13. cap. 3: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 230.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 22. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 47. folio verso: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli: Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 392. ubi perperam scribit Joannem Golein floruisse anno 1541. tempore Caroli V. Imperatoris: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1355. num. 4. & ad ann. 1392. num. 2. pag. 611. & 734. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. pag. 967. num. 3399. Ibidem, pag. 1086. num. 3810. &c.

C C V I.

JOANNES DE GOUDA, natione Belga, habi-tatione Teutonicus, Carmelita Hassius, sacra Theologiae Lector, Prior Conventum rexit Span-genbergensem, in Hassia inferiori, circa annum 1570. ab Hæreticis devastatum & dirutum. Scriptis circa annum 1480. præclarum quoddam Opus, titulo inscriptum:

Scutum Carmelitarum, ut asserunt Paulus ab omnibus Sanctis, ipse Germanus Carmelita Excalceatus, in *Auctuario ad caput 7. Auberti Mitæ, de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 219. & Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmeli-tani*, pag. 1097. num. 3886. Atque his longè anti-quior Joannes Palæonydorus, in *Epistola ad Ru-moldum Laupach* scripta, anno Christi 1495. quinto Kalendas Martii. Unde jam *super. pag. 588.* conje-citus hunc JOANNEM Teutonicum de Gouda esse illum Carmelitam, quem GUIDONEM TEUTONICUM appellavit Michael à Fonte, Hispanus Carmelita, in suo *Compendio Historiali*, Tôleti edito 1619.

C C V I I.

JOANNES GRAVERIUS, quem malè distinguit à JOANNE GAUVER Petrus Lucius, in *Carmeli-tana Bibliotheca*, pag. 46. & 47. eundem ipse adhuc existimare esse atque JOANNEM BAWR; Germanum Carmelitam Wormatiensem, Theologum non con-temmendum, cuius memoria inscribitur in Catalogo Ms. quorumdam Scriptorum Carmelitarum Germanorum ad Ludovicum Jacob transmiso, quem illic sub hoc nomine refert in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 196. Sed in quo tamen Catalogo non ex-planantur tituli Operum hujus JOANNIS BAWR, qui & idem forte exitit & JOANNES GAUVER, de quo paulò *supr. pag. 624. & pag. 849.*

C C V I I I.

JOANNES GROSLOTIUS, natione Italus, patria Placentinus; vir undeunque doctissimus, Theologus & Rhetor celeberrimus, Græca & Latina peritissimus, Carmelita Scriptor Vocabulista, sive Lexici Latini Græcique, sub Theodoro Gaza & Constantino Lascari, editique primum Vincentiæ, anno 1483. deinde Regii Lepidi, anno 1497. inquit Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media*

Qqqqq

J.

*• infimis Latinitatis, tomo 4. pag. 183. & 345.
loquens de JOANNE CHRESTONO seu CRASTONO,
qui idem est atque JOANNES GROSLOTIUS, viciose
se vocatus, de quo superius pag. 814. & 821.*

“ 1°. Joannes Crostonus, Placentinus Carmelita-
nus, Auctor Lexici Gr. Lat. quod edidit Bonus
Accursius Pisanus, dicavitque Joanni-Francisco
Tutriano, Ducali Quæstori: impressura in editibus
Dionysii Bertochi Bonon. subterraneis, tertio de-
cimo Kalendas Novembres 1499. Mutinæ, in-fol.
sic Michaël Maittaire, in *Annalibus Typographicis*,
tomo 1. pag. 363.

“ 2°. Joannis Carmelitani Lexicon Latino-Gra-
cum, in 4°. editura anno 1487. nomen Auctoris,
manuscriptum est “ inquit Dom. R. Bernardus de
Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecar. Mf.* tomo
1. pag. 132. E. Et in *Diario Iudico*, pag. 311.
et propter in *Annalibus Typographicis*, tom. 1. pag. 348.
ab anno 1497. Carta de Joanne Chre-
stono videnda sunt super. pag. 814. & seqq.

C C I X.

JOANNES GROSSI, natione Gallus, patria
Tolosanus, Carmelitanæ professione Conventus
Appamieni alumnus, insignis in Theologia Doctor:
in regimine prudens: in solida pietatis & vera fidei
presa fundatus: pro magno Ecclesiæ schismate abo-
iendo validè studiosus: apud omnes tum Hispanos,
tum Gallos magnâ potens anchoritate, cessione ac
abdicatione RAMONI AQUARI, electus fuit ad
Generalem Ordinis sui Præfecturam in Perpinianensi
Conventu, anno 1389. die 8. Septembris, à Patri-
bus illis congregatis, qui Clemenciam VII. seque-
bantur; & eos in eadom Obedientia cum suis Pro-
vinciis per duos & viginti annos servit.

Cum autem JOANNES XXII. Matthæum de
Bononia & Joannem Grossi, utrinque divisos Ordinis
Carmelitio Generales, sicut & Provinciales & alios
Patres in unum vocasset Capitulum Bononiz, anno
1411. Dominicâ secunda die post Pascha, utroque
Officium resignante, JOANNES Grossi ab utraque
parte unanimiter electus est, & MATTHÆUS de
BONONIA exemptus à cuiusque inferioris Generali
jurisdictione: quod etiam de Socio per eum eligen-
do idem decretum est.

Adfuerat Joannes Grossi Concilio Pisano, anno
1409. Adfuit & Romano in Basilica S. Petri, anno
1413. necnon Constantiensi, anno 1414. à quo sa-
crae obirent, Capitulum Generale celebravit, anno
1416. in Conventu Balneolarum Provincia Nasbo-
næ: Atiud Capitulum Generale habuit, anno 1425.
die solito Pentecostes in Conventu Appamieni Tol-
osanæ Provincia: Anno tandem 1430. Synodus
Ordinis sui Generalem convocavit in Conventum
Namnetensem, Provincia Turoniz; ubi attenac suā
estate, coporisque & membrorum ponderata debili-
tate, liberè, ac sponte resignavit Generalatus Offi-
cium: Quà resignatione acceptata, BARTHOLOMEUS
de ROQUELAURENTER & concorditer ab omnibus
ritè atque Canonice in Generalem electus est.

Ex hac vita decessit JOANNES GROSSI Tolosæ-
Tectosagum, anno Christi 1437. Vir suo de Ordine
benè meritus, utpotè quem annos trinta & amplius
sapientissime gubernavit, & auxit Conventibus de-
cem, quos in partibus Galliæ præsens ipse recepit,
& duabus Provinciis, quarum una Turonie nuncu-
patur, que in partibus Franciæ, altera in partibus
Superioris Germaniæ, quæ Bohoniæ appellatur. Pri-
mus hic est Joannes Grossi, cui primum titulus
Reverendissimi Parisiæ concessus est in Capitulo Bo-
honiensi, anno 1411. Scriptor,

1. *Viridarium Ordinis B. V. Mariae de Monte
Carmelo, Libris tribus, Venetiis, anno 1507. editum,
in-folio, cum Speculo Carmelitarum Philippi
Ribotii. Item Antwerpia, anno 1680. cum Speculo
Carmelitano Danielis à Virgine Maria, tom. 1. pag.
131. & seqq.*

Ast Ms. olim in Anglia servabatur penè Joannem
Balzum; nunc equidem Coloniam, Frackfordiæ,
Bruxellis & Mechlinia in Bibliothecis Carmelitarum,
necnon Antwerpia apud Reverendos Patres Societatis
Jesu: sed hi Manuscripti Codices plura continent
quam editi: ut fulsis explicatur inferius tomo 2.
pag. 30. & 756.

2. *De viris Illustribus Ordinis Carmelitarum,
Lib. I. Ibidem.*

3. *De Sanctis Ordinis Carmelitarum, Lib. I.
Ibidem. Nam & istud utrumque Opus non distinguunt
aduobus posterioribus Libris Viridarii.*

4. *Sermones varios, Lib. I. quos citant Joannes
Trithemius, Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 680.
Johannes Simlerus, in Epitome Bibliotheca Gesneria-
na, pag. 100. folio verso; Joannes-Jacobus Friesius,
in Epitome ejusdem Bibliotheca, pag. 448. col. 2.
Antonius Possevius, in Apparatu sacro, tomo 1.
pag. 890.*

5. *Quæstiones variae de sacris Scripturis, Lib. I.
Quas appellant Lezana ad annum 1425. num. 7. &
Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Mf. pag. 217.*

De Jeanne Grossi, quæ Graffin corruptè appellat
Editor Dictionarii Moreriani, anno 1725. laudant
Nicolaus Bertrandus, de rebus & gestis Tolosano-
rum; Syphorianus Champier, de Illustribus Gal-
licis: Bartholomaeus Chaffaneus, pars 1.2. Ca-
talogi gloria mundi: Joannes Rioche, in Compen-
dio Historia Ecclesiastica: Joannes Molanus, in
Bibliotheca Materiarum: Claudio Robertus, in
Appendice ad Galliam Christianam: Aubertus Mi-
laus, in Ayduario Bibliotheca Ecclesiastica, cap.
486. Theophilus Raynaud, in Scapulari defenso.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, Lib. VII. Spo-
cilli Historialis, cap. 48. Palzonydorus, in Fas-
culo ex parte, Lib. III. cap. 13. & 14. Petrus
Lucius, in Bibliotheca Carmelitana, fol. 47. & 48.
Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. Annal. Car-
melit. ad annum 1339. Ludovicus à S. Teresia, in
Successione Elie Propheta Gallicè Scripta, cap. 243.
pag. 554.

His addi possent Ferdinandus Ughellus, tomo 3.
Iudicis sacre, pag. 565. Calmirius Ondinus, in
Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis, tomo 3.
pag. 2255. &c.

C C X.

JOANNES GULDENER, Germanus, Carmeli-
ta Coloniensis, Doctor Theologus Parisiensis:
Vir pietate, doctrinâque clarus, atque in sacris Li-
teris eruditio celebris, Concionator suâ estate non
vulgaris, claruit anno 1340. mortuus tandem Bru-
xellæ, ibidemque sepultus. Scriptor,

1. *Collectiones Feriales, Lib. I.*

2. *Sermones de tempore, Lib. I.*

3. *Sermones per Adventum, Lib. I.*

4. *Sermones Quadragesimales, Lib. I.*

5. *Sermones de Sanctis, Lib. I.*

De Joanne de Guldenerio mentionem habent
Trissi, in Catalogo Magistrorum Parisenium Car-
melitarum: Antonius Possevius in Apparatu sacro,
tom. 1. pag. 891. Josias Simlerus, in Epitome Bi-
liotheca Gesneriana, pag. 448. Franciscus Swettius, in
Athenis Belgicis, pag. 433. Alegreus Cassanarus,
in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 288. Joannes-
Baptista Lezana, tomo 4. ad ann. 1340. pag. 570.

J.

num. 4. Emmanuel Rotmans, in *Elucidat. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1108 num. 3938. Carolus du Cange, in *Catalogo Authorum: qui præfigitur tom. 1. Glossarii Latin. &c.* Albertus Fabricius, in *Bibliothecâ mediae & infimae Latinitatis, tomo 4. pag. 334.*

C C X I.

JOANNES GUTIEREZ DE LA MADALENA, Hispanus, natus Toleti in Carpetanis ad Tagum Fluvium, Carmelita, Docto Theologus, Provincie suæ Castallanae aliquando Præfectus, quo munere insignitus, vitâ defunctus obiit anno 1579. Scripsit Hispanicè: *Vida de sancta Helena*: Matriti, apud Franciscum Sanchez, 1678. in-8o.

De quo sunt consulendi Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 541.* Idelphonsus à matre Dei, in *Indice Ms. quorundam Scriptorum Ordinis Carmelitarum*: Emmanuel Romans, in *Elucidationibus variis Ord. Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 217.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. ubi mortem GUTIERREZ anno 1588. perperam assignat.

Differt noster Gutierrez à JOANNE GUTIERREZ DE ESTREMERA, Ordinis Mercenariorum, qui edidit Matriti, 1614. Librum: *De las grandezas del Nombre de Jesu, in-4°.* id est: *De Magnitudinibus Nominis Jesu.* Vide *Bibliothecam Hispanam, pag. cit. 541. tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ.*

F I N I S T O M I P R I M I.

PROTESTATIO AUCTORIS,

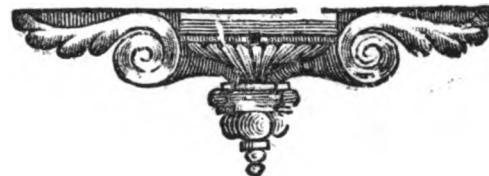
Juxta Decreta felic. recordat. URBANI VIII. & INNOCENTII XII.

CUM felicis recordationis Urbanus Papa VIII. die 13. Martii, anno 1625. in S. Congregatione S. R. & universalis Inquisitionis Decretum ediderit, idemque confirmaverit die 5. Julii 1634. quo inhibuit imprimi Libros hominum, qui sanctitate, seu Martyri famâ cœlestes è vita migrarunt, gesta & miracula, vel revelationes, seu quæcunque beneficia, tanquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentis, sine recognitione atque approbatione Ordinarii; & quæ hæcenùs sine ea impressa sunt, nullo modo vult censeri approbata. Idem autem Sanctissimus die 5. Junii, 1631. sic declaravit, ut nimis non admittantur elogia Sancti, vel Beati absolute, & quæ cadunt super personam; benè tamen ea quæ cadunt super mores & opinionem, cum protestatione in principio, quod iis nulla adsit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides sit tantum penes autorem.

Huic Decreto, ejusque confirmationi, & declarationi, observantiâ & reverentiâ, quâ pars est, insistendo, profiteor me haud alio sensu, quidquid in hac Bibliotheca Carmelitana & ejus Appendicibus, Dissertationibus, & Notis criticis refero, accipere, aut accipi ab ullo velle, quām quo ea solent, quæ humana duntaxat auctoritate, non autem divinâ Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, aut Sedis Apostolicæ nituntur.

Et cùm Innocentius Papa XII. per Decretum anno 1698. die 20. Novembri ediderit, quo perpetuum imposuit silentium super primæva institutione Ordinis Carmelitarum; & Sanctissimus Benedictus Papa XIII. anno 1725. titulum ad statuam Eliæ Prophetæ marmoream in Basilica S. Petri erectam Romæ apponendum, propriâ Pontificiâ manu hunc designaverit; Sancto Eliæ, Fundatori suo, Religio Carmelitarum erexit.

Utrique Decreto, observantiâ & reverentiâ, quâ pars est, insistendo, me haud alio sensu, quidquid huic Bibliothecæ ac ejus partibus aut appendicibus singulis inseritur, accipere, quām quo solent ea, quæ Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, aut Sedis Apostolicæ approbationi consentire, & consonare intelliguntur, sic sancte profiteor & sincere protestor. Quidquid huic approbationi contrarium & oppositum reperiaretur, tanquam nec scriptum nec dictum esset consentio, pœna & vehementer postulo,

INDEX

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

ANTIQUIORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in priore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

A.	Floruit	I landatur	An. Pag.	A.	Floruit	I landatur	An. Pag.
A DAMUS DE BODROMO, Germanus.	1350.	1		Andreas Ferraro à Castro, Messanensis.	1685.	73	
Adamus Hemlingtonus, Anglus.	1420.	1		Andreas de Confluentia, Trevirenus.	1476.	73	
Adamus Saxlinghamus, Anglus.	1350.	2		Andreas Corsinus (S.), Florentinus.	1373.	74	
Adrianus Arnoldus, Belga.	1490.	2		Andreas Lao, Siculus Catanensis.	1647.	79	
Adrianus Hecquet, Belga.	1490.	2		Andreas de Dienne, Auriliacensis.	1729.	80	
Adrianus Sarembius, Polonus.	1626.	3		Andreas Fesulanus à S. Teresia, Polonus.	1651.	81	
Ægidius Crofeol, Gallus.	1556.	4		Andreas Gargi, Genuensis.	1752.	82	
Ægidius Faber, Bruxellensis.	1506.	5		Andreas Haefius, Gedannensis.	1670.	82	
Ægidius Fernandus, Hispanus.	1605.	6		Andreas de Lezana, Hispanus Toletanus.	1615.	87	
Ægidius Honestus, Siculus.	1611.	6		Andreas de Lucha, Italus.	1418.	87	
Ægidia à S. Franciscus (du Ruffay,) Armorica.	1647.	7		Andreas Mastellone, Neapolitanus.	1717.	88	
Ægidius Leondelatus, Siculus.	1597.	8		Andreas de la Monacha, Italus Brundusinus.	1674.	92	
Ægidius de Merica, Germanus.	1499.	8		Andreas à S. Nicolao, Lotharingus.	1715.	92	
Ægidius Richardus, Belga.	1540.	9		Andreas à S. Petro Vasco, Condomenus.	1720.	95	
Ægidius Rossensis, Germanus.	1442.	10		Andreas Rafoi, Siculus.	1671.	96	
Ægidius Scrinius, Siculus.	1589.	10		Andreas Stengnart, Leodiensis.	1615.	97	
Alanus Beucliffus, Anglus.	1245.	11		Andreas Targetus, Italus Brixienis.	1592.	98	
Alanus Lynensis, Anglus.	1420.	13		Andreas Torres, Neapolitanus.	1629.	99	
Albertus à S. Ægidio, Armoricus Dolensis.	1670.	16		Andreas Vlafto, Appulus Nojanus.	1712.	99	
Albertus de Annuba, Beneventanus.	1700.	17		Anellus Antignanus, Neapolitanus.	1639.	99	
Albertus Barra, Neapolitanus.	1665.	17		Angela (S.), (Bohema dicta), Sicula Siaccensis.	1516.	100	
Albertus Czepelius, Polonus.	1639.	18		Angelus à S. Agneta, Gallus Quintinenis.	1643.	103	
Albertus Draga, seu Draco, Longobardus.	1606.	18		Angelus de Bergamo.	1574.	104	
Albertus Siculus (S.). Drepitanus.	1307.	18		Angelinus de Augustinis, Florentinus.	1438.	104	
Albertus de Ferias, Hispanus Bœticus.	1542.	24		Angelus Blanc, Sabaudus Rupeculensis.	1681.	105	
Albertus Joannis, Belga.	1496.	25		Angelus Buccelinus, Italus Mantuanus.	1643.	106	
ALBERTUS MASSARIUS, Italus Medicinensis.	1643.	25		ANGELUS DE CAMBOLAS, Tolosanus.	1716.	106	
Albertus Lazarus, Romanus.	1675.	26		Angelus Capreolus, Italus Brixienis.	1482.	107	
Albertus Naucerus, Neapolitanus.	1571.	26		Angelus Caſiglioni, Mediolanensis.	1584.	108	
Albertus de Nussia, Germanus.	1495.	26		Angelus Coradellus, Italus Brixienis.	1530.	109	
A bertus Polevitius, Polonus.	1627.	26		Angelus Dalfau, Catalanus.	3663.	110	
Albertus de Porceto, Germanus.	1443.	26		Angelus Dertanne, Aquitanus Auriliacensis.	1678.	110	
Albertus Scachinus, Italus Parmensis.	1676.	27		Angelus de Duccis, Longobardus Brixienis.	1507.	110	
Albizus Azolinus, Italus Florentinus.	1428.	27		Angelus Duffel, Aquitanus Auriliacensis.	1735.	110	
Alexander Blanckart, Germanus.	1555.	27		Angelus Espin, Hispanus.	1663.	111	
Alexander Doria, Italus Genuensis.	1647.	28		Angelus Fardella, Siculus Drepitanus.	1650.	111	
Alexander Koslinkius, Polonus.	1636.	30		Angelus à S. Hilario, Metenensis.	1664.	112	
Alexander-Maria Briantus, Mediolanensis.	1646.	32		Angelus Hierosolymitanus (S.)	1150.	112	
Alexander Salicinus, Ferrariensis.	1563.	32		Angelus Marin à S. Cruce, Montiregalensis.	1671.	118	
Alexander Vander-Berghe à S. Teresia, Belga.	1686.	32		Angelus Merulus, Ticinensis.	1649.	118	
Alexius Porrus, Mantuanus.	1609.	35		Angelus Mineuccius, Italus Canepinæ.	1630.	119	
Alexius ab Assumptione, Parisinus.	1688.	34		ANGELUS MONSIGNANUS, Foro-juliensis.	1697.	129	
ALOISIUS LAGHI, Italus Foro-Livienensis.	1752.	37		Angelus de Nepotibus, Taurinensis.	1623.	120	
Aloïsius Peanes à Nativitate Domini, Pedemontanus.	1739.	40		Angelus Palaciæ, Hispanus Pampelonensis.	1613.	120	
Aloïsius Sadoc, Siculus Panormitanus.	1447.	40		Angelus Beritau à Passione, Armoricus Ploërmæ-			
Alphius Matthiolus, Siculus Alcamensis.	1620.	41		lensis.	1614.	120	
Alphonsus de Alfama, Ullipponensis.	1438.	42		Angelus Pereira, Hispanus Conimbricensis.	1614.	121	
Alphonsus Alvarez, Hispanus.	1676.	43		Angelus Pius Chiappanus, Mediolanensis.	1664.	122	
Alphonsus Bohorquez, Hispanus.	1620.	44		Angelus Robertus Laurentus, Bononiensis.	1638.	123	
Alphonsus Loarte, Hispanus Toletanus.	1619.	46		Angelus Rocco Appulus, Barensis.	1680.	124	
Alphonsus Morales, Lusitanus.	1556.	48		Angelus Rossi seu Rubeus, Bergomensis.	1684.	124	
Alphonsus Navarro, Bœticus.	1615.	48		Angelus Sagarro, Catalanus Barcinonensis.	1620.	125	
Alphonsus Pelaez, Hispanus.	1605.	50		Angelus de Salazar, Hispanus Castellanus.	1582.	125	
Alphonfus Ramirez, Toletanus.	1621.	50		Angelus Savorus, Genuensis.	1613.	126	
Alphonfus Sobrino, Hispanensis.	1628.	50		Angelus Scamnus, Mediolanensis.	1613.	127	
Alphonfus de Theramo, Anglus.	1421.	51		Angelus Spenel, Gallus Aniciensis seu Podiensis.	1658.	128	
Alphonfus de Villalobos, Toletanus.	1570.	59		Anonyma Galla seu Armorica, Nannetensis.	1486.	136	
Amator Arrais de Mendoza, Lusitanus.	1600.	59		Anonymus Burgundus, Semuriensis.	1410.	136	
Ambrosius Gardeboſt, Tolosanus.	170.	61		Anonymous, Augustanus.	1410.	137	
Ambrosius Roca de la Serna, Hispanus.	1649.	63		Anonymous, Bononiensis.	1483.	137	
Ambrosius de Vallejo, Matritensis.	1635.	63		Anonymous, Brugenensis.	1487.	137	
Anacletus la Fontaine à S. Joanne, Gallus Andinus.	1685.	64		Anonymous, Claromontanus.	1570.	139	
Anastasius Cochelet, Gallus Campanus.	1624.	67		Anonymous, Gallus Tolosanus.	1716.	148	
Anastasius Garcia, Hispanus Valentinus.	1628.	68		Anonymous, Italus Picenus.	1734.	149	
Anastasius Vives de Rocamora, Hispanus Valentinus.	1674.	69		Anonymous, Leodiensis.	1682.	149	
Andreas Angelettus, Romanus.	1678.	69		Anonymous, Neapolitanus.	1452.	151	
Andreas Barzeski, Polonus.	1752.	70		Anonymous, Parisiensis.	1697.	152	
Andreas Blanchard Claromontanus.	1661.	72		Anonymous, alter Parisiensis.	1528.	156	
Andreas Bouttier, Claromontanus.	1643.	73-81		Anonymous, Patavinus.	1743.	157	
<i>Tom. I.</i>							
*							

INDEX ALPHABETICUS.

M Monum. An.	L Laudatur Pag.	F Floruit An.	L Laudatur Pag.
Anonymus, Syrius.		Arnoldus Anedelius de Sonis, Aquitanus.	1510. 196
Anonymus, Venetus.		Arnoldus de Austria, Teutonicus.	1400. 196
Anonymus, Vercellenensis.		Arnoldus de Biffalis, Teutonicus.	1366. 197
Anonymus, Woitspergenensis.		Arnoldus à S. Carolo Belga, Mechliniensis.	1672. 198
Anselmus à S. Carolo Armoricanus, Brito.	1209. 158	Arnoldus de Limone, Narbonensis.	1466. 200
Antonius à S. Agneta, Ferrarensis.	1470. 160	Arnoldus de Tronca, Tolosanus.	1362. 201
Antonius de Averaria, Bergomensis.	1486. 163	Augustinus Abarius, Patavinus.	1593. 201
Antonius, Mediolanensis.	1523. 164	Audomarus à S. Bertino, Belga.	1689. 203
Antonius Bienvenu, Galus Turonensis.	1461. 165	Augustinus Bisaretus, Longobardus Chieriensis.	1639. 203
Antonius Bosius de Novellaria.	1525. 165	Augustinus Guardius, Mantuanus.	1621. 203
Antonius Breloque, Burgundus Semurensis.	1702. 165	Augustinus Nugnez del Gadillo, Cordubensis.	1631. 204
Antonius Corrosetus, Parisinus.	1591. 165	Augustinus Schiaffinus, Genuensis.	1649. 205
Antonius Mangarda à crucifixo, Taurinensis.	1568. 166	Augustinus Suarez, Boeticus.	1573. 207
Antonius Dario, Neapolitanus.	1671. 166	Augustinus de Goazmoal à Virgine Maria, Armericus Leonensis.	208
Antonius Ferrari, Siculus Politienensis.	1569. 167	Augustinus à SS. Sacramento, Armoricus Rhedenensis.	1625. 209
Antonius de Fide, Florentinus.	1617. 167	Aurelius Reginus de Crema, Italus.	1593. 209
Antonius de Francia.	1433. 167	Austremius Farnetanus, Italus.	1689. 209
Antonius Frizza, Ligur Novariensis.	1478. 168	A V E R T A N U S à S. Elia, natione Germanus, Patria Lutzenensis alias Luxensis, vel etiam Leontinus. <i>Lutza</i> enim seu <i>Lutzen</i> Germania est oppidum, in quo Carmelitanum Cenobium erexit anno 1349.	
Antonius Gerundenensis Coadjutor Suffraganeus.	1613. 169	A V E R T A N U S in seculo dictus <i>F E R D I N A N D U S A V E R</i> , Provincie Alemanie superioris Carmelita; Vir Doctus, in agendo valde prudens & economus, variis in Cenobii Præfecturam gessit, & vergente anno 1670. in Comitiis Provinciis Herbipoli (Gallice <i>Wirtzbourg</i>) celebratis, in Provincialem electus fuit. Conventum Strigoviensem in Silesia post hæreses & bella restauravit, atque Sundalionem Garnierianum Cenobium eadem in Silesia feliciter promovit. Obiit tandem in Patrio Carmelo, anno 1691. die 19. Novembris. Ejus Opera inscribuntur:	
Antonius à Ganua, Italus.	1330. 169	1. <i>Vita S. Alberti Drepanensis, Carmelite.</i>	
Antonius ab Heredia, Hispanus Requensis.	1568. 170	2. <i>Nonnulla Controversiae adversus Hæreticos.</i>	
ANTONIUS-JOSEPH-AMABILIS F E Y D E A U , Gallus.	1741. 173	3. <i>Historia de miraculosa Imagine B Virginis Marie ad Urticas</i> , cui adjungitur <i>Translatio hujus Imaginis ab Heilbrunensi Civitate ad Carmelum Straubingarum in Bavariam</i> , anno 1661. die 18. Maii.	
Antonius Lanquier, Attribatenensis.	1517. 174	Avertanum à S. Teresia commendat Ludovicus Perez à Castro, Codice 3. Mf. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitani, pag. 46. & 50. Necnon in sua Bibliotheca Carmelitana Mf. fol. 39.	
Antonius Lopez, Lusitanus.	1628. 174	Historiam autem Imaginis Beatæ Virginis Mariæ in Urticeto juxta Heilbrunnam Wirtzburgensis Diœcesis oppidum descriptit Joannes Trithemius tribus Libris: Quorum Libro II. cap. 5. & seqq. narrat constructionem Ecclesie, & fundationem Monasterii Heilbrunensis, quod & Fons salutis cognomine dictum, assensu Domini Gotfridi Herbipolensi traditum fuit Fratribus Carmelitis, & à Nicolao V. confirmatum; & plurimis Indulgentiis postea ditatum ab Innocentio VIII. anno 1486. die 26. Septembris, & ab Alexandro VI. anno 1496. die 15. Martii: uti videre est <i>tomo 1. Bullarii Carmelit.</i> pag. 395. & 416.	
Antonius De Lor, Occitanus.	1631. 175	Ait in bellorum tumultibus isto celeberrimo Monasterio funditus diruto, & Urbe Heilbrunna ad partes Hæreticorum transflatâ, illorumque dominio subditâ, Imago præfata Straubingam translata fuit: De qua vide Vineam Carmeli, pag. 285. num. 551. & Speculum Carmelitarum, <i>tomo 1.</i> pag. 660. num. 2520.	
Antonius Maraver, Hispanus Utricensis.	1620. 175		
Antonius Marinarius Senior, Italus.	1570. 176		
Antonius Marinarius Junior, Legrotagliensis.	1624. 180		
Antonius Milanta, Januensis.	1474. 182		
Antonius Oliyan à Maldonado, Cæsaraugustanus.	1681. 183		
Antonius de Piis Senensis.	1455. 184		
Antonius De la Porte à S. Martino Armoricanus, Rhedenensis.	1650. 184		
Antonius Rape, Flander.	1508. 186		
Antonius Rishus, vel Riccius de Novellaria, Regiensis.	1571. 186		
Antonius de Rovigo, Ferrarensis.	1640. 187		
Antonius Roulin, Bituricensis Gallus.	1604. 187		
Antonius Sabré, Aquitanus Aginnenensis.	1645. 187		
Antonius à Sagramena, Hispanus Matritensis.	1623. 188		
Antonius Spata, Siculus.	1693. 188		
Antonius Tabares vel Tavares, Ulißiponensis.	1623. 189		
Antonius Vasquez de Espinoza, Boeticus.	1630. 189		
Antonius à Villaforte, Hispanus Complutensis.	1585. 190		
Archangelus de Grlamis & de Trino, Montiferrens.	1494. 191		
Archangiola Fortunata Bona, Neapolitana Caprensis.	1734. 191		
Archangelus Capellonus, Genuensis.	192. 192		
Archangelus Parissola, Genuensis.	1719. 192		
Archangelus Augustini, Venetus.	1565. 193		
Archangelus Lanfranco, Papiensis.	1655. 195		
Archangelus à S. Michael, Cremonensis.	1655. 195		
Archangelus Michael Maria Gervasi, Neapolitanus.	1230. 195		
Archangelus Paulius, Florentinus.	1636. 195		
Archangelus à S. Luca, Rhedenensis.	1663. 196		
Ariso, Anglus.	14. 196		
Araaldus Landivisqueus, Aquitanus Condomiensis.	1525. 196		

B.

An.	Pag.	An.	Pag.
B ALDUINUS Leersius, Belga.	1484. 210	Basilius Anguissola, Cremonensis.	1608. 251
Balthazar Limpio senior, Lusitanus.	1558. 211	Basilius Cavaretta, Siculus Drepanitanus.	1668. 254
Balthazar Limpio junior, Ulißiponensis.	1689. 214	Basilius à S. Joanne, Andegavensis.	1670. 257
Baptista Cataneus vel de Cathaneis, Venetus.	1592. 215	Basilius à S. Joseph, Armoricus Rhedenensis.	1701. 257
Baptista Panetius, Ferrarensis.	1497. 216	Beatrix Di Gero Rodriguez, Hispalensis.	1623. 261
Baptista Ferrarius, Italus.	1525. 217	Beatrix Tinoco, Hispalensis.	1622. 261
Baptista Spagnolus, Mantuanus.	1517. 217	Bernardus de Ambasia seu Areoli, Gallus.	1379. 271
Barnabas à S. Cecilia, Armoricanus Nanetenensis.	1747. 240	Bernardus Aiguans live Agrianus, Bononiensis.	1386. 271
Barnabas à S. Mathurino, Gallus Turonensis.	1705. 241	Bernardus à S. Magdalena, Andinus.	1669. 275
Bartholomæus Dias de Enxinas, Toletanus.	1642. 242	Bernardus de Montesa, Hispanus.	1472. 277
Balthazar Romaya, Coloniensis.	1620. 214	Bernardus de Paredes, Hispanus Toletanus.	1662. 282
Bartholomæus Eiselim.	1616. 242	Bernardus de Roma, Italus.	1406. 283
Bartholomæus Fanti, Mantuanus.	1490. 243	Bernardus du Serein, Pictavensis.	1555. 284
Bartholomæus de Loaysa, Boeticus.	1616. 243	Bernardus Tarbes, Occitanus.	1669. 284
Bartholomæus Campagnola, Venetus.	1507. 244	Bertholdus (S.), Longobardus.	1222. 286
Bartholomæus Masci, Euthruscus.	1588. 245	Bertrandus Stephani, Gallus.	1484. 290
Bartholomæus Mozzonus, Mantuanus.	1692. 245	Bertrandus vel Bernardus Vasquerius, Italus.	1411. 290
Bartholomæus Peyro, Perpinianensis.	1415. 246	Blasius Hoycius Palatius, Polonus.	1629. 294
Bartholomæus Porthalingius, Gallus Arelatensis.	1523. 246	Blasius Suanensis, Italus.	1229. 295
Bartholomæus De Raccoli, Tolosanus.	1445. 246	Blasius Sylvester, Italus.	1472. 296
Bartholomæus Ragusius, Siculus.	1581. 248	Bonaventura d' Heredità à S. Anna, Nannetenensis.	1667. 297
Bartholomæus de Sacca, Siculus.	1396. 249	Bonaventura de la Peliciata, Ferrarensis.	1563. 298
Bartholomæus Sanzius, Toletanus.	1623. 249	Bonaventura Ginochi, Genuensis.	1618. 298
Bartholomæus Spiritus, Gallice Esprit, Burgundus.	1590. 250	Bonifacius, Venetus.	1374. 299
Bartholomæus Solciensis, Episcopus.	1330. 251	Brocardus Billicus, Coloniensis.	1487. 300
Bartholomæus Vasquez, Hispanus.	1664. 251	Benedictus Delzons, Aquitanus Aurilliacensis.	1703. 262
Bartholomæus Viota, Arrago.	1639. 251	Benedictus à S. Fide, Anglus Norvicensis.	1410. 262

INDEX ALPHABETICUS.

B.

Nom Ladainien	An. Pag.	Nom Ladainien	An. Pag.
Benedictus Gallus.	1299. 263	Bernardus de Ambasie (<i>Aureoli.</i>)	1379. 271
Benedictus Henriquez, Hispanus.	1590. 263	Bernardus de Roma, Italus.	1406. 283
Benedictus Buns à S. Joseph, Belga Neomagenensis.	1716. 264	Bernardus Tarbes, Gallus Occitanus.	1284. 284
Benjamin Chaudeau à S. Joanne, Gallus Cabillonenensis.	1741. 265	BERTHOLDUS de Malefayda (S.), Lemovicensis.	1186. 286
Benedictus Martin à S. Martino, Burgundus Divionensis.	1636. 265	Bertrandus Fizalanus, Anglus.	1424. 289
Benedictus Perret à S. Joseph, Occitanus.	1741. 264	Burgerius à Burgis, Coloniensis.	1452. 291
Berengarius Tobias, Cesarauugustanus.	1290. 266	Blasius Lorinus.	1294.
Berengarius de Valle-Arenola, Arrago.	1342. 266	Blasius Siculus.	1330. 295
Bernardinus Landuccius, Senensis.	1523. 267	Bonaventura Ginochi, Genuensis.	1618. 298
Bernardinus Sampsonis, Neustrius Rothomagenensis.	1439. 270	Bonifacius à S. Euphrasia, Armoricus Rhedonensis.	1389. 299
Bernardus de Montesa, Hispanus Bilbilitanus.	1477. 277	Borchardus Forbin, Grandensis.	1389. 300
BERNARDUS OLLERIUS, Catalanus.	1386. 278	BROCARDUS (S.), Hierosolymitanus.	1221. 300

C.

Nom Ladainien	An. Pag.	Nom Ladainien	An. Pag.
CÆLESTINUS à S. Simone, Belga.	1676. 306	Christophorus le Roy, Aurelianensis aut Carnotensis.	1619. 341
Cæsar Besadona, Venetus.	1607. 306	Christophorus Silvestranus Brenzonus, Veronensis.	1648. 342
Camillus Ausilius, Neapolitanus.	1607. 308	Christophorus à Toledo, Hispanus.	1588. 345
Camillus Lomatius, Italus Melegnanus.	1575. 308	Christophorus Marinus, Calaber Crotoniates.	1613. 345
Camillus Visba, Italus seu Neapolitanus Tranensis.	1656. 308	Claudius à Monte Martyrum, Parisiensis.	1549. 345
Carmela di Done, Catanensis.	1724. 309	Claudius Perrier, Gallus Podiensis.	1651. 346
Carminia Fati, Messanensis.	1717. 309	Claudius Perrini, Italus Parmensis.	1597. 346
Carminius Philomarinus, Neapolitanus.	1664. 310	Clemens Coppola, Neapolitanus.	1647. 346
Carolus Freywilliger à S. Anastasio, Moguntinus.	1679. 310	Clemens Gherardinus, Parmensis.	1615. 347
Carolus à S. Benedicto, Gallus.	1720. 312	Clemens Maria Felina, Mantuanus.	168. 347
Carolus Dubois, Parisinus.	1624. 312	Clemens Perozzola, Vercellensis.	1631. 348
Carolus Caporale, Neapolitanus.	1718. 313	Clemens Stratta, Astenensis.	1680. 348
Carolus à S. Catharina, Gallus Pictaviensis.	1689. 313	Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, Turonensis.	1732. 348
Carolus de Bononia.	1416. 313	Conradus Aldendorpius, Trevirensis.	1413. 349
CAROLUS CORNACCIOLOUS, Mediolanensis.	17. 313	Conradus ab Ansberg, Colonensis.	1433. 350
Carolus-Maria Gattus, Mantuanus.	1710. 315	Conradus à S. Georgio, Germanus.	1302. 352
CAROLUS PHILIBERTUS BARBERIUS, Pedemontanus.	1722. 316	Conradus ab Heyden, Colonensis.	1532. 352
Carolus Sernicola, Neapolitanus.	1714. 317	Conradus Tremonius vel Ernestus, Germanus.	1419. 352
Carolus Taurus, Neapolitanus.	1692. 318	Constantinus Montoblius, Genuensis.	1628. 353
Celedonius à Sanctis, Castellanus.	1628. 322	Cosmas Facellinus, Pisanius.	1632. 353
Cherubinus Ferrarius, Mediolanensis.	1625. 322	Cosmas Devilliers à S. Stephano, Parisiensis.	1752. 353
Cherubinus Blanchius, Italus Bononiensis.	1584. 330	Cornelius Guargantus, Italus Socinas.	1602. 353
Cherubinus Griffonius, Italus Alexandrinus.	1595. 330	Cyrillus Candidus, Neapolitanus.	1629. 357
Cherubinus Serbonellus, Mantuanus.	1649. 330	CYRILLUS (S.), Constantinopolitanus.	1224. 357
Chrysostomus Marasca, Cremonensis.	1618. 331	Cyrillus Faber, Gallicè Lefevre, Neustrius.	1619. 357
Christianus Antuerpiensis, Belga.	1540. 332	Cyrillus Garlandius, Anglus.	1450. 363
Christophorus de Avendago.	1628. 332	Cyrillus Giaimo, Neapolitanus.	1652. 364
Christophorus de Assumptione, Hispanus.	1616. 333	Cyrillus de Las Heras, Hispanus.	1610. 364
Christophorus Craverius.	1580. 333	Cyrillus Morel, Burgundo-Sequanus.	1678. 365
Christophorus de Eflava, Hispalensis.	1620. 334	Cyrillus Pennet, à S. Paulo, Armoricus Leonensis.	1649. 365
Christophorus de Fassinetto, Genuensis.	334	Cyrillus Thermitanus, Siculus.	1694. 366
Christophorus Frassinetus, Ligur.	1478. 335	Cyrillus Tipaldi, Neapolitanus.	1700. 368
Christophorus M. irquez, Matritensis.	1622. 335	Cyrillus Ximenez, Barcinonensis.	1618. 368
CHRISTOPHORUS MARTIGNONIUS, Italus Brixienensis.	1481. 340	Cyrillus de Vico Novo, Pedemontanus.	1523. 369
Christophorus Rachettus, Mediolanensis.	1690. 341		

D.

Nom Ladainien	An. Pag.	Nom Ladainien	An. Pag.
DAMASUS à S. Ludovico, Neustrius.	1684. 370	Didacus de Norogna, Lufitanus.	1616. 394
Damafus Peyronnet, Cadurcensis.	1730. 370	Didacus Ramirez, Toletanus.	1650. 395
Damascenus ab Assumptione, Gallus Luziniacensis.	1691. 370	Didacus Sanchez de la Camera, Castellanus.	1590. 396
Daniel le Gouverneur à S. Joseph, Armoricus Sammacloviensis.	1666. 371	Didacus de Turegano Benavidez, Matritensis.	1655. 396
Daniel Burch à S. Petro, Brabantinus.	1719. 372	Didacus Velasquez à Corona, Castellanus.	1583. 396
Daniel Petredensis, Episcopus.	1537. 373	Dietherus de Moguntia, Germanus.	1519. 396
Daniel de Wickerich, Germanus.	1364. 373	Dionysius Blasco, Hispanus Utrillensis Arrago.	1671. 398
Daniel Audenaerde à Virgine Maria, Belga.	1678. 375	Dionysius Gastellier, Gallus Melodunensis.	1593. 399
David Dubois, vel Boyfus, vel Boschus, Anglus.	1450. 379	Dionysius Holcanus, Anglus.	1466. 399
David Chirburius, Anglus.	1446. 380	Dionysius Jubero, Aragonus Barbastrensis.	1612. 399
David Esau de Girolamis, Florentinus.	1504. 380	Dionysius Perronet, Gallus Melodunensis.	1609. 402
David Gallus, Apulus.	1635. 381	Dionysius Severinus, Neapolitanus.	1590. 403
David ab omnibus Sanctis, Germanus.	1701. 381	Dionysius Solerti, Bergomensis.	1630. 404
David Obugzeus, Hibernus.	1320. 381	Dionysius Stephani, Belga Thenensis.	1458. 404
David Waterston, Anglus.	1524. 382	Dominicus Lefchart à S. Alberto, Armoricus Filgeriensis.	1634. 404
Degenhardus de Dumeta, Germanus.	1624. 382	Dominicus-Antonius Basile, Apulus Cryptaliensis.	1678. 407
De la Croix, Burgundus.	1666. 382	Dominicus Campanella, Neapolitanus Putinianus.	1663. 407
Desiderius Buffet, Gallus Campanus.	1603. 383	Dominicus à S. Catharina, Armoricus Rhedonensis.	1669. 408
Desiderius Mazzapica, à S. Martino, Siculus.	1593. 384	Dominicus de Cremona, Italus.	1409. 408
Desiderius Placa, Siculus Cataniensis.	1624. 385	Dominicus Douat, Tolosanus.	1721. 409
Desiderius Richard Gallus, Andinus.	1607. 386	Dominicus Ruzzola, Bilbilitanus.	413
Didacus Ægidius, vulgo Gil, Ullisiponensis.	1335. 387	Dominicus Viranos, à S. Maria, Astenensis.	1665. 415
Didacus de Angulo, Boeticus.	1640. 387	Dominicus Muggianus, Mediolanensis.	1669. 415
Didacus à Csanate, Hispanus Turiasonenensis.	1557. 388	Dominicus Van-der-Hoogen, à Nativitate B. Virginis, Belga.	1722. 416
Didacus Henriquez, Salmanticensis.	1596. 389	Dominicus Provana, Pedemontanus.	1603. 418
Didacus de Leon, Hispanus Utrariensis.	1619. 391	Dominicus Rota, Bononiensis.	1630. 419
Didacus Lopez, Castellanus.*	1642. 392	Donatianus Bastard, à S. Nicola, Armoricus Rhedenensis.	1683. 421
Didacus Lozano, Matritensis.	1672. 392	Dorotheus Henry à S. Renate, Armoricus Rhedenensis.	1703. 421
Didacus Martinus de Lorria Maldonado, Utrariensis.	1619. 393		
Didacus Merino, Hispanus Beaciensis.	1637. 394		

INDEX· ALPHABETICUS.

	<i>Floruit</i>	<i>Laudatur</i>	<i>E.</i>		<i>Floruit</i>	<i>Laudatur</i>	
E Astus, Græcus.				<i>An.</i>	<i>Pag.</i>		
Eberhardus, Billicus Colonienfis.	1193.	424	Eliseus Venturinus, Euthruscus.	1599.	442		
Eberardus, Teutonicus.	1557.	424	EMILIU S JACOMELLI, Italus Medicinensis.	1687.	443		
Eberardus Maynārdus, Moguntinus.	1612.	426	Emmanuel de Goēz, Lusitanus.	1626.	444		
Edmundus Matherot, Burgundus Semuriensis.	1403.	427	Emmanuel Cardoso, Lusitanus Pacensis.	1636.	444		
Eduardus Domleius, Dinalius, Dinlejus, Anglus.	1608.	426	Emmanuel Das Chagas, seu De Plagis, Ulissiponensis.	1631.	445		
Egheberthus, Scotus.	1450.	427	Emmanuel de Parades, Castellanus.	1685.	447		
Elias de Amato, Calaber Montaltinus.	1628.	428	Emmanuel de Soto, Hispanus.	1706.	447		
Elias Aflorini, Italus Neapolitanus.	1748.	429	Emmanuel Roman, Hispanus Pincianus.	1630.	447		
Elias Carnivallius, Longobardus.	1703.	431	Emmanuel De Sa, Olissiponensis.	1724.	447		
Elias Luna, Siculus Drepanitanus.	1593.	431	Emmanuel Tabarez vel Tavarez, Lusitanus.	1589.	448		
Elias Maruggi, Apulus Nucerianus.	1655.	433	Emmanuel Tabarez junior, Lusitanus.	1656.	448		
Elias Del Re, Barenfis.	1651.	434	Evangelista de Giocondo (Cassandra) Florentina.	1625.	449		
Elizabeta Deaz de Ortega, Toletana.	1733.	434	Erveus Scotus.	1300.	449		
Elifeus Bonetus de Mediolano, Italus.	1682.	435	Eugenius Machbreu, Anglus.	1574.	451		
Eliseus Garcias, Arrago.	1669.	436	Eugenius Montanus, Neapolitanus.	1585.	451		
Eliseus Monsignani, Italus Foro Julienfis.	1700.	437	Eugenius Spellius seu Spinellius, Genuensis.	1599.	451		
Eliseus Ruiconus, Pedemontanus Astensis.	1737.	438	Eusebius à S. Joanne, Claromontanus Arvernus.	1738.	452		
Eliseus de Signorellis, Anconitanus.	1630.	440	Eustachius Salodiensis, Brixienfis.	1685.	455		
Eliseus Vassallus, Neapolitanus Basiliacatanus.	1475.	441	Eustachius de Tuno, Sabaudus.	1535.	455		
	1643.	442					

F.

	<i>An.</i>	<i>Pag.</i>
F AUSTINUS Aicardus , Mediolanensis.	1616.	456
Felicianus à S. Magdalena , Armoricus Nannetensis.	1685.	457
Felix Le Marié à S. Arsenio , Nannetensis ad suz Pro- vincie Turonie Præfeturam promotus est , anno 1752. die 28. Aprilis.	1752.	457
Felix Bona Fides , malè Bonafires , Panormitanus.	1681.	465
Felix Buy , Lugdunensis.	1687.	466
Felix-Maria Sergio , Calabria.	1717.	468
Ferdinandus Del Barco , Castellanus Abulensis.	1548.	469
Ferdinandus de Medina , Salmanticensis.	1625.	472
Ferdinandus Suarius , Toletanus.	1610.	473
Ferdinandus Suarez del Castillo , Toletanus.	1610.	473
FERDINANDUS TARTAGLIA , Italus Medicinensis.	1682.	473
Ferdinandus à S. Victore , Belga Bruxellensis.	1619.	474
Filocalus Faraldus , Neapolitanus.	1590.	474
Francisca de Ambasía , Piétavienensis.	1485.	475
Francisca Cirillo à Crucifijo , Neapolitana.	1732.	476
Franciscus à S. Angelo , Matritensis.	1608.	478
Franciscus Lechat , à S. Anna , Gallus Andinus.	1686.	479
Franciscus de Aquirre , Hispanus.	1616.	480
Franciscus de Ayala , Hispanus.	1613.	480
Franciscus Baccareus , Neapolitanus.	1564.	480
Franciscus de Bachone , Catalanus.	1372.	480
Franciscus Berthet , Bituricensis.	1667.	481
Franciscus Crespin , Bonz Spei , Valencennensis.	1677.	482
Franciscus Brunantius , vel Brunaudus , Sabaudus.	1495.	485
Franciscus Buffet , Divisionensis Gallus.	1611.	485
Franciscus Caftagna , Hispanus.	1622.	486
Franciscus Thoumine à Cruce , Andegavensis.	1625.	486
Franciscus Sanchez à Cruce , Toletanus.	1647.	487
Franciscus Espinet , Catalanus Perpinianensis.	1779.	489
Franciscus de Espinosa , Bœticus.	1616.	489
Franciscus-Hieronymus Aymo à S. Clemente Tau- rinensis.	1705.	490
Franciscus Hugo Salvene , Semuriensis Burgundus.	1660.	490
Franciscus à Jesu & Jodar , Hispalensis.	1634.	492
Franciscus Beatus à Jesu Maria , Malacitanus.	1720.	494
Franciscus Irenaeus , Armoricus Rhedonensis.	1644.	494
Franciscus Jundini , Florentinus.	1590.	494
Franciscus Latenay , Tolosanus.	1732.	502
Franciscus Lavellus seu de Lavello , Neapolitanus.	1507.	502
Franciscus Martini , Catalanus.	1390.	505
Franciscus Mafsiensis.	1352.	506
Franciscus Mauritus Pafferone , Taurinensis.	1677.	507
Franciscus de Medicis , Brixienensis.	1495.	507
Franciscus Michaëlis , Siculus Drepanensis.	1592.	507
Franciscus Mondini , Venetus.	1677.	508
Franciscus Odiau , Andinus.	1660.	509
Franciscus de Paz , vel à Pace , Salmanticensis.	1604.	510
Franciscus Parvus , Germanus Helsingerenensis.	1530.	510
Franciscus-Paulus Quaranta , Apulus Cryptaliensis.	1608.	510
Franciscus Pelletier , Rhedonensis.	1504.	510
Franciscus Potel , Attrebatenensis.	1613.	511
Franciscus Potier , Turonensis.	1661.	511
Franciscus à Puerto Jesu , Belga.	1667.	511
Franciscus de Roma , Neapolitanus.	1584.	511
Franciscus Romero , Vallisoletanus.	1635.	511
FRANCISCUS SCANNABECO , Romanus.	1676.	513
Franciscus Serranus , Barcinonenensis.	1627.	515
Franciscus de Senis , Italus.	1375.	515
Franciscus Sixtus , Neapolitanus.	1573.	515
Franciscus Suarez de Villegas , Ollisponensis.	1664.	517
Franciscus à S. Teresia , Lusitanus.	1698.	517
Franciscus Turchus , Italus Tarvisinus.	1549.	520
Franciscus à Villa Forte , Castellanus.	1608.	521
Franciscus Voersius , Pedemontanus Cherascenensis.	1634.	523
Francus de Senis (B.) , Grottensis.	1291.	524
Franciscus de Zamberis , Venetus.	1592.	525
Fridericus Stocherus , Germanus Straubingensis.	1368.	525
Fridericus Wagner , alias Wagni , Germanus.	1386.	526
Fulgentius Henry à S. Barbara , Armoricus Rhedo- nensis.	1677.	526

G.
L.

	<i>An.</i>	<i>Pag.</i>
G ABER, Anglus.		
<i>Gabriel de Aulon</i> , Hispanus.	1431.	529
<i>Gabriel ab Annuntiatione</i> , Armoricus.	1574.	529
<i>Gabriel ab Annuntiatione</i> , Belga, Germaniae Reformator.	1673.	529
<i>Gabriel Ferrus</i> , Bononiensis.	1665.	529
<i>Gabriel à S. Joanne-Baptista</i> , Belga.	1646.	531
<i>Gabriel à S. Josepho</i> , Armoricus.	1691.	531
<i>Gabriel à S. Philippo</i> , Gallus Picstavienensis.	1684.	531
<i>Gabriel à S. Spiritu</i> , Aquitanus.	1629.	532
<i>Galcerandus Caffayach</i> , Hispanus Tarraconensis.	1650.	533
<i>Galfridus Aleviantus</i> , Anglus Eboracensis.	1537.	533
<i>Gambaldus Paulus à S. Ignatio</i> , Astensis.	1340.	534
<i>Garsias</i> , Arragonius.	1704.	535
<i>Gaspar Berus aut Bavus aut Venis</i> , Lovaniensis.	1332.	535
<i>Gaspar Cortes</i> , Arago Cæsaugustanus.	1579.	535
<i>Gaspar Cotta</i> , Olissiponensis.	1604.	536
<i>Gaspara à S. M. Magdalena de Pazzis</i> , Belga, dicta Bormans.	1643.	536
<i>Gaspar Munsterus</i> , Coloniensis.	1716.	537
GASPAR PIZZOLANTI , Siculus.	1654.	538
<i>Georgius Colongue</i> , Tolosanus.	1722.	539
<i>Georgius Durandus</i> , Hispanus.	1637.	544
<i>Gaspar Dos Reis</i> , Olissiponensis.	1516.	544
	541	
Gavinus Catayna , Sardus.		
<i>Gaudentius Robertus de Parma</i> , Italus.	1676.	542
<i>Genesius Rosanus</i> , Mediolanensis.	1695.	542
<i>Georgius de Novoforo</i> , Coloniensis.	1566.	543
<i>Georgius à Regina Cælorum</i> .	1390.	544
<i>Georgius Regnart</i> , Nannetenfis.	1660.	545
<i>Georgius Riplaius</i> , Anglus.	1546.	545
<i>Georgius Seraphinus</i> , Lucensis.	1490.	545
<i>Georgius Sebenicensis</i> , Dalmata.	1647.	547
<i>Georgius Vercellonius</i> , Mediolanensis.	1676.	547
GERARDUS DE BONONIA , Italus.	1709.	547
<i>Gerardus de Castris</i> , Moguntinus.	1317.	548
<i>Gerardus ab Edam</i> , Batavus Halemensis.	1470.	550
<i>Gerardus Fayus aut Sayus</i> , Tolosanus.	1470.	551
<i>Gerardus Formau vel Formæus</i> , Attrebatensis.	1632.	551
<i>Gerardus Gerardi</i> , Antuerpiensis.	1648.	552
<i>Gerardus de Gisors</i> , Parisiensis.	1632.	552
<i>Gerardus à Jesu Maria</i> , Hispanus.	1498.	553
<i>Gerardus Emerac à S. Joseph</i> .	1649.	553
<i>Gerardus à Nazareth</i> , Galilæus.	1625.	553
<i>Gerardus Terlinchus</i> , Belga.	1150.	554
<i>Germanus Nepos</i> , Taurinensis.	1500.	555
<i>Georgius Petri</i> , Mechliniensis.	1620.	556
<i>Giesulda Giani Estrozzi</i> , Maria à S. Joseph, Flentina.	1623.	559
	1726.	560

INDEX ALPHABETICUS.

	<i>Floruit</i>	<i>Laudatur</i>	<i>G.</i>		<i>Floruit</i>	<i>Laudatur</i>
			<i>An. Pag.</i>			<i>An. Pag.</i>
<i>Gigus de Francia, vel Ugo de Prato, Gallus.</i>			1467. 561	<i>Guillelmus Byntre, Norfolcensis.</i>		1493. 591
<i>Gilbertus Crabe, Scotus.</i>			1522. 561	<i>Guillelmus Blakeney, Norfolcensis.</i>		1490. 592
<i>Gilbertus Deidonatus, Scotus.</i>			1562. 561	<i>Guillelmus Binhamus, Anglus.</i>		1382. 592
<i>Gilbertus, Norvicensis.</i>			1270. 562	<i>Guillelmus California, Anglus Linnenfis.</i>		1380. 593
<i>Gilbertus Urgalius, Hibernus.</i>			1330. 562	<i>Guillelmus Champchevrieux, Gallus Aurelianensis.</i>		1631. 594
<i>Gislenus Lucas, Attributensis.</i>			1644. 582	<i>Guillelmus Chauffardi, Gallus Rupellenfis.</i>		1411. 596
<i>Gobelinus, Alemannus.</i>			1303. 563	<i>Guillelmus de S. Fide, Norwicensis.</i>		1372. 597
<i>Godefridus Candelarius, Aquigranus.</i>			1499. 564	<i>Guillelmus De Fourbi, Sabaudus Maurianensis.</i>		1558. 698
<i>Godefridus Cornubiensis, Anglus.</i>			1340. 564	<i>Guillelmus Goulay, Andegavenfis.</i>		1534. 698
<i>Godefridus Greveray, Belga Geldriensis.</i>			1504. 565	<i>Guillelmus de Gabanrario, Tolosanus.</i>		1490. 599
<i>Godefridus Lor aut de Loc, Mechliniensis.</i>			1469. 565	<i>Guillelmus Gregorius, Scotus.</i>		1527. 599
<i>Godescalcus à Colonia, Germanus.</i>			1373. 566	<i>Guillelmus Grenzus, seu Viretus, Anglus.</i>		1470. 600
<i>Gomesius, Hispanus.</i>			1404. 567	<i>Guillelmus Guerchois, Rhedonensis.</i>		1618. 600
<i>Godwinus Hœux seu Hexius, Ullissingenensis.</i>			1475. 567	<i>Guillelmus Quesnel, Nannetensis.</i>		1516. 601
<i>Gratianus à S. Elia, Belga.</i>			1666. 568	<i>Guillelmus Hanabergus, Anglus Londinenfis.</i>		1291. 601
<i>Gratianus de Villa Nova, Bilbilitanus.</i>			1497. 569	<i>Guillelmus Harsicus, Anglus Burnhamensis.</i>		1410. 602
<i>Gregorius Albertus Varaje, Hispa. Valentinus.</i>			1658. 570	<i>Guillelmus de Hildernisse, Antuerpiensis.</i>		1411. 602
<i>GREGORIUS CANALIUS, Venetus.</i>			1631. 571	<i>Guillelmus Lidlingtonus, Lincolnensis.</i>		1310. 603
<i>Gregorius Candel, Hispanus.</i>			1654. 572	<i>Guillelmus Lincolnius, Anglus.</i>		1360. 603
<i>Gregorius Canonne à S. Martino, Valencianensis.</i>			1685. 574	<i>Guillelmus Lubbenhamus, Anglus Conventriensis.</i>		1361. 604
<i>Gregorius de Sebenico, Dalmata.</i>			1665. 577	<i>Guillelmus-Olivarius Gaudaire, Armoricus Ploërmelenensis.</i>		
<i>Gregorius Spinola, Italus.</i>			1470. 577			1612. 604
<i>Gualardus de Rupe, Tolosanus.</i>			1469. 577	<i>Guillelmus Pagham, Cantuariensis.</i>		1280. 605
<i>Gualterus Disseus, Anglus Norfolcensis.</i>			1404. 578	<i>Guillelmus Pouvel, à S. Paulo.</i>		1349. 605
<i>Gualterus Hestonius, Anglus Lincolnensis.</i>			1357. 579	<i>Guillelmus Quaplod, Hibernus.</i>		1381. 606
<i>Gualterus, Huntus, seu Venantius.</i>			1478. 579	<i>Guillelmus Radinges, Anglus Rathoniensis.</i>		1312. 607
<i>Gualterus Kellavus, Anglus Eboracenfis.</i>			1367. 581	<i>Guillelmus Sadacensis.</i>		1378. 607
<i>Guido, Sodalis</i>			1318. 581	<i>Guillelmus de Sanvico, Anglus Cantianus.</i>		1291. 608
<i>GUIDO TERRENA, Perpinianensis.</i>			1342. 581	<i>Guillelmus de Sanvilliaco, Tolosanus.</i>		1348. 613
<i>Guido, Teutonicus.</i>			1460. 588	<i>Guillelmus Scublingius, Coloniensis.</i>		1637. 614
<i>Guillelmus Alenconiensis, Neustrius.</i>			1306. 588	<i>Guillelmus Staphilartus, Anglus Cantianus.</i>		1456. 614
<i>Guillelmus Badbius, Anglus.</i>			1380. 589	<i>Guillelmus Starnefeldius, Cantianus.</i>		1390. 615
<i>Guillelmus Baguet, Armoricus Nannetensis.</i>			1615. 589	<i>Guillelmus Surfletus, Anglus Lincolnensis.</i>		1466. 615
<i>Guillelmus Beeckley, Anglus.</i>			1438. 590	<i>Guillelmus Viretus, Anglus.</i>		1470. 615
<i>Girolama Costabile, Neapolitana.</i>			1733. 590	<i>Guillelmus Wert, Germanus Aquisgranensis.</i>		1518. 616
<i>Gregorius Aver à S. Laurentio, Germanus.</i>			1689. 590	<i>Gundifalvus Munocius Adalid, Boeticus.</i>		1619. 616
<i>Gregorius Mustel, Germanus.</i>			1510. 591	<i>Gundifalvus Ramirez, Hispanus</i>		1573. 617
<i>Guillelmus Bewfu, Northamptoniensis.</i>			1390. 591			

H.

An.	Pag.		An.	Pag.
		Hieronymus <i>de Britto</i> , Ullissipontensis.	1583.	639
1450.	617	Hieronymus <i>Caruba</i> , Siculus Politienfis.	1670.	640
1473.	617	Hieronymus <i>de Casas</i> , Cæsaugustianus.	1456.	640
1508.	617	Hieronymus <i>de Catania</i> , Siculus.	1593.	640
1613.	618	Hieronymus <i>Domin</i> , Hispanus.	1650.	642
1390.	618	Hieronymus <i>Gagliardus</i> , Siculus, Narenfis.	1590.	644
1518.	618	Hieronymus <i>Isapus</i> , Neapolitanus.	1556.	652
1333.	619	Hieronymus, Mediolanensis.	1498.	652
1470.	620	Hieronymus - Michael Carmelus, <i>Trinitarius</i> .	1322.	653
1360.	620	Hieronymus <i>de Ochor</i> , Catalanus.	1420.	653
1473.	621	Hieronymus <i>Painellus</i> , Mantuanus.	1559.	654
1443.	621	Hieronymus <i>Pancorto</i> , Hispanus Giennensis.	1643.	654
1310.	622	Hieronymus <i>Salvay</i> , Pedemontanus Astenfis.	1629.	655
1357.	623	Hieronymus <i>Stella</i> , Genuenfis.	1454.	655
1460.	623	Hilarius à S. Augustino, (<i>Arias</i>) Castellanus.	1653.	660
1299.	623	Honoratus à S. Maria, (<i>Vauzelle</i>) Lemovicensis.	1729.	661
1388.	624	Horatius Salicinus, Ferrariensis.	1582.	665
1500.	625	Hortensius - Maria <i>Mori</i> , de Parma.	1702.	666
1720.	625	Humbertus à <i>Costa</i> , Lugdunensis.	1480.	666
1473.	627	Humbertus Leonardus, Leodienfis.	1472.	666
1415.	627	Humbertus à Virgine, Gallus Andinus.	1686.	668
1668.	627	Hugo à S. Francifco, Andegavensis.	1667.	669
1470.	628	Hugo de S. Neoto, Anglus.	1340.	670
1502.	628	Hugo, Parisiensis.	1420.	670
1659.	629	Hugo <i>Salvene</i> , aut <i>Salart</i> , Podiensis.	1660.	670
1612.	629	Hugo, Scotus.	1341.	671
1447.	630	Hugo <i>de Verneco</i> , Narbonensis.	1340.	671
1489.	633	Hugo <i>Virleius</i> , Anglus Norwicensis.	1344.	671
1450.	634	Hugo Durand, Burgundus.	1576.	668
1590.	634	Hunfredus <i>Nectonus</i> , Anglus Norfolkensis.	1259.	673
1633.	635	Hyacinthus à <i>Cruce</i> (<i>Chauffé</i>), Turonensis.	1710.	674
1667.	635	Hyacinthus <i>Duratzius</i> , Polonus.	1610.	674
1677.	636	Hyacinthus à <i>Sанто Joanne-Baptista</i> (<i>Petit</i>), Trevirensis.	1718.	675
1582.	637			

1

J	<i>An.</i>	<i>Pag.</i>	J	<i>An.</i>	<i>Pag.</i>
<i>Acobus à S. Antonio (Olimaert) Bruxellensis.</i>	1703.	676	<i>Jacobus de Gavio , Genuenfis.</i>	1618.	689
<i>Jacobus Alberti , Thuscus.</i>	1426.	676	<i>Jacobus à Leocato (la Lomia), Siculus.</i>	1596.	690
<i>Jacobus à Brugis , Mafius Flamingus.</i>	1314.	679	<i>Jacobus Maistret , Burgundus Juliacenfis.</i>	1615.	691
<i>Jacobus Calculus , Italus Laudensis.</i>	1533.	679	<i>Jacobus Milendunck , Germanus.</i>	1677.	693
<i>Jacobus Carreras , Arago.</i>	1716.	681	<i>Jacobus de Pelagatis , Ferrariensis.</i>	1463.	693
<i>Jacobus Cuperus de Walbech , Belga.</i>	1585.	681	<i>Jacobus Philippus , Germanus.</i>	1495.	694
<i>Jacobus Emans , Colonienfis.</i>	1666.	681	<i>Jacobus à Passione Domini (Waer Seyger), Lovaniensis.</i>	1716.	694
<i>Jacobus Ferrarius de Regio , Italus.</i>	1465.	688		**	
<i>Tom. I.</i>					

INDEX ALPHABETICUS.

Florij	Laudatur	J.	Florij	Laudatur	
		J.			
		An. Pag.		An. Pag.	
<i>Jacobus Puteobonellus</i> , Mediolanensis.	1475.	695	<i>Joannes Bentzenreuterus</i> , Germanus.	1499.	794
<i>Jacobus Rampont</i> , Lotharingus Metenfis.	1625.	696	<i>Joannes Bernegham</i> , Anglus Gippewicensis.	1430.	795
<i>Jacobus Reimolanus</i> , Gandavensis.	1508.	696	<i>Joonnes Belhure</i> , Gallus Rupellensis.	1400.	795
<i>Jacobus de Regio</i> , Italus.	1465.	698	<i>Joannes a S. Bernardo</i> , Germanus.	1666.	795
<i>Jacobus de Somma-Villa</i> , Belga.	1502.	698	<i>Joannes Bettus Armoricus</i> , Morlæus.	1292.	796
<i>Jacobus Valty</i> , Attribatenfis.	1600.	698	<i>Joannes Baftonus</i> , Anglus Linnenfis.	1428.	796
<i>Jacobus de Venetis</i> , Italus.	1345.	698	<i>Jonnes Beverlaëus</i> , Anglus.	1390.	797
<i>Jacobus de Vernant</i> , Armoricus Nannetenfis.	1651.	699	<i>Joannes le Blanc</i> , Cadurcensis.	1677.	797
<i>Jacobus Wemmers</i> , Antuerpiensis.	1645.	703	<i>Joannes Bloxamus</i> , Anglus Cestrensis.	1334.	797
<i>Jacobus Vilethi</i> , Avenionensis.	1444.	704	<i>Joannes Bonet</i> , Caralanus.	1664.	775
<i>Jaimus Montagnes</i> , Arago.	1569.	705	<i>Joannes Botrellus</i> , Anglus.	1409.	775
<i>Januarius Milone</i> .	1708.	705	<i>Joannes Boueffel</i> , Armoricus Redonensis.	1545.	775
<i>Jesualdus Guarnerius</i> , Siculus Catanensis.	1649.	705	<i>Joannes Courdon</i> , Turonensis.	1559.	775
<i>Ignatius Bagnati</i> , Neapolitanus.	1726.	706	<i>Joannes Bourgoin</i> , Gallus Rhemensis.	1652.	775
<i>Ignatius à S. Francisco</i> , Leodiensis (Abraham.)	1668.	706	<i>Joannes Brammaërt</i> , Latinè Brammatius.	1407.	800
<i>Ignatius à S. Petro</i> , Leodiensis.	1684.	710	<i>Joannes Brielot</i> , Valencennensis.	1520.	801
<i>Innocentius Baldus</i> , Bononiensis.	1595.	713	<i>Joannes de Bruyne</i> , Latinè Brunius Bruxellensis.	1450.	804
<i>Innocenza della SS. Incarnatione</i> , (Barberina), Florentina.	1666.	714	<i>Joannes Buc</i> , Avenionensis.	1335.	805
<i>Joanna de Rhegio</i> , Itala.	1491.	717	<i>Joannes Byrdus</i> .	1556.	806
<i>Joannes Ægidius</i> , Gallus, vel <i>Joannes Elinus</i> An-			<i>Joannes Campen</i> , Fagius.	1404.	807
glus.	1379.	719	<i>Joannes de Campolongo</i> , Perpiñiacensis.	1421.	807
<i>Joannes Alcaide</i> , Hispanus.	1616.	719	<i>Joannes Campscenus</i> seu <i>Campson</i> , Anglus.	1341.	808
<i>Joannes Aldenburgus</i> , Flander.	1556.	719	<i>Joannes Carthenius</i> seu <i>Cartigny</i> , Belga.	1580.	808
<i>Joannes de Abumada Mendoza</i> , Hispanus.	1643.	719	<i>Joannes Cenfer</i> , Gallus Andegavensis.	1518.	809
JOANNES DE ALERIO.	1342.	720	<i>Joannes Chelmeston</i> , Anglus Eboracensis.	1300.	809
<i>Joannes Alphonsus Solis</i> , Salmanticensis.	1641.	724	<i>Joannes Cherecatus</i> , Italus Vicentinus.	1566.	810
<i>Joannes Anastasius de Arana</i> , Pampilonensis.	1663.	725	<i>Joannes Cherom</i> , Burdigalensis.	1672.	811
<i>Joannes Andreas Secabos</i> , vel <i>Serabonus</i> , Vero-			<i>Joannes de Cimineto</i> , Metenfis.	1340.	813
nensis.	1490.	726	<i>Joannes Creftonus</i> , Placentinus.	1494.	814
<i>Joannes à S. Angelo</i> , Matritensis.	1720.	727	<i>Joannes de Jesu Christo</i> , (Labadie) Aquitanus.	1649.	825
<i>Joannes Angelus</i> , Brixienfis.	1640.	728	<i>Joannes de Claravo</i> seu <i>de Claravalle</i> , Catalanus.	1340.	825
<i>Joannes à S. Anna</i> , Lusitanus.	1522.	728	<i>Joannes Clipstonus</i> , Anglus, Norttinghamus.	1378.	826
<i>Joannes Antonius Bevius</i> , Novariensis.	1622.	729	<i>Joannes Colleyus</i> , Anglus Doncastrensis.	1440.	827
<i>Joannes Antonius Darius</i> , Neapolitanus.	1569.	731	<i>Joannes de Condeto</i> , Belga Hanno.	1379.	827
<i>Joannes Antonius Fioritus</i> , Lucensis.	1670.	732	<i>Joannes Consobrinus</i> vel <i>Sobrino</i> , Lusitanus.	1475.	827
<i>Joannes Antonius Guiffanus</i> , Longobardus.	1631.	732	<i>Joannes de la Court</i> , Antuerpiensis.	1622.	829
<i>Joannes Antonius Paucerius</i> , Mediolanensis.	1720.	732	<i>Joannes Crifseyus</i> , Anglus.	1450.	829
<i>Joannes Antonius Perrotus</i> , Italus Dolianensis.	1622.	733	<i>Joannes à S. Mathia</i> , (Yepez), <i>S. Joannes à Cru-</i>	1558.	619
JOANNES ANTONIUS PHILIPPINUS , Romanus.	1657.	733	<i>ce.</i>		
<i>Joannes de Aqua Veteri</i> , (Oudewater), Mechli-			<i>Joannes Cuissot</i> , Gallus Borbonius.	1677.	830
mensis.	1404.	736	<i>Joannes Currifex</i> , Germanus Spirensis.	1510.	833
<i>Joannes de Aquis</i> , Catalanus.	1390.	737	<i>Joannes Demophylax</i> , Belga Gandavenfis.	1528.	834
<i>Jonnes de Arenis</i> , (Bornelius), Batavus.	1549.	737	<i>Joannes de Deo</i> , Majoricensis.	1474.	834
<i>Joannes de Arundine</i> , (Vanriedt), Brugensis.	1497.	738	<i>Joannes Dominicus Luchefius</i> , Lucensis.	1733.	835
<i>Joannes Augustinus à S. Teresa</i> , (Welinginus)			<i>Joannes Duffeldorpius</i> , (Fritag.) Moguntinus.	1494.	836
Germanus.	1662.	742	<i>Joannes de S. Eadmundo</i> , Anglus.	1350.	836
<i>Joannes Avonius</i> , Anglus.	1350.	742	<i>Joannes de Eboraco</i> , Anglus.	1390.	836
<i>Joannes de Bacone</i> , Anglus.	1346.	743	<i>Joannes Elinus</i> vel <i>Joannes Ægidius</i> , Anglus.	1379.	836
<i>Joannes Balæus</i> , Anglus Sudovilgius, Apostata.	1553.	753	<i>Joannes Emmanuel</i> , Lusitanus.	1477.	837
JOANNES BALLISTARIUS , Majoricensis.	1384.	759	<i>Joannes Endererius</i> , Germanus.	1450.	838
<i>Joannes Bamptonus</i> , Cantabrigensis.	1341.	761	JOANNES FACI , Avenionensis.	1464.	839
<i>Joan. Bapt. Apienus</i> , Pedemontanus.	1674.	761	<i>JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS</i> , Toletanus.	1702.	840
JOANNES BAPTISTA CAFFARDUS , Senensis.	1592.	763	<i>Joannes de S. Fide</i> , Anglus Norfordiensis.	1359.	845
<i>Joan. Bapt. de Cathancis</i> , Venetus.	1532.	767	<i>Joannes de Florentia</i> , vel <i>de Praga</i> .	1435.	846
<i>Joan. Bapt. Charmes</i> , Aquitanus.	1752.	767	<i>Joannes de Las Roelas</i> , Hispalensis.	1632.	846
<i>Joan. Bap. Ciron vel Siron</i> , Albienfis.	17	769	<i>Joannes Folhamus</i> , alias <i>Jolahan</i> ; Anglus.	1348.	847
<i>Joan. Bapt. Duratius</i> , Genuensis.	1622.	769	<i>Joannes Fritag</i> , Moguntinus.	1494.	848
<i>Joan. Bapt. à S. Euphrosyna</i> , (Ari), Taurinensis.	1688.	769	<i>Joannes Fust</i> alias <i>Fustiginus</i> , alias		
<i>Joan. Bapt. Formantus</i> , Mediolanensis.	1585.	769	<i>Joannes Fuytigni</i> , Fuytgn, alias		
<i>Joan. Bapt. Guiiou</i> , Claromontensis.	1687.	770	<i>Joannes Fustgin</i> Germanus, alias		
<i>Joan. Bapt. Ferlitus</i> , Panormitanus.	1592.	771	<i>Joannes de Crutzennacho</i> , Spanhemensis.	1374.	848
<i>Joan. Bapt. Granellus</i> , Mantuanus.	1550.	771	<i>Joannes Gawer</i> , alias <i>Ganwer</i> alias		
<i>Joan. Bapt. Guarantus senior</i> , Socinas.	1574.	772	<i>Joannes Gantuer</i> , Gutwer, alias		
<i>Joan. Bapt. de Lezana</i> , Matritensis.	1659.	772	<i>Joannes Grauver</i> , Teutonicus, Moguntinus.	1438.	849
<i>Joan. Bapt. Magnetus</i> , Vercellenfis.	1612.	779	<i>Joannes Gees</i> seu <i>Geffe</i> , Latirè Geessus, Anglus.	1425.	849
<i>Joannes-Maria Blancus</i> , Vercellenfis.	1590.	779	<i>Joannes Geelvelde</i> , aut potius		
<i>Joan. Bapt. Mannus</i> , Drepanitanus.	1646.	779	<i>Joannes Vanheet-Velde</i> , Latinè à <i>Calido Campo</i> ,		
JOANNES-BAPTISTA DE RUBEIS , Ravennas.	1577.	781	<i>Brabantinus</i> .	1523.	
<i>Joan. Bapt. Sorianus</i> , Neapolitanus.	1582.	787	<i>Joannes Gerbrandus de Leydis</i> , Batavus.	1504.	850
<i>Joan. Bapt. Spinola</i> , Genuensis.	1606.	688	<i>Joannes à Ghela</i> , Brabantinus, alias		
<i>Joan. Bapt. Pisacanus</i> , Neapolitanus.	1650.	788	<i>Joannes Maierus</i> , Thenenfis.	1580.	
<i>Joan. Bapt. Ventaja</i> , Hispalensis.	1699.	788	<i>Joannes Gluel</i> , Aquisgranensis.	1399.	853
<i>Joan. Bapt. de la Faurie</i> , Burdigalensis.	1752.	789	<i>Joannes Goldestonus</i> , Anglus Eboracensis.	1320.	853
<i>Joannes Baratus</i> , Valencennensis.	1430.	789	<i>Joannes Golein</i> , vel <i>Golam</i> , vel <i>Holim</i> , Neustrius.	1403.	854
<i>Joannes Barretus</i> , Anglus Linnenfis.	1556.	790	<i>Joannes de Gouda</i> , Hassius.	1480.	857
<i>Joannes Barninghamus</i> , Anglus.	1438.	791	<i>Joannes Graverius</i> , alias <i>Bawr</i> , Vormatiensis.	1438.	857
<i>Joannes Batus</i> , Anglus Eboracensis.	1429.	667	<i>Joannes Grosfotius</i> , seu <i>Craftonus Florentinus</i> .	1499.	857
<i>Joannes Bawr</i> , Wormatiensis.	1438.	768	<i>JOANNES GROSSI</i> , Tolosanus.	1437.	858
<i>Joannes Beetz</i> , Brabantinus.	1476.	768	<i>Joannes Guldener</i> , Colonienfis.	1340.	859
			<i>Joannes Gutierrez de la Madalena</i> , Toletanus.	1579.	760

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

EXCALCEATORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in priore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

A.	B.
A GATANGELUS à JESU MARIA, Genuensis. Agarangelus à S. Teresia, Polonus. Agnes à Jesu, Hispana. Albertus Mercier, à S. Jacobo, Burgundus. Albertus à Jesu Maria, Gallus Juliodunensis. Alexander à Conceptione, Polonus. Alexander Ubaldinus, à S. Francisco, Romanus. Alexander Vallota, à S. Francisco, Mediolanensis. Alexander à Jesu Maria, Polonus. Alexius à Sancto Alberto, Genuensis. Alexius Lubatus, à S. Maria, Pedemontanus. Alexius à Passione, Italus Tudertinus. Alexius à Spiritu Sancto, Neapolitanus. Aloisius Magalotti, à S. Joseph, Florentinus. Alphonsus Tamaris, à S. Alberto, Hispanus. Alphonsus ab Angelis, Hispanus. Alphonsus à Conceptione, Hispanus. Alphonsus à S. Hieronymo, Hispanus. Alphonsus à S. Hilarione, Hispanus. Alphonsus à Jetu Maria, Hispanus. Alphonsus Litta à S. Augustino, Mediolanensis. Alphonsus Martinez à Matre Dei, Hispanus. Alphonsus à Matre Dei, Cremonensis. Amantius à S. Rosa, Neapolitanus. Amabilis Fournier, à S. Joseph, Tullenensis. Ambrosius Solarius, à S. Barbara, Mediolanensis. Ambrosius Marianus, à S. Benedicto, Neapolitanus. Anastasius à S. Teresia, Hispanus Malacitanus. Andreas Lao, à Cruce, Siculus Catanensis. Andreas ab Epiphania, Hispanus Cordubensis. Andreas Fesulanus, à S. Teresia, Polonus. Andreas à S. Gabriele, Belga. Andreas Costagutus, à S. Gregorio. Andreas Brzechffa, à Jesu, Polonus. Andreas à Jesu, Hispanus Granatenis. Andreas de Palafox, à Jesu, Hispanus. Andreas à S. Joanne-Baptista, Hispanus. Andreas à Matre Dei, Hispanus. Andreas à S. Michael, Angelopolitanus. Andreas à S. Teresia, Germanus. Andreas à S. Teresia, Lusitanus. Angelica Guadagna, Maria à Jesu, Florentina. Angelus ab Annuntiatione, Belga Namurcensis. Angelus aut Archangelus, à Rocca à S. Josepho, Italus. Angelus à S. Gabriele, Hispanus Pastranus. Angelus de Socino à Jesu Maria, Mediolanensis. Angelus Stampa à Jesu Maria, Mediolanensis. Angelus à S. Josepho, Germanus. Angelus la Brosse, à S. Josepho, Tolosanus. Angelus Pantaleo Musus à S. Josepho, Ligur. Angelus Cavinignanus Maria, à Resurrectione, Panormitanus. Angelus à S. Paulo, Hispanus.	B asilius Lefevre à S. Ludovico, Italus Laudenfis. Bassitanus à S. Francisco, Italus Laudenfis. Beatrix à Conceptione (<i>Dez Uniga Bejar</i>), Hispana. Beda à S. Simone Stok (<i>Travers</i>), Exonensis. Benedictus à Jesu Christo (<i>Castellus</i>) Mediolanensis. Benedictus à S. Ludovico, (<i>Gravelle</i>), Gallus Crepiacensis. Benedictus Maria à Jesu Christo, Papiensis. Benedictus à S. Martino, (<i>Martin</i> ,) Divisionensis. Bernardina à Jesu (<i>Martinez</i>) Hispana Veacensis.
An. 1641. 10 1672. 11 1620. 11 1673. 24 1649. 24 1685. 28 1630. 28 1726. 29 1679. 30 1725. 33 1723. 34 1674. 35 1664. 36 1669. 36 1632. 42 1724. 43 1675. 44 1669. 44 1642. 45 1638. 45 1728. 46 1636. 47 1631. 47 1623. 59 1727. 59 1720. 61 1594. 61 1728. 67 1651. 79 1702. 80 1651. 81 1668. 82 1659. 82 1640. 83 1653. 84 1702. 85 1650. 85 1640. 91 1644. 91 1667. 98 1715. 98 1643. 103 1652. 104 1653. 104 1571. 111 1625. 113 1635. 114 1642. 114 1697. 115 1642. 117 1672. 117 1591. 122	An. 1491. 123 1591. 123 1689. 128 1725. 128 1664. 129 1624. 129 1626. 130 1714. 132 1621. 132 1569. 134 1638. 135 1654. 135 1610. 136 1631. 136 1690. 140 1648. 158 1652. 163 1666. 166 1595. 166 1700. 167 1719. 167 1568. 170 1594. 172 1637. 172 1648. 172 1698. 172 1644. 172 1646. 172 1680. 172 1670. 172 1665. 173 1683. 173 1699. 173 1608. 175 1618. 182 1629. 182 1719. 183 1677. 188 1629. 190 1695. 190 1703. 191 1708. 196 1681. 202 1722. 202 1703. 202 1661. 202 1690. 202 1677. 204 1712. 204 1698. 206 1596. 206 1656. 207 1670. 207

B.	An. Pag.
B ALTHAZAR à S. Catharina Senensis, Bononiensis. Balthazar Nieto à Jesu, Estramadurenensis. Barnabas à S. Maria, Italus. Bartholomæus ab Ascensione, Castellanus. Bartholomæus Sanchez à S. Basilio, Cararenus. Bartholomæus Maria à S. Carolo (<i>Bascius</i>), Mediolanensis. Bartholomæus à Matre Dei (<i>De la Hoye</i>), Parisinus. Bartholomæus à S. Philippo, Longobardus. Bartholomæus à S. Teresia, Montalegrensis. Basilius à S. Francisco, Lusitanus.	1673. 211 1571. 211 1705. 240 1714. 241 1618. 241 1714. 243 1621. 244 1636. 249 1702. 251 1654. 256
	An. Pag.
	Basilius Lefevre à S. Ludovico, Italus Laudenfis.
	Bassitanus à S. Francisco, Italus Laudenfis.
	Beatrix à Conceptione (<i>Dez Uniga Bejar</i>), Hispana.
	1646. 260
	Beda à S. Simone Stok (<i>Travers</i>), Exonensis.
	1696. 261
	Benedictus à Jesu Christo (<i>Castellus</i>) Mediolanensis.
	1638. 263
	Benedictus à S. Ludovico, (<i>Gravelle</i>), Gallus Crepiacensis.
	1662. 264
	Benedictus Maria à Jesu Christo, Papiensis.
	1666. 265
	Benedictus à S. Martino, (<i>Martin</i> ,) Divisionensis.
	1636. 265
	Bernardina à Jesu (<i>Martinez</i>) Hispana Veacensis.
	1626. 266

INDEX ALPHABETICUS.

Floruit	Laudatur	B.	Floruit	Laudatur
		Catharina à S. Angelo, Neapolitanus.		
		Bernardus à S. Catharina, Neapolitanus.	1722. 267	Blasius ab Assumptione, Vasco.
		Bernardus à S. Clemente, Gallus Picardus.	1713. 273	Blasius à Conceptione, (<i>Bertrand Riquet</i>), Carno-
		Bernardus à S. Joseph (<i>Gourdon de Genouillac</i>) Bur-	1694. 273	tenfis.
		digalenfis.	1649. 273	Blasius à Purificatione, Romanus.
		Bernardus à Matre Dei, Complutensis.	1622. 276	Bonaventura à S. Amabili, Burdigalenfis.
		Bernardus Maria de Jesu, Syracusanus.	1696. 276	Bonaventura à Matre Dei, Hispanus.
		Bernardus à S. Onuphrio (<i>Coflaguta</i>) Genuensis.	1652. 282	Bruno à S. Terefa, Sequano-Burgundus.
		Bernardus à Regibus (<i>De Lape</i>), Siculus.	1690. 283	Bruno à S. Yvone (<i>D'Alam</i>), Crisopitenfis.
		Blaſius à S. Alberto, Toletanus.	1636. 292	Bußianus à S. Francisco, Laudensis.
				1714. 305
		C.		
		Cecilia à Nativitate (<i>Sobrino</i>), Valliso-		
		letana.	1646. 304	Catharina à Jesu (<i>De Nicolas Lequen</i>), Burdiga-
		Cœlestinus à S. Liduvina, (<i>Golius</i>), Batavus.	1671. 385	lenfis.
		Cœſarius Bonaventura, (<i>Bertius</i>) Batavus.	1662. 306	Cherubinus à S. Joseph (<i>De Boria</i>), Lemovicensis.
		Cœſarius à S. Paulo, Aquitanus Savagnaciensis.	1718. 307	Cherubinus à S. Maria (<i>De Vennes</i>), Gallus.
		Cœſarius à SS. Sacramento, Lotharingus.	1688. 307	Christophorus à Jesu, Hispanus Giennensis.
		Carolus-Aloïſius à S. Alexio, Laudensis.	1699. 311	Christophorus à S. Joseph, Burgensis.
		Carolus ab Assumptione, (<i>De Brias</i>), Belga.	1686. 311	Christophorus à Purificatione, Cantaber.
		Carolus (<i>Michaëlis Bebulci</i>) à S. Michaële, Medio-	1719. 315	Claudius à Jesu, idem atque Philippus à
		lanensis.	1592. 318	Catharina Sancta, Sequano-Burgundus.
		Casilda à S. Angelo, Hispana Burgenfis.	1670. 318	Clemens à S. Martino, Tutellenfis.
		Casimirus à S. Dominico, Tranensis.	1720. 319	Complutense Collegium.
		Casimirus à Leodiensis.	1670. 319	Cosmas Maria à S. Hyacintho, Genuensis.
		Cassianus à S. Elia (<i>Paravicinus</i>), Mediolanensis.	1577. 320	Cyprianus à S. Maria, (<i>Du Plouy</i>), Belga.
		Catharina de Cardona, Neapolitana.	1594. 320	Cyprianus à Nativitate (<i>De Compans</i>) Parisinus.
		Catharina à Christo (<i>De Balmaseda</i>) Castellana.	1646. 320	Cyrillus à S. Francisco, Polonus.
		Catharina à Christo, Hispana Abulensis.	1586. 321	Cyrillus à S. Maria (<i>Santarchangelus Crippa</i>), Me-
		Catharina à Jesu (<i>Sanchez de Sandoval</i>), Hispana.		diolanensis.
				1733. 365
				1689. 366
		D.		
		Didacus à Conceptione, Hispanus Caravacen-		
		sis.	1596. 388	Dionysius à S. Maria, Trevirensis.
		Didacus à S. Jacobo, Boeticus Tuccitanus.	1725. 389	Dionysius à Matre Dei, <i>De la Salagourde</i> , Aquita-
		Didacus à Jesu Sablanca, Granatenfis.	1621. 389	nus.
		Didacus à Jesu Maria, Hispanus.	1665. 390	Dionysius à Nativitate, <i>Berthelot</i> , Neuſtrius.
		Didacus ab Incarnatione Montagnez, Hispanus.	1694. 390	Dominicus à S. Gabriele, Delphinas.
		Didacus ab Incarnatione, Castellanus.	1617. 391	Dominicus à Jesu Vigier, Arvernum Auriliacensis.
		Didacus ab Incarnatione, Hispanus Valderanus.	1624. 391	Dominicus à Jesu Maria, <i>Ruzzola</i> , Tarraconensis.
		Didacus à S. Joseph, Hispanus Pincianus.	1621. 391	Dominicus à Jesu Maria, <i>Romannelli</i> , Tarentinus.
		Didacus à S. Joseph, Complutensis.	1655. 391	Dominicus à Matre Dei, Hispanus.
		Didacus à Præsentatione, Toletanus.	1660. 394	Dominicus à S. Nicolao, (<i>Boch</i>), Belga.
		Dimas à Cruce Tonellus, Tuscus.	1639. 396	Dominicus à Præsentatione, Hispanus.
		Dionysius à S. Andrea Rizzia, Siculus.	1670. 397	Dominicus à S. Terefa, Castellanus.
		Dionysius à Cruce, Hispanus.	1655. 398	Dominicus à SS. Trinitate, <i>Tandy</i> , Nivernensis.
		Dionysius à S. Francisco, Belga.	1656. 398	Dositheus à S. Alexio, <i>Briard</i> , Parisinus.
				1727. 422
				1640. 423
		E.		
		Leazarus à S. Delphina, Arauficanus.		
		Eleonora à S. Bernardo, <i>Corbaria</i> , Leodiensis.	1694. 428	Emmanuel à Cruce, <i>Cellot</i> , Parisiensis.
		Elias à Cruce, Picardus.	1639. 429	Emmanuel à S. Hieronymo, Granatenfis.
		Elias à Jesu, <i>Bretsher</i> , Anglus.	1637. 432	Emmanuel à Jesu Maria, <i>de Ambroſto</i> , Neapolita-
		Elias à Jesu, <i>Caſanate</i> , Turiaſonensis.	1652. 432	nus.
		Elias à S. Joan. Bapt. Mexicanus.	1590. 433	Emmanuel à Jesu Maria, Lusitanus.
		Elias à S. Martino, Gallus Illanensis.	1605. 433	Emmanuel à S. Joseph, Salernitanus.
		Elias à S. Terefa, <i>Wils</i> , Antuerpiensis.	1614. 434	Emmanuel à S. Terefa, Boeticus.
		Elisœus à S. Bernardo, <i>Picolomineus</i> , Gallus.	1640. 435	Emmanuela-Maria-Anna <i>de Aquilar</i> , Boëtica.
		Elisœus à S. Joan. Bapt. Hispanus.	1669. 436	Ernestus à S. Josepho, Leodiensis.
		Elisœus à S. Joseph, Genuensis.	1701. 437	Eugenius à S. Bernado, à Monte, Italus.
		Elisœus à S. Maria, Polonus.	1629. 437	Eugenius à S. Josepho, Neapolit. Altiliensis.
		Elisœus à S. Michaële, <i>Pendewich</i> , Scotus.	1650. 438	Eugenius à S. Joseph, Barenfis Altermurenensis.
		Elisœus à S. Michaële, Lotharingus.	1660. 438	Eusebius à S. Ambrosio, Salisburgensis.
		Elisœus à S. Paulino, Germanus.	1708. 440	Eusebius ab Omnibus Sanctis, Romanus.
		Elisœus à S. Rosalia, <i>Rizzo</i> , Panormitanus.	1706. 440	Eusebius à Spiritu Sancto, <i>Blancus</i> , Mediolan.
		Emilianus à S. Joseph, Neapolitanus.	1670. 443	Eustachius à Conceptione Avenionensis.
		Emmanuel à S. Anastasio, Lusitanus.	444	Eustachius à S. Maria, Romanus.
		Emmanuel à S. Bonaventura, Burgenfis.	1710. 444	Eustachius Romanus.
				1636. 454
		F.		
		Fabianus à S. Jacobo, Italus, Massensis.		
		Feliciana - Euphrasina à S. Josepho (à Sanctoro)	1649. 456	Francisca à S. Spiritu, Divionensis.
		Calaguritana.	1652. 456	Francisca à S. Terefa Tralagia, Lemovicensis.
		Ferdinandus à Jesu, Hispanus Giennensis.	1644. 469	Franciscus à S. Alberto Castellanus.
		Ferdinandus à S. Joseph, Boeticus.	1710. 471	Franciscus Amedeus à B. Virgine, Pedemontanus.
		Ferdinandus à S. Maria (<i>Martinez</i>) Legionensis.	1631. 471	Franciscus à S. Anna, Mediolanensis.
		Ferdinandus à Resurrectione, Boeticus.	1595. 472	Franciscus à S. Anna, Salmanticensis.
		Florentius à S. Aegidio, Namurcensis.	1702. 474	Franciscus à Cruce, <i>Veleſi</i> , Neapolitanus.
		Florianus à S. Spiritu, Germanus.	1665. 474	Franciscus à S. Cyrillo, Olifiponensis.
		Francisca à SS. Sacramento (<i>de Binseva</i>) Pampelon.	1639. 476	Franciscus à S. Elia, Legionensis.
				1640. 488
				1670. 488
				Franciscus

INDEX ALPHABETICUS.

A.

Franciscus à Jesu, *Ravascherius*, Genuensis.
Franciscus à Jesu Maria, Burgensis.
Franciscus à Jesu Maria, Malacitanus.
Franciscus à Incarnatione, Castellanus.
Franciscus à S. Maria de *Pulgar & Sandoval*, Granatensis.
Franciscus à S. Maria, *Cresse*, Parisiensis.
Franciscus à S. Maria, Castellanus.
Franciscus à Matre Dei, *Ruizi*, Matritensis.
Franciscus à Matre Dei, Castellanus.
Franciscus Del Vino Jesu, *Pasqual*, Toletanus.
Franciscus à Præsentatione, Hispanus.

An. Pag.
1647. 492
1677. 493
1720. 494
1724. 494
1649. 502
1691. 504
1676. 504
1616. 506
1666. 506
1604. 508
1675. 511

Franciscus à Jesu, *Indignus*, Conchensis.
Franciscus à SS. Sacramento, *Gazero*, Castellanus.
Franciscus à SS. Sacramento, *Lucine*, Longobardus.
Franciscus à S. Syro, Papiensis.
Franciscus Maria à S. Ambroso, Florentinus.
Franciscus-Joseph à S. Marguarita, Parisiensis.
Franciscus à S. Terezia de *Costa*, Ullipponensis.
Franciscus à Virgine Maria, Navarrus Pompeiopolitanus.
Franciscus à S. Rosa, *Puteus*, Mediolanensis.
Fulgentius *Gidonus*, à S. Josepho, Mediolanensis.

An. Pag.
1601. 512
1608. 512
1653. 513
1715. 520
1727. 520
1728. 520
1698. 520
1624. 523
1733. 525
1685. 527

G.

GABRIEL à S. Angelo, Hispanus.
Gabriel ab Assumptione, *Buencuchillo*, Pastranus.
Gabriel à Christo, Hispanus Batiensis.
Gabriel à Cruce, *Lecomte*, Neustrius.
Gabriel à S. Joseph, Pastranus.
Gabriel à S. Joseph, Græcensis.
Gabriel à Matre Dei, Leonicensis.
Gabriel à S. Vincentio, Longobardus.
Gaspar à Jesu Maria, Castellanus.
Gaspar à S. Jofeph, Catalanus.
Gaspar à S. Joseph, Arago.
Gaspar à S. Maria, Granatenis.
Gaspar à Matre Dei, Belga Tornacensis.
Gaspar ab Annuntiatione, *Doncker*, Bruxellensis.
Gaspar à S. Michaële, Genuensis.
Gaspar à S. Nicolao, Genuensis.
Gaspar à S. Petro, Granatenis.
Gaspar à Resurrectione, Hispanus.
Gaspar à SS. Sacramento, Lugdunensis.

An. Pag.
1588. 528
1584. 528
1645. 530
1697. 530
1690. 532
1637. 532
1661. 532
1671. 533
1609. 536
1730. 536
1598. 536
1630. 537
1647. 537
1692. 533
1654. 537
1614. 539
1588. 539
1615. 541
1683. 541

Gerardus à Sancto Joseph, *Emerac*, Delphinas.
Germanus à Nativitate, Autissiodorensis.
Germanus Philalethes Eupistinus, Belga.
Germanus à S. Vincentio, *Barbarati*, Panormitanus.
Germanus à S. Vincentio, Longobardus.
Gervafius à S. Elia, *Bizozerus*, Mediolanensis.
Gesualdus à S. Andrea, Neapolitanus.
Græcensis Conventus in Stiria.
Gregorius à S. Francisco, Hispalensis.
Gregorius à S. Francisco, Tuscus.
Gregorius à Jesu Maria.
Gregorius à S. Josepho, *Metare*, Segusianus.
Gregorius Nazianzenus. Hispalensis.
Gregorius Nazianzenus, à S. Basilio, *Lambertus Borbonne*, Gallus Campanus.
Guillelmus à S. Josepho, Coloniensis.

An. Pag.
1664. 553
1617. 553
1674. 554
1684. 558
1631. 558
1696. 558
1751. 560
1682. 568
1595. 570
1668. 573
1664. 573
1641. 573
1596. 575
1629. 603

H.

HERMANNUS à S. Barbara, Germanus.
Hermannus à S. Norberto, Belga Edamensis.
Hieronymus à S. Carolo, Otomanus.
Hieronymus à Conceptione, Toletanus.
Hieronymus à Conceptione, Gaditanus.
Hieronymus à Cruce, Biacensis.
Hieronymus à S. Elifeo, Hispanus.
Hieronymus Eusebius à S. Anna, Ubius.
Hieronymus Gratianus à Matre Dei, Castellanus.
Hieronymus à S. Hyacintho, Cyrus, Polonus.
Hieronymus à S. Joseph, *Esguera de Rosas*, Celterber.

An. Pag.
1698. 633
1686. 633
1666. 639
1663. 641
1690. 641
1591. 641
1600. 643
1643. 644
1614. 645
1647. 650
1654. 651

Hieronymus à Matre Dei, Cæsaragustanus.
Hieronymus à S. Nicolao, Neapolitanus.
Hieronymus à S. Terezia, Cremonensis.
Hilarion à S. Ursula, Hannomontensis.
Hilarius à S. Anastasio, *Vachet*, Suevus.
Hilarius Richard, Neustrius.
Honoratus-Joseph, *Brunet*, Petrusinus.
Honorius ab Assumptione, *Guidetti*, Ligur.
Hyacinthus ab Assumptione, Delphinus.
Hyacinthus à Cruce, Gallus Bellavacensis.

An. Pag.
1661. 654
1697. 653
1691. 656
1644. 657
1656. 658
1590. 660
1661. 661
1716. 665
1691. 673
1631. 674

J.

Jacobus ab Ascensione, Santonensis.
Jacobus à Purificatione, *Prujkonski*, Polonus.
Ignatius à S. Antonio, *de Rebèc*, Belga.
Ignatius Joseph à Jesu Maria, *Samson*, Abbavillæus.
Ignatius à S. Joanne, Polonus.
Ignatius à S. Joanne-Evangelista, Ruthenus.
Ignatius à Jesu, Italus.
Ignatius à Matre Dei, Parisiensis.
Ildefonsus à Jesu Maria, *Ribera & Sandoval*.
Ignatius *Spinola*, Genuensis.
Innocentius à S. Andrea, Navarrus.
Innocentius à S. Vincentio, Mediolanensis.
Joachimus à S. Anna, Mediolanensis.
Joachimus à Jesu Maria, *Galluccio*, Neapolitanus.
Joachimus à S. Maria, *Garbicellus*, Mediolanensis.
Joanna à S. Spiritu, *De Chimbaut & Bernet*, Burdigalensis.
Joannes à S. Agneta, Catalanus.
Joannes-Albertus à S. Josepho, *Pasquale*, Panormitanus.
Joannes à S. Andrea, Hispanus.
Joannes-Andreas *Centurionus*, Genuensis.
Joannes-Andreas à Cruce, *Ruscianus*.
Joannes à S. Angelo, Hispanus Andujarenis.
Joannes à S. Angelo, Boëticus.
Joannes à S. Anna, Hispanus Sotocanus.
Joannes à S. Anna, Biacensis.
Joannes ab Annuntiatione, *Campomanes*, Valliso-

An. Pag.
1716. 676
1632. 594
1671. 705
1665. 707
1672. 709
1650. 709
1652. 707
1684. 710
1638. 711
711
1626. 713
1665. 713
1697. 714
1656. 715
1697. 715
1632. 714
719
1678. 725
1642. 726
1635. 726
1681. 726
1625. 727
1628. 727
1584. 728
1727. 728

Ietanus.
Joannes ab Assumptione, Hispanus Metaronenis.
Joannes-Augustinus à S. Angelo, Genuensis.
Joannes-Augustinus à Nativitate, *Tartaglia*, Senensis.
Joannes-Augustinus à S. Paulo, *Bertarellus*, Mediolanensis.
Joannes-Baptista, *Pincianus*.
Joannes-Baptista, *de Ronda*, *Boticus*.
Joannes-Baptista, *Rémendado Hernandez*, Pedricensis.
Joannes-Baptista *de Urfinis*, à Jesu Maria, Romanus.
Joannes à S. Basilio, *Montoro*, Hispanus.
Joannes-Bonaventura à S. Joseph, Hispanus Ubedensis.
Joannes de Campo Rotundo & Rio, Castellanus.
Joannes-Chrisostomus à S. Matthæo, *Hustin*, Belga.
Joannes-Chrisostomus à S. Paulo, Italus.
Joannes (S.) à Cruce, *de Yopez*, Hispanus.
Joannes à Cruce, Toletanus.
Joannes à Cruce, *Weiff*, Colonensis.
Joannes à Cruce, Neapolitanus.
Joannes-Evangelista à SS. Sacramento, Romanus.
Joannes-Franciscus Lucinus à SS. Conceptione, Mediolanensis.

An. Pag.
1701. 728
1588. 740
1643. 740
1672. 740
1661. 741
1662. 762
1594. 762
1600. 786
1648. 787
1617. 788
1727. 798
1643. 714
1652. 824
1685. 824
1591. 829
1618. 832
1642. 833
1720. 832
1588. 838
1641. 838
1663. 847

F I N I S.

